

REGIA PARNASSI

OVVERO

DIZIONARIO POETICO

TO THE RESERVE OF THE PARTY OF

REGIA PARNASSI

OVVERO

DIZIONARIO POETICO

IN CUI SI CONTENGONO

- 1. Prolegomeni dei piedi, de'versi più usitati, e delle figure e licenze poetiche.
- Sinonimi, epiteti, perifrasi, e frasi poetiche con diligenza e giudizio scelte dalle frascologie poetiche, e da altri libri di tal genere.
- Storie, spiegazioni e favole ricavate dai migliori lessici storici, geografici e poetici.
- Moltissimi nomi sì antichi, sì recenti degli dei, eroi, re, imperadori, principi, personaggi illustri, santi, nazioni, popoli, paesi, città, isole, fiumi e

- monti, che in altre Regie Parnassi mancano.
- Versi ricayati primieramente da Lucrezio, Catullo, Tibullo, Properzio, Orazio, Virgilio, Ovidio; quindi da Lucano, Claudiano, Stazio, Giovenale, Persio, Marziale, Ausonio, e da altri poeti di tal genere.
- Finalmente, ove manca l'autorità di tali
  poeti, specialmente nelle cose sacre, da
  Tertulliano, Prudenzio, Fortunato, Mantuano, Vida, e da altri più recenti, coll'appostavi quantità di tutte le sillahe.

DITTA G. B. PARAVIA E C.

Tipografi-Librai-Editori

TORINO-ROMA-MILANO-FIRENZE

PROPRIETÀ LETTERARIA

PA 4= 65 1=64

LIBRARY 744250

UNIVERSITY OF TORONTO

Torino, 1888 — Stamperia Reale di G. B. Paravia e Comp.

GLI EDITORI

~~~

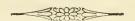
La lunga esperienza, che noi abbiamo, dei libri scolastici, ci na insegnato, che le Regie Parnassi, che vanno per le mani della gioventù studiosa, lasciano tutte un qualche desiderio; poichè alcune sono assai scorrette, altre mancanti di vocaboli, altre poi ridondanti di cose punto non necessarie. Questa mancanza d'una Regia Parnassi, che possa soddisfare al bisogno dei giovani studiosi della poesia latina, ci ha indotti a voler pubblicare un Dizionario poetico, in cui siano affatto tolti gli accennati difetti.

Siccome poi non ignoravamo, che per tal impresa era d'uopo di una mano maestra, che servendosi d'una Regia Parnassi da capo a piè con diligenza la ripassasse, ripulisse, il soverchio ne levasse, il necessario vi aggiungesse; così ci siamo rivolti alcuni mesi fa ad un distinto Professore di letteratura latina, e versatissimo in questa materia, pregandolo, che ne correggesse gli errori, togliesse le cose superflue, della mitologia, storia e geografia quel tanto lasciasse, che potesse bastare ai principianti, aggiungesse i vocaboli, che mancavano, de' quali vocaboli abbiasi esempio nei buoni poeti, e che possano entrare nei metri più comuni della poesia latina, insomma ponesse ogni cura e diligenza, perchè questo Libro potesse essere utilissimo ai giovani studiosi della poesia latina, e riuscire anche di piccola mole.

Al che il medesimo Professore tosto si accinse, ed in pochi mesi ha compiuto quest'opera, impiegandovi tutta la possibile diligenza con somma nostra soddisfazione.

In questo Libro, oltre alle cose accennate nella prima pagina, il leggitore troverà in fronte la tavola delle declinazioni e coniugazioni, e le altre tavole ancora di tutti i piedi dei versi, e delle maniere più usate dei metri, come pure quella delle figure e licenze poetiche più comuni; e quindi avvertimenti ai giovani studiosi sull'uso di questo Dizionario.

Ora finalmente il medesimo da noi stampato esce alla luce sotto nome di Regia Parnassi, ovvero Dizionario Poetico; noi poi, colla coscienza d'aver usato la maggiore accuratezza possibile nell'edizione di questo Libro, possiamo presentarlo agli studiosi della poesia latina, assicurando i medesimi, che essi possono consultarlo, e svolgerlo con sommo loro profitto, e senza tema di errare.

TAVOLA DELLA QUANTITÀ

DELLE TERMINAZIONI E DEGL'INCREMENTI DE NOMI E DE VERBI

				PRIMA	DEGLIN	AZIONE				
	G.			V.	Abl.		N.	G.	D.	Ac.
ă, ē,	æ, es, æ,	ã, ē,	ām, ēn,	ă, ē,	ã. ē.	Plur.	æ,	ārūm,	îs,	äs. a
ās,	ā,	ā,	ām, ān,	ã.	ā.					
ĕs,	ā,	ā,	em, ēn,	ē.	ē.					
6 11 A6	ecativo plu Esempi. Mu	rrale è se	empre sim	ile al no		o plurale	e, e l'al	olativo al	dativo.	
				SECONDA	DECLI	NAZIONE				
N.	G.	D.	Ac.	V.	Abl.		N.	G.	D.	Ac.
Alius	ī, ĭī, s fa al gen proprii in	ı. ălīŭs,	dat. ălii.		ō.	Plur.	î,	ōrüm,	īs,	õs.
no ed	ambo teri Esempi. Do	minano a minus, f	l dat. ed a Ilius, Ant	onius.						
ům,	ī, E <i>semp</i> i. Te	ö, nıplum,	ūm, pomum.	ūm,	ō,		ă,	őrűm ,	īs,	ă.
ĕr	) ěrī,	ĕrō, rō,	ĕrūm, rūm,	čr, čr,	črō. rō.		ĕrī, rī,	ěrőrům, rőrům,		čros. ros.
tër 1	těríŭs, triŭs, Esempi. Pa	tčrī, trī, er, magis	ĕrūm, rūm, etc. etc. ster, alter,	neuter.			Ť		,	
ĭr,	ĭrī, ŭrī,	ĭrō,	etc.							
1	Esempi, Vi	r, satur.	etc.							
ĕŭs,	ěī, ěŏs,	ĕō, ĕī,	ĕām, ĕōn,		čō. eō.					
1	Esempi. Or	pheus, T	ĕă. ydeus.	еñ	eő.					
ěŭs, ěŭs,	ĕī, ĕō, Esempi. An	ěō, ěō, drogeus,	čūm, čôn, o Androg	* ĕōs, eos (alle	ĕō. ĕō. ı greca)	).				
			őn,	·	ō.	Plur.	ī. {	őrűm,	īs,	ōs.
ŭs,	1,							0.0		
•	Esempi. Hi	,	os, papyr	os, catal	ogos, 1		'	· · · · ·		
1		os, isthm					,	·,		

ŏn, ĩ, ỡ, ŏn, ŏn, ŏ Esempi. Hion, Gargaron.

WERZA DECLINAZIONE

N.	G.	Ð.	Ae.	V.	Abl.	N.	G.	D.	Αc.	
74	ĭs,	ĩ,	\ ēm , } īm ,	*	$\frac{\ddot{e}_{r}}{1}$ Plur.	ēs,	) ūm,) ĭūm,	ĭbŭs,	ēs.	*
					Nomin. neutr.	∖ă. ìĭă,	Yūm,	ĭbŭs,	ă. ĭă.	

Esempi. Pater, sitis, turris, cubile, thema.

* Bos, bohus, e habus. Fames, abl. fame.

Per li casi derivati dal greco

) ĭn, / Esempi. Pallas. Gen. adis, o ados. Thetis, idis, o idos. Arcas, adis, o ados. Charis, itis, o itos. Mæotis, idis, o idos. Acc. Mæotida, e Mæotin.

Se si serve dei casi latini, si seguita la quantità latina. Così Palladis, Palladi, Palladem, Pallade, Arcadis, adi, adem, ade, Arcades. *

ēs, Plur. ī per ĕī, īn, ěön, ēs. Esempi. Poesis, hæresis.

ō Esempi. Dido, Didus, Dido, conforme il latino Dido, nis.

ē, Neutr. plur. indeclin. come Tempē, cetē.

OSSERVAZIONE.

Molti nomi greci, ne' quali il genitivo in os non è usitato in latino, e che seguitano la declinazione latina, niente di meno hanno spesse volte l'accusativo in ă, il nominativo plurale in es, e l'accusativo in as, come

llector,	orĭs,	orī,	orēm,	ovvero	Hectoră.
Aer,	aeris,	aerī,	aerēm,	ovvero	aeră.
Lais,	Laidís,	Laidí ,	Laidēm,	ovvero	Laidă.

* Amazon, onis; aspes, idis; crater, eris, Delphin, inis; dæmon, onis; Erinnys, ydis; gryphs, gryphis; heros, ois; Lynx, yncis; Naias, adis; Nereis, idis; Orcas, adis; Phryx, ygis; Rhetor, oris; Siren, enis; Thrax, acis; Tigris, idis; Troas, adis; Tros, trois per regula ordinaria abbreviano il nominativo pluvale in es, di modo che il caso latino in es non sia compreso, se non per l'accusativo. Così Amazones nominativo plurale; Amazones, ovvero Amazones accusativo plurale.

QUARTA DECLINAZIONE

QUINTA DECLINAZIONE

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Abl.	N.	G.	D.	Ac.
*	ei, sr è	ēī , preceduta upi. Dies	da una	ēm, cousonant	ēs, e, è breve	ē. e, rěī,	Plur. és, spěī, fiděī, etc.	črūm,	čbůs,	ēs.

			Pronomi				
čgo,	měī,	աĭհi,	mē,	nōs,	) nöstrüm,) nöstrī,	nōbīs,	nős.
tū,	tňī,	tĭbi,	tē,	võs,	) vēstrām,) vēstrī,	võbīs,	yōs.
	sŭī,	sibi,	sē.				
hic, hāc, hōc, hūjŭs,	huic,	hūne, hāne, hōe,	hōe, hāe, hōe,	hĩ, hữ, hữc,	hörüm, härüm, hörüm,	hīs,	hôs. hãs. hēc.
ĭs,		ĕūm,	ĕō,	ĭī,	čôrům,	\ ĕīs, \ ĭīs,	ĕōs.
čă, ējŭs,	ĕī,	ĕām,	ĕā,	čæ,	ĕārūm,	) čīs,	ĕās.
ĭd,		ĭd,	ĕō,	ĕă,	ĕōrūm,	) ĕīs,	čă.
īllě, īllă, īllăd, Cost īstě, īstă	īllī,	{ illūm, illām, illūd,	īllō, īllā, īllō,	īllī , īllā , īllă ,	īllērām, īllārām, īllērām,	illīs,	illös. illäs. illä.
īpsč, īpsiŭs, īpsă, come īllă.	īpsī,	īpsūm,	īpsō,	īpsī,	īpsērūm,	īpsīs,	īpsās.
īpsūm, īpsiŭs,	īpsī,	īpsūm,	īpsō,	īpsă,	etc.		
quis, cūjūs,	cuī,	quēm,	quō,	quī,	quōrūm,	) quibus,) queïs,	quōs.
) quã,) quã,		quām,	quā,	quā,	quārām,		qnās.
quŏd, quĭd,		quŏd, quĭd,	quō,	) quæ, } quä,	quōrām,		quã. quã.

CONIUGAZIONE DE VERBI

VERBO SUM

Indicativo.

			majeauvo.			
Presente	Sām,	ës,	ēst.	Sŭmŭs,	ēstīs,	sünt.
Imperfetto	Ĕrām,	ërās,	ĕrăt.	Ĕrāmŭs,	črātīs,	ĕränt.
Perfetto	Făī,	fňīstī,	füřt.	Fŭĭmŭs,	fűīstĭs,	) fŭërūnt.) fŭërë.
Piwecheperfetto	Fŭĕrām ,	fŭĕrās,	fűĕrát.	Eŭĕrāmŭs,	fňěrātĭs,	fűĕrānt.
Futuro	Ĕro ,	ĕrĭs,	ĕrĭt.	Ērīmŭs,	ěrĭtĭs,	ĕrünt.
		Se	oggiuntivo.			
Presente	Sīm,	sīs,	sĭt.	Sīmŭs,	sītīs,	sīnt.
Imperfetto	Ēssēm,	ēssēs,	ēssēt.	Ēssēmŭs,	ēssētīs,	ēssēnt.

Perfetto Fuerim, luciris, sucritis, sucritis,

x						
Piuccheperfetto Futuro	Fűissēm, Fűëro,	fűissés, fűéris,	fűīssět. fűĕrĭt.	Fŭīssēmŭs, Fŭĕrĭmŭs,	fűíssétűs, fűéritűs,	fŭīssēnt. fŭĕrīnt.
		h	nperativo.			
Ĕs,	ēsto,	ēstōtĕ,	sūnto.			
			Infinito.			
Presente	Ēssĕ.	Perfetto	Fŭīssĕ.	Futuro fŏ	ľč.	
			Participi,			
Fŭtūrŭs,	ä,	ūm.				
		PRIMA	CONIUGAZIO	ONE		
		I	ndicativo.			
Presente Imperfetto	o, ās ābām, āb	, ăt, ās, ābăt,		ātĭs, , ābātĭs,	ānt. ābānt.	
Perfetto	ī, īst	ī, ĭt,	ĭmŭs,	īstĭs,	erûnt. Erûnt, qua Erë.	lche solta.
Piuccheperfetto Futuro	ĕrām, ĕrā ābo, āb				ĕrānt. ābūnt.	
		So	oggiuntivo.			
Presente	ēm, ēs			ētĭs,	ēnt.	
Imperfetto Perfetto		ēs, ārĕt, s, ĕrĭt,			ärënt. ĕrīnt.	
Piuccheperfetto Futuro		ēs, īssĕt			īssēnt. ĕrīnt.	
rutaro	ero, eri	,	·	eritis,	CITALL.	
=	āto, ātě	, o ātōtĕ	nperativo. , änto.			
ā,	ato, atc	•	infinito.			
Presente	ārĕ. Per	fetto īssě.	Participi	o ūrŭs,	ă, ii	m.
Gerundio	āndī, ānd	do, più s	pesso ando.	Supino	ūm, ū	
Eccezione. Dătě,		műs, dătĭs tōtĕ. Dărĕ.		dăbo, dătūm,	dărēm. dătū.	
zavo,			,	*		
		P A	ASSIVO			
		I	ndicativo.			
Presente	ŏr,	ārĭs, ārĕ,	ātŭr,	āmŭr,	āmĭnī,	āntŭr.
Imperfetto	āhār,	ābārĭs, ābārĕ,	ābātŭr,	ābāmŭr,	ābāmĭnī,	ābāntŭr,
Futuro	ābŏr,	ābērīs, ābērē,	ābĭtŭr,	ābĭmŭr,	ābĭm ĭnī ,	ābūntŭr.
		So	ggiuntivo.			
Presente	ĕr,	ērĭs,	ētŭr,	ēmŭr,	ēmĭnī,	ēntur.
Imperfetto	ārĕr,	ērē, ārērĭs,	ārētŭr,	ārēmŭr,	ārēmīnī,	ārēntŭr.
		h	nperativo.			
ārĕ,	ãtŏr,	āmĭnī, o	āmĭnŏr,	āntŏr.		
		1	nfinito.			
Presente ārī.	Participio			s, dal supino	ămātūm,	dătām.
Eccezione. Dăbăr,	Presente dăbŏr,	dărĭs, dărĕr,	dătăr, dărĕ,	dămŭr, dătŏr,	dămînī. dărī,	dătŭs.
	.,	,	,	,	,	

SECONDA CONJUGAZIONE.

Indicativo.

Presente čo, čs. čt, čmůs, čtřs, čnt. Imperfetto čbám. Perfetto isti, etc. Piuceheperfetto črám. Futuro čbo, etc. come nella prima coniugazione.

Sogginntivo.

Presente	ĕām,	ĕãs,	ĕăt,	ĕāmŭs,	ĕātĭs,	ĕānt.
Imperfetto	ērēm,	ērēs,			ērētīs,	
Perfetto	črim. <i>Pau</i>	ccheperfetto	īssēm. Futi	<i>tro</i> ero, come <i>i</i>	uella prima i	coningazione.

Imperativo.

ē, ēto, ētě, o ētōtě, ēnio.

Infinito.

Presente ërë. Perfetto issë. Participio ūrus. Gerundio ëndi, ëndo, più spesso ëndo. Supno ūm, ū.

PASSIVO

Indicativo

Presente	ĕŏr,	} ērĭs, ērĕ,	ētŭr,	ẽmŭr,	ēminī,	entur.
Imperfetto	ēbăr,	∮ēbārĭs, ∤ēbārĕ,	ēbātŭr,	ēbāmŭr,	ēbāmĭnī,	ēbāntŭr.
Futuro	ēbŏr,	ēbērīs, ēbērē,	ēbĭtŭr,	ēbĭmŭr,	ēbiminī,	ēbūntŭr

Soggiuntivo.

Presente	ĕăr,	) čārīs,) čārč,	ĕātňr,	ĕāmŭr,	ĕāmĭnī, '	čāntňr.
Imperfetto	ērĕr,	) ērērĭs, erērĕ,	ērētŭr,	ērēmŭr,	ērēmīnī,	ērēntŭr.

Imperativo.

ērē, ētor, ēminī, o ēminor, ēntor.

Infinito.

Presente erī. Participio Monitus, doctus, dal supino monitum, doctum.

TERZA CONTUGAZIONE

Indicativo.

Presente		ĭs,	Υt,	ĭmĭs,	ĭtĭs,	) ünt.) rünt.
Imperfetto	} čbām,	ēbās,	ēbăt,	ēbāmŭs,	ēbātĭs,	ēbānt.
Perfetto	ī,	īstī,	ĭŧ,	ĭmĭs,	īstĭs,	ērūnt. ĕrūnt, quatche volta. ērē.
* it per iit, o Piuccheperfette	īvīt, come p	etit per p	etĭĭt, oe	ecro petīvit.		
Futuro	am,	ēs,	ĕŧ,	ēmŭs,	ētĭs,	čut.

Soggiuntivo.

Presente	jām,	ās,	ăt,	āmŭs,	ātĭs,	änt.
Imperfetto Perfetto ĕrīm.	ěrēm.	ĕrēs, tto īssēm.	ĕrĕt , Futuro	ěrēműs, ěro, come	ĕrētĭs, nella prima	ĕrēnt. coniugazions.

Imperativo.

ě, ĭto, ĭtě, o ĭtōtě, ūnto.

Infinito.

Presente ĕrĕ. Perfetto īssĕ. Participio ūrŭs.

PASSIVO

Indicativo.

Presente	) ŏr,) ĭŏr,	erĭs, ĕrĕ,	ĭtŭr,	ĭınŭr,	ĭmĭnī,	intür. Tüntür.
Imperfetto	) ēbār,) ĭēbār,	ēbārĭs,	ēbātŭr,	ēbāmŭ r ,	ēbāmĭnī,	ēbāntŭr.
Futuro	ăr, ăr,	ērĭs,	ētŭr,	ēmŭr,	ēmĭnī,	ēntŭr.
		Sc	eggiuntivo.			,
$P_{resente}$	) ăr,) ĭăr,	ārĭs,	ātŭr,	āmŭr,	āmĭnī,	ântŭr.
Imperfetto	ĕrĕr,	ĕrērĭs,	ĕıētŭr,	ĕrēmŭr,	ĕrēmĭnī,	ĕrēntŭ r
		h	mperativo.			
ĕrĕ,	ĭtŏr,	ĭmĭnī, o	ĭmĭnŏr,	üntör.		

Infinito.

Presente .i. Participio lectus, cognitus, dal supino lectum, cognitum

QUARTA CONIUGAZIONE

Indicativo.

Presente Imperfetto	ĭo, ĭēbām,	īs, ĭēbās,		īmŭs, ĭēbāmŭs,	ītīs, ĭēbātīs,	ĭūnt. ĭēbānt.
Perfetto	ī,	īstī,	ĭt,	ĭmňs,	16116	ērānt ērĕ,
ît, per ĭĭt, ovvero Piuccheperfetto	īvit, come ŏ ĕrām,	bīt, nēscīt,	per öbiit,	nësciit.		
Futuro	ĭām,		ĭĕt,	ĭēmŭs,	ĭētĭs,	ĭēnt.
		Sug	ginntivo.			
Presente		ĭās,			ĭātĭs,	ĭānt.
Imperfetto Perfetto erim. Pius				īrēmŭs, e nella prima c		īrēnt.

Imperativo.

ī, īto, ītě, o ītōtě, řúnto.

Infinite.

Presente îre. Perfetto rvisse. Participio ūrus.

PASSIVO

Indicativo.

Presente	ĭŏr,	īrĭs, īrĕ.	ītăr,	īmăr,	īmĭ n ī,	ĭűntűr.
Imperfetto	ĭēbār,	ĭēbārĭs, ĭēbārĕ,	ĭēbātŭr,	ĭēbāmŭr,	ĭēbāmĭnī,	ĭēbāntŭr.
Futuro	ĭăr,	řērřs, řerě,	ĭētŭr,	ĭēmĭr,	Yēmĭnī,	ĭēntŭr.
		So	ggiuntivo.			
Presente	ĭăr,	ĭārĭs, ĭārĕ,	ĭātňr,	ĭâmŭr,	ĭāmĭnī,	ĭāntŏr.
Imperfetto	īrĕr,	īrērīs,	īrētŭr,	īrēmŭr,	īrēmīnī,	îrêntăr.
		ln	uperativo.			
īrĕ,	ītŏr,	īmĭnī, o	īmĭnŏr,	ĭāntŏr.		
		1	Infinito.			
Presente	īrī,	Participio	aūdītňs,	dal supino	auditum.	

VERBI IRREGOLARI

POSSUM

Indicativo.

Presente Imperfetto Perfetto Pinecheperfetto Futuro	Pōssūm, Pŏtěrām, Pŏtňĭ, Pŏtěrām, Pŏtěro,	pŏtës, pŏtërās, pŏtŭīstī, ërās. ërĭs,	pŏtēst, etc. etc. etc. etc.	pōssŭmŭs,	pŏtēstĭs,	põssünt.
		Sogg	giuntivo.			
Presente Imperfetto Perfetto Pine cheperfetto Futuvo	Pössīm, Pössēm, Pötŭěrīm, Pötŭīssēm, Pötűěro,	sīs, ēs, rĭs, ēs, ĕrĭs,	sit, et, etc. come etc. come	sīmūs, ēmūs, fūĕrīm. fūĕro.	sītis, ētis,	sīnt. ēnt.
		In	finito.			

prödēst, etc. come sum aggiungendo

prosiimus,

prodestis,

pro, ovrero

prösünt.

pröd.

pötűissé.

Pōssě.

Prosum,

Proderam,

Presente

Presente

Imperfetto

Perfetto

proděs,

Altri composti da Sum.

Absum, Adsum, Insum, Intersum, Subsum, etc. seguono la coniugazione di SUM, agginugendo la preposizione, che conserva la sua quantità muanzi la rocale, e diviene lunga innanzi le conconanti per posizione: come Absum, abes, etc. Adsum, ades, etc. Insum, mes. Intersum, înteres. Sabsum, subes, etc.

Indicativo.

			Indicativ	ю.		
Presente Imperfetto Futuro	Vŏlo, Vŏlēbām. Vŏlām,	vīs , Perfetto ēs ,	vūlt, vŏlŭī. ĕt,	võlüm üs , <i>Piuceheperfetto</i> ēmüs ,	vāltīs , võlŭčrām , ētīs ,	vŏlūnt. ēnt.
			Soggiunti	vo.		
Presente Imperfetto Futuro	Vělīm, Věllēm, Vělňěro.	īs, ēs,	ĭt, etc. Perf	īmŭs, etto völŭěrīm.	ītĭs, Piuccheperfetto	īnt. võlüīssēm
			Influite	),		
Presente	Vēllě.	Perfetto	vŏlŭīssĕ.	Participio	vŏlēns.	
			NOLO	)		
			Indicativ			
Presente Imperfetto Futuro	Nāto, Nālēbām. Nālām,	non vis, Perfetto etc.	nön vält, nöläi.	nōlŭmŭs, Piuccheperfetto	non vültis, nolüĕrām.	nölünt.
			Soggiunti	vo.		
Presente Imperfetto Futuro	Nölīm , Nöllēm. Nölŭěro.	īs , Perfetto	ĭt, nölűĕrīm.	īmŭs , Piuccheperfetto	ītīs, nolŭīssēm.	īnt.
			Imperati	vo.		
Nölī ,	nōlīto,	nölītötĕ ,	nõlünto.			
			Infinito	,		
Presente	Nöllë.	Perfetto	nōlŭīssĕ.	Participio	nõlēns.	
			MALO			
			Indicativ	0.		
Presente Imperfetto Suturo	Mālo , Mālēbām , Mālām ,	māvīs, Perfetto ēs,	māvūlt, mālŭī, etc.	mālŭmŭs, Piuccheperfetto	māvāltĭs, mālŭĕrām.	mālānt.
			Soggiunti	vo.		
Presente. Imperfetto Futuro	Mālīm, Māllēm, Mālŭĕro.	ĭs , Perfetto	ĭt, mālŭĕrīm.	īmŭs, Piuwcheperfetto	ītīs , māliīīssēm.	īnt.
			lufluito			
Presente	Māllě.	Perfetto	mālŭīssě.	Participo	mālēns.	

EĐO

Edo, è regolare, ma vi è qualcheduna delle persone fatte per contrazione, come es, per edis, ed è lungo.

Indicativo.

				.,					
Presente Perfetto ovvero	Ĕo , Īvī , Ĭī ,		ĭt, īvĭt, " ĭĭt,	īmŭs, īvimŭs, ĭimŭs,	īv	ĭs, īstĭs, stĭs,	ĕānt. īvērāut; ĭērānt.	Imperf.	ībām.
* it, qualche vo.		11311,	,,,	, ,		3(13)	icitine.		
Piuccheperfetto		ovvero	ĭĕrām,	ās,	ef	c.			
Futuro			ībĭt,		, īl	oĭtĭs ,	ībūnt.		
			Sogi	giuntivo.					
Presente	Ĕām,	X.5.c		ĕăt,	čāmŭs		MERYO	čānt.	
Imperfetto	Īrēm,	čās, īrēs,		īrčt,	īrēmň		ĕātĭs , īrētĭs .	îrênt.	
Perfetto	Īvěrim,	ovver		ĭěrīm,	ĭs, etc		110013,	ment.	
Piuccheperfetto	Ivissem,	ovver		ĭīssēm,	etc.				
Futuro	Īvĕro,	orver	0	ĭĕro,	etc.				
			Imi	perativo,					
_									
Ĩ,	īto,	ītě	0	ītōtĕ,	čūnto	•			
			li	ianito.					
Presente Futuro	Īrē. Itūrūs.	Perf	etto indio	īvīssē, ĕūndī,		ĭīssĕ. dő,	Participio		
e armio		4767 4	71(110	ennar,		ao,	uum.	Supino it	um.
				FlO					
				F10					
			Ind	ticativo.					
Presente	Fio,	fis,		ľĭt,	fīmŭs,		fītĭs,	fiünt.	
Imperfetto	Fīēbām.	Perf			fāetňs.	Piuce	heperfetto	fāctus č	rām.
Futuro	Fīām,	fīēs		fīĕt,	fīēmŭs,		fietis,	fient.	
			Sog	giuntivo.					

uperjetto	rierem,	res,	ret,

fīăt, fiāmis, rēt, rēmis,

fīātĭs , rētĭs , f i äut. rënt.

Infinito.

Presente

Presente

Fĭĕri.

Fīām,

Participio futuro

fīās,

făciendăs.

AJO

Indicativo pres. ājo, di due sillabe, ăĭs, Imperfetto ājēbām, di tre sillabe. Înquĭo, înquĭs, înquĭt, înquĭant.

ăĭt,

ājūnt, di due sillabe.

AVVERTIMENTO

Li genitivi sono notati dopo ciaschedun nome nell'ordine alfabetico: li preteriti, ed i supini dopo ciaschedun verbo. Questa nuova Tavola somministra tutti i casi dei Nomi, e tutti i tempi e le persone de' verbi con una maniera facilissima, poichè vi si trova a prima vista la quantità di tre o quattro sillabe, che bisognerebbe cercare in tre o quattro regole della Prosodia; la qual cosa imbarazza lo scolaro, e spesse volte gli dà grande fastidio.

TAVOLA

DI TUTTI I PIEDI, DI CUI SI COMPONGONO I VERSI

Piedi di due sillabe.

Il Piricchio, o Dibraco		b. b.	come păter.	
Lo Spondeo		1. 1.	ūrbēs.	
Il Giambo		b. l.	dňcēs.	
Il Trocheo		l. b.	ārmă.	
	Piedi di tre sillabe.			
		ŗ		
Il Dattilo		1 6 6	151.8	ų.
			lāmběrè	
L'Anapesto			přětás.	
Il Molosso		l. l. l.	mājēstā	is.
Il Tribraco		b. b. b.	lĕgĕrĕ.	
L'Anfimacro		l. b. l.	dīgnĭtās	s.
L'Anfibraco		b. l. b.	ămænŭ	s.
Il Bacchio			ăvārī.	
12 Antil mashin		1 1 b	andară	

Piedi doppi o composti di quattro sillabe.

Il doppio Spondeo	1, 1, 1, 1,	 Mācēnātēs.
Il doppio Pirrichio, o Proceleumatico	b.b.b.b.	 ărĭĕtĕ.
Il doppio Giambo	b.l b.l.	 sŭpērbĭēns.
Il doppio Trocheo	l.b. l. b.	 pērmanēre.
L' Antipesto, d'un Giambo ed un Trocheo	b.l. l. b.	 sĕcūndārĕ.
Il Coriambo, d'un Trocheo ed un Giambo		 hīstörĭās.

Sono altri molti piedi dappi, i quali saper poco giova, bastando per la cognizione d'ogni metro la notizia di questi.

TAVOLA

DEI NOMI E DELLE FIGURE DEI METRI PIÙ FACILI E PIÙ USATI

L'Esametro, o sia Eroico, ha sei piedi; li quattro primi sono indifferentemente o Dattili o Spondei, il quinto è sempre Dattilo, di rado Spondeo, e il sesto Spondeo o Trocheo.

1	2	3	4	5	6
1. b. b.	1. b. b.	1. b. b.	1. b. b.	1. b. b.	1, 1,
1. 1.	1.1.	1 1.	1. 1.	1.1.	1, b.
Tîtÿrĕ	tū pătŭ	læ rĕeŭ	bāns sūb	tēgmīně	fāgī,
Cāră Dĕ	ūm sŏbŏ	lēs mā	gnām Jŏvīs	īnerē	mēntūm.

Il Pentametro ha cinque piedi, o piuttosto quattro piedi e due cesure: i due primi sono indifferentemente o Dattili o Spondei, seguitati da una cesura lunga; il terzo e quarto due Dattili, ed una cesura o lunga o breve.

1. b. b. l. l. l.	1. b. b. l. l.	cesura 1.	3 1. b. b.	1. b. b.	cesura 1. b.
Pænitet,	ēt fā	clō	t ōrquĕŏr	īpsě mě	ō.

Il Giambico trimetro, o senario, vale a dire di sei piedi.

1	2	3	4	5	6
b. 1. 1. 1. b. b. b. 1. b. b. b. b. 1.	1. l. b. b. b. 1. b. b.		b. l. b. b. b.	b. l. l. l. b. b. b. l. b. b. b. b. l.	ь. 1.
Quī nōn	větát	pēccā	rĕ, cūın	pŏtēst,	jähet.

Lo Scazonte ha gli stessi piedi, se non che nel quinto si serve d'un Giambo.
e nel sesto di uno Spondeo

Nec fon te la bra pro lui, cabal lino.

Il Giambico dimetro, ovvero di quattro piedi.

1	3	3	4
b. l. l. l. b. b. b. b. b. l. l. b. b.	b. l. b. b. b.	b. 1. 1. 1. b. b. b. b. b. l. 1.	b. l.

Li tre ultimi di rado.

Virtūs

běã

tōs ēf

fĭcit.

L'Asclepiadeo ha quattro piedi, cioè uno Spon leo, due Coriambi ed un Pirrichio.

<u>1</u>	2	3	4
1. 1.	l. b. b. l.	1, b, b, 1,	b. b.
Mêcæ	nās ătăvīs	ēdītě rē	

Occero uno Spondeo, un Dattilo, una Cesura e due Dattili.

1.1.	2 1, b. b,	cesura 1.	3 1. b. b.	1. b. b.	
Mēcæ	nās ātă	vīs	ēdĭtĕ	rēgībūs.	~

Il Gliconico ha tre piedi, cioè uno Spondeo e due Dattili.

1 1. 1.	2 1. b. b.	$\frac{3}{\text{b. b.}}$		
Āudāx	ōmnĭä	pērpēti.		

Il Saffico ha cinque piedi, cioè un Trocheo, uno Spondeo, un Dattilo, un Trocheo, e l'ultimo Trocheo o Spondeo.

1	5	3	4	5
1. b.	1. 1.	1. b. b.	1. b.	l. i.
				1. D.

Dêxtê

ra sā

cras jăcă

lātŭs

ārcēs.

Il Falcucio ha cinque piedi, il primo de' quali è Spondeo, il secondo Dattilo, il terzo e quarto Trochei, l'ultimo o Trocheo, o Spondeo.

1 1, 1,	2 1. h. h.	3 1. b.	1. b.	5 1. b. 1. 1.
Nūmquām	dîvĭtĭ	ās Dĕ	ōs rŏ	gāvī.

L'Alcaico ha quattro piedi, e per ordinario congiungonsi quattro versi Alcaici, de' quali è composta l'Ode Alcaica, ma di differente mistri: il primo e secondo verso è composto di uno Spondeo ovvero di un Giambo per primo piede, per secondo di un altro Giambo, poi di una Cesura; per terzo e per quarto di due Dattili. Il terzo verso ha in primo luogo uno Spondeo o un Giambo, poi un altro Giambo, dopo una Cesura, e finalmente due Trochei. Il quarto nei due primi piedi ha due Dattili, nei due ultimi due Trochei.

		7.000	, ,,,,	are promise	7,0000		Dittort	, ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,		
1 e 2		1.		2 1.		sura I.	~	3 o. b.	1. b.	b.
3	1	1 1. 1.	-	2 1.		sura I.	-	3 b.	4 1. b	•
	4	1 1. b.	- b.	1. b.		1.	В	1.	.	
	Æt:	nnō ās iōs nē rōgĕnĭ	p: q:	quid irën nio u vili		nôn tũm tếs ,	pēj	mĭnŭ jŏr ä x dă	īt dīc vīs tū tūros ōrem.	ilĭt

TAVOLA

DELLE FIGURE, O SIA LICENZE NE VERSI

L'Ectlipsi si fa troncando una vocale congiunta all'm, come gratum opus agricolis.

La Sinalefe troncando una vocale, o un dittongo al fin d'una parola, come ille ego, qui quondam.

La Sineresi, quando di due o più vocali si fa una sola sillaba, tanto in mezzo della purola, quanto tra due, come

Seu lento fuerint älveäriä vimine texta. Una eädemque via, sanguisque, animusque sequuntur.

La Dieresi di una sillaba ne fa due, come aulai, per aulai, per pictai, per pictai, dissoluenda, per dissolvenda.

La Sistole è una licenza, per cui si fa breve una sillaba lunga, come ūntus ob noxam, invece di ūnius.

La Diastole fa lunja una sillaba breve, come Atque hic Priămidem laniatum corpore toto, invece di Priămidem.

AVVERTIMENTI AI GIOVANI SCOLARI

SULL'USO DI QUESTO DIZIONARIO

- Ogni sillaba, che è notata sopra con questo segno è lunga. Ogni sillaba, che è notata con quest'altro " è breve.
- 2. Le sillabe brevi di loro natura, come Pallăs, segës, dulcăs, æquăs, aliquid, docet sono notate sempre col segno della sillaba brove, eccettoche non siano esse seguite da una parola, che incomincia con una consonante in un verso, o parte di verso esametro, o pentametro; giacche in questo caso si è avuto riguardo alla regola detta di posizione.
- 3. Sono notate col segno della sillaba breve tutte le sillabe brevi di loro natura, che sono al fine di ciascun verso.
- 4. Nei versi non si sono notate con segno alcuno le vocali soggette all'elisione; anzi si sono stampate così: Cônticñère ômnês, întêntîque ôră těnêbânt; ma si sono bensì notate nelle frasi e perifrasi. Finalmente non si sono notati con segno veruno tutti gli o, ed i finali comuni, come ĕgo, vîrgo, mönĕo, mĭhi, tĭbi, e le altre sillabe comuni.

PALATIUM MUSARUM

ABBREVIO

A, præp. abl. A. di, da, dal, dallo, dalla, dai, dalle, dagli, dalle. SYN. Ab, abs, de, e, ex. Sin da, dopo. Abhine, post. PHR. A të principřům. A jůvěnilřbůs annis. § A dextra lavaque dies, et mensis, et annus. Ovid. Candidus, et tālās ā vērtice pulcher ad imās. Hor.

Aă, a, m. Fiume d'Artesia. EP. Belgieus, Gallīcus, Picardus, Morinēnsis, a Morinis populis Belgii: vāstūs, vāgūs, gčlīdūs, frīgīdūs, rāpīdūs. PER. Ārē frīgīdūs āmnīs. Bēlgārūm vīcīnūs āgrīs. ¶ Fiume del paese d'Artesia, che separa la Frandra dalla Picardia.

Aăron, et Aaron, trisyllabum, vel Aaron, di-syllabum, onis, m. Aronne, SYN. Amramides. ÉP. Sānctūs, săcĕr, sacrātŭs, přůs. PER. Ām-rămī nātŭs, fīliŭs. Āmrāmiă prélēs.

Ab, præp. abl. A, di, dal, dallo, a. Ma, dai, dalli, digli, dalle. SYN. A, abs, de, e, ex. Sin da, dopo. Abhine, post. Ab Jově princípiúm generis. Abă et Abăs, w, m. Aba, montagna di Arme-

wa. V. Mons. Abācins, a, nm. Cacciato. SYN. Actus, ablegatus, āmāndātūs, rēlēgātūs, ēxūl, pūlsūs, ēxpūlsūs, dējēctus, ējēctus, extrūsus, fugātus, remotus. Levato per forza. Ablātus, raptus, abdūctus. Passato, finito. Exactis, transactus. PLR. Sedibus excussus patriis. Finibus exterris, exul. Quies medio jām noctis ăbactæ, Virg.
 Abacuc, Profeta, V. Habacuc,

Abăcus, î, in. Tavolino. SYN. Ārca, abax, armariam. EP. Aūreus, argenteus, eburnus, eburneus, acernus, marmoreus, gratus, ferratus, plēnus vācnus, clausus, apērtus, vastus, ca-vus, pietus, urtidus. PER. Dē mēnsīs nitens ăcērnīs, Vāsīs önūstūs, Tavola di cucina, SYN, Mēnsā. EP. Vīnŏlēntūs, pīnguīs, mādēns, Tavola di aritmetica. EP. Dōctūs, Sămĭūs, id est Pythagoreus. Ilie Sămios abaco nume-

rös dűplícábát ébűrnő, Faust. Abăgărăs, î, m. Principe di Edessa în Soria; altrimente Abgarus, o Abgabarus, ! Sensit et Abgăbări Regis Edessă domûs (pent.). Ovid.

Abātieno. ās, āvī, ātūm, ātē. Alienare, separare, distornare. Act. acc. SYN. Alieno, āvērto, dīvēllo, dīsjūngo, dīstrāho. Abālienārīt quo ābs te ārgēntūm āccēpērīt (jamb.). Plant.

îhămită. a, I. Sorella dell'areasolo. Abănă, Frume della Siria, 9 Quăque Abănăm sed nune lymphas în cunetă sălubres, Mill.

ăhânter, ôrum, I popoli d'Argo in Grecia, così detti da un lovo re nominato Alante, SYN, Argivi.

 Nüpër Abanteis tëmplo Junonis in Argis. Ovid. Abantiades, a, m. Perseo, nipote d'Abante re d'Argo. SVN. Ācrīsīontadēs, a patre Acrisio. V. Pērseus. J Vietor Abantradēs alīte fērtur ēquo (pent.). Ovid.

Ābāntias, adis, et Abantis, idis, f. Eubea, oggidi Negroponte, isola dell'Arcipetago. SYN. Eŭbœã, Chāleis, Asopis, Macra, Macris. PER. Macris Abantia. Macris Abantias. § Europes Mācris ägnőscit Ábantiás örám. Priscian.

Abārceo, ēs, ŭī, Itūm, ērē. Allontanare, cacciare, impedire. Act. acc. SYN. Ārceo, pēllo, ēxpēllo, fugo, abigo, prohibeo.

Marim. Montagna che separa la terra di Canaam dal paese de' Moaliti. EP. Celsus, altus, aerius. J Oppösítűni spéctánt Abárim qui Sölís ábortű. Fill

Ábăris, is, in. Abari, ucciso da Eurialo. ¶ Fādūm-quē, Hĕbĕsūmquē sŭbīt, Rhæsūmque Abărīmquě. Virg.

Abăris, is , m. Abari, ucciso da Perseo. ¶ Câucăsiūmquo Abarim, Spērchisiadēmqne lýcētūm. Ovid. E pure il nome di velebre poeta ed indovino di Scizia.

Ābārīs, ĭs, f. Abari , città dell'Africa. Ābās , āntīs , m. Abante. EP. Trōs , Trōjānŭs , Dārdānīns, naufragus, PER. Comes Æneæ, Tempēstātībus āctus, J Et qua vēctus Abas,

ēt quā grāndāvits Ālēthēs. Virg. Ābāvitā, ā, f. Areavola. Ābāvūncūtīts, ī, m. Fratello dell'areavola. Ābāvūts, ī, m. Trisavo, o padre del bisavolo. EP. Větůs, antiquůs, grandavůs, longavůs, gravis, senior, colendus, vetastus, venerabilis, venerandus. I Sant abavī, tritavīque tibi, et stīrps clāră părēntūm. An.

Abbās, ātis, m. Abbate. SYN. Præsul, Antistes. PER. Cornobii Præsal. Monachorum Pater, părens. Sacræ domus Antistes. Mitra decorns, pāstorāle pedum gestans. EP. Sanetus, pius, săcer, religiosus, clarus, nobilis, înclytus, venerandus, venerabilis, vittatus, infulatus, Nomina ăd Abbātēm Sicolom transmisit, et ille. Mant.

Ābbāvillā, æ, f. quasi Abbātīs villā. Abbavilla. EP. Cláră, celebris, înclytă, förtis, vălidă, însignis, târrită. PHR. Non Frânco Regi, ât renăît părere Britânno Abbavillă poteus. Città principale del Poitie, che il re Carlo VII riuni alla corona.

Ābhrēviŏ, ās, āvī, ātim, ārē. Abbreciare. Act. acc. SYN. Brēvio, contraho. PER. Brēvitēr nario. Paŭcis expedio.

Abağnağo. Uno de' tre fanciulli, che farono gettati nella fornace, per non aver voluto adorar la statua del re Nabucodonosor. SYN. Azăriăs. EP. Piŭs, înclytüs. PHR. Īnnōxiŭs īgnis Scīt Puĕrīs sĕrvārĕ fidēm, flāmmāquĕ hĕnīguā Lāmbīt cōntignos ārdōr non noxiŭs ārtūs. ¶ Īnsīgnos puĕrōs Sīdrāch, Misăch, Abděnăgōquĕ. S. Alc.

Ābdērā, & , f. Abdera , oggidi Asperosa , città di Tracia. ¶ Aūt tē dēvŏvčāt cērtīs Ābdēră dĭēbūs.

Ovid.

Ābdērītā, vel Ābdērītēs, æ, m. Cittadino di Abdera.

Abdērītānus, ă, ūm. Di Abdera. SYN. Ābdērīcus, Āhdērītīcus. J Ābdērītānā pēctorā plēbis hābēs (pent.). Mart.

Ābdīās, et Ābdīā, æ, m. Profeta al tempo di Geremia. EP. Săcĕr, piŭs. ∫ Scilicĕt Ābdīām, Cārmēlicŏlāmque Elisæūm. Mant. V. Prophētā.

Ābdicātiis, ä, ūm, Rigettato, rifiutato. SYN. Ābjēctiis, rējēctiis, rēpūlsiis, āmētiis, rēpūdīiatiis. ¶ Quid ābdicātās īn mēām cūrām pātēr?

(jamb.). Paul.

Abdico, ās, āvī, ātūm, ārč. Deporre, dimettere, rimunciare. Act. acc. SYN. dēpāno, ābjīcio, rējīcio, dīmītto, āmŏvčo, prīvo, spŏlio, ēxūo. PER. Īmperiūm, cŏrōnām, scēptrūm dēpāno. ¶ Sī vērsūs, fācīs, ābdicēs pŏctām (phaleuc.). Mart. Ābdīco, ĭs, xī. ctūm, ĕrč. Rigettare, ricusare.

Addieo, 18, XI. etum, ere. Regettare, ricusare, Act. acc. SYN. Rēcūso, rējīcīo. 9 Quīd făcīās? Crūdēle suos ābdīcere amorēs. Ovid.

Ābditē, adv. Nascostamente. V. Clām.

Ābdītīšs, ă, ūm. Nascosto. SYN. Lătens, lătītāns, occūltūs, ābstrūsūs, rēcondītūs, ābscondītūs, opertūs, čpācūs, ādspērtūs, īnāspēctūs, claūsūs, obdūctūs, tēctūs, contēctūs, vēlātūs, occlūsūs, dētrūsūs, obscūrūs, occūltātūs. PER. Lātebrīs commīssūs, condītūs. Těnebrīs dēfēnsās, cūrvīs dēfēnsā lātebrīs. Solīs īnāccēssūs rādīīs. ¶Ābdītā, vīx īpsīs īnvēnīendā fērīs (pent.). Ovid.

Abdo, řs, dřdř, dřtům, ěrě. Nascondere. Act. acc. SYN. Cōndo, äbscōndo, rěcōndo, cēlo, těgo, cōntěgo, öbtěgo, vělo, öccůlo, öpāco, īnvölvo, ōccůlto, öpěro. PER. Těnebrīs, vel lătebrīs cōmmītto. Cēlārě těnebrīs. Cæcīs lätebrīs inclūděrč, dēfēnděrč, těgěrě. PHR. Cōntřnňo, īnmöntés sēse ärjűs äbdřdřt áltôs llőrrěntřlňš umbrīs ábděrě. Quōlíbět ábdě löcō, Ābdě dömö.

Ābdoměn, ĭnĭs, n. Ventresca, grasso del ventre.

SYN. Ālvūs, vēntěr, īlĭā, vīscěrā. EP. Ăvĭdūm,
īnsătĭābĭlĕ, ĭnēxplētām, crāssūm, pīnguĕ, īnflātūm, tūrgēns, tǔmĭdūm, grāvĕ, vŏrāx. PER.
Ālvī vāstā vŏrāgo. Ālvī pīngnĭs ădēps. PIIR.

Mūlto vēntěr ābdomĭnĕ tārdūs. Īngēntī grāvīs
ābdomĭnĕ vēntěr. ¶ Ātquĕ Bŏnām těněræ,

placant abdomine porcæ. Juv.

Abdūco, ĭs, xī, clūm, ĕrĕ. Prendere, condurre, toglier per forza, tirare. Act. acc. SYN. Ābrĭpĭo, ābstrāho, āmŏvĕo, rĕmŏvĕo, sūmmŏvĕo, sūbdūco, sūlfūrōr, āvērto, aūfĕro, ābīgo, rĕpēllo, rējĭcĭo. PHR. Pĕcňdēs ābdūcĕrĕ fūrtō. Grĕmĭīs ābdūcĕrĕ nātōs. ¶ Töllĭtĕ mē Teūerī, quāscūnque ābdūcĭtĕ tērrās. Virg.

Abdūctūs, ä, ūm. Condotto, preso, ritirato. SYN. Abāctus, sūbdūctūs, āmōtūs, rēmōtūs, rējēctūs, rēpūlsūs. ¶ Protinūs ābdūcto pătūerūnt tēmplā

Mětěilő. Lucan.

Abědo, ĭs, ēdī, ēsūm, ĕrĕ. Mangiare e consumare tætto. Act. acc. SYN. Exēdo, ābsūmo, consūmo. § Sängninčās ăbědīt cārnēs, tābōqně flúčntēs, Anon.

.

Abēl, ēlīs, m. Alele. SYN. Ăbēlūs EP. Jūstūs, sānetūs, piūs, cāstūs, īnsōns, īnnŏetūtīs, hūmilis, bēnīgnūs, cāstūs, īnsōns, īnnŏetūtīs. PER. Prīmāvī söbbdēs īnnōstā Pātrīs, Adāmī prōlēs īnnōstā. Adāmī chārā Dēō prōlēs. Cāinī trātēr. PHR. Chărūs, Ābēl Sūpērīs, rē lātābātūr ŏpīmā söllīcītārē Dēūm. Dēō prīmōs öviūm māctābāt hönōrēs. Ābēl pīnguĕ pēcūs frāgrāntībūs ādmövēt ārīs. Prīmūs Ābēl līmhōs īngrēssūs. Cūjūs sānguĭnĕ prīmūm tērrā rēcēns mādūīt. Quī sānguĭnĕ prīmūm tīnxīt hūmūm möriēns. Īn quō spēs gēnērīs vīsā pērīrē pīī ēst. Figlio di Adamo, che il suo fratello Caino per invidia uccise, perchē i sacrifæj d'Abele erano più grati a Dio che il suoi.

Äbēttä, et Ävēllä, æ, f. Avella, citta in Terra di Lacoro. EP. Fĕrāx, mālĭfĕrä, frīgĭdă, sălūbrĭs. Ēt quōs mālĭfĕræ dēspēctānt mænĭa Abēllæ. Virg.

Abčitině nůcěs. Nocciuole, così dette da Avella, o Avellino. SYN. Avellāně nůcěs. Avellāně. § Sünt, ět Abčilině tříbi sic Cămpāniă, dictæ. Fiæ. Abčitinům, et Avellinům, i, n. Avellino, città del Regno di Napoli nel Principato ulteriore.

Ābčo, īs, īvī, ĭtňm, īrě, n. Andarsene, partire, SVN. Ēxčo, ēxcēdo, dīscēdo, rēcēdo, migro, proficiscor, ēgrēdičor. PER. Grēssūm, grādūm rēmovčo. Pēdēm ēflēro. Mē provipio. Sölūm vērto, mūto. Mē sūbdūco. Mē sūbtrāho. PHR. Ārdēt ābīrē domō. Quō mihī dēxtēr ābīs? Āllŏquŏr ēxtrēmūm mæstōs ābītūrūs āmīcōs. Patrīā tērrā, ūrbč, vel tēctō ēxīrē, ēxcēdērē. Patrīān, ūrbēm, vel tēctā līnguērē.

Äbērro, ās, āvī, ātūm, ārē. Sgarrare, errare. Neut. abl. SYN. Erro, vāgŏr, dēērro, vel deērro (dissyl.), ŏbērro, dīvāgŏr, pālŏr, dēvĭo, dēllēcto, dīvērtŏr, dēclīno, rēcēdo. PHR. Hūc īllūc dēvĭis ērrāt. Ēt āltīs montĭbūs ērrānt. Orās ēt līttŏră, cīrcūm ērrānt. Pēr nĕmūs īgnotūm non cērtīs pāssībūs ērrānt. Ētrābānt āctī fătīs māria omnĭa cīrcūm. Pēr dēvĭā fērrī.

Abfore, esser per mancare. J Ærûgo mēra, quod

vitium procul abfore chartis. Hor.

Ābgrēgo, ās, āvī, ātūm, ārē. Svegliere, segregare. Act. acc.

Abhiemat, abat. Esser verno. V. IIšems.

Äbhīne, adv. Dopo, acc., vel abl. SYN, A, ab. Seriptör, abhīne ānnōs cēntām quī dēcīdīt īnter. Hor.

Abhörreo, es, ñī, ēre, Allorrire, detestare, avere in avversione. Nent, abl., vel acc. SYN. Ābōmĭnör, ēxecror, fugio, horreo, horresco, āspērnor, tēmno, contēmno, dēspĭcio, fāstīdio, dētēstor,odī,āvērsor. Esser differente,non accordarsi. Discrepo, dīssēntio. PHR. Ā vīno bēnē potits ābhörret. Tītūlos ēt nomen ābhorret. ¶ Mēns præsāgā mālī propĭūs sūccēdere ābhorret. Anon.

Āhiēctus, ā, ūm. Ābbietto, sprezzato. SYN. Vīlīs, humīlīs, dēmīssus, dēspēctus, sprētus, nēglēctus, contēmptus. Gettato a terra. Strātus, projectus, dējēctus. PER. Projectu viljor ālgā. Protrītus pēdībus. Pēsthutus cunctīs. PHR. Dēspēctus tībī sum, nēc quūs sum, quārīs, Ālēxī. Tūm supēr ābjēctūm posito pēdē, nīxus ēt hāstā. Virg.

Abřegnůs, 3, ûm. D'alete. PER. Ex abřete structůs, extructůs, constructůs. 9 Nam qu'is equo pulsas abřegno nosceret urces? Prop.

Abigo , is, egi , aetum, ere. Scacciare. Act. acc. SYN. Pēlla, expēlla, propēlla, tuga, ējicia. PER. În fugam do, verto. Fugam îmmîtto. ¶ O vīr colloquyo non abigende Deūm (pent.). Ovid.

Abiteio, is, jeei, jeetum ere. Scacciare, depoire, abbandonare. Act. ace. SYN. Abdico, as, abdīco, is, ēxio, pono, depono, rejieio, mitto, demitto, excutio. Metter giù, lasciare. Sterno, dējicio. Gettare a terra. Spērno, aspērnor, rēspuo, fastidio, renuo, contemno, despicio. Sprezzare, rigettare. PER. Ad terram mittere. Projicere în terram. Sternere solo. 9 Abjicito potrus, quam quo perferre juberis. Hor.

Ab întegro. Adv. Tutto di nuovo, da capo. SYN. Iterum, de întegro. ex, întegro, debine. 9 Mâgnus ab integrő, seclérum náscitur érde. Virg.

Abiron, onis, m. Altironne, fratello di Datan, che fu inghiottito vivo dalla terra per essersi vivolto contro Mosè ed Ironne, SYN, Abīrām, EP, Impiŭs, sceleratus. f Clamabatque ruens jam semisepultus. Abīron. Mant.

Abitus, us, m. Partenza. SYN. Discessus, excessus, recessus. EP. Darus, trīstis, mæstus, flebilis, amarus, acerbus, longus, supremus. J Amphitryoniades armenta, abitumque parabat.

Virg.

Abjugo, as, avī, atūm, are. Disginngere. Act. acc. · Quæ res te ab stabalis abjugat, certum est loqui (jamb.). Pac.

Ābjūngo, is, xī, ctūm, črč. Scompagnare. Act. acc. SYN. Dīsjūngo, separo.

Abjūrātio, onis, f. Abbinvazione. SYN. Execratio, abominatio, detestatio, aversatio. J At jūstūm vēlōx probat abjūratio falsī. Anon.

Abjārātus, a, um. Abbiurato, rinnegato. SYN. Ejūrātus, abominātus. J Abstractaque boves,

abjuratæque rapinæ. Virg.

Abjūro, ās, āvī, ātūm, ārě. Abbiurare, rinnegare. Act. acc. SYN. Ejūro, dētēstor, nego, pērnego, recuso.

Ablaqueo, as, avī, atum, are. Sealzare, o migliorar un albero, facendogli una fossa al piede. Act. acc. J Ablaqueanda, olea est, nec bis trieteridě lapsa. Fill.

Ablātīvus, i, m. Il caso allativo. Sponte ablatīvī cāsūs quis rēctus črīt? spons. Aust.

Ablātus, ă, ūm. Preso, rapito. SYN. Sūblātus, captus, raptus, ereptus, subreptus. \ Dixit, et în sylvas pennîs ablată sefugit. Virg.

Ablegmină, um, n. pl. Le interiora degli animali,

che si sacrificavano agli Dei.

Abtego, as, avī, atum, arc. Cacciore, inviare. Act. ace. SYN. Rělego, ago, abigo, amando, amoveo, removeo, arceo, extrado, fago, ejicio, pēllo, repēllo, sūmmoveo. PHR. Finibus āblēgārē suīs. Sēdībus āblēgārē suīs. Sēdībus āblēgāt proprīīs, rēque ēxŭīt omnī.

Abtígūrio, îs, īvī, ītūm, īrč. Divorare, dilapidare. Act. acc. SYN. Līgūrio, dīlāpīdo. ēffūndo, prōfundo, prodigo, voro, devoro, decoquo. PHR. Vīvere Bācchānāliā. Dīlapidāt patriās hellno, turpis opes. Nimium dapibus indulget, Cuncta l devorat ambitiosa fames. Sie as omne gulavis ingeniosa profudit. 4 Bonis sais qui nuper āblīgūrītīs (seaz.). Scal.

ABNUO

Abtăco, as, avî, atum, are. Affittare. Act. acc. Abtūdo, is, lūsi, lūsūm, črč. Nen somigliave. SYN. Absūm, dīsto, discrepo, uillero. 🖣 Pān eris, hức á tế nôn multum ábludit imágó. Hor.

Abtmiturus, a, um. Chi deve lavare. SYN. Absteisūrus. J Mēmbrērūm māculās pūro ābluĭtūrā nătātu. Prud. V. Ābluo.

Ābiňo, is, ňi, ūtūm, črě. Lavare. Act. acc. SYN. Elŭo, proluo, lavo, irroro, purgo, mundo, tergo, abstergo. PHR. Abluo flumine corpus. Ablnere hīc ārtūs, lāssātāque mēmbra parabam. Mergere corpus aqua. Tingere corpora lýmphūs. Pūro sē in fonte lavare. Corpas demittere in undas. Attrecture nefas, donec mē flūmīne vīvo Ābluero. Virg

Āblūtūs, ă, ūm. Lavato. SYN. Lotus, prolūtus, tērsus, abstērsus, purgātus, mundatus, rigatus, āspērsus, madens, madefactus, irroratus, mērsus, respersus, perfusus. S Et lætum sociis

āblūtā cade remīsīt. Virg.

Abluvium, ii, u. Diluvio, inondazione. SYN. Di-

luvium, diluvies, inundatio. Abmatertera, a, f. La gran zia. EP. Vetula, rugősă, löngævă, grandævă. PER. Avī vel áviæ, sőrőr. ¶ Prögnátős révőcaré pátrem ábmátértěră jūssit. Anon.

Ābnāto, ās, āvī. ātūm, ārĕ, n. Nuotare al di fuori. SYN. Eno, ĉuăto, ĉuāvigo, ĉimergo, ĉilluo. PHR. Tumidis abnatat undis. Abnatat, et blandis

āllātūr līttörā vērbīs. Stat.

Abněco, as, avi, atum, are. Uccidere, ammazzarc. Act. acc. SYN. Nēco, ēněco, cædo, trúcido, ōccīdo, jŭgŭlo, ōbtrānco, īntĕrĭmo, mācto, ōp-

primo, interficio.

Ābnego, as, avī, atūm, are. Denegare, rifiutare, ricusare. Act. acc. SYN. Něgo, perněgo, denego, renuo, recuso, retracto, improbo, rejicio, repudio. Abnegat excisa vitam producere Trojā. Virg.

Ābnēpēs, ētis, m. Nipotino o pronipote. SYN. Pronepēs. PHR. Ferent ča fāta nepētēs. Cārpēnt thă pômă minores. Venturos tollemus

ĭn ästrä něpötēs.

Abnēptis, is, f. Nipotina, o pronipote. SYN. Proneptis. PHR. Jam. reliqua ex amitis patruelis, nāllă proneptis.

Abnobă, sorgente del Danubio. J Abnobă fons īstro păter est, cădit Abnoba, hiatu. Fann.

Abnocto, as, avī, atum, are. Dormir fuori la notte.

SYN. Pērnocto, excubo, vigilo.

Ābnodo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Snodare, o tagliare i nodi. Act. ace. SYN. Enodo, denodo, resolvo, nodos avello, reseco. PHR. Excindit nodos prajacūtā falce colonus.

Ābnormis, is, m. f., e, n. Senza regola. SYN. Ānormis, enormis. § Rūstiens ābnormis, să-

přens crassaque Minerva, Hor.

Abuñco, es, V. Abuño. J Responsitando fessús æger

ābnūčāt (seaz.). Gaz.

Abuno, is. ui, ere. Rifintare, o non volere. Act. acc. SYN. Rěnňo, rěcůso, abněgo, děněgo, pērněgo, nolo, dětrěcto, improbo, aversor, respůo, dētugio, indignor, dēdignor. PHR. Abnuit hane sortem misera pro stirpe subire. J Abnueram bello Italiam concurrere Teueris. Ving. Ābuūto, ās. āvī, ātūm, ārč, Negare. Act. ace. SYN. Ābuūto, rčeūso, rěnňo. ¶ Quid mi ābuūtās? třbĭ čgo ăbuūto? (quadr.). Plaut. Ābŏičo, čs. čvī, vel ŭī, čtūm, vel ĭtūm, črč.

Abolire, cancellare, cassare, o annullare. Act. acc. SYN. Dělřo, öblitěro, antiquo, reseindo, recido, tollo. PHR. Ferroque tuos abolere nepotes. Nec poterit ferrum, nec edax abolere větūstās. ¶ Dā pătěr, hōc nōstrīs ăbŏlērī dēděcůs ārmīs. Virg.

Abolesco, is, ere. Esser abolito, o fuori d'uso. Neut. SYN. Abŏlĕŏr, ēxŏlēsco, ōbsŏlēsco, dēleor, antiquor, rescindor, cado, decido, intereo, pereo. I famă levis tantique abolescet gratia

facti. Virg.

Abolitus, a, um. Abolito, fuor d'uso. SYN. Deletus, scīssus, rēscīssus, sublatus, obsolētus, ob-

līterātūs, antīquātus.

Авона, ю, f. Sorta di vestito presso gli autichi. Gymnäsïa, ātque aūdī făcinūs mājoris ăbollæ.

Abominandis, a, um. Abbominecole, odioso, degno di abbominazione. SYN. Hörrendüs, execrabilis ēxecrāndus, dētēstābilis, dētēstāndus. Pēr abomĭnāndām nūne ŏpēm nātē pārēns (jamh.). Sen.

Abominor, āris, ātus, ārī. Detestare, avere a sdegno, o in abbominazione. Depon. acc. SYN. Dētēstor, execror, odī, refugio, horreo, abhorreo, aversor, imprecor. Et voces fortuna ne-

gāt, quod abominor, ergo. Ovid. Aborior, orīris, ortus, orīrī. Nascere innanzi il tempo, od esser aborto. Depon. PER. Āntē tēmpus ŏriŏr. Āntē diēm ēxŏriŏr, ēxūrgo. Ŏriŏr præcēcē fætū. ¶ Cērpŏre ĕt īnfrīngī,

līnguām vēcēmque abšrīrī, Lucr.

Abörtiő, is, ivi, irë. Abortire, disperdere, o scon-ciarsi. SYN. Abörto, äs. PER. Immātūrūm fœtūm_ēdo, ēmīttō. Antē, diēm vel tēmpūs părio. Îmmaturo partu fœtum edo, vel excutio

Abortīvus, ă, um. Abortivo, che viene avanti il tempo, o senza vita. PER. Editus aute diem fotus. Prægnanti fætus acerbas, et sibi. Immātūro pārtū ēdītus, ēmīssus, abortus. J Ēt quod abortīvo non est opus illa voluptas. Juv.

Abortus, us, m. Abortimento, sconciatura, SYN. PER. Pārtus dūrus, pracox, acerbus, vel im-

mätürüs.

Abrado, is, rāsi, rāsūm, ērē. Radere, e radendo tagliar via. Act. acc. SYN. Rādo, corrādo. töllo, aŭfero. J Ābrādīt spŏlĭīsque ūnguēs ēxērcēt ăhēnōs. Prud.

Abrāhām, et rectins Abrāhām, m. Abramo, SYN, Abrās, et rectius Abrām, æ, Abrāhāmus, Abrāmus, Thārides, Thāriades. EP. Jūstus, pius, sanctŭs, benīgnūs, tidelīs, tīdūs, crēdūlūs, sacrificūs, māgnūs, īnnocēns, īnnocūus, PER. Thārā genĭiŭs. Thārā fīlīňs. Īsācī pătĕr, părĕns, genttor. Bĕātī sĕmĭnĭs părēns. Figlio di Tare, chiamato Padre dei Credenti. Iddio avendogli promesso una postevità assai numerosa, gli comandò di sacrificare Isacco suo figlio unigenito, e questo Patriarea subito obbedi; ma Iddio contentandosi della sua obbedienza, impedi tal saerifizio col mezzo di un Angelo.

Abrāmeŭs, ä, ūm. V. Abrāmiŭs.

Mramida, arum, m. pl. Discendenti da Abramo. SYN. Hebræī, Īsacidæ. 🐧 Ö domūs Ābramīdum Cælo lectissima proles, Fill,

Abrāmiŭs, et rectius Abrāmiŭs, ă, ūm. Di Ibramo, appartenente ad Abramo. J Aut illum gremio exceptum tövet Abramio. Paul. Hactenus bis mihi consiliis Abramia proles, Fill.

Ābrīncē, ārūm, f. pl. Oranche, città nella Normandia. Onde Abrīncēnsēs, quelli di Oranche. Ābrīnio, is, ripūi, rēptūm, ĕrĕ. Torre per forza, o rubare. Act. acc. SYN. Răpĭo, ērĭpĭo, dīrīpřo, aŭféro, abstráho, töllo, sūbdūco, sūrripřo, sūmmoveo, amoveo, fūror. PHR. Fracta fūr āreā sīc nūmmos abripit omnes. Celeri est ērēptā rāpīnā. Quāscūngue potēst tollēre, tollāt opes.

Abrodo, is, sī, sūm, ĕrĕ. Rodere, rosicare. Act. ace. SYN. Rodo, arrodo, corrodo, derodo, erodo, circumrodo, prærodo, depascor, exedo, obedo, consumo, Sape quod abrodunt miseris os

ülcĕră tōtům, Ovid.

Ābrogo, ās, āvī, ātūm, ārē. Abolive, cassare, an-nullare. Act. acc. SYN. Abolčo, ēxscīndo, rēsciudo, extingŭo, expūgno, dissolvo, tollo, aŭfero, ădimo. PHR. Lēgēs înīqūŭs ābrögăt ēquās. Ēt nimiūm scriptīs ābrögăt īllē mēis (pent.). Ovid. Ābrēsŭs, ă, ūm. Roso, rosicato. SYN. Rōsŭs, ădē-

sŭs, depastus. V. Abrodo.

Ābrötöninn, ī, n. Abrotann, cipresso domestico (erba). EP. Mědřeům, sălubrě, sălūtřířeům.
 Ābrötönum, čt löngö nāscēntīs cornňá cerví.

Ābrūmpo, is, rāpī, rāptām, ērē. Rompere, fracassave, separar per forza. Act. acc. SYN. Rūmpo, dīsrūmpo, frango, cædo, incido, avello, scindo, abscindo, PHR. Somnum, lucem, vitām, vīneulā abrūmpērē. Fas omnē abrūm-pērē. J Nūne, o nūne liceāt erūdēlem abrūm-

pěrě vîtām. Virg.

Ābrūptus, a, ūm. Rotto. SYN. Rūptus, fractus. Abstălit: îngeminant abrūptis nūbibusimbres. Virg. Interrotto. SYN, Interruptus. J Concidit abruptisque immutuit ore guerelis. Stat. Brusco, intrattabile. SYN. Asper, lerox, intractabilis. Fervidă si nobis corda abruptumque pătăssent Îngenium. Sil. Erto, difficile, precipitoso, inaccessibile. SYN. Præruptus, præceps, dīstīcīlīs, ārduus. PER. Dīstīcīlīs āscēnsū. In cælum minax. Aditu carens. J Æstus in abrüptüm dētülērāt bărathrūm (pent.). Catul.

Abs. præp. abl. Da, dal, dallo, fin da, per. SYN.

A, ăb, dē, ē, ēx.

Absalon, vel Absalo, onis, et rectius Absalon, vel Ābēssālōm, m. Assalonne, SYN, Ābsālōnŭs, ī, Māāchĭdēs, EP. Aūdāx, mālŭs, īmprŏbŭs, scelestus, sceleratus, nefarius, perfidus, miser, înfelîx, PER, Jessei Regis perfidă proles. PHR. Māāchidēs infert ārma infeliciā pātrī.

Ābseēdo, is, cēssī, cēssūm, črē, n. Partirsi, an-darsene, slontanarsi. SYN. Abčo, dīseēdo, migro, ēvādo, ēxčo, ērūmpo, ēxcēdo, ēvŏlo, ēgrčdior, proficiscor. PHR. Maturant abscedere campīs. Vīrēs paūlātim ābscēdērē sēntīt, Ārdēt ăbīrē făgā. Fēstīnārē făgām. Rēgnīs ēxcēssīt

Ābscēssus, ūs, m. Partenza, ritirata. SYN. Discēssus, recessus, exitus, egressus, abitus. EP. Præcēps, levis, inopīnus, subitus, repentīnus. At Rütülum abscēssū jūnenīs, tūm jūssā sūpērbă, Virg.

Ābscīndo, ĭs, scīdī, scīssūm, ĕrĕ. Tagliar via, sminuire. Act. acc. SYN. Ābscīdo, cēdo, rĕcido, scindo, rescindo, exscindo, proscindo, seco. disseco, púto, ampúto, incido, findo, discindo. PHR. Terris abseidit úndas. Comam mörienti abscidit. Äeriam ferro proscindere quēreum. § Nam cælo terras, et terris abseidit undas. Ovid.

Abseissus, a, um. Tagliato, sminuito, SYN. Recīsus, excisus, încisus. Flaventesque abscissă

comās, proh Jūpiter! ībit. Virg.

Abscondo, is, di, ditum, aliquando, didi, et consum, ere. Nascondere. Act. ace. SYN. Condo, recondo, abdo, occulo, occulto, celo, velo, těgo, cöntěgo, öbtůgo, öbdůco, öpěrío, öpäco, öbůmbro, äbstrůdo, öbnůbo, öbnůlilo, sűbtráho, prörípřo, sűrrípřo. PER. Látebris, vel těne-bris äbdo. Látebris committo, těgo. Těnebris

Ābeconditus, a, um. Ascoso, nascosto. SYN. Abdītus, latens, latītans, occultus, conditus, reconditus, abstrūsus. I Quod sī tanta foret sylvîs abscondită llamma. Luc.

Absens, tis, adject. Assente, lontano. SYN. Distāns, dīssītus, remotus, optatus, desideratus. ¶ Îllum âlsêns âbsêntem ândîtquĕ vidêtquĕ.Virg. Absentia, æ, f. Assenza, lontananza. EP. Mæstå,

dārā, trīstīs, āmārā, longā, brevīs, molestā. Absitio, is, ivi, vel ii, ültüm, ire, n. Saltare lontano, o di fuori. SYN. Desilio, exilio, salio, dissilio, prosilio, transilio, emergo, erumpo, ēvolo. PER. Sāltū trānscēndo, trānsēo, trāns-

mītto, supēro, ēxupēro. J Aūt proeul ābsiliēbāt, ut ācrem ēxīrēt ödörēm. Lucr.

Absimitis, is, m. f., e, n. Dissimile, differente. SYN. Dīspār, īmpār, dīssīmīlīs, haūd sīmīlīs. Non valtu abs.milis matri, non moribus infans. Anon.

Absintuites, & , m. Vino d'assenzio. PHR. Vinum

ābsīnthī grāmīne mīstūm.

Absinthium, vel Absynthium, ii, n. Absintio, o assenzio (erba amarissima). EP. Amārūm, trīstě, canům, tětrům, virôsům, acerbům, gravě, āspērūm. PER. Absīnthī sūccūs, grāmēn, hērbă. PHR. Trīstia pēr vācuos horrent absīnthīă cāmpēs. Cana prīūs gelidē desīnt ābsīnthīa Pēntē. Ovid.

Ābsīsto, is, stitī, ere, n. Cessare, desistere, partersi, slontanarsi. SYN. Cesso, desino, desisto, ăbeo, exeo, discedo. PHR. Tanto fratres ab-sistite bello. Absiste moveri. Absiste, et fessos čeŭlos fūrāre labori. J Absistāmus, ait; nām lūx inimică propinquat. Virg.

Absolvo, is, vī, ūtūm, črč. Issolvere. Act. acc. pers. genit. vel abl. rei. SYN. Solvo, līběro, eximo, dîmitto, PER, Scelus remitto, sceleri parco, ignosco, condono. Crimine. vel nova solvo, Indiguini crimine dimitto. ! His damnārē rēös, īllīs ābsölvērē cūlpā. Ovid,

Absotvo. Compire, fucire. SYN. Perago, perficio, conficio, concludo, tinio, compléo, adimpléo. PUR. Ad finem perduco. Extremam captis impēno mānām. Impēno finēm pāgnē, cārīs. Stătuo fînemque, modûmque, PRR. Perficere ēst anīmus. Littera dēlēssē pollīce sīstīt opus. Carptis āddītā sūmmā mēis.

Absolūnas, a, ūm. Issoluto PER. Līber, immūnis a crimine. Pomā solūtus. Cūlpā vāciius,

Ābsălūtūs, Compito, finito. SYN. Perāctūs, pērfēctūs, confēctūs, întēgēr, complētūs. PHR. Pārs ēst ēxhaūstā lāborīs. Lībrō cūm mēnsē përaeto.

Absonus, a, am. Discordante. SYN. Discors, dissonus, male sonans. Si dicentis erunt for-

tūnīs ābsonā dīctā, Hor.

Ābsārheo, ēs, ŭī, ītūm, vel sõrpsī, sõrptūm, ērč. Inghiottire, assorbire. Act. acc. SYN. Sorbeo, voro, devoro, haŭrio, exhaŭrio, absumo, consumo. PER. Ore hiante arripio. Avidam demīttere in alvam. Avidīs faucibus haurio. PHR. Illūm sŭbito tellus absorbet hiatū.

Abstēmiŭs, ă, ūm. Chi non beve vino, bevitor d'acqua. SYN. Sōbriŭs. PER. Ōxŏr fācelū. Exosus, perosus, abhorrens vinum. Abhorrens ā vīno. Ābstīnēns mērē, vel mērī. Pētör āquā rūm. § Vīnā fūgīt, gaūdētquē mērīs ābstēmīŭs ūndīs. Ovīd.

Ābstērgo, is, sī, sūm, črē, vel ābstērgēo, ēs, ērsī , ērsūm , 'ērĕ . Purgare , nettare . Act. acc . SYN. Pūrgo , ēxpūrgo , tērgo , dētērgo , dēlĕo ,

āblŭo, dilŭo.

Absterreo, es, ŭi, itūm, ere. Spaventare qualcheduno, frastornarlo da qualche cosa per paura. Act. acc. cum abl. SYN, Terreo, deterreo, arceo, avoco, prohibeo. PER. Metum injicio, Terrorem incutio. Magnis terroribus urbem împlet. J Üt cănis a corio non absterrebitur ünctő. Hor.

Abstinens, tis, adject. Astinente. SYN. Sobrius, temperans, parcus, moderatus. PER. Parvo contentus, vel assuetus. Tenui victu, parvo pāstu contentus. J Vīndēx avāræ fraudis, et ābstīnēns Dācentīs ād se cuncta pēcunīæ (alc.)

Abstinentia, &, f. Astinenza. SYN. Sobrietas, jējūnīūm, temperāntīā, modus, modestīā. EP. Rāră, pūlehră, sānetă, sānă, pāreă, longă, dūră, rigidă. PER. Pāreus, vel tenuis victus. Sobria mēns, vel mēnsa. Grāta Deo. Inimīca lūxūs. Illīc dicātā pāreus abstinentia (jamb.). Prud.

Abstinco, es, nī, tentūm, ere. Astenersi. Neut. abl., rarius gen. Trattenere, ritenere. Act. ace. SYN. Rěfugio, tempero, moderor, parco, contineo, conibeo. PHR. Appositis abstinct ōră cĭbīs. Abstĭnŭīt, vōcīquĕ pĕpērcĭt ĕt īra. Lūdere qui nescit, campestribus abstinet ārmīs.

Abstrátio, is, tráxi, tráctum, ěrě. Svellere, tirar per forza. Act. ace. cum abl. SYN. Āvēllo, dīvēllo, ābdūco, āvoco, removeo, ābrijio, aŭfero. Abstrahere Inde polest, sed opaca fusus ĭn hērbā, Ovid,

Abstrīngo, is, strīnxī, strīctūm, črč. Sciogliere, rallentare, rilasciare. Act. acc. SYN. Solvo,

lāxo, rčlāxo.

Ābstrādo, is, trūsī, trūsūm, črč. Ascondere, serra dentro. Act. acc. SYN. Abdo , tego , occulto , condo, abscondo, recondo, PHR. Abstrusit sāxō Pölyphēmus öpācō.

Ābstrūsus, ă, ūm, adject. Ascoso, cacciato m terra. SYN. Ābdītus, tēctus, ōccultus, condītus, ābscondītus, recondītus. J Abstrusa in vēnīs silicīs, pārs dēnsā fērārām. Virg.

Absūm, ăbis, ābfūī, ābēssē. Assentarsi, esser lontano, mancare. Abl., aliquando dat. SYN.

Desum, desideror, disto, facesso, disjungor, sum remotus, dissitus. PHR. Absumus votis. Nüsquam abero. Nec dextræ erranti Deus abfuit. Et vir abest nobis. Longis inter se passibus absunt. Abesse mors nunquam potest. Nullum numën abëst, si sit prudëntia, sed të. Juv.

Absūmēdo, inis, f. Consunzione. J Quanta sumini absumedo, quantă callo călămitas (troc.).

Plaut.

Absūmo, is, psī, sūmptum, ere. Inghiottire, divorare, consumare, scialacquare. Act. acc. SYN. Consumo, voro, devoro, depascor, absorbeo, dēglūtio, exhaurio, contero, conficio. Rapire, distruggere, far perire. Perdo, extinguo. J Vos ănimam hanc potius quocumque absumite lēthō. Virg.

Absumptus, a, um, partic. Consumato, divorato. SYN. Consûmptůs, voratůs, devoratůs, exhaŭstůs. Rapito, perduto, estinto. Ereptus, perditus, extinctus. J Absumptæ in Teueros vires en-

līque marīsque. Virg.

Absūrdus, a, ūm, adject. Assurdo, sconvenevole, sciocco. SYN. Absonus, ineptus, dissonus, alienus. Absurdoque sono fontes, et stagna cietis. Cic.

Absyrtis, idis, f. et pl. n. Absyrtides, um. Assirtidi, isole del mar Adriatico, così dette per essere stato colà ucciso Assirto, fratello di Medea. I Cholchis, et Adriacas spumans Absyrtis

in undas. Lucan.

Absyrtus, i, m. Asserto. SYN. Ægialeus, Æētiadēs, Æētins. EP. Miser, infelix. PER. Æētæ filins. Æētĭŭs hērōs. Mēdēæ frătěr. PHR. Spārgĭtŭr occisus profugæ feritale sororis. Sparsa Absyrti remorantur membra parentem. Constat ab Absyrti cæde fuisse loco. (Pent.) Ovid, Fab. Figlio di Eeta, re di Colco, la di cui sorella Medea, fuggendo con Giasone lo tagliò in molti pezzi, e questi li gettò sparsi per la stradu, affin di aver tempo di uscir dal paese, nel mentre che suo padre s'occupasse a vaccogliere le membra. Vide Ovid, Trist. 3.

Abundans, tis, adject. Abbondante, fertile. SYN. Dīves, fertilis, ferax, allluens, plenus, über, pinguis, refertus, copiosus. Quam dives pecoris nivei, quam lactis abundans. Virg.

Ābūndāutia, ē, f. Abbondanza, fertilitā. SYN. Fērtilītās, copia, vīs, ūbērtās, acērvus, lūxuries, aflluentia. EP. Ampla, dives, larga, copĭōsă, aūrčă, suāvis, bčnīgnā. PER. Rērūm cōpiă. Prōdigă rērūm lūxŭriēs. Plēnō cōpiă cornū. Māgnā opūm vīs. Bonorum übertās, āfstăntiă. Cămălus, ăcervăs. Fab. I poeti fingono che Giove abbia svelto uno de corni della capra Amaltea, e donatagli la virtù di provveder di tutte le cose in abbondanza.

Abūndē, adv. Abbondantem nte. SYN. Copiose, sătis, affatim, übertim. f Tum contra Juno; terrorum, et fräudis abunde est. Virg.

Altundo, as, avī, atum, are. Abbondare, n. abl. aliquando gen. SYN. Alliŭo, exundo, exubero, scăteo, scăturio, circumfluo, redundo. PHR. Pomīs exuberat annus. Niver lactis et pecoris ăbûndābăt. Fluens liquor ăbandābăt. ¶ Primus ăbûndare, ēt spumantja cogere pressis. Virg.

Ābvölo, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Volar via , partire volando SYN. Āvŏļo , ēvŏlo . J Ābvŏišī , ēt sērā vīx mihi nocte redit (pent.). Com. Gall.

Abūsque, adv. Insino da. SYN. A, ab, abbinc ēxīn , ēxīndē. J Dārdānfūm Sieŭlo prospēxit abūsque Pāchīyno. Virg.

Abūsus, ūs, m. Abuso. EP. Malus, pērvērsus, săcer, împiŭs, înfamis, îndignus, turpis, îndecorus, inhonestus, profanus, execrandus. PER. Mălŭs ūsŭs, iniquus ūsus. PHR. Quod inturpes concessit abusus.

Abūtor, čris, ūtī, dep. Abusare, usare male, ahl. SYN. PER. Măle, perverse, îndigne, înique ūtor. In malos, pravos ūsūs abhibeo. J Sed jām pārco mihī, nec abūtere, Nervia, Quincto. Mart.

Abīdēnus, ă, ūm. Abideno, d'Abido, o Abutichi. V. Abīdos. ¶ Seston Abīdenā sēpārēt ūrbē frētūm (pent.). Ovid.

Ăbydos, vel Ahdydus, i, masc. fem. Città dell'Ellesponto, ora Abutichi, o Braccio di San Gior-gio. SYN. Abydum , vel Abydon , n. EP. Antīquă, vētūs, prīscă, nobilis, Leandria, ostriferă, Hellespontiaca, vel mascul. Antiquus, priscus, Lěandrius, östrifer, Hellespontiacus. ¶ Vel tua mē Sēstos, vēl tē mēa sūmat Abydos. Ovid. Expl. Città dell' Asia vicina al distretto dell'Ellesponto, dirimpetto alla città di Sesto. Questo luogo è celebre per la sventura di Leandro, e per la fabbrica di quel ponte prodigioso, che Xerse vi fece edificare per congiungere l'Europa con l'Asia.

Abyta, & f. Abila, oggidi Almine, o monte di Signe. SYN. Abyle, es. EP. Maura, Herculea. PHR. Maŭra Abyla et dorso consurgit iberica Călpē. Quod ferit Herculeas extremo sole colūminās. Inde Abyla vērtex Libycis ubi terminus oris. Mant. Expl. Montagna della Mauritania in Africa, dirimpetto ad un'altra montagna nominata Calpe, o Gibilterra, nella

Spagna.

Abyssus, i, f. Abisso, voragine. SYN. Gurges, vorāgo, faūcēs, sīnus, barathrūm, vortēx, hīātăs. EP. Altă, îmă, cæcă, profundă, depressă, īnfīmā, ābrūptā, Ingēns, Immānīs, hōrrīdā, tūrbida, vāsta, vorāx, patula, rapax, apērta, cœnosă, limosă, terrifică, luctifică, stupendă, cīrcumflexă, înextricabilis. PER. Specus în-gens. Întorto vortice, gurges. J Întimă quâ nīgrīs pāllet ăbyssus ăquīs pent.). Mart. Āc, conjunct. E. SYN. Et, que, ātque, nēcnon,

ět. Sī săpĭāt, vītēt, simul āc adoleverit ætās.

Hor.

Ăcăciă, ă, f. Acacia, gaggia (sorta di arboscello. J Acăciăm, propolen, et adarchen, enicon, acanthum. Marc.

Academia, &, f. Accademia. SYN. Gymnasium, collegium, schola, lyceum, EP. Attica, antiquă, nobilis, îllūstris, clāră, doctă, celebris, sēdulā, nemorosa, umbrīfera, In latium spretīs Academia mīgrat Athenīs. Claud. Expl. Gran giardino coperto di erbe vicino alla città d'Atene, ove Platone e gli Accademici si congre queano, come i discepoli d'Aristotile dentro il portico.

Academia, sive Universitas Parisiensis. L'Università di Parigi. EP. Clară, nobilis, doctă, înclyta, celebris. PER. Doctorum alumna virorum. J. L'Università di Parigi, la più celebre del mondo. Essa è stata fondata dall'Imperatore Carlo Magno, ristabilita al acere ciuta da S. Lodovaa e da Enrico IV, e confermata de Lodovico il Grande.

Ācādēmicus, a, um. Dell' Accademia. V. Ācādēmia. Lēgit Academicos per prata virentia flores.

Mant. licenter.

Ācādēmus, ī, m. Accademo. EP. Dīves, clārus, illūstrīs. J Ātque īntēr sylvās Ācādēmī quārere veram. Hor. Hist. I Vomo allustre, che alcuni non distinguono da Cadmo, il quale diede ai filosofi la sua casa per formar l'Iccademia d'Atene

Achălanthia, w, vel Acalanthis, idis, f. Cardellino. SYN. Carduelus, carduelis. Littoraque Alcionem resonant, Achalanthida dumi. Virg.

Opusc.

Acanthines, a, um. D'acanto, di branca orsina.

V. Acanthus.

Àcanthus, i, m. Acanto, branca orsina (erba). EP. Möllis, lenis, ridens, frondens, mitis, ölens, vīrīdīs, vērnāns, contortūs, flexilis, flexus, inflēxus, lentus, idest flexilis. PER. Acantha vimen. gramen, flos baccæ. Mixtaque ridenti

colocasia fundet Acantho. Virg.

Acarnan, anis, m. Acarnano. SYN. Achelous, vel Pindus. EP. Acticus, durus, asper, vagus, celsus, corniger, läpidosus. J Hune Salius simul et Patron, quorum alter Kearnan. Ovid. Expl. Monte, con altro nome chiamato Pindo, ovvero finne, altramente chiamato Acheloo.

Ācārnănă, ē, f. Acarnania, parte dell'Epiro. SYN. Cūrētis, Expl. ¶ Parte dell'Epiro in Grecia, we sono il monte Piedo, ed il fiume Acheloo.

Acastus, i, m. Acasto. EP. Thessalus, sagittifer, ārcitenens. Vix socer Iphielus, vix mē grāndævns Acastus. Ovid. Expl. Figlio di Peleo, re della Tessaglia, famoso cacciatore.

Accanto, vel adcanto, as. Cantar appresso. Neut. dat. SYN. Accino, admodulor. Sumo animum, ēt māgnī tumulīs āceānto māgīstrī. Stat.

Accedo, is, cessi, cessum, ere, n. Arrivare, avvicinarsi. SYN. Pervenio, assequor, propinquo ādvēnto, venio, ādvenio, ādsūm, ādvolo, adeo, appello, is, contingo, attingo, tango, accurro, peto, succedo, allabor, illabor, procedo, progredfor. PER. Pedem infero. Flecto gradum. Mē fero, mē pērfero ad. PHR. Concursu accedere maguo. Jamque propinquabant portis. Cită navis appulit aura. Foribus sese intulit āltīs. ¶ Infērnās āccēdē domos, ēt Averna per āltā. Virg.

Acceleratio, onis. f. Fretta, diligenza, prestezza. SYN. Cūrsus, dīligēntia, festīnātio, properatio. PER. Cělěr, propěransquě gradus. Cělěr cůrsus.

Accelero, as, avī, atum, are. Accelerare, avanzare, affrettarsi. Act. acc. vel n. SYN. Cělěro, festino, volo, advolo, decurro, accurro, accedo, rão, propero, maturo, PHR, Accelerare gradum, Matūrāre fugām. Ocyor jāculīs, ventīs, lūlmīne provolat. Fulminis instår acer in hostem türit. Cělěres prævertěre auras. Acceleremus, ait, Cyclopum eductă căminis. Virg.

Accendo, is, di, sum, ere. Infiammare, accendere, avvampare, abbruciare. Act. acc. SYN. Incendo, Inflammo, succendo, uro, aduro amburo, ciemo, illustro, illumino. Esortare, instigare, animare. Impello, acno, urgeo, incito, excito, ēxcičo, PER, Dārē flāmmīs, īgnībūs, Dārē in flammas, Imponere flammis, Sobiectis ürere flimmis. Sübděrě făces. Igném înjicere, sübjicere Flamma crepitante cremare. Committere hammis. Flammis abolere, delere, perdere, extinguere. Fomite flammas excito, PHR. Inflammare focos, Ignes suscitat hesternos. Flammis nütrimentă dedit. Collücent flammis, quie tantum accenderit ignem. Virg.

Accendor, čris, census, di. Esser abbruciato, acveso, o infiammato, pass. SYN. Ardeo, ardesco, ădoleor, adolesco, încendor, înflammmor, succendor, cremor, ūror, adūror. Essere instigato. Impēllor, ūrgeor, īnstīgor, excitor. PER. Ignēm, vel flammam concipio, Flammis corripior, PHR. Ardescat stīpitis īgue rogus. Demptis adolentur arīstīs. Ādolēscunt īgnībus ārē. Incanduit īgnībus āra. Flammā ad tēcta volānt. ¶ Īsquo ärdens animi, et ramore accensus amaro. Virg.

Āccēnsŭs, ă, ūm. Acceso, inflommato, instigato. SYN. Saccensus, inllammatus, ardens, vel īrātus. ! Ūt vētus āccēnsīs īncanduit īgnībus ārā.

Accentus, üs, m. Accento. SYN. Tonus, tenor. Accepto, as. Ricevere, accettare spesso. Act. acc. SYN. Acceptito, accipio. J Acceptare jugum, āc vicino Mārte ferebant. Sil.

Acceptus, a, um, adject. Grato. SYN. Carus, di-

lēctus. grātus, jūcundus.

Accersitus, a, um, partie. Chiamato. SYN. Vocaths, quaesiths, acciths, excitus. J Accersitus erat sommus in ossa mea (pent.). Prop. Accerso, is, ivi, itum, ere. Chiamare, far venire a se. Act. acc. SYN. Accesso, accieo, voco, ad-

voco, appello, evoco, excio. S Extemplo socios, primumque accersit Acesten. Virg.

Āccēssio, onis, f. Aggiunta, aumento, vantaggio, accrescimento. SYN. Accessus, augmentum, cumulus, încrementum. EP. Ingens, ampla. PHR. Locis încrementă nove. Crescit amor nummi,

quantum īpsă pēcūniă crēscit.

Accessus, us, m. Acrivo, venuta. SYN. Aditus, ādvēntus, ōccūrsus, āppūlsus. EP. Subitus, præceps, velox, felix, tūtus, optatus, speratus, prospēr, expectātus, faustus, infaustus. 🖣 Portus ab accessu ventorum immotus, et ingens. Virg.

Accido, is, di, ere, n. Accadere, accenire. SYN. Contingo, evenio, advenio, cado, venio, interveuro, obvenio, impendeo, immineo, occurro. Accidit hæc lessis etiam fortuna Latinis.

Virg.

Accido, is, cidi, cisum, črč. Tagliare, mettere in pezzi, rovinare. Act. acc. SYN. Cado, circumcido, præscindo, rescindo, tero, attero, absumo, consumo, exhaurio, perdo. Isacias furtim insidiis āccidere tūrmās. Mill

Accieo, es, īvī, īlum, ere. Chiamare. SYN.

Accingo, is, xī, ctūm, črč. Cingere, armarsi di qualche cosa. Act. acc., vel n. dat. SYN. Cingo, mūnio, pramūnio, armo, instruo. Preparare, apprestarsi. Păro, appăro, prapăro, compăro, compono, instruo, applico. PHR. Ense accingt. Se prædæ accingunt, Omnes apparat artes. Aptarunt animos armis. § Accingunt omnes operi, pedibusque rotarum. Virg.

Accino, is, ciuni, centum, ere. Cantare appresso, cantare d'accordo. Neut. dat. SYN. Acesuto, concino, admodulor, PHR. Accinuit Simeon suāvī modalāmine mortī. Samo animam et

ACCIO mägnī tămālīs āceāuto mägīstrī. ! Cūm cāpīt cantare prior, mox accanit alter. Sed.

Accio, is, ivi, itum, ive. Chiamare, far venire, Act. acc. SYN. Accieo, exeio, exeico, accerso, ārcēsso, vŏco, ādvŏco, ēvŏco, āppēllo. 9 Sī Tūrno

ēxtīnetō sŏciōs sum āccīre parātus. Virg. Āccipio, is, cēpī, cēptūm črē. Ricevere. Act. acc. ct abl. pers. SYN. Rčeipio, sūmo, capio, admîtto, sūscipio. Accettare, aggradire. Accepto, ās, probo, approbo. Trattar bene, o male. Bene, vel. măle tracto, excipio, hăbeo. PHR. Sī umquam regnandam acceperit Albam. Illos porticibūs rēx āccipiebāt in āmplis. Āccipite ērgo, ănimīs, ātque hāe mea figite dieta. Ore ne-caturas accipiemus aquas. Cape sacra manu. Accipit în Teucros ănimum, mentemque beuīguām. Virg.

Accipiter, itris, m. Uccello di preda, come sparviero, avoltojo, falcone. EP. Prædo, ācer, rapax, rostratus, præceps, pernix, velox, citus; volucris, atrox, ferus, crudelis, ferox, trux, iniquŭs, împiŭs îmmītis, aūdāx, întrepidŭs. PER. Prædator ales. Rostro sævns. Acer pennis, Colūmbīs īnfēstus. PHR. Accipiter pedibūs vo-

lucres eviscerat uncis.

Accīsŭs, ă, ūm, Partic. Tagliato, messo in pezzi, rovinato. SYN. Cæsis. cīreumcīsus, proscīssus, rēscīssus, trītus, āttrītus, ābsūmptus, consūmptűs, ëxhaūstűs, pērdĭtűs. ¶ Cūm fērro āccī-sām, crēbrīsquē bĭpēnnĭhŭs īnstānt. Virg.

Āccītus, vel Āccītus, ā, ūm. Partic. Chiamato, chi s'è fatto venire. SYN. Āccērsītus, vŏcātus, ādvocātus, āppēllātus, excitus. Spēm sī quam āccītis Ætölum habuīstis in ārmīs. Virg.

Accitus, us, m. Comando, ordine di venire. SYN. Impěrium. J Regius accitu chari genitoris ad

ürbēm. Virg.

Acciamatio, onis, f. Acciamazione, grido d'allegrezza, SYN, Plaŭsŭs, applaŭsŭs, EP, Grata, lætă, fēlīx, făvēns, sübită, repentină, ăcūtă, cănoră, PHR. Teūcrī clāmore sequuntur, Inseminant plausum Tyrii. Mistoque ingens ex-

ortă tămultu lætitia. Sid.

Ācclāmo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Gridar forte. Neut. SYN. Exclâmo, couclamo, voctferor, plaudo, applaudo. PER. Plausum do, edo. Dant mănībūs plausum. Lætās tollunt ad sydera voces. Edere non fictos hillari de pectore plansus. Læto testari gandia plansu. PHR. Lætitiaque fremunt, animosque ad sydera tollunt. Lælus fragor æthera pulsat, complet.

Acctinis, is, m. f., e, n. Pendente, inchinato. SYN. Acclīvus, ācclīvis, dēvēxus, dēclīvis, dēclīvus, proclivis, proclivus, pronus, inclinatus, cernuus, abjectus, humilis, obliquus. Acclinis

fālsīs animūs meliora recūsat. Hor.

Acetīnō, ās, āvī, ātūm, ārē. Inchinare, curvare, Act. ace. SYN. Inclino, flecto, cūrvo, încūrvo. Inchinarsi, pendere. Propondeo, Impendeo. Circumspexit Atyn, seque acclinavit ad illum.

Ācelīvis, is, m. f., e, n. Luogo pendente. SYN. Acelīvňs, ārdňňs, sūblīmřs, črēctňs, dīffřeřlřs. ¶ Lēnřtěr,ācclīvō constřtňerě jňgō peut.). Ovid.

Accota, w, m. f. Abitante, vicino d'abitazione. SYN. Īncŏlā, cŏlōnŭs, cūltŏr, cīvĭs, vīcīnŭs, hābĭtā-tŏr, îndĭgĕnă - ¶ Āccŏlă - Vūltūruī - părĭtērquĕ Săticulus asper. Virg.

Accolo, is, ni, ultum, ere. Abitar vicino. Act. acc. SYN. Jūxtā colo, încolo, habito, manco,. Accolet, împeriumque păter Romanus hăbebit.

Accommodo, as, avi, atum, are. Accomodare, adattare, applicare. Act. acc. SYN. Apto, adapto: refero, comparo: compono, astruo: concinno, āpplico, āccingo. PHR. Insigniă nobis āptēmus. Ulmīs ādjungere vītes. Concinnāt frandes, vel dölös. J Induftur läterique Argivum āccommodat ensem. Virg.

Āccommodus, a, um. Atto, comodo, convenevole. SYN. Commodus, aptus, idoneus, opportunus, conveniens, congruus, appositus, habilis, concinnus. ¶ Est curvo anfractu valles accommodufrandi. Virg.

Accredo, is, didi, ditūm, ere. Credere, concorrere nell'opinione, confidare. Neut. dat. SYN. Credo, fīdo, confīdo, vel assentio, assentior. Scriběrě të nobîs, třbí nos accreděre par est. Hor.

Accresco, is, crevi, cretum, ere. Crescere. Neut. SYN. Cresco, aŭgeor, adolesco. Invidia accrevit, privato quæ minor esset. Hor.

Accretio, onis, f. V. Incrementum.

Ācerētus, vel aderētus, a, um. Accresciuto. SYN. Crētus, auctus. 9 Et lapis aceretus regerendis īgnībūs āptus. Šever.

Āccňbātio, onis, f. V. Accúbitus.

Āccabito, ās. Frequentemente colvarsi, o sedere appresso. Neut. dat. J Dīgnātūs nostrīs āccŭbī-tārē törīs (pent.). Sed. Āccŭbĭtŭs, ūs, m. Il giacere, il colcarsi appresso.

Signa tamen, divamque tori, et quem quis-

que săcrarăt Accubitu. Stat.

Accubo, as, cubut, cubitum, are, vel Accumbo, is, ere, n. Colcarsi, o sedere appresso. Neut. dat. SYN. Cŭbo, ādjăcčo, dīscūmbo, rčcūmbo. PHR. Ĕpŭlīs āccūmběrě Dīvūm. Sčlītīs considěrě mēnsīs. Torīs dīscumbere pietis. Accubat, ēt mănibus prohibet contingere mensas. Virg.

Āccumito, ās, āvī, ātūm, ārē. Ammassare, accumulare, ammucchiare. Act. ace. SYN. Cumulo, cogo, congero, aggero, compono, struo, aggrego, ăcervo, congrego, coăcervo, addo, aŭgeo, contrăho, colligo. PHR. Agmine conferto gloměrantůr in örbem. Aggěrit immensům cň-můlům. Aggěrit iras. Aggěritůr tellůs cňumilo. Ingens frúmenti coptá congéritúr. ¶ His sáltem áccúmúlem donis, et fúngár mani. Virg.

Accūrātē, adv. Diligentemente. SYN. Dīligenter.

gnāvīter, āttentē, stúdīose, exquīsītē. Āccūrātūs, ă, ūm. Partic. Fatto con diligenza perfetto. SYN. Pērfēctūs, ābsŏlūtūs, mēdītātūs, ēxquīsītūs, āllāborātūs, ēlūcubrātūs, ¶Āccū-rātā dābīt nobīs bīc munerā prīncēps. Pass

Āccūro, ās, ā vī, ātūm, ārē. Operare diligentemente Act, ace. SYN. Curo, proeuro, meditor, providčo, prospicio. Accūrās, rūmpisque coquūm,

tāmquam Ömnia crāda. Mart.

Accurro, is, ri, sum, eie. Jecovrere, correre incontro a qualche cosa. Neut. SVN. Curro, concūrro, cĕlĕro, āccĕlĕro, āMŭo, ādvŏlo, āpprŏ-pĕro. PER, Cūrsūm tēndo ăd. Cĕlĕrī cūrsū ādvolo. PHR. Vix sūmma, āceūrrēns, vēstīgijā ponit arena. Volaus præcesserat agmen. It clamor Colo, printusque accurrit Acestes. Virg. Ācensātio, onis, f. Leasa. SYN. Dalatio, actio,

încûşâtĭo. EP. Āerĭs, fālsă, vērāx, mēndāx,

împrūdens, vehemens, callida, mqua, cauta, tēctā, împrobă. § Ēxīn tērrībīlīs jūsti āccūsā-

tio sūrgēns. Juv.

Accusator, oris, m. Accusatore. SYN. Delator, actor, testis. EP. Acer, gravis, acerbus, molēstus, clamosus, vehēmens, querulus, falsus, mendax, memor, immemor, caūtus, imprūdens, cāllīdus, improbus. J Accusatori nollēt dare plūrima felix. Juv.

Accūsātus, a, um. Partic. Accusato. SYN. Reus, sons, nocens, noxius. EP. Miser, pavidus, tre-

pidus, pallens, attouitus.

Accuso, as, avi, atum, are. Accusare. Act. acc. et gen. vel abl. SYN. Incūso, īusīmulo, dēfero, ārguo, redārguo, carpo, increpo. PER. Aliquem sceleris arguere, redarguere. Lædere aiiquēm crīminē. Scélis rétegéré. Nomen álicūjūs mācālārē crīminē. Crīmen álicuī objicērē. Rédu ăliquem ăgere, deferre. PHR. Quem non încusavi amēns? Crīminibus falsis insimulare.

Ācēdiā, w, f. Pigrizia, infingardia. SYN. Pigritia, dēsīdīā, īgnīvīā, īnērtīā, sēcērdīā, īncūrīā. EP. Möllis, pigrā, sēgnīs, tārdā, lēntā, jācēus, tēr-pēns, lānguidā. ¶ Sie hominēs fālso dēlūdit

ăcediă vultu. Maut

Ăcco, es, ŭi, ere. Infortire, inagrire. V. Acesco. Acer, acris, acre. Adject. Agro, brusco, spiritoso, pronto, violento. SYN. Aūdāx, promptus, vēlox, fortis, vehemens, välidus, robūstus, ingens, ārdňňs, aspěr, mordáx, acūtňs, præstans, aŭdentior, magnanimus. PHR. Stellt acer in armīs. Contra audentior īto. Rebus in adversis præstāns animī jūvēnis. Validīs vīrībūs instat acer et învictăs. 🖣 Acrior ad pugnam redit, et vīm sūscītāt īrā. Virg.

Ācer, is, u. Acero (arbore). EP. Vile, dūrūm. \Dedřeát, at nuper vile fuistis acer (pent.). Ovid.

Acerbo, as, avī, atum, are. Inaverbire, esacerbare, inaspriic. Act. acc. SYN. Exăcerbo, aspero, ēxāspēro, āciio, irrito, moveo, commoveo, pūguo, öllöndo. J Ārtilicis scelus, et förmidine crimen acerbat. Virg.

Acerbus, a, um, adject. Agro, aspro, fastidioso. SYN. Asper, gravis, acūtūs, aūstērus, morosus, durus, acer, molestus, încommodus, atrox, crūdēlis, sevētus, inamænus, inamābilis. Illāctěnůs, Anna sörör, pötůi; nûne vůlnůs ăcer-bûm. Virg.

Ăcērnūs, ă, ūm. D'acero. PER. Ex ăcĕrĕ ārhŏrĕ fāctūs. § Prēcĭpūē cūm jam hīc trāhĭbūs côn-

tēxtūs ācērnīs, Virg.

Acerosus, a, um, vel Aceratus, a, um. Mescolato con loppa. § Farre aceroso, öleö decumano, pane

cŏēgĭt. Lucill.

Ăcērrā, ā, f. Incensiero, piccolo altare, sopra il quale gli antichi abbruciavano l'incenso. SYN. Thūrībālām. EP. Plēnā, thūrīfērā, ŏdōrā, ŏdōrītā, ödöriferā, beneolēns, thūrieremā, sacrīfřed, accensa, famans, adřed, redblens. PHR. Dant custodes thuris acerram. § Farre přo, et plena supplex veneratur acerra. Virg.

Accerimăs, ă. um, adject. Spiritoso, prouto, ardito, volento. SYN. Aūdācīssimus, promptīssimus, törtissimus, aspērrimus, validīssimus. § Nīsus erāt portæ cūstos, ācerrimus ārmis. Vir

icersecomes, a., in. Zazzeruto, barbato. SYN. Intonsus. Vendit acersecomes, si nullum in con-

jágě criměn. Jav.

Acervaiim, adverb. A mucchio senza ordine. SYN. Cămălătîm. 9 Confertos îta acervatîm mors aceămălăbăt. Lucr.

Ăcērvo, ās, āvī, ātūm, ārě. Ammassure, accumnlare, mettere a mucchio. Act. acc. SYN. Coacervo, cogo, colligo, congero, compono, cumilo, āceumulo. J Quem mīrum eccidīsse putes, nam crimen ăcervăt. Alc.

Acervas, i, m. Camulo, mucchio. SYN. Agger, copia, congeries, cumulus, strues, moles, compāgēs. EP. Āltūs, grāndīs, īngēns, māgnūs, vāstūs, nūmērēsūs. § Sī quīs ād īngēntēm frūmenti semper acervum. Hor.

Acesco, is, ŭi, črč. Inacetire, inagrire, divenir agro, aspro. Neut. SiN. Acco, coacesco. Sincerum ēst nīsī vās, quodeumque infundīs, aceseit. Hor.

Ăcestes, &, m. Aceste. SYN. Hippotides. EP. Bonus, gravis, magnus, clarus, senior, Trojanus, Hēctoreus, Dārdanius. PER. Crīnīsius hēros. Egestá ทั้ง heros, Dūx Etyeinus, sieutus. Hospes Ænea: ๆ Vina bonus qua deinde cădis onerărăt Ăceste. Virg. Hist. Figlio del fiume Creniso secondo i poeti, e d'Ejeste donna Trojana. Essendo re di Sicilia, accolse Enca venendo in Italia.

Acētārinm, ii, n. Insalata. EP. Mixtūm, pingue. Acetum, î, n. Aceto. EP. Acre, vetus, acerbum, āspērūm, rūbēns, mordāx, frīgēns, rosāceum. sambūceum. PER. Vinum acre, acidum. Amphoră Niliaci non sit tibi vilis aceti. Mart.

Achāh, indeclin. vel Achābus, ī, m. Acabbo settimo re d'Israele, marito di Jezabele. EP. Impiŭs, sceleratus. Quos antiquus Achah genuit quibus īpsa feruntur. Mant, Jezabel antiquas frandës et Regis Achabi. Id.

Achari, örum, m. pl. Abitatori dell'Avaja, e generalmente Grevi. J Nec potes înfestis conferre

Chărybdin Ăchāis. V. Grāci.

Achæmenes, is, m. Acameno. SYN. Achæmenius. J Nam tu, quæ těnůit divěs Achæměnës Asclepiad.) Hor. Hist. Primo re de' Persiani, fratello di Xerse.

Achāmenia, ā, f. Persia. SYN. Pērsis. Pērsid Unde Achamenii. 1 Persiani. Mundus, Achameniis, decurrant Medica Susis. Lucan.

Ăchāŭs, ă, ūm. Dell'Acaja, e generalmente della Grecia, appartenente all'Avaja, o alla Grecia. SYN. Achātus, Achāteus, Grājus, Græeus. Atthide tentantur gressus, oculisque in Achæis Finibus.

Achiens, î, m. Achio. More vel întereas capti suspensus Achæi. Ovid, Hist, Re di Lidia, ap-

piccato in una sedizione popolare.

Ăchāĭá, x, f. Acaja, parte della Grecia, e gene-ralmente la Grecia. SYN. Ăchāĭs, Ægĭălōs, Grxeia. Stabit, et auxilium promittet Achais Trojæ. Ovid.

Ăchāĭās, āĭādīs, adject, f. Dell'Acaja, o anche della Grecia. SYN. Āchāŭ, Ăchāĭs, ¶ Inter Āchāĭādās, longē pālehērrīmā mātrēs, Ovid.

Ăchāicus, ă, ūm. Dell'Acaja, Greco. SYN. Ăchāius. Achāŭs, Grājūs, Grācus. 🖣 Et Dănăum sölītā nīvēs, et Achāřea castra. Virg.

Áchāis, idis, subst. f. Acaja, e generalmente la Grecia. SYN. Achātā, Ægialos, Grēcia. J Pārs eső Nymphärüm, quæ sünt in Achäide dixit.

Achais, idis, adject. f. Dell' feafa, o auche della

Grevia. SYN. Achātas, Achāta. 9 Pērque tot Æmonias, et per tot Achaidas urbes. Ovid.

Achāins, ä, ūm. V. Achāicus.

Acharnæ, arum, f. pl. Acarna. J Quæque rudes thýrsős hedéris véstitís Acharnæ. Stat. Expl. Città della Grecia, dove furono per la prima volta celebrate le feste in onore di Bacco.

Achātes, &, m. Ajata (pietra preziosa). SYN. Genmä, läpillus. J Liuinä, despectasque solo calcatus achates, Claud.

Āchātēs, ē, m. Acate. EP. Fīdus, fidelis, audāx, förtis, generosus, magnanimus. PER. Æneæ comes. Ac primum silicis scintillam excudit Achātes. Virg. Hist. Capitano, compagno d'Enea.

Acheloias, iadis, vel Achelois, idis, adject. et subst. f. Di Acheloo, figlia di Acheloo (nome di sirene). Sulphure fumantes, Acheloiadumque reliquit Sīrenum scopulos. Ovid.

Āchēlojus, a, um. Di Acheloo, Ūt ferus Alcides Achelojus cornua fregit. Ovid. Achelojus poeula, acqua. Poculaque înventis Acheloia miscuit

āvīs. Virg.

Achelous, i, m. Acheloo, SYN. Acarnan, Ætolus, Naupactwis, Calydonius, Ep. Celer, undosus, vägűs, cörnigér, türbidűs, déformis, viölentűs. PHR. Corniger et vastis undis, potuque sălubrī, sūpra omnēs fluvios Acheloius eminet āmnis. Expl. Finme dell' Acarnania nell' Epiro, il quale la divide dall'Etolia, ed ha la sua origine

dal monte Pindo.

Acheron, ontis, m. Acheronte. Gli altri fiumi sono Cocytus, Lethe, Styx, Phlegeton. EP. Infernus, Tarlarens, ater, erecus, niger, opacus, imus, profundus, tenebrosus, tristis, mæstus, miser, infēlix, piceas, adūstus, silēns, invius, ferox, dūrus, horridus,, terrificus, horrendus, turbidus, comosus, languens, languidus, îrremea-bilis. PER. Ăcherontis undă. Tartăreus lăcus, Pălūs înfernă. Tartăre e stagnă întemerată pălūdis. PER. Līvēntēs Acheron ējēctat, vel ērūctāt ārēnās. Sănĭē, crāssoque veneno Æstuat, ēt gēlīdam ērūctāt cūm mūrmūre ārēnām. Flēctere sī nequeo Superos, Acheronta movebo. Virg. Expl. Fiume dell'Inferno, pel quale Caronte tragitta le anime; si prende per l'Inferno medesimo.

Acherontia, te, f. Acereuza. EP. Celsa, Appula, montānā, PÉR, Nīdo similis. J Quicumqué cēlsē nīdūm Āchērontiē (alcaic.). Hor. Expl. Città della Puglia nei confini dell'Italia, posta

sopra una montagna.

Acheronticus, a, um. Del fiume Acheronte, o d'Inferno. SYN. Infernus, tartareus. 4 Perniciem fatumque ferens Acherontica turba, Mant.

Ăcherusia, w, vel Acherusia, PER. Pălūs Acherusia. Acherusidos unda. Inde, prěměntě Nětě, trîstěs Acherûsiděs, örás. Val. Flace. Expl. Palude nell'Epiro vicina ad una caverna del medesimo nome, ove il fiume Acheronte sbocca con tanto impeto e strepito, che i poeti hanno chiamato questo luogo una porta dell'Inferno, per la quale Ervole vi entrò, e tirò fuori il Cerbero.

Acherosius, a, um. D' Acherusia, o di Acheronte. Squallentem introitūm stagnans, Acherūsius hūmor. Sil. Ital. Acherūsia, templa. Inferno.

Achīltās, &, m. Achilla. EP. Pērfidus, immīlis, scělestůs, scělěrátůs. PER. Pompěji occisor. Pērmittunt sămulī, scelerī delectus Achillas.

Ăchīltēā, ē, f. Achillea. SYN. Ăchīltēŏn, Leūcā, Leūcē. Expl. Isola del Mar Negro, ove si vede la sepoltura di Achille.

Achīlleīdēs, quadriss., vel Achīlīdēs, a, m. Figlio d'Achille. PER. Achillis gnātus, proles, sobolēs. 9 Pyrrhus Achilleides animosus imagine

pātrīs. Ovid.

Ăchīnēs, is, et Ăchīlleūs, čī, vel eī, čos, m. Achille. SYN. Pelides, Æăcides, a patre Peleo, et avo Æaco: Æmonins, Thessalus, Larissæus, Pellæŭs, a Larissa, et Pellea urbibus Thessaliæ: Phthīns, EP. Aūdāx, fortis, ārmipotens, belliger, ānimosiis, impiger, invictiis, indomitus, cristatus, ferox, superbus, potens, impavidus, savus, īmmitis, lātālis, Nērētus (a Tethide Nerei filia), invulnerabilis, magnanimus, insuperabilis. PER. Pēllēns, Thēssālus hēros, Nērējus hēros. Chīronis alūmnus. Tēthidīs natus, filius, prolēs. Tēthidē natus. Troja populator. Mēctoris öccīsör. Priămī rēgnörām eversör. A Păridě Īlĭăcō lēthālī cālcĕ pĕrēmptŭs. ¶Ātque ĭtĕrum ād Trōjām māgnŭs mīttētŭr Āchīllēs, Virg. Expl. Figlio di Peleo, re della Tessaglia, e di Teti, figlia di Nereo, e nipote di Eaco. Āchīliēns, ă, um. D'Achille. ¶ Stîrpis Ăchīllēn

fāctūs, jāvčnēmquě săpērbūm. Virg.

Achīvī, örum, m. plur. Abitanti dell'Acaja, e yeneralmente Greci. SYN. Achæi, Graji Graci, Dănăi, Grājugenæ, Pelāsgī, Argīvī, Argolici. 9 Quidquid delirant reges, plectuntur Achivi.

Āchīvus, a, um. Dell' Acaja, e generalmente cella Grecia, Greco SYN. Achieus, Achaicus, Achaius, Grajus, Græcus. J Denique, quisquis erat castris

jugulātus Achīvis. Ovid.

Aciculă, &, f. Spilla, spilletto, ago. EP. Acūtă, rigidă, ăculeată, ăcuminată. At modicum pungens impressit acicula vulnus. Pass.

Ăcidăliă, æ, f. Acidalia. SYN. Venus. Matris, Ăcīdăliw paullatim abolere Sichwum, Virg.

Ăeidus, ă, um. Acetoso, agro, aspro. SYN. Aci-dulus, ācer, ăcerbus. J Fermento, atque ăcidis, ĭmĭtāntūr vītĕă sōrbīš. Virg.

Acies, ei, f. Punta di coltello, o spada. SYN. Acūměn. EP. Acūtă, těnuis, ācris, nitidă, strictă, corūsea, obtūsa. Poppositi stat ferri aeies mācrone corūsco. Virg.

Acies îngenii. Acutezza di spirito. SYN. Acumen, indūstria, ingenium, mens, solertia, sagacitas, vīs mēntis. EP. Acris, acūta, solērs, vīvāx, subtilis, sagax, prompta, mirahilis, perspicax. PHR. Acies săgăcis mentis înspiciet polos.

Ăcies ocutorum. La pupilla degli occhi. EP. Ārdēns, vigil, pūrā, flammčā, ignēā, rādiāns. PHR. Quantum aciē possēnt oculī sērvāre sēquentem. Hinc ăciem procul în campos, terrasque jacentes, Lataque Benaci protendere in āquorā pēssūm. Illūc geminās nūnc flēcte ācies: hanc āspice gentēm. Virg.

Acies militaris. Armata, squadrone, battaglione. SYN. Exercitus, agmen, tarma, cohors, phalanx, legio, cătervă, mănus, castră, copia, mănipulus. EP. Belligera, martia, hostilis, hastata, elypeată, densă, nămerosă, armată, lunată, fulgidā, trēpidā, misērā, fērēx, mināx, rāpāx, rābidā, prædātrīx, pārātā, victrix, inhūmānā, crăentă funestă, sănguineă. PRR. Singuinea

ACTÆUN

coennt acies Fulgentes are acies. Densis acies stipată cătervis. Sletit ordine certo, Infelix ăcies. Trepidas ăcies et feră bellă sequi. Advērsīsque părantăcies concurrere signis. 9 Hinc ăcies âtque hine astare Lătinas. Virg.

Ācīnācis, vel Ācīnācēs, is, m. Scimitarra, spada de' Medi, o Persiani. SYN. Eusis, gladius, mucro, feirūm, cūspis. EP. Mēdus, Pērsiens, sævās, immānis. Insignis mānicis, insignis āci-

năce dextro. Val. Flace.

Ăcinŭs, î, m., vel ăcinūm, î, n. Picciol grano d'uva, ellera, sambuco, ed altri simili. SYN, Bāccă. Prödest ex parvis acinos potare sahūcis. Seren.

Acipenser, eris, m. Sturione (pesce). SYN. Acipēnsīs. J Tūque peregrinis acipenser nobilis

ündīs. Övid.

Ācis, is, vel idis, m. Aci, o Acide. EP. Sicānus, Sĭcňlňs, Sĭmæthĭŭs, herbĭlčr, līmpĭdús. PER. Sĭmæthĭňs heros, pāstŏr. Ācĭn āmās. præ-fērsquĕ mĕīs āmplēxĭbňs Ācĭn. Ovid. Fab. Figlio del Dio Fauno, e della ninfa Semete. Essendo pastore nella Sivilia, amò la ninfa Galatea, e fu ucciso da Polifemo suo rivale. Dopo la sua morte Galatea lo tramuto in fontana.

Acmonides, &, m. Uno de Ciclopi, così chiamato ali incude, Grace Zzam, 0005. J. Brontes, et Stěropes, Acmonidesque solent (pent.). Ovid.

Acetes, &, m. Uomo poverissimo, e che non ha nemmeno, il letto per dormire, al a et zoita, cubile. I Ille meta văcăus, nomen mihi dicit, Acotes. Ovid.

Ācātštis, ī, m. Accolito, che serve alla Messa, e netta velebrazione del divino officio. Pen. br. vel ex quibusdam ancipiti, ab α et κωλύω, prohibeo, quia, non prohibetur ab altari et mysteriis, nt cæteri, qui non ministrant.

Acone, es, f. Cote, pietra da affilar ferri. SYN. Cos. EP. Dūră, ăcūtă, aspera, trīta, mordax,

ēdāx, longā, tenuis, exigua.

Aconitom, vel aconiton, i, n. Aconito nappello, o risagallo (erla velenosa). SYN. Včněním, virūs, tōxicum. EP. Nīgrūm, pāllidum, lūridum, Stygrum, vīrosum, funcstum. PER. Nāscens ē sāxīs. PHR. Hōc cănis înferni jāctāvit spūmā venenum. Vomuit Cerberus ore trilauci lethiférûm vîrûs. Lûridă terribiles miscent ăconītā novēreā. Ovid.

Acontiús, ii, m. Iconzio, nativo di Zea, isola nell'Arcipelago, di cui abbiamo in Ovidio le lettere a Cidippe, e di Cidippe a lui. I Mirabar quare

tibi nomen Acontius esset. Ovid.

leonins, ii, m. Aconzio, monte in Beoria. V. Mous. Acor, örřs, in. Asprezza, agredine. EP. Ingrātūs, mōrdāx. PER. Săpor ăcidus, vel ācer. ¶ Non tămen oblatum Christus deglutit acorem. Calc.

Acórūm, î, n. vel Ăcórňs, î, f. Spezie di erba. 🦫 Andrāchnēn, ăcorumque, opopānāca, pompholi-

gënquë. Marc.

Acquiesco, is, evi, elum, ere, n. Acquietare. SYN. Quiesco, îmnîtor, conquiesco. Accordar, acconsentire. Assentior, audio, consentiro,

Acquiro, is, quisivi, quisitum, ere. Acquistare, ottenere. Act. acc. SYN. Quaro, adipiscor, asséquor, obtinéo, conséquor, paro, comparo, colligo, concilio, luctor, invenio, PHR, Vobis pār (ă quies. Aūrō conciliātur ămor. Vīres ācquirit čando, Nihil absque libore parthir. Usa continuo pretium virtutis adeptus. Mobilitātě vigēt, virēsque ācquirit čundo. Virg

Ācquīsītās, ā, nm, partie. Acquistato, ettenuto. SYN. Quāesītās, pārtās, adēptās, comparātās, īnvēntās, conciliātās. § Ācquisītā mēo sērvīt třbř Crētă Mětěllo, Sidon.

Ācrāgāntīnus, ă, ūm. Di Acrajante, ossia di Gergenti. Quorum Acragantinus cum primis Em-

pedőcles est. Lucr.

Āerāgās, āntīs, m. EP. Ārdūŭs, cēlsūs, sūblīmīs, āerius, Siculus. J Ārduns inde Acragas östentāt māxīmā longē. Virg. Expl. Montajna in Scilia, sopra la quale vi è una città, che i Latini chiamano Agrigentum. V'era già un tempo una bella razza di cavalli.

Acrēdută, w, f. Rosignuolo. SYN. Philomelä, luscinĭă. EP. Argūtă, lŏquāx, mæstă, sŏnōră, llēbilis. 🐧 Vērē călēntē novos componit ăcrēdulă

cantus. Auct. carm. de Philom.

Ācrimonia, æ, f. Amarezza, asprezza. SYN. Acritās. Rabbia, fierezza, collera. Īrā, rābjēs, īrā-cūndjā. ¶ Sūffērre non vālēmus ācrimoniām (jamb.). Prud.

Aerisioneis, idis, f. Danae, figlia d'Acrisio. Acrisioneis Danae fundasse colonis. Virg. V.

Ācrīsionēŭs, ă, ūm. D'Argo, a rege Acrisio. SYN. Ārgīvus. Acrisionēas Proteus possēderat arcēs. Ovid.

Ācrisioniadēs, æ, m. Persco, figlio di Acrisio. SYN. Pērsčus. Acrisioniades, adigitque în pectus, ăt îllě. Övid.

Ācrīsins, ii, m. Re d'Argo, figlio d'Alante. Acrisiūs superest qui mānibus arceat urbis. Ovid. Ācrītās, ātīs, f. Asprezza, arditezza, rigore. SYN.

Acrimoniă, vel audaciă, vel asperitas. Ācrīter, adv. Con arditezza, coraggiosamente. SYN. Fortiter, vehemēnter. PER. Ācrī, fortī, vel

magno animo. Acriter elatum pretium, atas älterä sördet. Hor.

Ācrňāmă, ătřs, n. Ciò che si ascolta con piacere. EP. Lætūm, festivūm. ¶ Sie ācrŏāmā lætīs festīvūm jŏcīs (jamb.). Prud.

Ācröcerannia, örnim, n. plur. SYN. Ācrecerannii, Cerannia. J Ilie tibi sint Syrtes, have Ācroceraūnĭă vītă. Ovid. Expl. *Montagne nell'Epiro* tra il mar Jonio, ed il mare Adriatico, così vhiamate, perche sono spesse volte percosse dai folgori.

Acrocorinthus, i, m. Acrocorinto, monte di Corinto. 🖣 Līttörā, quā sūmmās cāpūt Acröcörīnthūs ād aŭras. Stat. Expl. Montagne del Peloponneso tra l'Arcipelago ed il mar Jonio, alle radici delle

quali vi è la città di Covinto.

Ācrān. onis, m. Acrone. EP. Ceninus, Herculeus. Tempore que portas Ceninum Actona petentem. Prop. Hist. Re de Ceninesi, vinto ed ucciso da Romolo dopo il ratto delle Sabine.

Āctā, w̄, vel Āctē, ēs, f. Lido, o riva del mare, SYN, Rīpā, līttās, ōrā, ¶Āt prŏeŭl īn sŏla

sēcrētæ Troades acta, Virg

Actaon, ouis, m. Atteone. SYN. Aristides, EP. Vēnātor, vägus, ērrāns, vēlox, celer, levis, vägähūndus, sylvanus, miser, infelix, trepidus, pavidus, flebilis, corniger, fugitivus. PER. Natus Aristão, vel Aristar. Filius Autonões. Aŭtonoerus heros, Cadmi nepos, Cadmains, vel Cādmæjus hērēs. Cādmæŭs jūvenis, PHR.

ADACTUS

Actæon egő süm, dőminüm cögnőseité véstrüm: Ovid. Fab. Figlio di Aristco, e d' Autonoe figlia di Cadmo. Essendo stanco dalla carcia s'asvicinò ad una fonte, ove avendo veduto Diana che si

lavava, subito essa lo tramutò in cervo, e sotto questa figura fa divorato da'snoi cani. Ovid. 3 Metam.

Actaens, a, um. Attico, Ateniese. SYN. Atticus, Atheniensis. Separat Aonios Actais Phocis

ăh ārvīs. Ovid.

12

Āctiacus, a, um. Di Capo Figulo, SYN. Āctius. Cur tămen Actiacas miserum me mittis ad örās, Ovid. J Actiăque Ilitacīs celebrāmās līttora lūdīs. Virg.

Ācijas, adīs, f. Di Atene. J Atque Getæ atque Hebrūs, ātque Āctĭăs Örinthyxa. Virg. Di Capo Figalo. Actias Ausonias fugīt Cleopatra catenās. Stal.

Āctio, onis, f. Azione. SYN. Actum, āctus, factum, ŏpůs, rēs, coptūm, lăbŏr, aūsūm, gēstūm.

Āctito, ās, āvē. Disputare, litigare. Act. acc. SYN. Ago. Cogît me Titus actitare causas. (Phal.) Mart. Actium, ji, n. Capo Figalo. PHR. Victus in Ac-

tiacis Antonius oris. Navali vincens Octavius Āctĭă pūgnā Līttŏră commendāt. Expl. Capo, o promontorio dell'Epiro, ove Augusto guadagnò la battaglia contro Antonio e Cleopatra.

Āctius, ă, um. Di Capo Figalo. V. Actiacus. Āctor, oris, m. Attore, recitante, commediante. SYN. Pērsonā, trāgædūs, comædūs, mīnuis, scūrră, histrio, gesticulator. Oratore, avvocato: Örātŏr, caūsĭdĭcŭs, patrōnŭs, ādvŏcātŭs. Ac-cusatore: Āccūsātŏr, tēstĭs, delātŏr. EP. Scēnicus, theatricus, comædus, tragicus, trastis, văgus, flebilis, acer, potens, ferox, fervidus, vehemēns, sēdūtūs, impiger, irācūndūs, rūsti-cūs, inexorābitis. J Actoris pārtes chorus, officiamque virile. Hor.

Actor, oris, m. Attore, compagno d'Ercole nella spedizione contro le Amazoni. 9 Monychus, ardentî peragit Clavis Actora quercu. Val. Flacc.

Āctorīdēs, æ, m. Patroclo, figlio d'Attore. SYN. Patroclus, 9 Quæ fuit Āctorīdæ cam māgno

semper Achille. Ovid.

Actum, i, n. Azione, cosa fatta. SYN. Actio, āctus, fāctūm, aūsūm, gēstūm, cœptūm, ŏpŭs, rēs, lăbör. EP. Clārūm, præclārūm, nobšlě, heroš-cūm. ¶ Īlle lvect patriis sine fine superbiat āctīs. Ovid.

Actus, a, am, partic. Fatto, perfezionato, finito. SYN. Pěraetůs, factůs, perfectůs, effectůs, confēctus. Abbattuto, discacciato. Abāctus, pūlsus, ējēctus. Stimolato, incoraggiato: Pulsus, impulsus, commotus, percitus, animatus. I Aut actum Cœlő mägnis Aquilônibus imbrem. Virg.

Actus, us, m. Atto, azione, opera. SYN. Actum, āctřo, factům, aŭsům, gestům, cœptům, res, lăhor, opus. Forza, impetuosità. Vis, robur, impětůs. Fertůr in abrūptům magno mons im-

probus āctū. Virg.

Actūtūm, adv. Incontinente, presto, subito. SYN. Cito, protinis, extemplo, statim, repente, confestīm, illico, nec mora, continno. J Quem qui'dem ego, actatum, modo vos absīstite, cogām. Ovid.

Aculeatus, a, um, adject. Aguzzo, pungente, 3VN. Asper, acūtus, acūminātus. PER. Plenus acū-

leis, stimulis.

Ăcūteotus, i, m. Piccolo pungiglione, ago delle vespe. SYN. Spīculum. PER. Subtīlis vel exilis, aculeus. J Nonus aculeulos în cochleure tulte (pent.). Mart.

Ăculeus, i, m. Punta, ago, stimolo. SYN. Acus, ăcumen, stimulus, calcăr, ăcies, cuspis, spiculūm. EP. Sævus, asper, dīrus, acerbus, atrox, sūbtīlis, ēxīlis, teniis, pūngens, premens, fēr-reiis, cruentiis. PHR. Pūngit acūteus asper. Stimulis agitātur acerbīs. Ūrgēt stimulīs aurīga cruentis. ¶ Çētta, meum pēctus compungit

ăculeus asper. Sed. Ăcūmču, ĭnɨs, n. Punta di qualche cosa. SYN. Ăcĭēs. ∫ Ēt nērvēs trǐbňīt mēmbrīs, ĕt ăcū-

mină cordi. Mantil.

Acumen îngenii. Acutezza di spirito. SYN. Acies, sőlértĭă, îngĕnĭūm. PER. Vīs îngĕnĭī. Præstāntia mentis. Ingenii samma facultas. Celeris îngēns sõlertja mēntis. Animī sagāx indūstria. EP. Sagax, solers, argūtūm, sūbtīle, penetrans. Jūdieis argūtūm quæ non formīdat acūmen. Hor.

Acuminatus, a, um. Acuto, sottile. SYN. Acutus, solers, sagax, subtīlis, industrius, ingeniosus. Ăcūmino, as, avī, atūm, are. Aguzzare, affilare, render sottile. Act. acc. SYN. Acno, exacno.

Ăcŭo, ĭs, ŭī, ūtūm, ĕrĕ. Assottigliare, affilare. Act. acc. SYN. Ēxăcŭo. ăcūmĭno. PHR. Côte ăcăit telum. Curis ăcăeus, mortaliă cordă. Sāxāque exasperat ensem. Sabiguntque in cote secures. Duros acuisse în vulnera dentes. Stimolare, eccitare. SYN. Excito, hortor, pello, impello, āccendo, ănimo, inflammo. PHR. Stimulăt, ecce Děns iterum. Vocibus instigant. Animis juvenām făror āddītās. J Postquām vīsā sātīs prī-mos ācnīssē fūrorēs. Virg.

Acus, ūs, f, Ago, stiletto. EP. Acūta, tenuis, exilis, sühtīlis. PHR. Ācā fīgere, trājīcere. Illī multiplices crinis văriatur, în orbes Idălia divīsus acu. Acu pingere. Ricamare. Auro, argēntē, întēxērē. Vēstēs, vārīīs úbi plūrīmā flöret purpura picta modis, mixtoque incendĭtŭr aŭrō. ¶ Quōdqŭe pĭce ādstrīngīt, quŏd ăcū trājēcĭt ăhēnā. Ovid.

Ăcus, ĕris, n. Paglia. SYN. Pălĕă, strāmen, ăcer. stipulă. EP. Vile, siccum, tenue, leve, fragile. ăridum. J Ventus ăcus, păleasque leves sus-tollet în altum. Pass.

Ăcăs,ī, m. Pesce chiamato anguilla. EP. Tĕnăĭs. ¶Et sătius tennes ducere credit acos (pent.). Part.

Acūtus, a, ūm, adject. Acuto, affilato, sottile. SYN. Acuminatus aculeatus. Aspro, agro. Asper, acer, ăcerbus. Sottile. Argūtus, subtilis, solers, săgāx, îngeniosus, perspicax. Alto, illustre. Clărus, altus, clatus. J Carduns, et spinis surgit păliūrus ăcūtīs. Virg.

Ad, præp. acc. A, al, alli, appresso, contra, verso, a rispetto, sino, insino, circa, per oltre, secondo. SYN. In, apud, vērsus, prope, jūxtā, cīreā. cīreūm, tenus, ūsque, propter. PHR. Ad dextrām ēt lævām. Ad crepitum cithgræ. Ad ārbitriam tuam. Ad limina custos. Ad unguem. Ad aŭrēm. § Spontë sŭā cārmēn nŭmëros vëniebat ad aptos. Ovid.

Adaetus, a, am, partie. Costretto, forzato, spinto. SYN. Coactus, pressus, impalsus, compalsus, redactus. Militia ex illa divisum ad littus.

ădāetī. Virg.

ADDUCO

Adegae. adv. Ugualmente, tanto quanto. SYN. Æ-

que, păříter, æquakter.

Adagno, ās, āvī, ātūm, ārē. Uguagliare. Aet, acc. SYN. Āguo, ēvāguo, āsquīpāro, cōmpāro, cōu-fēro, cōmpōno, PHR. Numērum cūm nivYbūs āsquāt. Pārtībūs āsquābāt jūstīs. Ānīmīs āsquātruo, dēstruo, dējīcio. J Nēscīt ādāquātās ādfērre ād pōudērā vīrēs. Pass.

Adæro, ās, āvĭ, ātūm, ārĕ. Apprezzare, stimare. Act. acc. SYN. Lĭcĕŏr, ærĕ æstĭmo. ¶ Atque ĕă sēxcēntīs, sīclīs āccēptŭs ădærāt. Fill.

Ādēstúo, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Bollire, dissolvere, infiammarsi, SYN, Æstŭo, ēxūndo, ĭnæstŭo. ¶Rēmīsque incīsŭs ădæstŭăt āmnĭs. Stat.

Adāggēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Aumentare, aggiungere, aevumulare. Act. acc. SYN. Āggēro, congēro, cogo, aŭgĕo, colligo, cumulo, accumulo.

Adăgińm, ři, n. Proverbio, SYN, Proverbiüm, effatūm. EP. Certūm, vērūm, breve, prascūm, vūlgāre, trītūm, commūne, PER, Sermo trītūs, vūlgātus, pērvūlgūtus. ¶ Ādāgiā prascā cūnctā

callet Nævius (jamb.)

Adām, æ, m. Adamo. SÝN. Adāmus. EP. Prīscus, vētus. antīquus, prīmævus, lūteus, mīser, īnfelīs, sons, rēds, īmprūdeus, incaūtus, crēdidīts, stölīdus, tērrīgēna, īmprovīdus. PER. Prīmævus pāter, pārēns, genītor. Prīmus in orbe pārens. Prīmus orbis incolā. Gentis hūmāmā prīncēps, cāpūt, orīgo. Prīmus in orbe reus. Rubro lūto formātus. Ūnorī crēdūtus. Cāptus mēndācīs fraūde colūbrī. Rubra tēllūrē crēātus. PIR. Jām pātrīam ingrēdērīs, sēd dē quā dēcīdīt Ādām. Il primo nomo, che Iddio creb nel paradiso terrestre: d'ana costa del quale formò Eva, e gliela diede per prima moglie.

ēmānt, Ovid.

Adāmās, āntīs, m. Diamante. SYN. Genmā, lāpīllūs, sīdērītēs. EP. Fīrmūs, dūrūs, rīgīdūs, sölīdūs, lērrēūs, īnfrāctūs, īndömītūs, pērēnnīs, pērpētūŭs, clārūs, splēndēns, fūlgēns, cōrūscūs, nītīdīs, mīcāns. rūtīlūs, rādĭāns, Īndūs, Eōūs, Īndīcūs, sīdērēūs, tremūlūs, dīvēs, pretīosūs. PHR. Fērrēūs ēst Ādāmās. Clārō nītūrē mīcāns. Flūmnīs, fērrēque īnvīctūs. Non ādāmās llāmnīs, nēc dūra incūdē dŏmātūr, īllē sēd hīrcīnō sānguīnē conterītūr. ¶ Spūmāntēm pronī māndūnt ādāmāntā jūgālēs. Stat. Adāmīcūs, ā, ūm. Adject. D'Adamo. ¶ Possētād

Llístős sőbőlés Ádámteá cámpös Mant. Mámítá, æ, m. Figlio d'Adamo, SYN. Hőmo, PER, Adámi prölés, nátús, sőbőlés. ¶ Chárús Ádámi-

tis, charus erisque Deo (pent.)

Adámo, ās, āvī, ātūm, ārē. Amar assai, amar grandemente. Act. acc. SYN. Dēpērio, ārdēo, āmo. PER. Nimiō complector āmōrē. Īnsānō sūccēndor āmōrē. Ārdēo, rāpiŏr, īncēndor, īnflāmmor āmōrē. Stūltūs Āchīllæōs non ādāmāssēt ēqnōs (pent.). Ovid.

Ădăpărio, îs, črăi, ertum, îte. Aprire, palesare. Act. acc. SYN. Ăpărio, recludo, rătăgo, detăgo, răsălvo, pândo, pătefăcio. PHR. Trîstăs răcluderă portis. Dilliciles moto cardină pândă

fores.

Ādāpērtūs, ā, ūm, partic. Aperto. SYN. Āpērtūs, pātēns, reelūsūs, pātēfāctūs, rēsērātūs. ¶ Pārs adāpērtā fūīt, pārs āltērā claūsā fēnēstrā. Ovid.

Adapērtitis, is, m. f., e, n. Facile ad aprire. SYN. Apērtilis. § Āspicis ā dēxtrā lātūs hōc ādā-

pertile Tahri. Ovid.

Ādāquo, ās, āvī, ātūm, ārč. Abbeverare, adacquare.
Act. acc. SYN. Ăquör, āspērgo, īrrīgo, īrrōro.
PER. Dācērē pōtām. Præbērē ăquīs. Flūviōsquē minīstrānt. Īrrīguāmquē bībānt, viölārīā fontēm. ¶ Florentēm riguīs ădăquārē cănālībūs hortām. Maut.

Adanctus, ä, üm, partic. Aumentato, accresciuto. SYN. Aŭetus, cumulatus. J Nee remorari în

concilio, nee crescere adancta. Lucr.

Ādaŭgčo, ĉs, xī, ctūm, črě. Accrescere, aumentare.
Act. acc. SYN. Aŭgčo, cŭmŭlo, āccŭmŭlo, ām-

Adaogesco, is, ere, n. Accrescere, aumentarsi. SYN.

Aŭgeor, adaŭgeor, cresco, accresco, adolesco, cumulor, amplificor. J. Nam neque adaŭgescit

quidquam, nec deperit inde. Lucr.

Ādbībo, ĭs, hǐbī, bǐbītūm, ĕrē. Bever assai, abbeverarsi. Act. acc. SYN. Bībo, haūrīo, pōto, propīno. PHR. Ādbĭbĭt īngēntēs pātērās, ēt vīnā coronāt. Cyāthīs plēnīs bǐbǐt, ādbĭbǐt ūndās.

Mīlĭtāt īn sīlvīs cātūlūs, nūnc ādbĭbĕ pūrō, Flor.

Āddēnso, ās, āvī, ātūm, ārē, vel āddēnsēo, ēs, ŭī, ērē. Densarv, ispessire. Act. acc. SYN. Dēnso, stīpo, constīpo. ¶ Ēxtrēmi āddēnsēnt, ācies,

née tűrbű mövéri. Virg.

Āddico, is, xī, ctūm, črě. Destinare, darsi ad una cosa. Act. acc. SYN. Dō, dēdo, māneipo, dēstino, dēsigno. Vēndore all'incanto. Vēndo, trādo. Condannare. Dāmno, cōndēmno, mūleto, plēcto. Jāddīxtī sēryūm nūmmīs, hērē, mītlē dǔcēntīs. Mart.

Addisco, is, didici, ere. Apprendere, imparare.
Act. acc. SYN. Disco, condisco, edisco, perdisco, stúdeo, percipio. PER. Mente complector. Ingenio percipio. Concipio animo. Addidici regimon, dextra moderante, carina. Ovid.

Āddītāmēnium, ī, n. Aumentazione, giunta. SYN. Accessus, augmentum, eumultus, īncrementum. Āddītus, ă, um, partic. Aggiunto. SYN. Jūnetus,

adjūnetus, nexus, connexus, admotus adjectus.
• Natus et īpse Dea, nec Teacris addīta Jūno.

Yirg.

Ādto, s, didī, ditūm, čič. Aggiungere. Act. acc. SYN. Jūngo, ādhibčo, ādjūngo, ādjicio, cōn-jūngo, āpplīco, ādmovčo, āppūno, aūgčo. PHR. Cŏmitēm Pātēr āddidit illī. Āddūnt sē sŏciōs Ūlmīs āddērē, ādjūngēre vitēs. Morās tāntīs licēt āddērē rābūs. 4 Āddē tot ēgrēgias ūrbēs, apprana lābūrām. Virg.

ŏpěrňimquě lábôrém. Virg. Āddócčo, čs. ří, clům. črě. Animaestrare, insegnar bene. Act. 2, acc. SYN. Dŏcčo, čdócčo, pěrděcčo, črůdřo, îmbůo, înstřtňo, înstrůo, înfőrmo. ¶ Söllřeřtís ănřimis ŏnůs čařímřt, äddŏ-

cet artes. Hor.

Addūbīto, ās. āvī, ālūm, ārē. Dubitar molto. Act. acc. SYN. Dŭbīto, āmbīgo, hārčo, flūctģo, flūto, pēndēo, nīto, tītābo, vācīllo. PER. Pēndīt ānīmās. Dūbītās ēst, sūspēnsūs, īncērtūs, āmbīgātās. ¶ Nēcnē sīt āddūbītēs, flāgrēt rūmērē sīnīstrō. Hor.

Addico, is, xi, ctum, ere. Menare, condurve. Act.

acc. SYN. Dūco, dēdūco, pērdūco, sīsto, ādvčho, Tirare, persuadere. Īndūco, īnvīto, āllīcīo, pēllīcīo, īmpēllo, cōmpēllo, suādčo, pērsuādčo. Affat carsi, sforzarsi. Tēndo, īntēndo, cōntēndo. Ūmīthūs, āctā sūīs mīserōs āddūxčrāt ārlūs. Virg.

Āddūctūs, ă, ūm., partic. Menato, condotto. SYN.
Dūctūs, dēdūctūs, pērdūctūs, āppūlsūs. Tirato,
allettato. Indūctūs, īmpūlsūs, āllēctūs, pēllēctūs. Teso. Tēnsūs, intēnsūs. ¶ Öbviūs huīc
prīmūm fātīs āddūctūs jnīquīs. Virg.

Ādduptřeo, ās. āvī, ātňm, ārē. Addoppiare. Act. ace. SYN. Duplřeo, conduptřeo, gemřno, ingě-

mino, congemino.

Ădědo, řs, ēdī, ēsūm, vel ēstūm, ěrě. Mangiar. tutto, consumare. Act. acc. SYN. Ědo, ēxědo, pěrědo, vöro, rödo, ārrödo, ābsūmo, cönsūmo. ¶ Quīs důbřtět? nām sæpě fávös īgnötůs ådē-

dit. Virg.

Ādčo, īs, īvī, ĭtūm, īrē. Andar a trovar qualcheduno, visitarlo. Act. acc. SYN. Āccēdo, tēndo, vīso, īnvīso, vīsīto, cōnvčnīo. Entrare. Īngrēdĭŏr, īntro. Intraprendere, sofferire. Sūseĭpĭo, sŭbčo. PER. Vĭām, vel ĭtĕr sŭbčo, cōrrīpĭo. PIIR. Ādīrē pērīcūlā, lābōrēs. J Prīncīpĭo dēlūbra ădĕūnt, pācēmquĕ pĕr ārās. Virg.

Ādčō, adv. Tanto, cosi, sin a questo termine. SYN. Ită, sīc, tām, īn tāntūm. ¶ Rāra ēst ădčō cōn-

cordiă formæ. Juv.

Adčoně, adv. Cosi è? può farsi che? SYN. Siccině? Itanë? Itan? Adčon. J Ûsque ădčoně morī miserum ēst. Juv.

Ádeöqne, adv. E ancora. SYN. Atque adeo, quin ettam. J Adeöque mentes ömniam tenes ünüs (seazou.). Mart.

Ádēps, adīpis, m. f. Grasso, lardo, songia. SYN. Săgīnă, pīngnēdo, sēvūm. ¶Āt cāprīs adīpēs

ēt coturnīcibus auget. Lucr.

Ădēptūs, ă, ūm, partic. Acquistato, ottenuto. SYN. Pārtūs, quæsītūs, ācquīsītūs, pārātūs, compārātūs. § No cadāt, ēt mūltās pālmās inhonestēt adeptās. Ovid.

Ădēsdūm, adv. Vieni qua, vieni da me, acvicinati. SYN. Āccēdē, vēnī, ădēs, ădēsto, ādsīs. Ādēsŭs, ă, ūm, partic. Mangiato, consumato. SYN. Ēxēsŭs, pērēsūs, rösūs, corrēsūs, consūmptūs.
Ēt postībūs hæsīt ādēsīs. Virg.

Adfrīngo, is, ēgī, āctūm, ĕrē. Spezzare a qualche luogo. Act. acc. SYN. Frāngo, confringo.

Ādgēmo, ĭs, ŭī, ĭtūm, ĕrĕ. Piangere dietro a qualehe cosa. Neut. dat. SYN. Gĕmo, cōudŏlĕo. ¶Ādgēmīt ēt nōstrīs īpsā cărīnă mālīs (pent.). Ovid

Adhæc, adv. Di più, d'acvantaggio, inoltre. SYN. Præteres, însăper, tândêm, denique.

Ăduærčo, ēs, hæsī, hæsūm, ērĕ, vel Adhærčsco, ĭs, ĕrĕ. Attacearsi, applicarsi. Neut. dat. SYN. Hærës, inhærës, inhærës, īneŭbo, āflīgor, ādjūngor, cōnjūngor, āpplīcor, ădmöveŏr, ādjīciŏr, īnsīdo, insīdöo. PHR. Mēmbrīs sūdōr ădhærĕt. Dēxtrāmqne āmplēxūs inhæsit. Ēbūr ādhæsērāt aūrō. Sīc āflīxā mānčt. ¶ Brūmā gĕlū, vēl cūm tōnsīs īllōtūs ădhæsīt. Virg.

Adhibčo, čs, ňī, řtům, črč. Aggiungere, applicare, adoperare. Act. acc. SYN. Addo, applico, appono, adjicio, adjūngo, admovčo. PHR. Properantes admovět horas. Hūne adhibe socium. Hös cápē fatörúm cómítés. Tönsörém cápíti non ést ádhíberé nécéssüm. § Dúm médícás ádhíberé mánús ád vúlnérá pástór. Virg.

Adhūnuio, īs, īvī, ītām, īrē. Amitrire. Neut. dat. SYN. Hīnuio. PER. Hīnuītām pēto. Hīnuītām ēdo. ¶ Fēminā cōrnipēdī sāmpēr ādhīnuit ēquō (pent.). Ovid.

Adhörréo, es, úī, ere. Raccappriciarsi, spaventarsi molto. Neut. acc. SYN. Hörréo, exhörréo, hörrésco, ádhörrésco, expávésco. ¶ Ipse pátér flávis Týberinús ádhörrúit ündis. Ovid.

Adhortor, ārīs, ātūs, ārī. Esortare, avvertire, animare. SYN. Hörtör, ēxhörtör, mönēo, ādmöněo, īncīto, ēxcīto, īmpēllo, āccēndo, ācūo, stimūlo, ānīmo. ¶ Ēcquīd ādhörtābor sponte īn sūā fātā rūentēm? Pass.

Adhūc, adv. Aucora di più. SYN. Rūrsŭs, ĭtěrům, dēnŭo. Sin ad ora. Hāctěnňs, ĕtřámnům, ĕtřámnůhc. ¶ Tēllūrēm, Nýmphäsque, ĕt ădhūc

īgnotă precatur. Virg.

Ādjācčo, ēs, ŭī, ērč. Star vicino. Neut. dat. SYN. Ādhærčo, ădhærēsco, ādjūngŏr, cōnjūngŏr, āssīdčo, āccūbo. PER. Vīcīnūs, prōxīmūs sūm. §Ādjācčt āntīquūs Tybčrīnō lūcūs Hělēnī. Ovid.

Ādjāetām, ti, n. Ājaccio. EP. Æquŏrĕum, ărēnōsūm, sāxōsūm. PHR. Quōd lāmbūnt flūctībus ēquŏră. Città nell'isola di Corsica.

Adiautum, i, n. Capelvenere. J Hellenium, hyni-

lūs, būglossa, filix. Hont.

Ădĭgo, ĭs, ēgī, āctūm, ĕrĕ. Costringere, far entrar per forza. Act. acc. SYN. Ăgo, sŭbĭgo, prĕmo, împēllo, cōmpēllo, ūrgĕo. PHR. Sĕquī bēllă sŭbēgit. Præcĭpĭtem îmmānī tūrbĭne ădēgĭt. Hæc līmint tēndĕre ădēgit. Vēl Pātēr ōumīn pŏtēns ădīgāt mē fūlmine ăd ūmbrās. ¶ Lūmină, præcĭpĭtēmque īmmānī tūrbine ădēgit. Virg.

Ādjīcīo, is, jēcī, jēctūm, črē. Aggiungere. Act. acc. SYN. Āddo, jūngo, ādjūngo, āppēnē, āpplīco, ādhībeo, ādmovēo. PHR. Ādjēcērē bonā paūlē plūs ārtīs Āthēnā. Quīs scit an ādjīciānt hödīcenā crāstīnā sūmmē Tēmporā Dīs supērī? Supēr omniā Cācī Spēlūnam ādjīciūnt. I Tērrā pārūm fuĕrāt; fātīs ādjēcīmis

ūndās. Prop.

Ădimo, is, ēmī, ēmptūm, ĕrĕ. Levar via. Act. acc. SYN. Dēmo, töllo, aŭlēro, rāpio. ēripio, ābripio, căpio, ābdūco, sūbdūco, dētrāho, sūbtrāho, ābstrāho, āvēllo, āmŏvĕo, ēxtōrquĕo. § Crēscēntīque ādimūnt fūtūs, ūrūntquĕ fĕrēntēm.

Ädīmpleo. ēs, ēvī, ētūm, ērē. Empire. Act. acc. SYN. Impleo, compleo, repleo. Adempiere, eseguire. Impleo, pērficio, ābsolvo, fūngor. §Ārtībīs ingēntīs, quod mēntē pārārāt, ādīmplēt. Pass.

Adinstür, Adv. Come, in guisa, al modo. SYN. Instür, mörč, rītū, ŭt, ŭtī, sīcŭt, non secus āc,

haūd ăliter quām.

Ădinvento, îs, venī, ventām, īre. Trovare, fingere, inventare. Act. acc. SYN. Invento, excogito, nāncīscor, reperto, fingo, comminiscor.

Adipatūm, i, m. Vicanda grassa. SYN. Adeps,

săgīnă, pinguēdo.

Adīpātūs, å, ūm, adject. Grasso, riempito di grasso. SYN. Pīnguïs, öbēsŭs, săgīuātūs. ¶ Līvidā mātērnō fērvēnt ădipātā vēuēnō. Virg.

Adipiseor, čris, adēptūs, īscī. Acquistare, ottenere. Dep. acc. SYN. Acquiro, assequor, consequor,

paro, comparo, obtinco. Hanc adipiscuntur,

eircum, præterque feruntur. Lucr.

Aditus, us, m. Accostamento, entrata, accesso. SYN. Adventus, accessus, ingressus, via, iter. EP. Cělěr, möllis, făcilis, latus, pătens, felix, velox, citus, repentinus, tardus, clausus, caecus, angūstus, dubius, occultus, secretus, malignus, ārduus, dill'icilis. J Occupat Aneas aditum cūstode sepulto. Yirg.

Ādjūdīco, ās, āvī, ātūm, ārē. Aggiudicare. Act. acc. SYN. Trībňo, āttrībňo, dō, āscrībo, āddieo. PttR. Adjūdieāmūs ömne, quod rectūm petis. f Et nune sī quid abest, Italis adjūdi-

căt ārmīs. Hor.

Adjumentum, i, n. Soccorso, ajuto, favore, appoggio. SYN. Aŭxĭlĭūm, jŭvāmen, præsidĭūm, sūbsidium, ops, opis, opem, ope, columen, lenimen, levamen, solamen, solatium. EP. Magnum, ingens, firmūm, ămīcūm, snāvě, exoptatūm, expectatum, debitum, indebitum, immeritum. Lesse duos juvenes firma adjumenta parentis. Ovid.

Adjungo, is, xi, clum, črč. Giungere, aggiungere. Act. acc. cum dat., vel ad, acc. SYN. Jungo, conjungo, addo, adjicio, applico, annecto, allīgo, adhīhēo, admovēo, accomodo. J Mēne īgītūr sociūm sūmmīs adjūngēre rēbūs. Virg.

Adjūro, as, avī, atūm, are. Scongiurare, pregare. Act. acc. SYN. Obsecro, obtestor, apprecor, oro, rogo, peto, imploro. Promettere per sacramento. Promitto, juro. PIR. Fleetere si neques Supěrôs, Acheronta movebo. Superôs în vôta vocāvīt Scentum vulgus, vel stygios Manes adjurăt. Încîroratque Deum, contestaturque sodales. Adjūro Stygii caput implacabile fontis. Virg.

Adjutor, oris, in. Ajutante, nomo che ajuta. SYN. Auxiliator, fautor, socius, administer. Adjutor gelidos, veniam, caligatus in agros. Inv.

Adjūtorium, ii, n. Ajuto, soccorso. SYN. Adjūmentum, juvamen, auxilium, subsidium, præsidiūm.

Ādjūtus, a, um. Ajutato. SYN. Levatus. Totque simul mactare viros, adjutus ab uno. Ovid.

Adjuvo, ās, jūvī, jūtūm, āre. Ajutare. Act. acc. SYN. Jūvo, aŭxilior, ādsūm, sūccūrro, sūbvenio, sublevo, secundo, adspiro. PER. Opem, auxilium, subsidium fero. Auxilio subeo, venio. Aŭxilio levo. Dextram do, tendo, porrigo. PHR. Adero et socia arma juvabo. Auxilio tūtos opibūsque jūvāho. J Adjuvat, et māgnā proclamat voce Diores. Virg.

Adiatro, vel allatro, as, avi, atum, are. Abbajara vicino. Neut. acc. dat rarius. SYN. Latro, convicior, vexo, lacesso. Adlatras nomen quod

tibi cunque dătăr (pent.). Mart. Adianoro, vel allaboro, as avī, atum, āre. Affaticarsi molto. Nent. dat. SYN. Lăboro, în-

eumbo, stúdčo, invigilo.

Admetior, īris, mēnsas, īrī. Compassave, misuvare, porticare. Dep. acc. SYN. Metior, dimetior, mensuro, designo, describo, finio, delinío, PHR. Párváquě răpidům flůměn ádměnsŭs rătě.

Ādmētūs, 7. m. Admeto. SYN. Phērēŭs, Phērē-tīšdēs. EP. Thēssālūs, Thēssālīcus, Æmōnīūs, idest Thessalus. Æmāthīŭs, idest Macedonius. Phěreus, PER, Rex Phěreus, Rex Phěretřadēs. Thēssălicus, Thēssābis, Amphrysius hēros; ab Amphrysio fluvio Thessalia, Partoris Apollinis höspes. PHR. Pāvit et Admetī tauros főrmősűs Ápóllo. Cérnis út Adméti cántétúr ét Hectóris űxór. J Adméti cőnjűx, quám sequereris, erat (peut.). Ovid. Fab. Re della Tessaglia, figlio di Ferco. La favola racconta, che Apollo enstodi i suoi armenti pel corso di nove anni, e che in ricompensa de beneficj riportati ottenne dalle Parche che questo re schivasse la morte, ogni volta che vi fosse alcuno che acconsentisse morir per lui; alla qual cosa concorse generosamente sua moglie.

Ādminiculor, āris, ālus, ārī. Appoggiare. Dep. ace. SYN. Fülejo, mūnio, sūstento, sūstineo. Ajutare, soccorrere. Juvo, adjuvo, auxilior, sub-

levo, succurro, subvenio.

Adminicutum, i, n. Appoggiamento. SYN. Munimen, falerum, faleimentum, columen. Ajuto, soccorso. Adjūmentūm, jūvāmen, auxilium, colŭmën, præsidiūm, sūbsidiūm.

Ādminister, trī, m. Ministro, che serve, o ajuta a qualche cosa. SYN. Minister, ādjūtor. EP. Vigil, pērvigil, sēdūlūs, āssidūus, impiger, studiosus.

Administratio, onis, f. Amministrazione, maneggio, condotta di qualche affare. SYN. Regimen, möderamen, ministerium.

Ādmīnīstro, ās, āvī, ātūm, ārč. Amministrare, governare, aver il maneggio di qualche affare. Act. acc. SYN. Ministro, ago, gero, rego, procuro, tracto, moderor, guberno.

Ādmīrābitis, is, m. f., e, n. Ammirabile. SYN. Mīrus, mīraudus, admīrandus, mīrabilis, mīrifĭcŭs. 9 Pārcĕ, pŭēr, sēclī dĕcŭs ādmīrābĭlĕ nōstrī. Ovid.

Admīcātio, ōnis, f. Ammirazione, meraviglia. SYN. SYN. Stupor. EP. Summa, ingens, nova. Non propter númmos, minor admirātio sūmmis. Juv. Admirator, oris, m. Ammiratore. SYN. Mirator,

mīrāns, ādmīrāns.

Admīror, ārīs, ātus, ārī. Ammirare. Dep. acc. SYN. Mīror, dēmīror, sūspicio, stupco, stupēsco, obstupēsco. PHR. Mīrāntūr sub aquā lūcos. Stupėt inseja tūrba Prodigiūm mirata novām. Ille operām castos, illum admīrantar ět ömněs. Virg.

Ādmīsceo, ēs, mīscuī, mīxtūm, ērē. Mescolare. Act. acc. SYN. Miseco, immiseco, permiseco. Admīscētque alios, et ut hunc tibicius co-

tum. Ovid.

Ādmīssūrā, æ, f. Copritura. Fēlīx dēmērītās

habet admissüra parentes. Stat.

Admitto, is, misi, missum, ere. Ammettere, accettare, introducre, ricevere. Act. acc. SYN. Aceipio, excipio, recipio, suscipio, immitto, induco, introduco. Approvare, ricwere. Probo, āpprobo, āccipio. Fare, commettere. Făcio, commītto, patro, pērpetro, aūdčo. J Ādmīsītquč mēās ād suž dōuž mānūs (pent.). Ovid. Ādmuddēror, ārīs, ātus, ārī. Moderare, acquistare.

Dep. ace. SYN. Möděrör, placo, mitigo, těněo, rětřučo, fræno, compesco, tempéro, cohřběo, ĭnhibčo. J Tantopere hūmānīs rātionibus ad-moderārī. Lucr.

Ādmodulór, ārīs, ātus, ārī. Cantare insieme. Dep. dat. SYN. Mödulör, āceino, āceānto. ¶Ātque ēlēctrīfērīs ādmodulētur āquis pent.). Claud.

Admodum, adv. Molto, grandemente. SYN. Multum, vähle, ăbunde.

Admotior, īris, īlus, īrī. Affaticarsi, sforzarsi a qualche cosa. Dep. acc. SYN. Möliör, conor, contendo, enitor, adnitor, laboro. Accienare.

Admovčo.

Ādmõnčo, čs, ŭī, ĭtūm, črč. Avvertire. Act. acc. cum gen., vel abl., vel 2 acc. SYN. Mŏnčo, cōmmŏnčo, suādčo, ădhōrtŏr, ēxcĭto. Comandare. Mando, jubeo, impero, præcipio. Admonuīt, gemit illē tamēn, mūnūsque suprēmum. Ovid.

Admonitus, us, m. Accertimento. SYN. Monitum, monitus, hortatus, impulsus. Comando. Præcēptūm, jūssŭs, māndātūm. EP. Grātŭs, ămīcas, dūrus, molestus, ūtilis, salūtifer, prūdens. Admonitor, oris, m. Consigliere, che avvertisce.

SYN. Mönitör.

Admonitus, a, um, partic. Avvertito. SYN. Monitŭs. ¶ Ādmŏnĭtūs non ēst, ăgĭtūrque în tædĭă vītă. Ovid.

Admordeo, es, di, sum, ere. Mordere. Act. acc. SYN. Mörděo, ádědo, cörrödo. J Dentís ět ád-mörső signátá in stirpě cicátrix. Virg.

Admotus, a, um, partic. Avvicinato, aggiunto, applicato. SYN. Adjēctus, ādjūnctus, āddītus, ālligatus, appositus, applicatus, applicitus. Tille sibi admotas a virgine corripit escas. Prop.

Admoveo, es, movi, motum, ere. Applicare, aggiungere, aveicinare. Act. acc. SYN. Applico, āddo, ādjūngo, ādjīcio, āppono, adhibeo. Nēc dum īllīs lābra ādmövī, sēd conditā servo, Virg.

Admūgio, îs, îvî, îtūm, îrč. Muggire vicino. Neut. dat. SYN. Mūgio. § Mollibŭs în prātīs ādmū-

gīt fēmīnă tāurō. Ovid.

Admūrmuro, as, avī, atum, are. Mormorare, fare strepito contro qualche cosa, Neut. dat. SYN. Mūrmŭro, fremo. Approvare, applaudire. Probo, approbo, comprobo, plaudo, applaudo, gratulor, acclamo. Disapprovare, biasimare. Improbo. Borčæque admūrmurat Auster. Ovid.

Adnăto. as, avī, atūm, are, n. Arrivare nuotando, approdare. SYN. No, adno, nato, enato. Agitque gyros, et comes lateri adnatat (jamb.). Sen.

Adnéeto, is, xiii, xiim, ere. Legare, attaccare. Act. acc. SYN. Ligo. alligo, necto, annecto, vinero,

stringo, āstringo.

Adrītor, ērīs, nīxus, vel nīsus, nītī. Sforzarsi a far qualche cosa. Dep. SYN. Nītor, ēnītor, conor, laboro, contendo, luctor, admolior. Adnīxī torquent spāmās, et cærālā verrant. Virg.

Adno, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Nuotare sino a qualche cosa. SYN. No, nato, adnato, cnato. I Pañlātim ādnābām, tērræ, ēt jām tūtā tenēbām. Virg.

Adnoto, ās , āvī , ātūm , ārē. Annotare , segnare , marcare. Act. acc. SYN. Noto, ānnoto, observo, ănimadverto. J Adnotet, et grandes mercetur Læliŭs ālās. Juv.

Admībito, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Nucolarsi. SYN. Obscuror. PER. Nubibus condor, tegor, operior. Invidet, et ventis adnubilat aura se-

candis. Stat.

Adnumero, as . avī, atūm, are Contare, numerare. Act. acc. SYN, Numero, recenseo, refero. āscrībo in, vel inter. Virgilio ādnumērānt

gaudentes rure Camonie. Hor.

Adoteo, es, ŭi, vel evi, adultum, ere. Crescere. Neut. SVN. Cresco, půběsco, aŭgčor, aŭgčico, glisco. Albruciare, sacrificare. Uro, comburo, încendo, PHR. Thură ădolere. Aras Ilammis ădolērē. 9 Cūrā penūm struere, et flammīs ado-

lērē Penātes. Virg.

Mdolescens, entis, m. f. Giovinetto, che cresce. SYN. Ephēbūs, pūber, jūvenīs. EP. Ācer, aūdāx, ălaeris, blandus, pulcher, vernans, latus, formosus, venustus, comptus, nitidus, nobilis, insignis, generosus, mollis, tener, lascivus, prodigus, asper, vagus, amens, Insanus, Incautus, indocilis, fervens, fervidus, impavidus, imprūdēns, gārrūlūs, pētūlāns, levis, inconstāns, mūtābilis, tēmērāriūs. PER. Āgēns jām triā lūstrā puer. Nee juvenīs nec jam puer. Puer juvenīsque videris. Vigens juvenilibus annis. Tenera vēruāns jūcūndő flöré jňvēntæ. Prīmā ævī pārtě vigēns. Primævo Ilore juventæ conspicuus. Prīmā spārsūs lānūgīnē mālās.

Adotescentia, æ, f. Gioventu. SYN. Juventus, juvēntā, pūbērtās. EP. Grātā, jūcūndā, ămēnā, pūlehra, formosa, blanda, vērnāns, compta, lætă, hĭlărĭs, rīdēns, vēnūstă, aūdāx, fērvēns, fērvídā, vēntōsā, mōllīs, lāscīvā, tčnčrā, lēvīs, ēfirēnīs, īmprūdēns, īnst<u>ā</u>bĭlīs. PER. Jūvēnīlis ætās, Vērnāns ætās. Ævūm slorēns, viridē. Primum ævum. Juveniles anni. PHR. Discedit völücrī passū förmēsă jüventūs. Quid möllem

păteris lūxū torpēre juventam?

Adolesco, is, ere. Crescere, venir grande. SYN Crēsco, aŭgesco, aŭgeor, glisco, pûbesco, adoleo. Fumare, esser acceso. Uror, combaror, cremor, incendor. Pocula, Panchæis adolescant

īgnībūs āræ. Virg.

Adonis, idis, m. Adone. EP. Idalins, Cinyreius, blandus, pulcher, tener, formosus, mollis, niveus, venūstus, dūleis, candidus, pūrpūreus. PER. Vēnātor Idalius. Cinyreins hēros. Cyprius herős. Věněris cůltor. Věněris cůră, ămôr, deličtár. Myrrhæ fîliňs. Věněrî plorátňs. Sylvis aptůs, gaůděns. ¶ El formosůs ověs ad flůmínă pavit Adonis. Virg. Fah. Figlio di Cinira, re di Cipro, e di Mirra: fu amato grandemente dalla Dea Venere, la quale lo tramutò dopo morte in anemene rosso. Fu ammazzato da un cinghiale, mentre chi era alla caccia nel monte Ida.

Adoperio, is, ŭi, ertūm, ire. Coprire. Act. acc. SYN. Operio, abdo, claudo. velo, tego, obtego,

ōcento, condo, abscondo, abstrudo.

Adopērtus, a, um, partic. Coperto. SYN. Opērtus, coopertus, tectus, clausus, velatus, abditus, conditus, absconditus, abstrusus, occultus. ¶ Pūrpňrčō vēlārĕ cŏmās ădŏpērtňs ămīctū. Virg.

Adoptātieius, jī, m. Adottico. SYN. Adoptīvus, adoptātis. J Dāmārcho ītēm īpse fujt adoptā-

tīciŭs (jamb.). Plaut.

Adoptio, onis, f. Adozione. EP. Grātă, mūnifică,

fēlīx, prospērā, īllūstris, clārā, nobilis. Ādoptīvas, ā, ūm, adject. Adottivo. SYN. Ādoptātŭs. J Firmaque ădoptīvās ārbor habebit opēs (pent.). Ovid,

Ădôpto, as, avī, atūm, arē. Adottare, deggere. Act. acc. SYN. Nātūm opto. in nātūm adseisco. f Ergo aliquod gratum Mūsis tibi nomen adoptes. Mart.

Ador, oris, n. Puro formento. SYN. Far, triticum, framentam. El'. Param, lectum. Esset ador, lölfümque, dapis melföra relinguens. Hor.

Adoratio, onis, f. Idorazione, onore. SYN. Cultus, honor, reserentia.

Adoratus, a. um, partic. Adorato. SYN. Cultus,

věněrātůs. Ardět adoratům populo caput, et

erepat ingens. Juv.

Adordior, īris, orsus, ordīrī. Cominciare. Dep. ace. SYN. Ordior, adorior, inchoo, incipio, ag-

Adorca, a, f. Gloria, vittoria. SYN. Honor, laus, glőriá. Ilæc ömnés vétérüm révőcávit ádő-

rea laurus.

Ādorens, a, am, adject. Di puro formento. I Instituuntque dapes, et adorea liba per herbas.

Virg.

Adorior, rīris, vel reris, adortus, īrī. Cominciare, intraprendere. Dep. acc. SYN. Ordior, adordĭŏr, închŏo, cœpī, încipio, sūscipio, āggredior. 9 Hi dominam Ditis thalamo deducere adorti. Virg.

Adorno, as, avī, atūm, are. Ornare, arricchire. Act. acc. SYN. Orno, exorno, decoro, instruo. Apparecchiare, accomodare. Paro, præparo, com-

păro, apto, accommodo.

Adoro, as, avi, atum, are. Adorare, riverire. Act. ace. SYN. Věněror, colo, vel precor, supplico. PER. Dīvinos honores reddo, persolvo, indico. Dīvīno honore colo. Namen prece flecto. Thare, võtīs colo. Thūs do, öllero, adoleo. PHR. Võtīs Numen adoro. Pra prece Numen adoro. Poplītē flēxē, înflēxīs genībūs, genū cūr atē Nūmen venerārī. ¶ Belly gero, et quīsquām nāmēn Jūnonis adoret. Virg.

Adpōsco, řs, pöpōscī, črč. Dimandare con istanza. Act. acc. SYN. Adpěto, pōsco, rögo, ōro, ōbsecro, precor, adprecor. Quis nisi Callima-

chus, sī plūs ādposcere visus. Hor.

Adrādo, is, rāsī, rāsūm, ere. Rader vicino, raschiare. Act. acc. SYN. Rādo, corrādo. \$ Adrāsum, quon-

dam văcua tonsoris în umbră. Hor.

Adrāstīā, vel Adrāstēā, æ, f. Dea de'Pagani. SYN. Něměsis, Rhamnūsia (a Rhamnunte Atticæ oppido, in quo colebatur). EP. Atrox, dīră, trūx, sava, ferox, crudelis, acerba, immitis, furens, īrātā, ūltrīx, īnvīsā, vīndēx, ĭnĭmīcā. PER. Ūltrīx scēlērūm Dēā. Vīndēx scēlērūm Dīvā. Ut scelere înfândo, quod nec sinit Adrastia (Spond.). Virg. Fab. Figlia di Giove e della Nevessità, secondo i poeti, vendicatrire de misfatti. Chiamasi con tal nome, per averle Alrasto fabbricato un tempio.

Adrastis, idis, f. Deifile, figlinola di Adrasto. J Antigonem, viděatque Creon Adrastida Lesbon.

Adrāstňs, ĭ, m. Adrasto. SYN. Thalaonides. PER. Hēros Inachīus, Pērsējus, Thalaonius. Thalaone creatus. Inachius pronepos. EP. Argivus, înăchius, potens. Hist. Figlio di Talaone e di Eurinome, che mosse guerra d'Tebei a riquardo di Polinice suo genero.

Ādrēpo, ĭs, psī, ptūm, črč. Aggrapparsi, attaccarsi. SYN. Rēpo, īrrēpo, āscēndo, āllābŏr. ¶Ādrēpe ölliciosus, et üt scribare secundus. Hor.

Adriă, &, l. Atri, città dell'Abruzzo. Hūmēctātă Vomāno Ādriă. Sil. Ital. 1. 8. ed Adria, città dello Stato Veneto, da cui ha preso il nome il mare Adriatico. EP. di questa seconda: Submērsă, dīrūtă, ūndosă.

Adria. &, m. Mare Adriatico, golfo di l'enezia. PER. Adrišcum, Adriaticum. Illyricum mare. EP. Improbus, vagus, īrācundus, înquictus, raūcus, ventosus, turbidus, minax, præceps, tumidus, PHR. Fractis fluctibus, Adria personat, întonat. Non ego nine Adria vereor mare noscere treum. Prop.

Adriacus, a. um, adject. Adriatico. SVN. Adriatřeňs. J Ergő nůne růdřs Adriáci věhár æquő-

ris höspes. Prop.

Adrianus, a, um. Adriatico. SYN. Adriacus, Adria ticus. Sive marī libet Adriano. Hor.

Adrādo, is, rosī, rosūm, črē. Rosicare. Act. acc. SYN. Rodo, corrodo.

Adrosus, a, um, partie. Rosicato. SYN. Rosus, corrosus. Obtunduntque novos adroso ro-

bore dentes. Nemes.

Adscisco, is, civi, citam, ere. Prendere, usurpare, attribuirsi. SYN. Adseio, adjungo, adseribo, attribuo, recipio. Chiamare. Voco, advoco, convoco, accerso. Generumque adsciverit urbi Virg.

Adscitus, a, um, partic. Preso, usurpato. SYN. Ascītus, ādjunctus, āscrīptus, receptus. Chiamato. Vocatus, advocatus, convocatus, accersītus. J Nēc pētīt ādscītās lūxuriosā dapēs (pent.). Ovid.

Adsitus, a, um, adject. Piantato appresso, vicino. SYN. Situs, locatus, vicinus, appositus. Sedatasque suum quia populus adsita certis. Hor.

Adsum, ades, adfui, adesse. Essere presente. SYN. Intērsūm, stō, ādsto, āssīsto. PHR. Hūc ăděs, ō förmöse pučr. Improvisi aderunt. Ergo aderat promīssa dies. Si īpse meus nunc afforet Hecior. Jamque aderit multo Priami de sanguine Pyrrhus. Assistere, ajutare, soccorrere. SYN. Jůvo, adjůvo, aŭxilior, súccūrro, súbvěnio. PHR. Adsīs, ō, plācīdūsquē jūvēs. Quīsquīs es, o favčas, nostrīsque laboribus adsīs. J Adsumus, ēt portūs delāti intrāmns amīcos. Virg.

Advěto, řs. věxī, věctům, črě. Apportare, con-durre. Act. acc. SVN. Věho, řinvěho, gisto, porto, importo, féro, děféro. J Quod pérágo et curvis secum advexere carinis. Virg.

Advēto, as, avī, atūm, are. Velare, coprire. SYN. Vēlo, tego, ābdo, ōccūlto, ŏperio, ābscondo. \Dēclārāt viridīque ādvēlāt tempora_lauro. Virg.

Advena, a, m. f. Forestiere. SYN. Externus, alienus, hospes, peregrinus, adventītius. Ilīc ait, et nostris illūc erit advena regnīs. Virg.

Advenio, is, veni, ventum, ire. Venire, arrivare. SYN. Věnřo, devěnřo, pervěnřo, adeo, accedo, āllābor, contingo, peto, appello, is, propinquo. PHR. Concursu accedere magno. Properans adventāt in urbem. Ille propingnabāt sylvis. Jāmque propinquabant portis. Optatas sedes novus advenit hospes. Tācītis huc gressibus āctī Dēvēntūnt. Fīt proptor, terrasque citā rātis āttīgit aūrā. J Ādvēntāt, vūltūs nēve exhorreseat amīcos. Virg.

Ādvēntitiās, ā , ām , adject. Chi viene d'altrove, forastiero. SYN. Höspes, externas, älienas, ād-

věnă, pěregrinůs.

Advēnto, as, are. l'enire, arrivare, avvicinarsi SYN. Věnío, advěnío, devěnío, pervenío, ac cedo, peto, adeo, appello, is, contingo. Per desērtā jugo properāns adventāt in urbem. Virg.

Adventus, us, m. l'enuta, arrivo. SYN. Accessus, āppūlsus, adītus. EP. Gratus, latus, jūcundus, optātus, expectatus, tardus, serus, subitus, inopinus. Adventu trepidant, monet hune fedūsque Tidesque. Sil.

Advērsārius, a, um, adject. Avversario, contrario. SYN. Adversus, contrarius, amulus, pugnax, dīscors, oppositus. Inimico. Hostis, inlestus, ĭnĭmīcŭs. § Advērsārĭŭs ēst frātēr, lacus, Adria donec. Hor.

Ādvērsitās, ātis, f. Avversità. SYN. Ādvērsā, mālā, örnm, easus, clades, damnum. EP. Trīstis, ăcerbă, înfestă, îniquă, funestă, contrariă, levă, sınıstra, ınvidiosa. PER. Casus adversus. Res ādvērsæ. Förtūna vel sors advērsa, Förtūna înfelîx. Fâtûm înîquûm, âdvērsûm. Sôrs ăcerbă. Dūrus vitæ labor. Turba malorum. Aspera fata.

Adversor, aris, atus, ari. Esser contrario, resistere, opporsi. Dep. dat. SYN. Obsīsto, resīsto, repugno, împugno, recluctor. PER. Sīstere, ob-sīstere contra. ¶ IIIc hymeneus, erīt, non ād-

vērsātā pětēntis. Virg.

Advērsus, a, um, adject. Contrario, opposto, ne-mico. SYN. Advērsārius, contrarius, oppositus, īnfēstus hostis, inimīcus. J Tēla intēr media, ātque ādvērsos dētīnět hostes. Virg.

Advērsiis, vel ādvērsūm, præp. acc. Contra, dirimpetto, all'incontro, inverso. SYN. Contra, in, erga.

Advērto, is, tī, sūm, ere. Guardare, avvertire. Act. acc. SYN. Noto, adnoto, observo, animadvērto, nosco, cognosco, video, attendo, audio, pērcipio. Voltare, applicare, aggiugnere. Converto, adjungo, applico. Far avvicinare. Appēllo, is, āddūco, ādmoveo. Iret ut ād mūros, ūrbīque ādvērtěrět āgměn. Virg.

Advēspērāscit. La notte si asvicina, si fa sera. SYN. Advēspērāt, noctescit, vēspērāscit. PER. Nox věnīt, subřt. Ruit Öceano nox. Venit hesperus. Obscuram inducunt nocturnă crepusculă

nöctēm.

Ādvīgīlo, ās, āvī, ātūm, ārē. Vegliare. Neut. dat. SYN. Vigito, pērvigilo. Affaticarsi, invigilare sopra qualche cosa. Invigilo, studěo, cūro, ādnitor, încūmbo. ¶ Nēc tædēbit avūm pārvo ādvigilare nepotī. Tibull.

Adulazione. SYN. Assentatio, blanditiæ, illecebræ. EP. Blanda, mellea, mellītă, lŏquāx, gārrūlă, vērbōsă, fāllāx, mēndāx, improbă, pērfidă, dolosă, abdită, lătens, occultă, însidiosa. PER. Blanda voces. Blandă, dūlcia vērba. Molles blanditiæ. Blandæ mūrmură linguæ. Möllissimă dictă. Aures mulcēntĭă vērbă.

Adulatore. SYN. Assentator. EP. Blandus, melleus, melītus, cæcus, turpis, vīlīs, mēndāx, fāllāx, fālsŭs, vānīlöquŭs, fīctūs, gārrūlus, sūbdolus, vērsūtus, levis, improbus, pērfidus, ēxitiosus, pērniciosus. PER. Blānda loquēns. Dūlcibus instructus vērbīs. Mēllīto scius ore loqui. Doctus mellītīs fāllere vērbīs. Cæcus adulator, dirusque a ponte satel-

lēs, Juv.

Adulare, āris, ātus, ārī. Adulare. Dep. dat., aliquando ace. SYN. Blandior, assentor, applaudo. PER. Blanda loqui. Dăre blandă verbă. Dicere blanditias. Ore mellito fallere. Vanos venačrě fūmos. Flectěrě blanditiis. Sūbdola verba proferre, fundere. Ficto ore loqui. PHR. Verba triumphanti fundebant subdola Regi. Principihūs fieto noverat ore loqui. I Quid quod ădulândī gens prūdentīssīmā laudāt. Juv. Adulter, črī, m. Uomo adultero. SYN. Māchus.

EP. Lāscīvūs, impūrūs, tūrpis, sălāx, infāmis,

obscenus, libidinosus, infidus, impius, perditus, nefandus, improbus, sordidus, petulans; prodigus, împătiens, nocturnus, secretus, occultus, furtivus, noctivagus. PHR. Furtivæ Veneri fallax indulget adulter. J Quæritur Ægystūs quārē sīt fāctus adulter. Ovid.

Adultera, &, f. Donna adultera. SYN. Mæcha. EP. Lascivă, tūrpis, împūră, obscenă, împiă, īnlīdă, pērdītă, něfāndă. PER. Conjūx înfīdă mărīto. Fidei conjūx oblită jugalis. Turpiter illă virum cognovit ădulteră virgo. Ovid.

Adulterinus, a, am. Adulterino, falso. SYN. Spu-

riŭs, nothus, falsus.

Adulterium, ii, n. Adulterio, SYN. Stuprum, EP. Obsecenum, turpe, vetitum, arcanum, secretum, īmpūrūm, noctūrnūm, infame, fūrtīvūm, clandēstīnum. PER. Furtă torī. Furtīvī crīmīnă lēctī. Infidæ fūrtūm Veneris. Pējus adulterio turpis adulter obest (pent.). Ovid.

Adultero, as, avi, atum, are. Commettere adulterio. Neut. SYN. Adulteror, stupro, mæchor. Falsificare, corrompere. Vitio, depravo, corrumpo. PER. Thălămos violare jugales. Conjugii fallērē fīdēm. Sŏcīum temerārē cubītē, Fallērē jūrā torī. Conjngāle lallēre fædus. Vētītum sollīcītāre torum. Adulteretur et columba mīlviō (jamb.). Hor.

Adūttus, a, um, adject. Cresciuto, giovane. SYN. Adolescens, puber, juvenis. Saspendunt ce-

rās, ăliæ spēm gentis adultos. Virg.

Adumbrātim, adv. Oscuramente, in abbozzo. Sēd quăsi ădumbratim paulum simulată videmur. Lucr.

Adumbrātus, ă, ūm, partic. Adombrato, designato. SYN. Descriptus, expressus, delineatus. Artis ădūmbrātæ mērŭīt ceū sēdŭlă laūdēm. Prud.

Adumbro, as, avī, atum, are. Adombrare, designare, delineare, schizzare, abbozzare. Act. acc. SYN. Dēscrībo, exprimo, delīneo. Far ombra, oscurare. Obscūrō, ŏbūmbro.

Adonco, as, avī, are. Curvare, piegare, uncinare.

SYN. Cūrvo, īncūrvo, flēcto, īnclīno. Adūneus, ă, ūm, adject. Curvato, piegato, torto, uncinata. SYN. Cūrvus, īneūrvus, recūrvus, flēxus, rellēxus, repandus. Porrigitur, rostroque îmmânîs vültůr ădûnco. Virg.

Aduno, as, avī, atum, are. Adunare, unire, mettere insieme. Act. acc. SYN. Jungo, conjungo,

congrego, colligo.

Advocātus, i, m. Avvocato. SYN. Patronus, causidicus. EP. Doctus, facundus, disertus, eloquens, peritus, subtilis, ingeniosus, fidus, fidēlīs, vāfēr, loquāx, avārus, sollīcitus. PHR. Doctus causās agere, et componere lēgēs. Hūjus, et auxilio vox solet esse reis. Conatoriă mittit advocato (phal.'. Mart.

Ādvŏco, ās. āvī, ātūm, ārē. Chiamare, far venire a sè. Act. acc. SYN. Vŏco, cōnvŏco, āccērso, āccĭčo, āppēllo, cōmpēllo. ¶ Ādvŏcšt Ārchī-

nen, oneros eique pallia jactat. Juv.

Ādvoto, ās, āvī, ātūm, āre. Volare verso qualehe cosa, accorrere. SYN. Volo, accurro, festino. propero, celero, appropero, accelero. Advolat, haud alia est Turni venientis imago. Virg.

Advolvo, is, volvī, volūtūm, ere. Rotolare verso, o dentro qualche luogo. SYN. Volvo, addico, āttrāho. Prostrare, abbattere. Prosterno, abjīcio. Advolvere focis ulmos, ignique dedere. Virg.

ÆGEUM

Advolūtus, a, um, partic. Prosteso, abbattuto. SYN. Prostratus, ellusus, supplex, abjectus, jacens, sūmmīssus. PER. Ante pedes jaceus. Genua amplexus. Genubus advolūtus.

Aduro, is, ussī, ustum, ere. Bruciare, ardere.
Act. acc. SYN. Uro, comburo, incendo. J Acrior, ēt Böreæ penetrābile frīgus adurat. Virg.

Ādūsque, adv. Sino a. SYN. Ad, usque ad. Adytum, i, n. Luogo recondito, o segreto del tempio. SYN. Sacrūm, săcellūm, templūm, penetrālē, penetrāliā, sacrāriūm. EP. Sānetūm, sacrūm, sacrātūm, věněrābilě, altūm, excelsūm, ingens, sublime, augustum, inclytum, pictum, aūreum, fulgidum, arcanum, latens, secretum, profundum, penetrale, terrificum. PER. Sacræ ædes. Religiosa Deorum limina. Sacri penetrālia templi. PHR. 9 Crinihus a templo Cassandra, adytisque Minervæ. Virg. Expl. Il luogo il più santo del tempio, il santuario, ove il sacerdote suole entrare.

Æä, æ, f. Ea. SYN. Æpölis. PHR. Barbarus in pătriăs sectatur montibus Aam Phasis amore furens. Val. Flac. Expl. Città della Colchide, vi-

cina al fiume Fasi.

Æacideins, a, um, adject. Chi è d'Eaco. 9 Oenopram Minos petit Æacidera regna. Oyid.

Æacides, æ, m. Discendente da Eaco. SYN. Achilles. Pyrrhus. J Magnanimum Æaciden, formidatum-

que Tonanti. Stat.

Æacus, ī, m. Eaco. EP. Jūstūs, žequus, încorraptūs, torvūs, Stygiūs, Tartareus, inexorabilis, jūridicus, sevērus, rigidus, tremendus.PHR. Æacus īn pænās ingeniosus adest. Jūstus ad pænām vocat Æacus umbras. Urnam Tartareis movet Æăcus umbrīs. PER. Infernus judex. Arbiter Orcī. Erebī rigidus judex. J Æacus huic pater ēst, quī jūrā sīlēntībūs ūmbris. Fab. Figlio di Giove e d'Egina, tanto famoso per la sua giustizia, che Plutone, secondo la favola, l'ha costituito giudice dell'Inferno insieme con Minos e Ra-

Æās, antis, m. Ea, siume. EP. Epiroticus, Macedo, Măcedoujcus. 9 Purus în occasum, sed pārvī gūrgitis Æās. Juv. Expl. Fiume dell'Epiro, che passa per la Macedonia nel mar Jonio.

Ææa, æ, f. Eea, isola. Infernique lacus Æææque însulă Circes. Virg. Expl. Isola nel mare Tirreno, o di Toscana, ove Circe, famosa maga, si

Ædēs, is, f. Casa. SYN. Domus, sēdēs, tēctūm, līmen, atrīum, regia, hospitium, foci, lares, penātes, casa, tugurium. Tempio, cappella, chiesa. Templum, fanum, delubrum, edicula, săcellum. EP. Altă, arduă, aurată, longă, ampla, eximia, marmorea, lata, superba, magnifică. PHR. Ædibus în mediis. Stabat în exigua ligneus æde Deus. Mane salutantum tötis vomit ædibus undam. Virg.

Ædichta, &, f. Piccola chiesa, cappella. SYN. Pārvă ædes, Săcellum. Sī quis in ædicula

Deus unicus, hac etenim sunt. Juv. Ædificator, oris, m. Fabbricatore. SYN. Condi-

tör, structör, exstructor. 9 Ædifficator erat Centronius, et modo curvo. Juv.

Ædĭřícātůs, a, ūm, partic. Fabbricato, edificato. SYN. Conditus, structus, extructus. 9 Ædĭficală mănu, jăcet îllic nobile templum. Prud. Ædíficium, II, n. Fabbrica, edifizio. SYN. Domus, ades, limen, regia, tectum. EP. Altum, amplūm, ārdňūm, aŭrātūm, mārmŏrĕñm, sŭpēr-

būm, māgnīfīcām.

Ædīfico, ās, āvī, ātūm, ārě. Edificare, fabbricare. SYN. Struo, extruo, construo, condo, figo, firmo, constituo, molior, fabricor. PER. Menia, mūros āttollo, ērigo, molior. Domum, ades fīgo, stătňo. Mūrorum attollere moles. Mūris, mænibus urbem cingere. Ponere urbis fundamină. PHR. Urbem præclaram statui, mea mænia vidi. Romulis æternæ nondum fundavērāt ūrbis Mēniā. Quid prohibēt mūros jācere, et dare civibus urbem? 1 Ædificare casās, postīco ādjūngārē mūros. Hor.

Ædītis, is, m. Custode de' sacri tempj, maestro delle strade, sopraintendente alla fabbrica. El'. Urbanus, acer, sedulus. J Quando în consilio

ēst, ādīlībūs āgmīne fācto. Juv.

Ædītnēns, entis, m. Cnstode della chicsa. SYN. Ædituus, Æditumus. J Hospitibus loca quæ complerant Ædituentes. Lucr.

Ædituns, i, m. Sagrestano. SYN. Æditimus. PER. Templī cūstēs, quæstör. J Ædítues habeat bellī spēctāta domīque. Hor.

Acdon, onis. Rosignuolo. SYN. Acredula, lusciniă, philomelă. J Quodque levis călămi, quod suāvīs cāntāt Ācdon. Virg. Op. Ācdoniŭs, ă, ūm, di rosignuolo. Sīcut ăedoniā

sŭpërantur vocë cicadæ. Ovid.

Ædnes, vel Ædni, orum, m. Edui, popoli in Francia. Ldnes, Alpīno quoqueVienna jugo (pent.).

Æētēs, Æētă, Ætă, a, m. Eete. EP. Æētus, dīrus, sērus, crūdēlis, phāsiācus, a Phasi suvio Colchidis. PER. Sole sătus. 9 Non sents Æētā Rēgta Lēmnis erat (pent.). Ovid. Fab. Re di Colco, figlio del Sole, e di Persia, figlia dell'Oceano. Medea sua figlia lo tradì, rubandogli il tosone d'oro ch'egli custodiva nella selva di Marte, ove

Friso, figlio di Atamante, l'avea appeso. Æētišs, vol Æētis, idis. Medea, figlia di Eete. SYN. Mēdēā. Sconcipit interea validos Æetias ignes.

Ægæön, önis, m. Egeone. SYN. Briareus. EP. Dīrus, immānis, sævus, impius, centimanus. Ægæona suis immania terga lacertis. Ovid. Vīncula, ět angūstūm centeni Ægæonis umbram. Stat. Fab. Gigante, figlio di Titano e della Terru, il quale aveva cento mani, e gettava cento svogli verso il vielo, nella guerra contro Giove.

Æger, ă, ūm. Infermo, di mala voglia, fastidioso, annojato. SYN. Ægrötus, morbidus, infirmus, lānguens, lānguidus, invālidus. PER. Morbo frāctus. Morbīs tentātus. Febrī, vel morbo af-flīctus, languens, confectus. PHR. Non est în medico, semper relevetur ut æger. Tristi languebant corpora morbo. S Continuo est ægris ålius color, horrida vultum. Virg.

Ægĕrĭă, æ, f. Egeria. EP. Sylvānă, nöctūrnă, Pompĭlĭā. PER. Nūmæ conjūx. J Ægĕrĭa est, qua prabět aquas Dea grata Camonis. Ovid. Fab. Ninfa del bosco Aricino, con cui Numa Pompilio sparyeva voce d'aver tenuto ragionamento di notte tempo intorno alle cose della religione, per dar con ciò maggior peso alle

leggi da se fatte circa queste materie. Agram măre Mar Egeo, Arcipelago, vicino alla Grecia. PER. Ægeum æquor. Ægei æquoris

unda. Dir maris Æger, quos sunt penes

æquöra ponti. Prop.

Ægens, dissyl., eī, vel čos, m. Egeo. ¶ Ipse parens Ægens nato porrexit nt hosti. Ovid., Hist. Re d'Atene, figlio di Pandione, e padrone di Teseo, il quale credendosi che fosse morto suo figlio, si gettò nel mare, perciò chiamato Egeo.

Ægiálē, ēs, f. SYN. Ægiliā. PER. Diómēdis ūxor. J Quēsta ēst Ægiálē, quēsta ēst Měli-bæá rělingui. Stat. Hist. Moglie di Diomede,

rigettata da esso per adulterio.

Ægides, æ, m. Teseo, figlio d'Egeo. SYN. Theseus. Tē vocat Ægīdēn, kūryalūmque suām (pent.).

Ægidius, ii, m. Sant' Egidio. EP. Sanctus, jūstus, pius, clarus, nobilis, religiosus. PER. Theodoro patrė satus. Regali stirpė creatus. Cervæ läctě nůtrītňs.

Ægrilops, opis. Sorte d'erla. Non prius ægrilope,

ēt löliīs īdola citabant. Čalc.

Ægină, ā, f. Egina. EP. Oenopia. 9 Oenopiam větěres appeltavere, sed îpso Æšcus Æginam genitrīcīs nomine dīxīt. Ovid. Hist. Figlia di Asopo re della Beozia, madre d'Eaco. E ancora una città vicino all'Attiva, la quale si chia-

mava già Enopia.

Ægis, idis, vel idos, f. Scudo di Pallade. SYN. Ūmbo, clypeus. EP. Palladia, fulva, cruenta, sangninea, horrida, terrilica, superba, sonans, coruscă, Gorgoncă, Medusæă, serpentigeră. PHR. Prīmā corūscantī sīgnum dedit ægide Vīrgo. Pro ducibus nostrīs ægida semper habe. Ēgīdăque hörrīfīcām tūrbātā Pāllādīs ārmă. Virg. Expl. Scudo di Pallade, coperto colla pelle della capra Amaltea, nel mezzo del quale questa dea aveva attavvato la testa di Medusa,

che mutava in pietra quelli che la riguardavano. Æglē, ēs, f. Egla. SYN. Hēspērīs. PHR. Æglē Nātădūm pūlchērrīmā. Fab. Figlia d'Espero re d'Italia, la quale abitava con due sorelle, Avetusa ed Esperctusa in quei famosi giardini, ove un dragone sempre vigilando enstodiva i pomi

d'oro.

Ægőcerős, ötis, m. Capricorno. SYN. Ægőcerűs, Ārīēs, Caprīcornus. EP. Cornīger, hūmīdus, frīgīdus, gelīdus. J Hūmīdus Ægöceros, nēc plūs Leo tollitur, ūrna. Lucr.

Ægrē, adv. Appena, mal volentieri, difficilmente. SYN. Vix, male, dillicile, moleste. Ergo ægre rastris terram rimantur, et ipsos. Virg.

Ægresco, is, ere, n. Infermarsi. SYN. Langueo, languesco, agroto, ingravesco. J Fleetitur, exuperat mägis, ægrescitque medendo. Virg. Ægrimonia, æ, f. Afflizione. J Fastidiosa, trīstīs ægrimonia (jamb.). Hor.

Ægritūdo, inis, f. Infermità, affanno, noja. SYN. Morbus, languor, dolor, tædinm. Malattia. Cūra, sõllĭeĭtūdo, anxĭĕtas.

Ægror, oris, m. Tristezza, afflizione. 9 Pēstilitas ětřám pěcůbůs hálántřbůs ægrör. Lucr.

Ægroto, ās, āvī, ātūm, āre. Essere infermo. SYN. Langueo, languesco, doleo, laboro. PER. Morbo affiei, confici, tentaii, exerceri, premi, vexārī, torquērī, criiciārī. Morbo languere, languescere, decumbere. Gravi decumbere morbo. PHR. Pallent exangui corpora morbo. Tristi längnebant corpora morbo. Gravibus morbi; cruciantibus uri. Tristes incessunt peclora morbi. ¶ Ægrötās ūnō dēciēs, aūt sæpiňs ānnō. Mart.

Ægrōtus, a, um, adject. Infermo, animalato. SYN. Ægër, morbidus, infirmus, languens, languidus, dolens, laborans, invalidus. PER. Morbo lăborâns, allietus, tentatus, fractus, vexatus, länguens, criiciatus. Fractus, morboque, lämeque. Quem länguor habet. Länguida membra trăhens. J Ægroto domini deduxit corpore febrēs. Hor.

Ægyptiaeus, a, um. Di Egitto. SYN. Ægyptius, Pharins, Niliacus. J Quos Ægyptiaco semper

renuīstīs ah avo. Calc.

Ægyptii, örum, m. plor. Gli Egizj. SYN. Ægyptiaci, Pharii, Niligena, Nilicola, Isiaci, Paratonii, Pharaoniada, a Pharo insula, Nilo fluvio, Iside Dea ihi culta, Parætonio oppido, Pharaone Rege. EP. Ustī, ātrī, cŏctī, sōlērtēs.

Ægyptus, i, f. Egitto. SYN. Paros, insula; Canopus, urbs Ægypti. EP. Ardens, nsta, exustă, ădūstă, călidă, āridă, torridă, vāstă, divěs, fērtilis, fēcunda, epima, horrida, sitibunda, gēmmiferă, metalliferă. PER. Terra Memphitis, Nīlotica, Mareotica tellūs. Solūm Parætönfüm, Ægyptiácům. Plägă Niliácă. Phärfi agrī. Ārvā Pēlūsiácā. ¶Ægyptūs sině nūbě fěrāx, imbrēsquě sěrēnī. Claud. Expl. Paese dell'Africa, fertilissimo per l'inondazione del Nilo, ove per altro di raro pioce.

Ægystus, i, m. Egisto. SYN. Thyestiades. EP. Ädültér, sēgnis, desidiosus. PER. Thyestæ sö-böles. Thyeste satus, creatus. J Quæritur Ægystus quare sit factus adulter. Ovid. Hist. Figlio di Tieste e di Pelopea, il quale uccise Atreo, ed Agamennone, spinto da Clitennestra, moglie dello stesso Agamennone; ma non tardò molto a pagarne il fio, ucciso da Oreste, che vendicò la morte del padre.

Aēlio, ūs, f. Una delle Arpie. V. Harpya. J Portubus, înfidis exterruit ales. Aello. Ovid. Per uno dei cani di Atteone. Masc. PHR. Et cursu fortis Ăĕllō. Ovid.

Ælūrus, ī, m. Gatto (animale noto). SYN. Fēlēs, vel fēlis. § Ælūrī mūrēsque sūīs fugere late-

brīs. Mill.

Emăthiă, &, f. Macedonia. SYN. Măcedoniă. ¶ Æmäthĭam, ēt lātēs Æmī pīnguēscērē cām-

põs. Ovid.

Æmitianus, I, m. Soprannome di Scipione, detto il minore, Africano, figlio di Paolo Émilio. EP. Fortis inclytus. V. Scipio. ¶ Pictosque ostēndērē vūltūs Mājörum, ēt stāntēs īn cūrrībŭs Æmĭlĭānōs. Juv.

Æmonia, a, f. Tessaglia. SYN. Thessalia. Pelion Æmŏnĭæ möns ēst öbvērsüs ĭn Aūströs. Ovid.

Æmonius, å, um, adject. Di Tessaglia. PHR. Æmonia cūspis. Æmonius Hēros, idest Achilles. Æmoniæ arles. I Perque tot Æmonias, et per töt Achāĭdās ūrbēs. Ovid.

Æmŭtātio, onis, f. Emulazione, imitazione. SYN. Imitatio. Invidia, livore. Livor, invidia.

Æmutator, oris, m. Accersario incidioso. SYN. Æműlűs. Viventis atrox æműlator hostiæ (jamb.). Prud.

Æmulor, āris, ātus, āri. Imitare a concorrenza, procurare d'imitare qualcheduno. Dep. acc. SYN. Ĭmĭtŏr, sēctŏr, pūgno, dēcērto, cōntēndo. Invidiare aver dispiacere del bene d'altri. SYN. Īnvideo, liveo, livesco. ¶ An æmulatur improbī jocos Phædri? (scazon.). Mart.

Æmutus, a, um, adject. Emulo, che vuole imitare qualcuno. SYN. Emülator, sectator, imitātor. Geloso, invideoso del bene d'altri. Invidus, ādvērsācijus, contrārijas. ¶ Æmülis, ūt memorant, opera ad divina repente. Prnd.

Æmis, i, m. EP. Thrācius, Ocagrius, Geticus, ab Ocagro Buvio, et Getis finitimis. Nivalis, gělidůs, nūbijer, ūmbrosůs. PHR. Ardůňs ad superos mons nomine tollitur Æmus. Perpetúis squalentem nübibus Æmum. J Pallas, et adverso risit Gradīvus in Æmo. Stat. Expl. Montagna della Tracia, dove Orfeo fu fatto in pezzi dalle Baccanti.

Ænaria. Isola al presente chiamata Ischia, vicina al golfo di Pozzuolo, e di Napoli. EP. Ferax āmpla. Dieitur însidiis flagrans Ænaria quondām. Virg. Ænārīāque lācūs medicos, etc.

Æněadæ, darum, vel um, m. plur. Le genti d'Enca. Æněadasquě měo nomen de nomině fingo.

Ænēas, a. m. Enea. SYN. Anchisiades, Dardanīdēs, Lāŏmēdōntĭādēs, Trōjūs, Trōjānūs, Phrỳgins, Dardanins, Iliacus, Cythereins heros. EP. Tros, Trojus, Rhætējus, Iliacus, magnūs, förtis, bonus, pius, magnanimus, acer, fervidus, întrepidus, prūdens, audīx, inclytus, egre-gius, invictus. PER. Tros Anchisiades. Teucrum, vel Teuerorum dux, rex. Chythereius hēros, Satus Anchisā. Teācrām pater, opti-mus, inclytus. Vēneris filius. Nūllī pietāte secūndus. Pietāte insignis et ārmīs. PHR. Sum pius Eneas, fama super athera notus. Süblimēmqnē fērēs ād sīdērā cælī Māgnānī-mūm Ænēām. ¶ Sūm pĭŭs Ænēās, rāptōs quī ēx hōstē Pčnātēs. Virg. Fab. Figlio di Anchise e di l'enere, principe Trojano, nipote e genero di Priamo, la cui figlia Creusa aveva preso per moglie, da cui eble Julo, o vogliamo dire Ascanio.

Æneidēs, æ, m. Figlio di Enea. SYN. Āscāniŭs, Iūlišs. J. Sīt sātis, Æneidē, tēlīs impūne Nu-

mānum. Virg.

Æneis, idis, vel idos, f. Eneide. J Et tamen ille tua felix Æneidos auctor. Æneidos vati grande luīsset opus (pent.). Ovid.

Ænējus, a. am. D'Enca. Tā quoque līttoribūs nostrīs Ænēja nūtrīx. Ving.

Ænčús, å, ūm, adject. Di rame. SYN. Ærčús, ăhēnús. § Lāssús út în cīrcō spătīāre, aŭt ænčús ūt stes. Hor.

Enigma, atis, n. Enigma, discorso oscuro, allegoria. EP. Cacum, obscurum, latens, arcanum, tectum, ambignum, latebrosum, inexplicabile, inextricabile, abstrusum, Thebanhm, al OEdipo Thehano. Argūtūm, sūbtīle, nodosum, ingeniosum, novum, dillicite, intricatum. PHR. Ænigmätä cæcä, ænigmätis ämbäges sölvit. 9 Qui jūris nodos, et legum ænigmata sölvät. Juv.

Æðitá, æ, f. Eolia. SYN. Æölis, Vülcāntá. EP. Īgutvomā, incēnsā, ūstā, llagrāns, vāstā, nīmbosă, aquoreă. PER. Æoli, seu Hippotada sēdēs. Ventorum domús, vel patria. Vūlcani, Mülciberi tamosă domás. Æölins carcer. Æőlyum regnum. I A'ol am venit, hie vasto rex Æðlús antro. Virg. Descriptionem vide A .-

neid. 2. Expl. Isola tra l'Italia e la Sicilia. ove Eolo regno, e Vulcano teneva le sue facine. Ædides, æ, m. Discendente da Eolo. SYN. Ulissēs. Ilortator scelerum Ædiides, Dir tāliā

Grajis. Virg.

Æötüs, ī, m. Eolo. SYN. Hippotades. EP. Sævns, dīrns, trūx, mināx, fremens, sonorns, turbidus, insanus, horridus, nimbosus, horrisonus, plūviŭs, fūriosus, imperiosus, procellosus. PER. Ventorum princeps, rex, tyrannus. Æölius tyrannus. Rex tempestatum. Eolis et clauso ventorum carecre regnet. Virg. Descriptionem vide Æneid. 1. Fab. Figlio di Gioce e d'Acasta, figlia d'Ippota Trojano. I pocti l'hanno costituito re de venti, perche presagiva i venti secondo le stagioni.

Æquābins, is, m. f., č, n., adject. Uguale. SYN.

Æquālīs, pār, sīmīlīs.

Æquābititās, ātis, f. Ugualità. SYN. Æquālitās, vel constantia. J Mente feram, nec enim de æquāhĭlĭtātĕ mŏvēbŏr. Mant.

Equavus, a, um, adject. Della medesima età, o tempo. PHR. Ætate æqualis, et annis. J Æquævūmque ab hūmo miserans attollit amicum. Virg.

Ēquātis, is, m. f., ĕ, n. Uguale, pari, simile. SYN. Æquŭs, pār, compīr, æquævūs, similis, æquābĭlis. ¶ Ēt nūnc æquālī tēcūm pūbēscērēt ævō. Virg.

Ægnāliter, adv. Ugualmente. SYN. Æqnābiliter, žquē, pariter. ¶ Grātia Pieridum nobis æquā-

lĭtĕr, ādsĭt. Ovid.

Æquanimus, a, um, vel Æquanimis, is, m. f., e, n., adject. Paziente, costante. SYN. Pătiens, moderatus, constans. I Zequanimus fram te jūdĭcĕ sīvĕ lĕgēndā. Añs.

Æquator, oris, m. Equatore. JUltra æquatorem gens ēst, āspērrimā bello. Nat. Com. V. Equinoctium.

Eque, adv. Equalmente, giustamente, parimente. SYN. Jūste, æqualiter, pariter, non secus, hand ăliter. PHR. Æque pauperibus prodest, locupletibus æque. Pass.

Equidies, diei, m. Ugualità d'ore al giorno ed alla notte. SYN. Æquidiam, æquinoctium. f Cîrcălăs ăquidiem librans, astrumque colūrus. Archit.

Equilibriam, ii, n. Equilibrio, linguetta della li-

lancia. SYN, Æquālītās, āsquālītlītās. Æquīnoctīātīs, īs, m. f., č, n. Equinoziale. J Jām cœlī furor æquinoctialis (phaleuc.). Cat.

Ēquĭnōctĭūm , ĭī, n. Equinozio, SYN. Ēquĭdĭēs, ēquĭdĭūm. PER. Nōx ēquă dĭēī. Ēquā dĭēs nocti. Equali spătio lux cum nocte recurrens. PHR. Cum luces eadem mora dimetitur ět ümbrās. Cüm lüx bīssēnīs, tötidēm nöx clauditur horis. Cum libră dies examine justō Tēmpērāt. Cūm ūmbrās vēr, vel aūtūmnās lūcibus āequāt. Et lūci ēt tenebrīs medřům cům dividit orbem Libra pari spátio.

Æquĭpār, ărĭs, adject. *Uguale*. SYŃ. Pār, ā·quāfis, similis, Biesenas partes quis continet aquipares.' As. Auson.

Equipărăbitis , is , m. f., ĕ , n. Ugnale, o degro d'esser paragonato. Non conferre Deo velut

agquipărabile quidquam. Prud.

Lquipăro, ās, āvī, ātūm, ārē. Agguagliare. Act. acc. SYN. "Équo, adaquo, exaquo. Paragonare. Confero, comparo. Nec călămis solum æquipărâs, sêd võce măgīstrum. Virg.

Aquipolico, cs, cre, n. dat. Uguagliare in forza e potenza. SYN. Æquivalco. Peritus ūnus æ-

quipollet millibus (jamb.)

Æquitas, atis, f. Equita. SYN. Æquum, justitia, jūs. Egualità. Æquālītās, ēquābilitās. 9 Probitate Marcos, aquitate Mauricos (scaz.). Marc.

Aquivaleo, es, ui, itum, ere. Ugnagliare in potenza, n. dat. SYN. Æquipolleo. Tantum valeo. Polleo tantum. J Nulla potest modulis æqui-

vălērē tūīs (pent.). Ovid. Æquivocātio, önis, f. Equivoco. ambiguità. ¶Ērrörīs mātēr fňĭt æqnívŏcātĭŏ sēmpĕr. Buch.

Æquo, ās, āvī, ātūm, ārē. Agguagliare. Act. acc. SYN. Ēxēquo, ădēquo. Paragonare. Compăro, confero. PER. Jūstīs pārtībūs ēquo. Æquāliā rēddo. J Corpora fundat humi, et numerum

cum navibus aquet. Virg.

Æuuŏr, ŏrĭs, n. Il marc. SYN. Mărĕ, sălūm, āltūm, prŏfūndūm, cærŭlă, Thĕtĭs, Nērcūs, Nēptūnus. Amphītrītē, pontus, mārmor. Oceanus, fretum, pēlagus, Dii et Deze maris pro mari. EP. Immēnsum, vāstum, lātum, tumidum, răbidum, turbatum, iratum, gelidum, asperum, ventosum, profundum, agitatum, naufragum, spūmeum, spūmans, spūmosūm, aeruleum, pācātūm, tūtūm, quietūm, placidum, tacitūm, compositum. PER. Æquoris unda, unda. Æquoreæ aquæ, undæ. Maris æquor. Neptunia regnă. Campus ăquarum. Lati stagnă profundi. PHR. Æquora tuta silent. Dieto citius tumīda æquöră plācăt. Et sævă quierant Æquoră Jāctātos æquore toto Troas. 9 Tres Notus hībērnās īmmēnsă pēr æquora noctes. Virg. Pianura. PIIR. Ac prius ignotum ferro, quam scindimus æquor. V. Planities, campus.

Æquoreus, a, am, adject. Marittimo. SYN. Märīnus, marmoreus, Neptūnius, Nereius. J Mersa sub æquoreis illa lateret aquis (pent.). Ovid.

Æquūm, ī, n. Equità. SYN. Æquitas, jūstitia. 9 Quī fuĭt īn Teūcrīs, ēt sērvāntīssīmus æquī.

Virg.

Āranus, a, um, adject. Ginsto. SVN. Jūstus, rēctus. PER. Sērvāntīssimus, obsērvantīssi-mus rēguī. Jūstitirēgue tenāx. Uguale. Ārguālis, pār similis. Sīderā, tūm sī quod non æquő fædere amantes. Virg.

Æquum est. È il dovere, è il giusto. SYN. Par

ēst, fās ēst.

Āēr, ĕrĭs, m. Avia. SYN. Æthēr, æthră, cælūm, aūră, văcňūm, ĭnāně, dīūm, nūbēs, āstră, nū-bĭlā, Jūpĭtěr, Jūno. Dii aëris pro aëre. EP. Tenuis, pūrus, serenus, limpidus, tepidus plūvius, nimbosus, liquidus, hūmidus, frigidus, gelidus, spīrābilis, vācuus, nūbilus, levis, agitābilis, nitidus, lūcidus, mobilis, agitātus, commotus, mūtabilis, procellosus. PER. Āerirē plage, ore, aure. Aeris aure. Inania celi. Aerri tractūs, campi. Aerrie sedes, domus. Cælí spīrābile nūmėn. Cælī spätia immēnsa. Văc d'âm mane. PHR. Căl îşăt nu hibbus âcr. În năhêm coğităr âcr. Terris pluvius îrâscităr âcr. Torridus æstuăt âcr. Sine nubibus âcr limpidus, Nimbosus dissilit âcr. Ācră per vă-cuum ferri. Tepidum volucres concentibus âcră pulsant. J Omniă possideat, non possidet āĕră Mīnōs. Ovid.

Ærārinm, ii, n. Il tesoro della città, i denari. SYN. .Es, fīscās, gāzā, thēsaūrās. EP. Rēgium, rēgālē, sānetūm, sācrūm, publicum. Regales ut opes et sacra araria servent. Manil.

Ērārius, ii, m. Calderajo, et Ærārius, arum, adject. Di rame. J Ærāriorum mārculīs die tōtō (scaz.). Mart.

Ērātūs, a, ūm. Di rame. SYN. Æreus, aneus, ahēneus. J Ærataque micant pēlta, micat ærens ensis. Virg.

Ērifer, a, um. Chi porta il rame. I Ērifera co-

mitum concrepuere manus (pent.). Ovid. Eripes, edis, adject. Leggero come vento. SYN. Præpes, velox, celer. f fixerit æripedem cervam licet aut Erymanthi. Virg.

Ērīsonus, ā, ūm. Chi ha il suono di rame. ¶ Cō-ptos, et ærīsonī lūgēntiā flūmina Nīlī. Stat. Āerīus, a, ūm, adject. Ch' è d'aria celeste. SYN.

Æthereus, ātherius, calestis, sīdereus. Alto, sublime. Altūs, ārduus, celsus /excelsus, procērus, ēlātus, sublīmis, ēdītus. J Protīnus āčrīī, mēllīs cælēstīā dona. Virg.

Aërope, es, f. Erope. EP. Incestă, turpis. Si non Aeropen frater sceleratus amasset. Ovid. Fah. Moglie di Atreo, la quale da Tieste fra-

tello d'Atreo fu tirata in adulterio.

Ērūgo, ĭnĭs, f. Ruggine. SYN. Rŭbīgo, sĭtŭs. EP. Nīgrā, tētrā, scabrā, tūrpĭs, rōdēns, vĭrīdis. J Ærūgō mera, quod vitium procul abföre chartis. Hor.

Ērūmnă, ā, f. Miseria. SYN. Dölör, lūctus, mārör, lăbör, mĭsĕrĭă. EP. Dūră, grăvĭs, mălă, trīstīs crādēlīs. J Prīma Cleonei tolerāta ærūmnă lăbōrīs. Aus.

Ærūmnābitis, is, m. f., e, n. Disgraziato. SYN. Ærūmnosus, ærūmnatus, ærūmnalis, infelix, miser. ¶ Ærūmnābile erāt, quod übī sē quīsque

vidēbat. Lucr.

Ērūmnosus, a, ūm, adject. Infelice, travagliato, miserabile. SVN. Intēlīx, Infortūnātus, miser, āmīctus. S Esse quod Ārcesilās arumnosique Sőlőnés. Pers.

Ērūsco, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Buscar danari per

ogni verso. Act. acc.

Es, āris, n. Rame. SYN. Ēris mētāllūm. Ar-gento, moneta. Nūmmūs, argentūm, pčcūniš. Trombetta. Cornū, lituus, tuba, būccina, clāssieum. EP. Fulvum, cavum, raucum, durum, gravě, solidam, rigidam, canoram, sonoram, fülgens, Corinthium, quale in incendio urbis Corinthi conflatum est ex variis metallis; splendidum. micans, cornscum. PHR. Argūta cavis tinnitibus æra. Tinnulaque æra sonant. Cum bellicus, ære canoro signa dedit tubicen. Sere ciere viros, Martemque accendere cantu. Per corazza. Tēlūm, quod protinus tere repulsum, Virg. V. Galea. Per istatua di bronzo. Excudant alii spirantia mollius æra. Virg.

Ēsācus, ī, m. Figlio, di Priamo, il quale fu gran eacciatore. Lisacon umbrosa furtim pepe-

rīssē sub Idā. Ovid.

Eschines, is, m. Eschine, oratore Ateniese, discepolo d'Isocrate, emolo di Demostene.

Eschineus, ă, ūm, adject. Di Eschine. ¶ Et vocăt Æschineam, Lyriacamque decus (pent.). Clarav. Eschytus, i, m. Poeta tragico. EP. Doctus, solers, gravis, 9 Quid Sophocles, et Thespis, et

Eschilus ütile ferrent. Hor.

Æschyleus, a, um. D'Eschilo, o tragico. SYN.

Trăgicus. 9 Desine et Eschylles componere vērbi cothārno. Prop.

Æsonides, æ, m. Giasone, figlio d' Esone. SYN. Tāson. J Hinc procul Esoniden, procul hinc

jubet īre ministros. Ovid.

Æscutāpins, ii, m. Esculapio. SYN. Epidaūrius, Phobigena. EP. Phobeius, Apollineus, Pergăměus, sălūtifer. PER. Coronide natus. Mědřeže artis înventor, repertor. Arte medendi clārŭs, nōbĭlĭs, īnsīgnĭs. ¶ Plācēt săcrātŭs ārīs Æscŭlāpĭŭs (jamb.). Prūd. Fab. Figliuolo di Apolline e della ninfa Coronide; e fu sì sapiente in medicina, che i pagani lo costituirono Dio di tale arte, ed in forma di serpente s'adavava, principalmente in Epidauro ed in Pergamo. Æscutētum, ī. n. Luogo piantato di quercie. Daŭ-

nĭa în lâtîs ălĭt æscălētîs (sapph.). Hor. Ascuteus, a, um. D. quercia. Vicerat, esculea

căpicbat frondis honorem. Ovid.

Ascutus, i. I. Quercia. SYN. Quercus, robur, îles. EP. Altă. celsă, annosă, frondens. 9 Æseŭlŭs, ātque hăbřtæ Grājīs ôrācŭlă quercus. Virg.

Ason, onis. Esone, figlinolo di Creteo e di Tiro, figlinolo del re Salomeno, fratello di Pelia, re di Tessaglia, padre di Giasone. Heros Æsonius

pötítűr spölíóqné sűpérbűs. Ovid.

Asonides, is. Figliuolo di Esone. Hinc procul Esouidem, procul hinc jubet îre ministros. Ovid. Æsopus, i, m. Esopo. EP. Phryx, clarus, fabulator, servus, liber, solers, versutus, subtilis, îngeniosus, gibbus. Filius Æsopi detracta ex aŭre Metella. Hor. Hist. Filosofo morale, natico di Frigia, schiavo di Xanto. l'isse in tempo di

Creso, re di Lidia, a cui dedicò le sue favole. Estas, atís, f. State. SYN. Estas, calor, ardor, cāniculă, sydus mense Julio exoriens. EP. Ardens, āridā, fervens, calidā, ācris, īgneā, torridă, fervidă, siccă, sitiens, flammeă, atrox, viŏlēntā, flōrĕā, frōndēns, spīcĕā, frūgĭfĕrā, fertilis, læta, grata, jūcūnda, tormosa, serena, optātă, spērātă, iners, deses, morbosă, pestiféră, lāscīvă, pūlvērūlēntă. PER. Æstīvī, æstīferī dies. Æstīvām tempus. Sīrius, ardor. Pars ferventior anni. Messibus formosa, dives. Spicea serta gerens. Calidissima solibus. PHR. Æstātīs tēllūs, törrētur ab īgnī. Scindit agrös æstās Phæbēis ignībus ārdēns. Agros pulvērülentă coquit maturis frugibus aestas. Vestit ăgros culmis cerealibus aestas. Stabat nuda æstās, ēt spīcēā sērtā gerēbāt. Ovid.

Æstatis tempore. D' Estate. PER. Cum torridus æstnat aer. Com calet et medio Sol est altīssimus orbě. Temporě quo siccos cancer adurit agros. Cum siecas însână căniculă messēs dēcoquit, et patūla pēcus omne sub ūlmo est.

Æstífer, ă, ûm. Che porta il caldo. SYN. Æstīvus. 9 Hic, ŭbi hiūlca siti findit cănis æstifer arva. Virg.

Astimatio, onis, f. Stima, valore. Quod me non movet æstimatione (phalene.). Cat.

Æstimator, oris, m. Chi apprezza, e stima qualche cosa. SYN. Judex, arbiter. EP. Acquus,

jūstus, īnjūstus, īnīgans.

Æstimo, as, avi, atum, are. Apprezzare, stimare. Act. acc. SYN. Pendo, expendo, magnifácio. Pensare, credere. Puto, arbitror, credo, judico, reor, existimo. Qui redit ad fastos, et virtütem ästimät ännis. Hor.

.Estīvā, ōrūm, n. pl. Luoghi ombrosi. PER. Æstīvă locă, vel castră. Š Corporă corriptunt, sed tota estivă repente. Virg.

Æstīvo, ās, āvī, ātūm, ārē. Passar la state. Nent. PER. Æstitēm trānsīgo. Æstīvā dēgo tēmporă. J Amnibus et nudo juvat astivare sub Æmo. Stat.

Æstīvus, a, nm. Di state. I Pandere ad æstivum

Sölem, sī förte mörantes. Virg.

Æstňo, as, avi, atūm, are, n. Aver gran caldo. SVN. Adæstúo, ardeo, flagro, ferveo. Scaldarsi, gonfiarsi, adirarsi. Fluetuo, tumco, agitor, îrascor. Æstuat, alque omnem Cocyto eructat arenām. Virg.

Estuosus, a, am. Impetuoso, violento. J Gregem

æstuosa torreo împotentia (jamb. pur.). Hor. Æstus, ūs, m. Calore, ardore. SYN. Ardor, calor, Tervor. Collera. Ira, īraeundia. Amore. Amor, īgnīs. Il flusso e riflusso del mare. Fluctus, flūxis. EP. Ārdēns, călīdūs, īgnčūs, flāmmī-lēr, ūrēns, flagrāns, fērvēns, vālīdūs, grāvīs, fērvīdūs, spūmāns, rāpīdūs, sītīens, timidūs, mālīgnūs. PHR. Jām pēr mēnīā clārīor īgnīs Āūdītūr, proptūsque æstūs īncēndīā vēlvūnt. Īlicet īgnis edāx summa ad fastīgia vento. Volvitur, exuperant flammæ, furit æstus ad auras. Deposuit fessos æstu fervente lacertos. Aspērque siti ātque exterritus æstu. Vāstīs horriferos erūctans faūcibus æstus. Æstibus în mědřis ambrosam exquirere vallem. Non sīc undīsono motum mare fluctuat astu. AEstās ērāt, māgnūsque laborgeminaverat astum. Ovid.

Ætās, ātīs, f. Età. SYN. Ævūm, sæculum, vel tempus, vītā, annī, vel infantia, puerītia, adolescentia, javentus, virilis ætas, senectus. EP. Vēlāx, fugāx, fugitīva, praceps, cita, propērā, lūbricā, fragilis, rapida, brevis, labilis, mobilis, fugiens, volātilis, præpes, fallax, instābīlīs, revolūbīlīs, firmā, vālīdā, florens, īnfīrmă, cădūcă. PHR. Omniă fert ætās. Lābitur öccülte fallîtque volatilis etas. Cum matura ădoleverit ætas. Dam făciles ănimi juvenum, dum möbilis ætas. Virg.

Æternitas, atis, f. Eternita. EP. Longa, perennis, perpetua, immūtabilis. PER. Ævum aternum, pērpētňūm, pērēnnē. Nēscia finis tempora. Æternum durabile tempus. Fine carens. Nullo spătio clausă. J Æternitatis obseravit jănuam

(jamb.). Prud.

Eternum, adv. Eternamente. SYN. Semper, üsque, pērpētum, pērpētuo. J Fātā vocānt: Sālve attērum mihi māximē Pāllā. Virg.

Æternus, a, um. Eterno. SYN. Sempiternus, continnus, jūgis, pērpētuus, pērēnnis, immortā-līs. PER. Fine carens ac principio. Sine fine. Fīnīs nēscius. PHR. Imperium sine fine dedī. Ēxēgī monumēntum ære perennius. Spatio non clauditur ullo. Opus exegī, quod nec dovis īrā nēc īgnēs. Nēc poterīt ferrūm, něc ědax abolere vetustas. Qui nec habet metas, nēc tempora rerūm. Semper adest, semperque fuit, semperque manebit. Vos æterni ignes, ēt non viölābilē vēstrūm. Virg.

Ether, eris, m. L'aria, il vielo, la regione del fuoco. SYN. Acr. aura, athra, inane calum, axis, poliis, Olympiis, astra, sidera, EP. Altus, sūblīmis, ārdňus, parus, nitidus, liquidus,

serenus, tueidus, conspicuus, aureus, stellatus, cærŭlčus, īgneŭs, īgnifer, purpurcus, vastus, levis, rapidus, apertus, eælestis, sacer, argenteas, ūdus, nubilus, revolubilis. PER. Ætheris aŭră. Ætereæ plagæ, oræ, aŭræ. Cælestes aūræ. Superæ domūs. Superum sedes. Domūs sublīmis ölympī. PHR. Micat aureus ather. Stellis radians lucentibus ather. Ruit arduus æther. Gráves údó fundúntúr áb æthere nimbi. Jūpitēr, aūt ārdēns ēvēxit ad æthera vīrtūs. Virg.

Æthereus, vel Ætherius, a, um. D'aria celeste. SYN. Aerius, calestis, sidereus. Qui tamen æthereas telum contorsit in auras. Virg.

Æthiopia, &, f. Etiopia. Expl. Parte dell'Africa tra l'Avalia e l'Egitto, paese degli Abissini.

Æthiops, opis, m. f. Etiope. SYN. Niligena. EP. Ater, niger, ūstus, adūstus, fūscus, nūdus, dēformis, horridus, ferox, crudelis, torridus. Rursus ad Æthiopum populos, altosque elephantos. Juv.

Æthon, ontis, m. Etonte, cavallo del sole. Intěrěá volucres Pyrois, Eous, et Æthon. Ovid.

Æthra, &, f. L'aria, il cielo. SYN. Æther, aer, āūră, ĭnānĕ, cælūm, pŏlŭs, ŏlympŭs. ¶ Nāmque volans rubra fulvus Jovis ales in æthra. Virg.

Actites, &, m. Pietra d'aquila, che si ritrova nelle ale delle aquile. EP. Sălūtifer, partubus ūtilīs. Illīc Aetītes est sonītum cuī spīrītus ad-

dĭt. Fan.

Ætnä, æ, f. Mongibello, o Etna. EP. Sicula, Trinacris, Trīnacria, Vulcānia, Typhæa (a Typhæo gigante), āltă, ārdēns, īgněă, fūmāns, sūlphureă, fērvēns, călīdā, flagrāns, īgnīferā, torrīdā, flāmmivoma, cava, resonans, vaporifera. PER. Mons Trinacrius, Siculus, Trinacria rūpēs. Vūlcānia rūpēs. Enceladī tumulus būstum. Typhæi būstūm. Rūpēs Trīnacridos Ætnæ. PHR. Cæcis immūgiit Ætnă cavernis. Horrificīs jūxtā tonāt Ætnā rūīnis. ¶ Ītāliæ, cūrvīsque īmmūgĭit Ætnā cāvērnīs. Virg. Expl. Montagna della Sicilia, al presente chiamata Mongibello, la cui sommità è piena di fuoco, che si slancia di tempo in tempo, e rovina tutte le campagne.

Ætnæus, a, um, adject. Del monte di Vulcano. SYN. Vūleānius, Trīnacrius, Sieulus. J Ætnēos frātrēs cælō căpita āltā ferentes. Virg.

Ætōtĭă, ŵ, f. Regione dell'Acaja in Grecia. SYN. Călydoniă. S Nec tânti Călydon, nec tota Æ-toliă tânti. Ovid.

Ætōtŭs, ă, ūm. D'Etolia, d'Artinia, o di Lepanto. SYN. Călydōnĭŭs. ¶ Atque hīnc lēgātōs Ætōla

ex urbe remissos. Virg.

Ævum, i, n. Tempo, età, vita, secolo. SYN. Tempus, ētās, vītā, sēculum. EP. Celer, vēlox, breve, volāns, lābens, cūrreus, lābile, angūstum, præpes, volatile, fallens, incertum, lubricám, mūtábile, flūxām, cădūcām, lõngām, ānnēsām, misérābile. PHR. Celérique ābsāmi-tūr ževē. Vāriāsque läbör mūtābilis ževī. Nēc spēs tāngīt revolūbilis ævī. Tūrpis, inopsque sımııl miserabile transigit avum. J Gloria perpětříům lūcis mánsūră pěr ževům. Virg.

Afer, a, um. Africano. SYN. Africus, Africanus, Libycus, EP. Armentarius sævus, férox, trux, bārbārus, vagus, bilinguis, fallax, sitiens, ater, törridus, fervens, adustus. f At vagus Afer čquis üt primum misit in agmen. Juv.

Āffābilis, is, m. f., e, n., adject. Grazioso, affabile, cortese. SYN. Comis, mītis, suāvis, benīgnus, placidus, hūmānus, ūrbānus, amīcus. Š Nēc vīsū facilīs, nēc dietu āffabilis üllī. Virg.

Affabre, adv. Bene, ed artificiosamente. SYN. Bene, pülchre, helle, scite, perite, solerter, ingeniose. Affamen, inis, n. Discorso. Exultat, Maria cum

prīma āllāmīnā sēntīt. Apol.

Affatim, adv. Abbondantemente, copiosamente. SYN. Sătis, multum, large, ăbunde. Affatim plenis,

quĭbŭs īmbŭātŭr (sapph.). Prud. Ānātŭs, ă, ūm. Chi ha parlato. SYN. Fātŭs, lŏcūtus, allocūtus. Demīsīt lacrymans, dulcī-

que affatus amore est. Virg.

Affatus, us, m. Ragionamento, discorso. SYN. Sērmo, āllŏquĭūm, vērbă. ¶ Aūdĕāt āflātu, ēt quæ prīma ēxōrdĭā sūmāt. Virg.

Affectatus, a, um, partic. Affettato, desiderato, ricercato. SYN. Delectus, quæsītus, exquisītus. Āffecto, ās, āvī, ātūm, āre. Affecture, bramare, de-

siderare, cercare con ansietà. Act. acc. SYN. Cŭpĭo, quæro, exquîro, appĕto, ambĭo, aŭcŭ-pŏr, desĭdĕro. 9 Vērum ŭbĭ nūlla datūr dextram āssēctāre potestās. Virg. Āssēctūs, a, um, partic. Bene, o mal disposto.

SYN. Commotus, perculsus. Afflitto, infermo. Afflictus, æger, languens, infirmus, languidus. Jupiter allecte tandem miserere puella. Prop.

Affectus, us, m. Affezione, passione. SYN. Studřům, môtůs ănřími, pēctoris, vel commôtio, pērtūrbātio mēntis. EP. Asper, atrox, sævus, tūrbidus, mālignus, ādvērsus, violēntus. J flæc dăbit affectus, ille excludetur amicus. Juv.

Āffēro , āffērs, āttúlī , āllātūm, āffērrē. Portare. Act. acc. com dat., vel ad, acc. SYN. Fero, defero, porto, apporto. Recare, allegare. Duco,

āddūco, āllēgo, profero. ¶ Āttūlerint Pelāgine vägīs ērroribūs āctūs. Virg. Āmīcio, is, fēcī, fēctūm, črē. Disporre, muovere. Act. acc. cum abl. SYN. Moveo, commoveo. Dare, caricare, accumulare. Do, dono, cumulo. Conturbare, affliggere, tormentare. Turbo, pertūrbo, āfllīgo, vēxo, premo, torqueo. I Sed potrus largis allice muneribus (pent.). Cat.

Affigo , is , xi, xum, ere. Attaccare, ficcare. Act. acc. cum dat., vel ad, acc. SYN. Figo, defigo, jūngo, cōnjūngo, āddo, īnsĕro, nēcto, ādnēcto. cōnnēcto. ∮ Ēt flāmmam āffīxīt lătĕrī, quā

plūrimā vēntō. Virg.

Affingo. is, xi, ctum, eve. Fingere, inventare. Act. acc. SYN. Fingo, confingo, excogito. Contraffare. Simulo, mentior, assimulo. Appropriare, attri-

baire. Apto, tribuo, attribuo.

Āffinšs, is, m. f., ē, n., adject. Congiunto, parvnte. SYN. Āgnātūs, cognātūs, propinquūs, consānguineus. Vicino. Vicinušs, propinquūs, proximus. Ugnale, simile. Āquālis, similis. consimilis. Jūs aliquod faciūnt affinia vincălă nobis. Ovid.

Affirmo, as, avī, atūm, are. Affermare. Act. acc. SYN. Confirmo, assero, assevero, jūro.

Afflamen, inis, n. Inspirazione. SYN. Afflatus, împetus, înstinctus. | Divinæ vocis completa ālllāminē sānetē. Juv.

Amātus, a, um, partic. Inspirato. SYN. Impulsus,

agitatus. I Nec mortale sonans amata est No-

mine quando. Virg.

Amaius, us, m. Soffio, inspirazione. SYN. Flatus, flamen, aftlamen, impetus, instinctus, anlielitŭs. ¶ Hōs něcăt āMātū, funēsta hōs tābě vě-něnī. Ovid.

Amietio, onis, f. Afflizione, tormento. SYN. Dolor, mæror, casús, malam, miseria, molestia, eruciatus. PER. Adversa fortuna, sois. Aspera fātă. Trīstēs, iniqui cāsūs. Infēlix cāsūs.

Amictus, a, um, partie. Afflitto, tormentato. SYN. Infelix, miser, înfortunătus. Gettato per terra. Jăcens, prostratus, oppressus. J Ausus et af-flictis melius conflidere rebus. Virg.

Āmīgo, is, xī, clum, ere. Affliggere, tormentare. Act. acc. SYN. Allicto, vexo, ango, crácio, torqueo. Gettar per terra. Dejřejo, deprimo, sterno, prosterno. § Fleetit et assuctum spo-liis alligit egestas. Claud.

Amo, as, avī, atum, are. Soffiare, respirare. Act. acc. interdum dat. SYN. Spīro, înspīro, exhālo. Eccitare. Excito, încito, înduco. 9 Purpurcum

lætös öcülis äfllarat hönöres. Virg.

Aminentia, a. f. Abbondanza. SYN. Copia, über-

tās, ăbūndāntia, vīs, fērtilitās.

ĀMŭo, is, Ilūxī, Ilūxūm, črč. Correr dentro, unirsi insieme. SYN. Accurro, concurro, circumfluo, convenio. Albandare. Abando, exando, rědůndo. Atque hie ingentem comitum afflüxīsse novorum. Virg.

Affor, āris, ātus, ārī. Parlare a qualcheduno, trattenerlo. Dep. acc. SYN. Löquör, allöquör, compēllo, colloquor. PHR. Corām alloqui. Voce, dictis, verbis affari, compellare, aggredi. Affārī extremum non est data copia matrī. Virg.

Affore. Essere, o dover esser presente. Esse quoque în fâtîs reminîscîtăr, ălfore tempus. Ovid. Afforem. Io sarci presente. § Tempus eget, non si îpse meus nunc alloret Hector. Virg.

Āffūsus, a, um, partic. Allagato. SYN. Spārsus, dīlfūsus, effūsus. Umiliato, prosternato. Abjectus, humilis, strātus, prostrātus. PHR. Affūsus ārīs sūpplīcēs tēndo mānūs. Ārīdāque āffūsā gūttūrā tīnxīt āquā (pent.). Ovid.

Africa, &, f. Africa. SYN. Libya, Libye. EP. Pērfidă, bilinguis, horridă, sitiens, horrens, ārdēns, monstrifērā, āridā, torridā, ūstā, dīves, gemmileră, ărenosă, feră, încultă, inhospřtă. PER. Öræ, vel ărčnæ Libycæ, Tellus. Africă, Libycă. Terră Massylă, Getulă, Năsămoniă, Gărământică, Marmărică, Plăgæ Nomādūm, Númidārūm. Arvā Pænorūm. Ārvā Pūnica, a populis Africa. J Pēstifeios ārdens făcit Africă, ducitis altum. Lucr. Expl. L'una delle quattro parti del mondo.

Africanus, a, um. Africano, d'Africa. SYN. Afrieus, a, um. Sorannome di Scipione. Magnis

cedere cogis Africanis (phal.)

Africus, a, um, adject. Africano. SYN. Afer, Africanus, Libycus. Dactoresque aliis quos

Africă terră triumphis. Virg.

Africus, i, m. Il vento di ponente tra mezzodi ed occidente. SYN. Aüter. EP. Ater, niger, pracēps, pēstifēr, nūbilēr, plūvins, nīmbosns, aŭstrālis, procellosus. J Ālrīcus, et vastos vol-vunt ad sidera fluctus. Virg. V. Ventus.

Agamemnou, onls, m. Agamennone. SYN. Atrides, Tantalides. EP. Audax, fortis, potens, strenuus, intrepidus, magnus, vigil, impiger, māgnautmus, bellator, vietor, generosus. Martřůš, Mávortřůs, Græcůs, Achivůs. PER. My-cenæŭs důx, důctor, rex. Tyndárěi geněr. Dánănm ductor. Trojæ populātor. Telluris de-cus Ārgolicæ. Victima conjugis. PHR. Quem perfidus Ægystus sæva frande necavit. Cui căpăt Argolici militis anus erat. Ipse Myccnæus, maguörum duetor Archivum. ! (luo ferus, înjusto petiit Agamennonă ferro. Ovid. Fah. Figlio d'Atreo e d'Eropa, mipote di Tan-talo, fratello di Menelao, re de' Miceni. Fu scelto generale dell'armata de' Greci per andare sotto Troja, la quale egli espugnò dopo dieci anni di assedio. Essendo ritornato nel suo regno, sua moglie Clitennestra lo fece ammazzare da Egisto.

Agamemnonides, is, m. Figlio di Agamennone; overo Ägämennönidä, ä. J Pär Ägämenö-nidä erimen: sed caüsä fäcit rem. Juv.

Agamenmonius, a, am, adject. d' Agamennone. Res Agamemnonias victriciaque arma se-

quūtus. Virg.

Aganippē, es, f. Agannipe. SYN. Hippocrene. EP. Docta, dulcis, amena, limpida, Aonia, Bætică, Pēgāsēā, Pērmēssiā, Hěliconia, Cāstalĭă, Pīĕrĭă, PER, Fons Aganīppēus, Castalius, Pīerius, Pērmēssius, Heliconius, Hyantæus, Āonīŭs, Bæticus, Pēgaseus, Caballīnus. J Fonte Mědůsæő ět Ilyantæa Aganippe, Ovid. Fab. Fontana nella Beozia, con altro nome chiamata Ippocrene, dedicata ad Apolline ed alle Muse. Ägänīppēŭs, ä, ūm , adject. *Di Ayanippe*. ¶ Pār Āgänīppēā lūdĕrĕ dōctă lÿrā (pent.). Ovid.

Agănippis, idos, f. Di Aganippe. I Dicite qua fontes Aganippidos Hippocrenes (spond.). Ovid. Agaso, onis, m. Asinajo, unlattiere, palafreniere, famiglio di stalla. PER. Agitator aselli. Equorām dömitör. Frænatör équörum, mülörām.

Ūt modo, sī patinām pede lapsūs frangat ăgāsō. Hor.

Ăgăthă, ŵ, et Agăthê, ĉs, f. Sant' Ayata. EP. Pia, casta, innocua, fortis, constans, Sicania, Sīculā, PHR. Ēt tenerās Agathe lacerāta māmīllās. Gloria Sīcania gentīs palcherima Virgo. Dīvæ Agathæ memoranda novo præconia

cantu. Mant. Ägäthoclēs, is. Agatocle, tiranno di Sivilia. § Fāma ēst, fietīlībūs cœnāsse Āgāthōclēā rēgēm. Aus. Ägäthīrnā, vel Āgāthīrnā, ā, f. J Mille Āgā-thīrnā dābīt, pērllātāquē Strongylös Austris. Sil. Agatirna, città una volta, e promontorio in

Sicilia, ove ora è campo di s. Martino. Agathyrsi, örüm, m. pl. Ayahysi. Crétésque Dryopesque fremant, pictique Agathyrsi. Virg. Expl. Popoli vicini agli Sciti, a Tartari, che i poeti chiamano in latino Pieti, perche si dipingevano la faccia con acque, od unquenti; oppure

perche vestivano abiti di più colori.

Agavē, ēs, f. Agava. EP. Cādmæň, Cādmæřň, Thebana, crudelis, împiă, fărêns, demens, Bassăris (id est Bacchans). J Quid căpăt âbscis-sum dêmens cum portăt Ăgăve, Hor. Fab. Figlia di Cadmo e d'Ermione, moglie di Echione, re di Tele, e madre di Pentco. Ella uccise colle proprie mani sno figlio, e lo togliò in pezzi, perche era nemico del Dio Bacco, e voleva imjedane i sacrificj.

Age, adv. Qua dunque, ora, orsu. SYN. Agedam,

ăgesīs, ējā, ăge, āgite. Die age; nam cunctis eadem est audīre voluptās. Ovid.

Ăgĕlādēs , æ , m. Scultore già famosissimo. EP. Īnsīgnĭs, clārŭs, pĕrītŭs. ¶ Nēc Pŏlÿclēcēā vēl Prāgmŏnĭs, aūt Agĕlādæ. Colum.

Agēlius, ī, m. Piccolo campo. J Proximus āccēdat, qui nunc denormat agellum. Hor.

Agenor, öris, m. Ageuore. SYN. Belīdes. EP. Phēnīcius, Tyrius, Sīdonius. J Pūnica rēgna vidēs, Tyrios, et Agenoris ūrbem. Virg. Hist. Re della Fenivia, figlio di Belo.

Agenoreus, a, um, adject. Di Agenore. 9 Regis Agenorem, scrutantemque aquora Cadmum. Stat. Agenorides, &, m. Figlio di Agenore. 9 Vitat A-

genorides, Phobique oracula supplex. Ovid. Ager, agri, m. Campo, terra. SYN. Arvum, campus, agellus, rus, terra, solum, tellus, humus, jūgerum. EP. Almus, pinguis, vāstus, lātus, patens, patulus, fertilis, dīves, benīgnus, florens, fæcundus, vernans, über, viridis, gravidus, frugifer, cultus, cerealis, vitifer, herbifer, grāmineus, mollis, ferāx, trīticeus, lætus, virens, amenus, lūxuriosus, flavens, riguus, īrriguus, madidus, humidus, aquosus, siecus, aridus, vacuus, arenosus, saxosus, lapidosus, desertus, încultus, pauper, îngratus, stěrilis, effætus, gělidus, neglectus, informis, ĭnūtilis. PER. Jūgera rūris, campī, terræ. Gramine vernans. Messibus dives, oneratus, vestītus, llāvēns. Consitus arboribus. PHR. Partűrit alműs áger. Flőret áger renovatús áratró. Sătă lætă, vel früges multo cum fœnore reddēns. J Nēc renovātus ager gravidīs candebat ărīstīs. Ovid.

Agesilaŭs, i, iu. Nome d'un re dei Lacedemoni, e d'un gran signore d'Atene. EP. Clarus, înclytus, fortis. Fāma refert Agesīlaum de sanguinë magni. Man.

Agesis, adv. Or su, or via, qua dunque. SYN. Agedum. I Nune agesis, quoniam docui nil posse creari. Lucr.

Agaèmo, is, gēmuī, gēmitūm, ere. Gemere, pian-gere insieme. Neut. dat. SYN. Congemo, condŏlĕo. J Aggĕmĭt ēt nostrīs īpsă carīna malīs pent.). Ovid.

Agger, eris, m. Mucchio, cumulo, terrapieno, riparo. SYN. Möles, vällüm, münimen, münimentum, propagnaculum. EP. Terreus, herbosus, grāmīneus, lapidosus, āltus, ingens, sublīmis, excelsus, anluus, certus, firmus, securus, bellicus, validus, martius, inexpugnabilis, māvortins, insuperābilis. Agger mūrum, nec inundant sanguine fossæ. Virg.

Aggero, as, are, vel Aggero, is, gessa, gestam, ere. Ammassare, accumulare. Act. acc. SYN. Cougero, cumulo, colligo, accumulo, aggloměro. § Aggěritár cůmůlo těllás, stänt mæni-

bus, aræ. Virg.

Agglomero, as, avī, atūm, are. Dipanare, innaspare, involture, aggomitolare. Act. acc. SYN. Aggero, adjungo, implico. J Et lateri agglomerant nostro, juvenīsque Chorebus. Virg.

Agglūtino, as, avī, atūm, are. Incollare, congiungere. Act. ace. SYN. Glūtino, connecto, con-

jūngo, copulo.

Aggravo, ās, āvī, ātūm, ārč. Aggravare. SVN. Gravo, onero, opprimo. Illa meos casas aggravat, illa levat (pent.). Ovid.

Aggravēsco, is, ere, n. Aggravarsi. SYN. Gravor, aggravor, affligor, obruor, opprimor.

Aggredior, eris, gressus, gredi. Assatire. Dep. acc. SYN. Pěto, învado, lăcesso, oppugno, adorior, provoco, irruo. Cominciare, tentare, intraprendere. Încipio, ordior, suscipio. PHR. Hostes aggreditur ferro. Invadere ferro. Appetit advērsos. Tālībus āggrēdītur Vēnerēm Sāturnīa dīctīs. Tēndērē in hostēm. In mēdīum āgmēn sē înfērrě. Dēnsīs încūrrīmus ārmīs. J Aggredere, o māgnos, aderīt jām tēmpus, honores.

Aggrego, as, avī, atūm, are. Congregare, aggiungere, metter insieme, ammassare. Act. acc. SYN. Congrego, cogo, colligo, compello, is, glomero, ägglomero. Aggregat, et secum petulans

amentia certat. Claud.

Agilis, is, m. f., e, n., adject. Agile, pronto, leggero. SYN. Alacer, velor, celer, pernix, citus, festīnus, volucer, promptus, subitus, levis, ocyor, expedîtiis. J Lassabant agiles aspera bella viros (pent.). Ovid.

Āgĭĭŭās, ātīs, f. Agilitā, prestezza, leggierezza. SYN. Alacrītās, vēlēcītās, cēlērītās, lēvītās, mē-

bĭlĭtās.

Agis, idis, m. Agide. J Et Lyciūs processerat A-gis. Virg. J Hoc Agis, hoc Agidis, fecit post lată Cleomnes. Mant. Itist. Re dei Lacedemoni, il quale per lungo tempo fece guerra agli Ateniesi: i di lui sudditi lo fecero morire in prigione, perche voleva che s'osservassero le leggi di Licurgo.

Agitābilis, is, m. f., e, n., adject. Mobile, facile a mnovere. SYN. Mobilis, levis, mūtābilis, īnstābilis. Tērrā ferās aluīt, volucrēs agitabi-

lĭs āēr. Ovid.

Agitator, oris, m. Conduttore di cavalli, asini, od altri animali. SYN. Aŭrīgă. J Ūna îngēns Pěrĭphās ēt ĕquōrūm ăgĭtātŏr Āchīllēs. Virg.

Agitatus, a, um, partic. Agitato, mosso, stimolato, spinto. SYN. Actus, jāctātus, vērsātus, commotus, pulsus, impulsus. J Incursant remis, agitataque robora pulsant. Ovid.

Agito, ās, āvī, ātūm, ārē. Agitare, scuotere, ri-voltare. SYN. Ago, jācto, vērso, mŏvčo, cōm-mŏvčo, vēxo, tūrbo, dīstūrbo. Condurre, seac-ciare. Ago, dūco, pēllo. Muovere, stimolare, eccitare. Împello, excito, stimulo. Meditare. Cogito, měditor, měntě vôlvo, rěpůto. Passare. Ago, duco, traduco. PHR. Extinctus umbras. ägität infestus meas. Sæpins ventis ägitatur ingens pinus. Cursu timidos agitabis onagros. Māgnīs agitāt sub lēgibus avum. Illa choris lūcīs ăgitābăt in altīs. I Et Jovis în lūco cūrrūs agitare volantes. Virg.

Aglaia, &, f. Aglaja, una delle Grazie. J Cinthias, et Masa, Bacchus et Aglaia (pent.).

Virg. Opuse.

Āglaūros, ī, f. Aylauro. J Vīderat Aglauros flava secreta Minervæ. Ovid. Fab. Figlia di Eritteo, o di Cecrope, re d'Atene, la quale fu da Mer-eurio tramutata in rupe. Ovid. 2. Metam.

Agmen, inis, n. Shiera, truppa, rompagnia, armata. SYN. Mănus, turbă, turmă, legio, cohors, pliălânx, cătervă, ăcies, cuneus, măniplus, copiæ, exercitus. EP. Armatum. forte, clypeatūm, dēnsūm, stīpātūm, sævūm, tōrvūm, rāpidum, hostile, pugnax, horrendum, martium,

bellicum, immane, rapax, strendum, immensum, numerosum, furibundum. PHR. Campo stětří agměn aperto. Totůmque însignibus armīs Āgmen. Sūceineta pharêtrīs Āgmina dū-cēbat. J Āgmina in ārma vocāt subitō, fērrūmque retractat. Virg.

Āgnā, æ, f. Pecora giovane, agnella. SYN. Övis, hi-dēns, hālāns. EP. Blāndā, tenera, plācidā, moldens, naraus. 177 vinbēllīs, lānīgērā. 9 Mīllē līs, hūmīlīs, pāvīdā, īmbēllīs, lānīgērā. 9 Mīllē mēs Steulīs ērrānt īn montībūs āgnæ. Virg.

Agnālia, orum, n. Feste in onore di Giano. I Pars pătăt hộc festum priscis Agnālia dictum. Ovid.

Aguatus, i, m. Parente dalla parte di padre. SYN. Cognātus, āllīnis, propinquus, consanguineus. PHR. Sanguine jūnctus. Consanguinitāte propinquus.

Agnës, čtis. Sant Agnese, vergine e martire. EP. Cāsta, fortis. J Lux Agnetis adest Jani vige-

simă primă. Mant.

Aguīnus, a, um, adject. D' Aguello. I Cruda per agninos exercens tunera rictus. Prad.

Agnitus, a, um, partie. Conosciuto, riconosciuto, ricevuto, approvato, confessato. SYN. Notus, co-gnitus, perspectus, accoptus, probatus, confessus. J Agnitus accipies. Jubet a præcone vo-

Agnitio, onis, f. Conoscenza. SYN. Notio, notitia. cognitio. Agnitione notas rerum vel gressibus

errant. Prud.

Agnomen, mis, n. Sovrannome. SYN. Cognomen. EP. Clarum, grande, augustum sublime, memörābile. Adjectīque probant genitīva agno-

mină Cotta. Ovid.

Agnosco, is, novi, agnitum, ere. Conoscere. Act. ace. SYN. Nosco, novi, cognosco, seio, perspieio. Ammettere, rivevere. Admitto, recipio, approho. Confessare. Făteor, confiteor, PHR. Coram agnoscere valtus. Casus mihi cognitus ūrbis. Littora nota tibi. Nēc latnere doli Iratrēm Jūnonis čt īrā. Āgnoscītquē svos, lātūs-que ād momiš dūcīt. ¶ Āgnovērē Dēum pro-cērēs, dīvīnšque tēlā. Virg.

Agnus, i. m. Agnello. SYN. Bālāns, bidēns. EP. Lāniger, mollis, tener, blandus, petulcus, alacer, pinguis, mitis, corniger, lascivus, imbellīs, pāvidūs, PER. Fætūs ovis. Lānigerī soboles gregis. PHR. Lūxuriāt lætis tener agnus in āgrīs. Bālātūs mātrīs pēr jūgā longā sequens. Subsiliens, mottique in gramine ludens. Cuī lānā pēdēs dēscendīt ad īmēs. Blāndīs propē lēnītis agnīs. Pavidoque fūgācior agnō. Sapē tenēr nostrīs ab ovīlibus īm-

bříčt ágnůs. Vír.. Ágo, řs., čgř., áctům, čič. Fare. Act. acc. SYN. Fácio, gěro, čílřešo. Operare, intraprendere. Ŏlăboro, tento, molior, aggredior, suscipio. Menare, scacciare, spingere. Duco, pello. Perseguitare. Urgeo, persequer, agito. Aver cura, governare. Tracto, curo, procuro. Passare. Duco. trādijeo. Scacciare, gettar fuori. Pēllo, expello, ăbigo, ējicio. I Protinăs æger ago, hanc etiam

vix Tityre duco. Virg.

Agolum, i, n. Bastone da pastore. Agon, onis, m. Travaglio, esercizio. SYN. Läbor, öpus, pugnă, certamen, contentio, præliam. Agonia, ultimo giorno della vita. Agonia. PER. Lăbor extremus. Supremum vitæ tempus. Ūltimă vitæ hôră, Lethi durum limen. Cum spiritus ultimus errat ora super. Cum spīritus extremus agitur, ducitur, tenues vanescit in anras. J Nuntius adveniens narrat sub agone jăcere. Juv.

Agonātis, is. Festa degli Ayonali. V. Agnia. J Jānus Agonali luce prandus erit (pent.). Ovid. Agonia, iorum. Feste ad onore di Giano, EP. Festă, săcră. 5 Ad tântum redeat, qui quærit

Agonia quid sint. Ovid.

Agragas, vel Acragas, antis, m. Montagna di Sicilia. V. Aeragas

Agrārius, a, um, adject. Campajuolo, appartenente ai Campi.

Agrestis, is, m. f., e, n. Rustico, campestre. SYN. Rūsticus, rūrieola, sylvēstris, agricola. Incivile. Incultus, inurbanus. I Et vos agrestum præsentiă numină, Fauni. J Ignarosque vite me-cum miseratus agrestes. Virg.

Agricolă, &, m. f. Lavoratore. SYN. Colonus, arātor, rūrīcolā, rūstīcus, agrēstīs, villīcus. Et. Impiger, avarus, avidus, hirsūtus, paūper, pătiens, miser, înfelix, robūstus, dūrūs, împrobus, sagāx, providus, īrrēquietus, rūgosus, vigil, anxius. PER. Cultor agrī. Ārvā colēns. Rūris colonis. Rūstica pūbes. Cūrvī moderātor aratrī. PHR. Agricolæ priscī, fortes, parvoque beatī. Illa seges demum votis respondět avari Agricolæ. Agricolam laudat jūris, lēgūmque peritus. Itor.

Agrīcūttūrā, æ, f. Agricoltura. PER. Agrōrūm

cültüs.

Agrigentinus, a, ūm. Di Girgenti. ¶ Quorum Agrigentinus cum primis, Empedocles est. Lucr.

Agrigentum, i, n. Girgenti, patria di Empedocle, città della Sicilia. I Himeran, et Didimen, A-

grīgentāquē, Taūrčeinūmquē. Ovid.

Agrīppā, æ, m. Agrippa. ¶ Pārte ăliā vēntīs, ēt dits Āgrīppā secundis. Virg. ¶ Mīles Agrīppā suæ. Venerisque ab origine proles. Mant. Hist. Genero d'Augusta, che fu seco nella battaglia contra Pompeo.

Āgīliā, æ, f. Cervetere, città di Toscana. SYN. Crre. J Ævő depősűít nőmén Ágÿllá větňs (pent.). Prud.

Ígyneus, cos. Agilleo, celebre lottature di Sanvasili, uomo di gran le statura, nè minore d'Ercole, che fu vinto da Tideo. EP. Lävy's, Hercülčus. ¶Mēmbră Cleoneæ stirpis jāctātor. Agylleus. Stat.

Ágyttinus, á, ûm. Di Cerectere. 9 Dücit Ágyllina

nčequicquam čx úrbě sčeňtős. Virg. Ān, adv. Ah, oimè, deh, orsů. ¶ Āh! Cörřdön, Cŏrřdön, quæ të děměntřá cěpřt? Virg. ¶ Āh! ěgŏ non possům tantá vřděrě málá (pent.). Tib.

Ăhēnčus, vel Āhēnus, ā, ūm. Di iame. SYN. Ænčus, ærčus. § Sī rēctā lācies, hīc mūrus ăheneus esto. Hor. | Ære trăbes, foribus cardo

stridebät ähenis. Virg.

Ăbēnūm, ī, n. Caldaja, pentola di bronzo. SYN. Lēbēs, öllā, cācūbūs. EP. Ūndāns, pātūlūm, ăpērtūm, fērvēns, spūmāns, ārdēns, calidum, těpřdům, căvům, cůrvům, côncăvům, Assýriům, Týrinm, Sidoniam, Agenoreum, Getülum, Amyelæŭm, Spārtānūm, Tænărĕūm (a locis ubi eximia purpura in alienis tingebatur). PItR. Ordřine ăličnă löosnt ălři. Ardenti decoxit ăhēno. Foliīs undam tepidī despumat ahenī. Pārs călidos lătices, et ahena ûndântiă flammis. Virg.

Ajāx, ācis, m. Ajace. SYN. Tělămôniades. EP. Tělămouřus, Sălămīnřus, audax, fortis, învictus, générősűs, magnáníműs, férőx, insanűs, sűpér-bűs, férűs. PER. Télámöníűs, Sáláminiűs he-rős. Télámöniá prölés, Télámöné sátűs, editűs, nātus. Æmulis ācer Ŭlyssis. PHR. Dominus clypeī septemplicis. Cnī clypeūs septem tergă lucre boum. Nec quisquam Ajācem possīt superāre, nisi Ajāx. Ovid. Hist. Figlio di Telamone e di Esione, figlia di Laomedonte re di

Salamina, uno de' più valorosi capitani de' Greci. Ājāx, Ŏīleūs, Ajace, Oileo. SYŃ. Ŏīlīdēs. EP. Nāryetus (a Naricio Locrorum oppido), īnfāmts, împiŭs, tūrpis, obsconus, împūrus, spūrcus, scělěrátůs, împrobůs, sácrilěgůs. PER. Héros, vel ductor Nāryeins. Fulmine pērcussus. Quēm Pāllās īrātā tūrbīne corripuīt, scopuloque īnfixit ăcuto. Unius ob noxam, et furias Ajācis Öīleī. Virg. Hist. Figlio d'Oileo, re de' Locresi, il quale dopo l'acquisto di Troja violò Cassandra nel tempio di Pallade; ma questa Dea lo puni con un colpo di folgore, mentre se ne ritornava in Grecia con l'armata navale degli altri Greci.

Aĭo, vel Ajo, aĭs, dissyl. Io dico. Præt. Aīstī. SYN. Inquio, dico, loquor, assero. 9 Miles ait mültő jám fráctús membrá lábore, Hor.

Ālā, ē, f. Ala. SYN. Pēnnā, plūmā. EP. Aĕrĭā, levis, præpes, pernix, velox, celeris, præceps, fiigāx, stridēns, crepitāns, stridulā, mota, tremůlă, cřtă, sůbřtă, věntosă, věluerřs, andâx, trepidă, tenera, mollis, agitată. PER. Remi-gium alarum. PHR. Pedibus celer ct pernicibus alīs. In colum paribus se sustulit alīs. Simul æthera verberat alis. Strepitantibns advölät ālīs. 5 Māgnīs quătiunt clangoribus ālās. Virg. Per una parte dell'armata. PHR. Primă fügit döminä amissa levis ala Camilla. Virg.

Alăbândă, ârum. Ellebanda, città di Cavia. ¶ Hic Andro, ille Sămo, hie Trallibus, aut Alabandis.

Alābāstrītēs, æ, m., Alabastro, specie di marmo. SYN. Önyx. EP. Niveŭs, nitens, nitidis. ¶ Ilie ălăbāstrītēs nīvēo fūlgōrē nĭtēbāt. Ser.

Alabāstrinus, a, um. Dalabastro. Penult. br. Alahastrum, i, n., vel Alahaster, tri, m. Laso d'alabastro. EP. Rědělens, pingue, větůs, ěděrům, ödöriferüm. ¶ Quid Cösmi redölent alabastra főcique Deőrüm. Mart.

Alăcer, cris, cre, vel Alăceris, is, m. f., e, n. Allegro, lieto, giocondo. SYN. Celer, velox, levis, promptus, paratus, expeditus, lætus, hilaris. Ergo ălăcres, sylvas, et cateră rara voluptas.

Virg.

Alacomena, arum. Alcomena, castello nella Beozia , celebre pel tempio di Minerva. 🖣 Dúcit Ĭshōnæōs, čt Älālcŏmčnæă Mĭnērvæ. Štat.

Alanns, i, m. Fiume della Scizia, o Tartaria. Unde Alānus, ă, ūm. Popoli della Scizia, o Tartaria. J Nec të Sarmatico transit Alamis equo (pent.). Mart. J Et sequerer duros æterni Martis Alānos. Luer.

Alăpă, a, f. Schiuffo, guanciata. SYN. Cŏlăphŭs. Māmērcorum alapas, quantī sua funera ven-

dant. Juv.

Alariens, i, m. Alarico, ve de' Goti e dei Visigoti. EP. Fortis, savus, invictus. Ipsum ter caperet lethoque, Alarice, dedisset. Claud.

Alāstor, oris. Uno dei cavalli di Pluto ie. EP. Niger, ater. ¶ Ārmēnti, Dītīsque nota signatus Alastor. Claud.

Ālātus, a, um. Alato. SYN. Aliger, alipes, plumiser, pennatus, penniser. It primum alatis

tětigīt māgāliă plāntīs. Virg.

Ālaūdā, ē, f. Lodola. EP. Gārrūlā, dūleis, blandā, blandisona, loquax, cita, præpes, pavida, campēstris, matūtīna, PER. Galea insignis, Galěātă căpůt. Nûnciă vēris. PHR. Sī cælům rűérét, műltæ cápéréntűr álaűdæ. ¶ Prölé nova ēxūltāns, gălĕāque īnsīgnĭs ălaūdă. Mant. Alazon, onis. Finme in Asia. J Ernit, et tota

non andit Alazona rīpa. Val.

Ālbă, æ, f. Alba. EP. Löngă, vētus, potēns, cēlsă, Rômānā , Trōjānă , Āscānĭă , Dārdānĭă , Īlĭācā. Nēcnōn Īlĭācē nūmēu quōd prēsĭdĕt Ālbē. Lucr. Hist. Città nel Lazio, fabbricata da Ascanio figlio d'Enca, distrutta da Tullo Ostilio. Ātbānns, a, um. Della Città d'Alba. Albanique

pătres âtque âlté mæniă Romæ. Virg. Ālbă Pompējā. Alba in Monferrato, EP. Āntīquă, clară, belligeră, nobilis. PHR. Antiqui Lătii

glöriá gentis. Ænčádům söböles. Tröilī Germānă proles. Antiquă Pompei sedes.

Ālbātus, a, um. Fatto bianco. SYN. Albo tinctus. Vestito di lianco. Albus, candidas. J Festos ālbātūs cčlěbrēt cornu īpsē bĭlībrī. Hor.

Ālbēdo, inis, f. Bianchezza. SYN. Cāndor. EP. Lāctěa, nivěa, ārgentča. PER. Color albūs, candidus, lacteus, eburneus, marmoreus, argenteus. PHR. Superansque nives et lilia candor. Quae candore nivem, candore anteiret olores. 🖣 Enĭtět îndūctā splēndēns ālbēdĭně tēctūm. Pass.

Ālbēso, ēs, ērē, vel Ālbēsco, is, ērē. Imbiaucare, divenir biauco. Neut. SYN. Ālbico, cāndčo, cānēsco. J Sānguřne ădhūc cāmpīque řugéntés össřbůs ālběnt. Virg. J Flāmmārūm löngös ā tērgo ālbēscere trāctūs. Id.

Albico, ās, āvī, ātim, ārē. Imbiancare, esser bianco. Neut. SYN. Albeo. Nec prată canis albicant

prăinis (jamb. cum syllaba). Hor.

Ālbidulus, a, um. Bianchetto. Crūdus an albiduli saccati appareat humor. Sammarth.

Albidus, a, am. Un poco branco, bianchiccio. SYN. Albus, candens. Spūmave pestiferos circum-

fluit albida victus. Ovid.

Ālbimīliūm. Teutimiglia. SYN. Albiūm, Intēmelĭūm. PER. Lĭgŭrūm stătĭo antiquă. Întemelřīs hăbitātă colonis. Ā quoreis objectă fluctibus. Vicini portus, atque antra Monœci Aspicit. Ālbīngannūm', sive Ālbīngā. Albenga. PER. Īn-gaunōrūm sēdēs Līgňrūm.

Albuta, &. Il Tevere, fiume d'Italia. SYN. Tyberis. Dīximus: Amīsīt vērum vētus Albula nomen. Virg.

Athumen, inis, n. Il bianco, o chiara dell'ovo. SYN. Albūm. Præpingui měliměla ságax cum ālbūmine mīscē. Fer.

Ālbunea, a, f. Fontana, o selva d'Italia. ¶ Consulit Albūněām, němorům quæ māximă sācrō. Virg.

Athus, a, um. Bianco. SYN. Canus, candidus, ālbēns, ālbēscēns, cānescēns, cāndēscēns, nǐvens, ebūrnens, lactens, argentens, marmorens. PER. Cygno candidior. Candore nives superâns. Ölöres cândore vincens. Nive cândidior. Nīvēo colore inetus, indūtus. J Sūlphūrea Nar albūs aqua, tontesque Velini. Virg. Alcens, I, m. Alceo , poeta di Mitilene , o Lesho. EP. Mitylenæŭs, Lesbiús, gravis, lyricus. \ Nec plūs Alcaus consors patriaque, lyraque. Ovid.

Alceste, es, vel Alcestis, idis. f. Alceste. EP. Fortĭs , pĭă , gĕnĕrōsă , Păgĕ≱æã (a Pagasa urbo Thessalia, Thēssālā, cāstā, āmāns, īmpāvīdā, PHR. Castă măritali successit Thessălă fâto Conjugis. Fata Pheretiada conjux Pagasaa redemit. Fab. Moglie di Adueto, re di Tessaglia, la quale s'offerse alla morte per conservare la vita a suo marito.

Ālchymia, vel Ālchēmia, ā, f. SYN. Chymia. Alchymista, &, m. Alchimista, SYN. Chymicus. Die Alchymistæ fölium voratori. Scaz.

Āleidāmās, antis, m. Alcidamante, atleta. EP. Lüctātör, āthilētă, pălæstrītă. \ Quam păter Alcidămās placidam de corpore nate. Ovid.

Alcides, a. m. Ercole, SYN, Hercules, Tyrinthius, Amphitrioniades, EP. Magnus, clarus, însignis, bellator, trax, ferox, crudelis, generosus, magnănimăs. J Tê precor, Alcide, cœptis îngentibus adsis. Virg. V. Hercules.

Āleiātis, ī. m. Alciato, logista famoso. EP. Doctus, lēgum peritus. J Totius decus orbis Aleiatus

(phal.).

Ālčimēdon, öntis, m. Alcimedonte, scultore. EP. Gælātor īnsīgnis, ingeniosūs. ¶ Pāginā cælā-tūm divīni opus Ālcimedontis. Virg.

Alcinous, i, m. Alcinoo. EP. Phaax, benignus, clărus, Corcyræus, PER. Phaacum rex Corcyræŭs. PHR. Hortorum cultur, Hospes Ulyssis. Præběšt Alcinői pomä běnignůs ágěr (pent.). Ovid. Hist. Re dei Fraci nell'isola di Corfu, il quale possedeva superbi giurdini. Accolse Ulisse dopo il suo naufragio.

Alcithoe, is, f. Alcitoc. At non Alcithoe, Minoïas Orgia censet. Donna Tebana, trasformatu da Bacco colle suc compagne in pipistrell). Ovid.

Metam. 4.

Alemaon, onis, m. Alemeone. EP. Cradelis, impins, scelestus, sceleratus, matricida. PER. Furiis ăgitătus, Hist. Figlio d'Anfiarao e d'Erifila. Egli vendicò la morte di suo padre con quella

di sua madre che l'avea tradito. Ālemēvinias, š, ūm. D'Alemeone. ¶ Aūt Ālemēviniās fărias, aūt jējūniā Phīneī. Prop. Ālemēnā, ā, vel Ālemēnē, ēs, f. Alemene. EP.

Ārgölis, Hērculēa, Āmphitryonæa. I Nam quid të jactas Alemena matre erestum? Ovid. Fab. Figlia d' Elettrione, moglie d'Aufitrione, amata da Giove pel quale concepì e partori Ercole.

Alcon , onis, m. Alcone. EP. Dexter, solers , înclytus. Aut Alconis habes laudes, aut jurgia Codri. Virg. Hist. Saettatore di Candia, il quale vedendo suo figlio attorniato da un serpente, scocco si direttamente una freccia che ammazzò il serpente, senza toccare il corpo di suo figlio.

Aleyon, onis, f. Aleione, o merlo d'acqua (uccello). SYN. Alcedo, Alcyone. V. Alcyone. EP. Mostă, trīstīs, pārvă, levīs, desertă, dolens, sequo-rea, gemebūndā. PER. Ceşcis avīs. PHR. Dileeta Alcyones Thetidi. Excludit in aquore pullos. Pendentibus aquore nidis incabat. Aleyones lugubre dăbant per littoră carmen. Mant. Descript. Aleyonis vide Ovid, I. Metam. Perque dies etc.

Aleyone, es, f. Aleione, SYN. Æölis, EP. Mostă, trīstīs, vidňā, misčrā, dolēns, gemebūndā. Jām potes Alejone securus abesse relicta. Ovid. Fab. Figlia d'Eolo, re de venti, moglie di Ceive.

ALEXANDER

Alea, &, f. Giuoco di sorte. SYN. Tessera. Pericolo di giuocatore. Cāsūs , dīscrīmēn , pērīcū-lūm. EP. Pērnōx , vētītā, fāllāx , dāmnōsā, āncēps, Incērtă, āmbiguă. PHR. Sie lūditur ăleă pērnox. Non mē tenet ālea fallax. Sī damnosă levem juvăt alea, luderet hæres. Juv.

Aleator, oris, m. Giuocatore. SYN. Aleo. Adi. lēm, rogāt ūdus ālčātor (phal.). Mart.

Alec , vel halec, ceis, f. et n. Piccolo pesce , salamoja. Scapparin, et pūtrī cepās alēce na-

tantes. Mart.

Ālēcio, ūs. Furia d'Inferno. SYN. Erinnys. Le due altre sono: Měgæra, Tisiphone. EP. Atră, dîră, savă, cruentă, torvă, învisă, atrox, erūdēlis, lūctificā, Stygiā, Cocytiā, infernā, trīstīs, fūrīhūndā. PER. Vīrgo sătă nocte, cdită nocte. Ditis ministră. Împiă belli mater. Anguibus horrens. Aceineta Ilagello. Tadis ārmātă. PHR. Ālēcto Stygii ministra Rēgis Invidia quondam stimulis, incanduit atrox Alecto. J Exin Gorgoneis Alecto infecta venenis. Virg. Fab. Una delle tre Furie dell'Inferno, figlia di Acheronte e della Notte, secondo i poeti.

Ălĕmānuī, ōrūm, m. plur. Gli Alemanni, o Tedeschi. SYN. Germani, Sicambri, Teutona, Tentones, Tentonici: Germaniæ populi. EP. Förtes, aŭdāces. truces, Rhenicola, belligeri, potentes, generosi, immites, truculenti. 9 Romāno exierāt populāto trūx Alemannus. Claud. Hist. Popoli dell'imperio separati dalla Francia

pel Reno, e dall'Italia per le Alpi.

Alemania, w. f. Alemagna. SYN. Germania, Sicambria, Teutonia. Imploratque tuum supplex Alĕmānnĭă nōmčn. Claud.

Ālēo, onis, m. Ginocatore di dadi. SYN. Alčātor, lūsŏr. EP. Fāllāx, tūrpĭs, mēndāx, sūbdŏlŭs, jocosus. PHR. Alea cupidus. Quem praceps ālĕă nūdăt. J Nīsi īmpŭdīcŭs, ēt vŏrāx, ĕt ālĕō (jamb. pur.). Cat.

Aleor, aris. Giuocare ai giuochi di sorte. PHR. Lūděrě álěā. Pěriculosæ plenům álěæ öpüs tractare. J Græcantur, alĕantur, obběvinantur

(scaz.). Scal.

Ales, itis, m. f. Uccello. SYN. Avis, volucris. EP. Blandus, resonans, canorus, loquax, garrůlůs, cristatůs, strěpitáns, důleisonůs, pennatůs, áliger, velox, sylvestris, querulus. PER. Alituum pennata cohors. Gens aligera, pennātă, ālātă, pēnnīgerā, aeria. Agmen alīgerum. PHR. Pennis trepidantibus, Vernis mensībus ālēs gārrulā. Volāns fulvus Jovis ālēs în æthrā. Garrňlus arboreis strepitat sub frondibus ales. Alituum pecudumque genus sopor āltūs hābēbāt. Virg.

Ales, itis, adject. Pronto, leggero. SYN. Vēlāx, præcēps, citis, celer. ¶ Addiderānt Rūtūlī

trēs īgnīs, čt ālītīs, Aūstrī. Virg.

Alêsco, is, éré, n. Crescre. SYN. Cresco, aŭ-geor, accresco aŭgesco. I Donce alescendi sūmmūm tetigere cacūmen. Lucr.

Alethes, is. Alete, nome d'un Trojano. I Et qua victus Abas, et qua grandavus Alethes, Virg. Alexander, dri, m. Alessandro, EP. Mignis, fortis, potens, clarus, acer, celebris, bellieus, īnsīgnīs, mārtiŭs, īnelytūs, māvērtiŭs, timēndūs, aūdāx, intrepidus, terribilis, ferox, strenuus, clēmēns, victor, magnanimus. PER. Dūx Măcedo. Æmăthius heros. Pelleus juvenis (a Pella, urbe Macedoniæ). Pērsārūm domitor, victor. Proles invicta Philippi. Pellea nātus in ūrbe. Dūx īnsuperābilis ārmīs. PHR. Cuī fortis dexteră bello. Qui gessit forti pralĭă mūltă mănū. Cuī ūnūs non sūllicit orbis. ¶Mägnus Älexänder, nec non Augüstus häbetür. Sidon. Hist. Re di Macedonia, figlio di Filippo.

Alevandria. Alessandria in Lombardia. EP. bilis, vāstā, bellicā, învietā, frūctiferā, plana. PHR Regali flumine juncta. Hostilibus indomită telis. Quam Ceres auratis exornat mes-

sĭbŭs.

Alexandria, æ, f. Alessandria. EP. Antiqua, vetus, prīsca, nobilis, insignis, Parætonia, Libycă. J Noxia Alexandria dolis aptissimă tellus. Prop. Hist. Città e metropoli dell'Egitto, vicina alle bocche del Nilo, da Alessandro re di Macedonia fatta fabbricare.

Alēxis, is, m. Alessi. Förmösüm pästör Cörydön ardebat Alexin. Virg. Hist. Servo giovane di Pollione, il quale donollo a Virgilio, perchè l'a-

mava assai.

Algă, æ, f. Schiuma, o erba del mare appresso i lidi. EP. Contemptă, vilis, mollis, inutilis, aquoreă, līttorea, putris, projecta, tortilis, f Horridior rusco, projecta vilior algā. Virg.

Algeo, es, sī, ēre, n. tvere, o patir freddo. SYN. Frīgeo, frīgesco, rīgeo, algesco, horreo. Malta tălit, fecitque păer, sădâvit et âlsit. Hor. Algides, ă, am. Molto freddo. SYN. Frigens, fri-

gidns, glacialis, gelidns. J Algidns horrescit concreto Caucasus imbri. Cat.

Algur, oris, m., vel Algus, us, vel i. Freddo, gelo. Söllicitæ völitant mörbis, algöque, fameque.

Atias, adv. Altre volte, in altro tempo. SYN. Olīm, quondam. Altrimente. Secus, aliter. Non āliās calo ceciderant plara sereno. Virg.

Mibī, adv. Altrove, in altre parti. Arborei fætūs ălibi ātque injūssă virēscūnt. Virg.

Alică, æ, f. Polenta fatta di spelta. Dimin. Ali-călă. Mittehat Umber aliculam mihi pauper; mittit alicam; factus est enim dives (scaz.). Mart.

Aficibi, adv. In qualche luogo. PER. Usquam,

ūspĭām.

Aliennde. Adv. Da qualche luogo. J Sive aliunde fluons, alicunde extrinsecus aer. Lucr.

Atid, lo stesso che alind. J Quando alid, ex alio resicit natūra, nec ūllam. Lucr.

Alienigena, æ, f., vel Alienigenus, a, ūm, adject. Straniere, forestiere. SYN. Externis, externus, peregrinus. I Ex alienigenis consistant ligna necesse est. Lucr.

Alieno, as, avī, atum, are. Distorre, togliere. Act. acc. SYN. Aūfero, āmoveo, āverto, dīsjūngo, transfero. Alienare, vendere. Vendo, trado, distrăho. ¶ Însĭdĭōsă tŭōs ălĭēnānt mūrmŭră sēnsūs. Claud.

Alienus, a, um, adject. Alieno, straniere. SYN. Exterus, externus, hospes, advena, peregrinus, ălienigenă. Contrario, nemico. Aversus, discrepāns, abhorrens, alienātus. J Quin etiam sie me dicont aliena locutum. Ovid.

Atifer, vel äliger, a, um, adject. Alato. SYN. Alātus, āles, pennātus, pennīger. I Trānsit et ālifero tollitur axe Ceres (pent.). Ovid. 9 Agminis aligeri subito cum lapsus ad undas. Virg.

Alimentum, I, n. Alimento, nutrimento. SYN. Nūtrīmēntūm, pābulum, ēsca, cibus, dapēs. EP. Mītě, dālcě, suāvě, jūcundum, ūtīlě, sānum, lautum, mederatum. J Nec tantum segětěs, alimentaque debita dives. Ovid.

Ătimēniä, æ, f. vel älimēniūm, iī, n. Nutrimento. Debitus, et simplex alimonia, vestis et una.

Atimos. Sorte d'erba. I Gignitur hic alimos, quam

sī quīs mordeat herbam. Fan.

Año, adv. Altrove, ad altro luogo. SYN. Aliorsum. Atque sătas ălio vidi traducere messes. Virg. Ălioqui, vel Alfoquin, adv. Altrimenti. SYN. Aliter, alias, secus. ¶ Quod mœchūs foret, aūt sīcāriŭs, aūt alfoqui. Hor.

Alipēs, pedis, adject. Chi ha le ali ai piedi. SYN. Ales, alatus, aliger, pernix, velox, pennipes. Alipedumque fugam cursu tentavit equorum.

Virg.

Ālīphā, ē, vel Ālīphē, ēs. Alife, città nell'A-bruzzo. Ālīphæ, ēt clăriō contemptæ semper Acerræ. Sil.

Atīphānus, a, ūm. Di Alife. J Oriphyā domūs hinc

Alīphānus Tācchō. Sif. Ătīptēs, æ, m. Macstro degli atleti, che correvano nello stadio. EP. Nĭtĭdus, unctus. J. Callĭdus et cristæ digitos impressit ăliptes. Juv.

Aliquando, adv. Qualche volta, talora. SYN. Quāndōquĕ, nōnnūmquām, īntērdūm, sæpĕ. Finalmente. Tändēm, dēnĭquĕ. Altre volte. Ōlīm quōndām. ¶ Ōrbātūrā_pătrēs_ălĭquāndō fūlmină ponăt. Ovid. J Aique ăliquândo meus dēt tibi vērbā coquus (pent.). Mart.

ăliquandiă, adv. Alquanto per qualche tempo. SYN. Aliquantisper. PER. Tempore non malto.

Atiquantisper, adv. Alquanto. J flosque aliquan-tisper poscit migrare cubili. Ovid.

Alĭquāntūm, vel Ălĭquāntŭlūm, adv. *Alquanto.* SYN. Paulum, pautīspēr, nonnihil, leviter, ä-liquantīspēr. J Ūtquē mēi vērsūs aliquantum noctis habebunt. Ovid.

Aliquāntŭs , ă, ūm, adject. Alquanto grande. SYN.

Tantulus, tantillus, aliquantulus.

Aliquid , n. indeel. Qualche cosa. SYN. Quid quiddam, quidpiam, nonnihil. ! Est aliquid nūpsīssē Jovī, Jovis esse sororem. Ovid.

Aliquis, aliqua, aliquod, vel aliquid, alicujus. Alcuno.SYN.Quis, quidam, nonnullus, quispiam, Aliquot, indecl. plur. Alcuni, alquanti. SYN. Aliqui, quidam, nonnulli. f Post aliquot mea regna vidēns mīrābor arīstas. Virg.

Aliter, adv. Altrimenti. SYN. Secus, alias. PER. Alia ratione. Alio modo. I Haud aliter flaxit

dīscīssō cortice sanguis. Ovid.

Aliunde, adv. D'altronde, d'altro luogo. Sive ăliunde fluens, alicunde extrinsecus aer. Lucr. Āliŭs, ăliă, ăliŭd, ăliŭs. Altro, altrui. SYN. Alter. J Pygmálton, scelere ante áltos immantor om-nes. Virg.

Āliābor, eris, lāpsiis, lābi. Scorrere sopra, sdrucciolare, giungere in alcun luogo. Dep. dat., vel acc. cum ad. SYN. Accedo, addor, adjungor, věnio, adsům, attingo, appello, secundo. § Et tandem Euborcis Cumarum allabitur oris. Virg. 31

Anaboro, as, avī, atūm, are. Affaticarsi molto. Act. acc. et dat., vel ad cum acc. SYN. Laboro, nitor, enitor, conor, contendo, molior. Simplici myrto nihil allabores (sapplı.).

Āllāmbo, is, ērē. Leccare, toccare leggermente, Act. acc. SYN. Lāmbo, lībo, gūsto, dēgūsto,

ättingo.

Allatro, as, avi, atum, are. Latrare, abbajare appresso alcuno. Act. acc. SYN. Latro, maledico, eriminor, convicior. PHR. Convicia fundere. Măledictă îngerere. Conviciaque însuper addunt. Allatres licet usque nos, et usque (phaleuc.). Mart.

Allātus, a, um, partie. Portato, arrecato. SYN. Latus, delātus, vēctus, advēctus, asportatus. J Quæcumque immundis fervent allata popinis. Hor.

Allego, as, avī, atum, are, Mandar ambasciatori. Act. acc. SYN. Lēgo, mītto. Allegare, dir la sua ragione. Āddūco, cīto. ¶ Āllēgāntquĕ sǔōs ūtrōque ā sānguĭnĕ Dīvōs. Stat.

Allego, is, legi, lectum, ere. Scegliere, rileggere. Act. acc. SYN. Lego, ēligo, dēligo, Aggiugnere, unire ad altri. Addo, jūngo, adjūngo, ascrībo. Allegit în cætum patrum, sanctumque senatum. Mant.

Alleluja, Canto d'allegrezza. (Hebraice, Laudate Dominum'. J Amen reddidit, Alleluja dixit

Allevo, as, avi, atum, are. Alleggerire. Act. acc. SYN. Levo, sublevo, mollio, lenio, mitigo, tempero. Levare in alto. Tollo, erigo. f Evolat ut gělidős complexibus allevet artus. Prop.

Allia, a, m. et f. Allia, fiume d'Italia. I Et damnātā dīū Romānīs Allia fastīs, Lucr.

ĀHicio, is, lexī, lectūm, ere. Allettare, lusingare, tirar a se con lusinghe. Act. ace. SYN. Invito, pēllīcīo, capro, traho, attraho, excito, dūco, addūco, compēllo, as. ¶ Īndē sonās sequitār, qui tardius allieit aures. Lucr.

Ālifdo, is, sī, sūm, ērē. Urtare contra qualche cosa, rompere, Act. acc. SYN. Illido, impingo, lado, öffendo, frango, comminuo. Ipsius ante pedes flüctüs siműl állidébánt (spondaic.). Cat.

Alligo, as, avī, atum, are. Legare, attaccare a qualche cosa. Act. acc. SYN. Ligo, colligo, as, vincio, stringo, ästringo. Alligat et novies Styx interfüsă coercet. Virg.

Allino, is, līnī, vel lēvī, aut līvī. lītūm, ere. Ungere. Act. acc. SYN. Lino, ungo, innugo. J Culpābīt dūros, în comptis āllinet ātrum. Hor.

Allinn ii, n. Aglio EP. Acre, dürum, rüsticum,

ölens, redőlens. § Álliğ, serpyllümque herbás contûndit ölentés. Virg. Anobrógés, úm, m. plur., Állobróx, sing. Savo-jardo, Piemontese. SYN. Săbaŭdī, Pédémöntánī. EP. Möntánī, Rhödáneji, încülti, rūdes, bār-bārī, intīdī. § At non Állóbrógum gentés, Rhödămējā pūbēs. Hor. Novisque rebus infidelis Allobrox, Hor.

Alloquor, eris, atas, loqui. Parlare con alcuno. Dep. acc. SYN. Allor, compello. PHR. Coram Alloqui, Voce, dietis, verbis affari, compellare, äggredī. Dīctīs āffātur amīcīs. Atque hāc affātūr võcĕ părēntēm. Ad quēm hīs võcĭbūs ūsa est. Compellare virum, et mæstas expromere voces. S Alloquere, et celeres defer mea dicta për aŭrās. Ovid.

Alloquiam, ii, n. Discorso, ragionamento. SYN.

Affatus, sermo, vox, dieta, verba, colloquium, EP. Dülce, gratum, snave, juenndum, amīeum, ūtile, honestum, longum, breve, mūtuum, optatūm, benīgnūm. Scūjus ab alloquiis anima hæe möribunda revixit. Ovid.

Althbesco, is, ere. Piacere, esser gradevole. Neut. dat. SYN. Placeo, arrideo, sum gratus. Obbedire, acconsentire, far volentieri. Făveo, obtem-

pero, consentio.

Āliūceo, ēs, xī, ēre. Splendere. Neut. dat. SYN.

Lūceo, splendeo, ālfūlgeo, refulgeo.

Allūcinor, ārīs, ātus, ārī. Abbagliarsi, restar ingannato, ingannarsi. Dep. SYN. Fällör, erro, ăberro, decipior. J Fluctus, et în rebus trepidīs āllūcinor ancēps. Pass.

Āliūdo, ĭs, sī, sūm, ĕrē. Alludere, far compara-zione. Neut. dat. SYN. Cōmpōno, cōnfĕro, cōmpăro. Accarezzare alcuno, faryli festa intorno. Blândĭŏr, āssēntŏr, ădūlŏr. ¶ Nēc paūca āllūdēns, ča vox aūdītā laborum. Virg

Alluo, is, ŭi, ĕrĕ, Scorrer vicino. SYN. Allabor, īrrigo, cīrcūmíluo, præteríluo. J An marĕ quod sūprā memorem, quodque alluit intra. Virg.

Altuvies, ei, f. Diluvio, inondazione. SYN. Alluvium, ālluvio, dīluvium, proluvies. Fēcit, čt ālluviē mons est deductus aquarum. Ovid.

Almo, onis, m. Picciolo fiume. Est locus, in Thyerim quo lubricus influit. Almo. Ovid. Hist. Ruscello vicino a Roma, ove i sacerdoti di Cibele facevano i sacrifici.

Almus, a, um. Nutritico. SYN. Alens. Ferace. Ferax. Santo. Felix, Divus. Sacro, beato. chiaro. Clārus. J Ālma Vēnus Phrygii genuīt Simo-entis ad undam. Virg.

Alnus, I, f. Ontano, albero che nasce vicino alle acque. EP. Altă, longă, proceră, aeriă, frendens. viridis, opāca, teres, fluviālis, fluminea, procellosa, æquorea, Phaetontea (a sororibus Phætontis in alnos mutatis). PER. Amīcă fretīs. Flüctibus aptior. PHR. Torrentem undam innătăt alnus. Qui dubiis ausus committere flatĭbus ālnum, idest navem. J Corticis, ātque sŏlō prōcērās ērigit ālnōs. Virg.

Alo, is, alui, altum, vel alitum, ere. Nutrire. Act. acc. SYN. Cibo, pasco, nutrio, educo, is, educo, ās. PER. Nūtrīmēntă do. Ferre cibum. Alimēntā dō, minīstro, sūppēdito, pērrigo. PHR. Bīnos ălīt ūbere fotus. Infantem maternis nascěrě māmmīs. Párvôs ēdūcěrě nátôs. Frondibus arboreīs, et amara, pascitur herba. Lacte nūtrīrē. Dăpibus pāscērē. J Illo Virgilium mē

tēmpŏrē dūlcīs ălēbāt. Virg. Ālŏē, ēs, f. *Erba amara*. ¶ Plūs ălŏēs quām mēllĭs

hăbet, quis deditus autem. Juv.

Ālōeūs, ī, m. Aloo. Impiňs hāne prolēm superīs īmmīsit Alōeūs. Luc. Fah. Gigante, figlio di Titane e della Terra, padre d'Oto e di Efialte, quali mandati a guerreggiare contra gli Dei, furono uccisi da Apolline e Diana.

Ăloides, æ, m. Figlio d'Aloo. Ilie et Aloidas

geminos immania vidi. Virg.

Alopecia, &, f. Sorta di malattia. tigna. 9 Ursus ălopeeram commisto sanăt ăceto. Amm. Marc.

Alpēs, ĭum, f. Alpi. EP. Alta, celsa, excelsa, āčriā, ātličriā, horrendā, superbā, horridā, dēvēxē, pătidæ, dēsērtæ, apērtæ, canæ, gělidæ, nīvālēs, Borēæ, vēntosæ, prūinosæ, nūbifēræ, nīmbifera. PER. Alpīnī montes. Alpīna rupes,

caūtēs. Ālpīnă jūgă, căcūmīnă, sāxă. PHR. Jām gčlidas Cæsar cūrsū superaverat Alpes, Saxa pruīnosās nūmquām cālcātā pēr Alpēs, Gēlātās trānsvölāt Ālpēs. Āspērā nūbifērās quās Rhētiā porrīgit Ālpēs. Ārdijā montis Ālpīnī fāciēs. Ācrīs sævīt ubī frīgore semper hyems. Æquāntēs gelidīs nūbilā sūmmā jūgīs. 9 Gāllica rūra vides, devexasque excipit Alpes. Luc. Expl. Monti altissimi che dividono la Francia dall'Italia ed Alemagna.

Alphēus, ī, vel ēos, m. Alfeo. EP. Græcus, celer, răpidus, fugax, abditus, occultus, reconditus. PER Elidis amnis Occultas agens vias subter mare. J Ortygiam Alpheum fama est huc Elidis aumem. Expl. Fiume d'Elide nella Morea, il ·quale scorrendo sotterra, e passando pel golfo di l'enezia, va a congiungersi colla fontana Aretusa

nella Sicilia.

Alpīnus, a, um, adject. Delle alpi, alpigiano, abitatore, e cosa d'alpi. J Adde truces Lepidi motus, alpinaque bella Luc.

Ālsiŭs, ă, ūm. Freddoloso. J Ignis čnim cūrāvit,

nt altia corpora frigus. Lucr.

Altare, is, n. Altare. SYN. Ara. EP. Sacrum, sőlemně, sanctům, věněrábilě, festům, flagrans, pīngnē, fūmīdūm, cūltūm, dīvīnūm, mārmŏ-rčūm, thūrĭfĕrūm. PER. Thūrĕ văpōrātūm. Fūmāns sacrīs īgnībūs. Thūre călens. Cruore fūmāns. PHR. Mūlto quod fūmat odore. Thūrea, nec circum volitante altaria fumo. Thure văporātīs lūcent āltārībus īgnes. 9 Bīssenos cui nostră dies altariă fumant. Virg.

Āltē, adv. Altamente. 9 Pūrpērēoque āltē sūrās

vīncīrē cothārno. Virg.

Ālter, a, ūm, ius. Altro, diverso. SYN. Alius, dīvērsus, dīspar, dīssimilis. Secondo. Secundus. Alter, erît tûm Typhis, et altera quæ vehat Ārgō. Virg.

Alter, vel halter, eris, m. Massa di piombo, di cui servivansi per contrappeso quelli che danzavano, o saltavano. EP. Gravis, plumbeus. Quid pereant stulto fortes altere lacerti. Mart.

Altercatio, onis, f. Contesa. SYN. Rīxā, jūrgium, pūgnă, līs, contentio, discordiă, dissidium. EP. Acerba, aspera, gravis, iniqua, molesta, improba, vēsana, īnsana, clāmosa, rabida, tūrpis,

AHērcor, ārīs, ātus, ārī. Contendere. Dep. SYN. Rīxor, jūrgor, pūgno, certo, contendo. PER. Jūrgia mīscērē. Mēditārī jūrgia līngua. Īrrita dīctāt jūrgĭā.

Ältērnātīm , adv. L'un dopo l'altro, a vicenda. SYN. Alternis, vicissim, per vices. I Alternis dicetis,

ământ alternă cămœnæ. Virg.

Alterno, as, avi, atum, are. Avvicendare, far nno dopo l'altro. Act. acc. PHR. Alternis ago, facio, dico, repono, subjicio. Illi alternantes multa vī prælia miscent. Virg.

Alternus, a, am. A vicenda, un dopo l'altro. I Sic āltērnā dňcēs bēllorum vulnera pāssī. Luc.

Āltēro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Alterare, cangiare. SYN. Mūto, immūto, vario, pērdo, depravo, corrampo. Ille suam faciem transformat, et älterät ärte. Sil.

Alterplex, icis. Doppio. Alterplices, bicolorea.

Atterniter, a, nm, adject. L'un di due, overo, o l'uno a l'altro. Alterutram in partem l'ilum, cum longius obsit. Luc. Quo căret alteruter, sumit ab alterutro (pent.).

Āltnēa, æ, f. Altea. SYN. Thēstias. EP. Infelix, īmpĭā, scēlērātā, ūltrīx, mīsērā. Fab. Figlia di Testio, moglie d'Oenco re della Calidonia, e madre di Melcagro.

ĀIIIIs, is, in. f., č, n. Nutvimento per ingrassare, o animale da ingrassarsi. J Ad nos jām ventēt minor āltīlis īnde parātor. Iuv.

Attīnum, ī, n. Altino. EP. Dīves, āmplūm, potens. PER. Superfuse tumulata latensque Neptuno māgnæ ūrbis ūmbra. Hist. Urbs olim in Veneto littore florentissima juxta Aquilejam fuit, jam mari superfuso obruta.

Attisonans, tis, vel Altisonus, a, um. Uno che fa gran suono. SYN. Grandisonans, sonorus, resonāns. J Altisonīs alacres cecinerunt vocibus hymnos. Mant.

Altitonante. SYN. Jupiter. PER Păter altitonans. Ex alto fulmină vibrans. Nām păter altītonāns stēllantī nīxus Ölympo. Cic.

Āltītūdo, ĭnĭs, f. Altezza, profondità. SYN. Apēx, vērtēx, jūgūm, căcūmen, fastigiūm. Psallat āltītūdo Cœlī, psallent omnes Angelī (troch.). Prud.

Ālijvolāns, antis, vel altīvolijs, a, um. Che vola in alto. Ilbīcus ūt pēriīt vindēx luit altivolans grus. Aus.

Altor, öris, m. Nutritore. SYN. Alumnus, nutritor. Corpus et altores raptat per viscera succos. Rom.

Altrinsecus, adv. Altronde, da altra parte. 9 Si nostrum sumet, tu teneto altrinsecus (jamb.).

Altrix, īcis, f. Nutrice, balia. SYN. Alūmna, nūtrīx. ¶ Ēt tērram āltrīcēm sævi ēxēcrāmur Ulyssis. Virg.

Āltīm, i, n. Il mare. SYN. Măre, pelagus, āquor, pontus, fretum, sălum. Ecce autem gemini â Tenedo tranquillă per altă. Vix e conspectu

Siculæ telluris in altum. Virg.

Āltus, a, um, adject. Alto, elevato. SYN. Celsus, ēxcēlsus, summus, arduus, aerius, procerus, suprēmus, ēlātus, sublīmis, ēditus. Profondo, basso. Imus, humilis, demissus, profundus. Grande, eccellente. Māgnus, præstans, excellens. PER. Sydera tangens. Nubibus aquus. Nubes vertice tangens. Nubibus insertans altis caput. Töllens se ad sydera. Cælo propinquus. Proximus astris. Caput ad astra ferens. PHR. Regia Solis erāt sublimibus alta columnis Ipse ardňůs, altaque půlsat sydera. Et sydera vertice pulsat. Aerii cursu petit ardua montis. Urbs ếrất în sũmmô nữbǐbửs đượu jũgô. Tế sĩnở nīl āltūm mēns īnchöat. J Āt pitus Ænēās ārcēs, quibus āltus Apollo. Virg

Alveare, is, n. Alveario, melario. SYN. Alvear, ālvěŭs, alvěarium. EP. Dulcě, olens, pingue, redolens, ödörüm, mellillüüm, Hyblæum, Cecropium, vimineum. PER. Apum domus, sedes, eŭbīle, statio. Cērea tecta. Odorī corticis antrum. Alvei dulces cella. PHR. Principio sedes ăpibūs, stătioque petendă. Suspenso fuerint

ālveāriā vīmine textā. Virg. V. Mel. Alveotis I, m. Piccolo canale. J Cūjūs et ālveotos,

et lænam pignerat Atreus. Juv.

Alveus, I, m. Letto, o canale d'un fiume. EP. Cavus,

lātūs, āngūstūs, vāgūs, dēelīvīs, spūmāns, cærūlēŭs, sērpēns, ērrāns, sīnūosūs, oblīquūs, spātīosūs. PHR. Lāto Nīlūs dēlāpsūs in alveo. Spūmantique încubăt alveo. Assueta: ripis volucres, et fluminis alveo. I Sustinet impositos sūmmā căvūs ālvčūs ūndā. Hor.

Minmen, inis, n. Allume. EP. Montanum, calidum, salsum, limosum, aquosum. Aut igitur

tectum lauæ supponts alumen. Ser.

Mümnä, æ, f. Nutrice, balia. SYN. Nütrix, ältrix. EP. Dūleis, cārā, venūstā, verecūndā, ¶ Alūmmā cělěrém quō răpīs tēctīs_pědēm? (jamb.) Sen.

Minmis, i, m. Allevatore, nutritore. SYN. Altor, nūtrītor. Figlio, allievo, EP. Suāvis, dūleis, cārŭs, dīlēctŭs. § Nēcnōn ēt Tityōn tērra ōmnīpotentis alamnam. Virg.

Atūtă, &, f. Pelle molle, e delicata. EP. Mollis, tennis. Joppositam nigræ lunam subtexit alutæ.

Alvis, i, f. l'entre. SYN. Venter, uterus, pectus, īlia, viscērā. EP. Capax, avida, vorax, jējūna, plēnā, tūrgīdā, pātūlā, tūmīdā, grāvīdā. PHR. Tümidam sie explicat alvum. Semianimesque ārtūs avidām condēbatin ālvūm. ¶ Quod tauien ē nobās grāvidā celātūr in ālvo, Ovid.

Mixothoe, es, f. Ninfa. J Fertur Alyxothoe gra-

eili conātă bicorni. Ovid.

imābitis, is, m. f., e, n. Amabile, SYN. Amāndus, dūleis, grātus, suāvis, jūcūndus. PHR. Dīgnus āmōrē. ¶ Mōrē bŏnūs sānē vīcīnus āmābilis höspēs. Hor.

Āmābititēr, adv. Amabilmente. SYN. Grātē, jūcũnde, suaviter. I Lūsit ămābiliter donec jam

savus apertam. Hor.

imāho, interject. Fi prego, di grazia. SYN. Quāso, öro, vělim, prěcor, öbtestor. 9 Die verum mihi. Marce, die, amabo (phaleuc. . Mart.

imătecită, ărum, m. Popoli d'Idumea, discendenti d'Amalec, figlio d'Esau SYN. Amalectada.

Amātthēğ, ē, f. Amaltea. PER. Almă Jövis nūtrīx. Alūmnā dovis, Olenia capra. In cūnas öllíciósá Jóvis. 9 Nais Amalthæa Cretæa nöbilis Ida. Ovid. Fab. Capra che allattò Giove; perlochè cresciuto esso in età, la collocò nel numero delle stelle.

Āmān, ānīs, m. Amano. EP. Impiŭs. J Āmānēm sīc ārtē sūā creidīssē pērēmptūm. Fil. Hist. Gran confidente det re Assuero, il quale volendo far perire il popolo giudeo, fu egli medesimo impiccato sopra quello stesso patibolo che aveva

apparecchiato per Mardocheo.

Amando, as, avi, atum, are. Scacciare, mandar via. Act. acc. SYN. Expello, čjicio, pello, ablego, relego. ¶ Löngins amandát, vástásqué relegat in örás. Virg.

Amāns, āntīs, m. f. n. Amante. SYN. Amātör, procus. EP. Āmēns, īnsānus, pērvigil, sēdulus, īnsomnīs, lauguens, trīstīs, lauguīdūs, gemens, pāllīdas, sollīcītas, mīserandas, captīvas, mītis, ūrbānus, fīdēlīs, plācīdus, pulcher, formosus, īneērtus, vārius, impātiens, mūtābilis, ēxcors, pērjūrus, mēndāx, dolosus, fucātus, īnsidiosus. Lātās amāns donēc viridī meā carmīna palmā. Ovid.

Amanns, i, m. Amano (monte'. ! Mater in advērso eatulos vēnātur Amano. Val.

imacăcinăm, î, n. Unguento di maggiorana. ¶ Dênique ămărăciuum făgitat sus, et timet emne. Lucr. Amāracus, ī, m. vel Amāracum, ī, n. Persa, maggiorana. EP. Dūlcīs, mollīs, suāvīs, olens, fragrans, odorus, odoratus. J Idalia lūcos, ubi

möllis ämäräcüs illüm. Virg.

Amarauthus, I, m. Amaranto (erba), sciamito. EP. Æternus, perennis, immortalis, perpetuus, ölens, llőréns, grátús, ámænús, pürpűréűs. PER. Nűmquam marcescens. Marcescere nescins. PHR. Čuī llos pērpētūŭs. Sūstīnēt ūrēntēs æstūs, nēc frīgörē lāsus Brūmālī möritur. J Hās hyācīnthē tenes, illas amaranthe moraris. Ovid.

Ămārēsco, ĭs, črč, n. Divenire amaro. SYN. Ĭnă-mārēsco. ¶ Nēmpe ĭnămārēscānt ĕpŭlā sinĕ

finë pëtitë. Hor.

Amārities, cī, f. Imaritudine. SYN. Amāror. EP. Îngrātă, āspēră, dūră, dīfficilis. mōrōsă. J Quī dūlcēm cūrīs mīscēt ămāritiēm (pent.). Cat. Nec Dens, ūt perhihent, amor est, sed amaror, ět errör. Luc.

Amārus, a, um. Amaro. SYN. Acerbus, asper, ămārulentus, Ingrato, Dūrus, trīstīs, mūstus, īngrātus, molēstus. ¶ Florentem cythisum, ēt

sălices carpetis ămaras. Virg.

Amaryttis, idis, f. Amarillide. EP. Pülchrä, förmosă, těněră, sylvěstris, věnůstă, cănoră, mæstă, āgrēstīs, vērēcūndā. Nonne fint satīus trīstēs Ămăryllidis îras. Virg.

Amăsēnus, ī, m. Amaseno, fiume dell'Italia. J Ecce fűgæ mediő sűmmis Amásenűs ábűndáns. Virg.

Amāsis, is, vel Amāsio, onis, m. Amasi, re dell'Egitto. Non mihi pşrämidüm tümülis evülsüs Amasis. Lucr.

imāsins, ii, m. Amante, amico: item Amāsia, a, 1. amica. SYN. Amāns, ămātör. J Amāsiörūm comprimūntūr frāudibūs (jamb.). Prud. Quibūs sŭām dēlēctēs īpse amasiam (jamb.). Var.

Amathūs, untis, f. Amatunte, città di Cipro. El'. Cypriă, clără, nobilis, facundă, metalliferă. Est Amathūs, est celsa mihī Paphos, atque

Cythera, Virg.

Ămāthūsĭā, ā, f. Fenere. Yide Venus. 🤊 Nām mǐhǐ quam dederit duplex Amathusia coram. Cat. Amator, oris, m. Amatore, amante, amico. SYN. Amāns, amīcus. Urbis amatorem Fūscum salvērē jūbēmus, Hor. Cur alīquis laqueo collum nūdāvit amātor? Ovid.

Amātus, a., ūm, partie. Amato. SYN. Dilēctus, cārus, amīcus.

Ămāzon, onis, vel Amāzonis, idis, f. Amazone. EP. Thērmōdōntæä, Scythĭcă, hēllĭcă, hēllĭgĕrä, förtis, indomita, Martia, Mavortia, virilis, mascălă, aūdāx, întrepidă, crūdelis, secūrigeră, pēltīgērā, peltātā, fūrēns, fērox, scūtīgērā, crīstātā, potēns, Strymonis (a Strymone fluvio), magnanima. PER. Amazonidam cohors, Peltigěră cohors. Peltată cătervă, Lûnatîs agmină pēltīs. Căterva scutigera. Thurma Thermodontăcă. Seythică puclia. PHR. At medias inter cardes exultat Amazon. Mascula peltatas comitēs ēdūxīt Āmāzōn. Pīctīs bēllāntūr Āmāzŏnēs ārmīs. Āt Sejthicā longis ūtūntūr Āmāzones hāstīs. ¶ Pūlsānt ēt pietis bēllāntūr Āmāzones ārmīs, Virg. Hist, Le Amazoni furono femmine molto eccellenti nel querreggiare

Amāzonins, vel Amāzonicus, a, um. Di Amazone. Alter Amazoniam phäreträm, plenamque sä-

gittis. Virg.

Ambages, is, vel Ambago, inis, f. Giro, oscurita,

discorso oscaro, ambiguità, SYN. Māsandrus, gyrus, flexus, sinus, spīra, cīrcuitus. EP. Cæca, longă, înviă, obscură, difficilis, obliquă, flexă, hörrenda, pērplēxa, molesta, latebrosa, fallax, lūbrică, connexă, lăbyrinthiăcă. PHR. Horrendas canit ambages. Labitur et flexa dubios ambāgě rěsolvit. Deceptus multa ambagě viarum. Non longis opus est ambagibus inquit. \ Dadălus îpse dolos tecti, ambagesque resolvit. Virg.

Āmbědo, is, ēdī, ēsām, vel ēstām, ere. Mangiare, rodere attorno. Act. acc. SYN. Edo, cōmědo, rōdo, cōrrôdo. J Āmbēsās sŭbĭgāt mālīs ābsūměrě mēnsās. Yirg.

Āmbianum, ī, n. Picardia. EP. Bēlgicum, clārum, āntīquūm, förtě, pötēns, īllūstrě, nöbřlě, dīvěs, flörens, superbum, celebre, Martium, bellicum, învietum, îndomitum, înexpugnabile, înaccessum. PER. Belgarum decus, caput, princeps. PHR. Urbs populosa viris. Arce invicta. Templō înclytă. Ürbs aŭgūstă, pŏtēns, nūllī cēs-sūră. Ārx hōrridă bēllō. J Āmbĭănī trēmŭlūm cernens Martinus egenum. Fortun. Ilist. Città nella Picardia, in cui evvi un famoso tempio.

Āmbigo, is, ĕrĕ, n. Dubitare. SYN. Dūbito, hærĕo, flüctuo. J Ambigeres raperet ne rosis aurora

rŭbōrēm. Aus.

Āmbiguus a, um. Ambiguo, SYN. Incertus, dubius, anceps, varius. In vulgum ambiguas,

ēt quærere conscius arma. Virg.

Āmbiō, īs, īvī, vel ĭī, ītūm, īrē. Circondare, cingere. Act. acc. SYN. Cîrcumdo, cîngo, vâllo, sepio. Aspirare. Sector, capto, prenso, aucupor. J Quae răpidus flammis ambit torrentibus amnis. Virg.

Ambitio, onis, f. Ambizione. SYN. Ambitus, vănitās, supērbia. EP. Vāna, inanis, cæca, levis, vēntēsā, tumidā, insanā, dēmēns, vēsanā, impotens, impatiens, mala, prava, iniqua, nefanda, pērnīciosa, misera, pērvigil, anxia, insomus, īrrēquietā, sollicitā, ārdens, aūdāx, temerāriā, trūx, fera, invida, livens, tabifica. PER. Honörüm dīrā cŭpīdo, lĭbīdo. Laūdĭs vēsānŭs ămŏr. Quærendi nominis ardor. Laudum cæca cupido. Ambitionis amor, PHR. Misera ambitione laborăt. Ambitione măla, aut argenti pallet ămore. Nimiūm mortālia corda fatīgat ambitio. Nec levis ambitio, perfusaque gloria fuco. Ambitio mentes agitat vesana superbas. Heu pestis damnosa homini, et funcstă libīdo Nominis. § Sollicitæque fugāx āmbitionis erām pent.). Ovid. Āmbitiosus, ā, um. Ambizioso. SYN. Superbus,

vānus, inflātus, tumidus. PER. Ambitione furēns. Vānī cāptātör hönöris. Cāptātör pöpulāris aŭræ. Cæcō pērcūlsŭs laūdis amore. PHR. Quem famæ, laudumque cupido exagitat. Qui vānīs honoribus inhiat. Quem vanæ gloria laudis ūrit. Quem trahit ambitio. Laudisque cupīdinē trāctūs. Cūjūs ūrit misērūm gloriā pēctūs. Notă quidem, sed non ambitiosă domus (pent. .

Ovid.

Ambītus, a, um. Circondato, cinto. SYN. Cinctus, septus, circumdatus. Jussit et ambitæ cir-

cumdăre littoră terræ. Ovid.

Ambitus, us, m. Ambizione, superbia. SYN. Ambitio, fastus, vanitas, superbia. Circolo, circuito. Cīreus, cīrenitus, gyrus, flexus, sinus. \ Et propěrantis aquæ per amænos ambitus agros. Hor. Ambo, æ, örum, arum, öbus, abus. Tutti due, entrambi. SYN. Dňo, ŭterque. Ambo florentes ætātībns, Arcades ambo. Virg.

Āmbrācia, & , f. L'Arta , vittà d'Epiro. \ Ūreris , Ambrăcia est terră petendă tibî (pent.). Ovid. Ambrosia, a, f. Ambrosia. EP. Divina, sacra, dūleis, æterna, celestis, salūbris, odorifera, ætherea, PER. Cibus Deorum, Colestes epula, Cœlestes ambrosiæ succi. I ttæc ait, et liquidum ambrosiæ diffudit ödörem. Virg.

Ambrosius, ā, ūm. Dambrosia. SYN. Immortālis. dūleis, frāgrāns, ödörifer. J Āmbrösiæque comedivinām vērtice ödörēm. Virg.

Āmbrosĭus, ĭī, m. S. Ambrogio, vescovo di Milano. EP. Dīvus, sanctus, pius, doctus, disertus, facandus, maximus, fortis, invictus, intrepidus. Āmbūbājā, ārūm. Donne di Soria, che abitavano ne'luoghi disonesti di Roma. ¶ Āmbūlājārūm

cöllegiá phármácópölæ, tlor.

Āmbŭtācrūm, ī, n. Camminata, luogo dove si pas-seggia. SYN. Põrtřeŭs, vēstřbůlům. J Īn āmbŭlācrīs rīvulos aquæ propter (scazon.).

Ambulatio, onis, f. Spasseggiamento, camminata. SYN. Ambulacrum, area, porticus, platea, nemus. EP. Sana, salūbris, læta, grata, jūcunda, vēspērtīnā. PER. Grātā sēmītā. Amænūm, spātiosum, arboribus textum iter. In magna sĭmŭl āmbŭlātĭōnĕ (phal.). Cat.

Ambulator, oris, m. Camminatore, andatore. Quod āmbūlātor porticum terit servus (scazon.). Mart.

Ambiito, as, avī, atūm, are. Camminare, spasseggiare. Neut. SYN. Dčambulo, inambulo, čo, vādo, Incēdo, grādīŏr, spātīŏr, prēgrēdīŏr. PltR. In siecă secum spătiatur ărena. Passibus încēdo lēntīs. Pīnguēs spātjātās ād ārās. Lēntus spātjārē sub ūmbrā. J Āmbulāt ēt geminīs ēxūrgīt mēnsā lūcernīs. Juv.

Ambūro, is, ūssī, ūstūm, ere. Abbruciar attorno. Act. acc. SYN. Uro, aduro, comburo, cremo, ābsūmo, consūmo. Offa nimis fervens fauces

āmbūrit edentis. Pass.

Āmēn. Ē così, è vero, così sia. Vox est hebraica, græcc, 'Aμζ2. J És responsaris ferit aera vo-cibus: amen. Aus. J Qui mihi spes ven æ,

caūsă sălūtis, ămēn (pent.). Ven.

Amens, tis, m. f. n. Mentecatto, folle, pazzo. SYN. Īnsānus, dēmēns, stūltus, fatuus, stolidus, lymphātŭs, stŭpĭdŭs, vēcērs, fŭrĭēsŭs, īnsĭpĭēns, mălĕsānŭs. PER. Impös ănĭmī. Mēntĕ cāptŭs. Mentis inops. Rătionis egens, J Arma amens căpio, etc. Virg.

Amentia, &. f. Mentecattaggine, pazzia. SYN. Stultitiă, dementiă, vecordiă, furor, însâniă. EP. Præceps, petulans, gravis, andax, temeraria, vägä, rähidä, füriosä, mälesanä. PER. Mens însană. Mălă mēns. Efferă vis ănimi. Cēcus mēntīs fūror. J Pūlsa gravī gravīs est amentīa, cūrrībūs aurā. Ovid.

Amentho, as, avi, atum, are. Act. acc. Metter una corda ad un dardo, ed altro. Cum jaculūm pārvā Lihys amentavit hahena. Lucr.

Āmēntūm, ī, n. Legame de' dardi e delle scarpe, e di qualsivoglia cosa. SYN. Lorum, ligamen. fūnis, nexus, vinculum. Intendunt acres arcus, āmentăque torquent. Virg.

Ames, itis, m. Pertica per uccellare. J Aut amite

levī rārā tendīt retiā (jamb.). Hor.

Americă, a, f. America. EP. Ignotă, ültimă, încognită, aurea, fertilis, dives, Neptunia, abdită,

AMNIS

încultă, nemorosă, feră, barbară, nudă, înviă. ¶ flörrébit tändém divős Ăměrică profanos, Man. Expl. Una delle quattro parti del mondo, chia-

mata oggi il Nuovo mondo.

Ămerinis, ă, am. D'Ameria, città di Umbria, nell'Italia. (Hie crebra olun salicta, unde Amerina, salix, et Amerina retinacula, pro viminibus). Atque Amerină părânt lentæ retinaculă viti. Virg.

Amethystinus, a, um. D'Ametisto, o color d'ametisto. SYN. Exămethysto, vel violaceus. 9 Causidicum, vendunt Amethystina; convenit illis.

Juv.

Amethystus, i, m. Ametisto (pietra preziosa). EP. Prētīēsus, micans, falgēns, pārpurēus. Hīc Paphrās, myrtēs, hīc pārpurēes Amethystēs. Ovid.

Āmiāntus, ī, m. Amianto. J Invieta în mediis ămiānti stāminā flammis. Cruc.

Amīcă, ŵ, f. Amica, amante. SYN. Amāns, amāsiă, ămiculă, EP. Cară, suavis, grătă, jūcanda, formosa, mollis, tenera. Ebrius ad durum formosæ limen amicæ. Ovid.

Amicio, is, vi, ctum, ire. Vestire, coprire. Act. acc. SYN. Vēstio, vēlo, ŏperio, tego, contego, īnvolvo, obnūbo. Jīlle sibi āblātūs, fūlvīs ami-

cītur in ālīs. Ovid.

Amicitia, a, f. Amicizia. SYN. Amor, gratia, fædus, concordia, conjunctio. EP. Antiqua, vetus, tonostala, conjunctio. Er. Antiqua, vetus, honostala, vera, jūstā, pūrā, frāternā, lēgitinā, mūttā, fīrmā, sincerā, jūgālis, tenāx, sociālis, fīdā, fīdēlīs, sānetā, pūdīcā, cārā, dūlcīs, mollīs, tenerā, æternā, constāns, īntemerātā, pērpētūā, īmmortālis, pāciticā. PER Fædūs āmorīs, vel āmīcītīsē. Nēxus amīcītīsē. Vīneulā amoris. Longa fides. PHR. Ūsus amīcitiæ vinclis ac fædere certo. Te movit amicitiæ constantia longæ. Ante tuos ortus quæ mihi cæptă făit. Vulgus ămīcitias utilitate probăt Rebus in hūmānīs nihil experieris amore dulcius. Nullus amor tali conjunxit fodere amantes. Illad amieitiæ sanctum, et venerabile noměn. Ovid.

Ămīco, ās, āvī, ātūm, ārč. Far amicizia, rendersi amico, Act. acc. SYN, Concilio. Ac prior OEclidēs solītā prēcē Nūmen amīcat. Stat.

Āmīetās, ă, ūm. Vestito. SYN. Indūtās, tēctās, vēstītās, opērtās, vēlātās, öbdūctās, involūtās. Dīssīmulānt, ēt nubē cavā spēculāntur amīctī. Virg.

Amīctus, ūs, m. Vestimento, sopravveste. SYN. Vēstis, ehlämys, toga, pallium, tegmen, palla, tunica, vēlāmen, peplūm, vēstīmentūm. EP. Fūscus, niveus, croceus, parpureus, nitidus, tenuis, pictus, aurātus, Sidonius. Tyrius, i. Purpureos möritürä mänü discindit ämictüs. Virg.

Amicutus, i, m. Amichetto. V. Amiens. | Disce, docendus adhuc qua censet amiculus, ut si. Hor.

Amīcus ī, m. Amico. SYN. Cārus, dīlēctus, comes. EP. Fidus, fidelis, certus, parus, sincerus, vērus, vērax, carus, duleis, candidus, rarus, plācidus, probus, cognitus, unanimis, officiosus, concors, æternus, constans, perennis, immutabilis. PER. Longo conjunctus, vel devinctus ămore. Æternā junctus amīcitiā. Pars animī. Animæ dimidiam. Pars animæ melior. Longo cognitus asu. Certo fædere junctus. Primis junctus ab annis, PHR, Rebus in incertis certus rětěgětůr ămîcůs. Důris rémänét qui rébůs ămieŭs. Übi delicias et rari pignus amici sensit. Ămīcorum dulcīssima cūra tuorum. Æternum conservat amicus amorem. O mihi care quidem semper, sed tempore daro Cognite, res postquam procubuere mea. Inter concordes vīxīstī fīdňs ămīcēs. Nen mihi quām frātrī frater ămăte minus. Fidissimă pectoră. Quo non carior alter. Amore primis connexis ab ānnīs. Hīs ămor ūnus erāt. Plena fuit vobis oumi concordiă vită. Et stetit ad finem longă tenāxque sides. J Donec erīs selīx mūltos nu-merābis amīcos. Hist, Fra i più rinomati amico furono Pilade ed Oreste, Tesco e Piritoo, ecc.

Ămīciis, ă, ūm. Amico, favorevole. SYN. Cārus, grātus, dīlēctus, jūcundus, aptus, ūtilis, favens. secundus, commodus, opportunus. 9 Hie milii nescio quod trepido male Numen amicum, Virg. Amītear, arīs, m. Amileare. Nobilis hie ortu,

ēt dēxtrā spēctātus Amīlcar. Silv.

Ămită, ā, f. Zia, sovella del padre. EP. Pătērnă. câră. § Jām rěliqua ex ămitis pătrăelis nullă

proneptis. Pers.

Amitinus, i, m. Figlio del fratello, o della sorella, cugino, germano. SYN. Germanus, cognatus. āgnātus. § Prīvīgnūs, păritērque ămita, ātque ămitīnus, čt ultrā. Cont.

Amītto, is, sī, sūm, ere. Perdere, lasciar andare. Act. acc. SYN. Perdo, dimitto, abjicio, depono. Nüsquam amīttēbāt, öcülösque sub astra te

něbăt. Virg.

Āmmodytēs, æ, m. Serpente che si caccia nell'arena della Libia. EP. Ferus, occultus, dirus. V. Serpens. Indiscretus arenis Ammodytes, spinaque vagi torquente cerasta. Lucr.

Ammon, onis, m. Giove Ammone. SYN. Jupiter. EP. Corniger, Libycus, Marmaricus, Garamautieus. Ant similis nostro, sed totis cornibus Ammon. Luc. Hist. Giove Ammone, adorato nell'Africa, ossia Libia, deve aveva un tempio, in cui era adorato sotto sembianza d'un ariete.

Āmmoniacus, a, um. Ammoniaco. Sal ammoniăcus. Sal ammoniaco. Ammoniăcum, i. Ammoniaco, specie di cosa odorosa. Cumque ammoniaco mascula thura sale (pent.). Ovid.

Āmmicolā, æ, m. Abitante vicino ai fiumi. PER. Flūminis incolā. Hābitātor āqnārūm. Cæruleus cīvis. J Amnicolæque simul salices, et aquatřeă Lőtős. Ovid.

Amnicutus, i, m. Fiumicello. 9 Amniculus săcci īlle tibī redeantibus annis. Prud.

Amnicus, a, um. Di fiume. SYN. Flumineus. ¶ Impūbēmque mānū super amnica terga va-

cantem. Aus.

Āmnis, is, m. Fiume, riciera. SYN. Flūmen, fluvius, llűentűm, rivűs, űndæ, lymphæ, gűrgés, törréns, võrtēx. EP. Răpidŭs, præcēps, tümidŭs, răpāx, stāgnāns, spūmosns, tūrbidus, spūmāns, concitus, vastus, vagus, currens, lubricus, profluus, algidus, frigidus, gelidus, pronus, lenis, nitidus, illimis, limpidus, cærulčus, argenteus, gārrūlus, rīguus, īrrīguus, PER. Crepitāntī mūrmure lābens. Mūrmure ranco strepitāns. Irrorāns molliă grāmină. Exigno sonitu fugiens pēr sāxā. Dūlcēs īrrītāns mūrmūre somnos. PHR. Rūrā mīhī ēt rīgūī plācēānt în vāllībūs āmnēs. Fluit undānti gārrulus āmnis aquā. Violentus aquis torrentibus amnis. Dant sonitūm spūmosī āmmēs čt in ēquora cūrrūnt. Jām rapidī stētērūnt āmnēs, ēt tūrba fērārūm. Virg.

Āmo, ās, āvī, ātūm, ārč. Amare. Act. acc. SYN. Dīlīgo, ārdčo, dēpērřo. PER. Amorē ārdčo, flagro, ūrör, inflāmmor, incēndor, cāpiör, tēneor, corriptor, torqneor, crūcior. Amorē prosequor, complector. Cārūm hābčo. Amorī indūlgčo, sūccūmbo. PHR. Ārdēt āmāns Dīdō, trāxītquē pēr ossā firorēm. Concipērē pēctorē flāmmās. Spīrārē pēctorē āmorēm. Corripī ināgime formā. Pērcipērē totīs ossībūs īgnēs. Sēntīrē Cūpīdīmis ārcūs. ¶ Phyllīs āmāt Corylos, illās dūm Phyllis āmābīt. Virg.

Amœno, ās, āvī, ātūm, ārē. Dilettare, ricreare.
Act. acc. SYN. Dēlēcto, recreo, rēlāxo, sōlör, cōnsōlor. Lābītūr ēt terētēs sāltūs Jōrdānīs

ămænăt. Vict.

Āmēnus, ă. ūm. Ameno, dilettevole, soave. SYN. Lætus, grātus, jūcūndus, lullāris, dēlīciosus. ¶ Tārtārā habēnt, trīstēsque ūmbræ, sĕd ămēnā piorām. Virg.

Ämöliör, īriš, ītūs, īrī. Rimnovere, tener lontano. Depon. acc. SYN. Āmövčo, āvērto, ārečo, pröhibčo. ¶ Āmölītūr ŏnūs, spērāntēs ōmniā dēx-

trās. Lucr.

Amomon, ī, n. Anomo. EP. Syriūm, Assyriūm, odorūm, fragrāns, redolēns, spīssūm, grātūm, spīrāns, Eöūm, Săhāūm, pingue, sūdūm, crāssūm, Armeniūm. ¶ Assyriūm vūlgo nāscētur

ămōmūm. Virg.

Ämör, öris, m. Anwe, anicizia. SYN. Amīcitia, grātia, stödiūm, pičtās. EP. Blāndūs, snāvīs, dūleis, grātūs, jūcūndūs, plācidūs, möllīs, tēnēr, mūtūšs, frātērnūs, sŏciĭs, sŏciālīs, vētūs, šeer, māgnūs, ārctūs, īngēns, flagrans, söllīcitūs, vigilāns, ānxiŭs. sēdūlūs, fervēns, fērvidūs, vēhēmēns, öfficiösūs. PER. Amōrīs vīs, árdör, flāmmā. Pēctŏrīs ēstūs, īgnīs, árdör, flāmmā. Vīncūlā āmōrīs. Nexūs āmōrīs, PHR. Hīs āmörūnus črāt. Pār fuĭt lūs ētās ēt āmör. Rēbūs in hūmānīs nihil ēxpēriēris āmōrē dūlciūs.
 Ömniā vīncīt āmōr, ēt nōs cēdāmūs āmōrī. Vira.

Amör nonestus. Amor puro, onesto. SYN. Amīcită, studitum, pietās. EP. Cāstus, sauctus,
pūrus, vērus, lēgitimus, fidus, fidēlis, mūtuus,
sociālis, dūleis, suavis, constans, reternus, jūgis,
perpētuus, tēnāx, perēmus, concors, paetificus,
immūtābilis. PER. Lēgitimī vīnculā amoris.
Cāstī fædus amoris. PIB. Cārā vī jūnetus
amīcitiā. Lēgitimo fæderē jūnetus. Cāsto mentēm dēvinctus amoris. Nēc modus ēt rēquies,
nisi mors, rēpērītur amoris. Concors hīs pietās,
nē dūbitātus amor. Ūsūs amīcitiās vīnclīs ēt

fæděrě certő.

Ämör illicitüs. Amor illecito. SYN. Ārdör, călör, ignis, llāmmä, festüs, cüpido, libīdo, fürör, Vēnus. EP. Tūrpis, fædüs, lascīvits, inhönestüs, impitis, improblüs, cæcüs, öccultüs, ämens, demēns, vēsanus, insānus, calītdis, tumidus, fervidus, vigilāns, ellifinus, impatiens, irrēquietus, sāvus, crūdelis, pēstifer, vēnenosus, sūbdotus, infelix, dölösus, lallax, fictus, simulatus. PER. Cācus pēctoris fallax, fictus, simulatus. Telt. Cācus jentoris. Telt. Cācus jentoris, ardor. Lascīvī fax pēctoris. Telt. Cūpiduis. Cācī Cāpīdius ignēs. PHR. Flammeus, accensis ignibūs, ardot amor. Improbus in vēstro pēctore rēgnāt amor. Fērus pēctora

vērsāt āmor. Improbē āmor, quīd nou mortālīā pēctorā cogis? Nostrā cupīdīnēus pēctorā torquēt āmor. Īgnīs levīlus tānģēns prācordīā flāmmīs. Ūror ut īndūcto cerātā sālphure tādā. Mē cālor Ætneo non minor īgnē tenēt, Ūrītur īnfēlīx Dīdon totāque vāgātur Ūrbē furēns.

Ämörēm concitare, Concilare, eccitare amore. PER. Ämörēm ēxcilāre, Inspīrāre. Mēntēm amore inflammāre. Ānimūm āccēndēre, incēndēre amore. Pēctās amore vūluēro, crūcio, torqueo. Amoris stimūlēs āddēre. Inflīgēre vūlnūs amoris.

Ämöri risistörö. Resistere all'amore. PER. Excătere amores. Ignes reprimere, compescere. Extinguere flammas. Franare Căpidinis astăs. Extuguere flammas. Franare Căpidinis astăs. Extuguere flammas. Franare Căpidinis pennis îrritus exit ămor. At văleant Veneres, văleant mălă gaudia, ămores: Castă placent, lûxûs desidiose văle.

Ämörrhæf, örüm. Amorrei, popoli vicini a' Moabiti, a' quali diede il nome Amorreo, figlio di Canaamo. SYN. Gens Amorrhæá. ¶ Gentis Amorrhææ po-

pŭlī nëc rēgnă tënëntës. Vict.

Āmoveo, ēs, mōvī, mōtūm, ērē. Rimovere, distorre. Act. acc. SYN. Rēmoveo, tollo, aūfero, sūbdūco, ēvēho. Scacciare, allontanare. Abīgo, pēllo, ēxpēllo, ēxclūdo, ējřeio. ¶ Jām pēcūs āmovīt stābūtīs, cēssāntē prūjnā. Pass.

Āmphĭārāēŭs, ă, ūm, D'Anfiarao. ¶ Amphĭārāēæ

nīl prosunt fātā quadrīga. Prop.

Āmphiārāīdēs , æ , m. Figlio di Āufiarao. SYN. Ālemæōn. J Āmphiārāīdēs Naūpāctæō Ăchělōō. Ovid.

Āmphiārāŭs, ī, m. Anfiarao. SVN. Öīclīdēs. EP. Aūgūr, vātēs, sācēr, dōctūs, prāsetūs, prodītūs, ābsörptūs, Ārgölīcūs. PER. Oīclēī fīlfūs, nātūs, § Dīlāpsūs nūmquam ēst Āmphiārāŭs čquīs (pent.). Prop. Hist. Figlio d'Oicleo, il quale non volendo andare a far guerra contro Tebe, fu scoperto da Exifile sna moglie: ed il primo giorno che venne a Tebe, fu inghiottito dalla terra stessa, come aveva predetto.

Āmphībiňs, ří. m., vel Āmphĭbiňm, ří, n. Bestia che vice nella terra e nell'acqua. § Sūnt naūtæ āmphĭbiĭ, vīvūnt tērrāquĕ, mărīqnĕ. Ser.

Āmphiōn, ὁnǐs, m. Anfione. EP. Dūleis, fācūndūs, săcĕr, dōclūs, mūsicūs, dūleisšnūs, mēllīflūūs, Āðniūs, Cythereiūs, Phæbeiīs, Āpollīnēūs, Dīrcāūs (a Dirce, fonte Thebis vicino), PER. Jövē nātūs, sătūs. ēdītūs. Jövis prolēs. Thēbānās eöndītör ārcis. Sāxā pötēns ānīmārē līrā. Ānīmāns caūtēs. Sāxā mövēns tēstūdīnē. PHR. Quī lāpīdēs Ilēxīssē cānedo dīcītūr. Pēr cūjūs ārtēm sāxā cōīssē fērūnt. Dīctūs ēt Āmphiōn, Thēbānās cōndītor ārcis. Sāxā mövērē sönō tēstūdīnīs, ēt prēcē blāndā Dūcēvē quō vēlēt. Āmphiōn Dīrcāūs in Āclāo Ārācīnthō. Virg. Fab. Figlio di Giove e di Antiope, il quale fu il primo che incivili i popoli di Tobe: onde fingesi che fortificò le muraylie della stessa città colla dolcēza della sna voce, e del suono della lira.

Āmphīŏuĭus, ă, ûm. D'Anfione o di Tebe. ¶ Non Āmphīŏnīæ stětěrînt vēlōcĭus ārcēs. Stat.

Amphishāuā, ā, f., non āmphisibānā. Serpe, che ha due teste, una delle quali è nella coda. ¶ Ēt grāvis in geminum vērgēns cāpūt āmphishānā (spond.). Lucr.

Amphităpă, &, f. Schiavina, veste nelosa da due

quid delfefarum. Lucil.

Amphitheatrum, i, n. Infiteatro, EP, Altum, ingēns, sūblīmč, præclārūm, conspicuum, Cæsa-reūm, rēgālē, māgnīfīcum. ¶ Quīdquid et in cîreo spectator, et Amphitheatro. Mart.

Āmphitheatralis, is, m. f., c, n. Cosa appartenente all'anfiteatro. § Amphitheatrales nos commen-

dāmŭr ăd ūsūs, Mart.

Amphitrite, es, f. Aufitrite. EP. Aquorea, corůlčă, glaŭcă, Nêreia, mărină, Neptūnia. PER. Nēptūniā vonjūx. Dčā māris, pēlāgī. Āquārūm domină. Margine terrarum porrexerat Amphitrite (spond.), Ovid. Fab. Figlia dell'Oceano e di Doride, moglie di Nettuno, dea del mare, la quale sovente si prende ancora per lo stesso

Amphytrion, onis, m. Aufitrione. EP. Thebanus, belliger, audax, generosus. Amphitrion fuerit, cum se Tîrşnthia cepit. Ovid. Fab. Figlio di Allee, marito d' Hemene, madre d'Ercole.

Amphitrioniades, a., m. Figlio d'Anfitrione. SYN. Hēreŭlēs. ¶ Āmphītrīonīādēs ārmēnta ābītūm-quē pārābāt. Virg.

Āmphorā, æ, f. Vaso, anfora. SYN. Tēstā, lăgēnā. EP. Plēna, vacna, capax, oleāria, vīnaria, concăvă, pretiosă, anrea, argenteă. Amphoră non mernit tam pretiosă mori (pent.) Mart.

Amphrysius, a, am. Del fiume d' Infrisio, o d' Apolline. SYN. Amphrysiacus. | Qua contra breviter fata est Amphrysia vates. Virg. Aut Amplirysiaco pastor de gramine carpit. Stat.

Āmphrysås, ī, m. Infriso. EP. Grātus, lēnis, stagnāns, quiētus, Thēssāliens. ¶ Īrrīgāt Āmphrysus famulantis pascua Phabi. Lucr. Expl. Fiume della Tessaglia, vicino al quale Apolline, essendo esule, pascolò gli armenti del re Admeto.

Amplēctor, čris', xiis, četī. Abbracciare. Depon. ace. SYN. Amplēxor, complēctor, osenior. PER. Amplēxūs džrē, pētčrē. Īrē in amplēxūs. Jūngere complēxū. Amplēxū, vel complēxū excipěrě, cîngérě, fovêrě, těněrě. Collá pětěrě, învadere, tenere. Colla lacertis captare, premere. Cöllő dáré bráchiá circúm. Súppönéré, vel înjřečrě bráchřá collo. PHR. Amplexáquě těněnt postes, atque oscula figunt. Semianimemque sinű germánam amplexă tenebat. Tüm pater Evandrus dextram complexus cuntis. Agnosco, Scawque amplector limina porta. Virg.

Amplexus, us, m. Albracciamento, SYN. Complēxus, osenlūm. EP. Blandus, snavis, dūleis. mollis, gratus, placidus, carus, mutuus, amicus, concors, arctus, strictus, vērus, fidēlis, optātus, castus, sanctus, fēlāx, iteratus, repetītās, fictās, īnfīdās, pērfīdās, fūrtīvās, sīmā-lātās. PHR. Spērāt, čt āspīrāt, blāndīsque āmplēxibus ārcet. Quis tē nostris amplēxibus ārcet? Ille ubi complexu Æneæ, colloque pependit. Da jungere dextram. Da genitor, teque amplexů ne subtrahě nostro. I Non ego nůne důlci amplexů dívěllěrěr ůsquam. Virg. Vide Comparat, arcti amplexus. Papin. l. 5. Qualiter etc.

Amplifico, as, avi, atūm, are. Aggrandire, amplificare. Act. acc. SYN. Amplio, angeo, prodūco, protraho, didūco, dilato, porrigo, extendo. Porrigere, et fatis amplificare moras pent.).

Aus.

parti. I Plūma ātque āmphitapa, ēt si aliūd Amphus, adv. Piu, d'accantaggio. SYN. Plūs, mägis. Di più, inoltre. Prieteres, însuper, dein, deinceps, posthac. Amplius, objectam passus transire paludem. Virg.

Āmptus, ā, ūm. Ampio, grande, spazioso. SYN. Māgnus, lātus, ēxtēnsus, īngēns, plūrīmus, spătiosus. Magnifica, onorevole. Illustris, māgnificus. 9 Quisque suos patitur manes, exinde për amplam. Virg.

Āmpūttă, ā, f. Ampolla. SYN. Āmphōră. Gonfiezza. Būllă, tămor. Projicit ampullas, et

sesquipedalia verba. Hor.

Amphillor, āris, āths, ārī. Gonfiarsi. SYN. Tumčo, tumesco, întumeo, înflor, turgesco. An trăgica desavit et ampullatur in arte? Hor.

Ampiito, as, avī, atūm, are. Troncare, mozzare. Act. acc. SYN. Scindo, abscindo, rescindo, seco, reseco, încido, exseco, circumeido. J Amputat euse manus, caput obterit ossaque saxo. Lucr.

Amsanctus, î, m. La val di Frisenti. Amsancti välles densis hune fröndibus atrum, Virg. Expl. Lucgo nell'Italia, che ha le acque sulfarec, le quali, cinte da densissime selve, mandano fuori un pessimo odore. Onde fu chiamato uno spiraglio d' Inferno.

Ămūlētūm , î , n. Ogni sorta di rimedio contro i cattivi medicamenti, specialmente contro gl' incantesimi. EP. Sălubre, salutiferum, præsens. ¶ Quod tibi Amūletūm, vėlūti vieinia quærit. Fil. Alii primam producunt ab Amolior.

Amūtius, ii, m. Re degli Albani nell'Italia, fratello di Numitore. EP. Iniquiis, înjustus. Iloc ŭbi cognovit contemptor Amuliŭs æqui. Ovid.

Ămūrcă, &, f. Morchia, feccia dell'olio. EP. Ātră, nigrā, putrīs, Pāllādīā. ĀĒt nītro prīŭs, ēt nīgrā pērfūndēre āmūrcā. Virg.

Amūssis, is, f. Archipendolo, squadra. EP. Rēcti, cērti, pēndulā. ¶ Pārtibus ūt cočāt, nihil ūt dēlīrēt āmūssis. Ans. Amīciā, ārūm, f. Amicla, città antica dell'Italia,

distrutta, ove ora è una spelonca detta Sperlonga. I Qui fuit Ausonidum, et tăcitis regnāvit Amyelis. Virg.

Ămycus, ī, m. Amica. Prīmus Ophīonidēs Amy-cus pēnetrāliā donīs. Ovid. Pro Neptuni filio. 9 Bebricia veniens Amyci de gente ferebat. Virg. Pro Ænea comite. Västätörem Amycum,

quố nôn feliciór alter, Virg.

Amygdala, a, f. Mandorlo (allero), et Amygdalūm, ī, n. *Mandorlo (frutto)*. PER. Phɨllidis ārhŏr. EP. Viridis, fröndösä, āltă, virêns, pătulă. Nec glandes Amarylli tua, nee amvgdălă desunt. Ovid.

Amygdálfons, á, úm. Di mandorlo. § Fértűr ámygdălină succus năcis esse bibendus. Seren.

imimone, es, f. Amimone, figlia di Danao. Si něque Amymoně, nče laudátíssímá formá. Ovid.

Amjntās, &, m. Aminta, padre di Filippo il Ma-vedone. Jāt mihi sēse öffert ültrē, meds īgnis, Amyntas, Virg.

Ămyntiadēs, is, m. Filippo, re di Macedonia, fi-yliuolo di Aminta. ¶ Aŭt ŭt Ămyntiadēm tūrpī dīlēctūs amēre. Ovid.

Amentor, oris m. Amintore, padre di Fenice (Nee milii Typhis črát réctor, née Amyntore nátůs. imintorides, &, m. Figlio d'Amintore, Fenice. Flevit Amyntorides per inania lumina Phonix. Ovid.

Amythãon, onis, m. Amitaone, padre di Melampo, medico famoso. Sivě quod indigenæ memorant; Amythaone natus. Ovid.

Ămỹthāŏnĭus, ĭī, m. Figlio di Amitaone, vel Amythonins, a, um. SYN. Melampus. I Phillyrides Chīron, Amythaoniusque Melampus. Virg.

Ăn, adv. interrogandi. Se. SYN. Annë, num, numquid, aunou, utrum. J Vidi etiam lacrymās, an et est pars fraudis in illis. Ovid.

Anäbathrüm, i, u. Pulpito, cattedra alta. SYN. Pülpitüm. J Üt quæ cöndüctö pendent änäbāthră tigillo. Juv.

Anacharsis, is, m. Anacarsi, filosofo sapientissimo della Scizia. Quidquid laudavit Scythicis Anachārsīs in undīs. Sid.

Ănăchoretă, &, m. Anacoreta, cremita. SYN. Eremītă, monăchus. J Nil Anachoretæ spreta inter

cunctă reservant. Prop.

Anacreon, outis, m. Anacreonte, poeta, sonator di lira. EP. Tēĭus, lāscīvus, vīnosus. J Nēc sī quid olīm lūsīt Anācrēon, Dēlēvit ætās (alc.). Ĥor. ¶ Præcēpīt Lyricī Tēiā mūsā sēnis (pent.). Ovid. Hist. Anacreonte poeta, sonatore di lira,

che restò strangolato per un granello di uva. Ánaglýpha, vel Anaglýpta, öröm, n. plur. Cosa fatta a basso rilievo. ¶ Nec mensis anaglýpta

de păternis (phal.). Mart. Anaglyptes, &, m. Scultore. Anaglyptice, es, s.

Ānāgnia, a. Anagni. EP. Dīves, pinguis, Cerealis. PER. Putrī pinguis sūlcātur Anāgnia glēba. Sil. Ital. lib. 8. Sürgīt süspēnsa tumēntī Dorso frūgifērīs cērēālis Ānāgniā glēbīs. Idem lib. 12. Dīves Anagnia poscit. Virg. lib. 9. Æneid. Hist. Civitas est Hernicorum in Latio.

Analecta, orum, n. pl. Fregole, avanzature della tavola. Sēd pretium scopis nunc analecta da-

bunt (pent.). Mart.

Analeciis, idis, f. Cosa di lino, o di altro, con cui le femmine fanno comparire le spalle uguali. Convěnřůnt těnňes scapulis analectides altis. Ovid.

Anapastus, vel anapastum, i. Anapesto, piede poetico composto di due brevi, ed una lunga; ovvero verso composto di simili piedi. I Hac contrā vitiānt încurrentes anapæstī. Ter.

Anapus, i. Anapo, fiume in Sicilia. J Quaque suis Cyanen miscet Anapus aquis (pent.). Ovid.

Anās, atis, m. Anitra, anatra (necello). EP. Flūetivägňs, latipes, aquosús, amnicola, mollis, timidus, fluvialis, palūstris, ingluvius. Accipitrēm fluviālis anas, quam Trojis hēros. Ovid. Anathema, atis, n. Scomunica. I Dum vetitis in-

sīgue legens anathema favillis. Prūd.

Ānātomiā, ē, vel ănatomē, ēs, f. Anatomia. EP. Doctă, solers.

Ānaūrus, ī. Fiume in Tessaglia. ¶Āerā, nēc te-nues vēntēs sūspīrāt Ānaūrus. Luc.

Anausis, is, m. Anausi, amante di Medea, ammazzato da Stino sno rivale. § Hēniŏdrūmque trūcēs jāmprīdem īnfēnsūs Anaūsis. Val.

Anāxagorās , &, m. Anassagora , filosofo d'Urla, detta altre volte Clazomene. EP. Divinus, săpřens, doctůs. J Id quod Anaxagoras sibi sūmit, ut omnibus omnes. Lucr.

Anaxarchus, I, m. Anassarco, filosofo di Polisti-

glio, 1bdera, anticamente. 4 Aŭt ŭt Anāxārchūs pīlā minuāris in āltā. Ovid.

Anceps, cipitis, m. f. n. Dubbioso. SYN. Dubius, īncērtus, anxius, varius, ambiguus. At matrēs, prīmo ancipitēs, oculisque malīgnīs. Virg.

Anchises, &, m. Anchise. EP. Tros, Troius, gravis, senex, pińs, magnanimus, Phrygius, inclytus, generosus, Dardanius. PER. Ænere pater, genitor, parens. Veneri dilectus. ¶ Et pater Anchises oculos ad sidera lætus. Virg. Fab. Figlio di Capi, il quale essendo pastore fu amato sommamente da Venere, dalla quale ebbe Enea vicino al fiume Simoenta.

Ānchīsiadēs, æ, m. Figlio d'Anchise. SYN. Ænēas. Dux anchistade, nec me Dens æquore mer-

sĭt. Virg.

Ănchoră, &, f. Ancora, instromento di nave. EP. Fērrea, mordax, tenax, unca, adunca, curva, rěcūrvă, grăvis, mērsă, naūtică, æqnoreă. PER. Dens ferreus, uncus, aduncus. Ferreus uncus. PHR. Unco non alligăt ănchoră morsu. Dente tenācī ānchora jācta rates. Tenāx ūnco classēm prēmīt anchora rostro. Anchora de prora jácítůr. Něxů růit anchöră cürvő. ¶ Littöribûs nostrīs anchora jacta tua est (pent.). Ovid.

Ancite, is, n. Brocchiere piccolo, scudicciolo. SYN. Scūtūm, elypens. Lanigerosque aprees, et lapsa

āncīlĭă cœlō. Virg.

Āncīliā, ā, f. Fantesca, serva. SYN. Fămulă, minīstrā. EP. Vigil, fidā, promptā, ālacrīs, sēdulā, ofliciosā, sollicitā. PER. Ād nūtūm doninæ pārātā. Māndātā sǔā obsērvāns dominæ. Extremo est ancilla loco, sed vineit ŭtrumque. Mart.

Ancillor, aris, atus, ari, dep. dat. Servire. SYN. Fămulor, ministro, servio. Fidă ministră suze

dominæ ancillatur eunti. Pass.

Āncīsus, ă, um. Tagliato. I Omniă jam seorsum cernes ancisă recenti. Lucr.

Ānelo, ās, āvī, ātūm, ārč. Cavare. SYN. Hāurio, extrăho, elicio, educo. 9 Florem anclabant Liběri ex carchesiis. Liv.

Āncon, onis, m. Cubito. Lineaque extritis lucent

ānconibus ārmā. Grat.

Āncon, onis, vel ancona, æ, f. Ancona. EP. Sinuosa, celsa, elegans. PER. Pelagi vietrix. Frangens æquora tūtīs anfractibns, et placido tranquillă sinu. Dalmăticis obnoxiă fluctibus Ancon (Lucan, lib. 2).

Āneňs, ī, m. Auco Marzio. EP. Mārtiŭs, bēllīgēr, generosus. ¶Āgminā, quēm jūxtā sequitūr jāctāntior. Āneŭs. Virg. Hist. Quarto re de'Ro-

mani, nipote di Numa.

Andīnus, a, um. D' Ande, villa vicina a Mantova, luogo nativo di Virgilio. Andīnus vātēs. 9 Māntua Mūsarūm domus, atque ad sydera cantu ēvēcta Andīno, ēt Smyrnæis æmulā plēctrīs. Sil.

Andrachne, es, f. Sorte d'erba. I Humidaque andrāchnē sitientes protegit antes. Col

Ändrēās, æ, m. S. Andrea apostolo, fratello di S. Pietro. EP. Sānctūs, piūs, Achājeūs (ab Achāja, ubi fidem prædicavit). ¶ Nöbilis Āndrēām mīttīt Achājā sunm (pent.). Fortun.

Āndrodamās, ā, m. Sorte di pietra di color nericcio. Androdamasque lapis compescens pe-

ctoris fras. Prisc.

Androdus, i. m. Androdo, schiavo di Dacia. El'. Fēlīx, Dācus Sērvātur media felix Androdus

ărenă. Ser. Hist. Schiavo di Davia, il quale essendosi ritirato in un deserto per fuggire lo sdegno del suo padrone, incontrossi in un leone a vaso ferito, e con ogni diligenza il curò. Questo schiavo essendo stato preso, e condannato, fu esposto alle bestie per esser miserabilmente divorato nell'anfiteatro, o vulisco di Roma; ove quell'istesso leone, che colà era stato condotto, il riconobbe, e difeselo dalla rabbia e furore degli altri. Androgeoneus, a, um. D'Androgeo. J Androgeo-

neæ pænas exsolvere cædis. Cat.

Androgeos, vel Androgens, i, m. Androgeo, figlio di Minos e di Pasife, PER. Minoia proles. EP. Generosus, fortis, pugnax, indomitus. ¶În foribûs lêtlinim Androgeo, tûm pêndere pænas. Virg. Fab. Indrogeo, figlio di Minos e di Pasife, il quale fu ucciso dagli Itenicsi; e per rimediare al delitto erano forzati di mandare sette giovani nell'isola di Candia, avciocche fossero esposti al Minotauro, tenuto in un laberinto, per esser divoruti.

Āndrogynus, ī, m. Androgino, Ermafrodito. SYN. Hērmāphrodītus. J Androgynum inter utros, něc ătrămque, atrinque remotam. Lucr.

Andromache, es, f. Andromaca, moglie di Ettore, poi di Pirro e d'Eleno. Libabat cineri An-

drömächē, mānēsquē võcābat. Virg.

Andromede, es, f. Indromeda. SYN. Čepheis. EP. Förmösä, Cepheïä, fűscä, tristis, Perseïä, PER. Pērsēi ūxor. Pērsējā conjūx. Monstrīs objectā mărinis. Maternæ victimă linguæ. Monstris devôtă mărīnīs. ¶ Āndrömēdē pătrīā fūscā cŏ-lōrē sĭīā (pent.). Ovid. Fab. Figlia di Cefco, re di Etiopia e di Cassiope. Sua madre avendo osato vantarsi d'avanzar le Nereidi in bellezza, fecero queste legar Andromeda ad uno scoglio, acciocche fosse divorata dalla balena: ma Perseo la liberò, e se la sposò.

Ānēlius, ī, m. Anelletto. Sape ex anellis red-dīt pēndēntībus ex sē. Lucr.

Anemone, es. f. Anemone. Cespite demittant, lăcrymă păriunt Anemonem. Theocr.

Anethum, i, n. Aneto. EP. Florens, beneolens, snavě, viridě, odoriferům. Narcissům, čt

florem jungit beneolentis anothi.

Anfractis, us, m. Ricolgimento, strada in giro. SYN. Flêxůs, âmbages, cîrcuitus. EP. Corvus, ŏpācus, obscūrus, longus, tortus, ohliquus, incertus, difficilis, inextricabilis, sinuatus. Anfractů lătůčrě víž, quibůs hostě potito. Lucr.

Āngēticňs, ă, ūm. Angelico. J Āngētici Christo fă-mălântūr rītē ministrī. Sedul.

Āngētus, ī, m. Ingelo. SYN. Ālēs, ālīgēr, nūn-cins. EP. Vēlox, celer, præpes, citus, pēnnīger, aliger, formosus, cœlestis, sidereus, divinus, æthereus. PER. Pennatus, vel alatus jūvenis. Ales jūvenis. Aulæ stellantis alūmnus. Cœlestis nuncius aulæ. Alitibus de fratribus ūnăs. PHR. Cœli princeps demissus ab arce. Ales juvenis corlo demissus ab alto. Siderea mīssūs tibi nūneius ārce. Volucer demīssus ab æthere præco. Pner actus ab æthere præpes Pülcher adest. Aliger atherea de sede nitentibus alīs. Aliger interea raptum stridentia findit Ventorum spătia, et răpidis adremigăt alis.

Angeticus chorus. Il voro angelico. PER. Co-lestis cottis, cohors. Aligera mentes. Aligera juvenes. Colestes famuli, Augeliei ministri.

Agmīnă castă. Sidereze mentes. Aligerum colēstě genus. Pennipotens exercitus, genus. Volucres sine corpore mentes. Ætherei gens încolă cœlî. Gens æthere nată. Ætherei cives. Pēnnātā cohors, jūventūs. PHR. Mānus ālīgerūm cœlō dēmīssā. Cælītňūm cāstō Nūmīne plēnā cŏhōrs. Tūrbā minīstra hominūm; tūrbā ministră Dei. Colituum glomerată phalanx căvă nūbilă pēnnīs Plaudit. Video medium diseedere cælum; Pennatasque acies, populos felīcis Ölympi, Exultāre polo, superumque applaŭdere regi.

Angină, &, f. Schinanzia, male che viene alla gola. Vērūm angīna sibi mīstūm sale poseit ace-

tūm. Scren.

Augiportus. ūs, m. Angiporto, chiassuolo, viuzza stretta. Flebis în solo levis angiportu sappli...

Ānglĭā, ē, f. Inghilterra, isola grande, e regno. SYN. Britannis, Britannia major, Albion. EP. Fěrāx, dīvěs, populosa, potens, generosa, fæcundă, neptuniă, equorea , metalliferă. PER. Nostro diductă orbe, vel mundo. Ignară luporūm. Dīves pēcorum. J Anglia clara opibus, ēt dīvitis ūbere glēbæ. Egn.

Angti, örüm, m. plur. Inglesi. SYN. Britanni, britonës, brūtĭădæ, anglĭgĕnæ. EP. Bēllĭgĕrī, Mārtĭī, förtēs, fĕröcēs, öccidūĭ. J Ānglus in ād-vērsā pontīs regione locārāt. Val.

Ango, is, xī, črě. Tormentare. Act. acc. SYN. Torqueo, crúcio, vexo, turbo, premo, amigo. Műněrě të parvo běčt, aut încommodus angăt. Hor.

Angor, ōris, m. Affanno, angoscia, dolore. SYN. Trīstītiā, mēror, dolor, ernetātus. EP. Anxius, trīstīs, ăcērbūs, pērvīgīl, flēbīlīs, viŏlēntūs. ¶ Tēquë pëtër nën illë jubët, sëd përvigil angor. Stat.

Anguicomis, a, um. Che ha serpenti in forma di capelli, e che ha capelli in forma di serpenti. PHR. Anguineis comis horridus, vel horrens, vel terribilis.

Auguifer, a, um. Che porta serpenti. Anguiferumque căput dură ne lædăt ărena. Ovid.

Auguigenă, æ, m. Nato da serpenti. ¶ Quis făror angnigenæ proles Mavortia vestras. Ovid. Anguittă, w, f. Auguilla. EP. Lührică, öblongă, volūbilis. Vos anguilla manet longe cognata cŏlūbræ. Ĵnv.

Auguimanns, i, m. Chi ha la mano che si piega a guisa di un serpente.

Anguimănos belli docuerunt vulnera Pani. Lucr.

Ānguinčis, ă, ūm. Di serpente. J Nēc cănis ân-guinčā rědimītūs tērgā cătēnā. Tibull.

Augurpēs, edis, m. f. et n. Che ha i piedi di ser-pente, o torti. Jajicere augurpedum captivo brāchĭă côllō. Ovid.

Auguis, is, m. f. Serpente. SYN. Serpens, aspis. EP. Ferus, dīrus, horridus, squameus, tortilis, lūbricus, reliexus, sinuosus, frigidus, noxius, pēstiler, venenosus. PER. Ardens oculis. Veneno tumens, plenus. Squamis horridus, vel hörrens. Ore, vel lingua minax. Arrectis horrens squamis, linguaque trisulea terribilis. Sinnosa volumina torqueus. Sinnaus immensa volūmină tergă. Sese în săă membra plicans. PHR. Frīgidus, o pučrī, fugite hinc, latet anguis in herba. Maximus hie flexu sinuoso elabitur anguis. J Squameus in spiram tractus

sē colligit anguis. Virg.

Anguisonus, a, am. Che fischia come serpente. JAurčus anguisonam præserto Gorgona collo. Stat. Anguitia, a, f. Figlia di Ecta, e sorella di Circe e di Medea, inventrice de rimedj contro gl'incantesimi, Sil. lib. 8.

Æētā prolem Angnītiām mālā grāmīnā

primum

Monstravisse ferant, tactaque domare venena. Āngŭlūlus, ī, m. Angoletto. Sed magis angululīs paūlūm prostantībus, et quæ. Lucr.

Angulus, i, m. Augolo, cantone. EP. Secretus, öccültüs, remotus, abditus. Inque domo la-crymas angulus omnis habet (pent.). Ovid.

Augūstia, ārūm, f. plur. Strettezza, SYN. Fauces. Tristezza, miseria. Dölör, lüctüs, mærör, ängör,

Angūsto, as, avī, atūm, are. Restringere. Act. acc. SYN. Stringo, constringo, arcto, coarcto, contrăho, comprimo. J Acris alternos augustat pūlmo meatūs. Lucr.

Āngūstus, a, um. Ingusto, stretto. SYN. Arctus,

contractus, parvus, humilis, exiguus.

Anhelitus, us, m. Fiato, respiro, o difficoltà di respiratione. SYN. Halitus, spiritus, flatus, animus. EP. Creber, ager, aridus, fervens, calidus, lentus, languidus, debilis, fætidus, dillicilis, tepidus. Aridus a lasso veniebat anhelitus ore. Ovid.

Änhēlo, ās, āvī, ātūm, ārē. Respirare, ansare. Act. acc. SYN. Spīro, rēspīro. PER. Spīrītūm, aŭrām dūco, trāho. Aŭrās capto, capio, haŭrio. Principio clivi noster anhelat equus pent.).

Anhētus, a, um. Chi con difficoltà respira. SYN. Anhēlans. Nosque ubi primus equis oriens ātllāvit anhēlīs. Virg.

Anīcula, æ, f. Fecchiarella. SYN. Anus, vētula. Tămen eam adducam, împortunitatem spectatar

ăniculæ (jamb.). Ter.

Anigrus, ī, m. Fiume della Tessaglia, nel quale i Centauri, essendo stati feriti da Ercole, lavacansi le piaghe. Vide hujus Descript. Cvid. 15

Ănīlis, is, m. f., e, n. Cosa da vecchio. J Tune děă vēnīt, aīt, förmāmquē rěmovīt ănīlēm. Ovid.

Anima, æ, f. Inima. SYN. Mens, animus, vita, spīrītās. EP. Vīvāx, pērēnnīs, ætērnā, īmmērtālīs, fortīs, sāgāx, solēts, vīgīl, pērvīgīl, īnsomnis, sublimis, excelsă, nobilis, illustris, ēgrēgiā, volucrīs, dīvīnā, cælēstīs, æthērēā. PER. Vitā fons, vel origo. Vitā spirāculā. Vis corpus vegetans. Totos infusa per artus. Per totum dedītā corpus. Nesciā latī, Morī nesciā, Cœlo nată. Post fată superstes. PHR. Egregiæ öccubucre anima. Linquebant dulces animās. fillūstres animās, nostrūmque in nomen řtůrás. Virg.

Animadvērto, is, ti. sum. črě. Considerare, guardare. Act. acc. SYN. Adverto, attendo, video, sentio, observo, cognosco, perspicio, intelligo. Punire. Act. acc. in Mületo, castigo, punio. His ănimadvērsīs, tērrām mūltā antē mēmēntā. Virg.

Animat, ālis, n. Inimale. SYN. Animans, brūtūm, feră, belluă, bestiă, peeus. EP. Agreste, ferum, īmmānē, crūdēlē, indomitūm, mitē, dūlcē, mānsuctūm, domesticūm, lædūm, vile, crrans, va-

gūm, răpāx, sylvēstrě, cornigerum. ¶ Pronăque cum spectent animalia catera terram. Ovid. Ammo, as, avi, atum, are. Animare, esortare. Act.

ace. SYN. Hörtör, excito, încito, accendo, compello, înflămmo, commoveo. Ilis ănimat dictis, sörtemque incusat amaram. Virg.

Animost's, a, am. Coraggioso, animoso. SYN. Audax, fortis, magnus, martius, nobilis, interritūs, invictūs, intrepidūs, strenuus, generosus. magnanimus. JNec tibi quadrupedes animosos īguibus illīs. Ovid.

Ammis, i, m. Animo, spirito. SYN. Anima, mens, spīrītūs, īngēnīūm, rātīo. Forza, coraggio. Vīs, vīrtūs, vīrēs, fortītūdo, robur, vigor, ardor constantia. EP. Altas, acer, ardens, magnus, promptus, alacer, solers, subtilis, divinus, immortālis, virīlis, māsentus, mobilis, sævns, atrox, dūrus, crūdēlis, ferreus, immītis, crūentus, sanguineus, impavidus, martius, barbarus, hērculēns, mollis, lentus, incrs, ignāvus, abjeetus. PER. Animi vis, virtus, ardor, solertia. PHR. Nonc sī cuī vīrtās, animāsque in pēctore præsens Adsit. Nune animis opus. Ænea, nunc pēctore firmo. Ipse dolor vīres animo dabat. Revocate animos, mæstumque timorem Mittite. Ingentes animos angūsto in pēctore versant. J Ecquid in antiquam virtutem, animosque virīlēs. Virg.

Ănio, önis, m. Teverone, fume dell'Italia. J Rā-mosīs Anio quā pomifer incubat ārvis. Prop. Ănins, ii, m. Figlio d'Apolline, e re di Delo. J Rex Āniūs, rex idem hominum, Phabique sacer-

dos. Virg.

Anisūm i, n. Aniso. SYN. Anethūm. Sive vaporifero tunicas inducat aniso. Mill.

Ānnā, ē, f. Figlia di Belo, e sorella di Didone. Annām, cāră mihī nūtrīx, hūc sīstē sŏrōrēm. Virg

Annā. Saut' Anna. EP. Sancta, pia, casta, vetus antiquă, PER. Aviă Christi. Sacræ Virgini māter. Anna puerpērio fortūnatīssima san ctō. Mant.

Ānnālēs, jūm, m. plur. Junali, croniche, storie d'anno in anno. SYN. Historia, scripta, monti mēntā. EP. Vērī, vērācēs, īmmortālēs, æternī memores, prisci, antiqui, perennes. Et vacci ānnālēs nostrorum audire laborum. Virg.

Änně, adv. E che? SYN. Ăn, nē, nōnuě, nūn-quid, ūtrūm. § Frātrē māgīs sūbitō glōrier.

anne viro? (pent.). Ovid.

Ānnēcto, is, xi, vel xŭi, xūm, črč. Attaccare in sieme. Act. acc. SYN. Nēcto, ligo, alligo, vineio, stringo, adstringo. Aurea eoccineas annēctīt tīhulā vēstēs. Virg.

Annesium, sive Annesiacum, Annesi. EP. Romulčām, ămānām, ăqnōsām, fērtīlē, īllūstrē. PHR. Romano quondam moles extructă lăbore, marmoreis condită tectis. Planas lambunt flumină viās. Hist. Urbs est in Sabaudia, sita prope lacum amænum, et interclusa duobus fluminibus.

Ānuībāt, ālis, m. Anubale. EP. Afer, Pēnus, Pūnieus, Lihieus, cāllidus, immānis, atrox, erūdēlis, pērtidus, crūentūs, indomitus, vietor, bēllīpotens, māgnanīmus, întrepidus, infestus. Ăgēnoreŭs, Elīsāŭs, Tyrĭŭs, Sidonĭŭs, i, Car-thaginensis. PER. Ămīlcăre nātŭs, sătŭs. Dūx Ponus, Pūnicus, Sidonius, Rex Nasamoniacis a Nasamonibus Libyæ populis). Crūdēlis Libyæ rēctor. Tyrins, Libyens tyrānnus. Cārthāginis

ANTEVENIO

āltæ rector, Romuleam bello qui terruit urbem. Victorque Săgunti. Crudele flăgellum Romulidum. S Cum ferus Ausonias perfringeret Annibal arces. Claud. Hist. Re de Cartaginesi in Africa, figlio di Amileare.

Anniculus, a, um. Di un anno. I Anniculus săcer ille tibi redenntibus annis. Prud.

Annitor, eris, nīsus, vel nīxus, nītī. Sforzarsi, fare sforzo. SYN. Nītor, enītor, conor, tento, contendo. Scandere constanter dextros annitere colles. Fort.

Ānnona, a, f. l'ittuaglia, aunona, EP. Brevis, cāră, modică, lārgă, commodă, copiosă. His ŏpĭbūs nūnquām cāra ēst ānnouă včuēnī. Juv.

Ānnosns, a, ūm. Aunoso, vecchio. SYN. Antiquus, větůs, prîscus, sčněx, lôngávus, grandávus. PHR. Ætatě gravis. Ævamaturus. Morbo confectus, et annis. In medio ramos, annosaque brāchia pandit. Virg.

Annoto, as, avī, atūm, are, seu adnoto. Annotare. Act. ace. SYN. Observo, noto. Intitolare, mettere in iscritto. Inscribo, refero. Annotet, ēt grāndēs mīrētūr Lælius ālās, Juv.

Ānnňińs, ī, m. Anello. EP. Jugālis, pretiosus, nitens, lūcens, geniālis. J Annulus incertā non

bene fixus acu (pent.). Mart.

Annumero, as, avī, atum, are. Contare, mettere in numero. Act. acc. SYN. Numero, enumero. PER. În nămero pono. În nămeram refero. Dům propěrát vérsůs annůměrárě tibi (pent.). Mart.

Annincio, as, avi, atum, are. Isvisare, annuncrare. Act. acc. SYN. Nuncio, denuncio, indico,

as, refero.

Annño, is, nui, ere. Accennare, far segno. inchinarsi, acconsentire. SYN. Cedo, volo, consentio, permitto, assentior, assentio. Esaudire. Audio, exandio, Favorire, Adsum, faveo, Da tacilem eursum, atque audacibus annuc ca-

ptīs. Virg.

Annus, i, m. Auno. EP. Celer, fugax, velox, volűcer, völűbilis, lábens, lábilis, vertens, cűrrēns, præcēps, vagns, profugus, mobilis, properans, fugiens, rediens, revertens, recurrens, fertilis, frugiler, pomifer, sterilis, vartabilis, īrrēvēcābilis. PER Anni spātiūm. Annuš morā. Annuus orbis, solis cursus. Anni vices, temporă. PHR. Jam săbčūnt anni frăgiles. Fâtales properant anni. Interea magnum Sol circum völvítúr annam. Célér admissis labitúr annas ěquis. Tempöră lăbûntûr, tăcitisque senescimus annis. 4 Lamină labentem celo que ducitis annam. Virg.

Ānnňus, a, um. Che dura un anno, annuale. Anmůă credideram spectaculă factă, negavit. Ovid. Anquină, a, f. Corda dell'antenna. Alque an-

quină reget stăbilem fortissimă cursum. Gen. Ansă, ŵ, f. Manico d'ogni vaso. EP. Pândă, dûră, tortilis, terreă. Let grăvis atrită pendebat canthărus ânsă. Virg.

Ansatus, a, um. Che ha manico. Sed quis hie

ānsātňs āmbůlăt. Plaut.

Anser, čris, m. Oca. EP. Vigil, cūstos, garrūlūs, săgax, lluvialis, iners, candidus, aquaticus, stridēns, timidūs, argūtūs, patlūstris, elamosūs. PER. Tarpējē servator candidūs āreis. Anser aquis gaūdens. § Sollicitīve canes, canibūsque sägációr ánsér. Ovid.

Auser. Poeta, che Ovidio chiamò svergognato, lib. 2. Trist.

Cīnnā quoque hīs comes est, Cīnnāque procācior. Anser.

Āntāvis, ī, m. Autea. EP. Förtis, ferus, erudēlis, supērbus, pugnāx, tērrīgēnā. Hērculis, Antæiquē, Hēspērīdūmquē chŏrōs pent.). Prop. Fab. Gigante Africano, figlio di Nettuno e della Terra.

Āntāndrus, 7, f. Cittā uella Friyia. J Āntāndro, ēt Phrygrās moltīmār montibus Idas. Virg.

Antarcticus, i, f. Antartico, polo opposto all'artico. SYN. Austrālis, austrinus, mērīdionālis. J Sī quas forte videt terras antarcticus axis. Mant.

Āntě, adv. Avanti, davanti. SYN. Antěš, prins. Davanti, alla presenza. Prap. Ad, apud, pra, coram. Ante leves ergo pascentur in athere

ccrvi. Virg.

Antea, adv. Avanti, davanti. SYN. Ante, antehac. ¶ Pcctî nihîl mê sîcut antea juvat (jamb.). Hor.

Anteambnto, onis, m. Servitore, che va avanti, scudiero. Sam comes îpse suus, tumidique

anteambulo Regis. Mart.

Āntēcēdo, is, cēssī, cēssūm, erč. Andar innanzi. Neut. acc. cum abl. rei. SYN. Anteco, pracco, præcedo, anteverto, præverto, prægredior, antegredior. Superare, avauzare. Supéro, præsto, excello, antecello. ¶ Succinctus neque cursor antěcedřt (phal.). Mart.

Antécetto, îs, ŭi, črč. Avanzare. Neut. dat. vel acc. pers. abl. rei. SYN. Excello, pracello, pra-

cēdo, vinco, præsto, supero.

Auteco, is, ivi, itum, ire. Andar innanzi. Neut. ace., rarius, n. dat. SYN. Antecedo, præcedo, præverto, prævenio. J Qui candore nives anteīrent, cūrsībās aūrās. Vieg.

Äntefero, fers, tuli, latum, ferre. J Auteporre. Act. acc. SYN. Præfero, malo, antepono. Atque bonos mores legibus antetuli (pent.). Aus. Antenac, adv. Per lo avanti. Antenac dementi

sēsē flēxērē rūīnā. En.

Antennă, &, f. Antenna delle navi, legno ove si attaccano le rele. EP. Sūmmă, vēlātă, vēlīfērā. āltā, trānsvērsā. ¶ Cornňa vēlātārum obvērtimus antennarum (spond.). Virg.

Āntēnor, ŏris, m. Autenore, principe Trojano. EP. Tros, Troins, prolügus, lortis, generosus, inelytus. ¶ Antenor potuit mediis elapsus A-chivis. Virg.

Āntēpēno, iš, posaī, posatum, ērē. Anteporre.

Act. acc. SYN. Prāpāno, prādēro, antēlēro.

Āntēguām, adv. Avadti che, innauzi che. SYN. Priūsquām. J Āntēguām māguūm tābricārēt örbem (sapph.). Mart.

Anterior, oris, m. f., is, n. Anteriore, più avanti. SYN. Prior, superior. Anteriora petis cui poste-

rioră dăbuntăr. Pass.

Anteros, otos, vel otis, m. Imore recipioco, per cui significare si dipingono due fancialli che si tengono l'uno e l'altro per le mani.

Intes, ium, m. plur. Le prime, od ultime file delle viti. Jam canet extremos ellertus vinitor antes. Virg.

Antesignanus, 1, m. Goufalouice. SYN. Vexillarius. Guida. Dux, ductor. Anteambuloni, velĭtī, āntĕsīgnānō (scaz.\. Scal.

Aměvěmo, is, věni, věntům, îrě. Fenire innanzi. Art. acc. SYN. Pravenio, praverto. Antevenīs tempūs, non expectantibus altro. Claud. Antěvělo, äs, ävî, ätům, ärë, n. Volare innanzi, arrivare avanti. SYN. Præverto, antegrediör, antecedo, præceuro. ¶ Antevělat, comitique timēt vělūt āles ab alto. Ovid.

Antens, i, m. Anteo, capitano delle navi d'Enea. Prospectum late pelago petit, Antea si qua.

Virg.

Anticatones. Libri scritti da Cesare contro Catone. Mājorēm quām sīnt duo Cæsaris anticatones.

Āntichristus, i, m. Anticristo. EP. Atrox, dīrus, īmmītis, crūentūs, terribilis, īmpūrūs, scelestūs, něfandůs, fůriosůs. PER. Christi adversarius. Christo contrarius, Terrestris dæmon, Christiadum terror. Monstrum immane futurum. Tyrānnus orco editus.

Anticipo, as, avi, atum, are. Anticipare. Act. acc. SYN. Præoccupo, præverto, prævenio. Promptum, et veloces erat anticipare quadrigas. Aus.

Antiens, a, um. Ciò che sta alla parte davanti. Et super anticos în frontis margine crines. Mill.

Aufyeiră, æ, f. Isola. EP. Sană, medică. J Quid-quid et în tôtă naseitur anticyra (pent.). Ovid. Expl. Isola ricina al golfo, ed al monte Octa, detta ora Bunina.

Āntidotis, ī, f. Antidoto, contravveleno. SYN. Āntĭdŏtūm, ămūlētūm. EP. Sălūtĭfěră, præsēns, ēlficāx, potēns, valida, prompta. Antidotūs vēro mūltīs Mitridātica fertur. Serv.

Āntīgonē, ēs, f. EP. Pia, Thebana, dux patris. Pīnxit et Antigonem ausam contendere quondam. Ovid. Hist. Figlia di Edipo, re di Tebe,

la quale guidava suo padre vieco.

Āntiochia, a, f. Antiochia, città della Soria. EP. Supērba, potens, dīves, inclyta. I Tertia Phabēæ laūrīdomus Antiochīa. Aus.

Āntīpāthīā, ē, f. Antipatia, avversione, repugnanza.

SYN. Ödĭūm. Grace ἀντιπάθεια.

Antiphates, &, vel is, m. Antifate, re dei Lestrigoni. EP. Crūdēlis, dīrus, inhūmānus, ferus, īmpĭŭs, ĭnhōspĭtālĭs, bārbărňs. ¶ Vēnĭmŭs, Āntřphätěs těrrá rěgnábát řn îllá. Ovid.

Antipodes, um, m. pl. Antipodi. SYN. Antichthonës. PHR. Adverso stant pede nobis, et nostris ādvērsa premunt vēstīgia plantīs. I Non hīc Antipodās, səlümque rübrüm (phaleuc.). Sid. Vide descript. Lucr. lib. 1. Illi cum videant, etc. Antiquarius, a, um. Amator dell'Antichità. Igno-

tosque mihi tenet antiquaria versus. Juv. Āntīquē, adv. Anticamente. SYN. Olīm, quondām,

ălfās, ântīquĭtŭs. J Sī quædām nimis ântīquē, sī plērăque dūrē. Hor.

Antiquitus, adv. All'antica. Fundamenta Capyn posuīsse antiquitus ūrbī. Sil.

Antīquo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Annullare, vuotare. Act. acc. SYN. Abŏlĕo, ābrŏgo, rēscīndo, īrrĭto. Antiquis, a, um. Antico. SYN. Větus, priscus,

větūstus. Vecchio. Senex, annosus, longævus. Ūrbs āntīquă fŭīt, Tyriī tenŭere coloni. Virg.

Antīstes, itis, m. Prelato. SYN. Sacerdos, præsnil, pontifex, episcopus. EP. Pius, castus, sacer, vērēndus, dīvīnus, vittātus, vēnērābilis, vēnērandus. PER. Sacrorum antistes, sacrorum, moramque magister. Mitræ, lituoque decorus. PHR. Quem săcer ornăt ăpex. Mitræ quem săcer ornăt honos. Cujus dextram pastorale pědům děcorát. Quí cælestřá dogmatá fundřt. Recreat animos sacri dulcedine verbi. Tradit sūmmī orāculā rēgis. Commemorāt sūmmī jūssā vērēndā Dēi. Hīc piŭs āntīstēs sophiæ sňa dona ministrät. Mant.

Antistită, &, f. Badessa. J Combiberat, tractis-

que comis antistită Phabi. Ovid.

Antithetum, i, n. Sorte di figura rettorica. I Librăt în ântithetis, doctas posuisse figuras. Pers. Anthia, w., f. Istromento con cui si cava l'acqua,

detto volgarmente tromba. J Cūrvă lăborātās an-tlĭă töllĭt ăquās (pent.). Mart. Āntūnĭŭs, ĭī, m. Autonio. J Hīne ŏpĕ Bārbăricā

väriisque Antonius ārmis. Virg

Āntonins, ii, m. S. Intonio. EP. Pius, sanctus, cāstus, solus, cœlestus, plācudus, mitus, pauper, sylvicola. PER. Confectus senio. Loca aspera quærens. Desertorumque magister. PHR. Ne coleret celebrem populis Antonius urbem, Fugit: ăt în mědĭā sē vidět ūrbě coli.

Antropophagi, orum, m. pl. Antropofagi. EP. Bārbārī, fērī, crūdēlēs, ĭnhūmānī. PHR. Vīscéribūs miserorum et sanguine vēscitur atro. Atro cum membră siăentiă tabo. Manderet, et trepidī tremerent sub dentibus artus. Hist. Popoli della Scizia, che si cibano di carne umana.

Āntrūm, ī, n. Antro, spelonca, caverna. SYN. Cávērnā, spēcus, lūstrum, spēlæum, spēlunca, latebră, fossă, cryptă, foveă. EP. Vastum, îmmāne, capax, immensum, latum, ingens, profündüm, eæcüm, nigrüm, öbscürüm, öpäcüm, ūmbrosum, curvum, concavum, declive, convēxūm, sinuosum, abrūptūm, sylvēstre, abditūm, cavernosum, arcanum, secretum, frigens, gelidum, horridum, stupendum, muscosum, nemörösüm, lätebrösüm, viride, inhöspitüm. PER. Căvă rūpēs. Căvūm sāxūm. Căvātă silēx. Montis cæcī měatůs. Růpis exesæ cavům. Montani rēcēssūs, sēcēssūs. Domus ātrā fērārām. Rorāns fontibus antrum. Luce carens, solis inaccessum rădiis. Antră virentiă musco. PHR. Antră quibūs nēc sol medio sentītur in æstū. Coneava longavas asservant antra tenebras. Personat, adverso recubans immanis in antro. Virg. Vide descr. antri. Ovid. 3. Metam. Vallis in etc.

Āntuērpiā, æ, f. Anversa, città del Brabante. EP. Altă, săpērbă, dīyes, māgnifică. Let læto applaūsū tuš dūx Antucrpiš prīmā. Cell.

Anubis, is, vel idis, m. Anubo, Dio dell'Egitto. Pēr tňá sācrá precor, per Anubidis orā verendi. Ovid. Hist. Dio dell'Egitto, adorato in forma di cane, quale dicono alcuni esser figlio di Mercurio, altri di Osiride.

Ănŭs, ūs, f. Vecchia. SYN. Větřilă. EP. Annôsă. cūrvă, tremens, loquax, tremulă, morbosă, frigidă, tūrpis, sordidă, exanguis, rūgosă, deformīs, lānguidā, dēlīrāns, trīstis, sevērā, īmpēriosa. PER. Annosa parens. Gravis annis. Senio confectă. PHR. Languidă sordet ănus. Admoto ādmūrmūrāt īgnī. Frīgidā dēsērtā nocte jācehit ănūs. ¶ Longius însidias cūrva videbii ănus (pent.). Ovid.

Ānus, ī, m. Culo, SYN. Podex. Excruciant tur-

pēs ānūm sī förtě păpīllæ. Serv.

Anxietas, atis, f. Affanno, sollecitudine. SYN. Cura, söllieitudo. Ducimus in stimulis, et in anxĭčtātībūs ānnōs. Mant.

Ānxins, a, um. Affarmato, travagliato. SYN. Sollicitus, anceps, incertus, dubius, ambiguus.

APIUM 43

Læta dedi, nunc sollieitam timor anxius

ürgět. Virg.

Anxnr, is, n. Terracina. SYN. Tarracina. Trachīnă āspērā. EP. Aspērūm, pēndēns, scopulosum, montanum. PER. Impositum saxis late candentibus Anxur. Horat. serm. lib. 1. Circwa juga, et scopulosi verticis Anxur. Hernicăque împresso răduntur vomere saxă. Sil. Hist. Anxur fuit, ex Livio, 1. 4. quæ nunc Tarracinæ sunt, civitas Volscorum in Campania.

Aŭnia, æ, f. Aonia, Beozia, SYN, Bæötia, PER. Aonii montes. Aoniæ sylvæ, umbræ, välles, unda. Aonia juga, arva. Aonius vertex, apex. Mūsārūm āntră. Lŏcă Mūsīs săcră, cūltă. Lŏcă hăbitata Cămœnis. Et domus umbrosæ te cŏlit Aŏniæ (pent.). Pass. Expl. Paese montuoso della Beozia, dedicato ad Apolline ed alle Muse.

Aonides, um, f. pl. Le Muse. SYN. Muse, Camona, Pierides. Poseimus Aonides, sed for-

sĭtăn ōtĭă non sûnt. Ovid.

Aonius, a, um. Della Beozia. SYN. Cāstalius, Heliconius, Caballinus, Pēgaseus, Pierius, Pērmēssius, Aganippaeus, a Castalio fonte, He-licone monte, Pegaso equo, Pierio monte, Permesso Iluvio, Aganippe, sen Hippocrene fonte. Cũm levis aonias ungălă fodit aquas (pent.). Ovid.

Aornis, i, m. Lago dell'Epiro presso Pozzuolo, detto lago d'Aquano. SYN. Avernus. Unde löcüm Grājī dīxērūnt nomine Aornūm, Virg.

lpage, imperat. Levati di qua. SYN. Abî procul hīne: plur. Apagēte, Debuerām dīxīsse, apage hēc immītia pomā. Gaz.

tpēlia, a, m. Circonciso. Pērsnādēre cupis,

erēdāt Jūdæŭs Apēllă. Hor,

Apettes, is, m. Apette, pittore famoso nell'isola di Coo. EP. Celebris, famosus, illustris, nobilis, pērītis, clārus, Cous, insignis. PER. Veneris pietor. Pietor Alexandri. Pietorum decus, princēps. Tăbălîs însīgnīs Āpēllēs. Sī nūnquām Vēnčrēm Cōās pīnxīssēt Ăpēllēs. Ovid.

Tpēliens, ă, ûm. D'Apelle. Si quid Apellei gaû-

dent animasse colores. Štat.

Apenninicotă, a, m. f. Abitatore dei monti Apennini. SApēnnīniedle bēllātor filius Auni. Virg. Apēnnīnīgenā, a, m. f. Idem. J Apēnnīnīgena

quā proxima Tybridis undīs. Ovid.

Apenniques, i, m. L'Apennino, che divide l'Italia. EP. Asper, arduns, aerins, eelsus, longus, nivālīs, gēlīdūs, sāxōsūs, nūbīfēr, ābrūptūs. 🖣 Attölītque capūt pater apennīnus ad aūras. Yirg.

Aper, apri, m. Cinghiale. SYN. Sus. EP. Acer, trūx, férōx, mināx, fárēns, spāmāns, trūculentas, dentatus, fulmineus, setosus, setiger, torvus, hīspidus, horridus, aūdax, protervus, cruentus, sanguineus, violentus, fremens, fervidus, rabidus, furibundus, Marsus (a Marsis Italiæ populis), Ārcadīcus, Manalius, Erymanthæŭs (a Mornalo et Erymantho montibus Arcadia), Mčlčagriŭs, Călydoniŭs, Ætolis (a Meleagro occiso in Ætolia). PER. Dente minax. Obliquo dente timendus. Vastans rura colonis. Immēnsā mēmbrorum mole cruentus. PHR. Exilit exerto dente protervus aper. Indomitus rēgnābāt apēr. Sævūs apēr longē sylvīs latratibus actus Fulmineo celeres dissipat ore canes. Iline aper excisus medios violentus in hostes Ovid.

Aperio, is, ŭi, ertum, ire. Aprire. discoprire. Act. acc. SYN. Rěsěro, reclūdo, rětěgo, pando, explico. 9 Sī opus est, aperīte domos, ac mole rěmôtá. Ovid.

Ápērtē, adv. Apertamente, SYN. Pălâm, clârē, mănĭfēstē. § Tū mödö quêm pötěrās věl ăpêrtē

tūtus amare. Ovid.

Apērtus, a, um. Aperto. SYN. Patens, reclusus, reseratus. Chiavo, manifesto, evidente. Clarus, manifestus. Vasto, largo. Vastus, patens, immēnsus, dīlfūsus. Expatiata ruunt per aper-

tos flumină campos. Ovid.

Apēs, vel apis, is, f. Ape. EP. Attica, Cecropia, Hymettia (ab Hymetto monte Attica), Dadala, ārtifex, melliferă, florilegă, parcă, mellifică, pārvā, levīs, operosā, sēdūlā, Sīcanīā, Sīcūlā, tīyblæš (ab Hibla monte Siciliæ), ingeniosă, īnunbā, studiosā. PER. Hybland, Ceeropia, Sieula aves, volucres. Aves mellifica, Hyblaa āgmīnā. Āpum ēxāmēn, āgmēn, ēxērcītūs. Ceerőpiá phálánx. Florum studiosá cohors. Thymo pāstă. Mēllē grāvīdā. Vārīīs hōrībūs īnsīdēns. PHR. Mēllīs apēs avīdæ völītant pēr amæna virētā Rūris ödörifērī. Sīcāniās dētinčt hörtūs ăpēs. Cārpīt stūdiosā thymos. Ātque apibūs quanta experientia pareis. Rūre levis verno flores apis îngerit alveo. Compleat ût dûlei sedŭlă melle favos. Mellifer electis exercitus obstrepit herbis. ¶ Qualis apes æstate nova pēr florea rara, Virg. Vide Descript, Virg. 1. Georg. Namque aliæ etc.

Apex, icis, m. Cima, vetta di qualche cosa. SYN. Cülmen, vertex, ăcumen, fastigium, căcumen. EP. Cēlsus, ēxcēlsus, āltus, supērbus, ārduus, æthereus. ¶ Fundere lumen apex, tactuque în-

noxiă molli. Virg.

Äphrödītā, ā, f. Afrodita, formata dalla schiuma del marc. SYN. Venus. ¶ Dāt Venus, est Mārtī nāmque Aphrodīta comes (pent.). Aus.

Āphrönitrām, ī, n. Spuma del salvitro. ¶ Spūmā võcōrnītrī, dieŏr či āphrönĭtrūm (pent.). Mart. Āpĭārĭūm, ĭī, n. Luogo dove stanno le api, melavio. SYN. Alvěarě.

Apiarins, ii, m. Governator delle api. PHR. Pastor

ăpām.

Apicatos, a, um. Coperto di cappello. His ctiam conjux apicatī saucta Dialis. Ovid.

Āpīciňs, ří, m. Apicio Romano. EP. Prôdígňs, vŏráx, V. Gulosus. 9 Quā nön Fābriciūs, sēd vellet Apicius uti. Mart. Dopo avere speso quasi tutto il sno, s'appieco da sè per disperazione. Juv. Stat.

- Quid čnim mājore căchiuno

Ēxcīpītūr pŏpŭlī, quām paūpēr Āpīcīŭs? Āpīcŭlā, ā., f. Piccola apc. ¶ Ē quthŭs īpsā mihī

nune haurit ăpiculă, que te. Scal.

Āpis, is, vel idis, m. Dio dell'Egitto. SYN. Scrāpĭs, Ösīrīs. EP. Cōrnīgĕr, săcĕr, Ægyptĭús. Ēt săcĕr în māgnī cinĕrēs māctābitŭr āpis. Lucr. Hist. Bove adorato nell'Egitto, qual dicono essere stato il re Osiride adorato sotto la figura di questo animale.

Apiscor, čris, aptus, isci. Acquistare. Dep. acc. SYN. Adĭpîscor. J Nêc rătione ănimî, quâm quîsquâm noscit, ăpîscî. Lucr.

Apiūm, ii, n. Appio. EP. Amārūm, viridē, vivāx. pălūstre, montanum. ! Floribus atque apio crīnes ornātus amāre. Virg.

Aplūstre, is, n. Ornamento di nave. Pappe Tăgūs grātūmque aūdāx āplūstre retentat. Lucr. Aplastră, vel aplastriă. Lt transtra, et mali, lăceroque aplūstria velo. Silv.

Apollineus, a, um. D'Apolline. \ Vatis Apollinei

māgno memorābilis ortū. Hor.

Apollo, inis, m. Apolline. SYN. Phæbus, Sol, Titān, Dēlins, Cynthins. EP. Aurātus, crīnītus, roseus, lætus, pulcher, formosus, llavus, intonsus, magnus, doctus, facundus, divinus, augur, sőlérs, ságáx, fatidicús, laűrigér, Látöniús (a Matre'. Mědícůs, Citharædůs, Arcitenens, Gry-næŭs, Delphicůs, Thymbræŭs, Clarins, Deliŭs, Cynthius, Cirrhaus, Lycius, Smintheus, Tegenta patareus, Parnassius, Pierius, Heliconiŭs, a locis ubi colebatur. PER. Latonia prolēs. Cīrrhæ dominus. Dēlius vatēs. Mūsarum rector, præses. Medicinæ inventor. Carminis aŭctor. Cytharæ pulsator Apollo, PHR. Queis doctus Apollo pocula Castalia plena ministrat ăquā. Māgnām cuī mentem ănimumque Delius înspîrăt vătes, ăperîtque fitură. Qui cythăram nērvīs, qui nērvīs tēmpērat arcum. Cui Dēlphică tellus, Et Claros, et Tenedos, Pataraăque Regiă servit. J Die quibus în terris, et ěrīs mihi māgnus Apollo. Virg. Fab. Figlio di Giove e di Latona, nato con sua sorella Diana in un medesimo parto nell'isola di Delo.

Apólogus, ī, m. Favola. J Varios habēhat apolo-

gös Phædri liber jamb.)

Aponus, i, m. Abano, fontana vicino a Padova. EP. Călidus, sălūtiler, sălūbris. Colle sedens Aponus terris ubi lumifer exit. Lucr.

Apophthegma, atis, n. Motto.

Apostata, w, m. Apostata. SYN. Desertor, proditor. Tune vir apostolicus, nune vilis apostătă factus. Sedul.

Apostaticus, a, um. D'apostata. Plebis apostatřež Dominam quž cžet něgassět. Sedul.

Apostotus, i, m. Apostolo. SYN. Discipulus Christi, nūncius, legātus. Plur. Apostoli. PER. Cætus Apostolicus. Bīs-sēx sociī. Turba duodenā. Bīssēnī proceres. Electa a Christo bīs-sēna vīrām vīs. Jūrīs Apostolīcī proceres. PHR. Nomīna Apostolīcī fulgent hīs-sena Senatus. § Fallo, creaturam nisi doctor Apostolus omnem. Prud.

Apothēvā, ā, f. Cella, luogo dove si tieno il vino, massime da vendere, o qualsivoglia altra bottega. Ant apotheea probis intacta est, aut pecus;

ātquī. Hor.

Appăratus, ūs, m. Festa, fornimento. ¶ Pērsicos

ödī, pňěr, āppărātūs (sapph.). Hor.

Appareo, es, ŭi, itūm, ere. Comparire, apparire. SYN. Viděor, comparco. cernor, prospicior, adsum, exto, surgo. orior, exorior. Apparent rārī nāntēs in gūrgite vāstē. Virg.

Appacitor, oris, m. Messo, birro, ministro di giustizia. SYN. Accensus, claviger, lietor, satelles, stīpātor. Appāritorēs, sēd turenti suggerant

jamb.). Prud.

Apparo, as, avī, atūm, are. Appareceliare. Act. ace. SYN. Păro, præpăro, orno, ădorno. J Appărăt, hie mēcum děcuit, concurrere telis. Virg.

Āppēllo, ās, āvī, ātūm, ārč. Nominare, chiamare, appellare. Act. acc. SYN. Voco, nomino, compello. Urbem appellabunt permisso nomine Acestam. Virg.

Appēllo, is, puli, pulsum, čre, Afferrare, aveici-

narsi. Act. acc. vel n. cum præp. ad, et acc. SYN. Apptico, admoveo, accedo, intro, succedo, āllābor, tāngo, subčo. PER. Appēllērē rīpā. Pětěrě, subirě portum. Allabi terris. Tellure potīrī. Contīngere littora. Ad littora tendere cūrsū, PHR, Ādsumus, ēt portūs dēlāti īntrāmňs ămīcos. Vēlă lěgünt sŏcĭi, ēt prorās ād līttoră torquent, Jam tandem Italia fugientīs prēndīmus orās. J Hine mē digrēssum vēstrīs Deus appulit oris. Virg.

Appēmtīx, īcis, f. Appendice, giunta. SYN. Adje-

etio, accessio.

Appendo, is, di, sum, ere. Appendere, sospendere, attaccare a qualche cosa. Act. acc. SYN. Erigo, reveho, sûspendo. Pesare. Libro, pondero. Appetitus, ūs, m. Appetito. SYN. Cupido.

Appeto, is, ivi, vel ii, itum, ere. Appetire, desiderare affettuosamente. Act. acc. SYN. Expeto, cupio, exopto. Battere, assaltare alcuno. Peto, impěto, tündo, verběro, lěrio. Appětii, et Včněris violavi_vůlněrě dextram. Virg.

Applaŭdo, vel Applodo, is. sī, sūm, ĕrĕ. Applaudire. Neut. dat. SYN. Plaudo, favco. Ignarus sĭhĭmēt plăcĕt āpplaūdītquĕ pŏētă. Hor.

Applico, as, nī, itum, et avī, atum, are. Applicare. Act. ace. SYN. Jūngo, ādjūngo, āddo, ād-moveo, āppono. adhibeo, ādjieio. J Formosa moveo, appono. adhibeo, adjicio. J Form medicas applicaisse manus (pent.). Tibul.

Applicitus, a, um. Ipplicato, aggiunto. SYN. Adjūnetus, applicatus. Proximus applicato saxo-

sīs äggērē sylvīs. Sil.

Āppono, is, posui, positum, ponere. Mettere appresso, apporre. Act. acc. cum dat. vel ad, et ace. SYŃ. Jūngo, ādjūngo, ādmŏvĕo, āstrīngo. āserībo. 🖣 Āscānīūs, pātrīīsque epulāndum āpponěrě mensis. Virg.

Appositus, a, um. Posto appresso, di sopra. SYN. Admotus, impositus. Accomodato, convenevole. Āptňs, děcēns, idoněňs. 🖣 Āppösitám nigræ lū-

nām sūbtēxĭt ălūtæ. Mant.

Appeimă, vel Apprimē, adv. Soprattutto, grandemente. Flös apprima tenax, animas et ölen-

tĭă Mēdī. Virg.

Approbo, ās, āvī, ātūm, ārč. Approvare. Act. acc. SYN. Probo, comprobo, annuo, faveo, assentior. Elin adit, primosque Jovis puer approbat annos. Stat.

Appropero, as, avī, atūm, arc. Isvicinarsi, approssimarsi. Nentr. aliquando act. cum ad et ace. SYN. Propero, festino, maturo, accedo, ādvolo. Approperēmus, ait. Virg.

Appropinquo, as, avi, atum, are, n. Approcciare.

SYN. Propingno, accedo, advenio.

Appropio, as, avi, atom, are, n. Accostarsi, avvicinarsi. Quō măgis appropias, tanto măgis ömniă sördent. Mant.

Approximo, as, avi, atum, are. Accienare, approceiare. I Jungitur armentis, tepidoque apprōxĭmăt Añstrō, Mant.

Aprīror, āris, ātus, āri. Stare al sole. Apricântŭr, humus virides jam colligit herbas. Mant.

Apricătus, î, m. Sorta di pesce. Apriculum piscem primum scito esse Tărenti. En.

Aprīcus, a, um. Ch' è al sole. I Duccret apricis

în collibus nvă colorem. Virg.

Aprilis, is, m. Mese d'aprile, EP. Floriger, viridis, seremis, herbifer. PER. Mensis Cytherējus. PHR. Aprīlēm Venerī sācrūm fēcēre

Quirītēs, Vēnērī sācēr, Quō lætīs dēcērāntūr llērībūs hērtī. Ā Vēnēre hīc māgnā dēscēndīt örīgīnē mēnsīs. ¶Āprīlēm mēmörānt āb āpērtē tēmpērē dīctūm. Ovīd.

Aprūgnūs, ā, ūm. Di cinghiale. Sūmīnā te ātque ămīā nē dīcām vīscūs ăprūgnūm. Lucr.

Apsis, idis, f. Torno, ed una ruota. EP. Cūrvă, fervens.

Āptē, adv. Acconciamente, attamente. SYN. Āppositē, convenienter. § Semper in his āptē nārrāntīs vērbā resīstūnt. Ovid.

Apto, ās, āvī, ātūm. ārē. Aecomodare, adattare. SYN. Ādāpto, compono, āpplico, āccommodo. ¶ Gnossivis ātque hābilem vāgīna āptārāt ĕbūrna.

Virg.

Āptūs, ă, ūm. Acconcio, abile. Dat. vel ad cum acc. SYN. Idoneŭs, āccommodus, congruns, āppositus. Congiunto, attaccato insieme. Conjūnctus, connexus, colierens. ¶ Grātulor, hāc ātās morihus āptā meis (pent.). Ovid.

Ĭpňť, adv. Appresso, di presso. SYN. Ăd, pčněs, jūxtā, cūm. ĭn. ¶Quæ quĭs ăpūd sŭpěrôs fūrtô

lætatus manī. Virg.

Āpūlīā, ŵ. f. La Puglia, paese dell'Italia nel regno di Napoli. ¶ Îneipit ëx illö montes Apūliă notos, Itor.

Āрйійs, vel Āррйійs, ă. üm. Pagliese, della Puglia. Süb Rēgĕ Mēdō Mārsňs, čt Āррйійs

alc.). Hor.

Ăquă, æ, f. Acqua. SYN. Lymphä, undă, humor, lătex, liquor, fons, rivăs, flumen, fluvius, Neptūnus. EP. Clārā, vīvā, pūrā, līmpīdā, montānā, dūlcīs, amēna, lēnis, plācida, canēra, liquidă, sonaus, strepens, săliens, răpidă, prosiltēns, īrrīgňā, cærňleā, gelidā, frīgidā, cælēstis, plūviālis, sălūtifēră, jācēns, īmmētă, qniētă, stāgnāns, dēses, corrūpta, līmosa, comosa, palūstris, fluviālis, æquorea. PER. Terræ cīreumfluus lumor. Fluminei lätices. Contrarius ignibňs hūmör. Lǐquōrēs gĕlīdǐ. Möllī lāpsū pēr sāxā sŏnāns. Rīvňlŭs sērpēntīs lēnĭtĕr ūndæ. PHR. Dülcis aquæ saliente sitim restinguere rīvē. Līmēsăque flūmină pētat. Dant famulī mănibus lymphas, Temperet annosum Martia lýmphá měrům. It pětěre é vivis libándás fôutibus undas. Læta tumescentes æquoris audit ăquas. I Portitor has horrendus ăquas, et flumină servat. Virg.

1qua Sextia. Ax, ove risiedeva il parlamento di

Aquāticňtňs, i. m. Albio da Porci. § Pinguïs ăquālicůlůs prôpěnsô sésquĭpčde évtát. Pers.

Aquātīs, īs, m. f. Boccale dell'acqua. SYN. Pōeňlūm, vās. § Pūlcher āquām mānībūs līquīdam

älfündebät aqualis. Pass.

Äquāriús, ři. m. Aquario, segno celeste. SYN. Āmphörš, Găuvmēdēs. EP. Frīgidūs, gĕlīdūs, hūmēus, hūmidās, pūlehēr, tčuēr, llūvvālīs, nīmbifēr, nīmbōsūs, ūrnīgēr, trīstīs, rūiquūs, plūviōsūs. PER. Fūsŏr ăquā. Jūvēnīs gēstātor ăquā. Sīdūs ăquārīi. ¶Jām lēvīs ōblīquā sūbsēdīt āquāriūs ūrnā. Ovid. Expl. L'undecimo segno dello zodiaco, in cui entra il sole nel mese di gennaio. Fingono i poeti, questi esser Ganimede.

Áquāticus, ă, ūm. D'acqua, acquatica. SYN. Ăquōsus, ăquātilis. Exemploque nivīs, quām möllit

ăquaticăs aaster. Ovid.

iquită, ŵ, f. Apata. EP. Fülvă, prŵpčs, súblimis,

aĕrĭă, văgă, răpīdă, cĕlĕr, vēlōx, vēnātrīx, ădūncă, fērōx, hēllātrīx, llāmmĭgĕră, āltīvŏlāns, mūltīvăgă, rēgiā, rēgātīs, gēnĕrōsă, impāvīdā, māgnānimā. PER. Jōvīs ālēs. Vŏlucrīs Sātūrnīa. Flāmmĭgĕr ālēs. Jōvīs ālrīsvīs fērmigĕr ālēs. Ālēs sacrā Jōvī. Alītūūm Rēgīnā, Jōvīs āltīsonī pēnnātā sātēllēs. PHR. Āvīs quæ fūlmīnā cūrvīs, Fērrē sŏlēt pēdībūs. Ōmnēs īntēr āvēs rēgtā scēptrā tēnēt. Phæbēā dūbīos explorāt lāmpādē fētūs. Fūlmīnīs ārthērē cūstōs, māgnīquē tönāntīs. Ārmīgĕr, āĕrīīs hābītāns īn mōntībūs ālēs. § Sīc āquīlām pēnnā fūgīānt trēpūdāntē colūmbā. Ovid.

Āquitā, ŵ. f. Aquila, insegna de' Romani e dell'imperio. SYN. Sīgnūm. vēxīllūm. EP. Rēgtā, rēgālīs, Rōmānā, vīetrīx, bēllātrīx, Mārtiā, tērribilīs. ¶ Rōmānā·que ăquilā sīgnifēr hōstīs

ĕrat (pent.). Ovid.

Ăquileiä, vel Ăquilejā. La città di Aquileja. EP. Fēlīx, pŏtēns, nūgūstā. PER. Ītālīā jānŭā prīmā. Ād Īllivieōs objēctā cŏloniā montes. ¶ Nēc non com Vēnētīs Āquileiā pērlūvīt ārmīs. Sil.
 Ēt tō Lēdāo fēlīx Āquilejā Tīmāvō. Mart.
 Āquileja ēvēs m. Colni che vaccodie le acque e

Aquitev, egis, m. Colni che raccoglie le acque, e conosce doce sia dell'acqua. J An Deus îpso ăquilex cereis dedit ostiă stagnis? Mill.

Äquilīnus, ā, ūm. Aquilino, d'aquila. ¶ Nīšī sīt mīlvīnīs, ēt āquīlīnis ūngūlīs (jamb.). Plaut. Yquīlo, ōnīs, m. Tramontana, aqvilone. SYN. Bŏrěās. EP. Ālgēns, frīgīdus, gĕlīdus, āspēr, ācūtus, sāvūs, tuīquūs, nūbīlūs, nīvālīs, nīvōsus, rīgīdus, hōrrīfēr, rāpīdus, nīmbōsus, glācīālīs, ēlfrānus, prācēps, mīnāx, īnsānus, raūcūs, sönorus, prōcēllosus, Bŏrĕālīs, Thrēīcus, Scīthīcus, hōprēbörĕus, a locis a quibus flat. PER. Gĕlīdā bācehātus āb Ārctō. Cōncrētus grāndinē pēnnās. Vīs, rābiēs Aquīlōnīs. Aquīlēnīs. Bŏrĕā fūrŏr. PAR. Quā gĕlīdūs Bŏrēās strīdōrībūs īnstāt ācūtīs. Frīgīdus ēt sīlvīs Āquīlō dēcūssīt hōnōrēm. Tāntāquē cōmmōtī vīs ēst Āquīlōnīs. ūt āltās Āquēt hūmō tūrrēs, tēctāquē rāptā fērāt. ¶ Prōtūnūs Ācōlīs āquīlōnēm claūdīt in āntrīs. Ovid.

Aquilonigena, arūm. m. pl. Del Settentrione. Aūt Itālūm populos Aquilonigenasque Britānnos.

Aus.

Ăquitōuiŭs, ă, ûm. Del vento aquilone. ¶ Hūnc duo sectātī frātrēs, ăquitloniă proles. Prop. Ăquinās, ātis, m. D' Iquino. ¶ Nēscit Ăquinātēm

pötäntiä vellera fücüm. Horat.

Aquinom, i, n. Iquino, città dell'Italia. Commovet, atque viris ingens exhaurit Aquinom. Sil. Aquinani, s., f. Guenna. § Gallia queis fruitur.

gremioque Aquitania lato. Aus.

Aquor, ārīs, ātūs, ārī. Cavare, o andar a prender l'acqua. SYN. Āquām haūrīo, trāho, ēxtrāho. Abbeverare. Ādāquo. Āquās do, prābēo, ministro. Pētūm dūco. Ād āquām dūco. Sēd cīr cūm tūtā sūb moutbūs ūrbūs ăquāntūr. Virg. Aquōsiis, ā ūm. Janoso, niema d'acqua. SYN. Ēn-

Aquösüs, ä, üm. Iquoso, pieno d'acqua. SYN. Ündösüs, äquätieüs äquätilis. Düm pelägö desävit hýèms, ét äquösüs Öriön. Virg.

Ārā, ā, f. Altave. SYN. Āltārē, EP. Šacrā, pīā, pūnguīs, sēlēmnīs, ārdēns, fragrīns, cēlēns, lūmošā, ēdotātā, sacrīficā, thūrīfērā, thūrīferā, fūlgēns, splēndīdā, rūtīlā, māguīfīcā, jūstā, fēstā, vētīvā, cĕrēnātā, vēuciābīfs, mārmörēā, PER. Fūmāns sacrīs īguībus. Thūrē cēlēns.

Mültő fümäns ödőré. Tépidő taűrőrüm imbütá crăore, PHR. Dăre thură focis. Aris donă împoněrě. Vidí thůricrěmis cům dona imponěrět ārīs. Dăbo fūmīgērās fragrantīā thūrā pēr ārās. Sölemnes taurum ingentem mactabat ad aras. Tālĭbňs örābāt dīctīs, ārāsquĕ tĕnēbăt. Virg.
 Arābīá, ñ, f. Irabia, paese dell'Asia fra la Giudea

ARABIA

e 1 Egitto. SYN. Panchæä, Panchaia, Nabathæä rēgnă (a Panchaja et Nabathwa regionibus). EP. `ārĭdă, dīvēs, sāxōsă, thūrĭfĕră, pālmĭ-Sicea, feră. PER. Ārvā Ārābūm. Pānchētā rūrā. Eōē, domūs Ārābūm, Ferāx odorum tellus, Thūris ăbundans. § Et domis întâctée tê trêmît Ară-bite (pent.). Prop.

Arabicus, ă, um. D' Irabia. J Nec si qua arabico

lūcēt bombveč puella. Prop.

Ārāhs, abis, m. D'Irabia. SYN. Pānehæus, Sabæus. EP. Dives, palmifer, thurilegus, mollis, těněr, fěrňs, nígěr, barbarůs, Eous, extremus, rěmotůs, pictůs, mitratůs, odoratůs. J Palmilerosque Ārābās, Pāneli@aque rūra reliquit. Ovid.

Ărāchnē, es, f. Araene. SYN. Mæonis. EP. Idmonia, Lydia, Maonia, docta, solers, infelix, superba, temeraria. PER. Mæonia, Idmonia vīrgo, Pālladis æmula, Invīsa Minervæ, Ter quater Idmoniæ frontem percussit Arachnes. Ovid. Fab. Figlia d'Idmone, del puese della Lidia, cangiata da Pallade in un ragno, perchè osò di provocarla a filare, ed a tessere meglio.

Aracinthus, i, m. Montagna dell' Acaja. EP. Actavis sen Atticus. V. Mons. Amphion Direceus in

Actæo Araeintho. Virg.

Ārānēā, a. f. Ragno, aragno. SYN. Ārānēŭs. EP. Ārīdā, tūrpīs, putrīs, văgă, sūblīmīs, pēndūlā, solers, artifex, docta, îngeniosa, vigil, studiosa, tūrgida, tumida, venenifera. PER. Deducens grăcili pede filum. Stamen de pectore ducens. PHR. Tenuī discursat aranea tela. Antiquas ēxērcēt ărāneă tēlās. Sūmmō pēndēt ărāneă līgnō. Incaūtās fīgit ărāneă mūseās. ¶ Āridă cum töta descendat aranea tela. Juv.

Ărānĕŏtňs, ī, m. Ragnatelo, piccolo aragno. ¶ Ātque ut ărancoli tenuem formavimus orsum. Virg. Arar, vel Araris, is, m. Sonna, fiume della Frau-

cia, che passa per la Borgogna. EP. Gallus, ferāx, lentus, tardus, segnis, piger, longinquus. Præcipitavit Arar submisso vertice montis. Lacr.

Arator, oris, m. Aratore, bifolco. SYN. Agricola, rūricola, villicus, agrestis, colonus. Probū-

stūs quoque jām taūrīs jūgā solvēt ārātor. Virg. Aratron, i, n. Aratro. SYN. Vomer. EP. Curvām, Incūrvām, flēxām, ūncām, pāndām, Inflēxum, aduncum, obliquum, durum, grave, pressum, validum, rude, habile, rusticum, mordax, ferreum, tractibile. PER. Aratri pondus, grave robur. Uncum ferrum. Dens vomeris ancī. Vērtens glebās. Terram scindens, renovans, proseindens. PHR. Terram pressis proscīndere ărātrīs. Ille grāvem dūro terram quī vērtīt ărātro. Aspice, ărātră jugo referunt suspēnsă juvēncī. Vomis et înflexî grave robur ăratrī. f Agricolă încurvo terram molitus ăratrö. Virg.

Arātus, ī, m. Poeta greco, che scrisse in versi l'astrologia e l'astronomia. EP. Doctus, clarus, cœlī āstrorumque perītus. \ Cum Sole et Luna

semper Aratus erit (pent.). Ovid,

Araxes, is, m. Arais, fiume dell' Armenia. Adjacet, Armeniumque bibit Romanus Araxem, Lucr. Ārbiter, bitrī, m. Arbitro, giudice. SYN. Jūdex. EP. Jūstus, aquus, încorraptus, severus, înjastus, iniquus. J Arbiter et forme certamina sīstě Děārūm. Ovid.

Ārhitrārius, a, ūm, Arbitrario. J Hie Pollioni

dīcēre ărbītrārīum ēst (jamb.). Ārbitrīūm, īĭ, n. Arbitrio. SYN. Völöntās, jūdī-cĭūm, sēntēntĭă, dēcrētūm. EP. Līcītūm, īllīcitum, æquum, iniquum, jūstūm, expēctātūm, līberum. Quem penes ārbitrium est, et jūs, et norma loquendī. Hor.

Ārbitror, ārīs, ātiis, arī. Credere, arbitrare. Dep. acc. SYN. Rěŏr, půto, crēdo, exīstimo, ŏpinŏr, sentio, judico, censeo. PER. Judicium ferre.

Tēstēs fāctörum stāre ārbītrābere Dīvos. Sil. Arhor, vel arbos, oris, f. Albero. SYN. Arbūstūm, frūtēx, vīrgūltūm, rāmūs, frondes. EP. Āltā, sūblīmīs, āčrīš, procērā, ārduā, cēlsā, opācā, rāmēsā, pātūlā, ūmbrēsā, lūxūrīāns, sīlvēstrīs, vīrēns, vīrīdīs, frondēns, florēns, cūltă, īncultă, ălticomă, nobilis, fructiferă, ferax, fecundă, fertilis, foliată, ămonă, fetă, annosă, cūrvātā, cădūcă, āmbřtīōsă, rĭģīdă, fragrāns, ōdōrĭſčră, PER. Ārbŏrĕī rāmī, Ārbŏrĕæ frōndēs. Arboris rādīx, stīrps, trūneus, cortex, rāmī, főlĭă, fröndēs. Purpŭrĕīs cölhūcēns flöribŭs. Töllens căcumen în auras. Excelsos tendens ād sydera rāmos. PHR. None omnis frondibus ārbos Lūxuriāt fæcunda novis. Sublimes crēscēns subit ārbor in aurās. Plaudīt guæque sŭīs ārbor ămænă comīs. Frondibús, et pătulă dēfendimus ārbore soles. Pomīs ūtilis ārbos āssūrgit, exūberat. Seminibūs jāctīs se plūrimă sūstulit arbor. Îngens în cœlum ramis felīcībus ārbos Ēxiit. Ēxeēlsās tollīt sublimē căcumen în auras. Jucundisque ferax decoratūr frondibus, floribus, sen fructibus arbos. Cnī pēndērē sŭā pătěrēris in ārbörē pēmā. Virg. Ārborens, ā, ūm. D'albero. ¶ Pronus āb ārborēā

cecidit radice retentus. Ovid.

Ārhūscňiā, æ, f. Arboscello, arboricello. 🖣 Sūrgĭt in immēnsos aliquando arbūseula ramos. Virg. Ārbūstūm, ī, n. Albereto, luogo pieno di alberi.

SYN. Frutex, virgultum. EP. Vernum, lætum, grātum, amænum, virēns, viride, densum, frondosum, opacum, umbriferum. Non omnes arbūstă jūvānt hūmilēsque myricæ. Virg.

Ārbūteus, a, um, Cosa fatta di Corbezzolo. J Ārbătěis texunt virgis et vimine querno. Virg. Ārbūtūm, ī, n. Corbezzolo (frutto salvativo). 🖣 Ar-

bůtă sûfficere, et fluvios præbere recentes. Virg. Ārbūtus, ī, f. Corbezzolo (albero). EP. Viridis, fröndens, humilis, fæcunda, umbrosa, opaca, hörrida. J Dulce satīs humor, depulsīs arbu-

tŭs hādīš. Virg. Ārcŭ, ā, f. Cofano. SYN. Āsculā, scrīnum, cāpsā, capsula. EP. Dīves, pauper, plena, referta, vacuă, clausă, ăpertă, căpax, pictă, ferrată, bullātă, Tīgněă. J Nam si Pierra quadrans tibi nul-

lus in arca. Juv.

Āreadēs, um, m. plur. Dell' Arcadia. Arcadii, Arcădici, Mānālii, Pārrhāsii (a Mænalo monte, et Parrhasia urbe). EP. Antiqui, veteres. PER. Āstrīs Lūnāque priores (ut ajebant). Quondām glandibus usī. J Ārcades antiqui, celebrataque Čārĭă fāmā. Manil.

Ārcadia, a. f. Arcadia, paese della Morca nel Peloponneso. SYN. Parrhasia, Lycaonia, Nonacria (a Parrhasia urbe, Lycaone rege, Nonacri monte). PER. Nonācrīā tēllūs. Pārrhāsīs orā. Mænālā tēllūs. Tēllūs Erymānthidos Ūrsæ (a Mænalo et Erymantho montibus). J Pērspicit Arcadia, tămēn ēst impēnsior illi. Ovid.

Ārcādicus, vel ārcādius, a, um. Dell' Arcadia. Arcădes, arcadiis plurimus ille jugis (pent.).

Ovid.

Ārcānām, ī, n. Segreto, eredenza. SYN. Sēcrētum, mysterium. EP. Absconditum, regium, regale, lătens, occultum, tegendum, consultum, prudêns, ămīcum. S Longiŭs et volveus fatorum arcana moveho. Virg.

Āreānus, a, um. Segreto, nascosto, occulto. SYN. Secretus, occultus, latens, latitans, tectus, abstrūsus, ābditus, reconditus, ābsconditus. I Hic ěgŏ, namquě tňás sortes, arcanaquě fata. Virg.

Ārcās, adīs, m. Dell' Arcadia. J Förte die sölemnem illo Rex areas honorem. Virg. V. Arcades.

Ārceo, ēs, cui, ēre. Tener lontano, riparare. Act. acc. interdum cum ablat. et præp. a velab. SYN. Abarceo, continco, reprimo, cohibeo, averto, āmoveo, pello, expello, abigo, prohibco. Ignavum, fucos, pecus, a præsepibus arcent. Virg.

Ārcēs, Yūm, f. pl. Fortezza. SYN. Cāstrā, cāstēllā, tūrrēs, propugnāculā. EP. Altæ, celsæ, excelsæ, āčrīæ, æthérīæ, tūtæ, förtes, válídæ, mūnītæ, conspicuæ, tūrrigeræ. PHR. Tūrrigeræ sūrgūnt ārcēs. Vălidæ bēllo. Cārthāginis ārcēs. Menia conspicuas que nune attollitis arces. Et vălĭdĭs dūrās tormentīs rūmpĭmŭs ārces. Protinus āeriās Phēdaum abscondimus arces. Virg. V. Arx.

Ārcēsītās, ā, f. Arcesila (filosofo). J Esse quod Ārcēsītās, ārūmnosīque Solonēs. Pers.

Arcesso, is, ivi, itum, ere. Chiamare, far venire. Act. acc. SYN. Aceio, voco, advoco. Accusare. Āccūso, pōstŭlo, īnsĭmňlo. Sī pŏtŭit mānōs ārcēssĕrĕ cōnjūgĭs Ōrpheūs. Virg.

Ārchaicus, a, um. Semplice, schietto, fatto all'antica. Si potes archaicis conviva recumbere

tēctīs. Hor.

Ārchāngčins, ī, m. Arcangelo. SYN. Angelns, āliger. EP. Cælestis, formosus, alipes, ætherens. Hie rerum solers, summusque Archangelus ille (alcim.). V. Angelus.

Ārchetýpus, ī, m. Archetipo, originale, modello di una cosa. SYN. Ēxēmplār. J Archetýpīs vētūlī

nihil est ödiösius Eucti. Mart.

Ārchiāter, vel Archiātrus, trī, m. Protomedico, o principe de' medici. PER. Princeps medicorum.

Ārchigčuēs, is, m. Archigene, medico al tempo di Trojano Imperatore. Advocat Archigenem, onerősáque pálliá jáctát. Juv.

Architocus, i, m. Archiloco, poeta di Lacedemonia, che fu l'inventore dei versi jambi. EP. Infensus, mordax, înjurius. J Archilocum proprio răbies armavit jambo. Hor.

Archimagirus, i, m. Maestro di enochi. I Finxerunt pariter librarius Archimagiri. Juv.

Archimedes, is, m. Archimede. EP. Syracusius, solers, senex, doctus, corlestis, divinus, illūstris, cělěběr, mîrābilis, îngěniosus. PHR. Těnět Archimedes parvilo mundum vitro (idest sphæram vitream, quam fecerat). Hist. Famoso matematico della città di Siracusa.

Archimimus, i, m. Principe de' buffoni. PER. Primārius histrio. Mimorum princeps.

Ārchipīrātă, & , m. Principe , o capitano de' corsari. J Fămělřeosas, tůrpřs árchřpírátá (scazon.). Scal. Ārchřiecton, ŏnřs, m. Architetto. SYN. Ārchřtē-

etus, 9 Num sibi laudasse hasce ait architectonem (jamb.). Plaut.

Ārchitēctonicus, a, um. D'architettura.

Ārchitēctor, āris, ātus, ārī. Fabbricare, disegnare. Dep. acc. SYN. Struo, construo, condo, ædifico.

Architectoră, w., f. Architettura, PER. Architecto-

nică structură.

Architectus, i, m. Architetto, ingequere. SYN. Architecton, structor, machinator, aditicator. Praconem făcias, vel architectum (phal.). Mart.

Ārchitvietīnus, i, m. Scalco. J Ārchitrielīnus, fācti

quiă nescius esset. Georg.

Ārchīviūm, ii, n. Archivio, cancellaria. EP. Vētus.

nöbile.

Ārehītās, vel Ārchītās, æ, m. Archīta, filosofo, e matematico celebre. ¶ Mē creat Ārchītæ sobolēs Băbilonius heros. Prop.

Ārcipoteus, tis, adject. Potente nel saettare, Arcipotens, adverte, precor, nunc denique Apollo.

Val.

Ārcitenens, tis, Arciere. Iluic Deus arcitenens

ēt nūnquām tālībūs ārmīs. Ovid.

Ārticus, a, um. Boreale. SYN. Arctous, borealis, ăquilonius, Seythicus, Thracius, Sithonius, hyperboreus (a vento, et populis septentrioualibus). J Arctřeŭs est primus glaciali dictus ab Arcto. Ovid.

Ārcto, ās, āvī, ātūm, āre. Serrare, stringere. Act. acc. SYN. Coarcto, stringo, restringo, premo, comprimo, angusto. Arctavit clausitque ani-

mām, nec fervidă pestis. Lucr. Ārciophylax, ācis, m. Boote. SYN. Ārctūrus, Boôtēs. EP. Tārdūs, piger, glacialis, frigidus. PER. Cüstős, pörtítór űrsæ. Sive ést Arctophylax, sive est niger ille Bootes. Ovid. Expl. Costellazione che sta alla coda dell'orsa, chiamata in greco Arctos, ed i poeti fingono esser Arcade, figlio di Calisto e di Giove.

Arctos, 7, f. Orsa (segno celeste). SYN. Ursa, Helĭcē, Cynŏsūrā, plaūstrūm, Pārrhāsīs. EP. Mænălis, Maenăliă, Parrhasia, Erymanthis, Erymanthæä, Tegeæä, Lycæä, Lycaöniä (i. arcadica), nīvālīs, vēntēsā, hibērnā, prūinēsā, frīgīdā, frīgēns, gēlīdā, ālgēns, Seythicā, Sithönia, Thrācia, Hyperborea (septentrionalis). PER. Sīdus Ārcadīcum, Ārctoum, Ārcticum. Pārrhā-stum plaustrum. Virgo Lycaonis, Lycaonia. Astrum Tegewum. Parrhasides stelle. Gelido proximă signă polo. ¶ Însuetum per iter, ge-lidas enavit ăd Arctos, Virg. Expl. Trovansi due costellazioni, una maggiore, l'altra minore, chiamate Orse: una di queste, cioè la maggiore, è chiamata Elice; la minore Cynosura. Fingono i poeti che Calisto, figlia di Licaone re d'Arcadia, e madre di Arvade, fosse da Giove cangiata nell'Orsa celeste, ed il figlio nella costellazione che dicesi Arctophylax.

Ārctous, a, um. Borcale. SYN. Ārcticus, Borcalis, Aquilonius, 9 Sed neque in arctoo sedem tibi legeris orbe, Lucr.

Arcturus, i, m. Arturo, stella, costellazione di Boote, SYN. Arctophylax, Arcas, Bootes. El'. Frigidus, tristis, gelidus, tardus, piger, glacialis,

Seythicus. J Arcturum, pluviasque Hyadas, geminosque Triones. Virg. V. Arctophylax. Āretās, ā, ūm. Serrato. SYN. Āretātis, coāretā-

tus, strictus, constrictus, angūstus, compressus. Jūrā dābūnt; Dīræ ferro et compāgibus ārctīs. Virg.

Āreula, æ, f. Cassetta. Sie micat innumeris ar-

cula synthesibus (pent.). Mart.

Āreňo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Archeggiare, inareare. Act. acc. SYN. Cūrvo, încūrvo, sinŭo, înflecto. Āreus, us, m. Areo. SYN. Cornu, nervus. EP. Cūrvūs, flēxūs, cūrvātūs, adūncūs, sinnatūs, tensus, intensus, remissus, acer, stridens, mināx, fülgēns, strīctus, sonorus, valīdus, bēlligěr, horrisonus, lentus, corneus, hábilis, dň-biňs, incertús, lethifer, vülnificus, ságittífer, Apollineus, Cýdoniús, Gnossiús, Gnossiácus, Hercúleus, Géticus, Sarmalicus, Amazoniús (ah iis qui arcu præstabant). PER. Flēxĭlě cornū. Ārmā Diānā. Ex humero suspēnsus, pēndēns. PHR. Nitido spēctābilis ārcu Provolat. Tilerăt arcum pharetramque sonantem. Intendunt ācrēs ārcūs, ēt spīcula vibrant. Lāxos referunt humeris languentibus arcus. Curvo direxit spicula cornu. Arcus obvertit in illum. Stricto stāt proximus ārmiger ārcu. ¶ Nāmque humerīs dē more habilem sūspēndērat arcum. Virg.

Arcus coelestis. Arco baleno, detto Iride. SYN. Iris. EP. Plůviŭs, imbrifer, nūbilůs, pictůs, růběns, viridis, pūrpūreus, mūlticolor. variatus. PIIR. Pluvius describitur arcus. Multicolor picto per nūbilă dēvolāt ăreū. Sŭos ārcūs pēr nūbilă cīrcināt Iris. Aut ārcum variātā lūce rubentem. Ceū nūbihus ārcus Mille trahīt varios ādvērso Sõlě cölörës. J Pürpůrěüs plůvřás cür břibřt arcůs ăquás? (pent.). Prop.

Ardea, f. Aghirone, uccello che vola in alto. EP. Ārdua, āltīvolāns, tenuis, procera. J Deserit ātque āltām sūprā völāt ārdčā nūbēm. Virg.

Ardea, &, f. Ardea, città de' Latini antica. Locus Ardea quondam dictus avis, et nune ma-

gnum manet Ardea nomen. Virg.

Ardetio, onis. Saccentino, presuntuoso, nomo che s'intriga in ogni affare. EP. Audax, magnus, supērbus, vanus, inēptus, temerarius. Vis dīcam quid sis? Magnus es ardelio (pent.). Mart.

Ārdčo, čs. ārsī, ārsūm, ērč. Ardere, abbruciare. Nent. SYN. Ārdēsco, ēxārdēsco, ūrŏr, flagro, conflagro, ferveo, æstuo, incandesco, accendor, încendor, înflămmor. Desiderare. Opto, exopto, cupio, appeto, desidero. Amare fortemente, con affetto. Amo, adamo, deperio. Risplendere, rilucere. Fülgeo, mico, emico, splendeo. PER. Igni, seu igně, vel flimmis ūror, consumor, absūmor, pereo, corripior. Flammas, ignem concipio. Flammis crepitare. Incandescere flammis. PHR. Jām thá suppositis arderent mænia flammīs. Spē fērvidus ārdět. Ardent tectă Děum. dam pār mēnia clarior ignis audītur, propiusque æstus încendiă volvunt. Hiect îgnis edax sūmma ād fistīgiā vēnto volvitur, exuperant flāmmā, fūrīt āstūs ād aūrās. ¶ Ārdēt ābīrē fŭgā, dūlcēsquč rčlīnquĕré tērrās. Virg. Per amare. Förmösüm pästör Cörydön ardebåt Ale-

Ardesco, is, ere, n. Abbruciarsi. SYN. Ardeo, flagro, cremor, incendor, inflammor. I Conciperet flammas, tötüsque ardesceret axis. Ovid.

Ardor, oris, m. Ardore. SYN. Ignis, flamma, calor, fervor, astus. Ardore di amore, di desiderio. Amor, cupido, desiderium. EP. Ingens, immodiens, flammens, igneus, fervidus, fervens, torrīdūs, vūleānīŭs, fūlgīdūs, rūtīlāns, võrāx, nōxiŭs, sēgnis, iners, ignāvūs, æstīvūs, Solāris, Sīrius, nātīvus, lēthifer, anhēlus. PHR. Idem omnes simul ardor habet. Terræ ardere dehīscunt. Cum lethiferos accendens Sīrins ignes. Törrét ánhélántém szvis árdöribűs æstünk 🖣 Põstquam exhaŭstă pălūs, terræque ardore děhīscunt. Virg.

Arduus, a, um, Alto, difficile ad ascendersi. SYN. Altus, asper, sublimis, celsus, excelsus, prarūptus, abrūptus, dissicilis. J Nam via virtūtis

dextrum petit ardna callem. Virg.

Ārčā, ē, f. Aja, campo. SYN. Plāteā. EP. Māgnā, āmpla, lāta, plāna, patens, strāta, capax, spatřosa, plena, divěs, tritřeža, brevis, angusta, inauřs, vacňa. PHR. Area tum primum est îngēntī æquāndā cylindro. Et patet in cūrās ārea lātā meas. Sī bene florucrint vites, erit ārea dīvēs. Ovid.

Ārēfācio, is, fēcī, fāctūm, črē. Seccarc. Act. acc.

SYN. Sicco, exsicco.

Ārētās, ātĭs, vel Ārēlātĕ, ĭs, n. Arles. ¶ Pāndĕ, duplex Arelate, tuos blanda hospita portus. Aus. Gārrūlā Roma, Ārēlās, quām Nārbo Mār-

tĭŭs, ēt quām. Id.

Ărēnā, æ, f. Arena, sabbione. SYN. Săbŭlūm. Spiaggia, riva. Oră, līttus, tērrā, tēllus, humus. Campo, piano. Campus, planities. EP. Ardens, sīceā, tostā, arīdā, arens, torrīdā, fulvā, flavens, bibula, sterilis, flaminea, littorea, marina, equorea, mollis, ūda, madens, madida, mobilis, āttrītā, līmosā, grācīlīs, Lībycā, pūlvēreā. PER. Ārēnæ cumulus, agger, uimbūs. Ārēnārum cæcă examină, PHR. Attritas versabat rivus ărenās, Innītens līmosā procus ărenā. Spīskā cāmpos pērfundīt arenā. Numeroque cărentis ărenæ. Et tandem læti notæ advertuntur arenæ. Īn nostrās quontām nova pūppis arenas Vēněrăt. Magno tellüris amore, Egressi optata pötiűntűr Tröcs árená. Nűdűs in ignötá Pálinūrė jacebis arenā. Virg. Per anfiteatro romano, metaf. Contendunt ludo, et fulva luctantur arena. Virg. V. Amphitheatrum.

irenātus, a, um. Coperto d'arena. PER. Arenā

tēctus, vēlātus, opērtus, obductus.

irēnīvāgus. ă, ūm. Chi va vayando sopra l'arena. Vidit árenivágum sürgens fügiensque Cátónēm. Lucr.

Ārēnōsŭs, ă, ūm. Irenoso, pieno di arena. ¶ Līttŭs ărenosum Libya, ventosque secabăt. Virg.

Ārĕo, ēs, ŭī, ērĕ, vel Ārēsco, ĭs, ĕrĕ. Essere, o divenir secco. Neutr. SYN. Mācrēsco, sīccŏr, ēxsīccŏr, ārĕfīo, tābēsco. ¶Ārēbānt hērbæ, ēt victūm seges ægra negabat. Virg.

Āreola, a, f. Aja, ajetta. J Tercīrcum areolas et

sēpēm dūcītur hōrtī. Colum.

Ărēopagus, ī, m. Monte d'Atene, ove era il palazzo de' giudici chiamati Arcopagiti. Hinc Ărcopăgītă et Ārēopāgīticus. Arēopāgiticam čā dē rē vocant Petram (jamb.). Enn.

Arethūsa, æ, f. Aretusa. EP. Arcadia, Nereis, Sieula, Alphēia, Pisāa (a Pisa Elidis urbe) fŭgāx, vēlēx, frīgidā, ēceūltā, tēctā, ābdītā, Extremum hune Arethusă mihi concede lăbărăm, Virg. Fab. Figlia di Nervo e di Doride, unfa d'Elule nella Morea, e compagna di Diana. Essa non potendo fuggire da Alfeo, che la perseguitava, fu cangiata dalla stessa dea in un fonte, e così cangiata si portò nella Sicilia, passando per luoghi sotterranei.

Arethūsæus, vel Arethūsius, a, um. Di Iretusa. Quās Ārēthūsæī lătřeēs, quās ādvěnă nūtrit.

Claud.

Ăr**ĕthūsīs,** ĭdĭs. D'Aretusa. J Ūtquĕ Sỹrācūsās Ărč-

thūsidas abstulit armis. Ovid.

brētium, ii, n. Arezzo in Toscana. EP. Antiquim, clarum, nobile, sacrum. PHR. Aretini sacra condant muneră, vasă lăborato formant fictiliă lūsū. Arētī mūros, Corithi nune dīruit arcem, Sil. Hist. Civitas Tusciæ a Græcis condita.

Ārētīnus, a, um. D'Arezzo. Arētīna nimis nē

spērnās vāsā, monēmus. Mart.

Arganthonius, ii, m. Argantone re di Cadice, che dicono aver avuto una vita di trecent'annil PHR. Terdenos decies emensus belliger annos. Ilespēriis quondim rex Arganthonius oris. Mant.

Argentarius, a, um. Banchiere, cambiator di monete. Tenditur in medias mons argentacius

ündäs. Rutīl.

Argentatus, a, um. Argentato | Argentala luos etřám tálárřá tálos. Ovid.

Argentens, a, am. D'argento, argentino. Sub Jove mūndus črāt, sublitque ārgēntēš prolēs. Ovid.

Ārgēntīnă, &, I. Argentina. SYN. Ārgēntörātūm. PHR. Gallica Germanis arbs Argentina colonis Est hăbitată diu.

A: gentum, i. n. Argento. EP. Album, purum, sölidum, pallens, pallidum, clarum, splendens, nitēns, micāns, nitidūm, dīvēs, guæsītūm, prētřosům. PER. Argenti pondůs, lámină, splendor, nitor. PHR. Argento fülgebät opus. Solido argentő cælütá bipenni. Árgenti bifóres rádiábant lümine válvæ, ignötüm árgenti pöndűs ét aúri. Argēntī vāscūlă pūrī. Ārgēntī māgnūm dāt lērrē tălentum. J Vilius argentum est auro, virtutihus aurum. Hor.

Argilla, æ, f. Argilla, vieta. EP. Ūda, tenuis, bibulă, figlină. J Tenuis ubi argilla et dumosis calculus arvis. Virg.

Ārgīllāceus, a, um. D'argilla o di creta. SYN.

Argīllosus,

Argivňs, ă, ūm. d'Argo, Greco. SYN. Græcus, Pelāsgūs, Grājūgčiiā, Āchæŭs, Āchīvūs, Āchāĭcŭs, Argolicus. S Et jam argīva phalanx instructis

nāvībūs ībāt. Virg.

Argo, ūs, f. Prima nave di mare, di cui servironsi gli Aryonauti. EP. Aŭdāx, nobilis, ārduă, ceebris, vēlāx, levis, llūctivāgā, inclytā, Æmöníă, Pēgāsaā, Thessaliea, Iasonia, PER. Argoa, Argolică, lăsoniă năvis. Pēgāsējā pūppis. Thēssălă pinus. Thessălică navis. Rătis Minerva. PHR. Et rătis Hēroum, qua nunc quoque navígăt āstrīs, Conspicuam fulvo vellere vexit övem. Alter erit tum Tiphys et altera quæ vehat argo, Virg. Expl. Giasone su questa nave con altri campioni Greci, andò nell' isola Colco. Fu questa nave fabbricata con i legni della selva di Dodona da Pallade stessa.

Argotieus, a, um. D' Argo, Greco. Argotici clyper, aut Phæbeæ lampadis instår. Virg.

Argătis idis, f. Greco. J Argolis Alemênê quê-stus abi ponăt ăniles. Ovid.

Ārgonautā, ārūm, m. plur. Argonauti. EP. Grācī, aŭdācēs, Thēssālī, generosī, celebres, intrepidī, förtes, magnanimi, semidei, Jasonii, Æmonii. PER. Grāja turba Argīvī, Argolicī Hēroes, jŭvenes. Pelasgi, Æmonii duces, naŭtæ. Argivæ rőbőrá pühis. PHR. Aŭricomam conati avellere pēllēm. Quī fūlvo radiantia vellera villo, pēr măre non notum prima petitere cărină. I Non nautăs puto vos, sed argonautăs (phaleuc.). Mart. Expl. Campioni Greci, i quali andarono nell'isola di Colco insieme con Giasone, per prendere il vello d'oro. La loro nave chiamavasi Argo, di cui era piloto Tifi.

Ārgos, ī, n. plur. Ārgī, ōrūm, m. Argo, città del Pelopouneso. EP. Clarum, nobile, superbum, antiquum, potens, celebre, Achaum, Achaicum. ¶ Sīvē förī vācūūm lītibūs Argös črāt (pent.). Ovid. Sī pătrios unquam remeassem victor ad

Argös. Virg.

Ārgous, ă, ūm. Di Argo. J It teetis argoa manus,

sı̃mŭl ūrbe profūsī. Val.

Ārgumēntor, āris, ātus, ārī. Argomentare. Dep. Argumentatur välida ratione juventus. Ser. Ārgūmēntosus, a, ūm. Ingegnoso, fatto con molto artifizio. J Ārgumēntosis dat retia syllogismis (spond.). Sid.

Ārgūmēntūm, i, n. Argomento, materia. SYN. Mātěriă. Prova, ragione. Rătio. Segno. Notă, signum, îndicium, monimentum. f Certaque perpetui

sīnt ārgūmēntă pūdērīs. Člaud.

Ārguo, is, ŭi, ūtūm, ĕrĕ, Riprendere. Act. acc SYN. Rědárgňo, objúrgo, increpo, accuso, incuso, însimulo. PHR. Degeneres animos timor ārguit. Mē nūlla dies tam fortibus ausīs Dīssimilem arguerit. Nec vos arguerim, Teucri,

nēc fæděră, nēc quās. Virg.

Ārgus, ī, m. Argo. SYN. Ārīstöridēs. EP. Lyn ceus, vigil, pervigil, prudens, fidus, fidelis, centoculus, însomnis, Junonius. PER. Custos Jūnonius. Centeno lūminė cinctus. Pastor Æmonins, centoculus. Custos Virginis Argus. Donēc Ārīstörīdæ sērvāndūm trādīdīt Ārgō. Ovid. Fab. Pastore, rhe aveva cento occhi, figlio d'Aristone, il quale fu eletto da Giunone per custode d'Io, figlia d'Inavo, cangiata da Giove in una vacca. Fu questi ucciso da Mercurio per comandamento di Giove, e fu da Giunone cangiato in un pavone, nella cui coda trasportò gli occhi, ch'esso prima aveva in capo.

Ārgūtātio, önis, f. Strepito. Argūtātio, ināmbu-

lātīoque, Cat.

Ārgūtiā, æ, f., vel ārgūtiæ, ārūm, f. plur. Arguzia, sottigliezza. Quantus in ore lepos, quanta est argūtia vocis! Text.

Argito, as, avi, atim, are. Ciarlare, sofisticare. Act, acc. Illa mihi totis argūtat noctibus ignes.

Argūtus, a, am. Arguto, astuto, ingeguoso. SYN. Sūbtīlis, solērs, pērspicāx, ingeniosus, acūtus, resonans. 9 Forte sin argūtā consēderāt īlīce Dāphnīs. Virg. Āriā, ā, f. Aria, moglic di Prto. EP. Rōmāna,

cāstă, constâns, fidelis, intrepidă. J Castă suo glădium cum traderet Aria Porta. Mart.

Ăriādnā, æ, vel Āriādnē, ēs, f. Arianna. SYN Mīnōis, Gnōssis, Gnōssia (a Gnosse urbe). EP. Amāns, pālchrā, formosā, venāstā fīdā, fidēlis, deceptă, Gnossiă, Cretensis, îngeniosă, PER

Crēssă, Crētensis puella. Gnossia virgo, Minoia vīrgo, PHR. Quæ dēsērtā īn littörē sõlā Thēsiā flevit perjūria linguæ. Quæ trucis a tauri servävīt Thēsĕă mõrsū fīlörūm lõngõ trāctū. ¶ Īndomitos în corde gerens Ariadna turores. Catul. Fals. Figlia di Mines re di Candia e di Pasife, la quale diede a Teseo un filo, con cui potesse uscire dul laberinto; ed uscito che fu, seguitollo essa sino all'isola di Chio, ove Tesco ingrato, e scordato dell'amore e beneficio ricevuto, abbandonolla.

Ariadnæns, a, um. Di Arianna. Clara Ariadnææ quondam monumenta coronæ. Man.

Arīcia, w, f. Ariccia. EP. Nemorālis, sacra, pīnguřs. PHR. Inspice, quos hăbeat nemoralis ă-rīciă fastos. Ovid. lib. 6, Fast. Pinguřs, ŭbi, et placabilis ară Diana. Virg. lib. 9, Aneid. Hīppölytī sēcrētă sēdēs. Locus sīlvā prācīnctůs opācă. Miltit præcipuos nemoralis Aricia porros. Martial.

Ārieiums, a, um. D'Ariccia. § Inter Aricinos, Albanaque tempora constat. Ovid.

Āridītās, ātis, f. Aridita, siecità. SYN. Sīccitās. ¶ Cörripit ariditas, nērvīsque rigentibus arctat. Mant.

Ārīdus, a, um. Arido, secco. SYN. Ārēns, sīccus, sīccātus, mārcidus, ārēscēns. Sūstulit omniferos collo tenus arida vultus. Ovid.

Aries, etis, m. Ariete. EP. Corniger, balans, milis, lāniger, trūx, præceps, celer, pugnax, petulcus, vīllosus, petulans. PER. Ovium, vel pecoris dūx. Innocuī tūtēla gregis. Lanigerī dēfensor gregis. Cornū mināx. Cornibus hīrtus, acer. Vīllīs horrens, horridus, asper, comans. Cornu feriens. Creditur. Ipse aries etiam nunc vellĕră sīccăt. Virg.

Aries. Macchina di guerra. SYN. Balistă, testudo. EP. Dūrŭs, fērrens, validns, mūralis, fērratus, præceps, fortis, mināx, Vūlcāniŭs, belliger Māvortius, ærātus, turrifragus. PHR. Āriete crēbro pūlsāntūr mūrī. Procumbūnt mænīa crēbrīs ārietībis. Āriete dīssīliūnt mūrī. Stāt păries, aries ferit. Āries cornū mūrūm pūlsābat ăhēno. Tūrrifrăgīs ăries împūlsūs cornibus āltă Sāxă quătit. 9 Cum lăcerat ăries, balistăque concutit arces. Ovid.

Aries. Primo segno del Zodiaco, in cui il Sole entra nel mese di marzo. EP. Cœlestis, vernis, Phryxæŭs, corniger, laniger, celsus, sublimis, ætherens, micans. PER. Astrum Phryxænm. Portitor Helles. Nepheleia signa. Pecus Athamantidos Helles. Signorum princeps. Velleris aŭrātī sīgnūm. Cōrnǐgĕr āstrōrūm dūctŏr. Vēllěris aŭrātī pēcus. Aērāto princēps signorum vēllere fulgens. Ter sex exiguis variatum corporă stellis Signum. PHR. Cornuă contorquens Āries colestia pandit Limina, signorum du-ctorque et janitor anni. Vere benigno, Dux ăries rutilis ăperit cum cornibus annum.

Arietinus, a, um. D'ariete. PER. Ex ariete. Arieto, vel ārieto, ās, āvī, ātūm, āre. Arietare, cozzare, urture con le corna. Act. acc. vel n. acc. cum præp. in. SYN. Quatio, concutio, verbero. Metter sossopra. Deturbo, everto, disjicio. J Arietat în portas et duros obice postes. Virg.

Arimaspus, 1, m. Arimaspo, fiume della Scizia. Quodque tegit dives summis Arimaspus arenis. Lucr.

Arīminum, ī, n. Rimini. EP. Amplum, belligerūm, dīrūtūm, clārūm. PHR. Ūrbs ornātā Cæsard Octāvio. Mūltīs vāstātā roinīs. Clārīs dēcorātā triūmphīs. Ēxtrūctēs jāctāt ārcūs triūmphālēs in āltūm. ¶ Vīcīnūmque mināx īnvādit Ārīminam et ingens. Lucr.

Arion. onis, m. Arione. EP. Blandus, duleis, doctus, vocalis, argūtus, celebris, dulcisonus. citharista, citharædus, Phæbeus, Leshius, Me-thymnæus (a Methymna urbe Leshi), Apollineus. PER. Lēsbius vātēs. Cantū insignis, notus. PltR. Sie Methymnæö gavisus Arione Delphin, Delphinas in undis Dulcisono cantu et cithara műlcebát Árión. Ceű dűlcis Árión Műlsissét pandos tumidis Delphinas in undis. Orpheus īn sylvīs, īntēr Dēlphīnăs Ārīön. Virg. Fab. Famoso suonatore di cetra dell'isola di Lesbo.

Ārīonius, a, ūm. D'Arione. 9 Pīscis Ārīoniæ fa-

bula nota lyræ pent.). Ovid.

Ărīstă, ŵ, f. Resta, resta di spiga, quel sottilissimo filo che sta sopra le spighe. SYN. Spīcă, cūlmăs, seges, messis, früges, EP. Cāna, flāva, aŭres, aŭrāta, læta, æstīva, tenera, mollis, pinguis, fertilis, dīves, longa, gravida, opima, fæcūnda, frūgifera, mūlta, plūrima, tenuis, exīlis, exīgua, pāndă, cūrvātă, cerealis, annuă, expectată, odorātă, grācilis, odoriferă. PHR. Canis flavēscīt culmus arīstīs. Flavas dum tondēt mēssor arīstas. Mollī paulātīm flavēscēt campus ărîstă. Cortice sub molli tenuis flavescit ărista. Nēc renovatus ager gravidīs canebat arīstīs. Post aliquot, mea regna videns, mīrabor ărīstās. Virg.

Ārīstæks, ī, m. Aristeo. EP. Pāstor, Ārcadius, procax, juvenis, Apollineus. PER. Arcadius mägīster. Cūltor nemorum, Renovator apum. ¶ Pāstör Ārīstæūs fŭgĭēns Pēnēĭă Tēmpē. Virg. Fab. Figlio d'Apolline e di Circne, figlia di Penco re dell'Arcadia. Fu questi il primo che inventò

l'uso del mele e dell'olio.

Ăristārchas, ī, m. Gramatico d'Alessandria. EP. Doctus, rigidus, severus, censor.

Corrigere at res est tanto magis ardua, quanto Magnus Aristarcho major Homerus erat.

Ärīstīdēs, a, m. Famoso Memese. EP. Jūstňs, aquus, fortis, severus. Jūnnit Arīstīdēs Mīlēsīa crīmīna sēcūm. Ovid. Hist. Difendeva questi l'aristocrazia contro Temistocle, che difendeva la democrazia.

Ăristîppăs, î, m. Filosofo, discepolo di Socrate. EP. Dīves, möllis, blandus. J Nunc in Arīstippī furtīm præcepta relabor. Hor. Hist. Fu egli di nazione Circuco, ed il primo che filosofo per

aver quadaquo.

Ărīstophanes, is, m. Aristofane, poeta comico. \ Eūpălis, ātque Cratīnus Ārīstophanesque poetæ. Hor. Aristoteles, is, m. Aristotele. SYN. Stagyrites, Stägyræus. EP. Doctus, subtilis, acutus, solers, săgâx, celebris, acer, peritus, aternus, immortālis, dīvīnus, mīrābilis, ingeniosus. PER. Stägyræŭs Söphűs, Söphörüm princeps, dűx. Döctör Alexandri, Nicomachi proles, Non Plato, non hoc vult dictus Aristoteles (pent.). Pamph. Hist. Filosofo di Libanova, detta anticamente Stagira, nella Maccdonia, figlio di Nicomaco medico. El be questi Platone per maestro, di poi essendo il Principe de Perspatetici fu eletto per maestro d'Alessandro.

Ārīstotele, a, am. D'Aristotele, SYN. Ārīstotělřeňs.

Arithmētică, &, f., vel Arithmetice, es, f. Abbaco, Aritmetica.

Arītmuēticus, a, um. Abbachiere.

Arius, ii, m. Ario, nome proprio d'un cretico. EP. Impius, sceleratus, nelandus.

Āriūs. Nome proprio. Commodă dicebat, și quândo commodă vellet Dicere, et însidias Arius îu-

sidiās (pent.). Cat.

ārmā, örum, n. plur. Arme. SYN. Ensis, gladius, mūcro, fērrām, tēlām, mīssile, spīculum, hāstă, jăcălūm, ărūndo, săgîttă, āreŭs, hāstīlē, lāncĕă, ūmbo, seūtūm, clypeŭs, pārmă, pēltă, bōmbārdă, EP. Mārtiă, bellică, dīră, sævā, asperă, împiă, cruentă, funestă, horridă, crudeliă, înfestă, inimīcă, hōstīlĭā, fātālĭā, nēfāndā, īmprŏbā, hōrrentia, minacia, tristia, înfanstă, înfelicia, nocitūra, rabida, furialia. ahena, ferrea, Vūlcania, cruentă, sanguinolentă, castrensiă, victriciă, fausta, felīcia, fortia, gravia, aurata, fulgentia, mīcāntiă, radiāntia, pieta, sonantia, erepitantia, rutilantia. PER. Armorum vires, vis, lax, splendör, fragör, sönus, sönutus, hörrör. Muni-mina tuti corporis. Hörrentia Martis arma. Sanguine tinctă. Îmbûtă cruore. Cælată auro. PHR. Sæviör ingeniis, et ad horrida promptior ārmā. Clārēscūnt sonitūs, ārmorūmque ingriit hörrör. Sī bēllā vöcent, quīs ad aspēra prom-ptior ārmā est? Nūnc improba tædere rūpto Ārma reponenda. Clādibus irruimus, nocitārăque poscimus armă. Ārmă sub adversa posuit rădiantiă quereŭ. Armă repercusso fulgent rutřlántřá Plicebo. Armorům crispo rádřátůr lůmine campus. Arma renidentem tollunt ad syděră flammam. J Arma viri feite, arma věcat lux ültima vietes. Virg.

Ārmāmēntāriūm, ĭī, n. Armamentario, armeria. SYN. Ārmāmēntūm. \$ Quīdquīd hābēnt tēlō-

rūm ārmāmēntāriā cœlī. Juv.

Ārmārium, ii, n. Armadio, credenza. Stantibus, Œnophorum, tripodes, armaria, cistas. Juv.

Ārmātūrā, æ, f. Armadura. Spārsa per extremos levis armatūra maniplo. Lucr.

Ārmātus, a, um. Armato. SYN. Armis, ferro, glădio cinetus, accinetus, instructus, tectus, munitus, circumdătus. PER. Armorum lüce coruscans. Pulchris conspectus in armis. Insīgnīs gălčā, ēt fālgēntībūs ārmīs. Sīdērēō flāgrāns clypeo, et colestibus armis. PHR. Hand secus înstructi ferro, quam si asperă Martis Pügnă võcet. Cincti fülgentibus armis Decurrunt. Postquam habilis lateri clypens, loricăque tergo est. Bină mănă lato crispans hastillă ferro. Armitam vidit Venerem Lăcedamone Pallas. Aus.

Ārmēniā, ā, f. Irmania. J Ārmēniā ēt pātiens Lătřī jām pontis Araxes. Stat. Expl. Paese det-

l'Asia tra i monti Tauro e Caucaso.

Ārmēmās, vel Ārmēnīšcus, ā, ūm. Dr Armenia. Dāplinīs, ēt Ārmēnīās cūrrū sūbjūngērē tīgrēs. Virg.

Ārmēntātis, is, m. f., č, n., vel Armēntārins, a, ām. D'armento. J Armentalis equæ mammis, et lacte ferino. Virg.

Armentarius, ii, m. Guardiano, custode degli armenti. J Armentarius Aler agit tectumque larēmquě. Virg.

Ārmēntām, ī, n. Armento, turma, branco di animali grossi domestici, SYN, Grex, pecus. EP. Cornigerum, pingue, välidum, tardum, pigrum, ērrāns, montanum, spumans, lanigerum, discolor, numerosum, PHR. Errantia campis armentă. Pascuntur virides armentă per agros. Hos tota armenta sequintur. \ Candida qua Lătiis præbent armenta triumphis. Cland.

Ārmifer, ă, ûm. Scudiere. Nec tămen ârmiferă servatum cură Minervă. Ovid. Ārmiger, ă, ûm. Scudiere. J Ārmiger ârmigeis correptus ămore Minerva. Ovid.

Ārmīllā, ā, f. Braccialetto, ornamento militare

antico. EP. Dīvěs, gēmmātă. Ārmīllātūs, ă, ūm. Chi porta braccialetti. ¶ Ātque ārmīllātos colla molossa canes (pent.). Prop. Ārmipotens, tis, adject. Potente nelle armi. \ Penělěi dextra Divæ armipotentis ad aram. Virg.

Ārmisonus, a, um. Chi fa risuonar le armi. Pallădis armisonæ, quæ prima accepit ovantes.

Virg.

Ārmo, ās, āvī, ātūm, ārē. Armare. Act. acc. SYN. Ārmīs, vel ferro induo, cingo, mūnio, instruo. PER. Ad ārmā voco. In ārmā sūscito, in prælia cogo. PHR. Socios simul instruït armis. Collēctos ārmāt agrēstēs. J To potes unanimes armāre in prælia fratrēs. Virg.

Ārmor, ārīs, ātus, ārī. Irmarsi, esser armato. Pass. abl. PER. Ārmīs īnduor, cīngor. āccīngör, műniör, instrűör. Ārmă căpio, căpēsso, sūmo, indŭo. Fērrō āccingi. Cingi fülgēntibus ārmīs. In ārmā fēror, ruo. Sē pūguæ părāre. Mê fêrrê, vel armîs accingo. PHR. Armarî în prælia. Induere arma viros, violentaque suměrě tělă Rêx jubět. Clypěumque auroque trilicem Loricam induitur, fidoque accingitur ēnsē. Vălidām vi corripit hāstām. Ipse urbem repeto, et cingor fülgentibus armis. J Quin age, čt armari pubem portisque moveri. Virg.

Ārmus, ī, m. Omero, spalla. SYN. Humerus, EP. Altus, dūrus. fortis, hīrtus, rigidus, potens, vălidus. J Tantus in armă pătet: latos huie

hāstā pēr ārmōs. Virg.

Ārnūs, ĭ, m. Arno, fiume della Toscana nell'Italia. EP. Thūseŭs, Ētrūseŭs, nōbĭlĭs, gĕlĭdŭs, frī-

gidus, præceps, rapidus. J Spargit flumineis frigidus Ārnus aquis (pent.). Prop. Āro, as, avī, atum, are. Arare. Act. acc. SYN. Colo. PER. Humum, terram, solum, agros vel ārvā, vomere, ferro, rastrīs, līgone, vel aratro exercere. Humum etc. fodere, rumpere, vertere, învertere, scindere, proscindere, versare, sulcārē, prēmērē, súbigērē, rēnovārē. Vērtērē glēbās. Incūmbērē ărātrā. Cānvēllērē vāmērē terram. Glebam convellere salco. Vălidis terrām proscindere aratris. PHR. Assiduis terram însectabere rastris. Agricola încûrvo terram dîmovit aratro. Ante Jovem nullî subigebaut ārvā colonī. 🖣 Ēt dūcīt rāmos īllie, ŭbi nūper ărārăt. Ovid.

Āromā, atis, n. Aromato. SYN. Odor. EP. Assyrium, Cyprium, Indicum, Săbăum, Năbăthăum, grātūm, člēns, dūlcě, jūcūndūm, bālsāměūm. C Salve (15) Solus odor sparsi spiramen aromatis efflat.

Aromaticus, a, am. D'aremato. Messis aromatřem něctů věnětě gementěs, Šed.

Ārpinām, i, n. Arpino, EP. Clarum, nohile: hinc

Ārpīnās, ātis. D' Irpino. J Hine novus Ārpīnās

īgnābilis, ēt modo Romā. Juv.

Arquatus, a, um. Torto in forma d'arco. Dixit, ět arquato cœlum curvamině signans. Ovid. Lūrida nam velūtī finnt quæcomque tuentur ārquātī. Lucr.

Arrectus, a, um. Levato, dirizzato. SYN. Rectus, ērēctus, āstāns, ēlātus. J Conspēxēre, silent,

ārrēctīsque aūrībus āstānt. Virg

Arrha, æ, f., vel Arrhabo, onis, m. Caparra, arra. f Lēno ārrhābonēm hūne pro mīnā mēcum

fero (jamb.). Plaut.

Ārrīdčo, ēs, rīsī, rīsūm, ērē. Burlarsi, ridere di qualcheduno. Neut. dat. SYN. Rīdeo, subrīdeo, pläceo. J Cum rīsi, ārrīdes, lacrymās quoque sæpě nětāvī. Ovid.

Ārrīgo, ĭs, rēxī, rēctūm, ārrīgere. Rizzare, levar su, ergere. Act. acc. SYN. Töllo, āttöllo, ērīgo. Arrexere animos Itali cunctaque volucres.

Virg.

Ārripio, is, ripii, rēptūm, ere. Cogliere alcuno. Act. acc. SYN. Căpio, rapio, corripio, apprehendo. J Rumpě moras omnes, et turbata arripě cāstră. Virg.

Arreptus, a, um. Preso, colto. Imo, ait, o cives,

ārrēpto tempore Tornus. Virg.

Arrodo, is, rosī, rosūm, ĕrĕ. Denticchiare, rodere attorno. Act. acc. SYN. Rodo, corrodo, circumrodo. Invidus arrodit sibi viscera, tortor iniquus. Pass.

Arrogans, tis, adject. Arrogante, presuntuoso. SYN. Ambitiosus, superbus, vanus, inflatus, tumidus, elītus, tumefactus, fastuosus, impēriosus. J Resistit arrogantibus (jamb. dim.

Arroganter, adv. Arrogantemente. SYN. Superbe.

însölêntêr, ambitiosê.

Ārrogāntia, æ, f. Arroganza, presunzione. SYN. Fastus, amhitio, insolentia, superbia, ostentatio.

Arrogo, ās, āvī, ātūm, ārē. Arrogare, attribuire. Act. acc. cum dat. SYN. Samo, assamo, vindico, ascisco, assero, tribno, attribuo. I Jura něgět sĭbĭ nātă, nĭhīl nön ārrŏgět ārmīs. Hor.

Arrosus, a, um. Rosicchiato all'intorno. SYN. Rosus, corrosus. 9 Obtunduntque cavos arroso

robore dentes. Nemes.

Ars, artis, f. Arte, scienza, mestiere, industria. SYN. Indūstria, scientia, facultas, studium, doctrină. Frode, inganno. Fraus, dolus, astutia. EP. Clāră, præclāră, nobilis, præstāns, ingenua, cělebris, miră, novă, stupendă, mirandă, divină, sălubris, măgistră, sălūtāris, doctă, perită, sedŭlă, îndūstriă, strêniă, operosă, îngeniosă, æmŭlă, hönestă, süblīmis, generosă, imitatrix, līberālis, abjecta, vīlis, humilis, obscura, ignobilis. PER. Artis mīrā vis, indūstria. Ārtis ŏpăs. Ŏpērām învēntrīx. Æmālā nātūrē. Ingenti solers industria. PHR. Non hæc humanis opibūs, non arte magistra Proveniunt. 1 Vos quoque Phobea morbos qui pellitis arte. Ovid.

Arsenicum, i, n. Arsenico, veleno. SYN. Virus,

věněnům, áconitům, toxicům

Ārtēs tībērātēs. Arti liberali. EP. Bonā, doctā, præclara, honesta, eximia, egregia, nobiles, illüstres, ingenum. PER. Müsarum et Apollinis ārtēs. Pāllādīs, seu Pāllādīæ, vel Apāllīnææ ārtēs. Dēctæ Pāllādīs stūdīā. PHR. Invēntās mülti vitam excolifere per aries. Inque bonas ārtēs, ēt tuš sācra redī. § Adde quod ingenuās didicisse fideliter artes. Ovid.

Ārtēmis, idis, f. Diana, overo Luna. SYN. Diānā,

Lūnă, Lătônă.

Ārtēmīsia, æ, f. Artemisia. PER. Maūsolī conjūx, ūxŏr. Cărĭă rēgīnă. PHR. Quæquĕ vĭrī cĭnĕrēs Căris ămătă bibit. Hist. Moglie di Mausolo re di Caria, detta ora Aldinelli, che fece un superbo sepolero a suo marito, ed assorbi le sue ceneri nel vino. Perciò i sepoleri sontuosi chiamansi ora mausolei.

Ārtēriā, æ, f. Arteria. SYN. Vēnā vītālīs. EP. Mobilis, agilis, fervida, saliens. J Asperiora

főrás grádíens árteriá clámór. Lucr.

Ārticulāris, is, m. f., č, n. Gotta artelica. SYN. Ārtīculārius, a, ūm.

Ārticulātim, vel Ārticulāte, adv. Di punto in punto. 9 Plane exaudiri, discernique articulätīm. Lucr.

Ārtichlo, ās, āvī, ātūm, āre. Articolare. Act. acc. Mobilis articulat verborum Dædala lingua.

Articutus, ī, m. Articolo, nodo. SYN. Nodus, jūnctūră, compages, compago, commissură. Dito. Digitus. J Nec premis articulos lucida gemma

meos (pent.). Ovid.

Artifex, icis, adject. Artefice, artista. SYN. Opifex. EP. Clārus, præelārus, nobilis, potens, illūstris, ēgrēgius, vigil, sagax, sollicitus, doctus, prūdons, pērītūs, cēlebrīs, īngēnīōsūs. PHR. Ēgrēgiūs lăbor artificis. Quantă experientiă docti artificis. Artificumque manus inter se operumque lăborêm Mîratur. J Artificis scelus, et tăciti ventură videbant. Virg.

Ārtocopus, ī, m. Pistore, fornajo, panattiere. SYN. Pīstor. § Sālvā sīt ārtocopī reverentia: Fīnge

tămen te. Juv.

Ārtŏerĕās, ātīs, n. Pasticcio. Vā, nīsī connīvēs

ŏlĕūm, ārtŏcrĕāsquĕ pŏpēllō. Pers.

Ārtūs, ŭūm, ŭbŭs, m. plur. Nodi, membri. SYN. Membra. EP. Fortes, validi, firmi, potentes, robūstī, pūlehrī, formosī, roseī, tenerī, fragiles, înfîrmî, fêssî, defêssî, languentes, exanîmes, moribundī. PER. Virtusque artus, animosa, vălentes Firmăt. His dictis roseos nudavit vestibus artus. I Occupat obsessos sudor mihi frīgĭdŭs ārtūs. Ovid.

Ārvērnīd, æ, f. Alvergna. EP. Mēntēsā. Ārvērnīds, d., ūm. D'Alvergna. ¶Ārvērnīque aŭsī Lătio se fingere fratres. Lucr.

Ārvīnā, æ, f. Grasso, lardo. J Ārvīnā pīnguī, sŭ-bīgūntque īn cōtē sĕcūrēs. Virg.

Ārvīsiūm vinūm. Vino, malvasia. Š Vīnă, fundām călăthīs ārvīsiă, nēctār. Virg. Vīnă, novūm,

Ārūncus, i, m. Barba di capra. EP. Longus, tremulus, capreus, caprinus, caprilis, caprarius. Ărūnaifer, a, um. Chi porta canne. Tybris arun-

diferum medio caput extulit alveo. Ovid.

Ārūndīnētūm, ī, n. Canneto, luogo doce sono piantate le canne.

Ārūndineus, a, ūm. Di canna. SYN. Ārūndinosus. Pāstör ărūndīnēō cārmīnē mūlcēt övēs (pent.).

1. Arundo, inis, f. Canna. SYN. Călămus, cannă, ävēnă, cicūtă, fīstulă. EP. Longă, tenuis, exīlis, těnčră, levis, fragilis, tremulă, proceră, umbrosă, grăcilis, virens, viridis, glaucă, flumineă, pălūstris, siŭviaiis, ăquatică. PItR. Antiquas sēdēs ūmbrēsā tègēbāt ārūndo. Hīc viridēs tenerā prastēxīt ārūndīne rīpās. Equitāre in ărūndine longā. Pēr rīpās sūrgīt ārūndo. Et levē cērātā mödulāttur ārūndine cārmēn. \$\frac{1}{2}\overline{Agrēstēm tenura mēdītabor ārūndīne mūsām. Virg. Saetta, freccia, lancia. SYN.

2. Ārūndo, ĭnīs. Saetta, freccia, lancia. SYN. Tēlūm, sāgīltā, jācūlūm, spīcūlūm. EP. Ācūlā, cēlēr, lēvīs, völāns, trēmīlā, völucrīs, spīcātā, lāthālīs, hāmātā, strīdēns, pēnetrābīlīs, Gydōneša, Scythřeă, Pārthřeā, Maūrūsīā (a populis sagittandi arte claris). PHR. Extrēmūs, völucrī quī fīxīt ārūndīnē mālūm. Hārēt lātērī lēthālīs ārūndo. Cēstā pēnetrābīlīs hārsīt ārūndo. Nēc plācītām cēlērī dēfīgīt ārūndīnē prāvdām. ¶ Pērque ülērūm sŏnītū, pērque īlīā vēnīt ārūndō. Virg.

Ārūns, ūntis, m. Aronte, indovino della Toscana nell'Italia. J Ārūns incoluit desertæ mænia

Lünæ. Lucr.

Ārūspēx, ĭcĭs, m. Indovino, augure. SYN. Vātēs, aūgūr. EP. Vērūs, cērtūs, sācĕr, sacrātūs, dīvinūs, sēdūlūs, sāgīx, pĕrītūs, Phæbētŭs, fātifdrūs, præscĭūs, prænūnctūs, āncēps, dūbitūs, incērtūs, tāllāx, Thūscūs, Ētrūscūs, Rōmānūs, PER. Īntērprēs Dīvūm. Plēnūs Phæbò. Vēntūrī prōvīdās. Fātā cānēns Ēvēntūrā vidēns, Fūtūrī dōctūs, præscĭūs. PHR Lōngāvūs ārūspēx fātā cānēns. Dūm sācrā sēcūndūs ārūspēx Nūnctēt. Ērēctās vīvēntī cōrpŏrē fībvās Īnspĭcīt, ēt mēntēm Dīvūm scrūtātūr īn īllīs. Quī völūcrūm lēgēs ævīquē fūtūrī Ēvēntūrā Pātēr pōssē vīdērē dēdīt. 9 Quīd rögō bīssēnō mĭhī vūltūrē Thūscūs ārūspēx. Sīdon.

Ārūspicīnā, æ, f. Arte dell'indovinare, SYN, Ārū-

spiciūm, aūgūriūm.

Artispicium, ii, n. Augurio, auspicio. SYN. Auspicium, augurium, oracultum, valteintum.
§ Et discat Persicum aruspicium (finis pent.).
Catul.

Ārvām, ī, n. Campo, terra da seminarsi. SYN. Cāmpūs, ăgĕr, tērrā, sölūm, rūrā, jūgĕrā. EP. Lātim, vāstūm, āpērtūm, spātīosūm, pātūlūm, florēns, āmœnūm, rīgūūm, dolcē, pīnguē, dūmosūm, virēns, fērtilē, fœcūndūm, cĕrĕālē, gċnfālē, frūgĭlērūm. PHR. Flāvēntĭā mēssībūs ārvā. Rīgūisquē Cērēs ādölēscīt in ārvīs. Fœcūndā sūīs pūbēscūnt frūgĭbūs ārvā. Ūtrāquē frūgĭlērīs ēst īnsūtā nobitīs ārvīs. Nos pātrīcē fines, ēt dūlctā līnquīmūs ārvā. ¶āntē Jövēm

nüllî sübigebant arva cölöni. Virg.

Ārx, ārcis, f. Fortezza, cittadella, rocca. SYN. Cāstrūm, vāllūm, tūrrīs, cāstēllūm, mūnīmēn, propūgnācūlūm. EP. Āltā, sūblīmīs, cēlsā, ēxcēlsā, āĕriā, sūmmā, ārdiā, sūpērbā, cōnspīcūā, fortīs, vālīdā, potēns, mūnītā, vāllātā, tūrrītā, Māvortīā, tūtā, sēcūrā, rnēxpūgnābīlīs. PER. Ūrbīs tūtāmēn. Ēdūctā sūb aūrās. PIIR. Sūbjēctē īmmīnēt, vel īmpērāt ūrbī. Ūrbēm prēmīt, ēt popūlūm hābēt sūb īctū. Fūrrīgērā sūrgānt ārcēs. Cēlsā sēdēt Ārölūs ārcē. Tūrrīgērāsque ārcēs, rūpēsque, ēt īnhōspītā sāxā. ¶ Protīnūs ārrās Phēsācum ībscēndīmūs ārcēs. Virg.

Ā8, āssīs, m. Moneta, donaro, una libbra, overo dodai oncie. § Pôscīt mērsā rātē naūfrāgūs āssēm.

Juv.

Asarotum, i, n. Pavimento depinto de vari colere.

EP. Splēndēns, vārtūm, uttīdūm ¶ Vārtās ūbī pīctā pēr ārtēs, Gāūdēt hūmūs, sūpērāntquē novīs Āsārotā fīgūrīs. Stat. Hinc. Āsārōticus, a, ūm. ¶ Ēxōrnāt Āsārotīcīs lāpīllīs (phal.). Sid.

Äsärüm, î, n. Sorte d'erba. ¶ Āgārīcūmque, ăsärūmqne pötens, älöen, äcönītūm. Ser.

Āsbotus, ī, m. Asbolo, cane d'Atteone. § Ēt nīvēīs Leūcon, ēt vīllīs āsbolus ātrīs. Ovid.

Āscātāphūs, ī, in. Ascalafo. EP. Noctūrnūs, Āvērnālīs, īnvīsūs, gārrūlūs, dīrūs, fūnēstūs, Örphuāds. § Āscālāphūs vidīt, quēm quondām dīcītūr Ōrphnē. Ovid. Fab. Figlio d'Acheronte e d'Orfno, ninfa dell'inferno, il quale fu cangiato da Proserpina in un barbagianni, per la gran loguacitā sua, massime per aver delto, che alla avara mariato va passa.

ella aveva mangiato un pomo

Āseštōnĭă, ā, f. Scalogno. ŠYN. Cāpē, āseălōnĭūm. Āseānĭňs, ĭī, m. Ascanio. SYN. Hūs, fūlňs. Ænevidēs. EP. Pārvūs, dūlešs, cārňs, pūlchěr, fōrmōsūs, Rēgiŭs, Ālbānūs, Dārdānĭūs. PER. Dārdānĭūs pūĕr. Cōndĭtŏr Ālbā. Vēnēris nčpōs. Māgnæ spēs āltērā Rōmā. PHR. Āt pūör Āscānĭūs, cūī nūne cōgnōmēn Ĭūlō Āddītūr, Ilŭs ērāt, dūm rēs stētīt flĭā rēgnō. Āscānĭūs cīārī cōndēt cōgnōmīnīs Ālbām. Nēc nōn ēt pārvūs fūlūs Ānte ānnōs, ānīmūmqnē gērēns, cūrāmquē vīrīlēm. ¶ Ōmnīs in Āscānīō cārī stāl cūrā pārēntīs. Virg. Hist. Fīglio di Enea e Creusa, figlia det re Priamo, il quale accompagnō suo padre nell'Italia, dove edificō Alba.

Āscēndo, ĭs, dī, sūm, ĕrĕ. Salire, ascendere, montare.
Neut. vel act. acc. SYN. Scāndo, cōnscēndo, sŭpĕro. PER. Āscēnsū sŭpĕro, Ēvǔpĕro, vīnco, pĕto. PIR. Scāndīt fātālīs māchǐnā mūrōs. Īn quē dŏurōs sŭpĕrās scāndĕrĕ cūrā fǔĭt. Sūmmī fāstīgĭā tēctī Cōnscēndo. Cōnscēndīt fǔrĭbūndā rŏgōs. Cælī cōnscēndīt tā dārcēs. Sǔpĕrās ēvādĕrĕ ĭn aūrās. Ēvādērē ād sūmmī cūlminā mōntĭs. Pĕdībūs, vel grēssū sūpĕrārē căcūminā mōntīs. Hōc sūpĕrarē jūgūm. Āscēnsū montēs sŭpĕrānt. 5 Jāmqne āscēndēbānt cōllēm, quī plūrīmūš ūrbī. Virg.

Āscēnsūs, ūs, m. Salita, montata. SYN. Conscēnsus. Ascēnsū supero, ātque ārrēctīs auribus

ürbî, Virg.

Āsciā, ē, f. Ascia, asce. SYN. Sčeūris, bīpēnnis. Āscisco, is, ivī, ītūm, ĕrē. Chiamare a sē. Act. acc. SYN. Āccio, vŏco, ādvŏco, cōnvŏco, āccērso, āppēllo. Ammassare, arrolar gente. Ādjūngo, āscrībo, ānuŭmĕro. ¶Āscīssēt nŏvā, quæ gĕnītōr prodūxĕrīt, ūsūs. Hor.

Āscītūs, ă, ūm. Congiunto, unito insieme. SYN. Ādjūnetūs, āscrīptūs, ānuŭmērātūs. ¶Āscītūs totrēs īn gēnūs ōmnē jocī (pent.). Ovid.

Āserātās, ī, m. Aserco. SYN. Hēstödus. J Āserātā quās ante senī, quibus ille sölebāt. Virg.

Āscrībo, ĭs, psī, plūm, črč. Ascrivere, attribuire. Art. acc. SYN. Dō, împōno, tribuo, āttribuo, āssīgno, sūbscrībo. Unire, metter insiemc. Ādjūngo, āscīsco, ānnumēro. ¶Ādscrīpsīt Lībēr sătyris, Faunīsque pöčtās. Hor.

Ascriptituis, vel Ascriptivus, a. um. Congiunto.

umto insieme, registrato, ordinato.

Āscūtūm, ī, n. Ascoli nel Piceno, ed Astoli m Puglia nel regno di Napoli. EP. Illüstre, în clătum, trăumphâle, generosum. PHR. Romanis clădības aŭctum. Pārthi sedes. Asdrubal, alis, m. Isdrubale, genero di Amileare. ¶ Et cĕcĭdīt tēlīs Asdrŭbăl îpsĕ sŭīs (pent.). Ovid.

Asēnā, æ, f. Asinella. SYN. Asīnā. Lēntā, jubē, scābrā frāngĭt ăsēllā mŏlā (pent.). Ovid. Āsēttās, ī, m. Asinello, SYN. Āsīnūs. § Sæpe

ölöö tardī costās ägītātör äsēllī. Virg. Āsīā, ē, f. Asia. EP. Āmplā, măgnā, vāstā, lātā, spătiosă, dives, potens, foeundă, fertilis, opulentă. PER. Asiatică tellus, oră, regio. Asia dīvitis impērium. Postquam ies Asiæ Priamīque ēvērtere gentem. Virg. Expl. La più ricca delle quattro parti del mondo.

Āsiā, æ, f. Palude dell' Asia. Dant pēr colla modos; sonat amnis et Asia longe Pulsa palus. Virg. Āsiācus, a, um. D'Asia. SYN. Asiānus, Asiāticus.

Ecquid übi Asiacus casuras aspicis arces.

Ăsītus, ī, m. Assillo, tafano. Plūrimus albūrnum, volitans, cui nomen asito. Virg

Asina, &, f. Asina, SYN. Asella. Clitelliferus

īmpīngās, Āsinæque paternum. Her. Āsinīnus, vel Āsinārius, a, ūm. Asinile, asinino,

asinario, d'asino.

Asimis, i, m. Asino. SYN. Asellus. EP. Turpis, vīlis, tārdus, lentus, piger, iners, segnis, deses, īgnāvus, gravis, rūdēns, aūrītus, miser, stolidus, Mænalius, Arcadicus (ab Arcadia in qua frequens). PER. Arcadium pecus. Miseranda sortřs ăsēllůs. Sīlēnī vēctor ăsēllůs Silenus Bacchi alumnus asino vehebatur). Assiduo vērbere domitus. PHR. Vēnerat et senior pando Silenus ăsēllő. Indŭĭtūrque aŭrēs tārdē gradĭēntĭs asēllī. Hic asini flammis indicis exta damus (pent.) Ovid.

Āsīs, idis. D'Asia. Jām super Europen subli-

mis et Asida terram. Ovid.

Asopus, I, m. Asopo, fiume del Peloponneso. Sape văgo Asopi sonitu permotă fluentis. Prop.

Aspălathus, î, m. Aspalato, sorte di arboscello. Aspălăthum, gallam, helleborum, nigrumque bitumen. Marc.

Aspărăgus, ī, m. Sparago (frutto). Aut căput āspārāgī cum vīno sume vētūsto. Seren.

Aspēcto, as, avī, atūm, are. Riguardare attentamente, Act, acc. Pontum aspectabant flentes:

Heū tot vădă fessîs. Virg.

Aspēctus, us, m. Guardamento, SYN. Conspectus, obtūsūs, vīsūs, īntūĭtūs. Faccia, aspetto, aria. Os, vūltus, făcies, frons, oculi, lumină. EP. Blandus, dūleis, amicus, ridens, lætus, benignus, placidus, serenus, gratus, hilaris, jūcūndus, pulcher, amabilis, venustus, torvus, ferox, sevērus, mīnāx, horrīdus, terrībilis, metnendus, főrmīdábilis, trúcúlentús. PER. Öbstűpűi primö āspēctā. Āspēctū ölmuttit āmēns. Paulum āspēctū conterritus hæsī. Sīste gradum, tēque āspēctū nē sūbtrāhe nostro, Mortales medio āspēctūs sērmēnē relīquit. Virg. Āspēr, ā, ūm. Aspro, acerbo. SYN. Seāber, Duro,

difficile, rigido. Dūrus, gravis, molestus, arduus, ăcerbus, ămărus, difficilis. PHR Cymbiaque argēntō pērfēcta, ātque āspērā sīgnīs Pōcălă. Asper in öre sapor. J Aspera saxa facit, me-

dioque a vulnere saxi. Ovid.

Asperitās, ātis, f. Asprezza, rigidità. SYN. Scabrities, vel gravitas, rigor, sevities, atrocitas, ferőciá. EP. Dūră, grāvis, ăcerbă, agrēstis, hōstīlis, înconcinnă. § Exhibet: asperitas verboram cessit in illas. Ovid.

Aspërge, is, si, siim, črë. Spruzzare, aspergere. Act. acc. SYN. Spārgo, īrroro, īrrigo, fundo, pērfundo. PER. Lympha, anda, aqua, flumine perfundo. Rorātās fundērē lymphas. Aquas spārgo ĭn. Aquīs spārgo. PHR. Spārgērē sēmēn aquā. Spārso lātē rīgāt ār a cruore. Vultum lacrymīs, ālque orā rīgāvīt. Rorem lātē dīspērgīt amārum. Herbiferis roiem disseminat agris. Pestis ăcerhă boum pecorique aspergere virus. Virg.

Aspērgo, inis, f. Bagnamento, spruzzo. SYN. Aspērsĭo, aspērsus. § Ohjēctæ sālsa spamant aspēr-

gine caūtes. Virg.

Āspērnēndūs, ă, ūm. Deguo di sprezzo. SYN. Aspērnābilis, spērnendus, contemnendus. 4 Chuos bonus Æneas hand aspernenda precantes. Virg.

Āspēruor, āris, ātus, ārī. Sprezzare, dispregiare. Dep. acc. SYN. Spērno, tēmno, contemno, ābjīcio, dēspicio, rēspuo, recūso, nēgligo, fāstidio. PER. Non curo. Parvi, nihili duco, pendo, făcio, æstimo. PHR. Nostră suo contemnit carmină făstū, Sordent tibi mūneră nostră. Nec quid hýmen, quid amer, quid sint cennubia, curat. Nec Pelusiace curam aspernabere gen-

Āspērē, ās, āvī, ātūm, ārē. Inasprire. Act. acc. SYN. Exaspero, acerbo, exacerbo, Induvire, agghiacciare. Dūro, īndūro, gĕlo, congĕlo. ¶ Ēt glåciālis hyems aquilonibus asperat undas. Virg.

Āsphāltītēs, æ, m. Lago della Gindea, chiamato il Mare morto. EP. Turbidus, crassus, torpeus. Inque Asphaltite est nigrante bitumine fumans. Fill. Hist. In questo luogo furonvi Sodoma e Gomorra, e tre altre città, le quali furono abbruciate dal fuoco del cielo per ginsto gastigo di Dio.

Āspīcio, is, āspēxī, āspēctūm, ĕrē. Guardare, risguardare. Act. acc. SYN. Conspicio, inspicio, respicio, prospicio, circumspicio, cerno, video, pērvidčo, spēcto, āspēcto, tučor, spēculor, intŭčor. PER. Oculis aspicio, lustro, perlustro, lĕgo, pērlĕgo, sĕquŏr, prōsĕquŏr (aliquem). Ōeŭlos, vel lumina verto, adverto, converto, flecto, conjicio, refero. Ocidos, valtus figo, deligo (in aliquo). Öcülös tendo, tollo (ad). PHR. Hue geminās, hūc flēcte acies, hanc aspice gentem. Hae öcülis päter aspicit aquis. Aspexit pariterque animo est oculisque secutus. Tres littore cervos Prospicit errantes. Adversasque aspectat dēsapēr ārcēs. Rēspicio, ēt quæ sīt mē cīrcum copiă lustro. Extremo veniens Sol aspiciebăt Ölympö. Virg.

Aspīrāmēn, inis, n. Soffio favorevole, respiro. J Dā, precor, artificis blanda aspīramina formæ. Virg.

Āspīro, ās, āvī, ātūm, ārč. Šoffiare a seconda. Act. acc. SYN. Allo, spiro. Facorire. Făveo, annuo, añxilior, opem fero. Aspirare, pretendere. Alfecto, tendo, contendo, spero, expecto. PHR. Aspirant auræ in noctem. Dii coptis aspirate měis. Aspīrāt primo fortună lăbori, Vos, o Calliopē, precor, aspīrate canenti. Aspīrate meis, prīmāque ăb ŏrīgine mūndī. Övid.

Aspis, idis, f. Aspido, serpente. SYN. Auguis, serpēns. EP. Sīceā, lūbricā, vēlāx, hōrridā, tūrgidă, tămēscēns, Phăriă, Ēgyptiă, somniferă, lethiferă, venenată. 🎙 Aspidă somniferam tŭ-

mida cervice levavit. Lucr.

Asporto, ās, āvi, ātom, ārč. Trasportare. Act. acc. SYN. Aŭfero, aveĥo, amoveo. J Et ventûnt, nec te hine comitem asportare Cicasam. Virg.

Assamenta, örüm, n. plur. Tavole da segare. Sanetřňs čréxit, álque ássáměntá, básésquě. Fill. Assáráčňs, i , m. Assaraco, avo d'Anchise. Šássá-ráciquě lárem, čt cáná: pěnětráltá Věstá. Virg.

Asseclă, &, m. Paggio, seguitatore. I Vos humili āssēclæ, vos indulgēbitis unquam. Juv.

Āssēctār, ārīs, ātūs, ārī. Accompagnave, seguitare.

Dep. acc. Cum assectaretur, numquid vis?

ōecnpo, at ille. Hor.

Assensus, us, m. Acconsentimento, accordo. SYN. Consensus. EP. Æquus, grātus, līber, optātus, commūnis, benīgnus. J Ærešque āssensu conspīrant cornus ranco. Virg.

Assentatio, onis, t. Adulazione, lusinga, SYN. Adu-

lātio, blandītiæ.

Assēntātor, öriş, m. Lusingatore, adulatore. SYN. Ādūlātor. § Assēntātorēs jubēt ād lūcenm īrē

pöctás. Hor.

Assentio, is, si, sim, îre, act., vel Assentior, îris, assensas, iri, dep. Acconsentire, accordersi. Dat. SYN. Consentio, convento, annuo, faveo, applaudo, probo, comprobo. PHR. Assensere omnes. Cuncta símul assensere cohortes. Assensere animis nūtūque ēt mūrmūre lætē. Virg.

A sentor, aris, atus, ari. Idulare, lusingare. Dep. dat. SYN. Adūlor, blandior, applando, faveo.

Assequor, eris, secutus, sequi. Giungere, arrivare. Dep. acc. SYN. Sēquor, āttīngo, adauquo. Acquistare, ottenere. Acquiro, obtinco, paro, comparo, adipiscor, consequor. Assequitur transītque virum: pars ūltima cursus. Ovid.

Asser, eris, m. Tavola, asse. SYN. Assamentum, tăbălă, tăbălatum. Qui sequitur, ferit hie căbito, ferit assere duro. Juv.

Assero, is, ŭi, ertum, ere. Dire, affermare. Act. ace. SYN. Allirmo, confirmo, año, dico, juro, testor, assevero. Attribuire. Assamo, vindico, ārrogo, tribuo. Arrolar gente. Ascribo, āscisco, ānnumero. Act. ace. pers. Liberare. Lībero, solvo, eximo. f Ede notām tāntī generīs, mēque assere cælo. Ovid.

Āssēro, is, āssēvī, āssitūm, āssērērē. Seminare. PIIR. Viridantibus assită pratis. Auson.

Asservo, as, avī, atūm, are. Guardare. Act. acc. Prædam ässerväbant: hue undique Troia gāză. Virg.

Assevero, as, avi, atim, are. Affermare, certificare. Act. acc. SYN. Allirmo, assero. J Profitebitur,

jūrābīt, āssēvērābīt (scazon.). Scal. Assībīto, ās, āvī, ātūm, ārē. Zufolave appresso qualcheduno. Neut. dat., vel ad cum acc. Implörantem animim dominis assibilat övis, Stat.

Assideo, es, edi, essum, ere, vel assido, is, ere. Assedere, sedere appresso qualcuno. Neut. dat. SYN. Sedeo, consideo, consideo. J Te mæstæ děcět assíděrě matri (phaleuc.). Štat.

Assidue, vel assiduo, adv. Assiduamente, continuamente. 111 bellum assidue ducunt cum gente

Lătînā. Virg.

Assiduitas, ātis, I. Assiduita, diligenza. SYN. Diligēntiā, cūrā, stūdiūm, vigilantiā, constantiā.

Assidňus, a, um. Assiduo, continuo, SYN. Frequens, perpetuus, jagis, continuus, perennis. Diligente, studioso. Vigil, diligēns, stūdiosūs. § Assidūūs jactet nec Babylona labor (pent.). Mart.

Assigno, ās, āvī, ātūm, ārč. Assegnare. Act. acc. SYN. Ascribo, attribuo, constituo. 5 Marens dīxĭt, ĭta ēst. Assīgnā, Mārcĕ, tăbēllās. Pers.

Āssino, īs, sitūī, vel sitīvī, et sitīī, sūltūm, īrē.

Assaliņe, assaltare. Neut. dat., vel ad, et acc. SYN. Înstlîo, îrrăo, îrrûmpo. § Câm sa pe as-silîat defensa manibăs ûrbis. Ovid.

Āssimito, ās, āvī, ātūm, āre. Assomiyliare, paragonare. Act. acc. SYN. Compono, confero, comparo. Grandia si parvis assimilare licet pent.).

Assimuto, as, avi, atum, are. Fingere, contraffure. Act. acc. SYN. Fingo, simulo, dissimulo. Assimulāvit anam, caltosque intravit in hortos.

Āssītus, a, um. Piantato, situato. f Atria quid memörēm vīrīdāntībūs āssītā prātīs. Aus.

Assīsto, is, stitī, stitūm, črč. Assistere, cioè esser prescute. Neut. dat. SYN. Adsūm, āsto, āssīdčo, însîdo. Issistere, cioè giovare, o soccorrere.Adsüm, javo, adjavo, saccurro, sabvenio. 9 Tum mihi cærilleus supra caput aslitit imber. Virg. Asso. as, avī, atum, are. Arrestire. Act. acc. SYN.

Törreo. PHR. Subjecto törrult igni. Partim subjēctos assat ad ignes. Pinguiāque in vērubūs

törrēbimus extă colurnis.

Associo, ās, āvī, ātūm, ārē. Associare, accompaanare. SYN. Addo, adficio, jungo, adjungo, conjungo. I Expediunt, et vela legunt, et cornua sūmmīs Asseciant malīs. Claud.

Assotet, impers. Questo è costume, o usanza. SYN.

Sölet. Mös est.

Assono, as, sonuī, sonitūm, arc. Risuonare. Neut. dat. SYN. Sono, resono, consono. Planxerunt Dryades, plangentibus assonat Echo. Ovid.

Āssuēfāció, is, fēci, fāctūm, ere. Act.

ace. SYN. Exerceo, doceo, edoceo.

Āssuēsco, is, suēvī, suētūm, ērē. Accostumarsi, aveczzarsi. Nent. dat. SYN. Suēsco, consuesco, sŏlĕo. PER. Mös čst. Est mörīs. PHR. Adčo ā těněris assuescere maltum est. Tua cernere factă Assnescăt. Pătiens operum, parvoque assuētă jūventūs. Vīrginibūs Tyriis mos est ge-stāre pharetrām. J Nos, quibus assuevit latām erndeliter uti. Ovid.

Assuctudo, inis, f. Avvezzamento, costume. SYN. Mos, ūsūs, consuētūdo. EP. Longā, mūltā, tčnāx. Assimilēmque sui longa assuetūdine fecit. Virg.

Āssnētus, ā, ūm. Avvezzo, costumato. SYN. Suetus, consuctus, assuclactus. J Et patiens operum, parvoque assucta juventus. Virg.

Āssāno, ās, āvī, ātām, ārč. Assaltare, saltellare. Neut. dat. interdum acc. § Jām cērnō Lithycum

huīc vāllo āssūltārē lēonēm. Sil.

Āssāttās, ūs, m. Saltellamento, assalto. ¶Ārtē Išcum, ēt vārtīs āssūltībās īrrītās ūrgēt. Virg.

Āssāmo, is, sūmšī, sūmptūm, erē. Prendere, ammettere, attribuire. Act. ace. SYN. Sumo, capio, āceipio, ādmitto, ārrögo, tribŭo, vindico. J Præsértim caütüm dīgnös āssūmērē prāvā, Hor.

Āssāo, īs, ŭī, ūtūm, čič, Cucire. Act. acc. cum dat. vel ad et acc. § Āssūĭtūr pānnūs, cūm

lūciis et ara Diana, Hor.

Assurgo, is, surrexi, surrectum, čré. Levarsi in piedi rizzarsi. Neut. dat. SYN, Sürgo, consurgo, ăscendo, erigor, vel cresco, excresco. CAcră pēr vācumu fērri ātque āssūrgēre in anrās. Virg. l Assýria, a., f. Sor.a. SYN. Sýria. EP. Dives, odora,

fērtīlīs, populosā, J Ēoique Ārābēs, dīvēs et Āssyriā (pent.). Tib. Expl. Paese dell'Asia, celebre per l'abbondanza dello scarlatto, o di porpora, e di tappeti.

Assyrius, ä, üm. Di Soria. 9 Öccidet, Assyrium vülgö näscetur ämömüm. Virg.

Āst, Ma. SYN. Āt, sĕd, vērām. ¶ Āst ĕgŏ, qnæ Dīvum īncēdō Rēgīnă Jŏvīsque. Virg.

Āstā. Āsti, EP. Nobilīs, vāstā, fæcūndā, spātīosā, bellīgērā, mārtīā, vīctrīx. PHR. Nobilībūs īllūstrātā vīrīs rīrbs. Mārtē crūento clārā tūlīt pālmās, fērroquē phālāngēs hostīlēs vicīt. Collībūs cīrcūmdātā amēnīs, ēt Bāccho cārīs. Vāstīs prācīnctā mēnībūs. Cērčrēquē fēcūndā ārvā cölīt.

Āstēriā, ā., f. Asteria. SYN. Āstēriē, Dēlös. ¶ Seū němůs Astěriā, seū quā Pārnāssiā rūpēs. Virg. Fab. Figlia di Ceo, sorella di Latona, la quale

fu cangiata nell'isola di Delo.

Āstērno, is, strāvī, strātūm, ere. Distendere, mettere a terra. Act. acc. § Nocte dieque vocānt āstērnūntūrque sepūlchro. Ovid.

Āstĭpŭtŏr, ārĭs, ātŭs, ārī. Accordarsi, acconsentire.

Dep. dat. SYN. Āssēntĭŏr, cōnsēntĭo. ¶ Dīscĭpŭlō dīctīs āstĭpŭlāntĕ mĕīs (pent.). pass.

Āsto, ās, āstītī, āstītūm, vel āstātūm, ārē. Assistere, essere presente. Neutr. dat. SYN. Stō, ādsūm, āssīsto, īntērsūm. PHR. Ædībūs āstābāt. Ārrēcīs āurībūs āstānt. ¶ Ōllī cœrūlēūs sūprā cāpūt āstītīt īmbēr. Vīrg.

Āstōmī, ōrūm, m. Popoli delle Indie vicino al Gange. EP. Hīrtī, hīrsūtī, ōrĕ cărēntēs. Hist. Questi popoli (dice Plinio) esser senza bocca, e che non vivono d'altro, fuor che dell'odore dei

frutti e dei fiori.

Āstrēvā, ē., f. Astrea. SYN. Thēmīs, Jūstītīš. EP. Æquā, jūstā, sānctā, sācrā, dīvīnā, īnctytā, cēdīrodā. J Ūltīmā Cēdēstūm tērrās Āstrēvā rēlīquīt. Ovid. Fab. Figlia di Giove e di Temi, Dea della Giustizia.

Āstræŭs, ī, m. Astreo, o d'Astreo. J Āĕrăque ēt tumidum suhitis concursibus āquor. Astraī turbant ēt ēunt in prāliā frātrēs. Ovid. Fab. Uno de' Titani, di cui e dell' Aurora dicesi che sieno figli i venti.

Āstrifer, vel Āstriger, ā, ūm. Chi porta il ciclo, o le stelle. ¶ Torquet et astriferos înclinat Ja-

přtěr axēs. Stat.

Āstrīngo, ĭs, xī, strīctūm, črē. Stringere, serrare.
Act. acc. SYN. Strīngo, cönstrīgo, lǐgo, cŏārcto. Obbligare, sforzare. Cōgo, īmpēllo, ădĭgo.

¶ Scū dūrāt măgis, čt vēnās āstrīngit hiāntēs.
Virg.

Āstrologia, ā, f. Astrologia. SYN. Āstronomiā. Āstrologis, ī, m. Astrologo. SYN. Āstronomiā. Āstrologis, sigāx, pērītus, vērāx, prāsāgus, providus, prascius, vērāx, prāsāgus, providus, pramātus, vigil, pērvigil, īnsomnis, mēndāx, fāllāx, dubius, āncēps, īncērtus, fātidicus. PER. Cālī obsērvātur, rīmātur, scrutātur. Cālī āstrorūmque pērītus. PHR. Quī cālī mēnsēs ēt sīdēra sīgnāt. Cālīquē mēātus bēscrībīt rādio, ēt sūrgēntu sīdēra dicit. Stēllārum āspiciens cūrsūm, calīquē mēātus. Quī stēllārum ortus cūmpērit ātque obitus. Quī ditu prodēst Ārījas tēntāssē domos, animāquē rotūndūm Pērcūrrīssē polūm? Quī solērtī indagīnē novīt. Quā vēnīt ēxorīēms, quā dēlīcīt, āndē coāctīs Cūrnībūs īn plēnūm

mēnstrňă Lūnă redřt. 9 Bellūs grammatiens, bellūs et astrologus (pent.). Mart.

Āstrŏnomiā, æ, f. Astronomia. SYN. Āstrŏlögiā. PER. Cœlī, āstrōrūm nōtitiā, cōgnitio.

Āströnömus, ī, m. Astronomo. SYN. Āströlögus.

¶ Dīxērīt Āströnömus, crēdēnt dē föntē rēlātūm. Juv.

Astrum, i, n. Astro, stella, cielo. SYN. Sidus, stella. Cielo. Cœlum, axis, æther, aura, æthra, pölüs, ölympüs. EP. Aüreüm, pürüm, clarum, lūcidām, ārdēns, īgneum, splendēns, lūcens, flammigerum, nitidum, micans, fulgens, radĭāns, rūtīlūm, āltūm, cēlsūm, sūblīmě, conspicuum, fixum, perenne, vägum, tremulum. ērrāns, noctīvagum, cœlēste, æthereum, dulce, clēmēns, fāūstūm, mītě, běnīgnūm, dĭrūm, īmmītě, fătālě, fünēstūm, īnfaūstūm, lethālě, mortiferum. PER. Astrorum ignes. Æthereæ faces, flammæ. Micantia celi sidera. Flammæ colostes, sideree. Igneus astrorum chorus. Signorum flammeus ordo. Noctis splendentia sīgnā. Sīdērā vāgā lūmīnā mūndī. Sīgnōrūm lūcentes undique flamma. Noctivägaque faces celi, flammaque volantes. PHR. Ignea surgūnt āstrā. Sēsē sūblīmībūs īntūlīt āstrīs. Töllebant rutilas astra decora faces. Empyreis descenderet ardnus astris. Luciferis quidquid subnāscitur āstris. Micat ille procul slagrantibus astris. Roscida jam cælo dimiserat astra Lūcifer. Ideīreo cērtīs dīmēnsum pārtibus orbēm. Pēr duodēna regīt Mūndī Sol aureus āstră. Indem venturos tollemus in astra nepötēs. Virg.

Āstrŭo, ĭs, strūxī, strūctūm, črč. Fabbricare, comporre. Act. acc. SYN. Strŭo, čxtrŭō, constrňo, condo, compono, ædifíco. ¶Āstrŭĭt aŭ-

dītīs döcilīs pēr inānia rērām. Sil.

Āstŭs, ūs, m. Inģegno, astuzia. SYN. Āstūtītā, fraūs, dolūs, īnstūtītā, cāllīdītās, fallācītā, solērtītā. EP. Ārcānīts, lātēns, tācītūts, dolosūs, pērfīdūs, rīnquūs, sūbdolūs, cāllīdūs, solērs, sāgāx, fīctīts, fāllāx, vērsūtūs, pāvīdūs, mūltīplēx, hōstīlīs, īnsīdīosūs. PHR. Vērsūtō cāllīdūs āstū. Cāco, cīrcūmdātūts āstū. Lycāduīto vūlpēs sūbtīlītorāstū. Valro grēssūm sūspēndērēt āstū. Mēndāces āstūs oblīquā pēctorē nēctīt. Cēssēnt mēndācēs oblīquī cārmīnīts āstūs. Stat.

Āstūtĭā, ē, f. Astuzia, frode. SYN. Āstŭs, fraŭs. dŏlŭs , īnsĭdĭē. ¶ Ilūne īnstrūmēntīs hūmāna

ästūtiá nīsă. Tert.

Āstūtūs, ā, ŭm. Astuto, sagace. SYN. Caūtūs, vāfēr, cāllīdūs, vērsūtūs, fāllāx, dölösūs. ¶Āstūta Ingenūum vūlpēs imitātā leonēm. Hor.

Āstyagēs, is, m. Astiage, re de Persiani e de Medi.
Quēm rātus Āstyagēs etrām nunc vīvere
longo. Ovid.

Astyanax, actis, m. Astionate, figlio di Ettore ed Andromaca. J O mihi sola mei super Astyanactis imago. Virg.

Āstītūs. 7, m. Astilo, uno dei centauri. ¶ Āstītūs. 7 Tile čtīam mētūčntī vūlnērā Nēssō: Nē fuge, ad Hērcūlēōs, īnguīt, sērvābērīs ārcūs.

Asylim, î, n. Franchigia, guarentigia, ove non possono esser presi i rei che colă rifuggono. SYN. Cönlügiüm, pērfügiüm, rifügiüm. EP. Sācrām, tūtūm, sēcūrūm, trānquīllūm, felix, optātūm, quāsītūm, ipērtūm, inlāctūm, religiosum. ¶ linc lūcūm ingēntēm, quēm

Römülüs äcér äsÿlüm. Virg. Vide Asyli descript. apud Statium lib. 12. Semper habet, etc.

Ăt, conjunct. Ma. SYN. Āst, autēm, vērō, vērūm, sĕd, ăt vērō. \$ Gāllus ăt īn cāstrīs dum crē-

dĭtă sīgnă tŭctŭr. Prop.

Ātăfāntă, a, f. Atalanta. SYN. Schānis, Schānetă. EP. Vēlāx, celer, pērnīx, förmösă, prāpes. Sil öpňs est Atalanta tibi: Füge conjugis ūsūm. Ovid.

Ātālāntæns, ā, ūm. *D'Atalanta*. Jāmque Ātālāntæās implērāt nūnciŭs āurēs. Stat.

Ātāvūs, ī, m. Terzacolo, o quintacolo. ¶ Tūrnūs āvīs, ătāvīsquē potēns, quēm rēgiā cēnjūx. Virg. Ātāx, ācis, m. Aude, fiume di Linguadoca. ¶ Mītis Ātāx gaūdēt Lātjās non fērrē cārīnās, Lucr.

Ātēnā, ē, f, Città una volta nella Terra di Lavoro, § Jāmque Ātēllā, sūās, jāmqūe ēt Cālāsīā ăhēgīt. Sīl. Dal nome di questa città alcune commedie giocose furono dette dagli antichi Ātēllānēs (Spondaic.). Juv.

Ātěr, ātrā, ātrūm, Negro, oscuro. SYN. Nǐgěr, nigrāns, nigrēscēns, fūscūs, přečūs, öbscūrūs. PHR. Völvītūr, ātěr ödör tēctīs. ¶ Teūcrōrum ex ŏcŭlīs, pōntō nōx īncūbăt ātrā. Virg.

Athamas, antis, m. Atamante. EP. Miser, înfelîx, ferox, furens, torvus, însanus, crucutus. ¶ Territus est Athamas, tectoque exire părabăt. Ovid. Hist. Re di Tebe, figlio di Eolo, padre di Frisso e di Elle, marito di Nefele e di poi d'Ipo, dalla quale ebbe Learco e Melicerte.

Äthänāsiňs, ïi, m. S. Atanasio. PHR. Fāctis āb hārrēticis tötiēs Āthānāsiňs ēxul. ¶ Qnās tibi dönāvīt tinicās Āthānāsiňs ölim. Mant.

Äthēnā, ārūm, f. plur. Atene. SYN. Āltīcā, Mōpsöptā, Cecröptā (a Cecrope et Mopso regibus). EP. Āntīquā, vētērēs, clārā, bŏnā, dōctā, cēlebrēs, Grājā, flōrēntēs, ārmīgörā, sūblīmēs, Thēsēā, Ērīchthēā (a Theseo et Erichtheo regibus). Pāllādīā, Cecröptā, pčtēntēs. PER. Ūrbs stūdīīs clārīssīmā. Mūsārūm dŏmūs. Mūsārūm ūrbs, nūtrīx. Āltērā Rōmā. Ārcēs Cecröptā. Pāllādīs ārcēs. Illūstrēs, Graeōrūm glōrīā, Āthēnā. Dōctā, queīs Pāllās prāsīdēt, ārcēs. PIIR. Fāmā vētērēs celēbrāntūr Āthēnā. 9 Quīd Pāndīŏnīā rēstānt, nīsī nōmēn, Āthēnā. ? Ovid. Hist. La più celebre città di tutta la Grecia, tra P Jeaja e la Macedonia, chificata dal re Cecrope: inventrice dogni scienza, madre e nutrice dei filosofi, degli oratori e dei poeti.

Athenaijs, ă, ûm. D'Atene. J Est et Athenais în

mænībūs āreis in īpsē. Lucr.

Äthēnārīm, ī, n. Scuola, o collegio d'Atene. SYN. Schölä, lycavīm, gymnāsiūm, collēgiūm, pallādrūm.

Āthēniensis, īs, m. f., č., n. Ateniese. SYN. Āctārus, Āthīcus, Āthēnārus, Thēsēīdēs, Mopsopius, Cecropius, Cecropius, Erichtlarus. V. Athenā. EP. Doctus, facūndus, celebris, sipērbus, potēns, generosus, fortis, māguāniums. Āthēsis, is, m. Adāge, finme d'Italia. § Sīvē Pādī

rīpīs, Āthrīsīn seu propter amemum. Virg. Āthētā, vel Āthlētēs, a., m. Atleta, lattature. SYN. Pūgil, lūctātor, glādfātor. EP. Fortīs, āndāx, fērox, dūrūs, īmmitīs, fīrmās, vālīdūs, robūstūs, nervosūs, lācertēsas, strentūs, atrox īnvīctūs, potens, māgnānīmās, īnt ēpīdūs, crūcutus, sanguinčus. I Lævibus athletis, ac vasa novissima donat. Juv.

Athleticus, ă, nm. D'Atleta.

Āthös, ī, m. Monte santo tra la Tracia e la Macedonia. J Quantus Athôs, aut quantus Erix, aut îpse coruseis. Virg. V. Mons.

Ātīnā, &, f. Atino, città antiva della campagna di Roma. ¶ Tēlā novānt Ātīnā, potēns, Tybūrque

sŭpērbām. Virg.

Atlantiaeus, a, um. D' Atlante. J Qualis Atlantiaco memoratur littore quondam. Sil.

Atlantiades, æ, m. Nipote d'Atlante, Mercurio. SYN. Mērcitriis. ¶ Rīsit Atlantiadēs, ēt mē mihi pērfide prodis. Ovid.

Atlantis, idis, f. Figlia d'Atlante, Plejade. ¶ Antë tibi Eōæ Atlantidës abscondantur (spondaic.).

Virg.

Atlāntřeŭs, ă, ūm. D'Atlante. SYN. Atlāntřacňs.
¶Ēt sňbřtÆtölös Atlāntřeňs āccolă câmpos. Sil.

Atlās, ānlis, m. Atlante. SYN. Jāpētīdēs, Jāpētīdēs. EP. Āltūs, sūblīmīs, āspēr, ārdūūs, cēlsūs, ēxcēlsūs, māgnūs, dūrūs, förtīs, āstrīfēr, cœlīfēr, nūbīfēr, gēlīdūs, glāctālīs, prūīnōsīs, Āfrīcūs, Māurūs, Pēnūs, Māurūsīūs, Cāspīūs, Lībycūs. PER. Ātlās æthērīos hūmērīs quī sūstīnēt āxēs. Tāngēns vērtīcē cœlūm. Cāpūtīntēr nūbīlā cöndēns. Āerīīs quī fērīt āstrā jūgīs. Ēt lātērā ārdūā cērnīt Ātlāntīs dūrī cādūm quī vērtīcē fūleīt. Virg. Fab. Re della Mauritania nell Africa, famosissimo astrologo, il quale mentre da un monte contemplava le stelle, dicesi che fu cangiato in un altissimo monte, e perciò fingesi che sostenga il cielo sepra le spalle.

Atomos, vel atomus, i, m. f. Atomo, cosa indivisibile, per esser piecola. EP. Pārvus, exīguus, vel a, exīlis, tenuis, sublimis, volitāns, volātilis. ¶ Pārvārum serie constant connexa ato-

mörām. Aus.

Ātquĕ, conjunct. E, ed, ancora. SYN. Nēcnōn, āc, ēt, quĕ. ¶ Nōctēs ātquĕ dĭēs pătĕt ātrī jānŭă Dītĭs. Virg.

Ātquī. Ma. ŠYN. Sčd, ät, āst, vērūm, sčd čnīm. ăt čnīm. ¶ Īnvērtīssě grāvēs, ātquī non Māssīcā Bācchī. Virg.

Ātrāmēntāriūm, ii, n. Calamajo.

Ātrāmēntūm, ī, n. Inchiostro. SYN. Sēptš. EP. Ātrām, nīgrām, fūscām, splēndēms, splēndīdām. 5 Ātrāmēntā fērē scriptōrēs cārmīnē fērdō. Hor.

Ātrātīs, ă, ūm. Fatto, o vestito di nero. ¶ Sōlīs čt ātrātīs lūxērīt orbīs čquīs (pent.). Prop.

Ātrēbātūm, ī, n. Arras, città principale d'Artois, o Artesia. SYN. Rēgiācūm, Orīgiācūm. ¶ Ātrēbātūm tērrās pērvāsērāt. Hīne cocūntēs. Sid.

Ātrēňs, vel Atreñs, či, vel či, čós, m. Atreo, SYN. Tantălidēs. EP. Férňs, crūdelis, impiňs, improbňs, dirňs, immilis, atróx, něfāriňs, trūdičntňs. Išlláx, insidiňsňs, pērfidňs. PER. Pēlöpēřňs hērôs. Thyēstæ frātěr. Pělöpēřům mönstrům. ¶ Quid? quód čyūs nöbis idém Pélöpěřňs Atreňs. Ovid. Fab. Figlio di Pelope e di Ippodamia, padre d'Agammenone e di Menelao, e fratello di Tieste.

Ātrēns, a, um. D'Atreo. J I, precor, Atrei, si quid

třbí sänguř<u>n</u>řs ünquám. Stat.

Atrides, vel Atrida, a, m. Figlio d' threo. § Ét génimi Atrida, Dolépümque exércitus omnis. Vug. Atriplex, icis, n. Atrepice (erba). Lt gravis atripiici consurgit longă phăselus. Colum.

Ātriūm, jī, n. Corte, o prima sala. SYN. Porticus, līmen, vēstībūlum. EP. Clārum, ornātum, insīgnē, āmplūm, longūm, rēgālē, sūblīmē, sŭpērbūm, nobilė, splondidum, spatiosūm, mā-gnificum. PHR. Ātriā longa patescūnt. Ātriā Mydonio mārmore pūlchra tegit, Sardum spatiosa per atrīa mūrmur Exoritur. J Atria no-bilium valvīs celebrantur apertis. Ovid.

Ātropos. ī, f. Atropo. EP. Atrox, dūrā, crūdēlis, immītis, fērrēā, sūrdā, tūnēstā, immūtābilis, īmmotā, īnexorābilis. PHR. Atropos īmmītis vītālia stāmina rūmpit. Fila sēcat Atropos immānis. Nēsciā flēctī Stāmine subtīlī jām nēvērāt Atropos annos. Dūra mihi timido dūlces răpit Atropos annos. J O utinam, quos dură mihi răpit Atropos annos. Stat. Fab. Figlia d'Erebo e della Notte, una delle tre Parche, così chiamata, perchè non perdona, e non ascolta le preghiere d'alcuno. Ātrēx, ēcis, adject. Atroce, feroce. SYN. Ferus,

crūdēlis, fērox, bārbārus, immānis, dīrūs, cruentus, îmmîtis, înhumanus. Ürit atrox Juno, et sub noctem cură recursăt. Virg. Regnă per ātrocēs olīm vēxātā tyrannos. Mant.

Āttāgen, enis, m., vel Attagena, æ, f. Francolino sorte d'uccello). I Non attagen Jonicus (jamb.). Hor.

Attălicus, ă, ūm. D'Attalo. Nec sit în Attălicis

mors měž nīxă törīs (pent.). Prop. Āttālis, ī, m. Attalo. ¶ Dēclāmās hēllē, caūsas ăgis, Attăle, belle. Hist. Re di Pergamo nel-l'Asia, ricchissimo di tesori e di massarizie.

Astamen, adv. Ma, contuttociò, nondimeno. SYN. Tămen, sed, ăt, ast, verum. 9 Nil mihi rescribās, āttămēn īpsē vēnī (pent.). Ovid.

Attempero, as, avi, atum, are. Temperare, accomodare. Act. acc. PHR. Dictis attemperat aures. Attendo, is, di, tum, ere. Attendere, applicarsi. SYN. Intendo, adverto, audio, ausculto, animādyērto. PER. Aurem præbeo. Mentem ādjicio. Arrectis aŭribus asto. Animis accipio, advērto. PHR. Paŭcīs, advērte, docebo. Quæ dīcim, animis advērtite vēstrīs. Tardas monitis ādvērtērē mēntēs. Præbět vocibus aurēm. Dietis āccommodat aures. Pendet narrantis ab ore. Conticuere omnes, întentique oră tenebant. Nostrām nunc accipe mentem. Accipite hæc ănimis, atque hac meă figite dicta. Iluc attēndě lŭbēns, ātque hās bŏnŭs āccĭpĕ vōcēs. Stat. Attente, adv. Attentamente. PER. Attenta, intenta

mente. Ănimo praesenti. Arrectis aŭribais. Āttēnto, ās, āvī, ātūm, āre. Tentare, provare. Act. acc. Attentāre dapes, et mensis addere cri-men. Sil.

Attentus, ă, ûm. Ittento. SYN. Intentus. PER. Pendens ab ore. Arrectis auribus astans, § Verba për attentam non abant Cæsaris aurem. Hor.

Attenuo, as, avī, atum, are. Ittenuare, assottigliure. Act. acc. SYN. Těnůo, čxlěnuo, minůo, diminŭo, imminŭo, detraho, elevo. J Æmonia curas attenŭasse lyra (pent.). Ovid.

Attero, is, trivi, tritum, čre. Tritare, minuzzare. Act. ace. SYN. Těro, protěro, contěro, minňo, călco, conculco. Dec atterat herbas. Virg. Dēcutiāt rorem, ēt surgēntēs

testimoniare. Dep. acc. S.N. Testor, obtestor. PER. Appēllo tēstēm.

Āttēxo, ĭs, xŭī, tēxtūm, črč. Tessere insieme. Act. acc. SYN. Intēxo, connecto, annecto, addo,

ādjūngo, āpplīco. Ātthīs, īdīs, f. Rosignuolo, o rondinella. ¶ Sīc ŭbī mültisona fervet sacer atthide lucus. Mart. V. Philomela.

Attică, &, f. Attica, paese della Grecia, oc'è la città d'Atine, ora ducato di Sethines. SYN. Attis, Actē, Hēliās, Mopsopia, Cecropia

Attiens, a, um. D'Atene, Ateniese. SYN. Actaus, Cecropius. § Attică puppis ădest, et portus întrăt ămīcos. Ovid. V. Atheniensis.

Āttīguus, a, um. Vicino. SYN. Contiguus, proximus. 9 Gürgitis attiguam mediis hic impigra ĭn ārvīs, Avien.

Āttilā, w, m. Attila, re degli Unni, Scita di nazione. EP. Ferus, ferox, fortis, audax, magnanimus, crudēlis. J Et jam terrificis diffuderat Attila tormis, Sil. (Scribitur etiam Atila). J Tartărcas Atilam llammas torvo ore vomentem. Mant. Hist. Il titolo ch'ei davasi, era questo: Attila, figlio di Mundizio, della stirpe del gran Nemrod, nativo di Engadia, per grazia di Dio re degli Unni, dei Medi, dei Goti e de' Danesi, il terror del mondo ed il flagello di Dio.

Attinet, attinuit, ere, impers. Toccare, appartenere, convenire. Ad, et acc. SYN. Pērtinět, spēctăt, decet, convenit. J Tamquam ad rem attineat quidquam, Nuni vesceris ista. Hor.

Attingo, is, tigi, taetum, ere. Toccare, attingere. Act. acc. SYN. Tango, contingo, pertingo, assequor, accedo, venio. Libavit quadrupes, nēc grāmīnīs āttīgīt hērbām. Virg.

Āttōlio, ĭs, ĕrĕ. Ergere, alzare. Act. acc. SYN. Tōllo, ēxtōllo, fĕro, ĕlfĕro. ¶ Hānc tặmĕn īmmēnsām Cālchās āttollere molem. Virg.

Āttōndĕo, ēs. dī, sūm, ērē. Tondare all'intorno. Act. acc. ¶ Dūm tĕnĕra āttōndēnt sīmē vīr-

gultă căpella. Virg.

Attonitus, a, um. Attonito. SYN. Stupens, stupidus, stupefactus. Sbigottito, impaurito. Territus, exterritus, conterritus, pavidus, perculsus, con-fusus, perturbatus. § Talibus attonitus vīsīs āc voce Deorum. Virg.

Āttono, ās, tonuī, tonitūm, āre. Spaventare. Neut. acc. Numine contactas attonuere suo (pent.).

Ovid.

Āttrāho, is, trāxī, trāctūm, ĕrĕ. Attrarre. Act. acc. SYN. Trăho, allicio, învito, addico. J.Attrăhitur flexo circum căvă temporă cornu. Ovid.

Attrecto, as, avi, atum, are. Maneggiare, toccare. Act. acc. SYN. Tracto, tango, attingo. Attrēctāre nefās, donēc me flumine vivo. Virg.

Āttrībňo, ĭs, ŭī, ūtūm, ĕrĕ. Attribuire, dare, as-segnare. Act. acc. SYN. Trĭbňo, āddīco, do, concedo, assigno, ascribo, destino. J Attribuitque pares sedes ubi magna moratur. Silv.

Attritus, a, um. Consumato, minuzzato. Li gravis āttrītā pēndēbāt cantharus ansa. Virg.

Ātys, ys. vel yos. Ati. EP. Phryx, pulcher, candĭdňs, těněř, lūctěŭs, rŏsěŭs, věnūstůs, sēmĭvĭr, děcōrůs, Cyhěleĭňs, Běrěcÿnthĭŭs. ¶ Grātă Děům mātris siquidēm Cybělčius Athys. Ovid. Fab. Fanciullo della Frigia amato da Cibele. Attestor, ātīs, ātūs, āvī. Ukiemar in testimonio, | Āvārīeām, ī, n. Bourges, citta prencipule del Berri. EP. Antiquum, forte, polens, illustre, nobile,

dīvēs, florens, celebre, superbūm. Avāritia, a, vel Avārities, cī, f. Miseria, avarizia. EP. Ăeris, ārdēns, hians, cupida, inexpleta, răpāx, răbidă, füriosă, vigil, pervigil, însomnis, misera, irrequieta, sollicita, turpis, fæda, vilis. sõrdidă, pārcă, îndigă, egenă, trislis, languidă, sævá, férőx, vésáná, fűréns, málésáná, crűentá, īnsātīābīlīs, sītībūndā, īnēxsātūrābīlīs. PER. Aŭrī, ārgēntī, nūmmorūm, opūm amer. sjās, fames, cupido. Auri eseus amor. Au. deta, saeva fames. Aŭra vēsant cupido. Turpis amor nūmmī. Nummorum furiosus amor. Æris iniquă fămēs. Õpūm făriosă căpido. Aūri împērtosa fames. Argenti sitis importuna. Opom sitis însătiabilis. Făror exitialis hăbendi. Amor scělěrátůs vel îmmöděrátůs háběndí. Nůmmörům tæda libīdo. Trīstīs avaritia rabies. I rædague ăvārītīcs complexæ pēctorā mātrīs, Claud. Dē-nīque avārītīcs, et honorām cæca cupīdo. Lucr.

Avārns, a, ūm. Avaro. SYN. Pārcus, tenāx, sordidus. EP. Ardens, cupidus, vigil, insomnis, sollicitus, miser, infelix, languidus, turpis, sordīdus, pallīdus, trīstīs, mīserandus, nummosus, dīves, opulēntus, egens, mendicus, inops, pauper, egenus, insatiabilis, inexpletus. PER. Aŭrī înflammatus amore. Aŭrī cupidus, avidus, amans. Opum cupidus. Auri caeus amore. Aūrī sītī ārdēns, pērdītus. Sēmpēr inops, Congēsto pauper in auro. Inter opēs mendicus öpüm. Pătiens lăborum, Quesiti tenax, PHR. Semper avarus eget. Condit avarus opes, defőssőque incübát aűrő. Quás hábét in mánibús, quærit avarus öpës, • Et vigit dapsas quærit avarus öpës pent.) Claud. Vide avari descri-ptionem apud. Boet. Cupit hic gazis, etc.

Aūceps, aucupis, m. Uccellatore. EP. Cautus, āstūtus, callidus, dolosus, ver ūtus, promptus, vigil, impiger, avidus, abditus, blandus, insidiātor, fallax, insidiosus, PER. Volucrum vēnator, Aucupii peritus, Dulce canens, PHR. Fallaci canta deceptus ab aucupe turdus. Laqueos callidas abdidit anceps. Fistula dalce cănît, voluciem dum decipit auceps. Qui cântă dēlūdīt avēs. Fallacēs tendīt laqueos, volucrēs viscātā fāllīt vīrgā. Fāllīt tāqueis völücres, et visco. Ficta volucrem deludit imagine vocis. Aŭcŭpibŭs nöti frăticës, qui süstinčt hāmös.

Auctificus, a. um. Che fa crescere. ! Nee porto

rerum genitāles, auctilicique. Luer.

Aŭctio. onis, f. l'endita all'incanto. I Quale decus rērum, si conjugis auctio fiat. Juv.

Aŭetor, oris, m. Jutore, inventore, maestro. SYN. Doctor, inventor, mägister, præceptor. Intefice, Architectus, artifex. Esortatore, chi persuade. Hörtatör, süäsör, mönitör, impülsör. Principale, capitano. Căpăt, princeps, dux. Ambasciatore, messaggiero. Nuncius, Al si quis vestra Deus esset öriginis auctor. Ovid.

Ancioritas, atis, f. Autorita, presidenza. SYN. Jus, vīs, potēstās grātīā, pondūs, momēntūm, tīdēs, nomēn, impēriūm. • Nūllūs timor, vis nūllā,

nūlla aûctörītās (jainb.). Publ. Aŭctöro, ās, ārē. Obbligare, forzare. Act. acc. SYN Cogo, obstringo, obligo, Auctoratus cas, an turpi clau us in aica. Hor.

Anetus, a, am. lecresciuto, SYN, Adauctus, cu-

műlátűs, éxténsűs, májör.

Añeŭpiñm, ii, n. l'ecellagione, caecia d'uccelli. EP Blandum, cautum, astutum, dolosum, fallax, sūbtīle, īnsidiosūm. PER. Aviūm venātio. 🖣 Faunus plūmoso sum Dčus aucupio (pent.,.

Anenpar, aris, atus, ari. Aspirare, cercure. Dep. acc. SYN. Venor, ambio, capto, quaro. Uccelline. PEli. Magueo, volucres. Laqueo, aves capto, fallo, decipio. Volucres calamis, laqueo, pedicis, amite, visco, lino capio. Aves nodosis plägīs dēcīpio. Āvēs tāllērē viscō, Volucrēs mēdicātā tāllērē virgā, PHR, Rētiā cām pēdieis, lăqueosque, artesque dolosas Tollite, nec völňerēs vīscātā fāllītē vīrgā. Illā dölīs, vīscō-que sŭpēr correptā sequāci. Nexībūs hærēn-tēs piceīs frūstra ādmovēt. ¶ Aŭcūpor înfēlīx încerta marmară fama. Ovid.

Aŭdāctër, adv. Arditamente, prosontuosamente, SYN. Aŭdēntër, förtřtěr, gënërösë, intrepřdě. PER. Audaci, forti animo. I Audacter, retine

vēl sī tibi proditor instat. Aus.

Aŭdācĭă, &, f. Audacia, orgoglio, coraggio. EP. Ingens, vălidă, praeceps, ardens, accensă, petulans, incauta, ferox, pugnax, insolens, impātiens, cæca, demens, insana, lirens, horrendă, făribandă, perdită, temerariă, fortis, Mārtīā, bēllīcā, præsēns, māsculā, fīdēns, sēcūră, întrepidă, crūdelis, terribilis, metuenda. PER. Aūdāx animus. Ingens animus. Ingentes ănimi. Audax ănimi fiduciă. Ardor ănimi. Vīrtūs ănimēsă, PHR, Āst iibi paūlātīm prē-cēps aūdāciā crēvit. Nēc cēcā mēās aūdāciā viics Fallat. Et quanquam superest ingens aūdāciā mēntī. Nūllā mēos trāxīt pētūlāns aūdāciā sēnsūs. 5 Hie lŏeus ēst, quem sī vērbīs aūdāciā dētur. Ovid.

Aādāx, ācis, adject. Audace, prosontuoso, coraggioso. SYN. Aūdens, fortis, aver, intrepidus, īmpāvidus, interritus, imperterritus, generosus, māgnanīmus, invietus, indomitus. Temeravio. Prācēps , Incaŭtŭs , Inconsūltŭs , pětůlāns, temerātins, PER, Fidens animi, Animo fortis. Timoris, vel terroris expers. Terroré cărens, Timere nescius, PHR. Audax cuncti păti. Ănimis audacibus implent. Audacibus annue captis. I Da facilem cursum, atque andācībus aunue corptīs. Virg.

Aŭdēns, tis, adject. Irdito, coraggioso. SYN. Aŭ-dāx. lörtis, generosus, magnanimus. PHR. Aŭdentes fortuna juvat. Aŭdentes sonsque, Deusque juvat. J Tu be cede malis, sed con-

tra andentior īto. Virg.

Aŭdeo, es, aŭsŭs, ere, n. Osare, presumersi. SYN. Confido, súspicio. PER. Aŭdax sum, Non timčo. Non důběto. Sům împăvidůs, întrepidůs. PHR. Procurrere longius audent. Confortos audērē in prælīš vidi. Pro tē vēl solūs dēnsīs öbsīstere tūrmīs. Perienta adīre, provocare. Pěrielis căpăt öfferre, objicere, Corpăs în ăpertă pětřeňlă mittěrě, projicere. Andeo, et Aneadum promitto occurrere turme. Virg.

Aŭdio, is, ivi, itum, ire. Udire, sentire. Act. acc. SYN. Attendo, aŭsculto, exaŭdio. Intendere, capare. Căpio, aecipio. PER. Aŭre, vel aŭribŭs sonam accipio. Aŭre sonan livero, capio percipio. Dictă mente percipio. Pra bere vocibus aūrēm. PHR. Aūdīt čquōs, aūdīt cūrrūs, ēt sīgnā, sĕquēntūm. Gĕmĭtūs läcrymābīlīs īmō Audītur tumulo, et vox reddīta fertur ad aurēs. Ēt vācēt ānnālēs nostrorūm aūdīrē lāborum. Et breviter Trojæ supremum audire läborem. I Audiit Omnipotens, oculosque ad mænia törsit. Virg

Aŭditor, oris, m. Uditore, scolare. SYN. Aŭdiens, dīscipulus, scholāsticus. EP. Attentus, mītis. benignus, facilis, docilis, frequens, doctus. Semper ego audītor tantum, numquamne,

repontan? Juv.

Aŭdītorium, ii, n. Auditorio, scola. SYN. Schola,

clāssis, cūriă.

Andītus, a, um, partie. Udito, inteso. SYN. Ācceptus. J Nulla tuarum audīta mihi, neque vīsā sörörūm. Virg. Aūdītŭs, ūs, m. *Udīto*. SYN. Aūdītĭo. ¶ Vīsŭs

ăbīt, fŭgĭt andītūs, trăhĭt ômnĭă sēcūm. Mant. Āvē, imperat.. plur. Ăvētē, infinit. Āvērē. *Dio ti* salvi. SYN. Salvē, salvēte. PER. Salvus sas. Jubeo salvēre parentes. Te saluto. Salutem dīco, nūnejo, fero, affero. PHR. Mittit quam mallet ferre salutem. Suppliciter domine nomine dicat ave (pent.). Ovid.

Avēctus, a, um, partie. Condotto, trasportato altrove. Creditis avectos hostes, aut ulla putatis.

Aveno, is, vexi, vectum, ere. Condurre, trasportare altrove. Act. acc. SYN. Včho, devěho, amověo. 🖣 Āvēxīt trēmēbūndūs ĕquēs. Frēmīt īllā mārītō. Claud.

Ävētto, řs, vellī, vel vūlsī, vūlsūm, črč. Svellere, sterpar per forza. SYN. Vēllo, ēvēllo, cōnvēllo, revello, tollo, aufero, rapio, eripio, abripio, ērno, extirpo, eradico, elfodio. J Fatale aggrēssī sācrātu āvēllērē templē. Virg

Avēnā, &, f. Vena, erba nota, o gamba del formento. SYN. Cūlmus. Zampogna. Cālāmus, arāndo, fīstula, cicūta. EP. Levis, tenuis, exīlis, teres, ēxīguā, vānā, stērīlīs, bībulā, grācīlīs, ārgūtā, docilis, rūstica, sylvēstris, Phēbēa, septiforis, Hyblæa, resonans, altisona. PHR. Infelix lolium, et steriles dominantur avenæ. Expectata segēs vānīs ēlūsīt avenīs. Sīc rūstīca quondam Fīstūlā dīspārībūs sēptēm consūrgīt avenīs. Dicamus, teretique sonos modulemur avena. Sylvēstrēm těnůi mūsām měditāris avēnā. Virg.

Avenio, onis, f. Avignone, città di Francia, Avenione sedens Rhodani spūmantis ad ūndam.

Aventinus, i, m. Aventino, uno dei sette monti di Roma, ora monte di Santa Sabina. ¶ Dīxĭt Ăvēntīno rārā piāndā Rēmo (pent.). Prop.

Aveo, es, ere. Desiderare, appetire. Nent. acc. SYN. Opto, exopto, volo, cupio, desidero. Ambo propositum perägunt, iter urbis aventes. Hor. Avernatis, is, m. f., e, n. Infernale, d'averno. 9 Si

modo Avernālīs tremulæ cortīna Sibyllæ. Prop.

Avērnus, ī, m., plur. Avērnā, ōrūm, n. Acerno. SYN. Inferī, Styx, Acheron, Phlegeton, Oreus, Erebus, Tartarus, EP. Olons, putris, graveolēns, fætidus, tēter, squāllens, pēstifer, lūridus, trīstīs, sīlēns, tācītūs, pāllēns, pāllīdūs, cæcūs, õbseurns, niger, umbrosus, vastus, profundus, vācijus, judvplētijs, dīrūs, īmmītijs, lēthijēr, īnvīsus, Stjgīus, Acherontæus, Tārtareus. PER.

Fauces graveolentis Averni. Tartaren sedes. Rēgnā Tārtārēā, Stygīā, Plūtoniā. Dītis pātlentia regna. Savī spīrācula Dītis. PHR. Facitis descensus Averni. Ille Acheronteo Manes rčvocabat Averno. J Inde ubi venere ad fauces graveolentis Averno. Virg. Expl. Un lago presso Pozzuolo, detto d'Agnano, preso da' poeti per un lago dell'Inferno, anzi per lo stesso Inferno.

Avernus, a, um. D'averno, infernale. SYN. Avernālis, Avērnicus, Stygius, Infernus, Tārtārēns, Lēthætis, Tænaritis, Phlėgetontætis, Acheron-tætis. § Sēd mē cum lūcīs Hecate præfecit

Avernis. Virg.

Āvērsābitis, is, m. f., č, n. Abbominevole. SYN. Advērsandus, abominandus, execrabilis, execrandus. § Cum quibus, încautum scelus aversâbîlê cûmque est. Lucr.

Aversio, onis, f. Avversione, odio. SYN. Fuga, odium. Āvērsor, ārīs, ātūs, ārī. Sprezzare, aver in orrore. Dep. acc. SYN. Odī, āspērnor, fugio, refugio, hörreo, detestör, execror, ahominor. Aversor mörum crimina, corpus amo (pent.). Qvid.

Āvērsus, a, um. Contrario, inimico. SYN. Alienus. contrarius, înfensus, înimicus. § Este boni, quoniam Superis aversa voluntas. Virg.

Āvērsns, a. um. Chi ci volta le spalle. I Dīva solo

fīxos ŏculos aversa tenebat. Virg.

Āvērto, ĭs, vērtī, yērsūm, ĕrĕ. Rimuovere, scacciarc. Act. acc. SYN. Abdūco, ābstraho, āvoco, repello. āmovčo. 9 Syděră, Dii tālēm terris avertitě

pestem. Virg.

Aŭfero, fers, abstuli, ablatum, auferre. Togliere, torre per forza. Act. acc. SYN. Tollo, adimo, răpio, eripio, abripio, furor, abduco, abstraho. PHR. Ipsī domino caput aufert. Ad bellum mīssos abstult una dies. Sese multa vi concitus aufert. Nox hūmida cælum abstulit. Rebus nox abstulit atra colorem. Ab ubere raptos. Abstulit atra dies. Moriens animam abstulit hostī. J Auferat hie aurum, peregrinos ille lăpīllōs. Ovid.

Aufidus, i, m. Ofanto, finme della Puglia. EP. Ater. raūcus, sonāns, turbidus, strepens, tauriformis, violentus. Amnis ad Adriacas retrofugit An-

fidns undas. Virg.

Aŭfŭgio, is, fugi, fugitum, ere. Scappare, fuggire. Nent., acc., vel cum præp. a, ah, e, ex, vel sine casu. SYN. Fŭgio, ēffŭgio, dīffŭgio, ēvādo. Schivare, evitare. Vito, devito, evito, declino, ¶ Quīsquis čs, āssiduās aufuge blanditias (pent.). Prop.

Aŭgëās, vel Aŭgīās, æ. m. Augia, re d'Elide. EP. Pēcoris dīvēs. Sēptimus Augīā stabulum labor egerit undis. Aus. Hist. Ebbe questi una stalla, in cui teneva tremila buoi, la quale per trent' anni non era stata mai nettata, sin all'arrivo di Errole, che la ripuli con farvi passar fra mezzo il fiume Alfeo. Dicesi in proverbio stalla di Augia, per significare una cosa molto lorda, e difficilissima da nettarsi.

Angeo, es, aŭxī, aŭctūm, eve. Acereseere. Act. ace. SYN. Adaŭgeo, extendo, cimulo, accimulo. ¶ Et cereale sölüm pomīs agrestībus augent.

Virg.

Aŭgësco, is, čič, n. Crescere. SYN. Aŭgëor, adaŭgeor, glisco, cumulor. J Augescant alia gentes, aliæ minuantur. Encr.

Angmen, inis, n. Accrescimento, ingrandimento.

 Unde äbčūnt, minŭūnt, quō venëre aŭgminë. donant. Lucr. Omnibus est unum perfectum corporis aŭgmen. Id.

Aŭgmentum, 1, n. Anmento, accrescimento. SYN.

Accessio, încrementum.

Aŭgŭr, aŭgŭris, m. f. Augure, indocinatore sopra il volo, o canto degli uccelli. SYN. Vates, aŭspēx, arūspēx. EP. Doctus, sacer, perītus, vigil, providás, certús, verús, veridicás, præsciús, Phæbeins, prænantins, tiltidiens. PER. Divam înterpres. Pátūrī præsciŭs. Phœbō plēnŭs. Vērī providus augur, Fātā canens, Eventura videns. Os fatidicum. Præscia lingua. PHR. Dām sācrā sēcāndās ārūspēx Nūntiet. Tū procăl eventură vides, tibi dedităs aŭgăr. ¶ Heū fűriis incensi férőr, nűne aŭgűr Apollo. Virg.

Aŭgŭriŭm, ii, n. Augurio, presagio. SYN. Aŭspiciūm, arūspiciūm, vaticiniūm, prasagiūm, ērāeŭlūm. EP. Faŭstūm, bonūm, dextrum, felix. prosperum, certum, optatum, divinum, veridicum, fatale, præsagum, fatidicum, malum, ādvērsūm, infaŭstūm, cæcūm, trīstĕ, sinīstrūm. terrificum, anceps, dubium, incertum, ambigŭūm. PER. Vātūm ōrāculā, præsāgīā. Fātāliā vērhā. Dīvīnī monītūs. Dīvīnā monītā, sīgnā. PHR. Aŭgŭriis ăgimūr Divām. Aŭgŭrium, vāni docuere parentes. Cæcis fidit in auguriis. Sed non augurio potuit depellere pestem. J Augňrio læti jáciúnt fündāmină cives. Ovid.

Aŭgŭro, žs, avī, atūm, arĕ, act., vel Aŭgŭrŏr, āris, ātus, ārī, dep. Indovinare, augurare. SYN. Prædico, väticinor, cano, præsagio, conjicio. PER. Fūtūră ăperio, pando, cano, nūntio, denūntio. PHR. Sie magna sacerdos Est mihi dīvīno vāticinātā sono. Ērāt vērāx vāticinātā sörör. Et reör, et si quid veri mens auguret, opto. Virg. Cum status urbis erit, qualem

unne angurör esse. Id.

Aŭgüstă Pratoria. Augusta, ovvera losta. EP. Alpīnă, saxčă, ântīquă, Rōmŭlčă, īllūstrīs. PHR. Ūrbs antiquă, claris decorată triumphis. Augūstos extollit ad æthera arcus Salassia tel-

lūs Romanīs devictă armis.

Aŭgūstīnus S., i, m. S. Agostino, SYN, Aŭrelius. EP. Sanctus, prus, sacer, divinus, doctus, argūtus, subtilis, facundus, illustris, inclytus, īnsīgnīs, ēgrēgiŭs, Afer, Hīpponensis, Tāgāstīnūs. PER. Hipponis Præsul. Patricio natus, sătus. Fidei vindex. Pelagii terror. Decus immörtale Tägastæ. PHR. Augustine pater, quo nīl dīvīnītis orbī Post homines nātos terrā Libyssä dedit. Augūstīne, tulīt, dum te tulit, Africă monstrum: Sapius o utinam taliă monstră ferăl. Hist. S. Agostino fu nativo di Tagaste, città dell'Africa, e poscia insigne dottor della Chiesa, fatto vescovo d'Ippona; figlio di Patricio e di santa Monica.

Aŭgūstŭs, i, m. Cesare Augusto, imperatore Romano. SYN. Cæsar. EP. Sūmmus, potens, māximus, felix, pius, mitis, pācificus, fortis, victor, helliger, invictus, indomitus. PHR. Cæsareæ Angustus gloria gentis adest. Cæsar, et Augusti nomine nobilior (pent.). Aus.

Aŭgūstus, i, m. Agosto. SYN. Sextilis (sextus erat, incipiendo a Martio). EP. Ardens, călidus, fervens, ūstus, torridus, aridus, sitiens, sitibūndus, segnis, iners, piger, ignavus. spiceus, frugifer, cerealis, triticeus. PER. Casăre ăh Aŭgūstō ducens suă nomină mensis. PHR. Arida quo sitiens excoquit arva Leo. Quố Phœbûs sicci têrgă Lěonis ădit. Cũmquě Ceres curva falce resecta cadit. Augustum mensem Leo fervidus igne perurit. Aus.

Aŭgūstňs, ă, ūm. Augusto, veneralile. SYN. Sānetus, sacer, sacratus, religiosus, colendus, adorandus, venerandus, veneralulis. Reale, magnifico. Regius, regalis, magnificus. Sănetă vocant augūsta patres, augūsta vocantur. Ovid.

Ăviă, ē, f. Avola. EP. Annosă, grandavă, elletă, decrepită, tardă, lentă, tremulă, titubans, querula, moribunda, I Tranquillos aviae cinères

præstate quieti. Aus.

Aviārium, ii, n. Uccellajo, pollajo. Sānguiněisque incultă rubent aviária baccis. Virg.

Avide, adv. Avidamente, bramosamente. SYN. Ardenter, cupide. Illius soleant avide decer-

përë llörëm. Macer.

Āvidītās, ātīs, f. Ingordīgia, trama, aviditā. SYN. Ārdor, cupido, famēs, stitis, studium, dēsīdē-rum. J Et aviditātēm spēribus lācte suīs (jamb.) Var.

Avidus, a, um. Avido, tramoso, ingordo. SYN. Ārdēns, cupidus, studiosus, amāns, appētens, sitiens. Jut quamvis avido pārerent arva co-

lono. Virg.

Avis, is, f. Uccello. SYN. Ales, volucris. EP. Ačria, levis, prapės, celeris, velox, cita, vaga, răpidă, nubivăgă, pennată, aligeră, pennipotens, argūta, dūlcis, garrūla, suavis, loquax, rěsonāns, cănōră, cicurată, blandisonă, que-rălă, timidă, păvidă, făgăx, făgitivă. PER. Avium turbă. Alithum genăs. Alithum, volucrūm pēnnātă cohors. Āgminis āligeri turbă sonans. Aligerum agmen, Volucrum exercitus. Pēnnīgērīquē grēgēs āvīām. PHR. Concentūm suavem resonis e frondibus edens. Mentem dülcī modulāmine mulcēns. Pēctora dēmulcens dulcī modulāmine cantus. Quæ librat in āčrě pēnnās, Ēvolāns strīdentībus ālīs. Colo sē crēdēns apērto rēmigio alarum. Intactæ fňěratis aves solatia rūris. At cecinit mæstům dēviā cārmen avis. Pāssīmque vagantes Dūlce sonant tenui gulture carmen aves. Vernis mēnsībus āles gārrulā. Strepītāns sub frondībūs āles. In mare tassatīs voluerīs vaga decidīt ālīs. Assuētūm sīlvīs, īnnocnūmque genus. Vo-Incrum increpait densis exercitus alis. J Avia tūm ičsonāns avihūs vīrgūlta canorīs. Virg. vitus, a, ūm. D'avolo, appartenente ai mostri

maggiori. SYN. Pătērnus, pātrius. J Sūrgit homo juvenīs tēlīs ālllātus avītīs. Ovid.

Āvīns , ā, ūm. Senza via, disciato. SYN. Invīns, dēvīns, inhōspitās, ināccēsvās, ināspēctūs, cæens, anceps, incertus, ambiguns. Avius a vērā longe ratione recedit. Lucr.

Aŭiă, se, f. Corte, sala, palazzo. SYN. Ātrium, rēgiā, cūriā, pălātiūm. EP. Aūgūstā, rēgiā, supērba, dīvēs, opulēnta, varia, nitida, splendidă, clară, pictă, aŭrată, sublimis, ornată, cornscă, marmoreă, îllūstris, văchă, spătiosă, măguiffeă. PHR. Fraûs sûblimî reguăt în aŭlă. Cæsaris excelsī venerābilis aulā superbit. 9 Hīc jăcet ille senex augūstā notus in anla. Mart.

Añiāšā, örūm, n. plur. Tappeti, tappezzeria. SYN. Tăpētēs, vel tăpētā) EP. Aŭrātā, přetă, sŭpērbā, vārīātā, splēndīdā, purpureā, sūspēnsā, pēndēntiš, pēndūlā, bārbārā, Āttālīcā, Tyriā, Pērsicā, Bābylēnīcā (a locis ubi aulæa insignia erant). ¶ Pūrpūrēā īntēxtī tēllānt aūlæā Brītānnī. Virg.

Aŭtētēs, æ, m. Chi suona il piffaro. SYN. Aŭlædus, tībīcēn, cithārīstā, cithārædus. ¶ Īs grāvis aŭlētēs, cēntēnāgno ārbörē flūctūm. Virg.

Aŭlicus, a, um. Cortigiano. SYN. Aŭlicola. Tunc catus juvenum, sed aŭlicorum (phalene.).

Aŭŭs, ĭdĭs, f. Aulide, paese della Beozia. EP. Eŭbœã, Eŭbörcã, Bæōlĭã, pīscōsã, æqnörcã. ¶ Tũ cũm prō vĭtửlā stătŭīs dūlcem Aŭlĭdĕ nātīm. Hor.

Aŭton, onis, m. Montagna. J Nobilis et lânis, et Bâccho fertilis Aŭlon. Mart. Expl. Monte nella Calabria, fecondissimo di ottimo vino.

Āvoco, ās, āvī, ātūm, ārē. Rimovere, ritirare, richiamare. Act. acc. SYN. Āvērto, ābdūco, dētērrēo, ābstērrēo, ābstrāho, āmovēo, rēvoco. ¶ Quōd non cūrā polī, cælīquē volūbīlīs ūnguām Āvocāt. Lucr.

Āvŏto, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Volare, fuggire altrove. SYN. Ēvŏto, ēvādo, aŭfŭgĭo. ¶ Āt jŭvenīs vīcīssĕ dŏtō rātňs āvŏtāt īpsē. Virg.

Aūrā, æ, f. Aria. SYN. Āĕr, æther, æthrā. Āura, vento. Vēntūs, flātūs, flāmeu. EP. Blāndā, lenīs, tēpēns, spīrāns, rnānīs, vācūā, tēnūts, līquidā, mītīs, tēnērā, grātā, jūcūndā, fāvēns, öptātā, sēcūndā, āpricā, æstīvā, fæcūndā, sālubrīs, vitālīs, ætherēā, sūblīmīs, vāgā, lēvīs, flūēns, hūmīdā, cītā, dīflūsā, mobilīs, rāpīdā, Borēālīs, fūrīosā, gĕlīdā, frīgīdā, noctūrnā, glāetālīs, fūrīosā, gĕlīdā, frīgīdā, noctūrnā, glāetālīs, frīgīdās aūrā sēcūndā vēnīt. Lēnībūs īmpūlsæ Zēphyrīs, aūrāquē sālubrīs. Īnquē lēvēs ābīīt paūlātīm spīrītūs aūrās. Līquīdās sē tūrbīnē solvīt in aūrās. Tērrāsquē cītā rātīs āttīgīt aūrā. Cēlērēs dēfēr meā dīctā pēr aūrās. Ēt lēvīs īmpūlsos rētrō dābāt aūrā cāpīllos. Jō ēgō tēr fēlīx, sī pēnnīs lāpsā pēr aūrās. Ovid.

Aŭrātă, æ, f. Orata (pesce). § Non omnīs prētrām, laūdēmque aŭrātă merētur. Mart.

Aūrātus, a, um. Indorato, dorato. SYN. Aūrēns.
PER. Auro tēctus, opertus, circumdātus, insignis, dēcorus, fulgēns. rūtīlus, spēctābilis, nitidus. ¶ Cāndidus aūrātīs aperīt cum cornibus ānnum. Virg.

Aŭrēliä, æ, f. Orleans, cittù della Francia. EP. Clara, însignis, săpērbă, cĕlebris, rēgiă, nō-bilis, dōctā, facūndă, disērtā, Mārtiā, bellică, îndīctă, ārmipŏtēns. PHR. Non pŏtŭīt māgnī căpūt esse Aūrēliä rēgnī: Ērgō, quōd sŭpĕrēst, cōrque animūsqně füit.

Aŭrčús, vel Aŭrčŏlŭs, ī, m. Scudo d'oro, dobla. ¶Quī crĕpăt aŭrčŏlōs fōrsĭtăn ūnŭs ĕrĭt (pent.). Mart.

Aŭréŭs, ă, ūm. Doro. SYN. Aŭrifer, aŭrātŭs, aŭriger, aŭricomus, PHR. Aŭres none vere sunt sæcula, plūrimus aŭro Venit honos. ¶ Aŭreus axis erat, temo aŭreŭs, aŭres summæ. Ovid.

Aŭricŏiŏr, ōris, m. f. Di color d'oro. SYN. Aŭrĕŭs, flāvŭs, fūlvŭs. ¶ Vēstĕr äb Hēspĕriis tŭlit aŭricŏlōriä mālā. Mant. (idest poma aurea).

aŭricoloria mală. Mant. (idest poma aurea).
Aŭricomis, ă, ūm. Chi ha la chioma d'oro, o del
color dell'oro. SYN. Aŭricomans, aŭricolor.

¶ Aŭricomos quāmvis decerpsetit arbore fætūs.
Virg.

Aūricota, w, f. Piecola orcechia. Demitto aŭniculas, ŭt iniquæ mentis asellus. Hor.

Aārīfēr, vel Aūrīgēr, ā, ūm. Chā porta oro.

¶ Quīdquīd āb aūrīfērīs ējēctāt Ibērīā fōssīs.
Štat.

Aurifēa, fīcis, m. Orefice. SYN. Făber aŭrāriŭs.
¶ Est dăta ăb aŭrificum nostrīs încudibus ārīs.
Mant.

Mūrīficīnă, &, f. Bottega, o miniera d'oro.

Aŭrifódīnă, æ, f. Miniera d'oro. SYN. Vēnă, mětállām.

Aūrīgā, ā, m. Cecchiere, carrettiere, carrettajo. EP. Förtřs, röbūstňs. clāmēsňs, īmpígĕr, strēnňňs, āccinetňs, părātňs, cělře, vēlōs, citňs, pröpěrňs, prūdēns, pērītňs, söllřeřtňs, dčeřlīs, īmprūdēns, rūdöcřlřs. PER. Équōrům, vel cūrrūs dōctör, mödčrātör, ägřtātör. Quādrňpědūmrēctör. Cūrrū insidēns. PHR. Aūrīga īndöcřlīs tötās cffūndít hābēnās. Hīc sítús est Phäčtōn, cūrrūs aūrīgā pătērnī. Cīrcūmstānt pröpěri aūrīgā, mănībūsquē lācēssūnt. Ūndāntēs mănībūs quī flēctīt hābēnās. ¶ Fērtůr čquīs aūrīgā, učqne aūdīt cūrrūs hābēnās. Virg.

Aūrigenā, ā, m. Figlio dell'oro, soprannome di Perseo. Hāctenus aŭrigenæ comitem Trītonia

frātrī. Övid.

Aŭriger, ă, ûm. Chi porta oro. SYN. Aŭrifer. Aŭro. ās. āvī, ātūm, āre. Indorare. Act. acc. SYN. Dēaŭro, inaŭro.

Aūrītŭs, ă. ūm. Orecchiuto. ¶Āt sĭmŭl aūrītīs vĭŏlā dēmēntŭr ăsēllīs. Prop.

Aūrīs, is, f. Orecchia. SYN. Aūrīcūlā. EP. Āttēntā, vīgīl, pātīens, fācīlīs, ācūtā, ārrēctā, bēnīgnā, āmīcā, cāstā, plācīdā, prēnā, tēnērā, dūleī, vācūā, pātūlā, cāvā, īmmētā, āvīdā, cūrvāt, sūrdā, agrēstīs, āvērā, ōbstīnātā, ōbsčrātā. PHR. Ārrēctīs aūrībūš astāt. Dīctīs āccommödāt aūrīs. Prābērē vēcībūs aūrīcm. Vēx pērvēnīt ād aūrīs. Vocēmquē hīs aūrībūs haūsī. ¶ Conspēxēre, sīlēnt, ārrēctīsque aūrībūs āstānt. Virg.

Aŭroră, &. f. Aurora. SYN. Eos, Lücifer, Phosphorus, Pallantis, Pallantias, Titanis, Titania. EP. Aūrea, stāva, pāllīda, aūrīcomāns, rūtīla, elāra, pūlchră, ālbă, cāndīdă, formosă, serenă, rubens. erőcea, rubicunda, fulgida, rosea, purpurea, hūmidă, lūtea, roseida, alma, vigil, sūrgens mātūrā, præviā, mātūtīnā, lūcifera, redūx, stellǐfuga, Éoa, Tīthomia. PEŔ. Aŭroræ lūx, lūmen, lūmina. Nūntia lūcis. Lūcis prænūntia. Pāl-lāntis filia, Pāllāntia Eos. Tīthomī conjūx, Tīthonia conjūx, ūxor. Roseus Pallantidos ortus. Öperum monitrix. Mūsis amīca. Croceo vēlamine fulgens. Rosco spectabilis ore. Astra fugāns. PIÍR. Prīmā võcăt tārdēs ād jugā pāndā hoves. Qua revocat famulas ad sua pensa manus. Aurea fulgebat roscis Aurora capillis. Puniceis invēcta rotis Aurora rubebat. Diemque Aūrora redūcit. Oceanum interea sūrgens Aūrora rěliquit. Půlchrá sňos Aŭrorá colores Explicat, Revocatque Aurora laborem. Jamque rubescebāt stellīs Aurora fugātīs. J Puniceis invecta rotis Aŭrora rubebat. Virg. Fab. Figlia d'Iperione e Tia, o come altri finsero, di Titane e della Terra. Aŭrūm, ī, n. Oro. EP. Flāvūm, fūlvūm, pāllēns,

Aŭrūm, i, n. Oro. EP. Flavūm, fūlvūm, pallēns, pallīdūm, dārūm, sölfdūm, nöbilč, divēs, rēgalč, pötēns, illūstrē, prētiosūm, fūlgēns, radiāns, clarūm, mīcans, nītīdūm, cörūscans, rūtīlūm, cælātūm, fūsilč, gratūm, optatūm, fatalč, invidiosum, nocens, exitiale, Hispanum, Dalmaticum. PHR. Auri metallum, pondus. Auri talentă. Fülvă lămină. Terræ vel tellüris fülvă vīscērā, Fūlvām mētāllām, PHR, Māgnī pöndērīs aŭrūm. Scīlicet ūt fūlvūm spēctātur in ignibus aurum. J Jamque nocens ferrum, ferroque nocentius aurum. Ovid. V. Pecunia.

Aŭscutto, as, avi, atum, are. Ascoltare. SYN. Aŭdio, ăttendo, PER. Dietis aŭres, mentem, vel ăni-

mūm prābčo, ādvērto, āccommodo. Aūsīm? Abbia io ardire? Io ardire? SYN. Aūdčo, aŭdĕām, aŭdērēm. J Dē grege non aŭsîm quid-

quâm dēponere tēcum. Virg.

Aŭsonia, a, f. Italia. SYN. Aŭsonis, Latium, Italia. EP. Dīves, ferax, fertilis, opūlenta, nobilis, potens, illūstris, superba, Martia, bellica, ārmīpotens, generosa. PER. Itala tellūs, Aūsonia terra. Ausonii fines. Saturnia regna. Ausonia pars illa procul quam pandit Apollo. Virg.

Aūsonida, arum, m. pl. Italiani. SYN. Ausonii, Italī, Latiī, Latīnī, Œnotriī. J Ast ambas inter

tellűs jácet Aűsönidárűm. Prisc.

Ansonius, a, um. D'Italia. SYN. Italius, Latius, Lătinăs. Aût metus Ausonia prohibet con-

sīstērē tērrā. Virg.

Aŭspēx, ĭeis, m. f. Augure, indovino. SYN. Vătes, aŭgŭr, ărūspēx. Capitano generale d'armata. Dūx, düctör, gübernatör. Autore, consigliatore. Auctor, Nîl desperândam Teucro dice, et auspice Teucro. Hor.

Aŭspicatis, a, um. Che porta buon augurio. SYN. Faustus, felix, prosper, lavens, secundus. Non aŭspicatos contundit impetus (alcaic.). Hor.

Aŭspicium, ii, n. Augurio presagio. SYN. Aŭgŭrium. Auspiejo felix totus ut annus eat (pent.). Ovid.

Anspicor, aris, atus, ari. Indovinare, augurare. SYN. Auguror, pradico, vaticinor. Incominciare. Ordtőr, încipio. închŏo, âggrĕdtőr. ¶ Hînc aŭspicārī rēgnă Tāntālidæ sölent (jamb.). Sen.

Auster, austrī, m. Vento austro, meridionale. SYN. Notus. EP. Āfricus, Libycus, szvus, atrox, præcēps, fűrens, rűpídűs, prócáx, densűs, vá-lídűs, níger, viólentűs, álés, creber, álátűs, crepitaus, tumidus, sonans, insanus, ūdus, hūmens, pluvialis, nimbosus, aquaticus, hibernus, glaciālis, tūrbidus, tepidus, calidus, torridus, no-cens, noxius, morbidus. PER. Niger imbribus Auster. Austri rapida vis. Nimbis gravis, Libýcůs ventůs. Aŭstri füror, sibilus, fragor. Mīxto fulmīne stridens. PHR. Libyeus siceas ăgĭt Aŭstër ărênās.Quīd cōgĭtăt hūmĭdŭs Aŭstĕr? Nivēs dissolvit aquaticus Auster. Pēlagoque ātröx dēsævit ét Añster. 🖣 Frigidňs ét quöndám sylvis imműrműrát Aűstér. Ovid.

Aŭstēritās, ātis, f. Ansterita. SYN. Aspēritās, sē-

vērītās, grāvītās, acerbītās

Aŭsterŭs, a, um. Justero. SYN. Asper, severus, grávis, dűrús, immītis. § Célsi prástéréűnt aű-stéră pőémátá Rhamnés. Hor.

Aŭstrātis, is, m. f., č. n. Australe. SYN. Aŭstrinŭs, měridionālis. ¶ Nūmidies adeo est Austrālibus humida nimbas. Ovid.

Aŭstria, a, f. Austria, paese d'Alemagna. SYN.

Pannonia.

Anstrum, i. n. Macchina per attingere acqua con una ruota, attignitojo. § Ut fluviõs vērsārē rötās, ātque aŭstră videmūs. Lucr.

Ansina, i, n. Irdimento, ardire, SYN. Ausus, Quêm sĩ non těnnît, magnis tămen excidit aŭsīs. Ovid.

Aŭsŭs, ă, ūm. Irdito, chi ha cominciato, o fatto cosa difficile. Aŭsi omnes îmmane nefas, aŭsoque

potītī. Virg

Aŭsus, ūs. m. Ardimento. SYN. Aŭsūm, ī, n. Pōstěž mágnánímos aŭsūs imitātă părentūm. Mant.

Ant, conjunct. O. SYN. Sea, vel sivě, vě. Aut fuit, aut visa est: sed magis illa fuit (pent.)

Aûtem, conjûnct. Ma, ora. SYN. At, sed, ast, verûm, vēro. § Tile antēm: něquě sẽ Phæbi cortină fe-fellit. Virg. Aŭmēmicus, ă, ûm. Antentico, approvato. SYN.

Prőbátűs.

Aŭtololes, ŭm. Autololi, popoli dell'Africa, EP. Maŭrī, vēlocēs, celeres, agiles. 9 Nec non Autolőlés lévíhűs géns ignéá plantis. Sil.

Aŭtolycus, î, m. Autolico, famoso ladrone. 5 Născitur Autolyeus furtum ingeniosus ad omné. Ovid.

Aŭtomata, orum, n. plur. Macchine, che muovousi per segreti ordigni, come gli orologi o statue, che sembrano muoversida se. EP.Mīrā, mīrāndā, īngeniosa. Antomata admiranda stupent, artemque mägistram. Ser.

Aŭtomedon, ontis, m. Automedonte, scudiere di Pirro. f Ārmīgēr Aūtomēdon, ana omnīs Seythia pabēs.

Virg.

Aŭtonoc, es, f. Autonoc, figlia di Cadmo re di Tele, e moglie di Aristco. EP. Palchra, formosa. J Autonoe moveant animas Actaonis umbræ. Ovid.

Aūtonocius, a, ūm.D' Autonoe, soprannome d'Atteone, figlia d'Autone. J Additus et pavor est, fugit Antonocius heros. Ovid.

Aŭtūmnātis, is, m. f., č, n. Autunnale, d'autunno. ¶Mölliä fraga leges, ipsa autumnalia corna. Ovid. Antūmnus, i, m. Autunno. EP. Frūgifer, dives, ferax, fertilis, pomiler, vinifer, fæcundus, racemifer, gravis, onustus, gravidus, pampineus, sordidus, pallens, morbosus, lethifer, udus, higidus, nimbosus, hūmidus, madens, plūvius, madidus. PER. Grivis, gravidus, oneratus, vel dives pomis, vel ūvis, frūctibus. Racemis temporă cinctus, Calcatis sordidus uvis, PHR, Extremās mīttīt in hörrēš frūgēs. Evonerāt ūvis pēndentibus ulmos. Pampineas porrigit uvas. Piger aŭtümnus sectis succedit ăristis. Dat musto gravidās aūtūmnūs pomifer ūvās. Vite coronātās aūtūmnūs tūrgēntēs dētrăhĭt ūvās. 🖣 Stābāt ct aŭtūmnūs cālcātīs sordīdūs ūvīs. Ovid.

Aŭtûmui tempore. Nel tempo d'autunno, PER. Cûm vīnosā mādēt plēnīs vīndēmīā lābrīs. Cūm jām türgescünt matüræ vitibus üvæ. Cüm pürpüreö sūbrūbět ūva měrő. Cūm pampiněő gravidůs aŭtūmmo Floret ager, spumat plenis vindemia labris. Cum maturam rusticus uvam Colligit,

ēt nūdo sūb pēde mūsta fluunt.

Aniumo, as, avi, atum, are. Pensare, stimare. Act. ace. SYN. Credo, pito, arbitror, censeo, jūdico, öpinör, sentio, existimo. A ditumat hac populos, hae magnos formula reges. Hor.

Avincuties, i, m. Zio dalla parte della madre. 11 păter Æneas, et avanculus excitet Hector. Virg.

Avus. i., m. Acolo. SYN. Alivus, proavus. EP. Grandawis, vivax, senior, longawis, vetustus, grāvīs, vēnērāndus. 9 Stāt fortūnā domus, čt ăvi numerântăr ăvorum. Virg.

Aŭxiliaris , is, m. f., č, n. Ajutatore, soccenitore. ¶ Cærŭleŭs frater júvăt aŭxĭlĭārĭbŭs ūndīs. Ovid. Aŭaŭitator, oris, m. djutatore.SYN. Faŭtor, ādjūtor. Aŭaŭitatria, ocis, f. djutatrice. J Aŭaŭitatricem

clementi numine dextram. Mant.

Aŭxilior. āris, ātus, āri. Ajuture, sovvenire. Dep. dat. SYN. Jūvo, ādjūvo, sūblevo, ādsūm, faveo, sūccūrro, sūbvěnio. PER. Aŭxilium, opem, sūbsĭdĭūm dărĕ, fērrĕ, āffērrĕ. Aūxĭlĭo vĕnīrĕ, sŭbīrē. Essē sūbsīdīo. Vīrēs sūffīcērē, mīnīstrārē, jūngere, addere. Dextram dare, tendere, porrigěrě. Adděrě sē sŏcřům. PHR. Adsīs ō plăcidūsque jūves, et sidera ecelo Læta feras. Rebūs succurrere lapsis. Nostro succurre labori. At tu, ōrō, sōlāre ĭnŏpēm ēt sūccūrrě rělīctæ. Quīsquis es, o faveas, nostrīsque laboribus adsīs. Rēgia, crede mihi, res est succurrere lapsis. I Serus dēlētæ post auxiliābere Romæ Sil.

Aŭvitium, ii, n. Ajuto, soccorso, appoggio. SYN. Sübsidiüm, jüvamen, levamen, adjümentum, süppetim, prmsidiüm, sõlamen, columen, sõla-tium. EP. Blandum, dülce, gratum, mite, jücundum, amīcum, dīvīnum, colēste, humanum, optatum, spēratum, cupītum, expectatum, promptūm, subitūm, præsens, mātūrūm, repentinum, tārdūm, lēntūm, sēgně, mūtūum, sălūtifěrum. PIIR. Stella mihi solamen adest, mihi dulce lēvāmen. Tū mihi deserto mīte levāmen eris. Sola salūtis spēs, columen vita, prasidiumque mēæ. Quīd dubitās unām ferre duobus opēm? Měă vīs, měă solă potentiă, tūrris, præsidiūm, spēs, ēt rēbūs solāmen in ārctīs. Tū clypeūs, tū tēlā milnī, tū cērtā sălūtis Anchora, tū stătio tūtī placidissima portūs. Ilospes et auxilium sümmīssā voce rogāvit. Ovid.

Aŭxitiŭm împtorare. Chiamare in ajuto, gridare. SYN. Aŭxilium, opem, subsidium petere, rogare, poscere. Auxilio vocare. PHR. Auxilia Divum poscere. Auxilio vocare Deos. Æger opem poscit. Ad mědřeám důbřůs confügit ægěr opem.

Aūximis, m., vel Aūximon, i, n. Osimo, città della Marca d' Ancona. J Vārus, ut ādmotæ pulsarunt

Aŭximon alæ. Luc.

Axenus, a, um. Mare Eusino. SYN. Euxinus. Frigidă mē cohibent Eūxīnī līttorā pontī: Dictus ăb antiquis Axenus ille fuit (pent.). Ovid.

Axicutus, i, m. Travicello. Für velut axiculo,

tröchleaque extenditur, ipsum. Cal.

Axiomă, ătis, n. Proposizione, sentenza. SYN. Dietum, effatum, sententia. EP. Doctum, certum, vērām, breve, notām, memorābile, receptām.

Āvīs, īs, m. Asse. SYN. Cūrrūs, plaūstrūm. Il cielo. Cōlūm, pŏlūs, āthēr, Ŏlīmpūs. EP. Āgĭlīs, prēcēps, cĭtūs, citātūs, cālātūs, vērsātīlīs, sŏnorus, ignifer, fervidus. PHR. Aureus axis erat, tēmo aureus, aurea summæ Curvatura rotæ, rădiorum argenteus ordo. Volat vi fervidus axis. Spolitis onerātos Cæsaris axes. Qua niger astriferis connectitur axibus aer. Sidereos rediturus ăd āxēs. Tūne Superum convexă tremunt, atque ārduus āxis Insonuīt, motāque polī compage laborant. Non tamen ignifero quisquam consistere in axe. Ovid.

Axuna, w, m. Aisne, fiume di Sciampagna. 9 Non tībī sē Līgčr antēfērēt, non Axona præcēps. Aus. Avones, um, plur. Popoli vicini al finme Aisne. Lt Biturix, longisque leves Axones in armis.

Luc.

Āxūngia, æ, f. Sugna. J Queis vētus ēt rānæ sociāri āxūngĭā dēbět. Ser.

Azān, ānis, m. Azano, monte dell' Arcadia, dedicato a Cibele. J Ideis ululatibus emulus Azan. Stat.

Āzārīās, ā, in. Azaria. J Āzārīās cūjūs chārtās, gē-mīnīquē notābānt. Fil. Hist. Nome è di Ozia, re di Gerusalemme, e di Abdenago, uno de' tre giovani gettati nella fornace di Babilonia. V. Abdenago. Āzymus, a, um. Azzimo. J Lāscīvīre chovīs, si-milāginis āzymon ēsse. Prud.

Băāl, alĭs, vel Băāl, indecl. Idolo de' Samaritani e de' Moabiti. EP. Fīctĭlís, fīctŭs. PHR. Băālĭs fictile numën. Tunc coluere Baal, nunc elegere Bărābbām. Sed. ¶ Flūxĕrăt örnātūs, eăpŭtēt jām coctile Băal. Prud. Hist. Fu prima fatto in pezzi questo idolo da Gedeone, e dopo rifatto per ordine d'Acabbo re di Samaria, a cui fabbricò un sontuoso tempio; ma Elia l'abbrució, ed uccise 450 sacerdoti di esso.

Băbēt. Torre di maravigliosa altezza, fabbricata da Nembrot, EP. Cēlsă, săpērbă, ārduă. Hist. Fu questa torre fabbricata per ordine di Nembrot, o perchè con ciò pretendesse di farsi illustre, o per difesa de' suoi stati, o per potervisi retirare in caso di nuovo diluvio. Ma Dio con far parlare tutti gli operaj in diverse lingue (da cui ebbe origine la diversità nel parlare, essendo il primo simile in tutti),

impedi i progressi di quest'opera. Băbylon, ōnis, l. Babilonia. EP. Āltā, longă, āntīquă, potens, superbă, dives, inclytă, nobilis, splendidă, celebris. eximiă, magnilică, opulentă, tūrrītă, tūrrigeră, populosă, ferox, împiă, trucălentă, Châldæă, Assyria. PER. Urbs Băbylonia. Semīrāmiā Babylonis. Semīrāmis ārcēs. Babyloniă moniă. Urbs căpăt Assyria gentis. Assyrii pālātia cēlsa tyranni. Mūris supērba, inclita. Öpibus supērbā. Āssyrio lūxū ēbriā. Fāstū clārā supērbo. Pēnsilibus hortīs celeberrima. PHR. Fragili circumdata testa Menia mirantur refugi Babylonia Parthi. Impia stuprorum spurcitiæque parens. Condidit has olim generosa Semīramis ārcēs. Prīmaque coetilibūs posuit lūndāmīnā mūrīs. J Pērsārum statuīt Babylona Semīramis ūrhēm. Prop. Hist. Città principale, e vapo dell'Assiria, o Caldea.

Băbyloniă, ā, f. Babilonia nuova, o Cairo. SYN. Châldāă, Assyriă. ¶ Cōgĭtăt ēt dŭbĭa ēst, dē sē

Băbyloniă narret. Ovid.

Băbytonins, Băbylonicus, Băbyloniacus, ă, ūm. Di Babilonia. ¶ Mænia mīrantūr refugī Babylonia Parthi. Lucr. Ut Babylonica Chaldwam doctrina rěfūtāns. Lucr. Cūm Băhyloniăcās sūbmērsă pro-

fügit in ündäs. Man.

Bācea, a, f. Bacca, piecolo frutto d'albero, come d'alloro, d'olivo, di palma, d'ellera. SYN. Cōrymbus. EP. Sylvēstris, laūrea, Apoliinea (i. laurus), bieolor, amāra, sauguinea, tūrgēns, Sicionia, Pāllādia (i. olea), Idūmæā (i. palma), virēns, pīnguis, myrtea. PHR. Stratī bāccīs sylvestrihus āgrī. Sānguincīs bāccīs, miniēque rubehat. Baceas semper frondentis achanti Colligit. Năm dum Pallas ămat turgentes sunguine bāccās. Nūlla mihi floret bāccis felicihus arbor.

Bāccă, æ, f. Perla. SYN. Gēmmă, ūnio. EP. Cāndidă, fulgens, însignis, nitidă, concheă, fulgidă, cŏrūseā, prētīōsā, Něrētā, æquoreā. PĒR. Čōn-cheā bāceā mārīs. Albēntēs, cōnchārūm gērmīnā, bācc a. PHR. Bāccīs onerāt candentibas aures. Ēt vārīīs spīrāt Nērējā bāccā figūrīs. ¶ Collăquě fülgentes värfäbant candida bacce. Claud.

Baccataureus, i, m. Bacrelliere. EP. Doctus. Bāccātus, ă, um. Ornato di perle. SYN. Gemmans, gēmmātus, PER. Bāccīs īnsīgnīs, decorus. Gemmīs ornātus, fulgidus, grāvis, onerātus. 9 Bāccarum, et duplicem gemmis, auroque coronam.

Bāccar, aris, f. Bacchera (sorta d'erba). EP. Grata, snāvis, jūcūndă, frondens, viridis, odorātă, dūleis, sălūtīfēră. ¶ Ērrāntēs hěděrās, pāssīm cūm bāc-

căre tellūs. Virg. Băcehe, arum, f. pl. Le Baccanti. SYN. Băccantes, Bāssarīdes, Eleleides, Manades, Thyades, Mimāllonides, Edonides (a Mimante, et Edone montibus). Trieterides (a Trietericis sacrificiis). EP. Sava, furentes, lymphata, însana, vesana, furiālēs, mālesānā, noctūrnā, furiosā, Thyrsigera, Cadmen, Ögygyn, Thebann, Mimallonen. PER. Bācchī comites, Celebrantes orgia Bacchī. Cadniew, Thebana, Threicia, Ismaria matres. Proles Semeleia. Turba Aonii coruibus icta Dei. Bācchī fŭriīs Eleleides acta. I Ismaria celebrant repetită trienniă Bacchie Ovid. Fab. Donne che sovrastavano a'sacrifici di Bacco, le quali ogni tre anni sopra varj monti vecini a Tebe, con alcuni bastoni in mano coperti d'ellera, con urli e salti sconvertati, e da infuriate velebravano le feste di Bacco.

Bacchanatia, rum, vel orum, ibus, n. pl. Carnovale, giorni dedicati a Bacco. SYN. Ōrgĭā, Trĭĕtērĭcă, Dionysia, EP. Nocturna, obscura, vaga, insana, fűriősá, rábidá, solémniá, fűribűndá, úlúlántiá. PER. Örgiă Bācchī, Bācchī sacră, Bācchō sacră dřes. Sacră temporă Băcchō, PHR. Thyrsos, Thřásos inducere Baccho. Referunt Trieterica Bācchō, Ismariæ ečlebrant repetīta triennia Bācchæ, Qui Curios simulant et Bācchānālia

vivant. Juv.

Băcchăntes, V. supra Bacchæ.

Bacchatus, a, um, Furioso, pazzo. SYN. Fürens, füriosus, lymphatus, insanus, furibundus. J Alecto mědřás Italům bacchata pěr urbes. Virg.

Bācchēis, ĭdĭs, f. Epiteto della città di Corinto. Quālīs, sī sŭbčāt Ephĭrēs Bācchēĭdŏs āltūm. Stat.

Baccheius, et baccheus, vel bacchicus, a, um. Di Bacco. J Quid memorandum æque bacchera dona tűlérinnt? Virg. ¶ Injecta ét mádídús bácchéő néctáré rúpés. Stat. ¶ Démé méis hédérás, bác-chícá sértá, cömis (pent.). Ovid.

Bācchor, aris, atus, ari. Impazzire, infuriare. Dep. SYN, Füro, însanio. PER, Fürore accendor, ardéo, astuo, rapior, abripior. Bacchi furiis agitor. Baechi pereitus æstro exagitor. Stimulis agitur Bācchī. PHR. In fúrjās rābjēmque rujt. Heu furiis incensă feror. Et răbie feră cordă tument. None feror, üt Bacchi furiis Eleleides acta. Atria, concussam bacchatur fama per urbem.

Bacchus, i. m. Bacco. SYN, Yacchus, Liber, Lyavis, Evius, Lenaus, Evan, Bromius, Niscus, Nictelius, Thyoneus. EP. Aonius, Direaus, Corymbifer, Ögyins, Cadmens, Agenorens, Thebanus, Semeleins, Threicins, Æmonius, Ismarius, Thrācius, juvenis, hlandus, imberbis, inton-sus, nobilis, nitidus, mītis, beuignus, mollis, tener, candidus, roseus, rubicuudus, spumans, lætificus, ebrius, titubins, Martius, armiger, sāvus, audāx, thyrsiger, generosus, racemifer, elfrænis, jöcosus, Mæönius. PER. Lyæns pater. Deus Aonius, Direaus, Treicius, Ogygius, thyrsiger, genjalis, Semeleja proles. Dirces alumnus. Vītis sator, vel vītisator Deus, Genialis consitor ūvā (ex poetis). Repertor, pater, parens, sător vitis. Hedera, vel pampino tempora cinctus. Pampinea fronde virens. J Nunc te Bacche cănăm, necnon sylvestriă tecum. Virg. Fab. Figlio di Giove, e di Semele, figlia di Cadmo, re di Tebe.

Băccifer, ă, ûm. Chi porta frutti minuti. SYN. Corymbifer. J Dat quoque baceiferam Pallada

rārus ager (pent.). Ovid.

Bāctra, ōrūm, n. plur. Budusan, città della Scizia. Laudibus Italia certent, non Bactra, neque

Indi. Virg.

Băcutus, î, vel băculum, î, n. Bastone. SYN. Băcīllūs, bācīllūm, scīpio, fūstis, sūdēs, virgā, pīnus, stīpes, arundo. EP. Dūrus, teres, firmus, sēctus, quērnus, acernus, eburnus, acclīvis, agrēstīs, nodosus. PHR. Ārtūs bāculo fulcīre trementes Băculo înnixus ăcerno. Nodoso înzūmbit bāculo. Trūnca manum pinus regit, ēt vēstīgia firmat. Dūlce senectūtīs falerum, titűbanté récépit Accliném déxtra bácülûm. ¶ Essé solet, băculumque tenens agreste sinistra. Ovid.

Bætică, ŵ, f. Granata, città e requo. SYN. Granata. PHR. Insignis pičtatě micat prælustris et armis Batică, quâm pură Batis circumfluit unda.

Bæticota, vel bætigena, æ, m. Di Granata. 9 Bætřečlásquě víros spätřís ägřtábát iniquis. Sil.

Bætis, is, m. Finme della Spagna, detto ivi Guadalquivir. EP. Hīspānus, Hīspānucus, dīves, profundus, nitidus, ölivifer. Bætis ölivifera erinēm redimīte corona, Mart.

Băgōŭs, ī, m. Eunuco, castrato. SYN. Spădo, Eūnūchus. Quem penes est dominam servandī

cūră băgōŭs, Ovid.

Bāgrādā, vel Bāgrādās, ā, m. Megrada, o P quelimio (fiume). ¶ Bāgrādā lēntūs āgīt sīcca sūl-cātor ărēnā. Ovid.

Bājā, ārūm, f. plur. Baja città). EP. Călidæ, Cāmpānā, tepentes, amonā, celebres, salābres. Nāllās in orbe locas Bājis pralācēt amonīs. Hor. Expl. Città della Campania, vicina al mare, Coamenissima e di ottima aria.

Bājāzēth, indecl., vel Bājāzēthůs 1, m. Bajazette, imperatore de' Turchi. EP. Sůpěrbůs, tůmřdůs, miser. Hist. Imperator de Turchi nell'anno 1376, il quale, soggiogata quasi tutta la Grevia, assediò Costantinopoli.

Bājócă, &, vel Bājócæ, ārūm, f. Bajeux. SYN.

Bēllöcāssīūm.

Bājocī, et Bājocāssī, orām, vel Bājocēnsēs, rom, m. plur. Quelli di Bajeux, SYN, Bellocassi, J Tü Bājöcāssīs stīrpē Drūydārūm sātūs (jamb.). Aus.

Bājūto, ās, āvī, ātūm, ācē. Portur in ispalla. Act. ace. SYN. Gero, ellero, delero, gesto, porto. Cerberus ellusum gradiens vix bājulāt alvum. Mant.

Bājūlus, i, m. Facchino. SYN. Onerārius. PHR. Bājūlūs încērto titubāns pede pondera defert. Bājulus et cūstos ad mūnera idoneus illa.

Bătăam, indecl., vel Bălăamus, i, m. Balaam, indovino e profeta. J Et quam fatidico populis Balăamus Eois. Mant. Hist. Avendo a costui promesso una mancia Balacco re de' Moabiti, acciocchè maledicesse gl' Israeliti, andando per maledirli, spaventato dall' Angelo, li benedì, e profetizzò molte rose intorno al Messia

Bātānă, æ, f. Balena. SYN. Cētus, cētē, plur. EP. Īngēns, grāndīs, īmmēnsă, īmmānīs, stupēndā, hōrrīdă, vāgā, mārīnā, Nēptūnīā, Brītānnīcā(ab Oceano Britannico). PER. Cærŭleum immani corpore monstrum. Immani corpore cete. Magna sē mole movens. Horrida ponti bellua. Immanis belluă Ponti, seu Neptuni. Proteaque ambiguum, balænarumque prementem. Ovid.

Bālāns, tis, adject. Agna, agnello. SYN. Agnus, ovis. Mīlle sub ūberibūs bālāntes pāscimus āgnos. Virg.

Bălanus, ī, m. Ghianda, castagna. SYN. Bălănītis, idis, glans, castanea. I Hoc ex unguento conståt et ex balano (pent.). Mart.

Bătătro, onis, m. Poltrone, mascalzone. SYN. Në-bulo, nequam, vappă. ¶ Mendici, mimi, bălă-trones, hoc genus omne. Hor.

Bālātus, us, m. Belamento. EP. Dulcis, mītis, lēnis, mollis, castus, tenuis, multus, plūrimus. J Audītīsque lupos acuant balatībus agnī. Virg.

Bălaustium, i, n. Fior di melagrana. J Carpite nārcīssīgue comās, sterilīsgue balaūstī. Colum. Bālbus, ă, um. Balbo, scilinguato. SYN. Blæsus, balbūtiens. Salbaque cum puero dicere verba

sĕnēm (pent.). Tib.

Bathūtio, is, ivi, itum, ire. Balbettare, cinquettare. SYN. Hæreo, hæsito. PER. Do difficiles ore sonos, balbas loquelas. Balbas refero de pectore voces. Ore, lingua, labits male voces exprimo. ¶ Bālbūtīt Scaūrūm prāvīs fūltūm mălĕ tālīs. Hor.

Băteares, ĭum, f. plur. Isole Buleari, Majorica e Minorica. SYN. Mājorica, Minorica. EP. Æquoreæ, nūdæ, barbaræ, fortes, indomitæ.

Bălĕāricis, ă, ūm, et Bălĕāris, is, m. f., ĕ, n. Delle isole Balcari, o di Majorica e di Minorica. ¶ Non secus exarsit, quam cum Balearica plumbum. Ovid. Stupea contorquens Balearis verbera fundæ. Virg.

Bātīstă, &, f. Balestra, macchina da guerra. SYN. Ārĭēs, cătăpūltă, phălārĭcă. EP. Dūră, fērrēă, pŏtēns, vālīdā, Mārtīā, bēllīcā, trūx, fērā, Māvērtĭă, Vūlcānĭă, crēbră, tērtă, cēntērtă, mīssă, strīdēns, mināx, horrenda, exitiosa, turrifraga. PHR. Phocais elfundīt, vāstos bālīsta molāres. Glandes Bălĕarī spārgĕrĕ fundā, Balīstaquĕ portās confrēgīt saxo. Tortaquĕ pēr tenebras vălidis balistă lăcertis, Multifidas jăculată făces. Quām grāvē bālīstē mēnĭā pūlsāt ŏnŭs. ¶ Cūm lăceras aries balistave concutit arces. Ovid.

Bālīstārīŭs, ă, ūm. Balestrajo. EP. Ācēr, dēxtěr. Bălĭŭs, ĭī, vel Bălĭās, æ, m. Balio, uno dei cavalli d'Achille. EP. Acer, martius, rutilus. I Frænaque quæ völucrem Xantham Baliamque decerent. Claud. Fab. Dice Omero, che Achille aveva tre cavalli, due immortali, civè Balio e Xanto, figli del vento Zefiro e di Podarge arpia; ma che il terzo era mortale, chiamato Pedaso.

Bātněāris, is, m. f., ě, n. vel Bālněārius, ă, ūm. Appartenento al bagno, o alla stufa. J O für öptimě bālněāriorum. Cat.

Bālneātur, ōrīs, m. Stufajuolo, che ha la cura del bagno, o stufa. J Quos dīvidebāt bālneātor elīxus (scazon.). Mart.

Bālnčolūm, ī, n. Piccolo bagno. J Bālněolūm Găhīs. Romæ conducere furnos. Juv.

Bālněum, i, n. Bagno, stufa. SYN. Thermæ. EP. Grātum, jūcūndum, dulee, amenum, sūdāns, mulcēns. calidum, fervidum, tepidum, ndum, hūmidum, frīgēns, frīgidum, sānum, medicum, öptātūm, sălūbre, sălūtiferūm. PHR. Bālnea sī călidis quærās sūdāntiă thērmis. Torqūātūs nitĭdā vărio de mārmore thermas Extruxit. Scis quām sīnt Stěphanī Balněa juncta mihi (pent.).

Bāto, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Belare. Neut. PHR. Bālātūm dărē, ēdērē, lūndērē. Implēnt aūrās bālātībus agnī. Balātus ēdunt agnī, mollēsque căpelle. Lanigere balant stăbulis. Îpse otiă

möllī. Sil.

Bālsaminus, a, um. Di balsamo. 9 Bālsaminum Jěríchůs sűccům quá pinguibůs, esqué. Fill.

Bālsāmum, ī, n. Balsamo, balsimo. EP. Dulce, grātūm, pingue, fragrāns, ölens, mīte, redolens, ödörüm, südäns, spīrāns, ödöriferum, sacrum, piim, geniale, pretiosum, Indum, aromaticum, sălūtāre, sălūtiferum. PHR. Quid tibi odorato referam sūdāntia līgno balsama? Redolentia bālsama funde, Ödöra tuī sudabunt balsana campi. Dantur ödőratő stillantia balsama lignő. Balsamaque et baccas semper frondentis ăcānthī. Virg.

Bālthāsār, vel Bālthāssār, ārīs. Baldassare, re di Babilonia. EP. Impius, lāscīvus, sacrilēgus. 9 Bālthăsărēm, nāmque hōc īllī Chāldāĭcă nomen. Alcim. Hist. Banchettando questi lascivamente con molte mule femmine, vide una mano che scriveva sopra il muro queste parole: Mane,

Thecel, Phares.

Bāltheŭs, ī, m. Cinta, cintura di spada. SYN. Bāl-theūm, zonă, cingălūm. EP. Ārmiger, sūtilis, pēndulus, ensiler, pictus, discolor, fulgens, gemmātus, splēndēns, aureus, auratus, argenteus. PHR. Alligăt a læva fülgentem baltheus ensem. Gemmarum serie cingebant balthea lumbos. Multo auro, et nitidis lucebant balthea gemmis. Baltheus et notis fulserunt cingula bellis. Virg.

Bāptīsmā, atis, n. vel Bāptīsmus, ī, m. Battesimo. EP. Sacrūm, sanctūm, prūm, solemne, pūrūm, lūstrālč, religiosum, salubre, salutiferum. PER. Sacră bāptīsmātīs ūndā. Flūmīnā bāptīsmī. Fons săcer. Sacratus gurges. Ros sălutifer. Sacră bălneă, lăvacră. Sacră aspergo lymphæ. Lustrālīs ăquā, undā, lymphā. JAtque sălūtīferī bāptīsmātīs āmne novātur. Text.

Bāptīstā, æ, m. Chi battezza. J Lex omnīs summau bāptīstæ ād 'tēmpŏră cēpĭt. Juv.

Bāptīstērium, ii, n. Fonte del battesimo. SYN. Fons, lăvācrūm. PER. Bāptīsmātīs ūndā. Pūrgāntēs

lympha.

Bāptizātūs, a, ūm, partie. Battezzato. PER. Sacrā tīnetus hāptīsmātis ūndā. Lūstrālī pērfūsus aquā. Fontibus immērsus sacrīs. Pērfūsus flumine sacrō. Sacrō lūstrātūs fonte sălūtis. Sacro de fontě renatus. Salūtiferi baptismatis amně novātūs. Sāptīzāti agimūs, tanta est baptīs-

mătis ējūs. Alcim.

Bāptīzo, as, avī, atum, are. Battezzare. Act. acc. PER. Sacrā bāptīsmātīs undā mērgērē, īmmērgërë, tingërë, lavarë, abluërë, aspërgërë, përřūnděrě. Šacrō föntě, flümině sacrō, lüstralihus undis abluere, Sacris undis tingere. Purgantĭbŭs lymphīs, sacro perfundere llumine corpus. Sălūtiferi baptīsmatis amne novare, renovare. PHR. Sacrātīs māculās fons lavat unus aquis. Et cuncti accipient undamque auramque sălubrem, Pūrās animās sācra lavācra beant. Omnesque jubes sacro de fonte renasci.

Bărābbās, æ, m. Barabba, ladro opposto a Gesu Cristo. EP. Infamis, nefandus, impius. 9 Pilātūs donāt plēbī, lēgīque Barabbam. Juv.

Bărathrům, i, n. Baratro. SYN. Abvssůs, vortex, gurges, vorago. EP. Atrum, cæcum, nigrum, tetrum, opacum, obscurum, triste, squallens, horrendum, ingens, imum, latum, immane, ābrūptūm, præceps, apertūm, calīgāns, pro-fundūm, Stygium, infernūm, irremeabile, Tartăreum. PER. Vastus telluris hiatus. Terră děhīscēns. Vāstæ faucēs. Spēcus ingens. Vāstā vorāgine gūrges, Terræ īma vorāgo, PHR, Supērque îmmāně bărāthrum Cernitur. Hie îngens domus umbrarum, præcepsque barathrum. Ventum erät ad nigri squallentia tecta barathri. Intrăt ad humentes umbras et triste bărathrum. Dbsĭdĕrātque īmō bărăthrī tēr gūrgĭtĕ vāstōs. Virg. In tenebrīs lăteat sub caligante bărathro. Mant.

Bārbă, ē, f. Barba, EP, Longă, prolixă, cană, candidă, mollis, niveă, cultă, pexă, gravis, senīlīs, vēnērāndā, hīrtā, āspērā, novā, horrīdā, impēxă, fœdă, sordidă, rigidă, hispidă, squālēns, squalidă. PER. Genis crescens, încrescens. Genās, seu mālās ornāns, tegens, exornāns. PHR. Et sňběrát slávæ jam nová bárbá comæ. Möllem mālīs demīttere barbam. Barba erat încipiens, barbæ color aŭreŭs. Rescindere bārbām, Bārbă resectă cădit. Bārbā resectă mihī tērquē quātērquē fūĭt. 🖣 Bārbā grāvīs nīmbīs: canīs fluit unda capīllis. Ovid.

Bārbārā, æ, f. S. Barbara. EP. Cāstā, piā, vīrgo, pudīca, constans, intrepida. PHR. Barbara pro Christo pugnat, nec carcere cæco. Nec deter-

rētūr probrīs, nēc vērbere torto

Bārbaria, w., f. Crudelta, fierezza. SYN. Barbaries, crūdēlītās, sævītīā, lerītās, ferociā, sævītīes, āspērītās, rūstīcītās. EP. Atrox, dīrā, sævā, ferox, crudă, asperă, furens, cruentă, horridă, īmmānis, acerba, crūdelis, īmpia, ferina, inhūmānă, ödiosă, fervidă, răbidă, Stygia, Tartăreă, præceps, scelerata, effrenis, impatiens, temerāriă, PER. Horridă morum bārbāries. Pietātī inimīca. Feritas inamābilis. Indocilis flectī. PHR. Nihil illæsum scelerata reliquit barbaries. Crūda ubi bārbaries, ātque impins infremit hörrör. Inter inhumana nomina barbaria, 🥊 At nunc barbaria est grandis habere nihil (pent.).

Barbaricus, a, um. Strauiere, di diverso paese. Bārbăricē pērtēs aurē, spēliīsque supērbīs.

Bārbārīsmus, ī, m. Barbarismo. ¶ Fēcīstī, mihī crēdě, Barbarismam (phal.). Guin.

Bārbārus, I, um. Barbaro, crudelc. SYN. Atrox, | Bāsītīscus, I, m. Basītisco, scrpc segnato sopra il

savus, dīrus, asper, trux, ferox, cruentus, im mānis, crūdēlis, ēfferus, truculentus. Straniere. Externus, harbaricus, longinquus, peregrinus. PER. Cruoris cupidus, vel avidus. Sanguine gandens. Multa cæde crnentus. Gens sævæ avidīssīmā cædīs. PHR. O dīrīs bārbārē fāctīs, o erūdēlis, ait. Ferus atque īpsīs truculentior Eūris, Quam ferus et vere ferreus ille fuit. E scopulis natūs, nūtrītūs lacte ferino. 9 Barbarus hās segetes? en quo discordia cives. Virg.

Bārbātus, a, um. Barbato. SYN. Bārbiger, intonsus. Sī quem delectat barbatum amentia verset. Hor. Barbiger, a, um. Chi porta la barba. I Barbigeras pěcůděs, homini quæ est acre venenům. Lucr.

Bārbitos, ī, f., vel bārbiton, ī, n. Chitarra, cetra, od altro strumento musicale. SYN. Cithara, chelys, fĭdēs, lyrā, plēctrūm, tēstūdo. EP. Argūtā, dūlcīs, cănoră, făcilis, sonoră, querulă, aurcă, nivea, möllis, Ağnia. PHR. Age, die Latinum, barbite, carměn. Aptābām fidibūs bārbiton aūreūm. Ad querulam docto barbiton ore canit. Nec facit ād lācrymās bārbitos ūllā mēās (pent.). Ovid.

Bārcino, onis, f. Barcellona, città della Catalogna. SYN. Barcellona, Faventia. EP. Ampla, dives, potens, vălidă, populosă. J Tarrăco et ostrifero super addită Barcino ponto. Aus.

Bārdī, örüm. Filosofi antichi. EP. Döctī, fācundī, diserti. Hist. Filosofi e poeti antichi in Francia, soliti a cantar le lodi degli uomini illustri. Bārdĭacūs, a, ūm, vel Bardaĭcus, a, ūm. Peloso.

¶Bārdĭăcŭs jūdēx dătŭr hæc pūnīrĕ vŏlēntī.Juv. Bardocucultus, i, m. Saltambanco, vestimento rustico, facile a mettersi indosso, cappuccio. Sallia Santonico vēstīt tē hardocucullo. Mart.

Bārdňs, a, nm. Stolto, balocco. SYN. Stultus, hebes,

tārdūs, stölidūs, rūsticūs, stupidūs.

Bārium, Bari, EP. Pīscosum, amænum. PER. Bāri mænia piscosi (llor. Serm. Lib. 1, sat. 5, Civitas est Apuliæ).

Bārnābās, æ, m. S. Barnaba. 9 Bārnābān in Lätium Romæ docuisse Latinos, Mart.

Barrinns, a, um. Di elefante. Si prius unguentum bărrino în dente părarint. Calc.

Bārrīo, īs, īvī, ītūm, īrč. Barrīre, far la voce di elefante, PER. Bārrītūm ēdo. J Ēt bārrūs bārrīt, cervi erocitant et onagri. Ovid.

Barritus, us, m. Voce d'elefante. PER. Barri clamor. Vox elephantis. J Barritu pecudum titubantes

·ārmā rēquīrūnt. Enn.

Barrus, i, m. Elefante. SYN. Elephas, Elephantus. 🖣 Quid tibi vis mälier nigris dignissimä Bärris? Hor.

Bārtholomāus, i, m. S. Bartolommeo. EP. Sanctus, pius, intrepidus, laniatus, laceratus, excoriatus. Inde triumphantem fert India Bartholomæum.

Bāsiātio, onis, f. Baciamento, bacio. SYN. Bāsiūm, āmplēxus, osculum. Ilībērnās sine bāsiātiones plial.). Mart.

Bāsiātor, oris, m. Chi bacia. I Rīmās per omnes

bāsīātor întrābīt (seazon.). Mart.

Băsileă, a, f. Basilea, città d'Alemagna. J Convēnīt omnīgenām Basīleām concio clērī. Vas. Băsitică, ā., f. Basilica, tempio, o palazzo. SYN. Rēgĭă, pālātĭūm.

Băsiticus, ă, um. Reale. SYN. Regius, regalis,

aŭgūstňs, māguĭfĭcňs.

capo d'una corona. EP. Regius, regalis, cristatus, Libyeus, dīrus, lēthālis, noxius, mortifer, funereŭs, lubricus, vulnisicus, pestifer, venenosus. PER. Serpentūm rex, princeps. Öcülis ardens. PHR. Sībilā ārdūus āttāllit bāsilīscus. Vulnērāt āspēctū, lūminibūsquē něcat. Sībilaque ēffundīt canctas terrentia pestes. Ante venena nocens late sibi submovet omne Vulgus, et in vacua rēgnāt băsilīscus arēnā. Fūnereus Libyca velutī bāsilīscus ārēnā, Mart.

Băsilius, II. m. S. Basilio, dottor di Santa Chiesa. PHR. Hæreseos scrutator, hostis. JaBasilius ille jūre māximo māgnus (seazon.). Gaz.

Bāsio, ās, āvī, ātūm, ārē. Baciare. Act. acc. SYN. Öscülör, amplectör, complectör. J Et æstuantem hasiant, et algentem (scazon.). Mart.

Băsis, is, f. Base, fondamento, sostegno. SYN. Fülcimen, fülerum, fündamen, fündamentum. EP. Firmă, sölidă, vălidă, fortis, æreă, æneă, marmorea. Quoque minus dubitas, stat basis orba Dea pent.). Ovid.

Bāsiūm, ii, n. Bacio. SYN. Osculum, amplexus, snāvium. Bāsia dās altīs, altīs das, Posthume,

dēxtrām. Mart.

Bāssāreus, eī, et Bāssāreus, eī, vel eos, m. Bacco. SYN. Bācchūs.

Bāssărieus, ă, ūm. Di Bacco. ¶ Cinget Bāssăricās Lydia mitra comis (pent.). Prop.

Bāssăris, idis, f. Baccante. 9 Bāssāris ēt Mēnās Lyncēn flēxūrā corymbis. Pers.

Bāstia. Bastia. EP. Vēntosa, florida, fera, ūltrīx. PHR. Prærūptī rēgiā rēgnī. Cyrnēā regiō ferox. Herculea filia sedes. Hist. Oppidum est clarum in Corsica, in quo residet regni gubernator, estque in ditione Galliarum.

Bătāviă, æ, f. Olanda. SYN. Hollandiă.

Bătavns, ă, um. Olandese, d'Olanda. SYN. Holländűs. EP. Förtís, aŭdax, féröx, bellícűs, Martius, belliger, impavidus, generosus, magnanimus, indomitus, Neptūnius, concors, flavus, auricomus., PER. Utraque Pallade florens. Hispānī nominis osor. PHR. Bătavus excussit Iberūm imperium. Indomiti Rheno claudente Bătāvī, Nāvālī gaūdēnt pūgnā. Vāngionēs Bătăvique truces, quos ære securo Stridentes ălŭēre tubæ. Luc.

Rătillum, i, n. Paletta du fuoco. Prætextam et lātum clāvum, prunæque bătillum. Hor.

Bătiotă, æ, f. Boccale. Bătiolă, calpar, nasiternă,

pöllübrüm (scaz.). Scal.

Battiades, is, m. Callimaco, poeta, figlinolo di Butto. Bāttīădēs tötö sēmpēr cāntābītur örhē. Ovid.

Bāttus, ī, m. Batto. EP. Pāstor, infidus, avarus, pērlidus, Rūre senex Battum vicinia tota vocābāt. Ovid, Fab. Pastore mutato da Mercurio in un sasso per non aver mantenuto la parola data allo stesso.

Baŭbŏr, āris, ātūs, ārī, dep. Abbajare, latrare come fanno i cani. Et cum deserti baübāntur

ĭn ædĭbŭs, aūt cūm. Lucr.

Bancis, idis, f. Bauce. I Sed pia Bancis anns, parilique ætate Philæmon. Ovid. Fab. Povera femmina, moglie di Filemone, che rivevette col marito in ospizio Gioce e Mercurio.

Bavins, ii, m. Bavio, poeta impertinente. Oui Băviam non odit, ămet tửa carmină, Mavi. Virg. Bāxēā, ārūm, f. Pianelle, zoccoli. I Quis īste est peniculus, quo extergitur baxen. Plant.

Beate, adv. Beatamente. SYN. Feliciter. J Effete, grăviter, cito, nequiter, euge, beate. Mart.

Beatitas, atis, vel beatitudo, inis, f. Beatitudine, felicità. SYN. Fēlīcītās. J Beatītātēm præparāt

f idelibus (jamb.). Prud. Beatuius, ă, йт. Felice, beato. Я Піпс tibă, candēlæ, tandēmque beatulus alto. Pers.

Beatus, a, um. Beato, felice. SYN. Felix, fortunātus. PHR. O tērque quaterque beatī. Felīx, heū nimiūm fēlīx. Vīvite felices, quibus est förtűnő péráctá. Ő förtűnátős nimiűm, sűá si bona norint, Agricolas. | Expectanda dies homini est, dicique beatus. Ovid.

Bebryčiň, &, f. Bebricia, o Bitima, nell' Asia. SYN. Břthýniň, Mýgdoniň.

Bebrycius, a, um. Di Bitinia. Bebrycia veniens Ămycī dē gēntě ferebat. Virg. Bebryx, yčis. Nativo dell'Asia. ¶ Bēbrycis ēt Scy-

thicī procul înclēmentiă sāxī. Val. Flac.

Běčtzěbůb, indecl. Idolo degli Accaroni nella Palestina (latine, Idolum museæ). V. Dæmon. Dæmones expellit virtute Beelzebub ipse.

Bēlgă, æ, m. Di Fiandra, Fiammingo, EP. Aūdāx, förtis, armiger, hellax, pügnax, helliger, dürüs, īndomitus, crūdus, ingeniosus, intrepidus, māgnanimus. J Atque obsecena Venus; erudique ferőcja Belgæ, Mant.

Bēlgicus, a, um. Di Fiandra. Bēlgica vel mollī

měliūs fěrět ēssědă collo. Virg.

Bēlides, ūm, f. plur. Le Danaidi, nipoti di Belo. SYN. Beliades, Danaides. EP. Scelesta, perfidā, înfīdā, împiā, scelerātā, îmmītes, crūdēles, inhūmānā. 9 Quāque gerūnt humerīs pērītūrās Bēlīdēs ūndās. Ovid.

Bēlīdēs, is, m. Figliuolo, o discendente di Belo. Surge, age, Belide, de tot modo fratribus

ūnus. Ovid.

Bětisāriŭs, ĭī, m. Belisario, generale d'armi sotto L'imperator Giustiniano. EP. Förtis, înclytůs, fēlīx. Feditus hiņe māgni domitor Belisārius örbis. Mant.

Bēllāria, örūm, n. plur. Confezioni. SYN. Sccunda mēnsæ. EP. Attīca, laūta, dūleia, mollia, jūcundă, suaviă, quæsită, mellită. Jām bellaria

ădōrĕă plŭēbānt (phaleuc.). Stat.

Bellator, oris, m. Guerriere. SYN. Bellax, bellĭcŭs, Mārtĭŭs, Māvortĭŭs, bellĭger, bellĭpotens, bēllicosus. PER Bēllo māgnus, clārus, praclārus, asper, dūrus, fortis, egregius, superbus, învictus, însuperabilis. Bello magnus, et armis. Bēllī expērtus, pērītus. Armīs præstāns, īnclytus, insignis, egregius. Utilis armis. Acer in ārmīs. Accrrimus ārmīs. Mārte gravis, Promptus ad arma. Martemque fatīgans, Mavortius hēros. Vīncī nesciŭs ārmīs. Insīgnis fāmā ēt fēlīcībūs ārmīs. Nūllī cēssūrūs in ārmīs. Bēllī fülmen. Genus intractabile bello, Invictaque bello Dextera. Gens însuperabilis armis, Prodigă gens ănimæ, studiisque asperrimă belli. PHR. Pýgmæus parvis cúrrit hellator in armīs. Acer erāt, belloque ferox, ad vimque parātus. Prīmus inīre manu, postremus ponere Martem. Sant nobis fortia bello Pectora, sant ănimi, et rebūs spēctātă juventus. Quantumque ego Mārte ferocī, Inque acie valeo. Cuī quondam Mārtia cordī Bēlla fuere, hostemque truci configere dextra. Ellera qui Martis prælia

semper amat. Illīne bellātor equus campo sese arduns infert. Virg.

Bēllātrīx, īcis, f. Combattitrice. § Bēllātrīx, aŭdētque virīs concūrrere Virgo. Virg.

Bēllāx, ācis, adject. Guerriere, amator della guerra. Illie bellaci confisus gente Curetum, Lucr, Bēlie, adverb. Pulitamente, bene, SYN. Běně, půl-

chre, festive, lepide, egregie.

Bellerophon, ontis, m. Bellerofonte. SYN. Bellerophontes, &, Hipponomus. EP. Castus, constans, pudicus, audax, fortis, generosus, victor, māgnanīmus. PER. Glaucī fortīssīma proles. Īsthmīšcus jūvenīs (ab isthmo Achajæ), Chī-mæræ domitor. PHR. Bellerophon sīc fortis ěques superare Chimæram, Et Lycii potuit sterněrě monstra soli. Qui victor ah oppressa redřit cům laudě Chimára. Cui práda Chimára fuit. I Hoc genitum credas de sidere Bellerophontem. Mant. Fab. Figlio di Glauco, re di Corinto, tentato a commettere un grave misfatto da Stenobea, moglie di Preto, re d'Argo.

Bellerofontaus, a, um. Di Bellerofonte. Bellerophontæas indignaretur habenas. Claud.

Bēllieosus, a, ūm. Bellicoso, armigero. SYN. Bēllātor, bellīcus, bellīger, Martīus, fortis, andax, Māvortīŭs, ferox, magnanīmūs. ¶ Sēd bēllīcosīs fātă Quĭrītĭbŭs (alcaic.). Hor.

Bellicus, a, um. Guerriere, guerresco. SYN. Bellātor, fortis, bēlliger, Mārtiŭs, Māvortiŭs. J En-

sibns exertis bellică lætă Dea est (pent.). Övid. Belliter, vel Belliger, ă, ûm. Guerriere. ¶ Possideant: Quid belliteram communitus urunt. Claud. Aūt fērā bēllīfērās āddīte in ārmā mānūs (pent.). Ovid.

Bēlligerator, öris, m. Guerriere, SYN. Bellator. Bēllīgērātorēs nūtrīt tēllūs Ārīmāspos. Avien.

Bēlligero, as, avī, atūm, are, n. Guerreggiare, far guerra, SYN. Bello, pugno, certo, contendo, prælior, dimico, congredior. PER. Bellūm gero, agito. I Solus ego nequeo belligerārč trībūs (pent.). Text.

Bēttīpŏtēns, tīs, adject. Potente in guerra. SYN. Bellator, bellax, belliger, hellicus, pugnax, Martius, Mavortius. Bellipotens aptat rorantes

sāngnīnē crīstās. Virg. Bēliisčinās, ā, ūm. Trombettiere di guerra. ¶ Sīc mödő bellísőnő venientes flümine pügnax. Paul.

Bēno, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n., vel Bēllŏr, ārĭs, ātūs, ārī, dep. Guerreggiare, far guerra. SYN. Pūgno, cērto, dēcērto, contendo. præliŏr, bēllīgēro, dimico, congrēdiŏr. PER. Bēllā gērērē, movērē, ciere, agitare. Bello contendere. 9 Et nunc si bellare paras, atque hæc tibi mens est. Virg. Pülsant, et pietis bellantur Amazones armis. Id.

Bēllonā, ā, f. Bellona. Dea della guerra, sorella di Marte. SYN. Enjo, Pallas armata, bellică Pāllās. EP. Atrox, acerba, immitis, immānis, feră, savă, crudelis, împiă, asperă, ferox, barbără, făreus, întrepidă, horrendă, răbidă, făriālis, füribūndā, inhūmānā, ārdēns, lērvidā, vīndēx, hāstātā, trīstīs, ārmātā, mīnāx, dīscors, scělérātă, împlācābilis, crūčntă, sanguinea, lēthālis, lethifera, perfida, truculenta, exitiālis, infanda, nefanda, exitiosa, ferrea, feralis, Stygia, Tartarea, PER. Bellorum Dea, Martis soror. Māvērtiā Dīvā. Bēllicā, bēllipētēns, bēlligerā ārmīpotens, vel ārmīgerā Dea. Bellona impla cabile numen. PHR Martis Bellona soror cristātă. Ecce iterum Bellona fremens gravat ægide pēctūs. ¶ Quām cūm sānguinēō sēqnitūr Bēl-lōnā flăgēllo. Virg.

Bēllovācī, orum, m. plur. Il paese di Beauvais. PHR. Belgius hie auctor Belgarum, et Bello-

văcorum.

Bēltovācēnsis, is, m. f., e, n. Di Beauvais.

Bellovacum, I, n. Beauvais, città della Piccardia, PHR. Bellovacum struxit rex olim Belgius urbem.

Bēllua, a, f. Bestia. SYN. Fera, bestia, pēcus, brūtūm, animal. EP. Grandis, atrox, ingens, vāstă, īmmēnsă, sāvă, ferox, īmmānīs, frendens, īndomītā. Immānīs mēdīum vāstārēt bēlluš pöntüm. Claud.

Bēlinīnus, a, um. Bestiale, di bestia. SYN. Ferus, ferinus, crudelis, immitis. J Exceptus inde bel-

lŭīnīs faūcībūs (jamb.). Prud.

Bēltūm, ī, n. Guerra. SYN. Mārs, Māvors, Bēllōnă, pūgnă, cērtāměn, præliūm, cōnflīctus, armă, mīlitiă. EP. Acre, dīrūm, gravě, hōrridam, sævam, cradele, impiam, triste, fanestam, īnfāndām, něfāndām, īmmāně, miserum, rigidum, mortiferum, lethale, funereum, cruentum, ferale, sanguineum, discors, exitiale, furiosum, ēfferum, hostīle, pērfidum, Martium, Mavortĭūm, ārdēns, fērvidūm, ăcērbūm, āspērūm, förte, fērrēūm, āncēps, dŭbĭūm, īncērtūm, aūdāx, trèmendam, terribile, pestiferam, flebile, violentūm, lūgubrě, întestinum, lūctiferum, miserabřlě, scělěrátům, lácrýmábřlě, trůcůlěntům.PER. Bēllī fürör, răbies, turbo, tempestas. Bellorum flüctüs, procellä. Belli fülmen, tümültüs. Bellĭcŭs fŭrŏr. Rĭgĭdī cērtāmĭnă Mārtĭs. Dūrī Mārtĭs ŏpŭs. Bēllī pěrīcūlă, dīscrīmĭnă. Bēllī tædĭă. PHR. Bēllă tŭmēnt, bellă, hōrrīdă bēllă, £t Rhēnum Batavo spumantem sanguine cerno. Atram bellis arcessere mortem. Bella tonant, tötümque quätit discordiă mündüm. Nüllä sälüs bēllē. Lēthīfērīs opponere pēctora bēllīs. Emersūră brevī flagrantiă bellă per orbem. Lassabant agites aspera bella viros. Casar dum magnus ad altum fülminat Euphratem belle. Sævit toto Mars impins orbe. Impia monstriferis surgūnt jām prælia campīs. Flūctuat omnis Ā ie renidenti tellüs, nec dam horrida miscent Pralia, sed dubins mediis Mars errat in armis. Non secus îngenti beltorum Romă tumultu Concutitur. Martius ille aris rauci canor increpat, et vox Auditur fractos sonitus imitata tubarum. Bella per Emathios plusquam civilia campos.

Bēllūm gĕrĕrĕ. Far guerra, guerreggiare. SYN. Bello, belligero, pugno, certo, decerto, contendo, dimico, præliör, congredior. PER. Bellum, vel ārmā ciere, movēre, agitare. Bello contendere. Lācessere bello. In arma rucre. Armis concurrčrě cămpô. Děcerněrě ferrô. Gloměrárě mănům bello. Succedere pugna. Arma capere, sumere, căpessere. Mănum conferre, conserere. Prælia mīscērē, commīttere. Aliquem in pradia poscere PHR. Una cum gente tot annos hella gero. Ferrea, sangainea bella movere manu. Cum prima movent în prelia Martem. Teenm telis concurrere vellet. Înjustas acres et fera bella movent. Haŭd ălîtêr Trojāna ācies, ăciesque Lătina Coneŭrrunt, hæret pede pes densüsque virovir. Residesque movebit Türnus in armă viras. Horribilemque ferus Mavors ciet undique pugnam, BeHo finem imponere, Cessare, rompere, finire la querra. PER. Desistere bello. Arma, bellum poněrě, děponěrě, abjicěrě. Seceděrě ab armis. Extrēmām, ūltīmām mănūm īmponere bello. Hămeris deponere scută. Claudere belli portas. PHR, Stant terræ defixæ hastæ et scuta reponunt. Armă reponenda, et bellum exitiale căvēndum. Sēd finēm imposnit pugnā, fessumque Dăretă Eripuit. Me tămen accepta poterat deponere bellum Obside, me comitem, me pacis pīgnus habere. Imposita est sero tandem manus ūltĭmă bēllō.

Bēlluosus, ă, um, Pieno di bestie. Te belluosus quī rēmōtīs (jamb. cum syllaba). Hor.

Bēlius, a, um. Galante, onesto. 9 Bellus homo, et māgnus vīs īdēm Cotta vidēri. Mart.

Bēlus, ī, m. Belo, re di Fenicia, padre di Didone. Aŭxĭlĭō Bēlī gĕnĭtōr tūm Bēlŭs ŏpīmām. Virg.

Bēnāeŭs, ī, m. Lago di Garda nella Lombardia. ¶ Flüctĭbŭs, ēt frĕmĭtu āssūrgēns Bēnācĕ mă-

rīnō. Virg.

Běně, adverh. Bene. SYN. Běllě, rěctě, öptímě, egregie, apposite. Dux bene pugnantes incitat

ære viros (pent.). Ovid.

Benedico, is, xī, ctūm, ere. Benedire. Dat. rarius acc. SYN. Běně loquor, běně prěcor, volo, cúpio, faūstă precor. S Nec tibi cessaret doctus bene-dicere lector. Ovid.

Benedictio, onis, f. Benedizione. SYN. Fausta precatio, faustæ preces. J Confestim maledictus erit, benedictio per te. Vict.

Benedictus, i, m. S. Benedetto. EP. Castus, pins, věněrábilis. Hic vărias Běnědictůs ověs col-

lēgīt ab īsto. Mant.

Benefacio, is, feci, factum, ere. Far del bene, giovare. Neutr. dat. SYN. Bene mereor. PER. Muněrá do, dono, confero, tribno, colloco. 9 Si chārtæ sĭlĕānt quōd bĕnčſēcĕrĭs (asclep.). Itor.

Benefactum, i, n. Cosa ben fatta, benefizio. SYN. Grătiă, dönum, munus, officium. J Quid lăbor, aāt benefācta juvant? Quid vomere terras. Virg.

Benefición, ii, n. Beneficio, piacere, servigio. SYN. Grātĭă, donūm, mūnus, officiūm, meritum, beněfactům. EP. Amplům, grandě, magnificům, summum, grātum, præclarum, insigne, splendidum, rēgium, rēgāle, pretiosum. PHR. Numquam pigră fuit nostris thă gratia rebus. Apud memores veteris stat gratia facti. Pro quibus ut meritis referatur gratia jūrat Se fore mancipium tempis in omne tuum. Nec licet immemores muneris esse tui. 9 Beneficium qui recipit, obstrictus manet (jamb.). Virg.

Beneticus, ă, um. Liberale, benefico. SYN. Largus,

benīgnus, līberālis, mūnificūs.

Benevolentia, &, f. Affezione, benevolenza. SYN. Ămŏr, stúdĭūm, grātĭă, ămīcĭtĭă.

Benevolns, a, um. Affettuoso, amico. SYN. Amans,

ămīcus, benīgnus, studiosus.

Bēnjāmin, indecl., vel Bēnjāminus, ī, m. Beniamino, il duodecimo figliuolo di Giacobbe e di Rachele. EP. Förtis, potens, inclytus. Benjaminus hăbet heryllo nomen în îmo. Mill.

Bēnjāmīdæ, vel Bēnjīmītæ, ārūm, m. plur. 🖣 Bēnjämidæ dätä sõrte quibūs lætissimä tellüs.

Vid.

Benigne, adverb. Affettuosamente, liberalmente. SYN. Amīcē, comiter, hūmānē, hūmaniter.

Benignitās, ātis, f. Benignità, cortesia, amorevolezza.

SYN. Bonitas, comitas, mansuetudo, lenitas, clēmēntia, pietas, hūmānitas. Satīs supērque me benignitas tua (jamb. pur.). Hor.

Benignus, a, um. Benigno, amorevole, cortese. SYN. Bonus, duleis, facilis, comis, humanus, blandus, lēnis, plācidūs, mītis, ūrbānūs, mānsuctūs. ¶Āccipit în Teneros ănimum, mentemque beni-

guam. Virg. Beo, ās, āvī, ātūm, ārĕ, Beare, beatificare, far beato. Act. acc. pers. cum abl. rei. PHR. Bĕātum, vel lætum facio. I Munere te parvo beet,

aut încommodus ângăt. Hor.

Berceynthia, &, f. Cibele, così chiamata dal monte Berecinto nella Frigia. SYN. Cybele, Ops, Vesta, Dîndymene. J Felix prole virum qualis Berecynthia mater. Virg.

Berenice, es, f. Berenice, regina d'Egitto, moglie di Tolomeo Lago, e figliuola di Tolomeo Filadelfo e d'Arsinoe. Myrrină, deinde ădămās notis-

simus, ēt Bereniees. Juv.

Bereniceus, a, um. Di Berenice. E Bereniceo

vērtīcē cæsārīēm (pent.). Cat.

Bērgŏmūm, ī, n. Bergamo. EP. Āltūm, ēxcēlsūm, vēnūstūm, dēlēctābĭlĕ. PHR. Sūblīmī vērtĭcĕ collis. Excelsum căput attollens circumspicit hortos Fontibus irriguos, undantia messibus ārvă. Fātālēsque avibūs tumulos, volucrumque dölösä Süppliciä. Hist. Urhs est Italiæ Transpadanæ, in nona Italiæ regione a Plinio col-locata. J Bërgomëasquë domos pretas antiqua vocavit. Mant.

Bērnārdus, ī, m. S. Bernardo. EP. Pius, integer, īllūstris. PHR. Quī mūndo æthereos āfflāt Bernārdus odorēs. Quām vēre ā nardī nomine no-

men häbet.

Bērsābea, vel Bērsābee, es, f. Bersabea moglie di David. EP. Pülchră, förmösä, věnüstä. 9 Balněá Bērsābēæ, non extrīcābilē vinclūm. Var. Hist. Moglie d'Uria, e poi di Davide, madre di Salomone.

Bērīlius, ī, m. Berillo (pietra preziosa). EP. Viridis, micans, viridans, dives. I Beryllo paries,

ět řáspřdě lübrřeá sürgünt. Claud.

Bērytus, ī, f. Baruti, città di Fenicia. \ Antiquamque Tyrūm, Beryti et nomina grātæ. Fan. ¶ Hic Tyrus est opulens, et Berytus optima biblis. Avien.

Bēssī, örüm, m. plur. Popoli della Tracia o Bosnia. Vīvē: č quām misērum, ēst intēr Bēssosquē,

Getäsque. Ovid.

Bēstia, & , f. Bestia, bruto. SYN. Animal, fera, hēllua, brūtum, pēcus, armēntum. J Quæque per occultos occurrit bestia saltus. Pass.

Bětă, &, f. Bietola (erba). EP. Fātǔā, plēbēĭā, plēbētā, īnsīpĭdā. 9 Ūt sāpĭām fatǔæ fābrōrūm

prändĭă bētæ. Mart.

Bēthāniā, æ, f. Betania. SYN. Bēthānā, vel Bē-thānē, ēs. ¶ Bēthāniæ vieinā pētēns, čādēmquē rĕyērsŭs. Šedul.

Bethleem, f., indecl. Betlemme. Trbs est Judata Běthleëm, Dávídă cănôrům. Juv. Expl. B_{c-} tlemme, vittà della tribù di Giuda,

Bēthtēmicus, a, ūm. Di Betlomme. SYN. Bēthleus, Bethlemīticus. Crudelī tīnxīt Bethlemica com-

přtă cædě. Juv.

Bēthsāidā, w, et Bēthsāis, idis, vel idos, f. Betsaida, della Galilea. J Quinque ădeo sumus exi-gua Bethsaide creti. Vida.

Bētonica, a, f. Betonica (erba). Bētonicam ex dűrő prődést ássűméré Bácchő, Ser.

Bētuta, &, f. Albero, di cui facevansi i fasci consolari, portato da Francia in Roma. EP. Tenuis, viridis. Biānor, oris, m. Bianore, figlio del fiume Tosco e di Manto indovina. I Încipit apparere Bia-noris: hīc ubi densas. Virg. Bias, antis, m. Biante. Expl. Philosophus Prie-

nensis, unus ex septem Græciæ sapientibus. EP. Græcus, Prienæus, Prienensis. Prienæc Bĭā, quod plūs tibi tūrba malorum. Sid.

Bibāx, ācis, adject. Gran bevitore. § Bāssāridēs, quibūs ölfieiūm tēntārē Libācēs. Mant.

Bīblion, ii, n. Libro. SYN, Liber, codex, volumen. Bībliopola, &, f. Librajo, venditore di libri. SYN. Lībrāriŭs. Sēd qui mē vēndīt bībliopola putat pent.). Mart.

Bībliothēea, a, f. Libreria. EP. Docta, dīves. Quêm měă nôn tôtům Bibliöthēcă căpit (pent.).

Mart.

Bīblis, idis, f. Biblide (nome proprio). J Bīblida quid referam vetito que exarsit amore? Ovid. Ilist. Figlia di Mileto e di Ciane, la quale amava pazzamente Canno suo fratello, ed impaziente pel grande amore, miseramente s'impieco.

Bībtos, ī, f. Carta (albero). ¶ Nondūm flūminčās Mēmphīs contēxere bīblos. Lucr.

Bibo, is, bibi, bibitum, ere. Bevere, bere. Act. acc. SYN. Ebibo, pôto, haŭrio, exhaŭrio. PER. Aquim, fontem, amnem, vel merum potare, haūrīrē. Vīnūm, vel ăquām ore lībārē, dūcere, trăhere. Undas, seu lymphas faucibus, gutture plēno sorbēre. Undas faucibus accipere, sumere. Aspērgere gūttūrā lymphis. Sitim extinguere, rēstīnguere, explere, sedare, levare, prohibere, reprimere, compescere. Indulgere mero. Baccho, vel Bācchī implērī. PHR. Līmosaque flamīna potant. Delluit incerto lapidosus murmure rivăs. Sape sed exigiis haustibas inde bibi. Claudite jam rīvos puerī, sat prata biberunt. Tändem haurīre parat demīssīs stūmina palmīs. Cūrrēntem īlīgnīs pētārē cănālībns undām. Sēcūrēs lătřcēs, ēt lēnga ēblīviā pētānt. Vă-cuare vāsa referta mērē. Tētēs ēvācuare cadēs. Siccam fonte levare sitim. Duleis aquæ saliente sitim restinguere rivo. Lymphis recreare sitim. Aut Ararim Parthus bibet, aut Germania Tigrim. Virg.

Bibutus, a, am. Bevitore, che suga. SYN. Bibax, bibosus. Quem postquam bibulis allīsīt flu-

ctus ărenis. Ovid.

Biceps, cipitis, adject. Chi ha due teste. SYN. Bifrons, bivertex. Nec in bicipiti somniasse Pārnāssō (scaz.). Pers.

Bicolor, oris, adject. Di due colori. Myrrhea sylva sűhést bicölöribűs öbsitű báccis. Ovid.

Bicornis, is, m. f., e, n. Chi ha due corna. SYN. Břeorniger. J. Litteră Pythagoræ discrimine sectă břeorni. Virg.

Bicorpor, oris, adject. Chi ha due corpi. Scorpins, ara venit, formæque bicorporis astrum. Mant.

Bidens, tis, f. Agnello. SYN. Ovis, agna, pecus, bālāns, EP. Blanda, mollis, tenera, candida, lanigera. J Centum lanigeras maetabat rite bidentes. Virg.

Bidens, entis, m. Forca, che ha in cima due rami detti rebbi. EP. Vălidus, durăs. PHR. Versarem

vălido pingue bidente sotum.

Bidental, alis, n. Luogo dove sia caduto il fulmine: così detto, perchè in esso per purgarlo si sacrificavano degli agnelli, prendendo il nome di Bi-dental a bidentibus. ¶ Trīstě jăcēt lūcīs ēvī-tāndūmquě bĭdēntăl. Pers.

Bidhūm, ŭī, n. Spazio di due giorni. I Ego impětrárě něquéo hôc ábs tē bǐduum (jamb.). Ter.

Biennis, is, m. f., e, n. Di due anni. SYN. Bimus. Biennina, ii, n. Spazio di due anni. PER. Juge dửōrūm ânnōrūm spătřūm, vel întērvāllūm. Æstātūm sĕrřēs cōmplēndā dửārūm. PHR. Āļteră ducitur astas, Bis frigore constitit imber. Ūt pătria căreo bis frugibus arcă trita est. Dīssiliīt nūdo pressa bis ūva pede. Hie libi bīsque æstās bīsque cucurrit hyems. Bīs Sol duodena peregit signa. Bis me Sol adiit gelidæ post frigora brumæ, Bisque suum tacto pīsce peregit iter. Sīgnā recensebāt Sol bīs sua, tertius ībat Annus. Annua bīs flavīs revocantur mēssībūs āstrā. 🎙 Jāmque fere trācto pēr tērnā břennjá běllo. Pass.

Bifariam, adv. In due modi. J Ut dispertirem

öbsönyum höc bifariam (jamb.). Plaut.

Bifer, vel biferus, a, um. Chi due volte porta qualche cosa. ¶ Örnárēt cănĕrēm, bĭfĕrīqnĕ rŏ-sārĭă Pæstī. Virg.

Bīfidňs, ă, ūm. Fenduto, diviso in due parti. SYN. Bifurcus. Erigimur, setaque cadunt bifidosque relinquit. Ovid.

Biforis, is, m. f., e, n. Di due porte. Argenti bifores radiabant lumine valvæ. Ovid.

Biformis, is, m. f., e, n. Biforme, chi ha due forme. ¶ Mātrīs adultērīum monstrī novitāte bitormis.

Bifrons, tis, adject. Chi ha due fronti, bifronte. Sătürnüsque senex, Jănique bifrentis image. Virg.

Bifurens, a, um. Biforcato, forcuto. S Ense jacet nostro. Ramum prior ille bifurcum. Ovid. Bīgă, æ, f. Carro a due cavalli attaceati insieme.

¶ Aŭrora în roseis fulgebat lutea bigis. Virg. Bijigis, is, m. f., č, n., vel bijigis, š, ūm. Attaccato ad un giogo insieme con un altro. Martis equi bĭjŭgēs ēt māgnī cūrrŭs Āchīllĭs. Virg. Non tam præcipites bijugo certamine campum. Id.

Bilānx, eis, f. Bilancia. SYN. Lībrā, statērā, trūtinā. Jūdicis en exacta bilanx, nil transit inultum.

Bīlbīlīs, is, f. Bilbili, città del regno d'Aragona nella Spagna, dov' è nato il poeta Marziale. EP. Altă, aŭgūstă. ¶ Mūnĭcĭpēs aŭgūstă milii quōs Bīlbīlīs āerī Mēntě erčāt, răpidīs quos Sălocīngit ăquis. Mart.

Bītbiticus, ă, ūm. Nativo di Bilbili. 9 Mārginibūs quās Bīlbĭlĭcō făbĕr īmbŭĭt īguĕ. Mant. Hinc

vātēs Bīlbilicus, pro Martiali.

Bilibris, is, m. f., e, n. Di due libbre. I Nölö mihī ponas rhombum, mollumve bilibrem. Mart.

Bitinguis, is, m. f., č, n. Belingue, di due lingue. I Quippe domum timet ambiguam, Tyriosque

bilingues. Virg.

Bītīs, is, f. Collera, rabbia. SYN. Īrā, furor, rabřes, îracundřá. EP. Atră, flavă, croceă, ăcerbă, ămără, difficilis, māscălă, siecă, ârdens, fervidă, fčrox, rapida, commota, flammata, tumida, iniquă , hôrridă, pâllidă. PHR. Bile tumet, turget, türgéseit. Ergo übi commotá férvét plébécülá bīle. Călido sub pectore masculă bilis Intumuit.

Bīlīs inhūmānī soror īrācundă füroris. I Non secus ac răbies ardenti percită bile. Mant.

Bilix, īcis, adject. Tela tessuta a due licei, o fili torti. I Lancea consequitur, rumpitque infixa

Bilūstris, is, m. f., č, n. Di due lustri, di dieci anni. SYN. Děcēnnis, děcēnnalis. Pērgama cum căderent bello superată bilustri. Ovid.

Bimaris, is, m. f., e, n. Cosa posta fra due mari. J Quæque ürbes álíæ bímári clauduntur áb Ísthmö. Ovid.

Bimater, tris. Chi ha due madri. Ignigenamque, sătumque îterum, solumque bimatrem. Ovid. Bimātūs, ūs, m. Spazio di due anni. SYN. Bien-

nĭüm.

Bimēmbris, is, m. f., ē, n. Di due membra. SYN. Bicorpor, bitormis. § Ecce rūūnt vāsto trepidī clāmore bimēmbres. Ovid.

Bimēstris, is, m. f., ĕ, n. Di due mesi. \ Extăque de porca crudă bimestre tenet (pent.). Ovid. Bīmus, a, um. Di due anni. Tām vitulus bīmā

cūrvāns jām cornuă fronte. Virg.

Bīui, bīnā, bină. Due, o a due a due. SYN. Gěminus, gemellus, uterque, ambo, duo. 9 Bis věnít ad mulctram, binos alit uběrě fætus. Virg.

Binominis, is, m. f., e, n. Chi ha due nomi. PER. Gemino de nomine dictus. Inde sub Ascanii

ditione binominis Alba. Ovid.

Bion, ouïs. Bione, filosofo sottilissimo, discepolo di Crate. EP. Doctus, subtilis, callidus, acer, disērtus. Hinc Bioneus, a, um. Ille Bioneis sērmonībus, ēt sale nīgro. Hor

Bǐpāliūm, iī, n. Vanga, zappa. \ Bǐpāliōs, aūt lǐgönibüs scröbem deplens (scaz.). Scalc.

Bipartitus, a, um. Diviso, separato in due parti, bipartito. SYN. Dīvīsus, dīssēctus. Sēcta bipārtītā cūm mēns dīscūrrīt ŭtrāquě. Ovid.

Bipătens, tis, adject. Cosa che s'apre in due parti. SYN. Biforis. Insultant, portis alii bipaten-

tibus adsunt. Virg. Bipčdātis, is, m. f., č, n. Di due piedi. SYN. Bipědanůs, břpědaněus. Ad summum totus mo-

dülî bipedalis et idem. Hor.

Bipennifer, a, um. Chi porta l'accetta. SYN. Secūriger. PHR. Bipennī, bipennibus, hāstā, secūrī, vel secūrībus înstructus, armatus, horrens, minax. J Össä bipenniferi sie sint mäle pressä

Lycurgi. Ovid.

Bipennis, is, i. Accetta, che taglia da due parti. SYN. Ascia, securis. EP. Dūra, ferrea, ferata, vălidă, rigidă, fulgens, minax, crueută, vulnifică, PIIR. Argento fulget cælātă bipēnnis. Ferro sonat acta bipenni Fraxinus. Ure sata, ēt vălidam în vites molire bipennem. I Nunc vălīdām dēxtrā răpīt īndēfēssā bīpēnnēm. Virg.

Bipeunis, is, m. f., e, n. Chi ha due ale. SYN.

Alātus, pēnnātus.

Bipēs, pedis, adject. Chi ha due piedi. 9 Et jūncto bipedum cursu metitur equorum. Virg.

Biremis, is, f. Burchio, nave a due ordini di remi. Sie memorat, geminasque legit de classe birēmēs. Virg.

Bis, adv. Due volte. SYN. Adhūc, ĭterum. J Tum bis ad occasum, bis se convertit ad ortum. Ovid. Hīc tibi bis āstās, bisque cucurrit hiems (pent.).

sāltæ quō mōre sŏlēnt, āterque Gelonus. Virg Hist. Popoli della Tracia, i quali si cibano di latte e di sangue di cavallo.

Bison, tis, m. Bufolo (animal fiero). SYN. Būbălus. EP. Ferus, villosus, sylvestris, nemorosus. Illi cessit atrox bubalus atque bison (pent.). Mart.

Bīssēnī, æ, adject. plur. Dodici. SYN. Bīssēx, duodeni. Ductores pueri bisseni quemque

secuti. Virg.

Bīssēxtūs, ī, m. Bisesto. Bīssēxtīlis ānnus. Anno bisestile. ¶ Hīne bīssēxtīlis tūm dēnīque nāscitur annus. Buch.

Bīssōu, ōnis. Bissone figlinolo di Marte e di Calliroe, fabbricatore di Bissonia. Saeva velut gelidis Ciconis Bissonis in oris. Virg.

Bistones, um, m. plur. Popolo della Tracia. SYN. Bīstonidæ, Bīstonii, Thrāces, Getæ, Sarmatæ. EP. Fěrī, bārbărī, sævī, bēllīgěrī, crūdēlēs, ınhumanı. Et Rhesi domus, et lunatis Bistones ārmīs. Sil.

Bîstoniă, &, f. Buren, città di Tracia. PER. Bî-

stonis oră.

Bīstonis, idis, f. Buronese, della Tracia. ¶ Tūtă tămēn bēllē Bīstěnis ērā fuit (pent.). Övid. Bīstěnius, ă, ūm. Di Romania. J Fēssaque Bī-

stonia membra lavabis aqua (pent.). Ovid.

Bĭsñleŭs, ă, ūm. Forcuto. ¶ Pūlvěrěūmquě sŏlūm pědě pūlsāvērě bĭsūlcō. Ovid.

Bisultor, oris, m. Che s'e rendicato due volte. I Rite Deo, nomenque datam, templumque bisultor. Ovid.

Bīthynia, æ, vel Bīthynis, idis, f. Bitinia. SYN. Bēbrycia, Mygdonia. ¶ Thynī Thrāces erānt, que nunc Bithynia fertur. Claud.

Bītbynicus, vel Bithynus, a, um. Di Bitiuia, paese dell' Asia. I Jam te rem factam, Bithinice, crēdis habēre. Mart. (Primam in Bithynus corripnit Juvenalis). J Quanquam et Cappadoces făciant, equitesque Bithyni.

Bitumen, inis', n. Bitume. EP. Nigrum, pinguč, liquidum, tenāx, coctum, fumāns, Semīramium. PHR. Tetro concreseit odore bitumen. Lentūmque bitūmen aheno Concoquitur. Ille Semīrāmio calefacta bitumine tela. Utve tenax gravida manat tellure bitumen. Ovid

Bitumineus, a, um. Pieno di bitume. 9 Sive bitūminėm rapiūnt incendia virės. Ovid.

Biturīx, igis, m. Vomo di Bervy, provincia di Francia. Et Biturīx, longisque leves Axones ĭn ārmīs. Luc.

Bivertex, icis, adject. Chi ha due capi. Deliŭs īnsūrgīt, sūmmāquĕ bīvērtīcīs ūmbrā. Stat.

Bivium, ii, n. Bivio, luogo di due vie. EP. Anceps, dăbiām, fallax, ignotăm, difficile, incertum. āmbigňum. ¶ Et tůňs in bivio detineatůr amor (pent.). Ovid.

Bivius, ă, um. Luogo di due vie. 9 Ut bivias armāto obsidām mīlite fances. Virg.

Blæsns, a, um. Scilinguato, balbo. SYN. Balbus, bālbūtīčus. § Ēt nomēn blæso gārrišt öre meum (pent.) Mart.

Blande, adv. Carezzevolmente, vezzosamente. SYN. Blandiŭs, comiter, molliter, suaviter. ¶ Et sătităti agui luduut blandeque coniscant. Lucr.

Blanditoquus, a, um. Di dolci parole. 9 Blandilŏquīs ölīm cāpta ēst sērmönības Ēvā. Arator.

Bīsāltā, ārūm, m. plur. Popolo della Tracia. J Bī- | Blandimēntūm, ī Lusingamento. Lainga. SYN.

Blanditia. illecebra. Levelusura Deum, cui

bländimentä, precesque. Ovid.

Biandior, īris, ītus, iri. Lusingare. Depon. dat. SYN. Adūlor, assentor. PER. Blandis vocibus īllĭeĭo, īllăqueo. Blandĭsonīs verbīs capto, mulcčo, lenio, delinio. Blanda loqui. Blanda verba dăre, fundere. Dicere blanditias. Fleetere blanditiis. Blanditias ingeminare. ! Mentiris, vanoque tibi blandīris honore. Mart.

Blanditia, arum, f. plur. Fezzi, lusinghe. SYN. Blandītus, blandimenta, illecebra, lenocinia. EP. Dülces, tenera. molles, argūta, mellīta, vānā, fictā, mūliebrēs, dŏlōsā. PER. Blānditiā möllēs, aūrēsquē jūvāntĭā vērbā. Dūlcĭā vērbā. Blanda voces, Blanda dieta. Mitissima verba. Mistăque blanditiis puerilibus osculă junxit.

Blandītus, us, m. Lusingamento, lusinga. I Ül res pēr Veneris blandītum sæcla propagent. Lucr.

Blandus, a, um. Lusinghevole, piacecole. SYN. Comis, grātūs, dūleis, mollis, plaeidūs, suāvis, benīgnūs. Quid mea colla tenes blandis ignare lacertis? Ovid.

Blandusia, a, f. Fontana nel paese di Sabina nell'Italia. PER. Fons Blandusiæ. V. Fons. 9 0 föns Bländňsĭæ splčndĭdĭör vĭtrö (asclep.). Hor.

Blasphēmia, &, f. Bestemmia. EP. Impia. J Non tălit ülterius tanti blasphemia monstri. Prud. Blasphēmo, as, avī, atum, are. Bestemmiare.

Act. acc. Blasphēmus, a, ūm. Bestemmiatore. Impia bla-

sphēmī cecidit domis ēcce Caiphæ. Prud. Blătero, as, avi, atum, are. Tartagliare, parlar goffumente. Neut. J Aūdīt, cūm māgnō blătěrās clāmōrě, fŭrīsquč. Hor.

Blătero, onis, m. Cicala, cicalone. SYN. Loquax,

līnguāx, gārrūlūs.

Blāttă, æ. f. Tignuola, verme che rode i panni. SYN.
Tĭnĕā. ¶ Stēllĭŏ, lūcĭfňgīs cōngēstā cňhīlĭā

blättis. Virg.

Blena, arum, m. plur. Popoli d'Etiopia senza vapo, che avevano gli occhi e la bocca nel petto. SYN. Blemia. Per Meroen, Blenasque feros, äträmque Syenen. Claud.

Blītum, ī, n., vel Blītus, ī, m. Bietola (erba). § Non-āssīs, fācīs ohlītum, lupānār. Cat.

Boa, &, f. Serpente di non ordinaria grandezza. Pictă cătem scytăle, turpi boă flexilis alvo.

Boarius, a, um. Di bue. Arvaque mugitu sancite

höäriä löngö. Prop.

Boatus, us, m. Muggito di buc. SYN. Mugitus. Intonat et longo mügit speluncă boatu. Mant.

Bobers, idis, f. Lago della Tessaglia vicino al monte Ossa, SYN. Bæbis, Bæbias. ! Ire per Ossæam răpidās Bāběidă sānguis. Luc.

Bwotia, w, f. Beozia nella Grecia. SYN. Aonia, Cādmēis, Ögygia, Hyantis. 1 Delluxere comis,

quærit Bæötia Dircen, Ovid.

Booticus, et Bootins, vel Bootins, a, am di Beozia. § Inviă, fecissent venti Barotăque tellas. Ovid. Boetiŭs, ii, m. Boezio, filosofo e poeta famoso. PHR. Tū păter, et pătrize lumen, Severine Boeti.

Böttémí, örüm, plur, Boemi, popoli di Alemagna. SYN, Alpřečlæ, EP, Acrès, sævî, trňcěs, incúlti, f Tē dűcĕ Pānnönĭī sævös frēgērĕ Böhēmös.

Boletus, i, m. Uocolo (specie di fungo). SYN. Fangus. § Bőlétűs dőminő, séd quálém Claudiús édit. Juv.

Bolis, idis, f. Piombino, o strumento di piombo, che s'appicca ad una cordicella per trovar l'altezza de fonti, o le diritture delle acque. I Hocholides longaque trabes, xiphiaque, docique. Mant.

Botus, I, m. Rete, laccio. Omnes qui fuerant.

ēnumērāssē bolos (pent.). Aus.

Bombardă, &. I. Bombarda, moschetto, cannone. SYN. Cătăpultă, tormentum, EP. Æněa, ferrěa, Mārtia, bellica, īgnea, Vulcania, tonans, hoiridă, lethālis, lethiferă, mūrālis, glandiferă. PER. Martium, bellicum fulmen. Tormentum murale. Belligerum tonitru. Armatum globulis telum. Cānnā vūlnīfīcā. Māchīnā fūlmīnīs āmūlā, Vīx mūrīs tölerāndā lūcs. PHR. Fūlmīnēō vālīdos quæ dějřeřt împětě mūrôs. Māchřnă glandřfěrô cum fulminăt mucă bombo. Qum raucis jăcit mreă falmină bombis. Îngenti fâlmine muros Concutit ignivomo pulsus ab ære globus. Tormentum ingentem lätö vomit öre favillam.

Bombito, as, avi, atum, are. Rimbombare. Neut. Bombilat ore legens munera mellis apes (pent.).

Bombus, i, m. Rimbombo. SYN. Claugor, mūrmur, strepitus. EP. Raūcus, sūrdus, gravis, tumidus, raūcisonus, resonaus, horrisonus, terrificus. PHR. Mültî raŭcisonos efflabant cornua bombos, Horrifico simulante tonitrua bombo. Torva Mimāllopēis implērant cornuă bombis. Pers.

Bombyeimis, a, um. Cosa di seta. 9 Delicias, et

pānnienlās bombyeinus ūrīt. Juv.

Bombyx, yeis, m. Bigatto, verme che fa la seta. EP. Indicus, pendulus, aureus, tenuis, niveus, solers, industrius, ingeniosus, lanifex, lanivomus. PER. Vērmis Indicus, sēricus. Lana artitex, Lanifex, vellanivomus vermis, Lanivomum gěnůs. PHR. Něc sĩ qua Ārăbřeō lűcēt bōmbycě puella. Fila tenacia hombyx ore vomit. Pretiosăgně stămină bombyx élfundit. Edunt bombyces nitidum de pectore filum. Effundunt quæsītā pēr ævūm Stāminā, dītis opēs ūterī. Tam lévě bombyx nec pendůlůs ürgět opas pent.). Mart.

Bona, &, f. Bona. Dea, alla quale solo le femmine sucrificavano, SYN. Faŭnă, Sentă, Fătuă. J Sacră Bona maribus non adeumla Dea pent.). Tib. Bona, orum, n. plur. Beni, ricchezze. SYN. Divitia,

commodă, opes, fortună. EP. Multă, grată, jucũndă, blândă, plăcidă, îngentră, frăgiliă, că-dūcă, volucriă, făgăciă. 9 Et jam dîvitibûs mêns črăt aûctă bonis (pent.), Mant.

Bomtas, atis, f. Bonta. SYN. Probitas, virtus, přětás, EP. Sůmmă, îngêns, îmmênsă, dûleis, candidă, mitis, clemens, hūmană, piă, sanctă, plācidă, nată, înnată, honestă, ămabilis, înnocăă. 🦣 Māgnă tămēn spēs ēst īn bŏnĭtātĕ Đĕī (pent.). Ovid

Bonoma, a, f. Bologna, EP, Studiosa, nobilis, lõngă, îngentosă, bellică, illūstris, potens, ārmigera. PHR. Studiorum mater. Custos Casarca quam līdā coronā. Quā tūrrēs supērās ēdūxit in aurās. § Sūtov cērdo dēdīt tihi, culta Bononia, manus. Mart. Hist. Celebris urbs in

B'nonia. a, f. Bologna al mare, città di Francia. SYN. Böllöniá, Géssőriácúm. EP. Fidá, Gállicá, mūnītă, tūrrītă, potens, āquoteă, PHR, Aspicit Anglorum vicină Bononia portus.

Bonus, a, um. Buono. SYN. Probus, rectus, justus, înteger, honestus. PER. Cultor, amans, vel öbsērvāntīssīmus æquī. Rēctī custos. Imitator honestī. Vitio carens. Sine crimine vivens. Fallěrě něscius. Expers doli, fraudis. Intěgěr vitæ scělěrisquě pūrůs. Přětátě insignis. PHR. Quō non est meltor, jūstior, æquior, vel sanctior alter. Nalli probitate secundus. Non illo melior quisquam nec ămantior sequi Vir fuit, aut īllā reverentior ūlla Deorum. J Esto bonus mīles, tūtor bonus, arbiter idem. Juv.

Boo, as, avī, atūm, are. Muggire. SYN. Mūgio,

Bootes, m. Boote (costellazione). SYN. Āretūrūs, Āretophylāx. EP. Aretous, tārdus, sērvus, piger, īgnāvūs, frīgidus, gēlidus, horridus, glāciālis, Sejthieus. PER. Sīdus Hyperboreum. Custos Erymanthidos Ursæ. Hyperboreæ glacialis portitor Ursa. Te quoque turbatum memorant fügīsse, Bööte. Ovid. V. Arctophylax.

Borbonides, æ, m., vel Borbonius, a, ūm. Di Borbone. PHR. Börbönium nömen cunctis venera-

bile terris.

Boreas, &, m. Borea, tramontana, vento boreale. SYN. Aquilo. EP. Asper, dūrus, acerbus, crūdēlis, mināx, sævūs, immitis, terox, rigidus, horrifer, violentus, præceps, celer, rapidus, hibērnus, frīgidus, gelidus, nubilus, glaciālis, nīmbosus, procellosus, Areticus, Caspins, Rīphæūs, Scythicus, Itypērborčus. PER. Borčās gĕlĭdā bācchātŭs ăb Arctō. Armātŭs tūrbĭně. Nĭvēs spärgens. Ab axe hiberno furens. PHR. Qui gělidam spargit ab axě nivem. Aerios rapido pērvērtīt tūrbīne campos. Qua gelidūs, Boreas Aquilonibus înstăr ăcutis. Scythiam, septemque tríonēs Horrifer invāsīt Boreās. ¶Ēcce autēm Boreās āngūsta ā sēde Pēlorī, Virg.

Boreus, a, um. Setteutrionale. SYN. Aquilonius. Vītā procūl pātrīā pērāgēndā sūb āxē Borēo

est. Ovid.

Bēs, bŏvĭs, m. Bue, toro. SYN. Taūrūs, jūvēncūs, vĭtūlūs. Vacca. Vāccā, jūvēncā, vĭtūlā. EP. Dārus, fortis, validus, agrestis, robūstus, tardus, piger, obesus, tumidus, pinguis, opimus, arator, agricolă, lăborifer, rūricolă, torvus, minax, corniger, ferox, împătiens, îndomitus. PER. Caltor agrī, vel ăgēllī. Cornū ferox. PHR. Rūrīcolæque boves, natī tolerare labores. Fortis arat valido rūstīcus arva bove. Alba jugum niveo cum bove văccă subit. Ille meos errare boves, ut cernis ět īpsūm. Virg.

Bösphöranus, et Bösphöricus, vel Bösphörius, a, um. Di Bosforo. S Egerit Ionio, Bosphorioque

mărī (pent.). Ovid.

Bōsphŏridæ, ārūm, m. plur. Cosa vicina a Bosforo. Bösphöridæ öbversis in terram valtibus ibant. Mant.

Bosphorns, i, m. Bosfora, stretto di mare. EP. Angūstŭs, ĭnērs, rellŭŭs, Thrāx, Thrācĭŭs, Scythĭŭs, Cīmmerius. J Thrācius Eūxīnīs quā Bosphorus æstuat undīs. Mant. Expl. Vi sono due Bosfori, uno chiamato Tracio vicino a Costantinopoli, l'altro Cimmerio nell'entrata della palude Meotide, da cui hanno preso il nome i Cimmerj

Botellus, i, m. Salcissinolo. SYN. Hilla, hillan, bötülüs. Set pültem niveam premens bötellüs

phal.). Mart.

Botris, i, m. Graspo, o grappolo d'uva. SYN.

Ūvă, răcēmus. 9 Nēctareis colles botris spoliantur aprīcī. Mant.

Bovile, is, n. Stalla da bue. SYN. Bubile, sei tum,

præsepe, stabulum.

Bovinor, aris. Muggire, e metaf. ingiuriare. Ilinc Bovīnātor, oris. Chi muggisce, a chi dice ingiurie. Hine strīgosūs, bovinātorque ore improbūs dūrō. Lucil.

Bovīnus, a, um. Bovino, di bue. SYN. Bövīllus, bubulus. Sīceent nee primum latentes ora bovīno. Nat.

Brăbântiă, &, f. Brabanza, Durato nel paese basso. EP. Clara, nobilis, dives, amona. Dives et űberibűs celebrata Brabantia campis. Mant.

Brabantus, vel Brabantinus, a, um. Di Brabante. Sceptră Brăbantorum cum Venceslaus hăberet.

Ovid.

Brabentes, æ, m. Giudice governature dei giuochi. Brabinm, vel Bravium, ii, n. Vittoria, o premio della vittoria. PER. Pălēstræ præmium. Solūs brăvīī dūplicis (jamb.). Prud.

Brāccă, a, f. Braghe. EP. Gālla, Gāllica, laxa, āmpla, Seythiea. Pēllibus et laxīs ārcent mala

frīgörā brāceīs. Övid.

Brāccātňs, ă, ūm. Chi porta braghe. ¶ Tēlă fugācis

equi, et braccati militis arcus. Prop.

Brāchinn, ii, n. Braccio. SYN. Lăcertus, ulna. EP. Lacteum, candens, candidum, formosum, těněrům, möllě, věnůstům, löngům, důrům, vălidum, firmum, nervosum, forte, robustum. PHR. Collo dăre brachiă cîrcum. Fulgentiă brāchia collo înjieit. Ostendīt latos humeros, āltērnāque jāctat Brāchia protendens, et verberät ictibus auras. Submittitque graves huměrős, et fortia laxat Brachia, Laudat digitosque. manasque, Brachiaque, et nudos media plus pārtě, lacertos. Brachiaque ad superas interritus ēxtŭlĭt aŭrās. ¶ Îlli īntēr sēsē māgnā vī brāchĭă töllünt. Virg.

Brāchiotum, i, n. Piccolo braccio. SYN. Brāchium. Brāchmānēs, ūm, vel Brāchmānæ, ārūm, m. plur. Bracmani, filosofi indiani. PHR. India Brachmānēs colnīt, sha Gallia Bardos.

Bractea, a, f. Foglia d'oro o d'argento, o d'altra metallo. EP. Anrea, mrea, argentea. Ilice sic

lēnī crepītābāt brācteš vento. Virg. Brācteŏtā, æ, f. Piccola foglia d'oro. Neptūnī quī Brācteolām de Cāstore dūcat. Juv.

Brāctčātor, orīs, vel Brāctčārius, ii, m. Battitore, chi batte oro, od argento.

Bragada, vel Bagrada, a, m. Megrada, fiume del-PAfrica. Lentus arenoso spumabat Bragada

campo. Sil. Brāssică, &, f. Cavolo. SYN. Caulis. J Frænat commixto cum fervet brassica vino. Ser.

Brēnnus, ī, m. EP. Gāllus, inclytus, generosus. J Törridă sacrilegum testantur limină Brennum. Prop. Hist. Capitano de' Francesi nella battaglia che diedero questi ai Romani, dopo cui entrarono vittoriosi in Roma.

Brěvi. Di corto, di fresco. SYN. Jām jām, mox, modo, brevī tempore. Brevemente. Paūcīs, breviter.

Brevia, ûm, n. plur. Secche, luoghi pericolosi per fermarsi le navi a cagione della poc'acqua. In brevia et Syrtes ürget miserabile visu. Virg.

Breviarium, ii, n. Breviario. SYN. Compendium,

sūmmă, ĕpĭtŏmē.

Brevio, as, avi, atum, are. Abbreviare. Act. acc.

SYN. Abbrevio, contraho, corripio.

Brevis, is, m. f., e, n. Breve, corto. SYN. Parvus, modicus, pusillus, exignus, angustus, eurtus, contractus, concisus. PER. Paucis dico, expedio, contrăho. Paucis multă refero. PHR. Quidquid præcipies, esto brevis. Et breviora tibi, non měliora, placent. Tityre, dům redeo (brevis ēst via', pāsce capellas. Virg.

Brevitās, ātis, f. Brevita, cortezza. J Non licet hie vitā dē brevitāte queri (pent.). Mart.

Breviter, adverb. Brevemente. SYN. Brevi, paucis. Fröns brevis ātque modus breviter sīt nāribus uncis. Mart.

Briareius, a. um. Di Briareo. Appetint centum

Briăreiă tergă lăcertis. Claud.

Briarens, ei, vel či, et čos, m. Briarco. SYN. Ægcon, EP. Crūdelis, savas, immanis, vastis, centimanus, centumgeminus. Armatum immēnsus Briareus stetīt æthera contra. Stat. Fab. Gigante, qual fingono i poeti, che avesse cento braccia e cinquanta busti.

Brīsēis, idis, f. Briseide, Ippodamia. SYN. Hippodămiă, Lyrnessis. EP. Lyrnessiă, servă, pulchră, nivča, Phrygia, Achillea, Quam legis, a rapta Brīseide littera venit. Ovid. Hist. Ippodamia,

così chiamata da suo padre Briseo. Britannia. &, f. La gran Brettagna, o Inghilterra.

Dicitur et nostros cantare Britannia versus.

Britannicus, a, um. D'Inghilterra, o di Brettagna. Quanto delphinis balană Britannică măjor.

Britannus, i, m. Inglese. SYN. Anglus. EP. Audax, förtis, belliger, pugnax, feröx, Arctous, extremus, sapositus, occidius, flavus, pictus, caruleus, gelidus, aquoreus. J Et penitus toto divisos örbě Britannös. Virg.

Brito, onis, m. Nativo di Brettagna, SYN, Armoricus, Aremoricus. Quæ nec terribiles Cimbri, nēc Brītones anguam. Juv. Quam vēterēs brāceas

Brītonīs pauperis, ēt quam. Mart.

Britomartis, is. vel idis, f. Britomarte. SYN. Britone, Dictynna. Ignea Creta properat Britomartis ab Ida. Claud. Hist. Ninfa di Candia, la quale si precipitò nel mare per fuggire la vio-

lenza del re Minos. Brīxiā, ā, f. Brescia. EP. Forcundă, opulentă, nobilis, belligera. PHR. Præclaris inclita bellis. Templis religiosa piis. Altis elarissima teetis.

Bromins, ii, m. Bacco, SYN, Bacchas, ! Thuraque dant, Bacchamque vocant, Bromiumque, Lyaūmquě, Ovid.

Brontes, a. vel is, m. Bronte, J Brontesque, Sterőpésque, ét nűdűs mémbrá Pyrácmón. Virg. Fab. Uno dei ciclopi ministri di l'ulcano.

Brotheus, I, vel cos, m. Brotco, figlio di l'ulcano e di Minerea. 9 Quodque ferunt Brotheum fe-cisse cupidine mortis. Ovid,

Brūchis, i, m. Bruco, verme che rode principalmente la verdura. J Aŭt populator edit gemmantia

gēmīnā brūchūs. Prud.

Brůmă. æ, f. Bruma, verno. EP. Albă, cănă, căndidă, savă, asperă, algidă, frigidă, rigens, glăciālis, rigidā, nīmbosā, mādens, inīquā, horridā, decembralis, hiberna, întractabilis, aquilonia. PER. Brūmæ frīgus, frigora, nīmbī. Horrida cano brūmš gelu. Savo frīgore brūmš rīgēt. Brūma novī prīma est veterīsque novīssīma Sölis. J Usque sub extremum brumæ intractabilis imbrem. Virg.

Brumalis, is, m. f., e, n. D'inverno, brumale. Quale solet svlvis brūmāli frigore viscum. Virg.

Brundusium, ii, n. Brindisi. EP. Antiquum, fluctisonum, obliquum, flexuosum. PER. Brundusii tūtās māgnūs conscendit in ārees, Lucan, Hist, Urbs est Apuliæ, ad mare Adriaticum sita.

Brūtūm, ī, n. Bestia, animale. SYN. Feră, belluă,

pčeŭs, ānimal, bestia.

Brūtus, ă, ūm. Bruto, stupido, brutale. SYN. Ferus, ferinus, tārdus, hebes, stūpidus.

Brya, &, f. Tamarice (arboscello). SYN. Tamarix,

tămărice, myrică, myrice.

Bryonia, w, f. Brionia (erba). J Achradus, indomitasque Bryonius alligat alnos.

Bābātus, ī, m. Bufolo. SYN. Bison. J Illī cessit ătrox bubălus atque bison (pent.). Mart. Būbāstis, idis, f. Diana, così detta dalla città di

questo nome, in cui eravi un tempio consecrato alla dea. J Sanctaque Būbastīs; variīsque coloribus Apis, Ovid.

Băbile, is, n. Stalla dei bovi. SYN. Bovile.

Būbo, onis, m. f. Barbagianni (uccello). SYN. Noctua. EP. Ater, feralis, dīrūs, mæstus, trīstis, lūctīfer, infestus, funestus, infelix, infaustus, sinīster, Stygius, tūrpis, fædus, raucus, que-tulus, noctūrnus, trepidus, noctivagus. PER. Noctis avis. Pāllādis ālēs, Nuntia mortis avis. Ales noctivaga, pramintia fati. Triste canens. Mörtis, vel fati nuntius ales. PHR. Humano generi trīstia fata canit. Tēcto profanus incăbăit babo. Îgnavas babo diram mortalibăs omen. Et canit liorrendum ferali carmina bubo. Nocte sedens tetrum canit împortună per umbras Carmen. Solaque culminibus ferali carmine būbo. Virg.

Būbūtešto, ās, āvī, ātūm, ārĕ, vel Būbūleštŏr, āris. Fare da bifolco. J Decet me ămāre, et te būbūleitārier (jamh.). Plaut.

Bubutcus, i, m. Bifolco. EP. Darus, agrestis, incultus, rusticus, pauper, infelix, miser, sordidŭs, hīrsūtŭs, vigil, tardŭs, pigër, îgnāvŭs. PER. Ārmēntāriŭs pāstör. Ārmēntī dūctör. Bŏūm enstos, magister. Vēnit et Upilio, tardī venere băbūlei, Virg.

Băbătăs, ă, tim. Bocina, di buc, SYN, Bövînăs, būcerăs. ¶ Meăs îste sănguis verăs est, non băbălăs (jamb.). Prud.

Buecă, &, f. Bocca. SYN. Os. EP. Tumens, înflătă, tūrgens, tūrgidā, rubens, tumidā. J Omnia proficiunt tumefactas grandia buccas. Faust.

Būceina, a, f. Corno, tromba. SYN. Cornū, tuha, æs, lituus, elassieum. EP. Martia, bellica, elassĭeă, raūcă, sŏnāns, cănōră, înflātă, clāngēns, ănīmāns, fēră, dīră, fūnēstă, mētūēndā, lūctīsonă, PHR. Buccină funereos clangit în usus. Et teră bellă cănit, Terrificis rumpit clangorībūs aūrās. Bēllo dāt sīgnūm raūcā crūentūm būceina. Excitat infestos tūrmālis būceina somnos. Tum vēro ad vocem celeres, qua būccina sīgnām, Virg.

Büceinator, öris, m. Trombettiere. SYN. Tübicen. Bůccůtă, æ, f. Visiera. Lôrica, čt fráctá de cás-

side būccula pendent. Juv.

Bucephalus, i, m. Bucefalo, cava lo di Alessandro. SYN. Equus.

Būcĕrĭĭs, vel Būcĕrĭs, ă, ūm. Di bue, bovino.
¶Lānīgĕrōsquĕ grĕgēs, ārmēntăquĕ būcĕră pāvĭt.
Ovid

Būcŏlĭcŭs, ă, ūm. Cosa appartenente ai bovi, o ai pastori. § Būcŏlĭcīs jŭvčnīs lūsĕrāt āntĕ mŏdīs (pent.). Ovid.

Būchia, a, f. Vitellina. SYN. Jūvenca. § Floribus īnsūltent, aut errans būchia campo. Virg.

Būcňiŭs, ī, m. Piccolo bue. SYN. Bās.
Būfo, ōnĭs, m. Botta, rospo. EP. Fædås, tūrpĭs, fætĭdňs, cœnōsňs, palūstrĭs, timĭdňs, lēthālĭs, nŏcňňs, venēnífer, hōrrĭdňs, venēnōsňs. ¶īnvēntūsque căvīs hūfo, ēt quæ plūrīmā tērræ. Virg.

Būgēliā. Biella. EP. Insīgnis, elārā. bēllicā, āltā, ŏpērōsā, ārditā, šeūtā. PHR. Sūblīmī in vērticē sēdēt. Cāsārēīs dēcorātā laūdībūs Āltā jāctāt ād āthērā tēctā.

Būlbūs, ī, m. Cipolla, bulbo. SYN. Āllĭūm, cæpē. ¶ Nīl ălĭūd būlbīs quām sătŭr ēssĕ pŏtēs (pent.). Mart.

Būlimis, i, f., vel Būlimiš, æ, f. Fame canina (malattia). ¶ Būlimis, ēt lānguēns dīspēpsiš, cālculis, īchor. Hout.

Būliā, x̄, f. Collaro, anello, medaglia. SYN. Ārmīllā. Anfora, ampolla d'acqua. Āmphorā. ¶ Būllā sŭpēr frontem ārvīs ārgēntēā lorīs. Ovid.

Būllātūs, ă, ūm. Ornato, vestito di collari, o braccialetti. SYN. Ārmīllātūs. § Būllātūs, pārvoquo ětřām movět ārmă fritīllö. Juv.

Būllio, īs, īvī, ītūm, īrē, n. Bollire. SYN. Būllo, ēbūllo, ās, fērvčo, fērvēsco, ēbūllio.

Būmāstňs, ī, f. Sorte d'uva. ¶ Trānsĭĕrīm, Rhŏbĭa, ēt tŭmĭdīs Būmāstĕ răcēmīs. Virg.

Būrdīgātă. Bordò, capitale della Guienna. EP. Clārā, vētūs, āntīquā, nobīlīs, īnclytā, īnsīgnīs, splēndīdā, dīvēs, pötēns, sňpērbā, æquorēš, Mārtĭā, bēllīcā, lörtīs, īndomĭtā. PER. Ūrbs aūgūstā, pötēns, nūllī cēssūrā. Ūrbs pŏpūlosā vīrīs. Dīvēs ŏpūm. Mērcīhūs vīgēns, öpĭbūs pŏtēns. Cĕlĕbrī īnclytā portā. Stūdīs āspērrīmā bēllī. Pācē florīdā, horrīdā bēllō. Insīgnīs Bācchō, llūvīsquē; Mōrīhūs ingēnīsque homīnūm, procerūmquē Sēnātā. J Būrdīgāla āncipītī cōnfīrmēt vērtīcē sēdēm. Aus.

Būris, is, f. Mauco dell'aratro. § In būrim, ēt cūrvī förmām āccipit ūlmūs ărātrī. Virg.

Būrmiňun, ĭī, n. Bormio. EP. Nīvosām, rīgidām, frigidām. PHR. Prærūptīs inclūdītūr ālpībūs. Rīgido præcingitūr āmnč. Hist. Oppidum satis clarum in Rhetiæ partibus ob balnea calida pluribus morbis opportuna.

Būsīris, is, vel idis, m. Busiride. EP. Crūdēlis, dīrūs, lērūs, bārbārūs, erūēntūs, pērfidūs, trīstīs, Āfēr, Nīlišcūs, Mārēdītous, PHR. Quis aūt Eūrystheă dūrūm, aūt illaūdātī nēscīt Būsīridīs ārās? Būsīridīs ārā crūčutī. Sāviŏr ēs trīstī Būsīridē, sāviŏr īllō, Quī fālsūm lēntō tōrrūtītīgne bŏvēm. § Si tē vīdīssēt cūltū Būsīris in īstō. Ovid. Fab. Figlio di Nettuno e di Libia, figlia di Epafo, crudelissimo tirauno dell'Egitto, il quale sacrificava a Giove tutti i forestieri, ma anch'egti finalmente fu ucciso da Ercole, mentre gli maccliinava insidie.

Būstŭāriŭs, ă, ūm, vel Būstŭālis, is, m. f., č, n. Di sepolero, ovvero ussistente ai funerali. ¶Ādmīttăt īntēr būstŭāriās māchās scazon. Mart.

Būstūm, ī, n. Tomba, sepoleva. SYN. Pyrā, rögüs, sepūlerām, timuālis, monimentām. EP. Ārdēns,

āccēnsūm, māgnīfīcūm, sūblīmē, mārmörēūm, trīstē, gēlīdūm, fātālē, lūgnbrē, fūuērēūm, hōrrīfīcūm, nīsērābīlē, ĭnhönōrūm, ödōrīfērūm. PHR. Sūrgīt nīsērābīlē būstūm Non ūllīs clārūm tītūlīs. ¶ Cōrpŏrā dēbēntūr mæstīs ēxānguĭā būstīs. Ovid. Dūcītūr ād tǔmŭlūm dīrōquē fīt hōstīā būstō. Id.

Būtyrūm, ī, n. Butiro. EP. Flāvūm, möllč, rčcēns, növūm, pīnguč, sālsūm, ödörūm, līquĭdūm. 9 Quī lāctč, cāsšōquč, sīvč būtyrō (scazon.). Infandēns ācĭdō cömām būtyrō (phal.). Lāe nĭvčūm būtyrūmquč növūm cūm mēllč cŏmēdīt. Sil. (Prima et media melius producuntur).

Bñactúm, ī, n. Luogo ove sono molti bossi. J Vülturis, ēt călidī lūcēm būxētă mărīnī. Luc.

Bůxčás, ă, ūm. Di bosso. SYN. Bůxôsůs, bůxříčer.
§ Bůxčá pôpůlěis āptāns căpřtěllă cölümnis.
Corip.

Būxis, 1, f., vel Būxūm, 1, n. Bosso, busso. EP. Crīspā, vīrēns, vīrīdīs, flāvā, crīspātā, frēndēns, opācā, pāllēns, pāllīdā, frāgīlīs, īncūltā, hūmīlīs, Běrěcynthĭā. PHR. Flāvāqnē pērpētǔō būxūs honorē vīrēt. ¶ Flūctut hīc dēnsō crīspātā căcūmīnē būxūs. Claud.

Býrsá, æ, f. Cuoio di bue, SYN. Cārthāgo. ¶ Mērcātīquē sŏlūm fāctī dē nōmĭně Bÿrsám. Virg. Expl. Nome pur di Cartagine, perchè il luogo, ove si fabbricò, fu cinto all'intorno con un sinúl cuoio tagliato in istrettissime liste, acciò fosse più grande: perch'ella avca ottenuto di prendersi tanto spazio, quanto poteva circondare una pelle di bue.

Byssinus, ă, ūm. Fatto di lino, o di bisso. J Vina, unguentă, leves tunicas et hyssină velă. Mant. Byssus, î, f. Bisso, lino fino. SYN. Linum. J Longă

súbálbenti velábát pűrpúrá býsső. Mant. Býzántiús, á, úm. Di Costantinopoli. SYN. Býzántinus, Býzánthiácús. ¶ Quæque tenent pönti Býzántiá littorá faúces. Ovid.

Byzāntiūm, iī, n. Costantinopoli, città della Tracia, o Romania. SYN. Constantinopolis. EP. Altūm, forté, pŏtêns, māgnūm, nöbilē, sŏpērhūm, illūstrē, māgnīficām. PER. Ārx byzāntiā. Növā Romā. Ūrbs Constantinī dē nominēdietā. Māgnæ ēmudlā Romē.

0

Căbătīstă, æ, m. Cabalista. (Căbălă autem est traditio Hebræorum). ¶ Ēt Cābălīstārūm lătčbrās, ēt līttŏra ădībānt. Mant.

Căballinăs, ă, ûm. Di cavallo. SYN. Equînăs, Pēgāsēŭs. 9 Nēc fonte lährā proluī căbāllīno (scazon.). Pers.

Căbāliús, î, m. Cavallo. SYN. Equüs, quadrupēs, compres, sonīpēs. EP. Ācer, lortīs, audāx, teros, citus, vēlox, pagnāx, bēllicus, turens, supērbus, nobitiis, īnvīctus, autmosus, dīlīteilis, īndomitus. § Ād quām Görgöneī dēlāpsa est pēnnā cābāllī. Juv.

CăbiHōnûm, î, n. Scialon, sopra la Sonna, SYN. Căbăllo. PHR. Lætă Căbilloni nûnc părênt mœntă Frânco.

Cacăbo, âs, âvî, âtûm, ârč, n. Cantare come le permel. ¶ Căcăbăt hine pêrdîx, hine grăcităt împrobus ânser. Ovid.

Cacăbus, i, m. Paiolo, laveggio. SYN. Lebes alienum, öllä. J Albörum călieum atque cacăborum

phalenc.). Stat.

Căchinno, as, avi, atum, are, vel Căchinnor, aris, ātňs, ārī. Depon. Sghignazzare, SYN, Rǐdčo, īllūdo, obgannio. PER. Tollere cachinnum. Rīsum āttöllěrě. Căchīnnīs āppětěrě, lăcčrārě. Ēffündī īn rīsūm. Ingēminārē cachīnnos. ¶ Quām lamulæ lönge fügitant, türtimque căchinnant. Lucr.

Căchinnus, i. Riso dissoluto. SYN. Risus, jocus, gānnītus. EP. Ārgūtus, mordāx, rigidus, tremulus, petulans, acūtus, solūtus, eflūsus, īmmoderatus. PHR. Mordaces torquet contracta nārē cachīnnos. Mordente cachīnno Assilit. Romani tollent equites, peditesque cachinnum. Ingeminant tremulos naso crispante cachinnos. Est quæ perverso distorqueat ora cachinno. Ovid.

Căco, ās, avī, ātūm, ārē. Cacare. PER. Vēntrēm pūrgo. Ālvūm ēxŏnēro. S Bāssē, bĭbīs vītrō, cāriŭs ērgŏ căcās (pent.). Mart.

Căchytus, vel căcochymus, ă, um. Dimalvagio succo. Căcodemon, onis, m. Demonio, spirito maligno. SYN. Dæmon, Säthänäs, diabolus. EP. Mälignüs, vāfer, sūbdolus, fallax, mendax, perfidus, crūdelis, atrox, immānis, pēstifer, Lethaus, contumāx, rebellis, Stygius, Infernus, Tartareus. 9 Nī caūtūs fūgiās vāfrī căcŏdēmŏnīs ārtēs. Amh.

Căcoethes, is, n. Pizzicore, mordicamento. SYN. Prūrīgo, prūrītus, ūredo. Cattiva consuctudine. Mos malūs. Malus ūsus. EP. Ægrūm, grave, īnsānābile, implācābile, insatiābile. Scribendi căcoethes, et ægro în corde senescit. Juv.

Căcută, a, m. Ragazzo, servitore di querra. SYN. Calo, līxă. Māneipia, horrendæ scutieæ, ca-

călæque scholarum. Scal.

Găcumen, inis, n. Cacume, sommità. SYN. Culmen, ăpēx, jugum, vērtēx, summum, fastīgium. EP. Altum, excelsum, sublime, acutum, arduum, præceps, abrūptūm, acclive, montanum, nimbosum, saxosum, aerium, ætherium, apricum, rāmosum, viridāns, němorosum, stěrilě, inac-cessum, inhospitum. PER. Summus. apex. Summī fastīgia montis. Præceps per acuta cacumină vadit. Aerium nivei montis liquere căcumen. Amittunt ramosă căcumină frondes. Ipsě procůl sůblimě cácůměn Occupát. Nůne herbæ rupta tellure cacumina tollunt. Pulsabantque novi montana cacumina fluctus. Ovid.

Căcumino, as, avi, atum, are. Appuntare, aguzzare. Act. acc. SYN. Acijo, exacijo, acijmino. Dāt spătřům cöllö, sümmasque căcuminăt

aŭres. Ovid.

Cacis, i, m. Caco, EP. Caūtus, callidus, raptor, răpāx, ferox, îmmanis, Vulcanius, triceps, ignivomus. PER. Vūlcānia prolēs. Raptor Aventinus. Flammas öre vomens. Öculis ardens. Vulcano genitum monstrum. Für Vülcanins. PHR. Incola Cacus erat metuendo raptor ab antro. Per tria pārtītēs qui dăbăt ērā sonēs. Cācique rapācis Temporă nodosa concussit robore clava. Cacus ěrāt těněros solitus vincire juvencos, Et trahere aversos în suă tectă boves. Hie, ne certă főrent manifestæ signa rapinæ, Aversős caúda traxit in antra bövés. Raptör Aventinős mácălărăt sanguine colles. Fürem immanem ocălis Hāmmās, ātque örē vömēntēm. Cāc ūs Avēntīnæ timor, atque infamii silva Vicz. Hie Cicus

hörrendum Tiberine gurgite menstrum. Ovid. Fab. Figlio di Vulcano, pastore nel monte Aventino, il quale tra altri furti che fece, rulò anche ad Ercole i suoi bosi, ed acciocche non venisse scoperto per le pedate, li tirò per la coda nella sua caverna; ma scoperto dal medesimo Ercole l'inganno, entrato nella de lui caverna, lo uccise ron una mazza.

Cădăver, eris, n. Cadavero, corpo morto. EP. Exangue, exanimum, pallidum, frigens, gelidum, frigidum, turpe, fædum, vile, horrendum, trīstě, mæstūm, înformě, miserum, cruentum, tetrum, funestum, labile. PER. Exanimum corpus. Spoliātum vītā, luminē, sānguinē corpus. Informě et sině nomině corpus. Defunctum vītā corpus. Mūtūm ēt sine sanguine corpus. Artūs exangues, inaues, exanimes. Artūs vitāque ănimāque solūtī. Exanguia, īnania mēmbrå. PHR. Türpi squallent dilapsa cadavera tāhō. Prætereā jācet exanīmum tibi corpus ămīcī. Cælo östenduntur, pedibusque informe cădāvěr. Virg.

Cădăverosus, ă, um. Morticcio, che ha faccia di cadavere. SYN. Cădāvereus, cădāveraceus. ¶ Că-dāverosă făcie. Dii îllum perduint (jamh.). Ter.

Cădīvus, ă, um. Fragile, caduco. SYN. Căducus, dēcidinis.

Cādmēis, idis, f. Figlia di Cadmo. SYN. Ino. Nec dŭbium de morte rătæ, Cadmeidă palmis. Ovid. Cādmēius, vel Cādmēus, a, um. Di Cadmo, Tebano. J Tālīs ŏpācă legens nemorum Cādmērus hērēs. Stat.

Cādmus, i, m. Cadmo. SYN. Agenorides. EP. Aūdāx, mārtiŭs, bēlliger, clārus, insignis, potens, generosus, dīrus, exul, profugus, Aonius, Thebānŭs, Sīdonĭŭs, Hyāntĭŭs. PER. Agēnore nātŭs. Jűvěnis Hyantińs. Sidoniŭs exul, Tyria de gentë profectus. Thebana conditor urbis. PHR. Motæ jūssūs sūpponere terra Vīpereos dentes, populi încrementă fături. J Câdmus în Aonia con-stitit exul humo (pent.). Ovid. Fab. Figlio di Agenore, re della Fenicia, il quale, mundato da suo padre a cerear Europa sua sorella vubatagli da Giove, vedendo che si affaticava indurno, si fermò nella Beozia, ove fabbricò Tebe.

Cădo, is, cecidi, casum, ere. Cadere, cascare. SYN. Dēcido, excido, concido, procido, labo, ruo, corruo, labor, delabor, prolabor, collabor, procumbo, desilio, præcipitor, dejicior, deprimor, deturbor, decutior. Morire. Morior, occumbo, pereo, occido, intereo. PHR. Praceps agor, feror, volvor, ruo, concido, mittor. Devexo pönděrě láhör. Gráví cásů mágno împětů ád terram feror. Ad terram fluo, decido, prolabor. În præcēps vēlvěr, dētūrběr, dējřeřér. În præ-cēps lāběr, dēcĭdo, dēsĭlĭo. În căpŭt vēlvěr. Rňīnām träho. PHR. Āltē rŭĭt dē vērtĭcĕ præceps. Celsa graviore casa decidant tarres. Pracipitesque cădunt. Cateră ne simili căderent lăběfactă răina. În măre lassatis volucris văgă dēcidīt ālīs. Cūm domus ingenti subito mea lāpsā rūīnā Concidit, in dominī procubuitque căpăt. Îpse grăvîs, grăvitêrque ad terram pou-dere vasto Concidit at quondam căvă concidit aut Erymanthe, Aut Ida în magna radicibus ērūtā pīnus. Ab ancipitī dēlāpsus culmine montis. Collapsa ruunt immania membra. Cuaetăque, fortună rimam făciente, dehiscunt. Ponděrě tůrris Procubuit subito. Ipsa suo quondam ponděrě tractă răunt. At vělůtí monti sāxūm dē vērtīcē præcēps. Cūm ruit āvulsum vento seu turbidus imber Proruit, aut annis sõlvīt süblāpsă větūstās. Domūs collāpsă repente ruinām cum sonitu trahit. Seopuli ingentem traxere ruinam. J Et si non cecidit, potuīt cecidīsse viderī. Ovid.

Cădomum, ī, n., vel Cădomus, ī, f. Caen, città di Normandia. EP. Clārum, doctum, florens, celebre, facundum, palladium. PER. Musarum ürbs nütrix. Mūsārum domus. Urbs studiis elā-

rīssīmā. Ūrbs āddīctā Minērvæ.

Cădūcěňs, ī, m., vel cădūcěům, ī, n. Caduceo, verga di Mercurio. EP. Faūstůs, felix, pācĭlěr, ōp-

tātus, pācificus

Căducifer, î, m. Chi porta la rerga di Mercurio, od ambasciatore. SYN. Cādūceātor, nūneiŭs, lēgātus, orātor, vel Mērcurius. 5 Hinc sē sustulerat paribus caducifer alis. Ovid.

Căducis, ă, um. Caduco, fragile. SYN. Cădens, cāsūrus, labans, labens, fragilis, flūxus, debilis, înfirmus, peritūrus, încumbens, înclinātus, rui-nosus. 9 Nos quoque sloruimus, sed slos suit īllě cădūcăs. Ovid.

Cădurci, orum, m. plur. Quelli di Cahors, o di Quercy. J Averni, Meldique simul, fortesque Cădurci. Mant.

Cădurenm, i, n. Velo, cortina, tenda. sotto cui stanno le mercanzie. SYN. Velum, tentorium. ¶Înstřtor hībernæ sěgětis, nivěiquě cădůrci.Juv.

Cădus, î, m. Barile. SYN. Döliûm. EP. Căvus, căpāx, concăvus, fragilis, ilignus, picatus, rubens, încertus, recens, odorus, spumans, vinarius. PHR. Vina rubens fundit non peregrina cădăs. Flavăque de rubro promere mella cădo. Mölliaque ilignis vina reposta cadis. I Vina bonus quæ deinde cadis onerarat Acestes. Virg.

Caccigenns, a, um. Nato cieco. I Nam cum cacigeni, solis qui lumină nunquam. Lucr.

Căciiiă, &, f. S. Cecilia vergine e martire, EP. Cāsta, pudīca, constans, formosa, generosa, fortis, intrepida, pulchra. PHR. Sata sublimi Gracchorum sanguine virgo. Clara atavis, opibasque potens. ¶ Cæcilia tectis sponsus cum frātrē renātus. Övid

Cæcitās, ātis, f. Cecità. EP. Dūrā, misera, gravis, ăcerbă, tristis, miserandă. In cæcitate cor-

pŏrīs mēntě īntŭēns (jamb.

Carco, as, avi, atum, are. Acciecare. Act. acc. SYN. Excæco, obcæco. PER. Öcülös födere, effodere, avellere, eripere, eruere. Manu lumina haurīrē. Dīgītos in lūmina condere. Lūce, lūmine prīvāre, orbāre. Lūmen auterre, eripere, adiměrě. PHR. Tělő lüměn těrěbrámůs ácůtő.

Cacubum, i, n. Luogo e monte d'Italia, dove si raccoglie vino eccellentissimo: il monte ora chiamasi il monte di Gaeta. EP. Amyelæum, lautūm, nobile, generosum. 9 Cæchba Fundanis

generosa coquantur Amyelis. Mart.

Caecus, a, um. Cieco. SYN. Caecatus, caecigenus, ēxcēcātus, obcēcātus. PER. Oculis cēcus, cāptus, prīvātus, orbātus, spoliatus, orbus visu. Lūminibūs carīs viduatus. Lūminis expers. Lūce prīvātus. Lūmine cassus. Æterna damnātus lūmina nocte. Tectus oculos tenebris. PHR. Cuī lūměn ădēmptūm. Cuī ĭnānēs lūmĭnis orbes. Lūce cărent oculi. Cujus lumină lucis čgent. Rāptīs lūminibus repente cacus. Sī tū quoque laminis orbus, ait, fieres, Trepidusque ministro prætentat baculo luminis orbus iter. Stat lumine rapto Attonitus, trīstemque trahens sını lumını vitam. J İmpius ante aras atque auri caeus amore, Virg.

Cacitio, is, ivi, itum, ire. Veder povo, aver la vista corta. Neut. S Cæcūtīt, bālbūtīt, anūs, sūrdēseit et hæret. Pass.

Cādēs, is, f. Strage, uccisione. SYN. Clādēs, strāgēs, funerā. EP. Atrox, dūrā, ăcērbā, sāvā, īmpiā, crūdēlis, ēflērā, mæstā, trīstis, horrida, tūrpis, fūnēstă, īmprobă, fērālis, īnfaūstă, cruentă, rubens, sanguinea, hostilis, iniqua, furialis, infanda, lethalis, lethifera, violenta, miseranda. PHR. Quid memorem infandas cades, quid factă tyrannî Efferă? Tune cædes hominum geněrī, tunc prælia nata. Oriturque miserrima cædēs Armorum făcie. Cădit înfelix violentă cædě pěremptůs. Contemptrix superum, sæ-

væque avidīssima cædis. Ovid.

Cado, is, cacidi, casim, ere. Battere. Act. acc. SYN. Fěrio, tundo, verběro, pērcutio, împěto, ilăgēllo. Tagliare. Scindo, abscindo, seco, divido. Ammazzare. Occido, neco, perimo, macto, īmmolo, interticio. PER. mānu pulsāre, tunděrě, pércůtěrě. Věrběră dărě, férrě. Mánibůs însequî. Pûgnîs fædare. Flagrîs et verbere caděrě. Crūděli verběrě tergă lăcěrarě. Vitam aūfērre, eripere, adimere, abrūmpere. Sternere ferrő. Sternere cæde vírós. Extinguere lethő. Ensem pectore condere. Jugulum mucrone resölvěrě. Spoliarě lůmině corpus. Tingěrě cædě mănum. PHR, Vērberibus cæduntur tergă cruentīs. Pēctorā nonc fædant pugnīs, nonc onguibus ora. Pænas cum sanguine poscet. Cadüntque căduntque, Alternique animas savo în mūcrone relinquunt. 9 Cædere deinde jubet sölvique ex ördine funcs. Virg.

Caduus, a, am. Cosa buona per tagliare. SYN

Dēciduus.

Cælāmen, inis, n. Intaglio. SYN. Cælātūrā, scūl-ptūrā. ¶ Induerēt. Neque enīm clypeī cælāminā novit. Ovid.

Cātător, öris, m. Scultore, intagliatore. SYN. Sculptor, anagliptes. f Fit milit præterea cursus

cælator ét alter. Juv.

Cætātūră, æ, f. Intaglio. SYN. Cælāmen, sculptūră. J Inprimis mīra est mihi cælātūra monīlīs. Pass.

Cartatus, a, um. Intagliato. SYN. Incisus, insculptus, sīguātus, imprēssus, excusus, incusus. Spicula, cælatumque argento ferre bipennēm. Virg.

Cato, as, avī, atum, are. Intagliare. Act. SYN. Sculpo, însculpo, încido, cudo, excudo, signo, împrimo. J Æquoră cælārāt mediās cingentia

terras. Ovid.

Cætin, î, n. Scarpello. PHR. Scalprūm, scalpēllūm. ¶Ærė lăhōrifĕrī vīvānt quæ mārmŏră cælō. Stat.

Capă, x, f., vel capě, n. indeclin. Cipolla. Cappărin et putri cepas halece natantes. Mart. Care, n. indeclin., et Cares, itis, vel etis. Cervetere, città nella Toscana. Lectos Care viros,

lēctās Cārtānā supērbī. Sil.

Cárremonia, vel ceremonia, á, f. Cerimonia. SYN. Rītus, pompa, cultus, apparatus. EP. Sacra, dīvīnā, solēmnis, festīvā, celebris, religiosā. Immānsuētă suās ūt ceremonias (asclep.). Prud.

Caruta, orum, n. plur. Il mare. SYN. Æquor, mare, pontus, fretum, pelagus. J Adnixi torquent spumas, et cærula vertunt. Virg.

Cārŭiteŭs, a, um. Di color azzurro. SYN. Cā-rulus, glaucus, cæsius, marinus. J Caruleos hăbět ûndă Děōs, Trītonă cănorum. Ovid.

Cæsar, aris, m. Cesare. SYN. Jūlius. EP. Magnus, ācer, invictus, egregius, magnanimus, ferox, cruentus, Mārtius, ārmipotens însignis, su-perbus, Trojānus, Latius, Tarpeius, Romanus, Hesperius, PER. Dux Latius, Romanus, Au-sonius ductor, PHR. Julius a magno demissum nomen Iulo. J Nascetur pulchra Trojanus ŏrīgine Cæsar. Virg. Expl. Soprannome di Giulio, primo imperatore Romano.

Casăreus, a, um. Di Cesare. Lt qui Casăreo

juvenes sub nomine crescunt. Ovid.

Cāsaries, cī, f. Zazzera. SYN. Coma, crīnes, căpilli. EP. Aŭrčă, flavă, pulchră, decoră, fulvă, nitidă, rădians, rutilă, crispă, pexă, intônsă, prolixă, săitans, comptă, pendulă, esfusă, solūtă, rĕlŭgă, cānă, candidă. PHR. Aūrĕă cæsăries ollis, atque aurea vestis. Pulchrior auro Cæsăries. Fluitans cui pendet ab armis Cæsăries. Dūbiām lānūginis ūmbrām Cæsaries īntonsă tegit. S Cæsăriem effüsæ nitidam per candidă collă. Virg.

Casio, onis, f. Tagliatura, taglio. SYN. Casūra,

încîsio.

Cæsiŭs, ă, ūm. Di color celeste. SYN. Glaucus cærŭlŭs, cærŭlčŭs, sūbviridis, vitrĕŭs. ¶ Cæsiă pāllādios, nā vosa ēt līgnēa doreas. Luc.

Cæso, önis, m. Nato con taglio del ventre della madre. SYN. Cæsar.

Castus, us, m. Strumento, con cui giocavano anticamente, fatto con alcune pelli, al fine delle quali erano delle palle di piombo. EP. Durus, crūdus, plūmbčus, validus, gravis, gravidus, ingens, immanis, cruentus, lethalis, lethifer, ærisonus, Getulus, Oebalius, Trojanus, Erycinus, Herculeus. PHR. Induit et geminos immānī pondere cæstūs. Manibūsque indūcere cæstūs. Trojānos exue cæstūs. Oebalii coeunt īn prælia cæstūs. Cæstibus ingeminant ictus, ēt pēctore vāstos Dant sonitus. Hīc juvenes dūris ārmātī cæstībūs ībānt. Lībrāvīt dextrā mědřa înter cornuă cæstůs. Virg.

Carsura, &, f. Taglio. SYN. Carsio, scissura, ineîsio. Extimă membrorum circum cæsură. Luc. Casús, a, um. Tagliato, ucciso. Contulit, et ca-

sārum öviūm sūb noctč silenti. Virg.

Catra, caterum, adject. Il resto, le altre cose. SYN. Alia, reliqua. Catera Trinacriis pubes senioris Acestæ. Ving.

Cartera, adv. Per altro, quanto al resto. SYN. Cæterum, tandem, ömninö. 9 Cætera parce puer bello. Sic örtus Apollo. Virg.

Cateroqui, adv. Altrimenti, per altro. SYN. Ca-

teroquin, alias, alioquin.

Căterum, adv. Ma, quanto al resto. SYN. Catěră, tändem, denique, tăměn, attăměn.

Căicus, i, m. Fiume della Misia, or detto Castri, o Chiay. § Sāxōsūmquē sŏnās Hypănīs, My-sūsquē Cŏīcūs. Virg.

Cajeta, ie, f. Gaeta , città nell'Italia; è anche il

nome della nutrice di Enca. EP. Ænēja, Trōjānă, Dārdānā, Īlĭācă. \ Æternām moriens fa-

mam Cajeta dedisti. Virg.

Gain, vel Cainus, ī, m. Caino. EP. Crūdēlis, sævus, immanis, atrox, dirus, cruentus, iniquus, nefandus, impius, scelestus, improbus, sceleratus. PHR. Fraterna cæde cruentus. Cujus tēlo māctātus Abēlus. Fraterno prīmus terram quī sāngnine tīnxit. J Quō tē praeipitāt rābies tiā pērlide Cāin? J Ārvā Cāin dūrīs vērtēbāt pinguiă răstris. Vict. Hist. Il primo figlio d' Adamo, il quale uccise suo fratello Abele, cui odiava, perchè i sacrifizi di esso erano più grati a Dio, the i suoi.

Caînigenă, a, m. Discendente di Caino. Nămque Căinigenum protes conjunctă profanis. Viet.

Căiphas, &, m. Caifasso. Continuo ad tristes Caiphæ deducitur ædes. Sedul. Impia blasphēmī cecidīt domus ecce Caipha. Prud. Hist. Primo sacerdote dei Giudei al tempo di Gesit

Cāms, ī, vel Cājus, ī, m. Nome d'alcuni Romani. Catus hanc lucem gemma mihi Julius alba.

Mart.

Cātă, &, f. Bastone. Scinde puer calam, ut căleas et divide flammis. Lucr.

Cătăběr, abră, abrūm. Di Calabria. 🖣 Est etiam

īllē mālūs Cālābrīs īn sāltībūs ānguīs. Virg. Cālābrīā, æ, f. Calabria. SYN. Mēssāpīā, Öē-notrīā, Sālēntīnā, tāpīgīā. J Non æstūosæ grātā Călābrīæ (alcaic. 9). Hor.

Călămâriûm, ĭī, u. Pénnajuolo. Călămînthâ, æ, ſ. Nepitella (erba). § Spontě sửã călămînthă feris nascetur în agris. Pass.

Călămister, stri, m. Ferro da increspare i capelli. SYN. Călămīstrūm.

Cătămistro, as, avi, atum, are. Increspare i capelli. Act. acc. SYN. Pēcto, orno, călămistro

Cătămistrătus, ă, um. Increspato, arriceiato. SYN. Pēxus, ornātus, calamistro inustus. J Temporăque, et nares, călămistratique căpilli. Anon.

Cătămitas, atis, f. Calamita, miseria. SYN. Clades, strāgēs, dölör, mālūm, miseria, damnum, exitřům, excidiům. EP. Adversă, gravis, anxiă, trīstīs, languidā, violentā, sollicitā. PER. Advērsus casus. Adversa fortuna. Res dura, arduæ, adversæ. Discrimina rerum. I Hæc calămitas oppressit împiun gravis (jamb.

Cătămitosus, ă, um. Calamitoso, miserabile. In călămitoso risus etiam înjuria est (jamb.).

Călămus, i, m. Gamba delle biade, o fusto di formento. SYN. Cūlmus, stipula. Canna. Arundo, cannă. Flauto. Avenă, fistulă, tibiă, cicută. Dardo, freccia. Telum, săgittă, spiculum. Penna, calamo. Penna. EP. Agrestis, tennis, palūster, frāgilis, mollis, blandus, levis, argūtus, resonāns, cănorus, grācilis, dūlcisonus. PHR. Pān primus ealamos cera conjungere plures Instituit. Nec călămis solum aquipăras, sed voce mägistrum. Lūdere que vellem calamo permīsīt ăgrēstī. J Tū călămōs întlārē lēvēs, ego dīcere vērsūs. Virg.
Cătătuīseŭs, î. Cesterella, piecolo paniere. J Vēl-

leră vergati custodibant călăthisci. Cat.

Cătăthus, î, m. Paniere. SYN. Cîstă, cănîstrum, cīstula, fīscīna, fīscēlla. EP. Plēnus, capax, refertus, apertus, pateus, patulus, floriger

odorns, fragrans, redolens, nexus, virgatus, tēxtīlīs, vīmīneus. PER. Vās vīmīne textum. PHR. Hūc ades o formose puer, tibi līlia plenīs Ecce ferunt Nymphæ calathis. Nunc vimine tēxtās, Irrīdēns, calathās folijs agrēstībus īmplět. Cěrěrémquě cănistris Expêdiunt. Aridă de călăthō promebat fragă colurno. ¶ Hic îm-plet călăthos lento de vimine nexos. Virg.

Galcaneus, el, m., vel calcaneum, el, n. Calcagno. SYN. Calx, talus. J Continuis rimis calcanea

scīssă regebant. Virg.

Calcar, aris, n. Sprone. SYN. Aculeus, stimulus. EP. Dūrūm, sævūm, acūtūm, rigidūm, fērreum, crnentum, stellatum, crebrum, admotum, suhitum, vělox, repetitum. PER. Calx ferreus, ærens. Calx ferrata, ærata. PHR. Calcaribus instat. Urget equum. Equi latus tundit. Equum încîtăt, fătīgăt. Doctus equi fodere æratīs calcārībus ārmos. Sævīs calcarībus urgent. Seu spūmāntis čquī föderēt calcaribus armos. Quādrupedemque citum ferrata calce fatigat. Crescit, at immensum gloria calcar habet (pent.).

Gălcărins, ă, ūm. Di calcina. J Gasu înventă locis

förnax calcaria vasto. Mant.

Calceamen, inis, n. Scarpa. SYN. Calcearium, calceus, calceamentum.

Calceatus, a, um, partic. Calzato. 9 Qui dixit căpăt esse calceatum (phal.). Mart.

Calceotus, i, m. Piccola scarpa, scarpetta. Calceolum pedibus, et utrumque perinde gerentës. Fil.

Galcens, i, m. Scarpa. EP. Aptus, ūtilis, commodus, āter, niger, levis, habilis. PER. Vīnculă plante. Vinclă pedum. Nexe tegmină plantæ. Cīrcumdata vīncula plantīs. PHR. Taurea nodātīs cīrcūmdāt tegmina plantīs. J Quam vetus ā crāssā calceus ūdus aquā (pent.). Mart.

Calchas, antis, m. Calcante. SYN. Thestorides. EP. Aŭgŭr, vatës, verus, verax, præscius, providus. PHR. At vērī providus, augur Thestorides, vincemus, ait. Ific Ithacus vatem magno Calchantă tumultu. Virg. Hist. Figlio di Testore, augure de'Greci nel tempo della guerra trojana.

Căteitro, as, avi, atum, are. Calcitrare, trar de' calci. SYN. Recalcitro. PER. Terram, vel humum calce ferire, pede tundere, percutere. Cālcibus auras vērberāre. J Cālcitrat, ārdēscunt germanī cæde bimembres. Ovid.

Călcitro, onis, m., vel călcitrosus, ă, um. Calci-

troso, chi tira calci.

Calco, as, avi, atum, are. Premere, pestare co'piedi. Act. acc. SYN. Conculco, proculco, tero, attero, öbtěro, cöntěro. Sprezzáre. Těmno, cöntěmno, aspērnor, děspříčio. PHR. Mīstāque crůor calcātur ărenā. Collă Tyrannorum media calcabat ĭn ūrbě. S Nāĭs, ět hūmānūm non cālcātūră crūorēm. Virg.

Căteŭio, ās, āvī, ātūm, ārē. Calcolare, far conti. Act. acc. SYN. Nůměro, dīnůměro, sūppůto,

Călculus, î, m. Pietra piccola, calcolo, conto. Călculus immitem demittitur ater in urnam. Ovid.

Călecutum, vel Călicutum, i, n. Calceut, regno delle Indie. EP. Ferax, floriferum, amonum. lætum. J Jam Calecutenses, gens nostro incegnită mundo. Mant. J At Gălicuti regnă si petunt nigri (scaz.). Expl. Regno nella provincia

di Malabar, abbondante molto di pepe e d'altri aromati, ove l'aria è molto dolce e temperata. Căledoniă, &, Scozia, propriamente la parte set-

tentrionale di essa. SYN. Scotia.

Căledonius, a, um. Della Scozia. SYN. Scotus. Quinte Caledonios Ovidi visūre Britannos. Mart. Călefacio, vel calfacio, is, feci, factum, ere. Scaldare. Act. acc. SYN. Calfacto, calefacto. Sanguine quam largo Græcos calefecerit amnes. Claud. J Calfaciunt villi pallia vestra mei (pent.). Mart.

Căterio, îs, factus, fieri. Scaldarsi. Neut. pass. Nondum calfacti vēlites hasta solum (pent.).

Ovid.

Gătende, arum, f. plur. Calende, il primo giorno del mese. PER. Prīmă dies mensis. Vindicat Aŭsonias Jūnonis cūra calendas. Ovid.

Cătendarium, ii, n. Calendario. ¶ Claustră renovātī quod vocant Călendarī (scaz.). Gaz.

Căleo, es, ui, itum, ere. Scaldarsi. Neut. SYN. Călesco, călefio, areo, siccor, exsiccor, ferveo, ūror, ardeo, æstuo. PHR. Thure calent ara, sērtīsquě rēcēntǐbǔs hālānt. ¶ Dūm călět, ēt mědĭō sōl ēst āltīssĭmǔs ōrbě. Virg. Cătēsco, ĭs, ĕrě. Scaldarsi. ¶ Ēst Děŭs în nōbĭs, ăgĭtāntě călēscĭmǔs īllō. Ovid.

Căietes, um, m. plur. Quelli di Caux, nella Nor-

mandia. SYN. Călēs, Călētī. Căletin, i, n. Calais, vittà in fronte della Piccardia. EP. Bēlgicum, Gallicum, forte, potens,

însîgně, æquörĕam.

Călidus, ă, ūm. Caldo. SYN. Câldus, călens, călelactus, ardens, ignītus, ardescens, flammeus, törridus, fervens, fervidus. Ille rapīt calidum früstra de pectore telum. Virg.

Căliendrum, i, n. Capelliera. f Canidia dentes,

āltūm Săgănæ căliendrum. Hor.

Căligă, &, f. Calza. SYN. Ocreă. Căjūs, cognomen Căligæ cui castră dederunt. Aus. Cătigāris, is, m. f., e, n., vel cătigārius, ă, um.

Cosa attenente alle calze.

Cătigătus, ă, ūm. Calzato. SYN. Ocreatus. Adjūtor gelidos veniam caligatus in agros. Juv.

Cālīginosis, a, ūm. Oscuro, fosco. SYN. Cālīgāns, obscurus, ater, umbrosus, niger, opacus, nubilus, tenebrosus. Caliginosa nocte premit

Deūs (alcaic.). Hor. Cālīgo, inis, f. Tenebre, oscurità, caligine. SYN. Umbră, nox, těnebræ. EP. Atră, nigră, piceă, eæeă, obscură, crassă, densă, tăcită, nocturnă, ŏpācă, trīstis, gĕlidă, hōrridă, tetră, lūridă, fūmosa, tūrpis, squallida, Stygia, tenebrosa, somnifera. PER. Cæcæ calīginis horror. PHR. Cum nox obscura lætas caligine terras occuluit. Cœlum spīssā calīgīne terras pressit, texit. Quis globus, o cives, caligine volvitur atra? Virg.

Cālīgo, ās, āvī, ātum, āre. Oscurarsi, offuscarsi. Neutr. SYN. Obscaror, abscandor, tegor, operior. Vedere poco, esser cieco. Cacatio. PER. Těnebrīs ābscondor, těgor, operior. Caligině vēlor, cīngor, obdūcor, involvor. J Et calīgan-

tēm nīgrā formīdīne lūcum. Virg.

Căligulă, æ, m. Caligola. EP. Sævus, crudelis, impius, nefandus, perfidus, sceleratus. Scajūs, cognomen Caligre cui castra dederunt. Aus. Hist. Imperator Romano, così chiamato, perchè fu il primo che portasse le calze.

Călisto, ŭs, f. Calisto. SYN. Arctos, Parrhasis, Ūrsă, Helřee, Cynosūră, Lycaonis. EP. Pulchră, formosă, venūstă, Arcadia, Nonacrină, Tegewa. Lycaonia, PER. Parrhasia virgo, Lycaone nātā. Tegewa puella. Calīsto sacrī pars fuit ūnă chori (pent.). Ovid. Fab. Ninfa, figliuola di Licaone re dell' Arcadia, la qual ebbe da Giove un figlio, detto Ircade: essa poi fu cangiata da Giunone in un'orsa, e collocata da Giove nel cielo, oce si chiama l'Orsa maggiore.

Cătix, icis, m. Calice, vaso. SYN. Crater, scyphus, pătěră, cyathus, cymbium, poeulum, cărchê-sium, EP. Aurčus, auratus, argenteus, eburnus, vitreŭs, crystallinŭs, cælatŭs, lūcidŭs, căvŭs, plēnus, fœcundus, capax, profundus, gemmeus, pērspicuus. Vincta, coronatus stabit et īpse

călīx (pent.). Tibul.

Calleo, es, ui, ere. Esser pratico. SYN. Scio, teneo, agnosco, cognosco, novi, intelligo. Legitimumque sonum digitis callemus, et aure. Hor.

Cātliditās, ātis, f. Istuzia, sottigliezza. SYN. Astūtia, fraus, dolus, versūtia, fallācia. EP. Caūta, fāllāx, āstūtă, lătēns, ōceūltă, solērs, ĭnīquă, împrobă, dolosă, meditată. Lecităt. O miră cāllīdītātē vīrūm (peut.). Ovid.

Callidus, a, um. Astuto, sottile, destro. SYN. Astutŭs, sõlērs, vāfēr, caūtŭs, vērsūtŭs, sūbtīlīs, fāllāx, dŏlōsŭs. ¶ Gāllīdā sīe stūltās dēcĭpǐt ēscă fērās (pent.). Mart.

Cāllimachus, ī, m. Callimaco, SYN. Bāttiadēs. EP. Doctus, peritus, subtilis, facundus, Clarius, Cyrenæus. J Callimachi numeris non est dicendus Achilles. Ovid. Hist. Poeta Circuese, figlio di Batto, eccellentissimo nelle elegie.

Cătliope, es, f. Calliope, Musa eccellentissima ne' versi evoici (Una Musarum, quæ heroico carmini præesse existimahatur). J Võs, õ Cälliõpē,

precor, aspīrate canenti. Virg.

Callirhoe, es, f. Callivoe. Fit quos Callirhoe novies errantibus undis. Stat. Expl. Fonte vicino ad Atene, ove l'acqua esce da nove bocche.

Санія, із, т. Calle, strada. SYN. Viă, ĭtĕr, trā-mĕs, sēmĭtă. EP. Ārctis, āngūstūs, rēctūs, lātus, trītus, fācilis, occultus, secrētus. J Rārā për occultos ducebat semită calles. Virg.

Cattisthenes, is, Callistene. EP. Audax, liber, săpiens. Hist. Filosofo molto famigliare d'Alessandro, il quale cadde poi netla di lui disgrazia, e gli venne in grandissimo odio per la troppa libertà ed ardire

Cattosus, a, um. Calloso. I Humida callosa cum pînseret hordea dextra. Luc.

Căltum, î, n. Callo. SYN. Călius.

Cāto, ōnis, m. Servo d'armata, EP. Vilis, rōbūstūs, strenins. 5 Exirem, plūres calones, atque cabālli. Hor. ¶ Hūc pērmānsērūnt cālones, ātque căbălti. Id.

Călo, as, avi, atum, are. Chiamare. Sive ille ād hāstām sīve ād comitinm calat. Scal.

Călor, oris, m. Calore, caldo. SYN. Ardor, astus, fervor. EP. Ardens, ignitus, arens, fervidus, torrens, välidäs, aridus, ingens, sistivus, vitālīs, nātīvūs, sēgnīs, pīgēr, īgnāvūs, înfēstūs, lēthīfēr, ēxītīōsūs. PHR. Cālŏr ōssā rēlīgnīt. Ussit et Ætnæus pectora adusta calor. Torrentî semper sîtit ûstă călore. Et fessa astivo membră călore levăt. Magnăque cuni magno věnřet tritůră cărôrě, Virg.

Calpe, es, f. Monte, detto Gibilterra, nella Spagna, EP. Alta, excelsa, ardna, Maura, Maurusia, Ibērā, Hēspēriā, Tārtēsiā, Hērculēa, ōccidua. PHR. Quấ sửbřt excelsam Tethýs interstůa Calpen. Augūstasque fretī fauces premit ardua Calpe. J Condiderat jam Solis equos Tartesia Calpe. Aus. Expl. Monte negli ultimi confini della Spagna, in fronte del monte Abila nella Mauritania: questi due monti sono chiamati le due colonne d'Ercole.

Cātthă, æ, f. Viola (fiore). EP. Pülchră, ödöră, flörens, venüstă, lüteă, rübens, lûteölä, flāmmeölä. ¶ Möllřă lüteölä püngit vaccinřă caltha.

Cālvă, æ, f. Osso della testa. SYN. Cālvārīā, vērtēx. Călvariă, &, f. Osso, o cima dellu testa. SYN. Calva. Hist. Sic dietus mons Golgotha prope Jerusalem, ubi Christus Redemptor noster crucifixus est. Golgotha locus est, capitis calvārīā guöndām. Ťert.

Cătveo, es, cre. n. Esser calvo. SYN. Calvo, cal-

vēsco, cālvětīo.

Calvinus, i, m. Calvino. | Quid sentire putas omnes, Calvine, recenti. Juv.

Cătvities, či, f. Calvitium, ii, n. Calvezza. I Testa hominis, nūdūm jām cute calvitium (pent.). Aus.

Călumniă, &, f. Calunnia, ingiuria. SYN. Probrūm, opprobriūm, conviciūm, injūria, crimen, EP. Dūră, atrôx, grăvis, môrdāx, viölēntă, tūrpis, fæda, prava, iniqua, hostilis, noxia, furêns, scelerată. Quo dente obnitens spinosă călūmuĭă pūgnčt. Prud.

Cătumniator, oris, m. Calunniatore. Li delator

ěs, ēt călūmnĭātŏr (phaleuc.)

Călumnior, aris atus, ari. Calunniare. Depon. acc. vel dat. SYN. Dětráho, convición. PER, Convicia dicere, jactare, vomere, fundere, effünděrě.

Calvo, as, Far calco. Act.

Gātvo, ĭs, ĕrĕ, vel cālvŏr, ĕrĭs. Ingannare. ¶ Pōstquam calamitas plūres annos arvos, calvitur. Pacuv.

Cālvus, ă, ūm. Calvo. PER. Cālvitie nūdus. § Occipiti calvo es: ne tenear fugiens (pent.). Aus. Cātx, cāleis, m. f. Calcagno. SYN. Tālus. EP.

Dūrūs, āspēr, förtīs, fūgāx, văgūs, ăgĭlīs. § Stērnitūr īnfēlīx Ācrōu, tē cāleibūs ātram. Virg. Cātv. Calcagno. Cālcēmque terīt jām cālce Diores.

Virg.

Cāta, cālcis, f. Calcina. EP. Ārīdā, cāndēns, cāndidă, ărens, tenax, fervens, dilută. Commisit lăpides diluta calce subactos. Pass

Călybe, es, f. Calibe, saverdotessa del tempio di Giunone, EP. Vetula, annosa. frit Calybe, Janonis anus templique sacerdos. Virg.

Călydon, onis, f. Cutia del Despotato, detta Ayton. EP. Altă, půlchră, împřă, Ætělă, Mělčágræă, monstriferă. ! Altă jăcet Călydon, lugent juvěněsquě, sěněsquě. Ovid.

Cătydoniă, a, f. Calidonia, paese della Grecia. SYN.

Ætőlřá, Călydonis.

Căijdoniús, ă, ûm. Di Calidonia. SYN. Ætölüs. J Hāctenus, Oenides Venulus Căljdeniă regnă. Ovid. Quantă Călydonios attollet gloriă campös. Id

Cătypso, ūs, f. Calipso, EP. Atlantiăs, Ogygiă Neptūnia, pulchia, famosa, aquorea. An grave sex annis pulchram fovisse Calypso? Ovid. Hist Ninfa, figlia dell'Occano o d'Atlante e di Teti, regina dell'isola Ogigia, ove riceve in ospizio Ulisse, il quale aveva fatto naufragio.

Călyx, ycis, m. Boccia, bottone di finre, come di rosa. J Gemmantīsque rosae calycem porrexit

ödörüm. Pass.

Gămărină, æ, f. Camarina. J Apparet Gămărină procul, campique Geloni. Virg. Concelebrant quās pīgrā vādō Cămārīnā pālūstrī. Claud. Expl. Palude nella Sicilia, le di cui acque per la sua gran puzza, cagionano molta peste. Virg. Æn. 3.

- Et, fatis nunquam concessa moveri,

Apparet Camarina procul. Camberium. Sciamberi. EP. Laureatum, planum, nobile, deliciosum, augustum, forte, vetustum, populosum. PER. Sedes Principibus dilectă sŭis. Rēgia quondam Dūcūm Sabaūdia. Ūrbs āltīs mūnīta cāstrīs. Togātīs ūrbs populosa virīs. Dēliciis consită tellus.

Cāmbysēs, &, m. Cambise, re della Persia. \ Cambysēs longi populos pērvēnīt ad ævī. Lucr. Camēlia, æ, f. Vaso. Juum līcet, apposīta vēlutī

crătere cămellă. Ovid.

Cămētăs, i, m. Cammello. SYN. Dromas. EP. Māgnus, grandis, ingēns, robūstus, vēlox, citus, cěler, hīrtus, hīrsūtus, dēformis, immānis, pătiens. Deformis poterunt immania membra

cămēlī. Juv.

Cămeră, æ, f. Volta. SYN. Arcus, fornix, testudo. EP. Aūrātă, micans, splēndidă, fūlgidă, albă, præclāră, ĕbūrnă, cærŭlĕă, vĭrĭdĭs, mārmōrĕă, pīctă, coruscă, rutilă, curvată, pendens, convēxă, sīnuātā. S Nēc camera aurātās inter ěbůrná tráběs 'pent.'. Prop.

Cămeraceus, ă, um. Di Cambrai, ¶ Classis sistit

iter, quā se Camerācea rūra. Mant.

Cămeracum, î. n. Cambrai, città nei Paesi Bassi. E mŏdĭcō vīcō Cămĕrācum ēxcrēvĭt in ūrbēm. Ped. Cămeratus, ă, um, particip. Fatto a volta. SYN. Cūrvus, cūrvātus, flēxus, īnflēxus, sinuosus. Ān camerāta vidēs auro fastīgia pūro? Pass.

Cămero, as, avi, atum, are. Formare a volta. Act. acc. SYN. Carvo, încurvo, stecto, înstecto.

Cámīttă, æ, f. Camilla. EP. Pülchrä, förtis, Amāzōn, gĕnĕrōsă, bēllātrīx, Vōlscā, Prīvērnĭă. PER. Prīvērnia virgo, Virgo dilēcta Dianā. J Nominē Cāsmīllæ, műtĭlātā pārtĕ, Cămīllām. Virg. Hist. Regina de' Volsci, figlia di Metabo e di Canalla, che diede soccorso a Turno uella guerra che fece contro Enea.

Cămīllis, î, m. Camillo. EP. Māgnis, fortis, învîctus, torquatus, fatalis, magnanimus. Aspice Törquātum, ēt referentem sīgna Camīllum. Virg. Hist. Gran capitano romano, it quale

scacciò i Francesi da Roma.

Căminăs, i, m. Camino, fumajuolo. SYN. Fornax. EP. Ārdēns, călidus, flagrāns, īgnītus, fumāns, īgnīvomus, ānhēlāns, avīdus, torrēns, vorāx, fűrens, rútilús, ater, Vülcaniús, niger, terrificus, crepitāns, horrisonus. PHR. Rūptīs dāmmām expirārē camīnīs. Lamīna Cyclopum excoquitur flagrantë cămîno. Însulă terrificis Ætnæ celebrată cămînis. J Încude assidua semperque ardente cămîno. Juv.

Cāmmarus, i, m. Gambero di mare. Sed tibi dīmidio constrictūs cammarus ovo. Juv.

Cămœnæ, arum, f. plur. Muse. SYN. Mūsæ, Aŏnides. Cāstālides, Pierides, Ölympiades. EP. Atticē, Cāstāliē, Mādoniē, Pieriē, Cecropiē.

sacræ, æternæ, doctæ, argutæ, dulces, canoræ, võeales, dulcisona. PER. Novem sorores. Heliconis ălumnæ. Deæ Parnassī juga sacră colentes. Aoniæ, vel Castaliæ sorores, puellæ, vīrgīnēs. Chorus Pīerius. Castalidum turba novēna. Doctī cohors Heliconia Phæbī. Aoniī tūrbă novēnă jugī. § Alternis dicetis, amant āltērnă Cămœnæ. Virg.

Campana, æ, f. Campana. EP. Raūcă, clară, sŏnāns, resonāns, canora, vocālis, altisona. (Æs quoque, cui nomen nostras campana per oras.

Mant.

Cămpăniă, æ, f. Campagna di Roma e di Napoli. EP. Fērtilis, dīvēs, fērāx, fæcundā, cerealis, Bācchică, pīnguis, vītīfērā. § Providă Pompējo dederāt Campania febres. Juv.

Cāmpānus, a, um. Di Campagna. J Et Capys, hine nomen Campana ducitur urbi. Virg. Cāmpē, is, f. Bruco. J Implicitus conchæ limax, hīrsūtăque campē. Colum.

Campester, is, m., vel Campestris, is, m. f., e, n. Campestre, campestro, campale. I Ludere qui nescit campestribus abstinet armis. Hor.

Campus, i, m. Campo, campagna. SYN. Ager. terrä, tellüs, humus, rūra, jūgera, solum, æquor, planities. EP. Latus, planus, patens, vastus, pātulus, apērtus, spatiosus, ferax, fertilis. dīves, felix, frūgifer, pinguis, opimus, floriger, grāmineus, herbidus, sīccus, segnis, āridus, stērīlīs, ārēnāsūs. PER. Frēquēns hērbīs. Fērtřlis übérě. Flavěscéns frůgibús, spīcīs. Vēstītůs grāmině. Pinguis, lætő übere. Vērnāns cereali grāmīne. PHR. Lūdīt herboso pecus omne campo. Segnem pătřerě sitů důrescěrě campům. Florentes campos riguus perlabitur amnis. Conspicit în plands hostem descendere campos. Planus ěrāt, lateque pătens prope mænia campus. J Quique frequens herbis, et fertilis übere campus. Virg.

Cămurus, ă, um. Torto, piegato. SYN. Simus, cūrvus, Incūrvus, flēxus, reflēxus. Pēs etiam, ēt cămŭrīs hīrtæ sūb cornībus aurēs. Virg.

Cānă, &, f. Cana, città nella Galilea nella tribic di Zabulon, ove Gesù Cristo fece il primo miracolo, convertendo l'arqua in vino alle nozze, alle quali egli, insieme co suoi aiscepoli, fu invitato. EP. Felix. PHR. Christi prodigio in-

elýtă prīmō. Cōnvīvă Chrīstō fēlīx. Cănădă, ŵ. f. Parte dell'America. SYN. Novă Frānciă. ¶ Ūt Cănădŵ gentes, aŭt Hūronës, aut Hiroquæi. Mill. Expl. Paese dell' America,

in cui abitano molti Francesi.

Cănălientă, &, f. Canaletto. SYN. Cănăliculus. Cănātis, is, m. f. Canale. SYN. Rīvus, ālveus, tubus. Condotto, cannone d'acqua. Tubus, fistula. EP. Arctus, angūstus, longus, latus, patulus, căvăs, occultăs, carvas, flexăs, rigias, irriguus, plumbeus, ilignus, arundineus. PIII . Ruit actă repente cănalibus undă. Virides reereare cănalibus hortos. 9 Mellaque arundineis inferre cănalibus. Virg.

Cănālitius, ă, um. Di canale. SYN. Cănăliculatu-Cănănavă, f. Cananea, paese della Siria. SY.

Cănănîtis, Jūdæă.

Cānānāus, a, um. Di Cananea. PER. Cananitid.

Cănāriă, a, f. Canaria, isola molto grande. EP. Ferax, ampla, dives. Expl. Isola nell'America, vicina alle isole dette dagli antichi Fortunate. Queste isole si chiamano tutte Canarie per la gran moltitudine di cani. La più celebre di queste è Palma o Madera, abbondantissima di znechero e di vino.

Cancelliere. EP. Æquus, justūs, grāvis, prūdēns, īntēgēr, īllūstrīs, clārūs, nobilis, regiŭs. PER. Regiā mentis interpres. Qui regis mentem populis, edictaque summa Declarăt.

Cancelli, örüm, m. plur. Cancelli, ferrate. EP. Angūstī, tenues, rarī, patentes, conspicui. Cancellis primos înseruisse pedes (pent.). Ovid.

Cancer, cri, m. Granchio, Gambero. EP. Tardus, lentus, piger, ignavus, testudineus, rubens, multipes, rubicundus, turpis, obscienus, amnīcola, līttorens, fluviālis, aquorens. PHR. Sī tēstūdīneus moveāt sua brāchīa cāncēr. Obsconus graditur non recto limite cancer. Concava līttoreo sī demās brāchia cancro. Ovid.

Cancer, cri, m. Cancro (segno celeste). EP. Ardens, călidus, flagrans, torrens, ignitus, fervens, fervidus, ūrens, adūstus, astīvus, astifer, rabidus, violentus, siecus, aridus, sitiens, sitibundus, pluvialis, aquoreus. PER. Caneri sidus, astrum, sīgnūm. Cānerī tōrrīdūs īgnīs. Tōrrīdā, vel ferventiă brachiă Cancri. Æstivi căvă tergoră Câncri, Câncer ăquâtile signum. Aquârum Câncer alumnus. Sole perustus. Concava littorei fervebant brachia Cancri. Cum premit aquorei Sol hūmidă brāchiă Cānerī. Sol ăbit ē geminīs, ēt Cānerī sīgnā rubēseant, Octipēdīs Cāncrī tergă sinistră time. Expl. Uno de dodici segni dello zodiaco, in cui il sole entra nel mese di giugno, quando si fa il solstizio. Fingono i pceti che un granchio neciso da Ercole fu mutato in questa costellazione.

Caucer, crī, m. Cauchero, infermità. EP. Acerbus, ědáx, mordáx, rodens, voráx, serpens, lethális, mörtiler, îmmedicabilis, însanabilis. PHR. Ūt-que mălum late selet îmmedicabile cancer Serpere, et illæsas vitiatis addere partes.

Candax, ăcis, vel Candăce, es, f. Candace regina dell'Etiopia al tempo d'Augusto imperatore Romano. Chiamavasi anche con questo nome un'altra regina, pur anche dell'Etiopia, la quale ammaestrata nella fede cristiana da un suo eunneo, fu poi convertità ad essa fede da s. Filippo Diacono, con tutto il regno. EP. Pia, dedita Christo. Atque ăpăd Eănüchum reginae Cândăcis acto. Mant.

Candela, &, f. Candela. SYN. Cereus, fax, tæda. EP. Cērea, pinguis, ardens, clara, micans, lucens, rădians, tremulă, îgniferă, rutilans, flammivoma. J Nomina candela nobis antiqua de-

derünt, Mart.

Candelabram, i, n. Candeliere. EP. Aurcum, argenteum, séréum, līgneum, eburnum, pretio-sum. J Dē candēlabro magna lucerna tibi pent).

Candeo, es, ni, ere, n. Imbianchire, esser bianco. SYN. Candesco, candico, albeo, albesco, canesco. Scandidă de nigris, et de candentibus ātră, Ovid.

Candesco, is, čre, n. Divenir bianco. SYN. Albesco, canesco. Accendersi, infiammarsi, Ardeo, ignesco, încândesco. 9 Öre trăhit, currusque suos candescere sensit. Ovid.

Cândia, &, f. Candia, SYN, Creta, Curetis, Gortynis, Hecatompolis. EP. Aeria, dives, fertilis, vīnīfērā, nobilis, Minoia, sagīttifērā. PER. Terra Curetis, Minoia tellus, Arva Gnossia, Dietwä, Görthyniä. Expl. Isula nel mare Mediterranco, abbondantissima di malvagia, dominata ora dal Turco.

Candidatus, a, um. l'estito di bianco. SYN. Albātus, ālbus, candidus. Chi aspira a qualche cosa. Aspīrans. Christus illic candidatis pra-

sidet cohortibus (trochaic.). Prud.

Candiditus, a, um. Bianchetto. Exta, et candidůli divină těmācůlă pôrei. Juv.

Candidus, a, um. Bianco. SYN. Albus, canus, eauens, canescens, albescens, candescens, lacteus, niveus, ebūrneus, argenteus. Puro, sincero. Ingennus, sincerus. Innocente. Integer, înnocens, înnocuns, înnoxius. PER. Cândore tīnetus, indūtus, fulgēns, ornātus, dēcorus. Qui candore nives superat. Qui candore nives, candore anteiret ölores. Candidus auratis ăperit cum cornibus annum. Virg.

Cāndŏr, ōijs, m. Candiderza, candore. SYN. Āl-bēdo. ¶ Quī cāndōre nivēs ānteīrēnt, cūrsibūs aŭrās. Virg.

Canco, es, vi, ere, vel Canesco, is, ere, n. Imbiancare. SYN. Albeo, albico, candeo, candesco candico. J Temporibus geminis canebat sparsa

sencetūs. Virg.

Cani, orum, m. Capelli bianchi. SYN. Canities. EP. Albī, nivčī, tūrpēs, morosī, sordentes, gelidi, honorati. PER. Cani crines, capilli, cana comă, exsăries. PHR. Jam mihi deterior canis āspērgitur ētās. Mērēsis nendum squalent tibi tempora canis. At mea jam niveis circumdant tempora canis. Inter honoratos medio de vertice canos. Ovid.

Cānībātā, ārūm, m. Popoli salvatici di una certa isola del mondo nuovo, i quali non si cibano che di varne umana. EP. Feri, diri, crudeles,

sævī, ferőces, inhūmānī. Cănieŭiă, æ, f. Canicola. SYN. Cănis Sīriŭs. EP. Ārdēns, īgnītā, flagrāns, torrīdā, calens, fervidā, sīcca, arida, īgnīvoma, astīva, sitiens, sitibūndā, æstiterā, pigra, segnis, iners, insana, vēsānā, līvrēns, fūriosā, dāmnosā, morbosā, ēxītiosă, lethālis, pestiferă. PER. Canis estivus, æstifer, Erigoneius, Sīrius ardor, Æstīvum, vel Icarium sidus. Icarii stella proterva canis. PHR. Cum căpăt attollit vesonă cănicălă. Siecas insana canicula messes Jamdudum coquit. Törret et exhaustas cum sieca canicula fauces. Qua nullum terris violentins advenit astrum. Com Canis exurit sitientes fervidus agros. Sitiens cum jam Canis hauserit undas. Calidi cum sideris astu Deponit Havas annua terra comas. Sol licet admoto tellürem sidere fündat. Et micet Icarii stella proterva Canis. 9 Ni grave, te tempūs, sitiensve canicula tardet. Ovid. Expl. Segno celeste, in cui ritrovandosi il Sole eccità grandissimi calori.

Cănicută, &, f. Punto sfortunato nel giuoco dei dadi. PHR. Dāmnosa canienla quantum roderet.

Cămidia, f. Canidia, moglie di Naplo, la quale fu accusata da Orazio per istrega. EP. Improbă, věněfřeň. Cánřdřa afflassét pějor serpentřbůs Afris. Hor.

Căninus, ă, um. Di cane, canino. Inde cănină förö låträt fäcundia tötö. Juv.

Canis, is, m. Cane, o cagna. SYN. Lycisca, Molossus. EP. Acer, fortis, audax, intrepidus, mordāx, latrātor, vocifer, impavidus, vigil, pērvigil, sēdulus, insomnis, cūstos, fidus, fidelis, comes, aūrītus, odorus, sagax, celer, levis, velov, citus, ănhēlus, pērnīx, properus, rāpāx, rapidus, trax, fērus, avidus, crudēlis, infestus, horrendus, atrox, immītis, fūrēns, hīrsūtūs, ārmīllātūs, vēnāticus, PER, Cursu fortis. Pedibus celer. Nārē săgāx. Nārībūs ācēr. Tūrbā cănūņi. Vīgiles, providă turbă, cănes. Comites, sedulă tūrbă, cănes. PHR. Ödoră cănum vis. Turbă cănum circumsonă lătrăt. Hostem savis latratibus urget. Furesque procul latratibus arcet. Prodit clamore feram. Agitat în summis saltĭbŭs aprōs. Cănēs quĭbŭs ēst aūdācĭă præcēps, Vēnāndīque săgāx vīrtūs. Domus alta Molossīs Pērsonuīt. Canes latratībus æthera complēnt. J Vēnātor cūrsū cănis, ēt lātrātībūs īnstāt. Virg.

Cănis cotestis. Cane (segno celeste). Vide supra Canicula, SYN. Sīriŭs, cănīculă, EP. Æstīvus, ārdēns, flāgrāns, calīdus, fervidus, ūrens, torridus, ignivomus, siccus, aridus, sitiens, sitibūndus, Icarius, Ērigonēius. PHR. Dūm premit Ætnæös Cănis Erigoneius æstus. Est Cănis, Icărium dicunt, quo sidere moto, Tota sitit tēllūs, præripitūrque seges. Ūnda sub æstīvum non adeunda Canem. Yenit enim tempus, quo törridus æstuat aer, Incipit et siece fervere

tērrā dĭē.

Cănistrăm, î. n. Canestro, corba. SYN. Cîstă, călăthus, cistulă. EP. Latum, pătulum, căvum, căpāx, concăvam, plenum, gravidam, nexum, vīmīnčūm, fragrāns, ödörīterum. PHR. Cereremque cănistris Expediunt. Prunăque, et îu pătălīs redolentiă mālă cănīstrīs. Pārā co-

ronātīs portābānt sacra canīstrīs.

Cānities, eī, f. Bianchezza. SYN. Cānī. L'ecchiezza. Senecta, senium, senectus. EP. Alba, candens, nivea, prisca, vetus, aunosa, longava, senilis, morosă, prolixă, effūsă, încultă, împexă, rară, ārīdā, frīgīdā, tūrpīs, sordīdā, squāllēns, squāllidă, prudens, honorată, săpiens, venerandă. PER. Canûm căpăt. Cană, albă, albentră temporă, Căni căpilli. Cână senectus, PHR, Jâm milii canities pulsis melioribus annis Venerat, autīquās mīscūčrātquē comās. ¶ Cānītīēmque sībi, ēt longos promīscrāt ānnos. Virg.

Canna, æ, f. Canna. SYN, Arundo, calamis, cicuta, fīstulā, EP. Longā, tenerā, levis, tremulā, grācilis, argūta, viridis, strādūta, palūstris, flūminea. PHR. Stridet septenis canna foraminibus. Ripă tremulis circumdătă cannis. Arguta revocans ad roseida pascua canna y Viminaque ēt longā pārvā sub araudine cannā. Ovid.

Cannabinus, a, am. Di canapa. Cannabinas nutris sīlvās, quām commodă nostro. Grat.

Cannabis, is, f. Canapa. SYN. Cannabum. Tunc măre transilias, tibi torta cannabe fulto.

Cannæ, arum, f. plur. Canne, ora Canna distrutta. EP. Insignēs, gravēs, celebrēs, ferāles, cruentātæ. PER, Insīgues Romāno spūmāntes sānguine Cannæ. I Cansa mali. Cedant feralia nomină Cannæ, Luc, Expl. Città della Puglia, ove Annibale riportò una gran vittoria sui Romani.

Cano, is, cecini, cantum, ere. Canture. Act. acc. SYN. Cauto, concino, modulor. PER. Cantus dăre, exercere. Dulces cantare modos. Cantu. concentu aĕra mulcere. Presso dare gutture cantus. Lepido plaudere cantu. Cantu fallere, vel solārī cūrās, tædĭă, otĭă, läborēm. Voccs înstêrtěrě căutů. Cârměn ăb orě, seu güttůrě fündere, promere. Liquidum fundere ab ore mělős. Lætős őre ciere modos, Musam měditārī. Töllere in astra sonos. Modulari arundine carmen. PHR. Arma virumque cano, Imitatur Pana cănendo. Te veniente die, te decedente cănebat. Circum păeri înnuptaque păella Săcră eănunt. Argută modulatur carmină voce. Spirare ancipiunt dulces cum pectore cantus. Non öliă vita Solamur cantu. Interea longum cantu solātă lăhorem. Docuit voces inflectere cantu. Tũ Tĩtỷ rẽ lêntus în ûmbra Formosam resonare dőcés Ámátyllidá sylvás. Dőctáque mellissűis vertére verbá sónis. ¶ Sícelides Műső, paűlő mājorā canāmus. Virg

Căuon, onis, m. Regola, SYN. Lex, normă, regulă. Is demum excessit Grammaticos canones (pent.). Cănonicus, ă, um. Canonico. SYN. Regularis.

Cănopœus, ă, um. Di Canopo. SYN. Cănopicus. Grātă Cănopeis incolă littoribus (pent.). Catul. Cănopus, i, m. Città, o isola dell'Egitto. EP. Argīvās, Phāriās, Amyclāts, Lāgāts, Spārtānās,

Pēlūsĭācŭs. 🕽 Nām quā Pēllæī gēns förtūnātā Cănopi Virg. Expl. Isola nel mare Mediterranco, vicina ad Alessandria, ove credesi da alcuni esser la città di Damiata, da altri però forse meglio

Canopo, detta Bechir, o Bichieri. Cănor, oris, m. Canto. SYN. Cântăs, sonăs, concēntūs. ¶ Mārtīŭs īlle ārīs raūcī cănŏr īncrēpăt, ēt vāx. Virg.

Cănorns, ă, um. Squillante, canoro. SYN. Sonans, sonorus, resonans, stridens, vocalis, strepens, stridůlňs, ārgūtůs, resonis. J Āviä tūm reso-nant avibūs virgūlta canoris. Virg.

Căntăber, abră, brum. Guascone, di Guascogna, o di Biscaja. SYN. Cântabricus. § Cântăber ânte ömnes hyemisque, æstusque, famisque. Sil.

Cāntabria, &, f. Biscaja, o Guascogna.

Cantamen, inis, u. Incantesimo. SYN. Cantus, carmen, încantațio. ¶ O utinam măgică nossem cantamină Mūsa. Prop.

Cantator, oris, m. Cantatore. I Cantator Cygnus

fünčris îpsč săi (pent.). Mart. Cautatrix, īcis, f. Cantatrice. Imploret citharas,

eantatricesque choreas. Claud.

Cantharis, idis, vel Cantharida, a, f. Cantarello, animaletto verde, rosso e nero, adoperato pei vescicatorii. ¶ Cantăridum succos, dânte părente, bĭbās (pent.). Ovid.

Cantharns, i, in. Tazza, gondola, piccola nave. J Et gravis attrītā pendehāt cantharus ausa. Virg.

Cantherins, ii, m. Cavallo castrato, ovvero palo da sostener le viti. Magnus manducus Camillus cantherius. Pomp. Cantheri moneo male nota pětorită vitis. Aus.

Canticom, i, n. Canzone, cantico. SYN. Cantus, earmen, cantilena. \ Cantica qui Nili, qui Ga-

dītānā sňsūrrās. Mart.

Cantitena, a, f. Canzone. Fors et hac somnum třhř cântřičně (sapph.). Aus. Cântřto, ás, áví, átům, ávě. Cantur sovente, can-

ticchiare. Act. acc. SYN. Canto, cano.

Cantineută, a, f. Canzonetta. Nûne condidere can-

třůneŭlás tůrpěs (seaz.). Seal. Cânto, ās, āvī, ātûm, ārě. Cantare. Act. acc. SYN. Căno, concino, modălor. Li cântare păres, et

respondere părâtī. Virg

Cântus, us, m. Cauto. SYN. Cârmen, concentus, mödülämen, mödi, melös, mödüli, nümeri. EP. Dūleis, grātus, tener, jūcundus, suāvis, āmēnus, dūleisonus, melliflinis, blandus, latus, festivus, hīlārīs, plācīdūs, doctūs, argūtūs, trēmūlūs, rēsonus, trīstis, mæstus, lugubris, gemebundus, agrēstis, rūsticus, Aonius, Cāstālius, Mæonius, Přerius, Orphæus, Apollineus. PER. Carmen vocâle. Lætúm műrműr. Vőcis mődűlámen. Dűlce mělős. Vôcům discordiă concors. Důlcis discrimină cântus. PHR. Assiduo resonat cântu. Festo mülcet přá Nůmřná cántů. Festivis feriunt cántřbůs astră tůbæ. Argůtos înter volucrům certāmīnā cāntūs. Aūsūs Apollīnēos præ sē contemnere cantus. I înterea longum cântum solată lăbôrēm. Virg.

Cănus, ă, ūm. Bianco, canuto. SYN. Albus, căndēns, candidus, canescens, lacteus, niveus. Frigŏră nēc tantūm cânā concretă prŭinā. Virg. Căpācitās, āfis, Capacità. SYN. Spăliūm.

Căpăneus, vel Căpăneus, î, m. Capaneo. EP. Argīvus, Ārgölicus, fērus, impius, māgnānimus, tūrbidus, tēmērārius. J Cūm cecidīt Cāpāneūs săbito temerariăs ictă. Hist. Capitano de Greci, marito di Evadue.

Căpāx, ācīs, adject. Capace, capevole. SYN. Āmplūs, vāstūs, lātūs, spātīosūs. ¶ Gēntīs hābēt rītūs.

Änimo mājorā eapācī. Ovid. Capēdo, inis, f. Vaso da sacrifizi. ¶ Monstrāt et în teretes, tersaque capēdine discos. Mill.

Eăpēliă, &, f. Capretta. SYN. Capră, capreă. EP. Blanda, lascīvā, saltans, hīrsūta, sīma, vaga, pětůláns, PHR. Florentem cytisům sequitur lascīvă căpēllă. Tenera attendent simæ virgultă căpellæ. Îpsæ lacte domam referent distentă căpella Ubera. Ite mea quondam felix pecus, îtĕ căpêllæ. Virg.

Căpenă, &, f. Porta di s. Sebastiano di Roma. Sūbstitit ad větěres arcus, madidamque Că-

pênâm. Juv.

Căper, capri, m. Caprone. SYN. Hadus, hircus, caprĕŏlŭs. EP. Ātĕr, bārbātŭs, bīrtŭs, bārbĭgĕr, břeoruřs, torvůs, hirsutůs, corniger, fædůs, sordidus, pētulāns, lāscīvus, timidus, sīlvēstris, văgăbûndůs. PER. Vîr gregis îpse căper. Vîrque păletque gregis. Bârbiğeri dūx, dūcior pecoris. PHR. Hædique petülei Floribus întortis întort. Ut placidas gestīt dūx gregis inter oves. Vir gregis îpse căper deerraverăl, alque ego Daphnin āspicio. Virg.

Căpero, as, avi, atum, are. Increspar la fronte. Act. acc. SYN. Corrugo, contraho. Quid rigido

căperas oră săpereflio? (pent.). Text. Căpesso, is, îvî, îtûm, eic. Prendere. SYN. Căpio, accipio, teneo, arripio, comprehendo. PHR. Italäsve capesseret oras. Explorare labor, mihi

jūssă căpcssere fas est. Virg. Căphareus, vel Căphareus, î, m. Capo d'oro. EP. Altús, dűrűs, scopűlősűs, fallax, procellósűs, trīstīs, Eūboĭcās. Sīdūs, et Eūboĭcā caūtēs, ūltorque Căphārcās. Virg. Expl. Copo o promontorio di Negroponte, vicino al quale i Greci, ritornando da Troja, fecero grande naufragio.

Căphāreŭs, ă, ûm. Di capo d'oro, § Sâxă triûm-phāles fregere Căphāreă pûppes, Prop. Grājă Căphârea currere puppis ăqua (pent.). Ovid.

Căphārides, ûm, m. a sing. Căphāris, idis. Di capo d'ovo. SYN. Capharia, &, ab adjectivo Capharĕŭs, ă, ûm. § Excepit omnes hine petra Că-

phāridēs (jamb.).

Căpharnann, indeel. Città della Galilea, ove Gesit Cristo fece molti miracoli. Aliter dicitur Căpernāum. ¶ Indě Căphārnāum grădiens pervenit ăd örās, duv.

Căpillamentum, î, n. Capelliera. SYN. Căpillî,

căpillitium.

Căpittăre, is, u. Cuffia. SYN. Crinăle. ¶ Dividere mœchæ paūpěris căpillārĕ (scazon.). Mart.

Căpillătăs, ă, îm. Chi ha capelli lunghi. SYN. Comătăs. Tipse căpillăto diffusum consule potat, Juv.

Găpīllitin, ii, n. Capelliera, SVN, Căpilli, căpil-

lāmēn tūm.

- Căpillus, î, m. Capello, crine, SYN. Crinis, comă, " cæsăries. EP. Aureus, auratus, flavus, croceus, roseus, pūrpūreus, ater, niger, canus, niveus, cultus, pēxus, comptus, ornātus, erispus, formosus, erispans, nitidus, venustus, rutilus, mollis, tenuis, longus, sparsus, pendulus, vagus, ēlfūsus, ērrāns, solūtus, impēxus, horridus, tūrpis, sārdidūs, squālēns, squālidūs. PER. Füsī, vel ēllūsī pēr cēllă căpīllī. Spārsī sine lēge căpīllī. PHR. Förmāre, văriāre capīllos. Forma plăcet, niveusque color, flavique căpilli. Compti de more căpillî. Refügosque gerit a fronte căpīllos. Conspicuos ornārāt flore capillos. Aureolī lūdūnt pēr lāctěš collă căpīllī. Temporă pērstrīngīt fulvo protectă căpillo. Îbat odoratis hŭmëros përfuså capillis. Assolët intonsos sërtis örnárě căpillôs, Jácent collô positi sině legě căpilli. Vittă coercebat positos sine lege căpīllos. Immīssos hūmerum per ūtrūmque capîllös. Spēctăt juornātos collo pendere capillos. Ét lévis impülsüs retrő dábát aŭră căpillôs. Ovid.
- Căpio, is, cepi, captum, ere. Prendere. Act. acc. SYN. Āccipio, capto, samo, assamo, prendo, prěhěndo, PHR. Tů căpě sácră mănů. Quác tô dementia cepit? Extremum tanti fructum caperētis amoris. Arma amens capio, nec sat rătionis în armis. Virg.

Căpis, idis, f. L'aso grande da berc. Iline âncīlia, ăb hộc ăpices, căpidāsque repertas.

Lucil.

Căpistrăius, ă, ûm. Incapestrato, legato. SYN. Franātus, Inque capīstratīs tīgrībus alta sedet (pent.

Căpistrum, î, n. Capestro, cavezza. SYN. Franum, hăbênă, lŏrûm, lŭpŭs, lŭpâtûm. EP. Dūrûm, mördáx, rigidűm, térrátűm, nödösűm, strictűm, âddűctûm, láxûm, rémissûm, împôrtûnûm. ¶ Primăque ferratis præfigunt oră căpistris. Virg. Căpitălis, m. f., č, n. Capitale. J Seu căpităle

něfás opěrosá dílůřs ártě. Lucr

Căpitâtus, ă, um. Che ha capo. 9 Si nătibus nutricem impréssit crássám, ét cápitátám. Lucil. Căpitium, Ii, II. Sorte di vesta, con cui le donne si cuoprono il petto. Tum capitio, tum castula,

tům pěrizômă (scaz.). Scal.

Căpito, onis, m, Ostinate, o chi ha la testa grossa, o nome proprio. SYN, Căpitôsus, vel pertinav, pērvicāx, contumāx, obstinātus. 9 Mūrænā præbente donum Capitone culinam. Hor.

Căpitolinus, ă, um. Di Campidoglio. Ad penetrāle Numæ, Capitolinumque tonantem. Ovid.

Căpitolium, ii, n. Campidoglio. EP. Altum, sublīmē, celsum, excelsum, aureum, superbum, māgnificum, vētūs, antiquum, mīrabilē, Jūlium. Romanum. PER. Tarpējā rūpēs. Ārx Romulea. Capitolii saxum. Tarpēji templa tonantis. Jīlle triumphata Căpitolia ad alta Corintho, Virg. Expl. Monte e citadella in Roma, su cui eravi un tempio dedicato a Giove, ed anche ove Tarpeja fu uccisa da' Sabini.

Cāpo, ōnis, m. Cappone. SYN. Cāpus. EP. Pīnguis, ŏpīmus. Alius coctos non amare capones (scaz.). Cappadoces, um, m. plur. Di Cappadocia. Cappădoces, Gallique, extremique orbis Iberi. Lucr.

Cappadocia, &, f. Cappadocia, paese dell'Asia, SYN. Almāsĭă.

Capparis, is, f. Cappero. SYN. Cappar. Capparin, ēt pūtrī cēpās hālēcē nătāntēs. Mart.

Capră, æ, f. Capra. SYN. Capreă, căpella. EP. Blāndā, sāltāns, lāscīvā, pētitlāns, sīmā, hīrtā, vīllēsā, hīrsūtā, hārbigērā, sÿlvēstris, vāgā, sĕquāx, timidā, tūgitīvā. PER. Čāprigenum pēcus. Alitium, pecudumque genus, capraque sequācēs. Aus.

Caprārins, ii, m. Caprajo. SYN. Caprārum dūx,

dűctőr, pástőr.

Capreă, æ, f. Capriuolo, capra salvatica. SYN. Capră, căpēllă. J Śīlvēstrēs uri āssīduē, căprezeque sequaces. Virg.

Capreotus, i. m. Capriuolo. SYN. Hadulus. Capreolī spārsīs etiām nūne pellībus ālbo. Virg.

Capricornus, i, m. Capricorno. SYN. Caper, Ægőceros. EP. Corniger, atrox, setosus, horridus, frigidus, rigēns, gelidus, hyemālis, nīmbosus, īmbrifer, aquārius, aquosus. PER. Capricornī sīdus, sīderā. Corniger hircus. Gelidi cornua caprī, Cornibus armatus. Rădiantiă cornuă tollēns. Hörrēndus caūdā, cornūque mināx. Æquŏris hīrcus (quia partim piscis, partim hircus, ex fabula). Liquidī capēr æquŏris. Nēptūnia proles. Salsī gūrgitis hīrcus. Corniger ēguoris āltī. Ūndēgue Tyrānnus Hesperia Capricornus adest. Principium Jani sentit tro-picus capricorni. Ans. Expl. Segno dello zodiaco.

Caprificus, i, f. Caprifico, fico salvatico. \ Qui modo fīcus erāt, jām caprificus erit (pent.). Mart. Caprigenus, a. um. Caprino, di capra. Caprige-

namque pecas nallo castode per herbam. Virg. Caprile, is, n. Stalla di capre. SYN. Caprarum stäbnlum.

Caprinus, ă, um. Di capra, caprino. Alter rixâtūr de lānā sæpē caprina. Hor.

Capripes, edis. Chi ha piedi di capra. 9 Capripedes agitat cum lata protervia Panas. Aus.

Capronie, vel Caproneze, arum, f. Crini pendenti dalla fronte. § Āpitātī căpăt, ātque comâs flui-tāre capronās. Lucil.

Cāpsă, æ, f. Cassa. SYN. Arcă, cīstă, cāpsūlă. EP. Pārvā, āngūstā, aūrčā, ārgēntčā, čbūrnčā. Quem sequitur custos angustæ vernula capsæ. Juv.

Captiosus, a, um. Sofistico, pieno d'inganni. Não cāptiosīs sycophāntārum strophīs jamb. Prud. Captivitas, atis, f. Prigionia. SYN. Servitus, carcer. ¶ Cāptīvitās, čt væcitās (jamb.). S. Paul.

Căptivo, as, avi, atum, are. Imprigionare. Act. acc. Exīlīs tēlīs captīvat aranea mūscas. Ter.

Captivus, a, um. Imprigionato. SYN. Captus. PER. Captus ab hoste. Sub juga missus. Vinctus colla cătenis, Compede nexus. Vinctus ăhenis tergă nodīs. Latebroso carcere clausus. Tenebroso în cârcere vînctus. Clausus tenebris, et cârcere cæco. PHR. Clausă domo teneor, gravibusque coercită vinclis. Meret sub opaci carceris umbram mīssus. Mærentī carcere vinctus erat. Mīssus et in rigidi latebrosum carceris antrum. llunc carceris obscuri vinculă sævă tenent. Carcere Cimmerio, et spissa caligine septus. Vītam īnfēlīcēm ferrāto īn carcere plorat. Squallidus insontes siccine carcer habet? ! Captivoque rogi perfundat sanguine flammas. Virg.

Capto, as, avi, atum, are. Cercure, desiderare. Act. acc. SYN. Ambio, cupio, aucupor. Prendere, ingannare. Căpio, comprehendo, fallo, decipio. Tum lăqueis captare feras, et fallere visco. Virg. Captūra, w, f. Presa. SYN. Præda. ¶ Implevit

captură sinus, ut praedă redundans. Sedul. Cāptus, us, m. Capacità, ingegno. SYN. Intellectus,

vīs ănimī.

Căpăă, æ, f. Capua. EP. Dives, deliciosă, altă, potens. PHR. Nec Căpăam pelăgo, cultuque penūgně potentem, Deliciis, opibūs, famaque priore silebo.

Căpăanăs, ă, am. Di Capua. SYN. Câmpanăs. 5 Et Căpys hinc nomen Căpuana ducitur urbi. Virg. Căpălaris, is, m. f., e, n. Vecchio, ch'e vicino a morte, o che ha giù i piedi nella fossa. SYN.

Sčnēx, decreptitus. Ne dicās igitūr, dum că-pulāris ero (pent.). Text. Căpătăs, î, m., vel Căpălūm, î, n. Elsa della spada. EP. Aptus, pulcher, însignis, splendidus, coruscus, micans, rutilus, aureus, ferreus, eburnus, ārgēnteus. J Cervice orantis capulo tenus abdidit ensem. Virg.

Cāpus, ī, m. Cappone. SYN. Cāpo. Amīsīt tēstēs,

nunc mihi capus erit (pent.). Mart.

Căpăt, îtis, n. Capo, testa. SYN. Cervix, vertex, collum, temporă, EP. Altum, celsum, grande, črectům, flavům, roseům, intonsům, aŭricomům, jűvěnīlč, nitidūm, ambrosiūm (de nympha, aut dea), rutilum, canum, niveum, honestum, decorum, venerabile, coronatum, senile, venerandum. PER, Căpitis vertex, Casărie densum eăpăt, Cânos effundens vertice crines. PHR. Căpăt objectare periclis. Summa flavum căpăt extulit undā. Forma bovīs, cui turpe caput, enī plūrīmă cērvīx. Superant capite, et cervīcibus altis. Nec nitidum tarda compserit arte căpăt. Magnă făit quondam căpitis reverentiă căui. Ovid.

Căpăt âmpătâre. Troncare il capo. PER. Căpăt, cervicem secare, resecare, abscindere, truncare, dētrūneārē, öbtrūneārē, töllērē, auferrē, āvellěrě, revellěrě. Capřit ex huměris tollěrě. Detūrbāre caput. Ferro, ense, gladio cervicem ābrūmpěrě. Căpůt collo auferrě, eripěrě. Decătere, demetere ense căpăt. Jăgălum mucrone rěsőlvěrě, Căpňt a cervice revello, PItR. Abstůlit ēnsē capat, truncumque reliquit arena. Abscīssa duorum Suspendit capita. Nam tibi Tymbre căpūt Evandriŭs abstulit ensis, Ferroque secat candentia colla. Tum caput ipsi aufert domino,

trūncūmque relinquit.

Căpys, ys, m. Capi. 1 At Căpys, et quorum melfor sententia menti. Virg. HIST. Furono due chiamati con questo nome, uno de' quali fu figlio di Assaraco e padre d'Anchise; l'altro fu compagno di Enea, il quale fabbricò Capua.

Cārbăsens, a, um. Di lino fino. SYN. Carbasinus, carbăsineus. J Carbăseos fulvo în nodum col-legerat auro. Virg.

Carbasus, i, m. f. Lino fino. plur. Carbasa, orum, n. Vela da navigare. SYN. Vēlā, līntēā. EP. Alba, candidă, tensă, extensă, nautică, lată, plēnā, ăpērtā, înflātā, tūrgĭdā, cūrvā, flēxā, cōntrāctā, sīnūosā, flūxā, vāgā, cītā, spūmāntīā, naufrägă, profugă, secundă, prosperă, feliciă. PHR. Annixi erectő tendünt cává carbásá málő. Vēlā vocānt, tomidoque inflatur carbasus austrő. Vőcat jam carbásús aŭras. Præcipiti carbăsă tensă Noto. Carbăsă motă sonant, jubet ūtī nāvitā vēntīs. Ovid.

Carbon, onis, m. Carbone, SYN, Pruna, EP, Ardens, accensus, flagrans, igneus, niger, extinetus. Illa prins creta, mox hæc carbone no-

tāstī. Pers.

Carbonchio (pietra preziosa). SYN. Pyropus. EP. Lūcidus, radians, fulgens, corūscus, fulgidus, ignivomus. PIIR. In fulvo rădřāns cārbūncŭlús aūrō. ¶ Fūlmřněō rútřlāns cārbūncŭlús īguĕ cŏrūseat. Mart.

Cărcăssum, I, n. Carcassone, città di Linguadoca. SYN, Cărcâsso, Cârcâssio, Cârcâssônă.

Carcer, eris, m. Prigione, curcere. SYN. Custodia, cătenæ, vinculă. EP. Ater, cæcus, piger, piccus, tětěr, obscurůs, opacůs, abstrusůs, tenebrosůs, cavus, angūstus, profundus, mūstus, trīstis, infaūstus, horrendus, fætidus, squalens, squalidus, învîsus, horribilis, terrificus, dirus, hostilis, îngrātus, crūdēlis, ferrātus, rigidus, molestus, querňlůs, sollicitůs, mětňendůs. PHR. Carceris antrūm, ūmbră, vinculă, squālor, horror. Fauces cărceris alti. Sine luce domus, Sine lumine tectūm. Atræ domūs. Squalore horridus. Fætore plēnus. Spissā cālīginė septus. PHR. Lätebroso varcere clausus. Tenebroso în carcere vinctus. Clausus tenebris, et carcere emed. Morenti carcere vinctus erat. Vitam infelicem ferrato în carcere plorat. I Respiciont clausæ tenebris, et carcere caeo. Virg. Per mosse. Răuntque ellusi carcere currus. Virg.

Carcere matetare. Imprigionare. PER. Carcere claudere, încludere. Vinclis premere, frænare, colibere. Cătenis vincire. Circumdăre, subjicere collă cătenis. Solidis încludere tectis. PHR. Vidi crăentos carcere încludi dăces. Captosque dăces obscuro carcere clausit. Premit horrendo

fűribűndős cárcéré ventős.

Carchesium, ii, n. Tazza, coppa. Hie duo rite

měrő lībāns carchêsiă Bacchő, Virg. Carcinus, i. m. Cancro (segno celeste). § Par Gěminis Chiron, et idem quod Carcinus ardens. Lucan, Vide Cancer.

Cardiácus. a, um. Cordiaco, cordiale, affettuoso. Sardiaco numquam cyathum missurus amico.

Juv.

Cardinalis, is, m. Cardinale. EP. Clarus, nobilis, sanctus, sacer, pius, religiosus, purpureus, veněrábřlis, věněrándůs. PER. Půrpůrčí páis sěnātūs. Vēnērāndūs mūrice præsul. Frontem cui pūrpūrā cīngīt. Romāno nobilis ostro.

Cardineus, ă, um. Di vardine. Cardinei venere pătres, sanctūsque Senatus, Pass.

Cardo, Inis, m. Cardine, EP. Darus, ferreus, æreus, älienens, firmus, solidus, stridens, sonorus, strepēns, quērūtūs. PHR. Horrisono sacra panduntür cardını porta. Postesque a cardını vellit. Főribűs cárdő stridébát áhénis. 9 Jánňa, ét émőti procumbunt cardine postes. Virg.

Carductis, is, f. Calderngro, calderello. SYN. Acanthis, Acalanthis. J. Positūrus ovum carduelis in lēctum (scaz.). Gaz.

Carduns, i. m. Cardo. EP. Asper, dūrus, agrestis, acūtus, sēgnis, mordax, horridus. § Carduus, ēt spīnīs sūrgīt pālīūrās ācūtīs. Virg.

Carectam, i, n. Lungo pieno di carice, erba durissima ed acuta. Tītyrē, coge pēcūs, tū post cā-

rēctă lătēbās. Virg.

Cărco, cs, vî, îtum, vel cassum, ere. Esser privo, esser senza. SYN. Egeo, indígeo, privor, spolior, văco, non hăbeo, opiis hăbeo. 9 Velă queror reditū, vērbă cărēre sidē (pent.). Ovid.

Cares, ĭūm. m. plur. Popoli della Caria nell'Asia. Laudibus immodicis Cares in astra ferunt

pent.). Mart.

Cāvēx, řeřs, f. Carice (erba). ¶ Fröndřbňs hīrsūtīs, ēt cārice pāstňs ăcūtā. Virg.

Caria, a. f. Caria, paese dell' Asia. J Arcades antiqui, celebratăque Caria fama. Mant.

Carřeă, æ, f. Fico secco. ¶ Quīd vūlt pālmā tǐbī, rūgōsāquē cārřeă, dīxī. Ovid.

Cariceus, a, um. Di carice. J Caricea succede casa. dam præterit æstns. Mant.

Căries, ei,f. Tarlo, marciume. SYN. Putredo, marcor, tabes, tahum. EP. Edax, rodens, vetus, senīlis. Prūnā pērēgrīnæ carie rūgosa senēcta. Mart.

Cărînă, w, f. Il fondo della nave, carena. SYN. Navis, classis, ratis, prora, poppis. EP. Audax, zerātă, bellātrīx, chrva, inchrva, longa, cava, pictă, levis, unctă, frăgilis, dubiă, cită, volucris, æquörea, velivola, instabilis, flüctiväga. PHR. Longæsülcant vädä sälsä cărinæ. Frondentesque feront remos, nătăt ûnctă cărînă. Frăgili te credīs, Mārce, cărīnæ. Jam sibi tum curvis male temperat unda cărinis. Încurvæ fundabant transtră cărină. Ceu pressă cum jam portum tennere cărîna. Virg.

Cărinæ, arum, f. plur. Borgo antico di Roma, ove le case erano fabbricate a guisa di nave (in modum carinarum. Virg. lih. 8 . Pässimque armenta vi debânt Românoque foro, et lautis mugire cărinis.

Cărīno, ās, āvī, ātūm, ārē. Ingiuriare. \ Contră cărinantes verba, atque obseană locutos. En. Căriosus, ă, um. Pieno di tarli. Quod precer îra-

tūs, nisi vos cariosa senectis. Ovid. Caris, idis, f. Sorta di pesce. Loligo, durique sues,

sinnosaque caris. Ovid.

Cārītās, ātīs, f. Carestia, SYN, Pēnūrīā, egēstās, Sed copiosa caritate pauperes (jamb.). Paul.

Carmelită, &, f. Del monte Carmelo. PER. Carmeli montis păter. Carmeli încolă montis. Carmēlītā tiium ēst vulgāndo incumbere festo, Mart.

Carmelus, i, m. Monte Carmelo, promontorio, città. EP. Antiquus, asper, arduus, sanctus, saeer, sacrātus, refligiosus, venerandus. PER. Carmeli ārduā rūpēs. Ellādum vēnērāndā domus. ¶ Quodque sibi monte in Carmelo fornicis arcum. Fil. Expl. Montagna nella Fenicia, in cui abitava il profeta Elia.

Carmen, inis, n. Verso, poema. SYN. Vērsus, modī, numeri, Mūsa, poema. Incantesimo. Incantatio, věněficiúm. EP. Blandum, suavě, těněrům, gratūm, dūleĕ, jūcūndūm, lēnĕ, cănōrūm, mõllĕ, venūstūm, doctūm, elegans, facundūm, ingeniosum, cultum, excultum, nectareum, mellitum, concinnum, deductum, numerosum, compositum, lætūm, festīvūm, amīcūm, jocosūm, lepidūm, aūreum, cæleste, divinum, æternum, fatidicum, saerum, solemně, votivům, sublimě, altisonům, vocale, scenicum, celebre, Aontum, grave, Castăliūm, îllūstre, Phobeum, Meonium, nobile, Pieriūm, Apollineum, rude, humile, abjectum, īgnābĭlĕ, trīstĕ, mæstūm, flēbĭlĕ, quĕrŭlūm, lūgubrě, funěrčum. PER. Adnium melds. Pičrii núměri. Věrbá clausă modis. În pěděs, vel în números verba coacta. Aoniis verba coacta modis. PHR. Grăcili modălatus avena carmen. Non me carminibus viucel. Carmen amet quisquis carmine digna făcit. Flet noctem, ramoque sedens, miserabile carmen Integrat. Carmina quam tribuunt, fama perennis erit. J Ültima Cumai venīt jām cārmīnīs ætās. Virg.

Carmina scribere. Scrivere, a far versi. PER. Carmină, vērsūs conděrě, těxěrě, mědřtári, compo-něrě, dicěrě, funděrě, căněrě, lúděrě, fingěrě, ēffingērē. Dēdūcērē vērsūs. Dēdūctūm dīcērē cārměn. Süblīmī componěrě carmină vena. Opěrosă cārmină līngo. Aŏniīs vērbā līgārē modīs. Fūnděrě Pierium modulamen. Nectere verba numěrīs. Tenuī modulārī carmen avena, arundīne. Făcili dedücere carmină plectro. Tenni dedu-

cere carmină silo.

Cārmēntă, æ, vel Cārmēntis, is, f. Carmenta. SYN. Nicostrată. J Quam memorant Nymphæ priscum Carmentis honorem. Virg. Indovinatrice nell' Arcadia, madre di Evandro.

Carminator, oris. Colai che pettina la lana. Illine līmēonēs, īndē cārmīnātorēs (seaz.). Scal. Carmino, as, avi, atim, are. Carminare, pettinare

lana. Act. acc. SYN. Pēcto.

Carnalis, is, m. f., e, n. Carnale. I Nec carnale gěnůs minăit factūră creando. Bracon.

Carnarins, a, um. Di carne. SYN. Carneus. Non

īllī sūspēnsā fŏcūm cārnārīā jūxtā. Virg. Cārnīfēx, ĭcīs, m. Carnefice, maniyoldo. SYN. Tōrtor, lictor. EP. Atrox, dīrus, immānis, savus, bārbārus, erudēlis, ferox, impius, infamis, ferrens, trūx, mināx, horridus, trūculentus, immītis, inhūmānus, cruentus, sanguineus. PER. Lēgūm vindēx. Reorum corpora discrucians, PHR. Crūdēlī jūgūlūm trādērē cārnīfīcī. Rēōs mīttīt nīgrās Āchĕrōntĭs ād ūndās. Cūjŭs ād āspēctūm făcies fūnestă lătronis Pallet. Quem scělěrátorům mětůit fěrá tůrbá něpotům. ¶ Cár-

nifici dūrās præhuit illā mānūs (pent.). Ovid. Cārnificinā, a, f. Tormento, supplicio. SYN. Cārnifíciúm, cædes, súppliciúm. J Tâm diversă lŏcīs vägā cārnifícīnā pērērrāt. Aus.

Carnivorus, a, um. Divorator di varne. 9 Mittere, carnivoris præberi pabula mandat. Mant.

Carnutum, i, n. Chartres. J Carnuti et fluvii carula lympha Liger (pent.). Tibul. Expl. Città nella Francia, abitata altre volte da' Druidi.

Căro, cârnis, f. Carue, EP, Crâssă, vivă, vilis, ægra, infirma, languida, mortalis, corrapta, l īmmūndā, rebēllis, seditiosā 🐧 Sed māle vīvā earo est, lambendo mater in artus. Ovid.

Carotus Magnus, i, m. Carlo Magno imperatore. 🐧 Cārŏlĕ tē māgnī nōmčn hābērĕ pūto (pent.). Ovid.

Cărpăthins, ii, I. Scarpanto, isola del Mare Mediterraneo. Carpathium, Libjeumque secant, lu-

düntque per ündas. Virg.

Carpentam, i, n. Carretta. SYN. Carras, plaastram, rheda, vehiculum. J Carpento rapitui pingnīs Dămāsīppūs, čt īpsč. Juv.

Carpinens, a, um. Di carpine. Carpinus, i, f. Carpine (albero).

Cārno, ĭs, psī, ptūm, čič. Prendere, raccogliere. svellere. Act. acc. SYN. Căpio, āccipio, dēcērpo, lego, colligo. PHR. Carpe mănu. Carpe viâm vēlīs. Aūt violās, aūt cāndidā līliā cārpit. 🖣 Jām mědřám nigrá cárpěbát nőetě quřetém. Virg. Cárrůcă, ő., f. Carretta. SYN. Cárrůs. § Aûrěa

quod fundi pretio carruca paratur. Mart. Carthaginiënsis, is, m. f., e, n. Cartaginese, di Cartagine. SYN. Carthaginensis, Poenus, Punicus, Elīsæŭs, Tyriŭs, Sīdoniŭs, EP. Antiquŭs, aūdāx, potens, Martius, belliger, magnanimus, cradelis. fěrőx, bárbárůs, îmmítis, pērfidůs. PER. Týriŭs colonus. Carthagine natus. Hostem, qui feriet, mihi erit Carthaginiensis. Enn.

Carthago, inis, f. Cartagine. SYN. Byrsa, Carchedon. EP. Alta, superba, potens, magna, dives, āntīquā, splēndīdā, māgnīfīcā, īmpīā, fērōx, tūmīdā, Elīsēā, Pūnīcā, Tyrīā, Lībycā, Sīdōnīā. Agenorea. PER. Ūrbs Pūnīca, Tyria, Sidonia. Ūrbs Dīdonīs, Āgēnoris. Ūrbs māgnæ æmula Romæ. Mornia Elīsæ. Cārthāginis ārces. Ūrbs Tyriis habitata colonis. Punica regna, et Agenoris arbem. PHR. Urbs antiquă făit, Tyrii těnůřerě coloni, Carthago Italiam contra, Tyběrinăquě löngē Ostřá, divěs öpům, stůdřisque āspērrimā bēllī. Nēc nova Carthago, nēc tē crescentia tangunt. Ovid. Expl. Città dell' Africa, inimicissima altre volte de Romani, la quale fu edificata da Didone, e distrutta da Scipione l'Africano.

Cārthūsia, w, f. La gran Certosa, vicino alla città di Grenolle, ove si ritirò s. Brunone. EP. Sanctă, trānquīllă, dēsērtă. J Dēlēgēre domos taeitās. Carthusia testis, Mant. Hine Carthusiacis æterna

sĭlēntĭă claūstrīs. Id.

Cārus, a, um. Caro, amato. SYN. Amicus, gratus. jūcūndus, suāvis, āccēptus, dilēctus, amātus. Rēgins āccītū cārī genitoris ad ūrbēm. Virg.

Căryotă, a, vel Căryotis, idis. Curiota, sorta di dattero, frutto d'alcune palme della Giudea, EP. Pinguis, virens. V. Bacca. Hoc linitur sputo Jānī Carvota calendis. Mart. Prægnantes Caryötides cadebant (phal.). Stat.

Cărystos, vel Cărystus, î, f. Caristo città di Negroponte. Qua maris angūstal faūces saxosa Ca-

rystös. Lucr.

Căsă, &, f. Capanna, stanza rustica. SYN. Māgālĭă, măpāliă, tūgūriūm. EP. Pārvā, āngūstā, ēxiguā, vilis, lăceră, tūtă, paūper, secură, agrestis, sordřdă, campestris, lůteă, hůmilis, frondea, viridis, strāmīnčā. PER. Agrēstīs, vel rūstīcā domus. Rūstřeá těctă. Angūsti láres, Hůmřířs vilřá těctă căsæ. Strămine teetă domus. Congestis încultă măpăliă culmis. PHR. Parvă sed exilis tectă coleudă căsæ, Contectâm strămine vidit Forte căsam. O tantom libeat mihi tecom sordidă roră.

Atque humiles habitare casas! Securas quicumque căsas et rūris ămœni Vernantes contemnit ăgros. Sunt quibus e ramis frondeă factă căsa est (pent.). Ovid.

Cāscus, a, um. Antico, recchio. Quam primum

cāsei populi tennēre Latini. Enn.

Cāscotus, i, m. Piccolo cacio o formaggio. Sant ēt cāseolī quos jūncea tīseina sīceat. Virg.

Cāscus, i, m. Cacio, formaggio. EP. Duleis, mollis, prēssus, candidus, niveus, vetus, recens, pinguis, opīmus. Cāndidus elixæmiscetur cāseus herbæ. Ovid.

Căsiă, a, f. Cassia. EP. Möllis, suavis, ölens, mitis, humilis, rubrā, viridis, florēns, floridā. 9 Ēt glaūcās sălīcēs, căsiām que, crocum que rubentem, Virg.

Căsinum, i, n. Cassino, città dell'Italia. 9 Millebant saxa, et nebulosi rūra Casini. Sil.

Casins, ii, Monte della Palestina. | Comperit ut rēgēm Căsio sē monte tenere. Luc.

Casperia, &. Aspra, borgo de' Subini. Casperiamque colunt, Forulosque, et flumen Himellæ. Virg.

Cāspins, a, um. Di Aspra. Hūjus in adventu jam

nûne et Caspiă regnă. Virg.

Cāssāndrā, æ, f. Cassandra. SYN. Priamis. EP. Vātēs, fātidīcā, præseiā, vērāx, Priamēia, Trojānă, Phrygia, Iliaca. PER. Priamēia Vīrgo. Vātēs Phrygia, Pergamea. Sola mihi tales casus Cassandra canebat. Virg. Fab. Figlia di Priamo e di Ecuba, creata indovinatrice da Apolline.

Cāssidă, &, f. Elmo, celata. SYN. Cāssis. Aurea cui postquam nudavit eassidă frontem. Virg. Cassiope, es, f. Cassiopea. EP. Infelix, superba, fülgens, radians, astrigera. PER. Cephei üxör. Andromedes mater. Cepheïa conjux. Cassiope,

Cephensque pater resoluta catenis. Ovid. Fab. Moglie di Cefeo, re dell'Etiopia, madre di In-

dromeda, suocera di Perseo.

Gāssis, is, m. kete, luccio. SYN. Rētě, lăquěns, plaga. EP. Arctus, laxus, cavus, tortus, nexus, rārns, oceultus, latens, abdītus, cautus, fallax, dolosus, mordax, ferreus, tenax, paratus, posītus, apposītus, importunus, sinuosus. PHR. Cāssīhus împositis venor. Et laxis cassibus exit ăper. Decidit în casses prædă petită meos. In főribűs láxős sűspendít áránéá cássés. Virg.

Cāssis, idis, f. Elmo, celata. SYN. Æs, găleă, crīstă, cāssīdă. EP. Ærčā, ārātā, aūrčā, ferrčā, aūrātā, erīstātā, pietā, aūrieomā, fūlvā, nitidā, cava, cælātă, torvă, minax, infestă, Martia, hirsută, vietrix, fülgens, splendidă, mieans, coruscă, īnsīgnīs, rādīāns, rūtīlā, PER. Cāssīdīs āltūs ăpēx. Gălĕā ăpēx. Crīstīs comāns, decoră. Ære rigens. PHR. Stat cassis útrique Sidereis hirsúta jňbīs. Ærātā dēfēndīt cāssīdē erīnēs. Nīl seūtā vălent, nil ferreă cassis. Huie æreă cassis, et lőrică riget ferrő. Exit in aŭras Cassidis altus ăpēx. Quătit aŭră comantes Cassidis aŭricomæ erīstās. § Sēn caput abdiderat crīstātā casside pennis. Ovid.

Cāssins, ii, m. Cassio, uno de' conginrati che cospirarono contro Cesare per la liberta della patria. EP. Fortis, andax, patria amans. Oltre a tanti altri, che col medesimo nome si chiamavano, si trova un famosissimo poeta di Parma, lodato da Orazio con questi rersi. 1. Serm. Sat. 10. Quale fuit Cassi rapido ferventius amni

Ingenium, capsis quem fama est esse, librisque. Ambustum propriis.

Cāssus, ă, ūm. Vuoto, vano. SYN. Înânis, văcuus, fragilis, inūtilis, Prico, Captus, orbatus, prī vātus, egens, inops, egenus. PHR. Lūmine, æthere cassus. J Nullum cum victis certamen, čt athore cassis. Virg. Castatides, um, f. plur. Le Muse. SYN. Mūsa.

Cămena , Aonides , Pierides. J Per genium Famæ, Castalidamque gregem (peut.). Mart.

Gāstālins fous. Il fonte Castalio. SYN. Aganippē, Lībēthris, Pyrene. PER. Fons Căballinus, Aontus, Pēgāsens, lieliconius. Doctus amnis. Castalia undă, ăquă. Aqua Castălia. Castălii lătices. Vix bene Castalio Cadmus descenderat antro. Ovid. Expl. Fonte nella Beozia, vicino al monte Parnasso, dedicato ad Apolline ed alle Muse.

Cāstanča, ā, f. Castagna. SYN. Balanus. EP Horrida, villosa, trux, mollis, hīrsūta. 9 Castănce molles, et pressi copiă lactis. Virg.

Cāstăuētūm, ī, n. Bosco di castagui. § Et îliceta,

ēt cāstănētă cālvēscūnt (scaz.). Scal. Cāstănēts, ă, ūm. Di castagna. ¶ Cāstănĕāsquĕ núces, mea quas Amarillis amabat. Virg.

Cāstētium, ī, n. Castello, SYN. Cāstrum, arx, tūrrīs, mūnīmēn, propūgnāculūm. 🦫 Cāstella īn

tůmřílis, čt řápřgís árvá Třmávi. Virg. Cástřířeňs, á, úm. *Che fa casto.* ¶ Gástřířeō sŏ-cřáns přá sácráměntá lávácrō. S. Pauli.

Cāstīgātio, onis, f. Castigo. SYN. Pœnă, muletă. Castigator, oris. m. Correttore, censore. Se puero censor, castigatorque minorum. Hor,

Cāstīgo, ās, āvī, ātūm, āre. Castigare, riprendere, correggere. Act. ace. SYN. Arguo, redarguo, ōbjūrgo, īnerčpo. Punire. Cōrrigo, ēmēndo, plēcto, mūleto, pūnio. J Cāstīgāntque morās. Opere omnis semita fervet. Virg.

Cāstimāniā, æ, f. Castità. Hāc cāstimāniā tūentūr

Augěli (jamb.). Prud.

Cāstītās, ātīs, f. Castità, SYN, Cāstīmonīā, vīrgīnitās, pūdor, pūdīcitiā, integritās. EP. Cāndidā. honēstā , ingenuā, pūrā, sincērā, integrā, pūdīcā, Intāctā, Innocens, Illæsā, verecundā, jugālīs, dēbītā. līdēlīs, vīctrīx, īntēmērātā, sānctā cœlēstīs, dīvīnā, Angělică. PER. Vīrginěi flös pudoris. Virginitatis honos, decus, gloria. Ingĕnŭŵ sīgna pŭdīcĭtĭŵ. J Pācīs quietem, cā-stĭtātēm cōrpŏrīs (jamb.). Prud.

Castor, oris, m. Castoro, animale terrestre ed acqua-

tico. SYN. Fiber.

Cāstor, oris, m. Castore. SYN. Tyndarides. EP. Lēdā ŭs, Oēbāliŭs, Lācon, Amyelā us, Therapna ŭs, gemellus, immortalis, magnanimus. PER. Castor, čt Pollūx Fratres lielenė, Tyndaride jūvėnės. Gemini, gemelli fratres Tyndarei, Ledeni, Ămyelæi, Cygnigeni, Therapnasi fratres vel Dii. Lalternüsque anima mutito tiestore Pollux. Sil. Fab. Figliuolo di Giove e di Leda, fratello di Polluce e di Elena.

Gāstŏrēús, ä, ūm. Di castoro, SYN. Cāstŏrīnus, lībrīnus. ¶ Cāstŏrēa Ēlĭādūm pālmās Ēpīrus ēquōrūm. Virg.

Cāsirā, örūm, n. plur. Campo, SYN. Stătfo, stă-fivă, tentoriă, tăbernaculă. Armata. Agmină, tormā, phālāngēs, cătervā. EP, Fidă, lātā, sēcūră, ăcerbă, sævă, horridă, fulgidă, Martiă, höstică, něfandă, crňentă, höstilia, opulenta, PER. Malto refertă milite. Tentoriă ercetă. Fixă

mědřis cămpīs. Clauso mětatá loco. PHR. Nůmquid dură nimis Mārtia castra tibi. Semianimes in castra trahêns hostilia türmas. ¶ Pērque nivēs illum, pērque horrida castra secuta

ēst. Virg.

Cāstră töcārē. Accamparsi, campeggiare. Cāstră fīgērē, mētārī, pōněrē. Tūtō pōněrē cāstră löcō. Cāmpō crēdērē castră. PHR. Cāmpō stētīt āgměn ăpērlō. Mīlēs cāmpō sēse ardūnš infērt. Āgmǐnā dēnsāntūr cāmpīs. Lātē löcă mīlītē cōmplēnt. Hūc āciēs dūcīt, Rōmānāquē cīreūm Cāstrā löcāt, pārvūmquē lēvī strūtt āggērē vāllūm.

Gāstrēnsis, is, in. f., č, n. Di campo. ¶ Hīc sătŭs ad pacem, hīc cāstrēnsibūs ūtilis armīs. Prop.

ad pacem, nie castrensions utilis armis. Prop. Cāstūs, ă, ūm. Casto. SYN. Mūndūs, pūrūs, īntēmēratūs, cēdēbs. PER. Ănimōquē et cērpore cāstūs. Cāstūm sērvāns cūbīlē. Laūdē pūdīcītīše cēlebrīs. Cāstā pūellā. Figlia casta. PER. Vīrginītātīs āmāns, stūdīosā. Pērpētūā vīrginītātē frūens, gaūdēns. Vīrī, thālāmī expērs. Cāstām retinens inviölātā dēcūs. Cōncūbītūs fūgiens. Thālāmōs exoša jūgālēs. PHR. Laūdēm quā cāstā vīrginītātīs bībēt. Quāe vīrginītātīs amērēm īntēmērātā cēlītī. Expērs quāe thālāmī vītām sīne crīmīne vīvīt. Vīrgineo nūnquām cērpore pāssa vīrūm. Quāe sīne crīmīne cāstōs Pērpētūā sērvāt vīrginītātē föcēs. ¶ Cāstā pūdīcītīām sērvāl dōmūs, ūbērā vācēs. Virg.

Căsătă, &, f. Casetta, casellina. J Vivite contenti

căsălīs, ct collibăs īstīs. Juv.

Cāsūrūs, ă. ūm, particip. Chi sta per cascare. SYN. Lābāns, lāpsūrūs. ¶ Qnæque itā cōncūssa

est üt jam casara pütetür. Ovid.

Casus, ūs, m. Caduta, ruina. SYN. Lāpsus, prolāpsus, ruīna, excidium, interitus, pērnicies, exitium. Disgrazia, pericolo. Alea, periculum. Accidente, strage, miseria. Clades, strages. Perdita. Dāmnūm, jāctūrā. EP. Ancēps, dubius, āmbiguus, pronus, gravis, celer, citus, proceps, subitus, inopinus, repentinus, durus, acerbus, īnfaūstus, iniquas, funcstus, horrendus, fatalis, ādvērsus, trīstīs, mæstus, Ilēbilis, Inlandus, lūctificus. PHR. Concussae nutant turres, casumque minantur. Celsæ graviore casu decidunt turres. Præcipiti träheret simul omnia casa. Cāsūs mihi cognitus ūrbis. Pēr vārios casūs, pēr tot discrimina rerum Tendimus in Latium. Omniă sunt hominum tenui pendentiă filo, Et sübitő cású quá válúéré rűúnt. § Séd si tántűs ámór cásús cógnőscéré nőstrős. Virg.

Cătăctșsmus, î, m. Dilucio. SYN. Dîluviûm. ¶ În cătăclșsmo agrî păriter cûm prole părentes. Tert. Cătătogăs, î, m. Catalogo, tacola. SYN. Îndêx,

nămerăs.

Cătămităs, ă, ūm. Molle, effemminato. § Compressu unmundo miserum căpiens cătămitum. Prud.

Cătănă, 5, f. Catania. EP. Cělebris, clără, generôsă, însignis, piă, religiosă, Trinacriă, Siculă. PIR. Ætnais vicină rogis. Sulphureo conspersă curre moutis. Horrifico tremit Ætnatonitră. Flanmis protectă sacro velamine.

Cătăphractăs, ă, am. Armato da capo a piedi. Ferreus aurato sea cătăphractăs equo (pent.).

Prop. V. Armatus.

Cătăpůttă, æ, f. Cannone, moscnetto, pistola. SYN. Törmentům, bömbárdă. § Nön quæ strădentes törquet cătăpültă möláres. Sidon. Cătărăctă, æ, vel Cătărăctes, æ, f. Cataratta, cascuta d'acqua. ¶ Excepere thos et præcipites cătărăctæ. Luc. Expl. Il Nilo ha due cataratte nell Egitto, una verso il mezzogiorno, ove, ristretto tra due monti, cade con grandissimo strepito; l'altra poi è vicina ai popoli chiamati Catadupi dal greco κατά, e δούπος che significa strepito.

Cătâstă, &, f. Luogo, od instrumento, dove sono legati gli schiavi. EP. Āreānă, hārbără, rǐgǐdă, ĭnērs, ăvāră. ¶ Nön tē Bārbăricæ vērsābāt tūrbă

cătāstæ. Stat.

Cătastăs, î, m. Servo vendereccio. J Cum tibi Nīliăcus portet crystallă cătastus. Mart.

Cătâx, ăcis. Zoppo. ¶ Pēstēm, pērniciēmque cătâx, quâm ēt Mānliă nöbīs. Lucil.

Cătechūmenus, î. Chi è instrutto nei mistori della fede cristiana. PHR. Qui fidei mysteriă săcră docetur.

Căteie, ē, f. Specie di dardo presso i Germani.
¶ Teūtonico ritū solitī torquere căteias. Virg.
Cătellă, ē, f. Cagnoletta. ¶ Notă refert meretricis

ăcūmină, sæpě cătēllām. Hor. Cătēlius, i, ii. Cagnoletto, cagnuolo. SYN. Cătulus. ¶ Pēctoră pullorum rīmātur, et extă cătēllî.

Juv.

cătēnă, æ, f. Catena. SYN. Vīncălām, nēxăs, compes, mānicæ, pēdicæ, nōdăs, fūnis, lorum, lăquěus, rĕtřnācửlūm. EP. Āretā, vălĭdă, nēxă, těnāx, sölĭdă, tērēs, nodōsā, grāvis, önĕrōsā, sērvīlīs, vĭölēntā, ăhēnā, āreā, fērrēā, Vūlcāniā, ārātā, fērrāginēa, strīdēns, crēpītāns, ādāmāntæā. PHR. Cătēnæ nēxās, pondūs, ŏnūs. Vīnclorum strīdör. Fērrī vīncālā, Fērrēā vīncālā, PHR. Bārbārā fērrātīs īnnēctūnt tērgā cătēnīs. Pondērē lāssā cătēnā ēst mānūs. Sōlvē nodōsā misērūm cătēnā. Īnvādīt, vīncītquē mānūs pōst tērgā cātēnīs. Vīnxīt dūrīs mēx collā cātēnīs. Š Vērbērā, tūm strīdor fērrī, trāctāque catēnās. Vērbērā, tūm strīdor fērrī, trāctāque catēnās. Virg.

Cătenatăs, ă, ûm. Incatenato. SYN. Vinctăs, l'gătăs. PER. Cătenis, vinclis, compedibăs, mănicis vinctăs, revinctăs, strictăs, ādstrictăs, pressăs, ligătăs, oucrătăs. ¶ Năllă cătenătis pila

est præcincta lagenis. Mart.

Cătennia, &, f. Catenella. I Huic înserta et erit

gemināta catenula pendēns. Fil.

Gătērvă, æ, f. Caterva, moltitudine di soldati. SYN. Āgmēn, mānūs, collors, mānūplūs, fūrnāt, globūs, phālānx, lēgro, ēxērcitūs. EP. Aūdāx, ārmātā, fūlgēns, ārrātă, florēns, ārmīfērā, bēllātrīx, vāgā, īnsānā, hōstīlīs, mārtīā, intrepīdā, fortis, hōrrīdā, trūcňlēntā. PER. Fūlgēntēs ārē cătērvā. Spūmāntēs cādē cătērvā. PIIB. Māgnā jūvēnām stīpāntē, vel comītāntē cātērvā. ¶ Āgmön ăgēns ĕquītum, ēl florēntēs ārē cātērvās. Virg.

Cătervătim, adverb. A squadre, o a schiere, overo in frotta. § Inde cătervătim morbo, mortique

dăbāntur. Lucr.

Cămăriuă, æ, f. Santa Caterina. SYN. Cōstřs. EP. Sānetă, přă, nōbřířs, îllūstrřs, dōctă, fācūndă, förtřs, generosă, victrix, îndömřtă. PER. Regiă progenřes. Cōstī sănetīssimă proles. Cōstō sătă rege pūčlia. Patri nātă ūnică Cōstō. Victrix Sŏphōrum. Eximium căthărină decus Memphitidos ōræ. J. Elŏquio Phārios vertit Căthărină disertos. Ovid. Ilist. Fiqlia di Costo, ve di Ales-

sandria, vergine e martire, il di cui corpo credesi che sia stato sepolto dagli Angioli nel monte Sinai.

Cătharticus, ă, ûm. Purgativo. § Semină curarum per regnă căthartică mittit. Mant.

Căthedră, &, f. Cattedra, sedia. SYN. Süggestus, süggestüm, sellä, pülpitüm. De cathedra quotĭēs sūrgīt, jām sæpe notāvī. Mart. Quām Paūlūs rětinět, quámque cáthédrá Pětri (pent.). Prud. Cáthedrálitins, ä, üm. Cattedrale.. SYN. Cáthe-

drālis, cathedrārius. I Cum cathedralitios portet

tibi rhēda ministros. Mart.

Căthoticus, ă, um. Cattolico, universale, SYN, Uni-

vērsus, universalis.

Cătitiuă, &, m. Catilina. EP. Audax, împius, perfidus, sævus, crudelis, violentus, infamis, temerarius. J Pacificas savus tremuit Catilina secures. Lucr. Hist. Cittadino romano, il quale avendo cospirato contro la patria, fu scacciato da

Cătillo, onis, m. Goloso, glaottone. I Cum găneone

lūreo, cum cătillone (seaz.'. Scal.

Cătittăs, î. m. Picciolo catino. SYN. Cătillum. Incretum puris eireumposnisse catillis. Hor. Cătinus, i, m. Catino. SYN. Cătinum, discus, lânx, păropsis. J Ponebant igitur Thusen fer-

rātă cătīnō. Juv.

Căto, onis, m. Catone: SYN. Porcius, EP. Durus, grāvis, sevērus, doctus, trīstis, æquus, invictus, censorius. J Secretosque pios, et dantem his jūra Catonem. Virg. Hist. Censore romano, celebre per la sua severità, il di cui nipote Catone Uticense tenne le parti di Pompeo contro di Cesare. Vietrix caŭsă Diis plăcuit, sed vietă Cătoni.

Cătonianus, ă, ūm. Di Catone. Cătoniana Chreste

quod făcis lingua (scaz.). Mart.

Cătuttus, i, m. Catullo, poeta l'eronese. J Tantum magna suo debet Verona Catullo, Mart.

Cătătăs, î, m. Camuolo, SYN, Cătellus, ! Tempore non alio cătătorum oblită lewnă. Virg.

tătus, ă, um. Astuto, saquee, accorto. SYN. Cautus, āstūtus, callidus, sagax, versūtus. Doctus llylas cæstű, Phlègeűs cátűs árté pálæstræ. Ans.

Cătăs, î, m. Gatto. SYN. Felis, ælūrās, ¶ Non secus ac mari cătus, ille învadere pernam. Mant. Cávatús, á, ūm. Incavato. J Tüne álnös primum fluvii sénsére cávátás. Virg.

Caucaso. Caucaso. Caucasoure refert volucres, fartamque Promether. Virg.

Caūcasus, i, m. Caucaso. EP. Altus, ingens, arduus, cēlsus, ēdītus, āspēr, īngēns, ābrūptus, frīgidus, horrens, gelidus, glacialis. inhospitus, nivalis. Sevthieus, Marpesius, Sarmatieus, PER. Duris cautibus asper, horrens. PHR. Mons Promether sanguine tinetus. Caūcasea rapes. Caūcasei fastīgia montis. Nivibus tectus, opertus, squalêns, rigens. Caucasus, Hyrcanaque admorunt übera tigres. Virg. Expl. Monte, che divide la Scizia dalle Indie, a vui fu attaccato Prometeo.

Candá, æ, f. Coda. EP. Löngă, amplă, přilosă, stellată, versicolor, simiosă, \$\overline{A}\equivas verrebant caudis, æstumque secabant. Virg.

Caudex, vel Codex, icis, m. Ceppo, tromo, o scorza d'alberi. SYN. Truncus. Libro. Liber. 9 Quin ēt caūdicībūs tēctīs, mīrābīle vīsā. Virg

Căve, imperat. Guardati bene. SYN. Căveto. ! Lucum lignă, căve, ne portus occupet alter. Hor. Tu căvě děfeadás, quâmvis mordebéré dietis. Ovid. Cavea, 5, f. Caecrna, fossa. SYN. Antrum, fossa, crypta, fovea, specus, spelunca, lustrum, cavērnā. EP. Atrā, obscūrā, vāstā, īmā, profundā. Concessu căvew magnis Circensihus actis. Virg.

Caveo, es, cavi, cautum, ere. Guardarsi, procee-dere cautamente. SYN. Video, provideo, adverto, prospicio, observo. PHR. Ta tamen at monitas căveas. Vade, văle, căve ne titubes. Cornu ferit ille, căveto. J Quique ălus cavit, non cavet

īpse sibi (pent.). Ovid.

Căvernă, &, f. Caverna. SYN. Antrum, specus, lūstrūm, spēlūncă, spēlæūm. EP. Căvă, īmă, secretă, profundă, vastă, effossă, îmmanis, ābrūptā, exēsā, rēctā, claūsā, ātrā, nigrā, ŏpācā, cáca, obscara, umbrifera. PHR. Umbrosa penitūs patūere caverna. Sonat abrūptīs spēcus āntrā cāvērnīs. Cūrvīsque īmmūgiit Ætnā căvērnīs. Sēcrētīsque dĭū lätüere cavernīs. Æstīva înfessîs condens frûmentă căvernîs. J Însonűerê căvæ, gemitûmque dedere căvernæ. Vide Caverme descript. Virg. Æneid. 8. Jampridem Saxis.

Căvernosus, ă, ûm. Cavernoso, pieno di caverne. SYN. Căvăs, concăvăs, profundus. Perque căvernosos jūssīt penetrāre meatus. Prud.

Căvillatio, onis, f. Cavillazione, inganno. SYN. Căvillus, joci, scommă. J Non est căvillatio jőcíque mőrdácés scazon. Prud.

Cavillator, oris, m. Cavillatore, inganuatore. SYN.

Derisör, irrisör, jöcülátör.

Căvittor, aris, atus. ari. Burlarsi, inganuare. SYN. Rīdeo, īrrīdeo, jocor, lado, illado. Ille cavillātūr, rīdēt, dīctēria jāctāt. Pass.

Căvittus, i, m. Inganno, burla, cavillazione. SYN. Că villătio.

Cantă, &, f. Stalla di pecore. SYN. Övile, stăbŭlūm. EP. Lātā, angūstā, claūsā, apērtā, plēnā, tūtă, mūnītă, tūrpis, obscēnā, pinguis, opimă ¶ Cum feemit ad caulas, ventos perpessus, et îmbres. Virg.

Cantientus, i, m. Gambetto, cavolino. Cauliculus tener est facilis, diffringitur ungue. Lucr.

Caūtis, is, m. Gambo, cavolo. EP. Novis, recens, tener, fragilis, virens, viridis, pinguis, targidus, vērnāns, patūlus. PHR. Caulibus et pomis, et aperto viveret horto. 9 Qui teneros caūlēs ăltēnī frēgērīt hōrtī. Hor.

Caŭton, onis, m. Castel Vetere, borgo nei confini d'Italia verso la Grecia. SYN. Caulum, Aulon. 🖔 Caālonisque ārcēs, ēt nāvīfrāgūm Seỳlācēūm.

Cavo, as, avi, atum, are. Incavare, vavare. SYN. Excavo, fodio, effodio. Nee formam accipiunt,

ferroque căvântur ăcuto. Virg.

Canpo, onis, m. Albergatore, oste. EP. Avarus, pāreŭs, āvidūs, bibūlūs, tūrpis, sordidūs, blandus, comis, mendax, pērjūrūs, caūtus, dolosus, mälignus, perfidus. Non potes, ut cuperes, vēndērē, caūpo, mērūm (pent.). Mart.

Caopona, a., f. Osteria, taverna, SYN. Taberna, popina. EP. Communis, apenta, insignis, patens, tūrpis, sördidā. J Āspērsūs võlet in caūpona vivere, nēc qui. Hor.

Caūpōnor, ārīs, ātūs, ārī. Trecconore, vendere all'usanza dell'osteria. § Neu caūpōnāntēs bēl-lūm, sēd bēllīgērāntēs. Enn.

Canrinus, a, um. Di coro (venta). J Verum, ubl Caŭrino perstrinxit frigore vesper. Grat.

Cauris, I, m. Coro, vento tra ponente e maestro.

SYN. Corus. EP. Crudelis, savus, immitis, præceps, subitus, asper, insanus, furens, rapidus, gravis, violentus, nimbosus, madidus, îmbrifer, Sarmaticus. PER. Evertens @quora Caurus. Fuscis horridus alis. PHR. Immites evertunt æquora Cauri. Sarmaticosque pati mědĭő sűb frīgŏrě Caûrős. Semper hyems, semper spīrantes frīgora Caūrī. Virg.

CAUSA

Causa, æ, f. Cagione, principio, origine. SYN. Căpăt, fons, radix, origo, principium. Ragione. Rătio. Processo. Lis, judicium. EP. Certă, veră, hona, pra, jūsta, mona, potens, honesta, innocna, mālā, lēvīs, inānis, occūltā, lātēns, obscūrā, dīfficilis, invālīdā. PHR. Rērūm cognoscērē caūsās. Caūsă mălī tantī conjūx. Ille dies primūs lēthī, prīmūsquě mălorum Causa mit. Et que tanta mit Romam tibi causa vidend? Nēc mātrī mīsēræ tāntī sīm caūsa doloris, Sē causam clamat, crimenque, capatque malorum. Simque ego tristitiæ causa modusque tua. Fēlīx quī pŏtūīt rērūm cognoscere caūsās. Virg.

Caŭsiă, &, f. Cappello grande per difendersi dal sole. Caŭsiam habet ferrugineam, culcitam

ŏb ŏeŭlōs lanĕam. Plaut. Causidieus, i, m. Accocato, procuratore. SYN. Actor, pātronus, orātor. EP. Doctus, facundus, perītus, ēlŏquēns, dĭsērtŭs, ăcūtŭs, sūbtītīs, īngenĭōsŭs, raūcŭs, lŏquāx, clāmōsŭs, vĭgĭl, cōnsūltŭs, prūdēns, studiosus, gravis, honestus, avarus, sevērus, dīfficilis, morosus, lītigiosus. PER. Lītis ămâns, Lîtřibůs āptůs, Előquřő pölléns, Fändî döctīssīmus. PHR. Quī līnguām causīs ācuit. Qui civică jūră respondere părăt. Qui căpitale něfas operosa diluit arte. Non sum causidicus, něc ămārīs lītĭbŭs āptŭs, Caūsĭdĭcī caūsās ăgĕre, ēt componere lēgēs. Et tē pātronum, causidicumque pătas. ¶ Galliă causidicos docuit fa-

Cañsor, āris, ātus, ārī. Allegare in iscusa, cercar pretesto, imputare. Depon. J Aut ego sum causātus, avēs dānt omina dīra. Tihul.

cũndă Britannos. Juv.

Causticus, ă, um. Caustico, che ha forza d abbruciare. Caustică Teutonicos accendit spumă căpillos. Mart.

Caŭtelă, &, f. Cautela, accortezza, astuzia. § Corporis est cautela tibi tam magna, Tigelli. Pass. Cantes, is, f. Sasso, rocca. SYN. Rupes, saxum, sĭlex, scopulus. EP. Aspera, dūra, rigida, solida, rĭgēns, hōrrĭdă, Mārpēsĭă, Cañeăsĕă. 🥊 Quām

sī dūră sĭlēx, aūt stēt Mārpēsĭă caūtes. Virg. Cantus, a, um. Astuto, fraudolente. SYN. Astutus, văfer, callidus, versutus, fallax, dolosus. Prudeute, sacio. Prūdens, consultus, sapiens, providus. Caūta silet virtus, nec te temerarius ärdör. Mart.

Căvăs, ă, fim. Cavo, profondo. SVN. Căvâtăs, côncăvăs, depressus, elfossus, altus, profundus. Sæpě sinistrá cává prædixit áb ilice cornix. Virg.

Cavus, i, m. Cavo, fossa. SVN. Cavum, fossa. fővěä, äntrūm, căvērnă.

Cășcus, î, m. Caico, fiume della Frigia, ove sono molti cigni, chiamato diversamente da non pochi. Mystăque, et gelido tellus perfusă Căyco. Lucr.

Căyster, trī, m. Chias. Duleibus în stagnis rimantur prată Căystri. Virg. Expl. Fiume della Lidia, sulle di cui rive si vedono molti vigni.

Cebes, čtis, m. Cebete, filosofo Tebano. EP. Doctus, săpiens, prūdens.

Cecropides, &, m. Iteniese. S Cecropida justī, miserum! septena quotannis. Virg.

Cecropius, ä, iim. Iteniese. SYN. Ätheniensis, Atticus. J Cecropias innatus apes amor ürget habendi. Virg. Cecropias intrat, Pieriaque littöră tängit. Ovid.

Cecrops, opis, m. Cecrope. SYN. Ægyptius, biformis, geminus. PER. Rex Atticus. Necnon et Cecropis, necnon Amphionis arces. Ovid. Vîrginibûsque tribûs gemîno de Cecrope natîs. Juv. Hist. Primo re d'Atene, il quale diede il suo nome ad essa Atene.

Cēdo, ĭs, cēssī, cēssūm, črč. Indarsene, partirsi. Neut. ablat. SYN. Ăbčo, ēxčo, ēvādo, migro, excedo, discedo, recedo, facesso. Concedere, acronsentire. Do, concedo. Obbedire. Obedio, obsequor, obtempero. Cedo equidem, nec, nate, tibi comes īre recaso, Virg.

Ceto, verb. defect. Di grazia, dimmi di grazia. ¶ Fāctī erīmēn hābēt, cĕdŏ sī cōnātā pĕrēgĭt. Juv. Cedrinus, a, um. Cedrino, di cedro. 9 Cedrina mēnsă nitēt, labro circumdata churno. Pass.

Cedrus, I, f. Cedro (albero). EP. Alta, ardua, ēxcēlsă, sūblīmis, āĕriā, frondens, ūmbrosā. virens, patula, olens, odora, fragrans, odorifera, ēnodis, dūrā, ferālis, ānnosā, īmmortālis, æternā, Lībānītis, īncorrūptā, PER. Sēmper hābēns froudēs. Cărie împenetrabilis arbor. PHR. Enodes properant prosternere cedros. Urit odoratam nocturna in lumina cedrum. I Disce et odorātām stābūlīs āccēndere cedrum. Virg.

Cělānā, ārūm, f. plur. Celene, città e montagna dell' Isia. El'. Alta, ardua, lugubres, Apollinea. Lügent damnatæ Phæbo victore Celænæ, Luc.

Cětěno, ús, f. Celeno. EP. Dîră, atră, nigră. jējūnā, avidā, rapāx, horridā. J Ūna in prāečlsá consedit růpě Cěláno. Virg. Expl. Arpia figlia di Nettuno e della Terra, sorella d'Ocipita e d'_lello.

Cětěběr, is, m., vel Cělebris, is, m. f., ě, n. Celebre, frequentato. SYN. Insignis, clarus, nobilis, inelytus, frequens, illūstris, famosiis, laudatus. spēctatus, celebratus. PER. Celebri fama laudatus in orhč. Cělebri cantatus laudě pěr orběm. Přětatě însignis, ět armis. § Gentis Ăquitānā-cělěher Mēssala triumphis. Tibul.

Geleberrimus, a, fim. Nominatissimo. Claudia præcedīt læto celeberrima vultu. Ovid.

Celebro, as, avi, atum, are. Celebrare, lodare. SYN. Lando, prædřeo, illústro, commendo, Onorare, rwerire. Servo, observo, colo, ago, perago. Frequentare. Frequento. I Ergo, agite, et cuncti lætam celebremus honorem. Virg.

Cělěr, is. m., vel Cělčris, is, m. f., č, n. Frettotoso, veloce, pronto. SYN. Alacris, vēlox, agilis, citus, levis, præceps, subitus, festinus, properus, volucer, rapidus, ales, volans, prapes, ocyor, pērnīx, împiger, promptus, expeditus. PER. Ocyor Eūro, Noto, fulmine. Pedibus celer, et pērnīcībus ālīs. Vēntīs ēt fulminis ocyor ālīs. Ocyor et jaculo, et ventes aquante sagitta. PHR. Quī cūrsibus aūrās provocat, Illa Noto cĭtĭūs võlŭerīque săgīttā Ād terrām fŭgĭt. ¶ Ēvādītque celer rīpam īrremeābilis unda. Virg.

Celeritas, atis, f. Velocita, prestezza. SYN. Levitas,

vēlocītās, celer cūrsus.

Celeriter, adverb. L'elocemente, prestamente. SYN. Vēlociter, cito, leviter, prompte, ocijus, propěre, răpide, vel subito, repente, continuo, jam mox, statim, extemplo, confestim, ilicet, quamprīmūm, haūd mora, dieto eitius.

Gelero, as, avī, atum, are. Affrettare. Act. acc. SYN. Accelero, propero, lestino, maturo, premo, ūrgeo, expedio, advolo. Tum celerare fugam,

patriaque excedere suadet. Virg. Gerens, i, vel cos, m. Celco. J Virgea praterea Cělčí vílisquě supěllěx. Virg. Fab. Re d'Eleusina, padre di Tritolomo, il quale ricevette Cerere in ospizio, da cui gli fu insegnata l'arte dell'agricoltura.

Cēnā, ā, f. Cella, tugurio, gabbia. SYN. Cavea. Stīpant, et liquido distendunt nectare cellas.

Virg.

Gellarium, ii, n. Cella. Plena domus curas

ăbigīt, cellāriā plenā. Mant.

Cellarins, ii, m. Bottigliere, dispensiere. Iline cellarins experitur artes (phal.). Mart.

Gētmus, ī, m. Celmo. ! Tē quoque nunc adamas, quondam fidissime parvo, Celme, Jovi. Ovid. Fab. Messaggiere di Giove, il quale fu cangiato in un diamante, per aver detto ad esso Giove, ch'eqli era mortale.

Cēto, ās, āvī, ātūm, ārč. Nascondere, tener nascosto. Act. acc. SYN. Abdo, tego, condo, abscondo, occulo, occulto, velo, obumbro, prætexo, obnubilo. PHR. Seereti celant calles, Factumque diù celavit. Hoc prætexit nomine culpam. I Germānæ, factumque diu celavit et egram. Virg.

Celox, ocis, f. Vascello di mare corto e veluce. EP. Levis, velox, brevis. Labitur uncta carīnă pēr æquoră cană celocis. Enn. Nautæ

rēmīvāgām movent celocem (phal.)

Celsus, a, um. Alto. sollevato. SYN. Altus, summus, excelsus, sublimis, arduns, supremus, āeriŭs. J Aŭt Căprn, aŭt celsis în püppibŭs arma Cayei. Virg.

Celsus, i, m. Celso, celebre medico. Un altro Celso fu poeta che s'appropriava i versi degli altri poeti

antichi. Hor.

Quod mihi Celsus agit monitus, multumque mouendus,

Privatas ut quærat opes, et tangere vitet, Scripta Palatinus quæcumque recepit Apollo.

Cette, arum, m. plur. Popoli di gran parte della Francia, ora del suol Lionese. EP. Comati, crinītī, intonsī, capillatī. Gallorum Celta miscentes nomen Theris. Lucr.

Celuberi, orum, m. plur. Popoli d'Aragona, o Galizia nella Spagna. Dueis ad auriferas quod

mē Salo Celtiber oras, Mart.

Celtică, &, f. La Gallia Celtica, ovvero il Lionese, che si stende tra il fiume Saona e Garonna. PER. Celtarum regio.

Cementarius, ii, m. Muratore. ¶ Fabroque ce-mentario et fabro ferri (scar.). Scal. Cementum, i, n. Calce, calcina. EP. Firmum, tenax, mölle, stabile, solidum. ¶ İrrita conscensis cementa inferret in altum. Alcim.

Cenchris, is, m. Cencro (serpente). ! Et semper recte lapsurus limite cenchris. Lucr.

Ceneus, et Ceneus, i, vel cos, m. Ceneo. EP. Magnus, fortis, superbus, Palæus, Elateius. 9 Corpore non læso Perrhæbum Cenea vidi. Ovid. Fab. Fu questa cangiata da Nettuno in un uomo] invulnerabile; dice l'irgilio, che fosse poi di nuovo cangiata in femmina come prima.

Genotaphium, ii, n. Cenotafio, sepolero racuo.

Græce, κενοτάφιον.

Censeo, es, sui, sum, ere, Pensare, stimare, credere. SYN. Arhitror, puto, sentio, reor, judico, autửmo, ŏpînŏr, ēxīstǐmo. ¶ Quâm scit ŭtērquě, libēus cēnsēho, ēxērcēšt ārtēm. Hor.

Cēnsor, ōris, m. Censore. EP. Romanus, sevērus, trīstīs, rīgīdūs, īnvīctūs, honestūs, īncorrūptūs. O proceres, censore opus est, an haruspice

nöbis? Juv.

Cēnsērius, a, ūm. Di censore. \ Quem censēria

cum meo Severo (phal.). Mart.

Censura, &, f. Censura. SYN. Observatio, judicium. EP. Austera, dura, rigida, înjustă, îniquă, asperă. \ Dat veniam corvis, vexat censură colūmbās. Juv.

Gēnsus, ūs, m. Censo, ereditā. SYN. Proventus, rēdītus. EP. Amplus, ingēns, summus, supērbus, annuus, magnificus. In pretio pretium nunc

ēst, dāt cēnsiis honores. Ovid.

Centaurenn, vel Centaurium, i, n. Centauro, fiele di terra. EP. Graveoleus, Thessalum, Chironium. J Cecropiumque thymum, et graveolentia centaureă (spoudaie : Virg. Expl. Erba amarissima, colla quale fu sanato il Centauro Chirone.

Centaure, a, um. Di Centaure, SYN. Centauricus. Nec Centaureos Lapithas compellit in

ēnsēs. Virg.

Cēntaūrī, örūm, m. plur. Centauri. SYN. Hippŏcentauri, Ixionida, Nubigena, EP, Biformes, nübigena, bimembres, semiferi, semiviri, semimărês, sævī, trùcēs, sŭpērbī, minācēs, Össæī, Nephēlēt. PER. Intone nāti. ¶ Cēntaūri în fōribūs stābūlānt, Sevilæque biformes. Virg. Fab. Popoli della Tessaglia, i quali come fingono i poeti) sono nati da una nuvola: per aver questi cominciato i primi a domar i cavalli, e con questi combattere, sono detti parte nomini, e parte cavalli.

Centenús, a. um. Di cento. SYN. Centum, centesimus. It gravis Auletes, centenaque arbore

flüctüm. Virg.

Centesimus. a, um. De cento. Et consanguinea quondam centesima turba. Ovul.

Centiceps, cipitis, adject. Chi ha cento teste. Demittit atras hallus centiceps (alcaic.). Hor. Centies, adverb. Cento volte. 9 O quanta est gula

centies comesse (phal.). Mart.

Centifidus, &, um. Diviso in cento parti. Centifidum confundit iter, trahit inde Sophistas.

Centimanús. a, am. Chi ha cento mani. Centimanămque Gygem, semibovemque virăm (pent.). Ovid

Centipedă, & . f. Cento piedi (verme). SYN. Campe, convolvolus, crampe. PHR. Centipeda teneras aŭdent erodere frondes.

Cento, onis, m. Schiavina di più colori. Intravit călidam veteri centone lăpănăr. Juv

Centum, adject. plur. indecl. Ccuto. Millia frumenti thá triverit área centum. Hor-

Centingeminus, a, um. Due volte cento. Have centumgemini strictos Agreonis enses. Claud. Centuplex, icis, f. Di cento doppi. SYN. Centuplus, centuplicatus, Centuplicemque ferant virtutis rôběrě frágém. Juv.

Centuria, &, f. Centuria, compagnia di cento fanti.

94

Centuriæ seniorum agitant expertia frugis.

Centurio, onis, m. Centurione, capitano di cento uomini. 9 Quo pueri magnis e centurionibus örtī. Hor.

Centussis, is, m. Cento soldi. I Et centum Gracos curto centusse l'icetur. Per.

Cēpē, n. indecl. Cipolla. SYN. Cēpā. EP. Acre, mördäx, älhüm, rübens, lacrymösüm, ¶ Pörrum, et cepe, něfas viotare et frangere morsa. Juv.

Cepeus, a, um. Simile ad una cipolla, o di cipolla. Cephalus, i, m. Muggine (pesce marino). SYN. Æőlides. EP. Palelier, formosus, venātor, nemorosus. PER, Cyllenia proles. Actæus procus. PHR. Ecce redit Cephalus, proles Cyllenia, sylvis. Nec Cephalas rosea præda pudenda Dea. Săgnovere tâmen Cephălum, dextrasque dederunt. Ovid. Fab. Figlio d'Eolo, famoso cacciatore, molto amato dall' Aurora,

Ceptreus, et Ceptreus, i, vel ess, m. Cefeo. SYN. lăsides. PER. Andromeda genitor. ! Exierat Cepheus testatus jusque fidemque. Ovid. Fab. Re della Etiopia, marito di Cassiopea, padre di Andromeda, e suocero di Perseo: fingono i poeti che sia stato cangiato in una costellazione celeste.

Cephīsis, idos, f. Di Cefiso. SYN. Cephīsias. 9 Nulla mőta ést, ädéünt párítér Céphísídás ündás.Ovid. Gephisus, i, m. Cefiso. EP. Beotus, impiger, fati-

dicus. J Jam vada Cephisi, Panopesque evaserat arva. Ovid. Expl. Fiume della Beozia, vicino al quale eravi l'oracolo di Temide.

Cēră, æ. f. Cera. EP. Attică, Hyblæă, Cecropiă, Hymettia, flava, candida, sacra, pinguis, tenax, novă, dulcis, recens. teneră, mollis, liquens, liquidă, ölens, împressă, dives, ödoră, fractăbilis, ödöriférő. PER. Arté láborátá. Rédőléns thymum. Ab igně liquescens. Admoto călorě liquens. PHR. Delluit caiidis superaddita flammis. Liquefactă remittitur estu. Hymettia Sole Cēră remollēscit, trāctātāgue pollice, multās Vērtītur in fācies, īpsēque fīt ūtilis ūsū. SĒxcūdunt ceras, et mella tenacia fingunt. Virg.

Cerastes, &, vel is, in. Cerasta, serpente cornuto. EP. Cōrnĭgĕr, crĭstātŭs, crīnālĭs, văgŭs, ănhēlāns, noxins, lēthifer, venenātus, Lihycus. ¶ Āmmodytes spinaque vägi torquente cerastæ. Lucr.

Geräsum, i, n. Ciriegio (frutto). SYN. Cerasus. EP. Dulce, rubens, jūcundum, snāve, rubicundam, parpaream.

Gerasis, i, f. Ciriegia (albero). EP. Fiecunda, fröndens, fertilis, amæna, ferax, früctifera. Aûdiat hoc cerasus, stipes inanis erit (pent.). Ovid.

Cerasus, untis, f. Chirissonda. J Apparent Cerasuntis opes, siliquescit in hortis. Mant. Expl. Città di Ponto, della quale sono venute in Italia le ciriegie.

Cērātus, a, um. Incerato, Cērula cērātās āc-

cipit andă rătes pent.). Ovid.

Cĕraūnĭă, ōrūm, n. plur. Chimerioti (monti). SYN. Aerocĕraūnĭă, EP. Āltā, ēxeēlsā, ārdūā, prārūptă, înfâmiă, scopulosă, îgnea, fulminea. PER. Crebrīs quāssātā, concūssā, vel īctā fūlmīnībūs. Infames scopuli. Icti fulmine montes. PHR. Attöllünt excelsă Ceraŭniă rūpes. Cüm pöterām rēctō trānsīrē Cērannĭā vēlō, Ūt fērā vītārēm sāxā, monendus črām. Provehimur pēlago, vicină Ceranniă juxtă. Virg. Expl. Monti della Chimera nell'Epiro, i quali dividono il mare Jonio dall' Adriatico: così detti, perchè sovente sono bat-

tuti dai fulmini.

Cerberus, i, m. Cerbero. EP. Atrox, sævus, vorax, cruentus, asper, horridus, acer, turbidus, ater, niger, immanis, ingens, triplex, triformis, horrificus, audāx, impavidus, cūstos, vigil, insomnis, vipereus, Stygius, infernus, Medusæus, Avernālis, Tartareus, Plūtonius, Lethæus, Tæ nărius, Phlegethontaus. PER. Cănis Stygius, Tārtāreus, Medusæus, tergeminus. Tārtāreus enstos. Umbrarum custos. Janitor orci. Custos Plūtonius. Tænariæ janitor aulæ. Orci tergeminus castos. Umbrarau castos, atque horror Avernī, Triplicī latrāns impins ore canis. Ore triplicī strīdēns. Triă gūttură pandēns. PHR. Cūjūs resonant dīrīs latratībus ora. Cuī tres sūnt līnguæ, tērgēminūmque caput. Qui tribus infernum custodit faucibus antrum. Qui Stygias excubăt ante fores. Tenuitque inhians tria Čerberus ora. Cerberus hæc ingens latratu regna trifaucī Pērsonat advērso recubans īmmanis in antro. Corripit objectam custos Plutonius offam. Licet ingens janitor antro Æternum latrāns ēxāngnēs tērrēšt ūmbrās. Tārtārēum īllé mănu custodem în vinclă petivit. J Cerberus hæc îngens latratu regnă trifauci. Virg. Fali. Cane di tre teste, il quale fingevano i poeti che fosse custode dell'Inferno.

Cērcopies, ūm, plur. Cercopi. Cērcopum ēxosūs gēntīsque ādmīssā dŏlosæ. Ovid. Fab. Popo/i dell'isola di Piterusa, cangiati da Giove per le

loro scalleraggini in scimie.

Cercyon, ouis, m. Cercione. J. Cercyonis lethum vīdīt Cerealis Eleasis. Ovid. Hist. Famoso ladro ucciso da Teseo.

Cerdo, onis, m. Artefice vile. It velles corio lūděrě cērdő tůő (pent.). Mart.

Cereatia, řům, vel orům, řbůs, n. plur. Feste dedicate a Cerere. J Alba decent Cererem, vestes Cěrěālĭbůs ālbās. Ovid.

Cereans, is, m. f., e, n. di Cerere, e di biada. ! Et cereale solum pomīs agrestībus augent. Virg. Cerebrūsus, a, um. Chi ha buon cervello. Sentīmus, donēc cerebrosus prosilit unus. Hor.

Cerchram, i, n. Cercello. EP. Amplum, ingens, pārvām, exiguum, mollē, tenerum, calens, calīdum, doctum, ingeniosum. PHR. Vulnus calĭdő rĭgăt őssă cĕrēbrő. Fīxő stětĭt hāstă cĕrēhrő. Elfractoque illisit in össä cerebrő. Össäque dispergit cerebro permista cruento. Sanguinis ille globos pariter, cerebrumque, meramque. Ovid. Rupit, et in liquido sederunt össä cĕrēbrö. Id.

Ceremonia, a, f. Cerimonia. SYN. Caremonia. ¶ Immānsuētă sŭās ūt cērēmōnĭās (asclep.). Prūd. Ceres, eris, f. Cerere. SYN. Eleusis. EP. Alma,

dīvēs, fœcundă, fērtilis, frugiferă, spiceă, tritřečă, grātă, jūcundă, annosă, optată, expectată, mūnifică, pūlchră, cultă, lætă, flavă, agrea, flavens, auricomă, Actaa, Ætnæa, Sicula, Eleusīnă, PER, Frūgūm Děä, Alma párens, Frūgūm māter, parens, genitrīx. Dea frūgifera. Dīvā potens fragum. Spicea serta gereus. Spicis temporă cinctă Ceres. Spicis redimită, ornată. PHR. Pāx Cererem nūtrīt pācis amīca Ceres. Flava, Ceres tibi sit nostro de rure corona Spicea. Prima Ceres ferro mortales vertere terram. Virg. Per biada, o pane, PHR. Cěrěrěmquě

CETE

95

cănîstrîs expediûnt. Id. Fab. Figlia di Saturno e d'Ope, la quale trovò l'arte dell'agricoltura, ed è tenuta per Dea del formento, adorata prin-

cipalmente nella Sicilia e nell'Attica. Gereus, a, um, Di cera. SYN. Cerinus. Molle, facile a piegarsi. Möllis, făcilis, flexilis. Suffĭcĭūnt, aūrāsque, ēt cērĕă rēgnă rĕfīgūnt. Virg.

Cērens, i, m. Cereo. SYN. Fax, lampas, candela, fanale, lucerna. EP. Ardens, accensus, igneus, rŭtilans, coruscus, ignivomus. I llie tibi noctūrnos præstābīt cēreŭs īgnēs. Lucr.

Cerintha, a, vel Cerinthe, es, f. Cerinta (erba). ¶ Trītă mēlīphylla ēt cērīnthæ īgnobile grā-

men. Virg.

Cērītēs, ūm. Popoli soggiogati dai Romani, e privati delle loro leggi e suffragi. Cerites, æ, m. Pietra

preziosa. Gr. xapitas.

Cērno, is, crevi, cretum, ere. Guardare, redere. Act. acc. SYN. Āspicio, conspicio, respicio, video, specto, lūstro, tūčor, intūčor. Ardentes clypeos, atque æra micantia cerno. Virg. Cernuus, a, um. Inchinato, piegato, curvo. Im-

plicăt, ejecteque încumbit cernius armo. Virg. Ceroma, atis, n. Olio per ungere i combattenti. SYN. Cerotum, Seu lentum ceroma teris, tepidumvě trigona. Mart. Nec labra pingui delībūtă cĕrōtō (scazon.).

Ceromatieus, a, um. Unto di olio. Let ceroma-

třeő fert nicetériă collo. Juv.

Cerritus, vel ceritus, a, am. Furioso. 9 Cerritus fuit, an commote crimine mentis. Hor.

Cērtāmen, inis, n. Combattimento, zuffa. Pūgnā, prælium, conflictus, Mars, bellum. EP. Acre, dūrūm, atrox, asperūm, sævūm, crūdēle, acerbūm, īmmāne, īmpiūm, magnūm, celebre, Martřům, běllřeům, välřdům, ánřmosům, áncéps, dubium, trepidum, fünestüm, miserum, horridam, miserabile, luctnosum. PER. Dari certāmīnā bēllī, Sāvī prælīā Mārtīs, PHR, Cērtāmen atrox multo cum sanguine surgit. Cantu vocat în certamină Divos. Et minitans avida ād cērtāmīnă fērtūr. Impiā vicīnī cērnīt cērtāmină campi. Sublatamque acii repetit certāmine palmam. Nonne vides enni praecipiti certamine campum, Virg.

Certatim, adv. I gara. Jam vero et Rutuli

certatîm, et Troes, et omnes. Virg.

Cērtē, adv. Certamente, indubitatamente. SYN. Cērtē vērē, profecto, quidēm, čquidēm, haūd dūbie. Nunc certe possem tantes finite labores. Virg.

Certo, as, avi, atum, are. Combattere. Neutr. cum ablat. SYN. Pūgno. contendo, dimico, confligo, congredior. PER. Certamen inire, ferre. Puguam, prælium tentare, cemmittere. Decernere ferro, Prælia miscere, Concarrere ferrő. Mănus conferre, conserere. PHR. Tecum tēlīs concurrere vellet. Illi inter sese darī certamina Martis Contulerant. Ilie Dolopum mănus, hie ăcies certare solehant. Virg.

Certus, a, um. Certo, chiaro, indubitato. SYN. Clarus, notus, apertus, compertus, manifestus, exploratus, indubitatus. ¶ Certus es ire tamen

miscramque relinquere Dido. Ovid.

Ceruchus, i, m. Altezza dell'albero della nave. ¶ Trānstrăque naūtārām sūmmīque ārsēre cerüchi, Lucr.

Cērūssă, æ, f. Biucea. SYN. Fūcus. Sec cērūssă tǐbī, nēc vitrī spūmā rūbentis. Ovid.

Cērūssātus, a, um. Imbiancaro. SYN. Cērūssā pīetus, illitus, micans, corascus. Let cerussata

cāndīdīōrā nīvē (pent.). Ovid. Gērvā, ā, f. Cerva. EP. Ālīpēs, lēvīs, vēlōx, āgĭlīs, præccps, æripes, cornigéra, vetus, annosa, imbellis, fugax, timida. PHR. Utque canis timidanāctūs vēstīgiā cērvā. Băcŭlōque fugācēm Stērnit humi cervam. Fixerit æripedem cervam licet. Flammea prævertet celeris vestigia cervæ. Urbi fűréns, quális cönjéctá cérvá ságittá. Vírg.

Cervical, alis, n. Capezzale, quanciale. SYN. Pulvīnar, plūtėus. Tīnge capūt nardī folio, cer-

vīcāl ŏlēbīt. Mart.

Cĕrvīnŭs, ă, ūm. Di cervo, cervino. 🖣 Jām tōrquē! jűvěněm longa, et cervină senectus. Juv.

Cervix, īcis, f. Cervice. SYN. Collum, guttur, fau cēs, jūgūlūm. EP. Albā, cāndīdā, lāctěā, nīvěč. blanda, möllis, aŭrča, nitens, formosa, tumentumidă, ambrosia. PHR. Aurea casaries, demīssaque lactea cervix. Superant capite et cervicibus altis. At postquam trunco cervix abscīssă recessit. Prabenda est gladio pulchi. hæc, et candida cervix. J Emicat, arrectisque

fremit cervicibus alta. Virg.

Cērvus, ī, m. Cerco. EP. Agilis, celer, levis, volűcer, pernix, velox, alipes, corniger, quadrupēs, annosus, vīvax, longævus, timidus, pavens. pavidus, imbellis, fugax, trepidus, vagus, erran-, sylvēstris, vägābūndus. PER. Cēlsus in cornu cervus. Pavidus formīdine cervus. Ramorum. vel rāmosa cormaa tollens. Cornibus ingens. Mănum pătiens. Mensæ assuetus, Imperiis assuctus. Volucri fidens cursu. PRR. Trepidos ăgitare în pradiă cervos. Non ăliter celeres Hýrcană per aviă cervi Dißügiant. Veloces jăcălo cervos, cursuque lătigăt. I Transmittunt cursu campos, atque agmina cervi. Virg.

Cēspes, itis, m. Piotta di terra, cespite. SYN. Gleha, grāmen. EP. Agrestis, levis, humilis, virens. vīrīdīs, mollīs, tener, crāssus, pinguis, odorus. hērbosus, odorātus, hērbifer, grāmineus. PHR. Těněrő cespitě terră virět. Graminěam viridi föderet de respite flores, Gramineus madidam cespes obumbrat humum. I Namque uno ingentem töllit de cespite terram. Virg.

Cespito, as, avi, atum, are, n. Vacillare, inciampare. SYN. Läbo, vácillo, titubo.

Cesposus, a, am. Pieno d'inciampi. I Qua pariunt větěrés cesposo littorě Comé. Col.

Cēsso, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Cessare. SYN. Absīsto, dēsīno, dēsīsto, vāro, quiēsco, ābstinčo. Finire, perfezionare. Finio, depono, relinquo. PER. Indulgere quieti. Finice labores. Incepto desistere. Opus sistere, suspendere, intermittere. PHR. Sed to desine plura puer. Jussa viri făciunt, întermittantque lăborem. Et mutātā svos requierunt flūminā cursus. J Et sī quid cessare potes, requiesce sub umbra. Virg.

Cetarium II, n. Fivajo di grandi pesci. J Plureannabunt thýnni, ét cétária créscent. Hor.

Cētē, n. plur. indecl. Balena, pesce grande, mostro marino. SYN. Cētus, ī, et cētī, örum. EP. 1mmensä, västä, hörridä, grandiä, immäniä, scopulosä. PER. Immänis bellää ponti. Mönstră hôri'ldă ponti. Îmmanes pisces. Măris, vel asquoris monstră Immâni corpore cete. PHR. Quae magna se mole movent. Aquas îngenti pretore sulcant. Türbant impulsu pectoris

ūndās. 🖣 Tām vārīæ cŏmĭtūm fāciēs, īmmānĭā cētě, Virg. V. Balæna.

Cettegos, i, m. Cetego, della famiglia antica romana de'Cetegi. f Fingere, cinctutis non exaudītă Cěthēgīs. Hor.

Cētră, a, f. Scudo. SYN. Ægis, scutum, clypeus. ¶ Læväs cētră tegīt falcātī comĭnŭs cnsēs. Virg. Cētus, i, m. Balena. | Et redit in cetum squa-

mősáqué tergőrá céti. Man.

Ceū, adverb. Come. SYN. Ŭt, ŭtī, sīcut, vělut, vělůtí, tamquam, quásí, înstár, non sčeus ac, hand seens ae, non aliter, hand aliter. Advērsī rūptō ceū quondām tūrbine vēntī. Virg.

Ceveo, es, ere, n. Muovere la coda, come fanno i cani. J Computăt, ac cevet, ponatur calculus, adsit. Juv.

Gēys, yeis, m. Ceice. EP. Förtis, pötöns, gönörösüs, naūtrāgūs, miser, Oētāūs, Trāchynius. ¶ Āl-cyŏnē Cāycā mövēt, Cēycis in ōrē. Ovid. Fab. Re della Tessaglia, marito d'Alcione, il quale fu cangiato dopo un naufragio in un alcione.

Chālcēdon, onis, f. Calcedonia, città della Tracia. SYN. Chālcēdonia, Idalium. Pontus et ostriferūm dĭrĭmāt Chālcedŏnă cūrsū. Lūcr.

Chālcēdonius, ă, um. Di Calcedonia. I Et Chāleedontas contra despectat arenas. Claud.

Chāleidicus, a, um. Di Calcide. ¶ Cāleidicāque levīs tāndēm super āstitīt āree, Virg.

Chāteis, idis, vel idos, f. Calcide, città di Eubea, o Negroponte. S Chālcidos Eūboica vana spē rapta parabas. Lucr.

Châldea, &, f. Caldea. Expl. Paese dell' Isia maggiore, vicino all'Arabia, ov'è la città di Babilonia. Chātdæŭs, a, ūm. Della Caldea, SYN. Chāldaicus. Hæc Dīvos testatur avīs Chaldæus in extis.

Sid.

Chătybes, am, m. plur. Calibi. At Chătybes nadî

ferrum, vīrosaque Pontus. Virg

Chătybs, ybis, m. Acciajo. EP. Dūrus, rigidus, ăcutus, candens, strictus, lethifer, vulnificus. PHR. Insula inexhaustis Chalybum generosa mětāllīs. Æs črát în prětío, chálybīs jám mässá plăcebăt. Vulnificusque chălybs vasta fornāce liqueseit. Strictūra chaljhem, et fornācibus ignis anhēlāt. Virg.

Chām, indeel. vel Chāmus, ī, m. Cam, uno de' tre figli di Noè, maledetto da suo padre. Così è anche chiamato l'imperator dei Tartari, EP. Ne-

fāndus, Impins,

Chănăam, indeel. Quarto figlio di Cam, che diede il suo nome alla Siria, chiamata di poi Palestina. In Chănăan donce populorum quos genuit Chām. Vict.

Chãon, onis, m. Caone, fratello di Eleno Trojano. Pars Hělčno qui Chaonios cognomine campos. J Chāoniāmque omnām Trojāno ā Cāone dīxīt. Virg.

Chāonius, a, ūm. Di Caone. Chāoniam pingui

glandem mūtāvit arīsta. Virg.

Chaos, ī, n. Caos, confusione. SYN. Moles, māssā, congeries. EP. Atrum, nigrum, cæcum, obscurum, tetrum, umbrosum, Cimmerium, priscum, větůs, antiquum, horrendum, deforme, confusum, Informe, văcuum, Inane, profundum, omnigenum. PER. Confüsă sine ordine moles. Natūræ informis vūltus. Pondus incrs. Cæcus ăcērvūs. Rūdīs, īndīgēstāquē mölēs. PHR. Cūnctăque de veteri cerneret ortă Chăo, În Chăos antiquum confundimur. J Et Chaos et Phlegěton, lŏeă nōctě sĭlentiă lātē. Virg.

Character, eris, m. Carattere. SYN. Nota, signum, förmä, figūră, însignë. Signă chărācteres di-cunt qua Cerberus odit. Mant.

Charisma, atis, n. Grazia, dono. SYN. Gratia, donum, munus, benefactum. I Pneumatis expēctānt vēntūrā chārīsmātā sānctī. Mant.

Chāritās, ātis, f. Carità, affetto. SYN. Amor, studium. EP. Ingens, clara, insignis, benigna, īllūstris, patiens, celebris, ardens, vivax, īgnea, sānetă, cælēstis, piă, ămābilis. PER. Dīvīs proximă virtus. Invidia inimică. Prodigă opum. 🖣 Sēd chārĭtātīs īndīcēm plēnūm tǔæ (jamb.) Paul.

Chărites, um, f. plur. Le Grazie. SYN. Gratia. EP. Blaudæ, dulces, lætæ, hilares, gratæ, suavēs, cūltā, pūlchrā, formosā, jŭvěnēs, hŏnēstā, memores, venusta, decentes. PER. Festivus Chăritum chorus, Blanda sorores, Nata Eurynomes. Jovis snaves filiæ, Acidaliæque sorores. Veneris comites. Trijugēsque sorores. PHR. Par tribus est făcies, qualem decet esse sororūm. Pār trihus est atās. Una quibus mens est semper, et una fides. Protinus accedunt Charites, nectuntque coronas. Ovid. Fah. Fingono i poeti che vi siano tre Grazie, chiamate Aglaja, Talia ed Eufrosina, figlie di Giove e d'Eurinone,

oppure di Venere e Libero.

Charon, ontis, m. Caronte. EP. Ater, pallidus, tēter, squālidus, senex, trīstis, īncultus, sordidás, avarás, insomnis, vigil, sævás, crádelis, dīrus, immītis, horrendus, ferox, horridus, inexōrābǐlĭs, Stygĭŭs, t.ēthātis, Infērnūs, Avērnālīs, Tārtārētis. PER. Trīstīs nāvītā. Pōrtītōr Ōrcī. Stygĭŭs sēnēx. Infērnā nāvītā tūrpīs ăquā. Umbriferæ sulcator pallidus undæ. Avarus portitor. PHR. Nāvitā sēd trīstis nūne hos, nūne āccipit illēs. Nēc pērtitor Orci Amplius objēctām pāssūs trānsīre palūdem. Præda Charöntis agör, viden út flagrantia tædis. Virg. Fab. Figlio d'Erebo e della Notte, portinajo dell'Inferno, il quale passa nella sua barca sopra il fiume infernale le anime dei morti.

Chārtă, æ, f. Carta. SYN. Păpyrus. EP. Albă, candidă, lævis, tenuis, fragilis, doctă, scriptă, mūndă, nĭtĭdă. 9 Söle vigīl călămūm chârtās ct scrīniă pōsco. Hor.

Cārus, ă, ūm. Caro, grato. SYN. Grātus, jūcūndus, duleis, amīcus, snavis, acceptus, dilectus, ămātus. PER. Cāre mihi ante alios. Quo non mihi carior alter. Caros non altimus inter ămīcos. 9 Cară Deum soboles, magnum Jovis

īnerēmēntūm (spond.). Virg. Chāryhdis, is, f. Cariddi. EP. Dīrā, sævā, törvā, mīnāx, avida, rapax, rapida, vasta, atra, fera, tārbīdā, horrendā, īnīmīcā, ferox, īmmānīs, violentă, æquoreă, spūmans, ăgitată, împlacată, scopulosa, naufraga, procellosa, inaccessa, terrihilis, mětůendă, Panchæă, Zanchæă, Siculă. PER. Siculus gurges. Siculī gurgitis vistus. Nāvibus infida. Ratibus inimīca. Austro agitātā. Naufrāgiis notā. PHR. Scylla vorāx, Scyllæque aversa Charybdis. Scylla latus dextrum, lævnm îrrequietă Charybdis Înfestat. Vorat hae rāptās, rēvomītque carīnās. Incidit in Seyllam cupiens vitāre Charybdin. Alternante vorāns vāstă Charybdis aqua. J Quæ Syrtis, quæ Scylla

vőrāx quæ vāstă Chărybdis. Virg. Expl. I'oragine molto profonda nel mare della Sicilia, in fronte d'uno scoglio detto Scilla.

Chāsma, atis, n. Grande profondita, abisso. SYN. Hĭātūs, faucēs, abyssus, gurgēs, vorago, bara-

thrum.

Chele, arum, f. pl. Branche di gamberi, o di scorpioni. 9 Qua locus Erigonen inter, Chelasque sequentes. Virg.

Chětidon, onis,f. Rondinella. Inděquě noměn hábět

chělidonia, namquě chělidon. Macer.

Chelidonia, vel Chelidonia, &. Celidonia (erba). Sæpe chelidoniæ rabidum sociantur acetum. Ser. Îndeque nomen hăbet chelidoniă, namque chčlīdon. Macer.

Chelydrus, i, m. Chelidro, o testuggine marina. ¶ Gālbaneoque agitare graves nīdore chelydros. Virg. Et bellare manu, et chelydris cantare

soporem. Sil.

Chětýs, ýs, f. Lira, liuto. SYN. Lýra, barbitos, plēctrum, tēstudo, cithara. EP. Aurea, churna, blanda, duleis, argūta, incurva, resonans, altisonă, Dîrcæă, Orphæă, Pieriă, Getică, Phobeă, Ăpollineă. PER. Chelys fides, filă, nervi, cantus, sonus. Aurato pectine eburna chelys. PHR. Ille ubi primă chelys distendit filă sonoræ. Doctam sollicitare chelyn. Flectitur ad festās tāndēm chelys aurea laudes. 9 Non Heliconă gravi pulsat chelis enthea plectro. Stat.

Chēmia, &, f. Alchimia. SYN. Chymia (Chemia

tir. Nausía. Chimia autem a Nunos).

Chēritus, vel Chæritus, ī, m. Cherito, poeta aell'isola di Samo, il quale descrisse i fatti croic' d'Alessandro il grande, ma in versi assai miserabili. EP. Sămins, încultus. De co sic Hor. Gratus Alexandro Magno fuit ille

Cherilus, incultis qui versibus, et male natis Retulit acceptos, regale numisma. Philippos. Chērium. Chieri. EP. Nobile, prapotras, belligërum, amplum, turrigërum. PIRt. Ingëntës turrës attollit in altum. Insigni novilitatë po-

tēns. Nūllī quondām sūbdītā lēgībūs, sēd tān-

tum munīta suīs jūra dabat.

Cherubin, m. indecl. Cherubino. SYN. Cherubin, Cherubinus. V. Angelus. J Patrique Cherubim sēdīle sacrum (phal.). Prud. In quo percelebrī Cherubîn evolvitur æstu. Text. (Melius

tamen producitur secunda)

Chito, vel Chilon, onis, m. Chilone, filosofo di Lacedemonia. EP. Săpiens, doctus, prudens. Multi học Lăconis esse Chilonis putant (jamb.). Hist. Uno dei sapienti della Grecia, il quale disse queste tre sentenze: Conosci te stesso: fuggi in tutto gli eccessi; i debiti e le liti sono compagni delle miserie.

Enimæra, æ, f. Chimera. EP. Ardens, ignea, armātā, ferā, rābīdā, īguīvomā, ferox, īmmānīs, hörrenda, terribilis, hörrida, triplex, Lybia, triformis, metnenda. PER. Flammivomum monstrūm. Flāmmīs ārmātā chǐmærā. Flāmmās örē vomēns. Flāmmās, vel īgnēs spīrāns. Rābīdāōră Chimere. PHR. Primă Leo, postremă drăco, mědřa īpsă chřimæră. Quôque chřimæră jůgo mědřis in partibus hireum. Pectus et ora Léæ, caudam serpentis habebat. I tui triplici ciinītā jūbā galča altā chimaram. Virg. Fab. Montaqua della Livia, la quale getta fuoco, nella di cui cima v'abitano leoni, nel mezzo capre, ed alle radici serpenti.

Chimæræŭs, a, um. Di chimera. Alma chimærajo Xanthī pērfūsa līquore. Virg.

Chimarifer, a, um. Chi porta chimera. Jamque chimæriferæ tum sol gravis ureret arva. Ovid.

Chios, i, f. Chio. SYN. Ætholia, Macris, Pityasa. EP. Ægēā, Iŏnĭā. J Quās Āsīā cāutēs, ēt quās Chĭos aspērāt ūndās. Luc. Expl. Isola del mare Egeo, ov'è il promontorio detto Almista, celebre pe' suoi vini eccellenti.

Chiragra, æ, f. Gotta nelle mani. EP. Atrox, acerba, āspērā, dīrā, ācūtā, sævā, crūdēlīs, viölentā, grāvis, molesta, împortună, tristis, nodosă, îmmītis, lapidosa, īnsomnis, clamosa, vigil, querula, lenta, seguis, frigida, mordax, improba, rědůx, rěnáscěns, immědicábilis, rědivívá. PHR. Si nīl pātrono porrigis, hāc chirāgra ēst. Tortörem metuis? podagra, chiragraque secatur. Mart. Nodosa corpus noli prohibere chiragra.

Chirographus, i, m., vel chirographum, i, n. Scrittura di mano. SYN. Mănūs scriptūm, sigillūm. Vānā supērvācuī dīcēns chīrogrāphā līgnī. Juv.

Chiromantia, &, f. Chiromanzia, arte d'indovinare dal veder le mani. EP. Vānă, ĭnānĭs, fāllāx,

mēndāx. Gr. Χεφομαντεία. Chīrōn, ōnĭs, m. Chirone. SYN. Cēntaŭrŭs, Phīllyrides. EP. Doctus, prūdens, solers, sagax, medicus, herbipotens, jūstus, longævus, torvus, biformis, semivir, geminus, sagittifer, Æmonĭŭs, Pēlĭācŭs, Thēssālŭs, Phīllyrĭŭs, Amythāŏniŭs. PHR. Phylyreiŭs heros. Senex biformis. Observantīssimus aqui Centaurus. Æacida doctor. Magni præceptor Achillis. Armatus arcu Phæbēā ārte potēns. Hērbarum sciens, ārtīsque měděndí. J Armatusque arcu Chiron, et corniger hircus. Virg. Fab. Centauro, figlio di Saturno e Filisa, famoso medico e maestro d'Achille.

Chīronomus, vel Chīronomon, ontis, m. Danzatore da moresche. J Sältäntém spéctés et chi-rönömöntä völänti. Juv. Chirönömön Ledam

möllî sältäntë Bäthyllö. Id.

Chīrūrgus, ī, m. Cerusico. S Chīrūrgus fucrāt, nunc est vespillo Didulus. Mart.

Chīms, a, am. Di Scio. J Forte petens Delam, Chīæ tellūris ad oram. Ovid.

Chlămydatus, ă, ûm. Vestito di manto. SYN. Pălūdātŭs, tunīcātus.

Chlamys, ydis, f. Clamide, manto. SYN. Amictus, vēstīs, tunīca, tēgmēn, pāllīum. EP. Aurāta, răbens, croceă, pictă, însignis, depictă, cocciněä, splěndídă, půrpůrěä, Mārtíä, běllícă, Lýdíă, Sārrānā, Phrygiā, Tyriā, Phēmicēā, Spārtānā, Sīdōniā, Bābylōniā. PHR. It tērgō dēmīssā chlāmis. Casareos humeros ardenti murice texit cīrcumtusă chlămys. Indutus Tyriam chlămydem, quam limbus öbibat Aureus. Ipso agmine Pāllās în mědĭő chlamydě ét pictis conspectus řn ármís. ¶ Sidonřám páctó chlámýděm cir-cümdátă limbő. Virg.

Chioris, idos, f. Cloride. SYN, Flora, Zephyritis. EP. Blanda, dūlcīs, amona, suavis, rosea, pūlchră, grată, jūcundă, vērnă, candidă, floridă, ödőrátá, redőlens, ödőriférá. PER. Flőrum Dea, regină, mater, genitrix, părens. Zephyri floridă conjux. Floribiis, vel rosis cinctă, coronātă, redimită. Horibus arva coronaus. Vultu

vērsiečlore decens. PHR. Impērium quæ bea floris habet. Cui duleis Zephyrus dotales tradĭdĭt hortos. Chloris eram, quæ Flora vocor corruptă Lătino. Ovid. Fab. Dea dei fiori, moglie del vento Zefiro, detta anche altrimenti Flora.

Chöāspēs, ĭs, m. Coaspe, fiume della Media. J Nēc quā vēl Nīlūs, vēl rēgiā lymphā Chöāspis. Tibul. Chotera, &, f. Collera, sdegno. SYN. īrā, bīlīs, stomāchūs, īrācūndĭā. ¶ Nōxïā sī penītūs cho-lērām sævīre venenā. Seren.

Cholericus, a, um. Collerico, pieno di sdegno. SYN.

Irācūndŭs.

Choragium, Ii, n. Apparecchio da rappresentare commedie. EP. Scenicum, splendidum, dives. PHR. Ornamenta chori. Nam hoc pene iniquum est comico choragio (jamb.). Plant.

Choragus, i, m. Commediante. EP. Solers, dexter. PHR. Chöri mägister. Huic hömini quæstore ăliquo est opus, atque chorago. Luc.

Choraula, vel Choraules, &, m. Arte di danzare. Aut Glaphyrus siat pater, Ambrosiusque

chöraüles. Juv.

Chorda, &, f. Corda d'istrumento da sonare. SYN. Nērvus, fides. EP. Lævis, tenuis, grāta, jūcundă, dulcis, garrulă, vocalis, argută, sonoră, resonans, querula, Aonia, Castalia, Phobea, Pieria, Apollinea. PHR. Vocales impellere pollĭcĕ chōrdās. J Cāllĭŏpē quĕrŭlās prætentāt pollĭcĕ chōrdās. Ovid.

Chorea, &, f. Danza da ballo. SYN. Chorus, saltus. sāltātīo. EP. Fēstă, mollis, festīvă, blanda, dūleis, placida, grata, jūcunda, læta, hilaris. lepida, composita, socia, puellaris, nocturna, cantatrix, sonoră, concors, numerosă, levis, sāltāns, agilis, facilis, lūdēns, lāscīva, lūxu-riāns, revolūta. PHR. Implorāt citharas cantātrīcēsque choreas. Blanditias, lætosque jocos, hilaresque choreas. J Pars pedibus plaudunt choreas, et carmină dicunt. Virg. Desidiæ cordi jňvät indulgere choreis. Id.

Choreas agere. Danzare, ballare. PHR. Choreas dūcere, exercere, celebrare. Chorcis văcare. Indulgere choreis. Mănum împlicare choreis. Ad numerum membra movere. Dare compositos mötüs. Compositis motibus saltare. Læto se töllere saltu. In numerum ludere. Ad modos pědes movere. Alterno pědě terram půlsare quatere. Ad citharæ cantus agiles celebrare choreas. PHR. Ducebant socias Nympharum ād plēctra choreas. Saltantes ducunt choreas, festivăque dicunt Carmină. Sape sub hac Dryades festas duxere choreas Arbore.

Chorus, i, m. Coro, adunanza di cantori. SYN. Cœtus, agmen, turba, concilium. Danza, ballo. Chorea, saltus. EP. Magnus, îngens, celebris, frequens, illustris, confusus, numerosus, sacer, votīvus, alacer, canorus, dulcisonus, sacrificus. PHR. Ömnīs quām chörus, ēt sŏešī comitantur ovantes. Calisto, sacri pars fuit una chori. Ūtque viro Phæbi chorns assurrexerit omnis. Ast ubi curvă choros induxit tibia Bacchi. Tunc ălăcres Medæa choros, et ovantia duxit Agmina. J Omnibus in templis matrum chorus, ōmuĭbŭs āræ. Virg.

Chosroes, is, m. Cosroe. EP. Fortis, doctus, inclytus. Hist. Re di Persia, studiosissimo delle lettere, e generosissimo, ed avidissimo di dilatare il suo regno, il quale morì l'anno 574. Fuevi anche un altro Cosroe, parimente re della Persia, il quale prese e saccheggiò Gerusalemme.

Chrisma, atis, n. Cresinue. PER. Sacrum öleum. Sacrum unguentum. I Tinctum pacifici chrismătis ünguine (asclep.). Prud.

Christiade, arum, m. plur. Cristiani. SYN. Christřánī, Christřečlæ. Christřádás, tötö sürgīt gens aŭreă mūndo. Vida.

Christianus, i, m. Cristiano. SYN. Christiada. Christicola. EP. Sanctus, pius, religiosus, verus, sīncērus, constans, līdus, concors, unanimis, modestus, prūdens, ingenuus, pūrus, honestus, încorruptus, întăminătus. PER. Christiadum gēns, populus. Christi cultores, alumni. Gens piă. Electum Christi genus. Gens devotă Deo. Grex Christi innocuus. Fortunata piorum agmină. Gens dilectă Deo, quæ Christi milităt ārmīs. Gēns ā Chrīstō quæ dūce nomen habet. Sölī jūrātā Ēcclēsīā Chrīstō. J Pietās abesse Chrīstiāno qui potēst? (jamb.). Paul.

Christicolă, æ, m. Cristiano. SYN. Christianus, Christigenă. Nec jam Christicolas furiarum

māxīmā tēntēs. Prud.

Christigena, æ. Cristiano. S Christigenam fæcundă domum, et Davidică regnă. Prud.

Christophorus, i, m. S. Cristoforo (Nomen est Græcum a Xpistós, unctus, et zipo, fero (Ilinc forsan pingitur Christum fereus). 9 Christo-phorum expressit prudens sic anne vetustas. Ovid.

Christus, i, m. Cristo. SYN. Icsus, Verbum, Dominus, Servator, Redemptor, Theander. EP. Æternus, sacer, divinus, summus, potens, suprēmus, omnīpotens, īnelytus, bonus, sapiens, henīgnus, clemens, mītis, patiens, pacificus, sălūtiler, mūnificus, viclor, triumphans, vindēx, æquis, jūdēx, colendus, plācabilis, adorāndās. PER. Ætērnī söbölēs ætērnā pārēntīs. Děī indubitātā propago. Progenies veneranda Deī. Æterno æquæva parentī progenies. Æternī Săpientiă Patris. Dei unică progenies. Vera ātque simillima Pātris imago. Dāvidis soboles. Vīrginis intāctæ prolēs. Stīrps ēditā Vīrginis ālvo. Clārum dē lumine lumen. Mīrābile inenārrābile Vērbūm. Ömnipotens de nūmine nāmen. Spes miseris, hominumque salūs. Speratūm per sæcula Numen. Salūtis, pietātis örigö. İlöminüm lümenque, sälüsque. Ömnipotens Verbum, sinisque et originis expers. Māgnī pāstör övīlīs. Tērrārūm glöriă Christus. Mūndī rēgnātor lesūs. Nūllī obnoxius ævo. Ab aterno genitus sine matre Parente. Verus homo, vērūs pariter Deus, ūnus, utrumque. PHR. Qui crimină nostră piavit affixus trabi. Quī nostra piacula demit. Quem vates veterum, ēt sanctī cecinēre Prophētæ. Quem merito mundi māchinā totā stupēt. Sacræ Rēx inclyte gentis. Tu populis terræque salus, vitaoque mägister. Nāscitur hūmānā sub ima-gine, nāscitur ille. Qui semper fuit, est, erit, et cui sidera patent. Mortalique Deus tegitur sub mole, nec artus Despicit humanos, nec vita încommodă nostra. Magno aquavă Părenti Progenies, superas cœlo quæ missa per anras. Antīquām generīs lābem mortālibus ægrīs Abluit, astriterique viam patefecit Olympi. Descendit Deus ille Deus, totosque per artus Dat sese miscetque utero, quo tacta repente

Vīscērā contremuere, silet natūrā, pavetque Attonitæ similis, confüsaque turbine rerum Însolito, occultas conatur quarere causas. Nec tămen humâno quamvis în corpore Christum. Sedul.

Chronica, orum, n. plur. Annali. SYN. Annales. Chryse, es, f. Città nella Caramania, ove si adorava la statua di Apolline. SYN. Chrysa. 9 Me Tenědou, Chryseuque, et Cyllan, Apollinis ürbes.

Chrysippus, i, m. Crisippo, filosofo, uno degli Stoiri, discepolo di Zenone e di Cleante. Et. Doctus, subtilis, acutus, ingeniosus. Chrysīppūs dīcāt, săpiens crepidās sibi nūnquām.

Chrīsotithus, ī, m. Giacinto (pietra preziosa). SYN. Gēmmā, lāpīllus. EP. Aūreus, flavus, croceus, splendidas, micans, ratilas. PER. Chrysolithi aurea lux, nitor aureus. Rutilam vomens lūcem. Natīvo interlitus auro. Per juga Chrysolithi, positæque ex ordine gemmæ.

Ovid.

Chrysostomis, i, m. S. Giovanni Grisostomo, 1escovo di Costantinopoli. EP. Doctus, facundus, disertus, māgnus, aurens, īnsīgnis, mellilinus. PHR. Aŭrea magnus habet vere Chrysostomus ōră, Eloquii torrens aureus unde lluit. Aurea facundo qui flumină fundit ăb ore. Os sacrum ex auro scilicet ille gerit.

Chīlus, ī, m. Chilo. J Prætereā chylūm stomácho desiccat iniquūm. Ser.

Chīmia, &, f. Alchimia, PER. Ars Chymica, PHR. Ars mea totius rimatur viscera terræ. Et liquăt, et mutat mille metallă modis. Chīmicus, ă, ūm. D'Alchimia. Clivmica ădūl-

těria, et cantati půlvěris artes. Mill.

Chytropus, odis, m. Pentola. SYN. Olla, lebes, ăhēnūm.

Cibaria, orum, n. plur. Natrimento, cibo. SYN. Cibi, esce, alimenta. J Ajunt, cum tibi sint congesta cibaria sicut. Ilor.

Cibātus, ūs, m. Nutcimento, cibamento. J Aut alios

höminum pastus pecudumque cibatus. Lucr Ciho, as, avi, atum, are. Cibare. Act. acc. SYN Alo, pasco, nūtrio. Posse, nisi a terris paūlatim quique cibentur. Lucr.

Ciboriam, ii, n. Ciborio, raso, tazza. Ciboria exple, funde căpācibus (alcaic.). Iloi

Cibns, i, m. Cibo, vivanda. SYN. Esca, dapes, epulæ, alimentum. EP. Dulcis, lætus, snavis, grātus, laūtus, rēgius, optimus, māgnificus, āmbrosins, nēctarens, solēmnis, optatus, geniālis, parātus, exquisitus, parcus, vilis, tenuis, modicus. PER. Ante ora paratus. Corpus, vel corporă ălens, sastentans. PHR. Lautis mensă părătă cibis. Vixque căpit suaves mensă părată etbos. Junctaque nectareis vina jocosa cibis. Cibis mensas onerabat inemptis. Dulcem ferre cibum, ēt cūrvās præbēre latebras. Virg.

Cicadă, &, f. Cicala. EP. Agrestis, văgă, levis, sāltāns, æstīvā, īmprovidā, raūcā, quērulā, tenuis, exignā, dūlcis, ārgūtā, vēcālis, lŏqnāx, gārrūlā, cantatrīx, strīdens, canora, grācilis, resonans, duleisona. PHR. Argūtæ increphēre elcada. Strepit ingrata voce elcada. Cernimus astīvās etram resonare creadas. Et cantu querulæ rumpunt arbusta eyeadæ, Cantando luces pěrágit súh frondě cicádá, Et můlcět silvás

carmine læta suo, ! Sole sub ardenti resonant ārbūstă cicadîs. Virg. Expl. Animaletto, il quale si ciba sol di rugiada, e canta tutta la state. Dicono i poeti, che Titone sia stato cangiato in

questo animale.

Cicatrix, icis, f. Cicatrice, piaga. SYN. Plaga, vūlnus, ūleus. EP. Longa, cava, recens, fæda, marcidă, turpis, mălesană, deformis, ellossă, clausă, vetus, obductă, înveterată. PHR. Vulněris indlicti signă. Plagæ signă. Větěris vestīgia plagæ. Sīgnāta in fronte. Ora notans, siguans. PHR. Vūlnos in antiquom rediit ma-lesana cicatrix. • Cerne cicatrices, veteris vestigiă püguæ. Ovid.

Cicer, eris, n. Cece. SYN. Cicera. Sepositi ei-

ceris, nec longa invidit avenæ. Hor.

Cicerone SYN. Tullins, Arpinas. EP. Döctűs, facundűs, disertűs, sölers, ságáx, sūbtīlis, ingeniosus, clarus, insignis, magnanimis, audax, fulmineus, mordax, violentus, Romanus, potens, superbus, consularis, ambitiosus. PER. Orator Romanus, Latie facundia lingus. Romani eloquii princeps. Romānī Tūlliŭs aŭctor eloquii. Romanæ linguasplendör, hönör, lumen, gloria. Romani fami decusque fori. PHR. Facundæ floret celebratus mūnere lingua. Eloquium docti qui Ciceronis hăbět. S Causas, Inquis, agam Cicerone di-sertius Ipso. Mart. Hist. Nacque Cicerone in Arpino, di bassa condizione: ma pel suo grande ingegno ed eloquenza fu tenuto fra i primi oratori romani, e si guadagnò la dignità consolare. Cicerone. SYN. Tullianus.

Ciconia, &, f. Cicogna (uccello). EP. Alba, candidă, grăcilis, stridulă, piă, însignis, öfficiosă. PER. Pia volucris. Colubris învisă, inimică. Însîgnîs přetatě. Nûntřá vērřs. PHR. Ipsá sibi plaudīt crepitante ciconia rostro. Quæ vēre rňbenti Candida venit avis longis invisa colūhrīs. J Aerio Insignis pietāte ciconia nīdo. Ovid. Expl. Uccello che nutrisce se stesso ed i

suoi polli di serpenti.

Cicur, is, adject. Dimestico. SYN. Mitis, placidus, docilis, fācilis, mānsuētus, trāctābilis, cicurātus. ¶ Quī cieŭrum sēnsus, quæ tanta indago ferārūm. Mill.

Cicuro, as, avi, atum, are. Dimesticare. Act. acc. SYN. Mānsuētācio, lenio, flecto, mītigo.

Cienta, &, f. Cienta (erba velenosa). SYN. Věněnum, virus, aconitum, Flauto, zampogna, Canna, fīstulā, ārundo, avēna. EP. Cāna, viridis, dīra, sævă, noxiă, frigidă, glăcialis, gelidă, tristis, fūnestă, exitialis, venenosă, lethalis, mortiferă. PHR. Et dăre mistă viro tritis ăconită cicutis. Hac të nës fragili dënabimus antë cicuta. Virg.

Cico, es, civi, citum ere. Invitare, muovere. Act. acc. SYN. Excito, concito, accendo, inflammo, ănimo, stimulo, moveo, commoveo. Chiamare. Āccērso, vŏco, cĭo, āccĭčo. PHR. Āt tū bēllă cĭē, cōncēptūmqne ēxcŭtč fædūs. Tŏnitrū calūm omne ciebo. Ægidā concuteret dextra, nimbosque cieret. Nos hominum, Divūmque līdem climore ciemus. J Ære ciere viros, Mirtemque accendere cantu. Virg.

Citicia, &, f. Caramama nell' Asia. SYN. Carmania.

PER. Terră Cilissă.

Cilicium, II, n. Cilicio. EP. Durum, acutum,

hīrtūm, āspērūm, mordāx, rigidūm, PER, Vēstis vīllosa. Cilicum textum, veltexta. Cilicum horridă tegmină.

Citimm, ii, n. Ciglio degli occhi. EP. Atrox, nigrūm, törvūm, mināx, sevērūm, terrificum, sü-perbūm, imperiosum. J Atque hominēs cilio pětůláns domát impěrioso. Mant.

Cilix, ieis, m. Di Caramania, SYN. Carmanus. Post Cilicesque vagos, et lassi Pontica regis.

Lucr.

Cimber, bri, m. Cimbro, popolo settentrionale. SYN. Dānus. EP. Aūdāx, förtis, atrox, bēllāx, fürēns, Mārtius, bēlligēr, füribūndus. ¶ Nos prīmī Senonum motus, Cimbrumque furentem. Luc.

Cīmēx, ĭcĭs, m. Cimice. EP. Fædus, tūrpis, molēstus, graveolēns, pūtidus. J Nēc toga, nēc focus ēst, nēc trītus cīmice lēctus. Mart.

Cimmerii, orum, m. plur. Avesseni. EP. Arctoi, gělidi, lätebrősi, älgentes, hyperborei. J Est prope Cimmerios longo spelūnca recessū. Ovid. Expl. Popoli venuti dalla Scizia, i quali abitano vicino allo stretto di Costantinopoli, ov'evvi un'aria molto fosca e grossa, dalla quale è venuto il proverbio delle tenebre Cimmerie.

Cinædus, i, m. Bagascione, bardassa. J Obscænos postquam copit curare cinodos. Mart.

Cinara, a, f. Carcioffo. I Hispida ponatur cinara quæ dulcis laccho. Col.

Cîncinnătus, ă, um. Crispato. SYN. Crispătus, călămīstrātus.

Cincinnus, i, m. Crespo, riccio. SYN. Cinnus, cirrus. Cinctus, us, m. Cintola, cintura. SYN. Zona, cingŭlūm. J Ipsë Quirināli trābēā, cinctūque Găbīnō. Virg.

Cinetatis, a, am. Vestito di grembiale. I Fingere cinctūtīs non exaudīta Cethegīs. Nor.

Cinereus, a, um. Di cenere, grigio. SYN. Cineraceus. Cinerarius, ii, m. Chi soffia nelle fornaci. SYN.

Cingo, is, xī, ctūm, ĕrĕ. Cingere, cerchiare. SYN. Circumeingo, ambio, sepio, circumdo, includo, corono, vallo, obeo, circumsto, amplector, comprěhendo, PHR. Cingitě tempora ramis, Cingit viridanti temporă lauro. Cœtu, corona cingere. Tum muros varia cinxere corona. Ascanius löngām mūrīs cūm cīngĕrĕt Albām. ¶ Sēd nön ante dătam cîngetis menibus urbem. Virg.

Cîngulă, æ, f. Cinghia, cintura. SYN. Cîngulum. SEt nova vēlocēm cīngula lædat equum (pent.).

Ovid.

Cingulum, i, n. Cingolo, cintura. SYN. Cinetus, zonă, balteŭs. EP. Aŭreŭm, aŭratum, pictum, fülgens, rütilüm, leve, habile, pretiosüm. JAürea sübnēctēns ēxērtæ cīngŭlā māmmæ. Virg.

cănino, onis, m. Chi soffia nella cenere. SYN. Ci-nerărius. PHR. Et liquăt et mutat mille metāllă modīs. S Cūstodes, lectīca, cinislones, parăsītī. Hor.

Cinis, čris, m. Cenere. SYN. Pūlvis. Le anime de' morti. Umbræ, mānēs, animæ. EP. Āter, putris, îmmûndûs, trîstis, îngrâtûs, frigidûs, gëlīdus, exanguis, tepidus, levis, tenuis, sīceus, āridus, calidus, fumāns, adustus, sacer, odorātus, sepulchrālis, pulvēreus. PHR. Postquām collapsi eineres, et flamma quievit. Cineres, ējēctātæque favillæ. Cinis obdūctæ cēlabāt lūmină prunæ. Non sătius cincres pătriæ însedīssē suprēmos. Vos cinis exigins, gelidæque jăcebitis ümbræ. Et cineri îngrato supremă ferēbānt. Sālvētě rěcēptī Nēquīcquām ciněrēs, ănimæque, umbræque păterna. Id cinerem aut mānēs crēdīs cūrāre sepūltos. Jām tamen extīnctō cinerī sua dona ferebant. Compositīque něpos bůstă přábăt ăvî. Effætos cřněrem înmūndūm jāctāre per agros. Virg.

Cinnamomum, i, n. Cannella, cinnamomo. SYN. Cīnnămūm. EP. Dūlcě, grātūm, suāvě, jūcūndum, redolens, amenum, odoriferum, fragrans, ăromăticum, Panchæum, Săbæum, Arabum. PHR. Adolehunt cinnama flammæ. Hic casiæ matura seges, Panchæaque fragrant Cinnama. Tu mihi stulte, tu cinnamomum, tu rosa (jamb.). Plaut.

Cinnamum, i, n. Cannella, cinnamomo. SYN. Cīnnămomum. J Quāssăque cum fulvā substrāvīt

cīnnămă myrrhā. Ovid.

Cio, cis, civi, citum, cire. Chiamare, eccitare. Act. acc. SYN. Cičo. J Indě lěgő, Phæbūmquě ciő, Műsamque lacesso. Mart

Cippus, i, m. Colonna, ceppo. Mille pedes in fronte

trecentos cippus in agrum. Hor.

Circa, præp., vel adverb. Intorno, attorno. SYN. Cīrcum, jūxtā, cīrcīter. I Multa boum cīrcā mactantur corpora montī. Virg.

Cîrce, es, f. Circe. SYN. Tîtânis, Perseis. EP. Ægæä, Dædålä, Phæbēä, Titāniä, döctä, mägicä, věněfică, půlchră, cállidă, însidiosă. PER. Æēă puella venefica. Filia Perses. Sole sata. Edita sole Dea. Solis filia, nata, progenies. Dea sæva. Tēlegonī māter, parens, genitrīx, ex Ulysse. PHR. Cārminibūs Cīrcē sŏciōs mūtāvit Ülyssis. Prodigiosă petit Titanidos atria Circes. Ovid. Fab. Figlia del Sole e della ninfa Persia, e sorella di Eete re di Canancina, strega famosisissima.

Cîreæŭs, ă, ūm. Di Circe. ¶ Nos quoque Cîreæō religata în lîttore pinus. Ovid. Cîreēnsis, is, m. f., e, n. ¶ Consessu căveæ magnis cîreensibus actīs. Virg.

Cīreino, ās, āvī,-ātūm, āre. Ritondare, circondare. Act. acc. 9 Inclinat cursus, et casdem circinat aūrās. Ovid.

Circinus, i, m. Compasso. J Circinus excurrens mēta înteriore laborat. Prud.

Cīreins, ii, m. Turbolenza di vento. Circins et

tūtā prohibēt statione Monæcī. Lucr. Circuitus, ūs, m. Torniamento, giro, circuito. SYN. Orbis, gyrus, ambitus, circulus. PHR. Inde alios

ineunt cursus, aliosque recursus. Adversis spatřís, alternosque orbřbůs orbes Impedřint. Quem magno în gyro văcua atria circum Exercent. Æquoră cîrcuitu, dextrum pete littus, et undas. Virg.

Cīreŭlātor, oris, m. Saltimbanco, ciurmadore. SYN. Lūdio, mimus, histrio. J Quos sæpe falsus cir-culator dēcipit (jamb.). Prud.

Cīreŭto, ās, āvī. ātum, āre. Circondare, cerchiare. Act. acc. SYN. Ambio, cingo, circumdo.

Circulus, I, m. Cerchio. SYN. Ambitus, orbis, gyrus, circuitus, EP. Flexilis, obliquus, rotundus, tortilis, sinuosus. Flexilis obtorti per collum circulus auri. Virg

Cîrcum, præp., vel adverb. All'intorno. SYN. Cîrcă. Vicino. Prope, jūxtā. J Ūt puerī māgno in gyro

văcăa ātriă cîrcum. Virg. Cîrcumăgo, is, ēgi, āctum, ĕrč. Rotare. Act. acc. ¶ Quō tē cīrcŭmăgās? Quæ prīma aut ultīmă ponās? Juv.

Circumcido, is, cidi, cisum, ere. Circoncidere. Act. ace. SYN. Amputo, pracido, recido, seco, reseco, circumscindo. J Corporis ille locus, quo cīrcumcīditur Abram. Arat.

Cîrcûmcīsio, ōnis, f. Circoncisione. J Posse lăvăcră dări, quâm circûmcisio cirnis. Virg.

Circumcisus, a, um, particip. Circonciso. 9 Circumcīsus adēst, et jūre renāscitur undīs. Arat. Cîrcumciamo, as, avi, atum, are. Gridar all'intorno. Act. acc. Hellespontiacis circumclamata procellis. Sid.

Circimetudo, is, clusi, clusum, ere. Serrare all'intorno, Act. acc. Aufrāctū vāllīs sē cīrcūmelū-

děrě tentăt. Pass.

Cīrcumdătus, ă, um, particip. Intorniato, circondato. SYN. Cīnctus, āmbītus, sēptus, inclūsus, eīreumeinetus, eireumelusus. J Argentum, Pa-riusve lapīs circumdatus auro. Virg.

Cîrcumdo, as, dedi, dătum, dăre. Intorniare, circondare. Act. acc. SYN. Cingo, ambio, vallo, sepio, corono, obeo, circumeingo, circumvallo. Jussit et ambitæ circumdare littora terræ. Ovid.

Circumco, is, īvī, itum, īre. Andare, girare all'intorno. SYN. Občo, obambulo, peragro, lustro, pērlūstro. Cīrcumiere modum, mensūraque

roboris ülnās, Ovid.

Circumfero, fers, tuli, latum, ferre. Portar qua e là, o all'intorno. Act. acc. SYN. Cîrcumporto, circumgesto, circumduco, circumveho. Idem tēr socios pūrā cīrcumtulit undā. Virg.

Circumficcto, is, xi, xum, ere. Inanellare, piegare all'intorno. Act. acc. ¶ Cēssāntēm longos et cīrcumflectere cūrsūs. Virg.

Cīrcumuu, is, xī, xūm, erë. Scorrere all'intorno. Neut. SYN. Cīrcumlābor, cīrcumlundor, cīrcumluo. ¶ Cōcītusque sinā lābons cīrcumluit ātrō. Virg.

Circumfius, a, um. Che scorre all'intorno. SYN. Cīrcumfusus, cīrcumlāpsus. Scinditur in geminās pārtēs circumlinus amnis. Ovid.

Circumfundo, is, ludi, fusum, ere. Spargere all'intorno. Act. acc. Et multo nebulæ circum Dea füdĭt ămīctū. Virg.

Circumgemo, is, ŭi, itum, ere. Gemer all'intorno. Neut. acc. I Nec vespertinus circumgemit ursus

ŏvīlĕ. Hor.

Circumtătro, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Abbajare all'intorno. I Limes haberetur totum circumlatrăt æstus. Aus.

Cîrcûmtigo, âs, âvî, âtûm, âre. Legar all'intorno. Act. acc. J Abjicit, exceptanque ăvidis cîrcumligăt ulnīs. Stat.

Circumtino, is, livi, vel levi, litum, ere. Freque all'intorno. Act. acc. Illecebris torvos auro circamlinit hydros. Claud.

Circimino, nis, ui, utum, nere. Bagnare all'interno. Idem ter socios para circamlait anda. Virg.

Circimpono, is, posiii, itam, ere. Metter all'intorno, o qua e la. Act. acc. Incertum puris cîreûmpösüîsse cătillis. Hor.

Cîrcumquăque, adverh. D'ogni parte, d'ogni intorno. SYN. Undique, undequaque. 5 Circumquaque patens nudoque sub ætheris axe. Mill.

Circumretio, is, ivi, itum, ire. Intrigare, involgere. Gircumretit enim, vis atque injuria quemque.

Circumrono, is, rosi, rosum, rodere. Rodere m-

torno, detrarre. Dente Theonino cum circumröditür, ecquid. Hor.

Circumscribo, is, psi, ptum, črč. Finire, perfezionare, circoscrivere. Act. acc. SYN. Concludo, dēfīnio, limito, comprehendo.

Circumsono, as, ui, itum, are. Sonare all'intorno. Neut. acc. Iline Rutulus premit et murum

cīrcūmsonat armīs. Virg.

Circumsonus, a, um. Che risuona all'intorno. \ Cessěrit, et rěllůo cîrcomsona littore Thule. Stat.

Circumspicio, is, spēxī, spēctūm, ere. Guardar d'oqui intorno. SYN. Aspieio, adverto, observo, perpendo, collustro, considero. PER. Oculos circumferre. Öculos partes în omnes vertere. Omnia lustrare, collustrare oculis. Huc illuc öcülös vērtērē, vērsārē, volvērē, fērrē. Öcülīs omniă lūstrārē, PHR. Făcilēsque öcülös fērt omniă circum. Obitque truci procul omniă visu. În quamcumque domus adverti lumină partem. Constitit, atque oculis Phrygia agmină circumspēxit (spoud.). Virg.

Circonisto, as, stětí, státům, are. Star intorno, attorniare. Act. acc. SYN. Cîrcumdo, cîngo āmbio, cīrcumsīsto. J Curvata în făciem montis

cīrcūmstětĭt ūndă. Virg.

Cîrcumvallo, as, avī, atum, are. Fortificare all'intorno, circondare. SYN. Vallo, obvallo. PER. Vallo cingere, claudere, mūnīre, circumdare. Cîrcumvăgus, ă, ûm. Che gira intorno. Nos mănět

Oceanus circumvagus, arva beata. Hor. Cîrcûmvênio, îs, vêni, vêntûm, îre. Intorniare. Act. acc. Mültä senem cīrcumveniūnt īncom-

mödă, vēl quöd. Hor.

Circumvoto, as, avī, atum, are. Volar all'intorno. Act. acc. SYN. Cîrcûmvölito. J Ūrbis iter, Nox atra cava cîrcûmvölat ûmbra. Virg.

Gircumvolvo, is, vi, ūtūm, ĕrĕ. Inviluppare, voltare all'intorno. Act. acc. J Interea magnum sol cîrcumvolvitur annum. Virg.

Gireus, i, m. Cerchio, circuito. SYN. Circulis, örbis, ambitus, circuitus. EP. Magnus, ingens, longus, vastus, patens, apertus, latus, capax, spătiosiis, curvus, obliquus, festus, celeber, raūcus, clamosus, sīgniler, māgnilicus, theā-trālis, pūlvēreus. PHR. Cīrcus erāt pompā celeber, numeroque Deorum. Amphitheatralem cīrcum făcit area. Pulverei venit în spătio horridă circi. Fervet et exultat rauco victoriă cīrco. Multă căpax populi commodă cîrcus hăbet. Ac primum latos tenui de vimine circos. Virg.

Cīris, is, f. Lodola, allodola, SYN. Alauda, PHR. Plūmīs in avēm mutata vocatur Cīris, et attonso est hoc nomen adepta capillo. Fab. Scilla, figlia del re Niso: fu così chiamata per aver tagliato un de' capegli fatali a suo padre. Fingono i poeti, che sia stata mutata in una allodola.

Cirra, a. V. Cyrra.

Cīs, præp. acc. Di qua. SYN. Cītrā. J Cīs hērelě

pancas tempestates Tranto. Plaut.

Cisseis, idis, f. Ecuba, figlia di Cisseo re della Tracia, V. Hecuba, 🕽 .....nēc tăcĕ tāntūm Cīssēīs prægnaus ignes enixă jugales. Virg. Cisseis, regină Părin creăt ûrbe păternă. Id.

Cīsia, æ, f. Cesta, canestro. SYN. Cīstula, calathus, āreā, cănistrūm. EP. Amplă, căvă, căpāx, concăvă, pătulă, clausă, ăpertă, textă, pietă, vimineă. Clauserat Actuo textă de vimine cistà. Virg.

CLAMO

Gīstērnă, æ, f. Cisterna. Sie cīstērnā miliī, quām vinea, malo Ravenna. Mart.

Citatim, adverb. Velocemente. SYN. Celeriter, vēlociter.

Citatus, a, um. Veloce, presto, leggero. SYN. Citŭs, celer, levis, præpes, subitus, præceps, properus, velox, rapidus. Ora citatorum dextra eontorsit čanorům. Virg.

Citerior, oris, m. f., us, n. Più vicino. SYN. Pro-

pior, vicinior, propinquior.

Citharon, onis, m. Citerone. EP. Altus, celsus, ārduus, sacer, nocturnus. frīgidus, glacialis, gělidůs. PER. Mons Baccho săcer. Baccheia rūpēs. Vādīt nhī fēstūs facienda ad sacra Cithæron, Cantilnis et clara Bacchantum voce sonabat. Ovid. Expl. Monte nella Beozia, con-

sacrato a Bacco e ad Apolline.

Cithara, &, f. Cetera, chitarra. SYN. Lyra, chelys, plēctrūm, nērvī, fīdēs, sīstrūm, pēcten, tēstūdo, bārbītos. EP. Aūrea, chūrna, aūrata, chūrnea, blanda, grāta, jūcunda, sonans, argūta, vēcalis, resonans, canora, dulcis, garrula, querula, mollis, dūlcīsona, īmbēllīs, cava, bīcornīs, Aonia, Bīstonia, Castalia, Deliaca, Orphæa, Phæbea, Āpōllīnēā, Pīēriā, Lēsbiācā. Mænāliā, Thrēiciā, Rhodopera. PER. Citharæ fides, nervi. Citharæ sonus, cantus, modulamen, mūrmur. Jūcundīs ănimată sonis. Animos vel pectoră demulcens. Cürarüm dülce levamen. PHR. Placido demulcēt pēctoră cantu. Pieria cithara resonare. Citharæ vocales tangere nervos. Hic cithara impūlsīs resonēt Rhodopēja nervis. Citharā crīnītus lopās Pērsonāt aurātā. Jām mānibūs citharam, jam pēctine pūlsat ebūrno. Bīstoniam digitis citharam fac pulset eburnis. Tunc ego nēc citharā poterām gaūdēre sonorā, Nēc si-milēs chordīs rēddēre voce sonos. ¶ Thrēiciā frētūs cithärā, fidibūsquē canoris. Virg. Expl. Strumento musicale, detto altrimenti arpa o liuto.

Cĭtnărīstă, æ, m. Ceterista. Psāllět åltērnīs cĭ-thărīstă tōtō (sapplı.). S. Pauli.

Citharistria, æ, f. Femmina che suona di cetra. Accubucre epulis; casu citharistria virgo. Mant.

Cĭthărīzo, ās, āvī, ātūm, ārē. Sonare di Chitarra. ! Ēt citharizantes Nymphas comitatus Apollo, Mant.

Căthărodus, i, m. Ceterista, sonator di cetera, o d'arpa. SYN. Citharista, lyricen, fidicen. EP. Blandus, gratus, lætus, însignis, solers, peritus, cělebris, důlcisonus, Phæbeus, Aonius, Pierius, Apollineus. PHR. Citharam pulsans. Plēctrā movens. Impellens pollice chordas. Fidibūs plēctroque potens. Doctus numeris intendere nērvos. Pālsāndā cithārā, plēctrīque perītus. Qnī novīt digitīs impēllere nērvos. J Quāmvīs est monitus, venia caret, et eitharædus. Hor.

Citimus, a, um. Vicinissimo. SYN. Propinquis, vicīnus, proximus. J Quī citimus līmes dispē-scīt turbidā pūrīs. Fulg.

Citius, adverb. Più presto. SYN. Celerius, velocins. Sie ait, et dieto citius tumida ognora

plācăt. Virg.

Cito, adverb. Prestamente, subitamente. SYN. Continuo, mox, statim, repente, confestim, subito, protinus, extemplo, haud mora, velociter. ¶ Nec cito credideris, quantum cito credere ladat. Ovid. Illě cito monitus rigidos cludere castus. Manil.

Cito, as, avī, atūm, are. Citare, chiamare. Act. acc. SYN. Appello, voco, cieo. Sforzare, premere. Concito, premo, urgeo. Accusare. Accuso, īnsīmulo. ¶ Integer ambigum sī quando citā-here testis? Juv.

Cītrā, præp. acc. Di qua. SYN. Cīs. Senza. Ābsquĕ, sine. I Quos ultra citraque nequit consistere

rēctūm. Hor.

Citreus, a, um. Cedrino, di cedro. SYN. Citrinus. Scrībitur in citrēis, calidum seponere sumen.

Citro, adverb. Di qua. Direpta volitant ultro

cītroque per auras. Lucr.

Gitrus, i, f., vel citrum, i, n. Cedro (albero). EP. Bārbara, fragrans, beneolens, odoritera, frondosă, pomiferă, Adonias, Maurusia, Atlantică, Nyassæa, Cythéreïa, Maurusiaca, PER, Adonias, vel Nyasæa arbor. ¶ Et Maurusiacæ pondera rara citri (pent.). Mart. Expl. Albero che nasce nella Mauritania, dedicato a Venere e ad Adone.

Cĭtus, ă, um, partic. (a Cieo). Presto, leggero, veloce. SYN. Cĭtātus, lĕvis, vēlox, pērnīx, vŏ-lucer, promptus, subitus, præpes, lēstīnus, ägilis, properus, volans, rapidus. J Quaque per ādvērsās nāvīs cita dūcitur ūndās. Ovid.

Cītus, ă, um. partic. (a Cio). Chiamato. SYN.

Accîtus, excitus, vocatus.

Civiens, a, um. Cittadino, cittadinesco. Clausit ět æterná cívícă hellă sčrá (pent.). Ovid.

Cīvīlis, is, m. f., e, n. Civile, cittadinesco. SYN. Cīvicus, ūrbānus. Benigno, piacevole. Cōmis, honēstus, mītis, benīgnus. ¶Ātque ūmbrātā gerunt civili tempora quercu. Virg.

Cīvītiter, adverb. Civilmente. S Exercet memores

plūsquām cīvīliter īrās. Ovid.

Cīvis, is, m. Cittadino. SYN. Incola. EP. Antiquus, însignis, clarus, nobilis, honestus, îllustris, celeher, popularis. J Quis prohibet mūros jācere, et dāre cīvibus ūrbēm? Virg.

Cīvitās, ātis, f. Città. SYN. Ūrbs, oppidum. EP. Antīquă, clāră, însīgnis, potens, superbă, augūsia, nobilis, dīves, opulenta, splendida, illūstris, māgnifică, āmplă, mūnītă, hēllică, Mārtřá, învictá, generosá, inexpugnabilis, turrigĕră. ¶ Tū cī vitātēm quis dĕcĕāt stătŭs (alcaic.). llor.

Clades, is, f. Sconfitta, strage, uccisione. SYN. Cædēs, strāgēs, fūněră, întěritus. Perdita, danso, miseria. Cāsus, dāmnum, jāctūrā, ēxitium. Et. Acērbă, dūră, fēră, āspēră, sævă, crūdēlis, inīquă, Mārtiă, bellică, cruentă, tepidă, sanguinča, nova, recens, subita, gravis, ingens, immēnsa, foda, tetra, misera, trīstis, funesta, înfandă, hostilis, nefandă, feralis, horridă, exitřálřs, lethříčrá. PHR. Quis cládem illius noctis, quīs funĕră fandō. Explĭcĕt aut possīt lăcrymīs æquārĕ dölōrēm? J Quām clādēm mĭsĕræ postquam āccepēre latīna. Virg.

Clām , prap. ahl. Di nascosto, tacitamente. SYN. Fürtim, lätenter, täcite, secreto, occulte. Clam ferro încaûtûm săperat securăs ămorum. Virg.

Clāmo, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Gridare. Act. acc. SYN. Clāmito, exclāmo, conclāmo, vociferor, ŭlŭlo, exŭlŭlo. PER. Clamorem dare, edere, tollĕrĕ. Āĕră, cælūm, aŭrās, vel æthĕră clāmōrĕ, vōcihus, sono implere, complere. Urbem, domum, æděs, vel campos mūrmňrě, clamoribus, tumultu, vocibus, ululatu replere, conquiere. Clamorem ad sidera, vel in astra ferre, tollere. Împlere clamore vias. Încendere calum clamoribus. Onerare clamoribus aera, æthera. Intempestīvos edere voce sonos. PHR. Sociī māgnő elámöre sequüntűr. Ömnes mágnő clámöre fremebant. Clamoremque ferunt ad littora. Magnīsque vocant clamoribus hostem. Se cau-sam clamat, crīmenque, caputque malorum.

Virg. Vide Clamor.

Clamor, oris, m. Clamore, grido. SYN. Vox. sonus, sonitus, fragor, mūrmūr, fremitus, strepitus, plangor, questus, gemitus, lamentum, mugitus, ŭlŭlatus. EP. Magnus, ingens, rapidus, nimius, confusus, vagus, inanis, subitus, repentinus, īnsölītus, resonāns, iterātus, repetītus, faustus, popularis, lætus, triumphalis, mæstus, tristis, querulus, mūliebris, famineus, raucus, turbidus. PHR. It clamor cælo. Undique clamor töllítúr. Ingéns frágór æthérá cómplét. Cælum sonat, vel tonat omne fragore. Ferit aurea siděră clamor. Colles clamore resultant. Strepit omnis mūrmūre campus. Consonat omne nemūs strepřtů collesque resultant. Vocem late nemöră altă remittunt. Tollitur în calum clamor. Immēnsus surgīt clamor. 🖣 Italiam læto sociī clāmore sălūtānt. Virg. Vide Clamo.

Clāmosus, a, um. Strepitoso. SYN. Clāmāns, exclāmāns, conclāmāns. f Clāmosūs jūvenem pater

excităt, accipe ceras. Juv.

Clāncutum, adv. Dinascosto. SYN. Clānculo, clām, fürtīm, lätenter. J Nequeo quæ löquitur exau-

dīrē clānculum (jamb.). Plant.

Clândestīnus, ă, ûm. Furtivo. SYN. Ărcânus, se-crētus, occultus. Ceu, clândestīno traherētur læděrě bellům. Sil.

Clango, is, xi, črč. Trombettare, suonar di tromba. Neut. SYN. Crepito, strideo. Solantur, minunntque metus, et jam horrida clangunt. Stat.

Clangor, oris, m. Saono di tromba. SYN. Sonus, cănor, sonităs, stridor, crepitas, strepitas. EP. Mārtius, bēllieus, rancus, tremutus, sonāns, resonus, trīstis, horrens, sævus, minax, horrendus, stridens, horrisonus, fremens, terrificus. PHR. Stridor lituum, clangorque tubarum. Fulminat hörrisönus clangor. Cum tuba terrifico stridens clangore. Tyrrhenusque tuba mugire per athură elangor Incipit. At tubă terrificis pulsat elängöribüs ürbem. Raŭcūs stridenti mūrmūre ciangor Increpuit, Clangore minaci Martia ferventes accedunt classica pugnas. § Exoritur clamorque virum, clangorque tubarum. Virg.

Clănius, i, m. Chiana, fiume della campagna d'Italia. SYN. Clanis. J Ora jugo, et vácuis Clanius non

æquus Acerris. Virg.

Clarascum, i. u. Cherasco. EP. Amonum, fertile, ělěgāns, cēlsām, præcüptām, īrrīgăām. PER. Abrūptæ mārgine rīpæ. Impositūm geminī quā pēr commērciă fluctus Sturia se immiscēt Tăuaro, pater ambitus ingens. Et paribas spatiis longa intervalla domorum Aspectum effundunt, ēt lībera lūmina tota Dant simul ūrbe frui. Pēlieibas olim bellorum auspiciis, dam Marte lácessérét, Astam Alba parens genült.

Clave, adverb. Manifestamente, apertamente. SVN. Plane, aperte, palam, publice, coram, manifeste. Pensio te coram petitur, clareque pa-

lämque. Mart.

Clarco, es, ui, ere. Risplendere. Neut. SYN.

Claresco, eluceo, splendeo, emineo, eniteo. Ergo postque, magisque viri none gloria claret. Enu.

Ciārifico, as, avī, atum, are. Chiarificare, far chiaro. Act. ace. SYN. Claro. § Lūmina mūnerībūs clārificātā sŭīs (pent. Fort. Ctāritās, ātīs, f. Chiarezza, splendore. SYN. Lūx,

lūmen, splendor, honor, gloria, decus, fama,

Claro, as, avi, atum, are. Dichiarare, far chiaro. Act. acc. SYN. Illustro, celebro. Miles iter

longe claravit limite flammæ. Stat.

Ciáros, i, f. Claro (isola). El'. Insignis, facunda, Dēlia, Phæbeia, Apollinea. J Et Claros, et Tenědos, Pătăræăque Regiă servit. Ovid. Expl. Città nella Jonia, dedicata ad Apolline; ed anche

un'isola dedicata al medesimo.

Clārus, a, am. Chiaro, lucente, lucido. SYN. Lucidus, fulgidus, rutilus, splendidus, nitidus, radians, coruscus. Manifesto, evidente. Notus, ăpērtūs, cognitus, pērspicuus, manifēstus. Illustre, famoso. Illūstris, præstans, insignis, eximiŭs, nobilis, inclytus, celebris, egregius. Nec tǐbǐ Sol clarus, nec sit tǐbǐ lūcida Phæbe. Ovid.

Clāssicum, i, n. Trombetta. SYN. Tubă, cornu, būceina, lituus. Suono di tromba. SYN. Clangor, sonitus, fremitus, strepitus. EP. Raucum, Mārtium, bellicum, trux, savam, triste, horridum, pērfidum, fērālē, horrisonum. PHR. Classica jāmquē sŏnānt, īt bēllō tēssēră sīgnūm. Abrūmpūnt dūlcēm Māvortia classica somnūm. Jāmque aŭrem horrisono rumpunt fera classica sīguō. Nēcdūm čtřam aūdičrānt inflāri clāssĭcă, nēcdūm. Virg.

Clāssis, is, f. Naviglio, armata navale. SYN. Nāyis. Classe, scuola, ordine. Ordo, schöla. EP. Armātă, arată, Mārtia, hellica, densa, ingens, înstrûctă, cûrvâtă, lûnâtă, röstrâtă, levis, citâ, völucris, fűgäx, pröfűgä, æquöréä, vélívölä, quässátá, flüctívágá. PHR. Fértűr citá gűrgité classis. Volucri freta classe pererrat. Tumidum pērmēnsī clāssībūs æquor. Cærūlā rostrātæ pröscindunt aquora elasses. \ Quassatam ventis liceat subducere classem. Virg.

Clāthrus, ī, m. Gabbia. SYN. Clāthrum, cāncēllī. ¶ Ohjēctās cā vē æ vā lūīt sī frāngērē clāthrās. Hor.

Clāvā, æ, f. Mazza. EP. Dūrā, grāvīs, nodosā, trīnodīs. fērrātā, trābālīs, ādūncā, īmmānīs, hörrendă, vietrix, crăentă, dömitrix, lethiferă, īmmītis, Hēreŭlea. PER. Hēreŭleus stīpes, fustis. Clávás röbűr, mölés. Férrátæ röbőrá clávæ. PHR. Quis facta hereulea non audit fortia clava? Īpsē capīt elāvāmquē gravēm spoliūmquē lēdnīs. Instruxītque manum elava domitrice ferarum. Ærātā mānītūs röbörē clāvā. Āptābāt dēxtrā īmmānīs robora elāvā. J Ossa meī fratrīs elāva pērfrāctă trinodī. Ovid.

Ctavatus, a, um. Inchiodato. Ilaret elavatus

līgnō Sālvātor Tēsūs. Paul.

Clandřanůs, i, m. Claudiauo, poeta famoso. EP. Aŭdáx, făcūndús, înclytůs. J Hôc dát cespřtě membră Claudřanůs (phal.). Hist. Poeta latino, d'Alessandria, il quale fu nel tempo degl'imperatori Teodosio ed Onorio. Dicono alcuni, che fosse cristiano.

Claudico, as, avī, atum, are. Zoppicare. SYN. Nūto, văcīllo. ¶ Türpitër öbliquö claudicet ille

pědě (pent. . Ovid.

Clando, is, si, sum ere. Chindere, serrare. Act.

acc. SYN. Includo, occludo, intercludo, areto, cŏerceo, obsero, obstruo. Nascondere. Abdo, condo, recondo, occulto. Finire, concludere. Absolvo, finio, termino. PHR. Præcludere, occludere portas. Fores obdere. Obstringere limen. Postibus serām obdere. Carceribus claudunt tūtīs. Ecce marīs magno claudīt nos obice pontus. Ferro et compagibus arctis claudentur bellî portæ. Cunctus ob Italiam terrarum clauditur orbis. Claudite jam rivos pueri, sat prātă biberant. Virg.

Clandus, ă, um. Zoppo. PER. Brevis pede. Clandus utroque pede. J Arduus attollens: pars

vūlněrě clauda rětentat. Virg.

Clāvīculă, &, f. Viticcio. J Qualis ferratos subicit clavicula dentes. Germ. Clāvicnins, i, m. Clavicello, piccolo chiodo. Cli-

viculo mediam fulgenti libula ferro. Mant. Glāviger, ă, ûm. Portatore di chiavi o di mazze. Claviger învîdît Vulcani öccumhere prolem.

Ovid.

Clāvis, is, f. Chiave. EP. Ænča, ærča, ferrča, stridens, dentata, facilis, ahena. 9 Nec prohihent claves, et canis ipse tacet (pent.) Tibul.

Claustrum, i, n. Chiostro, chiusura, claustro, SYN. Janua, porta, fores, valva, cancelli, septum, öbex, repagulum. EP. Aretum, strictum, ahenūm, těnāx, ferreum, obscurum, silens, quietum, öbstäns, inexpugnabile. PHR. Portarum ingentiă claustră. Obstantiă rumpere claustră. Cīrcum claustră fremunt: celsa sedet Æŏlus

ārcě. Virg.

Claūsŭiă, æ, f. Conclusione, fine, uscita. ¶ Impēndīsse animam: mēritī quia clausula pax ēst. Prud.

Clausus, a, um, partic. Rinchiuso, servato. SYN. Inclūsus, conclūsus, occlūsus. Nascosto. Abditŭs, obstrūsus, conditus, reconditus. PHR. Clausa domo teneor, gravibusque coercita vinclīs, Illīc clausă tenent stabulis armenta. Arboribus clausam circum atque horrentibus umbrīs Öccilit. Illi indīgnāntēs māgno cum murmure montis Circum claustra fremunt. Vix ăperit clausos ună puellă lăres (pent.). Prop.

Clāvis, 1, m. Chiodo. EP. Aūreus, æneus, ferreus, ăhēnus, firmus, validus, dūrus, acūtus, trabalis, hörridus. PHR. Sī vălidum înfigas clavum. Clavis figere acutis. Millia clavorum, quis tam

procul absit ab urbe. Juv.

Clāvns, i, m. Timone della nave. SYN. Gnbernaculum, temo, habena. EP. Acclivis, pendens, flexilis, nauticus, fidus, securus, levis, fluitans, properus. PHR. Clavum ducere, torquere, flectere, regere. Rector erit puppis, clavoque immobilis hærens, Mūtābīt pelāgo terrās. Clā-vūmque ād līttora torquet. Ipse sedens, clāvūmque regīt, velīsque ministrat. Virg.

Clāvus, ī, m. Toga coperta di nodi, o bottoni, a guisa di chiodi. J Induïtūrque humerīs cam

lāto pūrpūra clāvo. Ovid.

Glazomenæ, arum, f. pl. Grine, città di Sarchioni. SYN. Grynă. J Clazomenîs etiam lîtes cum rege mőléstás, Hor.

Cleante, filosofo. SYN. Phrčantes. Cleanthens, a, um. Di Cleante. J Fruge Cleanthea, pětite hinc jůvěněsquě seněsquě. Pers.

Glemens, tis, adject. Dolce, mansueto, benigno. SYN. Comis, benignus, mītis, suāvis, bonus, făcilis, hūmānus, lēnis, mānsnētus. PER. Animus mītis. In miseros lenis benīgnus, placidns. Făcilis, venizeque păratus. Ad veniam pronus. Ad pænas piger. Ad præmia velox. PHR. Qui cain triste aliquid statuit, fit tristis, ět îpsč. Cuiquě fere pænam suměrě, pæna sňa ēst. 9 Oblītūsque suī positā elementior hāstā.

Clementia, &, f. Benignità, mansuetudine, clemenza. SYN. Benignitās, hūmānitās, lenitās, bonitās, mānsnētūdo. EP. Dūlcīs, hūmānă, mītīs, grātā, lăcilis, benīgua, æqua, sancta, laūdabilis, īnnātă, ămābīlīs, rēgiā, rēgālīs, pācīfīcā. PER. Clēmēns animus, ingenium mite, placidum pēctus. Mēns placida. Ad pænam pigra. Ad pramiă vēlox. PHR. Făcilisque bonis clementia fleeti. Tantaque in Augusto elementia. Sola Dčos æquāt clēmentia nobis. J Ipsaque delictīs vīcta est clementia nostrīs. Ovid

Cleona, arum, f. plur. Savansili, città dell'Arcadia. J Mēssēnēque ferāx, Pātræque humiles-

quě Clěonæ. Ovid.

Gleopatra, &, f. Cleopatra. EP. Actias, Ptolemāis, Ægyptia, pulchra, formosa, incesta, meretrīx, něfanda, obscona, audax, superba, ferox, scělěrātă. PER. Ægyptiă conjūx. Încestī měrětrīx Rēgīnă Cănopi. PHR. Sequitūrque nefas Ægyptia conjūx. Quæ tennīt Pharium meretrīx scelerāta Canopum. J Ne tibi regalī placeās Cleopātra sepulchro. Mart. Hist. Regina dell'Egitto, figlia di Tolomeo Aulete, sorella e moglie dell'ultimo Tolomeo.

Clepo, is, psi, ptum, pere. Nasconderc, rubare. Act. acc. J Quid răpěre, et clepěre est, avideque

ābscondērē pārtā. Prud.

Clēpsydră, æ, f. Oriuolo d'acqua. PER. Hōrārūm īndēs. § Sēptēm elēpsydrās māgnā tibi vēcē pētēntī. Mart. ¶ Clēpsydrā mēntītūr vērīssimā, nēmpē förāmēn. Juv.

Clēriens, î, m. Chicrico. J Clēricī ne quid mă-culet rigorem (sapph.). Sid.

Clerus, i, m. Clero. Clerus hic tantum peperit trĭūmphūm (sapph.). Prud.

Clībanus, ī, m. Teggia, lambicco, forno. Clībanus undantes jactabat in æthera flammas. Pass.

Cliens, tis. Cliente, vassallo, ch'è sotto la protezione di qualcheduno. Matutine cliens urbis mithi caūsa relictæ. Mart.

Clientela, æ, f. Protezione, patrocinio. SYN. Tūtela, fidės, patrocinium. J Prole, elientelis felix, et conjuge quondam. Mant.

Climā, atis, n. Clima. SYN. Plaga, regio. J Quaque colunt medii devexo în climate mundi. Fil. Climaetericus, a, um. Pericoloso. SYN. Periculosus. Clīmax, ăcis, f. Scala, grado. SYN. Scală, grădus. Clīnāmēn, inis, n. Inclinazione. ¶ Id făcit exigum clīnāmēn principiörum. Lucr.

Clio, ūs, f. Clio. SYN. Oceanitis. PHR. Clio gesta cănens transactis temporă reddit. Non mihi sant visæ Clio Cliusque sorores, I Clieque et Běrőe sőrőr, Öceánītídes amba. Virg. Fab. Una delle nove muse, sopra la storia.

Chitelle, arum, f. plur. Basto da asini. Clitellas ferus împingas, asinique paternum. Hor.

Clitor, oris. Cletorio, città dell'Arcadia. Hine Clitorius, a. um. Clitorius fons. Fontana dell'Arcadia, vicina alla città. ¶ Clītŏrīō quīcūmquĕ sĭtīm dē fōntĕ lĕvārīt, Vīnă fŭgīt, gaūdētquĕ meris abstemius undis. Ovid. Hist. Le di cui acque sono di sì fatta natura, che chi ne gusta, ha totalmente in fastidio il vino.

Clitumnus, i, m. Clitunno, fiume dell'Italia. Iline ālbī Clītumne greges et māxima Taurus. Virg. Clivosos, a, um Erto, pendente. SYN. Acclivis, săpīnus, pēndēns, pronus, dēvēxus. J Ecce su-

pērcilio clīvosī trāmitis andam. Virg. Clīvus, ī, m. Casa di monte. SYN. Mons, collis.

EP. Ardūŭs, montanŭs, saxosŭs, pendens, sŭpīnus, præcēps, opācus, mollis, hērbosus, virēns, vīrīdīs, grāmīnens. PER. Clīvēsus trāmes. Montis jugum. PHR. Ardua saxoso perducit sēmītă clīvo. J Incipiūnt mollique jugūm de-mīttēre clīvo. Virg.

Cioacă, &, f. Fogna, sentina. SYN. Latrină, sentīnă. EP. Fœdă, tūrpis, immūndă, sordidă, graveolens, pūtrīda. J Vernula riparum pin-

guīs torrente cloācā. Juv.

Clodovæŭs, i, m. Clodoveo. Quintus ab hoc Clodovæŭs erit, qui falsa relinquens. Mant. Hist. Re di Francia, il quale fu battezzato, insieme coi più principali signori della corte, da s. Remigio

vescovo di Rems.

Ciœiia, æ, f. Clelia. EP. Illustris, clara, nobilis, Rômană, însīgnis, andāx, captīvā, magnanimā. Et fluvium vinclis innaret Clelia ruptis. Virg. Hist. Famosa vergine romana, la quale essendo stata data con alcune altre donzelle in ostaggio a Porsena re della Toscana, ingannate le guardie, se ne fuggi con le altre sue compagne ai suoi, passando pel Tevere.

Ciotho, ūs, f. Cloto. EP. Dūra, sava, immītis, ferrea, sedula, improba, immūtābijis, inhūmāna. PHR. Tene împrobă Clotho Abstulit; Rupisset ulinām tua stamina, Clotho. I Quid bonus ille Deum genitor, quid ferres Clotho. Stat. Fab. Una delle tre Parche, sovella di Lachesi e d'Atropo.

Ciuco, es, et cluo, is, uere. Essere stimato, essere nominato. Per gentes Italas hominum qua

clară clueret. Luc.

Clūnis, is, m. Natica, chiappa. SYN. Nätes. 9 Aureus immodicis turtur të clunibus implet. Mant.

Clūsius, ii, m. Nome di Giano. SYN. Janus, Patūlcius. Expl. Janus vocabatur Clusius, et Patulcius, quia ejus templum in pace claudebatur, et in bello patebat, seu apertum erat. Vide Ovid. Fast. 1. - Modo namque Patulcius idem etc.

Clymene, es, f. Climene, madre di Fetonte. Dignus ěs, ēt Clyměně vēros, ait, ēdidit ortus. Ovid. Clymeneins, a, am. Di Climene. SYN. Clymenæus. J Quo simul acclivo Clymeneia limite

proles. Ovid.

Cippeatus, a, um. Armato di scudo. SYN. Scutātus. PER. Armātus, īnsīgnis clypco, pārmā, scūto, vel umbone teetus, instructus, munitus. ¶ Insequitur nimbūs pēditūm, elypeataque totis.

Virg.

Clypens, i, m. Scudo, targa, rotella. SYN. Aneile, ægis, ūmbo, pārmā, scūtūm, cētrā, pēltā. EP. Aŭrčus, aŭrātus, mnčus, mrčus, mratus, ahenus, căvūs, ferreus, îngens, curvatus, lunatus, acdens, fülgidus, micans, rutilus, insignis, fülgens, coruscus, levis, pulcher, habilis, septemplex, dīrus, mināx, terribilis, oppositus, Martins, bellicus, cruentatus, sanguineus. PER. Clypei æs, ærå, tergum, tergom. Clyper orhis. Clyper textum, tegmen, ora, Clyper insigne decorum. Ærě căvo clypěus. Summus clypěi umbe. Clypěi septemplicis orbes. PHR. Postquam habilis latěrī clypěūs, lorīcăque tergo est. Clypěūmque ēx ærē sinistræ Subligăt. Clypčum tum deindē sınıstra Sustulit ardentem. İlle tamen elypeo objecto conversus in hostem Ibat. Sidereo Dagrāns clypco, et colestibus armis. Terribilem östentāt clypeum. J Ardentes clypeos, atque ærå micantia cernő. Virg.

Cister, eris, m. Serviziale, cristero. SYN. Clysmus, clysterium. ¶ Phārmācā, clysteres, thērmās āmplēctere, vēnām. Buch.

Clytemmestra, &, f. Clitennestra. SYN. Tyndaris. EP. Dīrā, sævā, ferox, cruenta, perfida, adultěră, scělérātă. PER. Fīlĭă Lēdæ, Agamēmnonis ūxŏr. ¶ Māně Clytemnēstrām nūllūs non vīcŭs hăbēbit. Juv. Fab. Figlia di Tindaro e di Leda, moglie di Agamennone, la quale al tempo della guerra Trojana, presa dall'amore di Egisto, fece uccidere suo marito; ma dopo fu unche essa, in compagnia di Egisto, uccisa da Oreste suo figlio.

Clytia, &, vel Clytie, es, f. Clizia. SYN. Heliotropium. J At Clytien quamvis amor excusare dolorem. Ovid. Fab. Ninfa dell'Oceano, amata molto da Apolline, e cangiata in un girasole.

Coacervo, as. avī, atum, are. Rammontare, ammassare, accumulare. Act. acc. SYN. Acervo, āggēro, congēro, cogo, colligo, cumulo, āccumulo. Cum teres excelso coacervatum aggere būstūm. Catul.

Cŏāquālis, is, m. f., ĕ, n. Coeguale, eguale. SYN. Pār, āguālis. ¶ Ūnă cŏāquāli lūstrātūr līnčă

Phæbő. Mant.

Contaneus, a, um. Del medesimo tempo, della medesima età, coctaneo. SYN. Coavus, aquavus. Comternus, a, um. Coeterno. J Ille comternus patris est, et semper in îpse. Prud.

Coavas, a, um. Coctaneo, della medesima età, o tempo. SYN. Coæqualis, coætaneus. PER. Ætate

aqualis, et annis.

Coagutum, i, n. Presume, coagolo. Mellaque vimque meri et cum lacte coagulă passo. Ovid. Coalesco, is, coalii, itum, ere, n. Crescere, up-

pigliarsi. SYN. Coaleo, concresco, cohareo, co o, concurro, convenio. J Saxa vides primam sola coalescere calce. Luc.

Cĕarcto, as, avi, atum, are. Chindere, restringere. Act. acc. SYN. Stringo, constringo, premo. comprimo. ¶ Cedere festinant, noxque coarctat iter (pent.). Ovid.

Coccinatus, a, um. Tinto, o restito di scarlatto, o di grana, SYN, Coccinens, PER, Cocco, vel mūrice tinctus. Mūrice indūtus. PHR. Saturātā mūrīce vēstēs. Coceineo vēstīs cīrcumdătă limbo. ! Qui coccinatos non putat viros ēssē (scazon. . Mart.

Coccinens, a, nm. Di scarlatto, o di grana. SYN. Coceinus, coceinatus. J Coceineas armis cla-

mydes ağrıque nitörem. Mart.

Cōcciunin, i, n. Veste di scarlatto, o di grana. SYN. Cōccincă vestis. § Sī fuerit sanas coc-cină quid făcient? pent.). Mart.

Cocciun, i, n., vel Cocciis, i, m. Grano, colla quale si tinge lo scorlatto. SYN. Pürpură, murex, östrüm. EP. Ardens, rubrüm, rubens, roseum, pürpürčüm, sauguinčüm. ! Horridă sauguinčo pingantar prælia cocco. Virg.

Cochtea, a., f. Chiocciola. SYN. Concha, testă.

1 Sam cochleis habilis, sed nec minus utilis övis. Mart. Cürvarüm dömüs üdä cöchlearüm phal). Stat.

Guentear, aris, vel cochleare, is, n. Cucchiaro. Nümquid seis, pötiüs eur cochleare vocer

pent.'. Mart.

Cocies, itis, m. f. Losco, cieco d'un occhio. SYN. Lūseus. PER. Lūminė læsus. Lūminė cassus. Ŏcŭlō, lūminė captus, orbatus, viduatus. Cnī

lūměn ădemptům est.

Cucles, ilis. Coclite, soprannome d'Orazio, gran signor romano. EP. Förtis, aūdāx, animosus. I Hoe meruīt vēl ponte Coeles, vēl Mūtius īgnē. Mart. Coclitis abscīssos testatūr semita pontes. Prop.

Coctilis, is, m. f., e, n. Cotto. Coctilibus muris

eīnxīssě Semīramis ūrbēm. Ovid.

Gocus, i, m. Cuoco. Sed cocus ingentem pipěris consumět acervam. Mart.

Cocytius, a, um. Del fiume Cocito. SYN. (Pro fæmin.) Cocytis, idis. Inaltus at ta riseris Cocytia (jamb.). Cuspidis auratæ Cocytide lavit

ĭu ūndā. Mant.

Gocytus, i, m. Cocito. EP. Ater, opacus, niger, profundus, trīstis, mæstus, inamænus, dūrus, horrendus, piger, īgnāvus, iners, languidus, infernus, pălūster, Tartareus. PER. Cocyti stāgnā, flūmīnā, āquæ, ūndæ. Tārtārēæ stāgnā pālūdīs. Ātrō līmō hōrrīdūs. Pice, vel nebulīs opācus. PHR. Parte alia torrens Cocytus sanguinis ātri Vorticibūs furit ēt spūmāntī sānguĭnĕ fērtur. 9 Coeytusquĕ sinu labens circumlluit atro. Virg. Fab. Fiume infernale, che passa per lo Stige.

Gadex, icis, m. Codice, libro, tronco. SYN. Caudex, truncus, liber. I Horrida quale facit residens

în codice pellex. Juv.

Cōcĭcīttis, ī, m. Codicillo, libro. SYN. Cōdex, ithellus. J Qui cōdĭcīllīs hīnc et īnde prolatīs seazon.). Mart.

Codrus, i, m. Codro. Aut Alconis hibes laudes, aāt jūrgia Godrī. Hist. Re ateniese, il quale si espose alla morte per la salute della patria.

Gotebs, ibis, m. I. Celibe, che non ha moglie. SYN. Vīrgo, cāstūs, īnnūptūs, īnnūbūs. PER. Cōnjūgis expērs, īgnārūs. Nēsciūs ūxōris. Īgnērāns thorum. Vīrgo īgnārā vīrī. Cāstūm rétīnēns īnviolātā dēcus. Laudēm quæ cāstæ Virginitātis hăbět. J At sī stārět, šīt, cœlebs sině palmitě trancus. Ovid.

C. plestis, is, m. f., e, n. Celeste. SYN. Colicus, serius, æthereus, sidereus. Igneus est öllis

vigor, ēt cælēstis origo. Virg.

Cartiacus, a, um. Chi patisce dolori colici. \ Calĭăcos autem recreabīs pane salubrī. Ser.

Cœtienta, aram, m. Abitanti del cielo. SYN. Cœlēstēs, cælitēs, dīvī, běātī, superī, sanctī. PER. Bčātā mentes. Felices animā. Agmina calica, cælēstiă, sanctus senatus. Cælituum cohors. Ætherei proceres. Olympi cives. Ætherei gens īneolă cœlî. 9 Mē sī cœlicolæ voluīssent dūcěrě vítám. Virg.

Cœlicus, a, um. Celeste. SYN. Cœlestis, æthereus, sīdereus. Annuerint uno cilio tibi colica tecta.

Mant.

Colifer, a, um. Chi porta il cielo. Extra anni, Sölīsque viās, nbi colifer Atlas, Virg. Gœtites, üm, m. pl. Spiriti celesti. SYN. Cœlicolæ, superi, sancti. Non ita Colitibus visum est et forsitan aquis. Ovid.

Gelitus, adverb. Divinamente. SYN. Divinitus. Cœtum, ī, n. Aria, cielo. SYN. Acr, æther, aura, æthră, pŏlŭs, āxis, Ölÿmpŭs, āstră, sīdĕră. EP. Altūm, celsum, ardnum, sublime, profundum, magnum, latum, vastum, immensum, purum, serenum, nitidum, placidum, fulgens, rutilum,

micans, flammigerum, radians, coruscum, splendidum, ardens, igniferum, stellans, æthereum, stellatum, sidereum, astriferum, pietum, earůlěům, cölörátům, südům, plůvřům, nimbosům, liquidum, nubilum, obliquum, volubile, convēxūm, vărĭābile. PER. Celestis aula. Celī rēgia, cœlēstě solum. Cœlī templa. Ora cœlēstēs, āĕriā, superā, æthereā, sīdereā. Cælica rēgnā, Cœlī convēxā domus. Cælēstřá tēctă, Rēgia māgna Jovis. Æthereus axis, vērtex. Ætheria plaga. Domūs superæ. Domus omuipotentis Olympi. Ætherei domus inclyta cæli. Tēctă Děi. Sīděrěæ sēdēs. Jovis ātria summī. Tēctă Tonantis. Atria divum. Superorum limină. Māgnī pălātĭă cœlī. Ætheris ārces. Regnă beată pŏlī. Ætērnæ rēgnă sălūtīs. Sĭnŭōsă vŏlūmĭnă colī. PHR. Et quod tegit omnia colūm. Ter cœlo clarus ab alto Jupiter intonuit. Cœlo tändem miseratus ab alto est. Aurea nunc solio stēllāntīs rēgia cœlī Accipit. Astra tenēt cœlēste sölüm. Fās illi limina divum Tangere. 9 Spārsa

quoque în vărio passim miraculă colo. Ovid. Cœtum ascendere. Salir in ciclo. PER. Cœlum, āstră, vel sīdērā ădīrē, pētērē. In cœlūm, āstră, aŭrās, vel sīděră ferrī, deferrī, tollī, evehī. Sese āttöllere in aurās. Superas evadere in auras. Tölliműr in cœlūm, Adire sűperna regna pöli. Scandere ad æthereas sedes, în superas domos. Super ardua coli scandere. Flammigerum conscendere_Olympum. Arcemque poli per inane pētīvit. Et sē protinus ætherea tollit in astra viā. Dīxit, et in colūm paribūs se sūstulit alīs. Hæc ubi dīctā dedīt, cælo se protinus alto

Mīsit. Ad coelum hine īre putandum est sublīmēs ănīmās.

É cœió descendere. Scendere dal cielo. PER. Cœlo, æthere, vel Ölympö läbi, deläbi, mitti, demitti. Summo delahor Ölympö. Cælo demittitur alto. PHR. Deus æthere mīssus ab alto. Colī demīssus ab arce. Hue tunc ignipotens colo descendit ab alto. Delapsus ah athere summo desilit în terras. Gemina cum forte columba īpsā sub orā virī codo venere volantes,

Gameterium, ii, n. Cimiterio. SYN. Sepulchrum. Coemo, is, emī, emptum, ere. Comprare insieme, Act. ace. SYN. Emo, Omnia conductis coe-

mēns obsonia nūmmis. Hor.

Cœnă, a, f. Cena, convito. SYN. Convivium, čpůlæ, čpůlům. EP. Amplă, divěs, sůperbă, laūtă, rēgālis, splēndidă, sērā, noctūrna, mollīs, opīmā, genīālīs, lūxūrīosā. PER. Mūlto splēndīdā lūxū cœnā. Genīālīs fercijļā cœnā. PHR. Rēgālī lūxū cœnā pārātā fūĭt. Epŭlīsquē vācānt genĭālĭbūs (id est, in quibus genio suo quisque indulget). Regilice extructis celebrant convivia mensis Splendida; dependent lychni lăquearibus aureis. Sume voluptatem cons genfalis honestam. Mant.

Conacitium, i, n. Cenacolo, sala. Quid pauper?

rīdēt, mūtāt cœnāculă, leetos. Hor.

Comatio, onis, f. Cena, cosa da mangiare, 9 Mică vocor, quid sim comis, comatio parvă. Mart. Canatorium, ii, n. l'ivanda da cena o da mensa.

Cænātērīš mīttšt ādvēcātē (phal.). Mart. Caenaturio, is, ire. Desiderare di cenare, o mangiare. SYN, Esurio, Canaturit Văcerră: non căca-

tŭrit (jamb.) Mart.

Canatus, a, um, partic. Che ha cenato. Ante cibum vērsus, totidēm conatus Hetrusci. Hor.

Cono, as, avi, atum, are. Cenare. banchettare. Act. acc. SYN, Convivor, epulor. ! Sape tribus lectis videas conare quaternos. Hor. Conobium diennt,

quod sint communia conctis. Mart.

Genosis, a, um. Fangoso, sporco. SYN. Lutosus, sordidus, lutulentus. J Porthmea nec sperat

cænősi gűrgitis álvúm. Juv

Conum, i, n. Fango, limo. SYN. Fæx, lutum, sordes, līmus. EP. Crassum, pingue, tenāx, sördídűm, tűrpe, pálűstre, infestűm, gráveölens, fætidum. Per väda reptabat cœuo subnixă těnācī. Claud.

Coco, is, ivi, itum, ire, u. Admarsi, unirsi, misehiarsi insieme. SYN. Convento, concurro,

āccēdo, jūngŏr.

Cœpî, cœpîstî, cœpîsse. Incominciare, Verb. defect. SYN. Incipio, aggredior, inchoo. 9 Dimidiam facti, qui bene copit, habet (pent.). Ovid.

Captam, i. n. Impresa, incominciamento. SYN. Coptus, încoptum, aŭsum orsum, propositum. PHR. Dii nostra incopta secundent. Magnis tamen excidit ausis. In melius tua, qui potes, örsă rěflěctás. 9 Då făcilēm cūrsūm, ātque aŭ-dācibūs annue cœptīs. Virg. Cūērceo, ēs, cŭī, cĭtūm, ērē. Restringere, raffre-

nare. Act. acc. SYN. Arceo, împedio, contineo, retineo, colibeo, frano, restringo, comprimo, reprimo. Alligat, et novies Styx interfusa

cŏērcĕt. Virg.

Coercitus, a, um, partie. Raffrenato. Clausa domo těněôr, grávíbůsquě cěčrcítá vinelis. Ovid.

Carins, as, m. Raqunamento, adunanza, coro. SYN. Chorus, concilium, conventus, turba, manus, cătervă. EP. Densus, îngens, multus, plurimus, lātus, nobilis, honestus, eircumstans, innuměrůs, nůměrosůs. ¶ Exiérat, lætő complérant littora cœtů. Virg. Vide Cohors.

Cons, 1, m. Ceo (yigante). Conunque lapetumque creat, savumque Typhas. Virg. Vide Gigas. Coguatto, onis, f. Pensiero. SYN. Mens, animus,

sēnsus, sēntēntiā, consilium. Morosā sinč

cogitatione (phal., Mart.

Cógito, ās, āvī, ātūm. ārē. Pensare. Act. acc. SYN. Půto, rěpůto, vôlvo, révôlvo, vělůto, mědítěr, vērso, agito, attendo, adverto. PER. Mente, ănimo, corde, vel pectore versare, ăgitare, volvěrě, revolvěrě, volútárě, Sab pectore versare, volvěrě. Secum revolvěrě. Můltá moverčánímo. PHR. Hie māgnūs sedet Ænēās, secumque volūtăt Eventus bellî vărios, îd quidem ego tăcitus mēcum īpsē volūto. Omnīš pērcēpi ātque šuimo mēcum ante peregi. Vēntus agat nubes, quid cogitet hamidus Auster. Virg.

Cognatio, onis, f. Parentado, cognazione, SYN. Agnātio, genús, sanguis, allinitas, consanguinitās. § Cārā dārēt sēlēmnē tibī cēgnātiö mūnūs,

Cognatus, a, um. Parente, conquinto. SYN. Agnatus,

āftīnis, consanguineus, propingt us. PER. Sanguine jūnetas, conjūnetas. J Cognatīque patrēs, taš terrīs dedītā fāmā. Virg. Cognatio. onis, f. Notizia, conoscenza. SYN. Notitiā.

EP. Cłara, certa, aperta, patens, manifesta, incertă, fillax, dubiă. Intonet horrendum jam cognitione peracta. Juv.

Cognitor, oris, m. Conoscitore, intenditore. Pellieulam curare jube. Sis cognitor îpse. Hor.

Cognitus, a, am. Conosciuto, noto. SYN. Notus, āgnītus, clārus, pērspēctus. I Tempore jam ex illö casas mihi cognitus arbis. Virg.

Cognomen, inis, n. Soprannome, cognome. SYN. Agnomen, cognomentum. EP. Clarum, nobile, antīquām. illūstrē, fictūm, novām, humilē, obscārum. Ascantūs clārī condēt cognominis Albām. Virg.

Cognomino, as, avi, atum, are. Soprannoncinare, cognominare. Act. acc. § Et tändem märe quod mägnüs cognominat Atläs. Mant.

Cognosco, is, vi, itum, ere. Conoscere, intendere. Act. ace. SYN. Nosco, agnosco, capio, percipio, concipio, novi, intelligo. PHR. Incipe parve pňer rīsū cognoscere matrem. Casus mihi cognitus urbis. Haud ignota loquor. Nec fratrem lăthere dolî. Sed sî tanths amor casus cognoscere nostros. Felix qui potuit rerum cognoscere caūsās. Virg.

Cogo, is, cocgi. coactum, cogere. Costringere, forzare. Act. acc. SYN. Impello, compello, adigo, ūrgeo. Ammassare, unire insieme. Colligo, congero, acervo, accumillo. Radunar gente in qualche luogo. Accerso, convoco. PHR. Quid non moitāliā pēctorā cēgis Aūrī sācrā lāmēs? Morī mē dēnique cēgis. Rēs clāra, ēt rēgnī novitās mē tālia cogunt Moliri. Cogor et exemplis te supërarë turs. J Cogitë concilium, et pacem lau-datë sëdëntës. Virg.

Conæreo. es, hæsī, hæsūm, ēre. Accostarsi, attaccarsi. Neut. SYN. Hærčo, adhærčo, adhærčsco, cohæresco, neetor, annector, connector, alligor, conjungor. ¶ Sic quæcumquë sölo delixă cohæ-

sĕrăt hārām. Ovid.

Cobreres, edis, m. f. Coerede, erede insieme. Forte cohæredum, senjor måle tussiet, hnie tu. Hor. Conibeo, es, ui, itum, ere. Raffrenare, reprimere, restringere. Act. acc. SYN. Arceo, coerceo, framo,

refrano, comprimo, reprimo, tenco, contineo. J Ö cöhibete īrās. Ietum jām todins, et ömnes. Virg.

Cohonesto, as, avi, atum, are, Onovare. Act. acc. SYN. Honesto, orno, adorno, honoro, decoro.

Confors, confortis. Compagnia di soldati a piedi o fanti. SYN. Agměn, tūrmă, phălânx, mănŭs, cătervă, căneus, legio, mănipălus, acies, exercitus, vel cortus, turbă. EP. Ārmātă, ērātă, pīlātā ārmīgērā, scūtātā, clypčatā, ārmīsēnā, scatiferă, bellatrix, numerosă, vălidă, fanestă, tremendă, minăx, phăretrigeră. PHR. Sed furiātā cohors, aŭsisque āccensa superbis. Ībāt in árátás millő térrőré cöhörtés. Atque hic ingentem comitum allluxisse novorum Invento ādmīrāns numerum, mātresque, virosque. Colleetam exilio pūbem, miserāhile vālgūs. Māgnā jůvěnům střpántě cătřivá. 🧎 Út sæpe ingěnti bello cum longă cohortes Explicuit legio, et cámpő stětřt ágměn ápěrtě. Virg.

Cohortor, aris, atus, ari. Esortare. Dep. acc. SYN.

Hortor, adhortor, accendo, impello, acco, ad-

Coinquino, as, avi, atum, are. Imbrattare, imbrodolare. Act. ace. SYN. Inquino, fœdo, turpo, desormo, polluo, maculo, contamino. In vitium vērsæ monumenta coinquinet artis. Prud.

coitus, us, m. Ragunamento, radunanza. SYN. Cœtus, concilium. Congresso venereo. Concubitus. Pērque suos coitus continet omne genus

(pent.). Ovid.

Colaphus, i, m. Guanciata, schiaffo. SYN. Alapa. EP. Dūrus, gravis, acerbus, validus, sonorus, resonus, violentus. PHR. Colaphos incutere împîngërë. Ös mănîbûs cædërë. Cölaphîs pûlsarë genās. Cædere pālmīs. J Nos colaphum încu-timūs lambenti crūstula servo. Juv.

Colehi, örüm, m. plur. Colchi. SYN. Ænæi, Phryxæi. EP. Sævī, truces, feroces. împii, algentes, venēfīcī. J Dūxīt ad algentes Pagaseo a līttore

Cölchös. Mant.

Colchicus, vel Colchiacus, a, um. Di Colco. Colchīs Colchiacis ūrat aliena focis (pent.). Prop.

Colchis, idis, f. Colchide. EP. Pontica, venefica, împiă, veneniferă. Vos etiam sylvæ, vos Colchidos hospitis ora. Val. Fl. Expl. Paese dell'Asia vicino al Ponto, ov'era il regno di Eeta e la patria di Medea.

Côlchos, î, f. Colco. 9 Herbasque, quas et Col-

chos, ātque Iberia (jamb.). Hor.

Coleus, i, m. Testicolo. I Omnes quem modo colei

timebant (phal.). Mart.

Collabefacto, as, avī, atūm, are. Distruggere, guastare. Et vastum motu collabefactat opus (pent.). Ovid.

Collabor, eris, lapsus, labi. Cadere insieme, andar giù. Depon. SYN. Labor, cado, rno, concido. Tt cruor, inque humëros cervix collapsa rëcumbit. Virg.

Conacteus, a, um. Fratello, o sorella di latte. SYN. Cölläctäněŭs. PER. Nütrîtůs čödēm üběrě. Ěădēm übera sügens. Mammam sörtitüs eandem. Tüllia quid dicat nota collactes Manra? Juv.

Collare, is, n. Collare. SYN. Strophium. Collana, Torquis, monile. Sava ligant et ferratis col-

lārībūs ārmānt. Mant.

Gonatia, &, f. Città dell'Italia. J Lavinum, ac āltrīx cāstī Collātia Brūtī. Sil.

Coffatinus, ă, um. Collatino. Hi Collatinas impo-

nënt montibus arcës. Virg. Collatus, a, um, partic. Paragonato, messo incieme.

Qui tibi collatus, perfida, Cæsar erit (pent.). Collaudo, as, avi, atum, are. Lodare insieme, encomiare. Act. acc. SYN. Laudo, honoro, celebro.

Collega, & m. Compagno, collega. Ne prior Albīnam, aūt Mědĭām cöllegă sălūtět. Juv.

Cottegiom, ii, n. Collegio. SYN. Schölä, gymnäsium, palæstra, lūdus, Palladium, Lycaum. Ragunamento, coro. Cœtus, conventus, concilium. PER. Săcer doctrină locus, Musarum sedes, domus. JAmbubājārum collēgia, phārmacopola. Hor.

Collibet, ait, ere. Piacere, Impers. dat. SYN. Libet, plăcět, côllůbět. ¶ Quîcquâm prôficěrět, sî côl-lihňissět ăb övő. Hor.

Côttiexe, vel colliquie, arum, f. Scoli di acqua, grondaie. Incilia, collicies, statumina, quincuncës (scaz.). Scal.

Cotticulus, i, m. Collicello. SYN. Monticulus.

I Credas colliculis, arboribusque meis (pent.). Mart.

Cottido, is, si, sum, ere. Dibattere, rompere una cosa con l'altra. SYN. Frango, confringo, attero, contero. J Ad lapidem ne forte pedem colliděrě possět. Sed.

Colligo, as, avī, atūm, are. Legar insieme. Act. ace. SYN. Ligo, ālligo, connecto, constringo,

viucio, revincio. J Ansaque compressos colligat arcta pedes (pent.). Tib.

Gonigo, is, legi, lectum, ere. Anmassare, accumulare. Act. acc. SYN. Cogo, congero, aggrego, congrego, acervo, coacervo, accumulo. Cogliere. Lěgo, cárpo, excerpo, décerpo. PER. Flores mănu, ungue, pollice legere, tondere, decerpěrě. Pômă carpčrě, lěgěrě. Dôcerpčrě, detrăhere, avellere ab arbore poma. PHR. Illa legit calthas, huic sunt violaria cura. Illa papavereas subsecat ungue comas. Dumque puellari studio, călăthosque, sinumque Implet, et equales certat superare legendo. ! Colligere arma jubet, vălidisque încumbere remis. Virg.

Collimo, as, avi, atum, are. Andare, mirare ad un segno, bersagliare. Act. acc. SYN. Collineo. PER. Scopum, vel mētām tāngere, āssequi, āttingere.

Cottino, is, līvī, et lēvī, litum, ere. Ungere, fregar insieme. Act. acc. SYN. Lino, oblino. 9 Crines pulvere collinis (glyc.). Hor.

Collinus, a, um. Di colle. SYN. Montanus, clivõsus. J Quippe et collinas ad fossam moverit herbas. Prop.

Colliquefacio, is. feci, factum, ere. Liquefare, fon-dere insieme. Act. ace. SYN. Liquefacio. Collĭquĕfāctă võrāns rĕmŏvēt, quās haūsĕrăt, öffās.

Collis, is, m. Colle. SYN. Mons, apex, clivus, vērtēx, jūgūm, tūmūlūs. EP. Altūs, cēlsūs, ārduus, abruptus, saxeus, apertus, incultus, declīvis, aprieus, dūmosus, fæcundus, frugifer, vîtifer, frondosus, virens, herbifer, viridis, floriger, ambrosus, patulus. PHR. Surgit frondoso vertice collis. Qua se subducere colles încipiunt, möllique jugum demittere clivo. Canes in apricis collibus errant. Colle sub umbroso. Cavi colles ctamore resultant. Floriseri colles, pictaque prată virent. Duceret apricis în collibus uvă colorem. Virg.

Côttoco. as, avî, atûm, are. Collocare, situare. Act. acc. SYN. Löco, pono, impono, dispono, compono, stătuo, constituo, accommodo. 9 Collocat, îpsă procul nebulis obscură recessit. Virg.

Colloquium, ii, n. Discorso, colloquio. SYN. Sermo, congressus, alloquium. EP. Blandum, dulce. grātum, suāvě, jūcundum, mītě, ămīcum, mutunn, longum, breve, optatum, honestum, facile, benignum. Colloquio, atque imis Acherönta ällätur Avernis. Virg.

Colloquor, eris, locutus, loqui. Parlar insieme, abboccarsi. Depon. cum ahl. SYN. Affor, compēllo, ālloquor. PER. Andire et reddere voces. Diem, nöctem, vel viam alterno, seu vario sermone levare. PHR. Mülta inter sese vario sermone ferchant, Talia fatus erat, copit com taltă Vates. Talibus inter se tirmabant fædera dīctīs. Sīc longam alterno noctem sermone levābānt. Tālībūs īntēr sē dīetīs ād tēctă subībant. Vărioque viam sermone levabant. Dătur öră tueri, Nate, tua. et notas audire ac reddere voces. Vărio noctem sermone trăhebant. Hāc vice sermonum. Hās inter voces, media

întêr tâlĭă vêrbă (V. Loquor).

Collocco, es, xi, ere, n. Risplendere, illuminare. SYN. Lūceo, mico, radio, corūsco, fulgeo, refülgeo. 9 Cöllücere făces, jam fervere littoră llämmis. Virg.

Colluctor, aris, atus, ari. Lottar insieme. Depon. SYN. Luctor, pugno, certo, conteudo, confligo,

dimico, congredior.

Cöllādo, is, lūsī, lūsūm, ere. Scherzare, cozzare insieme. Aut summa nantes in aqua collu-

děrě plūmās. Virg.

Collam, i, n. Collo. SVN. Cervix. EP. Albam, candens, candidum, lacteum, niveum, pulchrum, förmösüm, tenerüm, venüstüm, teres, tümidüm, čbūrnūm, ārgēntčūm, gēmmĭfĕrūm, PHR. Cöllă īnflēctere. Solvere collă jugo Alle ubi complexu Æneæ, colloque pependit. Lactea gemmato redimantar colla monili. Formosoque micant baccată moniliă collo. Casariem effusa nitidam pēr cāndīdă collă. Impūbēsquě gěnās, ět ěbūrněă collă, decusque Oris, Luxuriant tumido gemmātă monīlia collo. Pendebant tereti gemmātă monīlia collo.

CōHūsŏr, ōris, m. Compagno di ginoco. Cūm mātre, ēt cătălīs, ēt collūsore cătello. Juv.

Collostro, as, avī, atūm, are. Guardare d'intorno, d'ogni parte. Act. acc. SYN. Cîrcûmspřejo. R-luminare. Îllûstro. ¶ Ömntă cöllûstrâns, hânc prîmûm ad lîttöră classem. Virg.

Colluvies, ei, f. Massa di sporcizie, o di fango. SYN. Colluvio, eluvies. EP. Fæda, tarpis, sordĭdă, putrĭdă, fætens, cænosă. Colluvies în mājus abīt, sepiumque libīdo. Maut.

Collybistes, w, m. Cambiatore, banchiere. SYN. Trapēzītēs. J Cūr collybīstīs opus est ubi tūta monēta? Cas.

Collybus, i, m. Moneta, cambio. SYN. Telonium. Collyra, &, f. Lasaqua, pane cotto, triangolo. SYN. Lăgănă, globuli, crustulă. \ Collyræ făcite ut măděānt, ēt collīphĭă (jamb.) Plaut. Collīria, orum. n. plur. Collirio, medicina per gli

occhi. Hie oculis ego nigra meis collyria lippus.

CōHyris, idis, f. Focaccia. S Cuique cări per quem

jūxta ēst collyridā pānis. Fill.

Coto, as, avi, atum, are. Colare, stillare. Act. acc. SYN. Eliquo. Et colare vagos inductis re-

tibus amnes. Mant.

Colo, is, ŭi, cultum, ere. Onorare, adorare. Act. ace. SYN. Honoro, veneror, adoro. Abitare, stare in qualche luoyo. Accolo, incolo, habito, frequento. Ornare. Orno, lando, celebro. Coltivare. Aro, excolo, subigo, exerceo. PHR. Miro quod honore colebat. Oenotrii coluere viri. Mari colitur medio grātissima tellus. Stagna colit, ripisque habitat. Thraces arant. Semper honore měő, semper celebrábere donis. J Terra procal vāstīs colitur Mavortia campis. Virg.

Cŏiŏcāsiá, æ, f., vel Cŏiŏcāsiūm, īī, n. Colocasia (specie d'erba). ¶ Mīxtšqnĕ rīdēntī cŏiŏcāsiā tūndēt ăcānthō. Virg.

Cotocintus, idos, f. Coloquintida, pianta che da un succo amaro, SYN. Cölöcynthá. 9 Æquörá jússsiti súcco cölöcynthida amaro. Mant.

Cŏiōnă, æ, f. Villana, massaja. § Et condit le-ctas parcă colonă năces pent.). Ovid.

Cotonia, a, f. Colonia, dove si manda gente per abitare, ed anche la stessa gente, feudo. J Vellet Alexandrī sī quarta colonia ponī. Ans.

Colonia, &, f. Colonia, città situata appresso il Reno. § Māxīmă cognātī rēgīnă Colonia Rhēnī. Scal. Coloniens, a, fim. Di Colonia. I Et tingit piceo

lăcrymosă colonică fumo. Aus.

Colonus, i, m. Villano, rustico. SYN. Arator, agricolă, rūsticăs, agrestis, villicăs, rūricolă. EP. Dūrus, fortis, robūstus, gnāvus, vigil, impiger, solers, avidus, rudis, simplex, incultus, pauper, ĭnops, miser, sollieitus. PHR. Ante Jovem nulli sűbigéhánt árvá cölöni. Pérvigiláns lüstrát sná rūra colonus. Dūra lacertosi fodiebant arva coloni. Annua solliciti consumunt vota coloni. Früctibus immēnsīs avidos satiare colonos. Trhs antiquă fuit, Tyrii tenuere coloni. Virg

Cötöphön, önis. Belvedere (città). J Smyrna quid et Cötöphön mājöra, minörave fāmā. Hor. Expl. Città nella Jonia, famosa per esservi stato un

oracolo d'Apolline.

Cotor, oris, m. Colore. EP. Albus, candidus, lacteus, niveus, ater, fuscus, piccus, niger, obscūrus, glaūcus, lūteus, viridis, cardleus, violāceus, aureus, flavus, croceus, pallidus, īgneus, rubeus, roseus, purpureus, rubicundus, gratus, vīvus, novus, pulcher, varius, natīvus, splendens, lūcidus, miešns, corūseus. PHR. Insignis vărio splendore colorum. Vării rădiis distinctă eŏlōrīs. Vărīōs îndūtă cŏlōrēs. Vărīīs decŏrātă coloribus. Mille trahens varios adverso sole colores. Nam sæpe videbunt Ipsius in vultu vărios errare colores. Atque erat în niveo pul-chră colore comă. J Nec vărios discet mentiri lānă cŏlōrēs. Virg

Coloratus, a, um. Colorito. PER. Colore ornatus, dīstīnctus, pīctus, decoratus. J Usque coloratīs

āmnīs dēvēxus ab Indīs, Virg.

Cotoro, as, avi, atum, are. Colorare. SYN. Pingo, dēpingo, adumbro, PER, Colorem dare, confērre, îndūcere. Colore ornāre, decorare, pingěrě, dīstīngučrě. J Qnōs Aŭrōră sŭīs rūbră colorăt čquīs (pent.). Prop.

Cŏlōssæŭs, æă, ūm. D'una smisurata grandezza. SYN. Cölössíús. J Atque Cölössæum steterant

ŭbi stagna Neronis. Mant.

Cotossos, i, m. Colosso. EP. Altus, ingens, excelsus, vāstus, sublīmis, horrendus, stupendus, immanis, žirčus, mārmorčus. PHR. Sūrgīt moles procēră colossī. Minitatur in astră colossus. Hic ňbí sīdereus propius videt astra colossus. Cæpit čt în grandes marmor formare colossos. 1 Et dē mārmorčo citharam sūspēnde colosso. Juv. Expl. E molto celebre quel gran colosso, ovvero statua del Sole ch'era nell'entrata di Rodi, fabbricato di bronzo, e di tal grandezza ch'è annoverato tra le sette meraviglie del mondo.

Gotaber, lubri, m. Colubro, scrpe. SYN. Anguis, drăco, serpens, colubră. EP. Ater, longus, niger, carruleus, dirus, hirtus, savus, immanis, tumidns, flexilis, tortus, tortilis, sinnatus, lubricus, māculosus, noxius, lethifer, Medūsæus, lēthālīs, Görgönčūs. PHR. Ēccē lătēns hērbā coluber, fügientis adunco Dente pedem strinxit. Aut tecto assuetus coluber succedere, et umbra. Sīc colubri immānes circum tua tempora repunt. Savis cadet ieta colubris. Mota sonuere eolubra. Parsque jacent humeris pars circum

pēctorā lāpsæ, Sībilā dant, saniemque vomunt, līnguīsquē corūscānt. J Quālīs ubi in lūcēm colubēr mālā grāminā pāstus.

Colubrinus, a, um. Di colubro, o di serpe. Quos löngitüdő pörrigit cölübrina (scaz.). Scal

Colum, i, n. Colatojo, vaso da volare, o stillare. EP. Mădidum, mădens, spumans. 9 Colăque prælörum fumösis dīripe tectis. Virg.

Cŏlūmbă, æ, f. Colombo, o colomba. SYN. Cŏ-lūmbūs, pălūmbēs. EP. Ālbă, cāndēns, lāctčā, nivea, mollis, tenera, blanda, pulchra, mitis, pūră, simplex, timidă, imbellis, păvidă, văgă, celer, volucris, aeria, præpes, celivaga, Chaonia, Dionæa, Cypria, Idalia, Paphia, Cythereia, Dodonæä. PER. Chāonis āles. Āvis Dionæä, Cypriä, Cyterera, Idalia, Paphra, Dodonaa. Dilecta Veněri volucris. Expers fellis avis. Idalia cura Dčæ. PHR. Öscülä dät cupido blanda columba viro. Terretur minimo pennæ stridore columba. Unguibus, āccipiter, saucia facta tuis. Quas ödium nullum, nēc felleus inquinat ardor. Simplicitate tamen pūras superare columbas. Pracipites atra ceu tempestate columba. Virg.

Cotumbatim, adv. A foggia di colomba. \ Columbātīmque lābra conserens lābrīs (scaz.). Mat. Cŏlūmbīnus, š, ūm. Di colombo, colombino. SYN. Cŏlūmbāris. ¶ Vīna cŏlūmbīnō līnum běně

colligit ovo. Hor.

Columen, inis, n. Sostegno, appoggio. SYN. Fulcrum, fulcimen, munimen, tutela, tutamen, colūmna, propūgnaculūm, salūs, defensio, præsidiām. J Æmäthiæ columen Peleu, em Jupiter

īpsč. Cat.

Columna, æ, f. Colonna. SYN. Pila, fülcrum, columen. EP. Alta, celsa, ardua, elata, sublimis, āĕrĭă, īmmānĭs, īngēns, ērēctă, lõngă, tĕrĕs, sūpposită, aūrātā, ærčā, fērrčā, mārmorčā, fīrmā, solida, valida, æterna, perennis, fulgida, nitida, micāns, corūsca, supērba, magnīlīca, Pēna, Pūnīca, Lībyca, Paria, Phrygia, PHR. Tēmplum erat aurātīs centum sublime columnis. Celsis süggēstă theatra columnis. Marmoreis incumbūnt tēctă columnis. Sürgentes ære columnæ. Rēgīā Solis erāt sūblīmībūs āltā colūmnīs. Ovid.

Columna Herculis. Le colonne di Ercole. Expl. Le colonne d'Ercole sono due monti ne' confini del mare Mediterraneo, uno de' quali nell' Africa e detto Abila; l'altro nell'Europa, Calpe, ossia Gibilterra.

Columnaris, is, m. f., č, n. Di colonna. I Lūcě columnari scindens exercitus olim. Prud.

Columnatis, a, um. Sostenuto da colonne. 9 Facta columnata est intus, quæ fulta columnis. Fill. Colūrnus, a, um. Fatto di corniolo. I Pinguiaque īn vērubūs torrebimus exta colurnis. Virg.

Coluri, orum, m. plur. Coluri, due cerchi della sfera celeste. S Circulus, æquidiem libraus Au-

strūmque colūrīs. Arch.

Cotus, i, f. Roccu. EP. Longa, teres, lavis, rotundă, exilis, plenă, frăgilis, lânigeră, îmbellis, můliebris, fœminěä, Lydă, Pālladia. PHR. Imbellemque colum et flamina protrahit. Læva colum molli lana retinebat amictam. Et Lyda fēcīt pēnsă diurnă colo. f Et colus et fusus digitis cecidere remissis. Ovid.

Comă, &, f. Chioma, zazzera. SYN. Cæsărics, crines, căpilli. EP. Aŭrea, flava, aŭrata, nigra,

ālbă, cānā, cāndīdā, longā, prolixā, ellūsā, fluens, pendulă, cultă, pexă, comptă, ornată, flexă, tortă, hirsută, pulchră, formosă, decoră, nitidă, splendidă, rutilă, odoră, unctă, ambrosia, mollis, odorāta. PER. Per humeros, pēr collă lūdens. Pēr collă fluens. PHR. Effūsis ăliæ sine pectinis ūsū, Pars aderat comptis ārtē, mānūquē comīs. Comā plūrīmā torvos Promīnēt īn vūltūs. Fūlvoque nītēl comā grātĭŏr aūrō. § Pūrpŭrĕō vēlārĕ cŏmās ădŏpērtŭs ămīctū. Virg.

Comagena, &, f. Azar, ovvero Kauberg, provincia della Siria, i di cui popoli crano molto sapienti nell'arte d'indovinare dalle interiora delle vittime.

Juv. Sat. 6.

·Spondět ămatorem tenerum, vel divitis orbi. Testamentum îngens, vălidæ pulmone colūmbæ._

Tractato, Armenius, vel Comagenus, aruspex. Comans, tis, m. f., e, n. Chiomato, zazzeruto, chi ha la chioma lunga. SYN. Crīnītus, comatus, jubatus, capīllātus. Et conum insignis galea,

erīstāsquē comāntes. Virg. Comātus, a, nm. Comato, chi ha la chioma lunga, capelluto. SYN. Crīnītus, capillātus, cīncīnnātus. Cālvūs cum fueris, erīs comātus (phal.).

Combe, es, f. Comba. SYN. Chāleis, Asopis. Ophias effügit natorum vulnera Combe. Ovid. Hist. Figlia di Asopo, la quale fu la prima che trovasse l'arte delle corazze.

Combibo, is, bibi, itum, ere. Act. acc. Bere insieme. SYN. Compoto. Grata priūs lacrymas

combibit herba meas (pent.'. Ovid.

Combibo, onis, m. Compagno a bere. SYN. Compotor. I Frequens edonum turba, combibonūmqně (scaz.). Cal.

Comburo, is, ussi, ustum, ere. Abbruciare, ardere. Act. acc. SYN. Ūro, adūro, exūro, crēmo, īn-cēndo. J Tūrbine ventorum combūrens impēte māgno. Lucr.

Comedo, edis, et es, edi, esam, vel estum, ere.
Mangiare. Act. acc. SYN. Edo, mando, pascor, manduco, convivor, epulor. Ut libet, hac porcis

hodře coměděndů rělinques. Hor.

Gomes, itis, m. f. Compagno. SYN. Socius, asseelä, sodalis, comitans, comitatus. EP. Carus, ămīcns, cērtus, vērus, fīdus, fidēlis, sēdulus, āssīdūns. PHR. Hos cape fatorum comites. Cnī fīdus Achātēs It comes. Nēc nāte tibi comes īrē rēcūso. Comitem pater addidit. Comitem sēsē Māvortius addēt Romulus. I Tu tibi, dux comiti, tu comes îpsă duci (pent.). Ovid.

Comessaiio, onis. f. Convito, gozzoviglia. J Non Albana mihī sīt comessatio tantī. Mart.

Comessator, oris, m. Goditore, convitatore. Atque ölűére lárés cómessátöre Lýæö. Mart. Comessor, áris, átús, árī. Banchettare. Depon.

SYN. Convivor, epülör. J Comessabere maximi

glycon.). Hor.

Cometa, vel Cometes, a, m. Cometa. SYN. Comata stellä. EP. Rübens, rubicundus, ignitus, flammāns, crīnītus, rūtīlāns, capillatus, trīstis, infaustus, infelix, funestus, sinister, fatalis, pranūneius, dirus, savus, minax, crūcatus, sanguineus, exitiosus, pestifer, exitialis, perniciosus, hörrificus, lethifer, metuendus. PER. Stella crinītă. Fāx diră cometæ. Flammiferum, vel

erinītum jubar. Crīne timendum sīdus. Exitřálě mřeáns. Crinitům sidůs. Stěllá fácem důcens. Triste micans. Conscius îngentis damni, vel mālī. PHR. Non ūnūs crīne corūsco, Regnörum eversör ruhuit lethale cometes. Qualis ăh zethere tristis Nuntius împeriis solet apparere cometa. Inde rubescentes ferali crine cometæ. Claud.

Comicus, ă, am. Comico. Versibus exponi tră-

gicis res comică non vult. Hor.

Cominus, adv. D'appresso, da vicino. SYN. Jūxtā, prope, propius, haud procul. Cominus cuse ferīt, jaculo cadīt emīnus īpse. Ovid.

Comis, is, m. f., e, n. Piacevole, cortese. SYN. Benīgnus, hūmānus, ūrbānus, blandus, mītis, tăcilis, commodus, lenis, mansuetus, placidus. Mājēstās adčo comis ubīque tua est (pent.). Ovid.

Comitas, ātis, f. Benignità, piacevolezza. SYN. Benīgnītās, hūmānītās, mānsuētūdo, ūrbānītās. ! Quiete Nervas, comitate Drusones (scaz.). Mart.

Comitatus, a, um, particip. Accompagnato. SYN. Stīpāns, stīpātus, comitans. PHR. Ille te concĭlio multīs cum mīllībus ībat. Ād tumulum māgnā mēdius comitante caterva. Phrygiis comitată ministris. Namque omnis eum stipată těgēbāt Tūrbă dǔcūm. Încēssīt māgnā jǔvěnūm stīpante caterva. J Occulit, īpse uno graditur comitatus Achate. Virg.

Comitatus, us, m. Compagnia. SYN. Cotus, turba, cohors, cătervă. J Et simul ex usu raris comi-

tātībūs ūtī. Fill.

Comiter, adverb. Piacevolmente, cortesemente. SYN. Běnīgnē, ūrhānē, plácidē, hūmānitěr. ¶ Cōmitěr excipitur, sauguine junctus erat (pent.). Ovid.

Comitta, orum, n. plur. Rayunamento, squittinio, adunanza de cittudini per creare i magistrati. SYN. Consessus, concilium, conventus. EP. Consularia, prætoria, quæstoria, edilitia, tribūnītia, curiata, centuriata. Cras mane queso în comitio estate abriam. Plant,

Comitialis, is, m. f., e, n. Di raunanza, di squittinio. Che patisce di mal caduco (Hinc morbus Comitialis). J Et comitiali obnoxim coturnices

(scaz.). Scal.

Comitor, aris, atis, ari. Accompagnare, corteggiare. Depon. acc., vel dat. SYN.Comito, sector, consector, stipo, socio, sequor, prosequor. PER. Comes sum. Comes eo. Pone subeo. Vestigia sequor. Addo me comitem. Me socium infero. Lăteri hæreo. Lătus cingo, stipo. Passibus aquis comitor. Gradus, iter, gressum alicujus comitārī. PHR. Nos jūvenem vāno mæstī comitāmur honore. Ille menin comitatus iter maria omnia circum Atque omnes pelagique minas, colique ferebat. Et nostros comitate gradus, et in ardua montis īte simul. ¶ Quid tum solā fugā nautās comitāhor ovantes? Virg. Commācito, ās, āvī, ātūm, ārē. Macchiare, im-

brattare. Act. acc. SYN. Macillo, fordo, inquino, polluo, contamino. Commaculare manus, cru-

delîs tû quoque năte. Virg.

Câmměmíní, îstî, îssě. Ricordarsi. Verb. defect. acc., vel genit. SYN. Měmřnī.

Cōmmemorandus, ä, ūm, partic. Predicabile, degno d'esser menzionato. SYN. Laŭdândus, memőrāndůs. 1 Prætereo, ātque álfis post com-memorandă relinquo. Virg. Commemoro, as, avi, atom, are. Commemorare,

ridurre in memoria, raccontare. Act. acc. SYN. Měmöro, nārro, ēnārro, dīco, pāndo, rčešto, ēnūmēro, rčešto, rčeēnsčo. \$ Commemorare jūvāt. Quid enīm löquerētūr Achilles? Ovid.

commendatio, onis, f. Lode, commendazione. SYN. Laŭs. J Formosa facies muta commendatio est jamb.). P. Syr.

Commendo, as, avī, atum, are. Raccomandare, confidure. Act. ace. SYN. Credo, committo, mando, trado, repono. Lodare, pregiare. Laudo, cělebro, æstímo. Vocě Děô solida tê commendare memento. Ser.

Commentarius, ii, m., vel commentarium, ii, n.

Registro. SYN. Cödex, liber, völümen.

Commentitius, a, um. Finto, favoloso. SYN. Ficlus, confictus, ell'ictus, fictitius, simulatus. \ Quidquīd jāctārūnt, sūnt commentītiă verbā. Aus.

Commentum, i, n. Facola, finzione. SYN. Fictio, făbulă, înventum, mendacium. PER. Stulti commentă cerebri. Îneptæ deliriă mentis. PHR. Fābēllās dūm gārrīt ānīlēs. Et fācīlēs anīmos commento ludit inani, vel inepto. Cui nihil ēst prætēr stūlta hæc commenta, negotī. Mant. Commercium, ĭī, n. Commercio. SYN. Fædus,

pāctūm. PHR. Unum ēt commune periclum. Rērūm āmör ūnus črāt. Omnībus ūnā quies öperum: lähör ömnibus unus. J Gnatīs pārce tuīs, hellī commercia Turnus. Virg.

Commerco. es, ni, itum, ere. Act. acc., vel comměrěor, eris, itus, eri. Depon. acc. Meritare. SYN. Měrčo, měrěŏr. J Quīd vōs, quīd plă-cidæ comměrŭīstis öves? (pent.). Ovid. Commigro. ās, āvī, ātūm, ārč, n. Andar ad abitare

altrove. SYN. Migro, ēmigro, ăbeo, ēxeo, ēxeedo, dēcēdo. J Cælēstě commigremus în tripudium (jamb.). Gaz.

Compagnia di soldati. SYN. Commilitia. I Et commilitii sacra tuenda putas

(pent.). Ovid.

Commilito, onis, in. Compagno in guerra. SYN. Commiles. PHR. Belli, pugnæ, vel militiæ socius, comes. I Germanus vidit commilito, non timet ensem. Prud.

Comminiscor, eris, commentus, minisci. Inventare, favoleggiare. Depon. acc. SYN. Commentor, învenio, fingo, confingo, cogito, excogito, meditor. J Post hine cachinnat, comminiscitur lībros (seaz.). Scal.

Comminuo, is, ui, utum, ere. Sminuzzare, tritare. Act. acc. SYN. Minuo, imminuo, frango, tera, contero. Ingenii vires comminucre mei (pent. .

Ovid.

Commissum, 7 n. Fallo, delitto. SYN. Delictum, cālpă, pēccātūm. J Post mihi non similī pomā commīssă lăctis. Virg.

Commissūră, &, f. Giuntura. ¶ Commissūră dedit, quæ sese extremă politæ. Prud.

Commissus, a, um, partie. Fatto, commesso. 10istulit in serām commissa piacula mortem. Virg.

Committo, is, misi, missum, ere, Fare, commettere. SYN. Admitto, facio, patro. Dare in custodia, o guardia, confiddre. Trado, credo, mando, commendo. Esporre. Expono, objecto, objecto. PHR. Prīmus ut audērēm committere carmina fama. Ignoto sese committere ponto. Vitam committere ventis. Primus inexpertæ commisit semină terră. ¶ Unum oro, desiste mănum committere Teueris. Virg.

Commoditas, atis, f. Comodità, utilità. SYN. Commodum, lucrum, ūtilitas. Occasione, opportunità. Occāsio. PER. Commodă temporă. PHR. Sola virī faciles aditus, et tempora noras. Ārrepto, vel capto tempore. Tentare aditus, et qua mollissima fandi Tempora. 9 Cogimur īpsīūs commoditāte fruī (peut.). Ovid.

Commodo, as, avi, atum, are. Accomodare, avvicinare. Act. acc. SYN. Adjungo, applico, adhibeo. Dar in prestito. Mūtuo, mūtuum do. Non liber hie üllüs, non qui mihi commodet

aŭrūm. Ovid.

commodim, i, n. Comodità. SYN. Ūtilitās, ūsūs, commoditās. ¶ Tām bene promerito commodi mīlle precor (pent.). Ovid.
commodis, ā, ūm. Comodo, utile. SYN. Āccom-

modus, aptus, idoneus, ūtilis, opportunus. Nec pěcori opportună seges, nec commodă Baccho.

Commotior, īrīs, ītus, īrī. Macchinare insieme. Depon. acc. SYN. Mölför, contendo, incumbo, nītor, connītor, tento, aggredior. J Cum commölīrī tēmpēstās fūlmīna captat. Lucr.

Commoneo, es, ui, itum, ere. Ammonire. Act. cum gen., vel abl. rei. SYN. Monco, admonco. Commonuit, mentemque subit, quo præmia facto. Ovid.

Commonstro, as, avī, atum, are. Mostrare. SYN. Monstro, demonstro. PHR. Commonstrant dum fātă viām.

Commoror, arīs, atus, arī, Ritardare, soggiornare. Depon. SYN. Mörör, consisto, maneo, versor,

Commonio, onis, f. Sommovimento, commovimento. SYN. Motus, agitatio, tumultus, perturbatio.

Commotus, a, um. Commosso, eccitato. SYN. Motus, īmpūlsus, agitātus. Attonito, spaventato. Attonitus, stupefactus, pērturbatus, territus, pērterritus. I Qualis spēlunca subito commota eŏlūmbā. Virg.

Commoveo, es, ovi, tum, ere. Commovere, turbare. Act. acc. SYN. Moveo, împello, agito, excito, concito, vel turbo, perturbo, afficio. Radit iter liquidum, celeres neque commovet

ālās. Virg.

Communico, as, avī, atum, are. Comunicare, conferire. Act. ace. SYN. Credo, confido, committo, confero, do, præbeo, refero, partior, impertior. At sua Tydides mecum communicat acta. Ovid.

Communio, onis, f. Comunione, compagnia. SYN. Fædus, societas. J Aeris et cæli communio corpora tantum. Prud.

Communio, is, ivi, itum, ire. Fortificare, munire. Act. acc. SYN. Fīrmo, vāllo, mūnio.

Cōmmūnis, is, m. f., ĕ, n. Comune, pubblico. SYN. Pūblicus. Volgare. Vūlgāris, plēbēius, populāris, trītus, frequens, pērvulgātus, haud rārus, Solæ communes natos, consortia tecta. Virg.

Communiter, adv. Comunemente. SYN. Simil, ūnā. Volgarmente. Vūlgo, pāssīm, ŭbīquě. Sovente. Crebro, sape, sapius, plerumque, frequenter. J Brachia sustulerat: tuque o commūniter omnes. Ovid.

Commuto, as, avi, atum, are. Commutare. Act. acc. SYN. Mūto, pērmūto, vērto, convērto, în-vērto. J Omnia commūtāt Nātūra ēt vērtěi é

cogit. Lucr.

Como, is, psi, ptum, ere. Pettinare, ornare, pulire.

Act. acc. SYN. Orno, adorno, pecto, depecto, compono, polio. J Comat virgineas hasta recūrvă comās (pent.). Ovid.

Comædia, æ, f. Commedia. Successit vetus hic comædia non sine multa. Hor. Expl. Poema drammatico, il quale rappresenta i costumi degli uomini, ma con piacevolezza.

Comœdus, i, m. Commediante. Il fice de comœdis,

të consulit illa tragadum. Juv.

Compages, is; f. Congiuntura. SYN. Compago nēxus, copula, vinculum, commīssura, ligamen rětināculnm. EP. Arctă, dūră, rigidă, ferreă, solidă, vălidă, fīrmă, tenāx, secură, înconcussă. PHR. Ferrea compago laterum. Duraque reum compage tenebant. J Jūra dabūnt: dīræ ferro, ēt compāgibus ārctīs. Virg.

Gompar, arīs, adject. Uguale, pari. SYN. Pār, æquālis, similis. J Bēllātorqué sno prēnsūs sine compare pūgnēt. Ovid.

Compareo, es, ŭi, itum, ere, n. Comparire. SYN. Adsūm, appareo, exto, videor, conspicior. J Lūciser în toto nulli comparuit orbe. Ovid.

Compăro, ās, āvī, ātūm, ārē. Ayguaghare, para-gonare. Act. acc. SYN. Compono, confero, apto, æquo, adæquo, assimilo. Acquistare. Paro, acquiro, colligo, assequor, consequor, conficio, adipiscor, obtineo, concilio. Preparare. Apparo, præparo, accingo, dispono. PHR. Non illi quisquam bello se conferet heros. Et mecum confertur Ulysses. Aptari magnis inferiora licet. Sīc pārvīs componere māgna solebam. Jut nihil anteferat, nihil illis comparet, errat. Hor.

Comparandi formulæ. Modi di paragonare. Ut, vělůt, sīcůt, ceû, înstăr. Haûd ălîter. Non ăliter. Haūd secus āc. Non secus ātque. Non aliter quam qui. Ritu, more, modo. Talis, qualis. Tot, quot. Tantus, quantus. Similis. Ut quondām. Non secus atque olim (ubi, quondam et olim adduntur ornatus gratia).

Compedio, îs, îvî, îtûm, îrê. Legare, mettere in ceppi. Tum compedîtî januam limă terunt (jamb.). Sen.

Compello, as, avi, atum, are. Parlar a qualcheduno. Act. acc. SYN. Löquör, ällöquör. Chia-mare. Appēllo, vöco, ādvöco. ¶ Compellare virum, ēt mæstās expromere voces. Virg.

Competto, is, puli, pulsum, ere. Scacciare, sbandire. Act. acc. SYN. Pello, expello, impello, ūrgeo. Sforzare, costringere. Cogo, adigo. J Compulerantque greges Corydon, et Thyrsis in űnűm. Virg.

Compendiarius, a, um. Corto, abbreviato. SYN.

Sūceīnetus, brevis, concīsus. Compendiom, iī, u. Compendio, somma. SYN.

Compensatio, onis. Ricompensa. | Quod persuasus homo est, hac compensatio rupit. Sid.

Compenso, as, avī, atum, are. Ricompensare. Act. acc. SYN. Pēnso, remūnero, PER. Mūnus reddo, refero, rependo. I Tot tamen amissis te compēnsāvimus ūnūm. Ovid.

Comperio, is, ui, ertum, ire. Trovare. Act. acc. SYN. Invento, reperto, seto, novi, deprehendo. Unde hæc compererim tam bene quæris,

ămō (pent.). Ovid.

Compes, edis, f. Ceppi o ferri per rinchindere i piedi dei malfattori. SYN. Pedică, nexăs, cătēnā, vīnculūm, nodus, compages, laqueus, re-

tīnāculum. EP. Arcta, dūra, rigida, gravis, ærča, ferrea, nodosa, Trma, valida, tenax, solĭdă, ăcērbă, fĕră, sævă, crŭentă, mŏlestă, ser-vīlis, Vūleāniă. PHR. At măle quī fŭĕrāt servīlī compēde nexus. Spēs etiām validā solātur compede vinctum. Nos adamantea compede jūnxit amor. Crūra lieet dūra compede pulsa sonent. Impediunt geminos vincula firma pedes. Compedibus savo te sub custode tenebō. Hor.

Compesco, is, ii, ere. Fermare, ritenere. Act. ace. SYN. Coerceo, frano, refrano, comprimo, contineo, retineo, conibeo. 5 Sed neque compědřbůs, něc mê compesce cătenis. Ovid.

Cômpěto, îs, īvī, vel řī, îtūm, čvě. Dimandare, o chiamare insieme. Act. acc. SYN. Pěto, ambřo, aŭcŭpor. Appartenere. Specto, pertinco, attinco. Esser conveniente. Neutr. dat. Congruo, convenio.

Compito, as, avī, atum, are. Rubare, rapire. Act. acc. SYN. Expîlo, luror, prædor, spolio, eripio, dīripio. Compilāsse pūtes, verbom non am-

plius addam. Hor.

Compingo, is, pegi, pactum, ere. Attaccare, conqiungere. Act. ace. SYN. Applico, conjungo, compono, connecto. Sforzare, serrare, premere. Cogo, adigo, detrudo, compello, premo, urgeo. Lest mihi dispăribus septem compactă cicutis. Virg.

Rompitum, i, n. Quadrivio, crocicchio. SYN. Triviūm, vieŭs, quadriviūm, iter, viä, platea. PHR. In multas compită sectă vias. Quăternă qua se scindit in campos via. I Pramiaque ingentes

pāgos, ēt compită circum. Virg

Complaceo, es. ni, itam, ere. Piacere, compiacere. Neut, dat. SYN. Placco, arrideo. Te vellem Aŭroræ complăcăisse virum (pent. Ped. Complano, as, avi, atûm, are. Spianare. SYN.

Explano, žquo, exaquo, adaquo. Rovinare, distruggere. Dîrno, delurbo, everto, dejicio. Complananda domus, desolandique penates. Fil.

Complector, eris, plexus, plecti. Abbracciare. Depon. SYN. Ampleetor, amplexor, capio, contineo, comprehendo. PER Complexa cingo, foveo, teneo, stringo. Complexus jungo. Colla lăcertis complector. Complexi înter se noctemque diemque morantur. Virg.

Complementum, i, n. Comprimento, anmento. SYN. Aŭgmentum, supplementum, vel finis.

Compteo, es, evi, etum, ere. Riempire. Act. acc. cum gen., vel abl. SYN. Impleo, repleo, adimplëo. Compire, perfezionare. Ābsōlvo, përffeto, finio, conficto. ¶ Ingëntës, itëramque armato milite complënt. Virg.

Comptetus, a, um. Riempito. SYN. Plenus, implētus. Finito, perfezionato. Pērfēctus, ābsolutus. Completis läpidum läbiis, tum spuma

për öras, Juv.

Complexis, us, m. Abbracciamento. SYN. Amplēxus, osculum. EP. Arctus, carus, blandus, dūleis, amieus, gratas, fidelis, mataus, suavis, těněr, möllis, plácidůs. PHR. Non sie appositis vincitur vitibus ulmus. Ut tua sunt collo brāchtă nexă meo. J Ille ubi complexo Æneæ, colloque pependit. Virg.

Gomplico, as, ŭi, ĭtūm, vel avi, atūm, are. Peegare, inviluppare. Act. acc. SYN. Plico, in-

plico, convolvo, involvo, contriho.

comptures, m. f., et Complura, n. plur. Molti,

in gran numero, SYN. Mültî, permültî, plerique, plūres, plūrimī. ¶ Complūres alios doctos ego quos et amīcos. Hor.

Compone, is, positi, positum, ere. Comporre. Act. acc. SYN. Scribo, conscribo, condo. Agguagliare. Apto, confero, comparo, siquo, adsequo, cosquo, assimilo. Congiungere, attaccare insieme. Conjungo, committo, connecto. Decidere, conchiudere. Decido, concludo, finio. PHR. Inde ălios, aliosque memor componere versus. Sic pārvis componere magna solebam. Componens manibusque manus, atque oribus ora. Oblato gaūdens componi fædere bellum. Non nostrum inter vos tantas componere lites. Virg.

Comporto, as, avi, atum, are. Ammassare, apportare. Act. acc. J Si comportatis rebus bene

cögitet. Hor.

Compos, otis, adject. Potente. Insequere et voti postmodo compos eris (pent.) Ovid. J Sic voti compositio, onis, f. Composizione. SYN. Scriptio.

Accordo. Fædus, pactum.

Compositor, oris, m. Componitore. SYN. Scriptor. Plūs sibi pērmīsīt compositore suo (pent.).

Compositiis, vel compostus, a, um. Composto. SYN. Scriptus, elaboratus, elucubratus. Aqguagliato messo insieme. Collatus. Disposto. Dīsposītus. 9 Dūlcīs composītīs spīrāvit crī-nībūs aūrā. Virg.

Compoto, as, avī, atum, are. Bere insieme. Act.

ace. SYN. Poto, bibo, combibo.

Compotor, oris, m. Compagno a bere. SYN. Combibo.

Gömprěhěndo, vel cömprěndo, řs, dī, sūm, ěrě. Preudere prigione. Act. acc. SYN. Căpřo, āc-cĭpřo, āpprěhěndo. Impavare, comprendere. Côncĭpĭo, pērcĭpĭo, întēllĭgo. ¶ Āltĕr ĭn āmbĭgŭo ēst ān sīt cōmprēnsŭs, ĕt īpsīs. Ovid.

Comprimo, is, pressi, pressum, ere. Ritirare, arrestare. Act. acc. SYN. Reprimo, teneo, retineo, compesco, sisto, moror, retardo, colibeo, coercco. Serrare, costringere. Stringo, constringo, contraho. Opprimere. Premo, opprimo. Nascondere. Condo, abscondo, tego, ocealto. I Fare ăgě quid věniás, jam isthie et comprime gressum. Virg.

Comprobo, as, avi, atum, are. Approvare. Act. ace. SYN. Lando, probo, approbo. Comprobat: ō quantum distant hūmana supernis. Arat.

Cômpŭto, ās, āvī, ātūm, ārē. Computare, anno-verare. Act. acc. SYN. Núměro, ānnůměro, rë-cēnsčo. Pensare. Půto. § Ütělě söllícitis cômpătăt articulis (pent.) Ovid.

Computresco. is, ii, ere, n. Putrefarsi. J Sed penitus percunt convulsi, conqueputrescunt.

Comum, i, n. Como. FP. Novum, auctum, opulēntūm, nīmbosūm, nobile, ingeniosūm. PHR. Urbs summis redimită tiaris. Sacris circumdătă undique ædibus. Divitibus populată viris. Larti procellosis obruta fluctibus. Comi moniă, Lăriumque littus. Catul.

Conamen, Inis, n. Sforzo. SYN. Conatus. 9 Et depressă docet tarda conamină mortis. Ovid.

Cônatus, ă, am, partie. Sforzato. § Têr cônatus Thi côlló dăre brachiă circum. Virg.

Conatus, us, m. Sforzo. SYN. Conamen, vis, ni-

sus, labor, împetus, tentamen, molimen. EP. Māgnus, ingēns, summus, fortis, validus, generosus, audax, magnanimus, nobilis, potens, laudabilis. PER. In mediis conatibus ægri Süccidimūs, non lingua valet, non corpore nötæ Süfficiunt vires. Magno mölimine tentat. Sümmä nituntur öpüm vi. Sed quöniam tantis Fātum conātibus obstat.

Concavo, as, avi, atum, are. Scavare, incavare. Act. acc. SYN. Cavo, excavo, fodio. 9 Est locus, în geminos ubi brachia concavat arcus. Ovid.

Concavus, a, um. Concavo, cavo. SYN. Cavus, cavātus, excavatus, profundus. 9 Aut ubi odor cœnī gravis, aut nhi concava pulsu. Virg.

Concedo, is, cessi, cessum, ere. Concedere, permettere. Act. acc. SYN. Cedo, do, dono, largior, tribuo, permitto. Acconsentire. Credo, annuo, consentio. Confessare, dire. Fateor. Partire. Fo, decedo, accedo, transeo. Ilanc animam concede mihi, tuă cateră sunto. Ovid.

Concelebro, as, avi, atum, are. Lodare, festeggiare. Act. acc. SYN. Laudo, celebro. Concělěbra, čt můltő těmpöră fündě měrő (pent.).

Tibul.

Concentus, us, m. Armonia. SYN. Cantus, modi, mělos, modulamen, carmen. EP. Blandus, dulcis, amænus, fēstus, jūcūndus, grātus, lætus, argūtus, lepidus, hilaris, placidus. PHR. Concentibus auras, aera, vel æthera mulcere, îm-plere, ferire, pulsare. Resonat, reboat concen-tibus æther. Festis resonant concentibus auræ. Tum volucres lætis concentibus aera mulcent. Concipiunt: Hinc ille avium concentus in āgrīs. Virg.

Conchă, æ, f. Conca. SYN. Testă, cochlea. EP. Căvă, vīlis, ăduncă, tenuis, squalens, tortă, törtilis, detrīta, tenax, tūcida, nitens, radians, spumāns, mārīnā, æquorea. PHR. Sīc læves curvo spérnuntur littore conchæ. J Et procul a pelago conchæ jacuere marinæ. Ovid.

Concha. Pesce, conchiglia. SYN. Mürex, conchyle,

conchylium.

Conchă. Perla. SYN. Baccă, unio, gemmă.

Conchă. Sorta di trombetta. SYN. Tubă. PHR. Non făcit ad nostros area concha sonos. Tortilibūs pērmūlcēnt æqnora conchis.

Conchyliam, ii, vel conchyle, is, n. Conchiglia, pesce, colore, o rosso di porpora. SYN. Mūrex, conchă. Nummorum Spartană chlămys, conchylia Coa. Tineta tegit roseo conchylis pur-

pură fuco. Catul.

Concido, īs, cidī, cāsūm, ere. Cascare. SYN. Cado, dēcīdo, rŭo, cōrrŭo. J. Cōncĭd¾ īmmūndōquĕ fĭmō, sācrōquĕ crŭōrĕ. Virg. Per morire. PHR. Ictuque juvenez conciderant. Ovid. Per cessare. PHR. Concidunt venti, fugiuntque nubes. Hor.

Concido, is, cidi, cisum, ere. Tagliare. Act. acc. SYN. Scindo, abscindo, eado, seco, reseco. S Excoquere et magnos scrolnbus concidere

montes. Virg.
Concitiabutom, i, n. Fiera, mercato, luogo di radunanza. J Öppiidă, mērcātūs, ēt conciliabula, et ūrbēs. Prud.

Conciliatrix, icis, f. Mediatrice. J Ætatem, et făciem, ūt sāga, ēt bona conciliatrix. Lucil.

Concilio, as, avi, atum, are, Congiungere, pacificare. Act. ace. SYN. Conjungo, devincio. Acquistare. Acquiro, paro, comparo.

Concilion, ii, n. Concilio, radunanza. SYN. Cœtus. conventus, consessus. ¶ Coneiliumque vocat, vitāsque et crīminā dīscīt. Virg. Concinnus, ă, ūm. Adorno. PHR. Vērsus paullo

concinnior. Hor.

Concino, is, cinui, centum, ere. Cantare insieme. Act. acc. SYN. Canto, cano, accino, PHR. Omniă non alba concintistis aves. Dicitur ad clausas concinuisse fores. Ad vada Moandrī concinit albūs olor (pent.). Ovid.

Concio, onis, f. Sermone, predica, discorso. SYN.

Sermo. Assemblea. Cætus, concilium.

Concionator, oris, m. Predicatore. SYN. Orator. EP. Sanctus, pius, doctus, celebris, disertus, făcundus. PER. Divinæ legis præco.

Concionor, aris, atus, ari. Predicare. Depon. SYN. Oro. PER. Christi dogmata illustro, spargo pēr orbēm. Lēgis orāculā pāndo. Christī jūssī dŏcĕo.

Concipio, is, cepi, ceptum, cre. Concepire, comprendere. Act. acc. SYN, Căpio, percipio, nosco, cognosco, assequor, comprehendo, intelligo. PHR. Accipite hac animis. Hac mea figite dīctă. Omniā pērcēpī, ātque animo mēcām ante peregi. Hæc animo hausi. f Ergo ubi concepit fŭrias, evicta dolore. Virg.

Concisus, a, um, particip. Tagliato. SYN. Casus. ēxcīsus, scīssus, abscīssus. Abbreviato. Strīctus, brevis, angūstus. I Līgna senex minuit, con-

cīsaque construit alte. Ovid.

Concitatus, a, um, particip. Commosso. SYN. Concitus, excitus. Veloce, presto. Celer, levis, velox. Sī concitātă ferveant ventīs freta (jamb.) Paul.

Concito, as, avi, atum, are. Incitare, muovere. SYN. Încito, excito, ago. moveo, împello, acno, încendo, stimulo, sollicito. § At malus înterpres populi mihi concităt îram. Ovid.

Concitus, a, um, partic, a concico, vel concitus, a concio. Commosso, eccitato. SYN. Excitus, ēxcitātus, concitātus. Presto, veloce. Celer, vēlox, rapidus. J Quis tibi Pryxe dolor rapido cum concitus astu. Val. Flac. Inde ruunt toto concită periculă mundo. Luc.

Conclamatus, a, um, particip. Chiamato, occere chi alla fine è abbandonato da' medici. SYN. Clāmātus, vocātus, vel deploratus, depositus. Videris immensis cum conclamata querelis.

Mart.

Conetamo, as, avī, atum, are. Sgridare insieme. SYN. Clāmo, exclāmo. Italiam, Italiam prīmūs conclamăt Achâtes. Virg.

Conclave, is, n. Conclave, luogo secreto. SYN. Pe-netrale. ¶ Cürrere per totum păvidi conclave,

mägīsquě. Hor.

Concludo, is, clusum, ere. Chiudere, serrare. Act. ace. SYN. Claudo, includo. Finire, perfezionare, concludere. Finio, absolvo, perficio. Concludere. Cölligo, înfero. Pars aptare locum tecto et concludere sulco. Virg.

Conclusus, a, um, particip. Serrato, vinehiuso. SYN. Clausus, inclusus. Suave locus voci resonat conclusus inanes. Hor.

Concolor, oris, adject. Del medesimo colore. Candidă per sylvam cam fœta concolor albo. Virg.

Concoquo, is, xī, ctūm, ere. Cuocere insieme. Act. acc. SYN. Coquo. J Pulchre concoquitis; nihil timētis (phal.) Catul. Concordia, v., f. Concordia, pace, amicizia. SYN. Pāx, fædus, pāctum, amīcitia, consensus. EP. Almă, felix, candidă, perfectă, întegră, sinceră, dūleis, plaeida, mītis, innocua. PER. Lītī inimīcă. Nūllīs rūptă querelis. Mens, vel animus concors. Ingenium, vel pectus concors. Una mēns. Concors fædus. Par jūs amicitia. PHR. Jungit ubī placidas dulcis concordia mentes. Jūnxit inabrūpta concordia longa catena. Una quidem făcies semper, mens ună duobus. Ună quies, unusque labor: non pulchrius orbe Par fuerīt toto. J Jānus adorandus cum quo con-cordia mītis. Ovid.

Concorditer, adverb. Di buon'armonia. SYN. Placăte, plăcide. PER. Concordi mente, vel pectore. Ămico fædere. Una mente. J Viximus, ūt no-stīs, totos concorditer annos. Mant.

Concordo, as, avī, atum, are, n. Concordarsi, acconsentire. SYN. Consentio, convento. Concordārē modos: hoc vocēm carmine novit. Ovid.

Concrémo, as, avī, atūm, arē. Abbruciare. Act. acc. SYN. Cremo, încêndo, ūro, adūro, exūro, comburo. ¶ Ūt concremarem, prolis et thalamī rogos (jamb., Sen.

Concrepo, as, crepai, crepitam, are, n. Fare strepito. SYN. Crepo, crepito, strepo, strepito, strideo. ¶ Cvmbala Thebano concrepaere Deo (pent.)

Concresco, is, crevi, cretum, ere, n. Crescere. SYN. Cresco, glisco, aŭgesco. Congelarsi. Cogor, congelor, coco, densor. I Omnia, ět îpsě těněr műndî concreverit orbis. Virg.

Concretos, a, am. Accresciuto, aumentato. SYN. Aŭctŭs, ădaŭctŭs. Congelato. Coactŭs, conflatus, mīxtus, compositus. Concretam patitur rā-dīcem āffīgere terræ. Virg.

Concubină, &, f. Concubina. SYN. Merchă, ădulteră. Concubinus, i, m. Concubino. SYN. Mochus, adulter. Quod nubis Procubina concubino (phal.) Mart.

Concubitus, us, m. Concubito, coito illecito. SYN. Cortus. EP. Fædus, turpis, nefandus, impurus, větřtůs, împrobůs, scělěrátůs. Quôd něc con-

eŭbitu indulgent, nee corporă segnes. Virg. Concubins, 3, um. Quieto, quando uno dorme quietamente. SYN, Tranquillus, quictus, J Namque übi concubiæ venere silentia noctis. Mant.

Conculco, as, avi, atum, are. Calpestare. Act. ace. SYN. Calco, proculeo, tero, attero, contero, protero, obruo. PER. Calce, vel pede těro, protěro, obtěro. Sab pědíbůs téro, premo, comprimo.

Concupisco, is, ivi, itum, erc. Desiderare. SYN. Cŭpio, concupio, opto, exopto, appeto, desiděro. J Quod Reges dominique concupiscont (phal). Mart.

Concurro, is, carri, carsam, ere, n. Concorrere, unirsi insieme. SYN. Concurso, coco, convolo, conlluo, convenio. PHR. Erampant portis, concurritur, æthere in alto Dant sonitus, magnum mixti glomerantur in orbem. Diversis partibus örbis inter se consse viros. Ingentem comitum āfllūxīssé növörūm Invento admīrāns númerūm, matresque virosque Collectam exilio pubem. Sed glomerare manum bello, et concurrere in arcem. Virg.

Concursus, us, m. Concorso. SYN. Accursus, vel turbă. Cum subito Ameas concursu accen-

děrě mágno. Virg.

Concussus, a, um. Conquassato, sbattuto. SYN. Excussus, motus, commotus, jāctātus, agitātus. Lt tremefactă comam concusso vertice nudăt. Virg

Concutio, is, cussi, cussum, ere. Shattere, scuotere. Act. acc. SYN. Quătio, excutio, jacto, ăgito, concito, moveo, commoveo. Concutit, ēt stimulās sub pēctore vērtit Apollo. Virg.

Condecoro, as, avi, atum, are. Ornare, onorare. Act. ace. SYN. Děcoro, orno, exorno, însignio. J Ovă părire solent genu, pennis condecorātūm. Enn.

Condemno, as, avī, atum, are. Condannave. Act. acc. cum gen., vel abl. SYN. Damno. PER. Crimine damnare. Decreto damnare senatus. Pūrgārě něfās. Mörtī, nčcī, süppliciīs āddīcčrě. Exiliö mülctare reüm.

Condenso, as, avī, atum, arc. Condensare, spessire. Act. acc. SYN. Denso, spisso, cogo, duro,

indūro.

Condico, is, xī, clum, ere. Attribuire, assegnare. Act. acc. SYN. Indico, denuncio, constituo, sīgnifico.

Condimentum, i. n. Condimento, conditura. SYN. Conditură, conditio. EP. Aptum, dulce, gratum, laūtūm, snāvě, jūcundūm. J Quæ sălis ādmīxto tundētur condimento (spond.). Ser.

Condio, is, ivi, itum, ire. Condire, far saporito. Act. acc. PER. Dülcem aspergo saporem. I Et quadringentis nummis condire gulosum. Juven.

Condiscipitus, i, m. Condiscepolo, compagno ai scuola. SYN. Socius, concors, comes. Et condīscīpulī tibi obsēquentis (phal.) Sid.

Conditio, onis, f. Condizione, legge. SYN. Lex, pāctūm, modus, ratio. Stato, qualita, fortuna. Sors, status, fortūna. EP. Certa, commoda, primā, prēcipuā, illūstris, sūmmā, nobilis, ēximiā, honestā, potens, superba, dūrā, grāvis, inīquā, dīflicilis, miserā. ¶ Cūm sit conditio dūleīs sine pulvere palma. Hor. In significato d'invitare a cena. PHR. Conabis helle. Juli Cerealis, ăpūd mē: Conditio melior sī tibi nūlla, venī. Mart.

Conditio, onis, f. Condimento. SYN. Conditura, condimentum.

Conditor, oris, m. Conditore, acconciatore, cuciniere. SYN. Coquus. PER. Qui ferculă condit. Contitor, öris, m. Autore. fondatore. SYN. Auctor, structor, ædifíreator. J Tum rex Evander Romana conditor areis. Virg.

Condītās, ă, ūm, particip. Condito. § Ne măle condītām jūs āpponātăr, ňt omnes. Hor. Condītās, ă. ūm. Fondato, fabbricato. SYN. Strūctús, extructús, constructús. Nascosto. Abditús, reconditus, occultus, latens, occultatus. Conditus in nubem, medioque refugeris orbe. Virg.

Condo, is, didi, ditum, cre. Nascondere. Act. acc. SYN. Abscondo, recondo, tego, occulo, operio. Fabbricare. Struo, exstruo, construo, adifico. Ammassare. Cōgo, cōlligo, cōngero, cōntráho, acervo, cũmilo. J Est Her în sylvis, ibi colum condidit umbra. Virg.

Condateo, es, ŭi, itam, ere, n. Dolersi insieme. SYN. Dolčo, indolčo, marčo. At si condoluit

tentatum frigore corpus. Hor.

Condono, as, avi, atum, are. Perdonare, concedere. Act. acc. rei . dat. pers. SYN. Parco, ignősco, rémitto. 4 Confesső cúlpám tá condonābis, amīce. Hor.

Conductbitis, is, m, f., č, n. Utile, giovevole. SYN. Aptus, convenious, commodus. § Ad bene vivendum conducibile, atque beate. Scal.

Conducto, is, xī, ctūm, ere. Conducte. Act. acc. SYN. Duco. Dare, o preudere ad affitto. Loco, redimo. Essere a proposito ed utile. Prosum, sum aptus, ūtilis, commodus. I Conducit comites, cellam, cervical, amicas. Juv.

Conductitius, a, um. Preso a pigione, a giornata. Quam östendam fidicinam aliam conductitrām (jamb.) Plaut.

Confabitor, aris, atus, ari, dep. Favoleggiare, par-

lar insieme. Colloquor.

Confero, fers, tuli, collatum, ferre. Portare. Act. acc. SYN. Fero, gero, congero, conjicio. Dare, donare. Do, concedo, tribuo. Paragonare, agguagliare. Comparo. f Et conferre manum, ct procedere longius audet. Virg.

Confestim, adv. Subitamente. SYN. Continuo, statīm, subito, protinus, extemplo, repente, il-

Conficio, is, feci, fectum, ere. Finire, fornire. Act. acc. SYN. Absolvo, compleo, perficio, expedio. Consumare. Absumo, consumo, attero. Uccidere. Occido, pērimo, interficio. Acquistave. Acquiro, comparo. Sed nos immensum spatřis confecimus aquor. Virg.

Confidens, tis, adject. Confidente. SYN. Fidens, fīxus, confisus, audāx, intrepidus. I Nām quis tē jūvenum confidentissime nostras. Virg.

Confido, is, fīsus, ere. Fidarsi. Neut. pass. dat. SYN. Fido, nitor, innitor. Confidure, credere. Credo, commendo, committo. PHR. Sperare sălūtēm. Nullă fides pietasque viris, qui castră sequuntur Nusquam tuta fides. Cernis, quæ Růtůlos háběat fiduciá rerum. Ausus et afflīctīs měliūs confidere rebus. Virg.

Configo, is, xi, xum, ere. Conficcare, attaveare. Act. acc. SYN. Figo, transfigo, confodio, saucio, vulněro. Nil pňěri făciunt: ipsam configitě

mātrēm. Juv.

Confingo, is, xī, ctūm, ĕrĕ. Fingere. Act. acc. SYN. Fingo, mentior, excogito, commentor, comminiscor. Formare, dipiugere. Effingo, formo,

excudo, configuro.

Confinis, is, m. f., e, n. Vivino, confinante. SYN. Ālfīnis, propinquus, vicinus, proximus, finitimus, conterminus. I Sant viridi prato confinia līttora quorum. Ovid.

Confio, fis, factus, fieri. Esser fatto. Confieri

possīt, paūcīs, ādvērtě, docebo. Virg. Confirmo, as, avī, atūm, are. Confermare, ap-

provare. Act. acc. SYN. Firmo, affirmo, assero. Confisus, a, um, particip. Fidato. SYN. Fisus, fīdens, confīdens. PHR. Hie gladio fīdens, hie acer, et arduus hasta, Freti armis, ültroque învitant mænibus höstem. I O nimium colo, et

pělăgo confîsě séreno. Virg. Confiteor, eris, fessus, eri. Confessure. Depon. acc. SYN. Agnosco. făteor. Et sceleris numeros

confiteare tui (pent.). Ovid. Conflagro, as, avi, atum, are, n. Abbruciare, ardere. SYN. Flagro, ardeo, ardesco, exardesco,

cremor, încendor, ûror, combûror. Conflatitis, îs, m. f., e, n. Cosa liquefatta. I Non esset üllüs Jüpiter constatilis (jamb.). Prud.

Conflatus, a, um, partie. Gonflato, congiunto insieme. SYN. Compositus, excusus, fabricatus.

Nunquam Tyndaridi formæ conflatus amore. Luer.

Conflictis, us, m. Combattimento. SYN. Congres-

sus, certamen, pugna, prælium.

Confligo, is, xi, ctum, ere. Combattere, guerreggiare. SYN. Pūgno, cērto, dēcērto, congredior, dimico. J Confligunt Zephyrusque, Notusque, ēt lætus Eoīs. Virg.

Conto, as, ayī, atum, are. Sofficer insieme, comporre. Act. acc. SYN. Cudo, exeudo, fundo, făcio, compono, conficio, fabrico, fabricor. Et curvæ rigidum falces conflantur in ensem. Virg.

Conduo, is, xi, xum, ere. Concorrere, unirsi insieme. Act. acc. SYN. Concarro, coco, convenio. Confluxit populus. Totam pater undique secum. Claud.

Constitvium, ii, n. Acqua che si congiunge insieme. SYN. Confluxus, confluvies. J Donee confluvio

revolutis æstibus amnis. G. Ser.

Confodio, is, fodi, fossum, erc. Forure, scavare. Act. acc. SYN. Fŏdĭō, trānsfŏdĭo, trājĭcĭo, pērforo, transadigo, configo, ferio, vulnero, percătio. Prachiă tendentem Cyllenide confodit hārpē. Ovid.

Conformis, is. m. f., č, n. Conforme, simile, uguale. SYN. Par, compar, æquālis, similis, consimilis. Conformo, as, avi, atum, are. Conformare, as-

somigliare. Act. acc. SYN. Apto, adapto, accommodo, assimilo.

Confossis, a, um. Ferito, trafitto di coltello, in-cavato. SYN. Fossus, transfossis, confixus, cusis, saucins, pērcūssus. J Confossus, placidaque ibi dēmūm morte quievit. Virg.

Confoveo, es, fovi, fotum, ere. Riscaldare. 9 Qui mālŭīssēt confovērī excalcius (jamb.) S. Paul. Confragosus, a, um. Aspro, scabroso, sassoso. SYN.

Confragus, durus, asper, scrupeus, scaber, petrosus, saxosus, lapidosus, præruptus, salebrosus. J Clīvosa planīs, confragosa ut lenibus (jamh.). Prud.

Confragus, a, um. Aspro, inaccessibile. SYN. Confragosus, asper, arduus, invius, avius, impervius, inaccessus. J Quam Minuci castella vo-

cant, et confraga densis. Lucr.

Confringo, is, fregi, fractum, ere. Rompere, fracassare. Act. acc. SYN. Frango, infringo, perfringo.

Confugio, is, fugi, itum, ero. Fuggire, rivorrere. Nent. SYN. Fugio, dillugio. J Ad të confugio, et supplex tha numina posco. Virg.

Confugium, ii, n. Rifugio. SYN. Perfugium, asylum. PHR. Qui milit pērfūgium, qui milit pērtus ērās. Nēstrīs pērtus et aura malīs, ¶ Fulmine pērcūssæ confugiumque ratī (pent.) Ovid.

Confundo, is, fudi, fusum, ere. Confondere, disordinare, mischiare. Act. acc. SYN. Turbo, perturbo, miseco, permiseco. Pandere, qui quondām jūssūs confundere fædus. Virg

Confasus, a, um. Confuso, attonito. SYN. Turbatus, pērturbātus, territus, attonitus, stupefactus, Mescolato, misto. Mīxtus, permīxtus. Confusam ērīpūīt mēntēm; nāmque āviā cūrsū. Virg.

Confito, as, avi, atum, are. Rifiutare. Act. acc. SYN. Rěfūto, rěfēllo, expello, rejicio, repello, ārgijo, redārgijo, frango, dīlijo, infirmo, solvo, dīssolvo. ¶ Ān confūtābūnt nares, öculīve re-viucent? Lucr. Côngčio, ās, āvī, ātūm, ārč. Congelare, aggliac-ciare. Act. acc. SYN. Gčlo, conglăcio. J Côngělăt, čt pătůlôs, út čránt, îndůrát hřátůs. Ovid.

Cougemino, as, avi, atum, are. Raddoppiare. Act. ace. SYN. Gemino, îngemino, duplico, condu-plico, itero, repeto. Congeminant. Fors et

vīrtūs mīscēntur in ūnūm. Virg.

Congemo, is, uī, itum, ere, n. Gemere insieme. SYN. Gemo, ingemo, aggemo, lageo, dolco, condőléo. Gougeműit, traxitque jűgis avülsa ruīnām. Virg.

Congener, eris. Dello stesso genere. Ac sibi congeneres usque a Carthagine Pænos. Mart.

Congéries, et, f. Fascio, mucchio. SYN. Aggér, ăcērviis, copiă, striies, ciimuliis. J Congeriem secuīt, sectāmque in membra redegit. Ovid.

Congero, is, gessi, gestüm, ere. Annussare. Act. acc. SYN. Aggero, cogo, colligo, aŭgeo, adaŭgeo, acervo, coacervo glomero, agglomero, cumulo, accumulo. Congerere arboribus, coloque edűcere certant. Virg.

Congiarium, ii, n. Regalo che si faceva ai soldati e al popolo. Sorte di vaso. J Ante ambălonis

congiarium lassi. Mar.

Congius ii, m. l'aso da liquore d'una certa misura. Crediderim, quod eos capiat sex con-

gins unis. Cat.

Conglobo, as, avi, atum, are. Ammassare. Conglobat în cumulum lectos simul, ac peregrinos. Prud.

Conglomero, as, avi, atum, are. Inviluppare, involgere. Act. acc. SYN. Glomero, agglomero, ăcervo, aggero, accumulo. S Contineat parvo sī pēssīt conglomerārī. Luc.

Conglutino, as, avī, atum, are. Congiungere. Act. acc. SYN. Agglŭtino, jūngo, cōnjūngo, cōpŭlo, cōnnēcto. J Cōnglŭtināntur ăquā, scopŭlis sē

condit hirundo, Corn. Sal.

Congratutor. aris, atus, ari. Congratularsi, rallegrarsi. Depon. acc. rei, cum dat. pers. SYN. Grātulor, congaŭdeo. PER. Amīcum reducem, vel ămico gratări. Gandiă jungere, testări. Gaūdia certatim celebrare. Lætitia dare signa.

Congredior, eris, gressus, gredī. Venir alle mani, affrontarsi. Depon. SYN. Certo, decerto, pugno, confligo, dimico. Unirsi insieme. Coeo, convenio. Abboccarsi, incontrarsi. Colloquor. 9 Congredior, fer sacra pater, et concipe fædus. Virg.

Congrego, as, avī, atūm, are. Congregare, adunare. Act. acc. SYN. Aggrego, conjungo, convěco, cōgo, cōntráho, glőměro, āgglőměro, cōlligo, cōngěro, ácērvo, cŏacērvo. ¶ Cōngrěgát, et longum dant cornua mixta fragorem. Stat.

Congruo, is, etc. Convenire, confarsi, esser a pro-posito. Neut. dat. SYN. Convenio, consento, quadro, consono. Et pars quaque suo con-grueret titulo (pent.). Prop.

Conjectură, &, f. Congettura. SYN. Opinio, suspicio, aŭgŭrium, divinatio. EP. Incerta, dubia, fallax, præceps, latens, occulta. Augurium rătio est et conjectură luturi. Ovid.

Coniter, vel coniger, a, um. Che produce frutta di figura di cono. Acrise quercus, aut coni-

teræ cyparissi. Virg.

Conficio, is, jeci, jectum, ere. Gettare. Act. acc. SYN. Jacio, înjicio, mitto, immitto, impello, contorqueo, întorqueo, vibro, jaculor, decutio.

Congetturare. Conjecto, opinor, divino, suspicor, aŭgŭro, aŭgŭrör.

Conisco, as, vel conisso, as, n. Spargere, o sol-levare la polecre nell'aria, come fauno le pecore, quando gruvcano, o si cozzano tra di loro, grace κονίζω, vel κονίπτω, pulvere aspergo. Et sătiati āgnī lūdūnt, blandēque courscant. Lucr.

Conjugatis, is, m. f., e, u. Di matrimonio, matrimoniale. SYN. Conjugialis, counubialis, jugalis, sociālis, mārītālis, nūptiālis, ¶ Dī conjugāles,

tuque genialis tori (jamb.). Sen.

Conjugitalis, is, m. f., e, n. Di maritaggio, di matrimonio. Soco mea virginitas, nec conjugitalia

jūrā. Ovid.

Conjugium, ii, n. Maritaggio, nozze. SYN. Connūbčūm, nūptiæ, törūs, thalamūs, Hymenæŭs. EP. Dūlcě, sociūm, sociāle, concors, amīcum, mărītālē, cāstām, pūdīcūm, fīdūm, fĭdēlē, saerum, solemne, sacratum, firmum, stabile, constans, pěrenně, felix, faustům, gěnřálě. PER. Connuhiale jūgūm. Sacrā jūgāliā. Lēctī sociāliā jūră. Sŏcĭālĕ lædŭs. Tŏrī, lēctī, vel thălămī tædŭs. Dēbĭtă jūră tŏrī. Sŏcĭī cōnsōrtĭă lēctī. Castī jūra marīta torī. Faces marīta. Tada jugālēs, sociālēs. Sociālis amor. Vīncla jugālia. Connubialiă jūră. Torī pāctā fides. PHR. Conjugium per lüstra novem sine crimine concors Unum habuī. Rēx tibi conjugium ēt quæsītās sängnine dotes Abnegat, externusque in regnum quaritur hares. Jam nulli tradenda viro. Nēc mihi conjūgiūm tāta importūna negārent. Conjugio Anchisa Veneris dignate superbo. Virg. Expl. Favoleggiano i poeti che Imene sia il Dio dei maritaggi, e lo dipingono con una facella in mano, perche altre volte solevano gli sposi romani condur a casa le loro spose con una facella in mano. Lo sposo conduceva la moglie, e la moglie lo seguitava con una facella.

Conjuguim inice. Celebrare il matrimonio. PER. Ūxōrēm dūcērē, sūmērē, āccīpērē. Vīrō nūbērē. Sŏeĭī fædŭs ĭnīrē tŏrī. Sūbīrē vīncŭlā mārītā. Săbîrê castî debîtă jūră törî. Jăgaliă, vel sŏciāliā vinclā săhīrē. Connābio stābili sibi jūngěrě. Vinclő sŏeřárě jŭgáli, Lēgřtímő fædere sociare. Thalami consortem, vel sociam dűcere, sümére, déligére. Accipere in fædús socii tori. Legitimo sibi fordere jungere naptam. PHR. Hae abi nabilihas primam matarait annis, Præposito conctis Ladrenti tradita Pico ēst. Cuī păter întāctām dederāt, prīmīsque ju-

gārāt Öminibus.

Conjugium promittere. Promettere la fede del matrimonio. SYN. Promittere lectum, connubium, törüm. PER. Söciäliä jürä prömittere. Däre spēm töri. PHR. Sünt mihi bis septem præstaut corpore Nymphæ, Quarum, quæ forma pulcherrima, Deitopejam, Connubio, jungam stabili, propriamque dicabo.

Conjugii fidem servare, Conservar la fede del matrimonio, PER. Connúbiá servare. Connúlyī sērvāre fidem. Sērvāre fordera lēcti. Conjūgii fidem non fillere. Non rumpere socialia jūra, fædera. PHR. Pactamque per aras flandfaeilis temerare fidem, sociālia jūrā. Paulīno multos sērvābāt cāstā pēr ānnōs, Sūm rūdīs ād Vē-

něris fürtüm, nülläquě fidělém Artě virüm lüsi. Conjugium viotare, l'iolare il matrimonio, PER. Thălămos violare, Jugale, vel sociale fudus fallěrě, solvěrě, læděrě. Fallěrě jūrá törî. Jūnctī rūmpere vincla tori. Linquere legitimos toros. Fæděră lectî deserere. Temerare cubîle. Sacră mărītă polluere. Venerem temerare mărītam.

Conjugium odisse. Odiare il matrimonio. PER. Connubia, concubitus, socium thalamum, vel āccēssūs virīlēs fugere, effugere. Vīncla jugāliā āvērsārī. PHR. Illā, vēlūt crīmēn, tādās ēxosa jugales. Multi illām petiere, illa aversātă pětentes. Impătiens, expersque viri, nemora avia lūstrat. Nēc quid Hymēn, quid amor, quid sint connubiă, curăt. Nulli ănimum flexere hymenæi. Nulla conjugii vincula grata pati.

Conjugo, as, avī, atum, are. Maritare, congiungere in matrimonio. Act. acc. SYN. Jugo jungo, conjungo, ligo, colligo, as, socio, consocio. Sonjugat excelsum tabulīs, laquearia pīctī.

Man.

Conjugus, a, um. Maritato, congiunto in matrimonio. J Conjugă permittit servatus et extulit ārās. Fill.

Conjungo, is, xī, ctum, ĕrĕ. Conquingere, unire. Sīve ălind quidvis potius conjunctius illi. Lucr. Conjūrātās, ā, ūm, particip. Congiurato. J Et conjuratos calum rescindere fratres. Claud.

Conjuro, as, avi, atum, are. Congiurare. Act. acc. SYN. Jūro, conspīro, coco, însidior, consentio. Conjūrāt trepido Latium, sævitgue juventus. Virg.

Conjūx, ŭgis, f. Femmina maritata, moglie. SYN. Ūxŏr, sponsă. EP. Cāstă, pūră, pňdică, cāră, dīlēctă, ămātă, dūleis, ămīcă, grātă, jūcundā, suāvis, tenera, pulchra, formosa, venusta, fīda, fĭdēlĭs, ēgregĭa, fœcunda, legĭtĭma. PER. Lectī, torī, vel thalamī socia. Consors thalami. Vīnclo sociātā jugālī. Sociātā fædere leetī. Jugālis concors. Fidă mărito. PHR. Conjux multos dīlēctā pēr ānnos. Sērvāns cāstī sociāliā fœděră lecti. Amor percunis conjugis casta manet. Conjugis et mæstæ lacrymis vincla omnia rūpī. Virg.

Conjūx, ngis, m. Marito. SYN. Vir, sponsus, mārītus. EP. Cārus, dīlēctus, amātus, grātus, dūlcis, socius, fidus, fidelis, castus, pudicus, söllicitus. PER. Lēctī, torī, vel thalamī socius. Sociātus fordere lēctī. Thalamī consors.

Connecto, is, xī, vel xŭī, xūm, ere. Legare, intrecciare, attaccar insieme. Act. acc. SYN. Necto, ādnēcto, ligo, colligo, as, jūngo, conjūngo, vincio, stringo, constringo, copulo. Verha lýræ mötűrá sönűm cönnéctéré dignör. Hor.

Connitor, eris, nixus, vel nisus, niti. Sforzarsi. Depon. SYN. Nītör, ādnītör, ēnītör, contendo, conor, molior. Fērt ingēns toto connīxus cor-

pŏrĕ sāxūm. Virg.

Conniveo, es, vi, vel xi, ere. Far la gatta morta, dissimulare, acconsentire. Neut. dat. SYN. Annão, consentio, parco, indulgeo, dissimulo. Cum quasi connivent, et aperto lumine rursum. Luc.

Connubialis, is, m. f., e, n. Di matrimonio, matrimoniale. SYN. Conjugalis, conjugualis, nuptialis. J Trādite mīrificis, dum connubialia festa.

Connubium, ii, n. Matrimonio. SYN. Conjugium, nūptie, torns, thalamis, Hymeneus. EP. Sacrūm, solemně, sacrātūm, dulcě. PER. Connubīāle jugum. Sociālis amor. Sociāle fædus. Vīnela jugālia. Torī, lēctī, thalamī fordus. V. supra Conjugium. J Connubio jūngām stabilī, propriamque dicabo. Virg. ¶ Hectoris Andro-mache Pyrrhin connubia servas. Id.

Conon, onis, m. Conone, capitano Ateniese, celebre pel gran coraggio, ed esperienza in guerra. EP. Fortis, illustris, inclytus, magnanimus. Un altro del medesimo nome, famoso matematico, ed astrologo. EP. Döctűs, sölérs, ságáx.

In mědí od du o signa; Conon, et quis fuit alter, Descripsit radio totum qui gentibus orbem.

Virg. Ecl. 3.

Conopeum. ei, n. Padiglione, cortina da letto. EP. Altūm, pūlchrūm, tēstūdīneūm. ¶ Ūt tēstūdī-neō tibi, Lēntŭle, Cōnopēō (spond.). Juv.

Conor, aris, atus, arī. Sforzarsi. Depon. SYN. Nītor, enītor, connītor, obnītor, tento, certo, contendo, molior, incumbo, aggredior. PER. Vīribus enītī. Māgno molimine tentāre. Toto connîtî corpore. Omnes împendere vires. PHR. Tēr conātă loqui. Conantem plūrimă früstrā. Omniă conando docilis solertiă vincit. Huc ācriŭs omnēs incumbūnt. Fātāle āggrēssī sācrāto āvēllērē tēmplo Pālladrum. Captīvus patrios tentat adīre focos. Fert ingens toto connīxās corpore ferrām. J Ter conātus ibī collo dăre brachia circum. Virg.

Conqueror, eris, questis, queri. Lamentarsi. SYN. Quëror, fleo, lūgeo, doleo, gemo, ingemo. 🥊 Conquerar, an sileam? repetam Calydona, mo-rerne? Ovid.

Conquiesco, is, evi, etum, ere, n. Riposare. SYN. Quiesco, requiesco, cesso, vaco, desino, consideo.

Conquiro, ĭs, quisīvī, ītūm, ĕrĕ. Cercar con di-ligenza. Act. acc. SYN. Quæro, rĕquīro, scrūtor, perscrutor, vestigo, investigo. ¶ Copia conquiri debet conscită per artus. Lucr.

Conquisitus, ă, um. Cercato, acquistato. SYN. Quesītus. Conquisită diu, dalcique repertă la-

börë. Lucr.

Consanguineus, a, um. Parentado, consanguineo. SYN. Agnātus, cognātus, affīnis, propinguus. PER. Sänguine jūnctus. Eodem sänguine natus. Consanguinitate propinquis. Iisdem majoribus örtűs. Sänguine clarűs eödem. PHR. Eadem quös lîneă jūngit Stemmătis. Et consanguineo toties dătă dexteră Tūrnō. Virg.

Consanguinitas, atis, f. Parentado, consanguinità. PER. Cognatus sanguis. Stirps eadem. Illi mē comitem, ēt consanguinitāte propinquim.

Virg.

Consecteratis, a, um. Contaminato, scellerato. SYN. Scělěratůs. 5 Conscelěrată přa discernit vincălă sēdě, Luc.

Conscendo, is, di, sum, ere. Montare. SYN. Ascendo, scando, supero. J Æneas scopulum in-

těrěá conscendit, ět omněm. Virg.

Conseientia, a, f. Coscienza. EP. Dūra, mordax, torquens, crucians, mordens, remordens, stiműláns. PER. Cönscia mens. Animűs sibi conscins. Conscia pectora. Mens conscia facti. Mentis stimulus, aculeus. Animi tortor. Hominis tēstis, jūdēx, tortor, carnifex. Tēstis domēsticus. Assidnus în pēctore testis. Scelerum vīndēx, ūltrīx. Vērmis āssiduns. PHR. Cārnifices habet occultos conscientia mordens. Nocte dĭēquě sŭūm gēstāre īn pēctŏrě tēstēm. ¶ Abāctă nūllă Vējā conscientiă (jamb.). Hor.

Conscio, is, scivi, scitum, ire. Esser consapevole.

Act. acc. Nil couscire sibi, nulla pallescere

culpā. Hor.

Conscisco, is, conscivi, scitum, ere. Stabilire. Act. acc. SYN. Decerno. Apporture, cagionare. Affero, înfero. Ut sibi consciscant mærenti corpore lēthām, Virg.

Conscius, a, um. Consapevole. SYN. Socius, testis, pārticēps. Complice. reo. Sons, reus, nocens. Consciă mens recti famé mendaciă ridet. Ovid.

Conseribo, is, scripsi, scriptum, ere. Serivere, comporre. Act. acc. SYN. Scribo, inscribo, compono. Annoverare, arrolare. Adscribo, admitto. Ammassare. Cogo, colligo. J Ordinis extremus conscribi în sæculă civis. Sedul.

Conseco, as, ŭi, clum, arë. Tagliare. 9 Membră soror fratris consecuisse sui pent.). Ovid. Consecro, as, avi, atum, are. Consacrare. Act.

ace. SYN. Sacro, dico, dedico, voveo, devoveo. Vātūm divitibūs consecratinsulis (asclep), Hor.

Consector, aris, atus, ari. Seguitare, inseguire. Depon. acc. SYN. Sector, insector, sequor, insequor, consequor, persequor, prosequor, capto, aŭeŭpor. ¶ Consectabantur sylvestria lustra ferārūm. Lucr.

Consenesco, is, consenui, ere, n. Invecchiare, dicenir vecchio. SYN. Sčněsco, însčněsco. Consĕnűērĕ căsā, paŭpērtātēmquĕ fĕrēndō. Ovid.

Consensus, us, m. Consentimento, accordo. SYN. Assensus, concordia, consensio. EP. Blandus, grātus, amīcus, ūtilis, liber, communis, mūtuns, unanimis, ¶ Consensu magno efficiunt curabilis, ut sit. Juv.

Consentaneus, a, um. Convenevole, proporzionato. SYN. Aptus, decens, conveniens, Giusto, ragionevole. Æquus. ! Unda maris tepidi non con-

sentanea brūmæ. Mant.

Consentio, is, sensi, sensum, ire. Consentire, accordarsi. Neut. dat. SYN. Assentio, assentior, convenio, annio, faveo, probo, comprobo, vel congrão, PHR. Assensere omnes, Cunctæ simul ässensere cohortes, Idem omnes simil ardor hăbět. Ömnibăs idem animăs. Mens omnibăs ūnă est. Consonăt assensu populi, precibusque făventum Regia. Omnes Assensere, animis, nutūque ēt mūrmūrē lætā. Consentīre sūīs stūdiis qui crédidérit té. Hor.

Consepio. is, psi, ptum, ire. Circondure con siepi, o con muraglie, Act. acc. SYN. Sepio, clando,

välle, mūnie.

Consequor, eris, secutus, sequi. Seguire da vicino. Depon. acc. SYN. Sequor, attingo, adaquo, amulor, imitor. Acquistare, ottenere. Assequor, ācquiro, paro, comparo, adipiscor, obtinco. Sconsequimar cancti, et densis incarrimas ārmīs, Virg.

Consero, is, sevi, situm, ere. Seminare, piantare, innestare. Act. ace. SYN. Sero, însero, planto, spārgo, sēmīno. J Pērdūxīt mīseros? en queis

consévimus agros. Virg.

Consero, is, serui, sertum, ere. Mescolare, azzuffarsi, venir alle mani. SYN. Misceo, immisceo, conjungo, confero, committo, connecto, vel conllīgo, congredtor, dimico. J Conserimas, multos Danaum demittimus orco. Virg.

Conservo, as, avi, athm, are. Conservare. Act. acc. SYN. Servo, asservo, tutor, tucor, foveo. Incorruptă mei conserva forderă lecti, Prop. Consideo, es, sedi, sessim, ere, vel consido, is, ěrě, n. Fermarsi, seder insieme, riposarsi. SYN. Sěděo, însiděo, sido, āssido, consido, măneo, consisto, moror, commoror, quiesco. § Fortě sub arguta consederat ilice Daphnis. Virg.

Considero, as, avi. atum, are. Considerare, csaminare. Act. acc. SYN. Cogito, puto, reputo, expendo, pondero, meditor, volvo, voluto, agito. Contemplare, Contemplor, lustro, specto, aspicio, conspicio, întucor. I Dam spătium victor victi considerat hostis. Ovid.

Consido, is, sedi sessum, ere, n. Sedere, fermarsi. SYN. Assīdo, 'sedeo, assideo. Praecipites vigilātē, viri, ēt consīditē trānstrīs. Virg.

Consigno, as, avi, atum, are. Sigillare. Act. acc.

SYN. Sīgno, öbsīgno, īmprīmo.

Consillior, aris, atus, ari. Consigliare. I Gratum

élőcütá cönsiliántibűs. Hor.

Consitium, ii, n. Consiglio, avviso. SYN. Mens, änimus, sententiä, sensus, öpinio, decretam, jūdiciūm. Immaestramento. Monitūm, præciptum, documentum. EP. Arcanum, secretum, tūtūm, sanūm, amīcūm, fidūm, fidēle, prūdēns, mātūrūm, săpičns, providūm, ūtile, honestūm, sălūbre, sălūtiferum. PHR. Consilium vobis förtě, přůmquě dábo. Consilium nobis resquě löchsque däbünt. ¶ Nam quod consilium, aut quæ jam förtuna däbatur? Virg. Consimitis, e, add. Simile. V. Similis. ¶ Consi-

mĭlīs, vērūm pŏsĭtūrā dīscrepĭtānt rēs. Lucr. Consīsto, īs, stĭtī, stĭtūm, ere. Fermarsi. ¶ Īllīc ēt nebnlās, illie consistere nubes. Ovid.

Consitor, oris, m. Piantatore. § Et cum Lenco genialis consitor uva. Ovid.

Consobrinus, I, m. Consobrino, cugino. SYN. Agnatus, cognātus, affinis, gērmānus, propinquus. Consobrine meis immemoratus eris (pent.). Aus. Consocio, as, avi, atum, are. Accompagnare. Act.

acc. SYN. Sŏcĭo, jūngo, conjūngo, connecto. Consociare etiam motus potuere recepta. Lucr.

Consolatio, onis, f. Consolatione, conforto. SYN. Sōlātĭă, plur., sōlātĭūm, sŏlāmĕn, lĕvāmĕn. EP. Blāudā, dūleis, grātā, suāvis, jūcundā, mollis, optātā, lenis, amīca. PHR. Quis mihi deserta mîtě levámen erit? Et mihi sollicito lenimen dülcë sënëctæ. Sölamën lõngis illä füerë mälis.

Gönsölör, áris, átús, ári, depon. Consolare, confortare. SYN. Sölör, lévo, rélévo, súblévo. PER. Solāttā dārē, fērrē, præbērē , ādhībē<mark>rē. Cŭrās,</mark> Iūctūm, dŏlōrēm, vel trīstītīām lēvārē, r<mark>ēlēvārē,</mark> lēnīrē, plācārē, mūlcērē, sēdārē, mītigārē, pēllere, expellere, avertere. Mentem, animum cura, dőlőré, vel tristitiá sőlvéré, éximéré. Alloquió dülci tristem televare dölörem. PHR. Consolor socios, ūt longi tadia belli Mente ferant placida. Si consoleris amicam. Mollibus et verbis āspērā fātā lēvēs. Quæquē lēvēt lūctūs tūrbā södalis abest. I Üt tamen aspicerem, consolarērquē jācēntēm. Ovid.

Consono, as, ŭi, itam, are. Risuonare, rimbombare, far consonanza. SYN. Sono, pērsono, resono, strepo, strepito, crepo, concrepo, crepito, strido, strīdeo. Acrordarsi. Consentio, respondeo, con-venio. J. Consonat omne nemās, vocemque in-

clūsă völūtānt. Virg.

Consonus, a, um. Convenevole. SYN. Aptus, consentâneus. Che s'accorda. Concors, conventeus. Ārmorumque habitus noti, et vox consons linguas. Sil.

Consopio. îs, îvî, îtûm, îrë. Addormentase. Act. acc. SYN. Sŏporo, sŏpio. ¶ Nîdôre öffendît nāres, consoptt ibidem. Lucr.

Consors, ortis, adiect. Compagno, consorte. SYN. Sŏcĭŭś, sŏdālĭs, pārtĭcēps. J Cūm consortĕ tŏrī pārvā rātĕ vēctūs ādhæsīt. Ovid.

Conspergo, is, sī, sūm, črě. Spargere. Act. acc. SYN. Spārgo, āspērgo, fundo, pērfundo. J Tēmpora conspergunt viridantes Horibusherba.Lucr.

Conspicio, is, spēxī, spēctūm, ere. Guardare, ve-dere. Act. acc. SYN. Aspicio, inspicio, spēcto, cerno, video, întueor, considero. 9 Conspicit îngentem concursum, et littoră lustrăt. Virg.

Gonspicor, aris, atus, ari. Guardare, mirare, vedere. SYN. Cerno, video, aspicio. I Fontibus în liquidis quoties me conspicor ipse. Calph.

Conspicions, a, um. Chiaro, evidente. SYN. Clarus, pērspicuus, apērtus, manifestus. Celebre, famoso. Illūstris, insignis, spēctābilis, spēctātus. Splendido, chiaro. Splendidus, coruscus, rutilus. Insīgnīs clārā conspiciūsque domo (pent.). Tibul.

Cānspīrātio, ōnis, f. Conspirazione. SYN. Cōnjūrātio. Accordo. Cōnsēnsiis, cōncōrdiă.

Conspiro, as, avī, atum, are. Respirare, fiatar insieme. SYN. Spīro, crēpō, strīdeo, sono, consono, Cospirare, conquirare. Conjuro, convento, consentio. J Æreaque assensa conspirant cornua rauco. Virg.

Constans, antis, adject. Costante, fermo. SYN. Firmus, tenax, stabilis, immotus, immobilis, invīctus, īnsupērābilis, judomitus, inexpognābilis, înterritus. PER. Præsens animo, Propositique tenax. Cui meus immota, vel nescia flecti. Nullis fractus minis. PHR. Ille animo vultuque îmmotus eodem Persistit. Immotusque loco nēc ab ordine cedit. Sie fixum stabat menti, immotumque sedebat Nulla meam vertet sentēntĭă mentem. Něquě me sententĭă vertĭt, Mens îmmotă mănet lăcrymæ volvūntŭr ĭnānes. Îllum non populi fasces, non purpura regum Flexii, et înfido agitans discordiă fratres. § Constanti jüvenem fide (glycon.). Hor. V. Constantem virum descriptum ab Hor. Od. lib. 3. Justum et tenacem, etc.

Constantia, a, f. Costanza, fermezza. SYN. Gravitās, fortitūdo. EP. Māgnā, aūdāx, firmā, sēcūră, îmmotă, stăbilis, învictă, generosă, virilis, māgnanima, fortis, intrepida, immobilis, interrītā, inexpūgnābilis, inconcūssā. PER. Animī constantia. Änimus fortis, constans, invictus. Mēns neseta flectī, movērī. Mēns invicta minis. PHR. Cuī vūltū comes est gravitas immota serēno. f Vīs erat, et tanta est animī constantia,

quantum. Ovid.

Constantinopolis, čos, f. Costantinopoli, SYN. Byzāntřům. EP. Māgnă, āmplă, rēgřă, āltă, sŭpērhă, förtis, pötens, insignis, münitä, nöbilis, mägnifică. PER. Byzāntiă mœniă, līttoră. Novă Romă. Magnæ æmula Romæ. Urbs Constantini de nomine dieta. Opibus regum exornata. Potenti împerio, famaque îngens. PHR. Quaque tenent Ponti Byzantia littora fauces, Hie locus est geminī jānua vāsta maris, \$ Constantīnopoli assürgīt Cārthāgŏ priorī. Aus. Expl. Città nella Tracia, rifatta da Costantino imperatore: si chiamava anticamente Bisanzio.

Constantinus, i, m. Costantino imperatore. 9 Constantinus habet hellorum jure trophæum. Prop. Hist. Figlio di Costanzo Cesare e di Elena, il cui cognome era il Grande, e fu il primo imperatore che ricevette la fede di Gesù Cristo, e donata Roma al Papa, trasferi la sede imperiale a Costantinopoli.

Constat, impers. E chiaro, evidente, manifesto. SYN. Pătet, apparet, certum est. Constat et în fon-

tës vilium venisse, lăcusque. Ovid. Consterno, is, stravi, stratum, ere. Gettare per terra, coprire. SYN. Sterno, spargo, effundo. vel tego, contego, operio. Consternant terram concusso stīpite frondes. Ovid.

Constipo, as, avi, atum, are. Costipare, spessare, stringere. Act. acc. SYN. Stipo, cogo, denso, condenso. Inter carnifices et constipata se-

dēbăt. Prud.

Constituo, is, ut, utum, ere. Drizzare. Act. acc. SYN. Stătuo, compono, erigo, extruo. Mettere, collocare. Colloco, pono, statuo. Deliberare stabilire. Stătuo, decerno, sancio. Assegnare. Desīgno, dēstīno. J Constituunt, decorantque supēr fülgentībās ārmīs. Virg.

Constitutus, a, um. Posto, collocato. SYN. Locatus, positus. Deliberato, stabilito. Statūtus, ratus. fīxŭs. J Vōx cōnstĭtūtō sēră dēcrētō vēnĭt (jamb.). Seren.

Consto, as, střtí, střtům, vel statům, are, n. Fermarsi, perseverare. SYN. Stō, consisto, vel persto, pērmančo, pērsevēro. Costare, ralere. Emor, vēndor, vēneo. Esser composto. Fio, conflor, componor. Constitit, at läcrymans, quis jam lŏcŭs, înquit, Achātě? Virg.

Constringo, is, strinxi, strictum, ere. Costringere, serrare. Act. acc. SYN. Stringo, astringo, arcto ligo, necto, vincio, comprimo. Constringatque

tňos půrpňrá textá toros (pent.). Mart. Construo, is, xī, ctūm, ere. Edificare. Act. SYN. Strŭo, extrŭo, condo, erigo, ædifico. 9 Constrüxērē pyrās, hūc corporă quisque sňorum.

Constupro, as, avī, atum, are. Corrompere, violare. Act. acc. SYN. Stupro, corrumpo, violo.

Gönsvētácio, is, fēcī, fāctūm, črč. Aveczare, as-suefare. Act. acc. SYN. Assuētácio, cōnsuēsco. 🖣 Ān tūm brāchĭă consuescūnt, firmāntque lăcērtős. Lucr.

Consuesco, is, evi, etum, ere. Avvezzarsi, aver per costume. SYN. Suesco, assuesco, soleo. Consuevēre jocos vēstrī quoque ferre triumphī. Mart.

Consuetudo, inis, f. Usanza, costume, consuetudine. SYN. Assuctudo, mos, ūsus. FP. Antiqua, vetus, větūstă, însită, novă, bonă, sanctă, ūtilis, mălă. ĭnīquă, pēssīmă. J Lēnīrētque ūsūm bŏnă cōn-suētūdŏ läbōrūm. Aus.

Consuetus, a, um. Accezzo, consueto. SYN. Assuetus, solitus. J Com Proteos consueta petens et fluctibus antra. Virg.

Consit, is, m. Console. EP. Anxius, vigil, sollicitus, aquus, jūstus, magnus, fortis, polens, învictus, māgnauimus. PER. Ūrbis rēctor, moděrātor. Consilii princeps. Urbis fræna tenens. Ūrbis sõrtītus habenas. PHR. Qui scribit lēgēs. Quem penes est legum veneranda potestas. Qui jūstīs moderātūr legibus ūrbem. Quem penes ēst commūnīs cūrā sălūtis. Quī plācidā populos īn pāce gubernāt. Sī canimus sylvas, sylvas sīnt Consule dīgnā. Virg.

Consularis, is, m. f., e, n. Pertinente a console.

Non enim gazæ, neque consularis (sapph.). Hor. Consulatus, us, m. Consoluto. J Per consulatum

pējērāt Vātīnins (jamb.). Cat.

Consulo, is, ui, ultum, ere, n. dat. Invigilare, prowedere. SYN. Studčo, invigilo, curo, providčo, prospicio. Consultare, consigliarsi, dimandar consiglio. Act. acc. Consilium peto, capio, āccipio. Pēctoribūs inhians spīrantia cousůlit extă. Virg. Consútto, adverb. Deliberatamente. SYN. Průděn-

ter, consulte, sapienter. § Extenuantis cas con-

sültő ridiculum aeri. Hor.

Consultor, oris, m. Chi consiglia, o domanda consiglio. 🕽 Sūb Gāllīcāntūm cōnsūltŏr ŭbi ōstĭă pūlsăt. Hor.

Consultus, a, um. Richiesto di consiglio. SYN. Rogatus. Iccorto, prudente. Prudens, sapiens, peritus. J Nec responsa potest consultus redděrě vátěs. Virg.

Consummo. as, avi, atum, are. Consumare, finire. Act. acc. SYN. Absölvo, pěrágo, cônficio, pērficio, cômpleo, adimpleo. J Tāliter affectam ficio, compleo, adimpleo. J Talito cum consummaveris ædem. Aleim.

Consumo, is, sumpsi, sumptum, ere. Consumare, distruggere. Act. ace. SYN. Absumo, perdo, impēndo, tero, contero, exhaurio, dissipo, conticio, f Quin čtiām mēnsās consūmimus, inquit iūlns. Virg.

Consuo, is, sui, sutum, ere. Cucire insieme. Act. acc. SYN. Suo. J Pelle patet, vel sī consuto

vülněrě cássům. Juv.

Consus, i, m. Il dio de' consigli. SYN. Consilii dĕŭs, nūmĕn.

Contabefacio, is, leci, factum, ere. Far secco. Act. ace. SYN. Tābělacio. Contabělecit me misēriā māximā (jamb). Ans.

Contabesco, is, bui, escere. Marcire, divenir secco e macilente. SYN. Tābeo, tābesco, contabeo,

contabefio.

Contagium, ii, n. Contagione, influenza di male, contatto. SYN. Contages, contagio, pestis, lues. EP. Atrox, dīrum, malum, morhidum, fædum, sördidum, fünestum, hörrendum, nöxium, infestum, lethale, fugiendum, exitiale, mortiferum. PHR. Invadunt totum contagiă morbidă mundum. Dīră per omnes Manabant populos fædī contagiă morbi. Nec mălă vicini pecoris contägiä lædent. Dirä per incautum serpunt contāgĭā vūlgŭs. Virg.

Contâmino, as, avi. atum, are. Imbrattare, bruttare, mucchiare. Act. acc. SYN. Fordo. polluo, înficio, măculo, commăculo, înquino, coinquino, temero, contemero. Sic interpositus

vitio contaminăt uncto. Mart.

Contego, is, xī, clum, ere. Coprive, porre alcuna cosa sopra checchessia. Act. acc. SYN. Tego, ābdo, condo, ābscondo, recondo, occulto, occŭlo, celo, velo, abstrudo, operio. J Tantum ēssātā, capūt glaūco contexit amīctū. Virg.

Contemero, as, avi, atum, are, Contaminare, macchiare, bruttare. SYN. Temero, violo, corrumpo. Corrompere. Fado, polluo, inquino, contamino. Ansus tam notas contemerare manus (pent.).

Mart.

Contemno, is, psi, ptum, ere. Dispregiare, avere, o tenere a vile. Act. acc. SYN, Temno, abjicio, rejicio, despicio, sperno, aspernor, respuo, repello, negligo, despicor, fastidio. PIIR. Fū cave nostră tuo contemnas carmina fastu. Invenieălium, si te hie fastidit Alexis. Nee munerpārvā Rēspūčris. Rēspūis ēx animē, longēque remīttis. Sordent tibi mūnera nostra. 9 Contemnunt favos, et frigida teeta relinquunt. Virg.

Contemptor, aris, atus, ari. Affissare, guarda fisso, vioè intentamente, e con occhio fermo. Depon. ace. SYN. Advērto, observo, considero, meditor spēcto, video, aspicio, respicio, tučor, intučor. PHR. Sub ingenti lüstrat düm singula templo. Totum lustrabat lumine corpus. Corpusque pe: îngens lumină volvit, obitque truci procus omniă visu. Cœloque immobilis haret. Intentos volvens oculos. Contemplantur aquas duices, et frondea subter. Virg.

Contemptor, oris, m. Disprezzatore, dispregiatore. SYN. Sprētor, vītupērātor. Contemptor Divum Mēzentius, agminaque armat. Virg.

Contemptus, ă, nm. Dispregiato, avvilito, schernito. SYN. Neglectus, spretus, despectus, abjectus. rejectus, posthabitus, fastidītus. J Contemptuncassa núce pauper, et hæc mea cura est. Hor.

Contendo, is, di, sum, vel tum, ere. Andare. Act. acc. SYN. Tendo, intendo, adduco. Applicare. Advērto, āpplīco, āppēllo, ădhřhěo. Sforzarsi. Cōnŏr, nītŏr, ēnītŏr, īncūmbo, mōlĭŏr. Contra-stare. Rīxŏr, jūrgŏr, āltērcŏr. Combattere. Pūgno, certo, decerto, confligo, dimico, congredior. Andare. Eo, tendo, proficiscor. J Non libet în tales animum contendere curas. Ovid.

Contentio, onis, f. Travaglio, sforzo, questione. SYN. Nīsns, lābor, conātus. Rissa, contesa. Līs,

rīxă, jūrgiūm, discordiă.

Contentus, a, um. Contento, soddisfatto, lieto, allegro. Luxuries nunquam parvo contenta parấtũ. Lucan,

Conterminus, a, am. Vicino, confinante. Dude öritür terræ döműs est contermină nostræ.

Côntero, řs, trīvī, trītūm, ere. Stritolare, tritare. Act. acc. SYN. Tero, attero, protero, calco, conculço. Consumare. Absūmo, consumo, confřeřo. ¶ Conterit, et tristis Hecatera carmina miscet. Ovid.

Conticeo, es, cui, ere, n. Tacer insieme. SYN. Tăceo, sileo, reticeo, conticesco. Conticuere ömnes, intentique öra tenebant. Virg.

Conficinium, ii, n. Tempo di silenzio. SYN. Concubium. In conticinio, vel crepusculo noctis

(seaz.). Gaz.

Contiguus, a, um, Contiguo, unito, che si tocca. a lato, accosto. SYN. Jūnetns, adjunctus, vicinus, propinquus, propior, proximus. \ Contiguas hăbăere domôs, ubi dicitur altam. Ovid.

Continens, tis, adject. Temperato. SYN. Abstinens. temperans, castus, sobrius, moderatus, temperatus. Continente, che contiene. SYN. Tenens, complectens, includens.

Continenter, adverb. Senza interrompimento, SYN. Perpetuo, semper, assidue, continuo.

Continentia, &, f. Continenza, moderazione. SYN. Abstinentia, sobrictas, castitas, moderatio, tempërantia.

Continco, es, ai, tentam, ere. Contenere, rinchiuder deutro di se. Act. acc. SYN. Tenco, amplēctor, complēctor, includo, capio, comprehendo. Reprimere. Retineo, coerceo, frano, reprimo, cohibeo, tempero, moderor. 9 Continnīt, roseoque hac insuper addidit ore. Virg. Contingo, is, tigi, taetum, ere. Toccare. Act. acc. SYN. Tango, attingo. Statque super manibūsque dătās contingere habenās. Ovid.

Continuo, as, avi, atum, are. Continuare, seguitar di fare. Act. acc. SYN. Pergo, perago, persevēro. J Continuatque dapes, necnon vernaliter

īpsīs. Hor.

Continuo, adverb. Subitamente, via via, deliberatamente. SYN. Extemplo, mox, statim, cito, confestim, repente, protinus, illico, ocyus, ilicet, haud mora, subito. Continuamente. Semper, perpětůo. ¶ Háud mora, continuo matris præceptă facessit. Virg.

Continuus, a, nm. Perpetuo, continuo. SYN. Assiduus, perennis, perpetuus. Che ha continuazione. Continuatus, indivisus, indiscretus. PHR. Nunquam thus cessabit în pænas furor. Sisyphios üsque exercere labores. Finis alterius mali, grādus ēst futūrī. Rēdīt lābor āctus in orbēm. Continuus multis subitarum tractus aquarūm. Luc.

Contorqueo, es, torsī, tortūm, ere. Contorcere, ritorcere, rivolgere, lanciare. Act. acc. SYN. Torqueo, volvo, flecto, inflecto, verto, inverto, convērto, intorqueo, emitto, jaculor, vibro, conjicio. Spicula contorquent, cursuque, ictu-

que lacessunt. Virg.

Contortos, a, um, particip. Contorto, torto, avvolto. SYN. Tortus. intortus, flexus, inflexus. Lanciato. Emīssus, īmmīssus, conjectus, vibratus. Cünctatusque brevi contortam viribus hastam. Ovid.

Contra, præp. acc. Contro. SYN. In, adversus, ādvērsūm. A fronte, incontra. E regione, ex ādvērsā pārtě. A vicenda. Vīcīssīm. Contrā Neptanum, et Věněrem, contraque Minervam.

Contradico, is, xi, ctim, erc. Contraddire, dir contra, ostare, victure. Neut. dat., vel acc. rei.

SYN. Advērsor, repūgno, resisto.

Contraho, is, xi, etum, ere. Contrarre, stabilire concordemente. Act. acc. SYN. Constringo, convolvo. Ammaestrare, raccogliere. Cogo, congrego, colligo. Acquistare. Acquiro, comparo, concilio. Vēlāquē contrāhīmūs portūsque intrāmās āmicos. Virg.

Contrarios, a, am. Contrario. SYN. Adversas, dīvērsus, pagnans, repagnans, oppositus, amulus, înfestus, înimicus. PHR. Non bene junctārum discordia sēmina rērum. Corpore in ūno Frigidă pugnābant calidis, hūmentia sīccis. Scinditur incertam studia in contraria vülgüs. Virg.

Contremo, is, ŭi, čre, vel contremisco, is, tremŭi, trěmiscěrě. Temere, aver paura. ¶ Cöntrěmüit nemus, et silvæ intonnere profundæ. Virg.

Contribuo, is, ŭi, ūtūm, črě. Dar insieme, contribuire. Act. acc. rei, dat. pers. SYN. Tribno, āttrībuo, confero, præbeo,sappedita. Contribuere aliquid, jūncosaque littora Bedes. Ovid.

Contristo, as, avi, atum, are. Contristare, travagliare, dar malinconia. Act. acc. SYN. Alligo. Jūpiter hen mæsto contristat sidera vultu. V. Fl.

Controversia, æ, f. Contesa, contrasto. SYN. Contentio, lis, pagua, discrimen. I Declamatio controversiarum (phal.). Sid.

Controversus, a, um. Litigioso, conteso. SYN. In-

cērtus, anceps, dubius, ambiguus. Sin controversum dissentio subjiciet non. Aus.

Contrudo, is, sī, sūm, ere. Spingere per forza. SYN. Trudo, întrudo, compello, împello, conjicio. Hās igitur cum ventus agens contrusit in ünüm. Lucr.

Contubernatis, is, m. f. Compagno di camera. SYN. Södālis, socius, convictor, domēsticus. Sălāx tăbērnă, võsquě contubernālēs (scaz.). Cat.

Contumacia, &, f. Contumacia. SYN. Obstinatio, pērtīnāciā. Disobbedieuza, orgoglio. Arrōgāntiā,

fāstus, supērbia.

Contumax, acis, adject. Disubbidiente, caduto in contumacia. SYN. Pērtināx, öbslinātus, pērvicāx, ārrogāns, supērbus, rebellis, obfirmātus. ¶ Nēc mē dīxēris ēssē contumācem (phal.). Mart.

Contumetia, æ, f. Villania, gravezza, inginria. SYN. Injūriă, conviciūm, călūmniă, opprobriūm. ¶ Dŏcet execrandas ferre contumelfas (jamb.). Prud.

Contumeliosus, a, um. Ontoso, schernevole, rampoguoso, ingiurioso. J Nec te barbara contu-

mēlĭōsī (phal.). Mart.

Contindo, is, tūdī, tūsūm, ere. Ammaccare, dibattere, pestare. SYN. Tundo, ferio, percutio, frango, contero, obtero, comminuo. Abbattere, addoleire. Domo, edomo, placo, emollio, mitigo. J Contundet, moresque viris et mænia ponet. Virg.

Gonturbo, as, avi, atum, are. Conturbare. Act. acc. SYN. Türbo, pērtürbo. Impedire, confondere. Confundo, misceo, pērmisceo. 🖣 Conturbāre animam consuevit corpore in ipso. Lucr.

Contus, i, m. Asta lunga. SYN. Vēctis, sudēs. Bastone a due punte. Hāstā. EP. Dūrus, ahēnus, fērrēŭs, longās, acūtūs, fērrātūs, tratālīs, pūgnāx, acērnus, teres. PHR. Ipse ratem conto săbigit, velisque ministrat. Daris naves detrudere contis. Dum ferratis per marmora contis Discursant. Irritant alfi longis incendia contis. ¶ Ferratasque sudes et acuta cuspide contos.

Contusus. a. um, particip. Ammaceato, pestato. SYN. Fractus, percussus, tritus, obtritus. Ignotūs pēcorī, nāllo contūsus aratro. Catul.

Convăteo, es, ňī, ĭtūm, ere, u. Guarire, restutirsi a sanità, risanare. SYN. Văleo. convătesco, ex morbo recreor. Hæredem scripsit me Numa, convälüit (pent.). Mart.

Convallis, is, I. Fondo, luogo basso e profondo. valle. SYN. Vällis. PHR. Campus, quem collibus undique curvis Cingebant sylva, mediaque în vâllě thěátri Circhs črát. Vállis, quâm dēnsīs frondibus ātrum Urget utrinque latus. Lūcus, et obscārīs claudant convallibus umbræ. Virg.

Convaso, as, are. Far fardello, affardellare. SYN. Vāsā colligo, ahčo. J Convasare nelas fuerīt,

ceū fālcĕ răpācī. Fill.

Convecto, as, avi, alum, are. Porture, menare. Act. acc. SYN. Včho. convěho, tránsvého, léro, tránsporto, transfero. Convectare juvat prædas, et vīvērē rāptō. Virg.

Convello, is, velli, vel vulsi, vulsum, ere. Svellere, tor via per forza. Act. acc. SYN. Vello, avello, evello, revello. 9 Vincere, nee dure poteris convellere ferro. Ving.

Convena, æ, m. f. Straniere, straniero, forestiero. SYN. Advěná, protingus, pěregrinus. In his frequentes convenæ degunt locis jamb.). Prud. Conveniens, tis, adject. Conveniente, convenevole, competente. SYN. Aptus, decens, idoneus, accommodus, congruens, appositus, consonus, con-cors, consentaneus, ¶ Conventens homini est hominem servare voluptas. Ovid.

Convenienter, adverb. Convenientemente, debitamente, a proposito, giustamente. SYN. Aptē, de-cēnter, appositē. J Vīvere nātūrā sī conve-

niëntër oportet. Hor.

Convenientia, &, f. Convenienza, convenevolezza, accordo, SYN. Concordia, consensus, consensio.

Convenio, is, veni, ventum, ire. Ammassarsi, accordarsi. Neut. SYN. Coco, concurro, confluo, congregor, colligor. Visitare, Viso, inviso, adeo. Esser d'accordo. Consentio, congruo, consono. f Conventunt, stratoque super discumbitur öströ. Virg.

Convenit, impers. E conveniente, spediente. SYN. Congruït, decet, conducit, expedit, par est. Scouvenit Evandri victos discedere ad urbem.

Virg.

Conventicutum, i. Adunanza, combriccola. Tunc conventicula îpsorum post taliă dictă. Juvenc. Conventum, i, n. Accordo, convenzione. SYN. Fa-

dŭs, pāctūm, pāctă lēx.

Conventus, us, m. Rayunamento, congregazione, capitolo. SYN. Cottus, consessus, turba, concilium. S Conventus trahit in medios, turhamque

sonantem. Virg.

Converto, is, ti, sum, ere. Trasmutare. Act. acc. SYN. Vērta, invērta, mūta, immūta, commūta, transformo. Ritornave. Verto, obverto, circumăgo. Lanciare. Conjicio. Let potes în totidem classes convertere Nymphas. Virg.

Convictor, oris, m. Compagno di tavola, o di stanza. SYN. Conviva, comes, sodalis. Ille ego convictör, densöque domesticus usu. Ovid.

Convictus, us, m. Il convicere. PER. Socius victus.

Socia mēnsa, domus.

Convinco, is, vici. victum, ere. Convincere, provar altrui il suo delitto. Act. acc. SYN. Vinco, ēvīnco, prŏbo, ārgŭo.

Conviciator, oris. m. Oltraggiatore, ingiuriatore. SYN. Mălědicůs, călūmuiator. J. Conviciator

sēntĭāt (jamb. dimet.). Prud.

Convición, arís, atús, arí. Dir villanic. Depon. dat. SYN. Călūmuĭŏr. PER. Conviciă jāctāre, dicere, vomere, fundere, elfundere. Dietis mordērē. Probrīs vēxārē, Incēssērē dīctīs. Proscīnděrě cármíně. Dîrá prěcári. Aspěrá dicěré verbá. Pětůlántí læděrě linguá. Stělidæ conviciá fûn-

děrě linguæ.

Conviciom, ii, n. Diffamazione, ingiuria di parole. SYN. Călumniă, probrum, injuriă, măledictum, scommă, opprobrium. EP. Atrox, dirum, asperūm, iniquūm, grave, molestam, fædam, tarpe, rūsticūm, fālsūm, vānūm, raūcūm, vägūm, injūriosām. PHR. Quid queror, et toti făcio conviciă coelo? Tremula conviciă dicere lingua. Movent rixas, conviciaque aspera miscent. Neve în me stălida conviciă fundere lingua. Ovid.

Conviva, &, m. Desinatore, convicante. SYN. Convictor, combibo, compotor. EP. Dalcis, gratus, comis, latus, hilaris, facetus, avidus, procax, īnsānus, ēbrīus, madidus, vocātus, optātus, ādmīssus, expectatus. PHR. Haud alio vultu, quam si cônvivă, jăceret. Înter plenă meriredimitus pocula sertis. Tyrii per limina longa frequentes Convenere, toris jūssī discumbere pietis. Sive operum vacuo gratus conviva për îmbrëm. Hor.

Cōnvīvātŏr, ōrĭs, m. Couvitatore. ¶ Söd cōnvīvā-tōrĭs ŭtī dŭcĭs īngčnĭūm rēs. Hor.

Convivium, ii, n. Convito, splendido desinare, o cena. SYN. Mēnsă, dăpēs, epulæ, ferculă. EP. Laŭtūm, pingne, opimum, celebre, splendidum, sölemně, mägnificům, regiúm, regálě, súpěrbūm, latūm, dūleč, festīvūm, snave, vinosum, înstructum, părătum, luxuriosum, geniale, Hyměná úm. PHR. Miscebant festis conviviă laută diebus. Pinguiă sub viridi celebrant conviviă fröndě. Spléndídă régáli fécit cönviviă lūxū. Lūxūriosa parant laūtis convivia mensis. S Et mūlto in primis hilarant convivia Baccho, Virg. Vid. Convivor.

Convivo, is, xī, ctūm, črč. Mangiar in compagnia, vivere in compagnia. Neut. SYN. Una, simul vivo, dēgo. ¶ Non Convivere, sēd vidēre sāltēm

(phal.). Mart.

Convivor, aris, atus, ari. Convitare, chiamare a convito, mangiare in compagnia, far banchetto. Depon. SYN. Epülör. PER. Convivia curare, părārē, ăgitarē, celebrare. Dăpes, epulas înstaurāre, instituere. Dapibus epulāri. Festīvās cělěbrárě dăpěs. Epůlis văcárě, indůlgérě. PHR. Dūleia cūm mūlto celebrat convivia Baccho. Mūtuaque inter se læti convivia curant. Înstituunt de more epulas, festamque per arbem. Regifice extractis celebrat convivia mensis. Lūx ŭriant, ep ŭlisque vacant genialibus. Exstruimusque toros, dapibusque epulamur opimis. Pătriisque epulandum apponere mensis. Tum văcăi curis vicino în littore mensas, Instituunt, fēstoque agitant convivia lūdo. Lūcis pars optimă mensæ Est dătă. Epulis onerant mensas, ēt plēna reponunt Pocula. Certatim instaurant epulas, atque omine magno Crateras læti statuunt, et vină coronant. Quod convivaris sine me tam sape Luperce. Mart. (Convivii descrip, vide apud, Virg. Æneid, 1. At domus interior, etc.)

Convocatus, a, am, partic. Invitato, chiamato, congregato. SYN. Vŏcātŭs, āceītŭs, concitŭs. Sed convocatús, vocis, et citharæ sono (jamb.).

Sen.

Convocare, as, avi, atum, are. Convocare, chiamare per far adunanza. Act. acc. SYN. Voco, advoco, accerso, congrego. • Convocat aternós ad soa festă Deos pent.). Ovid.

Convoto, as, avī, atūm, arč, n. Volur insieme.
SYN. Advoto, accūrro, concūrro, couvento. Convolat ad prædam summa Jovis ales ab arce. Pass.

Conus, i, m. Cima del morione o della celata. PER. Apēx galer, vel cassidis. Et levis excūrsā micuīt rūbīgine conus. Claud.

Cooperio, is, ii, erlum, ice. Coperchiare, coprire, ricoperchiare. Act. acc. SYN. Operio, condo, abscondo, recondo, occulto, occulo, obduco, tego, contego, obtego. 4 Caoperiant maria ac terras împensă săperne. Luc.

Coopertus, a, um, partic. Coperto. SYN. Opertus, teetus, contectus, occultatus, reconditus. Sic āreānā vidēt tāntis cööpērtā figūrīs. Prud.

Coorior, îris, vel eris, ortas, îri. Nascere insieme.

Depon. Donec flammai fulserunt flore coorto.

Cophinus, ī, m. Cofano, corbello. SYN. Corbis, arcula, calathus, canīstrūm, cīstula. J Jūdæīs quorum cophinus fænumque supellex. Juv.

Copiă, x̄, f. Copia, abbondanza, moltitudine, massa. SYN. Fertilităs, übertăs, ăcervăs, cămilits, vis. Autorità. Pötestăs, făcultăs, jūs, veniă, lībertās. EP. Āmplā, îngēns, largā, multă. fertilis, fœcundă, dives, aŭreă, felix, beătă, lŏcuples, ŏpulentă. PER. Fœcundă cornu copiă divite. Pleno copiă cornu. Densior hine soboles, hine largi copiă lactis. Înopem me copiă fect. Necnon et socii, quaecunque est copiă lacti. Necnon et socii, quaecunque est copiă lactis. Virg. Lond. Post mensem prădă copiă major erit. Castăneă molles, et pressi copiă lactis. Virg. Expl. poet. I poeti parlano spesso del corno dell'abbondanza, quale fingono esser uno di quelli di Amaltea, capra che allatto Giove, a cui lo stesso Giove die virtu di abbondare di tutte le cose.

Cōpřæ, ārūm, f. plur. Stuolo, truppa. SYN. Āgměn, ăcřēs, ēxērcřtůs, tūrmă, còhōrs, phălānx, cătērvă, lěgřo, mănīplůs. ¶ Ōmnēs běātī cōpřās trăhēns

rūris (scaz.). Mart.

Copiosus, a, um. Abbondevole, fornito. SYN. Abun-

dans, fecundus, über, fertilis.

Cōpŭiă, æ, f. Guinzaglio, legame. SYN. Nexus, cătenă, nodus, ligamen, vinculum. Congiunzione. Conjunctio, commixtio, connexio. ¶ Copula detrălitur cănibus, quos illă sequentes. Ovid.

Cōpŭio, ās, āvī, ātūm, ārč. Copulare, unir insieme, congiungere. SYN. Nēcto, cōnnēcto, vīneto, jūngo, cōnjūngo, līgo, cōllīgo. ¶ Cōpŭlāt īntīrmīs, nēc sūnt cōncōrdĭā frænā. Paul.

Coquină, æ, f. Cucina. SYN. Culină. § Forum coquinăm qui vocânt stulte vocânt. Plaut.

Cǒquo, ĭs, xī, ctūm, ĕrĕ. Cuocere, cucinare, far la cucina. Act. acc. SYN. Ēxcŏquo, īncŏquo, cōncŏquo, pērcŏquo. PER. Cībūm īgnĕ, vel lāmmā möllīrĕ. Cārnēm īgnĕ, flāmmīs tōrrērĕ. PIIR. Ābscīssāmquĕ dŏmāt cārnēm fervēntībūs ūndīs. Sūnt hērbæ dūlcēs, sūnt quæ mītēscērē flāmmā, Möllīrīquĕ quĕānt. Sūppŏsītūm cīnĕrī pānēm sŏcšīs pārāt. Frūgēsquē rčcēptās, Ét tōrrērē pārant flāmmīs, ēt frāngērē sāxō. Pārs īn frūstā sēcānt, vērňbūsquē trēmēntīā figūnt, Līttŏre āhēnā locānt ālīī, flāmmāsquē mǐnīstrānt. Ālque ītā sēmīnēcēs pārtīm fervēntībūs ārtūs. Möllīt āquīs, pārtīm sūbjēctō tōrrūtī īguī. ¶ Mītīs māprīcīs cŏquĭtūr vīndēmiā sāxīs. Ving.

Cŏquús, ī, m. Cuoco, cuciniere. EP. Ātēr, nīgēr, Vūlcānī us, fūmī lēr, ūnetus, pīnguīs, sērdīdus, fætīdus, savuš, clāmosus, sāvuš, clāmosus, sollīcītus. PER. Ōrē nīgēr. Crīnē sērdīdus. Fūmo pāstus. Fūlīgīnē tīnctus. PHR. Cūjūs fācīcs cācābus āltēr ādēst. Cuī shā sördentēm pīnxērūnt ārmā cölörēm Frīxūrā, cucumā, scāphā, pātēllā, trīpēs. Laūtās dēxtēr coquus āppārāt ēscās. ¶Ēt potēs hūne sāvo trādērē

dūre coqno? (pent.). Mart.

Cor, cordis, n. *Cuoré*. SYN. Pēctus, præcordis. Spirito. Mēns, animus. EP. Ācrē, vīvum, salīens, vīvidūm, molvilē, avidūm, vēgētūm, calēns, calidūm, fērvēns, tēnērūm, mollē, pūrpūrēūm. PER. Lēvibūs pēnetrābilē tēlīs. PHR. Īmo īn cordē pūdor. Tēnēro rīgīdūs stāt tibi cordē lapis. Sanguinis et vītā fons cor dē pēctoris antro Vītālēm spārgīt pēr calēri mēmbrā cal lorem, Molle cor ad timidas sie hahet ille preces (pent.). Ovid.

Coration, vel cărallium, îi, n. Corallo. EP. Durum, sălidum, liquidum, fragile, tenerum, rubeum, ôrătinăs, vel Cörāllinăs, ă, ūm. Di corallo. § Ēt posučre înter virgūltă corāllină cippos. Mill.

Cōrām, prap., vel adv. In presenža, faccia u faccia, dinanzi. SYN. Prē, āntē, pălām. PER. In conspēctū. În veulis. Antē orā. Antē veulis. Pēstquam introgressi, ēt cōrām dătă cōpla fāndī. Virg.

Corax, acis, m. Corvo. SYN. Corvas.

Cörhis, is, m. f. Cofano, cestone, gabbia. SYN Cīstă, călăthūs, cănīstrūm, cīstūlă. ¶ Cōrb tŭlīt, vērīquĕ fŭīt mēssōris imāgō. Ovid.

Cornită, x, t. Vascello da carico. EP. Grăvis. tārdă. V. Navis. J Tārdiores quam corbitæsunt în tranquillo mări (troch.). An pisculentula

hōrĭa, anne corbītă (scaz.).

Cōreyră, æ, f. Corfù. SYN. Phœŭetă. EP. Tontă. potens, æquereă. ¶ în portû Coreyra tho seo lævă vetatur. Luc. Expl. Isola nel mare Adriatico, velebre pel nanfragio di Ulisse, e per gli orti d'Aleinao.

Cördātňs, ă, ūm. Uomo prudente, coraggioso. SYN. Prūdēns, consultňs, săpřens, săgax, solers, perspřeax, subtīlřs, îngenřosůs. At te, cui săpřens

făit, et cordată jăventus. Mant.

Cordotium, ii, n. Cordoglio, affanno. I Sitque tui mihi mēns conscia cordolii (pent.). Text. Cordubă, x. f. Cordova, città nella Spagna. I Nec decus aurifeix cessavit Cordubă terrx. Sil.

Expl. Città nella Spagna, patria dei due Seneca

e di Lucano poeta.

Covē, indeel. Ébreo, che si ribello contra Mosè ed Ironne, e fu punito insieme con Datan ed Abiron. EP. Împiŭs, sečlerātūs. sēdītīosūs, rēbēllīs. Coriāceus, ă, ūm. Di cuojo. PER. Ex coriō fāctūs.

¶ Ĭtřá stringéhát látě cörtáceá zöna. Pass. Cörtágo, inis, f. Sorte di malattia. ¶ Táběm fűrörémyé, cörtáginém strůmám (scaz.). Scal.

Coriandrum, i, n. Coriandolo. J Vellit et exiguo

coriandră trementiă filo. Virg.

Cŏrīnnă, æ, f. Nome di poetessa, che fiori al tempo di Ovidio. EP. Dōctă, cĕlehris, īnclytă, sōlērs, fācūndā. ¶ Nōmině nōn vērō dīctă Cŏrīnnă mĭlī (pent.). Ovid.

Cörinthiäcus, ä, ūm. Di Corinto. SYN. Cörinthiüs.

¶ Jāmque Cörinthiäci carpebānı littörä Pönti.

Ovid.

Cărinthiăs, ă, ûm. Di Corinto. SYN. Cărinthiăcăs, ă, ûm. Expl. Nell'incendio della città di Corinto i soldati avendo gettato nel fuoco un gran numero di statue, l'oro, l'argento edi rame si mescolarono insieme, dal che si formò una specie di ottimo metallo, il valore del quale suesse volte sorpassava quello dell'argento, e qualche volta ancora quello dell'oro.

Cŏrīnthus, ī, f. Coriuto. SYN. Ephyrē. EP. Āltā, īnelytā, dīvēs, pötēns, sūpērbā, vētūs, āntīquā, īnsīgnīs, clarā, nobilīs, tūrrītā, bīmārīs, ēquorēs, Grājā, Pyrēnīs, Ephyræā. PER. Ūrbs Cörīnthācā, bīmārīs, Ephyræā. Cŏrīnthācā āreēs. Āreēs Ephyræā. Cŏrīnthācā.

Cenchræä, Ephyræä, Corinthiäca. Nöbilis ære Corinthus. J Adriacumque patens late bimaremque Corinthum. Ovid. Expl. Corinto, città dell' Acaja nello stretto del Peloponneso, celebre pel suo metallo.

cöriūm, iī, n. Cuojo, cojame. EP. Ātrūm, nigrūm, fūscūm, dūrūm, pīnguč, ūnetūm, lævč, Phænicčūm. ¶ Ūt canis ā corio non absterrebitur

uncto. Hor.

Görnicen, inis, m. Suonator di corno. SYN. Tibicen. ¶ İlline cörnicines, hine præcedentiä lönge. duv.

Côrnicor, ārīs, ātūs, ārī. Gracchiare. brontolare.

Depon. SYN. Gārrīo, ōccino, mūssīto. ¶ Nēscio quid tēctām grāvē cōrnīcārīs inēptē. Pers.

Cörnīcňtă, ŵ, f. Picciola cornacchia. ŠYN. Cörnīx. ¶ Grēx ăviūm plūmās, mŏvčās cörnīcňtă rīsūm.

Hor.

Cörniger, ă, ûm. Cornuto. SYN. Cörnütis, cörnifer, cörnigerüs. § Cörniger hinc Taurüs rüptis expellitür ündis. Ovid.

Cōrnǐpēs, ĕdǐs, adject. Chi ha i piedi di corno. Cōrnĭpĕdēs ārcēntŭr ĕquī, quōd līttŏrĕ cūr-

rum. Virg.

cornix, řeřs. Cornacchia. SYN. Cörnīculă. EP. Ātră, nigră, fūscă, ānnōsă, vīvāx, longāvā, raūcă, lòquāx, gārrūlă, īngrātă, īmprobă, in fāndă, prāsāgā, sinīstrā. ferālīs, rāpāx. PER. Āvīs, vel völucrīs īnvīsā Minervā. Fātī prōvīdā. Plūvvā vātēs. Plūvvīsā minejā lūcīs. Sācūlā pāssā növēm. Sāclīs vīx mortītūrā novēm. PHR. Tūm cornīx plēnā plūvvām vorāt īmprobā vocē. Longăquē prodūcāt vīvāx cūm sācūlā cornīx. Tēr trēs hūmānās ātātēs gārrūlā cornīx Exsūpērāt. Tēr trīā sācla hōmīnīs trānsmīttīt gārrūlā cornīx. Hōs novītēs sūpērāt vīvēndo gārrūlā cornīx. Sācpē sīnīstrā cāvā prādīxīt ab īlīcē cornīx. ¶ Vīvīt ēt ārmīgērā cornīx īnvīsā Minervā. Övid.

Cornu, n. indecl. plur. Cornua, uum. ibus. Corno, tromba. SYN. Æs. tuba, lituus, classicum, buccină. Arco. Arcus, nervus. EP. Acutum, durum, ferum, minax, sævum, rigidum, pugnax, forte, vălidum, ramosum, procerum, geminum, curvum, recurvum, aduncum, tortum, flexum, intörtüm, flexile, inflexum, lünare, sinuatum, āddūetūm, strictūm, tēnsūm, intēnsūm, distortům, pătůlům, žerčům, Martiam, bellicům, raŭcum, querulum, horrisonum. PER. Natum, innātūm frontī cornū. In sua terga recurvum. PHR. Quæ bös arma gerit. In cornna celsus. Tum vitulus, bima curvans jam cornua fronte. Protinus inflexo Berecvuthia cornua flabit. Cornaque recurvo Tartaream intendit vocem, Torva Mimālloneis implērunt cornua bombis. Curvo dîrexît spîcălă cornû. Deprompsit phăretra cornuque infensă tetendit. Viderat adducte torquentem cornua nervo. Ovid.

Cörnüm, I, n. Corniola, frutto del corniolo. EP. Aŭtumnalê, rübicundum, cruentum, lăpidosum, sylvēstrē, sangulučum. PHB. Cornă vepres, et prună ferant. Lăpidosă rübeseve cornă. ! Quinquennes öleas est et sylvestriă cornă. Hor.

Cörnüs, î, vel üs, f. Corniola, dardo. SYN. Hāstă, tēlūm, lāncĕā, jācūlām, hāstīlē, spīcūlūm, sāgīttā. EP. Āltā, procērā, dūrā, āspērā, rīgīdā, āptā, āccommodā, strīdēns, strīdūlā, tīkā, trēmčbūndā, crūēntā, sānguinčā. PER. Bēllīs āccommodă. Et bouă bello cornăs. Conjecto sternit jăculo, volăt Itălă cornăs. Virg.

Cornotis, ă, nm. Cornuto, che ha le corna. SYN. Corniger. J Occibuit tandem cornoto ardore

pětītůs. Mart.

Cŏraenus, ī, m. Corebo. SYN. Mỹgdönidēs. ¶ Nôn tulit hāne spēciem furtātā mente Coraenus. Virg. Hist. Figlio di Midone, che amò sommamente Cassandra, figlia di Priamo, e renne in soccorso di questo ve nell'assedio di Troja, ove fu ucciso da Peneleo.

CŏrōHá, x, f. Coronetta, piecola corona. SYN. Vittă, sērtūm, cŏrōnā. ¶ Et mödŏ sōlvēhām nostrā dē

fronte corollas. Prop.

Corona, & , f. Impero , corona. SYN. Diadema, sceptrum, împerium. Ghirlanda. Vittă, sertum, corolla. Cerchio d'uomini. Turba, cœtus, conciliūm. EP. Clārā, insignis, sacrā, nobilis, rēgiā, rēgālīs, aūrēā, pīctā, aūrātā, gēmměa, stēllātā, gēmmĭfērā, pūlchrā, děcōrā, splēndĭdā, fülgēns, corūsca, pretiosa, nitens, nitida, festa, triumphālis, laurčā, subtīlis, nexā, nexilis, implicită, frondens, floridă, vernans, floricomă, odorată, viridis, odoriteră. PER. Verno de flore coronă. Fülgens auro rădiante. Temporă cingens. Gemmis, aŭroque micaus. Gemmis corūscă. PIIR. Rūre puer vērno primum de flore coronam Fecit, et antiquis imposnit Laribus. Tempora sūtilibūs pingūntūr tecta coronis, Et lätet înjecta splendidă mensă rosa. Protinus accedant Charites, nectuntque coronas. Sertăque celestes împlicitură comas. ! Dignă dăbīs, prīmām mērŭī quī laūdē coronām. Virg.

Cŏrōnă, ā, f. Seguo celeste. I poeti finsero che questo seguo fosse la corona d'Arianna. EP. Gnōssĭă Gnōssĭācă, Ărĭādnēā. PER. Crēssă puĕllă, Ărĭādnēūm sīdūs, Stēllā cŏrōnā. Ātque

Ariāduēā calēstiā signā coroua.

Cörönāriús, ă, ūm. Cosa da far ghirlanda di fiori.
Cörönātús, ă, ūm, particip. Coronato, incoronato.
SYN. Cīnctňs, præcinctňs, cīrcūmdātús, āmbītňs, rēdimīttňs. PER. Cörönā cīnctňs, ōrnātús, exornātús. Corōnā, dlademāte, laūro, rāmīs, sērtīs, vel fölis einctňs, præcinctňs, ōrnātús, vinctňs, rēvinctňs, cīrcūmdātňs, vēstītňs, īnsīgnītňs. rēdimītňs. Onatūs viridī tempora pāmpinō. Ödörātīs cāpňt finsīgnītá cörönīs. Fēstā tröndē rēvinctňs. Īllē eapht flavnm laūro Pārnāssīdē vinctňs. Ēt cāpňt flavnm laūro Pārnāssīdē vinctňs. Ēt cāpňt ātque hůměrôs plēxīs rēdimītē cörönīs. Ipsē cāpňt tönsā föliīs örnātňs ölivæ. Bācchē rācēmĭfērōs hēděrā rēdimītē cāpīllōs. ¶ Sæpē cörönātīs stīllānt ūnguēntā cāpīllīs. Ovid.

Cŏrönes, ĭdĭs, f. Sommità, altezza, estremità, cima. SYN. Cūlmēn, ăpēx, căcūmēn, vērtēx, fâstīgiām. Fine, perfezione. Finīs, tērmīnūs, cōmplēmēntūm. Sī nīmīām vidēor, sērāquē corō-

nide longis. Natt.

Göröno, ās, āvī, ātīm, ārē. Coronave, inghirlandare, porre o mettere corona. Act. acc. SYN.
Gingo, prāvēingo, āmbīo, cīrcūmdo, rēdīmīo.
PER. Cörönā cīngo, āmbīo, örno, ēxōrno, cīrc
cūmdo, rēdīmīo. Corōnā, laūrō, rāmīs, sērtīs,
vel fölīis cāpūt, frontēm, tēmpörā, crinēs, còmām, vel cāpīllos āmbīo, cīngo, prāveingo, vīncio, circūmdo, rēdīmio, vēlo, tēgo, vēstio, ōrno,
ēxōrno, īnsīgnīo. Impōnērē cŏrōnām. Sērtă
dārē cāpīlī. Impōnērē sērtā cŏmā. Innēctērē

sērtīs tēmpŏră. Möllībūs īntēxere sērtīs căpūt. Cīngere Ilore cāpūt. Præcīngere flore cāpīllos. Meritās virīdī cīngere fronde comās. Rēdīmīre, revincīrē tēmpŏrā sērtō. Vēlāre tēmporā laūrō, vel myrtīs. PitR. Ænēās vēlāt mātērnā tēmpŏrā myrtō. Vīncīre novīs tēmporā frondībūs. Sūā tēmporā frondībūs ornānt. Merītos ornāt diādēmāte crīnēs. Cæterā popūleā vēlātūr frondē jūventūs. Sīc lātūs, cīngīt virīdāntī tēmporā laūrō. Ore fāvēte omnēs, ēt cīngīte tēmporā rāmīs. Laūroque līnnēctītē crīnēm. Frondēntī tēmporā rāmīs zaūrojās cīnāt. Tēmporā popūlēā fērtūr vīnxīsse coronāt. Virg.

Côrpŏrĕŭs, ă, ūm. Corporale, corporeo, che ha corpo. SYN. Côrpŏrālis, ¶ Côrpŏrĕæ ēxcēdūnt pēstēs, pēnitūsquĕ nĕcēsse ēst. Virg.

Corpus, Viis, n. Corpo. SYN. Ārtūs, mēmbrā. EP. Ālbūm. cāudidām, niveūm, pūlehrūm, dēcērūm, fārmēsūm, gerēgitām, nitidām, fīrmūm, cēdēstē, ágilē, rēbūstūm, fērtē, vālidūm, mollē, tēnērūm, grācilē, infīrmūm, dēbilē, īgnāvūm, frāgilē, lānguidūm, ægrūm, tērrēnūm, mortālē, cadūcūm, morbūsūm, pūtridām. PER. Corporisārtūs, mēmbrā. Corpöris pondūs. Ānimæ cārcēr. Mēmbrōrūm compāgēs. Mortālē lītūm. Molēs corpōrēa. Pātiens lābūrūm. PHR. Tēnērqnē nitīdī corporis cēcidīt dēcor. Pūlehrō vēnīcīns īn corporē virtūs. Vālidā corporē fortīs erāt. Ēt vālidos mēmbrōrum ārtūs, māgna ossā, lācērtōsque Ēxūtt. § Sūnt mihi bīs sēptēm præstāntī corpore Nymphæ. Virg.

Cörpüscülüm, î, n. Corpicciuolo. SYN. Cörpüs.

Quantulă sint höminüm cörpüscülä creditür

ölīm. Juv.

Corrado, ĭs, sī, sūm, ĕrĕ. Togliere, levare ad altri per forza. Act. acc. SYN. Rādo, ābrādo, ērādo. Ārgūmēntă fidēm nostrīs corradĕrĕ dīctīs. Lucr.

Correpo, is, psī, ptūm, ĕrĕ. Rampicarsi, andar per terra. Ā könitrū cuī non correpūnt mēmbră păvorĕ. Lucr.

Corrideo, es, si, um, ere, n. Ridere. J Omnia corrident concepta luce diei. Lucr.

Cörrigiä, ä., f. Cintura di cuojo. J Quæ ligät ëxcëssäs humilis cörrigiä pläntäs. Cörrigiämquë pědům quöniam est nön sölvere dignus.

Corrigo, is, rēxī, rēctūm, ĕrē. Emendare, ammendare, correggere. Act. ace. SYN. Cāstīgo, ēmēndo, cŏērcĕo. Cambiare. Mūto, īmmūto. PER. Ērrōrēs dēlērē, pūngĕrē, ēxpūngĕrē. Rēddērē, trādĕrē īncūdī. Dōctīs ērrātā lǐtūrīs pūngĕrē, tīmā mōrdācīus ūtī. Vŏcārē ād jūdīcīum līmā. PIR. Sāpe ĕgŏ cōrrēxī sūb tē cēnsōrē lǐhēllōs. Ēmēndārē jŏcōs ūnā lǐtūrā pŏtēst. Ēt sūh jūdīcīum sīngūlā vērbā vŏcās. Mānus ūltīmā cæptō Dēlūtt. Dōctīt ēt scriptīs ūltīmā līmā mēīs. Corrigēre, ēt lōngī tērrē lābōrīs ŏnus (pent.). Ovid.

Cōrripio, is, ŭī, rēptūm, ĕrĕ. Prendere, grappare.
Act. acc. SYN. Ārripio, cāpio, āccipio, cōmprēhēndo. Riprendere, castigare. Ārgŭo, rēdārgŭo,
cāstīgo, plēcto, ōhjūrgo, pūnio. ¶ Cōrripiiērĕ
săcram ēlīigiēm, mānibūsquĕ crūēntīs. Virg.

Corroboro, as, avī, atūm, arč. Corroborare, confermare, fortificare. Act. acc. SYN, Röböro. fīrmo, confīrmo, vallo, mūnio. ¶ Lougior insuētūm rēbūs corroborat ūsūs. Mant. Côrrôdo, ĭs, sī, sūm, ĕrĕ. Corrodere, consumare a poco a poco. Act. acc. SYN. Rōdo, ārrôdo, cīrcūmrōdo. ¶ Côrrōdēt sănīēs, ēt pūtrǐdă côntrăliĕt össä. Calph.

Corrogo, ās, āvī, ātūm, ārē. Dimandare, ammassare da tutte le parti. SYN. Rögo, pēto, quæro, pōstĭlo, cōngrēgo, cŏācērvo, āccūmĭlo. ¶ Nēc pārvo mēndīcāt ŏpēs, nēc cōrrogāt aŭrās. C. Sev. Corrosūs, ā, ūm, particip. Corroso, rosicato. SYN.

Rosus, arrosus, circumrosus. 9 Sall'iceret, totum

corrosis ossibus edit. Jnv.

Corrugo, as, avī, atum, are. Increspare, ridurre in crespe. Act. acc. J Corrugat nares, necnon et cantharus et lanx. Hor.

Cörrünno, ĭs, rūpī, rūptūm, ĕrĕ. Corrumpere. Act. acc. SYN. Fœdo, dēprāvo, vitĭo, contāmino, läbĕfācto, dēstrŭo. ∫ Cērnis ŭt īgnāvūm corrūmpānt ôtiă corpūs. Ovid.

Corruo, is, ruī, rutum, ere. Profondarsi, cadere, sprofondarsi. Neut. SYN. Ruo, lābor, collābor, cado, coneido. ¶ Corruut, explorat. Quæ post-

quâm formă sărque. Ovid.

Corrüptelă, m., f. Corruzione, putrefazione. SYN. Corrüptio, pērniciēs, vitiūm, lābēs, pēstis, contāgiūm. § Corrüptēlă, dolūs, commenta, insomnia, sordes. Prud.

Cōrsică, & f. Corsica, isola del mar Ligustico. SYN. Cōrsis, ĭdis. Popoli. Cōrsī, ōrūm. ¶ Mēllē sŭb īnfāmī Cōrsică mīsit ăpīs (pent.). Ovid. (Mellis enim ferax est, sed amarissimi).

Cortex, ĭcĭs, m. Corteccia, crosta, buccia, scorza. SYN. Lǐhēr. EP. Ārbörĕŭs, möllīs, tener, levīs, tenuš, fragīlīs, glaūcūs, vīrīdīs, āmārūs, crāssūs, pīnguūs, tňmīdūs, cāvūs, rīmosūs, cavātūs, sīccūs, arīdūs, dūrūs, rīgens, rūgosūs. PER. Rāptūs dē sūherē. Ērēptūs roborē cortex. PHR. Dūm novūs īn vīrīdī coālescīt cortīcē rāmūs. Sūmmā cortex levīs īnnātāt ūndā. Ērīpītūr fragīlīs nodoso roborē cortex. Orāquē cortīcībūs sūmūnt horrendā cavātīs. ¶ Pīnguĭā corticībūs sūdēnt ēlēctrā myrīcē. Virg.

Cortieens, a, um. Di scorzu. J Ducit croticeis

fluitantia retia signis. Aus.

Cortină, &, f. Trepiede. SYN. Tripūs. EP. Fātīdĭcă, præsāgā, prænūntiā, vērīdīcā, Dēlphīcā, Āpollīneă. Ĵ Ille aŭtēm: nēquē tē Phæbī cortīnā fēfēllīt. Virg. Expl. Tripode, donde Apolline dava i snoi oracoli.

Corvinns, a, um. Di corvo. f Et cum militia vo-

lucrīs corvīnus adeptus. Manil.

Görňs, ī, m. Vento che soffia dall'occaso. SYN. Cañrŭs, EP. Āspēr, fĕrōx, sævŭs, īmmītīs, præcēps, răpĭdŭs, īnsānŭs, hōrrĭdŭs, grāvĭs, nīmbōsŭs, īmbrĭfĕr. ¶ Flūctĭbŭs hībērnī condūnt ŭbĭ sīdĕră corī. Vido supra Caurus.

Corus, i, m. Sorta di misura. I Igne coros tritici

törreri, bisque farina. Fill.

Cŏrūsco, ās, āvī, ātūm, ārē. Balenare, apparire il baleno, lampeggiare. SYN. Fūlgeo, rĕfūlgeo, lūcēo, mīco, nītēo, splēndēo, splēndēsco, rādīo. Girare a guisa di ruota, lanciare. Mŏvēo, rōto, vihro, jācūlor, īntōrquēo. § Cūnctāntī tēlum Āmēās lātālē cŏrūscāt. Virg.

Cŏrūscňs, ă, ūm. Corusco, risplendente. SYN. Cŏrūscāns, ārdēns, micāns, fūlgēns, fūlgidňs, rĕfūlgēns, rădiāns, lūcēns, lūcidňs, nitēns, nitidňs, rňtilňs, splēndēns, rňtilāns, splēndidňs. ¶Ēxūltāt

tēlīs, ēt lūce corūscus ahēnā. Virg.

Corvas, I. m. Corvo. corbo. SYN. Corax. EP. Ater, niger, obscenus, tūrpis, avidus ,vorax, raūcus, toqnax, erocitans, vocalis, garrulus, annosus, vivax, vividus, fatidicus, feralis, prænuncius, sinīster, fūnereus, īnfaustus, matus, Phæbeius, Dēlphicus, PER, Apollinis āles, Volucris Phobēra, Phoho sacer ales, Nancius imbris, Pluvio nûnciús aūræ. Trīste minans, Ferale canens. Raūcō gūttūrē ovāns. PHR. Trīstĭā nām crocitans, semper cănit omină corvus. Nigrantesque petunt projectă cădaveră corvi. Corvorum încrepuit densis exercitus alis. Albus ěrát quondám volucris Phoběřá, corvus: Nunc īmportūnā prāmia vocis habet. ¶ Inter aves ālbās vētūīt consīstere corvum. Ovid.

Corybantes, um, m. plur, Coribanti. EP. armigeri, truces, clamosi, furentes, insani, amentes, furĭēsī, ŭlŭlāntēs, fŭrĭbūndī, Dīctæī, Īdæī, Cỳbělěří. PHR. Cybělěřůs ærě cănorô Lustravit Corybas, CoryLos non impulit ensem. Et Cyběles přető stát Cörybaute tholus. 9 Hoe Cůrētes habent, hoc Corybantes opus (pent.). Ovid. Fab. Sacerdoti della dea Cibele, che infuriavano nei sacrifizi, movendo il capo e battendo il tam-

buro, con altre smame.

Corybantius, vel Corybantiacus, a, um. Dei Coribanti. Hine mater cultrix Cybele, Corybantiaque æra. Virg. Et Corybantiaci lepores et strenua Dorcas, Mant.

Carycus, i, m. Corico, monte e castello nella Cilicia. I Corycon extollunt Cilices, et aperta videnti. Mart. Ultimă Corycio, que cădit oră croco (pent.). Expl. Monte molto alto nella Cilicia, con un castello del medesimo nome, ove nasce zafferano molto buono: appie di detto monte avvi una spelonca dedicata alle Muse.

Corycius, a, um. Di Corico. SYN. Corycis, idis, ¶ Insŭla Cōryetis quondam celeberrima nymphis. Ovid. Cörycidās nymphās ēt nūmina montis

ădōrăt. ld.

Coryletum, i, n. Luogo piantato di noccinoli. Illa modo în sîlvîs înter coryletă jăcebăt. Ovid.

Corylus, i, f. Noccinolo (albero noto', SYN. Avellānā. EP. Dūrā, frāgĭlīs, dēnsā, flēxĭlīs, sylvēstris. Hic inter densas corylos modo namque

gemēllos. Virg.

Corymbus, i, m. Coccole d'ellera, o simili. SYN. Bāceā. EP. Bācchēus, Bācchicus, tener, mollis, gravidus, multiplex, diffusus, textilis, hederosus, răcemifer, pendulus, tremulus, croceus, niger, pāllēns, bicolor, teres, viridis, frondens, amē-nus, comāns, frondosus. PHR. Et Bācchūs tremulos madida de veste corymbos Abjicit. Āntrā rācēmītērīs sēmpēr vēstītā corņmbīs. 9 Dīffūsēs hēdērā vēstīt pāllēntē corņmbēs. Virg.

Corjius, i, m. Carcasso, turcasso, faretra. SYN. Phäreträ. J Cörytique leves humeris, et lethiler

arcus. Virg.

Cos, cotis, f. Cote, pietra d'affilar ferri. SYN. Silex, lāpis, sāxūm, rūpēs. EP. Dūrā, trītā, mordāx, ědáx, áspěrá, löngá, těnůřs, exigůá. PHR. Cötě ăcuit telum. Subiguntque în côte secures. Côte novāt nigrās rūbīgine lalces. J Arvinā pingni, subiguntque în côte secures. Virg.

Cosmeia, s, m. f. Cameriere, ovvero donzella di camera. J Cosmeta tănicas; tarde venisse Ly-

būrnis. Juv.

Cosmicus, a. um. Del mondo. Cosmicus esse tibi, Semproni, Fucca videris. Mart.

Cothurnatus, a, um. Chi ha borzacchini, o sticaletti. § Grandě cothůrnátí pôně Mărônis opůs (pent.). Mart.

Coturnix, icis, f. Coturnice, quaglia. EP. Piă, advčuă, pēregrīnā. PER. Dædálionis ămāns volucris. Rēgūm grātīssimā mēnsīs. PHR. Dīligit īmmītem piă Dædălionă coturnix. Sedulă per stipulās tenerā cum prole coturnix Pascitur. Ecce coturnices inter fera prælia vivant. Ovid. At capris adipes, et coturnicibus auget. Luer.

Cothornos, i, m. Coturno, calzare, stivaletto. EP. Āntīquus, prīscus, pietus, pūrpurēus, grāndis, supērbūs, āltūs, sūblīmīs, tragieus, ācer, gravis, altisonus, Herojeus, Æschyleus, Cecropius, Sophoclæŭs, Lydĭŭs. PHR. Mē scēptrō děcŏrās āltōqui cothurno. Lydius alta pedum vinela cothurnuhabet, Desine et Æschyleo componere verba cothurno. Et dedimus tragicis scriptum regali cothurnis, Quaque gravis debet verba, cothur nus habet. Sola Sophoclao tua carmina digna cothurno. Virg. Expl. Scarpe assai alte, delle quali si servivano gli attori delle tragedie, per comparire con maestà.

Cous, a, um. Dell'isola di Coo. Sive erit in Cois Cōă děcērě půtā (pent.) Ovid. Expl. L'isola d Coo, al presente chiamata Longo, e da' Turchi Staneo, è nell'arcipelago, vicino a Rodi: Apelle

era di questo luogo.

Si nunquam Venerem Cous pinxisset Apelles, Mersa sub æquoreis illa lateret aquis,

Covendix, icis, f. Coscia, anca. SYN. Coxá. Sepiŭs öccultus vieta coxendice morbis. Ser.

Grabro, onis, m. Calabrone. EP. Asper, dirus. ferox, molestus. J Pressus humo bellator equus crābronis origo est. Ovid.

Grāmbē, ēs, f. Specie di cavolo. SYN. Brāssică. Decidit miseros crambe repetita magistros.

Juv.

Crănium, ii, n. L'osso della testa. Verticis hū-

mānī eranio vēstīgia fixit. Mant.

Crāpňia, æ. f. Crapula. SYN. Gůlă, čbričtās. EP. Fædă, tūrpis, sôrdidă, obscœnă, înfamis, horridă, grăvis, tremulă, titubans, demens, însană, fűrens, málésaná, lóquax, immemor, audax, impavida, exitialis, perniciosa. At male digestis

sī crāpulā sævičt ēscīs. Ser.

Grās, adverb. Dimane, domani, il giorno vegnente. PER. Sōl crāstīnăs. Crāstīnă lūx, hōră, aŭrōră. Crāstinum tempus. PHR. Cum erastina fulserit Eős. Prötülérit cüm tötüm crästinus örbem Cynthius. Cum primum crastină cœlo Puniceis invēctā rotīs Aurora rubēbit. Et lūx cum primum terris se crastină reddet. Aurora humenti cum věhět axě diem. Ŭbí se claro Sol aureus efferet örtű Übi primös crástinűs örtűs Extűlérit Titán, rădiisque retexerit orbem. Quisseit, ăn adjiciant hödřernæ crástřná sůmmæ Tempora Di súperi, Com cras hesternum sumpsimus, ecce alind (nent.). Pers.

Crāssitics, eī, f. Grassezza, estratto di grasso. SYN.

Pinguedo.

Crāssus, a, um. Grasso, grosso. SYN. Densus, spīssus, piugnis, opācus. J Jāmque hebes et crāssō non āspēr sánguine mūcrō. Luc.

Crassis, i, m. Crasso, ricco signore romano. EP.

Romanus, dīves, potens, opulentus. I Tradat opēs Crāssī divitis ārea potēns (pent.). Pall.

Grāstinus, a, ūm. Crastino, di dimani. J Ordine respicies, nunquam te erastina fallet. Virg.

Crāter, eris, m. Coppa. SYN. Scyphus, poeulum, călīx, cyathus, patera, cantharus, carchesium. EP. Aūreus, ahenus, auratus, argenteus, calatus, sīgnīfer, īmprēssus, grātus, pulcher, fulgens, micāns, corūscus, latus, undans, capax, profundus. PHR. Summus inaurāto crāter erat asper ăcânthō. Îndûlgent vîno, et vertûnt crâterăs ăhenos. 9 Crāterās māgnos stătuunt, et vīnă coronant. Virg. Crātes, is, f. Graticcio. SYN. Clathrum, cancellī.

EP. Arbūtěa, fraxinča, texta, contorta, dentata, vīminēā. ¶ Ārbūtēæ crātēs, ēt mystica vānnūs

tacchī. Virg. Grates, is, m. Crate. EP. Doctus, sapiens, contemptor opum. J Quem sibi couferret Varro, priorque Crates (pent.). Aus. Hist. filosofo Tehano.

Grāthis, idis, m. Cratide, fiume nella Calabria. PHR. Crāthis, et hinc Sýbaris vestris conterminus orīs. Elēctro similēs faciunt, auroque

căpîllos. Ovid.

Crăticută, æ, f. Graticola, graticciuola. SYN. Crătes. EP. Atră, nigră, ferreă, cândens, îgnîtă, ârdens, āccēnsă, flagrāns, ădūstă. J Pārvā tibi cūrvā crātīcula sūdēt ofella. Mart.

Grătinus, i, m. Cratino, poeta comico greco. 9 Prisco sī crēdīs, Mēcænās doctě, Crătīno. Hist. Poeta eccellente nelle commedie, ma troppo dedito al

vino, ed alla crapula. Hor, in ep.

Prisco si credis, Mecænas docte, Cratino, Nulla placere diu, nec vivere carmina possunt. Quæ scribuntur aquæ potoribus.

Creator, oris, m. Creatore, solo a Dio si attribuisce tal nome. SYN. Conditor, artifex, auctor, opifex, fabricātor. Padre. Pāter, sător, părens, genitor. Nec Tělămon aběrat, magnique creator Achillis. Ovid.

Creatrice. J Cogere consuescet

rērūm Nātūrā crčātrīx, Lucr.

Greatura, f. Creatura. f Fallo creaturam nisi

doctor Apostolus omnem. Prud.

Creatis, a, um. particip. Creato. SYN. Cretus, nātus, satus, genītus, eductus, productus, örfundus. Contentique cibis nullo cogenté creatis. Ovid.

Greber, bra, bram. Spesso, frequente. SYN. Frequens, multus, plarimus, densus, repetitus. Intonuere poli, et crebris micat ignibus

æther. Virg.

Grehresco, is, crebrui, ere. Esser fatto celebre, esser divulgato, divenir frequente. Neut. SYN. Cresco, aŭgeor, încrebresco, vulgor, divulgor. Quem simul ac diuturna soror crebrescere vidit. Virg.

Grebro, adverb. Spesse volte, spesso, frequentemente. SYN. Frequenter, sæpius. Sest milii pürgātām crēbrē quī pērsonet aurēm. Hor.

Gredibilis, is, m. f., e, n. Credevole, credibile. SYN. Probabilis. PER. Cuī credere fas est. Fidem měrēns. Fidēm non superans. Rēs habitura fidem. S Credibile est ipsos consuluisse Deos (pent.). Ovid.

Creditor, oris, m. Creditore. Creditor introitum

sölét expectare macelli. Juv.

Grēdītis, a, um, particip. Creduto. I Credita res captique dolis, lacrymisque coacti. Virg.

Credo, is, didī, ditūm, čre. Credere, aver per vero. Act. acc. SYN. Arbitror, puto, reor, sentio, existimo. Aver fede altrui, dat. Fidem do, addo, habeo, adhibeo. Fidarsi, confidarsi, acc. cum dat., vel dat. solum. Committo, fido, confido. J O förmöse püer, nimiüm ne crede colori. Virg.

Credniitas, atis, f. Credulità, astratto di credulo. J Crēdulitāte patrīs, scelerātu et fraude no-

vērcæ. Ovid.

Greduius, a, um. Credevole, favile a credere. Vātēm pāstorēs, sēd non ego crēdulus illīs.

Virg.

Gremo, as, avī, atum, are. Ardere, abbruciare. Act. ace. SYN. Concremo, ūro, ădūro, ēxūro, în-flāmmo, încēndo, ădŏlēo. Atque omnem or-nātūm flāmmā crepitānte cremārī. Virg.

Gremona, æ, f. Cremona, città della Lombardia. EP. Cūltă, pūlchră, tūrrītă, dīvěs, ferāx. Māntuă væ miseræ nimiam vicina Cremonæ! Virg.

Cremor, ōris, m. Cremore, la parte più sottile estratta da alcune materie. 9 Hordea quem făciunt illis infunde cremorem. Ovid.

Greo, ās, avī, atum, are. Creare, fare. SYN. Procreo, produco, edo, educo, genero, progenero. Causare. Affero, infero, facio, efficio. Caumque, lăpětůmquě crěát, sá vůmquě Týpliá. Virg.

Creon, ontis, m. Creonte. Ogigias leges, immansuetumque Creonta. Hist. Re di Tebe, ucciso da Teseo, per aver negato la sepoltura a' cadaveri.

Greperus, a, um. Dubbioso, ambiguo, irresoluto, incerto. EP. Dubius, anceps, incertus, ambiguus. 🖣 Exæquatăque sunt creperi certamină belli.

Crepidă, æ, f. Pianella, calzamento di cuoio. SYN. Cālcĕŭs, sōlĕă. ¶ Chrysīppūs dīcāt: săpĭēns crĕ-

pidās sibi nūnquam. Hor.

Crepido, inis, f. Orlo. SVN. Ora, margo, ripa. Sommità. Apex, căcumen. J Forte rătis celsi conjunctă crepidine saxi, Virg.

Crepitacutum, i, n. Campanella, campanello, sonaglio. J Allicit, et tremulis quassat crepi-

tācula pālmīs.

Crepito, as, avī, alam, are, n. Far romore, strepito. SYN. Crepo, sono, strepito. Impositos dūrīs crepitāre incūdibus enses. Virg.

Crepitus, us, m. Calpestio, strepito. SYN. Sonus, sonitus, fragor, strepitus. 9 Dissultant crepitus,

volat atrī tūrbinis instar. Virg.

Стеро, ās, ŭī, ĭtūm, āre. Fare strepito, gorgogliare. SYN. Concrepo, sono, crepito, strepo, strepito, strīdeo. Et crepat antiquum genus et pietate repletum. Lucr.

Crepundia, orum, n. plur. Ciondoli, ornamenti de' bambini. J Ante pedes Maria puerique cre-

pūndĭă pārvī. Prud.

Crepuscolo, barlume. EP. Obscurum, nigrum, opacum, nocturnum, serum, vēspērtīnum, croceum, roseum, rubicundum. PER. Důbřæ confinia noctis. Důbřæ crepůscůla lūcis. Prīmā nox. Sērūs sūb nīgrā crēpūsculā vēspēr. PHR. At simul inducent obscura crepuscula noctem. Dumque iter horrendum per opāca crepuscula carpit. Inde domum redeunt sūb prīmā crepūsculā noctis. Traherent cum sērā crepūscula noctēm. Pāstor oves saturās ad prīmă crepūsculă lūstret. Tempus, Quod tu neo

těnětras, něc pôssis dřečrě Jůcěm: Séd cům lůcě tăměn důbřá: cônfiniă nôctis, Ūltimă pârs nôctis, primăquě lůcis črat. ¶ Séd tăměn expěriar mědě fáctă crěpůscůlă těrrîs. Ovid. Expl. Luce oscura innanzi al nascere e tramontar del sole. Propriamente s'intende della sera, poichè

alla mattina si chiama Alba.

Grēsco, is, crēvī, crētūm, črē. Crescere, aumentarsi, aggrandīrsi, farsi grande. SYN. Ācerēsço, īnerēsco, glīsco, aŭgčor, aŭgēsco. PER. Āssūrgērē in aŭrās. Dē sēminē sūrgērē. Ēxirē, tēndērē ād colūm. Sēsē āttollērē in aŭrās. Ēmīttērē ād sīdērā rāmōs. PIIR. Āltāquē nātīvo crēvērāt hērbā locō. Grēscit āmor nūmmī, quāntum īpsā pēcūniā crēscit. Ēxiīt īn colūm rāmīs fēlīcībūs ārbūs. ¶ Crēscētē in vēntrēm cūcūmīs, nēc sērā comāntēm. Virg.

crētă, -æ. f. Creta, Candia, SYN, Crētē, Cūrētis, Görtynis, EP. Clāră, pötēns, nōbilis, spātiösā, dīvēs, vitigerā, fērtilis, innocaš, sāgittifērā, Minōjā, Öāxjā. PER. Minōjā tēllūs. Tērrā Cūrētis, idis. Ārvā Dictāvā, Gnōssiā, Minōjā, Gōrtynjā, Ūrbibūs inelitā cēntūm. Ūrbibūs insilā cēntūm Crētā pötēns. ¶ Crētā Jövīs māgnī mēdiō jācēt insūlā Pōntō. Virg. Expl. Isola nel mar Mediterranco, celebre per li suoi ottimi vini e per

le famose cento città.

Crētá, æ, f. Creta, terra tenace. EP. Alba, cāndīdā, mōllīs, hūmīdā, tēnāx, putrīs, fīglīnā, ſīgulīnā. ¶ Ēt vērtēndā mānu, ēt crētā sŏlīdāndā tēnācī. Virg.

Crētāceus, ă, ūm. Di creta. SYN. Crētāsus. Crētātus, ă, ūm. Cretato, incretato. § Crētātumque bovēm, Sējānus dūcitur ūnco. Juv.

Crētes, um. Abitatori dell'isola di Candia. SYN. Curetes, EP. Mendaces, vani. ¶ Cretes erant testes, nec l'ingunt omnia Cretes. Ovid.

Crēticus, ă, ûm. Di Creta. SYN. Crētāvis, Crētēnsis. Dictavis, Gnossius, Gnossius, Gortynius. ¶ Trādām protervis in mārē Crēticum (aleaic.). Hor.

Crētēsŭs, ă, ūm. Cretoso, di qualità di creta, pieno di creta. ¶ Hine humilem Myconem, cretosaque

rārā Cimōlī, Ovid.

Crētus, ā, ūm. Oriondo, nato. SYN. Nātus, ortus, sātus, crēātus, ēdītus, genītus, progenītus, ortundus, PHR. Illūstrī sāngujne crētus. Genus ālto ā sāngujne crētum. ¶ Ēlēctra, ūt Grājī

përhibënt, Atlantidë cretus. Virg.

Gréusa, æ, f. Creusa, moglie d'Énea, figlia di Priamo, madre di Ascanio. EP. Pülchrä, förmösä, Tröjänä, Därdäntä, İlfacă. PER. Ænetă cönjüx. Divæ Veneris nitris. Förmösi mäter füli. Ümplevi clämöre viäs, mästüsque Creüsäm. Vira.

Grībeum, ī, n. Vaglio, crivello. Lāc sölēt ūt rēlīguō rārī sūb pondērē crībrī. Ovid.

Crīmen, Ynis, n. Delitto, mancamento, colpa. SYN.
Cūlpā, seelās, delictām, noxā, pēceātām, mālām, netās. vittām, errātām. Ilgetitām, commīssām, fācinās, piācālām. EP. Ātrām, fādām, tētrām, intāndām, tūrpē, nefāndām, prāvām, injūstām, intāndām, improbām, trīste, impiām, nefāriām, occāltām, lātēns, dolosām, pērlidām, seelērātām, dīrām, crādēlē, sævām, immāne, crācatām, sāngainēām, intēlix, miserām, noarām, exitiālē, mortifērām, dāmnābilē, inaūdītām, inexvāsābilē, PER. Cūlpæ crīmēn atrox. Větštům něfás. Scělěrátă lǐbīdo. Înfándī söntēs, vel něfándǐ aûsás. Scělěrûm lábēs, sördēs, lňēs, probrům, dědčeňs. Scělěrátā crimină vitás. Dětēstándā lůés, čt řněxcůsábřlě criměn. PHR. Terimēnquě căpůtque málorům. Înfándům criměn pássá, něfásquě grávě. Commäcutárě přás scělěrátő crimině séděs. § Āccipě nůne Dănăum insidřás, čt crimine áh ûno. Virg.

Grīminor, ārīs, ātūs, ārī. Biasimare, vituperare, incolpare. Commun. SYN. Dāmno, vītūpēro. Accusare. Āccūso, dēfēro, īnsimūlo. Riprendere. Ārgūo, rēdārgūo, öbjūrgo. ¶ Nē crīminērīs īm-

pros (jamb. dimet.). Paul,

Criminosis, ă, ûm. Colpevole, che è in colpa, criminoso. ¶ Quêm erîminosis cûmque völês mödûm (alcaic.). Îlor.

Crīnātē, is, n. Cuffia. SYN. Cālāntīcā. J Ēt mādīdos myrrhā cūrvūm crīnātē cāpīllos. Ovid.

Crīnālis, is, m. f., č, n. Di capelli. Solvitě crīnālēs vīttās, căpite orgiă mēcūm. Virg.

Crīnis, is, m. Crine, conelli. SYN. Capillus, coma, cæsaries. EP. Auratus, Havus, croreus, Havens, aūricomus, niger, albus, niveus, formosus, rutīlus, decorus, nītīdus, roseus, longus, intonsus, spārsus, ēffūsus, solūtus, ērrāns, pēndulus, cultus, pexus, comptus, ornatus, crispus, tortus, contortus, connexus, compositus, ambrosius, redolens, odorātus, incultus, impēxus, neglectus, hīrsūtus, squālēns, horridus. PER. Effusī pēr collă. Spārsī sině lēgě, Vibrāti ferro, Myrrha mådentes. PHR. Aurati volitant humeris nullo ordine crines. Effusis crinihus ire. Crines effūsă săcerdos. Spārgere elfūsos sine lege crīnes. Intonsi crines longa cervice Aŭebant. Crines humero jactantur utroque. Crinibus a templo Cāssāndræ ădytīsque Minervæ. Virg.

Crīnītus, ă . ūm. Crinito, che ha crini. SYN. Comātus, capīllātus. ¶ Ætheriā tum forte plagā

crinîtăs Apollo, Virg.

Crīspo, ās, āvī, ātūm, ārē. Increspare, ridurre in crespe. Act. acc. SYN. Vibro. Torcere, lanciare Rôto, vibro, quāsso, tōrquēo, quāto, cŏrūsco PER. Cālīdō fērrō vibrārē. Ārdēntī fōrcīpē crīspārē. \$ Binā mănā lātō crīspāns hāstīļĭā lērrō. Virg.

Crīspiis, ă, ūm. Crespo, che ha crespe, ricciuto SYN. Crīspāns, crīspātiis, cīrrātiis, cōmpiosītiis, ūndāns, ūndātiis, vibrātiis. PER. Fērrō vibrātiis, īntōrtiis, cōntōrtiis. Vērtice fūlsīt apēx

crispāmque involvēre visa est. Sil.

Cristă, æ, f. Piuma sul capo. SYN. Cönŭs, ăpēx, jūbæ. EP. Altă, sūrgēns, ēlātā, römāns, rūbēns, cörūscă, splēndīdā, mǐeāns, rūtīlā, ūndāns, ēffūā, nūtāus, hōrrēns, hōrrīdā, mīnāx, tērrīfīcā. PER. Ūndāns cārsīde. Trēmēns in vērtīcē. Ūndāntēs rūtīlāntī in vērtīcē crīstæ. Insīgnīs gălēw cōnūs, cristāquē còmāntēs. PHR. Crīstām quātīt nūrā vālāntēm. Tremūnt in vērtīcē cristæ sāngulnew. Ærē cāpūt fūlgēns crīstāquo hīrsūtūs čquīnā. Tām gālčām Mēssāpī hābīlēm, crīstīsquē dēcērām Indūtt. ¶ Et crīstam ādvērsō cūrrū quātīt aūrā vālāntēm. Virg.

Cristatus, a, um Crestuto, che ha cresta. Nondum

cristati rupere silentia galli. Mart.

Criticăs, ă. ûm. Craheo, che dà gindizio. § Út eritică dicunt, levitor cărăre videtăr.

Gröcčás, J., üm. Rancio, crocco, g'allo. SYN. Cröcšinšs. Giallo come lo zafferano. Aŭrčus, lūtčus, O GROCINUS flāvūs, rūtīlūs. J Īllē crocūm simūlāt crocco vēlātūs amīctū. Ovid.

Crocinus, 3, um. Di color giallo. 9 Fülgebat cro-

cinā cāndīdus în tunicā (pent.). Cat. Grocio, îs, īrē. Gracchiare. Neut. ¶ Sēmēl rādēbāt pēdibūs tērrām, ēt vocē crocībāt suā (jamb.). Plant.

Crŏcito, ās, āvī, ātūm, ārē. Crocidare, crocitare. Nent. Ēt crŏcitāt corvūs, grāculius āt frigulāt (pent.). Ovid.

Crocodilius, ī, m. Coccodrillo. EP. Ægyptius, Pharius, Nīlīcolā, Nīlīacus, vāstus, īngēns, horrēndus, squāmeus, āstūtus, cāllīdus, crūdēlis, fērus, īmmītis, vorāax, īmprobus, mināx, crūentus, ēxitiosus, lētbiter, mētuāndus. PER. Nīlīāca, Nīlīgēnā fērā. Īncolā Nīlī. Fīctō ōrē timēndus. PIR. Fīctās, fālsās, mēntītās fūndīt lācrymās. Parat īmprobus orē crūento Pērdērē tē, lācrymās dūm crocodīlūs agit. ¶Ægyptus portenta colāt, crocodīlon adorēt. Juv. Expl. Animale quadrupede, pieno di squame, che si forma da un oro, e cresce fino a 22 cubiti.

Crōcōtă, æ, f. Veste da donna di color giallo, gr. χροχωτός ΕΡ. Flāyā, lūtĕă, rūtĭlă, tĕnŭĭs. J Quæ prĭŭs în tĕnŭī stĕtĕrāt sūccīnctă crŏcōtā. Virg. in Cir.

Crocus, 1, m., vel Crocum, 1, n. Zafferano (droga).

EP. Aūrėŭs, flavus, lūteus, fūlvus, pāllēns, pāllīdus, rūbēns, pūrpūreus, mollis, tenev, tenus, grātus, amēnus, spīrāns, redolēns, odorātus, Cilīssus, Tyrius, Corycius, Siculus, Pūniceus, Sicānius. § Et glaucās salices, cāsiāmque crocumque rūbēntēm. Virg.

Cræsis, 7, in. Creso. EP. Lydius, magnus, dīves, supērbus, potēns, opulēntus. PHR. Sīnt īgnotā līcēt magnī patrimonia Cræsī, Lydus Dūlichio non dīstāt Cræsis ab Īro. J Dīvitis audīta ēst cuī non opulēntia Cræsī. Hist. Creso, nome proprio d'un re della Lidia, sommamente ricco, e che si stimb il più felice degli uomini.

Crotatistria, æ, f. Sonatrice di naccara. J Nilotes tībīcen erāt, crotalīstria Phyllis. Prop.

Grötālūm, ī, n. Naccara, campanella. SYN. Cymbălūm. J Crīspūm sūb crötālō dōctā mövērē lātūs (pent.). Virg.

Croton, onis. Crotone, città di mare in Italia. EP. 1. atà, amena, ampla. Expl. Città di mare in

ttalia, di ottima aria.

Grňefatůs, ūs, m. Tormento, afflizione. SYN. Penă, sūppliciūm, törmēntūm, dölör. EP. Dūrňs, atrōx, sævůs, dīrňs, fĕrůs, crūdēlis, ācerbůs, īmmānis, severůs, mæstůs, trīstis, hōrrídůs, Sīsýphiús.

Pērque dies mūltos läteris crūciālibūs ūror.
Ovid.

Crucifigo, is, xī, xūm, ĕrĕ. Crocifiggere, conficeare sulla croce. Act. acc. PER. Fīgĕrĕ āflīgĕrĕ, sūffīgĕrĕ mēmbră crucī. În trabe fīgĕrĕ. Dīræ fīgĕrĕ mēmbră crucī. În crucēm töllĕrĕ. Ērēctō aflīgĕrĕ, dīstēndĕrĕ cōrpŏră līgnō. Întāmī sūspēndĕrĕ trūncō. Crūdēlĭā līgnā părārĕ. Sūffīxō stīpĭtĕ vītām ērĭpĕrĕ. PHR. Ārbŏrĭs āflīgūnt plāntās ēt brāchĭĭ trūncō. Părānt ērēctō dīstēndĕrĕ līgno Āflīxum ēt lēntā paūlātīm pērdĕrĕ mortĕ. Īnsōntem ēxtēndūnt trābibūs pērmūtiĭ nēxis.

Grŭcifigor, eris, figi. Esser crocifisso. Pass. PER. Figi, aftigi criici. Pendere, suspendi in, vel ab arbore. Distendi trabe dira. Ferre pænam infandā crūcis mortē. Sūbīrē sūppliciūm trābis, īnfandā. Ēx roborē inīquo Līnquērē mortālēs aūrās. Sūpplicio īnfando dūros finīrē lāborēs. Īn crūcē fixūs erāt. Cūjūs in ēxcēlsā stāt crūcē nostrā sālūs. ¶ Quī crūcifixūs erāt, Deŭs ēcce pēr omniā rēgnāt. Fort.

Crúcio, ās, āvī, ātūm, āvē. Tormentare, martirizzare, affliggere. Act. acc. SYN. Ēxcrúcio, dīscrúcio, āngo, āflīgo, vēxo, dēvēxo, tōrquĕo, ăgito, ēxāgito, prēmo, ōpprimo, cōnficio, āttēro, cōntĕro. ¶ Pōssē morī cupics tūm cum crúciā-

běrě dīrē. Ovid. Crūdēlis, is, m. f., e, n. Crudele, pieno di crudeltà, barbaro. SYN. Dīrus, atrox, sævus, ferox, bārbărus, īmmānis, ferus, esserus, asper, īmmītis, acerbus, dūrus, ferreus, improbus, cruentus, tēter, sanguineus, trux, furens, violentus, inhūmānus, truculentus. PER. Cædis amans. Cædis, cruoris, sanguinis avidus, cupidus. Sanguine gaudens. Multa cæde madens, cruentus. Gens sævæ avidīssima cædis. Fas omne abrūmpēns. Rārā notus feritāte Lycaon. E scopulis nātus. Inter tigrēs ēdītus. Nūtrītus lācte ferīno. Asper, et împrobus îra. Flecti nescius, îndocilis. PHR. O dīrīs bārbare factīs. Ferus atque īpsīs truculentior Euris. Quam ferus, et vere ferreus ille fuit! O scopulis undaque ferocior. Æquore quovis asperior. Sis licet immitis, pelăgique ferocior undis. Sevior Hyrcana sublata tīgrīde fætū. Sævior es trīstī Būsīrīde, sævior īllo, Quī fālsam lento torruit īgne bovem. Cajūs sūnt dūro præcordia ferro Vincta. Impius, ēt scopulīs, ēt dūro robore nātus. Atque înter tīgrēs ēdītus īlle fuit. Sēd nullīs īlle movētur fletibus, aut voces ullas tractabilis audit. Quem nēc longā dies, pietās, nēc mītigāt ūllā. Nē-sciāque hūmānīs precibūs mānsuescere cordā. Dūrīs genuīt quem caūtībus horrens Caūcasus, Hyrcanæque admorant abera tigres. Improbus īlle puer, crudelīs tu quoque mater. Virg.

Crūdelitās, ātis, f. Crudeltà, ficrezza. SYN. Dūrĭtĭă, dūrĭtĭēs, āspčrĭtās, atrocĭtās, sævĭtĭă, sævities, barbaria, barbaries, ferocia, feritas, immānītās, īnclēmēntīa. EP. Atrox, acerba, dūra, sævä, äspērä, fērä, īmmītis, hārbārā, īmmānis, violentă, ferină, inhūmānă, cruentă, horridă, sanguinolentă, terribilis, împiă, scelestă, învisă, odiosa, cæca, præceps, însana, furens, rabida, făribundă, Tartăreă, Scythică, inaudită. PER. Crūdēlis, savus, ferox animus. Mens atrox, feră, efferă. Crūdele pectus. Cor durum, sævum, rigidum, ferreum, saxeum. Mens nescia flecti. Atrox barbaries. Horrida rūsticitas. Feritas inămābilis. Pietātī inimīcă. Indocilis flēctī. PHR. Crūda ŭbi sævities, et barbarus înfremit horror. Nüllī violenta pepercit Savities. Nihil īllāsum scelerāta relīguit Barbaries. Quid non sæva domat daræ inclementia mortis? Non cădit în mores feritas inamabilis îstos. At nimium rigida dīra inclēmentia mortis. Crūdelĭtātč, non mětū mortis tremens (jamb.). Prud.

litātē, non mētu mortis tremens (jamb.). Prud. Crūdēlitēr, adverb. Bestialmente, fieramente. SYN. Dūrē, ăcērbē, atrocitēr, bārbārē, fērocitēr. ¶ Dēiphŏbūm vīdīt lăcĕrūm crūdēlītēr ōrā. Virg.

Crūdēsco, is, ĕrĕ, n. Incrudelire, incrudelirsi. ŠŸN.
Recrūdēsco, ægrēsco, crēsco, aūgĕŏr, glīsco,
aūgēsco, īngrāvēsco. ¶ Sīn īn processū cæpīt
crūdēscere morbūs. Virg.

Crūdis, a, um. Crudo, non cotto. SVN. Novus, recens, præcox, immaturus. Crudele. Durus, āspēr, ferox, crādēlis. Jām senior, sed crāda Deo, viridisque sencetus. Virg.

Cruentatus, a, um, partic. Insanguinato. SYN. Cruentus, sanguinolentus. § Écce cruentati re-

defint, et Baccus ubi esset. Ovid.

Cruento, as, avī, atum, are. Iusanguinare, spargere di sangue. Act. acc. PER. Cruore, vel sanguine tingo, imbño, perlando, spargo, conspergo, fædo, maculo, commaculo, temero, contemero, polluo, însteto. 9 Tundit humum expirans, în-fractăque telă cruentăt. Virg.

Crifentus, a, um. Sanguinoso, sanguinolento. SYN. Cruentatus, sanguineus, sanguinolentus. Crudele, fiero. Crudelis, atrox, immitis. Crudo. Crūdus. PER. Cruore, vel sanguine tinctus, spārsus, conspērsus, imbūtus, pērfūsus, concretus, fædatus, infectus, maculatus, madens, mădidus, squalens, squalidus. PHR. Atro tepefactă cruore terră. Squalens barbă, et concreti sanguiue crines. Collapsos artus, atque arma cruenta cerebro. Virg.

Grumēnā, æ, f. Borsa, sacchetto, fionda. SYN. Lö-culī, mārsūprūm. EP. Capax, plēna, gravis, refērtă, tŭmēns, tūrgīdă, dīvěs, aŭrifëră, sēcrētă, occultă, cară, înanis, văcuă. Et mundus victus

non deficiente crumena. Hor.

Cruor, oris, m. Sangue che esce da una piaga. SYN. Sanguis, sanies. EP. Ater, niger, crassus, tēter, obscenus, fedus, putris, corruptus, roseus, pūniceus, rūtilus, fūsus, effūsus, fluidus, pīngurs, călidus, fūmāns, tepidus. PIIR. Cruor ūndique mānāt. Crāssūm vomit ore cruorem. Těpřdůsquě crůor fůmábát ad árás. Těpřdůmquě cruorem Suscipiunt pateris. Cumque anima criior est effusus in auras. I Luminis effossī fluidum lavat inde cruorem. Virg.

Crūs, crūris, n. Gamba. EP. Albūm, candidam, ālbens, niveum, molle, tenerum, pingue, longum, firmum, tardum, durum, forte, välidum. PHR. Sinuatque alterna volumina crurum. Et crūrum tenus a mento palearia pendent. Altăque jactăt, Vulneris impătiens arrecto pe-ctore crură. Cerulei crines, digitique, et crură,

pěděsquě. Ovid.

Cruscutum, i, n. Gambuccia. Pēctus cicada, crūsculumque formica (scazon.). Mart.

Crūsma, atis, n. Cembalo. Edere lascivos sī

Bætică crūsmătă gestus. Mart.

Crūsta, æ, f. Crosta, corteccia, buccia, scorza. SYN. Crūstūm, crūstūlā. Squama. Conchă, squāmă. EP. Coctă, dură, prædură, frăgilis. Concrescunt subitæ carrenti flamine crastæ. Virg.

Crūstută, &, f. Cortecciuola (diminut, di corteccia). Sant quorum ingeniam nova tantum cra-

stula promit. Hor.

Crux, crucis, f. Croce, forca. SYN. Arbor, lignum, trābs, robūr, stīpės, trūncūs, pātībūjūm. EP. Āltā, cēlsā, dūrā, šeērbā, sārvā, rīgīdā, grāvīs, ŏnērēsā, înfāmīs, probrēsā, ātrā, crūentā, hērrendă, lūrīdă, trīstīs, ămāră, lūctūosă, fatalīs, funestă, lethālis, funerea, sacra, augūsta, salūbris, sālūtītērā. PER. Infamis trūncus, stīpes. Trabs funesta, infanda. Fatale robur. Tessera Christiadum. Sacra, felix, fortunata arbor. Dignă Deo trabs hospite. Dulce Crueis lignum. Nobile lignum. Terror Aveni. PHR. O crux tinetă săcri flumine sanguinis. Olim supplicium māncipiis grave, Nunc regum capiti pracipuum decus, Te flexo colimus genu. Lignum prima homini pērnicies fuit, Cam primam vetitām contigit arborem, Captus femineis illecebris parens. Sed post lignum homini certa sălūs fuit, cum scandens pătulam Christus in ārborem, Æternūs fierī sīc voluit parens, Vita restituit suos. Crux hostes hominum sola procul fugăt, Crux sola însidiis munit ab omnibus. Ādvērsa întrepidūs despiciăt, lieet. Cūjūs spēs Cruce nītītur. Amābilis ārbor. Infelix olim fűérás, fatáléque lignam, Süpplicii génűs infāmīs, trābs hospitā lethī, Nunc prope Numen hăbes. J Atque ăliquis pendens în cruce votă făcit (pent.). Ovid.

Crypta, &, f. Grotta, spelonca, caverna. SYN. Cavěă, főssä, fővěä, antrūm, spěcůs, caverna. Sübter humum cava erypta, cados, et mollia

vīnă. Mant.

Crýstátlinňs, á, ům. Cristallino. SYN. Vitrčůs.
¶ Frángěrě dům mětůis, frángis crýstálliná, pěc-

cant. Mant.

Crystatins, ī, f., vel crystallum, ī, n. Cristallo. EP. Albă, cândidă, clāră, pūră, vitreă, nitidă, lūcēns, lūcīdā, mīcāns, splēndīdā, lūbrīcā, frā-gĭlīs, aquōsā, lĭquĭdā, glācīālīs, gĕlĭdā. ¶ Crỹ-stāllūsque titās ōrnet aquōsā rŏsās (pent.). Prop. Vide Crystalli descrip, apud Claud, in Epigr. Possedit glacies, ecc.).

Ctesiphon, ontis, m. Ctesisonte. In Ctesiphonte dătūs, totum hinc tibi cessimus axem, Sid. Hist. Architetto, che fabbricò il tempio di Diana in Eseso, il quale su abbruciato da Erostrato.

Cubicularins, ii, m. Cameriere. S Cubiculario,

östřárřo, Eŭnūchō (jamb.). Scal.

Căbiculum, vel căbiclum, î, n. Camera, stanza fatta per dormirvi. SYN. Conclave, ades, căbīlě. § Sēd ā cŭbīclō, lēctŭlōquě jāctātām (scaz.). Mart.

Сйьйе, is, n. Letto, giacitojo. SYN. Lēctus, törus, strātum, thalamus. EP. Ārcānum, sēcrētum, öccaltam, nöctarnam, tenebrösam, altam, eröceum, roseum, tranquillum, placidum, dulce, grātum, mölle, tepidum, ignavum, tenerum, sociūm, conjugalė, connabialė, soporiferum. PHR. Ignavo tempus terit omne cubili, Tepřidoque trahunt secura cubili Otra. Nec přidčat pieto faltam jacuisse cubili. Luctus, et altrīcēs posnēre cubīlia cūræ. Virg.

Cubitat, alis, vel Cubitale, is, n. Ornamento di gomito. I Fasciolas, cubital, focalia, potus ut

īllě. Hor.

Căbitătis, is, m. f., č, n. Di un cubito.

Cubito, as, avi, atum, are. Dormire nel letto. SYN. Căbo. 9 Anus hie solet căbitare castos janitrīx (jamb.). Plaut.

Căbătăs, î, m., vel Căbătâm, î, n. Gomito, braccio, cubito. § Excâssît tandêm săbă sê, căbătôquê levâtăs. Ovid.

Сйьо, as, ŭî, Itum, arč, n. Cubare, giacere, riposarsi. SYN. Dēcumbo, procumbo, recumbo, decuho, incubo, procubo, recubo, jacco, sternor, prosternor, quiesco, requiesco. PER. Corpus, membră, vel artus ponere, deponere, reponere. Procumbere lecto. Membra locare toro, Thalamo se componere. Lecto componere membra, vel corpus. Stratis deponere, vel reponere corpus. Dăre corporă somno, PHR. Post ubi jam thălămīs sē composuēre, silētur. In noctem fessos sopor occupăt artus. I Quo cubăt îpse Deus membrīs langnore solūtīs. Ovid.

Cucubo, ās, āvī, ātum, ārē. Gridare come un bue. Neut. § Noctua lūcifugā cucubat in tenebris (pent.). Ovid.

Gueullus, i, m. Cocolla, cappuccio, capperuccio. Juv.

Căculăs, î, m. Cucco (uccello), e lucerna (pesce). Cēssīssēt māgnā compēllans voce cuculum.

Gňeŭmă, æ, f. Vaso da riscaldar acqua, piecolo bagno. Extrūxīt, cucumām fēcit Otācilius (pent.).

Mart.

Gucumis, vel Cucumer, eris, in. Cocomero. EP. Agrēstis, crūdus, frigidus, tortus, serpens, intortus, aureus, croceus, viridis, cæruleus. 9 Cresceret în ventrem căcămîs, nec seră comântem.

Gucurbită, æ, f. Zucca. EP. Uncă, serpens, virīdīs, dēmīssā, sylvēstrīs, grāvīs, grāvīdā, prægnāns, vēntēsā. 9 Et gravis in latum dēmissa

cucurbită ventrem. Virg.

Cādo, is, dī, sūm, ĕrĕ. Battere, stampare, fabbricare. Act. acc. SYN. Excudo, procudo, conllo, fabrico. Scolpire. Sculpo, insculpo, cœlo, fingo, effingo. PER. Gladios cudere, excudere. Ferram extergere. Ferrum igne mollire. PHR. Durum procudit arator Vomeris obtusi dentem. Excudent aliī spīrantia mollius æra. Tela reponūntūr mănībūs făbrīcātă Cýclopum. Et curvæ rigidum falces conflantur in ensem. Cognit flämmivomīs fornācibus æra. Recoquunt patrios fornācibus enses. Ferrum exercebant vasto Cyclopes in antro. Tinnītū lamina raūco Perstrepit. Gemit împositis încudibus Æthna. Positis incudibus urbes Tela novant. Mulciber Æthnēīs fulmēn cudēbat in antris. Mant. Vide Vulcani, et Cyclopum descript, apud Virg. Haud secus ignipotens, etc.

Cūdo, onis, m. Cappello di cuoio. EP. Ferinus, impenetrabilis. Spicula bina gerunt, caput

hīs cūdōně fĕrīnō. Šil. Cūjās, ātĭs, adject. Di qual patria, di qual nazione, di qual setta. I Quem colat, et jussu cu-

jātīs vēnerīt īllā. Prud.

Cŭī, dissyll., vel cuī, monossyll. A chi. Sēd nōrunt, cui serviunt leones (phal.). Mart. Incipë parvë puër, cui non risërë parëntës. Virg.

Chicumque, vel chicumque, dat. A chiunque, Mittăt et donet cărcumque terră (sapph.). Sen. Conseia mens ut cuicumque est, ita concipit întră. Ovid.

Căiquam, vel cuiquam, dat. A qualunque. Scis Proteus, seis îpse, neque est te fallere cuiquam. Virg.

Căique, vel cuique, dat. A ciascuno. Sic erit et sēdēs fugienda, petenda cuique. Manil.

Cŭivis, vel cuivis, dat. A qualsicoglia. Non cuivis homini contingit adire Corinthum. Hor. Cūjus, genit. Di chi? del quale. Cūjus ebūr nitidum fastīgia summa tegebat. Ovid

Cūjūs, ă, ūm. Di chi è? \ Dic mihi, Dāmætā,

cujum pēcus? an Mēlibai? Virg.

Cutcitră, &, f. Coltrice, coltra. SYN. Pulvinus, tēctūs, lēctūlūs. EP. Ampla, tūmīda, levīs, pīcta, ļ făcilis, lânčă, möllis, plūmčă. 🖣 Fraūdātā tūměāt făcilīs tibi culcitră plumā. Mart.

Cultus, ei, m. Sacco. EP. Trīstis, fatalis, etc. Sīmia nēc sērpēus ūnūs, nēc cūleus ūnus. Juv. Cătex, icis, m. Zanzara. EP. Pārvus, exīlis, exiguus, vagus, levis, aerins, volans, tennis, volītāns, mālūs, mordāx, grāvīs, molēstūs. J Pārvē

cůlex, pěcůdům cůstos, ni tálě měrenti. Virg. Cătină, ŵ, f. Cucina. EP. Căpax, ardens, flammeă, nigră, fūmosă, călens, lumigeră, crassă, unctă, pinguis, fætida. PER. Calens crebris ignibus. PHR. Alget adhūc nitido clausa culina foco. Īpsa dabīt lautas uncta culina dapēs. J Pāsceris et nigræ solo nidore culina. Mart.

Cölmen, ĭnĭs, n. Colmo, tetto, sommità di alcuna cosa. SYN. Ăpēx, jŭgūm, vērtēx, căcūmen, fāstīgium. EP. Altum, celsum, excelsum, præcēlsūm, sūmmūm, ārdňūm, sūblīme, šcūtūm, supērbum, apērtum, aerium, nimbosum, nubiferum, montanum, saxosum, devexum, deelive, scopulosum, sterile, incultum, virens, frondosum, viride, frondiferum, apricum, umbrosum, němorosům. PER. Montis, teeti, areis, turris ăpēx, culmen, vērtēx, căcumen. Summī culmină montis. Summī fastīgiă tēctī. Tēmplī summus apex. Celsi prærupta cacumina saxi. PHR. Ardua turrigeræ surgunt in culmina ripæ. Et sedet ümbroso sub amæni culmine collis. Extrăit îngentes sublimi culmine sedens. Paupëris et tuguri congestum cespitë culmën. Et jām sūmma procul villārum culmina fumant. Virg.

Colmus, i, m. Gamba del formento. SYN. Avena, călămăs, stipălă. EP. Aūreas, flavens, croceus, flavus, flavescens, vernans, viridis, agrestis, levis, tener, lactens, fragilis, spiceus, ferax, fœcundus, pinguis, frugifer, spicatus, cerealis, trītīceus. PHR. Canīs llavescīt culmus arīstīs. Türgescünt läctentibus hordes cülmis. J Aüt fætu pecorum, aut cerealis mergite cülmi. Virg.

Culpa, æ, f. Colpa, errore. SYN. Delictum, noxă, mălūm, commissum, crimen, vitium, scelus, flagitium, făcinus, nefas. EP. Atrox, diră, gravis, noxiă, fœdă, turpis, sordidă, horrens, ŏpertă, lătens, occultă, tăcită, înexcusâbilis, miserandă. PER. Födē crīmīnă, vel contagiă culpē. PHR. Āt tu infamis ĕrīs, tūrpīque notābere culpā. Hộc prætexit nomine culpam. Tăcita sudant præcordiă culpă. Sed opertae consciă culpae Cunctă pavět. Satīs luimus miseranda crimina culpa. Effugia, et culpam hanc miserorum morte prabunt. Virg.

Culpo, as, avi, atum, are. Incolpare. Act. acc. SYN. Dāmno, improbo, criminor. Accusare. Accuso, încuso, însimulo. Riprendere. Arguo, rědárgůo, încrepo, öbjürgo. S Cülpābīt dūros,

încomptis allinet atrum. Hor

Gulter, trī, m. Coltello. SYN. Gladius. EP. Acūtus, fērreus, strictus, micans, fulgens, trux, ferus, minax, cruentus. PHR. Fulgentes cultri capulo promuntur ehurno. Et călido strictos tincturus sanguine cultros. I Stillantemque tenens geněroso sanguině cáltrům. Ovid.

Cultor, oris, m. Collivatore, lavoratore, amico. SYN. Arātor, colonus, agricola. Aspice et extremis

domitum cultoribus orbem. Virg.

Cūttūra, &, f. Coltura, coltivamento, coltivazione. 9 Daleis inexpertis caltură potentis amici. Hor. Cuttus, a, um, particip. Coltivato, ornato, pulito. SYN. Excultus, ornātus, adornatus, exornatus, concinnus, politus. J Tū quoque nomen habes cultos Nārcisse per agros. Ovid.

Cultus, us, m. Agricoltura, cultura. SYN. Cultūră. Ornamento. Ornātus, lepor, decus, ornāmentum. Onore, riverenza. Honor, veneratio, revěrentiă. EP. Regius, regalis, eximius, nobilis, dīves, laūtus, felīx, superbus, īnsīgnis, festus, solemnis, magnificus, decorus, decens, splendidus, nitens, nitidus, gemmatus, lūxuriaus, triumphālis, insolitus, muliebris, vanus, inanis, Attalieus, debitus, humilis, supplex, dignus, merītus, PHR. Cultus gestare decoros. Vanī tegmină cultus. Strată cubiliă cultu Magnifico. Stābāt sine divite cultu. Cultuque superbo Pendebant niveo gemmată monilia collo. Et damnant cultus luxuriantis opes. I Hactenus ārvorum cultus, et sidera celī. Virg.

Cătăttăs, î, m. Tazza, sorta di vaso. 9 Mercator

exsīccēt cătūllīs jamb.) Virg. Gūtūs, ī, m. Culo. 9 Gūlōs, ēt crepidās līngere cārbāsinās (pent.) Albin.

Cum, præp. abl. Con, conviossiacosache. § Illi indīgnāntēs māgno cum mūrmure montis. Virg. Cuma, arum, f. plur. Cuma, città dell'Italia. EP. Antiquæ, větěres, Phæbeæ, Euborcæ. Et tan-

dem Euboreis Cumarum allabitur oris. Virg. Cumera, æ, I. Bugnolo, sorta di vaso da riporvi frumento. ¶ Cur tită plus laudes cumeris granāriă nostrīs. Orat.

Cuminum, i, n. Comino (sorta di erba). Nascuntur grăcili melanthiă grată cumino. Colum.

Comprimis, adverb. Sommamente, soprattutto, in prima, ¶ Ārĕā cūmprīmīs īngēnti æquāndā eў-līndrō. Virg.

Cumutatim, adverb. Abbondantemente. SYN. Cumulate, abunde, acervatim, satis. Ambesis dăpibus cămălatim aggestă redundant. Virg.

Cumulo, as, avī, atūm, are. Cumulare, ammassare. SYN. Accumilo, aggero, congero, cogo, congrego, colligo, acervo, coacervo. Ornare, adornare, caricare. Orno, onero. PHR. Cumilātque āltāriă donīs. Ārāmque sepulchrī Congčrěre arboribus, cæloque educere certant. Fors et votă făcit, cămulatque altariă donis. Virg.

Cumitus, I, m. Mucchio, cumulo, massa. SYN. Strues, acervus, congeries, copia, vis, abon-dantia. Crescimento, accrescimento, aumento. Incrēmentum. EP. Magnus, ingens, summus, grandis, nimius, immensus, numerosus. PHR. Īnsēguītūr cămālā prærūptās āguæ mons, Cămulusque immanis aquarum in montis speciem curvari et crescere visos. Ingentes cuműlős invölvit árenæ. Cáműlősque strűit műlő pingnis arenæ. Insequitar, cumulosque struit måle pinguis årenæ. Virg.

Cũnābútă, örām, n. pl. Culla. J Scīlicet înfaŭ-stā Lăchesis cũnābůlă dextră. Stat

Coura, arom, f. plur. Cuna, culla. SYN. Cunabula, încunabula. EP. Prima, dulces, tenera. möllés, tépřdás, půčrilés, quřelás, řnertés, plá-cidás, flébilés, lacrýmôsás, sönörás, sönniféras, soporiferm. PHR. Exierat teneris jam dum virgunenta cunis. Tepidas primæva infantia cunas Transit. Mollibus e cunis, gravidaque părentis ăb alvo. J Cunarum lăbor est angues superare mearum. Ovid. Per metaf, principio. PHR. Mons Idais, ubi et gentis cunabula nöstræ. Virg.

Cunctatio, onis, f. Ritardo, dimora. SYN. Mora, cunctamen. Nülla unquam de morte hominis

cunctatio longa est. Juv.

Cănctor, āris, ālis, ārī. Tardare, indugiare, trattenersi. SYN. Mörör, remoror, tardo, retardo, hæreo, sūbsīsto, dīffero, sūbsīdo, sūbsīdeo. Cunctaturque metu, telumque instare tremīscit. Virg.

Conctus, a, am. Tutto. SYN. Omuis, totus, quisque, unusquisque, quicunque, quilibet. ¶ Cunetus ob Italiam terrarum clauditur orbis. Virg.

Căncătăs, ă, am. Fatto a forma di conio. ¶ Dămonico cuncata globo, sed squameus anguis. Sedul.

Guncum, i, n. Cunco. EP. Altum, excelsum, eminēns, fortě, potens, longam, tarritam, bellicosum, armigerum, populosum, opulentum, Martřům. PHR. Emřnět in alta sedě. Obsidioně triumphans. Gallorum invictum armis. Excelsă jāctāt ād æthera tēcta. Longās ostentat viās. Palmiferos jactat ramos, laureasque in stemmătě frondes. Anmě coronatur gemino. Expāndīt fœcundă mēssībus ārvā.

Cuneus, I, m. Conio, cavicchia. SYN. Ferrum. Moltitudine, squadra. Agmen, tūrmă, coliors, legio, cătervă. EP. Durus, îngens, acutus, ăhenus, ferreus. līgneus. 🖣 Nam prīmī cuneīs sciude-

bant fissilĕ līgnām. Virg.

Cŭnicŭtis, ī, m. Coniglio, mina, cava sotto terra.

¶ Gandet in effessis habitare cuniculus autris. Max.

Cũpă, æ, f. Tazza, coppa. Post học ludus erat cupā potāre magīstrā. Hor.

Căpediă, a, f., vel căpediă, oram, n. plur. Cibi delicati. Mělias dīcis, nihil moror cupēdia jamb.\. Plaut,

Cupide, adverb. Desiderosamente. SYN. Avide, studiosē. J Ēliīcis, ūt cupidē generātīm sæcla propagēnt. Lucr.

Cupidineus, a, um. Di Cupido. Vince Cupidiněās păriter Parthasque săgittas. Ovid.

Cupiditas, atis, f. Voglia, volonta, desiderio, cupidità. SYN. Căpido, ămor, studium, ardor, li-

hīdo, dēsīdēriūm.

Căpido, inis, m. Cupido, EP. Alatus, aliger, pennātūs, āles, penuiger, vēlāx, levis, præpes, võlucer, agilis, võlitans, impiger, võlatilis, blandus, daleis, tener, eultus, formosus, põlcher, venūstus, armiger, pharetratus, teliger, ārcitenens, sagīttifer, caūtis, astūtus, callidus, cæcus, nūdus, impūrus, lascīvus, obscēnus, tūrpis sordidus, mālus, improbus, scelerātus, fervidus, ignifer, flagrans, årdens, flammiger, īnsānus, āmēns, vēsānus, furēns, furiosus, audāx, crūdēlis, atrox. dīrūs, ferox, savūs. immītis, fērūs, īuvietūs, īnsupērābilis, Guidius. Paphrus, Idalius, Cythereius, PER. Deus aliger, præpes, arcitenens, pharetratus. Pher Paphińs, Idáliús, Cythéréiús, Gnidiús. Venéris nátás, prôlés, sőbőlés. Álmé prôgemes Venéris. Cytnéréiá prôlés. Spléndidis érá Cúpido. Flámmis amatus et area. PHR, Lædit tacitis præcordiă tetis. Saccendît pectoră flammis. Otiă sī tollas, periere Capidinis arens. Quem mālus exăgitat noctesque diesque Cupido. 9 Nullus

ămor tanti est: ăbeas phăretrate Căpido. Ovid. Fah. Dio dell'amore. I poeti fingono esser due, l'uno onesto, l'altro lascivo: il primo lo fanno figlio di Giove e di Vencre: il secondo lo fanno

figlio di Erebo e della Notte.

Căpido. inis, f. Desiderio, amore. SYN. Amor, studiam, ardor, libido, desiderium. EP. Ardens, flagrans, avida, dīrā, īngēns, avara, īmmēnsa, violentă, inexpletă, inexplebilis, îmmoderată, īndomită, furiosa, însătiabilis, vesană, mălesānă, vigil, ānxiă, însomnis, sollicită, cæcă, præceps, împrobă, înops, misera, nefandă, turpis, scělěrátă. PER. Ardor habendi. Habendi cæcus amor. Ārdēns, dīrā, violentā sitis. Öpum făriosă căpido. Prædæ cæcă căpido. PHR. Quæ lucrī mīserīs tām dīrā cupīdo? Quod sī tantus amor menti, si tanta cupido est. Tantus amor laudum. Laudumque arreeta cupido. Vīncet amor patriæ, laudumque immēnsa cupido. Fervet avaritia, miseraque cupidine pectus. Delicia înficiunt animos, pracepsque cupido. Cecropias innatus apes amor urget hăbendī. J Nec tibi regnandī veniāt tam dīrā cupīdo. Virg.

Cŭpidns, a, um. Voglioso, bramoso, desideroso, avido. SYN. Cupiens, avidus, amans, appetens, inhians, studiosus, Convenientque suas cu-

pidī componere laudes. Tibul.

Cupio, is, ivi, itum, ere. Desiderare, appetire. Act. acc. SYN. Opto, exopto, quæro, requiro, aveo, expeto, desidero, ardeo, aspiro, anhelo, inhio. PER. Ardere, llagrare, vel ferri amore, cupidině. PHR. Mē dūlcis captat amor. Mē vigil ärdör häbet. Ardet änimus. Ardenti mensimpětě fertůr. Est mihi mens incensă: Miro încensum est pectus amore. I Jam pridem hanc prolem cupio enumerare meorum. Virg.

Cupitus, a, um. Desiderato, bramato. SYN. Optatus, exoptatus, quæsītus, petītus, expetītus. Mārs videt hāne, īpsāmque eupīt, potitūrque

cupîtā. Ovid.

Cupressifer, a, um. Chi porta cipresso. Ipsa cupressiferi latuerant saxa Lvcæi. Alcim.

Cuprēssinus, a, um. Di cipresso. SYN. Cupresseus. Instructi juvenes, passisque cupressina quo-

rām. Fillol.

Cuprēssus, ī, vel ūs, m. f. Cipresso. SYN. Cy-parīssus. EP. Āltā, cēlsā, ēxcēlsā, prēcērā, ārdňă, ăcūtă, sūblīmis, āeria, alticoma, densa, pătălă, virens, frondosă, viridans, umbriferă, ātrā, nigrā, trīstīs, mostā, flebīlīs, deplorātā, īnfēlīx, īnfaūstā, lūgubrīs, fūnēstā, lacrymā-bīlīs, Īdæā, fērālīs, stygrā, finchrīs, fūnereš, ŏdorātā, sepulcrālīs, ŏdorīfērā. PER. Fērālīs, füncstă, vel sepülerālis ārbor. Frondoso în corlūm cono porrectă cupressus. Tumulos tectură cupressus. Plebejos luctus testata cupressus. PHR. Quæ nee seculă centies peractă, Nec longæ căriem timet senectæ. Alticomæ cypărīssī trīstē gemūnt. I puer, et postes funestā cinge cupresso. Et linienda cedro, et lævi servandă cupresso. Dat ferale decus, mostas ad hūstă cupressos. § Intexunt lătera, et ferales

āntě cuprēssos. Vírg. Cur, adv. Perchè. SYN. Quarē. J Cur in amicorum vitiis tam cernis acutum? Hor.

Cūră, æ, f. Travaglio, studio. SYN. Ŏpĕră, lăbŏr, studium. Ansietà, affanno di cuore. Auxictas,

söllieitudo. EP. Āeris, dīrā, atrox, gravis, ăcērbă, čdāx, ăcūtă, mordāx, āspērā, dūrā, se-vērā, tetrīcā, longā, molēstā, īmportūnā, ār-cānā, sēcrētā, tācītā, mēmor, tenāx, āmārā, implacidă, ŭrens, flagrans, ūrgens, premens, vorāx, rodens, stimulāns, vigil, āssidua, sequāx, īnsomnīs, īrrēguietā, pāvidā, āttonītā, ānxiā, dubia, anceps, turbida, sollicita, ambigua, agră, languidă, pallens, pallidă, mœstă, atră, fūnēstă, trīstīs, mīserā, vānā, levīs, inānīs, dēses, avara, iners, gravida, infanda, lūrida, tūrpis, sordida, maligna, iniqua, damnosa, malěsuada, nocens, noxia, ültrix, perniciosa. PER. Söllicitæ mentis æstns. Curarum æstns, stimulī. Asper cūrārūm morsus. PHR. Abrūmpīt somnos cūră. Sollicităt ănimum. Mentem tūrbăt. Söllicito lătităt în, vel sub pectore. Pectoră vexăt, sauciăt, torquet, cruciăt, discrucĭăt. J Tundĭtur et magno præsentīt pectore curas. Virg.

Chris angi. Esser travagliato. SYN. Curis agitari, vēxārī, crūciārī, torquērī, ūrgērī, consūmī, confici. Curis fluctuare, astuare. PER. Curis mordācībus āngī. Tābēscērē cūrīs. Conficere anīmum curis. Curarum stimulis exerceri. PHR. Văriis vita obnoxiă curis. Anxiă sunt nimis pēctora cūrīs. Acrior ilhūm cūra domat. Quando hæc të cūră rĕmōrdĕt. Cūrārūm mē pōndĕră

mültä fätigänt.

Cūrīs sē ēxnerē. Liberarsi da' travagli. SYN. Cūrās lāxārē, lēvārē, ponērē, deponērē, seponērē, abjīcere, mittere, dimittere, pellere, expellere, resõlvere, fallere. PER. Tristes animo deponere cūrās. Solvērē animum cūrīs. Exuerē animo cūrās. Cūrīs īmponere finem. Fessam cūrīs abdücere mentem. Sepositis mentem componere cūrīs. PHR. Tūm sīc āffāri, ēt cūrās hīs dēměrě dictis. Mitte hane de pectore curam. His dictis cūræ ēmōtæ pūlsūsque părūmper Corde dolor trīstī. Cūrīsque ēxūtā mālīgnīs Pēctorā.

Cārābĭtīs, ĭs, m. f., č, n. Che ha vimedio. SYN. Sānābĭtīs, mědřeābĭtīs. ¶ Īpsa ăděrām, cōrpūs-

que videns curabile veni. Mant.

Cărator, oris, m. Curatore, tutore, commissario. SYN. Tūtor, cūstos, procūrātor. J Nēc medicī crēdīs, nēc cūrātoris egēre. Hor.

Cūreŭtio, ōnis, m. Gorgoglione, piccolo verme che rode il frumento. Curculto, atque inopi me-

tuens formīcă senecta. Virg.

Cūrēs, ĭūm, m. plur. Popoli della Sabina. ¶ Rōmŭlidis. Tătioque seni, Căribūsque severis. Virg. Gürētēs, ūm. Candiotti. SYN. Crētēs, Crētēnsēs, Īdæī. ¶ Quāntā pārāt? quīd si īllē tūōs Cūrētās in ārmā. Stat. Pro Cerybantibus. V. Co-

Cūriă, æ, f. Corte, parlamento. SYN. Aulă, regiă, sčuātus, pălātium. EP. Augūsta, clara, sacra, æquă, jūstă, antiquă, venerandă, legiferă. ¶ Cū-

ria pauperibus clausa est, dat census honores. Cūriositās, ātis, f. Curiosità, diligenza smodata.

🖣 Īsthāc jūvēntā dāmnā cūrīosītās (jamb.). Gaz. Cūriosis, a, ūm. Diligente, che ha curiosità, desideroso. SYN. Avidus, capidus, studiosus J Ut īpsē nostrī cūriosūs, ēt polo (jamb.) Hor.

Curius, II, m. Curio, nome proprio di un cavaliere romano. EP. Clarus, gravis, pauper, fortis, generosus, pagnax, illastris, magnanimus.

Pauper erat Curius, reges cum vinceret armīs. Claud. Hist. Curio, nome proprio di un cavaliere romano molto temperato e generoso. Trionfo dei Sabini, e vinse Parro re degli Epiroti.

coro, as, avi, atum, are. Curare, aver cura, affaticarsi. SYN. Lăboro, încumbo, studeo, învigilo. Sanare. Sano, měděor, rěficio. PER. Cūiās impēndo, insūmo. Mē cūrā hābēt, tenēt, ēxērect, sēllicītāt. ¶ Nēc quid hymēn, quid ămor, quid sint connabiă, curăt. Ovid.

Cūrricutum, i, n. Carretta. SYN. Cūrrus, plaustrům. Corsa. Cūrsus, stadřům. J Curriculo gravis est facta ruina meo (pent.). Ovid.

Correre, is, căcurri, cursum, ere. Correre. SYN. Curso, currito, volo, advolo, ruo, festino, propěro. PER. Pědřbůs cělěrárě viám. Cělěrí pědě, răpido cursu îre, tendere, contendere, ferri, răpī, töllī. Cāmpās trānsmittere cūrsū. Răpidīs pāssībūs feror, āvolo. PHR. Nūne hūc, nūne îllüc, et ütröque sine ördine cürro. Per saxa, et qua viă nullă, căcurri. Curre, nec încuptam tarbă moretur iter. Veia damas, vastūmque cava trabe cūrrīmus aquor. Virg.

Cărrăcă, &, f. Uccello che alleva gli altrui polli per suoi. Tā tibi tune curruea places, sta-

tūmquě lăbēllīs. Juv.

Carrus, us, m. Cocchio, carro. SYN. Bigă, quadrīgā, plaūstrūm, āxīs, tēmo, rotā. EP. Citus, præceps, concitus, celer, levis, volucer, agilis, sonāns, properus, volāns, subitus, rapax, fal-catus, falcifer, gravis, laborifer, quadrijugus, āltus, ārduus, pietus, aurātus, nobilis, supērbus, insignis, ovāns, triumphālis, māgnificus, īgnīvomus, flammīger, flammīvomus. PHR. Cūrrās agitārē sonantēs. Vērsant agilēs in palvērē currus, Hac nostro signabitur área curru. Magnănimis rex magnus équis, curruque superbo Fertur. Quadrijugo vehitur curru. I Non Diomēdis equos, non carram cernis Achillis. Virg. Expl. Il carro di Giove, secondo le favole dei poeti, è tirato da due cavalli e da due aquile: quello di Nettuno da due cavalli marini, ecc.

Cūršito, ās, āvī, ātūm, ārč. Correre spesso, andar correndo. SYN. Cūrro. J Āgrēstēm vēlūtī sūccīnetūs cūrsītāt hōspēs. Virg.

Cursor, oris, m. Corriere, corridore, cursore. Cursörēm sēxtā tĭbĭ, Rūfĕ, rĕmīsĭmĭās hōrā. Mart.

Cārsus, ūs, m. Corso, il correre. EP. Aūdāx, īngēns, avidus, celer, vēlāx, agilis, præpes, alacer, citus, pērnīx, concitus, volucer, ales, volans, āliger, praceps, rapidus, subitus, repentinus, änhēlus, fulmīneus, ēffusus, ārdens, immēdicus, văgus, fugăx declivis, chiamus, amens, furiosus. PHR. Cursu festinus anhelo Advolat. Abit ālite cursu. Suhito collem conscendere cursu. Cūrsūque pedūm prævertere ventos. Prono 1ăpřitůr vřetoriá cůrsů. Cělěri volřtárě pěr atheră cursu. Pernicibus igneă plantis Transit čqnūm cūrsū. Āligřrō properāt per ināniā nā-bilā cūrsū. ¶ Vīxi, ēt quēm dēdērāt cūrsūm Förtuna, peregi. Virg.

Cūrtius, ii, m. Curzio, cavaliere romano. EP. Clārūs, īllūstrīs, Romānūs, nobilis, animosūs, generosus, fortis, magnanimus. PHR. Pro patria înfernas qui se devovit ad aras. Qui pătrăam voluit morte levare sua. Hist. Curzio, cavaliere romano, che si sacrificò agli Dei dell'Inferno

per la salute della patria.

Curto, as, avi, alum, are. Diminnire, abbreviare. Act, acc. J Quantulum enim summæ curtabit quisque dieram. Hor.

Curtus, a, um. Corto, breve. SYN. Brevis, angu-

stus, pārvus, exiguus.

Gurvāmen, inis. Curvità, curvezza. Sectus in öbliquum est alto curvamine limes. Ovid.

Cūrvātūră, &. Chinatura, curvatura, piegatura. SYN. Cūrvāmen, flexus. J Cūrvātūra rota, radiorum

ārgēntēŭs ōrdō. Ovid.

Curvifrons, ontis. Che ha la fronte curva. J Tu cūrvifrontes pascere armentas soles (jamb.). Pacuv.

Curutis, is, m. f., e, n. Curule, sedia di magistrato. Cuilibet hie fasces dabit, eripietque curu-

Curvo, as, avī, atum, are. Piegare, cedere, torcere. Act. acc. SYN. Incurvo, recurvo, ficeto, inflecto, sinno, inclino, camero, torqueo, intorqueo, Induct in florem, et ramos curvabit olentes. Virg.

Curvus, a, um. Chino, inchinato, piegato, basso. SYN. Cūrvātūs, īncūrvūs, rēcūrvūs, flēxūs, īnflēxus, tortus, intortus, contortus, inclinatus, sınınatıns. J Et curvæ rigidum falces conflantur

în ênsêm. Virg. Cûspîs, îdîs, f. Punta. SYN. Ācūmēn. Spada, dardo, asta. Ensis, muero, gladius, ferrum, hāstā, tēlūm, hāstīlē, săgīttā, spīculūm. EP. Aūrčá, aūrātā, ālīēnā, fūlgēns, ærčā, fērrča, vālīdā, ācūtā, dīrā, sævā, fērā, rīgīdā, īnfēstā, mināx, violenta, lethālis, vūlnifica. PIIR. Cūspide fülget acuta. Dat acuta cuspidis hastam. Et lībrāt savā conjectum cuspide ferrum. Sapa fera torvos cuspide fixit apros. Praxiněám quătřens ærátæ cůspřdřs hástání. Ovid.

Cūstodia, &, f. Guardia, vustodia. SYN. Excubia, stătio. Protezione. Tütēlä, præsidium. Prigione. Cārcer. EP. Attentă, vigil, pērvigil, sedilă, pērnox, insomnis, irrequictă, anxiă, sollicită, fīdă, fidēlis, āccīnctă, ārmātă, vägă, nōctūruă, dūrā, solērs, sagāx, prūdēns, ārmīgēra. PHR. Pērvigil āltērno pārēt cūstodia sīgno. Noctem cūstodia dūcit Insomnem lūdo. Vigil Phrygios sērvāt cūstodia mūros. Omnīs pēr mūros legio sörtítá pěriclům, Excubăt, exercetque vices, quod cuique tuendum est. Vigiles simul excităt, îllî Süccedunt văriantque vices. Omnemque ăditum custede coronat. ¶ Et vigil Argolicas servat custodiă fossas. Ovid.

Cūstodio, is, ivi, itum, ire. Guardare, custodire, serbare. Act. acc. SYN. Servo, asservo, tutor, tueor. PHR. Late fines enstode tueri. Omnemque aditum custode coronant. Catera servahant, atque in stätione manebant. Omnis pēr mūros legio sortīta periclām, Excubat exercetque vices, quod cuique tuendum est. Tune quoque communi portam statione tenebānt. Pēne sērām colnībē, sēd quīs cūstodičt īpsēs. Juv.

Cūstodītus, a, um, particip. Custodito, governato. SYN. Servatus, asservatus. Difeso Delensus, protectus J Mugift et Caci spem custodită fe-

fellit. Virg.

Cūstos, odis, m. f. Guardiano, guardia, guardatore, defensore. SYN. Tütör, prötector. EP. Attentus, vigil, sedulus, vigilans, insomnis, irrequictus, armiger, armatus, solers, sagax, alternus, fidus, fidelis, anxius, sollicitus. PHR. Fidusque ād līmīnā cūstos. Lūce sedet cūstos, aut summī cülmine tectī, Türribus aut altīs. Fido sub cu-stode reliquit. Postibus angustīs eadem fidissıma cüstös Ante förcs stabat. Aut cüstös gregis, aut matura vinitor üva. Virg.

Gutis, is, f. Catena, pelle, cuojo. SYN. Pellis, corium. EP. Alba, candida, lactea, nivea, clara, mollis, tenera, arida, tenuis, dura, hirta, callőső, hírsútő, pilőső, rűgőső. PHR. Vix hőbőő těnůem quæ těgặt össă cůtém Clarăque suh těnůi cůlis interlacet amicta. Tres ragæ suběant, čt sē cůtřs árřdá láxět. Juv.

Căticătă, a, f. Piccola pelle. Semper et assiduo

cūrātă cătīcălă sole. Pers.

Cyane, es, f. Ciane, nome proprio. EP. Mosta, trīstīs, Sīcania, Sicula. Inter Sīcelides Cyane pulcherrimă nymphas. Ovid. Fab. Ciane, nome proprio di una ninfa di Sicilia, che volle resistere a Plutone, allorche rapi Proserpina, e fu

tramutata in una fontana.

Cyanee, arum, f. plur. Cianee. SYN. Symplegades. EP. Errantes, turentes, præcipites, patulæ, instăbiles. PHR. Errantesque per altum Cyanea. ¶ Trānsēšt īnstāhřlēs strēnňa Cyaneas (pent.). Ovid. Expl. Isole, o scogli nel Bosforo Tracio, molto vicini gli uni agli altri, e molto pericolosi alle navi.

Cyance, es, f. Ciane, madre di Cauno e di Bibli. Cognītā Cyanee præstantī corpore nympha. Ovid.

Cyathus, i, m. Bicchiere. SYN. Crater, scyphus, pătěră, călīx, pôcălům, cârchesium. EP. Aureus, aurātus, cælātus, crēteus, capax. Cardiacī nūmquām Cyathūm mīstūrus amīco. Juv.

Cynete, es, f. La dea Cibele, figlia del cielo e della terra, moglie di Saturno. SYN. Vēstă, Ops, Tērră, Rhěă, Dîndýmēnē, Běrěcynthia. EP. Alma, fæcũndă, prīscă, antiquă, grandāvă, sacră, věněrāndā, Idæā, Phrygta, tūrrīta, potens, tūrrīgera. PER. Türrigeram frontem Cybele redimită coronīs. Tūrrīgērā caput onerāta corona. Cybelēra, Idēa, Phrygra, vel Berecynthra mater, parens, genitrix. Magna Deum mater. Saturnia conjūx. Genitrīx tocunda Deorum. Hine mater cültrix tybělě Corybantraque æra. Virg. Summīsēre jubās, adytīs gavīsa Cybēle. Claud. Fab. I poeti le coronano il capo con torri, e le danno un carro tirato da leoni; ella è stata adorata principalmente nella Frigia, ove i Coribanti le sacrificavano.

Cybeteius, a, am. Di Cilele. SYN. Vēstālis, Berčeynthins. J Dentě prěmůnt domito Cyběleia

fræna leones. Ovid.

Cyclades, um, f. plur. Cicladi, isole del mare Egeo. EP. Ægææ, altæ, sparsæ, vadosæ, fulgentes, æqnoreæ. PHR. Cradas innare revulsas Cycladas. Sparsasque per æquor Cycladas accedit. Intērquē vādosās Cyclādās, Ægææ frāngūnt йbĭ sāxā procēllā. ¶ Cyclădās Ægāās öbstŭ-pŭīssĕ pňtō (pent.). Ovid.

Cyclas, adis, f. Gonna. EP. Longa, aurata, tenuis, děcoră, vivens, půrpůrčă. PHR. Hæc nůne aŭrātă evelade verit humum. I Hac sant qua tenui sudant in cyclade, quarum. Juv.

Cyclicus, a, um. Circolare. J Nec sie incipies, üt scriptör cyclicus ölim. Hor.

Cyclopeus, a, um. Di ciclope. J Accestis scopulos vos, et Cyclopea saxa. Virg.

Cyclops, opis, m. Ciclope, SYN. Brontes, Steropes, Pyraemon. EP. Æthnæŭs, Siculus, ater, fulvus, niger, flammeus, ignitus, flammivomus, nudus, fortis, validus, lacertosus, fessus, lassus, anhelāns, potens, ærisonus, trūx, ferox, rabidus, cruentus, sanguineus, terribilis, truculentus, vāstūs, sūpērbūs, īmmānīs, pērtēntēsūs, gīgāntous, PER, Æthnæi fratres. Vulcani comites. Cœlo căpită altă ferentes. PHR, Ferrnm exercebant vasto cyclopes in antro, Brontesque, Stěropěsque et núdůs membră Pýracmon. Infandī cyclopes et altīs montibus errant. 在riferð cómitum concrepuere manns. J Muleiber exercet vastis cyclopas in antris. Virg. Lustră domosque trăho, vastosque ab rupe cy-clopes. Id. Fab. Figli di Nettuno e di Anfitrite, giganti che dimorarono nella Sicilia vicino al monte Etna, fabbri ferrai di Vulcano. Cycneïis, a, ūm. Di Cigno. SYN. Cycneüs, cy-

gnēus, ölorīnus. J Inde lacus Hyries videt, et

Cycnēja Tēmpē. Ovid.

Cycones, um, m. plur. Popoli della Tracia. EP. Crūdēlės, dīrī, férocēs, sævī, īmmānēs, gělīdī, nīvālēs, Hypērboreī. ¶ Donă quěrēns, sprētæ Cyconūm quo mūněrě mātrēs. Virg.

Cydnus, i, m. Cidno, fiume di Cilicia. EP. Clarus, vitreus, gratus, amænus, placidus, salutifer, coruleus, flexilis. PIR. At te Cydne cănam, tăcitis qui leniter undis, Ceruleus placidīs pēr vada sērpis agnīs.

Cydon, onis, f. Canea, città grande in Creta. PHR. Aūt quæ poma Cydon Cretæis mīsit ah oris. Hic riguis quæ Cretica misit ab oris Poma

Cydon.

Cydonius, a, um. Di Canea. J Ire libet, Partho torquere Cydonia cornū. Virg. SYN. Cydoneus, ă, ūm. J Ecce Cydonea violatus arundine plan-

tām. Sil.

Cygnus, vel cycnus, ī, m. Cigno. SYN. Ölör. EP. Albus, candidus, lacteus, nitens, niveus, blandus, suavis, gratus, dulcis, argūtus, mollis, sonorus, mitis, canorus, raucus, segnis, tardus, īmbēllīs, pāvidus, vagus, aprīcus, Iluviālis, ăquosus, amnicolă, flumineus, palustris, aquatiens, Neptūnius, Diremus, Ledmus, Caystrius, Amyelæns. PER. Albus ales. Caystrius ales. Incola Maaudri, Caystri. Veneri sacer ales. Idalius, Paphius ales. Flumina Cygnus amans. Candenti corpore Cygnus. Niveis argenteus alis. In aŭgŭriis grātissimus āles. PliR. Mölles agitāt Venus aurea Cygnos. Liquido qui carmine cœlum Mulcet. Moriens demulcet sidera cantu. Rěsonant argūto gūttůrě Cygni. 9 Dant sonitům rauci për stagna loquacia Cygni. Virg. Uccello molto bianco, il quale quando sta per morire, dicono che canti più dolcemente. È dedicato a Venere.

Cătindrus, i, m. Cilindro, colonna, figura lunga, e tonda. EP. Longus, oblongus, teres, rotundus. S Area tum primum ingenti est aquanda

cytindro. Virg.

Cyllarus, i, m. Centauro, cavallo di Polluce. I Talis Amvelei domitus Pollucis habenis Cyllarus ēt quorum Grājī mēmīnērē poetā. Virg.

Cytténé, és, m. Cillene, monte di Arcadia. ¶ Vôbis Mērcurius pater ēst quēm candida Māja Cyllēnēs gělidő conceptům vertice füdit. Virg.

Cynenins, ii, m. Mercurio. SYN. Mercurius. Ilie prīmum paribus nītens Cyllenins alis. Virg.

Cyma, a, f., vel cyma, atis, n. Broceolo, punta più tenera dell'erbe. Frigoribas caules, et veri

cymătă mīttit. Colum.

Cymbă, æ, f. Barca, naviglio. SYN. Nāvis, scaphă, lēmbūs, rātis, phāsēlūs, nāvigiūm, līntēr, nāviculă. EP. Angūstā, hūmilis, pārvulā, fragilis, exigua, capax, curva, adunca, cava, concăvă, celer, praceps, cită, levis, subită, fugax, propera, naufraga, sutilis, velivola, anceps, natāns, înstăbilis, fluctīvāgā, fluviālis, æquorcā. PHR. Dîrige flüctivăgam ventosă per equoră cymbam. Gemuit sub pondere cymba. Sutilis, ēt mūltām āccēpīt rīmosa palūdēm. Non ita præcipites agitantur in æquore eymbæ. I Üt cymbæ instabiles, fluctu jactante saburram. Virg.

Cymbătum, i, n. Cembalo. SYN. Sistrum, crotalum. EP. Ærĕum, cavum, concavum, raucum, splendens, sonorum, Bereconthium, Corybantřům. PHR. Cýmbălă půlsárě, tůnděrě, fěrirě, quătere. Ærea pulsantes solerti cymbala dextra. Phrygiæ Berecenthia cembala matris. Fundet ad Idæos cymbala raūca sonos. I Tinnītūsque cie, ēt Mātrīs quate Cymbala circum. Virg.

Cymbium, ii, n. Vaso da bere, fatto a forma di naviglio. SYN. Crātēr, scyphus, păteră, călīx, cyathus, poculum, cantharus, carchesium. EP. Căvam, spamans, oleus, auream, ebarnam, argenteum. PHR. Cava cymbia dulcī lacte corönare. Cymbiáque argentő perfecta atque aspera signis. ¶ Infériműs tépidő spűmantiá cymbiá lacte. Virg.

Cyme, es. La Sibilla di Cuma. Vide Sibylla, PER. Cũmwa Sibylla. J Personat Euborca Teuthras testudine Cymes. Sil. At gravida arcanis Cy-

mēs anus altigit ore. ld.

Cyminus, i, m. Lago di Toscana. LE Cymini cũm montě lăcum, lūcosque Căpenos. Virg.

Cymodoces, es, vel Cymodocea, &, f. Cimodoce, ninfa marina. J Nērwī, Spiōquě, Thěliaquě, Cymodoceque. Virg.

Cymothoe, es, f. Cimotoe, ninfa marina. Cymothỏe simul et Triton innixus ăcuto, Virg.

Cynaras, æ, m. Re dell'Assiria. EP. Rapax, Assyrius. Quem scis immunem Cynare placuisse răpaci. Hor.

Cyniphs, iphis, m. Cinife, fiume dell' Africa. Hinc cvniphiis, i, um. S Cyniphii condent hirci, se-tasque comantes. Virg.

Cynosura, a, f. Orsa minore. SYN. Arctos, Ursa, Pārrhāsīs. EP. Aūstrīnā, ālgēns, frīgidā, glāciālis, gelidā, pigrā, sēgnis, hībernā, ventēsā, prňinosa, Scythica, Manalia, Strymonia, Lycaonia, PER. Parchasides stelle, Gelido proximă signă polo. Esse duas Arctos, quarum Cynosura petatur. Ovid. Expl. Costellazione vieina al polo artico, detta Orsa minore.

Cynthia, w, f. Diana. SYN. Diāna, Lūcīna, Dēlia. Ante bis exactum quam Cyuthia conderet

örbem. Lucr.

Cynthius, ii, m. Apolline. SYN. Phabus, Apollo, Dēlřůs. ¶ Întonsom přičií dicitě Cynthrom asclep.). Hor.

Cynthus, i, m. Montagna dell' isola di Delo. El'.

Altus, ačrius, Delius, Apollineus.

Cyparissus, 1, I. Cipresso, SYN, Cupressus, Ačria quercus, et conflera cypătissi. Virg. Pab. Ciparisso fu un giovane di Cea, congiato in capresso, V. Ovid. Metam. lib. 10, sub initram, Cypris, idis, f. La dea Venere cipriotta. SYN. Cyprĭă Venus. EP. Blāndā, pŭlchrā, formosă, věnūstă, lāctěă, nivěă, plácidă, roseă, teneră, fædă, tūrpis, lāscīvā, mărīnă, Cythereia, Cytherea. Sie te Diva potens Cypri (glycon.). Hor. Vērā Venās Gnidiām cam vidīt Cyprida, dīxĭt. Aus.

Cyprius, a, um. Di Cipro, cipriotto. SYN. Cyprinus. J Numquam dimoveas ut trahe Cypria

(aselep.), Hor

Cyprus, i, f. Cipro. EP. Beata, felix, fecunda, fertilis, optimă, scopolosă, circumflăă, Deliăcă, Cynaræa, Neptunia, Idalia, Cythereia. PER. Æquoreis undis circumllua. Veneris tellus pulcherrima Cyprus. J Ö quæ beätam Diva tenes Cyprum (alcaic.). Hor. Västäbat Cyprum, et victor ditione tenebat. Virg. Expl. Isola del mar Mediterraneo, consacrata a Venere.

Cyrenaïcă, a, f. Libia, regione dell'Africa. PER. Cyrenaïcă regnă. Thebeosque lăres, et Cy-

renaïcă regnă. Mant.

Cyrenams, a, um. Della Libia. SYN. Libycus. Lt Cyrenæas ūrna minastrat aquas (pent.). Prop. Cyrene, es, f., vel Cyrenæ, arum, f. plur. Cirene, vittà della Libia in Africa, Proximus în muros, et mænia Cyrenaram (spond.). Lucr.

Cyrene, es, f. Cirene. Mater Cyrene, mater, quæ gurgitis hūjus. Virg. Fab. Figlia del fiume

Peneo, amata da Apolline.

Cyrrha, &, f, Cirra, vittà alle falde del monte Parnasso. EP. Alta, celsa, docta, Phobea, Parnāssiă, Apollinea. I Tunc et Apollinea ta-

chere oraculă Cyrrhæ. Stat.

Cýrus, î, m. Ciro. EP. Animosus, fortis, generosus, inclytus, potens, magnanimus, crudels, dīrus, ferox, īmmītis, crucutus, sanguineus. PER. Avidus cædis. Hūmāno sānguine gaudēns. Mūltā cædě crůentůs. J Cyrůs et elfûsis nůměrato militě telis. Lucr. Hist. Figlio di Cambise re de' Persiani e dei Medi: facendo la guerra agli Sciti, Tomivi loro regina lo uccise, e avendogli reviso il capo, lo mise in un otre pieno di sangue umano, con questo rimprovero: or saziati del sangue, di cui avesti tanta se'e.

Cythera, orum, n. plur. Isola appresso a Candul, consacrata a Venere: ora Cerigo. 9 Est Paphos, Idaliumque mihi sunt alta Cythera, Virg.

Cytherwa, w, f. Venere. SYN. Venus. J Parce metu Cytheraia manent immola thoram fata tibi. Virg. Expl. Nome, o epiteto dato a Venere, dalla isola Cerigo, ov'ella fa portata in conchiglia di mare.

Cytheraus, a, um. Di Venere. SYN. Cytherains. Cytheriacus, J Fert humeris venerabile onus Cythereins Heros. Ovid. J Same Cytheriaco

medicatum nectare Ceston, Mart,

Cythereis, idis, f. Venere. SYN. Cythereia. Mercătio păeram diva Cythereide natum. Ovid. Cytheron, onis, m. Citerone. EP. Altus, celsus,

ēlātus, gelidus, noctūrnus, sacer, Apollinens. J Nocturnusque vocat clamore Cytheron, Vug. Expl. Montagna nella Beoria, vicina a Tele, ad Apolline consacrata ed alle Muse, ove si sacrificava a Bacco.

Cittisus, i, m. Irloscello simile al trifoglio. EP. Albus, agrestis, llorens, tennis, virens, viridis. flörentem cythisum, et sălices carpetis ama-

rās, Virg.

Cătorus, I, m. Citoro, monte di Paflagonia. J Et jňvät undantem būxô spēctare Cytorum. Virg. Cyzicus, i, f., et Cyzicum, vel Cyzicon, i, n. Cizico, isola nella Propontide, frigidă tâm multos placuit tibi Cyzicus annos. Prop.

pā, imperat. di Do. Da. J Dā pātēr hōc nōstris ābŏlērī dēdĕeŭs ārmīs. Virg.

Dācē, vel Dăē. ārūm, m. plur. Transilvani, popoli della Scizia. Indomitique Daw et pontem îndîgnâtus Araxes. Virg.

Dāciā, ē, f. Paese della Scizia nell'Europa vicino alla Tracia. EP. Bārbara, frīgida, rigens, gla-

ciālis, gělidă. Dārieŭs, ă, ūm. Dacico. ¶ Dăeicus ēt scrīptō ră-diāt Gērmānīcus aurō. Stat.

Dăcus, î, m. Daco, popolo di Scizia. SYN. Dacæ in plur. EP. Crūdēlis, atrox, trūx, dīrus, ferox. sævus, immanis, vagus, levis, sparsus, agrēstis, sylvicolā. J Aut conjūrāto descendens Dācus ab Istro. Virg. Dēdātēns, a, um. Di Dedalo. SYN. Dēdātēus.

Jūlě cērātīs ŏpě Dædālēā (sapph.). Hor.

Dadalion, onis, m. Dedalione, fratello di Cione, che si precipitò dal monte Parnasso, e da Apolline fu cangiato in un falcone. EP. Trīstis, īnfēlīx, rapax, Insanus. Major Ilys matrem nēc Dædaliona columbæ. Ovid.

Dædatus, ī, m. Dedalo. EP. Doctus, peritus, īndūstrius, ingeniosus, callidus, solers, volucer, Cecropius, Cretensis. Labyrintheus. PER. Labyrinthi conditor. Gortynius aliger. Icari pater. Cecropius făber. Conditor ædis Euboicæ; idest templi Apollini sacri, in urbe Cumis. PHR. Dædalus, ūt fama ēst, fugiens Mīnoja rēgnā, Præpētībūs pēnnīs aūsūs sē crēdērē cælō. Dædalus, ūt fama est, fügfens Mīnōfa regna. Virg. Fah. Figlio di Micione, e padre d'Icaro, artefice molto famoso. Dicesi ch'egli inventasse il primo le vele de' navigli. Fabbricò il laberinto di Candia, in cui fu rinchiuso col suo figlio Icaro da Alcione; ma avendo fabbricato le ali a sè cd al suo figlio con penne e cera, se ne volò verso

la Sardegna, e di là passò a Cuma, Icaro, avvi-

cinatosi troppo al Sole, cadde in mare. Dæmon, onis, m. Demone. SYN. Genius, spīrītus. Si prende d'ordinario pel diavolo. Căcodæmon, Diåbölüs, Sătănās. EP. Ater, fædüs, niger, tenebrosus, horrendus, teter, horridus, vigil, āstūtūs, cāllīdūs, fāllāx, mālīgnūs, dölösūs, īnsĭdĭātŏr, nĕfāndňs, ĭnīquŭs, ĕxecrāndŭs, pēr-fĭdŭs, rĕbēllĭs, sŭpērbňs, crūdēlĭs, atrōx, dīrŭs, ferox, savus, immanis. torvus, infestus, violentus, rabidus, Infernus, Stygius, Phlegetontēns, Tartarens. PER. Arbiter Orci. Umbrarum păter. Nigrī dux agminis. Tartarens princeps. Înfernî Tyrannus. Möderator Averni, Gens nigrā. Infernus, Stygius, Tartareus, vel Phlegetonteus anguis, draco, coluber. Hamani nominis hostis. Scelerum înventor. Misera deceptor subdolus Evæ. Immanis torior Averni. Tārtārā nīgrā colens. Lūcifugī cœtūs frātrēs. Tartarei proceres. Lucifuge pestes. Immunda mălorum agmină spirituum, PHR. Artes cui mille nocendi. Quærens rabido quem devoret öre. Nöctĭpötēns mänŭs haūd īgnārā nöcēndī. Stygĭīs quī præsidēt ūmbrīs. Tænāriō quī re-gnā tenent īnfērnā süh Ōrcō. Lūcĭfūgī rāptīm trepido adsant agmine fratres. Hamana facie crūrūm tenus, inde dracones. Nituntur recto captas abdūcere mentes. Lūcifugi cotus, varia, ātque bicornia monstra, Pūbe tenūs hominum făcies, verum hispida în anguem Desinit îugentī sinuātā volūmine caūdā. J Dæmonas, āc tālēm prohibēt sē pāndēre tēslēm. Sedul.

Dæmonium, ii, n. Demonio, angelo ribelle, diavolo, Satanasso. SYN. Căcodæmon, Diăbolus, Sătănās. Dæmönis aŭxilio qui princeps Dæmöniorum.

Juvenc. Vide Dæmon.

Dălilă, &, f. Dalila, filistea, che tradi Sansone col taglio de' di lui capelli, nei quali consisteva la sua forza. El'. Lascava, impia, pertida, scelerātā, īnsīdīosā. ¶ Conflagrāvīt ubī meretrīcīs amore Dalīlē. Fill.

Dātmătă, &, m. Di Dalmazia. J Ūdo Dalmătă

bālněő sequēris (phal.). Mart.

Dālmātiā, ē, f. Dalmazia. EP. Ārdūā, montānā, virens, opāca, frondens, beata, felix, aurifera. Sūbdītā montānā brāchīa Dālmatīa (pent.). Ovid.

Dālmāticus, a, um. Di Dalmazia, Dālmatico

peperit triumpho (alcaic.). Hor.

Dāmā, ā, f. et m. Daino, capra selvatica. EP. Agrēstīs, vāgūs, ērrāns, mollīs, timidūs, īmbellis, pavidus, levis, celer, lugax, præceps, těnůis, fügitivůs. PHR. Agrestes figere damás. În fügăm pronî damæ. Prospicit errantem spătĭōsă për æquöră dāmām. Cūrrit ŭt aūdītīs tērrītā dāmā lupīs. Præcipitēs ībānt dāmæ, luposque petebant. Et canibus leporem, canibus vēnābere dāmās. Cūm canibūs timidī venient ād pocula dāmā. Virg.

Dămāscēnus, a, ūm. Damasceno, di Damasco. ¶ Alta Dămāscēnæ subiturus mænia terræ. Mant.

Dămāseus, ī, f. Damasco, città nobilissima in Siria. EP. Antiquă, větůs, priscă, însignis, piă, celebris, aŭgūstă, āmpla, bellipotens, peregrină, ămœnă, cultă, palmiferă, fœcundă. PHR. Quidquid ödöratum vendit peregrina Damascus Ipsa dăbīt quidquid priscă Dămāscus ălit. 9 Bellipotens hominumque parens antiqua Damascus. Mant.

Dāmnātio, onis, f. Condannagione. SYN. Condemnātio. Pirātā Cilicum, sēd quod dāmnātio

confert? Juv.

Dāmnātus, a, um, particip. Condannato, sentenziato, dannato. PER. Æternos damnatus ad ignes. Stygiō damnātus Avērnō. Stygiūm dāmnātus ad Orcum. Æternum tristes damnatus ad ignes. Tenebris damnatus avernī. Addīctus flammīs, vel îgnibus æternis. PHR. Qui înfelix æternő ūrītur īgne. Quem manet inferno pæna luenda loco. Qui fict Stygiis grata rapina focis. Ilos jūxtā fālso dāmnātī crīmine mortis. Virg.

Dāmnificus, a, um. Dannoso, nocico. SYN. Dām-

nosus.

Dāmno, ās, āvī, ātūm, āre. Condannare, dannare. Act. acc. pers., gen., vel abl. rei. SYN. Condemno, muleto, castigo, punio. Vituperare rifiu-tare. Arguo, carpo, improbo. Degeneres tenebrīs animās damnāvit avernīs. Sil.

Dāmnēsus, a, um, Dannevole, dannagioso, dannoso, nocivo. SYN. Noxius, nocuus, nocens, nocivus, incommodus, infestus, exitialis, perniciosus. Damnosus pecori, cultis damnosior agris. Ovid.

Dāmnūm, ī, n. Danno, dannaggio, nocumento. SYN. Mălum, jactură, detrimentum, incommodum, noxă, dîspendium, ruină, pernicies, exitium. EP. Măgnum, îngêns, durum, grande, ăcerbum, gravě, mělestům, tristě, mæstům, flebilě, sňbitum, turpe, miserum, fatale, funestum, ferale, înfaûstûm, höstîle, viölentûm, întölerâbile, crăentum, îrrepărabile. PHR. Dâmnum afferre. Trīstīā dāmnā pātī, fērrē. Māntē sūb ādvērsō trīstīā dāmnā tūlīt. Līngūā fūīt dāmnō. Nēc dāmnā pūdōrīs tūrpīā sūlfīcīūnt. Tū modo sī quod habes damni solamen acerbi. Immanis damnum irreparabile casus. I Me damnis urgere solet qui semper acerbis. Claud.

Dănăe, es, f. Danae. SYN. Acrisione. EP. Acristonea, pulchra, formosa, decora, inclusa, decēptă. PER. Ācrīstī sobolēs, prolēs. Pērsčī māter, părens, genitrix. Auro delusă. Auri deceptă îmbre. PHR. Quâm fülvő dives delásit Jūpiter aŭro. Fulvi deceptă căpidine nimbi. Persea sie fülvő Dănăe conceperat auro. J Acrisioneis Dănăe fundasse colonis. Virg. Fab. Figlia di Acrisio re di Argo, che fu chiusa in una torre di bronzo, oventrò Giove trasmutatosi in pioggia

d'oro: ed ivi nacque Persco.

Dănăcins, ă. um. Di Danac. 9 Dumque că Cephēnum medio Dinaeius Heros, Ovid.

Dănăi, örûm, m. plur. Greci. SYN. Græci, Grāji.
 Āt Dănăûm Proceres, Ăgămēmnoniā-que phă-

linges. Virg. Danaides, dum, f. plur. Danaide. SYN. Bēlides, Belfades. EP. Diræ, crudeles, fera, immîtes, cruenta, vigiles, inhumana, insomnes, perfida, împiă, scelestă, îniquă, misera, înfelices, scelerata. PER. Dănăi proles, nata, puella. Cruentæ Ægisti nűrűs. Scéléstæ sőrőrés. Exúlis Ēgvstī tūrbā crūentā, nūrūs. Tūrbā mārītālī pērnīciosa nece. Aūsa lethūm inferre marītis. Molirique suis lethum pătruelibus ausă. PHR. Früstra tentant lymphas retinere lugaces. Assīdue repetunt, quas perdant Belides, andas. Trnāsque frustrā Danaides plenās fernut jamb.). Hist. Cinquanta figlie di Danao mari-tate in altrettanti figli di Egisto lor cugino, che uccisero i loro mariti in una notte, eccetto Iperunestra, che salvò la vita a Lincco.

Dănăns, i, m. Danao. SYN. Bēlides, Išsides. EP. Crūdēlis, facundus, immītis. 5 Mane črāt, ēt Dănăus generos în cade mădeutes. Ovid. Hist. Figlio di Belo, fratello di Egisto, re dei Greci,

padre delle Danaidi.

Daniel. elis, m. Daniele profeta. In fovcam Daniel projectus ad ora leonum est. Sedul.

Danuhius, ii, m. Danubio, grandissimo fiume d'Europa, che ha la sua sorgente nell' Alemagna. SYN. Ister. EP. Altus, profundus, vāstus, ingēus, căpāx, īmmēnsiis, flāviis, aŭrifer, rapāx, vēlox, rapřidůs, tůmřidůs, ferox, Seythřeňs. PER. Illýrřeis regnator aquis. Volvens flaventes Ister arenas. PHR. Āt rāpīdūs sūmmās prātērmēšt ingēns Dānubiūs rīpās, Quī Seythicās sēptēmplēx pērměăt örás. Qui centum populos et magnas alluit ürbes. Euxinum irrumpit bis terne flumine Pontum. Cedere Danubius sī tibi, Nīle, negat (pent.). Ovid.

Dăpătis, is, m. f., č, n. Sontuoso prauzo. SYN. Dāpsilis, māgnificus, laūtus. J Tēndere, laūti-tiāmque sēguī, mēnsāsque dapālēs. Mant.

Dăpēs, řům, f. plur. Mangiaretto, intingolo, vivande. SYN. Escă, pābulum, cibus, cpulæ. EP. Gratæ, lātā, amicā, sociā, festā, superbā, solemnes, māgnīfīcē, laūtē, dūlcēs, opīmē, ambrosiā, nectarea, mellissue. PHR. At sibi quisque dăpēs, et festas extruit alte Cespitibus mensas. Pars onerant dăpibus. Mox lata de more dăpes, post praudia lūdī. J Concipit, ac lessos dapibūs

solātur amīcīs. Virg. Dāptmē, es, f. Dafne. SYN. Pēnējs. EP. Cāsta, pudică, înnubă, formosă, pulchiă, niveă, odorātā, rīgīdā, fūgāx, fūgītīvā, Pēnējā, Thēssālīs, Phæbea, Apollinea. PER. Filia Pener. Nympha Pēnēis. Pēnējā, Phæhējā vīrgo. J Prīmuš amor Phæbi Daphne Peneia, quem non. Ovid. Fab. Figlia del fiume Penco, tramutata da suo padre in un lauro, non potendo fuggire Apolline, da eni era seguitata.

Dāphnīs. is, vel idis, m. Dafni, figliuolo di Mer-eurio. EP. Blāndus, jūvenis, formosus, decorus, pūleher, Sienlus. PHR. Daphnis ego in sylvis hīne ūsque ād sīdērā notus. Formosī pēcorīs cūstos, formosior īpse. I Dūcite ab ūrbe domām, mēš cārmīnā, dūcīte Dāphnīn. Virg. Fab. Figlinolo di Mercurio, pastore di Sicilia, ed in-

ventore del verso pastorale. Dāphnōn, ōnĭs, m. Luogo dove sono molti lauri. Dīsposuīt Dāphnonā suo Torquatus in agro.

Dāpsītīs, is, m. f., e, n. Abbondante, liberale, maguifico in genere di pranzo. SYN. Dăpâlis, largus, ăbundans, lautus, magnificus. J Dapsilis ex-cepīt dictis, Cereremque ferentes. Fill.

Dāpsititer, adverb. Abbondantemente, splendidamente in genere di pranzo. SYN. Large, abunde,

laūtē, māgnificē.

Dārdāniā, æ, f. Troja. SYN. Trojā, Iliūm, Pērgămă. Nos te, Dardănia încensă, tuaque armă secūtī. Virg.

Dārdānidē, ārūm, m. plur. Trojani. SYN. Teūcrī, Troes, Trojani. Dardanida magni, genus alto

ā sānguĭnĕ dīvūm. Virg.

Dārdānius, a, um. Trojano. SYN. Trojānus, Hēctoreas. 5 Dardaninsque Paris, Pallas quas con-

didit arces. Virg.

Dārdānus, ī, m. Dardano, primo ve di Troja. EP. Antiquiis, priscus, andax, fortis, potens, generosus. PER Troja Dardanus auctor. Trojana conditor arcis. Îliaca ûrbis aûctor, păter. J Dardănăs Îlăică primus păter urbis et auctor. Virg.

Dăres, etis, m. Darcte, atleta. EP. Audax, fidens, sŭpērbūs, fortīs, robūstūs, Trojūs, Phrygiŭs, īnfēlīx, témērārīús. ¶ Sēd sī nostrá Dărēs hæć Troīŭs ārmā recūsāt. Virg.

Dārīds. 11, m. Dario. EP. Clārds, illūstris, Pērsă, dīvēs, potēns, nobilis, intēlix, vietus, dēsērtūs, proditus. 9 Darium famuli manibus doluisse përëmptum. Cland. Hist. Nome del re de Persi, vinto da Alessandro Magno.

Dathan, indeel. Fratello d'Aliron, che per essersi ribellato contro a Mosè ed Aronne fu inghiottito dalla terra. EP. Impins, sceleratus, rebellis,

sēdītīosus.

Dator, oris, m. Conceditore, datore, che dona, SYN. Dönätör, lärgitör. J Adsis lætitiæ Bäcchüs dätör, ēt bona Jūno. Virg.

Dătus, ă, ūm, partic. Dato, concesso, donato. SYN.

Dōnātňs, concessús. J Is dňtůs a vobis est mřhí semper honor (pent.). Ovid. Dāyva, vdvs, m. Davidde. SYN. Jessades, Jessades, Īsăcidēs. EP. Ārgūtūs, canorus, jūstus, sanctus, prus, clemens, mitis, sapiens, fortis, generosus, potens, Jessæus, fatidicus. PER. Jessæus vates. Jēssējā prolēs. Rēx Vātēsquē īdēm. Rēxātquē Prophēta. David cara Dei, vatam decus, atque pötentam. Sceptro, fidibūsque decorus. Funda însîgnîs, cîthărâque decorus. Lyræ, fundæque pěritůs. PItR. Qui funda stravit stridentě Golīām. Törtæ quī vērběrě fundæ Præcipitem îmmanî dêjêcît môle Gölîam. Îsacides quo non Regum præstantför alter, Nec přetatě fuit; nec bello major et armis. ¶ Fatřdřeus David paulo post tempora Trojæ. Mant. Nam genttūs pučr ēst Dāvīdis brīgine clārā. Juv. Esse Děum a magno quis nescit Davidě ductum? Novid. Hist. Figlio d'Isai, o Jesse, padre di Salomone (il quale eble da Bersabea, che fu moglie di Uria), secondo re d'Israele, innalzato a questa dignità dal comando di greggie; gran profeta ed autore de'Salmi. Essendo giovanetto uccise colla fromba il gigante Golia.

Dāvidieus, a, nm. Di Davidde. 9 Christigenam fæcunda domum, et Davidica regna. Prud. Davidicā nām stīrpē sătūs genitrīce Mariā. Arat. Daŭniă, æ, f. Capitanata, provincia nel regno di Na-

poli. Daunia în latis ălit exculetis (sapph.). Hor. Daŭniis, i, m. Dauno, re d'una parte della Puglia, detta Daunia. PER. Dannins heros. Sunt tibi rēgnā pātrīs Daūnī, sūnt oppidā captā. Virg.

Dāviis, i, m. Nome proprio d'un servo delle com-medie degli antichi. EP. Caūtus, callidus, vērsnītus, fallax. Intererit multum Davus ne loquatur, an Heros. Hor.

Dē, præp. Ablat. Del, di, da. SYN. E, ex, ā, ăb, ābs. Circa. Cīrcā, super. I Dē grege non ausīm

quicquam deponere tocum. Virg

Dča, æ, f. Dea. SYN. Dīvă. EP. Alma, potens, īnelyta, formosa, placida, sacra, colestis, otherea, adoranda, veneranda, sava, inferna, supērbā, împlācābītis, timenda, vērenda, metuēndă, PHR. Cœlēstēs întēr conspiciendă Deas. Nātě Děā, quæ nūnc ănīmō sēntēntiā sūrgit? Virg.

Děālho, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Biancheggiare, dare il bianco, lacare. SYN, Mündo, pürgo, dētergo, Deambilo, ās, āvī. ātūm, ārē, n. Passeygiare, spaziare, andare qua e la. SYN. Ambulo, co, vado,

īncēdo, procedo, grādior, spātior, progrēdior. Dēhācchör, ārīs, ātus, ārī, depon. Furiare per ebbrezza. SYN. Bācchör, furo. J Quā pārtě dē-

bācehēntŭr īguēs (jamb. cum syllaba). Hor. Dēbēllātŏr, ōrīs, m. Fincitore, vittorioso. SYN. Vīctŏr, dŏmĭtŏr. ¶ Laūsňs čquūm dŏmĭtōr, dē-

bellatörque ferarum. Virg.

Dēbēllo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Fincere in guerra.
Act. acc. SYN. Vīnco, dŏmo, sŭpĕro, sŭbĭgo. PER. Bēllő frängěrě, contûnděrě, stěrněrě, súb juga mittere. Servitio premere, comprimere. PHR. Gēns dūra ālgue āspērā cūltū tichēllāndā tibī Latio est. ¶ Pāreērē sūbjēctīs, ēt dēbēllārē sŭpērbēs. Virg.

Debřo, es, ŭī, řtům, ere. Dovere, esser debitore, obbligato. Act. acc. SYN. Těněor, obstringor, öbligör. PHR. Primä mihi debes animi böna. Nēc sumus îngrātī, tibi nos debere fatemur. Debūčrām pātrīž pēnās, ŏdĭīsquĕ mĕōrām. Virg.

Dēbitis, is, m. f., č, n. Debole, ficvole, molle, frale. SYN. Dēbilitātūs, infirmis, languidus, mollis, tener, iners, fragilis, deliciens, imhellis, fraetus, lāssus, fēssus, dēfēssus, ēffætus, inērmis, învălidus. PHR. Debile fit corpus, languescunt omniă membră. Debilitată mălis, motu gravis, āspērā tāctū. Invālīdāsquē mānūs, et inānes cērně lăcertos. Defectă languent viribus membră. Törpent fracta, vel înfracta ad praelia vīrēs. Languent effeto in corpore vīres. Amīssis rēmīs, ātque ordine debilis uno. Virg.

Dēbilitās, ātis, f. Debolezza, fragilità, fievolezza. SYN. Lānguör, morbus. EP. Gravis, acerba, molestă, trīstis, querilă, palleus, pallidă, lentă. ĭnērs, lānguidā, infīrmā, invālidā. Scilicet et

morbis, et debilitate carebis. Juv.

Dēbilitātus, a, um, particip. Infralito, indebolito, vinto. SYN. Dēbilis, infirmus, languidus, fractus, effætus, enervatus. J Debilitata malis, motu gravis, aspera tacta. Ovid.

Dēbilito, ās, āvī, ātūm, ārē. Fiaccare, indebolire. Act. acc. SYN. Infirmo, enervo. PER. Vīres, vigorem frangere. Vires infringere, tollere, enervare. Invalidam reddere. Robur sternere. Vigorem corpore, vel de corpore tollere. PHR. Tarda senectus debilitat vires animi, mutatque vigorem. Dicere conantem debilitabit onus. Ut Věnus enervat vires, sie copia Bacchi. Et tentat grēssūs, dēhĭlĭtātque pedes. I Debĭlĭtāt vīres ånimī, mūtātquĕ vigōrēm. Virg.

Dēbitor, ōris, m. Debitore, obbligato per debito. EP. Grātus, mēmor, pērpētuus. Dēluter est vītā quī tibi, Sēxtē, suā (pent.). Ovid. Dēbitus, ā, ūm, particip. Debito, dovuto, meritato.

Nec tantum segetes alimentaque debita dives. Ovid.

Děhora, æ, f. Moglie di Lapidoth, profetessa, che fu giudice nel popolo d'Israele. Et. Fortis, săpřens, inclytă, victrix. I Et solum ad populum tune per responsă Deboræ.

Děcălogus, ī, m. Decalogo. EP. Sanctus, sacer, dīvīnus, sacrātus, colendus, venerandus. PER. Děi mändată, jūssă, præceptă, edictă, præscriptă. Cœlestiă jūssă. Præceptă decem. Divinæ orāculā lēgis. Aurēa jūssa dēcēm, Lēgis jūssa tremendă săcræ. Decem mandată Tonantis.

Dēcānto, ās, āvī, ātūm, āre. Divulgare, celebrare. SYN. Canto, laudo, celebro, prædico. J Et maribūs Curiis, et decantata Camillis. Hor.

Děcānus, î, m. Decano. EP. Antiquus, senca, longævus, doctus, facundus, prudens, peritus, venerabilis, venerandus. Increpuitque moras ēlātā vöcē dēcānus, Mor.

Děcas, adis, f. Decade. | Per decades numerat

collectas undique turmas. Pass.

Dēcēdo, is, cessī, cessūm, ere, n. Partirsi, andarsene. SYN. Dīscēdo, excedo, recedo, abeo, exeo, egredior, migro, emigro, proficiscor. Morire, finire. Občo, morior, occumbo, cado, occido, întěrěo. PHR. Emēnső cům Sôl děcedět Ölympő. Nee seræ meminit decedere nocti. Vicina învītēt dēcēdēre rīpā cālorī. I Frīgidā vox cælo noctīs decesserāt umbra. Virg.

Děcěm, adject. plur. indecl. Dicei. SYN. Dění, bīs quīnquě. Aŭreš mālā decēm mīsī, crās ālterā mīttām. Virg.

December, bris, m. Dicembre. EP. Canus, brumālis, nivosus, hibernus, frigidus, glāciālis, gělidůs, vēntôsůs, atrôx, rigidůs, pigěr, hôrridus, fumosus, sterilis, festus. PER. Ultimus ānnī mēnsīs. Dēcīmūs mēnsīs (ex antiquo mensium ordine). Brūmā hōrrīdňs. Gĕlū, vel glăcĭē rĭgēns. PHR. Hōrrīdňs ēccĕ sŏnāt Bŏrĕæ strīdöre december. Ebria vinosus festa December hăbět. Mēnsīs quô cânent Börealibus arva pruinīs. Quō nīx āltā jācēt. Quō jācēt āggērībūs niveis informis, et alto Terra gelu. Quo erescunt subita carrenti în flumine crusta. Denă resurgebant orientis cornua Luna. Bis qui nos plēnā eum fronte resumeret orbes. Denaque Lūcĭfērōs Lūnă vēhēbāt ēqnōs. § Sēd lēgē fūmoso non aspernanda decembri. Mart.

Decemingis, is, m. f., č, n. Cocchio tirato da dieci

cavalli.

Běcčmpědă, æ, f. Dieci piedi di lunghezza. ∫ Commūně māgnūm, nūllă děcēmpědis (alcaic.). Hor.

Decemviri, orum, m. plur. Dieci nomini deputati al yoverno di Roma. Señ trepidos ad jură de-cem cităt hastă virorum. Luc.

Decennatis, is, m. f., e, n. Di dieci anni. J Atque děcennáli, quod Laomedontia bella. Mant.

Decennis, is, m. f., e. u. Chi ha dieci anni. 9 Nec crūs compede lubricum decenni (phal.). Mant. Decennium. ii, n. Spazio di dieci anni. PER. Annörüm děcēm spätřům, vel cürrřeŭlům. ! Ēt pērgās placidam pēr mūlta decennia vitam. Mare.

Decens, tis, adject. Dicevole, degno, conveniente. SYN. Aptus, conveniens, appositus, congruus. děcorus, consonus, congruens, consentaneus.
Donec honos, placidoque decens reverentia vūltū. Ovid.

Děcēntěr, adverb. Debitamente, convenevolmente.

Mille hăbět örnātūs, mīllě děcēntěr hăbět

pent.). Tibul. Dēcēptus, ă, ūm, particip. Ingannato, accolpinato. SYN. Captus, falsus, delūsus, elūsus, fraudatus, circumventus. Conjugis indigno Nisæ de-

ceptus amore. Virg

nēcērno, is, crēvī, crētūm, ere. Determinare, stahilire. Act. acc. PER. Statuo, constituo. Estimare, pensare, giudicare. Censeo, judico. Combattere, disputare. Certo, piigno, disputo. PHR. Sī hēllā pārās, ātque hēc tibi mēns ēst. Pērficere est animis. Certa sedet patribus sententiă puguæ. Fert ită corde voluntas. Hoc ănimo fixum, immotumque sedet. Sic omnes ămor unus habet decernere ferro. Virg.

Dēcērpa, is, psī, ptūm, črě. Sfoggiare, sfrondare, carpire, tor via. Act. acc. SYN. Carpo, excerpo, měto, věllo, avěllo, lěgo, colligo, aufero, detrăho. 🦫 Aŭricomos quâmvis decerpserit arbore

latus. Virg.

Decerto, as, avi, atum, are. Combattere, guerreggiare. Act., vel neut. acc. SYN. Certo, pugno, confligo, prælior, dimico, congredior. An gelidam Thracem, decertatosque fabores. Yirg.

Děcět, impers. Convenire, bisoguare, concenirsi. SYN. Cönvěnit, jůvát, ëxpědit. ¶ Quis finis ståndî? quō më děcět üsquě těněri? Virg.

Pēcīdo, ĭs, cīdī, cīsūm, črē (a cædo). Fendere. Act. ace. SYN. Scīndo ābscīndo, sēco, rēsēco.

Decidere, stabilire. Decerno. Ingentem quercum decisis undique ramis. Yirg

Dēcido, is, cidī, cāsūm, črč (a cādo), n. Cadere in giu, cascare. SYN. Cădo, încido, côncido, ēxeido, ruo, corruo, labor, delabor, collabor. În măre lâssatis volucris văgă decidit alis. Ovid.

Dēcīdnīns, ă, um (a codo). Vicino, atto ad esser tagliato. 9 Contromuit, gemitumque dedit de-

eidňa quércus. Ovid.

Dēcīduns, ă, um (a cado). Facile, o atto a cadere. SYN. Cădens, lăbāns, căducus. ¶ Dēcīduām frū-gēm lēgīt, ēt mātērtērā Phæhī. Mant.

Decies, adverb. Dieci volte. SYN. Bis quinque. 🖣 Ægrötās ūno dĕcĭēs, aūt sæpĭňs ānnô. Mānt.

Decii, oram. m. plur. Decii. EP. Clari, pii, fortes, andācēs, generosī, impavidī. 9 Quin Decios Drūsösque procul, savumque securi. Virg. Hist. Signori romani molto generosi.

Děcimus, a, ūm. Decimo. SYN. Dēnus, bīsquīnus, ālter ā nono. J Septima post decimam, felix

ēt ponere vītes. Virg.

Dēcipio, is, cēpī, cēptūm, črē. Inganuare, gabbare. Act. acc. SYN. Căpio, făllo, deludo, eludo. PER. Dölös nēctěrě. Dölis, vel astů căpěrě, făllere, prodere, căptare, vincire, innectere. Ägërë in fraudës. Insidia, vel dölos pararë, moliri, fabricarë, meditari. Fraudë pëtërë. Ficta dăre verbă. Fraudem învolvere verbis. Versare dölös în pēctörē. Însidiis dēlūdērē mēntēs. PHR. Simulata mente locutus Animum deludit Apollo. Īllā dolos, dīrūmque nefās in pēctore vērsāt. Novās ārtēs, nova pēctore vērsat Consilia. Ultímus est aliqua decipere arte labor (pent.). Ovid.

Dēcīsns, a, um, particip. Reciso, tayliato. SYN. Cæsus, excisus, scissus, abscissus, sectus, resēctūs. ¶ Ingēntēm quērcūm dēcīsīs ūndīquĕ rāmīs. Virg.

Declamatio, onis, f. Declamazione, pubblicazione. Ūl pňěris plácčás ét declamátív fiás. Juv. Dēclāmātor, oris, m. Declamatore. \ Dēclāmātoris Műtinensis corde Vägeli. Juv.

Dēclāmo, ās, āvī, ātūm, ārč. Escreitarsi dicendo. Act. acc. SYN. Clāmo, dīco, rčeito. ¶ Dēclāmās bēllē, caūsās ăgis, Āttālē, bēllē. Mart.

Dēclāvo, ās, āvī, ātūm, ārē. Dichiarare, manifestare, esporre. Act. acc. SYN. Denuncio, ostendo, explico, prodo, aperio, valgo, divilgo, promo, expromo, revelo, manifesto. J Declarat, viridique advetat tempora lauro. Virg.

Declino, as, avi, atum, are. Declinare, ceitare. Act. acc. SYN. Fŭgio, ellŭgio, vito, evito, deflecto. Inclinare. Inclino. J Nec prius în dulcem de-

clināt lūmină somnūm. Virg.

Dēctīvīs, ĭs, m. f., ĕ, n. Declive, che declina all'ingia, inclaino. SYN. Dēvēxŭs, īnflēxŭs, cūrvūs, cūrvātus, inclinātus. J Fulmināque obliquis cīnxīt dēclīviā rīpās. Virg. Dēcoctor, oris. Dissipatore, fallito. J Dēcoctoris

ămīcă Förmĭānī (phal.). Catull.

Dēcollo, as, avī, atūm, arč. Decollare, tagliare, troncare il collo. Act. ace. PER. Obtruncare detrûncâre căpăt. Cervicem resecare, Căpăt â cervice revellere. Gladio, ense caput rescindere. Jugulum mnerone tesolvere. PHR, Ferroque sčeát cándentjá cóllá. Invisum hóc detrudě cápůt sub Tartară telo. Abstulit ense căput truncamque reliquit ărenă

Decolor, ouis, adject. Scolordo, senta colore. SYN.

Pāllens, Bīllīdus, per metaph. Vizioso. Turpis, ınhonestus. I Deterior donec paulatim et decolor ætas. Virg.

Dēcoloro, as, avī, atum, are. Discolorare. J Non

dēcoloravēre cædēs (jamb, cum syll.). Hor. Dēcoquo, is, xī, ctūm, ere. Cuocere. Act. acc. SYN. Coquo, excoquo, concoquo. Consumare, scialacquare. Ābsūmo, consūmo, voro, de-voro, pērdo, ēffūndo, dīssīpo. J Aūt dūlcīs mūstī Vūlcāno dēcoquit hūmor. Virg. Per digerire. PHR. accensam decoquet iram. Claud.

Decor, oris, m. Splendore, bellezza, beltà, ornamento. SYN. Decus, formă, species, cultus, pulchritudo, venustas, ornatus. EP. Candidus, lacteus, niveus, mollis, tener, lepidus, roseus, pūrpūrens, însignis, eximins, regalis, divinus, puellaris, virgineus, integer, perennis, gratus, ămābilis, nitidus, conspicuus. PHR. Rēgālī ornātă děcôrě. Mājēstāsque nitet Rēgāli plēna děcore. Divinoque magis vicina decori. Tenerque nitidi corporis cecidit decor. Fuit mollissemper in öre decor. ¶ Fülget in egregiö decor insu-perabilis öre. Mant.

Decoramen, inis, n. Ornamento, abbellimento. SYN. Děcůs, ornamentům, ornatůs. J Molitos celsas

fluvii decoramina villas. Aus.

Děcoro, as, avī, atum, are (a Decor, oris). Ingentilire, ablellire, ornare, adornare. Act. acc. SYN. Orno, exorno. J Tarpējī clāmant Jovis; et delūbră děcōrānt. Silv.

Děcoro, as, avī, atūm, are (a Decus, oris). Ornare, lodare. Act. acc. SYN. Laudo, celebro, honesto, örno, exorno. 9 Constituunt, decorantque super

fülgentibus armis. Virg.

Decorus, a, am. Bello, adorno, ornato. SYN. Formosus, palcher, concinnus, honestus, decens, conventens, clarus, eximius, conspicuus, insignis, conspiciendus. PER. Forma pulcherrimus, spēctābilis, conspiciendus. Præstanti corpore. Însignis făcie. Formæ munere præstans. Aute ălios pulcherrimus omnes. PHR. Quo pulchrior ālter Non fujt Æneadum. Forma placet, niveusque color, stavique capilli. I Terque quaterque manu pectus percussa decorum. Virg.

Decrepitus, a, um. Decrepito, vecchio assai. SYN. Annosus, senex, vetulus, longavus, effætus, grandævus. PER. Ævī matūrus. Annis fractus, fēssus, tārdus. Ævo confectus. Longis consumptus ab annis. Jam propior letho. Tardus gravitāte senīlī. Senio jām tessus inertī. Tārdūsque senīlibus annīs. Sie cito decrepitus, qui puer ante fuit (pent.). Text.

Decretum, i, n. Costituzione, deliberamento, dichiarazione, decreto. SYN. Arbitrium, sententia, judiciūm. J Ūtque ego cūrārūm repetām decreta mearum. Val.

Děcuma, vel Děcima, &, f. Decima. § Et rerum decumas cunctarum reddo mearum. Æmil.

Děcumānus, vel děcimānus, a, um. Di devima, grande, e straordinario. Consumis squilla, atque

ăcipensere cum decumano. Lucill.

Dēcumbo, is, cubui, cubitum, ere, nont. Giacere. SYN. Recumbo, cubo, recubo, jaceo, quiesco, requiesco, PER. Corpus, membra ponere, deponere. Membra locare toro. Lecto componere mēmbra. Procumbere lecto. PHR. Defessaque mēmbra Mārmoreo referunt thalamo, stratīsque reponunt. Ille caput viridi fessum submisit in hērbā. Sāb quā dēcubuīt requiescens, dīligāt ümbrām. Mart.

Deennx, uncis, m. Misura di dieci once. At si sextantem retrahas, erit ille decuncis. Fan.

Deenpius, vel deeuplatus, a, um. Duplicato dieri volte. § Sēd decuplatu supēr donēmur mūnera fratrī. Juv.

Decuria, &, f. Decuria, ossia aggregato di dieci centurie. I Měritissimo hie me ějěci et hác Dě-

cūrĭā (jamb.). Cæcil.

Dēcurro, is, carri, carsam, čie, n. Correre in giu. SYN. Curro, percurro, advolo. Sormontare, passure. Transmitto, supero, trajicio. Discendere, scendere, smontare. Descendo. J Laocoon ardens sūmmā dēcūrrit ab arce. Virg.

Dēcūrsus, us, m. Decorso, trascorrimento, corso. SYN. Cūrsus, încūrsus, dēscēnsus, împētus. Spazio, tempo. Cūrsus, spatrūm, tēmpus, cūrrīchlum. J Quodque fuit campus, vallem de-

cūrsus aquarum. Ovid.

Decus, oris, n. Bellezza, forma, specie. SYN. Decor, formă, spěcies, věnūstas, pūlchritūdo. Ornamento. Cültüs, örnälüs, örnämentüm. Onore, lode, gloria. Honor, laus, gloria, splendor, nomen, dignitas. EP. Altum, clarum, rutilum, regale, superhum, însîgne, egregium, mîrabile, eximium, perenne, conspicuum, immortale, magnificum, indelebile. PHR. O děcůs, o nostræ pars maxima famæ. Ætātis dēcus indēlēbile nostræ. Egregio tantum decus enitet ore. Formæ Egregium mirata děcůs. Nos aliquod nomenque, děcūsque Gessímús. ¶ Aŭrātāsquĕ trăbēs, vĕtĕrūm dĕcŏra āltā părentâm. Virg.

Decussis, is, f. Di dieci assi. Præter me milii

constitit decussis. Stat.

Decutio, is, cussi. cussum, ere. Crollare, scuotere. Act. acc. SYN. Quătio, concutio. Gettare a basso, battere. Excutio, detarbo, dejicio. PIIR. Decutit ense căpăt. Et săbită frondes decătiuntur ăqua. Dēcutiāt rorem, ēt surgentes ātterat herbas. Virg.

Dedecet, impers. Disconciene, non istà bene. SYN. Non decet, non convenit. Esser cosa non onesta. Türpě est. J Admövique preces, quarum me

dēdēcēt ūsŭs. Ovid.

Dedecor, oris, adject., vel dedecorus, a, um. Disonesto, infame. SYN. Indecor, fædus, turpis, sordidus, infamis, probrosus, inglorius, inhonorus. Dedecorem amplexī vitam, reditusque pŭdëndës. Stat.

Dedecoro, as, avi, atum, are. Disonorare, infamare. Act. ace. SYN. Fædo, înquino, deturpo, înfâmo, măcălo, commăcălo. J Aut făciem turpi dede-corare bove (pent.). Prop.

Dedčeus, oris, n. Disonore, vergogna, infamia. SYN. Infamia, probrūm, nota, labes, macula, opprobrium, ignominia. EP. Durum, grande, ingens, summum, inhonestum, turpe, pudendum, infamě, æternům, pěrenně, mácůlosům, immutabile. PHR. O nostri infamia sæcli. Generisque öppröbria nöstri. Ah procul infamemque notam, ātque āvērtě pudendum Dedecus. Non ego dedecorī tibi sum, mea vita, suturus. 9 Da pater hōc nostrīs ăbolērī dēdecus ārmīs. Virg.

Dēdīco, ās, āvī, ātūm, ārē. Dedicare, offerire, con-sacrare. Act. acc. SYN. Dīco, vŏvĕo, dēvŏvĕo, ōffĕro, sacro, cōnsĕcro. ¶ Tēmplā jūgō pŏsūīt,

trēs īllī dēdīcāt ārcēs. Ovid.

Dēdīgnor, ārīs, ātis, ārī. Sprezzare, disprezzare, sdegnare. Depon. acc. SYN. Sperno, aspernor, temno, contemno, despicio, respiio, rejicio. Quos ego sum toties jam dedignāta marītos. Virg.

Dedisco, is, dedidici, ere. Disapprendere, disimparare. Act. acc. SYN. Öbliviscor. J Türpe est virtütem dedidicisse datam (pent.). Prop.

Dēdo, is, didī, ditūm, ere. Applicare. Act. acc. SYN. Adjungo, applico. Liberare, abbandonare. Do, trado, addico, tribuo, committo. 9 Dede něcī, mělior văcua sině regnět iu aula. Virg.

Deditio, onis, f. Arrendimento, resa. EP. Turpis, coactă, liberă, înfelix. J Et jam cuncta ăcies

īn dēdītīonīs āmorēm. Prud.

Deditus, a, am, particip. Applicato, dato. SYN. Additus, adjunctus, addictus. Messo di sotto, sottoposto. Sūbjēctus, sūbmīssus, sūbditus. 9 Cognātīque patres, tua terrīs dedīta fama. Virg.

Dēdoceo, es, chi, ctum, ere. Insegnare il falso, non insegnare. Act. acc. I Dedocet uti (adonic.).

Dēdūco, is, xī, ctūm, ere. Richiamare, tirare. Act. acc. cum abl. et præp. SYN. Abduco, reduco, revoco, retraho, removeo. Condurre. Duco, prosĕquŏr, cŏmĭtŏr. ¶ Cārmĭnă vēl cœlō pōssūnt dēdūcĕrĕ Lūnām. Virg. Per comporre. PHR. dēdūxī cārmīnă vērsū. Prop.

Dĕērro, vel Deērro, ās, āvī, ātūm, ārč. Smarrirsi, vagare, errare. SYN. Erro, ăberro, devio, deflēcto. J Vīr gregis īpse caper deerraverat, atque

ěgŏ Dāphnīn. Virg.

Dēfātīgo, ās, āvī, ātūm, āre. Straccare, lassare, stancare. Act. acc. SYN. Fătīgo, frango, enervo, înfîrmo, debilito. J Deceptus sum, non defatīgātūs (scazon.). Ter. Dēfēctĭo, ōnĭs, f. Discadimento. SYN. Dēfēctŭs,

deliquiam. Ribellione. Rebellio.

Defectus, us, m. Errore, difetto, mancamento, mancanza. SYN. Ērrŏr, cūlpā, vitiūm, dēfēctio, dē-līquiūm. J Dēfēctūs Solis vārios Lūnæque lă-

borës. Virg.

Dērēndo, ĭs, dī, sūm, ĕrĕ. Difendere, guardare. Act. acc. SYN. Tūtŏr, tửĕŏr, tčgo, prōtšgo, prōpūgno, sērvo, assērvo, cūstodio. Ajutare. Juvo, ādjuvo, auxilior, succurro. PER. Armis tueri. Dextra tutari. Stare pro aliquo. Fines custode tuerī. Dextrā, ārmīs, vel bello defendere. PHR. Mūlcīber în Trojām, pro Trojā stābat Apollo. Ne trepidate meas, Teacri, defendere naves.

Dēfensio, onis, f. Difesa. SYN. Cūstodia, præsidĭūm, sălūs, tūtēlă, patroeiniūm. Ajuto, sussidio, soccorso. Aŭxilium, juvamen, subsidium.

Dēfēnsor, oris, m. Difensore. SYN. Tūtor, patronus, cūstos, servator, propugnator, salūs, tūtela, colūmēn, aūxīlīām, cūstodīa, præsīdīām. EP. Cīrus, amīcus, fīdus, fīdēlīs, cērtus, īnsomnīs, paratus, vīgīl, sēdulūs, fortīs, anīmosus, potens, generosus, magnanimus, audax, impavidus. PER. Rērūm cērtă sălūs, děcus ēt tūtēlă Pěläsgi Nominis. Rerum tütelä sälüsque. O et præsidium, et dulce decus meam. Insigne mostis præsidium reis. PHR. Auxiliumque domas, servatoremque fătentur. Dii pătrii, quorum sub numine Troja est. Non tali auxilio, nec defensörlbus istis. Virg.

Dēfero, fers, tuli, latum, ferre. Apporture. Act.

acc. SYN. Fero, affero. Offerire, donare. Offero, confero, trado, concedo, tribuo, committo. Narrare, raccontare. Narro, refero, nuncio. Accusare. Accuso, însimulo. 9 Deferimus, sevoque gĕlū dūrāmŭs, ĕt ūndīs. Virg.

Dēferveo, ēs, vī, vel būī, ērē. Cessare di bollire. Neut. SYN. Dēfervēsco, refrīgeror.

Dēfēssus, ā, ūm. Affaticato, stracco, stanco. SYN. Fēssus, lassus, lassatus, fatīgātus, dēfātīgātus, fractus, exhaństus, enervatus, debilis, langui-dus, languens, debilitatus. J Pandite defessis hospită fană viris (pent.). Prop.

Defetiscor, eris, essus, isci, dep. Indebolirsi. Ft āstră nigrī dēfētīscūntūr polī (jamb.)

Deficio, is, leci, fectum, ere, neut. Languire, esser debole. SYN. Debilitor, infirmor, enervor, frangör, längueo, exhaŭrior. Abbandonare. dat. Desum, desero. Mancare, esser senza. Cărco, deest, deficit, non sufficit, non suppetit. Cessare. Cesso, desino. Alienare, allontanare. Abl. cum præp. a vel ab. Dīscēdo, recēdo, dēscīsco, dēsīsto, rebēllo, dēsero. J Alma Parens, tuque o dubiis në dëficë rëbus. Virg.

Dēfigo, is, xī, xūm, ĕre. Piantare, ficcare. Act. acc. SYN. Figo, īnfigo, planto, īmmītto, pono, cöllöco. 5 Defigunt tellure hastas, et scuta re-clinant. Virg.

Definio, is, ivi, itum, ire. Definire, terminare. Act. acc. SYN. Fīnio, describo, circumscribo, ter-

Dēfit, dēfieri, impers. Mancare. SYN. Dčēst, dēficit. Lac mihi non estate novum, non frigörĕ dēlĭt.

Dēflagro, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Ardere, abbruciare fortemente. SYN. Flagro, conflagro, uror, exuior, comburor, ardeo, înflammor, ardesco, exardesco. Sie deflägräre minäces (finis hexam.). Lucr.

Deflagratio, onis, f. Abbruciamento, incendio. SYN.

Incēndĭūm.

Denecto, is, xi, xum, ere. Piegare, torcere. At. acc. SYN. Flecto, inflecto, carvo, incurvo, inclino, torqueo. Deviare. Aberro, recedo, de vio. ¶ Īrrĭtă dēflēxīt pārtīm strīngēntĭă cērpŭs. Virg.

Detleo, es, evi, etum, ere. Piangere. Act. acc. SYN. Fleo, deploro, lugeo. PER. Hac ego dumque queror, lacrymae sua verba sequentur. Procumbît super, atque hæret lacrymansque gemensque. Fletque meos casas, est quadam flere völüptas: Expletur läerymis, egeriturque dölör. thec ubi deflevīt, tollī miserabile corpus. Virg.

Dēnētus, a, um, particip. Chi è stato pianto. SYN. Deploratus. Fit gemitus, tum membra toro

delleta reponunt. Virg.

Deffored, es, ŭi, ere, n. Venir meno, sfiorire. SYN. Flacesco, marcesco, defloresco. Idem cum tenui

carptus delloruït ungui. Catul

Dēnoro, ās, āvī, ātūm, ārē. Disfiorare, torre il fore, contaminare. SYN. Mācŭlo, pôllŭo, vitio. consparco, contamino. 9 Deflorat fractas, atque excutit arbore flores. Drac.

Dēnao, is, flaxī, flaxam, čie. Scorrere ull'ingu, tombare. Neut. SYN. Fluo, effluo, cado, excido, dēcīdo, labor. Mērsātūr, mīssūsque sēcūndo dellült amnī. Virg.

Denuus, a, um. Cadente. J Gurgitis et lapsi de-

ntins ordo regit (pent.). Boet.

Defodio, is, fodi, tossum, cre. Seppellire, sotterrare.

Act. acc. SVN. Födio, înfödio. Iloc dăce ncc vīvo dēfoderētur humo (pent.). Ovid.

Dēformis, is, m. f., e, n. Sozzo, mal fatto, brutto, deforme. SYN. Tūrpis, fædus, informis, sordidus, tēter, squālidus, horridus, horribilis. PER. Förmā cărens. Hörridus aspectu. Monstrum hörrendum, informe, ingens. PHR. Quo non est turpior alter. Cui difficilis formam Natura něgavít. Terribiles visů formæ. Pállor in orě sedet, măcies în corpore toto. Et mansît toto nüllüs in öre decor. Te sine deformes montes, dēförmia prātā. Virg.

Deformo, as, avī, atum, are. Disformare, sformare. Act. acc. SYN. Fædo, dēturpo, inquino, măculo, commaculo. Deformat macies, tum cor-

poră luce cărentum. Virg.

Defossus, a, um, partie. Sotterrato, seppellito. SYN. Fossus, înfossus. Condit opes alius, defossoque încăbăt aŭrō. Virg.

Dēfraūdo, as, avī, atum, are. Inganuare, fraudare, far fraude. Act. acc. SYN. Fraudo, fallo, decipio, delado.

Defrico, as, avi, vel ŭi, atum, vel ictum, are. Fregare, strofinare. J Urbem defricuit, charta laudātur čādēm. Itor.

Dēfrutum, i, n. Vino cotto. J Dēfruta, vēl Psythĩa passus de vite racemos. Virg.

Definetus, a, um. Morto, defunto, trapassato. SYN. Mortuus, extinctus, exanimis, exanimus. PER. Vītā functus. Lumine cassus. Ereptus fatīs. Morte peremptus. Funere mersus acerbo. Spoliatum lumine corpus. Membra jacentia letho. Cūjūs lūx ālmă recessit. Sine nomine corpus. PHR. Jăcet exănimum tibi corpus ămici. Ilomines lücemque reliquit. İllüm Abstülit atra dĭēs ēt fūněrě mērsit ăcērbō. J Mātrēs ātquě virī, dēfūnctăquě corporă vitā. Virg.

Defingor, eris, functus, fungi. Fare. Depon. abl. SYN. Füngör, perfüngör, öbeo. Esser liberato, campare da qualche pericolo. Liberor, clabor, ēximor. J Ö māgnīs tāndēm pēlāgī dēfunctē pērīclīs. Virg.

Degener, is, adject. Tralignante, bastardo. SYN. Īgnāvus, inērs, vilis, abjēctus, īgnobilis. PHR. Dēgenerēs animos timor ārguit. Sobolēs sů degener errat. PER. Virtûtis avitæ oblitus, immemor. Dēdēcus egregii generis. Dēgenereinque Neoptolemum narrare memento. Virg.

Dēgenero, ās, āvī, ātūm, āre. Imbastardire, tralignare. SVN. Deffeto, deffecto, descisco, decedo. PHR. Marti non degenerare paterno. Dii mihi sunt tēstēs, non dēgenerāsse propinquis. PER. Dēgeneres afferre animos. A vīrtūte parentum dēfīcere. Vīrtūtī non respondēre. Avorum, mājörüm, vel părentum factă dedecorare. Descivit pătria nobilitate puer. Utcunque descere morēs, Dēdēcorānt bene nātā cūlpæ. J Pomagne degenerant succos oblita priores. Virg.

Dēglūtīo, īs, īvī, ītūm, īrē. Inghiottire, trangu-giare. Act. acc. SYN. Vŏro, dēvŏro, sōrbĕo, ābsōrbĕo, haūrĭo, ēxhaūrĭo. ¶ Dēglūtīrē vĭrūm

faŭcës împlerë căpācës. Alcim. Dēgo, is, gī, ĕrĕ. Vivere, dimorare. SYN. Ăgo, vīvo, hăbito, ¶ Dēgĕrĕ mōrĕ feræ, tālēs nēc tāngĕrĕ cūrās. Virg.

Dēgūsto, ās, āvī, ātūm, āre. Assaggiare, saporare, deliberare. Act. acc. SYN. Gusto, libo, delibo, āttīngo. Lorīcam ēt summum dēgūstāt vulněrě corpus. Virg.

Denine, vel dehine, adverb. Quindi, di poi, nell'avvenire. SYN. Exhine, posthac, postča, exin,

ēxīndē, deincēps, deinde. J Dona dehine auro graviā sēctoque elephanto. Virg. Eurum ad sē Zĕphÿrūmquĕ vŏcāt, dehīnc tālĭā fātŭr. 1d.

Dehiseo, is, ere, n. Aprirsi. SYN. Hio, hisco, findör, aperior. PHR. Tellus adaperta dehiscit. Mihi vēl tēllūs optēm priŭs īmă dehīscat. Video mědřům disceděrě cælům. J Postquam exhaustă pălūs, terræque ardore dehiscunt. Virg.

Dehortor, aris, atus, arī. Sconfortare, sconsigliare, disconfortare. Depon. acc. SYN. Dīssuādčo, avērto, dēterreo. Annibal audācī dum pēctore

dehortatur (spondaic.). Enn.

Dēĭānīrā, æ, f. Dejanira. SYN. Œneïs, Ætōlĭs, Călydonïs. EP. Pülchrā, decorā, formosā, ve-nūstă, īnfēlīx, miserā, Călydonĭā. PER. Œneī proles, soboles. Herculis uxor. OEuci sanguine nātă. Soror înfēlīx Mělěagri. J Impia quid dubitas Deianīra morī? (pent.) Ovid. Fab. Dejanira, figlia di Eneo re di Etolia, sorella di Meleagro, e moglie di Ercole.

Dēidāmīā, æ, f. Deidamia. SYN. Seyrias. EP. Formosă, Scyriă, regălis. Scyriă nec viduo Deidămiă viro (pent.). Prop. Hist. Deidamia, figlia di Licomede re dell'isola di Sciro nel mare Egeo, che fu amata da Achille, allorche questi venne alla corte di questo re, travestito con gli ornamenti da donna, da cui nacque Pirro.

Dējēctus, a, am, particip. Atterrato, sommesso. SYN. Dēmīssūs, strātūs, prostrātūs, eversūs, dīrūtūs. J Čeŭlos dējēctā dēcoros (Finis hexam.)

Virg.

Dējero, ās, āvī, ātūm, āre, n. Giurare santamente. SYN. Jūro.

Dējieio, is, jēcī, jēctūm, ĕrĕ. Atterrare, gettar a basso. Act. acc. SYN. Sterno, prosterno, aflligo, præcipito, destruo, everto, diruo. Scacciare. Expello, depello, exturbo, deturbo. PER. Humi sternere, fundere. Terræ, solo effundere. 9 Clausimus ēt mādidās sanie dējēcimus ārās. Virg.

Dein, vel dein, adverb. Dopo, poscia, di poi. SYN. Exin, exinde, dehine, dehine, posthac, postea, děinceps, deinceps, děindě, deindě. 9 Dein clamore pari concurritur, et vice tali. Juv.

Děincēps, vel deinceps, adverb. Di mano in mano, per l'avvenire. SYN. Děindě, pôsthác, pôstěá.

Deinde, vel deinde, adverb. Quindi, di poi. SYN. Dein. J Încipe Damata, tu deinde sequere Menalca. Virg. J Nec qui consimili deinde casu. Sidon.

Dējopējā, æ, f. Dejopeja, ninfa di Giunone. PHR. Sünt mihi bis septem præstanti corpore nymphæ, Quarum, quæ förma pulcherrima, Deiopējām Connubio jūngām stabili, propriāmque dĭcābō.

Dēiphobē, ēs, f. Deifobe. EP. Alma, docta, vatēs, longævä, Phœbēä, Cūmæä, Cūmānă, Chāleĭdĭcă, Eūborcă. PER. Filiă Glanci. Cumæă vates. Longævă săcērdos. Cumēă Sihyllă. Phæhi, Triviæque sacerdos. J Deiphobe Glauci, fatur quæ tālia regī. Virg. Hist. Vergine figlia di Glauco, che diede oracoli in Cuma città d'Italia, ov'ella acquistò il nome di Sibilla Cumana.

Deiphobus, i. m. Deifobo. SVN. Priamides. EP. Acer, audax, belliger, armipotens, Trojanus,

Dārdanius, PHR, Atque hie Priamidem laniatum corpore toto Deiphobum vidit. Omnia Deiphobo solvīsti, et funeris umbrīs. Virg. Hist. Figlio di Priamo e di Ecuba, che maritossi con Elena, dopo aver ucciso Paride: per tradimento di Elena stessa fu ucciso anch'egli da' Greci.

Deitas, atis, f. Deita, divinità. SYN. Divinitas. ¶Quī něgăt întůĭtů föntém Děĭtātĭs ădīrī. Prud.

Dēlābur, eris, lāpsus, lābi. Scorrere u busso, cadere a basso. Depon. SYN. Lähör, cădo, dēcido. PHR. Sērtă procul tantum capiti delapsa jacebant. Sēnsīt medios delapsus in hostes. J Vīsa dehīne cœlō făcies delāpsă părentis. Virg.

Delātor, ōris, m. Spia, accusatore, rapportatore. SYN. Accūsātor, relator. Storeus occidīt Bă-

ream delator amicum. Virg.

Dēlātus, a, um, particip. Portato, apportato. SYN. Allatus. Reso, restituito. Datus, concessus, traditus, redditus. Accusato. Accusatus. Riportato. Relatus. Adsumus, et portus delati intramus ămīcos, Virg.

Dēlēbītīs, is, m. f., e, n. Che si può cancellare. SYN. Dēlēndūs. ¶ Cāsībūs lūc nūllīs, nūllīs

delebilis annis. Mart.

Dēlēctāmentum, î, n. Dilettamento, diletto, piacere. SYN. Obiectāmēntūm, volūptās, lūxus,

dēlīcīā, illēcebrā.

Dēlēcto, as, avi, atum, are. Dilettare, apporture diletto, solazzare. Act. acc. SYN. Oblecto, plăceo, recreo, relaxo, relicio, juvo. Condurre, strascinare, trarre. Duco, traho, attraho, capio.

Betector, aris, atus, ari. Dar gusto, piacere. Pass. SYN. Amo, gaudeo. Esser rapito da diletto. Capior, dūcor, rapior, teneor, mahor, attrahor, āllicior. PER. Hoc mihi placet, arridet, gratum, jucundum est. PHR, Nobis placeant aute omniă sylvæ. Non omnes arbūstă jăvant, humilesque myrica. Trahit sua quemque voluptas. Carmine tu gaudes, hic delectatur fambis. Hor.

Dēlēctňs, ă, ūm, particip. Scelto, eletto. SYN. Lēctňs, ēlēctňs, sēlēctňs. § Dēlēctōs pöpŭli ād

proceres, primumque părentem. Virg. Belectus, ûs, m. Scelta, elezione. SYN. Electio. Nēcnon et pēcori est īdem delectus equino.

Bēlēgo, ās, āvī, ātūm, ārč. Delegare, deputare, assegnare, terminare. Act. acc. SYN. Lēgo, mītto, dimitto.

Dēleo, es, evī, etam, ere. Cancellare. Act. acc. SYN. Abstergo, tollo, expuguo, adimo. Correggere. Emendo, corrigo. Distruggere. Affligo, vasto, destrão, sterno, dirão, everto, deturbo, disjicio. Annientare. Extinguo, perdo, exscindo, ăboleo. PHR. Sī qua tamen tibi lecturo pars öblită deerit, Hae erit e lăcrymis factă litură mčīs. Līttērā, pērmīttās, quod hābēt sūlfūsā liturās: Læsit opus lacrymis īpse Poeta suum. Neve litararum pudeat: qui viderit illas De laerymis factas sentiet esse meis. 9 Non tamen omnīno Teocros delere paratos. Virg.

beletus, a, um, particip. Scancellato, anmentato, distrutto. J Deletās Volscorum ācies, cecidisse Cāmillam. Virg.

Dētia, a, f. Diana, dell'isola di Delo. SYN. Diana, Cynthia. J Notior at non sit canibas jam Delia

nöstris. Virg.

Deliacos, a, um. Deliaco, di Delo. Quan cum Delfaco meare flatu (phaleuc.) Mart

Dētīberātus, ā, um, particip. Liberato, deliberato. SYN. Decretus, ratus, fixus, statutus, constitūtus, ¶ Dēlīberātā morte ferocior (alcaic.). Hor.

Dēlībēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Formare, volere, porre. Neut. abl. cum prap. de, rarius acc. SYN. Cogito, decerno, statuo, constituo. PHR. Quæ nauc animo sententia sargit. Certa sedet rēgī sententja pūgnā. Hoc animo fīxum, īm-motūmque sedēhat. Sī fērt itā cordē volūntās. Sī bēllārē pārās, ātque hāc tībī mēns ēst. Pēr-fīcēre ēst ānīmūs. J Quīcquīd īd ēst, dē quō dēlībērāt, ān pētāt ūrbēm. Juv.

Dēlībo, ās, āvī, ātūm, ārē. Assaygiare, gustare. Act. acc. SYN. Gūsto, dēgūsto, lībo, āttīngo. PER. Prīmīs āttīngčrē lābrīs. ¶ Tēmpŏrē dē mortis nec delibare valemus, Lucr. (Alii le-

gunt deliberare)

Delibro, as, avī, atūm, are. Scorzare, levar la

scorza. Act. acc. SYN, Decortico.

Dēlibūtus, a, ūm. Unto. SYN. Imbūtus, öblitus, spārsus, conspersus, perfusus, unctus, inunctus, perunctus. Hoc delibutis ulta donis pellicem (jamb.). Hor.

Delicatus, a, um. Delicato, morbido, tenero. SYN. Laūtus, tener, mollis, deliciosus. PER. Delicĭārūm ămāns. Dēlĭcĭīs dēdĭtŭs. ¶ Et dĕlĭcātæ laūrĕūm nĕmūs Flōræ (scazon.). Mant.

Dēticia, ārum, f. plur. Vezzo, delizia. SYN. Gaudium, volūptās. EP. Blānda, grāta, jūcunda, dūlcēs, amena, lascīva, snaves, tenera, molles, optatæ, geniales, quæsitæ, pueriles, faciles, lepidæ, breves, fluentes, fluxæ, fugaces, æternæ, colestes, perpetua, perennes, regifica. PHR. Delicia populi, qua fuerant domini. Deliciasque tori molles, dulcemque qui tem. J Nec tibi deliciæ faciles, valgataque tantum. Ovid.

Dēliciosus, a, um. Delizioso. SYN. Dulcis, grātus, snāvis, jūcundus. J Deliciosa fluit, nullumque

rělînquit inanč. Arat.

Dēliciūm, ii, n. Delizia, spasso. J Dēliciūm pārvo donābīs doreadā nāto. Mart.

Dētīgo, ĭs, lēgī, lēctūm, ĕrĕ. Eleggere, scegliere. Act. acc. SYN. Lĕgo, ēlīgo, sēlīgo. Torre, carpire, pigliare senza violenza. Carpo, lego, colligo. J Delegere locum, et posuere in montibus ürbem. Virg.

Dētīctūm, ī, n. Colpa, peccato. SYN. Cūlpă, error, ērrātūm, noxă, pēccātūm, crīmen, scelus, flāgitium, netas, piaculum. EP. Dīrum, atrox, grandě, ingens, turpě, fædům, indignům, gravě, něfandam, inexcasabile, Et pro delictis hostia

blanda fuit (pent.). Ovid.

Dētīnio, is, ivi. itum, irc. Ungere, placare, mitigare. Act. acc. SYN. Lenio, múlceo, demaleco. Attravre. Allicio, căpio, attraho. Lusingure, condurre, invitore con lusingle. Linio, ungo, inūngo. Crimen erat nostrum, sī delīnītā fuīssēm. Ovid.

Bēlīnīmēntūm, ī, n. Diletto, piacere, gusto. SYN. Blanditia, lenaciniam, blandimentum, delicia, illicebra. Hac sûnt magnorum delinimentă

mălörüm. Pass.

Delinque, is, liqui, ere. Peccare, fallare, errare, mancare. SYN. Erro, pecco, omitto, pratereo. PER. Calpam, delictum, crimen, scelus, nelas admittere. Mijus peccatum est, paulum deliquit ămicus, Juv.

Beliquium, II, u. Difetto, mancamento, secuimente

SYN. Dēfēctus, dēfēctio. EP. Trīste, horrendum, exitiale, metuendum. Sentit deliquio quantumque armenta saporum. Prud.

Detiramentum, i, n. Sciocchezza, vaneggiamento. SYN. Delīrium. 9 Consule barbatī delīramenta

Dētīro, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Vaneggiare, ammattire, matteggiare. SYN. Insanio, desipio. Deviar dal dritto. Erro, aberro, devio. Quidquid delirant reges, plectuntur Achivi. Hor.

Dēlīrus, a, um. Rimbambito, deliro, pazzo SYN. Amens, însanus, demens, stultus. Prætulerim

scrīptor dēlīrus inērsque vidērī. Hor. Dēliteo, es, ŭī, ēre, vel delitesco, is, ere. Occultarsi, nascondersi. SYN. Lăteo, lătito, abdor, öccültőr, abscondőr. PHR. Delítűi, dam velá

dărent. Arvăque sub solido delituere gelu. In líquida pisces delituistis aqua (pent.). Ovid. Dēlitigo, ās, āvī, ātūm, āre. Litigare, contrastare. ¶ Īrātūsque Chremes tumido delītigat ore. Hor.

Dērins, ii, m. Apolline. SYN. Phæbus, Apollo, Cynthius. | Delius inspirat vates, aperitque

fűtűră. Virg.

Dēlos, ī, f. Isola di Delo. SYN. Cynthia, Astěria, Ortygia. EP. Clara, candida, vaga, errans, înstăbilis, ērrātică, cîrcumfluă, sacră, Latonia, Örtygia, Phæbea, Apollinea. PER. Insula, vel ūrbs Phæbea, Apollinea, Latonia, Ortygia. Clario Delos, amata Deo. ¶ Inque meis oculis candida Delos erat (pent.). Ovid. Expl. Isola del mare Egeo, una delle Cicladi, ove Latona partori Apolline e Diana in un medesimo tempo.

Dēlphī, örum, m. plur. Delfo. EP. Clārī, îllūstrēs, celebres, Apollinei. 9 Sortilegis non discrepuit sententia Delphis. Hor. Expl. Città nella Beozia, poco discosta dal monte Parnaso, ov' era un oracolo di Apolline, molto celebre, che ammutoli nella nascita di Cristo.

Dēlphiens, a, um. Di Delfo. SYN. Delphiticus. ¶ Aŭroræ pro Solë regat të delphica laŭrus. Claud.

Dētphīn, īnis, m. Delfino. SYN. Dēlphīnus. EP. Blandus, lūdens, lascīvus, celer, velox, levis, vägus, fugax, cūrvus, pandus, squamměŭs, squammosus, pinnifer, cæruleus, viridis, æquoreus, undīvagus. PHR. Cæruleus ponto cum se delphinus in astra Erigit. Delphines in örbēm Æquöră vērrēbānt caūdīs, æstūmquě secabant. Non se super æquora curvi. Tollere consuetas audent delphines in undas. Orpheus in sylvis inter delphinas Orion. Virg.

Delabram, i, n. Delubro, tempio. SYN. Ædes, templūm, fānūm, sacrāriūm, adytūm. EP. Sanctūm, dīvīnām, āltūm, mārmöreām, superbūm, religiosum. Ad delubra venīt, monstratas excitat

ārās. Virg.

Detado, is, si, sum, čre. Deludere, beffare, schernive. Act. acc. SYN. Lūdo, īllūdo, rīdčo, īrrīdeo, decipio, fallo. Itoc uno responso animum

dēlāsīt Apollo. Virg.

Dētūmbo, ās, āvī, ātūm, ārě. Indebolire, snervare. Unde delŭmbis, m. f., delūmbe, n. Indebolito. Vīveret nobis summā dēlumbe salīvā. Pers.

Dēmēns, tis, adject. Pazzo, stolto, fuor di mente. SYN. Amens, Tusānus, vēcors, fatuus, malesanus. Ne qué circumstent te deinde pericula cernis. Virg. Vide Amens.

Dementia, &, f. Mattezza, demenza, pazzia. SYN.

Amentia, însania, furor, stultitia. EP. Însanabilis, eæcă, præceps, vesană, malesană, mălesuadă. Ah Corydon, Corydon, quæ te dementiă cepit? Virg. Vide Amentia.

Dēmereo, es, nī, itum, ere, n., vel demereor, eris, ĭtus, ērī, depon. Guadaynare, meritare, obbligar alcuno. SYN. Měrčo, měrčor. Crimině te potůī

dēmeruīsse meo (pent.). Ovid.

Demergo, is, si, sum, ere. Affondare, sommergere, mandar in fondo. Act. acc. SYN. Mergo, immērgo, sūbmērgo. Dūm licet obscenām ponto

demergite puppim. Ovid.

Dēmeto, is, messui, messum, ere. Mietere, segar le biade. Act. acc. SYN. Měto, lěgo, côlligo. Portare, mozzar via. Amputo, seco, reseco, scindo, ābscīndo. PHR. Dēmētīt ēnsē caput. Florentes dēmětřt hortos. J Sole sub ardenti flaventia demetit arva. Catul.

Dēmīgro, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Sqombrare, andar di luogo in luogo. SYN. Mīgro, excedo, abco. ¶ Spontë rëdit, pătriis qui demigraverit agris. Stat. Demigrat hinc ălio: cogit nam prætor

ăbīrĕ. Ser.

Dēmīror, āris, ātus, ārī. Maravigliarsi, prendersi maraviglia. Depon. acc. SYN. Mīror, ādmīror, stűpeo. ¶ Quid demiráris? vindex námque irá sequetűr. Prud.

Dēmītto, is, mīsī, mīssūm, ere. Ablassare, calare, discendere, annullare, Act. acc. SYN. Inclino, abjicio, deprimo, declino, submitto, ācelīno. Liberare. Trādo, mītto, dēdo, āddīco. ¶ Dēmīsērē căpūt, plūvīā cūm förtē grāvāntūr. Virg.

Dēmo, is, dēmpsī, dēmptūm, erc. Detrarre, scemare. Act. acc. SYN. Tollo, ădimo, aŭfero, detraho. J Non sunt longe, quibus nihil est

quod demere possis. Mart. Democritus, i, n. Democritus, EP. Abderites, Abdērītānus, prūdēns, doctus, rīdens, jocosus, sapiens. PHR. Sortis lūdībria rīdet. 9 Democritus hona pars ungues non ponere curat. Hor. Hist. Filosofo di Abdera, città nella Tracia, il quale rideva di tutto ciò che si faceva nel mondo. Acciecossi da se stesso per attendere con maggiore applicazione alla filosofia.

Dēmolior, īrīs, ītus, īrī. Esterminare, sovvertire. Depon. acc. SYN. Everto, destrno, deturbo, dējicio. J Sūbruit hac avī demoliturque prio-

ris. Ovid.

Demophoon, ontis, m. Demofoonte. EP. Durus, ingrātus, fallax, pērfidus, immemor, sceleratus. Hospita Demophoon, tua te Rhodopeia Phyllis. Ovid. Hist. Figlio di Teseo e di Fedra, re di Atene, il quale ritornando dalla guerra di Troja, fu sospinto da' venti contrarj verso la Trucia, ove fu preso da affetto per Filli, figlia del re Licurgo, la quale poi abbandonò per ritornarsene al suo regno.

Bemosthenes, is, m. Demostene. EP. Facundus, disērtus, celebris, audāx, īllūstris, perītus, īmmortalis. PHR. Grajæ facundia linguæ. Előquǐoque potens, quem mīrābāntur Āthēnæ. ¶Ēloquium, āc fāmām Demosthenis, aut Ciceronis. Jnv. Itist. Demostene, oratore della Grecia, il quale difese colla sua eloquenza la pubblica libertà contro Filippo re di Macedonia: avvelenò se stesso nell'esilio.

Demūtečo, es, sī, sūm, vēl xī, ctūm, ēre. Lasciare,

toceare gentilmente. Act. acc. SYN. Mülceo, per-

mūlečo, āllřeřo, plāco, lčnřo, mītřgo. Đēmūm, adverb. Finalmente. SYN. Dēnřquč, tāndēm, postrēmo. I Sic demum socios consumpta noctě reviso. Virg.

Dēnārius, ii, m. Denaro. Unus sape tibi totā

dēnārīns ūrnā. Mart.

Dēnī, æ, ă, adject. plur. A dieci a dieci. I Bīs dēnās Itālo texāmās robore nāves. Virg

Dēnāto, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Nuotave. SYN. No, ādno, nāto. Tūsco denātāt ālvēo (glycon.) Hor.

Dēnego, ās, āvī, ātūm, ārē. Negare, denegare. Act. acc. SYN. J Něgo, abněgo, rěnůo, abnůo, rěcūso, rējicio. J Terra tibi frūges, amnīs tibi deneget undas. Ovid.

Dēnique, adverb. Finalmente, in somma, alla fine. SYN. Tandem, postremo, demum. 9 Denique quid verbis opus est? spectemur agendo. Ovid. Denomino, as, avī, atūm, are. Dinominare. \ Dē-

nominātos, ēt nepotām (jamh.). Hor.

Denormo, as, avi, atam, are. Difformare. Proximus accedat, qui nune denormat agellum. Hor.

Dēnoto, as, avī, atūm, are. Dinotare, denotare, notare. Act. acc. SYN. Noto, signo, designo, östendo.

Dēnso, ās, āvī, ātūm, āre. Spessire, condensare. Act. acc. SYN. Condenso, spisso, cogo, stipo, ādstrīngo. ¶ Dēnsāt, ĕrānt quæ rārā modo, ēt quæ densä, relaxat. Virg.

Dēnsus, a, um. Tondo, fitto, denso, spesso. SYN. Crāssús, spīssús, ŏpācús. J Concūrrūnt, hærēt pēdē pēs, dēnsūsquē viro vir. Virg.

Dens, tis, m. Dente, dentame. EP. Candidus, niger, seăber, niveus, turpis, venustus, sordidus, insānus, rabidus, fulmineus, vīpereus, venenatus, uncus, minax, vulnificus, oblīquus, mordax, tĭmēndŭs, Thĕōnīnŭs. PER. Ōrĭs ōssā. PHR. Însânos ăcuens furore dentes. Dentibus uncis hörrendus draco. Scahri rubīgine dentes. Līvor ět înjūstő carpěrě dentě solět. Hæc dentes ăcuit timendos. Furiali dente peremit. Obliquo dēntě třměndůs ăpěr. § Sīvě dăpēs ăvřdā convellere dente părabăt. Ovid.

Dentale, is, n. Dentale. & Bina aures, duplici

āptāntūr dēntālĭā dörső. Virg.

Dēntātus, a, am. Dentato, che ha gran denti. Sī măle dentata est, narra quod rideat illă. Ovid. Dēnūdo, ās, āvī, ātūm, ārě. Nudare, spogliare, de-

nudare. Act. acc. SYN. Nūdo, extio, spolio. Dēnūdat artūs dīrus atque ossa amputat (jamb.). Sen.

Denunziare, dire, are. Denunziare, dire, far noto. Act. acc. SYN. Núncio, portendo, indřeo, declaro, annuncro. J Carruleus plůvřam denuncial, igneus Euros. Virg.

Denuo, adverb. Di nuovo, un' altra volta. SYN. Rūrsus, iterum, deinceps. I Denno quis mihi

det větěres arcessere Mūsas? Scal.

Dēdis, idis, f. Nome di Proserpina. Mucmosynēm pāstēr, vāriūs Dēēidā sērpēns. Ovid. Vīrgineas inter choreas Deoida raptum. Aus.

Deorsum, vel deorsum, adverb. All'ingiu, al chino, di sotto. SYN. Infra. 9 Quin văcuum per inane deorsum. Lucr. Corpora cum deorsum rectum për inanë fëruntur, td.

Deosculor, aris, atus, arī. Baciare. Depon. acc. SYN. Osculor, amplēctor. 9 Hos amplēctur,

hös deöscülätür (phal.). Mart.

Dēpāsco, is, vī, pāstūm, črč, vel dēpāscor, čris, pāstūs, pāscī, depon. Pascere, consumare. SYN. Pāsco, pāscŏr, ĕdo, rōdo, cōrtōdo. ¶ Lūxŭrĭēm sĕgĕtūm tĕnĕrā dēpāscĭt ĭn hērbā. Virg. Īmplicăt, et miseros morsu depascitur artus. Id.

Dēpētto, is, dēpuli, pulsum, ere. Esiliare, scacciare, rimuovere. Act. acc. SYN. Pello, expello, repello, abigo, deturbo, dejicio. Pastores övium teneros depellere fætus. Virg.

Dependeo, es, di, sum, ere. Prendere, dipendere, derivare. Neut. abl. SYN. Pendeo. J Atria, dependent lýchni láquearibus aureis. Virg.

Dēpērdo, is, didī, ditum, ere. Perdere, restar priva. Act. acc. SYN. Amitto, perdo. Ollicit ēvītārē, bonām dēpērdērē fāmām. Hor.

Deperco, is, ivi, vel ii, itum, ire, n. Perire, morire. SYN. Pěrčo, dîspěrčo, cádo, occido, mo-rior, întérčo. Amare perdutamente. Amo, ádámo, ārděo, ūrör. 9 Gens hominum vitio deperitură fuit (pent.). Ovid.

Dēpīngo, is, xī, ctūm, ere. Pingere, dipingere. Act. ace. SYN. Pingo, adumbro. 9 Que manus obscænās dēpīnxīt prīmă tăbēllās. Prop.

Deploro, as, avī, atum, are. Plorare, piangere, lamentarsi. Act. acc. SYN. Defleo, gemo, ploro, lāmēntor, plāngo, queror, lūgeo, fleo. Sternuntur segetes, et deplorată colonis. Ovid.

Depluo, is, ui, ere. Piovere. Neut. 9 Multus ut in terras deplueretque lapis (pent.). Tib.

Dēpono, is, posui, positum, ere. Depositare, de-porre, posare. Act. acc. SYN. Pono, abjicio, relinquo, dimitto, exuo. Commettere, dar in cura. Grēdo, committo. S Ārmāque dēposuēre hi-mērīs: stipet īpse Latīnus. Virg.

Dēpoputor, āris, ātus, ārī. Saccheggiare, dar il guasto. Depon. SYN. Populor, vāsto. J Agmine læsuro depopulentur aves pent.). Ovid.

Dēpāsco, is, poposci, poscitūm, ere. Dimandare, Act. acc. SYN. Posco, exposco, postulo, peto, flägito, efllägito. Aut prius infecto deposcit præmia cūrsū. Prop.

Depravo, as, avī, atum, are. Depravare, guastare, corrompere. Act. acc. SYN. Vitio, corrumpo, ădultero. J Depravare sidem, Chistique inva-

děrě regnům. Mant.

Dēprēcor, āris, ātus, ārī. Pregar molta, intercedere, instare, detestare. Depon. acc. SYN. Precor, oro, rogo, supplico. J Deprecor hac vatum contra suă carmina ne quis. Ovid.

Deprehendo, vel deprendo, is, di, sum, ere. Com prendere, cogliere sul fatto, scoprire. Act. acc. SYN. Comprehendo, animadverto, cognosco, īgnosco, video. J Deprendās animi tormenta lătentis în ægro, Juv.

Deprimo, is, pressi, pressum, ere. Deprimere, abbassare, umiliare. Act. acc. SYN. Afficto, attero, dejicio, protero, demitto. 9 Et ne depriměret flüctüsvě lăpisvě cărinam. Ovid.

Deprimor, čris, pass. Abbassarsi, esser abbassato. SYN. Detumesco, subsido, resido, subducor. PHR. Quā sē sābdācere colles Incipiant, mollīquě jågum demīttéré clīvo. Sübdücta undă resīdīt. Sübsīdunt undæ. Placidis sternitür æquör äquis.

Dēprēmo, is, prēmpsī, prēmptām, črč. Dar fuori, cavare. Act. acc. SYN. Promo, expromo, expono, extraho, eruo, profero, effero. Il me cape, ět ültricem phäretra deprome sagittam. Virg.

Dēpudeo, es, puduī, itum, ere. Gettar la vergogna, divenire sfacciato, non vergognarsi. Depuduit, profugusque pudor sua signa reliquit. Ovid.

Dēpūgno, ās, āvī, ātūm, ārě. Combattere, contendere, far guerra. SYN. Pūgno, cērto, dēcērto. Non meă magnănimo depugnat tesseră talo. Mart.

Dēputo, ās, āvī, ātūm, āre. Pensare. SYN. Puto. cogito. Destinare, stabilire. Destino, statuo. Mandar legati, ambasciadori. Lego, as, mitto. Tagliare. Amputo, cædo, rescindo. Non mihi fälx nimias Satūrnia deputat umbras. Ovid.

Dēpygis, m. f., e, n. Sciancato. J Dēpygis nāsūta, brěví látěre, ac pědě longo est. Hor.

Derideo, es, risi, risum, ere. Schernire. Act. acc. SYN. Rīdeo, īrrīdeo, lūdo, delūdo, īllūdo. PER. Nāsō sūspēndērē. Rīsū lācēssērē. PHR. Cērtāntque illudere capto. Rides, et nimis uncis Narihus indulgēs. Misērēsquē protērvis Vēcibus illūdūnt. Quid enim mājērē cāchinnē Excipi-tūr vūlgī? Ādlātrēs licēt ūsquē nēs ēt ūsquē. Et gannītībus improbīs lacessas. J Loripedem rectus derīdeat, Æthiopem albus. Juv.

Derisor, oris, m. Derisore, irrisore, buffone. SYN. Īrrīsŏr. ¶ Dērīsōr vērō plūs laūdātōrĕ mŏvē-

tur. Hor.

Dēripio, is, ripui, reptūm, ere. Rapire, torre con violenza. Act. acc. SYN. Răpio, eripio, tollo aŭfero, detraho. Deripit ex humeris aŭro fülgentiă lato. Ovid.

Dērīvo, ās, āvī, ātūm, ārě. Derivare, scolar le acque. Act. acc. SYN. Deduco, extraho. Iloc fontě derivatá clades (jamb. cum syll.). Hor.

Dērogo, ās, āvī, ātūm, āre. Derogare, diminuire. Act. acc. SYN. Aūfero, detraho, mīnuo. J Sūccum păpille parcă nutrix derogăt (jamb.). Prud. Dērtona. Tortona. EP. Inclyta. potens, munīta.

PER. Māgnīfīco īnelyta cultu. PHR. Faciles

ănimos, et candidă pectoră gignens.

Dēsāvio, īs, ĭī, ītūm, īrē. Mansnefarsi. SYN. Plācor, mītēsco, mītīgor, cado, dēcido. Incrudelire, andar in furia. Furo, savio. Dum pelägö desævit hyems, et aquosus Orion. Virg.

Dēseēndo, is, dī, sūm, ĕrĕ, n. Digradare, scen-dere a poco a poco. SYN. Dēsilio, lābŏr, dēlabor, demittor. PIR. Colo descendit ab alto. Summo delabor Ölympö. Delapsus ab æthere summo Desilit în terras. Ad manes îmos descendimus. Columbæ Ipsa sub ora viri cælo venere volantes. Horrifico lapsu de montibus āltīs ādsūnt. Dēvolat, ēt suprā caput astitit. Celerique ad terram turbine fertur. J Tristior hībērnūs carlo descendit in undas. Virg.

Describo, is, psi, ptum, ere Sorivere, trasorivere, descrivere. Act. acc. SYN. Exaro, scribo, conscrībo, pērscrībo. Designare, denotare. Dēsīgno, delîneo. Descripsi dociles præcepta hæc tem-

přiě, quố mẽ. Itor.

Desčeo, as, ai, etam, are. Tagliare, segare. Act. acc. SYN. Seco, reseco, cado, reseindo, amputo. Gorgona desecto vertentem lumina

cöllő. Virg.

nesero, is, ŭi, ertūm, ere. Abbandonare, lasciare. Act. acc. SYN. Linquo, relinquo, destituo. Trascurare, tradire. Mitto, omitto, negligo, prodo. Hane quoque deserimus sedem, pancisque relictis. Virg.

Desertum, i, n. Deserto. SYN. Eremus, recessus, sõlitudo, sylvä, nemus, lüstrum. EP. Altum, ārdŭūm, longūm, āviūm, incultūm, vācium, āspērūm, mæstūm, trīstē, ārcānūm, sēcrētūm, vāstūm, ābdītūm, ōccūltūm, montānūm, lătebrosūm, sylvēstre, nemorosūm, horrendūm, inhospitum. PER. Desertă terră, tellus, oră, regio. Dēsērtă, āviă, vel înviă locă. Inhospită tellūs. Sölī cāmpī, agrī. Sölī rēcēssūs. PHR. Hāc certe desertă loca, et tăciturnă querenti, Et văcuum Zephyri possidet aură nemus. Longa în desertă, sine üllîs Hospitiis. Dûm vitam în sylvīs inter desertă ferarum Lūstra domosque trăhō. Dūmīsquě sĭlēntibūs ērrāt. Sīc ĕgŏ sēcrētīs possum bene vivere sylvis Qua nulla hūmānō sīt viă trītă pědě. J Quổ cũrsũ dē-sērtă pětīvěrit, ēt quibus ante. Virg.

Dēsērtus, a, um. Abbandonato, solitario. SYN. Relīctūs, destitūtūs. J Dēsērtosquē vidērē lŏcos, lītūsquē rēlīctūm. Virg.

Deses, idis, adject. Infingardo, pigro, lento. SYN. Pĭgĕr, ĭnērs, sēguĭs, īgnāvĭs, tārdūs, ēnērvīs, lānguēns, dēsĭdĭōsŭs. ¶Ēt väcŭum īu mōntēm, quæ desidis atria somni. Ovid.

Dēsideo, ēs, sēdī, ēssūm, ēre, n. Star ozioso. SYN. Dēsīdo, torpeo, pigresco, resido. I Desidet, atque aliqua semper in aure sonat (pent.). Mart.

Dēsidiā, ā, vel dēsidies, ēi, f. Infingardia, pigrizia, accidia. SYN. Inertia, segnities, torpor, ignavia. EP. Möllis, improbă, iners, mălă, vecors, socors, īmbēllis, sordidă. 9 Dēsidiā, lātāmque trahens īnglöriŭs ālvum. Virg. Efficiunt clades! quid lūxūs, dēsĭdĭēsquĕ! Lucr.

Dēsidiosus, a, ūm. Accidioso, ozioso, pigro. SYN. Dēses, piger, iners, otiosus, ignāvus. In promptū causa est, desidiosus erat (pent.). Ovid.

Dēsīderium, ii, n. Desio, affetto, desiderio. SYN. Amor, cupido, ardor, votum, studium, sitis, fămēs. EP. Ardēns, īmmēnsūm, īngēns, slāgrāns, dīrūm, nīmīūm, cācūm, prācēps, dum, vesanum, sollicitum, immoderatum. PHR. Nunc desiderium superest. O desiderii summa căpūtque mei. Opum furiosă cupido, Amor ürget habendi. Auri sacra fames. Imperii sitis cruentă. Tantus ămor laudis. Ne tibi regnandi věniāt tām dīrā cupīdo. Sēd sī tāntus amor cāsūs cognoscere nostros. Roma domūsque săbīt, desīderiāmque locoram. Ovid.

Dēsīdēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Desiare, desiderare. Act. acc. SYN. Ardeo, cupio, opto, exopto, āspīro, quæro, volo, peto. PHR. Lætitiāque, mětuque avidi conjungere dextras Ardebant. Jűvenīli ardebat amore. Idem omnes simul ārdor habet. Fert animus causas tantārum expromere rerum. Me Parnassi desertă per arduă dūleis Rāptāt amor, juvat īre jugīs. Hoc erat, hōc vētīs, inquit, quod sæpe petīvi. Quod vētīs optāstīs, adēst. J Sēd neque tām fætūs dēsiděrát árbörě děmptős. Ovid.

Dēsīdo, is, sēdī, črē, n. Abbassarsi, sedersi, non far cosa aleuna. SYN. Cōnsīdo. J Cūm vădă dēsīdānt, ēt rīpă cocrceat undas. Stat.

Dēsīgno, ās, āvī, ātūm, ārē. Disegnare, dinotare. Act. acc. SYN. Noto, denoto, ostendo, demonstro, describo.

Dēsitio, is, ii. vel īvi, sūltūm, īrč, n. Discendere di salto. SYN. Exilio, descendo, cado, absilio. Dēsīluīt Tūrnūs bijugīs, pedes apparat īre. Virg.

Desino, is, sivi, vel ii, ilam, ere. Restare, cessare, finire. SYN. Cesso, desisto, omitto, finio, dimitto, intermitto. Terminarsi, finirsi. Finior, ăbeo. PHR. Desine meque tuis încendere, teque querelis. Nee tamen abstinuit, nee voci. îræqne pepercit. Desinet, ae toto sarget gens aŭrea mundo Virg.

Dēsipio, is, nī, itūm, ere, u. Uscir di scuno, vaneggiare. SYN. Insănio, deliro, furo. Desipit, ēxtēntāt nērvēs, tērquētŭr, ănhēlāt. Lucr.

Desisto, is, stiti, stitum, ere. Rimanere, finire, riposure. Neut. abl. SVN. Cesso, întermitto, desino, ābsīsto, ŏmītto, relinquo. J Hāc sēcūm, mē ne, īncēptō dēsīstēre vīctām. Virg.

Dēsolo, as, avī, atum, are. Distruggere, desolare, spianare. Act. acc. Populor, depopulor, sterno, vāsto. J Vīdīmus ingēntēs, ēt dēsēlāvimus agrēs.

Virg.

Dēsotātns, a, um. Desolato. SYN. Vāstātus, dēlētus. 9 Et dēsolātās agere alta silentia terrās. Ovid.

Despañterius, ii, m. Famoso grammatico che fiori nell'anno 1589. EP. Doctus, peritus. PER. Mültīs memorātus in orīs.

Dēspērātio, önis, f. Disperazione. EP. Ēxtrēmā, ültīmā, vēcērs, fēmīnĕā. ¶Ōscūlā dēlēctēnt, ēt

desperatio barbæ. Juv.

Dēspēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Disperare, perder la speranza. Act. acc., vel abl. cum de. SYN. Dīffīdo. PER. Spēm ponere, perdere abjīcere. Mentem demīttere. Animo cadere. PHR. Una salūs victis, nülläm spērārē sălūtēm. Nūllām nostrīs ūltrā spēm ponis in ārmis. Spēs omnis adempta est. Nēc spēs opis ūlla dabatur. Superest spēs nūlla sălūtis. Sie ābsūmptă sălūs, nēc spēs jām rēstăt. Fünditus öccidimūs, neque habet fortūna regressum. At non audaci cessit fiducia Turno. Nēc quiă desperes învicti membră Glyconis. Hor.

Dēspicio, is, spēxī, spēctūm, črě. Spregiare, guardare all'ingiù. Act. acc. SYN. Despicor, sperno, āspērnor, tēmuo, contēmuo, negligo, respuo, fastidio. J O digno conjuncta viro dam despicis

omnes. Mart.

Dēspondeo, ēs, dī, sūm, ērē. Promettere, spo-sare. Act. acc. SYN. Promitto, spondeo, polliceor. Ipsa illine magni desponsa Tonantis.

Dēspūmo, ās, āvī, ātūm, ārč. Dischinmare, digerire. Stertimus, indomitum quod despumare

Fălernum. Pers.

Dēstino, ās, āvī, ātūm, ārč. Disputare, applicare, destinare. Act. ace. SYN. Decerno, assigno, constituo, tribuo, attribuo, PHR. Nova se destinăt ârti. Mē dēstinăt âræ. Composito rūmpit vocem, et me destinat ara. Virg.

Destituo, is, ni, utum, ere. Abbandonare. Act.

acc. SYN. Dēsēro, līnquo, rēlīnquo. J Ēt frētā dēstītučint nūdēs īn līttērē pīscēs. Virg. Dēstruo, is, xī, ctūm, črč. Innullare, disfare, distruggere. Act. acc. SYN. Dēlēo, pērdo, dīruo, concutto, everto, deturbo, dejicio. PHR. Has evertit opes urbeinque a culmine sternit. Erűam, ét ággas sőlő fűmántis cülmins pönsin. Dējīcītē pāssīm mænīā, in plānum dātē, Tēmplis Deos obrufte. Destruat, aut captam ducat Gētūlijs firbis, Virg.

Desúesco, vel desuesco, is, evi, etam, escere.

Disusarsi. Desnevît querna pellere glande lămem (pent.). Tib.

Desnetus, a, um. Disaccostumato. J Jampridem resides animos, desuetaque corda. Virg

Dēsūm, dčes, fui, čssě. Mancare. Dat. SYN. Absum, deficio. PHR. Nihil hic, nisi carmină desünt. ¶ Dīvitis über ägrī, Trējāve öpülentiă deērit. Virg.

Dēsnper, adverb. Di sopra, di più. J Imminet, adversasque adspectat desuper arces. Virg.

Dētēgo, ĭs, xī, ctūm, ĕrč. Scoprire, discoprire, dis-velare. Act. acc. SYN. Rětěgo, ăpěrřo, rěsěro, reclūdo, pāndo, explico. PHR. Gāci dētēcta āppārňit ingēns Rēgia, et umbrosæ penitus pātūcre cavernæ. § Dētegit imbēlles animos, etc. Lucr.

Dētērgeo, es, sī, sūm, ēre, vel dētergo, is, ēre. Mondare, purgare, netture. Act. acc. SYN. Pargo. mando, tergo, abstergo, abstergeo. Detergere

situm ferro multoque ernore. Sil.

Dēterior, oris, m. f., us, n. Peggiore, d'inferior condizione. SYN. Pejor. PHR. Auro deterior, fulvo pretiosior ære. Jam mihi deterior canis āspērgitur ātās. Virg.

Dētermino, ās, āvī, ālūm, āre. Determinare, decidere. Act. acc. SYN. Decerno, statuo, constitửo. J Descendît prope, ử thing têlî determinet ictus. Lucr.

Dētero, is, trīvī, trītūm, ere. Sminuzzare, ridurre in minuzzoli. Act. ace. Tero, attero, absumo, contero. Minuire, diminuire. Minuo, imminuo. Dēterit în vălidos et viă longă pedes (pent.).

Deterreo, es, ŭi, itum, ere. Frastornare spaventando, Act. acc. SYN. Avoco, averto, amoveo, āhdūco, dēdūco, revoco, dehortor. Monstra něc împăvidům mê deterrere vălerent. Pass. Dētērrimus, ă, ūm. Il peggior di tutti. § Spādī-

ces, glaucique, color deterrimus albis. Virg.

Dētēstāhītis, is, m. f., č, n. Detestabile, abbominevole. SYN. Detestandus, horrendus, execrabilis, execrandus. I Exemplum in nostro tam dētēstābilē sēxū. Juv.

Dētēstor, ārīs, ātus, ārī. Detestare, abbominare. Depou. act. SYN. Abominor, horreo, execror, ödī, figro, āvērsor, āhhlorrēo. ¶ Dētēstor ömnēs, horrēo, fugro, ēxecror jamh.). Sen. Dētēxo, is, xuī, tēxtūm, črē. Tessere. Act. acc.

SYN. Texo, contexo. Compire, far perfettamente. Perficio. J Viminibūs mollique paras detexere

jūncō. Virg.

Dētinčo, ēs, ŭi, tentūm, ērč. Ritardare, rattenere. Act. acc. SYN. Tčučo, rčtiučo, moror, demoror. Detinuere ochlos carmina nostra tuos (pent.). Mart.

Detonat, abat, muit, impers. Tuona. \ Nanc ubi detonnit, strepitaque exterrait orbem. Virg.

Dētāvqueo', es, torsi, tortum, ere. Stravolgere, seiare. Act. sec. SYN. Averto, dellecto, ābduco. Græco fonte cădent parce detortă, quid antem. Hor.

Dētrāho, is, trāxī, ctūm, črč. Scemare, togliere. Act. acc. SYN. Abstraho, decerpo, tollo, autero, derogo, minuo, imminuo. Detravre, maledre. Maledico. I Diear, et hune animis errotem deträhe nöstris. Ovid,

Detreeto, as ive atom, are. Reflutare, repuquare. Act. acc. SYN. Abnuo, denego, renno, recuso. Fuggire, evitare. Dēclīno, fŭgĭu, dēfŭgĭo, vīto, dēvīto. ¶ Aūt_jŭgă dētrēctāns întērdūmque

āspērā cornū. Virg. Dētrīmēntūm, ī, n. Incomoditā, danno. SYN. Dāmnūm, nōxā, jāctūrā, īncommödūm. EP. Grave, ingens, magnum, durum. 9 Detrimenta, fugas servorum, incendia ridet. Hor.

Dētrādo, is, sī, sūm, ere. Spinger dentro, cacciar in giù. Act. acc. SYN. Dējicio, depello, detūrbo, expello, extūrbo, præcipito. PHR. In măre præcipitem puppi deturbăt ab alta. Præcipitemque ardens agit aquore toto. Liquidas projecit in undas. Exciderat puppi mediis elfūsus in undīs. Præcipitēmque immānī tūrbine adēgit. J Fulmine Phæbigenām Stygiās

detrudit ad undas. Virg. Dētimeo, ēs, ŭi, ēre, vel detimesco, is, ere. Discufiare, sgonfiarsi. Neut. SYN. Deturgeo. PHR. Sübsidunt unda, tumidumque quietis Sternitur æquor aquis. Maria alta tumescunt. Obicibūs rūptīs, rūrsūsque in se ipsa residunt. Dētumuēre animī māris, ēt elēmēntior Auster.

Stat.

Dētārbo, ās, āvī, ātūm. āre. Smuovere, scacciare. Act. acc. SYN. Exturbo, detrudo, expello, dējīcio. ¶ In mare præcipitem pappi delarbat ăh āltā. Virg. Vide Detrudo.

Dētūrpo, ās, āvī, ātūm, āre. Imbrattare, deturpare, lordare. SYN. Turpo, fodo, inquino, ma-

culo, polluo, contamino.

Deucation, onis, m. Deucatione. SYN. Promethides. EP. Pius, jūstus, āquus, innocuus, salvus, incolumis. PER. Hominum reparator. Japeto nātňs. PHR. Non īllo mělior quisquam, něc ămantior æqui. Deucălion văcuum lapides jactavit în orbem. Virg. Fab. Figlio di Prometeo, e figlio del figlio di Japeto re di Tessaglia. che scampò dal diluvio con la sua moglie Pirra.

Dencationeus, a, um. Di Deucalione. Dencalioneos fudisset Aquarius imbres, Lucr.

Deveno, is, xī, etūm, ere. Portar a basso. Act. acc. SYN. Věho, dēfero. Ast unde īrātus sylvam devexit arator. Virg.

Dēvēlo, ās. āvī, ātūm, ārč. Discelare, scelare. Act. acc. SYN. Rěvělo, apěrio, rětěgo, dětěgo. 9 Oráque develat miserae pudibunda sororis. Ovid.

Dēvēnio, is, vēni, vēntūm, ire, n. Venire, arricare. SYN. Advenio, accedo, veuio, pervenio. Dēvēnēre locos latos, et amena vireta. Virg.

Dēsēvis, a, um. Chino, curvo. SYN. Dēclīvis, pronus, înclînătus. Încipit a plano, devexă-

Devincio, is, vinxi, vinctum ire. Legare, stringere. Act. acc. SYN. Ligo, vincio. Oblligare. Ohstringo.

Dēvietus, ă, ūm, particip. Vinto. SYN. Victus, domitus, superatus. Tum pater Æneas fatur devictus amore. Virg.

Dēvīnco, is, vici, victum, ere. Vincere. Act. acc. SYN. Vīnco, domo, supero. Queis tamen înfestum pugnans devicerat hostem. Virg.

Dēvīnetus, ă, ūm. Obbligato. J Terră tălīt neque

queis me sit devinctior alter. Hor.

Dēvio, ās, āre, n. Deviare, traviare, uscir dalla via. SYN. Ērro, abērro, deerro, deflecto, decedo. PER. Devius erro. A recto tramite flecto. Pēr dēviā vel āviā fēror. Viæ incertus aberro. Dēvīto, ās, āvī, ātūm, ārč. Schifare, scansare, sfuggire. Act. acc. SYN. Vīto, ēvīto; dēclīno, figio, čsfingio. I Quanto devites animi, capitisque lăhôrč. Hor.

Dēvius, a, um. Disviato. SYN. Errans, aberrans, deerrans. Inaccessibile. Avius, invius. J Cum jűvenīs placido pēr dēvia lūstra vagantēs. Ovid.

Deunx, uneis, m. Di undici once. Nutrierat, perägant avidos sudore deunces. Pers.

Dēvolvo, is, vī, ūtūm, ĕrĕ. Ricolgere. Act. acc. SYN. Volvo, revolvo, deturbo, exturbo, dejicio.

Dēvoro, as, avī, atum, are. Dicorare, inghiottire, inguiare. Act. acc. SYN. Voro, sorbco, absorbeo. ¶ Dēvorāt, ēt claūsūm pēctorē vūlnūs ālīt (pent.). Ovid.

Dēvētio, onis, f. Divozione. SYN. Pietas, religio. Una eademque via, tanta est devotio legum.

Devotus, a. um. Divoto, the ha divozione. SYN. Pĭŭs, rēligiosus. Destinato, dedicato. Votus, addīctus, sacer, sacrātus, consecrātus, dicātus, dēstinātus. ¶ Iluīc tibi dēvētē nūmine dēxter ādes (pent.). Ovid.

Φενόνεο, εs, νονί, νοιίπ, ετε. Votave, far voto. Act. acc. SYN. Vöveo, dico, dedico, consecro, āddīco, dēstino. Quīd sī quīs grātām pro

mūtā dēvovēt āgnā. Hor.

Deus, i, m. Dio, Iddio. SYN. Numen, Tonans, Ömnipötens. EP. Öptimus, māximus, sūmmus, īmmortālis, omnipotens, æternus, jūstus, providus, venerandus, adorandus, benīgnus, prasēns, vīndēx, ūltor, metuendus. PER. Hominum, rērūmque Creator. Gentis hūmanæ pater, rex. Hominum pater, et superum rex. Divum pater, ātque hominum rex. Colicolum rex. æternus rector. Rex magnus Ölympi. Ætherea dominātor aulæ. PHR. Cuncta suo qui numine torquet. Qui cælum et terras Numiue complet. Quổ nīl est mājūs, quố nīl sühlīmins não. Quĩ motus animi, sensusque latentes Perspicit, et tăciti pectoris îmă videt. Qui tempus ăh avo Īrē jūbēt, stābilīsquē mānēns dāt cūnetā mövērī. Cūjūs ad impērium tundīt sua mūnera tēllūs. Pūxĭt, ŏpēmque Deī non cassa în votă vőcāvit. Virg.

Dens Pater. Dio Padre. PER. Pater eternus, summus, omnipoteus. Æquævus nato Pater. Æternus Genitor. Principium sine principio.

Děňs Fītřás. Dio Figliuolo. PER, Clārūm dē lū-mine lūmen. Mīrābile Vērbūm. Ætērnī săpřentřá Patris. Patris vivá átquě simillimá imágo. PHR. Æquævă Părenti Progenies, súperas celī .que mīssa per auras, Antiquam generis labem mortalibus ægris Abluit, obstrüctique viam pătefecit Ölvmpi. V. Christus.

Dens Spiritus Sanctus. Dio Spirito Santo. PER. Flamen sacrām, dīvīnūm. Dīvīnī fomes amoris. Spīrābile Nūmen. Patris, et Nātī mūtuns ārdor. Ambōrūm cōmmūnĭs ămŏr. Spīrĭtŭs ālmč, Pătrīs sūmmi ēt piá copula Nātī. Penitūs tē mēn-

tihus insere nostris.

Dēvter, a. ūm, vel dēxtra, dextrum. Diritto, scaltro. SYN. Acūtūs, solērs, săgāx, indūstriŭs, ingeniosus. Felice, fortunato. Felix, faustus, prosper, făvens, secundus, fortunatus. Dextera præcipue căpit îndulgentiă mentes. Ovid.

Dēxiera, a, f. Destva. SYN. Dextra. C Dextera për fërrum ëst, pietas spectata për ignës. Ovid.

V. Manus.

Desteritas, atis, f. Destrezza, scaltrezza. SYN. Sölertia, îngenium, îndustria. J Cum stolidæ mentes în dexteritate bonorum. Var.

biabolns, i, m. Diavola. SYN. Damon, Satan, Infernus dæmon. Füruum Diaboli nomen est

ĭn ămōrĭbŭs (jamb.). V. Dæmon.

Diadema, atis, n. Diadema. SYN. Corona. EP. Rēgāle, rēgiūm, pretiosum, fulvum, aureum, gemmiferum, baccatum, verendum, sacrum, supērbūm, nobile, corūscūm, nitidūm. PHR. Gestāt duplicem gemmis auroque coronam. Impositum căpiti gemmis diademă coruscis. Regisque însigně gěrebát. I Dignior est sceptro, et regni diademate virtus. Mant.

Diætă, &, f. Dieta, regola di vivere, appartamento. Ună tămen cunctis procul eminet ună diatis.

Stat.

Diălectică, &, f. Dialettica. SYN. Logică, EP. Ar-

gūtă, sūbtīiis, ăcūtă, îngčniosă.

Diatecticus, a, um. Dialettico, logico. Iline omnis certat diălectică turbă Sophorum. Aus.

Diatis, is, m. Di Gioce. (Flamen Dialis dicebatur, qui Jovis ministerio assignatus erat a Numa Pompilio'. I Flamen ad hae prīsco more Dialis erat (pent.). Ovid.

Diānă, &, f. Diana, SYN, Latona, Delia, Conthia, Hěcătě, Lūcīnă, Lūnă, Phobě, Trivia. EP. Montivaga, candida, sagittifera, sylvestris, inviolată, înnuptă, castă, succinctă, nemorosă, ārcītenens, sava, Scythica. triformis, tergemina, înfernă, noeturnă, lætă, lūciferă, lūcidă. PER. Consors Phosoi. Dea, diva triformis. Nemorum cültrīx. Lātonia virgo. Sylvicolis Dea cognita nymphis. Montium custos, nemorumque virgo. Tria virginis ora Diana. Nomine Gargaphie, succincta cura Diana. Ovid. Fab. Diana, figlia di Giove e di Latona, sorella gemella di Apolline.

Diarinm, ii, n. Diario, giornale. Cam servis

ürhānā diāriā rödere māvīs. Hor.

Diatribă, æ, f. Disputa, dissertazione. Mantuanus licenter produxit penult.). Ast ubi të Christi

mělior, Diatriba recepit.

Dieă, æ, f. Domanda in giudizio. ¶ Îtă nos velle æqnum est, cras subscribam homini dicam jamb.\. Hor.

Dicācitās, ātis, f. Motteggio, parlar piccaute. ¶Rīsus,

sēričtās, dieācitātēs (phal.). Sid.

Dicax, ācis, m. Maldicente, satirico. motteggiatore. Qui captat risus hominum famamque dicacis. Hor.

bico, as, avi, atum, are. Dedicare, offerire. Act. acc. SYN. Dēdico. vovčo, devovčo, sacro, consecro. Destinare. Addico, destino. 4 Connubio jūngām stābīlī, proprīāmque dicābo. Virg.

Dien, is, xī, clum, ĕrč. Dire, facellare, narrare. Act. ace. SYN. Löquör, előquör, enarro, pando, refero. 9 Dixerat, et flebant, placuit culeste

prěcári. Ovid. V. Loquor.

Dictammum, vel ex alris Dictamum, i. n. græce est dizezaso, et derzasos, penult. longa. Dittamo, erba di cui abbonda assai l'isola di Creta, EP. Cretæum, salutiferum. Dietamunm genitrix Crētētā cārpsīt ah Ida. Virg. Hanc herbam sic descripsit Virgilius.

Puberibus caulem foliis, et flore comantem Purpureo, non illa feris incognita captis Gramina, cum tergo volucris hæsere sagittæ.

En. 2.

Dietatam, i, n. Dettato, dettatura. 9 Perdocet, hæc resonant juvenes dictată, senesque. Hor. Penso scolastico volgarmente detto Latino. J Ten cirrhātörum centum dictātă fuisse. Pers.

Dīctātör, örīs, m. Dittatore. § Dīctātör cum multa adeo, tum mīles egenus. Silv.

Dieterium, ii, n. Motto pungente o arguto, diceria mordace. ¶ Quibūs sonānt în Graecia dietēria jamb.). Yar.

Dido, is, dididi, ditum, ere. Dwidere, distribuire. Act. acc. SYN. Dīvido, sēpāro, dīstrībuo. Dūmmodo quod căpăat, concoctum didere possit.Lucr.

Dīdo, ūs, vēl onis. Didone. SYN. Elīsa, Phēnīssa. EP. Sidonia, Sidonis, dives, Tyria, profinga, ārdēns, saūciā, infēlix, dēlūsā, āmēns, dēmēns, fűriată, însană, relictă, desertă. PER. Sichaiă conjūx. Phrygio male nupta marito. Coptis īmmānībus ellerā. J Quis tihi tunc Dido cer-nentī tāliā sensus! Virg. Hist. Didone, figlia di Belo re di Sidone, moglie di Sicheo, neciso da Pigmalione, che desiderava le sue ricchezze.

Diduco, is, xī, ctum, ere. Dividere, separare, disgiungere. Act. acc. SYN. Sēparo, dirimo, distrăho, dīsjūngo. Saspicite, čt vēstēmane mann

dīdūxĭt, ět hæc sünt. Ovid.

Didymāon, onis, m. et f. Didimaone. Aneid. 5. Lt clypeum efferri jūssīt, Didymāonis artes. Virg.

Dies, ei, m. li giorno. SYN. Lux, lumen, Sol, Aŭroră. EP. Clarus, almus, purpureus, Phabēns, nitidus, lūcidus, expectatus, optatus, fugāx, cēlēr, brēvis, instabilis, plūviūs, nimbosūs, trīstīs, nefastus, mæstus, feralis, genialis, nuptiālis, hilaris, ūltimus, suprēmus, crūdēlis, mimicus, labēns, dēcrēscēns, cadēns. PHR. Ergo aderat promissa dies, et tempora Parva Dēhītā complērānt. Expēctātā dīes ādērāt. Cāndidă, Lücifero Præveniente, dies. Venit summă dies, et incluctabile tempus. Cum suprema dies perituro illuxerit orbi. Te veniente die, tē dēcēdēnte canebat. Cum semel alma suos Aŭroră reduxerit ortus. Bis junxit Titan, bisque resolvit equos. Immenso cum ter Titan illüxerit örbi. Permütäre dies dieti post Mæöna rēgēm. Claud.

Diescit, impers. Fa giorno. SYN. Lücescit. PER. Ut prīmum lūx ālmā data ēst. Jām nitidum rětěgentě dřem, noctisque fágantě Tempora Lūcifero. Cūm stēllās Öriente fugārāt Clārā dřes. Jam Sole infuso, jam rebus luce retectis. Cum spargere primus Incipiet radiis montana căcumină Phobus, Ortă dies totum rădiis împlēverāt orbēm. Revolūtā rūcbāt Matūrā jām lūce dies, noctemque fugārāt. Dies primo surgebat Koo. Summos spärgebat lumine montes

Ortă dies. Vide Aurora.

Diespiter, tris, m. Giove. ¶ Cōgŏr relictos; nāmque Diespiter (alc.). Hor. Vide Jupiter. Dīffāmo, ās, āvī, ātūm, āre. Infamare. Act. acc.

SYN, Infamo, deturpo. J Vulgat adulterium

dillamatunque parenti.

Différo, fers, distuli, latum, ferre. Différire, dissomigliare, dilungare. Act. acc. SYN. Moror, procrastino, cunctor, tárdo, prorogo. Esser differeute. Discrépo, disto, dissentio. PHR. Née te venturas différ in horas. Pleraque différat et præséns in témpus ömittát. Töllé mörás, sém-pér nőcüit différré páratis. Étst ánímús, differs curandi tempus in annum. Hor.

Differtio, is, si, tum, ire. Empire, distendere. Act. acc. ¶ Dīßērtūm naūtīs caūponībūs, ātque mālignis. Hor.

Difficile, adverb. Malagevolmente, difficilmente.

SYN. Ægrē, vīx, molestē.

Dīfficitis, is, m. f., e, n. Difficoltoso, difficile, malagevole. SYN. Ardins, molestus, operosus, durus, austerus, morosus, asper, acerbus. 9 Dillicile est fateor, sed tendit in ardua virtus. Ovid.

Difficultăs, atis, f. Malagevolezza, difficoltà. SYN.

Lăbor, negotium, molestiă.

Diffido, is, lisus, ere Diffidare. Neut. dat., vel abl. cum de. SYN. Despero. 9 Threicio regi, cum jām dīffideret ārmis. Virg.

Dītīdentia, a, f. Diffidenza. EP. Dubia, incerta, mălesuada, împrobă. Fit quoque longus amor,

quem dilfidentia nūtrit. Ovid.

Diffiteor, ērīs, ērī. Negare, dir di no. Depon. acc. SYN. Něgo, děněgo, înfictor. ¶ Ét půdor obsce-nům dřilitěřitir opůs (pent.). Ovid. Dřilito, řs, xī, xům, črč, n. Scorrer in più parti. SYN. Flio, čllido, liquor, liquesco.

Dîstřigio, is, fügi, fügitūm, ere, n. Fuggire, andarsene via. SYN. Fugio, ellingio, abeo. 9 Diffu-

gere nives, redeunt jam gramina campis. Hor. Diffundo, is, fūdī, fūsūm, ere. Diffondere, spargere abbondantemente. Act. acc. SYN. Fūndo, ēstūndo, profundo, dispērgo, dissipo. I liec ait, ēt līquīdum āmbrosīæ dīffundīt odorem. Virg. Dimisitis, is, m., e, n. Che si diffonde. Sic agitor,

cum se levis, ac diffusilis aer. Lucr.

Dīgero, is, gessī, gestūm, ere. Ordinare, disporre. Act. acc. SYN. Ordino, dispono, distinguo, distribuo. Digerire, smaltire. Coquo, concoque. ¶ Împrovîsi ădĕrûnt, ĭtă dîgĕrĭt omnĭă Calchas. Virg.

Dīgēstus, ă, ūm, partic. Ordinato, messo per ordiue. I Hoc făcies, văcuos si sit digestă per agros. Virg.

Digitus, i, m. Dito. SYN. Articulus. EP. Teres, ěbūrnůs, möllis, micāns, gēmmātus, formosus, lõngŭs, niveŭs, roseŭs. J Et teretes digitos, exi-guamque pedem (pent.). Ovid.

Dîglădior, aris, atus, ari. Schermire, disputare, contendere. Depon. SYN. Pūgno, gladior, cērto,

dēcērto, pratitor, vel rīxor, contendo. Dīgnitās, ātis, f. Titolo, dignita, onore. SYN. Honor, decor, decus, splendor. EP. Merita, nobilis, optātā, insignis, illūstris, eximia, potens, egregiă. Nunc est reddită dignitas equestris (phal.). Mart.

Dīgnor, ārīs, ātūs, ārī. Degnare, stimare, far degno. Depon. acc. ¶ Tūm Vēnus, hand ĕquīdēm tālī

me dignor hönöre. Virg.

Dīgnus, ă, um. Degno, meritevole. SYN. Dehitus, měritůs, proměritůs, PHR, Præmia digna ferant. Dīgnūs patriis, qui lætior esset, Imperiis. Érāt tūne dīgnis amārī. J Tē superēsse vēlīm, tilā vītā dīgnist ātās. Virg.

Digredior, čtis, grasiis, gredi. Allontanarsi, far digressione, uscire. Depon. SYN. Abco, egredior, migro, demigro, recedo. J Digressas

juhčo frondentřá cápris. Virg.

Dii. vel Dī, Dčorum, m. plur. Dei. SYN. Dīvī, superi, numină, colestes, colicola, coligena, īmmörtālēs. EP. Fīetī, vānī, sčeūndī, plācīdī, făciles, aversi, difficiles, crudeles, iniqui, sevi, îmmîtês, înimîcî. 9 Di măris, ct terræ, quique hīs mělioră těnētis. Ovid.

Dījūdico, ās, āvī, ātūm, āre. Giudicare distintamente, definire. Act. acc. SYN. Jūdico, discepto. Discernere, distinguere. Discerno, distinguo. Dijūdicātā līte relinqueret (alc.). Hor.

Dītābor, čris, lāpsns, lāhī. Spargersi. Depon. SYN. Fluo, labor, elabor, ellivo, dillivo. J Ac mili dīlāpsīs īntēr nova gaūdia cūrīs. Ovid.

Dītăcero, as, avi. atim, are. Lacerare, sbranare. Act. acc. SYN. Lăcero, discerpo, disseco, lănio, dīlānio. J Viscera nostra, tue dilacerantur opēs (pent.). Ovid.

Dītanio, as, avī, atūm, are. Sbranare, far in brani. Act. acc. SYN. Lănio, discerpo, disseco, lăcero, dīlācēro. 🖣 Dīlānĭātā fŏrās dīspērgĭtūr, īntērĭt

ērgō. Lucr.

Dītāpido, ās, āvī, ātūm, āre. Consumare, dissipare. Act. acc. SYN. Lăpido, pērdo, ābsūmo, consumo. Grandine dilapidans hominumque boumque lăbores. Cal.

Dītēctus, ă, ūm, particip. Diletto, giocondo. SYN. Cārŭs, ámātús. ¶ Aūģūr Ăpōllĭňĕīs mŏdŏ dī-lēctīssĭmŭs ārīs. Stat.

Dītīgēns, tis, adject. Studioso, diligente, vigilante, sollecito. SYN. Vigil, studiosus, împiger, solers, āttentus, industrius, gnāvus, vigilans, assiduus. 🖣 Quem sī terseris aurc dīligentī (phal.). Mart.

Dîligenter, adverb. Diligentemente, accuratamente. SYN. Assidue, studiose, vigilanter, sedulo, gnaviter, împigre, solerter, îndüstrie. J Quidam mē modo Rufe dīligenter (phal.). Mart.

Dīligēntia, ā, f. Studio, sollevitudine, prestezzu. SYN. Sēdūlītās, cūrā, stūdīām. solērtīā, īndūstria. J Potius, quam obscuram horum dīli-gentiam (jamb.). Ter.

Diligo, is, lexi, lectum, ere. Amare, voler bene, portar affezione. Act. acc. SYN. Amo, ardeo, dēpērēo. Dīlīgītūr nēmē, nīsī cuī Fōrtūnă sčcunda est. Ovid. Vide Amo.

Dītūcčo, ēs, xī, ērē, n. Risplendere, rilucere, farsi giorno. SYN. Lūcčo, īllūcčo. ¶ Ōmnēm crēdč dřēm třbí dīlūxīssě sŭprēmūm. Hor.

Dītūcidus, a, ūm. Chiaro, puro. SYN. Lūcidus, clārus, nitidus, conspicuus, perspicuus, notus,

ăpērtūs, manilēstūs.

Dītucutum, i, n. Alba, aurora, splendore. SYN. Aŭroră, mane, lux primă. EP. Album, rubrum, roseum, clarum, nitidum, splendens, rutilum, micans, conspicuam. Pudor sit, at diluculam (jamb.). S. Ambr. Vide Aurora.

Dītūdo, is, sī, sūm, ĕrĕ, n. Vagare. SYN. Dīvägör, sältito. J Emicat atque dolor saltu diludit

ĭn ārtūs. Ovid.

Dīluo, is, uī, ūtūm, ere. Lavarc. nettare. Act. acc. SYN. Lāvo, ēlŭo, āblŭo, tērgo, ābstērgo. Levure, toglière. Töllo, aŭfëro, eximo, abŏleo.
Rifiutare. Confûto, refûto. ¶ Cûra fŭgût mûlto dīlnītārque mero (pent.). Ovid.

Dītūtus, a. am, particip. Lavato, sciolto. Dīlutās quērīmūr gēmīnēt quād fīstūlā gūttās. Pers.

Dītuvium, jī, n. Diluvio. SYN. Dīļuvies, cluvies, illuvies. HP. Magnum, ingens, undans, subitūm, præccps, repentinum, vagum, rapax, rapidam, fărens, făriosam, terribile, stăpendam, trīstě, hörrendům, jmmitě. PER. Ültrices ûndæ. Dene Bours aqua. Den "I" nea unda. Fâtâlis ăquæ moles, strages. Huivies fatalis ăquæ

Edită calo diluvies. PIR. Quodque fuit campus, vällem decursus aquarum Fecit, et illuvie mons, ēst dēdūctus in æquor, Omnia plēnis Rūra natant fossis. Ergo ubi diluvio tellos lutulenta recenti. Ovid. Figur. Rovina, distruzione. PHR. Dîlăvio êx îllə diversă per æquoră vecti. Virg.

Dīmano, as, avī, atūm. are. Derivare in diverse parti, scorrere. SYN. Māno, cināno, promāno,

Aŭo, eMio, dillido.

Dîmētior, îris, mēnsiis, îrī. Misurare. Depon. acc. SYN. Metior, mensuro, definio. 9 Omnia sint păribūs numeris dimensă viārum. Virg.

Dimico, as, avi, atum, aie. Combattere, far battaglia. Neut. SYN. Púgno, certo, decerto, confligo, contendo, congredior. J Ut vincam toties, dīmicuisse pudet (pent.). Ovid.

Dīmidium, ii, n. Meta, mezzo. Dimidium facti, qui bene capit, habet (pent.). Hor.

Dīminuo, is, ni, ūtūm, črč. Menomare, diminuire. Act. acc. SYN. Minuo, imminuo, tenuo, attenŭo, dēmo, reseco, tollo, detraho, aŭfero. ! Diminui sī quā Nūminis īrā potēst (pent.). Ovid.

Dimitto, is, isi, missum, ere. Mandar in diverse parti. SYN. Mîtto, îmmîtto. Licenziare. Remîtto, āmītto, dēpōno. J Quōque māgīs fessās optem dīmīttere nāvēs. Virg.

Dīmovčo, ēs, ōvī, tūm, ērč. Smuovere, muovere. Act. acc. SYN. Rěmovčo, pěllo, ēxpěllo, dētūrho, dējicio, rējicio. Rimovere, volgere altrove. Āvērto, dēdūco, dētērrēc. ¶ Nūnquām dīmövēās ūt trābē Cypriā (asclep.) Hor. Dīndymēnē, ēs, f. Cibele. SYN. Cybēlē. ¶ Nōn

pēr mystica sacra Dindymene (phal.) Mart.

Dīndýmus, ī, m. Dindimo, plur. Dīndýma, örām, n. EP. Altus, excelsus, sacer, ululans. Cybelētus. I Dindyma, ubi assuetīs biforem dat tībiă cāntām. Virg. Expl. Monte della Frigia, ove si sacrificava a Cibele.

Dînůměro, as, avî, atům, arě. Numerare, vontare. Act. acc. SYN. Número, enúmero, recenseo. Temporă dinumerans, nec me meă cură fe-

fellit. Virg.

Diogenes, is, m. Diogene. EP. Sinopens, mordax, constâns, doctăs, finops, egenăs. PHR. Dioge-nes ănimo fixus, sed mobilis ade. J Cunctă căpit Cræsus, Diogenes uthilum (pent.). Aus. Hist. Filosofo Cinico, disprezzator delle ricchezze: aggirandosi dentro una botte, scherzava dicendo di

avere una casa volubile.

Diomēdēs, is, m. Diomede, re di Etolia. SYN. Tydīdēs, OEnīdēs. EP. Atrox, impius, fortissimus, Māvortius, Martius, fortis, Calydonius, Ætolis, Ætölfűs, PER. Ætölűs dűx, hérős. Sőcíűs péllācis Ulyssis. Non Diomēdis equos, non coirum cernis Achillis. Virg. Re d'Etolia, figlio di Tideo e di Desfile, il quale feri Marte e l'enere nell'assedio di Troja: si ritirò nella Paglia, ove regnò insieme con Danno.

Diómēdēs, is, in. Diomede, re di Travia. EP. Bi-stoninis, Thrēicins crūentis, crūdūs, impins, Thrāx, Gěticus, immānis, immītis, āspēr, trūx, fērns, bārbārus, PER. Rēx Thrācius, Thrēicius. Bīstonius Tyrannus, PIHC Qui hūmāno sānguine pavit equos. Horrenda cumulans praseptă cæde. Hūmānā qui dăpe pāvit equos. Quique suis homines pabala tecit equis. Son tibi succurrit cradi D'omedis imago. Ovid. Hist. Re di Tracia, il quale pasceva i suoi ca-

DIRIPIO valli con carne umana: essendo egli vinto da Ervole, fu condannato alla stessa pena.

Diomedens, a, am. Di Diomede. Et Diomedess Ænēās fügĕrāt ēnsēs. Ovid.

Dione, es, f. Dione. EP. Æquorea, Latina, lāscīvā, blāndā, īstlumĭā, aūrēā. ¶ Nām tūtūm præstābĭt ĭtēr tĭbĭ pūlchrā Dĭōnč. Stat. *Ninfa*, figlia dell'Occano e di Tetide, madre di Venere. I poeti danno questo nome anche a l'enere.

Dionysins, ii, m. Dionisio. EP. Dirns, atrox, crudēlīs, īmpīŭs, bārbārūs, sacrīlēgūs, īmmītīs, Sícŭlŭs. PER. Sicŭlŭs tyrānuñs. J Tūne Syrī Dāmæ, aŭt Diŏnysi filiŭs aŭdet. Prud. Hist. Due furono i re di Sivilia, che portarono questo nome. L'uno fu chiamato l'antico, e fu un ottimo re: l'altro fu chiamato Dionisio il tiranno, il quale essendo cacciato via dal suo regno, se ne

fuggi in Corinto, ove insegnò a' fanciulli. Dionysins, ii, m. S. Dionisio. EP. Atticus, piùs, doctus, divinus, constans, intrepidus, annosus, sěněx, včněrábilis, věněrándůs, inclytůs. PER. Gāllorum sublimē dēcus, rārīssimā gēntis Gloriā. Hist. Fu uno de' giudici nell' Areopago d' Atene, il quale avendo veduto la straordinaria ecclisse, che accadde nella morte di Gesu Cristo, disse, che la natura stava per perire, e che pativa l'autore della natura stessa: fu convertito da S. Paolo, e venne a predicar la fede di Cristo in Francia.

Diğniştiis, nome di Bacco. V. Bacchus. Dipsās, ādis, f. Serpente. EP. Törridā, āquāticā, věněnôsă, tôrtă, răpidă, gravis, aridă. PHR. Non adeo fervet, quem læsit aquatica Dipsas. Exuvias positūra suas, et torrida Dipsas.

Lucr.

Dîræ, ārūm, f. plur. Maledizione, imprecazione, furia. SYN. Fňríæ, Eūměnides. EP, Stýgíæ, noctūrnæ, dēformēs, trīstēs, ūltrīcēs. § Sūnt tĭbĭ dēformēs dīræ, sūnt āltĕră Lēthēs. Claud. Vide Faria.

Dîrcē, cs, f. Dirce. EP. Ismēnis, Cādmæa, Cādmējā, Aonjā, Thebānā, Hyāntis, sonorā, cærūlā. fātidicā Cēphīsus ăquā Cādmæăque Dīrcē. Lucr. Hist. Moglie di Lico, re di Tebe, la quale maltratto Antiopa, madre di Zeto ed Infione, da' quali fu strascinata a coda di cavallo, per vendicare le inginrie arrecate alla lor madre. Fingono ch'ella fosse trasmutata in un fonte.

Direenna, &, f. Fonte molto freddo nella Spagna Tarragonese. SYN. Dirce. EP. Gelida, frigida, rigens, glacialis, PHR. Qua frigore vineit nīvēs, vel glāciēm. Quæ fērrām gēlāt. Rigidā corpus astringit gela. J Avidam rigens Dircennă placabit sitim (jamb.). Mart.

Bīrīgeo, es, mī, ere, n. Divenir rigido, indurirsi. SÝN. Dūrēsco, îndūrēsco, rigčo, rigēsco. ¶Āt mihi Hāvēntēs dīrigňērē comæ pent.). Ovid.

Dîrigo, is, rêxi , rêctûm , črč. Ordinare, reggere , governare. Act. acc. SYN. Rěgo, ôrdino côm-pôno, dîspôno. ¶ Îllô nămquê prěcůl vălidám

dîrêxerat hastam. Virg.

Dĭrĭmo, ĭs, ēmī, ēmptūm, ĕrĕ. Dividere, separare. Act. acc. SYN. Divido, separo, distralio. Decidere, finire. Decido, solvo, finio, compono. Lt Rătălum nostro dirimatur sanguine bellum. Yarg.

Dîripio, is, ŭi, rēptūm, črč. Rapire, torre con violenzi. Act. acc. SYN. Aŭfčro, răpio, ēripio, ădimo, prádor, deprædor, vásto, populor, depopulor. Diripiantque dapes, contactuque ömnĭă fædānt. Virg.

Dîrno, is, ŭi, ŭtūm, črč. Distruggere, disfare, consumare. Act. acc. SYN. Perdo, everto, destrño. Dīrnit, ædificāt, mūtāt quādrātā rotundīs. Hor.

Dīrus, a, um. Crudele, empio, fiero. SYN. Dūrus, ferus, erudelis, inhūmanus, barbarus, sævus, atrox, ferox, trax, truculentus, efferus, immitis. Cūstodes lectī Phēnīx, et dīrus Ŭlysses. Virg.

Dicutus, a, um, particip. Disfatto, diroccato. 9 Intulerāt torrens, arbūstaque diruta rupes. Ovid. Dis, ditis, m. Plutone. SYN. Plūto. ! Noctes,

atque dies patet atri janua Ditis, Virg. Dīscēdo, is, cēssī, cēssūm, črē, n. Partirsi, andarsene. SYN. Cēdo, dēcēdo, excedo, recedo, ăbeo, exco, migro, emigro, fugio, ellugio, profřeiscor. 9 Moliri, et longo fessi discedere bello. Virg. Vide Abeo.

Dîscernicălăm, î. n. Dirizzatojo, differenza. Ceū plocamum digitis, discernicalumque capillo.

Discerno, is, crevi, cretum, ere. Distinguere. Act. ace. SYN. Dīstīnguo, dījūdico, dīscrīmino. Separare, dividere. Dīvido, sēparo. I Līmes agro positūs lītem ūt dīscērneret ārvis. Virg.

Discērpo, is, psi, ptūm, ere. Shranare, fare in brani. Act. acc. SYN. Discindo, disseco, lăcero, dilăcero, lănio, dilănio. PHR. Discerptum lātos jūvēnēm spārsērē pēr āgros. Dīscīssos nūdīs lăniabant dentihus artus Abreptum divellere corpus, et undis Spargere. Discerpunt, et nűbibűs irritá donánt. Virg.

Discidium, ii, u. Divisione, spartimento, taglio. Discidium părere, et nexum dissolvere posset.

Dīscīndo, is, scīdī, scīssūm, ĕrĕ. Stracciare, fendere. Act. acc. SYN. Seindo, cado, seco, disseco, dīvido, discerpo, divello. Sit libitum in multās pārtēs dīscīudērē fērro. Lucr.

Dīscīplīnā, ā, f. Magistero, disciplina. SYN. Dōctrīnā, ārs, scientiā. EP. Vigil, dōctā. ¶ Dīsciplină vigil, sănctique îndūstriă pătris. Mant.

Dîsciputus, î, m. Scolare, discepolo. SYN. Andîtor. EP. Attentus, vígil, pius, impiger. Duc age discipulos ad mea templa thos (pent.). Ovid.

Discludo, is, si, sum, ere. Separare. Act. acc. SYN. Dīvido, dīsjūngo, sepāro. Aprire. Reclūdo, ăperio. Tum durare solum, et discludere

Nērĕă Ponto, Virg.

Dīsco, is, didicī, ere. Imparare, apprendere. Act. acc. SYN. Addisco, edisco, perdisco, accipio, pērcipio. PER. Artibus ingenuis vacare. Mūsis sērvīre. Mūsās, Pālladēm colere. Aoniis invigilare Camœnis. Mūsarūm in castris militare. Studiis dare tempora. Studiis intendere mentem. Pēctus, animum colere per artes. Pieriis īnvīgīlārē chörīs. J Frangere tam pravas non didicere feras (pent.). Mart.

Discotor, oris, adject. Di diverso colore, cangiante. PER. Colore diversus, varius, dispar, dissimilis, ābsīmīlīs. 🖣 Dīscölör, ēt lõngā sölītūs cālīgīnč

pasei. Claud.

Disconvenio, is, veni, ventum, ire, n. Sconvenire, Disconvenire. SYN. Disto, discrepo, differo, dissideo, dissentio. J Æstuat, et vitæ disconvenit ördině tötö. Hor.

Discordia, &, f. Discordia, dissensione, divisione. SYN. Dissidiūm, dissensus, dissensio, jūrgiūm, rīxă, līs, simultās, pugnă, certamen, prælium, contentio. EP. Effera, trīstis, demens, funesta, āmēns, bārbārā, sævā, dīrā, mālčsānā, trūcū-lēntā, hōrrīdā, fērālīs, Stygtā, avērnālīs, īmpīā, fūnēstă. PER. Sŏcĭīsque comēs dīscordĭa rēgnīs. Nūtrīx dîscordĭă bellī. Discordĭă demens. Vī pereum erinem vittis innexă cruentis. Lăcerc dīscordĭă crīne. PHR. Regibus incessit magno discordiă motă. Încrescunt animis discordibăs îræ. 🖣 Quō rŭĭtĭs quæve îstă rĕpēns dîscōrdĭă sürgit? Virg.

Discrepo, as, ŭi, itūm, vel avi, atūm, are, n. Discordure, non convenire, esser differente. SYN. Dīssero, dīsto, ābsūm, dīssideo, dīssentio. J Dīscrepet, et quantum discordet parcus avaro. Hor.

Discretus, a, am, particip. Disgregato, disunito, separato. SYN. Distinctus, divisus. 9 Hic nbi dīscrētās īnsňlă rūmpĭt ăquās (pent.). Ovid.

Dīserīmēn, ĭnĭs, n. Diversitā, differenza. SYN. Dīssĭdĭūm. Rischio, pericolo. Pērīculūm. § Pēr vărjos cāsūs, pēr tōt dīserīminā rērūm. Virg. Discrimino, as, avī, atūm, are. Dividere, separare.

Lēgibus his quædām ratio discriminat omnia.

Lucr.

Discrucio, as, avī, atum, are. Scempiare, tormentare. Act. acc. SYN. Crucio, vexo, torqueo. Abföre me a domina vertice discruciór (pent.). Catul.

Discumbo, is, cubui, cubitum, cre, n. Sedere a mensa. SYN. Accumbo, sedeo, assideo. 9 Convěnřůnt, strátoquë săpër discümbit ir öströ. Ovid.

Dīseŭneatūs, a, ūm. Fesso, spaccato. Concisa în truncos, ac discuneată securi. Mant.

Discupio, is, ivi, itum, ere. Desiderare ardentemente. J Quis credat nisi të vendëre discupere (pent.). Albin.

Discurro, is, curri, cursum, ere. Correre da tutte le parti. SYN. Curro, accurro, concurro. 9 Olli dīseurrērē pārēs, ātque āgminā tērnī. Virg.

Dīseus, i, m. Piatto, desco, tondo. SYN. Lanx, paropsis. Splendida cum volitent Spartani

ponderă disci. Mart.

Discutio, is, cussi, cussum, ere. Squassare spesso, crollare. Act. acc. SYN. Excutio, quasso, agito. Rovinare, volger sossopra. Everto, disjicio. Scacciar in diverse parti. Tollo, dispello, removeo. Esaminare, investigare. Expendo, examino. Temporă discussit elăro căvă malleus ictu. Ovid.

Discrtus, a, um. Eloquente. SYN. Facundus, eloquens. PER. Cui dulcis copiă fândi. Celebris facunda munere lingua. Tritonia Pallas. Quem döcüit mültaque insignem reddidit arte. Guam mültī tineās pāscūnt, blāttāsque disērtī. Mart.

Dīsgrego, ās, āvī, ātūm, āre. Separare, disgiungere, sparpagliare. Act. acc. SYN. Separo, distingno,

divido.

Disjicio, is, jeci, jectum, ere. Gettar qua e là. Act. acc. SYN. Projicio, spargo, dispergo. 9 Disjĭcĭt, ēt spārső lātē rīgāt alma crūore. Virg.

Dīsjūngo, is, xī, ctūm, črē. Disunire, disgiungere, separare. Jūrāssēt modo dīsjūnxīssē jūvēncos. Ovid.

Dīspār, aris, adject. Dissimigliante, dissimile, disuguale. SYN. Dīvērsns, dīssimilis. Ut mātronă merctrici dispar erit, atque. Hor.

Dīspārītās, ātīs, f. Disparità, disuguaglianza. Dispărităs ănimis milii quâm dum vescimur aŭrās. Mart.

Dīsparo, ās, āvī, ātūm, ārč. Separare, disunire, spartire. Act. acc. SYN. Dīsjūngo, sēpāro, dīvido.

Dispetto, is, puli, pulsum, ere. Discacciare. Act. acc. I Jamque omnes luctus, omnesque e peetőré cűrás Dispülérát, Sil.

Dîspêndium, ii, n. Dispendio, spesa. SYN. Damnum, incommodam. Non tanti nobis nostræ

dīspēndĭā vītā. Ovid.

Dîspênso, as, avî, atûm, are. Distribuire, dispensare, comparire. Act. acc. SYN. Partior, tribŭo, dispertior, divido, distribŭo.

Disperdo. is, idi, ditum, ere. Consumare, disperdere. Stridenti miserum stipula disperdere

carmen. Virg.

Dîspereo, îs, îvî, vêl ĭî, ĭtūm, îre, n. Perire affatto. SYN. Pereo. Extemplo inferior pars hörüm disperit ömnis. Lucr.

Dîspergo, is, si, sûm, ere. Sparpagliare, sparyere in diverse parti. Act. acc. SYN. Effundo, spargo, dīssēmīno.

Dispertio, is, ivi, îtum, îre, act., vel Dispertior, īris, ītis, īrī, depon. Partire, separare, dividere. SYN. Partior, divido. Distribuire. Tribuo, distribijo.

Dîspicio, is, exī, ectūm, ere. Discernere, guardar da tutte le parti, o di lontano. Act. acc. Dispicit omně němůs, tantoque est corpore, quanto.

Ovid.

- Dîsplîceo, es, ŭi, itum, ere, n. Displacere. SYN. Non pláceo, non arrideo, sum ingratus, în-jucundus, odrosus. PHR. Tibi est odro meă fistulă. Învenies ălium, si te hic fastidit Alexis. Non habet ingrātos fabula nostra modos, Pæna est quam tanto displicuisse viro (pent.).
- Displodo, is, plosi, plosum, ploderé, Scoppiare. Nām displosă sonat quantum vēsīcă, pepēdī. Hor.
- Dīspāno, is, shī, sitūm, ere. Disporre, ordinare, stabilire, risolvere. Act. acc. SYN. Compono, dirigo, ordino. 9 Disponunt enses, et scută lătentiă condunt. Virg.

Dispútatio, onis, f. Altereazione, disputa. SYN.

Contentio.

Disputo, as, avi, atum, are. Disputare. centendere. Act. acc. SYN. Contendo, discepto, dissero, rixör. • Quid öptimüm sit dispütät cönviviüm jamb. . Mart.

Disquiro, is, sivi, situm, éré. Cercar per tutto. Act. acc. SYN. Quário, înquiro, scrutor, învestigo, sciscitor, rógo, pôstúlo. Vérum hic împrânsî mêcûm dîsquîrîtê. Cûr hôc? Hor.

Disseco, as, secui, sectum, are. Triture, ridurre in minutissime partielle. Act. acc. SYN. Séco, scindo, discindo, lácero, discerpo, lánio, dilánio. • Quæ früstillätim disseeätä frictillä | scazon.). Scal.

Dissemino, as, avi, atum, are. Spargere, versare. Act. acc. SYN. Semino, spārgo, dispērgo, dis-sipo. Divolgare, seminare. Vūlgo, divūlgo. Dissēnsio, ônis, f. Dissensione, disparere. SYN.

Dīssēnsus, dīscordia, dīssidium.

Dissentio, is, eusi, ensum, ire, n. Discordare, non concenire. SYN. Discrepo, dissideo. Tres mihi conviva prope dissentire videntur. Hor.

Dissero, is, servii, sertum, ere. Parlare, narrare. Act, ace, SYN. Előquör, lőquör, nárro, édissero. Disputare, contrastare. Discepto, disputo. In tantum discerne animos, et dissere quales, Prud.

Dissideo, es, sedi, sessum, ere, n. Discordare, non convenire. SYN. Discrepo, dissentio. Matris ăb îngčnio dîssidet îlle sue (pent.). Ovid.

Dissidium, ii, n. Discordia, dissensione, divisione, disunione. SYN. Dîscordiă. 9 Sî tibi dîssidiî est,

rěpětět Prősérpină cælüm, Ovid.

Dīssĭlĭo, īs, īvī, vel ĭī, et ĭī, ūltūm, īrč, n. Saltare qua e lā. SYN. Dīssūlto. J. Dīssĭlŭīt gčlīdo vērtēx Ossæns Ölympo, Claud,

Dissimitis is, m. f., č. n. Dissimigliante, differente, diverso, vario. SYN. Dîspâr, absimilis, vărius, diversus, inequalis. 9 Dissimile hoe illi est,

quiă non út forsan honorem. Hor.

Dissimutator, oris, m. Infingitore, simulatore. Dissimulator opis propriæ mihi commodus uni, Hor.

Dīssimulo, ās, āvī, ātūm, āre. Dissimulare, fingere, far altro sembiante. Act. acc. SYN. Similo, tīngo, cēlo, occūlto. PHR. Spēm vūltū sīmŭlāt, premit altum corde dolorem. Consilium vultu těgřt, ac spēm frontě sěrenát. Dissimulare čtiam spērāstī pērfide tantum Posse nefas, Blando fraudem prætexere risu. Multa malus simulans, vānā spē lūsīt ămāntēm. Dīssīmulāre nefas. Fictăque verbă loqui. Tristi fingere mente jöcüm. Vēstě vírūm longā dīssimulātus erat (pent.). Ovid.

Dîssipo, as. avî, atum, are. Spargere qua e la. SYN, Spargo, dispergo, disperio. Dissipare, consumare. Absomo, consumo, perdo, disperdo, profundo. Obstat et obliquo latrantes dis-

sipăt îctă. Ovid.

Dīssitus, a, um. Distante, lontano, discosto. SYN. Lõnginguns, remotus, distans, disjunctus, separatus. 9 Cartera pars anima per totum dis-

sită corpus. Lucr.

Dīssocio, ās, āvī, ātūm, ārč. Scompagnare, disunire, separar da' compagni. Act. acc. SYN. Disjūngo, sēgrēgo, sēpāro, sējūngo, sēpēno. 🖣 Cēntinni montes, nisi dissocientur opaca. Hor.

Dīssētvo, is, vi, ūtūm, ĕrē. D.sciogliere. Act. acc. SYN. Solvo, resolvo, dilŭo. Disgrangere, separare. J Dîsjûngo, dîvîdo. Aprire. LĂperio, re-cludo. J Dîssôlvî portô făcile æs aŭrûmque repente. Luc.

Dīssotūtus, a, um. Sciolto, dissoluto. SYN. Pērditus, J Plantis calceamentă dissoluti (phal.)

Prud.

Dissonus, a, am. Discordante, differente, SYN. Absonus, discors, dissidens, dissentiens. Dissona, et hūmānæ mūltūm discordia linguæ. Luci.

Dissors, ortis. Ch'è fuori dell'eredità. PHR. Ab

ōmnī mīlītē dīssērs glērīš. Dīssnādēo, ēs, sī sūm. ērē Sconsigliare, dissnadere. Act acc. SYN. Dehortor, deterreo, averto, āmovēo, revoco. Hine dissuadēt amor, victūs pňdor esset amore. Ovid

Dîssuo, is, ni, utum, čič. Sencire. Altera dissútő pěctňs apěrta sinů (pent.) Ovid.

Dīstāntiā, w, f. Distauza lontananzu. SYN. Spātium, intervallum, discrimen ! Tantaque in his rehus distantia, differitasque est. Luc.

Distendo, is eve, et distento, as, ave. Distendere. SYN Extendo, tendo, Figur, Empiere, PHR. Dolei distendont nectăre cellas. Sic cytisò pastæ distentent ubera vaccas. Virg.

Dîstêrmino, as, avî, atûm, are. Separare. Limes ăb Aūsoniis disterminăt arvă colonis. Lucan.

Dīstřehon i, n. Distico. I Sī quando ex nostris dīstichā paūcā legis pent.). Mart.

Dīstineo, es, ŭi, tentūm, ere. Tener impedito, allontanare. Act. acc. SYN. Tčněo, rčtřněo, morör, tardo, împedio. J Distinet Oceanum, Zonæqne exūstă călentis. Lucr.

Dīstīnguo, is, xī. ctūm, ere. Distinguere, discernere. Act. acc. SYN. Discerno, discrimino. Separare, dividere. Separo, divido. Variare. Vario. Tērgā sēdēnt crēbro māculās dīstīnetā smā-

rāgdō. Lucr.

Dīsto, ās, dīstitī, itum, vel ātum, āre, n. Esser disgiunto, luntano. SYN. Absūm, sējūngor, sūm rěmotus, dissitus. Esser differente. Discrepo, differo, dissideo. Nec longo distant cursu,

mödő Jūpiter adsit. Virg.

Distratio, is, xi, clum, ere. Distrarre, dividere, torre. Act. acc. SYN. Dîsjungo, separo, avello, dīvēllo, dīdūco, dīvido, ābstraho. Thēssalicīs commotă mălis nûnquam omine læto, Distrăhimūr miseri. Lucr.

Distribuo, is, ŭi, ūtūm, ĕrē. Dispensare, distribuire. Act. acc. SYN. Tribuo, pārtior, dīvido, dīspērtior. Corpora distribuuntur, et ad sua

sæcla recedunt. Lucr.

Distringo, is, inxi, îctâm, ĕrĕ. Stringere, legare. 🖣 Æquöră distringunt summis Cādmēides ālīs. Ovid.

Dīstārbo, ās, āvī, ātūm, ārč. Abbattere, distruggere, atterrare. Act. acc. SYN. Detarbo, everto,

dīrno, dīsjīcio.

Dītēsco, is, ere, n. Arricchirsi, farsi ricco. PER. Dīvitiās, opēs, thēsauros comparo, acquiro, quæro, consequor, accumulo, cumulo, congero, ăcervo, ădipiscor, assequor. PHR. Condit opes ălius, defossoque încubăt auro. I Sive feras înterficere, et ditescere præda. Luc.

Dîthyrambus, i, m. Ditirambo, nome proprio d'un Tebano, il quale fu inventore degl'inni, ch'erano soliti cantarsi in onor di Bacco: e una certa poesia composta di varj metri ad estro. Hinc Dīthÿrāmbĭeŭs, ă, ūm. ¶ Seū pēr aūdācēs nŏvă Dīthyrāmbos (sapph.). Hor.

Ditio, onis, I. Dizione, dominio, signoria, giurisdizione. SYN. Impertum, regnum, potestas. 9 Qui măre, qui terras omni ditione teneret. Virg.

Dītior, ōris, m, f., dītius, n. Più ricco. SYN. Divitior, locupletior, opnilentior. Nil obstet tibi, dum ne sit te ditior alter. Hor.

Dītīssimus, a, um. Ricchissimo. Iluic conjux Sichaus erat, ditissimus agri. Virg.

Dîto, as, avī, atūm, are. Arricchive. Act. acc. Ditaret, subitoque trabés lucere metallo.

Din, adverb. Lungo tempo, lungamente. SYN. Dudum. PER, Multos dies, Longum tempus, Multős pér annös. ¶ Vīsa référt, pügnátque dřú sententřa sécüm. Ovid.

Dīvagor, ārīs, ātūs, ārī. Vagare, andar errando, trascorrere. SYN. Erro, aberro, deerro, discūrro. ¶ Āc dīvāgārī dēsīnās pēr cōmpītā. (jamb.). Prud.

Divarico, as, avi, atum, are. Dividere, aprire. Di-

vārīcātīs erūrībūs jamb.\ Prod.

Divello, is, velli, vel vülsi, valsam, ere. Scampare, rompere. Act. acc. SYN. Abstrălio, disjungo, āvēllo, dīstrāho. J Ūt cādērēm mērnīssē mānā dīvēllīmār īndē. Virg.

Diverbero, as, avi, alum, are. Battere, dar delle percosse. Act. acc. SYN. Vērbero, trānsvērbero, ferio. Irruat et frustra ferro diverberet umbrās. Virg.

Diversorium, ii, n. Albergo, alloggiamento. SYN. Domus, hospitium. Mutandus locus est et

dīvērsoria nota. Hor.

Diversus, a, um. Diverso, vario, differente. SYN. Văriŭs, aliŭs, dispar, dissimilis. ¶ Cūm sŭa quīsque regāt dīverso stāmina trāctū. Ovid.

Dīvērticňiūm, ī, n. Alloggiamento. SYN. Dīvērsöriūm. Sentiero. Trāmēs, sēmītā. JĀ dīvērtīcolo, repetatur fabula postquam. Juv.

Diverto, is, ti, sum, ere. Torcere, voltare, piegare. Neutr. et act. J Divertitque ăcies, solüsque ex agmine tanto. Lucr.

Dīves, itis, adject. Ricco, che ha ricchezze. SYN. Öpülentüs, prædives, lõcuples, ditissimüs. PER. Dīves opām. Dīves positīs in fænore nūmmīs. Dīvitiis, ēt mūlto splēndidus auro. Dīves agrī. Largus opum. Cræso divitior. PHR. Congestoque aŭri pondere dives ero. Non illo fuerat rex ditior alter. Intactis opulentior thesauris Ārābūm, ēt dīvītīs Indiæ. Dīvītīs audīta ēst cuī non opulentia Crasi? Mīda gāzīs, et Lydo dītior auro. J Intolerābilius nihil est quam femina dīves. Juv.

Dīvido, is, sī, sūm, ĕrē. Dividere, separave, rom-pere. Act. acc. SYN. Frāngo, sēco, dīssēco, dīsjūngo, dīstrāho, sēpāro. Distribuire. Dīstrībuo, partior, dispertior. I Dividimus muros, et

mænia pandimus urbis. Virg.

Dīvidus, vel dīviduns, a, um. Separabile, diviso. Huc agit ut pastor per divida rura capellas. Ovid. Dīvīnītās, ātīs, f. Divinitā, Essenza divina. SYN.

¶ Dērītās. ¶ Dīvīnītātīs vīs ju ālgīs vīlībūs (jamb.) Prud.

Divinitus, adv. Divinamente, per virtu divina. SYN. Cælitus. I Haud equidem credo, quia sit di-

vīnītās īllīs. Virg.

Dīvīno, ās, āvī, ātūm, āre. Divinare, indovinare. Act. acc. SYN. Aŭgŭror, vātīcinor, prædīco, řs, conjicio. J Divinare čtěním mágnůs mihř donat Apollo. Hor.

Dīvīnus, a. ûm. Divino. SYN. Dīvus, dīus, ce-lēstis, athereus. PHR. Igneus est öllis vigor, ēt cœlēstis ŏrīgo. Dīvīnā, cœlēsti stīrpe creātůs. Dîvûm cêrtîssîmă prôlês, Agnôvêre Deûm prŏcĕrēs, dīvīnăquĕ tēlă. ¶ Ēx quō rēlĭquĭās

dīvīnīque ossā pārentīs. Virg. Dīvītītē, ārūm, f. plur. Ricchezze. SYN. Opēs, gāzē, nūmmī, aŭrūm, ārgēntūm, pēcūnĭă, thēsaūrī, ŏpŭlentiă, bonă. EP. Grandes, extructa, congēstā, potentes, miserā, improbā, sepositā, rēgālēs, mollēs, optīmā, supērbā, fugitīvā, flůxæ, pěritůræ, fúgacës, sollicitæ, scěleratæ, scělestæ, prětřosæ. PER. Ingeus rerům copia. Nūmmōrūm ăcērvī. Ārgēntī pōndūs, ĕt aūrī. Æs cōngēstūm. Aūrī, ārgēntīque tălēntă. PHR. Větěrěs tellüre reclüdřt Thesauros, ignotum ärgenti pondus, čt aŭri, Elfodiuntur opes irrītāmentā mālorum. Tūrpī fregerunt sæculā lūxu Dīvitiā molles. Dīvitiās fulvo sibi congěrát aŭro. Prímă pěrégrinos obscána pěcůnia mores Intulit. Divitiæ poterunt regales adděrě mājūs. Hor.

Dīvitior, oris, m. f., iis, n. Più vicco. A Romanum, propius, divitiusque forum est (pent.).

Dinm, ii, n. Aria. SYN. Divum, aer, Jupiter. Dēgente sub dio moreris jamb, cum syllab.) Hor. Në mihi tum mollës sub dio carpere somnős. Virg.

Divortinm, ii, n. Divorzio, separazione di letto che si fa tra marito e moglie. I Objiciunt equites

sēse ād dīvērtīš nētā. Virg.

Dīŭs, ă, ūm. Divino, genevoso. SYN. Dīvīnus, generosus, fortis, māgnānimus. ¶ Ītālidēs, quās īpsā dēcūs sibi dīā Cāmīllā. Virg.

Diūtinus, a, ūm. Continuo, che dura lungo tempo. SYN, Dinturnus. Postquam vapor dintinas

jamb. dimet.). Prud. viñtĭŭs, advērb. Più lungo tempo. § Förtünæquë

vělit měminissě diutius oro. Fil.

Diŭtūrnis, a, ūm. Diuturno, lungo, durabile. SYN. Diutinus. Ilic qui diligitur, velim diuturnior ēssēt. Ovid.

Divilgo, as, avi, atum, arc. Divulgare, pubblicare, far noto. Act. acc. SYN. Vülgo, evülgo, pervūlgo, dēclāro, aperio, nūncio. \$ Divulgata vetus ad eælum gloria fertur. Luer.

Dīvus, ī, m. Divo, divino. Deus. Santo. Sanetus. Accipit, et numerum Divorum altaribus au-

get. Virg.

Dīvns, a, um. Divino. SYN. Sanctus, Divinus.

bo, das, dedi, datum, dare. Donare, dare. Act. acc. SYN. Dōno, lārgiŏr, tribŭo, împērtio, împertior. Somministrare. Suppedito. Dare tra le mani. Trado. Concedere, permettere. Concedo, pērmītto. PHR. Nemo ex hōc numero mihi non donatus abibit. Extremum hoc misera dat mūnus amanti, Promisso mūnere donat. Oua tĭbĭ, quố tâlĩ rēddām pro cărmĭně donă? ¶Nīc milii responsum primus dedit ille petenti. Virg.

Docro, es, docui, doctum. ere. Insegnare, ammaestrare. Act. acc. SYN. Edőceo, instruo, erudio, înformo, înstituo, ostendo. PHR. Tum quos ad studium ātque ūsūm formābis agrēstēm. Illum Trītonia Pallas Edocuīt. In patrias artes erudiendus erat. Fata renarrabat Divum, cur-

sūsquě dŏcēbăť. Virg. Dōcĭĭs, ĭs, m. f., ĕ. n. Docile, arrendevole a disciplina, ad educazione. SYN. Mītis, trāctābilis. facilis. 9 Mērcurī, nam tē docilis māgistro (sappli.) Hor.

Doctiloquus, a, um. Eloquente, che parla dotto. SYN. Fācundus, disertus. Māguaque doctiloqui morfetur Mūsa Maronis. Aug

Doctor, oris, m. Insegnatore, maestro, dottore, SYN. Mägīster, præceptor. EP. Fācilis, severus, facūndus, disertus, celebris, verendus, colendus, clārus, ēximius, honorātus, sēdulus, impiger. PHR. Ad Mūsās qui pāndīt iter. Qui ducit in antră Pieridum. Qui mollit mores, nec sinit esse feros, 9 Doctor arguta fidicen Thalia (sapph.) Hor.

Boctus, a, um. Dotto, scienziato, esperto, pratico. SYN. Ērūdītūs, pērītūs, gnārūs, fācūndūs. PER. Thespiadum, vel Aonidum deeus immortale sororum. PHR. Quem casto erudiit docta Minervă sinu. Qui potuit rerum cognoscere causas. Qui mente sagaci Æternam rerum seriem cognovit, et artem. Quem inclyta Pallas Edocuit, multaque insignem reddidit arte. Cui īpsā sūās ārtēs doctā Minervā dedit. 9 Pythagöram, Anytique reum doctumque Platona. Hor.

Doctrina, &, f. Dottrina, scienza, sapere. SYN. Seientia, ars, documentum, præceptum. Virtūtēm döctrīnă părēt, nātūrāve dönet. Hor.

Döcumen, inis, vel döcumentum, i, n. Insequamento, documento. SVN. Pracceptum, monitum, præscriptūm. EP. Pātērnūm, patriūm, mīte, salūtitērūm, piūm. ¶Ēt dŏcāmēntā dāmūs quā simns örigine natī. Ovid. Döcumen mortalihus ācrě, Lucr.

Dodona, &, f. Dodona. EP. Glandifera, ferax, fērtīlīs, cēlsā, vētūs, lŏquāx, gārrūlā, dīvīnā. PER. Sylvă Jövî grātīssīmā. Jövī sacrūm němus. PHR. Fatorum ubi præseia quereus. \ Deficerent sylvæ, et victum Dodona negaret. Virg. Expl. Città della Caonia nell'Epiro, vicino a eni vi è un deserto, che porta lo stesso nome, dedicato a Giove, ed ove la favola dice, che le quercie dessero gli oracoti.

Dodonæŭs, ă, ūm. Di Dodona. SYN. Dodonĭŭs. ¶ Ingens argentum, dodonmosque lebetas. Virg.

Dodonis, idis, f. Di Dodona. SYN. Dodonia, Dodonæä. Vocibus his instare dedi, Dodonida quērcūm. Val. Fl.

Dogma, atis, n. Dottrina, opinione. SYN. Placitum, ēflātūm, sēntēntjā, dēcrētūm. EP. Clārūm, vē-rūm, vērāx, rēcēptūm. J Et quī nēc Cynicos, nēc Stořcă dogmátă legit. Juv.

Dogmaticus, a, um. Dogmatico. 9 Dogmaticas agi-

tāt plācido cērtāmine lites. Aus

Dolabra, w. Iscia, pialla. SYN. Bipennis, ascia, sčeūris. Si lentus pigrā mūnīrēt castra dolābrā. Juv.

Dotenter, adv. Affannosamente, cordogliosamente: dolentius, più affannosamente, con più cordoglio. SYN. Mæstins, tristins. Post Phætonteos vi-

dīssē dölentiŭs īgnēs. Ovid.

Dolčo, čs, ŭi, itum, čre. Dolere, aver dolore. Nent. vel act. acc. SYN. Indőléo, gemo, ingemo, mæreo. PER. Mæstő indálgere dőlőri. Dőlőre confici. Doloribus arī, prēmi. PHR. Nēc corpus querulo, nec mens văcăt agră dolore. Tum vēro ēxārsīt jūvēnī dölör össībūs îngēns. Stětīt ācrī fīxā dölörē. Īnconsolābile vulnus Mente gerīt tācitā. Notā tibi, ēt nostro doluīstī sa pě dělěrě, Virg.

Dotinn, ii, n. Orcio, botte, doglio. SYN. Cadus. EP. Spūmāns, căpāx, āmplūm, căvūm, profūndum, plenum, văcuum, mane. PHR. Et dulei vīnā promēns dolfo. I Dolfa cam magnī deff-

cientque lăcus (pent.). Tibul.

Dŏio, ās, āvī, ātūm, ārč. Piallare, pulire. Act. acc. SYN. Lāvvīgo, lāvo, pŏlio. ¶ Stīpēs ăcēruŭs

črām properantī falce dolatus. Prop.

Dőlőn, önis, m. Bordone, bastone. SÝN. Sűdős, tűstis. EP. Térés, löngűs. PHR. Sávásqué gérunt în bellă dolones. Horrifici ligno fallente dőlönés. Néc téréti déxtrás págnánt ármáré dőlöné. Sil.

Dölön, önis, m. Holenc, EP, Trojanas, fortis, geněrôsůs. Autiqui prôlês běltě prácláră Dőlonis. Virg. Hist. Trojano molto atto al corso, che fu uciso da l'lisse.

Dětěpěs, ům, m. plur. Dolopi, popoli della Tessaylia. EP. Truces, tertes, immites, crudeles, sam, These Itei. C Myrmi lonnin, Dolopumve, aut duri miles Ulyssis. Virg.

Dolore, oris, m. Dolore. SYN. Mæror, luctus, tristřtřá, erňciatůs. EP. Crūdelis, gravis, tristis, sõllieitus, ingens, implacabilis, lõngus, immensus, inopinus, inultus, acerbus, inquietus, amens, īmpotens, pūlsus, remotus, sopitus, ademptus, fractus, levis. PER. Doloris stimuli, morsus. Longi tormentă doloris. PHR. Metus păvorque, fūnus, ēt frēndēns dolor, Ātērque lūctus se-quitur. Mūtat immītis dolor consilia nostra. Grăvior exurgit dolor. Fürit imă dolor delapsůs ăd össä. Dölör öră repressit. Nümquam lĭbĭ caūsă dölörĭs Hæc ĕrĭt. ¶ Infāndūm rēgīnă, jűbes renőváre dőlőrem. Virg.

Dolosus, a, am. Frodolento, ingannevole. SYN. Caūtus, āstūtus, vāfer, cāllīdus, fāllāx, sūbdolus, însidiosus. Sit fraus huic facto nomen,

dīcārquĕ dŏlōsŭs. Ovid.

Dotus, i, m. Inganno, frode. SYN. Fraus, fallacia, āstūtia, āstus, īnsidia. EP. Tūrpis, malus, callidus, hostīlis, tācitus, impius, noctūrnus, tēctus, fīctus, varius, malīgnus, latens, arcanus. PHR. Tăcito quæsită dolo victoriă. Interea fraūdēm mědĭtātă mălīgnām. Seū vērsārĕ dŏlōs, seū cērtæ öccūmběrě mörtî. Cönsiliö vērsārě dolos ingressus, et astū. Dolis instructus, et ārtě mălignā. Tālibūs insidiis, pērjūrique ārtě Sĭnōnīs Črēdītā rēs, captīque dölīs, quās mīllē carīnā, Non annī domuere decem. J Aptēmus, dölüs an vīrtūs quis in hoste requirat. Virg.

Domesticus, a, um. Familiare, domestico, intrinseco. J Ille ego convictor, densoque domesticus

ūsū. Ovid.

Domină, æ, f. Padrona, signora. EP. Dūleis, grātă, sŭpërbă, lætă, mæstă, prüdens. 🖣 Ad dominam dücünt: pülchrö sedet illä recessü. Ovid.

Dominatio, onis, f. Signoria, dominio, podestà. SYN. Dominātus, rēgnum, ditio, potēstās, imperium. Sūmma potestatūm, simplex dominatio rerūm. Prud.

Dominator, oris, m. Signoreggiante, dominante. SYN. Rēx, dominus, moderātor. J Fūdit Aloīdās

pöstquam döminatör Ölympi. Ped.

Dominor, āris, ātūs, ārī. Signoreggiare, dominare. Depon. dat. PHR. Impēro, rēgo, præsūm. § Sērvitio premet et victis dominabitur Argis. Virg.

Dominus, i, m. Padrone, signore. SYN. Rex, rector, herus, mägister. EP. Summus, potens, supērbus, metuendus. J Vendidit hie auro patriam dominumque potentem. Virg.

Domitianus, i, m. Domiziano. EP. Ferus, crudelis, īmpius. Dūm Jānus hiemes, Domitianus au-

tūmnos (scaz.).

Domito, as, avi, atum, are. Domare. I Quadrupědum omně gěnūs pětitis domitare magistris. Manil.

Domitor, ōris, m. Domatore. SYN. Victor, debellator. At Messapus equum domitor, Neptūnĭă proles. Virg. Domitrix, ieis, f. Domatrice. Instrūxītque mănūm

clāvā domitrīce ferārum. Ovid.

Domo, as, ŭi, itūm, are. Domare. Act. acc. SYN. Dēbēllo, vīnco, supero, subigo, devinco. PER. Sūb jūgă mīttere. Vī, vel bello sūbjīcere. PHR. Populosque feroces contandit victor. Sternet Pænös Gallumque superbum. Tā licet extremos late dominere per Indos: Te Medus, te möllis Ārābs, tē Sēres adorent, Servitio patiere jugum. Parcere subjectis, et debellare super- | bos. Et victos superare rebelles, Fortes domitārē juvēneos. Non annī domuere decem,

non mille cărină. Virg.

Domis, ī, vel ūs, f. Casa. SYN, Ædes, tectum, līmen, sedes, ātrīā, lares, focī, penātes, hospitřům, pěnetrálřá. Famiglia, casato. Gens, genůs. EP. Ampiă, îngens, altă, arduă, excelsă, magnă, spătiosă, antiquă, superbă, pictă, aurată, pulchră, splendidă, eximiă, conspicuă, marmoreă, rēgiá, rēgālis, māgnificā, vīlis, pārvā, hūmilis, dēsērtā, īncūltā, sōrdidā. PER. Rēgālī splēndidă lūxū. Vāstā condită mole domus. Foribūs domus alta superbis. PAR. Domus interior gemmīs, aŭroque corascat. Hie domus Æneæ eunctis dominahitur oris, Unaque jam tota stabat ĭn ūrbě domus. Cam mūros, arcemque procul, āc tēctă domorum. Virg.

Donarium, ii, n. Offerta. 9 Si tua contigimus

mănībūs donāriă pūrīs. Ovid.

Donatio, onis, f. Donazione. Longius ostendit cūlpæ donātio mītēm. Vict. Donatus, i, m. Donato, autore di grammatica. EP.

Doctus, peritus, facundus. Donče, adverb. Finche. SYN. Dūm, quoad, vel quoad. J Donec eris felix, multos numerabis amicos. Ovid.

Dono, as, avī, atūm, are. Donare, dar in dono. Act. acc. SYN. Dō, tribao, præbeo, largior, elargior, împertior. Hac te nes fragili donabimus ante

cicūtā. Virg.

Donum, ī, n. Dono, donativo, SYN. Mūnus, præ-mium, mūnusculum. EP. Grātum, ŏpīmum, dīvēs, lārgūm, āmplūm, shpērbūm, dūlcē, īnsīgně. PHR. Dona rěfert aŭro gravia. Donaquě promissis überiora feram. Cumulantque altaria donis. Textilibus onerat donis. Aut üllä putatis Dona carere dolis. Sordent tibi munera nostra. Dona Deum templis nato victore ferebat. Ovid.

Donysa, æ, f. Donussa, isola nel mar Egeo. J Bacchātāmque jugīs Naxon viridemque Dongsam. Virg. Expl. Isola nel mare Egeo, una delle Ci-

cladi, ove si cava marmo verde.

Doreas, adis, f. Daino. Delicium parvo donabis

dörcădă nato. Mart.

Doris, idis, f. Nome proprio d'una ninfa marina. EP. Cærňlěä, Neptůníä, æquorěä, vägä, formosă, ămāră, hūmīdă, spūmōsă, grāndævă. PER. Nereidum fæcunda parens. J Doris amara suam non întermîsceat ûndam. Virg. Fab. Figlia dell'Oceano e di Tetide, moglie di Nereo suo fratello, e madre delle ninfe chiamate Nereidi.

Dōrmio, is, īvī, ītūm, īrē, n. Dormire, pigliar sonno. SYN. Dormito, quiesco, requiesco. PER. Dărě côrpöră somno. Plăcidæ demîttere membră quieti. Somnum căpere, captare, carpere. Quiete, vel somno membra levare. PHR. Non prius in dülcem declînăt lümină somnum. Somno lumină victă dedi. Săpor fessos complectităr artus. Sīlēnām pūĕrī sōmnō vīdērĕ jăcēntēm. Vēnātōr dēfēssă törö cūm mēmbrā reponit. Cætera pēr tērrās omnēs animālia somno Laxabant cūrās. Cērtātīm tāndēm fēssūs dormīre viātor. Ilor.

Dormito, as, avi, atum, are. Aver sonno, dormicchiare. Neut. Indignor, quandoque bonus dor-

mītāt Homērus. Hor.

Dormitor, oris, m. Dormitore, dormiglione. J Quid tíhí dörmitör pröderit Endymiön! (pent.). Mart. Dos, dotis, f. Dote, dota. EP. Uxoria, grandis, rārā, magnā, quāsītā, promissā, superbā, jugālīs, āmplā, dīvēs. J Hoe decet ūxores, dos est űxöriä lites. Ovid.

Dotatis, is, m. f., e, n. Dotale. I Dotalesque tua

Tyrios pērmīttērē dēxtrā. Virg.

Dōto, ās, āvī, ātūm, ārč. Dotare, dar la dote. Act. acc. § Sānguřuč Trōjāno, ēt Rňtňlō dōtāběrě vīrgo. Virg.

Drāchmā, vel Drăchămă, т., f. Dramma, sorte di peso. I Trapepite mille drachumarum Ölim-

picam (jamb.). Plant.

Draco, onis, m. Dragone, drago, serpente. SYN. Anguis, serpens, coloher, hydrus. EP. Squamosus, dirus, venenātus, intortus, cristatus, longus, pestifer. PHR. Igne micant oculi, corpus tumet omne veneno, Tresque micant lingua. Ardentesque oculos suffecti sanguine, et igni, Sībilā lāmbēbānt līnguīs vibrāntibus orā. Longūsque torta sībilat caūda draco. I Terrigenasque feras, însopîtumque drăconem. Ovid.

Dráco, onis, vel Drácon, ontis. Nome proprio. EP. Severus, rigidus, asper, atrox, îmmîtis, sævus, ĭnīquus. Hist. Legislatore antichissimo degli Ateniesi, le di cui leggi furono cassate ed annullate da Solone, per essere troppo severe: furono però conservate quelle che furono stabilite sopra la

morte.

Drăconigenă, æ, f. Chi produce serpenti. Inque drăconigenam nimbis comitantibus urbem. Ovid.

Drāmă, ătis, n. Dramma, rappresentazione in teatro. SYN. Actus, pöemä. EP. Cöthürnatum, grande, grave, trīste, lætum. Laudes celebret dra-

mătum (jamb. dimet.). Hil.

Drepanum, i, n. Trapani, città, o promontorio in Sicilia. EP. Curvum, incurvum, falcatum, Satūrniūm, infidūm. PHR. Onique locus cūrvæ nomină faleis hăbet. Iline Drepani me portus, ět illætábílis örá. Virg.

Dromas, adis, f. Dromedavio, specie di cammello. SYN. Dromědă, dromádă, dromídă, dromědarĭŭs. ¶Æthĭŏpūm strĕpĭtū gēntīs, drŏmädūmquĕ

părātīs. Mill.

Druida, aram, m. plur. Druidi, sacerdoti e giudici de' Galli che viveano ne' boschi, SVN. Druides. EP. Galli, doeti, při, severi, němorosi. Sacrorům Druides positis repetistis ab armis. Luc.

Dryades. üm, f. plur. Driadi, ninfe di selve, o di campagne. SYN. Hämadryades. EP. Rustica, culta, formosa, proeaces, nemorosa, sylvestres, hilares, timidæ. PER. Dryades puellæ. Sylvarum nūmină. Sylvicolæ, sylvestres nymphæ. Nemorum Dew. Rūstica numina. Sylvarum, vel nemorum nympha. PHR. At chorus aqualis Dryadum clamore supremos Implerant montes; sylvas, saltusque sequuntur. J Aut quas semideæ Dryades, Fannique bicornes. Ovid.

Dubito, as, avī, atum, are. Dubitare, dubbiare. Act. acc. SYN. Ambigo, nato, harreo, flactuo, PER. Dăbia mente feror, pendeo, hareo. Mens dăbiă pendet. Animo ancipiti natare, încertă mente flüctüäre. PHR. Väriö sie flüctüät æstü. Incertæque vocant animum în contraria cura. Sic ănimus hæret, seque în încerto tenet. Animum nune hue, nune dividit illue. În partesque răpit văriās. J Quid dubitem, et qua nune inimo sententia surgat? Virg.

Dubius, a. um. Dubbioso, ambiguo, incerto. SYN. Încertus, âmbiguns, suspensus, vărius, ânceps. PHR. Dubius mediis Mars errat in armis, Fatis īneērtā tēror. 🖣 Nēc sum ānimī dūbiūs, vērbis čă vincere magnum. Virg.

Ducenti, a, a, adject. plur. Dugento. 9 Nam fuit hộc vitiosus, in hộrā sapē ducentos. Hor.

Dăcenties, adverb. Dugento volte. 5 Dăcenties ac-cepit, et tămen vivit (scazon.). Mart.

Duceni, &, a, adject. plur. A dugento a dugento. ¶ Quâm dôtîs mihi quînquiês dicênă (phal.). Mart.

Dūco, is, xī, ctūm, ere. Condurre, menare, guidare. Act. acc. SYN. Ago, trăho, deduco, conduco. Pigliare, prendere. Sūmo, căpio, āccipio. Stimare. Pňto, žstimo, habeo. 9 Me si cælicolæ voluissant dücere vitam. Virg.

Ductilis, is, m. f., e, n. Che facilmente si guida dove si vuole. J Palmitis, hoc riguae ductile flu-

men aquæ (pent.). Mart.

Düctör, öris, m. Condottiere. SYN. Dax. J Verum ĭbĭ dūctorēs ăcĭē revocāveris āmbos. Virg.

Dudum, adverb. Di fresco, nocellamente, poco fa. SYN. Jāmdūdūm, jāmprīdēm. ¶ Īpsa egomēt dūdūm Beroen dīgressa relīquī. Virg.

Duettum, i, n. Duello, pugna tra due. SYN. Bellum, pūgna, cērtamen, prælium. EP. Sangnineum, förtě, incertúm, dirúm, crūdům, insánům, rábidum, furiosum, barbarum. ! Græcia Barbăriæ lento collisă duello, ftor,

Dūlcēdo, ĭnĭs, f. Dolcezza, gusto, contento. SYN. Snāvitās. Nēscio quā nātāle solūm dūlcēdine

cunetos. Ovid.

Dülcitoquus, qua, quum. Che parla dolce. Dulciloquis călămos Euterpe fletibus urget, Virg.

Dūlcis, is, m. f., e, n. Dolce. SYN. Grātus, jucundus, suavis, mitis, amænus. Dulcis inexpērtīs cūltūră pŏtēntĭs ămīcī. Hor.

Dūtichiūm, ii, n. Dulichio, Dulcigno, isola ch'è nel mare Jonio. I Dulichiumque Sameque, et Neritos ārdua sāxis. Virg.

Dūtiehius, a, um. Di Dulichio. Inter dulichias

Iliacasque domos (pent.)

Dum, adverb. Quando. SYN. Cum, quando. Mentreche, finche. Donče. Purche. Modo, dummodo, sī tămen. Dum licet, et veros etiam nune ēdītīs ānnos. Ovid.

Dümmödő, adverb. Purché. SYN. Düm, mödő. ¶ Dūmmodo pūgnando saperem, tū vince lo-

quendo. Ovid.

Dūmis, i. m. Spina, dumo. SYN. Rubus, sentis. EP. Sylvester, spissus, solidus, densus, asper, īnviŭs. PHR. Šylvēstribūs horridā dūmis. Fērāt ēt rūbūs āspēr amēmūm. In dūmīs întērque hērrēntīā lūstrā. Sylva fňīt lātē dūmīs, ātque īlĭeĕ nīgrā, Hōrrĭdă, quām dēnsī-cōmplērānt ūndĭquĕ sentes. § Hörrentesquĕ nŭhës, ĕt ămāntes ārdŭă dūmōs. Virg. Dūmētūm, ī, n. Spineto. EP. Āspĕrūm, hörrens, dūrūm. § Tercentūm nĭvĕī töndent dūmētă jŭ-

venci. Virg.

Dūmosus, a, am. Spinoso. 9 Tenuis ubi argilla ēt dāmēsis cālcūlis ārvīs. Virg.

Dumtavăt, adverb. Solumente. 9 Quod si forte ăliquis dicet dumtavăt oriri. Lucr.

Duo, a, o, adject. plur. Due. 9 Sī duo praterea tāles Idas tulīsset. Virg. Praterea duo nec tūtā mihi vālle repertī. Id.

Dăodecies, vel duodecies. Dodici rolte. Duodecies undis irrigat omne nemus (pent.). Lact.

Duödecim, vel duödecim. Dodici. § Tähülæ nö-täntür, ädsünt tēstēs duödecim (jamb.). Plaut.

Duodecimus, vel duodecimus, a, um. Duodecimo, dodicesimo. I Duodecimo Turnus divinis occidit ārmīs. Virg.

Dňodění, æ, å. A dodici a dodici. Per dňoděná regīt mūndūm sol aūreŭs āstra. Virg.

Dŭodeviginti, vel duodeviginti, adject. plur. indecl. Diciotto. J Duodevīginti functus Olympiadas (pent.). Aus.

Duplex, icis, adject. Doppio, altrettanto. SYN. Geminus. Et nux ornahat mensas cum duplice, ficu. Hor. Per astuto. PHR. Duplex Ulysses. Id.

Dupliciter, adverb. Doppiamente, altrettanto. \ Dupliciter nam vis venti contrudit et ipsă. Lucr.

Duptico, ās, āvī, ātūm, ārē. Addoppiare, crescere una volta altrettanto. Act. acc. SYN. Gemino, āggēmino, congemino. ¶ Tūm Sol crescentes dēcēdēns dūplīcāt ūmbrās. Virg. Ingēns ād tērrām duplicāto poplite Turnus, Id.

Dăpondius, vel dipondius, et dăpondium, vel dipondium, ii. Duc libbre. Vasa quoque omnīno redimīt non sole dupondī. Lucil.

Dārābītīs, is, m. f., e, n. Durevole. SYN. Diútūrnis, stăbilis, constâns, pērmānēns. J Quod căret ālterna requie, darabile non est. Ovid.

Dūrēsco, is, ŭī, ĕrĕ. Indurirsi. SYN. Indūrēsco, dūror, obdūresco, rigeo, gelo. Et segnem patřerě sitů důrescěrě campům. Virg.

Dūrities, eī, f. Rigore, severità, durezza. SYN. Dūritia, rigor, asperitas. I Daritia ferrum at supërës, adamantaque, tëque. Ovid.

Duro, ās, āvī, ātūm, ārē. Indurre. Act. acc. SYN. Indūro, āstrīngo, constrīngo, premo, gelo. Durare, perseverare, continuare. Persto, consto, pătior. I Dūrāte, et vosmēt rebūs servate secundis.

Dūrus, a, am. Duro. SYN. Firmus, solidus, ferreŭs, mārmoreňs, adamantinus. Molesto, ingrato. Mölestus, ingrātus, injūcundus. Crudele, aspro. Crūdēlis, asper, immītis, severus, immānis, rigidus. J Improbus, et durīs urgens în rebus egestās. Virg.

Būx, ŭcis, m. f. Duce, generale, capitano. SYN. Düctör, împerator. EP. Strenuus, prudens, vigil, īnsomnis, intrepidus, constans, invictus, clarus, bellipotens, cruentus, sævus, generosus, sagax, providus, fidelis, potens, praclaris, magnanimus, caūtus, callidus, disertus, facundus. PER. Căpăt însăperabile bello. Marte ferox, et vinci nēsciūs ārmīs. Non indēcoro pūlvērē sordidūs. PHR. Tālis in ādvērsos dūctor Rhætēius hostēs Ägměn ägit. Tāliă pēr cāmpos ēdēbāt fūněră dűctőr Dárdáníús tőrrentis áquæ vel türbinis ātrī More furens. J Ænæās, prīmīque duces et pülcher lulus, Virg

Dynasta, w, vel dynastes, w. Barone. EP. Potens, sūmmus, nobilis, egregius. Gr. δυνάφης.

Dyrraehium, ii, n. Durazzo, città nella Macedonia. Dyrrachii præceps rapiendas tendit in arces. Lucr.

E

f, præp. Da. SYN. De, ex. Traditur e sicco rādīx ölčāgīnā līgnō. Virg.

Ĕă, f. Quella. Pron. a masc. ĭs. ¶ Frūgĭbūs īnfēlīx čă nēc mānsnēscit ărandō. Virg.

Ĕădēm, f. *La medesima.* Pron, a masc. īdēm. ¶ Nōn ěădem ārböribūs pēndēt viudēmiă nostris. Virg. Eatenus, adverb. Sin a tanto che. J Orsus črat, cum rex însomnis catenus altam. Mant.

Ebenus, i, f., vel ebenum, i. n. Ebano. EP. Inda. nigră, enodis, splendidă, pretiosă, nitens, dură. Fert ebenum, solis est thurea virga Sabæis.

Ebibo, is, bibi, bibitum, ere. Bevere. Act. acc. SYN. Exhaŭrio, Filiŭs, aŭt čtiam libertus ŭt

ēbībāt hærēs. Hor.

Ebrietas, atis, f. Ebbrezza, ubbriachezza. SYN. Crapůlă. EP. Tūrpis, însāuă, loquax, garrulă, fordă, āmēns, mālēsānā, tītūbāns, īmmūndā. PER. Cērtā juvente peruicies. Mater fæcunda malorum. Rīxīs gaūdēns. Opērtā reclūdēns. Sānā mentī, vel mēntīs īnīmīcā. Prodīgā fāmæ. Illēcebrīs ēxītiosa suīs. PHR. Arcanum demens detegit ēbrietās. Ingenii frangit vires, animique vigorēm. In praltă trūdit incrmem. 9 Quid non ebrietas designat? opertă recludit. Hor.

Ebriŭs, ii, m. Ebbro, ebrio, ubbriaco. SYN. Vinolēntus. PER. Vīno mādēns, grāvis, mādidus, solūtus, sepultus. Baccho victus. Miti delūsus Jaccho. Mero titubans. Expletus dapibus, vinoque sepultus. PHR. Ebria cum multo trahěret vestigia Baccho. Ebrius ecce senex pando dēlīrus asello, Vix sedet et pressas continet ārte jubās. (De Sileno). Febrins ad durum förmősæ limen amicæ. Ovid.

Ēbriosus, a, am. Bevitore, ebbro, ubbriaco. ¶Ēbriosa ăcina ēbriosioris (phaleuc.). Catul.

Ēbūllio, īs, īvī, ītūm, īrĕ. Bollire. Neut. ¶Ēbūllīt pătrăi præclarum funus, et orsi. Pers

Ěbůr, ŏris, n. Acorio. EP. Āssyriūm, Indūm, Li-bycum, nitidum, rēgāle, rēgium, conspicuum, sēctīle, Āttalīcum, Phīdīacum, nīveum. PER. Dēns īndīcus, īndus. PHR. Et Lībycī fulgēt nobile dentis opus. Indi dentis honos, sectilis arte, nitet. Et mæstum illäcrymät templis ebur, æraquë sudant. Virg.

Ebūrnus, a, ūm. D'acorio. SYN. Ebūrneus. Celsior îpse loco, sceptroque îunixus churno. Ovid. Oppidă tūrritis cingantur ebūrnea mūris. Id.

Ěbňsůs, f. Isola. Jämqne Ebňsūs Phænīssä mövet, movet Artabus arma. Sil. Expl. Isola nel mare Balvarico, dove non è alcun animale velenoso.

Ecce, adverb. Ecco. SYN. En, hem. J Ecce eruēntātī rēdēūnt, ēt Bācchūs ŭbi ēssēt. Ovid.

Ēcciēsiā, æ, f. Chiesa, cristiani considerati in un sol corpo. SYN. Tēmplām, ædēs, fānām, vel săcer cœtăs. EP. Sanctă, păă, sacră, celebris, angustă, înclytă. PER. Sacră tectă Tonautis. Ædēs sacră Dĕō. ¶ Cūjūs dē mănĭhūs sūmens Ēcelēsĭā cōrpŭs. Vict.

Echeneis, idis, I. Remora, pesce piccolo che ferma le navi, alle quali si attacca. SYN. Remora. EP. Pārvā, timendā, tenuis, fortis. Pārva echenēĭsādēst, mīrām: mŏrā pūppĭbūs īngēns. Ovid.

Echidoa, a, f. Idra. SYN. Hydra. EP. Timida, lēthifera, trīstis, horrida, venenosa, Lernæa. Pār quota Lērnææ sērpēns eris ūnus echīdnæ. Ovid.

Echinades, um, plur. Curzolari, isole vicine allo stretto di Corinto. In totidem mediis quod cernis echinades undis. Ovid.

Echinus, i. m. Riccio marino. Luna alit ostrea ět împlět čchînos, mūribus fibras. Fucil.

Echion, onis, m. Nome proprio d'uno degli artefici che assistette alla fabbrica di Tebe in compagnia di Cadmo, EP. Inclytus, clarus, PHR. Thebanæ conditor arcis. J Talia dicentem perturbat Echione natus. Ovid.

Echionius, ă, ûm. Di Echione, o Tebano. SYN. The-hânus. § Victor Echionias si vir penetrasset în

ārcēs. Ovid.

Ēchō, ūs, f. Eco. EP. Resonābilis, reparābilis, gārrūlā, vāgā, cānōrā, rēdītūrā, lātēns, āĕrīā, sonoră, resonă. PHR. Resonabilis assonat Echo. Rēsponsant sylvæ, et väga certat imago. Plangentibus assonat Echo. Ripæque lacusque Rešponsant cīrcā, gēmītū nčinus omne rémūgīt. Consonat omne nemūs. vocēmque inclūsa volūtant Littora, pulsati colles clamore resultant. Et vox assensu nemorum ingeminata remugit. Ille canit, pulsa referunt ad sidera valles. Habitatque cavis în montibus Echo. Cavis Echo procul assonat antris. Et quoties ego te, toties locus îpse vocabăt. Nec priús îpsă loqui didicit. Aŭribus în vestris habito penetrabilis Echo. Aus. Fab. I poeti fingono che una ninfa addolorata per non essere compensato il suo affetto che portava a Narciso, fosse trasmutata in un sasso dal dolore, non ritenendo altro che la sola voce.

Ēctīpsis, is, vel čos, f. Ecclissi. SYN. Dēfēctus Sölis, vel Lünæ, dēliquium. PHR. Söl něgăt öfficium mundo, et se subtrahit orbi. Tegitur cæcā ferrūgine Phæbus. Ipse capūt medio Tītān cum ferret ölympö, Condidit ardentes nigra calīgine carras. Ipsum etiam Solem defectam lamine vidit. Phæbus obscuro meat sine nube vultu. § Eclīpsīn cum Sol pătitur, cum Lună lăborăt. Claud.

Ecloga, a, f. Dialogo, genere di poesia pastorale. EP. Cāmpēstris, sylvēstris. Vērnāns pēr vārii cārminis ēclogās (asclep.). Paul.

Echteus, i, vel potius Equileus, ei, m. Puledruccio, tormento, massime per far confessare i rei. \ Eviscerandum corpus eculeo eminus (jamb.). Prud.

l'dacitas, atis, f. Avidità di mangiare. SYN. Vorācitās, gula, ingluvies. Gula est ferina, sed

socors edacitas jamb.). Prud.

tīdāx, ācis, adject. Goloso, ghiotto, ingordo. SYN. Gulosus, hēlluo, vorāx. J Tēmpus čdāx rērūm, tūque invidiosa vetūstās. Ovid.

i.den. enis, f. Luogo ove fu il Paradiso terrestre. Seu Regio, Edenem dixerunt nomine patres.

Ldentutus, vel Edentatus, a, um. Sdentato, senza

říděrā, æ, f. Ellera. EP. Sěquāx, nēxilis, Bācchējā, erīnālis, ērrāns, vietrix, frondēns, bicölör, těnāx, frondosă, törtilis. PER. Doctarum præmiă frontium, Bacchică sertă, PHR, Tenax edera hue et hue arborem implicat errans. Quorum imagines lambunt ederæ sequaces. Errantes ederas passim cum baccare tellus. Virg. Vide Hedera.

Ldico, is, xi, ctum, črč. Bandire, pubblicare per bando. SYN. Decerno, stătuo, constituo, ¶ Tântăque concedis tu menti edicere donă. Prop.

i dietum, i, n. Editto, bando. SYN. Mandatom, jūssūm, stātūtūm, dēcrētām, lēx. Addē quŏd edictum, quamvis immite minaxque. Ovid.

Edisco, is, didiei, ere. Imparare a mente. Act. acc. SYN. Disco, pērcipio, accipio. J Audiit Eurotas,

jūssītque čdīscērē laūros. Virg. Ēdīssēro, is, ňī, ērtūm, ērē. Dierferare, spiegare. Act. acc. SYN. Nārro, ēnārro, rēfēro. § Nostēr črīs, mihique hac ēdīssčre vēra rogantī. Virg. Editor, oris, m. Che pubblica. 9 Vulturnusque celer nocturnæque editor auræ. Lucr.

Editns, a, um, particip. Generato, partorito. 9 Editus hāc ille est, qui si sine prole fuisset. Ovid, Ēdītūs, a, ūm. Alto. SYN. Altus, excelsus. Vi-

ribus editior cadebat ut in grege Taurus. Hor. Edo, Is, vel ës, ëdi, sum, vel stum, ërë, vel ëssë. Mangiare. Act. acc. SYN. Comedo, manduco, vēscŏr, pāscŏr, māndo. PER. Dăpčs ăvĭdō cōn-vēllĕrĕ dēntĕ. Fămēm cĭbīs, vel ĕpŭlīs sēdārĕ. Fămem peltere, levare, solari. Jejûniă solvere. Cibos, dăpes căpio. PHR. Nullos contigit ore cibos. Tum victu revocant vires. Corpora sustentant epulis. Terræ munere veseimur, Sumēbānt tenúes orā coāctā cibos. J Tempore contactos artus sacer ignis edebāt. Virg.

Edo, is, didi, ditum, ere. Producre, far frutto, render frutto. Act. acc. SYN. Gigno, produco, pario. 9 Si mulier vitulum, vel si bos ederet agnam. Juv. Edo, onis, m. Mangiatore, goloso. 9 Guttura, ut

îngluvies hellmanti est noxia edoni. Fill, Edőcco, es, üi. ctum, ere. Informare, inseguare. Act. acc. SYN. Instruo, înstituo, docco. J Edocěát můltásquě vírá se adjungčrě gentes. Virg.

Edomo, as, ŭi, ĭtūm, are. Domarc. Act. acc. SYN. Vīnco, supero, domo, debello. J Edomuit Rhenum quot vos potuistis in annis. Claud.

Edormio, is, īvī, ītūm, īrē. Dormire, pigliar sonno. Ment. Ilionam edormit cărienis mille ducentis.

Educo, as, avi, atum, are. Produrre, allevare, nutrire. Act. acc. SYN. Alo, nūtrio, ēdūco, is. J Et quodcũmquẽ mihi pômum növus educat annus. Tib.

Educo, is, xi, ctum, ere. Cavare, trarre. Act, acc. SYN. Töllo, attöllo, effero, expromo. J Educunt fœtūs, ăliā pūrīssimi mēllā. Virg.

Edūlis, is, m. f., e, n. Mangiativo, J Vinea summīttīt capreas non semper edales. Hor.

Edurus, a, um. Duro assai. J Eduramque pyrum, ēt spīnās jām prūnă ferentes. Virg.

Ection, onis, m. Eczione, padre di Andromaca, re di Tebe. 9 Et Tenedon veteres Ectionis opes (pent.). Ovid.

Ēmēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Render crudele. Act. acc. SYN. Āspēro. PHR. In tūrtās, īgnēmquē viros Mars impiŭs egit. § Et ellerati per nelas

ingens ruant (jamb.). Sen.

Effero, fers, extuli, clatum, ferre. Innalzare, portare, mandare su. Act. acc. SYN. Educo, tollo, āttollo, ēvēho, ēxtollo, ērigo. PHR. Inque dies ăvidum surgens căput altius clert. Vastis cum vīrībus effert orā. Tollemus in astra nepotes. Sæpe attöllit måre, et altius undas Erigit, inde imo consurgit ad aethera fundo. I Acternomque adytis effert penetralihus ignem. Virg.

Lifferus, a, um. Duro, crudo, crudele. SYN. Darus, diras, ferus, savus, elferatus, eradelis, ferox, immānīs, būrbārūs. ¶ Ēllērūs hūmānā qui dăpē pāvīt čquōs (pent.). Ovid. Ēnīcāx, ācīs, adject. Efficace, che ha pussanza, ni-

gore. SYN. Potens. Jam jam efficaci do manus scientia (jamb. . Hor.

Efficio, is, feci, fectum, ere. Cagionare, esser cagione. Act. acc. SYN. Præsto, facio, reddo. Elfecere levem, nec iniqua mente ferendam. Ovid.

Ēffīgīcs, cī, f. Scoltura, effigic, sembianza. Imago, sīgnūm, simulācrūm, spēcies. EP. Pictā, lūcidā, Apēllēā, ærēā, ænēā, aūrēā, pūlchrā. PHR. Ēffigies sacræ Divam, Phrygiique Penates. Stabunt et Parii lapides, spirantia signa. Veterum ēffigies ex ordine avorum Antiqua ex cedro. Spěcies ærisque čborisque větusti, Atque locuturæ mentito corpore ceræ. I Si coram le-

pidīs mālē vīvītūr? ēllīgiēs quō. Juv. Ēmīngo, is, xī, ctūm, ĕrē. Effigiare, scolpire, di-pingere, imitare. Act. acc. SYN. Ēxpvimo, formo, sculpo. Bis conatus erat casus effingere in

aŭro. Virg.

Emagito, as, avī, atūm, are. Domandar con istanza. Act. acc. et abl. SYN. Flagito, posco, postulo, pěto. Nomině quemque vocans, notumque efllägität ensem. Virg.

Emoreo, es, ŭi, ere, n. Fiorire, far fiori. SYN.

Floreo, ellioresco.

Ēmňo, řs, xī, xūm, ĕrĕ. Grondure, gocciure, ver-sare. Neut. SYN. Ēlābŏr, dēflňo, ēxcido, ăbčo. J Qua cava de Stygiis ellüxerat unda profundīs. Virg.

Effodio, is, fodi, fossum, ere. Scavare, far buco, affondare. Act. acc. SYN. Fodio, eruo, extraho, ēvēllo. PER. Terrā ēruo. S Effodiantur opes ir-

rītāmēntă mălorum. Ovid.

Effetus, a, um. Stanco, stracco, affaticato, snervato, molto vecchio. SYN. Fēssus, dēfēssus, dēbilis īnt'īrmus, ēgēr. J Sānguis hebēt, trīgentque ēf-fætæ īn corpore vīrēs. Virg. J Jāmque adeo alfecta est ætas, effætaque tellus. Lucr.

Enor, aris, atus, ari. Parlare, favellare. Depon. acc. SYN. Loquor, fari. I Effare fido pectore

āreāna ōceūltā (jamb.). Šen. Ēstrēnīs, īs, m. f., ē, n. Sfrenato, senza freno. SYN. Effrenus, indomitus, effrenatus, praceps. 9 Effrēnæ! sölítūs pēctörá conjugis (asclep.). Sen.

Edugio, is, fūgī, fūgitūm, ere. Schivare, scansare, fuggire. SYN. Fūgio, evādo. 9 Deprenduntur ăquæ, quæque îmminët, elfügit arbör. Ovid.

Effügium, ii, n. Scampo, salute, salvezza. SYN. Fügä. Quos illi fors ad pænas ob nostra reposcent

Elligia. Virg.

Effülgeo, es, fülsī, ere, n. Risplendere, rilucere. SYN. Splendeo, eŭrusco, fulgeo, eluceo, emico. fervere Leucaten, auroque effulgere fluctus. Virg.

Effundo, is, fudi, fusum, čre. Gittare, spargere, versare. Act. ace. SYN. Füudo, ēmītto, profundo. 🖣 Ēstūndē pontūm, vūlgūs, æquoreūm cie(jamb.). Sen.

Ēstīsis, ā, ūm. Sparso. SYN. Dējēctus, ējēctus. Exciderat puppi mediis effusus in undis. Virg. Efficio, is, ivi, itam, ire. Parlare imprudentemente.

Act. acc. SYN. Profero, fundo, jacto, garrio. Éffutire leves indigna tragadia versus. Hor. Egětidůs, a, üm. Tepido, freddo. SYN. Těpidůs, vel frigidůs, gělidůs. Sel gělidům Börčam,

ēgēlīdūmque Notām (pent). Ovid.

Egenus, a, um. Pitorco, che ha bisogno. SYN. Paūper, indigus, inops, mendicus, indigens, ěgēns. PHR. Quamvis largus opum, semper egenás eris. Pauperiem et duros perferre labores. Per urbes erret ignotus, egens, exul, pa-

vēns, īnvisus, īncērtī laris. Omnihus exhaustos jām cāsībūs, omnīum egenos. Virg.

Ēgĕrĭēs, ēī, ſ. Escremento degli animali, sterco. § Sīvĕ per egeriem animālia purgant. S. Paul.

Egero, is, gessī, gestūm, ere. Portar fuori, smaltire. Act. acc. f Expletar läerymis egeritarque dolor

(pent.). Virg. Ēgēstās, ātīs, f. Bisogno, penuria. SYN. Paupērtās, paūperies, penūria, inopia. EP. Infelix, dūra, ingeniosa, gravis, sordida, molēsta, ūrgēns, immītis. PER. Obsita pānnīs. PHR. Dūrīs ūrgēns īn rēbus egēstās. Rērumque remotās Ingeniosa vias paulatim exploret egestas. Premit nocentes illine egestas tristis, hinc durus labor. f Et metus, et malesuada fames et turpis egestas. Virg.

Ego. Io. Gen. měi, pron. SYN. Egőmět. 9 Quős ego? sed notos præstat componere fluctus. Virg.

Egredior, eris, gressus, gredi. Uscire, andare, venir fuora. Depon., acc., vel abl. SYN. Exco, excedo, ēvādo. ¶ Cārměn ět egressüs sylvis vicină cŏegi. Virg.

Egregius, a, um. Egregio, eccellente, segnalato. SYN. Ēximius, însignis, excellens, formosus, præstans. ¶Ēgrēgiām mīrātā dēcās, cui glēriā pātrām. Stat. Ēhēm, vel Ēhēm. Oh. ¶ Ēhēm ēptimē ædēpēt

ēccum clāvātor advenis. Plaut.

Ěho, vel Ēhodūm. Ola. ¶ Ĕho ĭnēptĕ, nēscīs quīd sít áctúm. Quí sciám. Ter. Éhődűm vörátőr lűbrícás térgő mänűs (jamb.). Gaz. Éheű, interject. Ah ah. SYN. Ah heű. § Éheű quám

pingui măcer est mihi taurus in arvo. Virg. Ējā, adverb. Orsii. via. § Ēja agē, rūmpē moras,

vărium et mutabile semper. Virg.

Ējācūlor, ārīs, ātūs, ārī. Lanciare. Depon. acc. SYN. Emītto. \ Ejaeulātus aguas, atque īctībus

āĕrā rūmpīs. Ovid.

Liĭcio, is, jēcī, jēctūm, ere. Scacciar fuori. Act. acc. SYN. Expello, pello, rejicio, extrado, detrūdo. PHR. Superisque Jovem detrūdere regnīs. Dētrūdīt avītīs fīnībus. Fundo dējēctus avīto exulat. Pēllimur e patriīs larībus, patimurque nocentes Exilium. Sī jubeāt palriā damnātum excedere terrā. J Turpius ejieitur, quam non admittitur hospes. Ovid.

Ējňtātio, onis, f. Pianto. SYN. Lūctus, questus. EP. Müllebris, feminea, tristis, fünebris, incomposită, flebilis. § Et illă non virilis ejulatio

(jamb.). Hor.

Ējūto, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Piangere, urlare. SYN. Ploro, fleo, ŭlŭlo. PHR. Omnem împlevit elamore locum. Et semper ürget flebilibus modis. Hunc ejulatum, quem gemis, cuncti gemunt (jamb.). Sen.

Ētābor, eris, lāpsus, lābī. Fuggire, scappar via, scorrere. Depon. SYN. Laber, evado, etilito, fluo. PHR. Cito pede labitur ætas. Inter vestes, et lævia pēctorā lāpsūs. Tēmporā lābūntūr, tācitīsque senescimus annīs. Māximus hīc flexūs sinuoso elāhitur anguis. Virg.

Ēlăboro, ās, āvī, ātūm, ārē. Affaticarsi, trava-gliare. Act. acc. SYN. Lăboro, excolo. Ordinare. metter in ordine. Ordino, compono, orno, exorno. I Dülcem elaborabunt saporem (jamb. cum

syllab.). Hor.

Elăborătăs, ă, um, particip. Travagliato, sudato. flevít ámórém non eláborátúm ad pědém (jamh.). Hor.

Elangueo, es, ui, ere, vel Elanguesco, is, ere. Lanquire, svenire, indebolirsi. Nent. \ Sic elanguescēns tē jām cāsūrā pětītūm. Sil.

Elatro, as, avī, atūm, are. Bajare. J Ācriter elatrem: pretium ætas altera sordet. Hor.

Elatus, a, um. Alto, superbo, sollevato. Dum loquor elata metuendus acumine cauda. Ovid. Etectră, &, f. Ninfa, figlia d' Ithante. EP. Formosă, pulchra. ! Electram maximus Atlas Edidit, æthereos humeris qui sastinet orbes. Virg.

Ētēctrām, ī, n. Ambra. SYN. Sūceinām. EP. Pīngue, laerymosum, pāllidum, līquidum. PER. Hēliadum lacrymæ. Phactontis gutta. PHR. Stillātaque sole rigescunt de ramis electra novis. Pinguiă corticibus sudent electră myrică. (Sie pro mistura auri, et argenti). 9 Quod l'ičrī fērrō, l'iqu'idōquë pŏtēst ēlēetrō (spondaie.). Virg. Fab. I poeti hanno finto che le sorelle di Fetonte cangiate in pioppi sudarono ambra, che s'induri quasi come susso. Ovid. 2. Metam.

Electus, us, m. Elezione scelta. SYN. În necis electu

pārvă futură mora ēst (pent.). Ovid.

Eleemosyna, &, f. Limosina, elemosina. EP. Pia, benīgnā, lārgā. Vīs eleemosynā, qua, quan-

tăque, noscere promptus.

Elegans, tis, adject. Leggiadro, elegante. SYN. Concinnus, cultus, ornatus, politus, venustus. PHR. Nec sane nimis eleganti lingua. Et eleganti võce demulcet suos. J Sed te dulcior, elegantiorque (phal.). Mart.

Elegeia, w, f. Elegia. SYN. Elegia, elegis. EP. Mæsta, trīstīs, querula, flebilis, mollis, miserābīlīs, īnfēlīx, ācūtā, grāvīs, pārvā, blāndā, pētūlāns, lēnīs, gēmēbūndā. PER. Cārmēn quērulum, miserabile, fiebile. Blanda pharetratos ělěgěřá cántát amores. Ovid.

Elegidion, vel elegidium. Elegictta.

Elei, oram, m. plur. Popoli del Peloponneso. Cam tribus Eleis unim trieterida lustris. Stat. Hist. Popoli del Peloponneso, abitatori di Elide, or detta Belvedere, famosi pel tempio di Giove Olimpio, e pei giuochi olimpici, a' quali avevano presidenza.

Elčleus, i, m. Cognome di Bacco. Nytěliúsque ělěleůsquě părēns, ět Tacchús, čt Eñván. Ovid.

Vide Bacchus.

Blementum, i, n. Elemento. EP. Param, genitale, dīscors, concors. PER. Prīma corpora. Genitālīa sēmīna rērūm. PHR. Undē educta creautur. Quo caneta abeant. Quamquam matatis pěrěant, rěděantquě figuris. Quotidie taměn aterna se lege propagant. I Densior hac tellas člěmentaquě grandía traxit. Ovid.

Liephantinus, a, um. Elefantino, d'elefante. SYN.

Ebūrnus, ebūrneus.

Elephas, antis, m. Elefante. SYN. Elephantus, barrus, EP. Fürritus, Indus, Libyens, Getülüs, īmminis, potens, lăcertosus, ingens, placidus, docilis, mītis. Mūrmāricus, vāstus. PER. Libýcæ běllůž terræ. Libýcă, Getali, Inda féră. PHR. Infrænemque mand tractive elephantum. Qui dorso immūnia gestat pondera. Tūrvitās moles, ac propugniculă gestăt, dorso turrique virisque, et jaculis armati sedet. Quod pius et supplex, Elephis te Casar adorat. Mant. Dum fieviām töllī sīc flephāntā pētat. (pent.). Id. Lievo, ās, avī, ātūm, ārč. Alzare. elevare, innal-

zure. Act. acc. SYN. Levo, tollo, extollo, vel

minno. I Elevet, accedas, examenve improbam ĭn illā. Pers.

Éleus, a, um. Città nella Tracia, vicina al promontorio Eolio. I Eleus sonipes quantum clamore juvatur. Lucr. Vide Elei.

Elensina, f. Luogo sacro nell'Attica pel tempio così famoso dedicato a Cerere. SYN. Ceres. ! Tardăque Eleusină matris volventiă plaustră. Virg.

Elensis, is, f. Lepsina, città marittima tra Megara ed il porto Parco nell' Attica, EP, Clara, Cerealis. f Fers suă cuique loco est: qui nunc Cercalis Eleusio, re di questa città, accolse onorevolmente Cerere, la quale cercava sua figlia Proserpina rapita da Plutone. E questa Dea in riconoscenza di tal benefizio insegnò a Trittolemo, figliuolo del re, l'arte di seminare e coltivare le biade.

Ětřás, ădřs. Di Élide. (per f.) SYN. Ēlčá. J tä-storča Ēlřádūm pālmās Ēpīrůs čquārūm. Virg.

Enas, æ, m. Elia. SYN, Thesbites. EP. Divinus, vātēs, prophēta, pins, vēridicus, colēstis, vivax, æthereus. PER. Numine plenus. Raptus ad astra. Ignivomo transvēctus ad arthera curru. PHR. Quem præpete carsa, Tarbine cælesti quendar i simulātā quadrīgās Astrīs īnsēruīt rapidæ vis fervidă flammæ. Elias qui vivit adhuc ubi nascitur Eurus. J Elias, et solido cum corpore prævius Enoch. Hist. Nome proprie d'un profeta del monte Carmelo, ch'essendo portato in Cielo sopra un carro di fuoco, lasciò ad Eliseo suo compagno il suo mantello, con cui passò il fiume Giordano, che se gli aprì, ritirandosi dalle parti le acque.

Ēlicio. is, ŭi, itūm, črč. Cavare, estrarre. Act. acc. SYN. Educo, attraho, extraho, traho, duco, allicio. I Elicuere sui, nondum tamen omnia

Jānī. Ovid.

Elido, is, si, sam, ere. Fracassare. Act. acc. SYN. Illido, allido, încătio. Belluă cognatos eliserit:

īllā rögārē. Hor.

Eligo, is, legi, lectum, ere. Eleggere, sceylure. Act. acc. SYN. Lego, deligo, seligo, opto. PHR. Hoe. delectă virum sortiti corporă claudunt. Quos numero pater eligit omnī. Optima quæquæ Seligit ex numero. Delectumque facit. Maxima quā quē mānu lēgērēt. ¶ Quīs Dēus, aut quīs-nām tām trīstīš vūlnērā cāsus Ēlīgīt? Stat.

Élîmino, âs, āvī, ātūm, ārē. Caeciar da casa. Act. acc. SYN. Ejício, expello, pello, detrudo. 9 Sit qui dictă foras eliminet ut coeat par, flor.

Ētīmo, ās, avī, ātūm, ārč. Limare, assottigliare. Act. acc. SYN. Polio, orno, exorno, expolio. Limat, non illudopus tenuissima vincant. Ovid.

Ēlinguis, is, m. f., č, n. Senza lingua. SYN. Mūtūs. Tão vělut elingues animum non vocibus edunt.

Eliquo, as, avi, atam, are. Liquefare, fondere. ī līgn it, ēt tenero supplantāt vērbā pālāto. Pers.

Lus, idis, f. Elide. EP. Nobilis, clara, vietras, cŏrōnātă, Ŏlympĭăcă. J Ān sōlum Iŏnĭis sūb tlū-ctībūs Elīdis āmnēm. Stat. Vide Elei.

Līsă, æ, f. Didone. SYN. Dīdo. ¶ Mœniă rêspi-ciens, quæ jam infelicis Elisæ. Virg. Vide Dido. Liisaheth, indecl. Sant i Elisabetta. EP. Pia, saneta, sterilis. PER. Mirando parto felix.

Elisaris, a, um. Cartaginese. SYN. Pornus, Punicus. Carthagimensis. Tängät Eliswas palmis püc-

rīlībiis aras, Sil

Ēlīsēns, ēī, m. Elisco, nome proprio-di un santo profeta. EP. Vātēs, vērīdiens, pins. PHR. Māguī sūccēssor Ēlīæ. Jordānis quī rūpit āquās. Pēr flūmēn āpērtām Sīceām strāvīt itēr. Cūrrēntēs sānctō tētīgīt vēlāminē lymphās, Ēt scīssā īn mūrī fāciēm cīreūmstētīt ūndā.

Ēlīsūs, ā, ūm, particip. Rotto, fracassato. ¶ Tēr spūmamēlīsam, ēt rōrāntĭā vīdīmūs āstrā. Virg. Ēlīxūs, ā, ūm. Lesso, bollito. ¶ Gāndĭdūs ēlīxæ

mīscētūr cāseus hērbæ. Ovid.

Elogium, ii, n. Testimonio, elogio. J Elogium tă-

cita quod firmat littera voce. Virg.

Ētoquenis, tīs, adject. Eloquente, facondo. SYN. Fācundus, dīsērtus. PER. Fācundo māxīmus orē. Cēlebrīs fācundo mūnērē līngus, Ētoquio pēlens. Fāndī pērītus, doctus. PIR. Cūjus Cēcropīā pēctorā vocē mādent. Pīērīts pollēnt studīs, mūltoque rēdūndant Ēloquio. Fērvēt, īmmēnsūsquē rūtt profundo Pīndārus orē. Lātītā fācundā līngus. Cārmīnā seū fūndīs, seū Cīcerone tonas. ¶Ēt doctos ĕquitēs, ēt ēloquēnte (phal.). Stat.

Ētöquēntiā, ē., f. Eloquenza, facondia. SYN. Fā-cūndiā, ēlŏquiūm. EP. Pŏtēns, Nēstŏrēā, præstāns, nōbtiis, dōetā, fācūndā, nēctārēā, āmbrŏsiā,dīvīnā, dūleis, ōrnātā, flēxānimā, mēllītā, cūltā, blāndā, vēnūstā, dīvēs, fāllāx, cāllīdā, dŏloša, insidiōsā, bēātā, flōridā, fūlminēā. PER. Ōris fācūndiā cūltī. Lārgā cōpiā fāndī. Fācūndæ suāvīssīmā grātīā līnguæ. Dōetē fūlminā līnguæ.

Fācundī előquĭī grātĭă, nītŏr.

Ētoquor, eris, ūtūs, loquī. Parlare, fevellare. Depon. acc. SYN. Loquor, fārī, dīco, refero. ¶Ēloquar, ān sileām? gemitūs lācrymāhilis īmō. Virg. Ēloquiūm, iī, n. Eloquio, ragionamento, parlare.

Etőquĭūm, ĭī, n. Eloquio, ragionamento, parlare. SYN. Fācūndĭā, ēlŏquēntĭā. EP. Dūlcĕ, Lātĭālĕ, ēxcūltūm, fūlmĭnĕūm. ¶Quī lĭcĕt ēlŏquĭo fīdūm

quoque Nestora vincat. Ovid.

Liōrus, ī. Abiso, fiume della Sicilia, vicino al Capo Passero. EP. Stāgnāns, fœcūndŭs, pīnguïs. PIIR. Cāmpōs, vel agrōs mollis lelīcī ūlīgine limi fœcūndāt. Agrōs pīnguī fœcūndāt ărēnā, ūberrhūs fœcūndāt ăquis, fœcūndīs īrrorāt ăquis. ¶ Exsŭpero præpingue solūm stāgnāntīs Elorī. Virg. Expl. Fiume di Sicilia, che adacqua cd ingrassa la campagnu vicina, it quale produce pesci così miti epiacevoli che prendono il cibo dalle mani.

Elūctŏr, ārís, ātús, ārī. Vincere lottando. Depon. acc. SYN. Ēvīto, ēffŭgĭo, dēclīno. PHR. Ōppŏsĭtāquĕ mānū tēlum ēlūctātŭr ĭnānĕ. ¶Ād plēnūm cālcēntŭr, ăqua ēlūctābĭtŭr ōmnĭs. Virg.

Ēlūcubro, ās, āvī, ātūm, ārē. Vegghiare per operar qualche cosa. Act. acc. SYN. Ēlābōro, ēxpŏlīo. ¶ Ilāc dāt noctūrnīs nox lūcūbrātă Cămænīs. Mant.

Ētūcūs, ă, ūm. Senza luce, languido. J Ēlūcūs, ūmbrāmque ēt fācērē nămērūm nātūs (scaz.). Scal. Ētūdo, ĭs, ūsī, ūsūm, ĕrč. Schivare, eludevc. J Mōr-

dācēm Cynicum sīc ēlūdēbat, út ājūnt. Hor. Flumbis, m. f., é, n. Slombato, molle, fiacco.

Élūmbis, m. f., é, n. Slombato, molle, fiacco. ¶Ēlūmbēm möllīre änimūm, pētūlānter amænas. Prud.

Ēlio. is, ŭi, ūtūm, črē. Lavare, risciarquare. Act. acc. SYN. Lavo, pūrgo. ¶ Sūbdē capūt corpūsquē simūl, simūl chie crīmēn. Ovid.

Ētūsŭs, ă, ūm, particip. Beffato, burloto, schernito.
¶ fucrēpūīt mālīs, morsūque ēlūsūs ĭnāni ēst.
Virg.

Ētňviēs, čī, f. Diluvio. SYN. Dīluvies. § Fēcit, et eluvie mons est deductus in æquor. Ovid.

Etysiūm, ĭī, n., Ēlysīī, ōrūm, m. plur. Campi Elisi. EP. Āmplūm, āmönūm, quičtūm, lātūm, fēlīx, bēātūm, förtūnātūm. PER. Āmonā virētā. Vāllēs Ēlysiā. Cāstā piōrūm cönciliā. Sēdēs bēātā. Āmœnā virētā förtūnātōrūm němörūm. J flāc iter Ēlysiūm nōbīs, āt lāvā mālōrūm. Virg.

Ēmācňlo, ās, āvī, ātūm, ārč. Levar le macchic. Āct. acc. SYN. Pūrgo, ēlŭo, āblŭo. ¶ Ēmācŭlātūrūm

spondēt pēr Nūmīna corpus. Claud.

Ēmāncipo, ās, āvī, ātūm, ārē. Emanvipare, far libero, darsi tutto. ¶ Ēmāncipātūs fēminæ (jamb.). Hor.

Ēmāno, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Gocciare, versare, distillare. SYN. Dīmāno, ŏrīor, ēllīvo, ēxēo.

¶ Ēmānārēt ŭtī fūmūs dīlfūsa ănīmæ vīs. Luc.
Ēmāseŭto, ās, āvī, ātūm, ārē. Castrare. ¶ Cōgĭt, ēt ēpōtīs hominēs ēmāseŭlāt ūndīs. Mant.

Ēmāthiā, ā, f. Macedonia. SYN. Mācēdoniā. ¶Ēmāthiam, ēt lātōs Æmī pīnguēscērē cāmpōs. Virg. Ēmāx, ācis, adject. Desiderare di comprare. ¶ Fūndē mĕrūm Gĕniō, non tū prēcē poseis ēmācī. Pers.

Ēmblēmă, ătĭs, n. Emblema, lavoro a mosaico. EP. Prětřősům, vărĭům, nöbřlě, dīvěs, îngčnřösům. § Ēffĭgřēs sördent ärgenti emblemäte, ět ömnis. Prud.

Ēmēndo, ās, āvī, ātūm, ārē. Emendare, correggere. Act. acc. SYN. Cörrigo, pūrgo. PHR. Incipiām līmā mordācīŭs ūtī. Ūt sūb jūdieiūm sīngŭlă vērbā vöcēm. ¶Ēmēndātūrūs, sī licūīssēt, ērāt (pent.). Ovid.

Ēmēntiŏr, tīris, ītūs, īrī. Mentire, dir bugie. SYN. Mēntiŏr, fīngo, confingo. PHR. Sătūm quo tē mēntīris Achīllēs. Mūltā mălūs similāns, vānā spē lūsit ămāntēm. ¶ Ēmēntītūs ĕrāt clypēo

quoque flamină septem. Ovid.

Emergo, is, sī, sūm, ĕrĕ. Sorgere, levarsi. SYN. Exĕo, ēnāto, ēlābor, ēvādo, ēxsūrgo. ¶ Haūd fācile ēmērgūnt, quorūm vīrtūtibus obstāt. Jnv. Ēmētior, īrīs, mēnsūs, īrī. Misurare. Depon.

¶ Non álitud pátrita tanto emetaris ácervo? Hor. Emeto, is, essúi, essum, ere. Mietere. ¶ Ne plus

frümenti dötälibüs emetät ägris. Hor. Emico, äs, cüi, äre, n. Brillare, splendere, saltar

con brio. SYN. Lūcĕo, rĕlūcĕo, ēlūcĕo, splēndĕo, splēndēsco ¶ ..... jăvĕnūm mănŭs ēmĭeät ārdēns Lītŭs ĭn Hēspĕrĭūm. Virg. Ēmĭnĕo, ēs, ŭī, ērĕ, n. Sovrastare, mostrarsi fuori,

andar avanti gli altri. SYN. Appārčo, mostrarsi fuori,
andar avanti gli altri. SYN. Appārčo, ēxto, ēmīco.
Mēns từă sūblīmīs sūprā gěnŭs ēmĭnět īpsūm.

Ovid.

Emĭnŭs. adv. Di lantano, da lungi. ¶ Cōmĭnŭs ensč ferīt, jăcŭlō cădĭt emĭnŭs īpse. Ovid.

Ēmīssīciŭs, å, um. Che si manda in qua e in là.
¶Cīrcūmspēctātrīx, cum ŏculīs ēmīssīciīs (jamb.).
Plaut.

Emītto, ĭs, mīsī, mīssūm, ĕrĕ. Mandare, scoccare.

Act. acc. SYN. Mītto, dīmītto. ¶ Ēn āĭs, ēt
jăcĭlam īntōrquēns ēmīttīt ĭn aŭrās. Virg.

Emmännet, indecl., vel elis. Emanuele. (Nobiscum Deus). ¶ Emmännel est, sive nöbiscum Deus (jamb.). Prud. Edidit, Emmännelque meum me cernere fecit. Prud.

Emmaŭs, ūntis, f. Città della Palestina, Joppe. EP. Větůs, felix, încljtă, běātă. PHR. Fontibus îrriguă. Plin. trisyll.dum facit. Emmaŭs, ăi. Grace est Eppacos Georg. Æm. m sublato, dixit: Nomine dixerunt veteres Emaunta co-

Emo, is, ēmi, ēmptūm, črě. Comperare. Act. acc. SYN. Comparo, paro. J Qui vita bene credat

ěmī, quố têndǐs, hồnôrêm. Virg.

Emollio, is, ivi, itum, irc. Addoleire, mollificare. Act. acc. SYN. Sedo, placo, mollio, mulceo, mîtigo. PHR. Möllitque animos, et temperat īrās. Flūctūsque feros mollīre colendo. Pectora möllescunt, asperitasque fügit. I Emöllit möres,

nēc sĭnĭt ēssē fērēs (pent.). Ovid. Ēmoto, ĭs, ŭī, ĭtūm, ĕrē. Macinare. ¶Ēmolĕ, quīd mětůás; occa, en seges áltěra jn herba est.

Emotimentum, i, n. Profitto, quadagno. SYN. Commodum, ūtilitās, lūerūm, bonām. J Præmia nunc avidīs alia emolumenta notemus. Juv. Emorior, eris, martius, mori. Morire, uscir di

vita. Depon. SYN. Morior, extinguor.

Ēmētus, a, um. Rimosso, tolto via. Jānua, et ēmētī prēcumbūnt cardine pēstēs. Virg.

Emoveo, es, movi, motum, ere. Rimuovere, toglier via. Act. acc. SYN. Moveo, dimoveo. I Emovet, ēt fīdum capitī subduxerat ensem. Virg.

Empedocies, is, m. Empedocle. EP. Siculus. 9 Dum cupit Empedocles ardentem frigidus Ætnam. Hor. Hist. Empedocle, poeta Siciliano, che per acquistarsi immortalità si gettò nelle fiamme del monte Etna.

Empiricus, ă, ūm, Sperimentatore, che medica solamente coll'esperienza. J Quod logos, aut me-thodus simplexquo empirică pangit. Mart.

Empöriüm, ii, n. Mercato, fiera. SYN. Förum, pörtüs. J Pīsārum ēmpöriö, dīvitiīsque maris pent.). Rut.

Emūgio, is, ivi, itūm, ire. Muggire. SYN. Mūgio, reboo, resono. Spīritus, et longas emugīt būccĭnă voces. Corn. Sev.

Emundo, as, avī, atum, are. Nettare. SYN. Purgo, ābstērgo, mūndo, ābluo, ēluo. 9 Non corpūs sătis est, animum emundare necesse. Prud.

Emingo, is, xi, ctūm, črě. Mungere, smungere. Act. acc. SYN. Mungo. \ Emuncts naris duros componere versus, Hor.

En, adverb. Ecco, eccoti. SYN. Ēccē. J Ēn, ăĭt, ēn, ādsūm prærēptæ cōnjūgšs ūltor. Ovid.

Enarro, as, avī, atum, are. Dire, manifestare, favellare, narrare. Act. acc. SYN. Narro, memoro, refero. PHR. Mūsă mihi caūsās memorā. Mūltiplĭcī pŏpŭlōs sērmōnĕ rĕplēbăt. Prō tē paūcă loquor. ¶ Quam prolapsa feras enarret in aeris aŭrās. Lucr.

Enarrabilis, is, m. f., č, n. Che si può narrare. f Hastamque, et elyper non enarrabile textum.

Enascor, čris, čnatus, nasci. Nascere, venir al mondo. Depon. SYN. Nascor. § Et lölium în-

felix cunctis enascitur agris. Pas.

Enăto, vel Eno, as, avi, atum, are, Nuoture, libevarsi dal naufvagio nuotando. SYN. Emergo. Seis simulare: quid hoe si fractis enatat exspes. Hor.

Enāvigo, ās, āvī, ātūm, ārē. Navigare, andar per acqua al luogo destinato. Act. acc. SYN. Enato. 🐧 Ēnāvīgānd**ā sīv**ĕ rēgēs (jamb. cum syll.). Itor.

Ēucēnīā, torām, n. Innovazione, solemitā. EP. Fēstă, solēmnīā. § Condimus, ēt tālēs rītūs ēncænia dicant. Mant.

Encelados, i, m. Encelado. EP. Ferox, terrificas, flammatus, Trinacrius, jaculator, centipes, audax, Ætnæns, PER. Trinacrins, Siculus gigas. Jăcălatăr andax. PHR. Urgeri mole hac, îngentemque însăper Ætnâm Împosităm, răptis flāmmam expīrārē cāmīnīs, Tēllūs Gigāntē nūtăt excusso tremens. Fama est Encelădi semiūstūm fūlminė corpis, Virg. Fah. Gigante, figlio di Titane e della Terra, il quale fu fulminato da Giove e seppellito sotto il monte Etna.

Encheliade. § Encheliade. § Enchelia vērsī tēstāntēs funera Cādmī, Luc. Expl. Citta nell'Illivico, nei di cui contorni Cadmo fu trasmutato in serpente, come anche la sua moglie.

Encomium, ii, n. Lande. SYN. Lans, præconium.

Endromis, idis, f. Tabarro, mantello con maniche. EP. Villosă, hirsūtă, Tyriă, peregrină, Gallică Hane tibi pro togula mittimus endromidem

(pent. . Mart.

Endymion, onis, m. Endimione, nome proprio. EP. Venūstus, tener, dūlcis, Thēssalicus, decorus. PER. Lātmins hērēs. Vēnātor Lātmins. PHR. Quem sopor aternus detinet. Æterno cui torpēnt mēmbrā sopore. J Lātmiŭs Endymion non est tibi Luna rubori. Ovid. Fab. Pastore sommamente amato dulla Luna, da cui fu addormentato sul monte Latmos per vagheggiarlo più ulla lunga.

Eneco, as, avī, atum, are. Ammazzare, uccidere, tor la vita. Act, acc. SYN. Occido, perimo, intērlīcio, cædo, trucīdo. § Spēm mēntītā segēs: Bos ēst enectus arando. Hor.

Enervis, is, m. f., e, n. Fievole, debole, snervato. SYN. Debilis, fractus. Scorta placent, fractique enervi corpore gressus. Petr.

Ēnērvo, ās, āvī, ātūm, ārě. Snervare, indebolire. Act. acc. SYN. Frango, debilito. I Enervant ănimos cithăræ, cantusque, lyraque. Ovid.

Ēnīm. adverb. Poiche, imperocche, imperocoche. SYN. Nām, nāmqne, etenīm. ¶ Nēc requievit ěním, doněc Cálchántě ministro. Virg

Enīpeūs, cī, m. Enipeo, fiume della Tessaglia. El'. Tumēns, tumīdus, rapidus, īrrēgnietus, pul-chēr, lentus, āltus, Ārmonins, Thessalicus. J Testīs Thēssălico flagrans Salmonis Enipeo, Prop. Populifer Sperchius, et irrequietus Enipeus. Ovid. Ipse ego præcipiti tumidum per Knipea nimbo. Val. Flac. Expl. Fiume della Tessaglia, che scorre dall'Olimpo: chiamasi volgarmente IItureso.

Enitéo, és, ŭi, ĉre, n. hisplendere, SYN. Nitéo, mico, cinico, cilialgeo, falgeo, corasco. \$ Æneas, tantum egregio decus enitet ore. Virg.

Ĥuītor, čris, sŭs, et xŭs, nītī. Sforzarsi, partorire. Depon. SYN. Părio, gigno, genero, edo. PHR. Quem lücidă partu Pleias enixa est. Prolem ēst ēnīxā gēmellam. 🖣 Trīgīntā cāpītūm fætūs čnīvă jăcēbit. Virg.

Ēmivē, vel ēnīxīm. Con ogui sforzo. Sērvītio ēnīxē

tălimās, qui deinde sécutis. Virg.

Enná, w. f. Castro Giovanni. J Neg Cerère Ennæā, Phario nec vieta colono, Sil. Expl. Città di Sicilia, ove fu dedicato un tempio a Cerere in quel luogo stesso, in cui fu rapita Prosergina.

Ēnurus, ii, m. Ennio poeta. EP. Māgnas, diflifeilis, grāvis, doctūs, māximūs, ingeniosus, rūdīs. PER. Îngento maximus, arte rudis. PHR. Detulit ex Helicone perenni fronde coronam. Cedet Mūsa

rňdīs fěröcis Énnī (phal.). Stat. Enoch, et Énos, vel Énochůs, ī, m. Enoc. SYN. Jārīdēs. EP. Vātēs, præsciús, piús, vivāx, jū-stůs. PER. Rāptůs ad ætherias cûm corpore sēdēs. § Ēltās, ēt sŏlĭdō cūm cōrpŏrč præviňs Ēnōch. Vict. Ilist. Patriarca elevato vivo da Dio at cielo.

Enodis, is, f., č, n. Senza nodi. Aŭt rūrsum eno-

des trunci resecantur, et alte. Virg.

Ēnormis, is, m. f., e, n. Sformato, enorme, deforme. SYN. Immēnsus, immānis. \ Enormēs non illě sınıs, sed semper ad annos. Stat.

Ensifer, a, um. Che porta la spada. J Ensifer Orion

āspieiendus erit (pent.). Ovid.

Ensis, is, m. Spada, daga. SYN. Gladius, mūcro, ferrum, cuspis. EP. Strictus, Martius, Mavortins, bellicus, rigidus, coruscus, fatifer, fulgens, cruentatus, minax, insanus, fulgidus, barbarus, sanguineus, fulmineus, vulnificus. PER. Ensis mūcro. Fērrī ăcies. Stellātus jāspide fulvā. Cruore, vel cæde madens. PHR. Stat ferri acies mūcrone corūsco. Ferro accincta vocat. Vaginaque eripit ensem fulmineum. Strictoque ferit rětřnácůlá ferrő. Lătěrique accommodat ensem. Juguloque haud înscins accipit ensem. Tot stringeret euses. Strictisque seges mucronibus horret Ferrea. Perfidus ensis frangitur. Ferrum ādvērso sūh pēctore condit. Nēc strīctos īncurrit in enses. Vīribus ensis adactus. Transadigit costas, et candida pectora rumpit. Quis fuithorreudős priműs qui protulit enses? Tihul. Entheus, a, um. Divino. I liec Helicona gravi pulsat chelis entheu plectro. Stat.

Ēnāctčo, ās, āvī, ātūm, ārē. Aprir le noci. Act. acc. SYN. Explico, ăpěrřo. 9 Prædă, nňcům călyces cultro enucleare molestum. Mant.

Enumero, as, avī, atum, are. Numerare, annoverare. Act. ace. SYN. Nůměro, rěcenséo, pēr-cēnséo, dinůměro. ¶ Ēnůměrāt mīlės vūlněră, pāstěr övěs (pent.). Prop.

l'anuncio, as, avi, atum, are. Act. acc. Dichiarare, annunciare. SYN. Explano, dico, nuncio,

Enutrio, is, ivi, itum, irč. Nutrire. SYN. Nutrio,

ălo, pāsco.

Enyo, ūs, f. La Dea Bellona. SYN. Bellona. EP. Fērālis, dīrā, bārbārā, fiiriālis, sævā, impiā, īnsana, infelix. PHR. Serpentibus ardens, Et făce funestă bellum încendebăt Enyo. Veluti nondinu sătiasset Enyo Iras sava truces. Hine sanxērē fidēm, tū Mārtia tēstis Engō. Stat.

Do, īs, īvī, ĭtūm, īrĕ, n. Andare. SYN. Vādo, īncēdo, gradior, ambulo. PHR. Vadimus haud dubiam in mortem, mediaque tenemus Urbis iter. Ipse uno graditur comitatus Achates. Pelägöque remenso, Improvisi aderunt. Pone subīt conjūx, ferimūr per opāca locorum. Quā grēssum ēxtilierām, repeto, ēt vēstīgia retro Öbservată sequor. Procedo ad sedes, Hanc ex dīvērso sēdēm venicmus in ūnām. Hūc petimus fēssi, ēt pārvæ sūccēdīmis ūrbī. Sīc tötā pāssīm regione vagantur. Anxius huc illue dissimülanter co (pent.). Övid. Per navigare. Et jam Argivă phălânx înstrüctis navibus îbăt. Virg.

Ěö, adverb. Là, colà. SYN. Hūc, īllūc. J Ībĭt ĕö quö vis, qui zönām pērdĭdĭt, inquĭt. Hor.

Eodem, vel Eodem. adverb. Al medesimo luogo.

Scrībere sæpe aliud cupiens delator eodem. Ovid. Hanc cătăpiratem puer, codem dissert ünctüm. Lucil.

Eōs, eōis. Aurora. SYN. Aŭrōră, Eōŭs, Lūcifer. EP. Sürgens, rūtilă, veniens, matūtīnă, crāstină. ¶ Quin etiam fama est cum crastină fulsĕrĭt Eos. Ovid. V. Aurora.

Eōns, ī, m. Cavallo del Sole. Interea volucres Pyrois Eous et Æthon. Ovid. Testis et Hespe-

riæ vocis Eous erit (pent.). Id.

Eous, a, um. Orientale. J Ante tihi Eow Atlantides abscondentur (spoud.). Virg.

Epaphus, i, m. Epafo, figlio di Giove e di Ino. EP. Nöbilis, clarus, superbus. PHR. Perdidit īnsāno quī Phaetonta joco. Fit tulit ad Clyměněn Epaphi convicia matrem. Ovid.

Ephēbus, ī, m. Giovanetto di prima barba. SYN. Juvěnis. EP. Formosus, audax, děcorus, fervidus. ¶ Vīrgĭnēs nondūm pösĭtīs Ephēbī (sapph.), Sen.

Ephēmeris, idis, f. Almanacco, registro. EP. Alba, dĭūrnă. ∮ Īntér ephēmeridas pŏtiūs täbŭlāsquë jäcērent. Ovid.

Ephialtes, æ. Efialte. EP. Ferox, trux, îmmanis, bārbărus. Dēvīnetūs mæstum procul aspiciens Ephialtem. Virg. Fab. Gigante, figlio di Nettuno, il quale cresceva nove dita in altezza ogni mese. Fulminato da Giove, fu cacciato all'inferno.

Ephippiūm, ii, n. Sella, arnese di cavallo. SYN. Phăleræ. Toptăt ephippiă bos piger: optat

ărārĕ căbāllŭs. Hor.

Ephori, orum, m. plur. Ministri, o magistrati in Isparta, che avevano la stessa antorità, che i tribuni della plebe in Roma. Grace spopes, inspectores. Excludet regnis Ephoros, et liber hăbenās, Mant.

Ephyrē, ēs, vel Ephyra, æ. f. Corinto. EP. Bimārīs, supērbā, dīyes, clārā, Pyrēnīs, nobilis. Tunc lustratæ Ephyre, Patræque, et regia

Pleuron. Sil. V. Corinthius.

Ephyreins, a, am. Di Corinto. Insedit castris, Ĕphỳrējā mœnjā sērvāt. Lucr.

Ephyreias, adis, f. Donna di Corinto. Scilicet Ārgölicās Ĕphyrēiadēsque puellās. Claud.

Epicarmis, ī, m. Epicarmo, poeta di Sicilia. EP. Siculus, doctus. Plautus ad exemplar Siculi

properare Epicarmi. Hor.

Epictetus, i, m. Epitteto. EP. Doctus, sapiens, īllūstris, gravis. Hist. Filosofo stoico, nativo di Jerapoli in Frigia: dava due precetti, in cui contenevasi la perfezione dell'uomo, ed erano: Sustine, et abstine, cioè: Tollera, ed astienti. Ĕpicuro. SYN. Epicurius.

Ast Epicureos eliminat undique virtus. Sid.

Ut crēdās, Ĕpřeŭrčōs cřtárī phal.). Ĕpřeŭrŭs, ī, m. *Epicuro*. EP. Dōctăs, cyučeŭs, lāscīvus, mollis. infamis. J Incipiam, aut hortis, docte Epicure tuis (pent.). Prop. Expl. Filosofo Ateniese, che metteva la felicità nei piaceri dell'animo: altri dicono nei piaceri del corpo.

Epicus, a, um. Epico, eroico in senso di poesia. SVN. Heroreus. 9 Quod tu sive epico touas

cŏthūrnō (phal.)

Epidamnus, vel Epidamnum, i. Durazzo. SYN. Dyrrachium. Illyris Ionias vergens Epidamnus ĭn ündäs. Lucr.

Epidaurus, i, f. Città nel Peloponneso, famosa pel tempio di Esculapio. EP. Celebris, antiqua, nobilis. J Tagygčtique cănes, domitrixque Epi- Epoto, as, avi, atum, vel epotum, are. Bere, leve daūrŭs čquōrūm. Virg.

í pidauriŭs, ă, ūm. Di Epidauro. J Āfferāt īpsē licēt sācrās Epidauriŭs hērbās. Ovid.

Loidipnides, um, f. plur. Cibi che si portano nel finir della cena, EP, Seræ, lautæ, f Hinc seras

epidîpnidās părābit (phal.). Mart. Epigrāmmā, ătis, n. *Epigramma*. EP. Acūtūm, jócosum, mordax, breve, argutum, strictum, sūbtīlē, ingēniosūm. PHR. Blandaquē lascīvis epigrammata pingere chartis. I Quid minus

ēsse potēst? epigrāmmātā lingere copi. Mart. ĭ pitepsia w, f. Mal caduco. Grace ἐπιληψία, Sicut ubī rapit hūmānos epilēpsia sensus. Mant.

Lpimetheus, ei, m. Epimeteo, EP. Imprudens, încaûtits, împrovidus. 9 Quem merito Graji, përhibent Épimetheă vatës. Claud. Fab. Fin-gesi dai poeti figlio di Japeto, e fratello di Prometeo, il quale essendo di molto ingegno, prima di tutti fabbricò una statua di loto; per la qual cosa sdegnato Giove lo trasmuto in una scimia.

Epimēthis, idis, f. Nome di Pirra, figlia d'Epi-metrio, moglie di Dencalione. SYN. Pyrrha. Jīndě Promethides placidis Epimethida dietis. Ovid.

Epinīciă, torum. Giuochi e feste per la vittoria. EP. Lātā, fastā. Victorique Deo memores Épřniciá sölvünt. Mil.

Epophania, ia, vel Epiphania, iorum. Befania, Epifania, apparizione. I Hae Epiphaniam Graji solemniă dicunt. (Tertiam metri causa producit).

Ēpīrētă, ē, m. PEpiro. SYN. Ēpīrēticus, ā, ūm. Hic spolia, Æacides, hic Epirotica signa. Sil.

Lpīrūs, ī, f. Epiro. paese della Grecia, detto anche Albania inferiore. SYN. Mölössíá, Cháoniá, Albaniá. EP. Férôx, Indómitá, Mirtiá. § Cástóréa

Ēlfādūm pālmās Ēpīrīs čquārūm. Virg. Lpīscopus, ī, m. Vescovo, prelato, ecclesiastico. SYN. Prāsul. Āntīstēs. EP. Píus, sānctus, sācēr, vīttātūs, vērēndūs, īntēgēr. PER. Sacrōrūm antistes, Mitra décorus, PHR, Infuli eni nitidos advēlāt candīdā crīnēs. Palmā sacērdotii gloria Pontificum. Velut alter Aaron. Mirantum, űnfel gemma Épiscoporum (phat.). Sed.

Epistola, a., f. Epistola, lettera. SYN. Littera, chārtă. EP. Fīdā, ministrā, nūneia, commissă, ārcānā, PER. Nūneta sērmonis, Līnguæ subitūrā vicēs. Ānimī fīdā Internūnciā, Sermonis fīdă minīstrā. PHR, Non est istā Mycenæā littěră factă mănů. Lôngis qua venit ăb oris. Protinus impressa signat sua nomina gemma. Lītterā delātās ārcānā fātebitur īgnes. J Nūne oculos tua cum violarit epistola nostros. Ovid.

Epistotium, ii. n. Biglietto, letterina. \ Conseriptūm hōc lacrymis mittis epistolium (pent.).

Epitaphium, ii, n. Soprascritto, soprascritta, epitafio. SYN. Monimentum, monumentum. EP. Fünereum, lugubre, lerale, triste, nobile, clirūm, doctūm, miserabile, invidiosum, lacrymabile. PER. Signatum marmore nomen. Timulo superaddīta vērba. Incisum carmīne saxum.

Eporedia, æ, f. Ivrea. EP. Romulea, alta, longa, clārā, îngēntosā, fortis, PER, Romānis condită gentibus. Generosis becunda equis. Forti præcīnetă cāstrō. Āltīs cīrcūmdātā mūrīs.

Epas, u. indecl. Verso eroico, poema. SYN. Carměn. EP. Förtě, Mæóníóm, gravě, 4 Facta canit pédé tér pércussé, forte épis acer. Hor.

tutto. Act. acc. J Quaque Tyron, totres epotavere lăcernæ. Mart.

Ēpōtŭs, ă, ūm, particip. Chi ha becuto. J Vēnĭt

čt čpotó Sārmătă pāstūs čquo pent.). Mart. Epūtā, ārūm, f. plur. Vivanda, cebo, banchetto. SYN. Dăpēs, cřbî. EP. Suavēs, dūleēs, gĕnĭālēs, ŏpīmē, sŏlūtæ, laūtæ, fēlīcēs, sōlēmuēs. PHR. Ĕpňlæ-que ante ōră părātæ. Rēgĭfĭcō lūxū. Dăpĭbūs mēnsās onerābat inemptis. Certatim instaurant čpňlas, atque omině magno. Sed mihi non čpůlas Indisque înnixă columnis, Stat.

Eputo, onis, m. Mangiatore, divoratore. SYN. Convīvā, vel hēlluo. I Hic premitur parasitorum,

lüscönüm (finis spondaic.). Mant.

Eputor, aris, atus, ari. Mangiar in convito. Depou. SYN. Convivor. PER. Convivia celebro, agito. Ěpňlás înstituo, înstauro. Festivas celebrare dapes. Ěpňlis váco. PHR. Dapřibus epůlamůr opimīs. Tū dās epulīs āccumbere dīvum. Mūthăque înter se lati conviviă curant, Impiă quam cusis gens est epulată juvencis. Virg.

Equă, æ, f. Cavalla. EP. Velox, focundă, Epirötică. Intemeratarum volucer răpit axis equa-

rüm. Stat.

Eques, itis, m. f. Cavaliere, soldato, EP. Bellator. cēlsűs, mětňěndůs, sůpěrbůs, cělěr, Mārtřůs, acer, levis. PHR. Non álřůs flectere equum sciens æque, conspicitur gramine Martio. Gyrosque dedere sub armis Însultare solo. Spimantis čqui födiūnt calcaribus armos. Terga premebat equi, spūmantiaque ora regebat. Admīsso doctūs sundere calcar equo. Ardentes æquore campi Exercebat equos. Pingit equum döcilem tenera cervice magister, Ire viam, quam mönsträt eques. Hor.

Equester, stris, m. f., e, n. Di cavaliere. Primus, et Ascanius, cursus ut latus equestres.

Virg.

Ĕquĭdēm, adverb. Certamente, seuza dubbio, in vero. SYN. Certe, quidem. 9 Equidem fatebor pace dīxīsse hōc tuā (jamb.). Sen.

Equite, is, n. Stalla di cavalli. J În vâstis hăbeat

nēc ptūrīmo čquīlīā rēgnīs. Virg.

Equiuus, a, um. Di cavallo. SYN. Caballinus. 9 Talis et îpse jubim cervice effudit equina. Virg. Equiria, iorum, n. plur. Feste di cavalieri, o equestri. EP. Fēstă, fætă. § Alteră gramineo spēctābis equīria campo. Ovid.

Equitatus, us, m. Cavalleria. 9 Militis Illyricis

sūdānt equitātibus āla. Claud.

Ěquǐto, ās. āvī, ātūm, ārĕ. Cavalcare, andar a cavallo. PHR. Tērgā prēmēbāt čquī, spūmāu-tiăque ōrā rēgēbāt. Quī mödŏ nōn sölūm răpido permittit habenas Quadripedi, sed calce citat, modo torquot in auras Flexibiles rictus, ēt nāne cērvieč rotātā. Incipit effūsos in gyrum carpere cursus, Ter circum astantem lævős čquitāvit in örbes. Virg.

Equitens, V. Ecaleus,

Equis, j. m. Cavallo, SYN. Quadrupës, sonipës. EP. Alipēs, æripēs, ārdūns, férēx, generēsus, sŭpërbiis, furëns, sternax, aspër, velox, mor-dax, fortis, ardens, acer, nobilis, citus, rapidus, levis, pracceps, audāx, bellicus, intrepidus, impāvidus, philerātus, spūmāns, sūblīmis, tumidus, franātus, auhēlus, Mārtius, PHR. Quēm Thracius aibis Portat equus biedlor maculis,

vēstīgia primi Alba pedis, frontemque ostentāns arduns albam. Spūmantia mandit Fræna ferox. Ignescunt pătulæ nares, nec sentit arenās Ūngula. Sē tollīt quadrupēs arrēctum, ēt calcibus auras Verberat. Emicat, arrectisque fremīt cervicibus, alte Lūxurians, lūduntque jubæ pēr colla, per armos. I Fūdit equum magno tellus percussă tridenti. Virg. Cavallo feroce, sfrenato. PHR. Equum contra sua frana tēnācēm ore reluctanti. Ut rapit in præceps dominum spumantia frustra Fræna retentantem dūrior oris equis. Ovid. Spronar il cavallo. PHR. Utque acres concussit equos.

Erādīco, ās, āvī, ātūm, ārē. Sradicare, sbarbare. Act. acc. SYN. Āvēllo, ēvēllo, ēxtīrpo. PHR. Avulsaque saxis Saxa videt. Radicibus eruta pīnus Prona cadit. Penitusque revulsam Evertit fundo, et radicibus eruit imis Annosam quercum. Sie solitus causas eradicare malorum.

Mart.

Ērādo, is, sī, sūm, ĕrĕ. Radere, levar il pelo col rasojo. Act. acc. SYN. Rādo, expungo, abrado. § Eradendă pravi Căpidinis elementă (glyc.) Hor.

Erebus, i, m. Inferno. SYN. Avernus, Orcus, Tārtārus. EP. Tenebrosus, mæstus, dīrus, pāllens. Per centum tonat ore Deos, Erebumque, Chaosque. Hor.

Ěrēchteūs, ēī, m. Eretteo, re Ateniese. EP. Förtis, dīvēs, fēlīx. 9 Dīgniör īstă răpī, pătěr hānc

mihi jūnxit Erēchtheus. Ovid.

Erēchthēus, a, um. Ateniese. SYN. Attrous, Ce-cropius. Functus Erēchthēas Trītonidos ībāt ad ārcēs. Ovid.

Erecutuide, arum. Ateniesi. SYN. Cecropii. Nullus Erechthidis fertur celebratior illo. Ovid. Erēmis, i, f. Eremo, luogo solitario. SYN. Dē-

sērtūm, sõljtūdo. J Tēmpore quo vāsta Hebræī

vērsāntur Erēmo. Alcim.

Eresichthon, onis. Eresitone. EP. Vorax, famelicus. PER. Fame confectus. Rabida furens Înglăvie. Fab. Uomo di Tessaglia, il quale disprezzando la dea Cerere, ed avendo tagliato un bosco dedicato alla stessa dea, fu condannato a così crudel fame, che si vibò delle proprie carni. Ērgāstĭtūm, ī, n. Prigione, carcere. SYN. Cārcĕr.

Rāptă Quirinālēs fūmānt ērgāstūlā cinctūs.

Ergo, adverb. Adunque, or bene. SYN. Igitur. förtünäte senex, ergö tii rūra mänebūnt. Virg.

Erichtheus, ei, m. Nome proprio d'un re Ateniese, creato re da Minerva.

Erichthö, önis, f. Eritto, nome proprio d'una donna di Tessaglia. EP. Thēssalis, profana, sæva, dīra, crūdēlis, venēfica, improba. PER. Grāta Deis

Ěrěbi, împēxīs horrendă comīs.

Erichthonius, ii, m. Nome proprio d'un re d' Itene. EP. Monstruosus, horrendus. Hūjus Erichthoniūs. Tros est generatus ab illo. Ovid. Fab. Figlio di Vulcano, il quale per la deformità de piedi simili a quelli d'un serpente, fu il primo inventore de' cocchi.

Prīmus Frichtonius currus, et quatuor ausus. Jüngere equos, răpidisque rotis însisterevietor.

Erīcins, ii, m. Racio. SYN. Erināceus, vel herinācčus, EP, Hīrtus, hīrsūtus, āspēr. J Nullus obēx nullus castrēnsis erīcijus ātque. Stat.

Ēridanis, i, m. Po, fiume d'Italia. SYN. Padus.

EP. Māximus, violentus, tūrbidus, rapax, vagus, īngēns, nobilis, rīgijas, fæcūndis, fertilis, Phaetonteus. Stellifer Eridanus sinuatis flexibus ērrāns. Claud.

Ērigo, is, rēxī, rēctūm, črč. Rizzare, levar su, ergere. Act. acc. SYN. Ellero, evelio, tollo, extollo, excito, educo. PHR. Paulatim sese tollit mare. et altius undas Erigit. Effert Ora Dares, magnāque virām se mūrmūre tollit. Attollit in āltūm sē fĕmŭr. Māgnĕ tĭmēs, tē jām sĕrĭēs, üsüsquĕ lăbörüm Erigit. Lucr.

Ērigonē, ēs, f. Erigone. SYN. Icaris, idis. EP. Trīstis, înfēlix. J Ērigonēque pio sacrata parentis ămore. Ovid. Fab. Figlia d'Icaro, che per dolore arrecatogli dalla morte del padre s'appiccò: mossisi a compassione gli Dei la trasferirono in cielo, dandole il nome di Vergine.

Ērigonējus, a, um. D'Erigone. Ovid. 5. Fast. Nocte sequente diem canis Erigoneius exit: Est alio

sīgnī rēddītā caūsă lŏcō.

Ērīunā, ē, f. Nome proprio d'una poetessa. El. Doctă, perită, gravis. J Carminaque Erinnes

non putat æqua suïs (pent.). Prop.

Erinnýs, yos, 1. Erinne, furia infernale. EP. Iusānā, trīstīs, torvā, ātrā, mīnāx, firiālīs, rāpidă, dīră, funestă, nocturnă, vesană, flammiferă, scelerātă, Stygiă. PHR. Quā tērră pătēt, feră regnăt Erinnys. Acribus excivit stimulis fűrĭālĭs Ĕrīnnÿs. J Obstĭtĭt īnfēlīx, ădĭtūmque obsēdit Erinnys. Ovid. Vide Furiæ.

Ěrǐphītē, ēs. Moglie d'Anfiarao, sorella del re Adrasto, re d'Argo. EP. Pērlīdā, ayarā, mīsērā. ¶ Tū quŏque ŭt aŭrātōs gĕrĕrēs, Ĕrĭphỹlä, läcertos. Virg. lib. 4. Mæstamque Eriphylen Crūdelīs gnātī monstrantem vulnera cernit.

Ĕrĭphīstēŭs, ă, ūm. Di Erifile. ¶ Sīc Ĕrĭphīstēōs

aūrūm fātālĕ Pēnātēs. Stat.

Ērīpio, is, ŭi, rēptūm, ĕrĕ. Rapire, torre per forza. Act. acc. SYN. Răpio, aufero, tollo, extorqueo, ădimo. Eripuere oculos auræ, vocemque, mănüsquě. Sil.

Erisichthon, onis. Como empio nella Tessaglia. Sie epulas omnes Erisichthonis ora profani.

Ovid.

Ero. Vide Hero.

Ĕrōdĭŭs, ĭī, m. Airane, uccello simile alla cicogna. SYN. Ardea. Græce eposeiós.

Ērogo, ās, āvī, ātūm, āre. Spendere, distribuire. Ērostrātīts, ī, m. Nome di colui che abbruciò il tempio di Diana. EP. Impiŭs, sceleratis. Ex aliis, Erătostrătus.

Ērrābūndňs, ă, ūm. Errante, fallente, vagante. SYN. Vägus, ērrans, vägabundus, aberrans. Si qua fortě ferant oculis sese obvia nostris Errābūndā bovīs vēstīgiā. Virg.

Erraticus, ă, um. Erratico, vagadondo. SYN. Văgus, ērrābūndus, ērrāns. J Orbe interdixit, quam

vīx ērrātiea Dēlos. Owid.

Ērro, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Errare, traviare, ingannarsi. SYN. Văgor, devio, deflecto, deerro, ăbērro. PHR. Tōtā pāssīm rēgĭōnē vägāntur. Errabant acti fatis maria omnia circum. Te jām sēptīmā pērtāt Ōmnībūs ērrāntēm tērrīs, ēt flüctībus æstās. Pēr dēviā rūrā vagāntēs îgnārī hominūmque, locorumque Erramus, vento hūc, ēt vāstīs flüctībus āctī. Dūmosos colles, sylvásquě pěrerro. ¶ Erravere jugis, ferro sonat āltă bipēnnis. Virg.

Ērro, onis, m. Vagabondo, errante. Atque iterum errönem sub tuă signă vocă (pent.). Tib.

Ērror, ōris, m. Errore, fallenza, mancanza. SYN. Ērrātūm, cūlpā, vel viā ērror. EP. Āviňs, dēvius, vagus, inextricabilis, irremeabilis, labricus, implicitus. I Hie lahor, ille domus, et inextricabilis error. Virg.

Erubesco, is, erubui, ere, n. Arrossire. SYN. Rubeo. PHR. Quem vidimus ipsi Sanguineis, ěbůli báccis, minioque růbentem. Erůbůcre genæ, totoque recanduit ore. Saxaque ro-

rātīs ēruhuissē rosīs (pent.). Ovid.

Ērūcă, ĕ, f. Eruca, o rachétta (erba), o bruco (insetto). EP. Sălāx, călĭdă. ¶ Nēc minăs ērūcās āptūm vītārē sălācēs. Ovid. Sic pro verme. Nāscūntūr vŏlŭerēs, sērpītque ērūcă pēr hörtōs.

Erndio, is, ivi, itum, ire. Addestrare, ammaestrare, addottrinare. Act. acc. SYN. Doceo, instruo. În pătrias artes erudiendus erat (pent.). Ovid.

Vide Doceo.

Erndītus, a, um. Addottrinato, scienziato, perito. SYN. Doctus, peritus. Hermes omnibus eru-

dītns ārmīs (phal.). Mart.

Ērūmpo, is, rūpī, rūptūm, črč, n. Saltar fuori con violenza. SYN. Ēxilio, ēgrēdiŏr. ¶ Ērūmpunt portis, concurritur æthere in alto. Virg.

Ērňo, ĭs., ŭī, ŭtūm, ĕrĕ. Stirpare, svellere. Act. acc. SYN. Evēllo, āvēllo, ēffödio. § Findāmēntă quătit, totamque a sedibus urbem Ernit. Virg. Ērūtus, a, um, particip. Sterpato. J Aut Ida in

māgnā rādīcītus ērutā pīnus. Virg. Ērycīna, ā., f. Nome di Venere. SYN. Vēnus. 9 Quid geminās Erycina meos sine fine dolores? Ovid. Expl. Nome di Venere, dato dal monte di s. Giuliano in Sicilia, ossia Erice, ove sorgea un tempio dedicato a questa dea.

Erymanthens, a, um. Del monte Erimanto in Arradia. SYN. Arcadicus. Quique Erymanthei sūdāntēm pondere monstrī. Val. Flac.

Erymanthis, idos. Del monte Erimanto in Arcadia, pel genere femminino. SYN. Erymanthea, Arcadică. Füscābātque diem cūstos erymanthidos ūrsæ. Ovid.

Erymanthus, i, m. Erimanto, monte d'Arcadia. EP. Vāstus, monstrifer, horrendus. J Quique Ĕrymānthēi sūdāntēm pondere monstrī. Virg. Ĕrymānthĭās, ādis, f. Di Arcadia. 9 Vix Dryadūm

thălâmīs, Ĕrymāntiădūmque fürori. Stat. Ĕrythræŭs, ă, ūm. Eritreo. Nox et Ĕrythræis Thetidī sīgnāndā läpīllīs. Stat. Plinio dice che il mare Eritreo, ossia il mare Rosso, si chiama così dalla rossa arena, che partecipa questo colore alle sue acque: gl'Israeliti lo passarono a piedi asciutti.

Ēryx, yeis, m. Erice, monte di Sicilia. Nec non āltus Ēryx, nēc non ē vērtice celso. Sil.

Esăŭ, vel Esaŭ, dissyl. Figlio primogenito d'Isacco, che vende la sua primogenitura a Giacobbe suo fratello. SYN. Edom. EP. Asper, venator, incantus. I Hispida Judans hirtis sectantibas Esaŭ. Paul.

Ēscā, ē, f. Pasto, cilo, esca. SYN. Dāpēs, cǐbūs, pābūlūm, ālimēntām. EP. Dāleis, quēsātā, frā-

gālīs, sīmplēx. J. Vērgītār, et stömāchō dūlcīs nt ēseā nocēt (pent.). Ovid. Ēseārīns, ā, ūm. Da mangiare. Ādde ēt bāscandas, et mille escariă, multum. Juv.

Esentus, i. f. Ischio (albero). Esculus atque hăbitæ Grajis oraculă quercus. Virg. Vide Æ-

Escuteus, a, um. D'Ischio. Obstitit esculea frondosus ab arbore ramus. Ovid.

Esdras, a, m. Profeta, sacerdote e dottor della legge appresso gli Ebrei. EP. Doetus, pius,

săpiens.

Essai, vel Essani, orum. Expl. Una delle tre sette Ebree più divote, ch'erano dedite all'astinenza ed al digiuno.

Essedum, I, n. Carrozza, carro. SYN. Currus. Essedaque ingentesve locat Ceronia Rhenos.

Pers.

Esŭries, iei, f. Fame. SYN. Fames, esŭritio. EP. Intöleranda, dīra, improba, malesuada, insana. In tantam miser esarītionem phal.) Mart.

Ēsửirio, îs. īvī, ītūm, īrē. Aver fame. Act. acc. PHR. Pāllēt cā tērā tūrbā fāmē. Frāctūs mōrboque, fameque. J Græculus esuriens, în colum jūsseris, ībit. Juy. Vide Fames.

Et, conjunct. E. SYN. Ac, que, atque. \ Nunc, ět ověs ültro fugiat lupas aurea dura. Ovid. Etenim. Perciocche. SYN. Nam, namque, quippe,

siquidem, enim. Iloc quoque Naso feres, ete-

nīm pējārā tuhīstī. Ovid.

Ĕtēsiā, ārūm, m., vel čtēsiŭs, ä, ūm. Etesie, zefiretti, venticelli soaci. EP. Plăcidi, dulces, blandi. PHR. Etesiă flabră, vel flamină. J Pulverulentă Ceres, et Etesia flabra Aquilonam. Lucr. Expl. Vento settentrionale molto mite, il quale spira tutti gli anni dopo il solstizio dell'estate, e dallo

spuntare della Canicola.

Etheoctes, is, m. Eteocle. SYN. OEdipodes, Labacides. EP. Impiŭs, efferus, crudelis, infandus, savus. J Accipite et savi manes Etheoclis iniquos. Stat. Hist. Eteocle, e Polinice furono figli di Edipo e di Jocasta, Fecero guerra tra loro, in eui furono ucrisi amendue: i loro corpi essendo posti sopra un rogo, furono divisi dalla fiamma. quasi volesse manifestare l'odio che sapeva esser

Ethnicus, a, um. Pagano, gentile. SYN. Gentilis. f Ethnicus învênto fert miseratus opem (pent.).

Emil.

Ĕtiām, adverb. Incora, cziandio. SYN. Sīc, quŏquĕ, păriter, et. 9 Unum etrăm terre est jam tilius, et mihi ritu. Pers.

Ēvā, æ, f. Eva. SYN. Prīmīpārēus. EP. Crēdulā, vānā, nocēns, antiquā. PER. Prīmā pārēns hominum. Blandis credulă dictis. PHR. Primă mălī labes. Hen quantum nocuit toti, tune unică maudo. Însidiis Săthăna, famină factă nocens. Subderet Eva nocens, blandis hen credălă dictis. Fort.

Ēvācňo, ās, āvī, ātūm, ārē. Evacuare, ruotare, far

vacuo. Act. acc. Vide Vacuo.

Evādnē, ēs, f. Evadne, moglie di Capaneo. EP. Píă. fortis, fidă, înclytă generosă, animosă, îllustris. Hæc fuit Evadne, tune cum ferfenda corūseis. Ovid. Hist. Moglie di Capaneo, capitano greco, la quale fu così amante di sno marito, che gittossi sopra lo stesso 1090, in cui si abbruciava il corpo di lui.

Evado, is, si, sum, ere. Campare, scampare, rius ere. Neut. SYN. Effagio, tagio, exco, abeo, secedo. I faita acies, per quam solers evasit.

Ulysses. Juv.

Evagor, aris, atus, ari. Trascorrere, scorrerc. Depon. SYN. Carro, văgor, erro, ăberro.

Ēvān, āntīs, m. Nome di Bacco. SYN. Bācchus, Lyzeus. ¶ Nycteliusque, Eteusque parens, et Tācchus, et Ēvān. Ovid. Vide Bacchus.

Evāndēr, drī, vel Evāndrūs, ī, m. Evandro, re d'Arcadia, il quale si ritirò in Italia. SYN. Pă-lātīnus. EP. Pārrhāsius, Ārcādius, Nonacrius. PER. Römānæ, vel Pălătīnæ conditor arcis. Dūx, rex Arcădius. J Arcădis Evandri nomên tĭbĭ sæpĕ rĕfērtŭr. Övid.

Evānēsco, is, ēvānŭī, ĕrĕ. Svanire perdersi. Neut. SYN. Vanesco. PHR. Inque leves abiit paulātīm spīrītus auras. Ex ŏeulīs subito, ccu fumns in auras Commistus tenues fugit. Tabuit, îngue leves paulatim evanuit auras. Tenuesque recessit Consumpta in ventos. Sie fata, in tennem Phenissa evanuit auram. Ovid.

Evangelium, ii, n. Evangelio, Vangelo. 9 Clara Evangělii, verbique ardentě lucerna. Alcim. Evängelicus, a, ūm. Evangelico, di Vangelo. J Aūt

Evangelici pietas spērnenda libelli. Prud. Ēvānidus, ă, ūm. Fragile, caduco. SYN. Vānus.

Dîxît, et în nubes evanidă sustulit oră. Sil. Enhæä, æ, f. SYN. Abantis, Abantias. Chalcis.

Eubea, isola del mare Egeo, or detta Negroponte. Eŭboreŭs, ă, ūm. Euboico. SYN. Chāleidieŭs. Aŭlidaque Eŭboicam complerunt mille carīnā. Ovid.

Eŭbois, idis, f. Femmina di Eubea. Aptasti nitídům, consürgăt ad æthera tellus Eubois. Stat.

Eŭchăristiă, æ, f. Eucaristia. EP. Sanetă, sacră, dīvīnă, cœlēstis, ālmă, aŭgūstă, sălūtiferă, mēllītă, ambrostă, nectarea, venerabilis. PER. Colestes epălæ. Ætheriæ dăpes. Celi admirābile mūnus. Esca salūtitera, Sacrae lībāmina mēnsæ. Sævī monimenta doloris. Vēlātūm pānīs sub imāgine Numen.

Eŭelides. is, m. Filosofo di Megara, uditore di Socrate. EP. Dōctňs, pěrîtůs, îliūstris, nōbìlis.
Dōcēntă clāmāt cōceinātňs Eūclīdēs (scazon.).

Ēvēctus, ă, um. Alzato, levato. SYN. Sublatus. Pro quibus aerias meritis evectus ad auras. Ovid.

Eveno, is, xī, ctūm, ere. Alzare, levare, porre in alto. Act. acc. SYN. Effero, tollo, extollo. Noctihus in cælum quos evehit optima summi. Juv.

Evēllo, is, vellī, vulsum, ere. Spiccare, soellere, staccare. Act. acc. SYN. Vello, erno, effodio. PHR. Quæ prīmā solo rūptīs rādīcībus ārbos Vēllītur. Evertīt fundo, ēt rādīcībus ērnīt īmīs. Vĭrĭdēmque ăb hŭmō convēllĕrĕ sylvām Tēntăt. Tēlūmque āltā āb rādīce revellit. Arboris ābstrāxīt mölēm, pēnītūsquē rēvūlsām Ēvērtīt fūndo, ēt rādīcībūs ērūĭt īmīs. 9 Vīdi ēgŏ Pē-tārām cōnāntem ēvēllērē tērrā. Ovid.

Ēvēntus, ūs, m. Riuscita, successo, riuscimento. SYN. Sors, casus, fortuna. EP. Dubius, anceps, fēlīx, faūstus, prospēr, infaūstus, cācus. PHR. Vărias fortună ütringue recurrit Alternată vices. Nunquam felicior allı Contigit eventus. Anceps puguæ fuerat fortuna. Solus in ancipites metuit descendere Martis Eventus. Lucr.

Evenio, is, veni, ventum, ire. Assenire, accadere, succedere. Neut. 9 Evenere, novos pubes Ro-māna triumphos. Tibul. Everbero, as, avî, atam, are. Battere, dar percosse. Act. acc. Sabvolăt, ēt cineres plausis ever-berăt alīs. Ovid.

Everticutum, i, if. Rete da pescare, strascino. Tracto everticulo sie conferruminat illa. Scal. Ēvērsor, ōris, m. Struggitore, che rovina. 9 Stērněrě něc Príšmi regnorum eversor Achilles. Virg.

Ēvērsus, a, ūm. Rovesciato, atterrato. 9 Nūne saltem everső jávenem sűccűrrere régnő. Vírg. Everto, is, ti, sum, ere. Rovinare, volger sossopra.

Act. acc. SYN. Destrño, dirño, verto, subverto, dējicio. Evertere domos totās optantibus īpsīs. Eŭgë, adverb. Orsu. SYN. Agë, macte. PHR. Esto

förti animö. Euge tuum, et belle, nam belle hộc excute totum. Pers.

Ējūhyus, iī, m. Nome di Bacco. (Quasi bonus filius, ab eds, et viós). Inde Aŭtūmnus abīt, graditūr sımıl Eühyüs Evan. Luc.

Eūhyas, adis, f. Baccanti, o sacerdotesse di Bacco. SYN. Bācchă, Mænăs. J Exsomnīs stupet Enhyas

(glyc.). Hor.

Ēvigito, ās, āvī, ātūm, ārē. Destarsi, svegliarsi.
Act. acc. SYN. Ēxcitor, vigilo, īnvigilo. § Ēxcidit, ēt mediīs miser evigilavit in undīs. Stat.

Évincio, îs, xī, ctūm, īrĕ. Cingere. Act. acc. SYN. Viucio, ligo, stringo, constringo, reviucio. PIIR. Corripiont, spīrisque ligant ingentibus. Teněrás árcehánt vinculă pálmás. § Evinctům rāmīs, āltāque în molě tapētum. Štat.

Evinco, is, vici, victum, ere. Vincere, avanzare. Act. acc. SYN. Vīnco, supero, debello, expugno. Exiit, oppositasque evicit gurgite moles. Virg.

Eviscero, as, avi, atum, are. Sventrare. Act. acc. Compressumque tenet, pedibusque eviscerat

üncīs. Virg.

Ēvīto, ās, āvī, ātūm, ārč. Schivare, scansare, sfuggire. Act. acc. SYN. Fugio, vito, devito, caveo, declino. PHR. Tela oculis vigilantibus exit. Cāsūs ēvāsērāt omnēs. Ictūm vēnientēm ā vērtice vēlāx , Prævidit , celerique elāpsūs corpore cessit. J Officit evitare, bonām deperdere fāmām. Hor.

Ēvītābītīs, īs, m. f., č, n. Evitabile. SYN. Ēlūctā-bītīs. § Frænā tămēn dāntēm non ēvītābītē tēlūm. Ovid.

Ēviŭs, ii, m. Nome di Bacco. Flümine prarupti cum të tënër Evië partus. Stat. Vide Bacchus.

Eumenides, um, f. plur. Furie infernali. SYN. dīrā, fūriā, EP. Tūrbidā, impiā, tārtārēā, truces, viperem, Stygim, horridm, anguicomm, ültrices. PHR. Dicuntur geminæ pestes cognomine diræ. Quas et tartaream nox intempēstā Měgærām Ūno, codēmquě tůlit pārtū, părřbūsquě rěvinxit Serpeutām spiris. Vipěreasque ciet Stygia de valle sorores. Adsunt scělěris ültrīcēs děæ, Crīnem solūtīs squālidæ serpentibus. Atram cruentis manibus amplexæ făcem. Nocte vocat genitas, grave et împlaca-bile numen. Adsint ab îmo Tartari fundo excitæ Enmenides. J In manibus cultu Enmenidum terretur, et igni. Juv.

Ennuchus, i, m. Castrato. SYN. Spado. EP. Mollĭs, rūgōsŭs, īmbēllĭs, tĕnĕr, ēffēmĭnātŭs. ¶ Eūnüchum îpse făcit căpiens evadere damno. Juv.

Ēvoco, ās, avī, ātūm, ārē. Chiamare, nominare.
Act. ace. SYN. Voco, āccērso, cičo, excio. ¶ Tūm virgām căpit, hāc ănimās ille ēvēcāt Orcē. Varg.

Evone, adverb. Grido di furioso. Evone, Bācche. sonant, Bacchi sub nomine Juno. Ovid.

Ēvoto, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Saltar fuori , volar via. SYN. Advolo, exilio, exco. \ Evolat ante omnes, răpidoque per aeră cursu. Sil.

Ēvotvo, Is, vī, ūtūm, črč. Disvolgere. Act. aec. SYN. Explico, expono, volvo, pervolvo. § Et mēcum îngēntēs orās evolvīte bellī. Virg

Ēvomo, is, ŭi, itūm, ere. Fomitare. Act. acc. SYN. Vomo, emitto, ello, eracto, ejecto. PHR. Ejectantemque crăentas Ore dăpes, et frustă mero glöměrātă vömentūm. ¶ Ēvömřt, învôlvitquë dömūm cālīginė cācā. Virg.

Eŭphūrbňs, î, m. Euforbo, Trojano ucciso da Me-nelao. SYN. Pānthŏidēs. EP. Trōjānňs, nōhǐlis, törtis. J Panthöides Euphörbus eram, eui pe-

ctore quondam. Ovid.

Eŭptiranor, ŏris, m. Enfranore, nome di uno scul-tore. EP. Nobilis, însignis, clarus. ¶ Hic ăliqui præclarum Euphranoris, et Polyeleti. Juv.

Enphrates, is. m. Enfrate. EP. Vagus, fugax, vēlox, citus, tumidus, præcēps, fertilis, altus, răpidus, Assyrius, celer. PHR. Fertilis Euphratës Pharia vicë langitur anda. Quique capat răpido tollit cum Tigride magnus Euphrates, cœlo grātīssīmus āmnīs. J Ārsīt et Euphrātes Bābylonius ārsīt Orontes. Expl. Finne di Mesopotamia: nasce nell'. Irmeniu, e corre per mezzo di Babilonia verso il mare Rosso.

Eŭripidēs. &, vel is. Poeta greco, tragico. EP. Cělebris, nobilis, facundus, solers. (Aristophanes producit secundam, tertia correpta: at Sidonius corripit secundam, tertia productal. Orchestram, quătit alter Euripides (phal.) Făbulă sīc Eūrīpīdīs īnelytā monstrat Orestem. Ter.

Lūrīpis. ī, m. Stretto di mare, gova, vanale. EP. Eūbořeus, vagus, astuans, rapidus, instabilis. PHR. Eurīpus undās llēctīt instabilēs vagus. Lūrīpī fērvērētrētō quānta ūudā pröfūndī. Ans.

Europā, ā, vel Eūropē, ēs, f. Europa. SYN. Āgo-noris, Sīdonis. EP. Crēssā, Tyriā, raptā, ve-nūstā, formosa. PER. Āgēnore nātā. Cādmī sörör, PHR. Elüsam quam vēxit imagine tadrī Jūpiter, Nescis quam premeret, tergo considere tauri Ausa est. Quam taurus Creteis appulit öris. Tyria per undas vector Europa mitet (jamle. Sen. Fah. Figlea di Igenore, re di Tiro e d. Sdone, sorella di Cadmo, amata e rapita da Grove, avendo preso il sembiante d'un toro, fu portate in Cambia.

Eŭropă, æ, f. Europa, una delle quattro parti del mondo. EP. Dīvēs, potēns, fērtifis, doctā, Mā-vortīš, bēllīgērā, ticondā, disērtā, piā, PER. Terrarum dőmitrix. Mignörum genítrix En-ropa vírórum. Europæss oras. 9 Nec genítrix Europa tíbi ést, séd inhospita Syrtis. Oxid.

Eŭrotas, &, m. Finne di Sparta. EP. Amérius, Tānārčus, Spārtānus, laūtīger, ölfivifer. ¶ Aūdit Eūrotās, jūssitque ēdiscere laūtos. Virg.

Euris, i. m. Euro, vento d'oriente. SYN. Vulturnus. EP. Eōus, Nabatheus, Ripheus, aquosus, sævás, Æöliús extremás, stridens. PHR. Euras ăd Aŭrôram, Năbăthæăque regnă recessit. Aŭt ubi nāvigiis, violentior incidit Eurus. I Quos ănimosi Euri assidue franguntque, feruntque Virg. Vide Ventus.

Eŭryate, es, f. Euriale. Vide Gorgon.

Eūryštās, ī, m. Eurialo. EP. Fīdās, elīrās, pīās,

Trojanus, pulcher, amicus, generosus. Fraryalūs forma insignis, viridique jūventa. Virg.

Eŭvydicē, es, f. Euridice. EP. Decoră, formosă. Threieia, infelix, rapta. Redditaque Eurydice superas veniebat ad auras. Virg. Vide fab. apud Virg. 4 Georg.

Eūrypītis, ī, m. Euripilo. ¶ Sāspēnsi Eūrypilām scītātum örācūlā Phæbī. Virg.

Eŭrystheŭs, či, m. Euristeo, re di Micene, ch'espose a molti rischi la vita di Ercole per compiacere Giunone. SYN, Mycenæus. In nova fata decus, nöstrique Eurystheös hæc nunc. Val. Fl.

Eŭterpe, es, f. Euterpe, musa. EP. Doctă, sufivis, jūcūndă, grātă, ămœnă. ¶ Eūtērpē, cŏhřhēt, nēc

Pölymniă (asclep.) Hor.

Evülgo, as avī, atūm, are. Svelare, divulgare. Act. acc. SYN. Explano, explico, aperio, vulgo, divülgo, sero, spärgo. J Evülgåre neläs mägni mysteria regis. Hor.

Eŭvinus, i, m. Ponto Eusino. I Frigida me cohi-

bent Euxīnī līttorā pontī. Ovid.

Eŭyŭs. Uno dei cognomi di Bacco. Vide Euliyus. Ex, prep. abl. Di, da, dal. SYN. De, e, abs. f Ex more imponens cognate vocabula rebus.

Exăcerbo, as, avî, atum, are. Inacerbire, inasprire. Act. acc. SYN. Acerbo, accendo, impello, incito, excito.

Evacesco, is, ere. Inacetire, inasprirsi a guisa di

aceto. Neut. Vide Acesco. Ēvācŭo, is, ŭī, ūtūm, črč. Aguzzare. SYN. Ăcŭo. Spiculaque exaciint rostris, aptantque la-

certos. Virg. Vide Acuo.

Ēvēguātus, a, um, particip. Agguagliato, spitnato. 1 Exequatăque sant creperi certamină bēllī. Lucr.

Exæquo, as, avi, atum, are. Ridurre le cose al ginsto, uquagliare Act, acc. SYN. Æquo, ădāquo. S Exæquamus avis tametsi bella quierunt. Lucr.

Exestňo, as, aví, atúm, are, n. Gorgogliare, 11bollire. SYN, Ardčo, flagro, æstňo. J Improperātā rēfērt, ēt mēns ēxæstňāt īrā. Virg.

Exágito, äs, åvi, ätūm, ārĕ. Insultare, far insulti, aquietare. Act. acc. ¶ Die quā Tisiphönē quibus exăgitâre colubris. Juv. Vide Agito. Exăggero, as, avî, atum, are. Actrescere, aumen-

ture, aggrandire, Act. acc. SYN, Aŭgčo, aggero,

accumulo, congero, acervo.

Examen, înis, n. Sciame, quantità di pevchie che abitano insieme. SYN, Agmen, globus, EP, Densum, varium, fugax. PHR. Smyrnæas fugiunt ēxāminā tāxēs. Prīmā novā dūcūnt ēxāminā rēgēs. 1 At cum incēptă volānt, cœloque examină lūdant. Virg.

Ēvāmino, ās, āvi, ātūm, ārč. Disaminare, esamiuave. Act. acc. SYA, Pondero, perpendo, expāndo, dīseŭtio, exquiro, considero. J Dieām, sî potero, male verum examinat omnis. Hor.

Lvangčis, is, in. l., č, n. Senza sangue, esangue. SYN. Mortuus, exanimus, exanimis. Corpora débentár mæstis éxangujá bústis. Ovid.

Ēxāvdēo, ēs, sī, sūm, ētě, n. Ardere grandemente, essere infiammato fuor di misura. SYN. Exardesco Ynardesco, ardeo, flagro. Ilion exarsit, tötümque abscessit in ignes. Virg.

Exarco, es, iii, ere, n. Diccuir secco. SYN. Arco, árêsco, exárêsco, marcesco, tabésco, marceo.

Exăro, ās, āvī, ātūm, ārč. Cavar fuori arando, arare. Act. acc. SYN. Aro, colo, sulco. Exarat æquoreas bīgīs īnsanus arenas. Virg.

Ēxāspēvo, ās, āvī, ātūm, ārē. Incrudelire, far crudele. Act. acc. SYN. Aspero, exacuo, acerbo, ēllerē. Vēntorum rabies motis exasperat undīs. Ovid.

Exanctoro, as, avī, atum, are. Cassare, annultare. Act. acc. SYN. Abdico. J Atque Mägī-strātūs exauctorāre vetustos. Mant.

Ēxaūdio, īs, īvī, ītūm, īrē. Esaudire. Act. acc. SYN. Aūdio, ānnio. PER. Prēcāntī benīgnās aŭres præbeo. Oranti annio. Votis adsum. Vota secundo. Preces facili aure accipio. Exaudi, sī dīgnā prēcor, quæque īpsa furentī. Stat.

Exauditius, å, um, particip. Esaudito, chi ha ot-tenuto. ¶ Rīdēbīt monitor non exaudītus, ut

īllě. Hor.

Excaco, as, avi, atum, are. Abbacinare, accecare, cavare gli occhi. Act. acc. SYN. Caco. Tres ōh confectum scelus excecavit amicos. Juv. Vide Cæco.

Excalceatus, vel excalcius, a, um. Scalzo. 9 Excalceatus îre coegit ad conam (scaz.). Mart. Qui măluīssēt confovēri excalcius (jamb.) S. Paul.

Excăvo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Zappūre, cavarc. Act. acc. SYN. Căvo, födio. ¶ Ārtĕ nŏva, ūt quærāt lătītāns tēctum, ēxcāvăt āntră. Hor.

Excedo, is, cessi, cessum, ere, n. Eccedere, partirsi, andarsene. SYN. Abeo, sugio, recedo, discēdo, evolo. Omuřbůs idem animus scělerata ēxcēdere terrā. Virg.

Excedo, is, cessi, cessum, ere. Superare, sopravanzare. Act. acc. SYN. Supero. \ Excessitque fidem meritorum summa tuorum. Ovid.

Ēxcēttēus, ēntis, adject. Eccellente. J Tēmpĕrăt excellens hūmānă periculă virtus. Mant.

Excello, is, ii, celsum, ere. Eccedere, soprastare, sopravanzare. Neut. dat. pers. SYN. Præcello, præsto, superemineo, supero, exsupero. PHR. Gradiens supereminet omnes. Hac alias inter căpăt extălit ürbes. J Ömnibăs örnātām völüisti excellere rebas. Lucr.

Excetsus, a, um. Eccelso, alto, sopreminente. SYN. Altus, ardius, celsus. 9 Divus ab excelsa prospectet Julius æde. Ovid.

Excetră, æ, f. Idra, serpente di acqua. SYN. Hÿdră. I liec dextră lernam tetră mactata excetra (jamb.) Abīte, date locum excetra, īgnī

cervici (scaz.).

Excidium, ii, n. Eccidio, strage, uceisione, rovina. SYN. Exitium, ruma, vastitas. EP. Trīste, mæstum, flebile, nefandum, miserabile, dirum. ăcerbum, crudele, immite, immeritum, commūně, fūmāns, höstīlě, savūm. cruentūm, horrendum, lamentabile. PHR. Sătis ună superque Vīdīmus excidia. Hie pētit excidiis ūrbem. Dejecturum arees Italum, exitioque daturum. Ferrum achant în me excidiumque meorum. Per eversæ fumantia Trojæ Exeidia. 9 Septima post Trojæ excidium jam vertitur æstas. Virg.

Eveido, is, di, ere, n. Cadere, cascare. SYN. Cado, procumbo, concido, labor, elabor, collabor. Excidit, aut in aquas tenucs dilapsus abibit.

Excido, is, cidi, cisum. ere. Fendere. Act. acc. SVN. Aceido, absci lo, concido. Rupibus exeidant scēnis decora, alta fataris. Virg.

Eveico. es, īvi, citum, ere. Chiamare. Act. acc. SYN. Exero, evoco, creo, voco. I Mærin, sæpe animās imīs exerre sepulchris. Virg.

Excipio, is, cepi, ceptum, ere. Eccettuare, accogliere, raccogliere. Act. acc. SYN. Dēmo. Mē vălět excepto, vasti quoque rector Olympi. Ovid.

Excisus, a, um, particip. Tronco, tagliato. Abněgăt excîsa vîtam producere Troja. Virg.

Exeito, ās, āvī, ātūm, ārē. Commovere, movere. Act. acc. SYN. Accendo, coneito, hortor, exhortor, commoveo, exstimulo, vel suscito. Let Păter Ænæās, et avunculus excitet Hector. Virg.

Excîto, as, avî, atum, are. Chiamar fuori. § Excītēt Tyriūs lătebrosīs collibus ather. Sil.

Excitus, å, um, particip. Svegliato. J Nec fruitur somno vigilantibus excita euris. Ovid.

Exeitus, a, um, particip. Incitato, chiamato. ¶ Rūpta quies, stratisque excită juventus. Lucr.

Exclamo, as, avī, atum, are, n. Sclamare, schiamazzare. SYN. Clāmo, acclāmo, conclāmo, vocileror. PHR. Exterritus amens Conclamat. Dum voces jāctāt īnānes. Socīī māgno clāmore sequantur. Cam clamore ruit magno. Tu miser exclamas, ūt Stentora vīncere possīs. Jnv.

Exeludo, is, sī, sūm, ĕrĕ. Escludere, rigettare. Act. acc. SYN. Arceo, ējīcio, expello, pello, propēllo. Astra fugate precor, totoque excludite

cœlō. Stat.

Excogito, ās, āvī, atūm, ārē. Immaginarsi. Act. acc. SYN. Adīnvēnio, confingo, fingo, měditor, möliör. Excogitavit homo sagax, et astūtus (scazon.) Mart.

Excolo, is, ui, cultum, ere. Coltivare. Act. acc. PHR. Colo. Inventas aut qui vitam excoluere

për artës. Virg.

Excoquo, is, xī, etum. ere. Cuocere. Act. acc. SYN. Coquo. J His animadversis terram multo ante

memento Excoquere. Virg.

Excorio, as, avi, atum, are. Levar la scorza, scorticare. Act. acc. PER. Viscera nudo. Pellem costis diripio. Ossă pelle spolio, exuo. Pellem össībūs adimo, ēripio, detraho, extraho. PHR. Clāmantī cutis est summos direpta per artus. Nēc quīcquām nīsī vūlnūs ērāt.

Excors, cordis, adject. Pazzo, sciocco. SYN. Vecors, amens, stultus, stolidus. I Tunc insanus ěrīs, si acceperis, an magis excors. Hor,

Excrementum, î, n. Feccia, escremento. Excremeută mănus, lăqueum, nodosque nocentes.

Exerucio, as, avi, atum. are. Tormentare, affliqgere. Act. acc. SYN. Crucio, ango, vexo, torqueo, conficio. I Excrucias multis pariter mo

tēquĕ dĭēbŭs. Hor.

Excăbiæ, arum, f. plur. Sentinella, guardia. SYN. Cūstodia, cūstodes, vigiles. EP. Vigiles, insomnēs, fidēlēs, fidē, impāvidē, sollieitē, intēntæ, álternæ, ármátæ. PHR. Vígílum excű-bíis óbsidére pörtás. J Centum árás pösüít, vígílemque sácrávérát ignem, Excűbiás Divum ātērnās. Virg. Ēxeйbītov, öris, m. Svegliatore. ¶ Ēxeйbītārquĕ

dĭēm cantū prādīxērāt āles. Virg.

Excăbo, ās, cubăt, cubătum, are, n. Vegghiare. SYN. Vigilo. PHR. Omnîs per muros legio sortīta pērielum Excubat, exercetque vices.

Fidusque ad limină custos Ponitur. Ante domum tumidæ moderator cærulus undæ Excuhăt. Stat.

Excudo, is, cudi, cusum, ere. Battere, stampare, comare. Act. acc. SYN. Cado, procado, vel excutio, elicio. S Excudent alii spirantia mollĭŭs æră, Virg.

Excuso, as, avi, atum, aro. Discolpare, scusare, scolpare. At mens excusat caros ita candor

ămicos. Ovid.

Excătio, is, cussi, cussum, ere. Gettare a terra con violenza. Act. ace. SYN. Dētūrbo, ēxtūrbo, expello. Agitare. Concutio, quatio, quasso, ăgito. ¶ Excussa est ăvidi dentibus agna lupi (pent.). Ovid.

Evecror, aris, atis, ari. Esecrare, detestare, maledire. Depon. acc. SYN. Abominor, horreo, detestor. Et terram altricem sævi execramur

Ulyssis. Virg.

Evēcrābijis, is, m. f., e, n. Abbominevole, esecrabile, detestabile. SYN. Abominandis, dētēstābilis, detestandus, execrandus. Infamis magus, et lücri execrabilis auctor. Mant.

Exedo, is, vel exes, di, sum, et stum, ere. vel ēssě. Mangiare, pigliar cibo. Act. acc. SYN. Edo, rodo, corrodo, absumo. PHR. Febris jactātos exedīt artus. Exedīsse nefandīs Urbem odiis. Exedit puerile decus, manesque subīvit. Stat.

Ēxēmptūm. ī, n. Esempio. SYN. Exēmplar, imago. EP. Imitabile, ūtile, nobile, certum. PHR. Nobiliora tenent animos exempla pudicos. Utile proposnit nobis exemplar Ulvssem. Exemplo quodcumque malo committitur ipsi. Juv.

Exemplar, aris, n. Esemplare, esempio. SYN. Exemplum, imago. I Non laudem merui, vos

exemplariă gracă. Hor. Exentero, as, avî, atum, are. Sventrare, sviscerare. Victimăt, et stricto păvidos exenterat ense.

Exeo, is, ivi, itum, ire, n. Uscire, andare, venir fuori. SYN. Ērūmpo, excedo, abeo, abscedo, dīscēdo, ēgrēdior. PER. Grēssam, vel gradum ēffero. PHR. Effündīt sese portis accensa juventus, Mane ruant portis. Mane offerre pedem? Exiit ad colum ramis felicibus, arbos. Virg.

Exequie, arum, f. plur. Esequie, pompa di mortorio. SYN. Fūnera, inferiæ, jūsta. EP. Tristes, fancbres, fanestæ, lagubres, mæstæ, piæ, miserandæ. PER. Funebris pompa. Exequialis honos. Fünereus ritus, honor. PHR. Reliquias dīvīnīque ossă părentis Condidimus terra, mœstāsque sacrāvimus aras. Funera trīstia dūcont. Absenti férăt înférias, décoretque sepulcro. Donă rogo, tristesque rependant Exequias. J At piùs exequiis Encas rite solutis. Virg.

Exequiatis. is, m. f., e, n. f. Di funerale. SYN. Fünereis, sepüleralis. f. Carmina jam möriens

cănit exequialiă Crenus. Ovid.

Lxequor, eris, ūtus, equi. Adempire. eseguire. Depon. acc. SYN. Absolvo, linio, conficio, perficio, compleo. I Jussa tamen Divnin exequitar, classemque revisit. Virg.

Lverceo, es, vi, Itum, ere. Escreitare. Act. acc. SYN. Ago, tracto. Tormentare. Vexo, fătigo. Onam seit nterque libens censebo exerceat ärtem. Hor.

Exercitatus, a, um, particip. Esercitato, travagliato. Exercitatus aut petit Syrtes Noto (jamb.) Hor.

Ēxērcitus, us, m. Esercito. SYN. Acies, agmen, cătervă, cohors, globus, legio, manus, manipulus, phalanx, tūrma, tūrba, castra. PHR. Campo stětít agměn aperto. Fervet cristatis exercitus undique turmis. Constitit inde ingens exercitus ordine certo. Ruit variis exercitus armis. Equitumque exercitus omnis abibat. J Jamque omnis campis exercitus îbăt ăpērtīs. Virg.

Exero, is, ŭi, ertum, ere. Tirar fuori. Act. ace. SYN. Educo, is, promo. PHR. Primus ab Oceano căpăt exerit Atlantae. J Agmină, conflato, sayās, ergāstulā ferro, Exeruere manas. Lucr.

Exesus, a, um, partic. Mangiato, roso. \ Exesa înveniet scabră răbigine pilă, Virg.

Exharedo, as, avi, atum, are. Diseredare. Exharēdāvīt tē, Philomūso, patēr (pent.). Mart.

Exhālo, ās, āyī, ātūm, ārĕ. Esalare, dar fuori. Act. acc. SYN. Exspîro, hālo, spīro, dīllūndo, ēffūndo, ēmīlto. Fontě sonāt, sævāmque exhalat opāca mephitim. Virg.

Exhaurio, îs, hausî, haustum, îre. Tirar fuori, attingere. Act. acc. SYN. Ebibo, haurio, exsicco, ēvācuo. Vāstāvītque viās, exhausīt cīvibus

ürbēm. Lucr.

Exhibeo, es, ŭi, itum, ere. Rappresentare, rassegnare. Act. acc. SYN. Promo, expromo, pătěfăcio, monstro, edo, profero, explico, ostendo, expono. Exhibuit nulla sydera clara die (pent.). Ovid.

Exhibitus, a, um, particip. Mostrato. Præstitit ēxhĭbĭtūs tōtā tĭbĭ Cæsăr ărēnā. Mart.

Exhilaro, as, avi, atum, are. Raccivare, rallegrare. Act. acc. SYN. Dēlēcto, oblēcto, recreo, hilaro. Exhilarent īpsos gaūdia nostra Deos (pent.). Mart.

Exhortor, aris, atus, ari. Esortare. Depon. acc. SYN. Hortor, adhortor, excito, accendo, acno, îneito, încendo. J Erigor, et trepidos cives exhortor in hostes. Ovid.

Ēxīgo, ĭs, ēgī, āctūm, ĕrĕ. Richiedere, domandare con istanza. Act. acc. SYN. Posco, exposco, postulo, expeto, rogo, peto, ellagito. Cacciar fuori, scacciare. Expello, ejicio. Lixigit, et mestām dīctīs aggrēssā sörörēm. Virg.

Ēxīgins, a, am. Piccolo. SYN. Pārvus, exīlis, tenăis, modicus. Major în exiguo reguabat

corpore virtus. Štát.

Ēxilio, is, ii, vel ŭi, itūm, īrē. Saltare, uscir fuori. Neut. SYN. Sălio, prosilio, erumpo, desilio. Exiliît, junctasque manus pavefacta remisit. Ovid.

Exītis, is, m. f., č, n. Sottile. SYN. Exiguis, graeilis, tenuis, subtilis. In latere exiles digiti

pro crūribus harent. Ovid.

Ēatītām, tī, n. Bando, esiho. EP. Misērāndām, trīstē. flēbilē, māstūm, infēlīx, misērām, pidendam, infanstum, netandam, iniquum. PER. Exilium păti. PHR, Longă tibi exilia, et văstum maris aquor arandum. Diversa exilia, ēt dīversās quaerere terrās. Collecta exilio půběs. Fugiat frepidi comes exilii. J Exilioque domos et daleia limina mutant. Virg.

LAIMINA, A, um. Degno, esimio. SYN. Egregins, præstáns, excellens, insignis, præclai ús, nöbilis. Quatuor eximios præstanti corpore tauros. Virg

Eximo, is, ēmī, ēmptūm, ěrě. Cavar fuori, eccettuare. Act. acc. Eripio, tollo, adimo, aufero. Nalla dies unquam memori vos eximet evo. Virg.

Ēxīn, adv. Dappoi. SYN. Ēxīndē, deīn, deīndē, hīne, indě. I Exin Görgöněis Alecto infectă

věněnīs. Virg.

Existimo, as, avī, atūm, are. Stimare, giudicare, pensare. Act. acc. SYN. Censeo, judico, arbitror, credo, puto, reor, sentio. I Non male consumptas öräns exīstimät hörās. Hor.

Existo, is, iti, ere, n. Essere. SYN. Exto, evado, sum, vel prodeo, appareo. J Quod si nemo extat, qui vicerit alitis arma. Prop.

Ēxītiābilis, is, m. f., ĕ, n. Ruinoso. SYN. Ēxitiālis, ēxitiosus. Dūmque manū tentas trahere exi-

tjabile telum. Ovid.

Ēxitiūm, ii, n. Rovina, desolazione. SYN. Dāmnūm, clādēs, strāgēs, pēstīs. EP. Crūdēlē, ātrox, fūnestum, magnum, luctuosum, miserandum, inelūctābile, inaudītum, nefandum. PER. Exitium ferre, mittere, immittere. PHR. Idem amor, exitĭūm ēst pēcorī, pēcorīsque magīstro. § Imminet ēxitio vir conjugis, illa mariti. Ovid.

Ēxītus, ūs, m. Uscita, fine. Exitus hie vitæ superest mihi; vos, quibus arma. Prop.

Ēxodium, ii, n. Intermezzo nella commedia. ¶ Exŏdřám cům pěrsonæ pállěntis hiátům. Juv. Exotesco, is, evi, etum, escere. Invecchiare, andare

in disuso. I Quum nullo sacer exolescet avo. Stat.

Exonero, as, avi, atum, are. Alleggerire, sgravare. Act, acc. SYN. Levo. PER. Onus, vel poudus ābjicio, dēpono, dējicio, excutio, eximo. Possumus împositis căput exonerare tenebris. Ovid.

Exopto, as, avī, atum, are. Bramare, desiderare, appetire. Act. acc. SYN. Opto, cupio, expeto,

peropto, aveo, desidero. Exorabitis, is, m. f., e, n. Ch'esaudisce. Et jam sī

pēccēs, Děus exorabilis ille est. Prop. Exorandus, a, um, particip. Che deve placarsi pregando. Exorandă cănis triă sont latrantiă collă. Prop.

Exordior, īris, orsas, īrī. Cominciare, dar principio. Depon. acc. SYN. Ordior, aggredior, ingredior,

aŭspicor, incipio, inchoo.

Exordina, ii, n. Cominciamento, principio. SYN. Ēxorsus, prīncipium. EP. Blandum, breve, aptum, conveniens. J Angustat clypeo, propriæque exordia laudis. Stat.

Exorior, eris, vel īris, ortus, īrī. Sorgere, levarsi su, nascere. Depon. SYN. Örför, näscör. J Exőriare aliquis nostris ex ossibus ultor. Virg.

Exoro, as, avī, atum, are. Pregare, impetrare. Lanificas nulli fas exorare puellas. Mart. Exōsus, a, um. Che odia, abborre. SYN. Perosus.

¶ Non adeo hās exosa manus victoria fūgit. Virg.

Expando, is, di, sum, eve. Dilatare, allargare, ampliare. Act. acc. SYN. Aperio, pando, expono, ēxplico.

Expătior, aris, atus, ari. Passeggiare, spaziare. Depon. SYN. Öbəmbülo, spättör. J Expättiantür equi, nüllöque inhibente per auras. Ovid.

Expăveo, es, vi, ere, vel expăvesco, is, ere. Smar-rirsi, temere. Neut. acc. SYN. Metño, timeo, păveo. S Expavit famam, nec tarde credidit, îbăt. Stat.

Expēcto, ās, āvī, ātūm, ārč. Ispettare, sperare. Act. acc. SYN. Spēro, vel măneo, stō, cûnctŏr, mörör, hæreo. PHR. Quæ tantæ tenuere moræ, quibus Hector ab oris Expectate, venis? Expectată seges vanis elusit aristis. Expecta dum mājor honos, dam firmius ævam. Stat.

Expedio, is, ivi, itum, ire. Bisognare, spedire. Act. acc. SYN. Solvo, exsolvo, libero, eximo.

Expeditus, a. um. Sciolto, spedito. SYN. Liber, immūnīs, ēxpērs. ¶ Termīnūm cūrīs văgŏr ēxpēdītus (sapph.). Hor.

Expello, is, puli, pulsum, ere. Seacciare, diseacciare. Act. acc. SYN. Pello, propello, abigo, ēxīgo, ējīcīo, ēxtrūdo, ārceo. J Nātūram ēxpēllās fūrcā, tăměn ūsquě rěcūrrit. Hor.

Expendo, is, di, sum, ere. Pesare, misurare. Act. acc. SYN. Examino, perpendo, pondero. J Expendunt belli, et numerat favor anxius annos. Sil.

Expergeracius, a, am. Desto, svegliato. SYN. Expērrēctūs, vīgil. J Consequitūr lētho, nēc quis-

quam expergitus extat. Lucr.

Expergiscor, eris, perrectus, gisci. Soegliavsi, destarsi. Depon. SYN. Excitor. PER. Excutior somno. Excutio somnum. Corripio ex somno corpus. Ex somno me colligo. PHR. Ignavusque meo defluxit corpore somnus Et si me fugit ömnis inertia somni. J Üt teipsüm serves, nön ëxpërgiscëris atqui. Hor.

Experientia, &, f. Esperienza, conoscimento per pratica. EP. Löngű , cērtű , vērű , mágīstrű , áptű , döctű , indűstríű , ingéniősű. J. Me párát , hac īllī placet experientia verī. Ovid.

Experimentum, î. n. Prova, sperimento. ¶ Ét ex-perimentum căpe (jamb.). Prud. Experior, îris, expertus, îri. Arrischiare, provare.

Depon. ace. SYN. Exploro, tento. PHR. Hominem experiri multă paupertas docet. Sentiat, et tandem experiatur in armis. § Experiere hodře, nůmquid půlcherrimă dictă. Juv.

Expeto, is, ivi, itum, ere. Desiderare, appetive. Act. acc. SYN. Cupio, ardeo, ardesco, exopto, aveo. Expetitur conjux toto nitidissimă saltu. Ovid. Expetitus, a, fim, particip. Desiderato. J Et ex-

pětītī conjugis valtum excipit (jamb.). Sen. Expito, as, avi, atom, are. Rubare. Act. acc. SYN. Dīripio, prædor, populor. I Expilatque genis

ŏeŭlos, făcĭt īrā vălentem. Ovid.

Expio, as, avi, atum, are. Purgare, netture. Act. acc. SYN. Expūrgo, pūrgo, ēluo, dēleo. Infamī digito, et lūstrālibus ante salīvis Expiat. Pers.

Expîro, as, avî, atum, are, n. Respirare. SYN. Anhēlo, rēspīro. Movire, spirare. Morior, občo. Lucis adhuc medio, solaque in nocte per umbrās Ēxpīrăt. Stat.

Explano, as, avi, atam, are. Spicgare, manifestare, dichiarare, spianare, uguagliare. Act. acc. SYN. Explico, expono, aperio, ostendo, expedio, enuměro, complano, exæquo.

Expleo, es, evi, etum, ere. Compire. Act. acc. SYN. Împleo, compleo, perago, perfeco. J Quod si fatales jam nunc explevimus annos. Tibul.

Explētňs, ä, ūm. Sazialo, compiuto. SYN. Plēnňs, vel contentňs, sătřatňs, sătřatňs. § Nām simál explētās dapibās, vinoque sepāltās. Virg.

Explicitus, a, um, particip. Dichiarato. \ Versibus explicitum est omne duohus opus (pent.). Mart. Exptico, as, avī, atum, vel nī, itum, are. Spiegare

Act. acc. SYN. Explano, aperio, pando, evolvo, expono, expromo, expedio, enumero. PHR. Quis funera fando Explicet? Rem ordine pando. J Quis cladem illius noctis, quis funcra fando Explicet?

Explodo, is, si, sum, ere. Cacciare, fare scoppio. SYN. Exsibilo. J Quin etiam gallum noctem

explodentibus alis. Lucr.

Explorator, oris, m. Spiatore, che spia. \ Explorātores sī stāgnā Licinia restent. Stat.

Exptoro, ās, āvī, ātūm, ārē. Spiare, richiedere, do-mandare. Act. ace. SYN. Scrūtor, vēstīgo, īnvēstīgo, pērlēgo, lūstro, rīmor. S Explorāre lăbor, mihi jūssa căpēssere fas est. Virg.

Explosus, a, um, particip. Cacciato fuori con istrepito. Contemptis aliis explosa arbuscula dixit.

Hor.

Expotio, is, ivi, itum, ire. Ripulire, lisciare, forhere, nettare. Act. acc. SYN. Polio, perpolio, ēxcolo, ēxorno, orno, colo. J Rēs, cultus, artes, mores magis expolit īpsos. Lucr.

Expono, is, posui, positum, ere. Esporre, spiegare. Act. acc. SYN. Objicio, objecto. Esplicare. Explico, pando. Solvitur, atque viros mediis ex-

ponit in undis. Virg.

Exposco, is, poposci, ere. Domandare con istanza. Act. acc. SYN. Posco, peto, reposco, flagito, ētllāgito, quæro, ēxigo. I Sēd votīs, precibūsque jubent exposcere pacem. Virg.

Expositus, a, um. Esposto. SYN. Objectus, obvius. Hīc expostus ego: īmmoto deducimur orbe. Stat. Expostuto, as, avī, atum, are. Domandar con istanza, lamentarsi. SYN. Queror, conqueror, vel postulo.

Exprimo, is, pressi, pressum, ere. Esprimere, manifestare. Act. acc. SYN. Elicio, expromo, depromo, promo, emitto. Spiegare. Explico, eloquor. Hasce igitur vocës pënitus cum corpore nostro Exprimimus. Lucr.

Exprobro, ās, āvī, ātūm, ārč. Rinfacciare. Act. acc. SYN. Objecto, objicio, oppono. PitR. Falsīs ne perge querelis Incusare tuos. Fet aliqua îngrâtô měritum exprôbiaie voluptas. Ovid.

Exprômo, is, prômpsī, prômptūm, črė. Trar fuori, produrre. Act. acc. SYN. Rěfěro, prôfěro, explico, expono, promo. Compellare virum, et

mæstas expromere voces. Virg. Expûguo, as, avî, atûm, are. Espugnare, vincer per forza. Act. acc. SYN. Debello, supero, viuco, ēdomo, domo. Aut Lapithas Marti, aut vetěrem Călydona Dianæ, Expognare dedi. Stat.

Expungo, is, xī, ctum, ĕrĕ. Cancellare. Act. acc. SYN. Aboleo, deleo, oblitero, tollo.

Expuo, vel exspuo, is, ui, ūtūm, ŭere. Sputar fuori. Éxpuere ex animo rationem, sed magis acri. Lucr.

Exquitia, arum, f. plur. Monte ch'e in Roma, ora santa Maria maggiore. EP. Gelida, trīgida, ăquôsē. PHR. Excobias úbi rex Romanus agebắt. Qui none I squilias nomina collis habet pent.).

Laquiro, is, quisivi, quisitum, eie. Cercare, inrestigare. Act. ace. SYN. Quaro, pērguīro, ex-ploro, înquīro, vēstīgo, scrūtor. J. Alstibus in mědřis ûmbrôsam exquireré vállem. Virg.

Exquisitus, a, um. Esquis te, eletto, ottimo. SYN Eximius, egregius, prastans, excellens, prasclarus. Let Basilum videre ducem, nova furta për aquor Exquisită fugăt. Lucr.

Exsciudo, is, scidi, scissim, ere. Tagliare, fendere. Act. acc. SYN. Excido, delco, everto, dirño.

Exspătior, aris, atus, ari. Passeggiare, spaziare. SYN. Spătior, deambulo, erro. Expătiată ruunt per apertos flumina campos. Ovid.

Exspotio, as, avi, atam, are. Spogliare, denudare. Act. ace. SYN. Spolio, nudo, denudo, exuo,

dëvelo.

Exstimuto, as, avi, atam, are. Incitare, stimolare. Act. acc. SYN. Stímulo, pungo, excito, incito, coneito, sollicito. I His solita est dictis exetimulare virum (pent.). Ovid.

Exsuscito, as, avī, atum, are. Suscitare, resuscitare. Act. acc. SYN. Sūseito, ēxcito, īncito, moveo,

commovéo.

Extă, őrüm, n. plur. Interiora, viscere, budellame. SYN. Visceră, îliă, întestină, PHR. Lâncibus et pāndīs fūmāntĭā rēddīmūs ēxtā. Lūbrīcā consŭlīt ēxtā. ¶ Pīnguĭāque īn vērūbūs tērrēbīmūs ēxtā colurnis. Virg.

Extabesco, is, ui, escere, n. Morcirsi, infettarsi. SYN. Tābeo, tābesco, mārceo, mārcesco. PER.

Tābě ēxědör, pěrědör, cönficiör.

Extemplo, adv. Subito, incontanente. SYN. Confestim, subito, continuo, protinus. S Extitit in digitos extemplo arrectus uterque. Virg.

Extemporalis, is, m. f., e, n. Cosa fatta all'improcesso. Extemporalis factus est meus Rhetor

scaz.). Mart.

Extendo, is, di, sum, vel tum, ere. Dilungare, discostarsi, allontanarsi. Act. acc. SYN. Pando, diffundo, protendo, porrigo, exporrigo, prorogo, produco, profero, protralio, promoveo. \ Æternum nostros luctus extendit in avum. Ovid.

Extenuo, as, avī, atum, are. Assottigliare, far sottile. Act. acc. SYN. Tenuo, attenuo, minuo, imminuo, deprimo. Ponit et extenuat magnorum facta Deorum. Ovid.

Exter, a, um. Forestiere, d'altra patria. SYN. Externus, extraneus. Invidia est, et non fas extěră quartre regnă. Virg. Exterior, oris, m. f., ŭs, n. Esteriore, estrinseco.

Tū comes exterior, si postulet, ire recuses. Ĭlor.

Extermino, as, avi, atum, are. Esterminare, quastare, distruygere. Act. acc. SYN. Ejício, expello. ¶ Tē Paūlūs hīne ēxtērmīnāt (jamb.). Prud.

Exterritus, a, um, particip. Spaventato, impaurito. SYN. Conterritus, territus. PHR. Subitis exterrītus ambrīs. J. Constitit Ænēās, strepītamque exterritus hausit. Virg.

Externs, a, um. Estranco, straniero, forestiero. SYN. Externis, extraneus. J Invidía est, et non fas extera quærere regna. Virg.

Extimeo, es, ni, ere, vel extimesco, is, ere. Temere, aver paura, Act. acc. SYN. Timčo. J Non čquidem extimai Dănăum quod ductor, et Arcas. Virg.

Exstimato, as, avi, atum, are. Stimolare. Act. acc. SYN. Stimulo concito, commovéo, excito. Exstinulant docto languentia membra tu mültü. Stat.

Extunus, a, am. Esteriore, ultimo. § I xtima mēmbrőrům cîrcům cásúră tamétsî. Luc.

Lxtincius, a, um, particip. Distrutto, estinto. 9 Extinctum Nymphæ crudeli fum re Diphnim. Virg. Extinguo, is, xi, ctum, ere. I tinguere, riduire

al mente, spegnere. Act. acc. SYN. Restinguo.

PHR. Lēnis älīt flāmmās, grandior aura necat. Gelidis restinguere fontibus ignes. Magnaque sühdüctö stīpite flamma petit. Sed meliöre fide paülatim extinguitur ignis. Ovid.

EXTIRPO

Extirpo, ās, āvī, ātūm, ārē. Stirpare, sterpare, svellere. Act. acc. SYN. Āvēllo, ēvēllo, ērňo, ēsfodio. S Extîrpā mihi crēde pilos de corpore

tölö. Mart.

Extôlio, is, extuli, elatum, ere. Alzare, levare, porre in alto. Act. acc. SYN. Ellero, erigo, tollo, attollo. PIIR. Immensam extollere molēm. Arboribūs tēxtīs, cœloque êdūcĕrĕ cērtānt. Östendit dextram insurgens Entellus, et alte Extulit. Interdum torvos extollit ad æthera vültüs. Övid.

Extorqueo, es, torsi, tortum, ere. Strappare, svellere. Act. acc. SYN. Răpio, aufero, eripio.

Extră, præp. acc. Fuora, fuori, ¶ Quāmvīs nīl ēxtrā nǔmĕrūm fēcīssĕ, mŏdūmquĕ. Hor.

Extraho, is, xī, ctūm, ere. Estrarre. Act. acc. SYN. Dīstrāho, āvērto, ābdūco, ābstrāho, ēripio. Tirare. Elicio, expromo. I Extrahit, et longo consumit gaudiă voto. Stat.

Extraneus, a, um. Straniere, straniero, forestiero. SYN. Exterus, externus. § Tollet pedes indo-

mĭtă strātō (jamb.). Petr.

Extrārins, a, ūm. Forestiere. SYN. Exterus, extrāneus, externus. I Post extraria lūx oculos pērtērgčt, ĕt ãēr. Lucr.

Extrēmus. a, ūm. Ultimo, estremo. SYN. Ūltīmus, postrēmus. J Hie labor extremus, longarum

hæc mētā vīārūm. Virg.

Extrīco, ās, āvī, ātūm, āre. Disviluppare, distrigare. Act. acc. SYN. Solvo, libero, expedio, explico. Mērcēdēs aūt nūmmos unde extricat amaros.

Extriusecus, a, um. Esteriore. Sive aliunde

extrînsecus aer. Luc.

Extrînsecus, adverb. Esteriormente, di fuori. \ Nec lŭdĭtāntĭā rēm cēssānt ēxtrīnsēcŭs ūllām.Lucr.

Extrado, is, sī, sum, ere. Cacciar fuori. Act. acc. SYN. Dētrūdo, dētūrbo, pēllo, expello, ejicio. Laudat vēnālēs qui vult extrudere mērces.Hor.

Extruo, is, xī, ctūm, ere. Edificare, fabbricare. Act. acc. SYN. Construo, ædilico, molior. | Extrŭĭs: heū rēgnī rērūmque oblīte tňārūm.Virg.

Extubero, as, avī, atum, are. Gonfiarsi. Neut. SYN. Tumeo, întumesco. Plumboque cervix verběráta extůběrět (jamb.). Prud.

Extundo, is, usum, erc. Sforzare, cavar per forza. Cum labor extuderit fastidia, siccus, inanis.

Exübero, ās, āvī, ātūm, āre. Soprabbondare, sopravauzare. Neut. SYN. Abundo. At sī luxŭria foliorum exuberat umbra. Virg.

Exudo, as, avī, atūm, are. Sudare, mandar fuori il sudore. Neut. | Excoquitur vitinm, atque exadat inūtilis hūmor. Virg.

Exugo, is, uxi, uctum, ere. Scacciare. Act. acc.

SYN. Sūgo, ēxhaŭrio, exprimo.

Ēxňi, ňlis, m. Esiliato, bandito, esule. SYN. Ējēcius, expulsus, profugus. EP. Mæstus, tristis, miser, flēbīlīs, vāgūs, vāgābūndūs, ērrābūndūs, āuxīŭs, īncognitus, sollicitus, languidus. PHR. Vägus, exil in orbe Errabīt toto, patriis ējēctus ab öris. Ignötä pör öppidä tristés Exvil ägit casüs. Īgnotā constitit ēxāl laŭmo. Exal inops erres, ălfenăque limină lustres. Mant.

Ēvnīleero, ās, āvī, ātūm, āre. Impiagare. Act. acc. SYN. Vūlněro, lædo, vel aspěro, acerbo.

Exulo, as, avi, atum, are. Esser bandito. Neut. PER. Patriam fugio. Patriis expellor ab oris. Patria fugio. Excedo patria. Exilio domos, et dulcia limina linquo. Profugus erro. Pellor ējīcior, fugor patriā. PHR. Per externas vagus exulat oras. Exulat, et toto quærit in orbe fugam. Abīt, longēquē ignotis exulat oris. \ Exulät ignötis Tydeus Germanus in öris. Virg.

Exulto, as, avi, atum, are. Saltare, gongolare, giubilare. SYN. Sălio, salto, exilio. § Exultantque æstű látřces. Fűrřt întűs áquæ vis. Virg.

Exhibitatus, a, um, particip. Chi urla. J Dum stupet Idais exululāta jugīs (pent.). Ovid.

Exulino, as, avī, atum, are, n. Urlare, mandar fuora urli. SYN. ŬIŭlo. PHR. Exululāt lupus īnsidiātus ovīlī. Nēc puduīt scīssīs ēxululāre comīs. Exululāt, frustrāque loqui conātus ab īpsō. Ovid.

Exundo, as, avi, atum, are, n. Riboccare, traboccare. SYN. Etlluo, exeo. PHR. Amnis abundans ēxit. Aggeribūs rūptīs cām spūmeus āmnis Exīt, et oppositās evīncit gurgite moles. Super aggere tutas Excurrit ripas. Ignotos aperit sihi

gūrgitė campos.

Exuo, is, ui, utum, ere. Dispogliare, spogliare. Act. acc. SYN. Nūdo, spolio, expolio. PER. Vēstēm dētrāho, ēxtrāho. Ārtūs ēximo, lībero, vel exsolvo vēstě. Ex hůměris rejicio amictům. Exuit implicitum tenebris humentibus orbem. Stat.

Ēxŭpēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Superare, vincere, sopravanzare. Act. acc. SYN. Supero, vinco, ēxcēdo. J Vīrtūte exuperas, tanto me impen-

siŭs æquum est. Virg. Exūro, is, ūssī, ūstūm, ere. Abbruciare, consumare col fuoco. Act. acc. SYN. Ūro, combūro, cremo. Quippe vetor fatis. Pallasne exurere clāssēm. Virg.

Exūtus, a, um, particip. Dispogliato, spogliato. SYN. Nūdātus, spoliatus. | Exutusque puer

pēnnīs lābēntībus, ātquī. Mart.

Exăvia, arum, f. plur. Spoglie. SYN. Spolia, præda. EP. Dulces, hostiles, dites, opimæ, cruenta, superba, opulenta, ampla, varia. PHR. Ex höstě exuvias referre, rapere, eripěrě. Důlces exůvíæ, dům fata Děusque sinebant. Mīles et exuviis victor gaudebat opimis. Exnvias referant deleto ex hoste cruentas. Quī redīt exuviās indūtus Achillis. Ilæc arma ēxňvĭāsquĕ vĭrī tŭä quērcňs hăbēbĭt. Virg.

Ezechias, æ, m. Ezechia, re di Giuda. 9 Hic bonus Ezechias meruit ter quinque per annos. Prud. Ezechiel, elis, m. Ezechiele, profeta. J Ezechiel

sīdūs dīvēs, cuī grātĭā vērhī. Tert.

Făbă, æ, f. Fava. EP. Novella, tenera, pălastris, pāllĭdā, vērsĭcŏlŏr, pīctā. ∫ Ēt pāllēns ſābă cūm rúbēntē lārdō (phal.). Mart.

Fābēlia, æ, f. Novelletta, favoletta. SYN. Fābula. EP. Pűérīlis, ánīlis, növá, vülgāris, trītá, inānis, făcetă, lătens, arcană, fictă, mendax, occultă,

nötīssīmā. Hie placet, hae quoniam vulgāris

fābula non ēst. Ovid.

l'aber, fabrī, m. Fabbro. SYN. Artifex, opifex, fabricator. EP. Aurarius, ferrarius, industrius, robūstus, perītus, expertus, dūrus, fortis. PHR. Et docta ferram duxerat arte faber. I Cam făber încertus scamnum făceretne Priapum.

Făbius ii, m. Fabio. PHR. Ună dies Făbios ad bellum miscrat omnes. Ad bellum missos perdĭdĭt ūnă dĭēs. J Qnō fēssūm răpĭtīs Făbĭī? Tū māximňs īlle es. Virg. Hist. Dittatore romano, che colla sua prudenza vinse Annibale.

l'abrica, &, f. Fabbrica, edifizio, EP. Fervida, fervens, operosa. 9 Denique ut în făbrica, sī

prāva est rēgula prīma. Lucr.

Fabricator, oris, m. Fabbricatore, che fabbrica. SYN. Artifex, faber, structor, extructor, opifex. ! Et Měnělaus, et îpse dolî fabricator Epeus.

Virg. Vide Artifex.

Fabricius, ii, m. Fabrizio. EP. Fortis, inclitus, pārcus. PHR. Contemptor opum. Pārvo contentus, opes et munera regum Spernebat (Pyrrhi nempe Epirotarum regis). J Pārvoque potentem Fabricium vel te sulco, Serrane, serentem. Virg.

Fabrico, as, avī, atum, are, vel Fabricor, aris, ātus, ārī. Fabbricare, edificare. Act. et depon. acc. SYN. Mālĭŏr, cūdo, excūdo, constrŭo, condo. Quī fūnēstā novo fabrīcāvērāt ærā dolorī.

Claud.

Fabrīlis, is, m. f., e, n. Da fabbro. Promittunt medici, tractant fabrilia fabri. Hor.

Fābutā, æ, f. Novella, favora. SYN. Fāhēles. figmentam, commentam. EP. Mendax, fieta, inānis, gārrūlā, vānā, ānīlis, sölērs, ingeniosā, lēpīdā, vūlgārīs, PHR. Hēc fuit in toto notissimă făbălă eœlo. Aures împlebit fabălă nullă meas. Fabuta deludīt faciles. 9 Et nova, nec trīstīs pēr cunctās fābuli conās. Juv.

Fābŭiŏr, ārīs, ātūs, ārī. Novellare, raccontar novelle. Depon. SYN, Cöllöquör. ¶ Cūm fābŭlāmūr, mīllībūs dĕcēm dīxīt (scaz.). Mart.

l'abitosiis, ă, um. Favoloso, falso. SYN. Fictitius, commentitius, vanus, inanis. 9 Caūcasum, vel quæ löcă făbălosăs (sapph.). Îlor.

Făcesso, is, essî, sum, vel îvî, îtum, ere. Andar a farc. Act. acc. I Haud mora, continuo matris

præcepta facessit. Virg.

Păcetia, arum, f. plur. Facezie, burle. SYN. Festīvītās, jocī, lepores, sales. EP. Aptæ, mordaces, îmmodica. Disertus puer, et facetiarum (phal.). .Cat.

Făcetns, ă, am. Di lelli motti, faceto. SYN. Lepidus, jocosus, festivus. Et cuique est etas,

ită quemque făcetăs ădoptăt. Hor.

Făcies, ei, f. Favcia, viso, volto. SYN. Frons, os, temporă, vultus. EP. Egregiă, formosă, îngenua, candida, nobilis, decens, serena, honesta, līberālis, elegāns, insignis, rārā, præstāns, virgínea, pulchra, juvenilis, conspicua, amorua, věnůstě, tůrpřs, půděndě, pallřdě, tětrá, děformis, ignobilis, indecora, anilis, senilis, rugosă, trux, horridă, înformis, diră, torvă, mæsta, inamena. inamabilis, terribilis, minax, trăcălentă, sordidă. PHR. Verte omnes tête în făcies. Făciem mutatus, et oră Căpido. Vertitur extempto facies et mentis et oris. Ovid. Făciie, adv. Facilmente, agevolmente. 9 Ingenio făcile conciliante placent (pent.). Ovid.

Facilis, is, m. f., e, n. Facile, agevole. SYN. Tractābilis, mītis, lenis, mollis. ŠĒt fāciles motūs mēns generosā capit (pent.). Ovid.

Facinus, oris, n. Misfatto, peccato, scelleratezza. SYN. Flagitium, crimen, nefas, scelus, malum, commissum. EP. Laudābile, spēctātum, celebrātūm, conspicuum, honestum, generosum, spēctābile, egregium, praedārum, forte, mīrabile, memorandum, triste, dirum, immite, impřům, něfándům, řnaůdítům, tětrům, trůx, ěflerum, cruentum, obscenum, pudendum, execrandum, detestabile, indignum, fædum, grave. PHR. Făcinus ignotum, ellerum, inusitatum, făcere quod populi horreant, Tenebrisque fă-cinus obrust tetrum novis. I Triste părat făcinus, tăcităque exastuat îra. Ovid.

Făcio, făcis, feci, factum, făcere. Fare, esequire. SYN. Ago, perago, ellicio, conficio, perficio. Sī rēctē fācies, hīc mūrus ahenens esto. Hor. Făcătă, &, f. Facella. 9 Quid făcălâm præfers

Phileros, qua nil opus nobis. Val.

Făcôntâs, âtīs, t. Facoltà, potenza, possibilità, li-cenza. SYN. Cöpĭă, pötestâs, vīs. EP. Āmplă, īrrītā. J Cūjūs Ārīstēō quŏnĭam ēst ōblātā lācūltās. Virg. Fācūltātēs, ūm, f. plur. Facoltà, avere. SYN. Bŏnă,

commodă, res, opes, divitia, fortuna.

Fācundia, &, f. Facondia, eloquenza. J Qna sit enīm cultī facundia sensimus oris. Ovid.

Facundus, a, um. Facondo, eloquente. SYN. Előquens, disertus. PER. Dicendi peritus. Előquio Nestora vincens. PHR. Et facunda facit pēctörā laūdīs amor. 5 Orā sono, nec abest facundīs grātīa dīctīs. Ovid.

Fæx, vel fex, eeis, et fæcula, æ, f. Feccia, posatura. J Urat recrementum fecis (jamb.). Prud. Pervellunt stomachum siser, alee, fæcula Coa;

qui vale So'sa. Hor.

Fagus, i, f. Jaggio. EP. Glandifera, patula, spatřosá, úmbrosá, pátěns, ramosa, frondosá, éx-tensá. PHR. Pátůlæ rčeňbanssúb těgmině fagi. Tantum înter densas, umbrosă căcumină

fagös. Virg. Fălarică, ā., f. Dardo. ¶ Sēd māgnūm strīdēns contortă fălarică vēnīt, Fūlminis āctă mödo.

Virg. Vide Jaculum.

Fateifer, a, um. Che ha falce. 9 Nam si faleiferi defendere templa Tonantis. Mart.

Fālco, onis, m. Falcone. EP. Rāptor, vorāx, ferus, răpidus, cruentus, răpax, avidus. Intuitus völuerem liquidum secat aera falco. Mant.

Făternăs, î, m. Falerno. J Quid te, Tüccă, jüvât větălo miscere Făterno? Mart. Expl. Pacse nell'Italia, che produce una sorte di vino eccellente, chiamato Falerno.

Fătisci, örum, m. plur. Popoli di Toscana in Italia. EP. Pingnes, mqui. J Hie Fescenninas, aeres, mquosque Faliscos. Virg.

Fānācia, &, f. Fallacia, inganno, falsità. SYN. Astus, astūtia, calliditas, dolus, fraus, insidias. EP. Occultă, tectă, mălignă, îngeniosă, diră, cantă, hostilis, învisă, lătens, îniquă, tăcită, scělestă, scělerată, PER. Confictă dolo mendāciā tūrpī, Fāllācēs dölī. J Vētum ühi nūllā fugam reperit fallacia, victus. Vorg.

Fattaciter, adverb. Fallacemente, falsamente. SYN

Dölöse, ästüte, callide. J Quaque vacant anima,

fallaciter omnia transit. Ovid.

Fāllāx, ācīs, adject. Fallace, falso, manchevole. SVN. Fālsūs, dölösūs, mēndāx, sūbdölūs, vānūs, pēllāx. PER. Dölīs īnstrūctūs. Ārtē dölösā īnstrūctūs. Dölōs vērsārē pērītūs. Vīr fīetō pēctŏrē. PHR. Pērplēxum ĭtēr ōmnē rēvolvīt Fāllācīs sīlvæ. Fāllācībūs Aūstrīs. Ēt cælī tötīcs dēcēptūs fraūdē sērēnī. ¶ Nēc fraūs te īneolūmēm fāllācī pērfērēt ānnō. Virg.

Fāno, řs, főfellī, falsūm, ěrč. Ingannare, deludere.
Act. acc. SYN. Dēcēpřo, dēlūdo, lūdo, īllūdo,
PER. Dölös vērsārē, nēctěrč. Fraūdēs intēxřeč.
Āstū căpěrč. Fictă vērbă dărč. Īnsĭdřās mědřtārī. Dölis cāptārč. Āstū cīrcūmulárč. Fraūdēm
īnvölvěrč vērbīs. PHR. Ānīmūm dēlūdīt Āpōllo.
Fālsīs lūdīt ĭmāgĭnībūs. Fīctā vātēm förmīdīnč
fāllīt. Sĭmūlātā mēntē löcūtūs. PHR. Mūlās
mălūs sĭmūlāns, vānā spē lūsǐt ămāntēm. ¶ Fāllērčt īndēprēnsūs, čt īrrčmčābīlīs ērrör. Virg.

Fālsō, adverb. Falsamente, a torto. SYN. Fālsē.
¶ Īnvīdīa ēst, fālsō plūrīmā vūlgūs āmāt (pent.).

Tibul.

Fālsūs, ă, ūm. Falsificato, falso, bugiardo, contraffatto. SYN. Fīctūs, fīctītīŭs, commentītĭŭs.

¶ Fālsā sūb proditione Pelāsgī. Virg.

Fāmā, ō, f. Fāma, onore, credīto. SYN. Dēcūs, gloriā, nomēn, honor, laūs. EP. Clārā, celebrīs, egrēgīā, īnelytā, ātlēruā, māxīmā, pērennīs, sūblīmīs, splēndīdā, mēmor, sŭpērstēs, pērpettā, longā, īngēns, vīctūrā, polēns, prāclārā, conspīcūā, merītā, īncolūmīs, sīncērā, īncūlpātā, īntēmērātā, īnviolābilis, īncorrūptā, vīvāx, constāms stāhīlīs. PER. Fāmā prāconīā. Īlūstrē nomēn. Cēlebrīs gloriā. PilR. Vitām, fāmāmquē tičerī Īncolūmēm. Ēt mēmorēm famām quī bēnē fēcīt hābēt. Nostēr honos īnfrāctāvē cēdāt fāmā loco. Splendīdāque ā docto fāmā rēfūlgēt āvo. Īncēndītque ānīmām daāvē vēnientis āmorē. Oblītī fāmā melīforīs āmānēs. Fāmā mūltīs mēmorātūs in orīs. \$ Ēxtēmplo Lybīā māgnās īt fāmā pēr ūrbēs. Ving.

Fānā, æ, f. Divulgamento, notizia sparsa. SYN. Mūrmūr, rāmör, sērmo. EP. Pēnnātā, võlītāns, völāns, völuerīs, īncērtā, vāgā, töqnāx, gārrūlā, mēndāx. aūdāx, īncrēdībilīs, ōhscārā, dūbīā, pērnīx, īnstābīlīs, īncōnstāns, prāmūncīā, tūrbīdā, āncēps, nūnciā. PER. Fāmā mūrmūrā. Deā gārrūlā. Nūnciā rērūm. PHR. Pāvīdām völītāns pēnnātā pēr ūrbēm. Nūnciā fāmā rūtt. Fāmā völāt tāntī prāmūnciā lūctūs. Vānā quöque ād vērōs āccēssīt fāmā tīmōrēs. Aūcūpŏrīnfēlīx īncērtābīm mūrmūrā famā. Īncēdībībī rērūm fāma occūpāt aūrās. Concūssām hācchātūs fāmā pēr ūrbēm. ¶ Fāmā, mālūm, quō

non altud velocius ullum.

Fāmă ēst. Corre fama. SYN. Dīcunt, pērhibēnt, ājūnt, fērtur, fērunt, fāma volāt. Audierīs, ēt

fama fuit; sed carmina tantum. Virg.

Fămēticus, ă, um. Affamato, fametico. PER. Făme confectus, victus. Răbidā lurensingluvie. Quem dīră lumes premit, vevăt, conficit, ûrgel, lătigăt, cruciat. ¶ Nocte boves macri, lassoque lamelică collo. Juv.

Fămēs, îs, f. Fame, gran voglia. SVN. Ēsňriēs, vel gůlă, înglůvíčs. EP. Împröbă, dîră, mălčsuādă, mălčsānă, însānă, pāllídă, împătřéns, quěrůlă, clāmōsă, înōps, jējūnā, vígil, pērvigil, īnsomnis, īrrēquiētā, rābidā, āvidā, vorāx, trīstis, ācērbā, molēstā. PER. Ācērbā, vel īmprobā vēntris rābiēs. Jējūniā vēntris. Ēdēndī rābiēs, ārdor. Ēdēndī īnsātīātūs āmor. PHR. Fūrit ārdor ēdēndī. Dīrā fāmēs, īmplācātæquē vigēbāt Flāmmā gilā. Suādēt vēsānā fāmēs. Inextinctā conficiārē fāmē. Collēctā fātīgāt čdēndī, Ēx longō rābiēs. ¶ Ēt mētūs, ēt mālēsuādā fāmēs, ēt tūrpīs ēgēstās. Virg.

Fămitiă, æ, f. Casato, famiglia. SYN. Gens, genus.
¶ Păter fămiliæ verus est Quirinalis (scaz.).

Mart.

Fămitiaris, is, m. f., ĕ, n. Confidente, amico intimo, interno. ¶ Ĕgō pār fămitiaris, ēx hāc fămitiă (jamh.). Plant.

Fāmōsŭs, ă, ūm. Famoso, di gran fama. SYN. Cĕlĕbĕr. ¶ Fāmōsīquĕ lŭpō cööpērtö vērsĭbŭs āt-

qui. Hor.

Fămălāris, is, m. f., e, n. Appartenente a servizio. SYN. Fămălăs, servilis. § Si Romam întrarît fămălâriă donă dătūrum. Ovid.

Fămătâtăs, ūs, m. Servitù. SYN. Sērvitūs. sērvitinm. ¶ Ö sörs ăcerba, ēt dūră, fămălâtūs gră-

vis (jamb.). Sen.

Fămŭtör, āris, ātūs, ārī. Servire. Depon. dat. SYN. Sērvio. ¶ Quō tibi jūcūndō fāmŭlārēt sērvă

lăbore. Catul.

Fămătiks, î, m. Screitore, servo, familiare. SYN. Minīstēr, sērvūs, pūĕr. EP. Fidēlīs, fīdūs, prōmptūs, cēlēr, sāgāx, sōlērs. PHR. Fămūlūmquē minūs, prēclārāquē tūrbā Nōbiliūm. J Vos, fāmūlī, quē dīcam, animīs ādvērtite vēstrīs. Virg.

Fānātieus, ă, um. Fanatico, furioso. Aut fānā-

tiens errör, et īrācunda Diāna. Hor.

Fānōm, ī, n. Fano. EP. Sacrūm, pröfānūm, āntīquūm, celebrē, āmönūm. PHR. Ūrbs celebrīs dicātā dīvæ Förtūnæ. Māgnificūm sörti āttöllīt in ætherā templūm.

Fānūm, ī, n. Tempio, edificio sacro, PHR. Sūspēnsā sācrīs īnsīgnīā fānīs. ¶ Sānetā tūētūr Fānā lācūs, sīmūlācrāquē Dīvūm. Lucr. Vide

Ædes, templum.

Fār, fārrīs, n. Farro. SYN. Frūmēntūm, Cĕrĕs, trītīcūm, fārrā, ădŏr, frūgēs. EP. Flāvūm, lætīssīmūm, pūrūm, lēctūm, nĭtĭdūm, mātūrūm. aūrĕūm, fœcūndūm.

Fārcīmēn, ĭnĭs, n. Salsiceia. ¶ Fārcīmēn ănĭmōs mīl]ĭēs sŭbīt mēntēm (seaz.). Gaz.

Fărină, æ. f. Farina. EP. Triticeă. ¶ Dūrum ŏlŭs ēt pöpúli cribrō dēcūssă fărină. Pers.

Fārrāgo, ĭnĭs, f. Mescolanza, mescolamento. EP. Crāssā, dēnsā, vārĭā. ¶ Tūm dēmūm crāssā mā-

gnum farragine corpus. Virg.

Fās, n. indecl. Lecito, onesto. SYN. Licitūm, ā-quūm, jūstūm. jūs. pār. PHR. Fās īllī līminā dīvūm Tāngčrē. Ubi fās vērsūm ātquē nēfās tōt bēllā pēr örbēm. Sī mihi fās aūdītā lŏquī. Fās ömnē ābrūmpīt. § Fās črīt, ēt nostrī mēntē călērē Dēī (pent.). Mart.

Fāseřá, æ. Fascia. SYN. Fāseřölä. EP. Pēndůlă, těnňřs, möllřs, grácřířs, pēndēns, löngå, brěvřs, flexřířs. ¶ Mūtātūs Pölčmön? pönäs īnsīgnřä

mörbī Fāseiŏlās. Hor.

Fāseřeřítůs, 7, m. Mazzetto, fastellino, fascetto. SYN. Fāseřs. § Fāseřeřílům pörtěs librörum, üt růsticůs āgnům. Hor. Fāseřno, ās. āvī, ātům, ārč. Annnaliare. Act. acc. Nescio quis teneros oculas mihi fascinat ägnös. Virg.

Fascinum, i, n. Fascino, incantamento. 9 Bos confēctus erāt mācie, quāsi fāseina pāssus. Mant.

Făsētňs, vel Phásētás, ī, m. Burchiello. EP. Frá-gřířs, pictůs, fictřířs. § Sēdārīt plácídá vělă lăsēlus aqua (pent.). Prop.

Fastidio, is, ivi, itum, ire. Aver a noia, a fastidio. Act. acc. SYN. Abhorreo, aversor, refugio, āspērnor, contemno, despicio. J Fastidīre lacus, ēt rīvos aūsus apērtos. Hor.

Fāstīdiosns, a, um. Fastidioso, importuno, tedioso. f Fästīdřosa, trīstis ægrīmonia jamb.). Hor.

Fāstīdiūm, ii, n. Fastidio, noja, tedio, rincrescimento. SYN. Fastus, tadium, contemptus, nausea. EP. Grave, molestam, indignam, iniquam, ingrātum, superbum, difficile, morosum. longum, languidum. PHR. Os hebes est, positaque movent fastīdia mēnsa: Et queror invisi cum věnít hôră cibi. Non tăměn exăcuet torpens săpor îlle pălatum: Stabit et în stomacho pondus inerte diu.

Fāstīgiām , ĭī , n. Sommità , cima. § Cūjūs čbūr nitidum fastīgia summa tegebat. Ovid.

Fastosus, a, um. Orgoglioso, altero, superbo. Ad nocturnă jăces fastosæ limină mœchæ. Mart. Fāstus, ūs, m. Orgoglio, alterezza, grandigia. SYN. Superbia, ambitio. EP. Vanus, turgidus, inauis, īnvīsus, īnsānus, vēcors, ventosus, mālesanus, Impotens, Impatiens, Imperiosus. J Fastus inest

pūlchrīs, sēquitūrque supērbia formām. Ovid. Fātālis, is, m. f. . ē, n. Fatale, destinato. SYN. Dēstinātus, dēcrētus, cērtus, vel fūnēstus. 9 Quīn ēt fātālēs mūrōrum āttollere moles. Virg.

Fātālītēr, adverb. Fatalmente, per fato. ¶ Trões ět Hēctoreā prīmūs fatālītēr hāstā. Ovid.

Făteor, eris, fassus, eri. Confessare. Depon. acc. SYN. Confiteor. PHR. Subigitque fateri. Nec caūsām fāssus amoris. Ipse fatebatur, sed reddere posse negabat. Virg.

Faticinus, a, um. Chi da la buona ventura, indovino. SYN. Fätidicus. Fätieinasque ferunt

sortes, quantumque recordor. Ovid.

Fătidicăs, ă, ūm. Chi dice la ventura. SYN. Vătes. · Fatidieæ Mantus, et Tüsci filius amnis, Virg. Fālifer, fera, um. Mortifero, che apporta morte. SYN. Fātālis, lēthifer. mortifer, lēthālis. J. Fā-

tiferumque ensem loricam ex are rigentem.

Virg.

Fătigo, as, avi, atum, are. Fatigare, travagliare, affliggere. Act. acc. SYN. Lasso, frango. PER. Vires frango, debilito. Tædia pario. PHR. Quæ măre nunc, terrasque metu, culumque lătigăt. Undique collecti cocunt, Martemque fatigant. Öllî rêndgiê nöctêmqnê diemquê fitîgant. Têrgă fătigamus hasta. J Quadrupedemque citum ferrātā cālce fătīgăt. Virg.

Fătigor, āris, ātus, ārī. Esser fatigato. Pass. PHR. Pătîgatas übi Dadalus exiit alas, Jamque fătīgātīs hūmērō sub útroque lacertīs. § Jāmque l'atigatum tellus Ætnæa tenebat. Ovid.

Fătisco, is, črě, n. Languire, svenire, indebolirsi. SYN. Längueo, fatigor, cado, succumbo, vel děhīsco. ¶ Invidia est, spērābo tamēn, nec vēta fătīscēnt. Aus.

Fātām, î, n. Fato, destino. EP. Inexorabile, Inelūctābile, inevitābile, insancribile inexujerābile, immotum, tenax, stabile, invictum, indomitam, iniquam, sinistram, savam, immite, dubium, dīrum, rapāx, mināx, invidum, implācābīlē. PER. Fātālīs lēx, ōrdo. Fātōrum atērnus ordo. Immotæ cælī lēgēs. Ætērnu sēries fatorum. Occulti miranda potentia fati. Æterna Deum decreta. Trium decreta sororum (idest Parcarum, ex fabula). PHR. Fātā immötä mänent. Fatis ägitatur iniquis. Sunt qui sidereis tribuant hae omnia fatis. Atque mětůs omněs, ět inexorabilě fatům. Vírg.

Fătuus, ă, um. Scempiato, sciocco. SYN. Vēcors, āmēns, īnsānus, dēmēns, stolidus, stupidus. Jīd

quod verbosīs dīcītur, ēt fātuīs (pent.). Catul. Fāvēntā, ē., f. Faenza. EP. Bēllicosā, Mārtīā, fortīs, anumosā, fērox. PER. (Ex Scaligero). Pārs māgna Italia dūro dīserīmine rērum. Clara

Făventino milite sceptră căpit.

Făvčo, ēs. fāvī, fañtūm, ērē. Favoreggiare, favo-rire. Nent. dat. SYN. Allo, aŭxiliör, āspīro, secundo, annuo, adjuvo, juvo, adsum. PHR. Quisquis es, o faveas, nostrisque laboribus adsis. Aspīrāt primo Fortūna laborī. Sīs bonus, o felixque tuis. Animis, linguisque favete. 9 Quisquis ades, sacris, oro, favete meis (pent. . Ovid.

Făvīliă, æ, f. Favilla. SYN. Cinis, vel scintillă. EP. Atră, cână, ârdens, fumâns, tepidă, flâmmāns, crepitāns, fervens, rūtilā, īgneā, tremula, mobilis, rapida, levis, volitans, volans. PHR. Atram în nîmbo volitare lavillam. Tada et commistam Vülcanus ad astra favillam. Virg.

Faŭnī, örūm. Fauni, Dei delle campagne, dei monti e delle selve. ¶ Fērtĕ sĭmūl Faūnīquĕ pĕdēm, Dryadesque puella. Virg.

Făvonins, ii, m. Faconio, zefiro. ¶ Ūtque siib ādvēntūm spīrāntīs lēne favonī. Ovid.

Făvor, ōris, m. Favore, grazia. SYN. Grātia, stădrum, auxilium. EP. Beingnus, comis, lenis, serenus, secundus, lætus, optatus, blandus, PHR. Fünestüs mültis populis dirüsque favor, qui, cum flatu vēla secundo ratis implevit, vēxitque procul, languidis idem Deserit alto, savoque mari. In ducis eximium conspiravere făvorem. Claud.

Făvăs, î, m. Favo, fiale. EP. Flavăs, dulcis, pūrus, grātus, prēssus, Hyblaus, Cecropius, rorans, nectareus, melleus, mellitus, ambrosins, odorus, Actaus, Atticus, Ilymettins. PHR. Dūlcibns aut certant que melimēla favis. Ilyblais vox mista favis. Expressis mella liquata făvīs, 5 Mēllā fāvīs, īllī tīlīw, ātque überrīmă pīnus. Virg.

Faux, faucis, sing., seu fauces, ium, plur. Parte superiore della gola. Angūstæque ferunt fau-

ces, aditusque maligni. Virg.

Faustus, a, um. Fausto, fortunato, prospero, felice. SYN. Beatus, felix, fortunatus, prosper, dexter, secundus. PHR. Quo tua te virtus vocat, i pede faŭstō. Faŭstō ōmine lætŭs. 9 Ōmine non faŭstō fēmină, virque meo (pent.). Ovid.

Fautur, oris, m. Fantore, favoleggiatore. SYN. Defensor, amicus, adjutor, custos, protector. EP. Studiosas, stabilis, constans. I autor utroque tuum laudabit pollice ludum. Hor.

Pās, făcis, f. Face, fiaccola, lumiera. SYN. Fā-nālē, lāmpās, tædā. EP. Āccēnsā, ārdēns, fla-grāns, flammāns, flammiferā, fumēā, fumidā, fulgins, ignea, corusca, nocturna. PHR.

Savasque videbis Collücere faces. Facibus pubes accingitur atris. Jamque faces et saxa

völänt, fűrör arma ministrat. Virg.

Febriciio, ās, āvī, ātūm, ārč. Aver la febbre. Neut. PER. Febribus cručior, vēxor, prēmor, ūror, āccendor, dīscrucior. Febre langueo, decumbo, lăboro. PHR. Ūrīt flagrans pracordia fēbrīs. Torrentūr febrībūs ārtūs. ¶ Febrīcītāntēm bāsiābit, ēt slēntēm (scaz.). Mart. Febrīculāsus, ă, ūm. Chi ha febbre.

nēsciŏ quod febriculosi (phal.). Cat. Febris, is, f. Febbre. EP. Torrida, ignea, ardens, āssīduš, lēntā, ārīdā, pēstīlēns, pēstīfērā, hōr-rīdā, furibundā, rābidā, īnsānā, ānhēlā, viŏlēnta, molēsta, vigil, acerba, aceta, pallida, sitibūnda, gravis, malīgna, occūlta, tremula, iners, frigidă. PER. Febris ardor, æstus, ignis. Länguör dīrīs ūrēns fervorībus artūs. Febrīlis æstus, ardor. Languidus ardor. PHR. Arida convellît flagrans præcordia febris. Anhelis febribus urī. Torrentur febribus artus. Quantos febris recidivă dolores Affert! Pugnăt et în toto corpore febris edax. Nec calida citius decēdūnt corpore febres. Febris violenta remittit. Dēcrēscunt febres. Dēferbuit arida febris. Febris ăcerbă recurrit, redit, accedit. Cum furit, ātque ārtūs dēpāscitur ārida fēbris. Virg.

Februa, æ, f. Dea degli antichi, che aveva presidenza a' parti. Ab antiquo Februo, idest purgo. Februa, orum, n. plur. Feste, sacrifici pei defunti. A februo, idest purgo. 9 Februa Romani dixere

ptāmina pātrēs. Ovid.

Februarius, ii, Febbraio. EP. Imbrifer, nivosus, brūmālis, brevis, gelidus, frīgidus. I Brūmāles jānus, februarius, atque december. Aus. Expl. Mese chiamato con questo nome da' sacrifici che s'offerivano a Giunone ed a Plutone.

Februus, a, um. Che appartiene ai sacrifici per li defunti. J Jūstitiæ ültrīcīs sācrūm Februoque Tonanti. Mant.

Fčeialis, is, m. Araldo. PHR. Belli, pācīsquě nūntins.

Fēcundus, ă, um. Vide Fœcundus.

Fēl, fēllis, n. Fiele, EP. Amārum, crassum, vīperěum, mordax, mälum, atrum, tristě. PHR. Arserat atro felle dolor. Tinctaque mordaci spiculă felle gerunt. Nigro undantiă, vel spumāntiă pēctoră felle. J Nullaque mīca salīs, nec ămārī fellis in illīs. Mart.

Fētieiter, adverb. Felicemente, prosperamente. SYN. Förtűnäte, faűste, béáte. PEK. Ömine felici. Aűspició faűstő. Bönis ávibűs. Ömine lætő, dextro. J Nam spīrāt trăgicum sătis, et feli-

citer audet. Hor.

Fēlis, is, m. Gatto, gatta. SYN. Ælūrūs. J Fēlē sŏrōr Phābī, nivēā Sātūrniā vāccā. Ovid.

Fēlīx , īcis , adiect. Venturoso , fortunato , felice. SYN. Běātůs, förtűnātůs, vel pröspěr, faŭstůs, secundus, dexter, f Felix, o nimium felix, si līttöră tāntūm. Virg.

Femen, inis, n. Coscia. Et teretes feminum gyros,

sūrāsque nitentes. Aus.

Fēmina, æ, f. Femmina. SYN. Mülier, EP. Callīdā, fāllāx, gārrūlā, mēndāx, mobilis, vāriābilis, mūtābilis, vāriā, vērsūtā, imbēllis, sūpērbā, īmpēriosā, īnconstāns, vāgā, īmpātiens, prodigă, ambitiosă, însidiosă, înstăbilis, candidă, vērāx, prūdēns, fortis, generosă, decoră,

honesta, amabilis, culta, casta, formosa, pulcra. PER. Imbēllīs sēxus. Fēmineum genus. Dēdīta blanditiis. PHR. Femina nec laqueis cepit iniquă săīs. Notamque fărens quid femină possit. Simulata gerit mente dolos. Varium, et mutābile semper Femina. Noctem operi addebāt. castum ūt sērvare cubīle Conjugis, ēt possēt parvos ēdūcere natos. J Ūna dolo Dīvam sī fēmīnā vīctā dŭōrum ēst. Virg.

Femur, oris, n. Parte fuori della coscia. SYN. Crūs, femen. EP. Hīrsūtūm, välidūm, forte, tumidūm, candens, niveūm, robūstūm, tenellūm, titubans, hirtum, firmum. S Et corpus quarent femorum, crurumque peduinque. Mart.

Fēnerātor, oris, m. Usurajo, che presta ad usura. Lūcripētā fænūs fenerātor postulāns (jamb.).

Plaut.

Fēnero, ās, āvī, ātūm, āre. Dar ad usura. Act. acc., vel feneror, aris, atus, ari, depon. acc. ¶ Hæc săpit, hæc ömnes fenerăt ûnă Deos

(pent.). Mart.

Fenestra, &, f. Finestra, apertura. EP. Alta, ăpērtă, pătēns, pătulă, angūstă, căvă, mārmŏrea, occlusa, vitrea. PHR. Lumen thalamis pārvā fenestra dabat. J Pērque cavas densī

tēla întorquere fenestras. Virg.

Fēnum, vel Fænum, i, n. Fieno. EP. Autumnāle, vērnāns, vīrīdē, grātūm, ārīdūm, ŏdōrūm, hērbosum, flavum, molle, rigens, rigidum, flavescēns. PER. Ārīdā grāmīnā. Stīpulīs crēscēns möllibus herba. PHR. Rigido strata încunăhula fæno. Sed tuta fono cursor ova portabăt (scaz.). Mart.

Fēnus, vel Fænus, oris, n. Usura. SYN. Ūsūra, quæstus, lucrām. EP. Avidam, ingens, grande, fæcundum, vorax, exitiale, avarum, cupidum, īnjūstūm, īmpiūm. Hinc ūsūra vorāx, avi-

dumque în tempore fænus. Lucr.

Fěră, æ, f. Fiera, bestia selvatica. SYN. Bestiă, brûtûm, bellůă. EP. Sÿlvestris, agrestis, văgă, sæva, hīrsūta, montivaga, errans, indomita, mināx, spūmāns, torva, rapida, rapax, vorax, răbidă, exitiosă, montană, erratică, metuendă, fremens, înterrită, împerterrită, horridă, timēndā, formīdābilis, furiosa. PHR. Fecas solitus terrere fugaces. Saltus ac lustra ferarum. Sylvaque montivagas occulit alta feras. Immanesque feræ latratibus acta. Fera densa venantūm septă corona Contra tela furit. Candidă pāx homines, trūx decet īra feras (pent.). Ovid.

Feralia, jum, n. plur. Funerali, pompe funebri. SYN. Exequiæ, inferiæ. PER. Ferales pompæ. Exequialia festa. Ilanc, quia juxta ferunt,

dīxērē fērālĭă lūcēm. Ovid.

Fērālis, is, m. f., e, n. Funesto, mortifero. SYN. Fūnēstňs, fūnēreňs, fūnebris, lūgubris, ēxē-quiālis. Jīntēxtūm lătēra, ēt fērālēs āntē cŭ-prēssēs. Virg.

Ferāx, ācis, adject. Fertile, fruttuoso, fecondo abbondante. SYN. Fērtilis, focundus. J Tērra fērāx Cereris, multoque ferācior uvis. Ovid.

Fercutum, i, n. Imbandigione, vivanda imbandita. SYN. Cībus, dăpēs, ēscă, epulæ. EP. Rēgāle, dulce, superbum, snave, opimum, fumans, lætum, magnificum. PHR. Lauta onerant gratis ferculă deliciis. Multăque de magna superëssënt fërcula cona. Hor.

Fěrē, adverb. Per poco, quasi. SYN. Fērmē, propě.

Mixtă fere duris utilis herbă rubis (pent.) Ovid. (Aliquando Fere, secunda correpta. Nam tēcum fere totus ero, quocumque recedam. Aus.

Ferendus, a, um. Che sara, o deve essere portato. Quidquid erit, superanda omnis fortuna fe-

rendo est. Virg.

Feretrius, ii, m. Giove. J Nunc Jovis incipiam causas aperire Feretri. Prop. Expl. Nome di Giove, al quale si portavano le spoglie degl'inimici.

Feretram, I, n. Bara, cataletto. SYN. Tumulus, sepulcrum, vel ferculum. EP. Nigrum, durum, miserum, fatale; funestum, funereum, lethale, trīstě, mæstům, flebile, lügubrě, aŭreum, argenteum, eburnum, gemmatum, decorum, ornātūm, splēndidūm, insigne: corporis exaviis plenum. Mölle feretrum. Arboreis texunt virgīs, ēt vīmīne querno. Virg.

Fēria, ārum, f. plur. Feria, festa. SYN. Fēstă. EP. Sölemnes, celebres, sacra, sacratæ. J Löngās ō ŭtīnām dūx bone fēriās (alcaic.). Hor.

Ferinus, ă, ûm. Ferino, bestiale, di bestia, di ficra. SYN. Belluinus. J Implentur veteris Bacchi pinguisque ferinæ. Virg.

Ferio, is, ivi, vel ii, ire: Ferire, percuotere con ferro. Act. acc. SYN. Verbero, percutio, cædo, tundo, vulnero, pulso. PHR. Repetītā suīs pērcūssīt pēctora pālmīs. Pēctora nunc fædāt pūgnīs, nūne ūnguibūs orā. Tūndīt mollīssimă pectoră palmis. Rigida ferit eminus hasta. Stridens Aquilone procella Velum adversa ferit. Hũc ădes, însanî feriant sine littoră fluctus. Virg.

Ferior, āris, ātus, ārī. Festeggiare, far festa. Depon. SYN. Cēsso, văco, ōtřŏr, quřesco. ¶ Mălě fěrřátōs Trōăs, ēt lætām Prĭămī chŏrēīs (sapph.). Hor.

Fěritās, ātis, f. Bestialità, ferità, fierezza. SYN. Bārbărtēs. J tīdem ŏcŭlī lūcent, ĕădēm fĕri-

tātīs īmāgo ēst. Ovid.

Fero, fers, tuli, latum, ferre. Portare. Act. acc. SYN. Gesto, tollo, veho, gero, porto, sūstineo, pērfero, dēfero. Soffrire, patire. Sallero, patior, tolero. Apporture. Affero. Guidare, condurre. Duco. I En erit ut liceat totum mihi ferre per örbēm. Virg.

Ferocia, & , f. Ferocia, ferocità. SYN. Ferocitas, feritas. PHR. Concitat indomitas violenta ferocia mentes. Ferocitatem gravibus exemplis

domăt. V. Andacia.

Ferocio, is, ivi, ire. Infellunire, incrudelire. ¶ Undique per campos Mars et Bellona ferocit. Mant.

Férüciter, adverb. Fieramente, crudelmente, eccessivamente. S Arguit, et vitio datur esse fero-

citer ansom. Mant.

Fēronja, æ, f. Dea de' Gentili. PHR. Němorům Dea, vel Dīvā. S Et viridī gaūdēns Fēronia lūco. Virg. Expl. et Fah. Dea che prestedeva a' boschi, detta Feronia dagli alberi, che si prescutavano, oppure dal tempio dedicatole in una città di questo nome, vicina al monte ora detto S. Silvestro, in Italia.

Ferox, ōcis, adiect. Feroce, fiero, bravo, terribile, coraggioso. SYN. Ferns, efferns, atrox, animosus, superbus. PHR. Non me tha fervida terrent Dicta ferox. Ponuntque ferocia corda. Fræna ferox spumantia mordet equus. Auiműsque férőx, pátřensque périeli. J Ö præstáns ănimi juvenis, quantum îpse feroci. Virg.

Ferraria. Ferrara. EP. Căpăx, māgnifică, nobilĭs , hūmĭdă , pĭscōsă. PER. Estēnsĭūm rēgĭā dücüm. Aggere münitä förli. PHR. Tümidi ēdomāt undās Pādī. Mārmoreās ædes, ēt celsā pălatia în altum Tollit, turrigeras ejectăt ad āthera moles. Undosis vicīna rainis Padī.

Fērrātās, ā, ūm. Guernito di ferro. ¶ Ūndīquĕ fērrātās jām tērgā sūstinēt ārbēs. Virg.

Fērrūginens, a, ūm. Ferrigno. § Et pinguem tiliam, et ferrügineos hyacinthos. Virg.

Ferrugo, inis, f. Ruggine del ferro. SYN. Ferri rūbīgo. EP. Obscūră, opācă, piceă, atră, pictă, pāllēns. ¶ Cūm căpăt öbscūrā nitidum ferrū-

gĭnĕ tēxit. Virg.

Ferrum, i, n. Ferro. EP. Adancum, acutum, rigidum, rigens, minax, metuendum, timendum, cruentum, stridens. PHR. Ut mea saugnineo lăniaret corporă ferro. Vitam crudeli abrumpërë fërro. f Fodit, ët ëxiguo maculavit san-

guine ferrum. Mant.

Fērtitis, is, m. f., e, n. Fruttifero, fecondo, fertile. SYN. Fæeundus, ferax, dives, abundans, opimus, pinguis, über, überrimus, ditissimus, felix. PER. Potens übere glebæ. Türgens nümeroso grāmīně. Sēmēn cum fænore reddens. Cereris, Bācchīque ferāx. Lætus, gravis, gravidus, vel largus multa fruge. Frequens herbis, et fertilis übere campus. PHR. Pinguis humus, dulcīque ūlīgiue læta. Nēc fertilis illa juvencis, Nec pěcori opportůná seges ager, nec commodă Bācchō. Lætior, ali nimium, në sit mihi fertilis illä. Virg.

Fertifitās, ātis, f. Fertilità, fecondità. SYN. Copiă, tæcündĭtās, fĕrācĭtās, ūbĕr, ūbērtās. EP. Ēxpēctātă, exoptātă, spērātă, înspērātă, lorgă, amplă, mūnifică, amenă, Cerealis, jūcundă. Inclyta tam dulci fertilitate Cydon (pent.).

Fervefacio, is, feci, factum, ere. Bollire. Act. acc. Fērvēlācīt māgnūm tūne sūbdītās īgnīs āhē-

nūm. Pāss.

Fērveo, es, fervi, et ferbui, ere, vel ere, ut a fervo, is. Ardere, fervere, bollire. Neut. SYN. Fērvēsco, ēffērvēsco, cānfērvēsco, æstňo, hūllĭo, ēbūllio, āccendor, inardesco, exulto, exilio. PHR. Fervet, et exultat, spumisque tumentřhůs albět. Fürit intůs aqua vis, Nec jam sē căpit undă, volat văpor ater ad auras. J Lividă materno fervent adipată veneno, Juv.

Fērvidas, a, am. Infervorato, fervido, fervente. SYN. Fērvēns, æstúāns, călidús, ārdēns, æstúðsús. Pūniečās Rubicon, tum fervida canduit astas.

Lucr.

Fěrňtă, æ, f. Sferza. EP. Dūră, învîsă, mināx, mětňěndá, hőrréndá. Fěrjúlæquě tristés, scéptrá Pædăgögörüm (scazon.). Mart.

Fervor, oris, m. Fervore, caldezza, EP. Ardens, āccēnsiis, exundans, fumans. I Tum primum

siccis äer fervoribus üstus. Ovid.

Ferns, a, um. Crudele, fiero, bestiale, terribile. SYN. Ferox, agrestis, rūstieus, indocilis, intrāctābilis. At quibus îngenium est immansuctumque, ferumque. Ovid.

Fēscēnnīnus, 3, um. Della città chiamata Fescen-uma: città della Toscana. Fescēnnīnu, 8, f. thic Fescenninas acies, aquosque Faliscos.

Virg.

tessies, a, um. Lasso, stanco, fiacco, straco. SYN.

Dēfēssus, fatīgātus, lāssus, fractus, languidus. Thēstylis, ēt rapido fēssis mēssorībus æstū.

Festino, as, avi, alum, are. Affrettare, sollecitare. Act. acc. SYN. Cělěro, acceléro, maturo, propěro, vělo, čvělo, advělo. PER. Gradum cělero, aceelero. Celerem gradum fero. Moras töllo, pēllo, rūmpo. Fŭgām mātārārē. PHR. Dīctō citiūs tumida āquŏrā plācāt. Āvŏlāt īllā noto citins, volucrīque săgīttā. ¶ Festīnāte virī, nām quæ tām sērā morātur. Virg.

Festinus, a, um. Sollecito, presto. SYN. Celer, vēlox, levis, volucer, citus, concitus, præceps, properus, rapidus. Vēste tegens, tibi quam

noctes festina diesque. Virg.

Fēstīvus, ă, ūm. Festivo, di festa. SYN. Lepidus, jocosus, hilaris, festus, latus. Festiva tractārē mānū, rāptosque per ārtūs. Sil.

Fēstīvē, adverb. Piacevolmente. SYN. Jŏcōsē, făcete. Festive credis te, Calliodore, jocari. Mart. Fēstūca, æ, f. Festuca, vamicello. J Non in fe-

stūcā līctor quām jāctāt tnēptūs. Pers. Fēstūm, ī, n. Festa, giorno solenne, festivo. EP. Solēmne, gentāle, annūūm, conjūgtāle, sanctūm, lætūm, celebre, celebrandum. PER. Festus, vel fēsta dies. Solemnis, vel sacra dies. Sölēmnis, vel sacrā lūx. Fēstā, fēstīvā lūx. Sölēmne sacrūm, fēstūm tēmpis. PHR. Fēstūm gěnřálě rěcůrrit. Rěcölünt sőlémniá festă. Sálve festă dies , toto venerabilis evo. J Forte Jovi Phebus festum solemne părabăt. Ovid.

Fĭběr, fibrī, m. Castoro. SYN. Cāstŏr. ¶ Ēnătăt īntēntō prædæ fĭběr āvĭŭs hōstĕ Sil.

Fībră, &, f. Barbuccia, fibra. EP. Tenuis, vitalis, spīrāns, tenera, arcana, PHR. Pellūcentes numerāre în pēctore fībrās. Trīstibas aut extis fībræ apparēre minaces. Cui pecudum fibræ, cœlī cuī sīdera pārent. Virg.

Fībŭiā, æ, f. Fibbia. EP. Aūrea, ebūrnea, argentea, ferrea, rasilis, curva, adunca, tenax. PHR. Lĭgăt aūrčă mōrsū fībŭlă, Fībŭlă cōccĭučām pērstringit čbūrněä vēstēm. Rāsilis hine summam mordebat fibula vēstēm. JAarea parpuream sub-

nēctīt fībijlā vēstēm. Virg

Ficedătă, #, f. Beccafico. EP. Cereă, viridis, dulcis, pingnis, nătâns, rostrată, raucă. ¶ Cereă qua pătulo lucet ficedulă lumbo. Mart. Boletum condire, îpsoque în jûre nătântes Mergere ficedălās. Juv.

Fīctitis, is, m. f., e, n. Di creta. SYN. Figlinus, coctilis, luteus. PHR. Pocula de facili composuntque lute. I fictilia antiquas primum sibi fēcit agrēstis. Tibul.

Fīctus, ă, um. Dissimulato, finto. SYN. Simulātus, fāllāx, mēndāx. J Ūltīmă quī cepīt, detrectāvitque furore Militiam ficto. Ovid.

Ficutuus, vel Ficulucus, a, um. Di fico. J Ölim truncus eram ficuluus, inutile liguum. Hor. Confestim viduată suis ficulneă succis. Sedul.

Fīcus, ī, vel ūs, f. Fico. EP. Cærŭlă, lactens, dēnsā, dūleis, nēctārēā, locundā, mollis, pinguis, viridis, virescens. PHR. Lactens harebat in ārböre ficus. Discutienda valent sterilis mala roboră fici. Juv.

Fideria, a., f. Vaso di terra, o di fango. EP. Lutěă, coctă, coctilis. J Respondet viridi non

coctă fideliă limo. Pers.

Fidelis, is, m. f., č, n. Fedele, leale. SYN. Fidis,

vērāx. PER, Fidē constans, Fidei tenāx, memor. Fide clarus, inclytus, conspicuus, illustris, spēctātus. Illæsā lidē spēctābilis, PHR. Oni pūrā novit amare fide. Cui stetit ad finem longă, tenăxque fides. Pactamque per aras Hand făcilis temerare fidem. Ille habuit tidāmque mānum, sociosque fideles. Ovid.

Pĭdēiter, adverb. Fedelmente, lealmente, con fedelta. J Nec retinent pătăle commissă fideliter

aŭres. Ovid.

Fidēs, čī, f. Fede, lealtà, credenza. EP. Inculpată, īntāctă, înconcūssă, întemerātă, pūră, întegră, vērā, constans, stabilis, incorrūpta, sincēra, sacră, īmmōbĭlĭs, tĕnāx, sŏcĭă, jŭgālĭs, cāstă, lēgĭtĭmă, mărītă, vĭŏlātă, pōllūtă. PHR. Nēc sanctam viölasse fidem. Jūstiliæ sörör incorrūptă fides. Servabo castam tempus in omne fīdēm. Hæcně marīta fīdēs? Promīssīs maneas, sērvātăque serves Trojā līdēm. Quorum spē-ctāta est pēr mălă nostră līdes. J Pēr, sī qua ēst, quæ restat adhūc mortalibus usquam, Intemerata fides. Virg.

Fides, is, vel Fides, ium, f. plur. Corda. SYN. Nērvī, chōrdæ, līlā, vel cĭthără, chĕlys, lyră, bārbitos, testudo. EP. Canora, docta, blanda, sonoræ, dulces, argutæ, Aoniæ, Threieiæ. J Threictā frētūs cttharā, fidtbūsque canoris. Virg. Fidibūs cano. PER. Pūlsāre nervos. Tāngere

chordas. Sollicitare, tentare, împellere chordas. Numeris întendere nervos. Plectra movere. Digitis increpuisse fides. I Pindarice fidicen to

quoque, Rufe, lyra (pent.). Ovid.

Fidicen, inis, m. Sonatore, maestro di sonar liva. SYN. Citharædus, citharista, Ivricen. EP. Doetus, solērs, elarus, insignis, pēritus. PER. Fides pulsare peritus. Fidibus potens. Fides tāngērē doctūs.

Fĭdīcŭiă, æ. f., vel Fĭdīcŭlæ, ārūm, f. plur. Ceterina. Item instrumentum torquendi in plur. EP. Dūră, dīră, āretă, strictă, violentă, atrox. ¶ Nām quöties miseros sūbdūctā fidicītā tor-

quet. Ovid.

Fidius, ii, m. Dio de' Gentili. PER. Fidei præses, numën. ! Ouærebam nonas sancto Fidione refërrëm. Ovid. Expl. Lo viverirono i Romani come protettore della fede, o nelte promesse o nelle parole. Per Deum Fidium credes jurato mihi.

Vido, is, fisus, črč. Fidarsi, confidarsi. Nent. pass. dat. SYN. Crēdo, confido. PER. Fidem habeo. Mē hăhēt fidnejā. PHR. Tāntāne vos generis tenuīt fiducia vestrī? Cernis quæ Rutulos haběāt fidūciă rērūm. Fiděrě nocti. Heū nihil īnvītīs fās quēmquām fīdere dīvīs. Virg.

Fiducia, &, f. Fede, fidanza, fiducia. SYN. Confidentiă, andaciă, spes. EP. Superbă, certă, tūtă, sēcūră, temerāria, firmă, fallax, constans, întrepidă, îmmôtă. PHR. Audaci fiduciă cessit. (idest abiit). Cērnīs, quē sŏciōs hābčāt fīdūciā rērūm. Quō tibi, dīvā, mēi tīdūciā cēssit. ¶ Ēdŏcet hūmānīs quā sīt tīdūciā rēbūs. Virg. Fīdūs, ä, ūm. Fido, leale. ¶ Āt lēvīs omne ca-

num fido cum přetorě cordă. Lucr. Figmentům, i, n. Finzione, favola. SYN. Commen-

tūm, mēndācīūm, fābūlā.

Figo, is, xī, xūm, črč. Ficcare, metter entro. Act. acc. SYN. Affigo, immitto, planto, condo, infīgo, fődĭo, īnfődĭo, dēfődĭo, dēfīgo. ¶ Fīgăt hŭmō plantas, et amicos irriget imbres. Virg.

Fisalus, i, m. Pasellajo, SYN, Fictor, PER, Testarum öpifex. Argilla fabricator, Artifex Samins. Sicania ligulo sum genitore satus, pent.).

l'igneă, æ, f. l'igura, forma, aspetto, sembianza. SYN. Effigies, fácies, forma, imago, species. EP. Aptă, cereă, pietă, văriă, teetă, ădumbrată. PHR. Terribiles visa forma. Apparent diræ facies. Formas se vertit in omnes. Văriae illudunt spēcies, ātque ora ferārum. Faciem mutātus, et ora Cupido. Gaudet humus, superantque novis Asarota figuris. Stat.

l'isuro. as, avi, atum, are. Figurare, scolpire, dipingere. Act acc. SYN. Formo, compono, eftīngo, cilormo, tīngo. Jōs tenerām pūčrī, bāl-būmque posta tigūrat. Hor.

Fītiā, &, f. Figlia. SYN. Nātā, gnātā, progenies, profes, soboles. EP. Dīfectā, cara, venūstā, hlandă, suavis, dülcis, pülchră, verecundă, pudieă. Filius hune miles, hune filia nubilis

nngat. Ovid.

l'ilius, ii, m. Figlio, figlinolo. SYN. Gnatus, natus, progenies, proles, genitus, sanguis, soboles, pignus, puer. EP. Venustus, dilectus, carus, snāvis, dūlcis, blandus. PER. Sanguine crētus. Spēs firmă părentis. Sătus sanguine divum. Förtî genitore satus. Socii pignora cara tori. Virilis proles. Curarum, et senii dulce levamen. Filius ante diem patrios inquirit in annos. Ovid.

Fitix, icis, f. Felce. EP. Urenda, invisa. J Neglēctīs ūrēndā līlīx īnnāscītūr ārvīs. Ovid.

Fītūm, î, n. Filo, SYN. Līnūm, stāmēn. EP. Lævě, lěvě, nodosům, aŭrātům, vărřům, törtům, törtříř, třnůř, sübtīlř. PHR. Aŭrātōs flörēs în-têxěrě fîlis. Lēntūm fīlis immittitůr aŭrūm. Crāssaque robūsto dedūcīt pollīce (īlā. Fīlā sequentiă ducunt. Niveo trăhet aureă pollice filă. Pürpürčasque notas filis intexuit albis. Ovid. Vide Neo.

Fimnis, I, m. Concime, acconcime, letame. SYN. Conum, lutum, stercus, EP. Putridus, pinguis, sordidus, tepidus, famosus, vilis, facaudus, fætidus, ūdus, fætens, tenāx, immūndus. PER. Immundus pulvis, cinis. Ne sătătăre fimo

pīuguī pūdčāt sŏlā, nēvē. Virg.

Findo, is, fidi, fissum, eve. Fendere, spezzare. Act. acc. SYN. Seco, disseco, diffindo, scindo, dīscīndo, dīvido, PHR. Liquefacto tempora plambo Dillidit, J Qualis et arentes cam findit Svrins agros. Tib.

Fingo, is, xi, clum, ere. Fingere, inventare, comporte, tappresentare. Act. acc. SVN. Facio, elfingo, formo, efformo, exprimo. Finxit in ēli gien moderantam caneta Deoram, Ovid.

Finio, is, ivi, itum, ire. Finire, conducre a fine, terminare. Act. acc. SYN. Claudo, concludo, ābsõlvo, conficio, perficio, limito, termino, PER. Extremas împono mănus. Finem făcio, do, împono. J Finierat morians pariter com luce doörem. Ovid.

Finis, is. m., rarius, f. Fine, termine, uscita. SYN. Exitus, mēta, modus, terminus, līmes. PHR. Factoque hie fine quievit. Dăhit Deus his quoquẻ finêm. Fêssiquẻ sắb īpsām Finem ādvên-tābānt. Finêm dĕdĭt örĕ löquēndī. § Sölüs jamque ipső súpérést in finé Glőanthús. Virg. Pinis mundi, PHR. Jāmjām lēgībūs öbrūtīs Mundö

cum veniet dies, Et mors fată novissimă în sē constituct sibi. Cum compage solūtā Scenlā mundī suprēmā coegerit horā. Totāque discors Māchīnā dīvūlsī tūrbābīt fæderā mūndī.

Fines, Yum, m. plur. Limite, termine, confine. SYN. Cônfīnĭă, ëxtrēmā ōrā. J Fīnĭbūs ēxtōrrīs, complēxu āvūlsūs fūlī. Virg.

Finitimus, a, um. Circonvicino, collaterale. SYN. Conterminus, proximus, vicinus, propinquus. PHR. Non leve finitimis, hospitibūsque malūm. Fīnītīmīs cīrcūmsŏnŏr ārmīs, ¶ Fīnītīmās īn bēllā fērām rūmōrībūs ūrbēs. Virg.

Fînîtûs, ă, ûm. Finito. 9 Nec nisi fînîtê pêr plû-

rīmā vūlučrā vītā. Ovid.

Fio, fis, factus, fieri. Esser fatto, divenire. Neut. pass. J Omnia jam fient, fieri qua posse negābām, Gvid.

Firmāmen, inis. n. Appoggiatojo, appoggio, sostegno. SYN. Firmamentum, füleimen, füleimen, füleimentum, columen, columen, columen, columen, columen

longi firmamine truncis. Ovid.

Firmamentam, i, n. fermezza, firmamento. 9 Qui firmamentam condidit ex nihilo (pent.). Prud.

Fīrmātīs, ā, ūm. Confermato. SVN. Mūnītūs, fīrmūs. ¶ llīne ubi tē fīrmātā virūm jām fē-

cerit ātās. Virg.

Firmiier, adverb. Fermamente, saldamente. SYN. Firmē, constanter, fortiter, generosē, validē. PER. Firmō, constantī, fortī, generoso animo. Förti, firmā mente, f Flüctibus a ventisque adversis firmiter essent. Lucil.

Fīrmītūdo, ĭnĭs, 1. Immutabilità, stabilità, fermezza. SYN. Fīrmītīs, vīs, vīrtūs, förtītūdo. J žā fīr-mītūdo corporīs me deficīt (jamb.). Pass. Fīrmo, ās, āvī, ātūm, āre. Fermare, terminare, arrestare, rattenere. Act. acc. SYN. Gönfīrmo,

mūnio, stahilio, roboro. J Tālibūs inter sē fir-mābānt fodera dictis. Virg.

Fīrmām, ī, n. Fermo. EP. Förtě, větůstům, bělligěrům, cělebrě, PER, Piceni glôriă câmpi. Piceni Martis firmissimă sedes. Urbs altis cir-

eumdată fossis.

Fīrmús, ă, ūm. Fermo, senza moto. SYN. Constâns, fīxus, immobilis, immotus, inconcussus, stabilis. Duro, forte. Sölidüs, röbüstüs. Firmă căvavit Robora, et îngentem lato dedit ore fenestram. Virg.

Fiscina, &, f. Fiscella, cestella. SYN. Fiscella, fiscellum, călăthus, cănistrum, cistă, EP. Juncčā, frāgīlis, tčnūis, vīmīnčā, tēxtīlis. PER. Vas lento vimino textum. Junco textă, contextă, PHR. Viridi fiscellam contexit hibisco. Nûne tăcălis răbeă texatûr fiscănă virgă. Virg.

Fīstůtă, æ, f. Fistola, zampogna. SYN. Třbřá, cålămus, cicută, ărundo, ăvenă, culmus. EP. Agrestřs, sýlvěstrřs, grată, ămornă, jůcůndă, raŭcă, strīdēns, hlanda, canora, cava, levis, snavis, dūleis, gārrūlā rūstieā, pāstorālis. PHR, Lūděrě, quá věllém cálămó pěrmísít ágrésti. Sýlvēstrēm tenti mūsām meditāris avenā. Agrestem těnůi měditábor árůndině musám. J Quem měž carminihūs meruisset tistula caprum. Virg. Per condotto d'acqua. PHR. Vitrato fistulă plumbo

Fláheltům, î, n. Rosta, paramosche. SYN. Venlilābrūm, vel flatus, vēntus. LP. Lēvē, tēnu<mark>ē,</mark> pāctām, decērām ¶ Prēllunt ēt tenues vēntēs movisse llabello, Ovid.

Flabrūm, ī, n. Soffio. SYN. Flātus, flamen, vēntus, aurā.

Flācečo, čs, ŭī, ērĕ, vel flāccēsco, ĭs, ĕrĕ, n. Divenir flacco. SYN. Mārcĕo, mārcēsco, ārēsco, tābēsco, lānguēsco.

Flăgēlio, as, avī, atūm, are. Flagellare, percuotere con flagello. Act. acc. ¶ Parte flăgellarī gemuit suu rohora caudæ. Ovid.

Flågellum, ī, n. Flagello. SYN. Flagrum, vīrgā, lörum, schtīcā, vērbēr. EP. Dūrum, rīgīdum, vūlnīfīcum, grāvē, crūentum, trīstē, sævūm, acērbūm, crūdēlē, mīnāx, rēsonāns, erēbrūm, horrīsonum, horrīsonum, horrīsonum, horrīsonum, brītām. PHR. Tērrībīlī Firiæ īnsonuērē flägēllo. Sanguinēum vēlutī quatīens Bēllonā flägēllom, Nūdāt, et ātrēcī prēscīndīt tērgā flägēllo. § Continuo sontēs ūltrīx āccīnctā flägēllo. Virg.

Flāgitiūm, ĭī, n. Scelleraggine, delitto. Pējūsquĕ lēthō flāgitiūm timĕt (alcaic.). Hor.

Flūgito, ās, āvī, ātūm, ārě. Domandar con istanza.
SYN. Posco, ēxposco, dēposco, ēfflāgito, requiro, postulo, rogo, peto, precor. ¶ Proträhit în medios, quæ sint ex nūmină dīvūm, Flāgitāt. Virg.

Flagro, ās, āvī, ātūm, ārē. Avvampare, ardere. Neut. PER. Īgnēs, lāmmās concipio. Corripior īgnē, flāmmīs. J Flāgrāhānt sānctī scēlērātīs īgnībus īgnēs. Ovid.

Flāmen, inis, m. Sacerdote di Giove, di Marte e di Romolo. EP. Dialis, Mārtiālis, Quirinālis.

9 Pontificēs ā rēge pētūnt, et slāmine lūnās. Ovid.

Flamen, inis, n. Soffio. SYN. Vēntūs, spīritūs, flatūs, halitūs. EP. Lēne, sonorūm, dīssonūm, spīrans, incērtūm, strīdēns, frigidūm, molle, placidūm, raūcūm, dūlee, gratūm, rapidūm. \$ Seū tērrām rapido pariter cūm flamine portant. Virg.

Flāmmā, æ, f. Fiamma. SYN. Fāx, īgnīs. EP. Fūlgēns, fūmōsā, ārdēns, rūtīlāns, īgnēā, călīdā, cŏrūscā, trēmtilā, crēpītāns, clārā, mīcāus, lūcēns, ācrīs, cčlēr, āgilīs, mōbīlīs, tōrrīdā, lūcīdā. PER. Flāmmæ æstās. Glöbūs īgnīvōmus, īgnēŭs, flāmmeŭs, flāmmīger, īgnītās. PIR. Flāmmæ ārsērē cŏrūscæ. Strīdālā flāmmā fūrīt. Pārs sēmīnā flāmmæ quærīt ābstrūsa īn vēnīs silīcīs. ¶ Āttöllītquē glöbōs flāmmārum ēt sīdērā lāmbīt. Virg.

Flāmmāns, tis. Fiammante, che alza fiamma. SYN. Flāmmātus, flāmmeus, flāmmiyomus, flāmmifer, flāmmiger. § Ēxilit in siccum, ēt flāmmāntia lūmina torquēns. Virg.

Flammědin, vel flammědlům, î, n. Velo portato dalle spose. ¶ Měssálinæ öcülis, důdům sědět îlla părátō Flammědlő, Juv.

Ftātis, ūs, m. Soffio, fiato. SYN. Flāmēn, spīrītūs, aūrā, vēntūs. EP. Secāndūs, tēntūs, spīrāns, sonāns, frēmēns, strīdēns, levīs, raūcūs, āspēr, horrīsonūs, fūlmineŭs, mādīdūs, præcēps, fūrēns, lūctāns, vālīdūs, sævūs, frīgīdūs, viölēntūs. ¶Ālpīnī Börēæ nūne hīne, nūne flātībūs īllīne. Virg.

Flāvēo, ēs, vī, ērē, vel flāvēsco, īs, ērē, n. Gialleggiare, biondeggiare. Ō cuī Vīrgīnēō flāvēscērē contīgīt aurō. Mart.

Plāvūs, ā, ūm. Giallo, biondo. SVN. Flāvēns, flāvēscens, crōcens, aūrens, rūtilus, lūtens. ¶ Et crīnēs flavēs, ēt mēmbrā dēcērā jūvēntā. Virg.

Flēniiis, is, m. f., ë, n. Doglioso, deplorabile.

§ Flēbilis ūt nostēr stātus ēst, itā flēbile cārnien. Ovid.

Flēcto, îs, xī, xūm, ērē. Piegare, cedere, torcere, acconsentire. Act. acc. ¶ Flēctěrě quæ sŏlěāt, něc quæ cöntěnděrě cūrsů. Ovid.

Fito, és, flévī, flétūm, ērĕ. Piangere, piagnere. SYN. Lūgĕo, dēflĕo, cōnquĕrör, dölĕo, lāmēntör, lacrymŏr, gċmo, sāspīro. PER. În flétūs ērūmpo, cfflūndŏr. Lōngās īn flétūm dūco vōcēs. Flétū gĕnās, ōrā rīgo. Flētūs fūndo, ctĕo, dūco. In amārōs lūmīnā flētūs sōlvo. Flētībūs ōrā mādēnt. PIIR. Sæpĕ quĕrī, ēt lōngās īn flētūm dūcĕrĕ vōcēs. Lārgō flētū sīmŭl ōrā rīgābāt ¶ Implérūnt mōntēs, flērūnt Rhŏdŏpējæ ārcēs (spondaic.). Virg.

Fletus, a, um. Pianto. Illic multum fleti ad su-

pěrős, bēllőquě cădūcī. Virg.

Flētus, ūs, m. Pianto, piagnisteo. SYN. Quēstus, lūctus; gemītus, lacrymæ, plānctus. EP. Hūmēns, mānāns, eflūsus, sūpplēx, ämārus, rorāns, trīstīs, mæstus, nīmīus, stīllāns, crēber, mādēns, mādīdus, mīser, repēns, tener, inānīs, lūgubris, mīserāndus. PHR. Nūllīs movētur flētībūs. Flētībūs aūrā frēmīt. ¶ Tēr conātā loguī, tēr flētībūs orā rīgāvīt. Ovid.

Ftēxắnǐmus, ă, ūm. Che piega o tocca Panimo.
¶ Quæ tĭbĭ flēxănĭmō mēntēm pērfūndēt ămōrē.
Cat.

Flēxīdītis, m. f., č, n. Pieghevole, arrendevole. SYN. Flēxīlīs. J. Nobīs flēxīhīlēs cūrvāntūr Apollīnīs ārcūs. Ovid.

Flēxus, ă, um. Piegato. J Tum vălidis flexos încurvans viribus arcus. Virg.

Flēxus, ūs, m. Piega. SYN. Gyrus, cīrcuitus, sīnus, spīrā. EP. Oblīquus, sinuösus, vāgus, īmplicitus, sīnutātus, mūltīvāgus, cūrvātus, āncēps, īntortus, volūtus. PHR. Flēxibus implicitus mūltīs. Cūrvātīs claūdēns īngentēm flēxibus orbēm. Mūltīplīcī vāgus ānfrāctu. Oblīquat cūrsūm sinuātīs flēxibus āmnīs. ¶ Māximus hīc flēxū sīnuöso ēlābitur āmnīs. Virg.

Ftő, äs, ävī, ätűm, ärĕ, n. Spirare, soffiare. ¶ Hīspīdiš, ēt Gĕtĭcā concrētās grāndīně pēnnās Flārē cĭpīt. Claud.

Flörå, æ, f. Flora. SYN. Chlöris. EP. Lætä, vernä, venustä, amænä, ödörä, ölens. PER. Zephyri cönjüx, üxör. Flörüm Deä, mäter, parens. Rösis, sertis redimitä. İmperium quæ Dea flöris, vel veris häbet. ¶ Chöris eram quæ Flörä vöcör, cörrüptä Lätinö. Ovid.

Ftörentiä, æ, f. Fiorenza. EP. Pülchrä, märmöreä. amænä, nöbilis, negötiösä. PHR. Mägni sedes inelytä düeis. Märmöreis örnätä teetis. ¶ Di-

vitiis potens.

Ftőreo, és, űi, éré, vel flőrésco, is, éré, n. Fiorire. PER. Indűo. éxplico, fűndo, ministro. spárgo, diflándo flőrés. Indűo me flőribűs. Se flőribűs álmá véstít háműs. Féro, géro flőrés sértű. Flőríbűs hálo. Indűör in flőrém. Mültíplici flőre mico, emico, véstiór, váriór. § Flőrét ágér, spámát plánis vindémiá lábris. Virg.

Flöreňs, ä, úm. Di fiore, fiorito. SYN. Flörens, flörfdús. PER. Flöre virens, púbens. Flörbús insignis, decorús, conspiciús, honestús, ornatús. J Qualis ápes æstáte nova per florea rúra. Virg.

¶ Qualis apēs æstātē novā pēr florēt rūrā. Virg. Floridus, a, um. Florido. ¶ Florida quam multas Hībla tuētur apēs (pent.). Ovid.

Floriger, vel florifer, a, um. Che produce fiori. Talia florigeris nunquam nascuntur in hortīs. Tibull.

Florilegus, a, um. Chi raguna i fiori, o raccoglie de' fiori. J Florilegæ nascuntur apes, quæ more

părentum. Ovid.

Flös, flöris, m. Fiore. SYN. Flöscülüs, EP. Candidus, redivivus, renascens, suavis, redolens, ödörús, ödörífer, vernús, gratús, öléns, venú-stús, fæcündús, amænús, múltieölör, cúltús, æstīvās, blandās, fragrans, nītīdās, gemmans, pīctus, croceus, purpureus, varius, halans. PER. Flörum decus. Hörtörum vernus hönör. Pratörüm blandus hönör, Flörea germina, Flörea sērtā. Florentes vērīs opes. Odora grātīa Flora. Jūcundum Floræ munus, donum. PHR. Florībūs īnnumērīs dēpīngītur undīque tēllus. Flos viridanti gramine gemmät. Flora colit nitidis gemmantem floribus hortum. Respirant croceīs vēstītī slorībus agrī. Vēstīt humum Zephirī pūlchērrimă conjūx Floribus. Flos sūccīsus ărātro Lānguescit moriens. J Vēre novo lætīs decorantūr Horibus arva. Virg.

Flüctivägus, ä, üm. Cosa che va vagando per le onde. § Flücítvägös nautās, scrutātörēsque pröfundī. Stat.

Fluctuo, as, avi, atum, are. Tremolare, ondeggiare. SYN. Fluïto, æstuo, undo. PER. Fluctibus jactor, agitor, impellor. PHR. Longo per multă volumină tractu Æstnat undă. Fluctibus erigitur, columque aquare videtur. Estu jāctor, et undīs. J Fluctnet, aut Siculi popn-

lātrīx vīrgŏ prŏfūndī. Stat.

Flūctus, us, m. Onda, flutto. SYN. Æstus, unda. EP. Välidus, vägus, rapidus, tumēns, tumidus, spūmāns, horrīsonns, cærūlens, sonorns, tremulus, spumosus, saliens, savus, minax, undāns, fremens, errans, profundus. PER. Vagæ īmpētus undæ. Aquarum molēs. Unda tumēns, Aquarum cumulus, PHR. Motos præstat componere fluctus. Spumea pulsat immani strepitu līttora fluctus. Sinuoso vortice fluctus Volvitur. Insana licentia ponti vastos volvit ad littora flüctüs. Sīderă tactūris fervescit flüctibus undă. J Fervere Leucaten, auroque effulgere fluctus. Virg.

Fluidas, a, um. Fluido, atto a colare. SYN. Liquidus, fluens, läbilis, fluxus, profluus, defluus. Luminis effossis fluidum lavit inde ernorem.

Pluitaus, tis, particip. Ondeggiante, che ondeggia. fragmina remorum, quos et fluitantia transtra. Virg.

Finito, as, avī, atum, are, n. Ondeggiare. J Fusile per rietus aurum fluitare videres. Ovid.

Flūmen, inis, n. Fiume. SYN. Āmnis, fluvius, fluentum, torrens. EP. Torrens, glaucum, raucum, stagnans, tranquillum, altum, frigidum, sonorum, labens, lentum, mite, citum, concitum, præceps, effusum, rapidum, limosum, profundum, undans, exundans, spumeum, velox, relugum, flexum, sinuosum, riguum, irriguum, violentum, purum, cæruleum, declive. PEB. Flüminis unda, aqua, Fluvialis unda, Fluminew undw. Declivis aquarum cursus. Celeres undarum lapsus. Rīvus lene fluentis aquæ. PHR. Expătiată răunt per apertos flamiaă campos. Flüminis unda Fünditur in præceps, et volvit in æquöris undas Æstum indignantem. Abrūptīs gūrgite ripīs Volvitur in præceps sinuosīs cūrsībūs āmnīs. J Flūmīnāque āntīquōs sūbtēr lāhēntīš mūrōs. Virg.

Flamineus, a, um. Di fiume. I Flaminea volu-

cres medio călucre Căşstro. Ovid.

Flno, is, xī, xūm, ĕrĕ. Scorrere, scolare. SYN. Dēlluo, elluo, fluito, profluo, labor, delabor, liquor, curro, decurro. J Inter opimă virum leni fluit agmine Tybris. Virg.

Finviālis, is, in. f., e, n. Di fiume. 9 Vīmina pēr sylvam, et rīpīs fluviālis arundo. Virg.

Fluvius, ii, m. Fiume. SYN. Flumen, fluentum,

āmnīs. V. Flumen.

Flūxus, a, um. Flussibile, corrente. SYN. Fluens, fluidus, fugiens. J Vanos honores sequitur, aut Ilūxās opes (jamb.). Sen.

Flūxus, ns, m. Flusso, corso. SYN. Inflūxus, la-

psus, cursus, decursus.

Fōcāte, is, n. Fascia da involgere la gola. ¶ Hōc focale tuas asserat auriculas (pent.). Mart.

Focus, i, m. Focolure, foco. EP. Fervens, ardens, eălidus, călens, accensus, flammivomus, fumosus, flammifer. Ilie focus, et tædæ pingues, ēt plūrīmus īgnīs. Virg.

Fodico, as, avi, atum, are. Dissotterrare, pungere. Quī fodicet latus, et cogat trans pondera

dextram. Hor.

Fodină, æ, f. Cava, miniera. PER. Vēnă mětāllīcă. Rīvus metāllīcus. Sēmen metāllīcum. Pretĭōsă vīscērā tērī ā. Ābdītā tērrīs lāmīnā, Fērāx, vel fæcunda medalla metalli. Tellus fæta metāllīs. Hūmūs generosā metāllīs. Terrā metāllorum dīves. 9 Cum vehemente sibī pereunt dāmnātă fŏdīnīs. Am.

Fodio, is, fodi, fossum, ere. Cavare, zappare. Act. acc. SYN. Effodio, perfodio, defodio, vel cavo, excavo, perforo, vel ferio, vulnero. PER. Fodere cubilta talpa. Sub terra fodere larem. Supinatas vērteie glebas. Terram domare scrohibus. J Dūra lacertosi fodicbant arva coloni.

Fœconditas, atis, f. Fecondità, SYN, Fertilitas, übertas, über, feracitas. EP. Ingens, grata, sperātă, expectată, lætă, optată, opulentă, felix, māgnă, Cerealis.

Fœenndo, as, avi, atum, are. Act. acc. Fecondare, fer fecondo. PHR. Quid făciāt latās segetes. Agros überibus fæcundat aquis. Et viridem Ægyptum nigra fæcundat arena. Virg.

Forcundis, a, um, adject. Fecondo, fertile. Vide

Fertilis.

Forde, adverb. Crudelmente, sordidamente. \ Casa mănus jăvenum fæde thălămique cruenti. Virg. Fædifrägus, ä, um. Chi rompe patti. PHR. Quem Fridera, et omnem spem pacis violasse palam ēst. V. Fordus rumpo.

Pœdo, ās, āvī, ātūm, ārč. Macchiare. bruttare.
Act. acc. SYN. Măculo, pollňo, commăculo, violo, corrumpo, turpo, contamino. 9 Fecisti, ēt pătrios fœdāstī funere vultus. Virg.

Fodus, a, um. Sucido, imbrattato, sporco. 9 Hae passim Dea fæda virum diffundit in ora. Virg.

Fædús, čris, n. Lega, accordo, compagnia, unione. SVN. Concordia, pax, pactum. EP. Atternum, cenjaratam, jaratam, initam, firmam, sociam, sociálě amicom, concors, stabilě, pěrcussom, constans, optatum, perenne, pacificum, perpětňům, vřólātům, fietům, měndáx, fálláx, dőlősům, fnsřdřósům. PER. Fædkřís lex. Páctá fřděs. Firmátæ pácis leges. Jůrátæ pígnůs ámicitřæ. Pácis invřólábílě pígnůs. Děxtræ dátæ. PHR. Tränquillæ fæddrá pácis ámo, inčo, ferio, pércůtio, cömpöno, cöčo, jûngo, cöncilřo, söcio, vincio. Pácifíco něxu in fædůs cěřerže södáles. Děxtræ cönjûngěrě fæděrě děxtrám. Dárě, tângere dextrás. Cöčůnt in fæděrá děxtræ, Árcto cönstringěrě fæděré měnlés. ¶ Ö cöhíběte írás, tetům jám fædůs, čt ömněs. Virg.

Fördűs römpo. Romper Vaccordo. PER. Fördűs frango, sölvo, dírimo, rescindo, résölvo, viólo. PIIR. Ét páctám sprevissé fidém lárlátúr. Compositám rúmpit pácém. Sérit séminá bélli. Con-

ceptum excute fædus.

Fænus, et fænum. V. Fenus, et fenum.

Fæito, ës, ërë, n. Sentir male, putire, render fetore. PER. Mälë, gravitër, gravë blëo. Exhalo tëtram mëphitim. Spiro gravës odorës. Efflo fættdum odorëm. § Fætërë multo myrtalë solët vino scazon.). Mart.

vīnō scazon.). Mart. Fæt**ĭdňs**, ă, ūm. Fetido, puzzoleute. SYN. Fætēns, pēstĭlēr, mălĕ ŏlēns, ōbscēnŭs, tūrpĭs, īmpūrňs, sōrdĭdŭs. ¶ Pārārĕ pōrcō fætĭdō vŏlūtābrūm

(scazon.). Mart.

Föliūm, ĭi, n. Foylia, foylio. SYN. Fröns, dĭs. EP. Leve, vĭrĭdāns, vīnēns, tremūlūm, vērnūm, mōbilē, öpācūm, dēnsūm, agrēstē, tenerūm, cādūcūm, tenue, möllē. PHR. Vērbā pūellārmē fölĭis lēviōrā cadūcīs. Spārgite humūm fölĭis, īndūcītē fontībūs ūmbrās. Föliā nēn ūllīs lābēntīā vēntīs. ¶Āt sī lūxūrīā föliōrum ēxūberēt ūmbrā. Virg.

Fölliculus, î, m. Guscio, scorza, corteccia. ¶ Fölliculus ut nune teretes astate eicada. Lucr.

Föllis, is, m. Mantice, soffictto. EP. Căvăs, tămidăs, înflătăs, vēntēsăs, taūrīnăs. PER. Utrēs vēntērām plēnī. Taūrīnā pēllis. Aūrās ēxcipiens. Vēntēsā spīrācālā, spīrāminā, vel spīrāmēntā pēllis. Cām properānt, ālii taūrīnīs follibiis aūrās. Virg.

Fömentum, i, n. Fömento. SYN. Fömes. § Fömentisque júvás válnérá nöstrá túis pent.) Ovid. Fömes, itis, m. Esca. SYN. Fömentum, nútrimentum. § Nútrimenta dedit, rápáitque in fö-

mite flammam. Virg.

Fōns, tīs, m. Fonte, fontana. EP. Crīstāllīnūs, līmpīdūs, ārgēntēŭs, raūcūs, sūsūrrāns, sācēr, rīgūŭs, īrrīgūŭs, gārrūlūs, quērūlūs, mūscosūs, līquīdūs, nītīdūs, mūndūs, clārūs, vīvūs, frīgīdūs, dūlcīs. PER. Fōntīs āquā. Fōns āquæ. Fōntānūs lātēx. Vēnā pērēnnīs āquæ. Rīvūs āquæ sālīentīs. Lārgūs āquæ rīvūs. Rīgūæ spīrācūlā līmphæ. PIR. Fōns tenūī pēllūcīdūs ūndā Līquītūr. Īrrīgūī fontēs īnvītānt mūrmūrē sōmnōs. Nīvēo dē pūmīcē (öntēs Rōscīdā mōbīlībūs lāmbēbānt grāmīnā rīvīs. ¶ Fōns ērāt īllīmīs, uīvēīs ārgēntēŭs ūndīs. Ovid.

Föntánűs, ă, üm. Fontano, di fonte. SYN. Föntális. § Bis cápút intónsúm föntáná spárgitúr

undā. Ovid.

Fönticulus, i, m. Fontanella. J Quam ex höc fönticulö täntunden sümere eö fit. Hor.

För, vix in usu, föris, färe, fätus, färi, depon. Partare. ¶ Öscülä libävit nätæ, dehine täliä fätur. Virg.

Foramen, inis, n. Pertugio, buco, foro (coll' o

stretto). SYN. Antrūm, rīmā, tīssūrā, mēātūs, spīrāmēntūm. EP. Āngūstūm, āretūm, tenue, cāvūm, hīāns, obseūrūm, apērtūm. ¶īdēm ego cūm subiī convēxā forāmīnā terrā. Ovid.

Föräs. Fuora, fuore, fuori, adverb. di moto. Föris, adverb. di stato. SYN. Exträ. 9 Sit, qui dictă

főrás élíminét, út cőéát pár. Hor.

Förcens, cipis, f. Tanaglia, forbice. SYN. Förfex, vulsellä. EP. Adunca, ähenä, bifida, bisulca, mordax, lenax. In numerum, versantque tenaci förcipe förrum. Virg.

Förem, föres, föret, förent, före. Sarei, fossi.

¶ Före belle Egregiam, et fäcilem vietu per

sæcňla gentem. Virg.

Fŏrēnsis, is, m. f., č, n. Ciò che al foro giudiciale s'appartiene. Armorumque decus præ-

cēdē förēnsībūs āctīs. Luc.

Fŏrēs, ĭūm, f. plnr. Porte che si aprono dalla parte di fuori. SYN. Jānuă. PHR. Fŏrĭbūs cārdō strīdēbāt ăhēnīs. Dīssĭluĕre fŏrēs. ¶ Īn fŏrĭbūs lāxōs sūspēndǐt ărānĕă cāssēs. Virg.

Förfex, icis, f. Forbice. J A carbone, et forficibus

glădĭōsquĕ părāntĕ. Juv.

Főrī, örüm, m. plur. Pircoli buchi negli alveari. SYN. Főrülī, löcülī. ¶ Cömplöbüntquĕ főrös, et flöribűs hőrréä téxent. Virg.

Forică, æ, f. Condotto, cesso. J Conducunt foricas

et cur non omniă cum sint. Juv.

Förmă, &, f. Figura, bellezza, forma. SYN. Ĭmāgo, fǐgūră, ēllīgĭēs, vel pūlchrītūdo, spēcĭēs, děcŏr, vēnūstās. EP. Īnsīgnĭs, hŏnēstā, dēcēns, gčnērošā, præstāns, ēgrēgĭā, vānā, lætā, īnstābĭlǐs, brēvís, vēlūx, flūxā, frāgĭlĭs, eădūcă, nītīdā, tēnĕrā, dēcōrā, vēnūstā, nōbĭlīs, laūdātā, cāndĭdā, splēndǐdā. PER. Förmæ dēcūs, hŏnŏr. Blāndæ mūnērā förmæ. Ōrīs hŏnōs, mājēstās. Frontīs ēxīmīūm dēcūs. Vultūs dēcŏr. PIIR. Förmā bŏnūm frāgĭle ēst, quāntūmque āccēdītād ānnōs Fīt mīnŏr. ēt spātīo cārpīttār īgsā sňō. ¶lūne dēcūs ēgrēgĭūm förmæ mövēt ātquē jūvēntæ. Virg.

Förmātūră, æ, f. Forma. formamento. ¶ Sērvāt čnīm förmātūrām sērvātqnĕ fĭgūrām. Lucr.

Förmīcă, ā, f. Formica, EP. Caūtā, prövīdā, præsāgā, stňdĭōsā, pārcā, sēdňlā, těnāx, ānxĭā, sōllicītā, ăvārā, āttēntā, frūgĭlēgā, īngčniōsā, ŏpčrōsā, vǐgǐl, pērvǐgīl, rāpāx, sōlērs, prūdēns,
nāvă. PER. Pāttēns lābōrīs. Quāsītī tēnāx.
Caūtā fǔtūrī. Fārrīs pŏpňlātrīx. Hǐčmīs mēmör. PHR. Ōrē trāhīt quādcūmqnē pŏtēst, ātque āddīt ācērvō, Quēm strūĭt, haūd īgnāra
ātque īncaūtā tūtūrī. Īngēntēm fārrīs ācērvūm.
Cūm pŏpňlānt hǐčmīs memores: tēctāque rēpānūnt. Prædāmquē pēr hērbās cōnvērtānt. Grāndĭā trūdūnt ōbnīxā frūmēnta hīmērīs. 9 pārvūlā
nam ēxēmplo ēst māgnī fōrmīcā lābōrīs. Hor.

Förmídābĭtís, ĭs, m. f., ĕ, n. Formidabile, spaventoso, trēmendo. SYN. Hörribĭtís, hörrendús, terribĭtís, trĕmendús, tĭmeudús, mětúendús, terrifieŭs, förmidandús. ¶ Frigöre pigra priūs,

nēc formīdābilis üllī. Ovid.

Förmído, inis, f. Paura. SYN. Mětňs, păvor, horrör, třmör, trěmör. EP. Pállidá, trěpidá, gělidá, evánguis, ánxiá, súbitá, rěpěutiná, áncēps, inöpiná, söllicitá, árgrá, misérá, tácitá, ségnis, frigidá, pávéns, hörridá. PHR. Förmidině tírpi frigidá córdá trémúnt. Növá förmidině měntém pěrcůssús, prěssús. Súbitá gělidůs förmidine torpor, I Tu nihil admittes in te formidinë panæ. Hor,

Formido, as, avi, atum, are. Tremare, temere, aver gran paura, Act. ace. J düdicis ärgütüm quæ non förmidet äcümen. Hor.

Pôrmo, ãs, âvī, ātūm, ārč. Formare, dar forma. Act. ace. Romulus æternæ nondum forma-

věrát űrbis. Tibull.

Főrmősűs, ă, ūm. Bello. SYN. Pülcher, venűstűs, děcorůs. PER. Formā însīguïs, præstāns, conspředůs, spěctábřiřs. J Formosi pěcoris cůstos, formosior ipse. Virg. V. Decorus.

Formuta, &, f. Formola, processo. 9 Autumat hæc populos, hæc magnos formula reges. Hor.

Fornax, ācis, f. Fornace. SYN. Căminus. EP. Ætnæä, ärdens, candens, flammivomä, sülphürča, īgnītā, īgnīvomā, vorāx, vāstā, cava, rū-tīlā. PHR. Longo fornāx īncāndātt æstū. Rūptīs fornācībus īgnēs. Chālýbs fornācē līquēseit. Æstnat in clausis rapidus fornacibus ignis. Főrnácibús ignis ánhélát. J Férventésque aurās vělūt ē fornāce profunda. Ovid.

Fārnīx, icis, m. Volta, arco. SYN. Ārciis, camera, testudo, tholus. EP. Convexus, curvus, spatiosus, cavus, concavus, inflexus, opacus, umbrosŭs, pēnsīlīs, pēndūlūs, aūrātūs, gēmmātūs. PHR. Lato curvamine fornix assurgit. Circiter convexi spătiosos fornicis orbes ducit, flectit. Mænĭă cönspĭcĭo, ātque advērsō fōrnĭcĕ pōr-

tas. Virg.

Förs, adverb. 1 caso, forse, può essere, SYN, Försăn, försităn, förtāsse, förtāssis, förte. ¶ Cesserit Aŭsonio si fors victoria Turno, Virg.

Forus, is, m. f., e, n. Forte, gagliardo, possente. SYN. Firmus, robūstus, validus, valens, potens, īnfrāctūs, vīrīlīs. Coraggioso. Māgnānīmūs, aūdēns, animosus, audāx, generosus. PIIR. Sunt nobis fortia bello Pectora, sunt animi. Quam förti pēctore, et armis. Bello förtissimus lieros. Nune animis opus, Ænēa, nune pēctore firmo. Scůtă vírům, gălĕāsque, čt förtĭă cörpöră völvit, Virg.

Förtiter, adverb. Fortemente, gagliardamente, ! Felix qui, guod amat, defendere fortiter audet.

Ovid.

Förtitido, inis, f. Fortezza, coraggio. SYN. Animās, plur. animī, vīrtās. PER. Fortis animās. Förte pectus, Mascula vis animi, Magnum animi

Fortúitús, a, nm. Fortunoso, casuale. ! Nec fortŭītām spērněrě cespřtem alcaic.). Hor. Æqua, et förtnitö dactæ quater aggere pinna. Stat.

Förtünă, æ, f. Fortuna. SYN. Sörs, casus, Fatum, Rhāmnūsis, Rhāmnūsia. EP. Blanda, benīgua, beata, secunda, prospera, ridens, favens, caca, dubia, mobilis, incerta, potens, instabilis, mitis, felix, înfidă, caūtă, împeriosă, levis, fillax, īnsānā, ămīcă, faūstă, nōxĭă, trīstīs, vŏlābĭlĭs, fűgitivá, ingrátá, műtábilis, sűpérbá, mináx, fātālīs, mālā, grāvīs, āncēps, crūdēlīs, īnvīdā, sava, vēlox, pērfīda. PHR. Pāssības ambīguis Förtuna voluhalis errat. Nulli förtuna fidem præstát. Förtúná núnquám sistit in čódém grádú. Förtuna innocuos eladibus allicit. Förtuna immeritos auget honoribus. Valta ridet Fortana sĕrēnő. 🐧 Quō mĭhĭ Förtûnæ si nön cöncêdĭtűr ûtî? Hor. Expl. La fortuna fu adorata quasi una Dea, principalmente nel Luzio, e nell'Atta a:

i poeti la rappresentano vicca, con un piè sopra un globo, in mezzo al mare, o girando una ruota. Fortunatus, 3, um. Felice, fortunato, avventurato.

Devenere locos latos, et amona vireta Fortunātorum nemorum. Virg

Förtüno, äs, ävi, ätüm, äre. Felicitare, far felice, prosperare. Act. acc. J Tü quamcumque Deus

tibi förtünäverit höräm. Hor.

Főrüm, i, n. Piazza, foro. SYN. Compită, nundina. Palazzo. Caria. EP. Frequens, venale, sölemne, verbösüm, clamösüm, litigiösüm, nöbile, vāstūm, fremens, insanum. PHR. Cla mosī rābiosā forī jūrgiā vendens, improbūs, īrās, ēt vērbā locat. Cēdant vērbosī garrula vērbă förī. ¶ Insanumque förum, aut populi tăbălârăă vidit. Virg.

Fossă, w, f. Fossa, fosso, cava. SYN. Fovea, scrobs, lăcună, vel văllum. EP. Profundă, altă, căvă, hĭāus, īmā, pātēns, ātrā, ōbscūrā, ōbscēnā, pātŭlă, prærūptă, concăvă. PHR. Cæco est fővěæ deceptŭs hiātū. Excipit în pătŭlos concăvă fossă lăcus. ¶ Îngentesque tenens fossas, et turribus

āltīs, Virg.

Fössänüm, i, n. Fossano. EP. Nöbile, ingeniosum, amænum, fertile, sanum, serenum. PHR. In vāstīs ūrbs ēminēt ārvīs, frūgiferīs tēllūs ēxcūltā avēnīs, clārīs nobilitātā virīs.

Fössör, öris, m. Zappatore, che zappa. Et lăbĕ-factă movens rōbūstūs jūgčră fossör. Yirg.

Fovea, &, f. Fossa, cava. SYN. Fossa. Donec hůmô těgěre, čt fővěis abscouděrě discunt. Virg. V. Fossa,

Foveo, es, fovi, fotum, ere. Covare, tener salvo. Act. acc. SYN. Călčfăcio, vel nutrio, ălo, yel tüčor, delendo, tego, vel mitigo, mulceo. J Ān grave sex annis pulchram fovisse Calypso? Yirg. Non obviă ferre Armă viros, sed castră fővéré. Id.

Fractus, a, um. Fiaccato, rotto. His fractus ductor convelli signă măniplis. Sil.

Frænûm, î, n. V. Frenum.

Fraga, orum, n. plur. Fragola. 9 Qui légitis flo-

rēs, et hūmī nāscēntia fraga. Virg.

Fragitis, is, m. f., e, n. Frangibile, fragile. 9 Jam sübeûnt anni fragiles, et înertior atas. Ovid.

Fragmen, inis, vel fragmentum, i, n. Pezzo, partwella, minuzzolo, SYA, Früstrüm, EP, Tenüe, pārvūm, minūtūm, exīlē, exīgūūm. J Dīssilbīt; fūlvā rēsplēndēnt Irāgmina ărēnā. Virg.

Fragor, oris, m. Fracasso, strepito. SYN. Marmūr, sonus, stridor, strepitūs, sonitūs. El'. Iugēns, tūrbidūs, horrendūs, sūbitūs, grāvis, horrīsonus, fulmīneus, terrificus, vāstus, resonāns, raūcūs, præcēps, māgnús, repentīnus. PHR. Terrificām tellās dedit ietā fragērem. Frägör impülit aures. Frägör intönat ingens. Fülmineus armis crepitantibus exoritur fragor. Fülmineas quătit astră frăgor. Et grăvis fethereo venit ab axe fragor. . Procubuit subito, et cerlum tonat omne fragore. Virg.

Fragosus, a, um. Che fa streptto, aspro, duro. Deviăque, et sylvis horrentiă săvă frăgosis. Ovid.

Fragro, ās, āvī, ātūm, ārc. Rendere odore. Act. acc. SYN. Ölčo, redotco, fialo, spiro. PHR. Rědělčniquě thymô frágránitřá měllá. Suávěs ēmīttīt ödörēs. Hālāntēs Borībūs hortī.

Framea, a. f. Lancia, asta. Et Martis Irameam, et Cyrchei spiculă vatis. Juv.

Francia, &, f. Francia. Vide Gallia.

Francofordia, vel Francfordia, &, f. Francfort, città d' Alemagna. SYN. Francofürtüm. EP. Clară, nobilis, splendidā, celebris, Mārtia, bellica, potēns, dīvēs, hēllīpotēns. PHR. Clāră sitū, populoque frequens Francfordia floret. Cojus et Hectorei posuerunt nomina Franci. 9 Ostentat turrēs Francfordia nobilis altas. Fabr.

Frango, is, fregi, fractum, ere. Fiaccare, rompere, spezzare. Act. acc. SYN. Rumpo, perfringo, contero, comminuo, disrumpo, obtero, perrumpo, confringo, infringo, elido, effringo, tero. Frangimur heu fatis, inquit, ferimurque

procella. Virg.

Frater, tris, m. Fratello, SYN. Germanus. EP. Dūlcis, benīguus, invidus. PER. Patie nātus čodem. Ilanc Remus, et frater: sic fortis Etrūria crēvit. Virg.

Fraternulus, i, m. Fratellino. 9 Unde fit at ma-

līm frātērculus esse gigantum. Juv.

Frātērnus, a, um. Fraterno. Stīda reor fraterna Erycīs, portusque Sicānos. Virg.

Frātria, æ, f. Cognata, moylie del fratello. 9 Frātria cum levito, janctusque sororius inde. Hor.

Fraudo, as, avī, atum, are. Fraudare, ingannare. SYN. Fallo, ēlūdo, frūstro. Act. acc. 9 Tū pueros somno fraudas tradisque magistris. Ovid.

Fraudotientis, å, üm. Fraudolente, che frauda, ingannatore. ¶ Cüm pöpülo, et düce fraudi-lento (dactyl. troch.). Hor.

Fraus, fraudis, f. Frode, inganno, fraude. SYN. Astūtia, astus, fallacia, dolus, insidiæ, calliditās. EP. Occultă, înfidă, structă, noxiă, dolosă, īnsīdīosā, latēns, fīcta, tacīta, ingeniosa, tēcta, mendax, scelerată, mălă, nefandă, caută, iniquă, īnvīsā, hōrrīdā, tūrpīs, īmpīā, sūbdŏlā. PHR. Fraudem astuto pectore versat. Consilio versare dolos ingressus, et asta. Ite procul fraudes, ălio sint aere noxa. Prop.

Frāxinns, ī, f. Frassino. SYN. Ornus. PHR. Frāxinŭs în sylvis pulcherrimă, pinŭs in hortis. Virg. Fremebindns, å, üm. Fremente, che freme. Tüm

vērē præcēps cūrrū fremebūndus ab altē. Ovid. Fremitus, us, vel fremor, oris, m. Fremito, strepito, rumor di voce, o d'altro. SYN. Mürmür, strepitus. EP. Gravis, sonorus, trepidus, tristis, flēbilis, īngēns, raūcās, horrisonus. PHR. Pērfurīt ācrī Cam fremītu, szevītque minācī mūrmure pontus. Et rapidī fremītus, et murműrá sævá minárum. S Circumstant fremitű denso, stīpāntque frequentes. Virg.

Fremo, is, ŭi, itūm, ere, n. Fremere, far romore. SYN. Strīdeo, înfremo, frendeo, mūrmuro. J Tīeinæque fremant ripæ crepitantibus undis. Virg.

Frendeo, es, mī, ere. Digrignare. Act. acc. SYN. Fremo. PER. Dentibns attero. Dentes frango, vel frico dente dentem. Et graviter frendens, sīc fātīs ōrā resolvit. Virg.

Freno, as, avī, atum, are. Frenare, rattenere. Act. ace. Rumperet et glacie eursus frenaret aqua-

rüm. Virg.

Frēnum, i, n. Freno. plnr. Frēni, vel frēna. SYN. Lörüm, retinacutum, habena, tupatum, vinculum. EP. Durum, laxum, sonans, arctum, strictūm, spūmāns, tortūm, vägūm, mobile, hūmens, lentūm, difficilė, lūbricūm, immīssūm, effūsūm, rigidūm, välidūm. PHR. Tempore lenta pātī frenă docentăr equi. Frenis temperat oră. Mobilibūs frenīs in apērto flēctere campo. Stat sonipēs, ēt frēug ferox spūmantia mandit. Spūmantia frenis Ora citatorum dextra contorsit ěquorům. Flectitis aut freno collă fugacis equi. Fērrē rotam, et stabulo frenos audīre sonantes. Virg.

Frequens, tis, adject. Frequente, spesso. \ Extergëtquë frëquëns tëllürem åtque împërät ärvis. Virg.

Frequenter, adverb. Frequentemente, con frequenza. Hic gemini cursus numerant elephanta frequenter. Mant.

Frequentia, &, f. Friquenza, concorso, moltitudine. SYN. Tūrba, copia, cohors, cotus. V. Cotus.

Frequento, as, avī, atum, are. Frequentare, spesseggiare. Act. acc. J Ültimă, quæ bello clari secretă frequentant. Virg.

Fretum, i, n. Stretto di mare. EP. Vagum, agitātūm, vēntosum, caruleum, fremens, dubium, răpidum, profundum, tumens, naufrăgum, mināx, torrens, apertūm, spūmosūm. PER. Maie āngūstūm. Æquoris angūstī faūces. Angūstī märis æstus. PHR. Agitātā tumēscunt freta. Īmö freta contorquet Neptūnia fundo. Fervetque fretis turgentibus equor. 9 Cycladas, et crebrīs legimūs freta consita terris. Virg.

Fretus, a, um. Confidato, confidente. Utere temporibus, quorum nunc munere freta es. Ovid. Frico, as, fricui, frictum, are. Fregure, stropic-

ciare. Act. acc. I Et pede pro subigit terram, fricat arbore costas. Virg.

Frictis, vel fricatus, a, um. Fregato. Si prurīt frīctus ocellī. Angulus, înspecta genesī col-

lyrığ poscit. Juv.

Frigeo, es, frigui, ere, n. Raffreddarsi, avere, patir freddo. SYN, Frigësco, algeo. PER. Frigore torpeo, rigeo, corripior, palleo, contrahor. Frigus corpus, artus, vel membra premit, urit, ădūrīt, lædīt, înfēstăt. Sanguis hebet, frigentque effætæ in corpöre vires. Virg. Non frigent, Visa est si forte pecunia, sive. Pers.

Frīgidus, a, um. Freddato, freddo. SYN. Frīgēns, gělĭdűs, álgēns. ¶ Frīgĭdűs ägrĭcŏlām sī quāndō cōntĭnĕt īmbĕr. Virg.

Frigo, is, îxî, îxûm, vel îctûm, ere. Friggere. Frīgus, oris, n. Freddo. EP. Aspērum, acērbum, Ārctoum, Boreale, brumale, canum, ignavum, glăciale, nivale, îmmodicum, pluvium, penetrāhilē, sævūm, immītē, pāllidūm, trīstē, horrīdūm, Rīphā·ūm, Scythicūm, Hypērböreūm, Sārmāticūm, stērilē, hōrrēns. PER. Frīgöris vīs, hōrror, āspēritās. Hībērnūs rīgör. Frīgödis hörrör. Aspera vīs hīčmis. PHR. Obsēssum glāciāli frīgöre corpus. Hībernæ frīgöra brūmæ. Rigidum pērmānāt frīgus ad össa. Ād-strictum rigido frīgore pēctus erat. Intrat penětrábřilě frigus in artůs. Crůdo súb frigore tellus Concrevit. J Acrior, aut Boren penetrahile frigus adurat. Virg.

Frītīlius, ī, m. Tavoliere, tavoletta. EP. Strepitans, cavus, agitatus. I Hoe mihi charta nuces,

hæc est mihi charta fritillus. Mart.

Frondeo, es, ŭi, ere, n. Essere fronzuto, frondeggiare. SYN. Frondesco. PER. Lūxuria foliorum ēxubero. Rāmīs in patulās lūxurio comās. Frondēs explico, emītto, induo. Frondosis umbris pullulo. J Nunc fröndent sylvæ, nunc törmösis simus annus. Virg.

Frandens, a, um. Frondoso. SYN. Frandasus, eomans, fronditer. Miscet agens telis nemora

înter frondeă turbâm. Virg.

Frons. dis, f. Foglia, fronda. SYN. Fölium. EP. Pătulă, comans, odoriferă, viridis, densă, umbrosă, deciduă, novă, redivivă, vernă, vernans, ămœnă, mollis. PER. Arbörčæ comæ. Arborča ümbră. Ārbörĕūm dčeŭs, Němörūm hŏnōs, Sỹlvārum honor, Sylvestres comæ. PilR. Jacent dētonsā frīgore frondes. Fronde super viridī. Populea velatur froude juventus. At dum primă novis ădolescit frondibus atas. Virg.

Frons, tis, f. Fronte, faccia. EP. Pülchrä, serenä, lævis, pūra, nivea, remīssa, pudīca, placida, cāstīgātă, generosă, roseă, nitens, honestă, mollīs, lūcidā, děcērā, trīstīs, hīrtā, āspērā, ăcērbā, ingrātă, protervă, ferox, rigens, mostă, minax, eontractă, dură, obductă, nubilă, sollicită. PER. Frontis honor, decus, majestas, gratia. PHR. Cāstīgātæ collēctă modestřá frontis. Sanguineis frontem moris, et tempora pingit. Frontem öbscenam rūgīs arat. Nasidiene, redīs mūtātæ frontis, út ārtě. Hor.

Proctifico, as, avi, atum, are. Fruttificare, far frutto. Act. acc. PER. Fructus pario, fero, edo, fundo, parturio, promo, profero. J Laurus fructificat, vicinaque nascitur arbos. Calp.

Fractus, us, m. Frutto, EP. Immaturus, maturus, immēnsus, amænus, tempestīvus, ūber, dūlcīs, jūcūndūs, snāvīs, lātūs, māgnūs, īngēns, īnfēlīx, prēcēx, fērŭs. PHR. Mātūrēs cārpītē frūctūs. Fērēs frūctūs mēllīrē cŏlēndē. Mīrātūrque novās frondes, et non sua poma. Auricomos decerpserit arbore fætus. Fructibas Āgrīppā Siculi, quos colligis, Icci. Hor. Frūgātis, is. m. f., č, n. Sobrio, moderato. Ventre

nihīl novī frūgāliŭs, hoe tāmēn īpsūm. Juv. Frūgēs, ūm, f. plur. Frutti, biade d'ogni sorte. SYN. Mēssīs, frūmēntūm, sēgēs. EP. Novē, mātūrē, ūberēs, lētē, flāvēntēs, cērēālēs, grāvidæ, opimæ, amænæ, feraces, teneræ, fæcundæ, aŭreæ, nĭtĭdæ, flavæ, spiceæ, trīticeæ. PER. Cereris opes, mūnera. Cerealia dona, mūnera. Terræ műnera, Rűris öpes. PHR. At rűbicűndá Ceres medio succiditur æstu. Medio tostas æstu těrít árěá frûgēs. J Āt nitidæ sûrgûnt frûgës, rámîquë virêseûnt. Lucr.

Frügesco, is, črč. Produrve frutti. Neut. Hine, ăit, et steriles frugescere parcius agros, Prud.

Frigi, indecl. Buono, moderato, modesto. SYN. Frūgālis, pāreus, temperans, modestus, sobrius, ābstīnēns, PER, Sobrīctātis āmāns, Lūxūm exosus, perosus. Nimii sumptus osor. Contentus pārvo. 5 Tam frugī Juno vellet habere Jovem.

Frügifer, ă, ûm. Fruttifero, che ha frutti. SYN. Früctifer, ferāx, fertilis. § Frügiterās mēssēs,

ălimentăque mitia reddant. Ovid.

Frügitegus, a, um. Chi raccoglie il grano. Ilic nos frugilegās āspēximus agmine longo. Ovid. Frümentum, 7, n. Grano, frumento. SYN. Fär, tritteum. EP. Æstīvum, grande, pūrum, llāvēscēns, cereale, lacteus, lastum. Sī quis ad

îngentem frumentî semper ăcervum. Hor. Fruor, eris, itis, ui. Fruire, godere. Depon. abl. SYN. Possidčo, pottor, gandčo, tenčo, ator. PHR. Fruar, o, solus, amore meo. Tradiderit līgno, aūt optātā lūce fruātur. Maut.

Früstätim, adverb. A brano, a brano. SYN. In frūstă. Frūstātīm secuīt, mox est congressă lčonī. Mant.

FUGA

Frastrā, adv. Indarno, in fallo, invano. SYN. In cāssūm, nēguicquām, ināniter. PER. Vāno conāmine. Studio ināmi. PHR. Cūrās inānes sūmo. Lăbor studio vanescit inani. Votă, vel verbă īrrītā jācto. Spēm īnānēm, seu vānām nutrīo, fovco.

Früströr, ārīs, ātūs, ārī, depon., vel Früstro, ās, āvī, ātūm, ārē. Act. acc. Ingannare, defraudare. SYN. Fraudo, defrando, spolio, exuo. J Exiguum începtus clamor frustratur hiantes. Virg.

Früstüm, i, n. Frusto, pezzuolo. SYN. Frägmen, fragmentum, frustulum EP. Exiguum, leve, minūtūm, tenue. J Tempore, et exigum frustis, īmbūtus ofellæ. Juv.

Frătetăm, î, n. Boscaglia. § Non přgět ättrītīs pědřbůs pěr ăcūtă frătetă. Prud.

Frutex, icis, m. Arbusto, arboscello, frutice. SYN. Ārbūstūm, vīrgūltūm, ārbŏr. EP. Tener, hŭmilis, frondosus, pārvus, densus, virens, viridis, lætus, ramosus, arboreus, opaeus, umbrosus. PHR. Nee parvi frutices īram metuere Tonāntīs. J Sylvārūm frūtīcūmque vīrēt, nemo-rūmque saerorūm. Virg.

fruticor, aris, atus, arī, depon., vel Frutico, as, āvī, ātūm, āre, n. Germogliare, produrre germogli. SYN. Früticesco, germino, pullulo, exubero. PHR. Früticum mültiplice sylva Luxi-

Fruticosus, a, um. Germogliante, che germoglia. PER. Mültiplices fundens frutices. Fruticum sylvă virens. Arbūstis creber, frequens, celeber, ăbundâns. Fruticum dives, plenus. Luxurians frňtícům râmîs. J Vällíbůs agrestis îllic frů-třeosa legebant. Ovid.

Făca, arum, f. Macchie nella faccia. J Deletură quidēm frontī dātā sīgnā fūcārūm. Colum.

Fūco, as, avī, atūm, are. Colorare, imbellettare. Act. acc. SYN. Illino, ungo, coloro, tingo. PHR. Compositis linit ora venenis. Nativum mutat fīcta arte colorem. J Alba nec Assyrio fūcatūr lūnă věněnő. Virg.

Fueus, i, m. Ape, the non fa mele, vespa. SYN. Vēspā. EP. Igdāvūs, inērs, sēgnīs, stērilis, īmmūnis. Immūnisque sedens aliena ad pabūla

fücus. Virg.

Fūcus, î, m. Belletto, liscio. SYN. Pigmentum, minium, cerussă, anguentum, medicamen. EP. Mendax, fallax, subdolus, vanus, coloratus, fæmineus, odorus, pictus, odoratus, roseus, quæsītus, peregrīnus. PER. Medicamen oris. Coloratum, fücatum venenum. Splendor ementītus. Nītor externus. Splendens succus. Fucātus color. S Bissula nēc cērīs, nēc fuco imi-tābilis ullo. Aus.

Figă, a, f. Fuga, SYN, Effügium, EP, Nocturnă, repēntīnā, pāvidā, tūrpis, vāgā, pūdēndā, sol-līcitā, levis , citā. PER. Fūgāx cūrsūs. Præceps abitus. Celer impetus. PHR. Dare terga fugā. Sapē fugā vērsos ille egerit hostes. Molîrî, părare fugam. Dare, convertere, vertere tergă. Arripere, corripere, agitare, maturare fugain. Aspectu ne të clam subtrahe nostro. Celerare fugam, pătrăaque excedere suadet. Arripë natë fugam. Vos agitatë fugam. J In vi-tium ducit culpa fuga, si carët artë. Hor.

Fŭgātŭs, ă, ūm. Cacciato. SYN. Pūlsŭs, ëxpūlsŭs.

Jāmquč rŭbēscēbāt stēllīs aŭrōră fŭgātīs.
Virg.

Fŭgāx, ācis, adject. Fugace, che fugge. SYN. Fŭgitivăs, fŭgiëns, profugis. J Telă fŭgācis čqui,

et brāceāti mīlitis ārcūs. Prop.

Făgio, is, fügi. itūm, črč. Fuggire. Act. acc. SYN. Effigio, dilliăgio, aufügio, vel refügio, ävērsör, ēvito. PHR. Dilliägiānt āfii ād nāvēs, ēt littörā cārsā Fīdā pētūnt. Fügit sēquē ēx ŏculīs āvērtīt. • Pērcūnctātorēm fügito, nām gārrūlūs īdem ēst. Hor. Vide Fuga.

Fŭgitīvus, a, um. Fuggitico. 9 Non dubitaturi

fugitivum dicere piecem. Juv.

Fügito, ās, āvī, ātūm, ārč. Fuggire in diverse parti, scansare, scacciare. Act. acc. ¶ Dēnique āmārācinām fügitāt sūs, ēt timēt omuē. Lucr.

Fŭgo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Fugare, cacciare, far fuggire. Act. acc. SYN. Abĭgo, ēxpēllo, répēllo, pröpūlso. PER. Ĭn ſŭgām dō, vērto, mītto, cōn-jīcio, pēllo. ¶ Trāns pōntūm ſŭgăt, ēt tērrīs īmmīttit ăprīcīs. Virg.

Fütcimen, inis, n. Sostegno. J Terra pila similis,

nüllő fülcimine nixa. Ovid.

Fūtero, îs, îvî, îtûm, îrê. Sostentare, appuntare.
Act. acc. SYN. Sûstineo, fîrmo, fêro, sûstênto,
sûlfûlero. PHR. Fêrrâtîs încûmbûnt têctă colûmnîs. Atlântîs dûrî, cœlûm quî vêrtice

fülcit. Virg.

Füterüm, ī, n. Lettiera, letta. SYN. Cölümön, füleimön, füleimentüm. EP. Äcernüm, aüröüm, öbürnüm, märmöröüm, tütüm, välidüm, süppösitüm. ¶ Nõc mihi tüm fülerö sternätür tectüs öbürnö. Prop.

Fülgöns. tis, adject. Risplendente. SYN. Fülgidis, cörüscüs, rütilüs, lücidüs, lüccus. § İpse ürbem repeto, et cingör fülgentibüs armis. Virg.

Fürgeo, ös, sī, ere, vel ere, ut a fulgo. Splendere, risplendere. SYN. Mīco, lūceo, relūceo, refülgeo, rādio, rūtilo, scīntillo, ārdeo, cerūsco, nīteo, eniteo, rūtilo, splēndeo. PHR. Domūs ārgēnto, aūroque refülget. Fūlget āpēx captīt, crīstīsque ā vērtice flāmmā Fūndttur. J Ille aūtēm pāribūs quās fūlgere cernīs in ārmīs. Virg.

Fñigör, öris, m. Fulgidezza, luce, chiarczza, SYN. Lüx, nitör, spländör. EP. Nitidis, cörüscüs, trēmūliis, nivalis, īgneŭs, aŭreŭs, īgnifer, radiāns, llānmeŭs. PHR. Tremŭlō lūlgore micāns. Micat īgneňs öre fūlgör. ¶ Aspicies ŏcūlōs

tremula fulgare micantes. Ovid.

Fūlgur, viris, n. Baleno. SYN. Fülgetrüm, fülgör. PER. Fülmynis īgnis, flammā. Čāvis ēlīsī nūbihus īgnis. Rūptus āb ētherē fūlgör. PHR. Ārdēntēm sēcāt āērā fūlgur Īgniferūm.' Crēbrīs micāt īgnibus ēther. Vībrātus, āb ētherē fūlgur Cūm sönitū vēnit. Rūmpūnt āĕriās fūlgurā crēba plāgās. Ēxiliūnt rūptis ēlīsī nūbibus īgnēs, Dīssiliūnt rūtilū vibrāntā fūlgur trāctū. Cēlētī mieučrūnt nūbilā flammā. Non ālfās cēlō cēcidērūnt plūrā sērēno Fūlgūrā. Virg.

Fūtguro, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Folgorarē, balenarē. SYN. Fūlgčo, ēlūdgro, rörūsco. PER. Fūlgurē pērcēllo. PHR. Crēbrō nūbēs cāvā fūlgurāt īgnē. Rūptōquē pölö mreat īgnēus æthēr. Jēt quöniām crēbrō nūbēs cāvā fūlgurāt īgnē. Mant.

Fŭifea, a, vel fultx, teis, f. Foliqua (uccello marino). ¶ În siccō lūdūnt fultea, notasque palūdēs, Virg. Pūlīzo, ĭnĭs, f. Fuligine, filigine. EP. Fūscă, atră, piccă, nigră, fœdă. J Semper et āssiduā postes fuligine nigri. Virg.

Fāllo, onis, m. Fullone, purgatore, tintore. EP. Avārus, pārcus, operosus. Tām māle Thāis

ölet, quam non füllonis avari. Mart.

Fülmen, inis, n. Saetta, falmine. EP. Hörrendüm, terriffecim, hörrisönüm, räpidüm, hörrisönüm, rütilüm, ignifüm igniferüm, llämmivonüm, rädians, cörüscüm, inevitabile, nissile, sülphüreüm, lævüm, penetrabile, viölentüm, förmidabile. PER. Fülmineim telüm. Igneü telä. Trisüleüs ignis. PHR. Cöncütit excelsäs türres a vertice fülmen. Hörrörem incütiünt Irati imperiö fülminä missä dei. Päter ömnipötens missö perfregit Ölympüm Fülmine. Cörüscüm Cöntörsit dexterä fülmen. In totas spärsürüs fölminä terräs. § Fülmen in tötäs spärsürüs fölminä terräs.

Fülminātús, ă, ūm. Fulminato, saettato dal ciclo. PER. Fülmine tāciús, îctús, pērcūssús, āfllātús, pērcūlsús, ēxūstús. Pēst örtūs, öbitūsque fül-

minātos (phal.). Stat.

Fūlmineus, a, ūm. Di fulmine. J Fūlmineum, Phae-

tontă Pădo mersere jugales. Ass.

Fūlmino, ās, āvī, ātūm, ārē. Fulminare. Act. acc. PER. Fūlminā libro, vibro, mītto, tōrquĕo, jācto, spārgo, jācŭlŏr. Fūlminē fērio, quātio, āllo, dīsjicio. ¶ Ingentēs quērcūs, ānnōsās fūlmināt ōruōs. Claud.

Fūlvūs, ă, ūm. Color di leone, leonato. SYN. Flāvūs, cröccūs, aūreus. PIB. Fūlvūm spēctātur in īgnibūs aūrūm. Hor. ¶ Ūt tetigīt fūlvī sētīs

hīrsūtă leonis. Ovid.

Fūmeis, ă, ūm. Fumoso, che fa fumo. SYN. Fūmosis, fūmans, fūmiler, fūmidis. ¶ Fūmei tædīs Lūminā, præcipitēmque īmmānī tūrbine adēgit. Virg.

Fũňno, ās, āvĩ, ātūm, ārč. Fumare, far fumo. PER. Fūmūm dö, mītto, völvo. § Ēt nūnc sūmmă prŏcūl villārūm cūlmčnă fūmānt. Virg.

Fūmus, ī, m. Fumo. SYN. Cālīgo, fūlīgo. EP. Niger, āter, völlacer, sördidas, sūblīmis, trīstis, grāvis, svāncis, stenebrūsūs, pilmus, trīstis, grāvis, vānus, vānciscēns, piceus, tūrbidus, sūlphurčus. PER. Ātrā piceus cālīgine võrtex. Fūmosūs, fūmifer, fūmidus, fumeus glöbus. Fūmifer hālītus. Fūmed nūbes. Fūmida nox, Fūmifera tenebrā. PHR. Ātrām prorūmpit ad ātherā nūbem. Tūrhime fūmantem piceo, ēt cādēntē favillā. Rutt, vel võmit ātrām ād cūlūm, piceā crāssūs cālīgine, nūbēm. Quā plūrimus ūmlām Fūmus āgīt, Ēxūndāt fūmāns piceā cālīgine vortex. ¶ Sāxā vidēs, mīstoque ūndāntem pūlvere fūmūm. Virg.

Fūnātě, ĭs, n. Doppiere, torcia. SYN. Fāx, lāmpās.
fīncensī, ēt noctēm līāmmīs fūnālĭă vīncūnt.

Virg.

Fūnāmbŭliš, ī, m. Chi balla sulla corda. EP. Levis. Fūnāmbůli čödem āccērsit expectatio (jamb.). Mart.

Fundă, ā, f. Fionda. SYN. Hăbênă. EP. Törtă, teres, stūpeă, strīdens, Băleāris, versātilis, contortă, volubilis, excūssă, rigidă, timendă, horrisonă. PHR. Fundām tereti circum căpăt egit hăbênā. Fundā procul de ināne volutăt. Stridentii fundā Sāxā pluunt. Glandes Băleāri spārgere fundā. Băleārică plumhum Fundā

jăcit. Funda sternit stridente Goliam. Stupea törquentem Bălčáris verberă fundæ. Virg.

Fûndâmen, inis. vel fûndâmentûm, î, n Fondamento. SYN, S51um, EP. Sölidum, stabile, firmūm, īmūm, dēfōssūm. ¶ Fūndāmīne māgnō Res Romana vălet et præside pendet ab uno.

Findatar, oris, m. Fondature, che fonda. SYN. Comlitor. Nec Prænestinæ fundator defuit ur-

his. Virg.

Funditus, adverb. Fondamentalmente. SYN. Omnīno, prorsus. 9 Non tamen omne malum miserīs, nee funditus omnes. Virg. Dal fondo, in tutto. Rādīcītus, stīrpītus, ā rādīcībus īmīs, ā sēdībus īmīs. ¶ Fundītus āvēllunt pēstēs. ēt tēctă recidunt. Virg.

Fundo, ās, āvī, ātum, ăre. Fondave. Act. acc. PER. Mœnĭă prîmă lŏco. Đēdūco ăb îmō fundamêntă, Fündamină molior, paro, pono, jacio, loco. 🖣 Fündatür Věnčri Idálřá, tůmůlôquě sácirdôs.

Virg.

Fundo, is, fudi, fusum. ere. Fondere, versare. Act. acc. SYN. Infundo, spargo. Produrre. Diffundo, ēmītto, spārgo. J Ipsa tibī blandos fundent cunabula flores. Virg.

Fündüm, ī, n. Fondo, profondità. SYN. Altum, profandam. EP. Imam, depressam. I Falmine dējēctī fundo volvuntur in imo. Virg.

Fünchris, is, m. f., e, n. Funerale, funebre. SIN. Fünerens, fünestus, lügubris, lüctüösüs. Ira truces inimicitias, et funchre bellum. Hor.

Funero, as, avī, atum, are. Seppellire. Libero capram prope funeratus (sapph.). Hor.

Fünginus, a, um. Di funga. V. Fungus. 9 Pol hic quidem fungino genere est, capite se totum tegit (jamb. tetram.). Alii effernut fünginö, et trochæum admittunt in hoc versu comico. Vide Fungus.

Fangor, eris, functis, fungi. Fare, esercitare. Depon. SYN. Defungor, perfungor, obeo, efficio, ēvērceo, compleo, ēxequor, præsto. J Füngitür

öffřeiis prælambéns ömně quod öffért. Hor. Füngüs, i, m. Fungo. SYN. Böletüs. EP. Üdüs, plňviális, álbňs, frigidňs, prátěnsis, áncéps, dňbřňs, putris. J Aút viridés málvás, aút fúngós

colligit albos. Ovid.

Fūnis, is, m. Fune, vorda. SYN. Loram, fanicalus, restis, rudens. EP. Tortus, întortus, stupeus, volūtus, loreus, nodosus, lineus, PHR, Collum volutis funibus strinxit furens. Tortos încidite fanes. Sacră cănunt, fanemque mănu

contingere gandent. Virg.

Funus, eris, n. Mortorio, funerale. SYN. Exequise, înferiæ, jūstă. EP. Lamentabile moestum, extremam, supremum, debitim, triste, amaram, flebřlě, jūstům, crůčntům, mřsěrábřlě, ăcerbům, přům, solemně, honestům, illustre, conspicuum, præclarum, miserindum, lacrymosum, ge-mebundum. PER. Funchris pompa. Supremus honos. Supremum mūnus, PHR. Exportant tectis, et tristiă faneră ducunt. Funeră ducebant mědřám lácrýmôsă pěr ûrben. J Fûnditúr átěr ŭbique erŭor, dant funera ferro. Virg.

For, füris. Ladro, ladrone. SVN. Latro, prædo, prædator, raptor, EP, Pernox, vigil, noctornus, vägas, trēpidas, improbas, occaltas, tācītas, errans, cautus, callidus, armitus, minix, recondităs, solers, însidiosas, însomnis, abdităs, söllicitus. PHR. Accumulat raptas sanguinolentus opes. Callidus effracta nunumos fur auferet arei. I Quid domini facient, audent cum tālia fūrēs? Virg.

Fūrāx, āvis, adject. Furace, che ruba. SYN. Răpâx.

¶ Fürācēs, mönčō mānūs rčpēllās (phal.). Mart. Fūrcā, ā, f. Forca, forche, forcelle. EP. Bĭfīdā, līgnēā, fērrēā, vālīdā, fīrmā. ¶ Nātūram ēxpēllās fürca, tămen üsque recurrit. Hor.

Füreifer, a, um. Reo, che portava la forca. SYN. Tritureifer. I Fürcifer ad te inquam, quo pacto

pēssīmē laūdās, Hor,

Furens, tis, adject. Furibondo, pieno di furore. SYN. Fütfalis, fürfatüs, fürfasüs, fürfbündas, īnsanus, āmens, demens, lymphatus, vesanus, răl-idus. PER. Mentis inops. Accensus furore, īra, fūriis. Actus, agitatus, ardens fūriis. \ Quid făcis? exclâmat, qua te germane fărentem. Ovid.

Füefür, ŭris, m. Crusca, buccia di grano, semola. firfűríhűsque növis dűrűm miscebis ácetűm.

Seren.

Furia, arum, f. plor. Furie. SYN. Dîræ, Erînnydes, Eumenides. EP. Minaces, igniferæ, sanguicomæ, discordes, duræ, crifentæ, avernales, împlacabiles, luctifică, tartăreă. PER. Ultrices dîræ. Crūdeles Erebi, Ditisque ministræ. Stigia sorores. Scelerum ültrices Dea. Informe cănes. Dîră sörorum cohors. Sorores Acherontildes. Nocte genitæ sorores. Famulæ Junonis āvērnæ. Nēsciā sē fūriīs āccūbūīssē novis (pent.). Prop. Fab. I Poeti finsero esser tre le Furie, chiamate Aletto, Tisifone e Megera, fig le della Notte e di Acheronte: le rappresentavono con torcie alle mani, e con serpenti sulla testa.

Făriātis, is, m. f., e, u. Furioso. SYN. Făriosăs, fărens, făribundăs, Quod pretium speret pro tâm fărialibăs ausis? Ovid.

Fűriatitér, adverb. Da furioso. 9 Non hábět exactum quid agat, turialiter odit. Ovid.

Făribondus, ă, am. Furibondo, furioso. \ Quō fűribűndő dőműm mönstrő permisceat ömnem.

Fărio, as, avī, atām, are. Furiare, infuriare, menar furia, metter in furore. SYN. Effero. ! Qua solet mātrēs [ŭrtāre čquōrūm sapph.). Hor. Vide Furo. Fŭriosus, ă, um. Furioso, furibondo. 9 Nempe tuo furiose, meo sed non furiosus. Hor.

Furo, is, ere, n. Farrare, esser furioso. SYN. Bācehor, dēbācchor, īnsānīo, sāvio. PER. Furiis ardeo. Furias concipio. Furore accendor. PHR. Savit inops animi, totamque încensă per ürhem Bäcchätur. Fürör īrāque mentem Pracipitant. Mēns fūriīs ägitur. Mentem insania mūtāt. Çöllīgīt ös rābiem. Rābie terā cordā tăment. Indomitos gerit sub corde furores. Mentem caens înstîgăt luror. Amplius hune oro, sině mě fűrére antě fűrőrém. Virg.

Fürör, äris, ätüs, äri. Furare, rubare. Depon. acc. SYN. Aŭfero, eripio, populor, populo, prador, abduco, abigo, rapio, abripio, subdico, sūbtrāho, töllo. PER. Vī, fūrto sūbdūco vel ābdūco. Excipērē insidiis. Minū fūrāci coutingere. I Farabor, Phoebi si modo pleetra

dăbis pent. Prop.

Fúror, oris, m. Furia, furore, impeto. SYN Insantă, amentiă, dementiă, răbies, violentiă, îră, vēsānīš, fūrīše EP. Ardens instants, viölēntūs, răpidus, præceps, cacus, ethienus, igneus,

flagrans, accensus, împătiens, subitus, sevus, armātus, viudēx, crudēlis, indomitus, immanis, īmmītĭs; vägŭs, dīrŭs, Mārtĭŭs, hēllĭcŭs, sānguinens, horridus, barbarus. PER. Furiata mens. Efféră vis ănimi. Lymphatæ violentia mentis. Īrātæ mēntīs ārdor. Rēgī nēscins ārdor. Frænī împătiens. Pronus în armă. PHR. Quis făror, ō cīvēs, quæ tanta licentia ferri? Laxisque fűrör bacchatűr hábenis. Cæcüs fűrör incitát īrās. Bārbārus āttonītā sævīt in urbe furor. Jāmque faces, et saxa volant; furor arma ministrat. Virg.

Făror divinus, Furor divino, SYN. OEstrum. PER. Apollineus vel Entheus ardor, ignis, vigor, calor. EP. Corybantius, Bacchicus, Pothius, Apollineus, Phaheus, Pierius. J Ea frana iurenti Concătit, et stimulos sub pectore vertit

Apōllo. Virg.

Fürtim, adverb. Furtivamente, segretamente. SYN. Fürtö. J Infelix Priämüs fürtim mändärät älendüm. Virg.

Fürtivus, a, um. Furtivo, nascosto, occulto, segreto. Grēx aviūm plūmas, moveat cornīcula rīsum,

Fürtīvīs nūdātā coloribus. Hor.

Fürtüm, i, n. Furto, ladroneccio, ruberia. SYN. Răpînă, latrocînium, prædă, răptum. EP. Înfändum, öccultum, subdolum, iniquum, turpe, pudendum, funestum, pavidum. PER. Fædi însaniă lucri. PHR. Hic furto lervidus înstăt. Quid refert morbo, an furtis, pereamve rapinis? Hor.

Fūsilis, is, m. f., e, n. Che si può liquefare. I Fūsĭle pēr rīctūs aūrūm fluĭtāre videres, Ovid.

Fūsus, ä, um. Messo in rotta, sconfitto, sparso, versato. ¶ Et dömĭtæ bēllö Thēbæ, fûsīquĕ bĭ-mēmbrēs. Ovid.

rūsus, ī, m. Fuso. EP. Vērsātus, īntortus, vērsātrlīs, völūbrīrs, völūtus, tērēs, lībrātus, gra-vidus. PHR. Tērētēm vērsābāt pollīcē lūsūm. Törtäque versato dücentem stamina füsö. S Nön lĭcŭīt gravidos penso devolvere fusos. Virg.

Fūtilis, is, m. f., e, n. Da niente, vano. SYN. Loquax, garrulus, inanis, īrritus, levis, vanus. Dēxtera, consiliīs habitus non fūtilis auctor.

Virg.

Fňtūrňs, a, ūm, particip. Futuro. sopravvenente. SYN. Vēntūrus. PHR. Futurum avum. Postera, vēntūrā ætās. Fūtūrā sors. J Hic victor pūgnīs, ille futurus equis (pent.). Prop.

Găbătus, î, m. Forca, croce. SYN. Crux, trabs. Affixī găhălīs ăderant ntrinque lătrones. Prud.

Gábăonitæ, arum, m. plur. Gabaoniti, popoli della Patestina, a Găbăon, onis. J Corporibus rixa, Găbăonis stagnă secundum. Fil. Expl. Gabaon era una città reale non molto discosta da Gerusalemme, i cui cittadini si unirono agli Ebrei nel tempo di Giosuè.

Gătiătie, arum, f. Catini, piatti. J Transcurrunt găbătæ, völântque lânces (phal.) Mart. Găbăi, ôrûm, m. plur. Gabj, popoli. Hie tilă No-

mentum, et Gabios, ürbemque Fidenam, Virg.

Găbīnus, ă, um. Toga di cui servivasi il console romano, quando annunciava la guerra. ¶ Īpsĕ Quĭrīnālī trăbĕā, eīnetāquĕ Găbīnō Īnsīgnis. Virg.

Găbriel, is, m. S. Gabriele. EP. Cœlestis, felix, formosus, aliger, roseus, candidus, pulcher, æthereus. PER. Nuntius humanæ salutis. Colēstīs Pārānymphus. Augelus homauæ pācīs sequester. Virginei partus nuntins. Fidns arcani divini minister. Consilii divini colestis nuntius. Illanc Gabriel vocitat benedictam laude puellam. Fort. Gabriel mīssus pertentat Vîrginis aures. 1d.

Gādēs, ĭnm, f. plur. Isole di Cadice. EP. Remota, extremæ, Hesperiæ, occiduæ, Herculeæ, Tyriæ, Erythrææ. 9 Omnibus in terris quæ sunt a Gadibus usque, Juv. Expl. Due isole nello stretto di Gibilterra, ove divono i poeti ch' Ercole alzasse

quelle due famose colonne.

Gadītanus, a, um. Di Cadice, vicino allo stretto di Gibilterra. ¶ Cāntřeă quī Nīlī, quī Gādītānă sŭsūrrăt. Mart. Vide Gades.

Gæsūm, ī, n. Sorta di dardo. SYN. Hāstā, hāstīlě. PHR. Lēvī jāculātur Gāllīca gæsa manu. J Auro īnnēctūntūr, duo quīsque Alpīna coruscant Gasa manu. Virg.

Gætūtia, æ, f. Getulia, paese di Libia. J Quidquid monstriferis nūtrīt Gætūlia campis. Claud.

Găgātēs, æ, m. Pietra preziosa, e fiune nella Si-cilia. EP. Nitidus, nitens, niger. PHR. Nigrō splēndore fulgens. ¶ Īnsula, pērfulgent nīgrō splēndore Găgātēs. Fann.

Gălantuis, idos, f. Fantesca di Alemena. PER. Ālemēnæ fămulă. Hēræ öfficiosa. J Ūna mini-strārum media de plebe Galanthis. Ovid. Fab. Serva di Alcmena, la quale rilevò a Giunone che la sua padrona era gravida, benche non fosse la verità: e ciò per impedire gl'incantesimi che questa Dea voleva fare. Fu tramutata in donnola, uccello.

Gălăteă, ā, f. Galatea, ninfa marina. 9 Cui dum pēctendos prabet Galatea capillos. Ovid. Gālbanum, i, n. Galbano. EP. Ölens, ödörife-

rūm, redolens, fragrans. Lūrida convenient, süccendere Galbana septis. (Hinc Galbaneus, ă, ūm). Hinc jam Galbaneos suadebo încen-

dere ödöres. Virg.

Găleă, æ, f. Elmo, celata. SYN. Cāssis, cāssidă. EP. Comans, decora, terribilis, crinita, nitens, ærea, fulgens, radians, cornsea, horrida, lerrea, mināx, ahēna, rigens, ārata, minitans, erīstata, ārdēns, lūcēns, Mārtiā, horrēns, micāns, hor-rificā, Māvortiā. PER. Ferrātus apēx. Æs cavām. Căpitis ārmă, tēgmină, tūtāmen. Ære rigens. Hirsūta jubīs, cristīsque decora. Cristīs sūbnīxă cruentīs. I Dant sonitum flictu galea, pūgna āspēră sūrgit. Virg.

Găleatus, ă, um, adject. Con la celata. 9 Quem præstare potest mulier galeata pudorem. Juv.

Gălenns, i, in. Galeno, insigne medico. EP. Doctus, sölers, peritus, sagax. Geminavit l Mantuanus). f Gälleni tu seusă tenes, quaeumque leguntur. Vide Medicus.

Găterită, æ, f., vel găleritus, i, m. Allodola. ¶ Māndě gălērītūm võlŭerem quām nomine dīcunt. Stat.

Găteritus, vel gălerinus, ă, um. Cappelluto. Primă găleritus posuit prætoriă Lucmo. Prop

Găterus, I, no. Cappello, cimiero. SYN. Pilens,

galerum. 4 Bina manu, fulvosque lupi de pelle

gălēros. Virg.

Cătităă, &, f. Galilea, parte della Siria, o villa di Nazareth. Est viă trans pelăgus longe, Gălilæaque rūra, Juv. Inde Galilæam repetit Salvātor Icsus. Id.

64Hi, oram, m. plur. Galli, francesi. SYN. Franci. EP. Förtes, generosi, audaces, indomiti, magnănimī, bēllīgērī, acrēs, īngēniōsī. ¶ Cīnctā premebantur trucibus capitolia Gallis. Ovid.

Gāllī, örum. Sacerdoti di Cibele. EP. Phrygii, furentes, însanî, amentes. Expl. Sacerdoti della dea Cibele, così chiamati dal Fiume Gallo nella Frigia. del quale bevendo l'acqua, divenivano pazzi e si castravano. Facevano le cerimonie de loro sacrificj saltando e bendandosi la testa a guisa di pazzi.

De his sic Ovidius.

Cūr igitūr Gāllos, qui se excidere, vocamus, Cum tanto Phrygia Gallica distet humus? Inter, ait, viridem Cybelen, altasque Celenas, Amnis it însana, nomine Gallus, aqua. Qui hibit inde, furit: procul hinc discedite,

queis est.

Cūră bonæ mentîs: qui bibit înde, fürit. Gāllia, &, f. Francia. EP. Armipotens, inclyta, dīves, ferax, fertilis, fecunda, fortis, generosa, bēllīcā, bēllīcēsā, fācūndā, fērēx, Mārtīā, Mā-vērtīā, bēllīgērā, aūdāx, ēpīmā, ānīmēsā, īl-lūstrīs, īnvīctā, dēctā, īngēnīēsā, comīs, fēlīx. PER. Francigenum sedes. Inclyta Francorum tēllūs. Gāllĭcă tērră. Gāllĭcŭs āxĭs. Ārvă Gāllícă. Fœcundă virorum. Frugum altrix, vinique ferax. J Gallia fert acres animos, et idonea bello. Mant.

Callicus, a, nm, adject. Francese, di Francia. SYN. Gallus, Celticus. Gallica per gelidas

răbies diffunditur Alpes. Lucr.

Gatticinium, ii, n. Il cantar del gallo. SYN. Galli eantus. Sub galli cantum consultor ubi ostia

pūlsăt. Hor.

Gattīna, æ, f. Gallina. EP. Sēdula, sollicita, solers. PER. Pullorum fidissima custos. Fætus studiosa. PHR. Adducit pullos gallinasub alas. Fætus studiosa fovet. Cucurrire solet gallus,

gallīna gracīllat. Ovid.

Gattus, i, m. Gallo. EP. Pervigil, insomnis, cristātus, Mārtius, audāx, Tītānius, vigil, mātutīnus, supērbus, salāx. PER. Ales diei nuncius. Lūcis prænuncius ales. Volueris Titania, Persicus ales. Auroræ præco vigil. Nuncia lucis ăvis. Sondum cristati rupere silentia Galli. Mart.

Gamatiet, elis, in. Nome d'un Fariseo, e dottor della legge, che fu maestro di S. Paolo. EP. Doctus, peritus. Interea Paulus que Gama-

lĭēle magistro. Mant.

Ganča, æ, f., vel Gančum, ī, n. Bettola, bordello. 9 Übi ego îllûm quærām! crēdo ābdūctūm în gančum (jamb.). Ter. Et palčas pinguedo tenet găneaque perenni. Sidon.

Ganeo, onis, in. Bordelliere, putaniere. El. Turpis, öbscenus, salax, solūtus. 9 Sed laudem sili-

quās öccūltūs gančo; pūltes, Juv.

Canges, is, m. Gange. EP. Aureus, aurifer, pulcher, rápidus, immēnsus, indicus, corniger, cærniens, cærnius, extremus, latus, Edus, dives, gemmiter, undans, torrens, altis, praceps,

örientalis. PER. Gangetiens amnis. Gangetides ūndā, Gāngētis flūminā. Līttorā Gāngis. J Quā colitur Ganges, toto qui solus in orbe. Lucr. Expl. Uno dei quattro fiumi principali che passa per le Indie, ed ha le arene d'oro.

Gangetieus, a, um, adject. Ch'e di Gange. SYN. Indicus, Eous. J Et quas sentit Arabs, et quas Gängetřeă tellůs Exhálat něbňlas. Luer.

Gangetis. idis, f. Femmina del Gange. SYN. Gangētică. J Tālis erāt domitā Bācchūs Gāngētide tērrā. Ovid.

Gănymēdēs, is, m. Ganimede. SYN. Iliades. EP. Īdāvis, Īaciis, Phryx, Phrygius, rēgius, raptus, Trojānus, blandus, candidus, formosus, niveus, flavus, Tros, Dardanius, aureus, roseus, urniger, pülcher. PER. Puer Iliades. Puer Idaus. Phrix puer. Dardanius puer. J Et genus invīsum, ēt rāptī Gănymēdis honores. Virg. Fab. Figlio di Trojo re della Frigia, amato da Giove e rapito in ciclo. Fu fatto suo coppiere, avendone cacciato via Ebe.

Gănymedans, ă, um. Di Ganimede, Ganimedeo. 🖣 Ēt Gănymēdæō lūceat unda choro (pent.).

Mart.

Gannio, is, ivi, itum, ire. Mngolare, gagnolare. Neut. J Tūciā vēsīcē non imperat, Appula gannit. Juv.

Ganniths, üs, m. Gemito, mugolamento. Longe ălio pacto gannitu vocis adulant. Lucr.

Gărământeus, ă, um. Di Garamante, SYN. Gărământicus, ă, am et pro fem. Gărământis, idis. J Tū quoque latidicis Garamanticus accolă lucis. Sil. Syrtibus haud ultra Garamantidas attigit undas. Lucr.

Gărămans, antis, m. Garamante, plur. Gărămantës. Popoli della Libia. EP. Libicus, Afer, incultus, inops, sævus, velox, ustus, perustus, ferox, trūx, nūdus, extremus, sagīttifer, pharetrātus, āter. J Ismarus aut Rhodopes, aut extremi Garamantes. Virg.

Garganus, i, m. Gargano, monte di Puglia. EP. Tapis, Appulus, arduus, sacer. J Appulus IIadriacas exit Garganus in undas. Lucr.

Gargarus, i, m. plur. Gargara, orum, n. Monte. EP. Fœcundus, cultus, flavescens, Phrygius, Idæus, arduus, fertilis. PHR. Arduu luxuriant flavīs ubi Gargara culmīs. Fertilibūs Priamēja Gargara campis. J Gargara quot segetes, quot habet Metymua racemos. Ovid. Expl. Monte in Ida nella Frigia, la di cui cima è fertilissima.

Gargitianus, i, n. Nome di un buffone. EP. Scurra, nugax. I Die mihi quid Roma, Gargiliane,

făcis? (pent.). Mart.

Gargilius, ii, m. Cacciatore molto bravo, di cui fa menzione Orazio. 1. 1. ep. VI.

... Venemur, ut ölim

Gārgiliūs, qui māne plagas, venābula, servos Differtam transire forum, populumque juhebat;

Unus ut e multis populo spectante referret.

Emptům můlůs ăprům.

Gárrio, is, ivi, itům, iré, n. Gracchiare, motteg-giare, cicalare. SYN. Fähůlör, nůgör. PER. Vöcës ĭnänës fünděrě, jáctárě. Nůgås löquöi, sěro. Inčptá löquör. J Gárris in nürém sempěr ōmnībūs Cīnnā (scazon.). Mart. Gārrňfitās, ātīs, f. Garrulita. SVN. Lŏquācĭtās.

EP. Möléstá, grávís, mendáx, falláx, intempestá,

procax, petulans, lītigiosa, intempestīva, improba, odiosa, feminėa. PER. Petulantia linguæ. Importuna löquācis mūrmūra linguæ. PHR. Improba garrulitās, vērbīsque procacibus ardens, Incendit placidas mentes. Garrulitate ācrī nunc hos, nunc mordicus illos Vēxat. Auctoris pereunt garrulitate sui (pent.). Mart.

Garrulus, i, m. Ciancione, cianciatore. SYN. Loquāx, nūgāx, dīcāx, vāniloquus. PER. Inānēs Iterans voces. Vanīs sermonibus aures implens, fāllēns. Dicēnda, tacēnda loguūtus. Garrulitātis ămāns. Pērcūnctatorēm fugito: nām gārrulus idem ēst. Itor.

Gărum, i, n. Caviale, salsa fatta d'interiora di pesci. J Nobile nunc sitio luxuriosa garum

(pent.). Mart. Gărumnă, æ, m. Garonna (fiume). EP. Æquoreus, răpidus, celer, velivolus, resluus, magnus. J Quosque rigāt rētro pērnīcior unda Garumnæ. Claud.

Gandeo, es, gavīsus, ere, n. pass. Rallegrarsi, allegrarsi. SYN. Dēlēctor, lætor, gestio, exulto, ovo. PER. Gaūdia concipio, capio, agito. Animīs ēxulto. Lætus, hilaris, gaudens gestio. Gaudia blando vultu testor. Gaudia lætis vocibus, vel geminatis plausibus edo, prodo. Gaudia mente carpo. Lætilia mentem perfundor. Hilari mente căpio gaudiă. PHR. Festum celebrant diem. Exultatque et vix animo sua gaudia dīssērt. Tăcitām pērtentant gaudia mentem. Hine metuunt, cupiuntque, dolent, gandentque, nec auras. Virg.

Gandinn, ii, n. Rallegramento, allegrezza. SYN. Lætitia, volaptas, oblectamentum, plausus. EP. Dülce, suāve, festīvām, novām, falsum, lætum, bländum, vägum, inopinum, fugitivum, ingens, sēcūrūm, sērēnūm, ĭnānē. PER. Lætitiæ sīgnă, voces plausus. Exhilarans animos. Vultus hilărēs. Fāllācīs gaūdĭā mūndī. J Gaūdĭa ēt īn vūltū cūrārum īgnārā vŏlūptās. Stat.

Găvisăs, ă, um. Che si rallegra. SYN. Gaudens. lætatus, lætus, hilaris. PER. Fronte screna lætus. Pērfusus lætitiā. Lætā mente gaudia captans. Exultans animis. Vultum pulso mærore serenans. Lætitiæ voces ad sidera jactans. 🖣 Sĩc Mētymnæö gāvisus Ēriŏne Delphin. Mart.

Ganrus, i, m. Gauro, ora monte Barbaro, in terra di Lavoro, ed altro monte detto Garro, o Gero nella stessa provincia. J Spēctat et Icario nemörösüs pālmite Gaurus. Stat. Expl. Montagna in Terra di Lavoro, abbondante di ottimo vino.

Gaŭsăpë, is, vel gaŭsăpūm, ī, n. et gaŭsāpă, æ, f. Gabbano, coltre, tappeto. Jām chlamydas

regum, jam lúteă gausapă captis. Pers. Gază, &, f. Ricchevza. SYN. Dīvitia, ŏpes, thesaurus. EP. Flūxa, Lyda, Ēoa, Persis, Āchā-menia, Pērsiea, Inda, Indiea, Babylonica, nobilis. PHR. Hūc ūndique plūrima gaza Incensīs ērēpta adytīs, mensæque Deorum, Crateresque auro solidi, captīvaque vēstis Congeritur. Ilic jacet, Ecasque premunt tentoria gazas. Luci.

Gedeone, onis, m. Gedeone. SYN. Jojades. Firmāstī Gedeona tubīs inserte canoris. Sidon. Ex quibus at Gedeon dux agminis acer in hostem. Tert. Velleraque, et siccos magni Gedeonis imbres. Mant. Hist. Fu eletto da Dio per liberare il popolo d'Israele dalla oppressione de' Madianiti, e questa elezione fu confermata da due

miracoli molto cospicui nella Sacra Scrittura, ec. Geneună, &, f. Tortură, stato di punizione, preso nella comune intelligenza per l'inferno dei dannati. SYN. Cruciatus, supplicium, tormentum. Quod sī fortě căvæ mětůis tormentă gehennæ. Mant.

Gčia, w, f. Gela, villa e fiume di Sicilia. ¶ Immanīsque Gělā fluvio cognomine dicta. Virg. Gelboe, vel Gelboa, &. Gelboe, monte nella Palestina. PHR. Gelbőicüs mons. Gelbőe, vel Gelboæ juga. J Per juga Gelboæ Saulus rex ardua

ponit. Fill.

Gelidus, a, um, adject. Gelato, freddo, ghiacciato. SYN. Frigidus, gelatus. PER. Frigore concretus. Gelü rigens, rigidus. Cano gelü horridus. Dūro gělů constrictůs, astrictůs. Gělido frigore torpēns. Vēre novo gelidus canis cum montibus hūmor. Virg.

GĕIo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Agghiacciare. Neut. J Infectæ pallore genæ, stetit ore gelato. Claud.

Gčionus, i, m. in plur. Gčloni, orum. Populi dell'ultima Scizia. EP. Feri, picti, acres. J Eoasque domos Arabum pictosque Gelonos. Virg. Hist. Si pascevano di latte mischiato con sangue di cavallo, e dipingevansi la faccia per farsi più

terribili ai nemici.

GĕIū, n. indecl. Gelo, gelata, ghiaccio. SYN. Frīgŭs, glăcies. EP. Astrictum, gelidum, canens, brumālě, sævům, důrům, acrě, inērs, glacialě, cănum, trīstě, aspěrum, densum, horreus, nivalě, strictum, arctum, PER. Concretum frigus, Gelidus äer. PHR. Jäcet äggeribus niveis informis ět alto Terra gelu. Omnia brumali diriguere gělů. Hörrídă sævő Arva gělů. Těllůs cöncrétő languet adusta gelu. Hiems dum sæva rigenti Stringeret arva gelu. Concrescunt frigore rivi. Altius ad vivum pērsēdit et horrida cano Bruma gĕlū. Virg.

Gemellus, i, m. Gemello. SYN. Geminus. PER. Fætű prognatús eodem. Partú sűsceptűs eodem. Proles gemina. Geminus fætus. f Hinc inter dēnsās corylos modo nāmque gemellos. Virg

Geminus, a, um, adject. Gemino, doppio. SYN. Bīnus, duplēx, duo, geminātus. J Et gemina aurātūs taūrīno cornua vultu. Virg.

Gemini, orum, m. plur. Gemini, una delle dodici principali costellazioni. PER. Geminum sidus. Tyndaridæ fratres. Nautīs sīdus amīcum. Sīděră dextră măris. Oebălii juvenes. Ledæă siděră. Oēbălidæ puěrī. Thěrāpnæī fratres. Clara, gemini Tyndaridæ, sidera. JAt gemini nondum colostia sidera fratres. Ovid. Expl. Segno celeste, nel quale entra il sole nel mese di maggio. Favoleggiano i poeti, esser questi Castore e Polluce.

Gemino, as, avī, atum, are. Replicare, addoppiare. Act. acc. SYN. Congemino, ingemino, duplico. Jamque decem vita frater geminaverat annos.

Gemitus, us, m. Gemito, pianto. SYN. Luctus, sūspīria, planctus, plangor, lamentum, fletus, querela, questus, clamor, ululatus. EP. Acerbus, trīstīs, amarus, dūrus, gravis, mærens, sævus, frēmēns, æger, ātrox, longus, querulus, turbidus, fæmineus, resonans, creber, iteratus. V. Gemo.

Gēmmă, æ, f. Gemma. SYN. Lăpillus, baccă, conchă, ūnio, ădămās, ăchātēs, sārdonyx, smaragdus, mārgāvītā. EP. Nobilis, īnsīgnis, rūtilāns, rădiosă, coruscă, ignea, multicolor, fulgens,

Gărământis, Indică, scintillans, pellucidă, fulgĭdă, stēllāns, dīvés, ĕrythræä, īllūstrīs, Gān-gētĭcă, pūră. PER. Gēmmĕŭs īgnĭs, fūlgŏr, nitor. Gemmea lux. Rubri munera ponti, Indi dona maris. Lapis Eois vēctus ab ūudis, Gēmmeum decus. Conchea bacca maris (idest margarita). PHR. Gēmmā nītēt mīro candoris honore. Nobilis Eoo renitescit gemma monili. Dat digitis gemmas, dat longa monilia collo. Per juga chrysolithi, positaque ex ordine genima. Clara repercusso reddebant lumina Phubo. Oxid.

Gēmmětůs, š, ūm, adject. Di gemma. SYN. Gēmmātůs. PER. Gēmmārūm nitorē, vel lūce rădřáns, Gemmärům vărio fülgöre corūseáns, Gemmīs ornātus, radiāns, corūseus, oneratus, onustus, micans, dīstinctus. J Gēmmea sint lūdīs; īgnibus ista dabis (pent.). Prop.

Gemo, is, gemui, itum, ere. Gemere. Act. acc. SYN. Lūgĕo, sūspīro, quĕrŏr, plāngo, gĕmo, īngemo. PER. Gemitus edo, tollo, do, cieo. Alto dē corde, vel pēctore ab imo gemitum duco, trăho, fundo, edo. Gemitu pectoră rumpo. Gemitu, vel questu, seu questibus loca impleo, mīsceo. PHR. Pērdius, et pērnox alto de corde pětītos Edebat gemitus. Et graviter gemitus îmő de pectőre dűcens Illacrymát. Anxia nőcte, Anxiă lūce gemit. Dūro gemitūs sub corde premēbāt. Ingentem gemitum tupsīs ād sīderā tollunt Pēctoribus. Ærā lacu, gemit impositīs īncūdĭbŭs Ætnă. Virg.

Genæ, arum, f. plur. Guancia, gota. SYN. Målæ. EP. Pülchræ, pürpüreæ, teneræ, ambrosiæ, nitidæ, mölles, niveæ, candentes, decoræ, roseæ, rubentes, juveniles, rubescentes, tenelle, blande, vīrgīnēæ, vērēcūndæ, senīles, rūgosæ, hīrsūtæ: PHR. Et läerymis mölles immädnere genæ. Nēc lacrymīs caruere gena. I Flere vetat, licĕātquĕ gĕnās, ātque öscňlă jūngī. Ovid.

Gener, erī, m. Genero. J Sape pater dixit: gene-

rum mihi filia debes. Ovid.

Generalis, is, m. I., e, n. Generale, universale. SYN. Communis, totus. J Ardebit tandem generalis māchină mūndī. Lucr.

Generalmente, universalmente. SYN. Communiter, generatim. J Ūtile perfu-gium miseris generaliter addit. Lucr.

Generatim, adverb. In ciaseun genere. S Efficis, ūt cupidē generātīm saelā propagent. Lucr. Generatio, onis, f. Generazione. SYN. Genus,

proles, progenies, propago.

Generatore, oris, m. Generatore, generante, che genera. § Māgnanimām quondam generator equo-rum. Virg.

Generositas, ātis, f. Generosita, nobilta, grandezza d'animo. SYN. Förtitudo, animus, et in plur. ănimī, vel nobilitās. PER. Animī vīrtūs, vīs, robur. Mārtius ardor. Constans, virīlis, nobilis ănimus. Māsculā vis animi. Mēns generosa.

Generosum pēctus.

Gčněrosňs, š, ūm, adject. Generoso, ehe ha gene-rosità. SYN. Māgnānimās, aūdāx, fortis, īnvī-ctis, ācer, īndomitās, vel nobilis. PER. Ingens animis. Virtūte præstans. Viribus insignis. Vir förti pēctore. Armis, vel in armis acer. Bello ācer, fortis. PHR. O præstans animi juvenis, quantum îpse feroci Virtute exuperas. Cui întěgěr áví Sanguis, solidæquě súo stant roborě vīrēs. Sunt nobīs fortia bello Pectora; sunt ănimi et rebūs spēctātă jūventūs. J Egreditur castrīs mīles generosus ab iisdem. Ovid, Per nobile, liberale. PHR. Non quisquam generosior ëst të. Hor.

Genero, as, avī, atūm, are. Generare. Act. acc. SYN. Pragenero, produco, gigno, progigno, părio, creo, procreo, PER. Prolem suscipio, Pariūm ēdo. Pitk. Quī tāntī tālēm genuere pārentes. Sătus sanguine Divum. I Non genitus genitor generaverit unus, et unum. Prud.

Genesis, is, vel eos, f. Genesi, il primo dei sacri libri; significa propriamente generazione. SYN. Codex săcer. Origine. Ortus, origo. J Angulus, înspēctā genesī, collyria poseit. Juv

Gentalis, is, m. f., e, n. Allegro, festivo. SYN. Festīvus, lēstus, lætus, lautus, amēnus. J Imminet assimilis, lucent genialibus altis. Virg.

Genīsta, æ, f. Ginestra (sorte d'arboscello). 9 Quid mājora sequar? salīces, humilesque genīsta. Virg.

Genitalis, is. m. f., e, n. Genitale, generativo. SYN. Genitalbilis. § Vērē tumēnt tērræ, ēt genitalia

sēmīnā pēscūnt. Virg.

Genitor, oris, m. Genitore, generatore, che genera, padre. SYN. Părēns, păter, generator, sator, pro-genitor. ¶ Tū genitor căpe sacră mănū, pă-triosque penates. Virg.

Genitrix, icis, t. Generatrice, genitrice, madre. SYN. Mater, parens. Jamque domum mīrans Ge-

nitricis, et hamida regna. Virg.

Genitus, ă, ūm, adject. Generato. SYN. Proles, progenies, filius, natus, generatus. I Diis genitī potučre. Tenent media omnia sylva. Virg.

Genius, ii, m. Genio, il buono o cattivo angelo. Si prende generalmente pel buono. EP. Amīcus, festivūs, faūstūs. Lētūs, faūtor, sēcūndūs, dūx, comes, hilaris, sīdus, sēlīx, bonus, dexter, improbus, infaustus, malus, trīstīs, infestus. PHR. Nescit quod male numen amicum Confusam eripuit mentem. Geniumque loci, vel adhuc ignota precatur Numina. Magne Geni, cape thura libēns, votīsquē făvēto. ¶ Incērtūs gentumne loci, fămulumne părentis. Virg. Expl. Spirito buono o cattivo, il quale credevano gli antichi che nascesse con noi, e regolasse le azioni della nostra

Genovefa, a, f. Santa Genovefa francese. EP. Casta, înclytă. I Nec locă spernantur, Genovefam rus-

que domusque. Fort.

Gens, tis, f. Gente, brigata, famiglia, nazione. SYN. Genus, stīrps, progenies, propago, proles, soboles, sanguis, natio, populus. EP. Superba, āntīquă, prīscă, ferox, audāx, bellatrīx, belligěră, čítěră, îndomită, inhospită, horridă, însupërabilis, malëtida, impia. J Justitiaque dedit gentes frenare superbas. Virg.

Gentilis, is, m. f., e, n. Gentile, nobile di famiglia. SYN. Gentilitius. 9 Obliquas, necnon gentilia

tympänä secum. Juv.

Gentilitas, atis, f. Gentilezza, gentilita. \ Gentilitatis sõrdida nübila (aleaic.). Prud. Gent, indecl. n. Ginocchio. SYN. Põples. EP. Flexile, flexum, flexibile, curvum, curvatum, incūrvam, prociduam, sapplex, sabmissam, pronum, succiduum, labans, tenerum, titubans, rigidum, firmum, välidum, ägrum, fessum, duplicatum. ! Genna labant, vastos quatit ager ånhelttus årtus. Virg.

Genna, æ, f. Genova. EP. Alpīna, præpotens, māgnifică, scopulosă, saxea, aquorea, superbă, pĭă, rĕlĭgĭōsă, ŏpŭlēntă. PHR. Altĭs cīrcūmdătă mūrīs. Mārmoreīs ornāta templīs. Ligusticī regīnă māris. Neptūnī īrātās frenāt mænibus ūndās. Jānī quondām clārīssīmā sēdēs. Gēns āssuētă lăborī.

Genŭinŭs, ă, ūm, adject. Nativo, naturale, genuino. SYN. Nātīvus, gērmānus. Tē Lupe, tē Mūti,

et genninum fregit in illis. Pers.

Genus, eris, n. Genere, generazione. SYN. Gens, stīrps, sānguis orīgo, stēmma, prolēs, sobolēs, propago, progenies. Modus, ratio. PER. Generis, vel gentis primordia. Sanguinis ordo. Gentis örigo. Generis decus, nobilitas, splendor. PHR. At genus immortale manet, multosque per annos stat förtünă domus, et avi numerantur avorum. Crēdo equidem, nec vana fides, genus esse Děorum. J Nam genus, et proavos, et que non fēcimus ipsī. Ovid.

Geometră, &, vel geometres, &, m. Geometra. EP. Sölers, perītus. J Grammaticus, rhetor, geomētrēs, pīctor, alīptēs. Juv. Cum græce scribantur per o malim contractionem hic agnoscere, ut dictio sit trisyllaba; alii legunt: grāmmăticus, rhētor, geometra, pictor, aliptes. Hinc geometria, et geometricus, a, um. Græce

dicitur yora et yéa.

Georgius, ii, m. Giorgio, nome proprio. EP. Fortis, aūdāx, nobilis, pius. Cappadocum primā sate nobilitate Georgi. Ovid. Bellonæque fuit Georgius, īstā pārēntēs. Mant. Hist. S. Giorgio fu nativo di Cappadocia, bravo capitano al servigio dell'imperatore Diocleziano. Ammazzò un drago, e liberò una verginella esposta a' di lui morsi; di poi morì per la fede.

Gērmānī, ōrūm, m. plur. Germani, Tedeschi. SYN. Alēmānnī. PER. Gēns teūtŏnĭcă, gērmānă. Flāvī gēns āccŏlā Rhēnī.

Gērmaniă, æ, f. Germania, Alemagna. SYN. Ălemanniă. EP. Atrox, bellică, bellatrix, bellicosă, potens, belligera, Martia, ferox, audax, dives, ēffērā, pūgnāx, bēllāx, hōrrīdā. PER. Gērmānā tēllūs, gēns. J Aūt Ārārīm Pārthūs bĭbĕt, aūt Germania Tigrim, Virg.

Germanicus, a, um. Germanico, Germano. Quem Germanicus ore non rubenti (phal.). Mart.

Germanis, ă, um. Fratello carnale, di Germania. Gērmānæ, tonsīsque ferunt mantilia villīs.

Virg.

Germen, inis, n. Germe, germoglio. SYN. Semen. EP. Möllě, těněrům, türgěns, türgřdům, ŏdörům, flöriferum, ambrosium, pubescens, fæcundum, gěnitālě. PHR. Türgentî germině frondět. Pi-ctăquě sloriséro germině vernăt, vel fragrat humus. Germine floret, pullulat arbos. Germina trādunt ārborei fætus. Arbos germine pubet odoro. frīt nodo sinus, hoc aliena ex arbore gērměn. Virg.

Germino, as, avī, atum, are. Germogliare. Act. acc. SYN. Progermino, gemmo, pullulo, puheo, pubesco. PER. Germen edo, emitto, pario, trudo. V. Supra Germen. J Gërminat et nunquam fal-

lēntīs tērmēs ŏlīvæ. Virg.

Gero, is, gessī, gestūm, ere. Portare. Act. acc. SYN. Gesto, fero, porto, vel facio, operor. 9 Hæc mea militia est, gerimus, qua possumus, arma. Ovid.

Gernius, i, m. Pertatore, che porta. SYN. Bājulus, gestator, vector. J Festinat, calidus mulis, ge-

růlisquě rěděmptor. Hor.

Gēryon, onis, m. Gerione. SYN. Gēryones, Gēryoness. EP. Tērgeminus, tricorpor, triplex, tritormis, ibērus. J Tērgeminī nece Gēryonis spolitsque supērbus. Virg. Hist. Re delle Spagne, a cui diedero i poeti tre corpi, perche comandò a tre isole, Majorica, Minorica e Ibizza: o perchè v'ebbero tre fratelli dello stesso nome, i quali regnarono insieme.

Gestamen, inis, n. Cosa che si porta. 9 Ære cavo clypeum, magni gestamen Abantis. Virg.

Gēstio, īs , īvī, ītūm, īrĕ, n. Brillare, gongolare, giubilare. SYN. Exilio, exulto. lator, gaudeo. J Et studio incassum videas gestire lavandi. Virg. Gesto, as, avī, atum, are. Portare. Act. acc. SYN.

Gero, fero. J Virginibūs Tyriis mos est gestāre pharetram. Virg.

Gestus, us, m. Gesto, fatto, impresa. SYN. Motus. EP. Möllis, pětulans, scenicus, loquens, decorus, věnūstus, grātus, honestus. PHR. Dulcīs lepor, ēt grāto fācundia gestu. Luminibus motīs apte, gestuque venusto. Mollī deducīt candida gestu Brāchia. Gestibus Autonoes, hanc dīligit Ælia paūpěr. Juv.

Gčtă, vel Gětēs, æ, m. Geti, popoli della Scizia. EP. Hīrsūtus, indomitus, impācatus, infēstus, hibernus, squalidus, dūrus, trux, ferox, inhūmānus, hārbarus. Sīve Getis, inferre manu

lăcrymābile bellum. Virg.

Getřeus, ă, ūm, adject. Di Scizia. J Non procul ā Gětřico littorě vitřs abest (pent.). Ovid.

Gethsemani, indeel. Valle al pie del monte Oliveto, ovvero monte delle Olive. PHR. Ferax Gethse-

manī vāllīs.

Gētūlia, æ, f. Getulia, paese d'Africa. EP. Horrens, monstriferă. J Quidquid monstriferis nutrit Getūlia campis. Catul. (Inde Gētūlus, a, um.) Hinc Gētūlæ ūrbēs, genus īnsuperabile bello. Virg. V. Africa.

Gībbosus, a, um, adject. Gobbo. SYN. Gībbus,

gībber.

Gibbns, i, m. Tumore, gobba. SYN. Tumor, gibber. EP. Ingēns, vāstūs, grāvīs, tūmīdūs, tūrpīs, dēförmis. Strumosum atque utero pariter, gib-

boque tumentem. Juv.

Gigās, antis, m. Gigante. SYN. Tītān, tērrigena. EP. Aūdāx, supērhus, dīrus, crūdēlis, horrendus, īmmānis, ferus, barbarus, tumidus, mināx, potens, împius, sceleratus, Ætnæus, anguipes, Phlegræus. PER. Monstrum stupendæ molis. Genus antiquum terræ. Ferus terræ partus. Tellūris ălūmnus. Tītānia prolēs. PIIR. Tentavere hŭmërīs möntī sŭpër āddërë möntēm. Tērrā fërös pārtūs, īmmānĭā mönstrā, Gĭgāntēs, Ēdĭdĭt, aūsūros în Jovis îre domum. Affectasse ferunt rēgnūm vælēstě Gigantes, Ovid.

Gigantens, ă, um, adject. Gigantesco, di gigante. Cümque Gigantei memorantur prælia belli.

Ovid.

Gigno, is, genui, genitum, ere. Generare, produrre. Act. acc. SYN. Gěněro, progěněro, procreo, prodūco, ēmîtto. J Gignitur, či certo deletur tempore rursus. Lucr.

Gilvis, ă, üm. Giuggiolino, colore tra giallo e rosso. Spādīcēs, glaūcīque cotor deterrituus albīs

Et gīlvő. Virg.

GNIDUS

197

Gingiber, vel Zingiber, eris, n. Zenzero & Gingiber et calidum, mordax piper, et laser albens.

Giugivă, a, f. Gingiva. EP. Inermis, dentată, firmă, īnfīrmā, čdēntūlā, vālīdā. J Frangendūs misero gīngīvā pānis inērmī. Juv.

Glaber, bra, brum. Liscio, seuza peli. Ore tener, lātūs pēctore, crūre glaber (pent.). Mart.

Glăciatis, is, m. f., č, n. Gelato, di ghiaccio. SYN. Glaciatus, conglaciatus, gelatus, congelatus, gelīdus, prūtīnosus, frīgīdus. J Et glācīālis hīems ăqnīlonībus āspērāt ūndās. Virg. 61ăcies, ēi, f. Ghiaccio. SYN. Frīgus, gēlū. EP.

Alpīnă, aspērā, sölīdā, indūrātā, dūrā, lūcidă, frāgilis, āretōā, āstricā, āreticā, borčalis, caūcăseă, hiemalis, hibernă, hyperboreă, riphæä. PER. Undă gelu concretă, constrictă, vel astrictă. Gělů astrictůs liquor. PHR. Glacies ne frigida lædat. Ventīs glacies astrīcta pependit. Solus hyperboreas glacies, Tanainque nivalem. Virg.

Glacio, as, avī, atūm, are. Ghiacciare, agghiacciare. SYN. Gelo, conglacio, congelo. J Ventos, et positas ut glaciet nives (asclep.). Hor.

Gladiator, oris, m. Campione, difensore, gladiatore. SYN. Länīstā, lūctātor, āthlētā, pugil. EP. Nūdus, cruentus, robūstus, fortis, paratus. Lustravītque fugā mediām gladiātor arenam. Juv.

Glădins, ii, in. Ferro, coltello, spada. SYN. Ensis, fērrūm, cūspīs, ācies, mucro, sīcā, pūgio. EP. Acūtus, fulmineus, cruentus, funestus, lethifer, lēthālis, districtus, mināx, hostilis. 9 Nescierint prīmī gladīos excudere fabrī. Juv

Gländifer, ă, um. Che porta ghiande. I Gländiferas înter curăbânt corporă quercus. Lucr.

Gtans, dis, f. Ghianda. EP. Quercea, querna, iligna, īlīgněă, a sculeă. PHR. Veniunt sylvestriă pabula glandes. Victum glans querna ministrat. Töllät et immödicam glans milii stricta famem. Glandě sonora vivit, věscitur. Quernaque glans vīctă est überiore cibo. Schāoniām pinguī glandem mūtāvīt arīstā. Virg.

Glāns, dīs, f. Palla di schioppo. SYN. Glöbūs, glöbūlās. EP. Fērrēā, plūmbēā, mīssīlīs. PER. Völātīlē fērrūm. Pīlā plūmlēā. Fērrēā mōlēs, (pro tormento bellico). PHR. Ēvömīt īgnītās hōstīlīs māchīnā glāndēs. Völucrēs imitantūr ful-

gŭră glāndēs. Š Mīssā sölēt mědĭō glāns īntā-bēscērē cœlō. Ovid.

Glārea, a, f. Ghiaja. SYN. Calculus, arēna, lapīllus. EP. Sterilis, exigua, dūra, arida, flava. PHR. Jējūnā clīvēsī glārēā rūrīs. § Aūt īmpūlsā

levî türhatür glarea vena. Lucr.

Glancis, a, um, adject. Colore mischio tra il h auco ed il verde. SYN. Cāruleus, carulus, viticus, cæsiŭs. PHR. Glaŭca canentia fronde salicta. Informī līmō, glancāque exponit in ülvā. J Ārdentes oculos intorsit lamine gladeo. Virg.

Glaneus, i, m. Glanco, Dio marino. EP. Nătator. Nuper in Euboica versis Antedone membris Glaucus adest. Ovid. Fah. Dice la favola, che questi fu un pescatore, il quale avendo gustato d'una certa erba, che eva alle spiaggie del mave, si qettò spontaneamente nelle acque, ove fu fatto un Dio del mare. Altri dicono che fu un famoso nuotatore sott'acqua.

Glēbă, ē, f. Zolla. SYN. Cespes. EP. Effossă, sŭpīnātā, pīnguis, sīceā, inērs, fērtilis, dīvēs, hūmēns, mādīdā, cāmpēstrīs, jācēns, ūber, foecūndā, frügiferă. PHR. Rastris glebas frangit inertes Antě săpînātās Aquiloni ostenděrě glebas. Fæcundas vērtērunt vomere glebas. Linquitur, ēt Zephyro pūtrīs sē gleba resolvit. Virg.

Girinus, a, um. Di ghiro. J Quid igant susurro

fraudulentă Glirino (seaz.

Giis, īris. Ghiro. EP. Somniculosus, parvus. Dormiunt glires hiemem perennem (sapph.). Som-

nicolosos ille porrigit glires (seaz.

Glubus, i, m. Globo, sfera. SYN. Orbis, sphæra. EP. Rötündűs, lævis, lücens. J Lücentemque glöbüm Lünæ, Titaniaque astra. Virg. (Pro agmine, sen turma). Quis glöbus, ō cives, ca-līgine volvitur ātrā? Virg.

Giocito, as, avi, atum, are. Chioceiure. 5 Et barrus

bārrīt, cērvī glöcitānt, ĕt ŏnāgrī. Ovid.

Glomer, is, vel glomus, i, m. Gomitolo. Ut vinosă glomos fartive Pyrrhiă laue. Hor, Nam si täntundem est in länä glömere, quantum. Lucr. Glömerämen, inis, n. Viluppo. J Förmæ glömerämen in unum. Lucr. V. Gyrus.

Glomero, as, avi, atum, are. Act. acc. Aggruppare. SYN. Aggero, accumulo, agglomero, cumulo. Sēd glomērārē mānum bēllo, ēt con-

currère in arcem. Virg.

- Gloria, æ, f. Gloria, titolo, onore. SYN. Decus, fāmā, honor, nomen, splendor. EP. Immortālis, sūmmā, trīdmphālis, vīvāx, optātā, pēreums, fēlīx, īnclýtā, ārdūā, nobilis, brevis, īnsīgnis, dēbītā, mērītā, clārā, celebrīs. PER. Post fatā supērstes. Nēsciā mortis. Expērs sepuleri. Inelyta fama gloria. PHR. Hunc accendit tantarūm gloria rērūm. In tenuī labor, at tenuīs non gloriă. O decus, atque avi gloriă magnă tůi. Ardůa për præcëps gloria vadit iter. Suasit et hortatrix animosi gloria lethi. Stat.
- Gioriosos, a, um, adject. Pieno di gloria, glorioso. Dīxīt præside gloriosa tālī (phal.). Mart.

Glos, oris, f. Cognata. Vitricus, atque audax sequitur cum glore noverea. Hor,

Giūten inis, m. Colla. SYN. Viscus, viscum, glūtinum. EP. Tenax, viscosum, lentum, sequax. Explent, collectumque hae īpsa ad munera glüten. Virg.

Gintino, as, avi, atum, are. Congiungere. Act. acc. SYN. Agglūtino, conglūtino. Quod fuerat vērbūm cārnīs dūm glūtīnāt ūsūm. Prud.

Giūto, onis, m. Goloso. Noc glūto sorbere să-

līvām Mērcuriālēm. Pers.

Guaris, ă, um, adject. Maestro, dottore, perito. SYN. Strēmuus, navus, prūdēns, solērs, perītus, gnāvus, expertus, seiens, doctus, haud īgnārus. Is postquam, sat gnarus enim rerumque metusque. Sil.

Gnatus, I, m. Figliuolo. SYN. Fīlius, natus. 5 Gnate miltī longā jūcundior unice vitā. Catul.

Guāvitěr, adverb. Diligentemente, accuratamente. SYN. Strēnue, sölerter, fortiter, andacter. § Consiliumque morantur agendi gnaviter, id quod. Hor.

Gnāvus, ă, ūm, adject. Diligente. SYN. Strēnuus, andax, solers, fortis, generosus. J Gnavus mane förum, et vespertinus pete lectum. Hor.

Gnidus, i, f. Città di Caria, ove fu quella famosa statua di l'enere fatta da Prassitele. EP. Nobilis, inclyta, piscosa. Piscosamque Gnidum gravidamque Amathanta metallis. Ovid. Hinc Gnidius, a, um.

Gnomon, onis, m. Il segno, che mostra le ore. SYN. Acus, index, stylus. J Tertia, solque micans ad sextos gnomonas ibat. Calc.

Gnossiacus, a, um. Di Gnosso, città di Candia. SYN. Gnössíŭs, et pro fæm. Gnössíäs, ädis, vel Gnössís, idis. ¶ Gnössíäcäs jüvere rätes, lätere inde siniströ. Ovid. Pöne merüm, Bacchī Gnossias ūxor eris (peut.). Idem.

Goa, &, f. Isola molto celebre nelle Indie Orientali, con una città del medesimo nome. EP. Di-

věs, ŏpůlēntă, înclytă, Indică.

Gobio, onis, m., vel Gobius, ii, m. Gobio, passero, paganello. I Ne mullum cupias, cum sīt tihi gobio tantum. Juv. Principium conse gobřůs essě solět (pent.). Mart.

Galgotha, &, f. Calvario (monte). SYN. Calvaria. · At postquam ventum est ubi rūrīs Golgotha

nomen. Juv.

Gotiās, &, f. Golia, gran gigante. SYN. Gölfath, Gölfathus. EP. Minax, procerus, immanis, horrēndus, ingēns. PER. Gēthæus, Philisthæus, Gīgās. PHR. Jūvēnīs prostrāvīt inermis Ārmātum David Göliath, truncumque cadaver, Vertice rescisso tota exporrexit arena. Vidimūs hörrendüm membrīs, animīsque Göliām. Prud.

Gomorrha, &, f. Città messa a fuoco da Dio, in-sieme con Sodoma, e tre altre città, ove subito ne nacque il Mar morto. EP. Scelerată, împiă, něfāndå. PER. Fūlmĭněīs īgnĭbŭs ūstă. Cælēsti īgně pěrūstă. Vīndicibus flammis exūstă.

Gorgias, æ, f. Celebre oratore, e maestro di Isocrute. EP. Doctus, facundus, disertus. PER.

Fandī perītus. Eloquio pollens.

Gorgon, onis, f. Nome di Medusa. SYN. Phoreys, Phorcynis. EP. Anguicoma, auguifera, rigida, āspērā, dūrā, crūēntā, fērā, bārbārā, sævā, ātrōx, horridă, serpentigeră. PER. Gorgoneum monstrūm. Ānguibus horrēns. J Gorgones, Hārpyæque, et formă tricorporis umbræ. Virg.

Görgöneus, a, um. Di Gorgone, di Medusa. SYN. Mědůsæŭs. J Exin Görgöneis Alecto infecta

věněnís. Virg. Görgŏnĭă, æ, f. Pallade. (Quia ejus scuto caput Medusæ Gorgonis affixum erat, vel ab aspectu truculento; nam γοργών truculentum sonat). V. Pallas.

Gortynia, &, f. Città di Creta, ossia di Candia. EP. Cělebris, nobilis. PER. Arcum tendere

doctă. Săgittis înclytă.

Gortyniacus, a, um. Di Gortinia. SYN. Gortynius. Nec Gortyniaco calamus levis exit ab arcu. Ovid. Arbiter hos dūra vērsāt Gortynins urnā.

Gortynis, idis. Femmina di Gortinia. SYN. Gortynia, Gortyniaca. Dictai procul ecce manu Görtynis arundo. Luc.

Gorytus, i, m. Turcasso. V. Corythus.

Gothus, I, m. Goto, popolo di Scizia. EP. Sevus, dūrus, immānis, ferus, cruentus, crudelis, atrox, Māvortius, armipotens. I liūc possem victos indě rěferrě Göthös (pent.). Aus.

Grăcilis, is, m. f., ĕ, u., vel Grăcilentus, ă, ūm. Gracile, magro. § Îlle ĕgŏ, quī quōudām grācilī modulātus avēnā. Virg. Deducunt habiles gladios filo gracilento. Enu.

Grācīlio, ās, āvī, ātūm, ārč. Il cautare che fa la gallina. Cūcūrrīre selet gāllūs, gāllīna grāeillät. Ovid.

Gradatim, adverb. Passo passo, a passo. SYN. Pa îlâtîm, sensîm. 9 Üsque ad principium licĕāt dāmnārĕ grădātīm. Prud.

Gradior, eris, gressus, gradi, depon. Andare, passeggiare. SYN. Āmbūlo, čo, īncēdo, vādo. J Ōc-cŭlit, īpse ūnō grādītūr cŏmītātūs Āchātč. Virg. Grādīvūs, ī, m. Marte. SYN. Mārs. J Ēt gĕnūs ā māgnō dūcēntēm förtē Grădīvō. Ovid. Grā-

dīvūmque patrem, Geticis qui præsidet arvis.

Gradus, us, m. Grado, scaqlione, passo. SYN. Gressus, passus, vēstigium. EP. Compositus, suspēnsus, levis, citatus, încitatus, celer, praceps, præpes, vagus, properans, properus, errans, rapidus, senīlis, tardus, tremulus, segnis, lentus, lābāns, fēssus, æger. PHR. Gradibusque sonare Compositis. Suspenso tăciturnă grădu. Învisă propero tectă penetravit grădus? Et fert suspēnsos corde micante gradus. Siste gradum, teque aspectu ne subtrahe nostro, Virg.

Grāciā, ā, f. Grecia, parte dell Europa. SYN. Āchājā, Hēllās. EP. Mēndāx, fāllāx, sōlērs, dōctă, vānā, gārrūlā, īnsŏlēns. ¶ Ūt prīmūm

positis nugari Gracia bellis. Hor.

Græcus, a, um, adject. Greco. SYN. Achæns, Achīvus, Achāicus, Argolicus, Doricus, Danaus, Īnāchtus. Grājus, Ārgīvus, Grājugenā, Pēlās-gus, Āttīcus, Ārtāus. EP. Solērs, sagāx, lo-quāx, mēndāx, fāllāx, fācūndus, vānus. § Sī quia Gracorum sunt antiquissima quaque. Itor.

Grāmen, ĭnĭs, n. Gramigna. SYN. Herbă. EP. Lætum, vernans, frondens, ridens, florens, vivax, viride, fertile, roscidum, graveolens, odorum. PER. Grāmineus agger, ager, törus. Viridīssima grāmine rīpa. Viridī cēspite mēllis humus. Lībāvīt quadrupēs, nēc grāminis attīgit

hērbām, Virg. Grāminčus, ă, ūm, adject. Di gramigna. SYN. Hērbōsus. ¶ Hīc přus Ænēās mīssō cērtāmin tendit Gramineum in campum. Virg.

Grāmmăticus, ă, ūm, adject. Gramatico, di gramatica. 9 Grāmmatiei certant, et adhūc sub

jūdĭcĕ līs ēst. Hor.

Grānāriūm, iī, n. Granajo. SYN. Horreum. ¶ Cur tuă plūs laudes cumeris granaria nostris, llor.

Granata, æ, f. Città di Granata, e provincia, ossia requo di Spagna. SYN. Iberiă. 9 Pro duce Granatam, patriisque eris exul ab oris. Mant. Grandavus, a, um, adject. Di molta età. SYN.

Senior, senex, longævus. J Grandævosque senēx mīstīs ārmāvīt čphēbīs. Luc.

Grandinat. Cade grandine. V. Grando.

Grāndīs, is, m. f., č., n. Grande. SYN. Māgnūs, īngēns. ¶ Grāndiš lātūrūs mēritōrūm præmiš. Onīd stās. Hor.

Grando, inis, f. Grandine, grugnuola, tempesta. El. Æstīvă, hyperboreă, horridă, săliens, cană, gravis, saxea, crepitans, înfestă, învisă, dură, Indūrātă, dēnsă, concretă, frequens, crebră. PER. Grandinis imber, nimbus, procella, tempestās. Grāndinčus imber. Lapidosus imber. PHR. Ruit erepitans lapidosa grandinis imber. Culmină grandine crebra ictă sonant. Tectis crepitāns salit horrida grando. Strīdenti resonans crepitu ruit aere grando. Illic ego nigrautem commixta grandine nimbūm. Virg

Grānum, ī, n. Grano, granello. SYN. Seges, frumentum. EP. Cereale, triticeum, dulee,

mātūrūm, optātūm, lætūm, fæcundum, aureum, tumens, expectatum. 9 Pūnīca qua lento cortice grana tegūnt (pent.). Ovid.
Grāssātor, oris, m. Assassino. SYN. Fūr, prado, latro, populator. 9 Interdum et ferro subitus

grässätör ägit rem. Juv.

Grātēs, f. plur. Ringraziamento, render grazie. SYN. Grātiā. EP. Immēnsā, dīgnā, merītā. J Gaūdět, ět învîto grates agit îndě parenti. Ovid.

Grātia, a, f. Grazia, SYN. Benefactum, mūnus, öfficium, donum. Facore. Amor, studium. Galanteria, leggiadria. Lěpor, věnůstás, děcůs, děcor. J Grátřá quá tárda est, îngráta est grátiă, nămque Cum fieri properat gratiă, grată

măgis (pent.). Aus. Grātiās agere. Render grazie, ringraziare. PER. Grates habere, reddere, dicere, referre, penděrě, expenděrě, solvěrě, exsolvěrě, persolvěrě. PHR. Pårēm referre grātiām. Pro meritis illī s iperum rex solvat opīmas Muneribus grates. Dīgnās pērsolvēre grātes Haud opis est nostræ. Nec laudare sătis dignasque rependere grates Sufficiam. Dir si qua est colo pictas, qua tālia cūret Persolvant grates dīgnas, et pramiă reddant Debită. J Famă levis, tantique abolescet gratiă facti. Virg.

Grātie, ārūm, f. plur. Grazie. SYN. Charites. Tres numerantur, Aglaja, sen Pāsithea, Thalia, Euphrosyne, EP, Comes, lata, blanda, compta, dūlcēs, venūstæ, mītes, formosæ, jūvenes, suāvēs, hilarēs, pūlchra, ridentes. Grātia zonis, properentque Nymphæ (sapph.). Hor. Vide Cha-

rites.

Grātificor, ārīs, ātūs, ārī. Gratificare, rendersi grato. Depon. SYN. Benefacio, faveo. PER. Ōfficiis, vel donis devincio. Benefactum confero. Quæ possum, semper tibi conor gratificari. Pass.

Grātiosus, a, um, adject. Grazioso, che ha grazia. SYN. Grātus, ācceptus, amicus. Jam gratiosæ ætatīs mihi flos deperit jamb.). Hor.

Grātīs, adverb. Senza mercede, graticitamente. SYN. Ültrö. 9 Dāt grātīs, ültrö dat mihi Gāilă, nego (pent.) Mart.

Grātnītus, a, um. Gratuito. SYN. Grātīs dalus. Largis gratuitum cudit rapinis (phaleuc.). Alii produci malunt, cum analogiam habeat cum fortuitus, quod Horatius produxit)

Grātulor, ārīs, ātīs, ārī. Congratularsi, rallegrarsi. Depon. SYN. Grātor. PHR. Felicis successus gaūdia testor. Gratulatūr reduces. ! Gratulor, îngënium non lätüissë tuum (pent.). Ovid. Grātulor huic terra, quod abest regionibus

Grātňs, ă, ūm, adject. Grazioso, gradito, grato. SYN. Jūcūndus, āccēptus, dūleis, suāvis, amēnus, carns, dilēctus, gratīssimus. ¶ Grata supērventēt quæ non spērābitur hora. Hor.

Gravatim, adverb. Gravosamente, che pesa. J Qui nimia gravitate cadunt plerumque gravatim.

Lucr.

Graveolens, tis, adject. Puzzolente, di cattico odore. SYN. Măleolons, olidus, teter. Inde ubi venēre ād faūcēs graveolentis Avernī. Virg.

Gravesco, is, ere, n. Esser gravido. SYN. Augesco, oneror, gravor. J Nee minus interea fotu nemus omně gravěscit, Virg.

Gravidus, a, um, adject. Impregnato, gravido. SVN.

Fætus, fæcundus, fertilis. I Muneribus tibi pampănco grăvidus autumno (spond.). Virg.

GRUS

Gravido, as, avi, atum, arc. Impregnare, far pregno. Nee nobīs fundāsse solum aut gravidāre noväles, Hor.

Gravis, is, m, f., e, n. Grave, gravoso, molesto. SYN. Ŏnūstňs, ŏněrosús. EP. Ăcerbůs, molestůs, díffĭeĭlĭs, sĕvērŭs. J Aūt grāvĭbūs rāstrīs pălĕās pūlsābĭt ĭnānēs. Virg.

Gravitas, ātis, f. Gravezza, gravità. SYN. Pondus, moles, onus. Gravità, portamento grave, diquitoso. Honor, decus, honestas, majestas. EP. Insīgnīs, spēctābīlīs, lætā, dčcērā, senīlīs, decens, serena, severa, matura, verenda, eximia, prastāns. PER. Vūltūs, vel oris mājēstās. Sevērā frons. Trīstē supērcilium. Plēnus gravitātē sevērā vūltūs. PHR. Frontīs pūlcher honos, et dīgnā svīs nātālihus ora. Læta viro gravitās, ēt mēntīs amābile pondus. Rigidī sēd plēna pudoris Elucet gravitas fastu jūcunda remoto. Grave et immūtabile sanctis Pondus adest verbīs. Mūltiplicāt tămen hūne grāvitās auctoris hönörem. Et majestatem res data dantis habet (pent.). Ovid.

Graviter, adverb. Gravemente, gravosamente. § Ipse gravīs, gravitērque ad terram pondere vasto.

Gravo, as, avī, atum, are. Gravare, aggravare. Act. acc. SYN. Aggravo, onero, premo, obruo, opprimo. Ipse subibo humeris, nec me labor istě grávábit. Virg.

Gregatis, is, m. f., e, n. D'uno stesso gregge, di gregge. SYN. Armentalis, vel socius, socialis, popularis. J Permutat vitreis gregale sulphur

(plial.). Stat.

Grémium, ĭī, n. Grembo, seno. SYN. Pēctūs, sinūs, ūlnæ. EP. Cāstūm, pūdīcūm, āmābilĕ, mātērnūm. mōllĕ, vīrginĕūm, dūlcĕ, jūcūndūm, fērtile, amenam. Irrigat, et fætam gremio Dea töllit in alto. Virg.

Grēssus, ūs, m. Passo. SYN. Pāssus, gradus, vēstīgiā, ingrēssūs. EP. Properus, velox, agilis, citatus, intrepidus, instabilis, incertus, lentus, vägns, segnis, superbus, celer, välidus. Instăbiles retro gressus prosternit ărenă. Šil.

Grēx, gregis, m. Gregge, greggia. SYN. Pecus, armentām, pēcorā, pēcudēs. EP. Lāniger, hīrsūtus, hīrtus, vagus, errans, pinguis, opimus, pětůlous, froundus, petulans, lascivus, celer. PHR. Lānīgērās agītarē greges, hirtasque capēllās. Greges clauso stabulantur ovīlī. Repětunt cělěrěs páscůž notž grěgěs. J Vir grěgis îpse căper deerraverăt, âtque ego Daphnîn Virg.

Grossus, i, m. Fico non maturo. SYN. Ficus. EP.

Crădăs, vel crādă, dūrăs.

Grno, is, črč. Far la voce della gru. Nent. 9 Grus gruit, inque glanis Cycui prope flumina prensant, Ovid.

Gras, uis, m. f. Gru. EP. Advena, peregrina, hiberna, ačria, bromalis, vigil, præsaga, querūlā. PER. Pālāmēdīs āvīs. Võlucrīs Strymonīā, Bīstonia, Æmonia, Trēicia. PHR. Sāb nūbibus ātrīs Strymonias dant signa grites, ātque athera tranant Cum sonitu, fugiuntque Notos elāmore secundo. Cum fera ponit hiems, illæ clamore fugaci Umbra fretis, arvisque volant. Tam grňíbūs pědícas, čt retia poněrě cervis. Virg.

Grynens, et, m. Uno de'Centauri. EP. Immanis, biformis, trux, minax. Cumque suis Gryneus īmmānēm sūstulit ārām Ignibus, ēt medium Lăpĭthārūm jēeĭt ĭn agmen. Ovid.

Gryneus. Epiteto d'Apolline. (A Gryneo nemore juxta Clazomenem Asiæ civitatem ipsi sacro). Sēd nūne Itāliām māgnām Grynēus Apollo.

Virg. Vide Apollo.

Grýps, yphis, vel Grýphus, i, m. Grifone. EP. Hy-perboreus, obuncus, celer, agilis, volans. PER. Sicut hyperboreis rutilans in vallibus aurum Gryphes amant, avidique tenent. Jungentur

jām Grýphčs čquīs, āvoquč sčquēntī. Virg. Gubērnāchtūm, vel Gubērnāclūm, ī, n. Governo, timone. SYN. Clāvus, habenæ, tēmo, moderā-men, regymen, īmpērium. EP. Flēxile, fluttans, pēndēns, properum. J Nāmque gubernāclum multa vī forte revulsum. Virg.

Gubernator, oris, m. Governatore, amministratore, nocchiero. SYN. Nāvītā, naūtā, rēctor, moderātor. EP. Sēdulis, impiger, providus, prūdens, solers, sollicitus, anxius, pervigil. I îpse gubernator puppi Palinurus ab alta. Virg.

Guberno, as, avi, atum, are. Reggere, governare, tener cura. Act. acc. SYN. Rego, moderor, dīrigo, dūco, tēmpēro, impēro, rēgno, dominor. ¶ Ö quī pērpētūā mūndūm ratione gubernas.

Boet.

Gula, æ, f. Gola, gozzo. SYN. Fauces, guttur, jugulum. Ingordigia. Ingluvies, fames. EP. Vorāx, hīāns, avida, fæda, īnsatrabilis, impatiens, īmmēnsă. Et crescente gula, manet exitus; ære paterno. Ovid.

Gulosus, a, um, adject. Goloso, ghiotto. SYN. Gulo, hēlluo, lurco. PER. Escarum vorago, gurges, bărathrum. J Non est, Tuccă, sătis quod es

gulosus (phal.). Mart.

Gürges, itis, m. Gorgo. SYN. Abyssus, barathrum, hĭātus, vorāgo. EP. Spūmeus, rapidus, violentus, sinuosus, comosus, lutosus, arenosus, limosus, tumidus, tarbidus, caruleus, refluus, æstuans, præceps, intortus, vastus. PER. Sinuosi gurgitis æstus Freti spumantis hiatus. Intortus aquarum vortex. Sinuatī gurgitis orbēs, ūndă, īrā, fŭrŏr. PttR. Īma ēxæstuăt ūndă Vôrticibūs rāpidīs. Nāvēm tēr flūctus ibidēm, Törquět ágēns cīrcum, ēt rāpīdūs vorāt āquore vortex. J Tūrbīdūs hīc como, vāstāque voragine garges. Virg.

Gusto, as, avī, atum, are. Gustare, assuggiare. Act. acc. SYN. Degusto, libo, delibo. PER. Prīmīs attīngo labrīs, seu labrīs, 9 Dē sene gūstarīt tēcūm partīta lucellum. Hor.

Gustus, us, m. Gusto, senso del palato massimamente. EP. Acūtus, ācer, sagax. Interea gustus ělěmentă pěr omniă quærunt. Juv. Vide Sapor.

Gūttă, &, f. Gocciola. EP. Liquidă, îrriguă, fluitāns, fluens, manans, frigida, sanguinea, cruenta, sūdāns. J Gūtta per attonītas ībat oborta genās (pent.). Ovid.

Gūttātīm, adverb. A goccia a goccia. 5 Gūttātīm spārsūm fūdīsse ob crīmĭnă fūlměn. Alc.

Gūttur, ŭris, n. Gola, gozzo. SYN. Faūces, jugulum. EP. Patens, hians, cavum, raucum, apertūm, sonorum, tenue, canorum. PHR. Argūto gūtture fundere cantus. Tenui gūtture cantat avis. J Objicit: ille fame rabida tria guttura pändens, Virg.

Gyarus, ī, vel Gyara, ā. Jero (isola). EP. Brevis, īnfāmis. J Aūde ăliquid brevibūs Gyaris, ēt cărcere dignum. Juv. Expl. Isola nell'Arcipelago, ove i Romani mandavano in bando i col-

Gyges, a, m. Gige, fratello di Briarco. S Centimănămquě Gygen, semibovemque virum (pent.). Ovid. Fab. Gige fu un pastore di Lidia, che trovò un anello, con cui si faceva invisibile agli altrui occhi. Questo anello gli die animo d'uccidere il re ed i signori di sua corte, senza essere veduto, ed anche con questo si usurpò la corona.

Gymnäsium, ii, n. Ginnasio, palestra. 9 Gymnäsĭa, ātque aūdī făcinūs mājoris abollā. Juv.

Gyntnősőphűstæ, árüm, m. plur. Ginnosofisti. EP. Dōctī, săpĭēntēs, nūdī. Sostēntātque suos vī-cātīm Gymnosophīstās. Prud. Hist. Filosofi delle Indie, i quali andavano nudi, e coll'ungersi tolleravano senza dolore alcuno i calori dell'estate ed i freddi dell'inverno.

Gynæceum, i, n. Appartamento destinato per le femmine. EP. Sēcrētūm, impenetrābile, ārcānūm. ¶ Grāndě Gynæcēūm, quō sē, sŏciasquě

reclūsit. Mart.

Gypsūm, ī, n. Gesso. SYN. Crētă, calx. EP. Siccum, těnax, album, crassum.

Gypsātus, a, um. Ingessato, imbiancato. 9 Dēspice gypsātī crīmen ināne pedis (pent.). Ovid. Gyro, as, avī, atūm, are. Girare, ravvolgere. Act.

acc. SYN. Convolvo, involvo, contorqueo, implico, intorqueo, sinuo, volvo. V. Gyrus

Gyrus, i, m. Giro, cerchio, circuito. SYN. Flexus, cīrcuitus, cīrculus, orbis, rota, sinus, spīra, volūmen, glomeramen, arcus. EP. Implexus, sinuātus, volutus, oblīguus, aretus, curvus, lunātus, rotātilis, īncūrvus, ancēps, dubius, ambiguus, întortus, contortus, inextricabilis. PHR. Per îmmensos sinuare volumina gyros. Sinuatque îmmēnsă völūmině tērgă. Squāmměus în spīrām trāctū sē colligit anguis. Maximus hie flexu sinnoso elabitur anguis. Immenso saltu sını atur in arcus. Huc illuc vinclorum immēnsā võlūmīnā vērsāt. Gyrūsque rötātīlīs orbes Implicăt înnămeros. Septem îngens gyros, septenă volumină traxit. Virg.

H

Hābacuc, indecl. Profeta de' tempi della cattività di Babilonia. Quas messoribus Habacue Prophētă (phal.). Prima melius corripitur. Vide

Propheta.

Hăbēnă, æ, f. Briglia. SYN. Frenum, lupus, lupātūm, capīstrūm, lorum, retināculum. EP. Valīdă, ēstūsă, văgă, strīctă, augūstă, cită, făcilis, lāxă, flēxilis, undans. Fertur equis aurigă, něque audīt currus habenas. Virg. Tempore pārēt čquūs lēntīs animosus habenīs, Et placido duros accipit ore lupos. Ovid.

Hăbčo, es, ŭī, ĭtūm, ērĕ. Avere. Act. acc. SYN. Possidčo, těněo, servo, conservo, obtinčo, potĭŏr. J Īpsĭŭs Ānchīsæ lõngævi hōc mūnŭs hä-bēbĭs. Virg.

Habitis, is, in. f., e, n. Abile, atto, accomodato. SYN. Agilis, alacer, solers, dexter, vel aptus, Idoneus, commodus, conveniens, accommodus. Nămque humeris de more hăbilem suspenděrăt ārcum. Virg.

Hăhitābitis, is, m. f., e, n. Abitevole, abitabile. Quarum quæ media est, non est habitabilis

āstū. Ovid.

Hăbităentum, î, n. Abitacolo, abituro. SYN. Domus, sēdēs, hospitium, ades. J Accipiuntque cavīs habitācula dīgna latēbvīs. Alc.

Hăbito, ās, āvī, ātūm, ārē. Abitare. SYN. Cölo, încölo, těněo, háhčo, frequênto, dēgo, máněo. PHR. Hůmilės hábitāre cásās. Stágná cölīt, rīpīsque hābītāt. Quæ loca, quīve hābītānt homines. Nullī certa domus, lūcīs habitāmus opācīs. Intus habet sēdēm. J Tēcum habita, ēt norīs, quam sīt tibi cūrta supellex. Pers.

Hăbităs, ūs, m. Abito, vestimento, portamento. SYN. Formă, gestăs, cultus. EP. Concinnus, nitidus, honestus, regius, præstans, hilaris, decens, decorus, cultus, superbus, sordidus, turpis. J Virginis os, habitumque gerens, et vir-

ginis ārmā. Virg.

Hāc, adverb. Per di qua. Ilac iter est superis

ād māgnī tēctă Tonāntis. Ovid.

Hāctenus, adverb. Fin qui, finora. I Hāctenus ēdīdērāt domīnos gens Flavia jūstos. Aus. Aliquando hac, et tenus disjunguntur. I Hac plaeŭīsse tenus potuīt discordia, pacem. Ovid.

Наdriă, &, m. Adria, golfo Adriatico presso Venezia, e città nel regno di Napoli. V. Adria.
 Наddis, i, m. Capretto. SYN. Сарет. hirois. EP.

Lāscīvus, pētulāns, pētulcus, vagus, corniger. Sīc căn'thūs cătillos similes, sic mātribus haddos. Virg.

Hæmön, önis, vel Hæmüs, i, m. Montagna della Tracia. EP. Thrācius, Thrēicius, gelidus. 9 Thrēiciam Rhodopen habet angulus unus, et Ilamum.

Ovid.

Hæmorrhois, idis, f. Serpente che cava tutto il sangue: morroide, piaga. EP. Lethifera, sæva, āspērā. ¶ Imprēssīt dentes hæmorrhois aspera Tullo. Luc. Alii dicunt Hæmorrhous, pro serpente.

Hæreditas, atis, f. Eredità, successione. SYN. Patrimonia, bona, opes, prædia. EP. Patria, certa, āmplă. Hærēdītās tibī trēcentă venīsse (seaz.).

Mart.

Hārčo, ēs, hāsī, hāsūm, ērē. Stare attaccato. SYN. Adhæreo, adhæresco, inhæreo, inhæresco, cohæreo, cohæresco. Dubitare, esitare. Dubito. PER, Öbtütüque hæret defixus in uno. Subitoque aspectu territus hasit. Hic oculis, et pēctore toto Haret. Soloque immobilis haret. Hærčát Eőæ vűlnűs misérábilé sőrtis. Luc.

Hæres, edis, m. Erede, ereda. EP. Söllicitus, anxius, avidus, cupidus, inexpletus, insatiabilis, pāllīdus, ingrātus, immemor, vorāx, mālus, impius, fallax, impatiens. 9 Hie dabit hæredes,

monumentum nemo sequetur. Hor.

Hæresis, eos, f. Eresia, resia. EP. Execcanda, procax, detestanda, infamis, viperea, probrosa, profana, perfida, incredula, ambitiosa, loquax, gārrūlā, rebellīs, contumax, effrenis, fugiendā, īnsānā, vēsānā, mēndāx, fāllāx, dölösā, súbdölā. scelerāta. PER. Insanabile virus. Formidabile monstrum. Occulti fraus blanda veneni sub fietā religione latens. Novitātis amans, 4 Heresis heu flammas vitiorum spargit in ædes. Prud. Hæreticus, a, um, adject. Eretico. SYN. Novator. EP. Scělěratůs, împřůs, scělěstůs, dîrůs, însanus, infestus, fallax, mendax, audax, sævus, ātrox, pērfidus. J Cum tamen hæretica nigredinë plenus averni. Luc.

Hălæsus, i, m. Aleso, fiume di Sicilia. ! Et qua

Sîcănii flores legistis Halæsi, Colum.

Hatec, ceis, f. n. Alice, arringa (pesce). I Halecem, sed quam protinns illa voret (pent.). Mart. Hăliæetus, vel Haliætus, î. m. Falcone. SYN. Āc-cipitter, Nīsus. J Et mödö faetus erat fulvis haliæetus alīs. Ovid.

Hālītus, us, m. Fiato, alito, spirito. SYN. Spīrī-

tŭs, änhēlītūs, flātūs, aūrā, anīmā. Ēxtrēmūs sī quīs super halītūs ērrāt. Virg.

Hāto, ās, āvī, ātūm, āre, n. Fiatare, spirar odore. SYN. Spīro, ŏlĕo, rĕdŏlĕo, fragro. J Thūrĕ călent aræ, sertisque recentibus halant. Virg.

Halys, is, m. Fiume, presso il quale fu rotto Creso in una bottaglia. PHR. Crosus Halyn penetrans, magnam përvertët opam vim. ! Inflait et crebro vortice tortus Halys (pent.). Ovid.

Hamadryas, adis, f. Ninfa dei boschi. SYN. Dryas. Jām neque Hamadryades rūrsūs, nec carmina

nőbis. Virg.

Hāmātus, a, um. Fornito di ami, uncinato. Aut măgis hāmātīs înter se, perque plicatīs. Lucr. Hāmmom. onis, m. Ammone, nome di Giore. V.

Ammon.

Hāmus, ī, m. Amo. SYN. Uncus, hāmulus, ūneīnus, arundo. EP. Tortus, ferrens, tenax, fallax, mērsus, curvus, incurvus, uncus, aduncus, latens, subdolus, lethālis, insidiosus. PER. Hamātă ărūndo. Æs hāmātūm, hāmātă līněā. Æs ăduncum. Piscatorius uncus. 🖢 Aut sua credulĭtās ĭn ădūneōs ēgērāt hāmōs. Ovid.

Hără, æ, f. Stalla de' porci. SYN. Sŭīle, stabulum. EP. Tūrpis, fæda, obscena, immunda, f Ter-

tiŭs immunda cura fidelis hara (pent.). Ovid. Hariotus, i, m. Profeta, indovino. SYN. Aŭgur, ărūspēx, vātēs. EP. Cērtus, præscins, peritus, săcer, providus, fatidicus, pranuncius. PER. Divum interpres. Eventura videns. Fata canens.

Hārmonia, æ, f. Armonia, accordamento. SYN. Concentus, melos, modulamen. EP. Resonans, dūleis, jūcūndā, grātā, snāvis. PER. Concors dīscordiă, vel dīscors concordiă vocum. Consona festīvī modulāmina cantūs. Hārmoniām Grajī quam dicunt, quod faciat nos. Lucr.

Hārpago, ōnis, m. Graffio, ancora. SYN. Uncus. EP. Hordax, těnax, acūtus, recurvus, ferreus. ¶ Quōs hārpāgōnēs, hārpyās, ēt Tāntălōs (jamb.).

Plant.

Hārpē, ēs, f. Scimitarva. EP. Fālcātā, hāmātā, Cyllenis. 9 Harpen alterius monstri jam cæde

rŭbëntëm. Lucr.

Harpocrates, is, m. Arpocrate. EP. Silens, tăcitus. Uxorem, et pätruum reddidit Harpoeratem (pent. . Catul. Expl. Fu un filosofo greco che raccomandava singolarmente il silenzio ai suoi scelari, quidicando essere una gran virtù il parlar poco; e perciò gli Egizj lo fecero Dio del silenzio.

Hārpīš, &, f. Arpia, mostro. SYN. Stymphālis, Stymphāliš, Typhōis, EP. Dīrš, crādēlis, tār p s - avidă, înfestă, horrendă, trux, răpăx. PER Ävis Hercüleä, Phineä, Stymphallüm mönstrüm Sölä növüm dietüque nefås Härpyä Celémé. Virg. Expl. Mostro, che ha la faccia di donna, con le ali e le mani fatte a rampino. La favola dice che furono tre nel lago Stinfalo nell' Arcadia, le quali guastarono le vivande del re Fineo.

Hárūspēx, ĭeĭs, m. Indovino, profeta. SYN. Aūgūr, ărūspēx. EP. Phæbēŭs, Phæbēĭŭs, Apollīneŭs, Tūscus, Hetrūscus, vanus, fatidicus. 9 O proceres, Censore opus est an haruspice nobis? Juv.

Itarnspicium, ii, n. Augurio, divinazione. J Conjugio, et discat Persicum haruspicium (pent.).

Catul.

Hāstă, æ, f. Asta, lancia. SYN. Lāncea, tēlūm, spīcutum, cuspis, fraxinus, abies, pīnus (a materia, seu ligno). EP. Contortă, vibrans, vibrātă, mīssīlīs, fātālīs, fortīs, sanguīnea, scelěrātă, ăcūtă, gravis, sæva, longa, ferrata, tremēns, tremebunda, tremula, cruenta, bellīca, Mārtia, Māvortia, trabalis, minax, funesta, lēthalis, lēthifera. J Læserit, et tergo sceleratam întörserit hastam. Virg.

Hāstātus, a, um, adject. Armato di lancia. Nec mägis ärdentes Mavors, hastataque pugnæ. Stat.

Hāstīlē, ĭs, n. Asta, tutto ciò che è fatto in forma di asta. ¶ Tū lāvēs călămōs, rāsāque hāstīlĭă vīrgā. Virg.

Haūd, adverb. Non. SYN. Non, haūdguāguām, nequaquam, nequicquam, nec, neque, nihil, nīl, minimē, nūngoām, nūsquām. Progenies Phaeton haud înficiandă parenti. Ovid.

Haud aliter, adverb. Non altrimenti. SYN. Haud secus, non aliter, non secus, haud minus, sic, řtă, păriter. J Haud aliter Rutulo muros, et castra tuenti. Virg.

Haurio, is, hausi, haustum, ire. Attingere. Act. acc. SYN. Edūco, ĭs, extraho, elicio, traho. J Egelidos haurit fontes, quos ordine potent. Virg.

Haustrum, i, n. Strumento per attinger acqua. Ut fluvios versare rotas, atque haustra vidēmus. Lucr.

Haūstus, ūs, m. Cavamento, sorso. Pindarici fontīs quī non expalluit haustus. Hor.

Hēbē, es, f. Ebe. EP. Jūnonia, formosa, colestis, Herculea, compta, wtheria, candida, rosea. PER. Jūnouis fīlia. Hēreulis ūxor. Dea, Dīva juvēntā. Pālchra juvēntūtis præses. Iloc illī dědčrát Jūnonia mūněris Hebe. Ovid, Fab. Figlia di Ginnone, senza padre, dea della gioventi, moglie di Ercole. Essa serviva di coppiere a Giove; ma caduta sconciamente un di, mentre era in questo suo officio, subito Giove elesse in suo luogo

Ganimede. Hěběa, ës, ērĕ, n. Esser ozioso, ottuso. SYN. Hĕ-bēsco. ¶ Sānguĭs hĕbēt frīgēntque ēffætæ īn rörpŏrĕ vīrēs. Virg.

Hebes, etis, adject. Grossetto, ozioso, stupido. SYN. Obtūsūs, retūsūs, hebetātūs, hebeus, segnīs, tārdūs, lentūs, deses, stūpidūs. J Delectānt hěbětes lässő lictöre secures. Juv.

Hebeto, as, avī, atūm, are. Rintuzzare. Act. acc. SYN. Öbtündo, retündo. Mortales hebetat vi-

süs tibi, et hūmida circum. Virg

Hehetudo, inis, f. Stupidità. SYN. Stupor, torpor. Rēpsit in īguārās mēntēs hebetudo pudenda. Hor.

Hēbrus, i, m. Ebro, fiume della Tracia. EP. Aurens, aurātus, dīves, volucer. Odrysius, Rhodöpētus, Orphētus, spūmēus, spūmifer, aurifer. ttarpalice, volucremque fuga prævertitur, Hebrüm, Virg.

Hěcătē, ēs, f. Ecate. SYN. Lūnă, Dĭānă, Prōsēr-pĭnă. EP. Triformis, triceps, tergemină, triplēx, Phæbēa. J Voce vocans Hecaten, cæloque, ereboque potentem. Expl. I poeti la chiamano Luna in cielo, Diana nei boschi e Proserpina nell'inferno.

Hecateis, idis, vel idos, f. D'Ecate. Postea discedens, succis Hecaterdos herba. Ovid.

Hecatombe, es, f. Sacrificio di cento vittime. Existuut qui promittant hecatomben. Juv.

Hēctor, oris, m. Ettore. SYN. Priamides. EP. Phryx, Phrygins, Daidanides, Trojanus, Tros, Troius, ferox, trux, inclytus, fortis, strenuus, māgnānimus, Māvortius, Mārtius, armipotens, audax, ācer. PER. Spes fidissima Teucrum. Trojæ dēfēnsor. Troĭůs, Prĭămēĭŭs hēros. ¶ Tēr cīrcum Iliacos reptaverat Hectora mūros. Virg.

Hēctoreus, a, um, adject. Di Ettore. 9 Hic jam tercentum totos regnabitur annos Gente sub

Hēctörčā. Virg. Hēctba, æ, f. Ecuba. SYN. Cīssēis. PER. Māter Hēctbris. Priămēia cōnjūx. ¶ Hīc Hēcuba, ēt gnātæ nēquīcquam āltāriă cīrcūm. Virg.

Hčděră, æ, f. Ellera. EP. Bācciferă, pāllidă, pāllēns, ālbā, nigrā, bicolor, lavis, vivāx, seguax, těnāx, crīnālis, nēxilis, flēxilis, flēxibilis, Bācchică, lascivă, errans, erratică, serpens, procēră, frondens, viridis, decoră. PER. Roboră complectens fronde sequaci. Corymbis virens. Īnsīgnĭā Bācchī. Nobĭlis corona vatūm. ¶ Inter vīctrīcēs hěděrām třbř sērpěrě lauros. Virg.

Hěděrosus, a, um, adject. D'Ellera. Lucus ěrat felix, hederoso conditus antro. Prop.

Hedui, orum, m. plur. Paesi intorno ad Antona nella Borgogna. J Quā frātrūm Rhēnō progignītur, Hēdua pubes. Aus.

Hei, interject. Ah, oime. I Hei mihi, qualis erat, quantum mūtātūs ab illē! Virg.

Hělěnă, æ, vel Hělěně, ěs, f. Elena. SYN. Lăcænă, Tỹndárís, Oēbálís. EP. Ārgīvā, Spārtānā, Pĕ-lāsgā, Lēdæā, Phrỹgĭā, Ămỹclæā, Thĕrāpnæã, īnlīda, adultera, venusta, formosa, decora, supērbă, pērfidă, iniquă, pērniciosă, rāptă. J Lēdæāmque Hělěnām Trojānās vēxīt ad arces. Virg. Expl. Elena, figlia di Giove e di Leda, sorella di Castore e Polluce, moglie di Menelao, fu rapita da Paride figlio di Priamo: il che fu vagione della rovina di Troja.

Hětěnůs, î, m. Eleno. J Prišmides multis Hělěnūs comitantibus offert. Virg. Hist. Figliuolo di Priamo, fratello di Ettore, indovino molto stimato dai medesimi Greci. Si sposò con Andro-

maca vedova di suo fratello.

Hēliādēs, ūm, f. plur. Eliadi. SYN. Phāčtontišdēs, Clymčněřděs. EP. Misěræ, mostæ, populčæ, geměbundæ. PER. Sorores Phaetontis. Clyměnēs nātā. Clymenējā prolēs. J Nēc minus Hēlĭădēs lūgēnt, ĕt ĭnāniā morti. Ovid.

Hěliee, es, I. Orsa maggiore, costellazione. SYN. Āretos, āxis, ūrsā. EP. Torvā, dūrā, nivosā, gĕlĭdă, ālgēns. J Pārrhāsīs oblīquos Hčlĭcē cūm

vērteret āxēs. Lucr. V. Arctos.

Hčlicon, onis, in. Monte Elicona. EP. Aonius, Apõllĭnĕŭs, Phæbēŭs, ămænŭs, vĭrēns, vĭrĭdĭs. PER. Mons Heliconius. Heliconia rapes. PHR. Procul ecce cănoro Demigrant Helicone Dea. ¶În mědřoguě mihi dás Hěliconě locům (pent.). Ovid.

Heliconides, um. vel Heliconiades, f. plur. Sinonimo di Muse. SYN. Heliconiades Musa. Parnāssīque jūgīs, sylvāque Heliconide festis. Stat.

Heticonins, a, um, adject. Del monte di Elicona. SYN. Aŏnĭŭs. J At Pāllās, dōctīquē cŏhōrs Hĕ-līcōnĭă Phœbī. Stat.

nēnē, ēs, f. Elle. SYN. Athamanthis, Nephelētas. EP. Infelix, flebilis, pavida, Phrysæa. 9 Si te förte juvant Helles Athamantidos urbes. Prop. Fab. Figlia di Atamante re di Tebe e di Nefele, nipote di Eolo e sorella di Frisso. Fuggendo con suo fratello, e volendo passare il mare a cavallo di un montone, si affogò nello stesso mare, e gli diede il suo nome, cioè di Ellesponto.

Helleborou, i, n. Elleboro. SYN. Helleborus. PHR. I, bibe, dixissem, pūrgantes pēctora sūccos, Quicquid et in tota nascitur Antiegra. I Sillāmve helleborosque graves, nigramque bitu-

měn. Virg.

Helorus, i, m. Eloro, fiume di Sicilia. EP. Clamosus, stagnans, undans, præceps, gratus, citus, ămœnăs. Éxupero præpingue solum stagnan-tis Helori, Virg.

Hellio. onis, m. Ghiotto, goloso. V. Gulosus.

Hēliŭor, ārīs, ātīs, ārī. depon. Divorare, mangiare a stravizzo. SYN. Voro, consumo. ¶ Părum expătrāvit? an părum hēlluātus ēst? (jamb. pur.).

dtětops, opis, m. Sorta di pesce. § Ēt prětiosus hělops nostris incognitus undis. Ovid.

Hēlvětři, örům, m. plur. Svizzeri. EP. Běllácës, bēllīgērī, fortēs, robūstī, sævī, īmpāvidī, dūrī, māgnanimī. ¶ Hēlvētii tibi dūra acuūnt vēnābula et enses. Mant.

Hēmīnā, æ, f. Mina, sorta di misura. Frēgerit hēmīnās Ārēti ādīlis inīquās. Pers.

Héră, &, f. Padrona, madonna. SYN. Domină. EP. Imperiosa, superba, clamosa, mitis, henigna. Seīs hērā, tē, mēā lūx, jūvenī plācnīssē hēātō.

Ovid.

Hērāctītus, ī, m. Eraclito. EP. Trīstīs, dolens, flens. J Heraclitus init, quorum dux prælia primus. Lucr. Hist. Filosofo di Efeso, il quale piangeva ogni volta che usciva dalla sua casa, avendo compassione delle miserie umane: come per lo contrario Democrito, altro filosofo, rideva sempre, burlandosi delle pazzie del mon. v.

Hěrāctius, ii, m. Imperatore Eraclio. Tune erăt imperii căpăt Heraclius în armis. Mant.

Hērbā, ā, f. Erba, erbaggio. SYN. Grāmen. EP. Viridis, gemmans, ölens, suavis, mollis, ödőrātă, teneră, opācă, florens, amara, mitis, pălūstris, viridāns, ārēns, ārīdā, sitiens, siecā, pūbens, sterilis, prūinosa, rorans, fertilis, pinguïs, dulcis. PHR. Herbe rupta tellure cacumină tollunt. Quaque din lătuit, none qua se töllät in anras. Fertilis occultas invenit herba viās. Ros în tenera pecori gratissimus herba ēst. Pāllēntēs rūmīnāt hērbās. J Quique frequeus herbis, et fertilis übere campus. Virg.

Hērbāsās, ā, ūm. Erboso, pieno di erbe. SYN. Hēr-bīfēr, hērbīdās. \$ Pāscēntēm nīvēos hērbōsō flāmīnē Cyenōs. Virg.

Hērcutēs, is, m. Ercole. SYN. Alcides, Amphitryoniades, Tyrinthius. EP. Invictus, generosus, victor, indomitus, acer, strenuus, egregius, fürens, ferox, fervidus, formidabilis, inclytus, māgnus, bellipotens, insignis, tremendus,

coliser. PER. Claviger heros. Alemena genitus, sătus. Alemenæ soboles învietă. Monstrorum domitor. Intrepidus domitor ferarum. Centuplice victor ab Hydra. Tyrinthins heros, Clava trīnodī ārmātūs. PHR. Prīmā Clēonāvī tölērāta ārāmuā lăbēris. Prēximā Lērnājām fērro, ēt făce contudit hydram. Mox Erymantheam vis tertiă perculit aprum. Æripedis quarto tulit aŭrčă cornuă cervi. Stympliălidas pepulit volŭerës discriminë quinto. Threfetiam sexto spoliavit Amazona baltheo. Septima in Augiæ stăbulīs împēnsa laboris. Octāva expulso nameratur adorea Tauro. În Diomedais victoria nonă quadrigis. Geryone extincto decimam dat Iberia palmam. Undecimus mala Hesperidum dīstrāctā triūmphus. Cērberus extrēmī suprēma ēst mētā lābōrīs. J Nāmqnē lābōrīfērī com pū-gnās Hērculis omnēs. Pass. Fab. Figlio di Giove e di Alemena, moglie di Anfitrione. Giunone gli portò sommo odio: perciò per suo comando fu esposto da Euristeo a varj perivoli della vita. Morì da furioso, essendosi vestito della veste di Nesso Centauro, la quale gli cra stata mandata da Deianira.

Hercynia, &, f. Foresta d'Alemagna. EP. Vasta, longă. J Prominet Hercynia confinis Rhatia

sylvæ. Claud. V. Sylva. Heri, adverb. Jeri. PER. Hesterna lüce, nocte, die. § Heri minās viginti pro ambobus dedit jamb.). Ser.

Herītis, is, m. f., e, n. Del padrone. Verna minīsterīis ād nūtūs āptūs heriles. Hor.

Hermaphroditus, i, m. Ermafrodito, maschio e femmina. SYN. Androgynus. ! Hermaphroditus ăīt, nātō dătě mūněră vēstrō. Ovid. Fab. Ermafrodito era figlio di Merenrio e di Venere, molto umato dalla ninfa Salmace, la quale non potendo tirarlo alle sue voglie, prego gli Dei, che ambedue si formassero in un corpo solo: la qual cosa ella ottenne; con questa differenza però che il sesso dell'uno e dell'altra rimanesse intiero. V. Hujus descript, apud Ovid, 4. Metam. Ita Dij jubeatis, etc.

Hermione, es, I. Ermione, figlia di Menelao, moglie di Oreste, SYN, Tyndaris, Tantalis, EP, Spartānā, Lēdæā. 🖣 Lēdæam Hērmiŏnēm, Lācedæ-

moniosque hymenæos. Virg.

Hermes, i, m. Ermo, fiume della Lidia, EP. Aurens, facandus, fertilis, Lydins, dives, arenosus, Lydus, metallifer. PHR. Dives rutilis fulgeat Hērmus aquis. Prūctībus Hēspēriis, ēt Lydo ditior Hermo. Quodque metalliferis ege-rit Hermis aquis. 9 Nec pulcher Ganges, atque aŭrō tūrhĭdŭs Hērmŭs. Virg. Hērō, ūs, f. Ero, amante di Leandro. SYN. Sēstĭăs.

EP. Včnūsta, spēctābilis, formosa, pūlchra. Sape potens Hero jūvenis tranaverat undas.

Ovid.

Hērodēs, is, m. Evode, re della Gindea, e governatore dei Romani, EP. Impius, erneutus, ferox, trūx, crūdēlis, mālūs, insānūs, tūrbidūs, bārbārus. PER. Rex Idames, vel Idamæus. PHR. Pătribus Hērodēs vērmibus ēscā fait, Insontes nātos ferro impius haūsit. J Territus Herodes Sölymörüm cülmină vătâm. Juv

Heradias, adis, f. Evodiade, donna di Erode. EP. Impĭă, scĕlĕrātă, împūră, prŏcāx, lāscīvă. ¶īram Herodiadis, nam regis adultera nomen. Mant. Hēroicus, a, ūm, adject. Eroico, da eroe. SYN. Hērōŭs. 9 Quī făciunt rēgēs, hērōicā cārmīnā laudānt. Mant.

Hēroină, æ, f. Eroina, donna valorosa, illustre. SYN. Hērōis. EP. Illūstris, fortis, inclyta, celebris. J Illic formosæ veniat chorus Heroinæ (spondaic.) Prop.

Hērois, idis, f. Donna virtuosa, illustre. Tu quià tām longa, et veteres Heroidas aquas. Ovid.

Hērophilē, es, f. Erofile, nome della sibilla Eritrea. Hērophile Phæbó grāta quod admonnit (pent.).

Tib. V. Sibylla.

Hēros, ois, m. Cavaliere, campione, difensore. SYN. Sēmīděus. EP. Māgnānīmus, īnclytus, augūstus, præstantīssimus, generosus, fortīssimus, clarus, īllūstris, invietīssimus, constans, insignis, spectābilis, māxīmus. PER. Vir inclytus ārmīs, pietāte insignis et ārmīs. Fāmā super æthera notus. 9 Maguanimi heroes natī melioribus annīs. Virg.

Hērsĭtĭā, æ, f. Ersilia donna di Romolo, Dea dei Romani. ¶ Hērsĭtĭām jūssīs compēllāt vocĭbŭs

Īrĭs. Ovid. Vide Hora.

Herus, i, m. Signore, padrone. SYN. Dominus. EP. Morosus, immītis, severus, acerbus, asper, mītis, benīgnus. J Nec victoris heri teligit captīva cubile. Virg.

Hēsiodus, ī, m. Esiodo, poeta nativo d'Ascra, città della Beozia. EP. Doctus, divinus. PER. Ascræus vātēs. ¶ Hēsĭŏdūs mēmŏrāt Dīvōs, Dīvūmquē

părentes. Mant.

Hesperia, æ, f. Italia. J Est locus, llesperiam

Grājī cognomině dicunt. Virg.

Hëspëridës, um, f. Esperidi, figlie d'Atlante. EP. söllertes, sägäces, söllicitæ, vigiles, insomnes, Afræ. Tum canit Hesperidum miratam mala pŭëllām. Virg. Hëspëriŭs, ă, ûm, adject. D'Espero. ¶ Ād tërram

Hesperiam venies, ubi Lydius arva. Virg.

Hesperis, i, m. Espero, stella che comparisce la prima al tramontar del sole. SYN. Vesper, Hespēr. EP. Frīgidus, micāns, lūcidus, splēndidus, rubens, imbrifer, noctifer. Ite domum saturæ, věnít hēspěrůs, îtě căpēllæ. Virg. Ilist. Fratello di Atlante, bravo astrologo, che, secondo il parere de' poeti, fu cangiato in una stella.

Hesternus, a, um, adject. Di ieri. 4 Hesterno fætere mero qui credit acerram. Mart.

Hetrūria, æ, f. Toscana, parte d'Italia. SYN. Tūsciă. EP. Fortis, aŭgūriis clară. Expl. Regione d'Italia presso il mar Tirreno, già famosa pegli augurj.

Hetrūscus, a, ūm. Nativo di Toscana. SYN. Thūscus, Týrrhēnus. J Gens bello præclara jugīs insedit Hetruscis. Virg.

Heŭ, interject. dolentis. Oimè, ahi. SYN. Ebeŭ, ah. J Heŭ ŭbi pāctă fides! ŭbi quæ jūrārě sőlébás? Ovid.

Hēxămetrum, I, n. Verso esametro. Adjectivum est. Hēxameter, a, um. Hēxametrīs epigramma făcīs, seio dicere Tuccam. Mart.

Hexaphorum, i, n. Lettiera bassa portata da sei servitori. SYN. Lēctīcă. Lāxior hēxaphorīs

tua sīt lēctīca, licebit. Mart.

Hiatus, ūs, m. Ipertuva. SYN. Rīmā, vel gūrges, ăbyssus, vorago, barathrum. EP. Ater, căvus, cæcus, tenebrosus, patulus, horrendus, latus, vacuus, profundus. obscurus, immanis. PHR. Căvô încaûtos absorbet hiatu. Specus est teněbroso exeus hiatu. Tremefacta cavo tellus dīscēdīt hīātū. Horrendos aperīt tellūrīs hīātūs. Spēcus vāsto immānis hiātū. Vidēo mēdĭūm dīscēdērē cælūm. Tērra dehīscens infernās reserāt sēdes. J Mārgine grāmineo patulos sūccīnctus hīātūs. Ovid.

Hibernia, vel Hybernia, &, f. Ibernia, regione. PHR. Věněniferům his animal non incubat oris. A nivibūs trāliit liibērnīs Hibernia nomen.

Mant.

Hiherno, vel Hyherno, as, avi, atum, are. Vernare, svernare. Neut. SYN. Hiemo. Intepet hībernātque meum mare qua latus ingens. Pers.

Hibernus, vel Hybernus, a, um, adject. Vernale, da verno. SYN. Hiemalis. J Ūvidus hiberna venīt de glande Menalcas. Virg.

Hihiscum, i, n. Gramigna, sorte di erba. EP. Viride, virens. Ilædorumque gregem viridi compëllëre hibisco. Hīc, adverb. Quì. Hīc īntēr dēnsās corylos modo

nāmque gemēllos. Virg.

Hic, pron. Questo. SYN. Istě, is. Vide Hoc. Hičrarchia, æ, f. Gerarchia. EP. Sancta, sacra,

sacrātă, PER. Săcer ordo.

Hieremias, vel Jeremias, æ, m. Geremia, santo profeta. § Carmine luctifero quam deflens Hieremīās. Prud. Jēremiām dīxere aliī: pars esse Prophetam, Juv.

Hĭĕrūsălēm. V. Jerusalem.

Hilaris, is, m. f., e, n. Giocondo, piacevole, dilettoso. SYN. Gaūdēns, lætus, hilārus, lācētus, lēstīvus, jocēsus, amēnus. Jēdērūnt hilārem trīstēs, trīstēmque jocēsī. Hor.

Ililaritas, atis, f. Gajezza, festeggiamento. SYN. Fēstīvītās, lepor, lepos, alaerītās, amēnītās, lætītīā, gaūdīūm. ¶ Quīd hīlārītāte mēntīs ēst jūcūndīds? jambic.) Ser. Hīlārītis, tī, m. Ilario, nome proprio. ¶ Hīc quŏquē

nātālīs tuus est memorandus, Hilari. Mant. Hūc ădes, ō Hilari, Gallis optabile sidus. Id.

llĭlăro, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Allegrare, dar allegrezza. SYN. Exhilaro, lætisteo, delecto, oblecto, recreo. Hos ubi sacundo tua vox hilaraverit ore. Ovid.

Hītūm, ī, n. Nulla, zero. J Et lībēlla aliqua si

ex parti claudicăt hilum. Lucr.

Hinnio. is, ivi, itum, ire. Annitrire. Neut. Ast Taurus mugit, et celer hinnit equus (pent.). A. Phil.

Hīnnītus, us. L'annitrire. EP. Acer, ăcutus, treműlűs hőrrísőnűs PHR. Prőcűl hinnitű cámpūs sonat omnis acūto. Resonat tremulis hinnītibus āer. Sonipēs ārrēctīs auribus ācrēm Hīnnītum effundīt. Campos hīnnītu fugiens īmplēvit acuto. Mārtius huie sonipēs eampos hīnnītībūs īmplet. Stat.

Hinnulens, i, m. Cervo d'un anno, che non ha ancora corna. Vītās hīunuleo mē similīs Chloe

(asclep.) Hor.

Ilio, as, avī, atūm, are. Aprirsi, spacearsi. Neut. Scrība ex Quīnqueviro corvum deludet hiantêm. Hor.

Hippocentauri, örüm, m. plur. Ippocentauri. EP. Bĭfōrmēs, sēmĭfĕrī, hōrrēndī. Vide Centauri.

Hippocrates, is, m. Ippocrate, medico famoso della città di Coo, e discepolo di Pitagora. EP. Cons, doctus, insignis. V. Medicus. Hîppöcrênê, es, f. Ippocrene. SYN. Aganîppê. EP. Hyanthei, Aonia, Pegasea, Aganippis, Heliconis, Pāllādiā, Apollinea, Pieria, sacra, clara, Castăliă. PER. Fons Căballings. Pegăsei fontis ăquă, • Dicite quæ fontes Aganippides Hip-pocrenes spondaic. Ovid. Fab. Fonte di Beozia, dedicato alle Muse, che zampillò ad un calcio del cavallo Pegaso.

Hīppödāmē, ēs, vel Hīppödāmīā, ā, f. lppodamia. SYN. Pīsāā, Ēlāā, Ēlīās. ¶ Hīppödāmēque, humeroque Pelops insignis eburno. Virg. Hist. Figlia di Enomao ve di Elide, la quale fu sposata con Pelope, avendo questi vinto Enomao al

corso.

Hīppodamē, ēs, vel Hīppodamia, ā, f. Altra Ippodamia, figlia d' Achille. SYN. Brīsēis, Lyrnessis. J Dūxerat Hippodamen audax Ixione natus. Ovid.

Hīppodamē, ēs, vel Hīppodama, æ, f. Ippodama,

donna di Pitogora.

Hîppotyte, es, f. Ippolita. EP. Thermodontiă, Threicia, pharetrata, peltata, peltifera, ferox, cita, prapes, concita, Threissa, Martia. J Seu circa Hippölyten, seu cum se Martia currum. Virg. Hist. Regina delle Amazzoni, che fu vinta da Ercole, e data in matrimonio a Teseo.

Hīppötštūs, ī, m. Ippolito. SYN. Thēsētūs, Thēsētdēs. EP. Ămāzöntūs, cāstūs, miser, īnfēlīx. Namque ferunt fama Hippölytum postquam ārtě novērca. Virg. Fab. Figlio di Teseo e di Ippolita, il quale, caduto dal suo cocchio, fu fatto in pezzi; ma Esculapio lo fece vivere di nuovo.

Hippomanes, is, n. Ippomane, erba relenosa. De

quo sic, Virg. Georg. 3.

Hinc demum Hippomänes vero quod nomine dicunt

Pāstorēs, lentūm dīstīllāt ah inguine virus; Hippomänes, quod sæpe mälæ legere novercæ. Miscueruntque herbas, et non innoxia verba.

Hîppomenes, is, m. Ippomene, marito di Atalanta. EP. Cāllidus, împius, înfelix. PER. Megareius hēros (erat enim filius Megarei). Proles Neptūnia scilicet Neptuni pronepos). Fab. Questi gareggiando nel corso con Atalanta, getto fuor di strada tre pomi d'oro, dalla vaghezza de' quali allettata Atalanta, mentre li raccoglie e li ammira, diede la vittoria ad Ippomene: fu cangiato questi in Lione, ed Atalanta in Lionessa. per commercio avuto nel tempio di Cibele, che così

.... tum denique de tribas unum. Fætibus arboreis proles Neptūnia misit. Obstăpăit Virgo, nitidique căpidine pomi Dēclīnāt cūrsūs, aūrūmque volūbile tollit. Præterit Hippomenes: resonant spectacula plaūsū.

Illă moram celeri, cessatăque temporă cursu Corrigit, atque iterum juvenem post terga

relinquit.

Et rūrsūs pomī jāctū memorātā secundī, etc. Præterita est Virgo, duvit sna præmia victor. Ovid.

Hippotades, &. Nome di Eolo, ab Hippote patre. SYN. Æźlińs. 9 Claūserat Hīppötadēs atterno carcere ventos. Ovid.

Mircinus, a, um. Di becco. f At tu conclusas

hircinis pēllibus auras, flor.

Hircus, i, m. Becco, caprone. SYN. Hædis, caper.

EP. Ölens, fætidus, hirsūtus, pilosus, saliens, vägus, corniger. J Polypus an gravis hīrsūtīs cubet hircus in alis. Hor.

Bĭrŏquāī, ōrūm. Irochesi, popoli del Canadà. EP. Feri, truces. Ut Cănăda gentes aut Hurones,

aut Hiroquæi. Mill.

Mirādo, inis, f. Mignatta, sanguisnga. SYN. Sān-guisāgā. EP. Mördāx, lēnāx, pālūstris, crūentā. Non mīssūrā cutem nisi plēna cruoris hirudo. Hor.

Hīrsūtus, a, um, adject. Irsuto, peloso. SYN. Hīrtus, villosus, hispidus, pilosus. § Frondibus hīrsūtīs ēt cārice pāstus ācūtā. Virg. Hīrsūtūs spārsīs ūt vidēāre comīs pent.). Ovid.

Hirundo, inis, f. Rondine. EP. Daulias, Bistonis, Bīstonia, Cecropia, Thrācia, Thrēissa, Attica, gārrūlā, loguāx, ārgūtā, vāgā, quērūlā, nūncīā. PER. Cecropis ales. Pandionis ales. Cecropia volucris. Pranuntia vēris. PHR. Argūta lacus cīrcumvolitāvit hirundo. Pērvolat, et pēnnīs ālta ātriă lūstrăt hirūndo. \ Aūt ārgūtă lăcūs cīrcūmvŏlĭtāvĭt hĭrūndo. Virg

Hīspānia, æ, f. Spagna. SYN. Hēspēria, Ibēria. EP. Aūdāx, horrīda, fertilis, pugnāx, bellax, populosa. PER. Hispana, Hesperia, Ibera, Tartēssĭā, Tārtēssĭācā, Hīspānĭcā tēllūs. Hīspānā ōrā, tērrā. Tārtēssĭācā ōræ. Dīvēs ĕqnīs. Prĕtřosă, vel öpülentă mětāllīs. J Horridă vitanda est Hispāniă, Gallicus axis. Juv.

Hīspānus, a, um, adject. Di Spagna. SYN. Hēspērius, Iberus, Tartessiacus, Tartessius, Hīspānicus. EP. Vānus, audāx, ferox, pugnāx, patiens, superbus. I His Hispanus ager, tellus, ŭbi divës Ibërum. Avien.

Hīspidosus, a, um, vel hīspidus, a, um, adject. Ispido, peloso. SYN. Hīrsūtus, āsper, īncūltus, īntonsus, squālens, deformis, rigens, impēxus. Non dīxī pūĕrīs, sĕd hīspīdosīs (phal.) Cat.

Mistoria, v., f. Storia, istoria, cronaca. SYN. Annālēs. EP. Celebris, āmplā, novā, āntīquā, prīscā, vētūstā, vētūs, memorāndā, memorā-bilis. PER. Fāctorām tēstīs. Māgīstrā vītā. Exemplar morum. Nuncia vetustatis. Veterum serīptā, monumenta. Hīstoria series, fides. Fāmă rērūm. Ætātis monumentă vetūstē. Tēmporis antiqui colenda vestigia. Prisci temporis āctă. Větěris ævi factă. Historică chârtæ. PHR. Longos bene gestă per aunos extendit. Prisca vīrtūtīs honorem prorogat. I Pars erit historiæ, tötöque legetur in ævö, Ovid.

Histrio, onis, m. Buffone, istrione. SYN. Comerdus, mimus, scurra, gesticulator. EP. Vanus, levis, mendax, verbosus, garrulus, dolosus. fāllāx, hilāris, scēnicus, rīdiculus, inēptus, lætus, ārgūtus, pētulāns, joculāris. J Hīstrio nēc nostrās captat avarus opēs (pent.) Ovid,

Histrix , ĭcĭs, f. Porco spino. EP. Hirsūta, hīrta, ăcūtă, hispidă, spinosă, săgittiferă, rigens, rigidā, setosa, pūgnāx, mināx, pinnis instructa Venit et hirsuta spinosior histrice barba: Calph.

Hinleo, as, avi, atum, are. Aprire, spaccare. & Cum gravis exustos astus hinleat agros (pent.). Cat.

Hinicus, a, um, adject. Aperto, spaceato. 9 Et patrīs undosī sonītus expectat hīulea. Stat

Hoc Questo. I Hoc erat alma parens, etc. Virg. Hộc îllud germană. Id. Sie in ablat. Hộc ảnhỏ statáit temporis esse satis (pent.) Ovid. Hic pronomen, et hoc in nom. et acc. breviantur ex Vossio, nec producuntur nisi cum scribitur, hice, hoce, pro hicce hocce. Cum simplici c tamen, utriusque quantitatis auctoritate reperiuntur. J Hic vir hic est, tibi quem promitti sæpius audis. Virg.

HODIE

Modie, adverb. Oggi, questo presente di, oggidi.
J Qui non est hödie, cras minus aptus erit

pent.). Ovid.

Hodiernus, a, um. Odierno, d'oggidi. I Quis scit, ăn adjiciant hodiernæ crastina summæ. Hor.

Holocaustum, i, n. Olocausto. SYN. Sacrificium, lībāmen, vietimā. EP. Sacrūm, piūm, pūrūm, castum, pingue, odoratum, opimum, solemne. Ambrosiumque Deo fragrant holocausta vapörēm. Mart.

Hölöfernes, is, m. Oloferne, generale dell'armata di Nabucodonosor, che assediò Betulia in Giudea, e gli fu troncata la testa da Giuditta. EP. Dīrus, sævas, împius, lāscīvas. J Cumque manum lūdīt ferientem colla Holofernis. Sid

Homēricus, a, um, adject. D'omero. J Vel potius quantum Gradivus Homēricus audīs. Juv.

Homērus, ī, m. Omero, poeta greco. SYN. Mæŏ-nidēs. EP. Mæŏnius, Achæus, Salamīniacus, Cölöphöniacus, Smyrnæus, immortalis, æternus, vīnosus, cæcus, sapiens, dīvīnus, gravis, doctus, săcer. PER. Mæonins vates. Conditor Iliados. Smyrnæus vates. Colophonis alumnus. Paranymphus Achillis. Indignor, quandoque bonus dormitat Homerus. Nor.

Homicidă, æ, f. Omicida, micidiale. SYN. Pērcūssor, sīcārius. EP. Crudēlis, acerbus, cruentus, īmmānīs, sævūs, fērūs, atrōx, īmprobūs, dīrūs, hārbārus. Hinc Homicīdium. J Nulla cruenta-tīs homicīdia lædat in ārmīs. Prud.

Homo, inis, m. f. Uomo. SYN. Vir, mortalis, terrīgēnā. EP. Frāgīlīs, īmbēllīs, īnērmīs, īncaūtus, fallax, providus, terrenus, infelix, miser, solers. PER. Hūmanum genus. Mortale genus. Gēns hūmānā. Ilvminēs, dūrūm genus. San-ctūm animal, mentisque eapācius altæ. Sacra Dīvīnā Mēntis imāgo. Aūrā Dīvīnā pārtīcula. Bulla tumens, ventus, flos, pulvis, et umbra. Infēlīx molēs, dūroque obnoxia fato. PHR. Haud tihi vultus mortalis, nec vox hominem sonat. Ignens est homini vigor et colestis ŏrigo: Homo cognatī retinebat semina cælī. Tendit homo ad colum per multa pericula rērum. J Os homini sublime dedit, columque tŭerī. Ovid.

Homote, es. Montagna di Tessaglia. EP. Gelida, nīvālīs, āltā, cēlsā. J Dēscēndūnt Cēntaūri

Homolen, Öthrynque nivalem. Virg. Honestas, atis, f. Onesta. SYN. Deens, decor, honestum, decorum, vīrtus, honor. J Curat ho-nestatem, jūstitianque Deus (pent.). Mant.

Honestus, a, um, adject. Onesto, onorato. SYN. Děcorus, děcens, vel colendus, honorandus, honoratus, venerandus, laudandus, spēctabilis, venerabilis, commendabilis. Terque quaterque mănu pectus percussit honestum. Virg.

Honor, oris, m. Onore. SYN. Honos, laus, decus, nomen, gloria, fama, vel reverentia, cultus. EP. Sammus, inclitus, egregius, conspicuus, æternus, immortalis, quæsitus, optatus, meritus, eximius, māgnificus, ambitiosus, vanus,

populāris, superbus, incertus, tumidus, terrenus, mundanus. PER. Honoris apex, tituli děcůs. Nobile virtūtis měritūm, mêrces. Virtūtis præmiă. Illūstre noměn. PHR. Měritos îndîcit hönöres. Cünctî lætüm celebremus hönorem. Ex illo celebratus honos. Tangit honos ănimum. Semper honos, nomenque tuum, laudesque manebunt. I Donec honor, placidoque decens reverentia vultu, Sic honor în nobis învĭdĭōsŭs ĕrĭt. (pent.). Ovid.

Honoro, as, avī, atūm, are. Onorare, rispettare, riverire. Act. acc. SYN. Věněror, colo, cělebro. laudo. PER. Honores relero, reddo, persolvo. Laudibus orno, illustro, afficio, effero. In calūm, ad astra tollo. Laudes scribo, cano. PHR. Semper honore meo, semper celebrabere donis. Miro quod honore colebat. Thos celebrabit honores. Cum quo conseruit, miles honorat čquum (pent.). Ovid.

Honorus, a, um, adject. Onurevole, onorato. SYN. Honoratus, celeber, honestus, însignis, înclytus,

Hôră, æ, f. Ora. EP. Fügiens, fügax, fügitīvă, brevis, celer, subită, velox, preceps, cită, fluens, mobilis, properans, īrrevocabilis. PHR. Volat īrrevocabilis hora. Spatioque brevī dīlabitur horă. Quid non homini brevis abstulit horă? Hora cursu non remorante sugit. Non sinit hōră fugax, et ănhelo concită cursu. Nos flendo dūcimus horās. Quid vāno sērmone leves consūmitis horas? J Gallo, cujus amor tantum mihi crēseit in horas. Virg.

Horă, æ, f. Ersilia, poi Dea dei Romani. J Teque Quirine pater venerans, Horamque Quirini Enn. Ovid. scribit Öram priore brevi.

Hersiliam .... Romanæ conditor urbis. Excipit, et priscum pariter cum corpore

Mūtăt, Örāmque vocāt, quæ nūne Dea jūneta

Quirino est. Horatius, ii, m. Orazio, nome proprio di poeta. SYN. Flaccus. EP. Călăber, Venusinus, Pindārīcus, numerosus, mordax. PER. Romanas fidicen lyra. Vātes Venusinus. ¶ Et tenuit nostrās numerosus Horatius aures. Ovid. Hist. Poeta di Venosa, principe della poesia lirica latina, grandemente amato da Mecenate.

Horatius Cocles. Capitano romano. Vide Cocles. Hōrdĕūm, ī, n. Orzo. J Hūmĭdä cāllōsā cūm pīn-sĕrāt hōrdĕā dēxtrā. Ovid.

Horno, adverb. In quest' anno. I Nunc prætor meus est, tuus si discesserit horno. Lucil. Hōrnus, ă, ūm, adject. Di un anno. 5 Et hōrnă

dūlcī vīnă promēns dolfo. Hor.

Hörrēns, tīs, adject. Spaventevole, che mette spavento. SYN. Hörrēndūs, hörrībīlīs, hörrīdūs, hörrīfīcūs. § Pērfīdē, sēd dūrīs genūīt tē cañtĭbŭs horrens. Virg.

Horreo, es, ŭi, ere. Aver paura. Neut. SYN. Horresco, expaveo, exhorreo, exhorresco, inhorresco, perhorreo, timeo, formido, metuo, vereor. Horrent admotas vulnera cruda manus

(pent.). Ovid. Vide Horror.

Horreum, i, n. Granajo. SYN. Granarium. EP. Trīticeum, cereale, capax, vacuum, dissertum, refertum, plenum, abundans. PHR. Lætæ complērunt horred messes. Horred compositus frugum cumulavit acervus. Immensæ ruperunt horrea mēsses. Fessos agrīcolas oblectat in horrea messis Fæcundo devecta solo, 9 Provēntūque onerēt sūlcos, ātque horrea vīncat. Virg.

Horridos, a, um. Orrido, orribile, spaventevole. SYN. Horribilis, terribilis, horrendus, metuendus, tremendus, horrificus, hirsutus, hispidus, āspēr. Ilorridus in jāculis, et pelle Libystidis Ūrsæ. Virg.

Horrifico, as, avī, atum, are. Spaventare, metter paura. Act. acc. SYN. Terreo, exterreo, turbo, conturbo, conterreo, terrifico, tremetacio. Ter-

ribili monitu horrificant. Virg.

Horrisonus, ă, um, adject. Che ha suono orrido, terribile. J Tum demum horrisono stridentes

cardine sacræ. Virg.

Horror. oris, m. Orrore, spavento. SYN. Fremitus, tremor. EP. Sævus, frīgīdus, acerbus, gelidus, lűridűs, attönitűs, exanguis. PHR. Mihi fragidus horror Membra quatit. Gelidusque per ima cucurrit Ossa tremor. Vagus per artus errat ēxcūssos tremor. Arrectæque horrore comæ. At me tum primum sævus circum stelit hörrör. Virg.

Hortator, oris, m. Confortatore, ch'esorta. Ilortātor pūgnæ, consiliumque fuit (pent.) Ovid.

Hortor, aris, atus, ari. Confortare, esortare. Depon. SYN. Adhortor, exhortor, accendo, acuo, excito, ēxstimulo, ēxacuo, ēxsuscito, incendo, inflammo, încito, împēllo, moveo, pērmoveo, concito, sti-mulo, înstīgo, suādeo. PER. Animos āddo, aŭgeo. Animis audacibus impleo. PHR. Quis sit, fari, quo sanguine cretus, flortamur. I flortor, amare focos, arcemque attollere tectis. Virg.

Hortus, i, m. Orto, giardino, SYN. Viretum, EP. Fěrax, fertilis, fæcundus, irriguus, halans, florens, hilaris, gratus, cultus, excultus, amænus, florifer, flöriger, redolens, pomiger, pomifer, floricomus, conspicitus, odorus, odorifer, odoratus, cultissimus, nitidus. PER. Læta virēta florum. Hortī opes, delicia. Fracta dives amano. Floribas hālāns. PHR. Invītānt croceis hālāntes floribus hortī. Hortus ödorātīs suberāt cultīs simus herbīs. Pārvā suburbānī mūnūsculā mīttimus hortī. Nitidis hilares collucent fætibus horti. In pretio fertilis hortus erit. I Distincti vernant hortensi cuspide flores. Mart.

Hospes, itis, m. f. Ospite, albergatore, oste. SYN. Advena, pēregrīnus. EP. Gratus, dulcis, carus, făcilis, benignus, hilaris, latus, mobilis, novus, īgnotus, supplēx. J Vīvitur ex rapto, non hospes ab hospite tūtus. Ovid.

Hospita, &, f Albergatrice. SYN. Hospes. Hospita, Demophoon, tua te Rhodopera Phyllis. Ovid.

Hospitium, ii, n. Alloggiamento, ospizio. EP. Autiquum, benignum, amenum. come, dulce, suavě, júcundům, optatům, exoptatům, honestum, quæsītum, pārātum. PHR. Patris hospitřům, ět měnsæ quás advěna adisti. Hospitinm antiquum, sociique penates. Ilme limini victor Ālcīdēs subtīt, hā c illum rēgtā cēptt. J Ne lu-gite hospittum, nēve īgnorāre Latīnos. Virg.

Hōspĭtŏr, ārīs, ātŭs, ārī. Albergare, alloggiare. PER. Hōspĭtĭō ēxcĭpĭo. Hōspĭtālī pērfrĭŏr lætŭs domo. Hospitium subeo, adeo, inco. Tectis succēdo grātīssīmus hospēs. Hospitio indulgēo. Ūtor

hospitio. Succedo sedibus hospes.

Hostia, æ, f. Ostia. SYN. Vietima, placulum. EP.

Pinguis, sacră, mystică, placabilis, solemnis, piă. PHR. Novās cīrcum felix čat hostia frugēs. Vittæque Deum quas hostia gessi. Sæpe in honore Dei medio stans hostia ad aram. Multa tibi ante aras nostra cădet hostfă dextra. Virg.

Hosticus, a, um. Ostico, d'inimico. SYN. Hostilis. Illino něquě dírá věněná, něo hostřous auféret

ēnsis. Hor.

Höstīlīter, adverb. Ostilmente. ¶ Vülnerät ärmentum, sternitque höstiliter omnes. Ovid.

Hostis, is, in. f. Nemico, avversario. SYN. Adversārīŭs, inimīcus, vel infēnsus, infēstus, inimīcus, adject. EP. Vigil, pērvigil, intērritus, formīdābilis, prædator, impatiens, audax, immitis, impērterritus, crūdelis, minax, ferox, furibundus, īnvīsus, savus, infestus, perfidus, ferus, impius, bārbārus, PER. Hostīlis animus, Gens inimīca, Tūrbă, mănăs hostīlis. Infestus homo, Hostīle, öppösítúm agmen. Hostis habet műrős, rňit ālto ā cūlmīne Troja. Virg.

Hūmānitās, ātis, f. Cortesia, amorevolezza, umanita. SYN. Clēmēntia, benīgnītas, lenitas, comitas.

Hūmānus, a, um, adject. Amorevole, cortese, umano. SYN. Clēmēns, mītis, făcilis, lēnis, blandis, pius, gratus, tractabilis, placidus, allabilis, mansuetus, comis, ūrbānus, benignus. § Hūmānos ănimos hæc nullo perdere possunt. Mant.

Hūmēeto, ās, āvī, ātūm, ārē. Ammollire, inumidire, bagnare. Act. acc. SYN. Īmbňo, īrrigo, īrroro, måděfácio, respergo. J Qua pigér hūmectat fla-ventia culta Gulesus. Virg.

Hūmēns, tis, adject. Umido. SYN. Hūmidus, mādēns, mādēscēns, mādīdūs, ūdūs, ūvīdūs, hūmifer. Il limentemque Aurora polo dimoverat ümbrām; Virg.

Humeo, es. vi, ere. Essere umido, bagnato. Qua licet et licrimis humet arena meis (pent.) Ovid.

Humerus, i, m. Omero, spalla. SYN. Ārmus, scapulă. EP. Candidus, niveus, fortis, validus. PHR. Cuī phăretră ex humeris pendet. Humero gestāsse phārētrām. Crīnes humero jāctāntur ŭtroque. Sie temere jactæ colla perfundant comw, humerosque summos. ! Ostenditque humeros latos, alternaque jactat. Virg.

Humitis, is, m. f., e, n. Umile, modesto, basso, SYN. Contemptus, abjectus, ignobilis, vilis. Atque humiles hahitare casas, et figere cervos. Virg-numo, as, avī, atum, are. Sotterrare, seppellire.

Act. ace. SYN. Inhumo, tumulo, sepelio. PEB. Humo mando. Terre mando. Ilumo tego. Reddo sepülerő. Compono membra sepülerő. Cadaver, ossa, vel membra aggere terræ onero. Infodio terræ. Condo sepulero. J Neo pote cognatos inter húmare rogos (pent.). Prop.

Hūmor, oris, m. Umore. SYN. Liquor, aqua. EP. Gelidus, tepidus, fervidus, spūmens, lactens, frīgīdūs, mādīdūs, tūmīdūs, pīnguīs, dēcīdūŭs, māssīcūs, idest Bācchīcūs. ¶ Vēre novo gelīdos

canīs cuņi montibus hūmor. Virg.

Hůmůs, î, f. Terra. SYN. Tellūs, terra, solūm, rūs, ager, arvūm. EP. Dīves, arida, sterilis, incultă, viridis, formosă, mollis, udă, teneră, dură, sölīdā, rūdīs, ārēnosā, hūmīdā, līmosā, pūlve-rūlēntā. PHR. Pāndīt hūmūs formosā cŏlorēs. Stěrřli semină ponit hůmo. Erigoră dant rami, vărios humus aridă flores. Învitat viridi cespite mollis humus. Pretaque dissimili flore nitebat humus (pent.). Ovid. Hūngāria, æ, f. Ungheria. SYN. Pānnonia.

Hönnī, m. plur. Ongari. EP. Tūrpēs, pēstīfērī, mīnācēs, fērī, tōrvī, bēllīgērī, sævī, crňēntī.
Dīstŭlĭt īnflāntēs ēlūsō prīncĭpĕ pūgnās Hūnnōrūm lātūrŭs öpēm. Claud.

Hūnnī, örūm, m. plur. Popoli originarj della Scizia Europea, che si ritirarono in Ungheria. EP. Trūcēs, ferī, férōcēs. ∫ Cūrsu Herulūs, Hūnnūs jăculō,

Francusque nătatu. Sid.

Hūrŏněs, nm, m. plur. Uroni, popoli dell'America. EP. Fěrī, îndöcĭlēs, îmmānsuētī, ĭnhūmānī. ¶Ēt Cănădæ gēntēs, aut Hūrŏněs aut Hĭrŏquæī. Mill.

Hyacınthinus, a, um. Di giacinto. Hic aliqui cui circum humeros hyacınthina lana est. Pers.

Hyňeinthús, ī, f. Giacinto (pietra preziosa). EP. Pūrpūreŭs, cārūleŭs, viŏlāceŭs. ¶ Nōhile gēmmārūm decŭs, hīc hyňcinthús ĭdaūget. Pass.

Hyšeinthus, ī, in. Giacinto (fiore). EP. Fērrūgineus, snāvis, rūbēns, möllis, pūrpūreus, cērūleus, lūtēslūs. PER. Flōs Oebālius. Flōs hyšeinthius. J Mūnera sūnt lāūrī, ēt suāve, rūbēns, Hyšeinthus. Virg. Fab. Fu un giovanetto di Laconia amato da Apolline, e cangiato in un fiore.

Hyānā, ā, f. Jena, sorte d'animale feroce. § Pāssā pārēm, nūnc ēssē mārēm mīrāmūr Hyānām.

Ovid.

Hyāntis, idis, f. Nome della Beozia. SYN. Bœōtiă, unde Hyāntēŭs, ă, ūm, et Hyāntiŭs, ă, ūm. SYN.

Bæötus, Bæötius, Bæöticus.

II) ĭas, ădís, f. Jade. plur. II yades. EP. Pluviă, nimbosă, tristis, imbriferă. J Pars II yadum toto de grege nullă lătet (pent.). Ovid. Fab. Cinque, o secondo altri, sette figlie di Atlante e di Etra, sorelle delle Plejadi, cangiate in costellazioni.

Hỹhêrno, ās. Hỹhêrnus. V. Hiberno, Hibernus. Hỹhtá, ã, f. Ibla, montagna di Sicilia. EP. Floridă, floreă, florigera, floricomă, croceă, melliferă, meltiflă. PER. Hỹblæŭs vertex. Thỳmī ferax. Väriis pictă coloribus Hỹblä. PHR. Căreăt dulcī Trīnăcris Hỹblă thỳmō. Multīs floreăt Hyblă thỳmīs. Floridă quām multās Hỹblă tučtur apēs. Pacat et Hỹblă meas, pascat Hymēttus apēs. ¶ Cūm dederīs Siculos mediis de collibus Hyblē. Mart.

Hyblæus, a, um, adject. Di monte Ibla. Hyblæis

ăpříbūs florem depastă sălicti. Virg.

Hybrită, w, m., vel f. et Hybris, idis, f. Animale di due specie, come un mulo, o d'un salvatico e l'altro domestico: ovvero si chiama così un uomo nato di padre e di madre di paese diverso, o di condizioni assai differenti. Ibrita, w. f Hybrita sim, si das, Gällice, verbă mihi (pent.). Mart.

nýdáspěs, řs, m. Idaspe, fiume nelle Indie. EP. Nábáthávás, Nýsčús, dívěs, aŭrífér, gemmífér, fábňlósús, Mědůs, longinquús. PHR. Těpídis nýdáspēs gemmífér cúrréns áquís. ¶ Quá răpřídis Göngés et auž Nýsěve Hýdásněs. Lucr

přídůs Gauges, et quā Nyseus İlydaspes. Lucr. Hydra, &, f. Îdra. SYN. Ēchīdna, auguis, serpēns. EP. Lernæā. strīdens, septemplex, rénāscens, rábřídă, věnēnosa, hörrída, seva, formīdahilis, pūllūlāns, Hercūlea. PER. Nīlfacus serpēns. Lernæŭs auguis. Hercūleus hydrus. Lernæŭ pestis. Bellūa Lernæ. Lernæūm monstrūm. PHR. Dīrām quī contudit hydram. Tercentūm sævis squālentēm sūstulīt hydrās. Hydra věnēnātīs posset vēlātā colūbrīs. Nīgrīs amplēctītūr hydra.

gŏnĕūmquĕ căpūt tōrvīs āssībilăt hydrīs. Nīgrīs lōngūm răpit ūnguĭbňs līydrūm. Mūltiplicī rĕnāscēns vērticĕ sērpēns. ¶ Imprŏbă Nīltācīs quīd fācīt hydrā fērīs? (pent.). Mart. Fah. Celebre è PIdra della palude Lernea presso i poeti, la quale fu uccisa col fuoco da Ercole, acciocchè non ripullulassero i capi.

Hydropiens, I, m. Idropico, che ha l'idropisia. PER.

Hydrope läborans.

Mydröps, öpis, m. Idvopisia. SYN. Hydröpisis. EP. Dirus, durus, gravis, tumēns, tumidus, tūrgidus, tūrgens, tūrgescēns, aquosus, sitiens. ¶ Cum biberīt sitiens optātam hydropicus undām. Ovid.

Hydrūntūm, ī, n., vel Ilydrūs, ūntis, f. Otranto, città nel regno di Napoli. EP. Lætūm, īrrīgňūm, virēns. PIIR. Ex Scaligero. Quā brēvīs āspēctāns cēreālēm trāctūs Épīrūm, Ūrgēt in Iŏniās brāchiā longā viās. Opportūnā dölīs, ēt caūtī fraūdībūs hōstīs, Hīc sitā sūm vigilī prædā pētītā Dūcī.

Hiĕmo, ās, āvī, ātūm, ārē. Svernare, far inverno.
Nāvigēt, āc mēdiis hiĕmēt mērcātor in ūndīs.

flor.

Hiēms, ĕmis, f. Vernata, verno, inverno. SYN. Brūmā, glāciēs, gēlū, frīgūs. EP. Frīgīdā, pigrā, īgnāvā, brūmālis, hōrrīdā, dūrā, āspērā, rigīdā, fērā, sævā, plūviōsā, īmbrifērā, nēbūlōsā, cānā, vēntōsā, Bŏreālīs, Āquilōniā. PER. Hībernūm tēmpūs. Brūmālē frīgūs. Iliemis frīgorā. Brūmæ frīgīdūs hōrror. Glāciālībūs āspērā vēntīs sævīt bīēms. Rigidīs Āquilōnībūs hōrrēt. PHR. Cānēnt borēālībūs ārvā prūīnīs. Rīgēt hōrrīdā cānō brūmā gēlū. Brūmālē rīgēt glāciālī frīgorē tēmpūs. ¶ Ēt glāciālīs hīēms cānōs hīrsūtā cāpīllōs. Virg.

Hytās, ā, m. Ha. SYN. Thēödāmāntæŭs. EP. Hērcüleus, pūlcher, formosus, quæsītus. PHR. Pūlcher ārūndine crines velāt Hytas. His ādjūngīt Hylam naūtæ quō fonte relictum Clāmāssent, ūt līttus Hyla omne sonaret. ¶ Aūt mūltum quæsītus Hylas ūrnāmque secūtus. Juv. Hist. Giovanetto, figlio di Tiodamante, rapito da Ercole,

ed affoqatosi in attinger acqua.

Hyměn, iš, m. Imeneo. SÝN. Hyměnæŭs. EP. Lætůs, cāstůs, důlcís, jacūndůs, formôsůs, flôricomůs, flôricomůs, stadijen, blandůs, tædijer, festivůs, festůs. PER. Thälämi důx. Cônjůgĭi præsès, nůměn. PHR. Adfüit et sertis tempörä vinctůs Hyměn. Lætůs út ād thälämös cármină pāngit Hyměn. Hos jūnxit fôrmôsůs Hyměn. Pergämä cům pětéret, incôncēssösque hyměnæös. Virg. Fab. Dio delle nozze, figlio di Bacco e di Venere. Gli diedero i poeti una fiaccola in mano.

IIўmēttňs, ī, m. Imetto, montagna nell'Africa. EP. Dūlcis, Ātticňs, Thēsēňs, Āctāvňs, Čecröpiňs, pīctňs, ödörātňs, suāveölēns. mēllifliňs. ¶ Vērtite dē sūmmō sēmpēr florentis Ilymēttī. Oxid.

Hýmnítěr, ă, ūm, adject. Che apporta lode, che canta inni. § Lämbřt, ět hýmnítěrôs řnhíát divellěrě vůltůs. Ovid.

Nýmmus, ī, m. Inno, laude. SYN. Cārmen, cāntus. EP. Dīvīnus, lætus, resonus, dulcis, sacer, placidus, hilaris, grātus, festīvus. ¶ Dīcitur īnterea monachīs non pērvigil hýmnus. Fort.

Hypanis, is, m. Fiume della Scizia. J Quid non est Scythicis Hypanis de montibus ortus. Ovid. Hyperbarens, ä, im, adject. Scttentrionale. SYN. Scythicus, Ārctous, Borealis, Ăquilonius. Qualis Hyperboreis Aquilo cum densus ab

örīs. Virg.

Hyperion, onis, m. Iperione, Sole. SYN. Sol, Phahus. Plācat equo Persis radiis Hyperiona cinctum.

Hyperionius, a, am. D'Iperione. Sie hyperionium tepide Phaetouta sorores. Stat. Vide Hyperion.

Hīpērmnēstrā, æ, f. Ipermnestra. EP. Fīdā, īn-elytā. J Mittit Hypermnestræ de tot mödö fratribus uni. Ovid. Fab. Una delle cinquanta figlie di Danao, che sola tra tutte mantenne la fede a Lincco suo marito.

Hypocaustum, ī, n. Una stufa, massime per tenere una camera calda nell' inverno. EP. Tepidam, fūmāns, văporiferum. Adibus, et tenuem vol-

vūnt hypocaūsta vaporem. Stat.

Hypocrisis, eos, f. Ipocrisia. EP. Ambitiosa, scelerāta, supērba, fucāta, mendax, fallax, ficta, tēctă, fraūdūlēntă, sūbdolă. PER. Fīctă přetās, vīrtūs. Similātā vīrtūs. Fīctā religio. Morūm simulatio fallax. Improba virtūtis simulatio. Vanæ vīrtūtīs mendax östentātīo. PHR, Mō-rūmque senīum trīste et aspēctū grave. Übī vūltūs īlle et fictā mājestīs vīrī? Ō vītā fallāx, āhdītos sensūs geris. ¶ Gārrūlā ficto hābītū probitatis hypocrisis andet. Pers.

Hypocrită. &, f. Ipocrita. EP. Fücatus, mendax, fictus, fallax. callidus. Et cognosce tuum, de-

förmis hypocrită, morbum. Ovid.

Hīpsipito, es, f. Issipile, regina di Lenno. SYN. Thoantias, Thoantis, Lēmnia, Lēmnias, nata Thoante. ¶ Cūm trīstem Hīpsipilēn ducihūs sūdātus Āchāīs. Stat.

Hypsipyteus, a, um. D'Issipile. SYN. Lemnius. Vülcanum tellus Hypsipylea colit (pent.). Ovid. Hyrcania, æ, f. Ircania, provincia del re di Persia.

EP. Ferax, dives. Caucasus, Hyrcanæque admorant übera tigres. Virg.

Hyssopus, i, f. vel Hyssopum, i, n. Isopo. In vino priŭs hyssopum, validam quoque rutam. Ser. Hystrix, řeřs, f. Porca spino. EP. Hirtă, hirsūtă, asperă. § Vēnit et hirsūtā spinosiör hystrice

bārbă. Calph.

lacehus, i, m. Bacco. SYN. Bacchus. Exoritur lēnīsque simul procedit lacchus. Claud. Inflātum hēstērno vēnās, ūt sēmpēr, Ĭāccho. Virg.

Vide Bacchus.

Jáceo, es, ŭī, ere, n. Giacere. SYN. Decumbo, procumbo, procubo, discumbo, accubo, extendor, sternor, prosternor, resideo, consido, consideo, PHR. Corpora füsa jacent. Jacebat Illa solo recubans. Siecā jācnīt revolūtus arenā. Viridī projectus, vel resupinus in antro. Immania tergă reselvit Füsus, humi, totoque ingens extenditur antro. Nadus in ignota Palinare jacebis arena.

Jacens, tis, particip. Giacente, che giave. SYN. Pronus, resupinus, resupinatus, stratus, prostrātus, exporrectus, extensus, revolutus, cubāns, recubāns, recumbens, procumbens, projectus, fūsus humī, dēcumbēns, supīnus. Ilesperiam metire jacens. (Initium hexametri). Virg. Jacio, is, cei, actum, ere. Gettare, lanciare, bale strare. Act. acc. SYN. Conjicio, projicio, injicio, jāctīto, īmmītto, ēmītto, vibro, jācŭlor, ējācŭlor, mitto, contorqueo, intorqueo. I Unde ignem jäcere, et lumen submittere possent. Lucr.

Jācob, m. Giacobbe. SYN. Isacides. Illic fundus ěrāt, Jācob de nomině dictus. Prud. Patriarca,

chiamato Israele, fratello di Esau. Sactans, tis, adject. Millantatore, che si vanta. SYN. Jāctātor, östentātor. J Agmina, quem jūxtā sequitūr jāctāntior Ancus. Virg.

Jaciantia, &, f. Ostentazione, millanteria. Insipřentis inest major jactantia mentis. Buch.

Jaetatio, onis, f. Jattanza, vanagloria, superbia. SYN. Jactantia, östentatio, fastus, superbia. EP. Immoderată, effrænis impudeus, insolens, petulans, tumens. I Sunt quos prætumidæ tollit jāctātīŏ mēntīs. Juv.

Jāctito, vel jācto, ās, āvī, ātūm, ārē. Millantare, vantare. Act. acc. SYN. Jacto, östento, glorior, prædico, as. Jactitat, ignavæ mentis deformia

nūdăt. Ovid.

Jācto, as, avī, atum, are. Lanciare. Act. acc. SYN. Jăcio, jăculor, vel jāctito.

Jāctīnā, æ, f. Perdita, danno. J Exuviāsque petēt, fieilīs jāctūrā sepūlelnī. Virg.
Jācntātor, ōrīs, m. Sacttatore, che saetta. EP. Strēnuus, acer, perītus. J Robore Mēdymnūm jāculātorēmque Lycētūm. Ovid.

Jăculor, āris, ātus, ārī. Sacttare, tirar sactte. Depon. acc. SYN. Vibro, ēmītto, dīrīgo, tērqueo, jāculor, întorqueo, contorqueo. PHR. Contorsit summis vīrībās hāstām. Jāculum vibrāre lacerto, Ja culum intorquens emittit in auras. Adducto contortum hastile lacerto conjicit. Sie ego te nondum ferro jaculabor acuto. Ovid.

săcătum, î, n. Freccia, suetta, dardo. SYN. Missile, cornus, fraxinus, arundo, spiculum, telum, sagīttă, hāstă. EP. Vēlox, volāns, ăcūtūm, īntortūm, strīdēns, leve, lethiferum, corūscum, tiemůlům. J Nēc të mīssă supër jaculorum turbă moratur. Lucr.

Jām, adverb. Ormai, già. SYN. Nūnc, mödö, jām jām, jām nūnc. § Jām jām tāctūrōs sīdēră

sūmmā pūtēs (pent.). Ovid. Iāmbūs, ī, m. Giambo. EP. Mordāx, līběr, horrendus, rabidus, ferox, rabiosus, pugnax. 9 Postmodo, sī pērgēs, īu tē mihi līber fambus, Tīnctă Lycambeo sanguine tela dăbit (dist.). Ovid.

Jānicutum, ī, v. Gianicolo, uno dei sette colli di Roma, ora Montorio. 🖣 Jānicŭlum huic, illi fňěrát

Sātūrnīš nomēn. Virg.

Jānītor, orīs, m. Portiere, portinajo. PER. Portā cūstos. EP. Fīdus, vīgil, pērvigil, āssiduus, insomnis, attentus, sēdulus. ¶ Tē Stygii tremuere

lăcūs, tē Jānītor Orcī. Virg.
Jānītā, æ, f. Porta. SYN. Förēs, līmēn, östřūm, portă, vālvæ. EP. Apērtā, āngūstā, ánēā, šhēnā, strīdēns, claūsā, lātā, pātēns, pātūlā, sūpērbā, dūrā, jūgēns, vāstā, fērrēā, vālīdā. PHR. Noctēs ātque dies patet atrī janua Dītis. Labat ariete crébrő Janna. Infertűr posti janna dura tűő. Teque thosque javat, patet îstî janua letho. Virg. Significa anche Genova. V. Genua.

Jānnarins, ii, m. Gennajo. EP. Horridus, nimbosus, nīveus, tristīs, torpens, gelīdus, frigidus, brūmālis, sterilis, glāciālis. PER. Anni lābentis örigo. Mēnsīs ā Jānō nomen habens. PHR. Annī prīmordīt profert. Prīmūs Romānās ordīrīs Jāne călendas. Januă dat primo meusi, vel nomină Jānus. Expl. Primo mese dell'anno, dedicato a

Giano. E anche nome proprio. Jăuŭs, ī, m. Giano. SYN. Clūsiŭs, Pătūleiŭs. EP. Bifrons, geminus, biformis, antiquus, claviger. PER. Biceps Dens. Bifrons numen. Jane bifrons, anni tăcite labentis origo. Ovid.

lapetis, i, m. Giapeto, padre di Prometeo. EP. Sævus, dīrus. J Quem satus, lapēto mīstam flu-viālībus undīs. Ovid.

Japheth, indeel. Figlio piccolo di Noè, padre de' popoli d'Europa. J Sem primum, summumque Jäpheth mīscere parastī. Vict.

Ĭāpĭdĭā, æ, f. Parte d'Italia, appresso i paesi veneziuni, lapis, idis. S Castella in tumulis, et lapidis arva Timavi. Virg.

Ĭāpigia, w., f. Parte della Puglia, appresso la Calabria e l'Italia. Ĭāpyx, ygis. J Linquit Ĭāpygrām, levibūsque Amphrygia rēmīs. Ovid.

Ĭārbās, ö, m. Jarba. EP. Maūrūs, procāx, Getūlūs. Protinus ād rēgēm cūrsūs dētorquēt jārbām. Virg. Hist. Re di Getulia, figlio di Giore e della ninfa Garamantide, il quale mosse guerra a Didone sul principio della fondazione di Cartagine, perchè ella nol volle per suo marito.

lason, onis, m. Giasone. SYN. Æsonides, Æsonĭŭs. EP. Păgăsæŭs, Pělāsgŭs, Thēssălūs, Thēsălicus, Martius, clarus, fortis, audax, acer, bēllīger, magnanīmus, superbus, Æsonius, perfĭdŭs, trūx, eflerus. PER. Dux Æsonius. Thessălus, Æsonius ductor. Auratæ vellere dives övis. PHR. Pröfugām fallax Colchida lūsit lason. ¶ Quem nīsī crūdelem non tangīt lasonis ætas. Hor. Fab. Figlio d'Esone re di Tessaglia, capo degli Argonauti. Andando a Colchide, fu in Lemno preso dall'affetto d'Issipile. Con l'industria di Medea s'impossessò del vello d'oro. Avendo questi ripudiata Medea, ne pago la pena coll'incendio di Creusa sua nuova sposa e della casa, e con il barbaro scempio dei figli.

lasonius, a, um. Di Giasone. \ Æquor fasonio pālsātūm rēmige prīmūm. Ovid.

lāspis, idis, f. Diaspro (pietra preziosa). EP. Eōa, Indică, Indă, fulvă, rutilă, lucidă, viridis, effülgens, virens, teres, praclara. PHR. Viridique angūstat faspide pēctus. Collecta teretī nodantur faspide vestes. Electro pallens, et ĭāspĭde clārus Eoā. Multaque ornātur ĭāspĭde vultus. J Gemma micans illic perlucet laspidis ālbæ. Pērs.

Ĭber, eris, m. Spagnuolo. Si tibi dīrus Iber, aāt sī tibi tērgā dedissēt. Lucr.

İbēriă, æ, f. Spagna. SYN. Hīspāniā. Hēspēriā. EP. Ingēns, āmplā, populosā, dūrā, māgnā, ferax, decolor. Illic pagnaces commovit iberia pētrās. Lūer

Ibericus, a, um. Pertinente a Spagna. Ibericis pērūstě fūnibus litus (jamb. pur.). flor.

therns, i, m. Ebro, fiume di Spagna. EP. Tartessiăcăs, torrens, dives. J Lentus Arar, Rhodă-nusque celer, et dives iberăs. Claud.

Ibī, adverh. Quivi, ivi. SYN. Iffic, hīc. Ter conātus ibī collo dare brāchia circum. Virg. Ibidem, adverb. Nel medesimo luogo. J Crebra

férīt, dēmīssæ aūrēs, īncērtŭs ĭbīdēm. Virg. Ibis, idis, f. Cicogna nera di Egitto, la quale divora i serpi. SYN. Fæda, turpis. Pisce Venūs lătuīt, Cyllenius ibidis alīs. Ovid.

Icarus, i, m. Icaro. EP. Dadalius, Dadaleus, audax, temerarius, miser, præceps, alatus, aliger, demersus, încautus, împrovidus, pennatus, penniger. J Dam petit infirmis nimiam sublimia pēnnīs Icarus, Icarias nomine fecit aquas (dist.). Ovid. Fab. Figlio di Dedalo, che volando insieme con suo padre dall'isola di Creta, rovinò in mare, per essersi troppo appressato al Sole, il quale col suo calore liquefece le sue ali di cera.

Ĭchneñmöu, ŏnĭs, m. Topo d'India. EP. Ăgĭlĭs, caūtŭs, providŭs, venenātŭs, pernĭcĭosŭs. ¶Dē-lēctāt Mărĭum sī pernĭcĭosŭs ichneumon. Mart. Mālumus et placidis īchneumona quærere sīl-

vīš. Aur.

Ico, īcis, īcī, īctūm, īcere. Colpire, dar colpi. Act. acc. SYN. Lædo, ferio, percutio, eædo, vērbero. J Pērcussa est, exīn corpus pērcellit ět īcĭt. Lncr.

Icon, onis, f. gr. Immagine, effigie. SYN. Imago,

simulacrum, effigies.

Ictericus, a, um, adject. Itterico, che patisce d'itterizia. Consulit ictericie lento de funere matris. Juv.

Ictňs, ūs, m. Colpo, percossa. SYN. Vūlnus, plāgă, vērbēr. EP. Grāvis, atrox, ācēr, dūrūs, vālidūs, horrificus, horrendus, sævus, acerbus, inopinus. Ingens, densus, cruentus, lethalis, ferus, violentus, creber, impressus, repetitus, subitus. PHR. Vērberāt īctībus aurās. Refugo subsultāt māllēŭs īctū. Dēnsīs īctībūs hērēs Crēber ŭtrāque mănu ferit. Procumbunt, vastis tremit

īctībňs ārčā pūppīs. Vīrg. Idā, æ, f. Ida, monte di Frigia. EP. Phrygia, sacră, Dârdăniă, gelidă, ăquosă, ămœnă, ârduă, frondosa, viridis, nemorosa, clivosa, opaca, cuprēssīfērā, āltā, ūmbrēsā, pīnīfērā. PĒR. Mēns īdæŭs. Mons Cybeles sacer. Phrygium nemus Cybeles, Aquosa Ida valles. Nemorosa Ida culmen. I Dindymon, et Cybelen, et amenam

föntibus Idam. Ovid.

Idătus, î, m. Montagna dell'isola di Cipro. Idălium, ii. Est Paphos Idaliumque tibi, sunt āltă Cythera. Virg.

Ideirco, conjunct. Perloche, per questo, per la qual cosa. SYN. Ideo. Jīdeirco certis dimensum par-

tibas örbem, Virg

lacă, a, f. Idea. SYN. Figură, species, imago, ēxēmplar. Sēmper adest, trīstesque animos īdēā fătīgăt (licenter). Victor.

Idem. eadem, idem, adject. Il medesimo, lo stesso. Omnibus idem animus scelerata excedere

terra. Virg.

Ideo, conjunct. Però, pereiò. SYN. Ideireo. 9 Rhetřeá něc cellîs řděo contendě fălernis. Virg.

Idololatria, a, f. Idolatria. PHR. Idolorum cultus. Fictorum reverentia Divum. Vana superstitio. I Nunc idololatria jacet, nunc numina squälent, Fort.

Idotum, i, n. Idolo. SVN. Statua, simulacrum, īdolon. EP. Aūteūm, mārmoreūm, līgneum, ārgenteum, fictile, protanum, inane, mūtūm, sūrdūm. PER. Fictis Deŭs. Fictūm nūmen. inanis imago. Vana simulacra Deorum. ¶ Ēt plūres orare Deos, idolaque multa. Virg.

Idoncas, a, um, adject. Idoneo, attivo, sufficiente. SYN. Accommodus, aptus, habilis, opportunus, ūtilis. Non ego sum laudī, non nātus ido-

neus armis. Prop.

Idamē, ēs, f. Città d'Idumea, in faccia alla Palestina. SYN. Idumæa. ttinc idumæus, a, um. Gazăque, et arbūsto palmarum dives Idume. Luc. Primus Idumæas referam tibi, Mantua, pālmās. Virg.

Jecur, oris, n. Fegato. SYN. Hepar. EP. Calidum, ārdēns, pālpītāns, fērvēus, sīceūm, ārīdūm, ā-grūm. ¶ Quīd rēlērām, quāntā sīceūm jēcŭr ārdēāt īrā? Juv.

Jejūnium, ii, n. Digiuno. EP. Castum, pium, sanctūm, sacrūm, dūrūm, trīstě, languens, molēstūm, acērbūm, macilentūm, longūm, ignāvũm, ĭnērs. söllĭcitūm, grāvě. PHR. Quốrûm vānām cāptānt jējūnĭă fāmām. Ēt grātă Dčō jejunia servat. Invalidique patrum referunt

jējūnīš gnātī. Virg.

Jējūno, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Digiunare. PER. Abstinčo cībīs. Sŏiitēs mihi denego victūs. Nullos ore cibos contingo. Famem tolero. PHR. Quadraginta illi fuerant ex ordine Soles. Ex quo nulla eibi potusve alimenta dabantur. Avidum jējunia ventrem longa premunt. Jēju-nare diem visum est sapientius illam. Mant.

Jējūmus, a, um. Digiuno, vuoto di cibo. SYN. Impāstŭs, împrānsŭs, încēnātŭs, ä, ūm. ¶ Jējū-nūs rārō stŏmāchūs vūlgārĭă tēmnĭt. Her. Jentaculum, i, n. Colazione, antipasto. Surgite,

jām vēndīt puerīs jentācula pīstor. Mart. Jēremias, &, m. Geremia, profeta de' tempi di Nabucodonosor. EP. Piŭs, fatidicus, sacer, veridi-

cus, præscius. Jeremiam dixere alii, pars ēsse prophētām. Juv.

Jerico, ūs, vel Jerichūs, ūntis, f. Città della Gindea, appellata dalla Scrittura la città delle jalme. EP. Celebris, nobilis, dives, ferax, opima, læta. Niderat et Jericho propria inter funera quantum. Prud.

Jērū-ătēm. Gerusalemme, capitale della Giudea. SYN. Hřěrosčíjmá, Sčíjmá. EP. Sacrá, dívěs, inelýtá, clárá, sánetá. V. Solima. Jesse, m. indeel. Jesse, padre di David.

Jessæus, a, um. Di Jesse. PHR. Radice Jessæa ēdītus.

Jēsūs, vel Iesūs, ū, m. Gesu. SYN. Christus, Redemptor, Servator, Theander. EP. Amabilis, clēmēns, bonus, benīgnus, mītis, patiens, victor, pācificus, salūtifer, salūtāris, adorandus. PER. Hūmānī generis servator, reparator. Nostra sălūtis aŭctor, dux. Clarum de Lumine Lumen. Sanctum de Numine Numen. Stirps edita Virginis alvo. Æterni sapientia Patris. Æterni sőbőlés ætérná páréntis. Vérá átque simillimá Pātrīs īmāgo. Māgnī pāstor ovilīs. Deī indubitāta propago. Omnipotens Vērbam, finisque ět öriginis expers. Rerum Conditor atque Redemptor. Progenies veneranda Dei. Populis terræque salūs, vitæque magister. Davidis soboles. Hominum lumenque, salusque. Speratum per saeull donum. Æterno koquava parēntī progenies. ¶ Interea in pūppi somnum carpēbat lesus. V. Christus.

Jezăbel, indecl. Moglie d'Acablo re di Israele, la quale attendera ad ogni sorta di superstizione, e ad idolatrare. Ella fu precipitata da una finestra per comando di Jehu re d'Israele, e mangiata dai cani, come l'aveva predetto Elia. El'. Impia, scelerata, cruda, crudelis. J Crimen ut Elias lūcos, et Jezabel aras. Mant.

Igitur, conjunct. Adunque, danque. SYN. Ergo, itaque. Alternis igitur contendere versibus āmbo. Virg.

Ignārus, a, um. Ignorante, ignaro. SYN. Impērītus, indoctus, inscius, nescius, rudis. Jo socii; neque enim îgnarî sumus arte malorum. Virg.

Ignātins, ii, m. Ignazio, santo martire sotto Trajano. EP. Piŭs, ārdēns, īgneus, ācer, doctus, vigil, pătiens, tolerans, înfractus, castus, mitis. PliR. Martyr et Antistes Ignatius ardet amore Sîncera fidei. J Pastor în Antiochi celebres Îgnatius agros. Mant.

Ignavē, adverb. Da poltione, con viltà. SYN. Sēgniter, ignāviŭs, Svideris aut summās cār-pentem ignāviŭs hērbās. Virg.

Ignāviā, &, f. Codardia, viltā, poltroneria. SYN. Dēsidia, inertia, segnities, torpor, vēcordia. PER. Īgnāvā mēns. Īgnāvūs, Ťnērs änīmūs. Mēns dēsīdīēsā. Lābērēs ēxēsā, vel fūgīēns. Länguöre törpens. PHR. Länguida nec fecit taidos ignāvia sensūs, Occupat exanguis, somuique ignāviă māter. Quæ tanta animis ignāvia vēnīt?

Ignāvus, a, am. Codardo, vile, poltrone. SYN. Iners, dēsīdīosūs, dēsēs, ēnērvīs, torpēns, langnīdos. ¶Nūdūs ārā, sērē nūdūs, hīoms īgnāvā colono.

Virg.

Ignesco, is, ere, n. Arroventarsi, divenir vovente. SYN. Ardeo, ardesco, ferveo, fervesco, exardesco, llagro. Igneseunt īræ, durīs dolor ossībus ar-

dět. Virg.

Igneus, a, um, adiect. Infuocato, di fuoco. SYN Ignītus, ignifer, ignivomus, flammeus, flammatus, flammans, flammivomus, flammifer, caudēns, ārdēns, ārdēscēns. Jāgněns ēst öllīs vi-gŏr, ēt cœlēstīs ŏrīgo. Virg. Igniculus, ī, m. Fuocarello. JHēc dölēt, īgni-culūm brūmā sī tēmpŏrē pēscās. Virg.

Ignipotens, tis, m. Chi può darci del fuoco. secus ignipotens, nec tempore segnior illo. Virg.

Ignis, is, m. Fianma, fuoco. SYN. Flāmmā, fa-villā, prūnā, Mūleiber, Vūleānus. EP. Călidus, fūmidus, torridus, edax, vorax, penetrabilis, flammeus, levis, radians, rubens, ardens, pūrns, īngēns, mobilis, vagus, tenuis, sopītus, tūrēns, erepitans, flagrans, rapidus, acer, vaporifer, āter, rapāx, avidus, celer, coruscus, tremulus, sübtīlis, vīvāx, viölentüs, pugnax, sulphureus, piccus. PER. Ignea vis. Igneus ardor, astus. Vulcānius ardor. PHR. Suppositus modico cineri proruperat ignis. Omnia consumens late spätiabitur ignis. Crebris collucent ignibus agri. Ignīsque per alta cacumina regnat. Ignīs edax summa ad fastīgia volvitur. I Unos mēcum ē Trojā mediīque ex īgnibus ūrbus. Virg.

Ignivomus, a, um, adject. Che vomita fuoco. J Altĭŭs īguĭvŏmūm sōlēm cœli ōrbĭtă dūcĭt. Lāct.

Ignobilis, is, m. f., e, n. Ignobile di bassa condizione. SYN. Plebeius, humilis, abjectus, obscūtus, inglorius, ignotus, inhonorus. PER. Humili de gente satus ortus. Plebejo sanguine nātus. Nullo insignis honore. Obscura stirpe creatus, Sine nomine. PHR, Neque est ignobile carmen. Cerintha ignobile gramen. Savitque ănimas ignobile valgăs. Neque nomen erat, nec honos, aut gloria monti. Vos series inhonora părentum progenăit. Quos nullă illustrant factă. Partenope studiis florentem ignobilis

ōtī. Virg.

Ignominiosus, a, am, adject. Ignominioso, obbrobrioso. SYN. Tūrpis, pudendus, infamis, inhonēstus, indecor, indecoris, indecorus, probrosus. Ant immunda crepent ignominiosaque dictă. Hor.

Ignorantia, æ, f. Ignoranza, mancanza di sapere. SYN. Ignorātio, inscitia, error. EP. Iners, īgnāvā, noxia, rudis, turpis, inexcusabilis, nocēns, ērrāns, dēvia. PER. Nēc mē ignorātio vērī dēcīpiet. Præteritæ veniam dabit ignoratio

cūlpæ. Ovid.

Ignoro, as, avī, atum, are. Ignorare, non sapere. Act. acc. SYN. Nēscio, mē lätet, mē fugit. PHR. Non equidem obscurum vobis plebique Pělasuæ Esse reor. Nescia mens hominum fati sortisque futura. Ignari scelerum tantorum, ārtīsquē Pēlāsgē. Nos lātūerē dölī. Rēspīcīt īgnārus rērūm. J Nāïdēs īgnorānt, īgnorāt ēt Inachus īpse. Ovid.

Ignosco, seis, ovi, otum, ere, n. Perdonare, dar perdono. SYN. Condono, indulgeo, parco, remītto. 9 Dēficit, ābdě domo, nec turpi igno-

scĕ sĕnēctæ. Virg.

Ignotus, a, um. Ignoto, incognito. SYN. Incognitus, latens, abditus, occultus, arcanus, secretus, řnáccessňs, ignôbílís. J Victňs ábit, löngéque ignôtis exúlát öris. Virg. lierdá, æ, f. Lerida, città nella Spagna. PHR. Aut fúgičs Uticam, aut vinctús mitteris ilérdám.

Hor.

Hex, řeřs, f. Elce. SYN. Quercus, robur. EP. Nodosa, cava, umbrosa, frondens, densa, alta, ramosă, nigră, antiquă, viridis, opacă, proceră. PER. Ilicea arbor. Iligneum, ilignum robur. flavăque de viridi stillabant ilice mellă. Ovid.

Iĭă, ĭūm, n. I fianchi. ¶ Ārcādēs, īnvidiā rūm-pāntur ut īliā Codro. Virg.

Ilia, æ, f. Madre di Remo e Romolo. SYN. Rhea, Sylvia. I Marte gravis geminam partu dabit Īlĭā prolēm. Virg.

Iliacus, i, m. Trojano. SYN. Ilias, f., Tros, Trojānns. Mūnera præterea Iliacis erepta rui-

nīs. Virg. Iriās, adis, f. Iliade, poema di Omero così detto. Nēscio quid mājūs nāscitur Iliade (pent.) Prop.

llicet, adverb. Incontanente. SYN. Illico, extemplo, confestim, continuo, cito, dicto citius, haud mörä, öcius, quamprimum, propere, improviso, móx, jam, súlitô, velocifer, pernīci-ter, repente. Jilicet obrúimūr número, primūsque Choræbus, Virg.

Hicens, vel Iligneus, et Ilignus, a, um, adject. D'elce. Currentem ilignis potare canalibus

undam. Virg.

Ilium, ii, n. Troja. SVN. Pērgamā, Ilios, Ilion, Troja. EP. Inclytum, altum, sacrum, potens, üstüm, erematüm, ingens. dirütüm, süperhüm. Ilium in Italiam portaus, victosque penates. Virg.

Illahör, eris, psus, bi, dep. Entrare, cadere. SYN. Ingredior, irrepo, irrumpo, irruo, incido, influo. 🖣 Îllă săbît, mediæque mināns îllābitur ūrbī.

Illacrimābitis, is, m. f., e, n. Piangente, lacrimabile, implacabile. SYN. Immotus, inexpugnabilis, însuperabilis. ¶ Ămīce places illacrymā-

hilem (alc.). Hor.

Illaerymo, as, avī, atum, are, n. Piangere. SYN. Illaerymor, îngemo, sleo, lacrymor, vel stillo. f Et mæstum illäcrymat templis ebur, æraque sudant. Virg.

Шанавийя, is, m. f., e, n. Spiacevole, tristo. SYN. Ingrātus, molēstus, trīstis, injūcundus. Iline Drepani me portus, et illætabilis ora. Virg.

Iliăqueo, ās, āvī, ātūm, ārē. Allacciare, adescare. Act. acc. SYN. Lăqueo, împlico, învolvo, împedio, îrretio, vîncio, coerceo. § Sāvos îllăqueănt duces (glycon.). Hor.

Îliaudabilis, îs, m. f., e, n. Indegno di lode. PER. Îndignus laude: sine laude, înfamis. § Scindo chělýn, jůvát, heū jůvát îllaudabile carmen. Soc. Ine, lå, låd, pron. Egli, esso, colui. Ille dolum

rīdēns, quō vīnculā nēctitis, inquit? Virg. înecebră, &, f. Allettamento. SYN Blanditia, lenocinium, îrritamentum. EP. Dolosă, lascivă. blanda, fallax, mollis, snavis, vana, inanis, feminea, mītis, tecta, fraudulenta, argūta, lenis, öbscēnā. PER. Blandæ vocēs. Blanda dīcta, vērbă, Blandæ fraudes. PHR, Blandis peritură völüptās Flecteret īllecebrīs. Fucāta genās et ămīctă dölösīs Illēcebrīs mulĭer. Illecebrīs mentem căperent. Femineis, qui vicerat omnes, Vīncitur illecebris. I Illecebris erat, et grata novitate morandus. Hor.

Illecebro, as, avī, atum, are, n. Allettare. SYN. Illicio, illecto, allicio, prolecto, invito, demulceo, delinio. Illecebrat mentes hominum damnosă voluptas. Prud. Illicere, ut cuperent vi-

tām mūtāre priorem. Lucr.

IHex, is, m. Carezza, lusinga, rezzo: vel adject. m. f. Attrattivo, allettativo. J Ūt tibi nūne escā

Phäräö vělůt illicě captůs. Mill.

Inībātňs, ă, ūm, adject. Intatto. SYN. Indēlībātŭs, înconcūssŭs, întěměrātŭs, cāstŭs, îllæsŭs, īnviolātus, intāctus, incontāminātus, intēgēr, pūrus. J Indēlībātās cuncta sequuntur opēs (pent.). Ovid.

Illic, adverb. Colà, in quel luogo. Illic officiant

lætis në frugibus hërbæ. Virg.

fliřeřo, řs, čxī, četřim, řečrě. Adescare, lusingare. Act. acc. ¶ Quā dŏcŭī rătřoně, căvērěquě ne īllřeřārřs. Lucr.

Illicitus, a, um. Illecito. SYN. Vetitus, non licitus, īnjūstus, inīqnus. PHR. Illicitās tentāre viās. ¶ Īrē pēr īllĭcitūm pēlagō gērmāne dēdīstī. Stat.

Illido, dis, sī, sūm, ere. Percuotere, dar colpi, battere, sbatacchiare. SYN. Allido, collido, impingo, înslîgo, încutio, împello, contero, înfringo, obtčro. Illīdītque vadīs, atquo aggere cingit ărenæ. Virg.

Illigo, ās, āvī, ātūm, āre. Legare, attaccare, avviluppare. Act. ace. SYN. Ligo, alligo, colligo, vīncio, nēcto, ānnēcto, connēcto, irrētio, îllă-queo, împlico, înnēcto. ¶ Sūmmă pedum pro-pere, plantaribus îlligăt alis. Stat. Inimis, is, m, f., e, n. Senza fango, limpido. SYN.

Nītidus, pūrus, ārgēntēus, pēllucidus, limpidus. PHR. Pīscēs īllīmī produntur aqua: splendescit ărenă; Nec niger est amnis, nisi sicubi procubet umbra. fons erat illimis, nitidis ärgenteus undis. Ovid.

Illino, is, ivi, vel evi, itim, ere. Impiastrare. Act. acc. SYN. Circumlino, lino, oblino, inungo, unga. | Quid si brumă nives Albanis illinet

ägris. Hor.

Initeratus, ă, ûm, adject. Illiterato, ignorante. SYN. Indoctus, rudis, ignārus, impērītus. ¶ Illīterātī num minus nervi vigent (jamb.). flor.

Inātūs, ă, ūm, particip. Chi non è lavato, sporco, brutto, immondo. ¶ Ēt Tyriās dărč cīrcum īllātās tāliā vēstēs. Hor.

Inue, adverb. Là oltre, colà, a quel luogo. Aut căpăt, âtque îllūc hămero ex ûtroque pepen-

dit. Virg.

Inūcčo, ēs, ūxī, ērē, n. Aggiornare, splendere, fiammeggiare. SYN. Ēffūlgčo, īrrādio, īllūcēsco. Nüllus Erechtidis fertür celebratior illo Il-

lūxīssē dies. Ovid.

Illūdo, is, ūsī, ūsūm, črě. Dileggiare, beffare, deridere. Act. acc. SYN. Irrīdčo, dēlūdo, dērīdčo, lūdo, rīdčo. J Cīrcūmfūsă ruīt, cērtāntque īl-lūděrě cāptō. Virg.

Inūctor, ārīs, ātus, ārī. Lottar contro, sforzarsi. Dep. SYN. Collūctor, confligo, concerto, pagno, concurro. § Et teneris meditans verba illuctan-

tĭă lāhrīs. Stat.

Illūmino, ās, āvī, ātūm, ārē. Illuminare, risplen-dere. SYN. Illūstro, cöllūstro. Act. acc. Irradio, īllūceo, n. PER. Lūmine repleo, impleo, pērfundo. Lucem diffundo. Radios vibro, mitto, spārgo. Tenebrās vel noctem lūce lugo. Tenebrās lūmine pello. PHR. Noctem flammis fanalia vincunt. Dant clara incendia lūcem. Lūcet via longo ordine flammarum. I Thure diem celebrat, multoque illuminat igne. Mant.

Ittūnis, is, m. f., č, n., vel Illūnus, a, ūm, adject. Oscuro, che non viene illuminato dalla luna. Illūnēm nāctī pēr rūrā tācēntĭā nēctēm. Sil.

Müstris, is, m. f., e, n. Illustre, chiaro, eclebre. SYN. Cělěběr, cělebris, conspicitus, egregitis, clārus, eximius, inclytus, insignis, spēctātus, nobilis, spēctābilis, spēctāndus, spēctātīssimus, celebratīssimus, celeberrimus, clarīssimus. Illūstrēs animas nostrūmque in nomen itūras. Virg.

Inăvies, cī, f. Lordara, bruttura, sporchezza. SYN. Squalor, colluvies, sordes, EP. Fætida, turpis, pēstifērā, rābiticā, crāssā, lūtosā, fordā, sordidā, îmmûndă, ôbscênă, grăveolêns. PHR. Proluït obscena sordidus illuvie. Corporis illuvie totus scătět. Non tondere quidem, morbo, illuvie-

que peresa. Virg.

IIva, a, f. Elba, isola nel mar di Toscana. PHR. Ast Ilva trecentos, Insala inexhaustīs chaly-

hūm generosa metallīs. Virg.

Itus, î, in. Ilo. Mænia Dardanides nuper nova fēcerat Ilus. Ovid. Hist. Figlio d'Enca, chiamato con altro nome Ascanio: vi fu un altro che porto questo stesso nome, e fu figlio di Trojo

re di Troja.

Imāgo, ĭnīs, f. Figura, forma, immagine. SYN. Efſĭgĭēs, ſĭgūră, spčcĭēs, sĭmŭlācrūm, sīgnūm. EP. Micans, însignis, illūstris, sacra, aurata, aurea, splendidă, spirans, area, anea, aliena, cerca, sacrātă, fīctīlis, expressă, ădūmbrātă, coruscă, scülptă, děcoră, scülptilis. PHR. Dücitür ex ære illustris imago. Hoe Deus est, quod imago docet, sed non Deus îpsă: Hanc spectes, sed mente colas, quod cernis in illa. Illa tibi sůb nôstrá brěvě cárměn imágině vivát. Mart. Per sogno, apparizione. PHR. Quid natum toties cradelis ta quoque falsis Ladis imagini-

bus? Virg.

Ĭmāginor, āris, ātūs, ārī. Immaginare. Depon. SYN. Commentor, concipio, cogito, mente ágito, fingo, effingo, excogito. ¶ imaginatús esse valde grandia (jamb.). Petr.

Imbēcīlius, a, ām, adject. Debole, fievole, fiacco. SYN. Imbēlis, înfirmus, dēbilis, fragilis. ¶ Imbēcīlla volēt tibi quidnam accēdit ad illam.

Imbellis, m. f., e, n. Imbelle, che non ha forza. SYN. Inermis, iners, timidus, ignāvus. Conferat his Ithacus Rhesum imbellemque Dolona.

Ovid.

Imber, bris, m. Pioggia, acqua. SYN. Pluvia, aqua, nīmbī. EP. Ater, frīgidus, focundus, ellusus, întempestus, repentinus, atilis, spamens, elllaus, lārgus, lārgistus, madens, destuus, pluvius, pluviālis, Deūcalionēus, pracēps, cardleus, densus, fertilis, stridens, nimbosus, hiemālis, hībērnus, brūmālis, trīstis, tenuis, dūleis. PER. Crebra imber aqua. Effüsi imbris aqua. Ruptus, fusus, actus ab athere. PHR. Densi fundüntür ab æthere nimbi. Hümectat agros imběr. Prātā rīgānt īmhrēs. Plēnīs ventūnt ē nūbībus īmbrēs. A stabulīs, pluviā cēdēnte, recedunt. Dulcibus îrrorat pluviis. J Aquoreo mădidas que premit îmbre comas (pent.). Ovid.

Imberbis, is, m. f., e, n. Sbarbato, senza barba. SYN. Impūbēs, impūbis. J El quæ Imberbes didicere senes, pērdēndā laterī. Hor.

Imbibo. is, bibī, bibitūm, ere. Bevere. Imbibit, et semper victus tristisque recedit. Lucr. Imbrex, icis, m. Embrice, tegola. ¶ Elicitar lö-

cus, hunc angustique imbrice tecti. Virg. Imbrifer , a , um. Piocoso. 9 Venturam admittat

imbrifer arcus aquam (pent.\. Tibul.

Imbno, is, ŭi, ūtūm, ere. Tingere, imbevere. Act. acc. SYN. Aspērgo, respērgo, rigo, īrrigo, tingo, öblino, perfundo. J Sape tener nostris ab ovi-

lĭbŭs îmbŭët âgnŭs. Virg. ĭmĭtāmĕn, ĭnïs, n. Imitazione. SYN. Ĭmĭtātĭo. Somaiă que veras aquant imitamine formas.

Imitābitis, is, m. f., e, n. Imitabile. Dēmēns qui nīmhos, et non imitabile fulmen. Virg.

Imitator, oris, m. Imitatore, contraffacitore. SYN. Simulator. S Falminco periit imitator falminis īctū. Ovid.

lmitor, aris, atus, ari. Imitare, contraffare. Depon. acc. SYN. Æműlőr, æquo, effingő, exprimo, āssimilo, similo. Laprimēt, ēt mollēs imitā-

bitur aie capillos. Hor.

lumăcătătăs, ă, um. Immacolato, senza macchia. SYN. Illībātūs, Intamīnātūs, pūrūs, Integer, încorruptus, întemeratus. Înviolatus, întactus, indēlībātus, incalpātus, impollūtus. 🕻 Tēcta Igitur sancti quamquam immäeulata parentis.

Immăděo, čs, ŭī, ērč. Esser bagnato, esser ammollito. Nent. 4 Fertilis immaduit, madefactăque

terră cădăcăs. Ovid.

Immānis, is, m. l., č, n. Crudele. SYN. Immitis, ferus, bārbārus, crūdēlis. Stragrande, gigantesco. Immēnsus, ingēns. At trepida et carptis immanibus ellera Dido. Virg.

Immanitas, atis, f. Bestialita, crudeltà. SYN. Atio-

citas, erūdēlitās.

Inmaturo, a, um. Immaturo, avanti il tempo. Immātūră licet, tamen hūc non noxia vēnī.

Immemor, oris, adject. Scordevole, dimentichevole. SYN. Öhlītus. J Immemor herbarum, quos est

mīrātă jūvēneă, Virg.

Immēnsus, a, um. Smisurato, immenso. SYN. Ingēns, īmmānīs, māgnūs, āltūs, procerus. ¶ Horrēsco referens, immēnsis orbibus angues. Virg. Immerens, tis, adject. Che non merita, indegno.

SYN. Immeritus, îndignus. 9 Quid îmmerêntes hōspites vexas canis? (jamb.). Hor. Immergo, is, sī, sūm, ere. Attuffare, tuffare. Act. acc. SYN. Mergo, demergo, sübmergo. 9 Spārgitě me în fluctus, vastoque îmmergitě ponto.

Virg.

Immineo, es, ni, ere. Soprastare, dominare. SYN. Impendeo, îngruo, însto. PHR. Jam jam lapsūră, cădentique îmminet assimilis. Hunc înstantibus ēripē fatīs. Plūviā, vel vēnto impēndente. Imminet adversusque aspectat desuper ārcēs. Virg.

Imminuo, is, ŭi, ere. Diminuire, scemare, ridurre in meno. Act. acc. SYN. Minuo, diminuo, attěnňo, extěnňo, vel sedo, pláco. Postquám sē dolor īmminuīt, nēc pēctora plangī. Ovid.

Immītis, is, m. f., e, n. Crudele, empio. SYN. Crūdēlis, dīrus, sævus, trūx, dūrus, ēfferus, fűrens, férőx, barbarűs. J Öre férünt dűlcem nīdīs īmmītibus ēscām. Virg.

Immītto, is, īsī, īssum, ere. Metter dentro. Act. acc. SYN. Conjicio, injicio, infero, impello. Tantum effata antro se immīsit aperto. Virg.

Immo, vel îmo, conjunct. Anzi. Svendere nil debet, sænerat immo magis (pent.). Mart. Immoditis, is, m. s., e, n. Immobile, senza moto.

SYN. Immotus, inconcussus, stabilis, firmus, constans, indejectus, infractus. J Obtūtu tenet öra, sölöque immöbilis haret. Virg. Vide Immotus. (Viri immobilis comparatio cum rupe). Īllē vēlūt rūpēs, vāstūm quæ prōdĭt ĭn æquŏr Obviă ventorum făriis, expostăque ponto. Vim cunctam atque minas perfert colique, mărisquë.

Ipsa immotă mănet. Virg. Arneid. 10.

Immődérátús, á, üm. Immoderato, smoderato, disor-dinato. SYN. Nimiús, immödicüs. ¶ Neŭ desis ŏpěræ, něve immöděrátús áhûnděs. Hor.

Immotātus, a, um, particip. Immolato, sagrificato. Vincta verbenis avet immolato (sapph.). Hor.

Inimoto, as, avi, atum, are. Immolare, sagrificare. Act. acc. SYN. Sacrifico, lito, macto, libo, ădŏlĕo. Vīvēntēs răpĭt înfĕrĭās, quōs îmmŏlĕt ūmbrīs. Virg.

Immortalis, is, m. f., e, n. Immortale. SYN. Æternus, perennis, perpetuus. PER. Morte carēns. Nūllo peritūrus avo. Vīvāx, expersque sepulchri. Perenni beatus vita. Lethi nescius. Immūnis, expers fati. Fato mājor.

Immortalitās, ātis, f. Immortalità. SYN. Æternitās. PER. Vītā immortālis. Immūnitās lēthī. Jūs īmmērtālis vītā. Æternūm sine tempöre tempüs. Mortale corpus sumit immortalitas (jamb.). Prud.

Immotus, a, um, particip. Immoto, fisso. SYN. Immőbilis, imműtábilis, inexpügnábilis, insűpērābilis, invictūs, indomitūs, firmis. PHR. cedant. Defixa Latinus Obtutu tenet ora, soloque immobilis haret. (llominis immoti comparatio cum rupe).

. Hæret.

Ārdŭŭs Hīppomedon, cen fluctibus obvia rupes. Cui neque de colo metus, et fracta equora cēdūnt.

Stat cunctis immota minis: timet ipse rigēntēm.

Pontus, et ex alto misera novere carina. Stat.

Immigio, is, ivi, itum, ire. Muggire. Neut. 9 Italǐæ, cūrvīsque īmmūgĭīt Ētnā cāvērnīs. Virg.

Immunitus, ă, um, partie. Non fortificato. SYN. Indefensus. J Dum Deus Eurotan, immunitāmque frequentat. Ovid.

Immūrmūro, as, avī, atūm, arē, n. Mormorare. SYN. Mūrmūro. ¶ Frīgīdūs ūt quondām sylvīs īmmūrmūrāt Aūster. Virg.

Immūtābitis, is, m. f., e, n. Immutabile. Immōbilis, immūtātus, Immūtābile čnim guiddām

sŭpërarë nëcësse ëst. Lucr.

Immūto, ās, āvī, ātūm, āre. Ricolgere, cangiare. Act. acc. SYN. Mūto, commūto, pērmūto, vario. Immūtātque meām (videor sensīsse) figūrām. Ovid.

īmota, æ, f. Imola, città. EP. Romana, Cornelia, plānā, vētūstā, fāmēsā. PER. Lapideis cincta mūrīs. Almæ vicina Romæ. Æmilia terra, Corneliă tellus.

Împăcătăs, ă, ûm. Implacabile, fiera. SYN. Împlăcăbilis. J Aût împăcătôs â têrgo hôrrêbis

Íbērās. Virg.

Impār, aris, adject. Dispari, non pari, disuguale. Lūděrě par impar, equitare in arûndině fonga.

Impăratăs, ă, fim. Disprovveduto, sprovveduto. Ergo împărâtăs, quæ loquantur, süggeram (jamb.). Prud.

Impăriter, adverb. Disugualmente. Versibus împäriter junctis querimonia primum. Hor.

Impătiens, tis, adject. Impaziente. PHR. Vix tempero animos, vix dolor tranos capit. Impatiensque mora fremit ut sit copia Martis. Sil.

Impavidus, ă, ûm. Intrepido, senza timore. SYN. Āūdāx, īntērrītūs, īntrēpīdūs, fortīs, tēmērārīūs, īmpērtērrītūs. ¶ Īlle aūtem īmpāvīdūs pārtēs cunctatur in omnes. Virg.

Öben, öbjex. J Illös décébát împédiméntům comé jamb.). Paul. Impedimentum, i, n. Impedimento, impaccio. SYN.

Impedio. is, ivi, itum, ire. Impedire, contrastare. Act. acc. SYN, Obsto, obsisto, inhibeo, prohibeo, obsům, resisto, retardo, moror, remoror, rětřněo, compesco, rětěnto. PHR. Nec posse Ītālīā Teūcrōrum āvērtērē Rēgēm. Quīppē vētōr fătīs. Hospitio prohibemur avena. Non scopuli, rūpēsque cava , ātque öbjēcta retārdānt Flūmină. Successum Dea diră negăt. Sie precor aūxiliīs impēdiārē mēis (pent.). Ovid.

Impčdītus, a. um, partic. Impedito. J Aul impedītam cāssībūs rēfērt dāmām (seaz.). Mart.

Impēlio is, uli, ulsum, ere. Sospingere, incitare. Act. acc. SYN. Propello, înjicio, pello, ûrgeo, premo, cogo, infero, immitto, induco, incito. Impulerat ferro Argolicas fædare latebras.

īllā mānēnt īmmētā lōcīs, nēque āb ōrdǐnē i Impēneo, ĭs, dī, sūm, ĕrē. *Impiegare, collocare*,

spendere. Act. acc. SYN. Insumo, consumo, conlero, colloco. PHR. Artibus ingenuis vigiles impēndē laborēs. Quisquis opēs inopūm dīguos împëndit in üsüs. Gonfert împênsas, hic nada et candidă signă. Juv.

Impēretrābitis, is, m. f., e, n. Imperetrabile. SYN. Impērviŭs, înviŭs. ¶ Incōusūltā virō, mēnsque impēnētrābitis īrā. Sil.

Imperito, as, avi, atum, are. n. Comandare. SYN. Impero. I Quis regno imperitet, quem tota

ārmēntă sequantur. Virg.

Imperitus, ă, um. Ignorante, privo di buon senso. SYN. Inexpertus, Ignārus, Indoctus, Inscius, nescins, rudis, illiteratus, PHR. Pudet imperītās operis artifices sur. Est nihīl pējūs ho-

mine imperito (sappli.). Petr.

Imperion, ii, n. Autorita, signoria, SYN, Regnum, dítřo, potěstás, moděráměn, rěgiměn, sceptrům. Comandamento, Jüssüm, mändätüm, EP, Möděrātům, lēně, běnīgnům, aŭgüstům, cŏlēndům, māgnīficum, fēlīx, potens, opulentum, metučndum, durum, superbum, intolerabile, grave, andax, iniquim, mölestüm, viölentüm, immite, PER. Imperii fræna. Moderamina rerum. Impěrii jūră. Fines împěrii. Impěrium Oceano, fāmām quī tērmīnēt āstrīš, Virg.

Impērgūrāius, a, ūm. Che non sa giammai giurare il falso, non giurato in falso. Imperjurātæ lāberis āmnis aquæ pent.). Ovid.

Impero, as, avi, atum. are. Requare. Act. acc. SYN. Rego, dominor, regno, præsum, imperito. Comandare, Jubeo. PER. Do jūra et leges populis, viris, gentibus, Imperio premo, Imperium těněo in popůlos. Imperii moderor, vel tempero habenas. Imperio, regno, sceptro potior. PHR. Mē penes impetium, penes est suprema potestas. Lēgēs impono. Imperat, et lætus lluvio succedit opaco. Virg.

Impertior, īris, ītus, vel tum, īri. Dare, concedere. Sătque čădêm membrîs împertitură medelas. Drac.

Impěto, řs., řví., řtům., črč. Assalire, assaltave. Act. acc. SYN. Péto. äggrědiŏr, adoriŏr, ferio, pērcutio, invada, irrūmpo, incūrro, irruo. Tēlümque îrată receptum împetit. Lucr.

Impetro, as, avi, atam, are. Impetrare, ottenere. Act. acc. SYN. Exoro, obtineo, consequor, assequor, adipiscor. Impetrat et pacem, et lo-

cupletem frugibus annum. Hor.

Impētus, us, m. Impeto. SYN. Incursus, vis, violentia, EP. Amens, savus, välidus, acer, minax, dēmēns, repentīnus, subitus, Inopinus, præceps. ferus, citatus, dirus, hostilis, improvisus, PHR. Præceps tötam impetus öbruit arcem. Tremulo tempestās impete fulgēt. Non auspicatos contudit impetus. Vanescit inanis impetus. Victor feroces împetus primos habet. Fequora, sic īllām fērt impētus ipsē volantēm. Virg.

Impietas, atis, f. Empiezza, empieta. EP. Nefanda, īnfāndā, temerāriā, aŭdāx, āmbitiosā, superbā, probrēsă, tūrpis, stūltā, infidă, improbă, pe-tălāns. J Impietātis hābēt, fēstūm celebrātē să-

cerdes. Ovid.

Impiger, gra, gram. Deligente, non pigro. SYN. Dīligēns sēdūlūs, strenuus, ācer, alacris, citus. Impiger extremos currit mercator ad Indos.

Impiús, a, um, adiect Empro snictato, SYN, Ne-

fārius, scēlēstus, nefandus, iniquus, scēlērātus. PER. Contemptor superum, fidei, pietatis, legum. Nülla motus religione. Nullo Dei cultu commotus. Spērnēns jūssā verenda Deī. Nīl superos curans. Violans legis jūra tremenda săcra. Despiciens săcră jūră Tonantis. f Împiŭs ante aras, atque auri cacus amore. Virg.

Implacătus, ă, um, adject. Quello, în cui dara lo sdegno implacabile. SYN. Împlacabilis, împlaeidus, immītis, inexorābilis. PER. Indocilis flecti. Mitescere nescius. Percitus immiti furore, rabie, asta, īrā. Tām quoque dīra

fămes, împlacateque vigehant. Virg.

Impléo, es, evi, elûm, cre. Empire. Act. ace. SYN. Repléo, adimpléo, compléo, expléo, cimulo. PHR. Montes hinnitu fugiens implebit ăcuto, Mestis late locă questibus împlet. Auras mūgītībūs īmplēnt. J Jāmque Ātālāntēās īm-plērāt nūntĭūs aūrēs, Stat.

Impticātūs, vel implicitūs, ä, ūm. Impedito, in-viluppato. ¶ Cānidiā brēvibūs implicātā vipērīs

(jamb.). Hor.

Imptico, ās, āvī, ātūm, vel ŭī, ĭtūm, ārč. Intrigare, avviluppare, aggruppare. Act. acc. SYN. Impedio, irretio, illaqueo, involvo. Sanchac, nanc illuc certos implicat orbes. Virg.

Imptoro. as. avi, atum, are. Supplicare, implorar grazia, ajuto. Act. acc. SYN. Appēllo, posco, pěto, obsecro, obtestor, invoco. PHR. Implorantque Deos, obtestanturque Latinum. Auxilředně věcárě Děos. Větis, precibūsque expo-scěrě pácém. ¶ Implorávit opes hominis, frænamque recepit. Hor.

Imptăvium, ii, n. Cortile. Implavii dulcem

sitientis in ora liquorem. S. Paul.

Impotitús, ă, ûm, adject. Rozzo, non pulito. SYN. Înconciunăs, asper. J Libro împolito nil ineptřůs dătůr (jamb.). Pass. Impôliātůs, ă, ûm. Non violato, illibato. SYN.

Incorruptus, illībātus, pūrus, castus. Impollūtă fides, peterem cum victor adessem. Sil.

Impono, is, sui, itum, ere. Agginguere, accoppiare. Act. acc. SYN. Addo, ādjungo, ādjicio, āggero, sŭpërimpono. Comandare. Împere, præcipio. Ingannare. Fallo, illūdo, decipio. ¶ Pūppibūs et læti naŭtæ imposŭere coronas. Virg.

Importanos, a, am, adject. Importuno, molesto. SYN. Intempestus, intempestivus, molestus, grāvis, incommodus, ineptus, infestus, nocens, nochus, noxius. Obseenæque canes, impor-

tünæque völüeres. Virg. Impos, tis, adject. Impotente. SYN. Impotens, īmbēcīllīs, īntīrmūs, īnvāhdūs, debilis. J Est īmpŏs ănīmī, sēd vălēntī corpŏrĕ (jamb.). Pass.

Impositus, a, am, partie. Imposto, messo sopra. Impositām rūptīs flammam expirāre caminīs. Virg. Impūssititis. Impossilile. PER. Viribus mājor. Vīrēs supērāns, ēxupērāns, PHR. Āntē codum findētur ārātrō. Tērrā fērēt stēllās. Sāl nā

scētur ab occasu. Sol nocte fulgēbit. Hoc qui făciet, celum mănu poterit tangere; măris ăquas siccare. Ante licelat pontum exurere, Vide Elegantes impossibilis periphrases apud Sen. in Her, fur act. 2. - Prius etc., et in Thyest, act. 3 - Etherias prins, etc.

Impitens, ent , fret Debole, impotente. Quod non îmber e 1x, n n Aquilo impotens alcaic.).

Impotentia, &, f. Impotenza. Significa anco soverchia forza, come in quest'esempio. S Gregem æstnösa törret impotentia (jamb. pur.). Hor.

Imprecor, aris, atus, ari. Maledire, desiderare il male pregando. PER. Diris devoveo. Diris incesso, lacero, lacesso. Onero maledictis. Infaūstă precor. Dīră precor. PHR. Corvos în cruce pasces, Carnificisque manu, populo plaudente, traheris, Infixusque tuis ossibus uneus ěrit. Tot tibi væ misero veniant, talesque ruinæ, Ūt cogi în lăcrymas mē quoque posse putem. Imprecor arma armis, pugnent īpsique nepotes.

Imprimis, adverb. Primieramente, principalmente. SYN. Præsertim, præcipue, principio, primo,

primum.

Imprimo, is, essi, sum, ere. Imprimere. Act. acc. SYN. Inculpo, signo, cælo, sculpo, figo, noto. Felix non levior cippus nunc imprimit ossa.

Pers.

Improbitas, atis, f. Improbita, malvagita. SYN. Impietas, scelus, nefas, crimen. PHR. Improbitas dīvīs īllūdērē passīm Ceperat. Improbřtas odřosa Deo est, sině legě voluptas. Improbitas illo fuit admīrabilis ævo. Juv.

Improbo, as, avi, atum, are. Disapprovare. Act. acc. SYN. Dāmno, ārguo, crīminor, rējicio.

Improbus, a, um. Tristo, maligno. SYN. Impius, scelerātus, scelestus, pērdītus, nefārius, malus. Improbus ille puer, crudelis tu quoque mater. Virg.

Improvidus, a, um. Incauto. SYN. Imprudens, încautus, cœcus, înconsultus. 9 Objicitur măgis, ātque improvidă pēctoră tūrbăt. Virg.

Improvīsus, ă, ûm. Improvviso, sprovveduto. SYN. Inopinus, înspērātus, inexpectātus, subitus, repentinus.

Imprudens, tis, adject. Inconsiderato, imprudente. SYN. Incaūtus, improvidus. Ilūmida vēla legīt, numquam imprudentibus imber. Virg.

Imprūdentia, æ, f. Inavvertenza, imprudenza. Heū tămen înfelix, quid enim împrudentiă prodest?

Impuber, eris, adject. Giovanetto, senza barba. SYN. Impūbės, impūbis, imberbis. 9 Dividit, impūbesque immāni vūlnere mālās. Virg.

Impūdēns, tīs, adject. Sfacciato, sfrontato. SYN. Pētulāns, procāx, protērvus, invereeundus, audāx. PER. Pudoris expers. Pudorem exutus. Pudore carens. PHR. Si duro tibi sit nullus in öre pudör. Nullus öra nötat pudör. § Impudens līquī patrios penates (sapph.). Hor.

Impudenter, adverb. Sfacciatamente. SYN. Petulanter, procaciter, turpiter. I Non impudenter vītă, quod reliquum est, petit (jamb.). Mart.

Impudentia, &, f. Sfacciataggine. SYN. Petulantia, procacitas. EP. Infelix, odiosa, turpis, insana, vēsānā.

Impudicus, a, um, adject. Sfrontato, impudico. SYN. Libidinosus, tūrpis, infamis, lascīvus, immūndus, obscēnus, impūrus. J Neque impudica Colchis intulit pedem (jamb. pur.). Hor.

Impūne, adverb. Senza pena, senza castigo. Dē centum numero caput est impune recisum. Ovid. Impūnītus, a, ūm, adject. Impunito. Tergo plector enim; quid tu împunitior illa. Hor

Impūrus, a, ūm. Impuro, lordo, immondo. SYN. Obsecnus, fædus, turpis, sordidus.

Imputo, as, avī, atum, are. Imputare, incolpare. Act. SYN. Attribuo, tribuo, arrogo, adscribo, exprobro. Savit enim, natumque objectat, čt împătăt îllîs. Ovid.

Imis, a, um. Basso, ultimo. SYN. Infimus, extremus, profundus. J Candidus, et talos a vertice pulcher ad imos. Hor.

ĭn, præp. Nel, nello, nella. J īn vitiūm dūcīt cūlpæ fuga sī cărĕt ārtĕ. Hor.

Ĭnāccēssňs, ă, ūm, adject. Inaccessibile, dove non si può andare. SYN. Īnviŭs, impērviŭs, inhōspitus, inaspēctus. Dives inaccessos ubi Solis filia lūcos. Virg.

Inăchides, &, m. Epafo, figliuolo di Giore e d'Io, figliuola d'Inaco. SYN. Epăphüs. J Non tulit Inăchides, mătrique ăit, omniă demens. Ovid.

Inachis, idis. Io, figliuola d'Inaco. SYN. Io. PHR. Īngue nitentem Inachidos vūltūs mūtaverat īlle juvencam. Ovid.

Inachius, a, um. D'Inaco, ovvero d'Io, figliuola d'Inaco. Inachiæ Juno pestem meditata juvēncæ. Virg.

Inachus, ī, m. Inaco, primo re degli Argivi, il quale ha dato il nome al fiume Inaco. EP. Argīvus. J Cælātāque āmnem fundēns păter Inăchus urnā. Virg. Ināmābitis, is, m. f., e, n. Che non si può amare.

SYN. Ingrātus, înjūcundus, odiosus. Non cădit īn morēs feritās inamābilis īstos. Ovid.

Ĭnāmhĭtĭösŭs, ă, ūm, adject. Senza ambizione. SYN. Mödēstüs. ¶ Sēcrētos montes, et ĭnām-bĭtĭosă cölebăt. Ovid.

Inambuto, as, avī, atum, are. Passeggiare. Neut. Inde Inambulatio, onis, s. Passeggio. J Argutātio, ināmbūlātioque. Cat.

Inanio, is, ivi, itum, ire. Vuotare. Hoc ubi inanitur spätium, multusque văcefit. Lucr.

Inānis, is, m. f., e, n. Vacuo, vuoto. SYN. Vācuus, cavus, concavus. Fano, inutile. Irritus, vanus. Pērgue domos Dītīs vācuās, et inānia regna. Virg.

ĭnāniter, adverb. Vanamente, in vano. SYN. Ĭnūtiliter, vane, irrite, frustra. Ire poeta, meuni qui pectus inaniter angit. Hor.

Inapertus, a, um. Non aperto. SYN. Clausus, impērviŭs, înviŭs, împēnetrābilis. ¶ Angēbānt annī, fraudīque inapērtā senēctus. Bud.

Ĭnārdĕo, ēs, ārsī, ārsūm, ērĕ. Ardere, abbruciarc. Neut. SYN. Inardesco, ardeo, incendor, ignesco, īncāndēsco. Solis inārdēscīt radiis, longēque refulget. Virg

Inarime, es, f. Ischia, isola vicina a Napoli, SYN. Īschīā. ¶ Īnārimē Jovis impēriis supposta Tjphæö. Virg.

Ĭnaro, as, avī, atūm, are. Arare. Act. acc. SYN. Āro, sūlco. J Ante focum, et eineri lūdos ina-rārē bācīllo. Mant.

Ināspēctus, a, ūm. Non visto. SYN. Invīsus. Sēdis inaspectos colo, radiisque penates. Stat. Ināssnētūs, ā, ūm. Non usilato, non consueto. SYN. Non sölītūs, non āssuētūs. \$\ Lūmen ināssuētī vīx pătřūntūr equī (pent.). Ovid. Inaūgūro, ās, āvī, ātūm, ārē. Dedicare, consacrare. Act. acc. \$\ Romānīs avibūs, quēm trīstīs īnaū-

gűrát annűs. Claud.

Inauris, is, f. Orecchino, pendenti, che si appiccano agli orecchi le donne. PIIR. Aŭribas et nitidis rňiřlás áptávřt řnaúrés.

Inauro, as, avi, atam, are. Dorarc, indorare. Act. acc. SYN. Auro, deauro. Confestim liquidus förtünæ rīvus inauret. Hor.

Ĭnaūspīcātŭs, ă, ūm, adject. Senza auspiej, in-fausti auspiej. SYN. Infaūstŭs. § Per inaūspicatum sanguinis pignus mei (jamb.). Sen.

Inausus, ă, um. Che non si ardisce, che non si tenta. J Ast ego magnă Jovis conjux nil lin-

quero inausum. Virg. Incatesco, is, lui, ere. Scaldarsi, divenir caldo. Neut. SYN. Călefio, accendor, căleo, ardeo. 9 Nymphă nec Idălia lente încăluisse săgitta. Sil.

Incanus, a, um. Canuto, vecchio. SYN. Canus, canescens. Nosco crines încanăque mentă. Virg.

Incantamen, inis, n. Incantesimo, incanto. SYN. Cantus, earmen, cantamen, incantamentum, încântâtio. EP. Măgicum, Cîrcæum, veneficum, noxium. PER. Magicum carmen. Magici cantus. Thessalicum, Circaum carmen. Magica verba. PHR. Cīrewa înjēctūm fovet încantatio vīrus. Innocuas longo tenet incantamina mentes.

Incassum, adverb. In vano, inutilmente. SYN. Nequicquam, früstra, inaniter. PER. Studio inani. Vano conamine. Inani conatu. Molimine casso. Jut quondam in stipulis magnus sine viribus

īgnīs Incassum furīt. Virg.

Incēdo, is, essī, essūm, ere, n. Passeggiare, andare, camminare con dignità. SYN. Ambulo, eo, gradior. Regina ad templum forma pulcher-

rima Dido Incessit. Virg.

Incendium, ii, n. Incendio, abbruciamento. SYN. Īgnīs, flāmmā, rogūs. EP. Vūlcānīum, ātrum, văgum, văstum, clarum, furêns, flammivomum, fumosum, fumans, rapidum, rapax, ineluctabile, sævum, dīrum, dīffūsum, vorax, lēthāle. Audītur propiusque æstus incendia volvant.

Virg. Vide Incendo.

Incendo, is, di, süm, ere. Infiammare, incendiare.
Act. acc. SYN. Accendo, inflammo, comburo.
PER. Sübjectis incendere flammis. Totis vülcānum spārgērē tēctīs. Flummas, īgnēm, vel īgnēs īnjīcio. Flummīs, vel īgnē aboleo, dēleo. Ignī do. PHR. Fragiles incende bitumine lauros. Dant elară încendiă lucem. Sacrilegos templīs admoverat ignes. Illīc jam Galbaneos suadebo încendere odores. Virg.

Incēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Incerare, coprir di cera.
Act. 9 Propter quæ fas est genua incerare

Děörūm. Jūv.

Incertus, a, um. Indeterminato, incerto. SYN. Dubiŭs, ambiguŭs, anceps. PHR. Certusque în-certă perieulă lustret. Încerto fluctiăt astu. Incertos belli eventus dum mente voluto. Seindītur incērtum studia in contraria vulgus. 9 Dum cura ambigua, dum spēs incērta futūrī. Virg.

Incesso, is, sī, vēl īvī, ītūm, ēssērē. Provocare, pritare. Act. J tlöne Gălătīă vigens ausa est încessere hello. Stat.

Incesto, as, avī, atum, arē. Macchiare, violare.
Act. acc. SYN. Vitro, temēro, fudo, polluo. Thălămôs aŭsūm încestare noverca. Virg.

Incestum, i, n., vel Incestus, i, m. Incesto. SYN. Stuprūm. EP. Nefandūm, impiūm, scelestūm, scělěrátům, tůrpě, půděndům, execrábilě, impūrūm, dētēstābilē.

Incestus, a, um. Incestuoso.

Inchoo, as, avi, atum, are. Commeiure. Act acc.

SYN. Cepī, încipio, ordior, exordior, aggredior, sūscipio, ingredior, paro. PHR. Mājus adorsa nefas, majoremque orsa furorem. Incipe, parve puer, rīsu cognoscere matrem. Incipit. ēt dono Divum grātīssīmā sērpīt. Virg.

Incido, is, dī, cāsānu, cidērē. Cader sopra, inciampare. Neut. ¶ Pieriūs mēntī cālor īncidit,

ünde jübetis. Stat.

Incido, dis, di, cigum, ere. Intugliare, tagliare. Act. acc. SYN. Amputo, concido, codo, succido, seco, scindo, rescindo, abseindo. Atque mălā vītēs încīdere falce novellas. Virg.

Incipio, is, incepi, inceptain, ipere. Cominciare, dar principio. SYN. Inchoo, ordior, aggredior.

Vide supra Inchoo.

Incisiis, a, um, particip. Intagliato. Non încisă notis mārmora publicis (asclep.). Hor.

Incito, as, avī, atum, are. Incitare, stimolare, animare. Act. ace, SYN. Excito, accendo, animo, stimulo, concito, acuo, hortor. I Suscitat, et stimulīs haud mollibus incitat īras. Virg.

Incitus, a, um, particip. l'éloce, smosso. SYN. Excitus, concitus, încitatus, concitatus. In-cita, nec domini memorum proculcat equo-

rūm. Virg.

Inclamo, ās, āvī, ātūm, ārč. Sgridare. Act. acc. SYN. Clāmo, īnclāmīto, āppēllo. J Æquŏrā conspēxī, volui īnclāmārč, sēd hōstī. Ovid.

Inclēmēns, tis, adject. Duro, aspro. SYN. Inexorābilis, immitis, immānis, inhūmānus, implacābilis, impācātus, crūdēlis, savas, atrox. Adria, et înclemens hirsuti signifer astri. Sil.

Inclementia, a, Asprezza, durezza. SYN. Immanitās, leritās, savitia, savities, atrocitas, crūdēlītās. Commendat placidum maris incle-

mentiă pontum. Claud.

Inclino, as, avī, atūm, are. Inchinare. Act. acc. SYN. Incurvo, inflecto. Abbassarsi. Neut. Vergo. declino, impendeo, propendeo. Inclinare merīdiēm (glycon.). Hor.

Inclinor, aris, atus, arī. Esser inclinato. Pass.

¶ Tē pēnēs, in te omnīs domus inclinata ie-

cambit. Virg.

Includo, dis, usi, usum, ere. Rinchiudere, rinserrare. Act. acc. SYN. Claudo, concludo, ambio, ciago, ampléctor, circumdo. PHR. Corpora fürtim Includunt cæco läteri. Æstivo pecus inclūdātur ovili. Sūrās inclūserat auro. Inclūsērē cavi, ēt nīgra nemns abjete cingunt. Virg.

Inctūsus, a, ūm, particip. R nehiuso. Inclūses ňtěrő Dănăos, čt piněž fürtim. Virg.

Incijtus, ă, um. Inclito, glovioso, illustre. SYN. Insignis, illustris, celebris, clarus, nobilis. Bēlīdā nomēn Pălămēdis, ět înclytă famă. Virg.

Lacugnitus, ă, ûm. Sconosciuto, incognito. SYN. Ignotus, îgnobilis. J Ārdēbānt, sēd rēs ănimos încognită turbăt. Virg.

Incola, a, m. Abitatore. SYN. Colonus, civis, höspes, accola. Naso Tomitanæ jam non no-

văs încolă terră. Ovid.

Incoto, is, ui, ültüm, čič. Albergare, alloggiare. Act. acc. SYN. Colo, habito. PHR. Sic větěris sedes încoluistis ăvi. Plebs hăbitat diversă lčeis. Quas vendidit arces Ipsa colat. Illaud j cicul hine saxo incolitur fundată vetusto. Virg. Vide Habito.

Incolumis, is, m. f., č. n. Sano e salvo, intere, SYN. Salvůs, integer, samis, securus, sospes. īllāsis, tūtus, valēns, supērstes. PHR. Incolumem si të fata rëservant, Scilicet incolumis pārtos rēgīnā triumphos Āspiciet. Constābīt rēgno īncolumīs, rēgnumque vigēbit. Nēc fraus īncolumem patrias perferret in ades. J Observant. rēge incolumi mēns omnibus ūna ēst. Virg.

Incomitatus, a, am. Scompagnato, disgiunto. 9 Fertque văgos media per mută silentiă noctis In-

comitată gradus. Ovid.

Incommodom, I, n. Sconcio. disgrazia, incomodo. SYN. Dānmūm, noxă. EP. Ingens, immensum, dūrūm, grave. Quo te comque locus miserantem-Incommodă nostră. Virg.

Inconditus, a. um. Disordinato, smoderato, mal composto. SYN. Încompositus. J Assiduc ve-niebăt. Ibi hac încondită solus. Virg.

Inconsolābilis, is, m. f., č, n. Inconsolabile, che non si da pace. SYN. Insolābilis. ¶ Jūra suī

mærens înconsolabile vulnus. Ovid.

Inconstans, tis, adject. Volubile, invostante. SYN. Instăbilis, mobilis, vărius, mutabilis, levis. PER. Föliis levior. Flacta mobilior. Incertior aura. PIIR. Sententia vobis versa retro. Mobilitate vigët. Minus est in të quam in summa pondus ărīstā. Mēns ēst mūtābilis īllī. Vārium ēt mūtābile semper Femina.

Inconstantia, æ, f. Leggerezza, incostanza. SYN. Mobilitas, levitas. PER. Inconstans animus. Mēns instabilis. Vagus animus. Varium, ēt mūtābile pēctus. Incērta, ancēps, dubia, vel ambiguă mens, sententiă. 1 Qua nunc tanta homines rerum inconstantia versat? Ovid.

Incoquo, is, xi, ctūm, ere. Cuocere dentro a qualche cosa. Act. acc. SYN. Coquo. I Hūjus odo-

rāto rādīcēs încoque Bāccho. Virg.

Incorruptus, a, um. Intemerato, inviolato, incorrotto. SYN. Illibātus, pūrus, integer, inviolātus, mūndus, pudicus, eastus. Incorrupte fidem nüllösque experte tamultus. Stat.

Increbresco, is, ni, ere. Crescere, disulgarsi. Neut. SYN. Aŭgeor, aŭgesco, cresco, crebresco. Littoră misceri, et nemorum încrebrescere mur-

mär, Virg.

Lucredibilis, is, m. f., e, n. Incredibile. PER. Fíde majór. Crédibili majór. Exupérans fidem. Hoe credi nefas. Credere non licitum. PHR. Omniă jam fient, lieri que posse negabam: Et nihil est, de quo non sit habenda fides. Hie incredibilis rerum fama occupat aures.

Incredulo, miscredente. 9 Quodcumque östendis mihi, sie incredulus odi. Hor.

Inevementom. I, n. Accrescimento, aumento. SYN. Accessio, aŭgmentum. EP. Magnum, summum, māguĭfĭcūm, mīrūm, īngēns, mīrāudūm, mīrābĭlĕ, stŭpēndūm. ¶ Vīpĕrĕōs dēntēs, pŏpŭli īncrēmēntā fŭtūrī. Ovid.

Increpo, as, йі, ĭtūm, are. Gridare, fare strepito. Act. acc. SYN. Increpito, strideo, strido, strepo, strepito. Riprendere. Arguo, damno, objurgo, īncuso. Corvorum încrepuit densis exercitus

ālīs. Virg.

Incrésco, is, évi, étüm, éré. Crescere, prendere aumento. SYN. Crésco, acerésco, augeor, augesco. ¶ Telorum seges, et jaculis încrevit aculis. Virg.

Ineйbo, ās, buī, bitum, āre. Appoggiarsi, stare sopra. Neut. SYN. Incumbo, accumbo, accumo. Intex, icis, m. f. Indizio, segno, che ricela.

Tenerorum ex oculis, ponto nox încubăt. ātră. Virg.

Incontinus, ă, am. Incolto, rozzo. SYN. Inornatus, inconciunus. J. Vade, sed încultus, qualem děcět exulis esse. Ovid.

Ineūnābŭiā, ōrūm, n. plur. Culla, cuna. SYN. Cūnæ, cūnābŭiā. EP. Tčněră, quĭētā, mōlijā, puerīlia, tepida, laerymosa, prīma, placida. Cērte ego non pătiar Jovis încunabula Creten. Ovid.

Incūria, &, f. Trascuraggine, trascuranza. SYN. Contémpităs, înertiă, segnities. EP. Segnis, târdă, lêntă, scelerată. J Olfendar măculis, quâs

ant încuriă fudit. Hor.

Incurro, is, rī, sum, črč. Incorrere, far battaglia di concerto. Neut. SYN. Incurso, invado, irruo, īrrūmpo. 9 Consequimur cuncti, et densīs īn-

cūrrimus ārmīs. Virg.

incūs, ūdīs, f. Incudine. EP. Æthnæä. Sīcūlā, fērreā, Vūleānīā, dārā, īgnīvŏmā, fūmīfērā, scīntillāns, rēsŏnāns, rīgīdā. PHR. Impŏsītī dūrīs crepitant încudibus enses. Gemit împositis încudibus antrum. Positis încudibus omnes Tēlă novānt. Ēt măle tornātos incūdī reddere vērsūs. Æră lăcū, gemit impositis incūdibus Æthnä, Virg.

Incūse, ās, āvī, ātūm, āre. Accusare, incolpure. Act. acc. SYN. Accuso, damno, arguo, objurgo, încrepo. Quem non încusavi amens, homi-

numque, Deorum? Virg.

Incutio, tis, ssi, ssum, ere. Scuotere, squassare. Act. SYN. Infero, impingo, infligo, immitto, quătio. Incute vim ventis, submersasque öbrűĕ pűppēs. Virg.

Indago, as, avī, atum, are. Investigare, cercare diligentemente. Act. acc. SYN. Quaro, scrutor, vēstīgo, īnvēstīgo, īuquīro, ēxquīro. ¶ Quārītāt indagāns vāstæ pēr compita Romæ. Pass.

Indāgo, ĭnĭs, f. kete da pigliar bestie selvatiche, ricerca diligente. SYN. Rētč, cāssĭs, īndāgātĭo. EP. Vigil, săgāx, solers, longă, sollicită. Dum trepidant alæ, saltusque indagine eingunt. Virg

Inde, adverb. Indi, quindi, di quivi, o da quel luogo, di là. Inde toro pater Eneas sie orsus

ăb āltō. Virg.

Indebitus, a, um. Indebito, ingiusto. Non indebitus armas sceptra dicavit honores. Stat.

Indecens, tis, adject. Inconveniente, sconveniente.

SYN. Non conventens, ineptus.

Indecor, is, m., vel indecoris, is, m. f., e. n. Disonorato, biasimato. SYN. Indecorus, Indecens, tūrpis, inūrbānus, infamis, inhonestus, inglorins, ignobilis. Non erimus regno indecores, nēc vēstrā ferētur. Virg.

Indefensus, a, um. Non difeso. 9 Tardavit, bel-

lûmquë sĭnu îndēfēnsā rēcēpĭt. Sil.

Indelletus, a, um. Non pianto. SYN. Indeploratus, ındletus. 9 Qur läcryment desûnt, ındelletæqne vägantur. Ovid.

Indelebitis, is, m. f., e, n. Indelebile, che non può essere cancellato. § Astră ferăr, nomênque erit îndêlêbîlê nöstrûm. Ovid.

Indelibatus, a, um, adject. Intatto, non tocco. Indēlībātās cūnctă sequūntur opēs (pent.). Ovid.

Indenmātus, a, um, adject. Non condannato. Nēmo Mathematicus genium indemnatus ha behit. Juv.

Nomentanus ad hoe, qui, si quid forte lateret,

Indice monstraret digito. Hor

Indi, örüm, m. plur. Indiana. EP. Nigii, fülvi, nūdī, thūriferi, coloratī, fūsei, tostī, pietī, longævi, gemmiferi, ardentes, extremi, sitientes, Gängētřei, Memnonti, dites, ignoti Eoi. PHR. Sīdereis positique sub ignibus Indi. Eod gentes. Indus littöribus rubra scrutatur in alga. Claud.

India, w, f. India. EP. Aŭrifera, eburnea, dives, nigră, tostă, discolor, opulentă, genemileră prodigă, PER. Îndică tellus, terră, oră, Gangētīcā, vel Gāngētīs tēllūs. Indā plāgā. Eōŭs orbis, gemmis dives. Rutilis opulenta gemmis. PHR. Præbět ödőrátás discölör India messés. Nīgrā rācēmiferum velūtī colit India Bacchum. Dîtî Gang i rîgatûr Îndîa. Indîa mîttît čbûr, mölles sua thura Sabæi. Virg. Expl. Paese molto ampio nell' Oriente, a cui da il nome il fiume Indo. Il Gange, chè un altro fiume, divide tutto il paese in due parti. La terra da due raccolte ogni anno; tramanda a noi gemme, aromi, cinnamonii, ed altre cose molte.

Indieium, ii, n. Indizio. SYN. Signum, argumentum, notă, vēstīgium. Indieium morēs no-

bĭlĭtātīs hăbēnt (pent.). Ovid. Indĭeo, ās, āvī, ātūm, ārē. Iusequare, manifestare. Act. acc. SYN. Mönstro, östéndo, démönstro, ëxhibëo, rëtëgo, apërio. ¶ Vülgët adültërium, dîllämatumque paranti Indicat. Ovid.

Indico, is, xi, ctum, ere. Denunciare. Act. acc. SYN. Édico, denúncio, prômúlgo, declaro. 9 Popúlisque súis indicere bellum. Virg

Indicus, a, um. Indiano, d'India, SYN, Indus, Gangetiens, Memnonius, Eous. Aut ubi Toprobanen indica tingit aqua pent.\. Ovid.

Indigenă, æ, m., vel îndigenăs, ă, ûm, adject. Paesano, nativo del paese. Hac nemora indigene Fauni, Nymphaque tenebant. Virg.

Indigeo, es, ŭi, ere. n. Bisognare, aver bisogno. SYN. Egéo, opus est mihi, căreo, opus hăbeo. Înops, înanis, văcuus sum. 9 Quiu tu ăliquid sāltēm potins, quorum indigēt ūsus. Virg. Indīgēs, čtīs, m. Nome generale degli Der di mi-

nor conto, tutelari degli antichi. I Dii pătrii îndigetes, et Romnie, Vestaque mater. Virg.

Indigestus, a, um. Disordinato. SYN. Indiscretus, îndîstînctús, cönlûsús, pêrmîxtús ¶Quêm dîxêrê chăos, růdis, îndîgêstăquê môlês. Virg.

Indignatio, onis, f. Sdegno, iva, indignazione, SYN. Īrācundīā, īrā. EP. Citā repentinā, præceps, fūriātā, līmphātā, aūdāx tūrēns, impātiens, těnáx, sává. Si nátůrá něgát fácít indignátio vērsūm. Juv.

Indignor, ārīs, ātūs, ārī, Sdequarsi, Depon. SYN. trāscor, doleo. PHR. Indignanti similis, similīsquē mināntī. Indīgnāus, tālī quod sola careret Munere, nec meritos Anchisa inferret honores, I III proprium decus, et partum in-

dīgnāntūr hönörēm. Virg. Indīgnūs, ă, ūm, adject. Indegno, immeritevole. SYN. Non dīgnūs. ¶ Dēscēndām māgnōrum haud unquam indignus averum. Virg

Indigus, a, um, adject. Bisognoso. Ipsa suis potlens opibas, nihil indíga nostri. Lucr.

Indiscretăs, ă, ûm. Che non si può discernere. SYN. Confusus, indistinctus, vel similis. Indiscrétă săis grâtăsque părentibăs error. Vag. Individues a, um. Individuo, indivisitile SYN. Īndīvīsŭs. ¶ Mērs indīvidŭa ēst nēxiä cērpērī (asclep.), Sen

Indo, is, idi, itum, ere. Imporre, mettere. Act. Dam făcile in venās cibus inditur, et dam.

Indocitis, is, m. f., e, n. Indocile, non capace di disciplina, SYN, Intractabilis, asper. Is genus îndőcile, ac dispersum montibus altis. Virg.

Indoetis, a, um. Ignorante, non letterato. SYN. Īgnārūs, īnsciūs, nēsciūs, impērītūs, rūdis. ... Non tu în triviis îndocte solebas. Virg.

Îndoteo, es, ŭi, îtūm, ere. Dolersi grandemente. Neut. SVN. Dolco, indolesco. Causa mora nulla est, et jam puer Arcas, id îpsum Indoluit Jano. Ovid.

Indotes, is, f. Indole, genio, natura. SYN. Ingentūm, morēs, nātūrā. EP. Generosa, egregia, ingenua, præstāns, amābilis, honesta, decora, nobilis. PER, Indolis egrégiæ soboles, Conspiciidis forma, generosaque indole natus. Indole si digna Latia, si sanguine prisco. Luc.

Indomitus, a, um. Indomabile, indomito. SYN. Invīctūs, īnsúpērābilis , īndŏcilis , īntrāctābilis , pērtināx. ∮ Ācēr, ēt īndŏmitūs quō spēs, quō-

que îră vocāsset. Luc.

Indubitato, SYN. Indubitato, SYN. Indubitatus, indubitābilis. Ilāmmonīs quāndo exuperāt tua gloria cunctos Indubitāta ducēs. Sil.

Inducia, arum, f. Tregua. Inducias te mater

ēxīgūās rogāt (jamb.). Sem. Indūco, is. xī. ctūm. erč. Condurre, introdurre. Act. SYN. Abdaco, adveho, infero. Jungere sī vělit, et văriās indacere formās. Hor.

Inducută, e, f. Camicia. Quid erat induta? an regillam induculam, aut mendienlam? Plant. Indnigentia, &. f. Indulgenza, SYN. Comitas, benīguitās, clēmēntjā, pičlās, vēnjā. PHR. Blandā pätrūm sēgnēs tācit indulgēntiā nātēs, ¶ Cui-

lībēt ēvēnīāt, nocet indulgēntia nobis. Ovid. Indutgeo, es, si, tum, ere. Compiacere, far cosa grata, perdonare. Neut. SYN. Remitto, ignosco, condono, parco. Indulget tamen ille Jovi.

nee vertice moto. Mart.

Inguo, is, dui, utum, eie. Vestire. Act. acc. SYN Vēstio, ămīcio, îndūco, ōbnūdo, těgo, cōntego, operio. PHR. Pomis se fertilis arbor induerat. Löricam induitur. Albentique humeros induxit ămictă. Tănicăque inducităr ărtăs. 🐧 Năm modo fülgentem Tyrio sah tegmine vestem Indăĕrās. Tihul

Indurésco, is, ŭi, ëscere. Indurire decenir duro. Neut. § Illë për äëriäs pëndëns induriit aŭ-

rās. Ovid.

Indusium ii, n. Comicia, SYN. Vēstis, amīchas, tegmen, îndâmentûm, tunică. EP. Lineum, eandidum, niveum, album, pretiosum, ma-

Industria, & . f. Industria, sagacità. SYN. Ars, dēxtērītās, ingeniūm, solērtiā, prūdēntiā. EP. Īngēniōsā, operōsā, sāgāx, consūltā, aūdāx, ge-nērōsā, īngēns, prōyīdā, cāllīdā, sēdùlā, ācrīs, ălacris, vigil, pērvigil, pērnox, insomnis, divină, égregiă, prastâns, subtifis, ăcuta, argută, PER, Mēns, vel animus solērs. Sagax ingentum. PHR. Primis solers industria cuptis Addiderat. Hae audáx industriá coptis Addiděrát. Hác audáx indústriá nön ést Bömánæ virtútis, árt 5 Séd nõnnullä mägis viies industriä firmat. Vaz

Industrius, a, um. Industrioso, ingegnoso. SYN. Īngenĭosŭs, ācer, strenŭŭs, dexter, săgāx, solers, vigil, providus.

Indăviâm, îi, n., vel Indăviă, ārām, f. Vesti-mento. J Quid hoc est! îndăviă tăm, ātque

ūxoris exuvia. Plaut.

Inchrio, as, avī, atūm, are. Inchriare, ubbriacare. Act. acc. PER. Obrŭo, vel opprimo vino. 9 Nolentem, et miseram vinosus incbriet aurem. Juv. Inedia, &, f. Dieta, fame, inedia. SYN. Fames,

jējūnīūm, ēsŭrīēs.

Ĭnēlūctābĭlis, is, m. f., č, n. Che non si può do-mare, ovocro fuggire. SYN. Inevitābĭlis. J Vēnīt

sūmmă dřes, čt řnělůctábřilě těmpůs. Vírg. žněnárrábřitš, řs., m. f., č, n. Inenarrabile, indi-cibile. SYN. Non čnárrábřitš. PER. Ömnî člěquio mājor. PHR. Quis tālia fando Explicet, aŭt possit verbis æquare dolorem? Non mihi sī līnguæ centūm sīnt, oraque centūm, Ferrea vox, omnes scelerum comprendere formas, Omnia pænarum percurrere nomina possem. Vīs dare mājus adhūc, et inenarrabile mūnus.

Ĭnĕo, ĭs, īvī, ĭtūm, īrč. Entrar dentro, cominciare. Neut. SYN. Ingredior, incipio, aggredior. J Ante leves ineunt si quando prælia Parthi. Virg.

Iners, tis, adject. Dappoco, poltrone, infingardo. SYN. Imbēllis, īgnāvūs, otiosus, deses, desidiosus, piger, reses. I Libertas, quæ sera tamen

respexit inertem. Virg.

Inerija, æ, f. Poltroneria, viltà. SYN. Ignāvia, dēsīdīā, sēgnītīcs, lāngnor. EP. Lānguīdā, remīssă, tūrpīs, pudēndă, torpens, lentă, lascīvă, tārdā, dēgĕnĕr. J Nē lāscīvā mĕām măcŭlārĕt ĭnērtĭā mēntēm. Mant.

Inernditus, a, am. Ignorante. SYN. Rudis, in-

döctűs, illitératűs, ignarűs, insciűs. Inévitábilis, is, m. f., é, n. Inevitabile, che non si può schivare. SYN. Inélüctábilis. ¶ Addidit ēt tonitrūs, et inevītāhile fulmen. Ovid.

Inexhansius, a, um. Inesausto, che non si può vuotare. J Insula inexhaustīs chalybum generosa

mětāllīs. Virg.

Inexorabitis, is, in. f., e, n. Inesorabile, implacabile. SYN. Inclemens, immītis, implācāhilis. ¶ Atque metus omnes et inexorābile fatum. Ovid.

Inexpertus, a, um. Non provato, inesperto. SYN. Non expertus. Dulcis, inexpertis cultura potentis ămici. Hor.

inëxplētus, a, am. Non ancor sazio, empio. ¶ Trīstis inexpletam scopulis affigeret alvum. Stat.

Inexpuguabitis, is, m. f., e, n. Inespugnabile, che non si può pigliare. SYN. Insuperahilis, invi-ctus, indomitus. J Augūstūs telis, et inexpugnābilis obstat. Stat.

Inextinctus, a, um. Che non si estingue. SYN. Ardens, Inflammatus, Incensus, Igneus, ardeseēns, flāmmāns, fērvidňs, ¶ Vīvile īnēxtīnctī flāmmāquē, dūxquē prēcor (pent.). Ovid. Inēxtrīcābilis, is, m. f., č, n. Inestricabile, che non si può strigare. ¶ Hīc lābor īllē domūs, čt inēxtrīcābilis ētror. Virg.

Infamia, a. f. Infamia, disonore. SYN. Dedecus, probrūm, crīměn, ignóminiă, opprobriūm, lābēs, notă, măculă, EP. Tūrpis, obscenă, pudendă, probrēsă, măcălēsă, perennis, îmmortalis. PER. Fāmā sinīstrā. Fāmæ jāctūrā pūdīcæ. Dīspēndiā famæ. Damnum nominis, IHR. Dedecus æternum maculosa infamia vēstrīs Inducēt titulis, Sī tūrpis avos infamia læsit. Falsus honor jůvät, et mendax înfamia terret. Hor.

Infamis, is, m. f., č, n. Vituperoso, infame. SYN. Famosus, inhonestus, indecor, indecorus, probrosus, turpis, sordidus, īgnominiosus. PER. Probrō, opprobrio, labe, macula conspersus, vel aspērsus. Hūne înfamis amor vērsīs darē tērga carīnīs. Prop.

Infamo, ās, āvī, ātūm, ārč. Infamare, vituperare.
Act. acc. SYN. Dīffāmo, crīmīnor, vitūpēro,
dēdēcoro. PER. Infamī contingo notā. Lædo nomen. Infero labem. Dedecus inuro. Probris violo famam. Desine mītem animum vano

înfâmârĕ tĭmôrĕ. Ovid.

Infandus, a, um. Cosa da non dire. SYN. Nefandus, tăcendus, reticendus, silendus, scelestus, scelerātus. PER. Cujus meminīsse nefās. Infandam regină jubes renovare dolorem. Virg.

Infans, tis, adject. Infante, bambino. SYN. Infantulus, puer. EP. Lactens, lacteus, tener, tenēllus, parvus, blandus, parvulus, dehilis, nebilis, vägiens. PER. Edens vägitüs. Vix bene nātus. Adhūc ūbera sūgens. Vīx vācuas emīssus ın auras. Sub nutrice puella velut si luděrět înfâns. Hor. Infântĭă, æ, f. Infanzia, puerizia. PER. Înfântīlĭš

ætās. Lāctens, vel lāctea ætās. Lāctentes annī. ¶ Māxīmā pārs nostræ prīmæva īnfāntīā gēntīs.

Mant.

Infaūstus, a, um. Infausto, di mal augurio. SYN. Sinister, lævus, infelix. Quin agite, et mecum

înfaûstās exurite puppes. Virg.

Intelix, icis, adject. Infelice, misero. SYN. Ærūmnosus, infortūnātus, miser, miserābilis, infaūstus. PER. Fātīs vēxātus, velāgītātus ācērbīs. Dūrīs eāsībūs āctūs. Fātīs āctūs inīquīs. Quēm sævå sörs premit, vexåt. PHR. Me confectum cūrīs, somnoque gravatum Infelix habuīt thalămus. Lābitur infēlix, studiorumque immemör. 🖣 Infélix cui te éxitió förtűná résérvát? Virg.

Infernus, i, m. Inferno, basso: si prende volgarmente pei luoghi d'eterno supplizio, sotterra. SYN. Īnfērī, āvērnūs, āchērēn, terbūs, ērcūs, tār-tārūs. EP. Ater, cāvērnēsūs, terrībīlīs, hērrēndūs, dīrus, squālidus, tenebrosus, īgnivomus, ūltor, inexorabilis, implacabilis, immitis, obscurus, opācus, īgneus, profundus, niger, īmmānis, trīstis, formīdābilis, cæcus, tremendus, teter, squalens, īmus, savus, surdus, pallīdus, pallens, īnsānus, flāmmīvomus, horrificus, avarus, torvus, nigrāns, graveolēns. PER. Tenehrosa, tārtārēā, înfērnā, stygiā, avērnālēs, phlegetontem, vel tmnarim sedes, domas, fauces, tenebræ, ümbræ, välles. Löcă plenă timoris. Lüce cărentiă regnă. Avernæ vălles. Undæ Phlegetontis. Stagna lethea, tartarei sinus. Lethei fluminis ūndā. Stygiūm barathrūm. Inferna vorāgo. Eūmenidum thalami. Stygii antra draconis. Plūtonia regna. Tristi palūs innabilis unda. Nigra prolundi regna soli. I Pæna sed înfernîs hilarês sine regibus ûmbræ. Juv.

Inféro, ers, túli, latúm, férre. Inferire, portar dentro, cagionare, Act. acc. SYN. Affero, adduco, advěho, induco, invého, intrudo. Inferimus

tepido spamantia cymbia laete. Virg.

Infesto, as, avī, atum, are. Infestare, importunare. nojare. Act. ace. SYN. Crucio, torqueo, vexo. 🗜 Infestare juvat manes meritosque precatur. Stat.

Infestus, a, um. Infesto, importuno. SYN. Inimīcūs, novius, importūnus, nocens. ¶ Illūm īnfēsto vālnere Pyrrhus Insequitur. Virg.

Inticio. is, ēcī, ēctūm, črē. Corrompere, sporcare. Act. acc. SYN. Corrūmpo, fædo, mācŭlo, pērdo, těměro, vřtřo, vřólo. Tingere. Imbůo, třngo. ¶ Pō-cůlă si quandô sæva infecere novercæ. Virg.

Inficior, aris, atus, ari. Negare. Depon. SYN. Něgo, děněgo, pěrněgo, ábnůo. J Prôgěntěs Phačthôn haud înficiánda părêntî. Ovid.

Infidelis, is, in. Infedele, non fedele. SYN. Infīdus, pērfidus. J Et inlidelis arte deserit mala

jamb. pur.) Ser.

Infidus, a, um. Infido. SYN. Perfidus, malefidus, non tutus. Fallitque infidus amicos. Pass.

lufigo, is, xi, xum, vel etum, ere. Figgere, ficcar dentro. Act. J Crebră relinquendis intigimus osculă portis. Rutil.

Infimus, a, am. Basso, infimo, vile. Nil interest,

ān paūpėr, et intimā (alcaic.). Ilor. Intīnītūs, ă, ūm. Infinito. SYN. Fine cărens, vel înnumeris. PltR. His ego nec metas rerum, nēc tempora pono. Imperium sine fine dedī. Nēc vēstrā capīt discordia finēm. Numero copia mājor erat, Sed neque quam multæ spēcies, nec nomină qua sint, Est numerus. Nec numěrůs nostris cásibůs esse potest.

Infirmo, as, avi, atum, are. Indebolire, render infermo. Act. acc. SYN. Attenuo, conficio, debĭlĭto, ēnērvo, ēxtěnňo, frāngo, īnfrīngo. PHR. Āllĭgặt ārtūş lānguŏr. Ōmnĭă lānguŏr hăbět.

Infirmus, a, um, adject. Debole, fiacco. SYN. Debilis, fractus, imbellis, invalidus, enervis, enervātus, mollis, languens, languidus. Dum petit înfirmîs nîmium sublimia pennîs. Ovid.

Infecto, ĭs, xī, xūm. ĕrĕ. Inclinare, piegare, tor-cere. Act. acc. SYN. Flēcto, contorqueo, cūryo, încurvo, întorqueo, mitigo, demulceo. Ibst enîm magnum lăcrymîs înllectere patrem. Stat.

Innigo, is, xī, ctūm, črč. Percuotere, dare, gittar contro. Act. acc. SYN. Impūngo, imprimo, incutio, infero. I Ingentem manibus tollit cratērā dūābūs, Inflīxītque virā. Ovid.

Indor, ārīs, ātūs, ārī. Esser enfiato, gonfiarsi.
Pass. SYN. Tumčo, īntumēsco, turgčo, turgēsco. Nēcdum čtiam aūdierant inflarī classică, nēcdām. Virg.

Infodio, is, odi, ssum, ere. Cavare, incavare. Act. acc. SYN. Dēlodio. J Aut lapidem bihulum, aut

squālēntēs inföde conchās. Virg.

luformo, as, avi, atum, are. Informare. dor forma. Act. acc. SYN. Fingo, excudo, apparo. Istruire, insegnare. Erndio, îmbno, înstituo. Ingentem clypeum informant, unum omnia contra. Virg.

Infortunatas, a, um. Infortunata, sfortunata. SYN.

Infelix, miser. Vide Infelix.

Infortūniām , lī, n. Infortumo , disgrazia. SYN. Infelicitas, exitium, miseria, malum, arumna, pērnīcies. PER. Fātum ādversum, iniquum, īnfaūstūm. Rēs ādvērsē, Sēvūs tortūnē vūltūs, Advērsā fortūnā. Sors āspērā, Rēs āflirtā, lāpsæ, dūrē. Förtūnē vūltūs šeērbē. Mălorūm flüctus, procedlis, tempestas. Dūra inclementia fati. J Tunc toa me infortunta lædent. Hor. Infra, adverb. Di sotto. I Non adeo cecidi, quamvis abjectus, ut infra. Ovid.

Infremo, is, ii, itum, ere. Fremere. Neut. SYN. Fremo, confremo, immurmuro. J Acrius infremuīt, trepidumque exterruit orbem. Sil.

infrequens, entis, adject. Poco frequente, poco frequentato. I Parcus Deorum cultor, et infrequens (alcuic.). Hor.

Infrīngo, is, ēgi, āctūm, ĕrĕ. Frangere, rompere, spezzare. Act. acc. SYN. Frāngo, pērfrīngo, confringo, comminuo. § Sæpë retentantem totas

înfrîngere vestes. Ovid.

Infula, &, f. La mitra de' vescovi, o anco le bande degli antichi sacerdoti del gentilesimo, o delle vittime umane. SYN. Vitta, mitra, fascia. EP. Līnea, longa, candida, sacra, sacrata, torta, lanea, alba, gemmata, gemmifera. PHR. Ambiat ūt fūlvās inlula longa comās. Torta vagos līgat înfulă crines. Labentem pietas, nec Apollinis infülä texit. Virg.

Ingeneratus, a, um. Ingenito. SYN. Ingenitus. Innato. Innatus, însitus. J Ingenitum noscens

vīrtūs, Nātūsque paternos. Sil.

Ingeniosus, a, um. Ingegnoso, dotato d'ingegno. SYN. Indūstriŭs, solērs. sagāx, pērspicax, sūb-tīlis, argūtus, acūtus. PER. Ingenii mīrā dēxteritate valens. Ingenio maximus, summus, magnus, nobilis, præditus, potens, pollens. Acris îngenii compos. Artibus îngenii celebris. Ingenioque faves, îngeniose, meo (pent.). Ovid.

Ingens, tis, adject. Sformato, grande. SYN. Magnus, grandis, immensus, maximus, summus, altus, procerus. Ingentes animos angusto in pe-

ctörĕ vērsānt. Virg.

Ingenium, ii, n. Ingegno, spirito, testa. SYN. Mens, īndūstria, sagācitās. EP. Ūber, felix, fertile, feenndum, căpax, argutum, prastans, perspicax, coltam, excultam, divinum, excelsam, fervidum, pūrūm, săpiens, sūbtīle, serenām, nobile, sollicitum, vēlāx, agitabile, acūtum, tardum, hēbes, dūrūm, obtūsūm, incultūm, incrs, rude, ignobile, īnfēlīx, īmmātūrūm, præcōx, stolĭdūm, steršle, īnfæcūndūm, rjgidūm. PER. Mēntis vel ingenii flümen, venä. Ingenii äcümen, acies, vis, dexteritas, vigor. Ingenium docta arte politum. Mentis ăcies. PHR. At non îngenio quæsitum nomen ăb avo. Excidet, îngenio stat sine morte decus. Ingenium quondam fuerat pretiosius auro. Virg.

Ingennus, ä. üm. Ingenuo, franco, libero. SYN. Nobilis, præclarus, illustris, honestus, decorus. Buono, dabbene, approvato da' luoni. Simplex, probūs, sincērus, candidus. J Artibus ingenuis

quásita est gloria multis. Ovid.

Ingero, ris, essi, stūm, erc. Gittar dentro. Act. Proterit, ant raptus fugientihus ingerit hastas.

Inglomero as, avi, atum, are. Aggomitolare. Act. acc. SYN. Glomero, agglomero, aggero, congero. Inglomerat mortem, et tenebrosa volumina törquet. Stat.

Inglôrins, a, um. Ignobile, senza gloria. SYN. Abjēctūs, īgnobītīs, indēcor, indecorus tuho-norus, vilis. I knse ievis nūdo, patmāque inglörfűs álhá. Virg.

Ingluvies , či , f. Gola , ingordigia. SYN. Guli,

ědácítás, vorácítás. EP. Inexpletá, ebriá, voráx, fæda, řpěxplčbilis, túrpis, atră, profunda. 🖣 1mprobus ingluviem, ramsque loquacibus explet.

Ingrātūs, ă, ūm. Ingrato, che ha ingratitudine. SYN. Immēmor, öblītūs. Molesto. Molēstūs, īnjūcūndās. PHR. Ingrātō vētērīs grātīā lāctī ēxetdīt. In āmīcōs mālē grātīs. Nēc grātīā cūræēst. Tāntānē, tē, fāllāx, cæpēre öblīvīā nōstrī? Vādīs öblītūs mēī, ēt tōt mēōrām fācīnorūm, ēxetdīmūs tībi. ¶ Omnīā sūnt īngrātā, nīhīt fēcīssē bēnīgne ēst. Catul.

Ingrăvo, ās, āvī, ātūm, ārč. Agyravare. Act. SYN. Grăvo, āggrāvo, prěmo, ōpprimo, ōbrŭo, ŏuĕro. ſīllă měōs cāsūs îngrāvăt, īllā lēvāt (pent.). Ovid.

Ingredior, eris, gressis, gredi. Entrare, andare, penetrar entro. Depon. SYN. Insto., penetro, introco, inco, sibéo, introgrédior. Ingrédère o Tenerum, alque Italûm fortissime ductor. Virg.

Ingrēssus, üs, m. Ingresso, entrata. SYN. Introgrēssus, introjtus, vel līmen, adītus, vestibulum. Ēt cālīgāntēm nīgrā formīdine lūcum In-

grēssus. Virg.

Ingrŭo, ĭs, ŭī, ĕrĕ. Assalire, andar addosso. Nent. SYN. Impēndo, īmminĕo, īnste, ūrgĕo, prĕmo, īrrŭo, învâdo, însĕquŏr. ¶ Ingrŭit Ænēās Itālīs,

ēt prælia mīscet. Virg.

lugnea, inis, n. Anguinaja. EP. Öbscenum, pudendum, ūdūm, tamidum, crassum, occultum, tēctum. ¶ Dūmque ea mīrāntur, complectitur inguina cortex. Ovid.

Inhabito, ās, āvī, ātūm, ārē. Abitare. Neut. SYN. Hābito, mānēo, mörör, cölo, īncölo.

Inhæreo, es, hæsi, hæsum, ere. Attaccarsi, unirsi. Neut. SYN. Inhæresco, hæreo, insideo, adhæreo, adhæresco. Accepit que manu dextramque amplexus inhæsit. Virg.

Inhālo, ās, āvi, ātūm, ārĕ. Fiatare, spirare. Nent. SYN. Ālllo, hālo, ēxhālo, ēxpīro, īnspīro.

Ĭnhiŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Star colla bocca aperta. Neut. SYN. Ilio. ¶ Ōrăquĕ sīccă fĕrūnt trĕpidōrum inhiāssĕ lupōrūm. Stat.

Inhönesto, äs, ävī, ātūm, ārē. Bruttare, diffamare.
 Act. SYN. Dēdēcoro, īnfāmo, fædo, commāculo.
 Nē cădăt, ēt mūltās pālmās inhonestēt ădēptās.
 Ovid.

Inhönëstis, ä, üm. Disonesto. SYN. Inhönörüs, infamis, impūrūs, sördidūs, öbscēnūs, pūdēndus, tūrpis, probrösūs. ¶ Aūribūs, ēt trūncās inhönēstö vūlnērē nārēs. Virg.

Ĭntorreo, ēs, ŭī, ērē, n. Sentir ribrezzo, raceapriveiarsi. SYN. Īnhorresco, ēxhorreo, cohortēsco, tremo, contremîsco. V. Horreo.

Inhöspítātis, is, m. f., ĕ, n. Ove non si accetta alcun ospite, inaccessibile. SYN. Inhöspítis, inaccessis, ináspēctus, inviús, încultus, dēsērtus. § Inhöspítūlī Tēlēphūs rēgno împotēns (jamb.). Sen.

Inhūmānitās, ātis, f. Inumanta, crudeltā. SYN. Immānitās, fēritās, āspēritās. Jætāte in ōmnī fit grāvis juhūmānitās (jamb.). Ter.

Ĭnhūmānūs, ă, ūm. Sconoscente, inumano, crudele. SYN. Īmmānĭs, īmmītĭs, sāvŭs, crūdēlĭs. fērŭs. § Sēmpĕr ĭnhūmānōs hābĕt ōffĭcĭōsŭs ămīcōs. Mart.

Ĭnhumātús, ă, ūm, partic. Insepolto. SYN. Īnsepūltus, īntumulātus. § Sēd cadāt antē dyēm, mēdyāque ĭnhumātus arēnā. Virg.

Ĭnhŭuio, as, avī, atūm, arč. Sotterrare. Act. acc. SYN. Hŭmo, sčpčlio, tümŭlo, contumŭlo. PER. Sčpūlchro condo, tego, obrŭo, contego, abscondo.

Terræ mando. Ümbris exequias persolvo, celebro, perago. ¶ Interea socios inhumataque comora terræ. Virg.

Injício, is, jēcī, jēctūm, črē. Gettar dentro. Act. acc. SYN. Ingéro. însēro, împōno, înlēro, jăcio, îmmītto. Lāsērāt, înjiciūnt ēx īpsīs vincūlā

sērtīs. Virg.

Ĭnīmīcītiā, āc, f. Luimicizia, nimistā. SYN. Ödfūm, simūltās. rīxā. jūrgiūm, dīssidiūm, dīssēnsio, dīscordiā. EP. Invētērātā, îngēns, grāvis, vīvāx, crūdēlis, ācērbā, trūx, lūnēstā, fērōx, hostīlis, āmārā, scēlēstā, implācātā, tēnāx, īnvīsā, īnfēsta, timēndā. J Īrā trūcēs inimīcītiās ēt fūnēbre bēllūm. Hor.

Ĭnimīcūs. ā, ūm. Nemico, avversario. SYN. Ādvērsāriūs, Lioštis, īnvīsūs, contrāriūs. EP. Impiūs, sāvūs, atrox, īnfēstūs, dīrūs, īnfēnsūs, fāllāx, pērnūcīosūs, crūöntūs, lēthĭfēr, īrātūs, effērūs, bārbărūs. ¶ Gēns inimīcā mili Tyrrhēnūm nā-

vigāt æqnör. Virg.

Ĭnīquišs, ă, ûm. Iniquo, ingiusto. SYN. Īnjūstis, improbūs, nelāritis, nelāndis, scelerātis. ¶ Ābstrāhāt ē nostro pūlvere iniquus āmor (pent.).

Prop

Ĭnitiūm, ĭī, n. Principio. SYN. Primordĭūm, ēxordĭūm, īngrēssŭs, cæptūm, īncæptūm, prīncipiūm, căpūt, ŏrīgo, fons. EP. Illūstrē, grāndō, īnsīgnē, lānguīdūm, acrē, īnfēlīx, trīstē, ăcērbūm, jūcūndūm, lætūm, grātūm, dūlcē, fortīn nātūm. PHR. Quæ prīmā ēxordţă sūmāt. Hīne mihi prīmā mālī lābēs. Prīmæ revocābo ēxordţa pūgnæ. ∫ Ēxpēdĭām prīmā repetēns ab ŏrīgine lāmām.

Initus, us, m. Venuta. 9 Signisicant initum per-

culsæ cordă tua vi. Lucr.

Injūcūndis, ā, ūm. Dispiacevole, dispiacente. SYN. Ināmēnušs, īnsuāvis, īngrātūs, īllēpīdis, ĭnāmābīlis. ¶ Cōnvīetū fāeīlīs, non īnjūcūndūs āmīcīs. Pass.

Injūriä, æ, f. Ingiuria, offèsa. SYN. Probrūm, öpprobriūm, conviciūm, mālēdīctūm, crīmēn. EP. Dūrā, mālīgnā, grāvis, mālā, sævā, pūdondā, mölēstā, āspērā, ācērbā, odfosā, āmārā. Quos lihēt ēxtīnctos înjūriā sūscitāt īgnēs. Ovid.

Injūriŭs, ă, ūm. Ingiurioso, outoso. SYN. Īnjūriosus, iniquis, injūstus. ¶ Id tū tibi laūdī dūcis: āst iniūrium ēst (iamb.). Ter.

dūcis: āst injūrium ēst (jamb.). Ter. Injūssūs, ă, ūm. Non comandato. ¶ Ūt nūnquam Indūcānt ānimūm cāntārē rŏgāti: Injūssī nūnquām dēsīstānt. Hor. Per naturale. Ātque īnjūssā virēscūnt grāmiuā. Virg.

Injūstītiā, æ. f. Ingiustizia, torto. SYN. Inīquitās,

injūria.

Injūstris, a, ūm. Ingiusto. SYN. Iniquus.

Innabitis, is, m. f., e, n. Che non si può navigare. SYN. Innavigabilis. Sie erat instabilis tellus, innabilis anda. Ovid.

Innāto, ās, āvī, ātūm, ārč. Nuotare. galleggiare. Neut. ¶ Pōtōrēm cŏchlěā; nām lāctūca īnnātāt

ācrī. Hor.

Innātŭs, ă, ūm. Innato, naturale. SYN. Ingenerātŭs, îngenttūs, însitŭs. ¶ Geeropiās înnātŭs ăpēs ămor ūrgēt hăbēndī. Virg.

Innītör, črīs, nīsňs, vel nīxňs, et nīsūm, vel nīxūm, nītī. Appoggiarsi. Depon. SYN. Nītör, ānnītör, īnclīnör, fūlciör, īnsīsto. ¶ Īllë vidēs pūrā jňvenīs qui īnnītitur hāstā. Virg. Innocens, tis, adject. Innocente. SYN. Insons, înnocuus, înnoxius, înteger, purus. PER. Nullius noxă reus. Criminis, noxă, fraudis expers. PHR. Immunes cadis hăbere mănus. Damque tenor vita sit sine labe mea. I Hie înnocentis poculă Lesbii (alcaic.). Hor.

Innocentia. æ, f. Innocenza, integrità. SYN. Integritās. PER. Innocuī mores, Vīta înculpāta, Innocentiam pēctus. J Frontis puddērēm cērdis innocentiam (jamb.). Prud. Innocentiam (jamb.). Prud. J Fālli-

mur, an nostris innotuit illa libellis? Ovid.

Inunba, a, f. Che non è maritata. SYN, Innupta, vīrgo, cælēbs. Jīnnuba pērmaneo, sēd jām

felicior atas. Ovid.

Innūbitus, a, nm, Chiaro, puro, sereno. SYN. Innūbits, pūrus, serenus. Innūbitus ather Întegit, et large diffuso lumine ridet. Lucr.

Innumerabile. SYN. Innumerabile. SYN. Innumerābilis, infinītus. PER. Numero mājor. Numero. cărens. J Innumeri montes înter me teque, viaque. Ovid. Vide Infinitus.

Innuo, is, ŭi, ūtūm, ere. Accennave, far cenno. Neut. SYN. Annuo, assentior, consentio. Innuet illa, feret, scribet, nec tange tabellas. Ovid.

Innuptă, &, f. Figlia, che non è ancor maritata. SYN. Innuba, cælebs, virgo. J Pars stupet innuptæ dönum exitiale Minervæ. Virg.

Ino, ūs, f. Ino. SYN. Leūcothea, Leūcothoe, Cadmeis, EP. Cadmeta, Cadmea. PER. Conjux Athamantiă, Nûtrîx materteră Bacchi, Dea Thebană, Pēr cognātă sňīs exempla sororibus Ino. Ovid. Fab. Figlia di Cadmo, re di Tebe, sorella di Semele, moglie d'Atamante.

Inadorus, a, um. Senza odore. SYN. Non odorus, non ölens. Ossa inodora dabīt, seu spīrent

einnämä sürdüm. Pers.

Inoffensus, a, um. Non offeso, senza colpa, senza taccia. SYN. Non öffensus. Detur inoffensæ

spätium decurrere vitæ. Ovid.

Inolesco, is, evi, vel ni, itum, ere. Crescere, aggrandirsi. Neut. SYN. Glisco, cresco, aŭgesco, încresco. ¶Înclüdunt, adoque docent înolescere lībrō. Virg.

Inopia, \$\vec{x}\$, f. Mancamento, penuria. SYN. Paupertas, ěgēstās, paūpěries, pēnūriă. EP. Aspěră, tūrpis, īmmūndā, dūrā, pānnēsā, jējūnā, īncūltā,

sördidă.

Inopinus, ă, am. Inopinato, non pensato. SYN. Inspērātus, inexpēctātus, improvisus, subitus,

repentinus, novus.

Inops, opis, adject. Povero, bisognoso. SYN. Pauper, čgenus, indigus. Aut doluit miserans inopem, aut invidit habenti. Virg. Vide Panper

Inquies, ctis, adject. Chi non ha riposo. SYN. Inquietus, irrequietus, turbidus, turbitus, concitus, deturbatus, insomnis. PHR. Mens inquieta detegit stimulos graves. Ab inquieto sæpe simulatur quies (jamb., Sen.

Inquitinus, i, m., et Inquilina, a, f. Fittajuolo, che abita in casa altrui. J Vicinus Novio vel

inquilinus phal.). Mart.

Inquino, ās, āvī, ātūm, ārē. Macchiare, imbrattare.
Act. acc. SYN. Fūdo, polluo, māculo, dēformo,
coinquino, contāmino, inficio. § Ut inquinavit ære tempus aureum (jamb.). Hor.

Inquiro, is, sivi, situm, ere. Cercare, ricercare,

investigare. Act. SYN. Investigo, scrutor, perscrütör, indago, interrogo, quæro, përquiro. ¶ At si förtë vidës in nës inquirërë. Ovid.

Insanabitis, is. m. f., e, n. Insanabile, incurabile. SYN, Immědicábilis, PER, Artě mědicá májor. Nüllä sănâbilis arte. PHR. Înterdûm docta plus vălet arte mălum. Si tribus Anticyris căput

însânâbîlê nûnquâm. Hor.

Insania, a, f. Pazzia. SYN. Stültitia, amentia, dementia, furor. EP. Scelerata, præceps, furibūndā, fervens, rabidā. PER. Insanā, vēsīnā mēns. Vēsānum pēctus. Insānus furor. PHR. Mentem füribündå insaniä læsit. Rähidæ præeeps însaniă mentis Perfurit. Duri violenta însāniā bellī Corripuit, Rapit fervens însania mentem. Fertur et încerto titubans însauiă gressu Quid loquor? aut ubi sum? qua mentem īnsānia mūtat? Virg.

Insanio, is, ivi, itum, ire, n. Folleggiare, vaneggiare. SYN. Dēsipio, sāvio, furo. ¶ Insanīre libēt, quoniām tibi pēcula ponām. Virg.

Insanus, a, um. Folleggiatore, che folleggia, insano. SYN. Malesanus, vesanus, stuftus, amens, demēns, rabidus, furiosus, lymphatus, furiatus, furens. J Insanam vallem aspicies, que rupe sub imā. Virg.

Insătiābilis, is, m. f., e, n. Insaziabile. SYN. Ínexsätűrábilis, insätűátűs, insätűrábilis, inexplēbīlīs, īnexplētus. 9 Mox acquirendi docet

însătiabile votum. Juv.

Inscitiă, .ā., f. Ignoranza. SYN. Īgnorātio, īgno-rāntiā. EP. Mālā, crāssā, stölidā, tūrpis. ¶ in-cutiāt tibi, quid sānctārum īnscitiā lēgūm. Hor.

Inscitus, a, um. Ignorante, di poco spirito. SYN. Ĭnūrbānus, illepidus. J Aūxiliūm tē nēmpē vocas

înseîtê măgîstêr, Aus.

Inscius, a, um. Ignorante, che non sa. SYN. Ignārus, nēscius, indoctus. PHR. Stupčt inseja turba Prodigium mirata novum. Hand inscia rerum, Cünctă notăt.

Inscribo, is, psi, ptum, čič. Soprascrivere. Act. acc. SYN. Imprimo, exaro, scribo. PHR. Grandibus inscribunt numerosa volumina verbis. Vērsā pūlvīs īnscrībītūr hāstā. • Aūgūstā grāvitate sedent, sna quemque Debrum Inscribit făcies. Ovid.

Insepultus, a, um. Insepolto, non seppellito. SYN. Inhumātus, intumulātus. J Post insepulta mem-

bră dîssecent lupi (jamb.). Hor.

Insequor, eris, secutus, sequi. Segustare, tener dietro. Depon. SYN. Insector, consector, sector, sequor, persequor, pergo. I Nunc eadem fortuna viros tot casibus actum Insequitur. Virg.

Insero, is, evi, itum, ere. Seminare. Act. ! Concule, num quă tibi vitiorum inseverit olim. Hoc.

Insero, is, iii, ertüm, ere. Innestare, inserire. Act. SYN. Immitto, insinuo, induco, intersero, immīsečo. J Āt tumulum jubet īpse dolor, juvat īgnībūs ātrīs Insertisse mantis. Lucr.

Insibito, as, avi, atum, are. Fischiare. Att. acc. SYN. Sībilo, inspiro, spiro. 9 Nulla mali requies, densīsque insībilat āer. Stat.

Insideo, es, edi, sessûm, ere. Cavaleare, sedere supra qualche cosa. SYN. Insido, sedeo, sido, incumbo. I Insidčat quantus misera Deus, at měmor illě. Virg.

Insidia arum, f. plur. Insidie, agguat. SYN. Doli. fürtă EP. Fallaces, tecto, occulto, nocturno, höstīlēs, dölösē. sūbdölē, ĭnīquē, īmprövīsē, ĭnēxpēctātē, dŭbĭē, tūrpēs, vānē, ĭnānēs, nēfāndē, clāndēstīnē. PHR. Insīdīs quīd nūne fāllācībūs āmbǐt? Mānĭfēstā fīdēs, vānēquē pātēscūnt Īnsĭdīše. Fūndīmūs īnsīdīs höstēs, nēn Mārtē sēcūndē. ¶ Nēn ēgŏ tē vīdī Dāmōnīs pēssīmē cāprūm Ēxcīpēre insīdĭīs? Virg.

Insidior, āris, ātūs, ārī. Appostare, insidiare. Depon. PER. Īnsidīs cīrcūmdo, cīrcūmvēnio, īnvādo. Īnsidīs pono, colloco, tendo, īntendo, strūo, īnstrňo, pāro, meditor, molior. PHR. Cūm lupus insidiāns explorāt oriliā cīrcūm. ¶Āc vēlūtī plēno lupus īnsidiātur ovīlī. Virg.

Insiguë, ĭs, n. Insegna. SYN. Signum, indĭcĭum, nŏtă. Ornamento. Örnāmēntum, dĕcŭs. Bandiera. Vexillum. EP. Clārum, illustrē, dĕcörum, supērhum, gĕnĕrōsum, pūlehrum, ävītum, nōbĭlĕ. ¶ Strāvĕrāt, ātque humĕrīs inimīcum insignĕ gĕrēbāt. Virg.

Insīgnio. īs, īvī, ītūm, īrē. Ornare. SYN. Īllūstro, hönēsto, dēcöro, ădōrno, ōrno. ¶ Aūro īnsīgnībāt j m sētīs ōbsita, iāmbōs. Virg.

Ins guis, is, m. f., e, n. Nobile, illustre, chiaro, insigne. SYN. Illūstris, generošinsi, nobilis, egregius, inclitus, elārus. PHR. Přetāte insignis, et armīs. Insīgnīs fāma, et felīcībūs ārmīs. Ostroque insīgnīs, et auro.

Insilio, îs, ii, et îvî, vel ŭi, ültüm, îrë. Saltar su. Neut. SYN. Însülto, āssilio, îrrŭo, îrrûmpo. PHR. Însilitere vädîs. ¶ Însilit töto nociturus pondere puppî. Luc.

Insinuo, ās, āvī, ātūm, ārē. Mettere, gittar dentro, insinuare. Act. SYN. Indūco, îmmītto, îmmīsceo.
 Quā pötes, ēt miseros pērge însinuāre părentes. Stat.

Insīsto, is, stitī, stātūm, vel stitūm, ere. Seguire, seguitare, insistere. Neut. SYN. Sequor. Fermarsi. Consisto, sto. ¶ Ŭt insitīvā decerpens pirā. Hor. ¶ Ūtque pedūm primīs înfāns vēstīgiā plāntis Institerāt. Virg.

Insitor, ōris, m. Innestatore. Insitor hie solvit pomosa vota corona. Prop.

insitius, et însitîvus, ă, um. Innestato. J Vērtere in alterius, mutatamque însită mală. Virg.

Insolābitis, is, m. f., č., n. Che non si può consolare, inconsolabile. ¶ Illīs īntērnūs stūpor, īnsolābite pēctūs. Paul.

Insolens, tis, adject. Insolito. SYN. Insuetis, inaūditis, inexpertus, insolitos, inconsuetus. Insolente, superbo, prosuntuoso. Superbus, arrogans, impudens, petulans. ¶ Lūdum insolentem lūdere pertinax (alcaic.). Hor.

Iusonniis, is, m. f., e, n. Seuza sonno, vigilante, sollecito. SYN. Vigil, pērvigil. J Vēstibulum insomnis sērvāt noctēsque diesque. Virg.

Insommiūm, ii, n. Sogno, visione. SYN. Somniūm, visūm. EP. Fālsūm, vānūm, fāllāx, molēstūm, grāvē, mostūm, trīstē, ināne, noctūrnūm, mendāx. J. Sēd fālsa ād colūm mittūnt insomniă mānēs. Virg.

mānēš. Virg. Insono, ās, ŭī, štūm, ārč. Risuonare. Neut. SYN. Sono, pērsono, pērstrēpo. ¶ Insonūērē cāvē, gemštūmque dedēre cāvērnæ. Virg.

Insons, tis, adject. Innocente, puro. Vide Inno-

Insopītus, ă, ûm. l'igilante, sollecito. SYN Insopītu muič draconēm. Ovid. Inspērātňs, ă, ūm. Non isperato. SYN. Inexpēctātňs. Inspērātă từā plūmă sŭpērbīā (asclep.).

Inspiero, is, ēxī, ēctūm, črč. Guardare, vedere. Act. acc. SYN. Āspiero, înspēcto, întučor. § Înspierunt, nē sī factēs (ūt sopē) decorā. Ilor.

Inspīro, ās, āvī, ātūm, ārē. Inspīrare, soffiare. Act. ace. SYN. Īnsīnuo, ālllo, īmmītto, īndo, doceo. PHR. Māgnām cuī mēntēm, ănimumque Dēlius inspīrāt vātēs. J Dēlius înspīrāt vātēs, aperītque futurā. Virg.

Instābītīs, īs, m. f., ĕ, n. Instabile, leggero. SYN. Īnconstāns, vārīŭs, levīs, mobilīs, mūtābīlīs. ¶ Īnstābīlēs anīmos lūdo prohibēbīs īnānī. Virg.

Instăr, adverb. A guisa, siccome. ¶ Quīs strepītūs cīreā comitūm! quāntum instăr in ipso est? Virg.

Virg.

Instaûro, ās, āvī, ātūm, ārč. Restaurare, rinnovare. Act. acc. SYN. Integro, reparo, restituo, înnovo, reficio, restauro, novo. ¶ Ergo înstauramus Polydoro funus, et îngens. Virg.

Instīgo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Incitare, stimolare, istigare. Act. acc. SYN. Ēxcǐto, hörtör, ăcňo, īnstimůlo, īncēndo, īncito, īmpēllo, söllĭcito, cōncĭto, īnvīto, stimŭlo, mŏvĕo, cōmmŏvĕo.
¶ Instīgānt stŭdĭī, rĕsŏnāt clāmōrĭbŭs æthēr.
Virg.

Instită, &, f. Fascia larga, che si usava anticamente a pie delle vesti delle oneste matrone. SYN. Fimbriă. EP. Serică, longă, āptă, mātronālis. J. Quāque tegit medios înstită longă pedes (pent.). Ovid.

Înstităo, is, ŭi, ūtūm, ĕrĕ. Ordinare. Act. acc. SYN. Cönstităo, stătăo, dēcērno, îndico, ēdīco, prēcipio, prescribo. Instruire. Instruo, döcĕo. ¶Instităit sācrōs cĕlĕbrī cērtāminĕ lūdōs. Ovid.

Insto, ās, stītī, stītūm, ārē. Instare, incalzare. SYN. Ūrgėo, prēmo, īnsīsto, īmminėo. PIR. Ilinc Pāllāns īnstāt ēt ūrgēt. Dūm nītītūr ācēr ēt īnstāt. ¶ Īnstāt čquīs aūrīgā suos vīncēntībus īllūm. Ilor.

Instrātūs, ă, ūm, Sellato. SYN. Strātūs, tēctūs, ōpērtūs. ¶ Instrātōs ostro ālīpēdēs, pīctīsque tāpētīs. Virg.

Instrepo, is, ŭi, itūm, čre, n. Fare strepito. SYN. Strepo, însöno, însîbilo, îmmūrmŭro, perstrepo.

Post vălido nîtens sūb pondere faginus axis Instreptt. Virg.

Instrumentum, i, n. Strumento. EP. Appositum, aptum, commodum, idoneum, facile, leve, tractabile. ¶ Instrumenta necis ferrumque ignesque părantur. Ovid.

Instruo, ĭs, xī, ctūm, ĕrĕ. Instruire, ammaestrare. Act. ace. SYN. Döcĕo, īnstĭtuo, īnformo. Preparare. ornare. Ōrno, păro, compono. ¶ Instruĭt exemplis. ĭnŏpem solatur ĕt ægrūm. Hor.

Insūdo, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Sudare. SYN. Sūdo, dēsūdo. īnrālēsco. ¶ Hīc pātēr īpsē lŏcī pŏsĭtīs Tīrynthĭŭs ārmīs Insŭdāt. Stat.

Insnēsco, is, ēvī, ētūm, črē, n. Assuefarsi, avvezzarzi. SYN. Suēsco, consuēsco. J Cum ventā dăhis, însnēvīt păter optimus hoc mē. Hor.

Insuētus, ă, ûm. Disusato, inusitato. SYN. Incônsuētus, însolitus. ¶ Ārcadēs însuētās acies înfērre pedēstres. Virg.

Insŭia, æ, f. Isola. EP. Æiquörëa, fluviālis, mādēns, mādidā, cīrcūmfluā, riguā, īrrīguā, sīnuōsa, spātiosā, ūbērrimā, dīvēs, öpulēntā, fērāx, fērtĭlis, ŏpīmā, sāxōsā. PER. Gīnetā mārī tēllūs. Tēllūs claūsă mārī. Cīnctňs ăquis trāctňs. Flūminč, vel ponto circumdătă tellus. Amni cirenmfluă téllus. Terră fluctibus, vel sequore cīreumvāllātā, ambītā, PHR. Discretas insulā rūmpit aquas. Vaga dividuis insula sūrgit aquis, Quam vāsto amplexu circumhuit aquor. ! Est în conspectă Tenedos notissimă fama, Însătă dīvēs ŏpām. Virg.

Institto, as, avī altim, are. Insultare, far insulto. Neut. SYN. Insilio, irrno, vel insector, vexo, illudo. § Fluctibus ignotis insultavere carinæ,

Insumo, is, sumpsi, sumptum, ere. Spendere, consumare. Act. acc. SYN. Impendo, adhibeo, colloco, confero. I Flaminibusque iter est medium, căvă nübilă montis Însumpsere lătus. Stat.

Insño, is, ŭi, ūtūm, črč. Cucire in qualche cosa. Act. acc. Insmitur femori, maternaque vul-

něră cômplět. Ovid.

Insuper, adverb. Oltre a ciò, di più. SYA. Pratěrčā, ūlterřůs, čtřám, quoque, adhūc. ¶Însúpěr aŭrātō cīrcūmvēlātŭr ămīctū. Ovid.

Insuperabitis, is, m. L., e, n. Insuperabile, invincibile. SYN. Inexpugnabilis, incluctabilis, invietus, indomitus, infractus. Scosceso. Inaccessus, præceps, abrūptus.

Intabēsco, is, ŭi, črč. Infracidire. Neut. SYN. Tābēsco, contabēsco. Missa solet medio glans

întābēscērē cœlō. Ovid.

Intactūs, ă, ūm. Non tocco, intatto. SYN. Illībātŭs, īllæsŭs, pūrūs, cāstŭs, īmpôllūtŭs, īnviŏlātŭs, incorruptus.

Intaminatns, a, um. Incorrotto, non contaminato. SYN. Intactns, integer. Intaminatus fülget honoribus (alcaic.). Hor.

Integer, ă, ûm. Intero, netto, polito, sano. SYN. Întactăs, pūrăs, încolumis. J Integer ambigua

sī quāndo citābere testis. Juv.

Intego, is, xī, etum, ere. Invituppare, rinchindere. Act. acc. SYN. Contego, tego, addo. Hie arcus, hīc tēlă, sňdēs, hīc casside crīnes Integit. Stat.

Integriiās, ātis, f. Integrita, illibatezza, SYN. Cāstřtás, virginřtás, přidor, přidicřtřá. § Sůmma elárěbánt intěgrřtátě vřri (pent.). Pass. Integro, ás, ávî, átům, árě. Reintegrare. Act. acc. SYN. Rěnovo, rěpáro. justanro. § Flět noctém,

rāmoque sedens miserābile cārmen Integrat. Virg.

întellectus, as. m. Intelletto, SYN, Îngenium, mens, ănimus, rătio. EP. Sölers, săgâx, âcer.

Intelligo, is, xi, ctûm, ere. Intendere, apprendere coll'intelletto. Act. acc. SYN. Concipio cognosco, căpio, percipio, comprehendo, PHR. Accipite hac animis. Hac animo hansi. ! Ut tamen ēxēmplīs īntēllīgāt æmūtā laūdīs. Ovid,

Intemeratus, a, üm. Ill.bato, inviolato, incorrotto. SYN. Intactus, pūrus. Salve virginei flos in-

temerate pudoris. Ovid.

Intemperans, antis, adject. Immoderato, smoderato. SYN. Immodératňs, immodicus, intempératús, lībīdīnosns. J Quisquām tācendi intemperans (jamh.). Prud.

Intemperantia, & f. Intemperanza, incontinenza.

SYN. Immoderatio.

Intempéries ei, f. Intemperie, sconcerto di tempo. PER. Cælt, aeris gravilas, înclementer îngăriă. Intendo, dis, di, sam, et lüm, ere. Distendere. Act. 1

acc. SYN. Tendo, extendo, porrigo, exporrigo expando. Pensare. Cogito, attendo. Applicare. Applico admoveo. Intendant sine pace manas. Stat.

Intento, as, avi, atom, are. Minacciure. Act. SYN. Minor, minitor. 🖣 Præsentemque viris intentant ömniä mörtem. Virg.

Intepea, es, uī, ere, vel intepesco, is, nī, escere. Intiopidirsi. Neut. J. Dt semel intephit mücro, quin euse Nyphei. Virg.

Inter, prap lufra, tra, fra. Inter utrumque fremunt immani murmure venti. Ovid.

Intercedo, is, ssi, ssum, ere. Sopraccemre. Neut. SYN. Intervento, Intersum. Intercedere. Precor, öro. Opporsi. Öbsto, rěsisto. 5 Něc quæ pro tř midis intercessere těnebræ. Stat.

Intéreido, is, cidi, cisum, ere. Tagliare per mezzo. Act. acc. SYN. Disseco, discindo, seco, divido. 9 Non tăgăret diras lūx întercisă Mycenas, Stat.

Intercipio, is, cepi, ceptum, ere. Tor di mezzo, sorprendere. Act. acc. SYN. Occupo, prævenio, prægrediör, præverto. § Atque ňbi jam Venerem grāvis intercepērit ātās. Prop.

Interetudo, is, si, sum, ere. Serrar il passo. Act. acc. SYN. Occludo, claudo, obstruo. J Interclūsit hyčms, čt terruit Auster čūntes. Virg.

Interdico. cis, xī, ctūm, èré. Interdire, proibire, victare. Act. SYN. Inhibčo, pröhibčo, věto, ārcčo. Interdico tibi sacris, die, vel tibi sacra. Anon. Interdum, adverb. Qualche volta, talora, SYN. Aliquando, quandoque. I Sternitur interdum, spumīsque tonāntībus ālbet. Ovid.

Interea, adverb. Tra questo tempo, frattanto. SYN.

Interim, saper his, hæc inter, tum vero. \$ Panditurinterea domns omnipotentis Olympi. Virg. intereo, is, ivi, vel ii, itum, ire. Finire, morire

affatto. Neut. SYN. Occido, occumbo, pereo. ¶ınterit, et curvis früstra defensă lătebris. Yirg. Interficio, is, feci, fectum, cre. l ccidere, ammazzare,

mandar a male. Act. acc. SYN. Occido, sterno, nčeo, čněco, pěrímo, intěrímo, cárdo, mácto, jňgŭlo, trŭcīdo, öbtrūnco, ëxtingŭo. ¶ Fër stăbůlīs inimicūm īgnēm, ātque interfice messes. Virg.

Întêriăceo, es, cui, ere. Essere steso tra due. Nent. Quidquid et Alopon veteresque interjacet Argos. Stat.

Interficio, is, cei, cetum, ere. Tramezzare. Act. SYN. Īntērpāno, intērsēro. PHR. Tēmpēstās, ēt nāx înterjecere tenelmas.

Interimo, is, emi, emptum, eve. Immazzare, ucvidere. Act. acc. SYN. Occido, učco, čněco, trůcido, interficio, perimo.
Cum liqueo uxorem înterimis, matremque veneuo. Hor.

Interior, oris, m. f., iŭs, n. Più a dentro. 🖢 At dőműs intériőr régáli spléndidá lűxű. Vírg.

Intéritus, üs, m. Morte. SYN. Môrs, excidiûm, fātūm, fūnūs, lēthūm. EP. Grāvīs, acērbūs, īmmātūrns, molestus, amarns. Interitum montesque feri, sylvæque loquentur. Virg.

Intertino, is, înî, et îvî, vel evî, îtûm înerê. Can cellare, ungere, tramezzare. Act. f Ingens chrysolitus natīvo interlitus auro. Prud.

Intertúceo, es, xî, ete. Tralucere, tramandar luce Neut. SYN. Internitéo, intérmico. ¶ Qua raid ēst acies, interlūcētque corona. Virg.

Intérmico, is, chi, are, Resplendere in mezzo Neut. Lampus, et e speculis moriens intermicet ignis. Stat.

Internecio, onis, f. Uccisione, strage. SYN. Cades, înteritus, strages. Illud ad încîtas redit atque

înternecionem. Lucil.

Interpono, is, sui, situm, ere. Intraporre, intrapporre, tramezzare. Act. acc. SYN. Intermisceo, întersero, înterjicio. ¶ Înterpone tuis înterdum gaūdĭă cūrīs. Cat.

Interpres, etis, adject. Interprete. EP. Fidus, prudēns, consáltás, fidelis, dúbiús, ambígáús. ¶ Tertiús ille hominam Divamque interpres

Asīlās, Virg.

Interpretor, aris, atus, avi. Interpreture, spiegare. Depon, SYN, Explano, expono, explico. Cur pěnitůs magnoque interpretor omine quercum.

Stat.

Interritus, a, um. Chi non ha paura. SYN. Impērtērrītus, īmpāvidus, īntrepidus, audax, secūrus. PER. Terrore carens. Terroris expers. Mětůs expers. Timere nescius. PHR. Abest păvoris erimen ac probrum procul, virtusque nostră nescit îgnavos metus. Pectoră languentem non didicere metum. Martia nullus Turbat corda tĭmŏr. ¶ Prōmīssīquĕ pătrīs Nēptūni întērrĭtă fērtŭr. Virg.

Interrogo, as, avī, atūm, are. Domandare, interrogare. Act. acc. SYN. Sciscitor, rogo, quæro, peto, posco, inquiro, percontor. I Nune armentă movet văcuosque înterrogăt agros. Stat.

Interseco, as, ecui, ectum, are. Tagliare per mezzo. Act. Intersecantur hie sat angusti lares (jamb.).

Avien.

Intersero, is, ii, ertum, ere. Frammettere. Act. acc. SYN. Insero, intermisceo, interjungo. Sie ăil, et mediis înterserit osculă verbis. Ovid.

Interstrepo, is, epui, itum, ere. Fare strepito tramezzo, Neut. ¶ Dīgnā sēd ārgūtōs īntērstrēpēre ānsēr ŏlōrēs. Virg.

Intersum, es, fui, esse, n. Esser presente. SYN.

Adsūm, sūm præsēns, intercedo.

Intervatium, i, n. Intervallo, spazio di mezzo. SYN. Spătřům. ¶ Intervallă, vřás, connexus, ponděră,

plāgās, Lucr.

Intervenio, îs, venî, ventûm, îre. Intervenire, av-venire. Neut. SYN. Săpērvenio, accēdo, saccēdo. Plūră dölēr prohibēt, vērbēque intervenit ōmnī. Ovid.

Intestântits, is, m. f., e. n. Che non può far te-stimonio, esecrabile. Semper carato ne sis în-

tēstābīlīs (jamb.). Plaut.

Intestinus, ă, um. Interiore, cosa di dentro. PHR. Bēllă întestină (idest civilia). ¶ Siccine subrepsti mi, ātque întēstīnă pērūrēns. Catul.

Intimus, ă, um. Intimo. SYN. Imus, înterior. Întimă môre suo sese încunabulă condent.

Intolerabitis, is, m. f., e, n. Intolkrabile, incompatibile. SYN. Intolerandus, gravis. J Intolerabilibūsque mālis erāt ānxiŭs āngor. Lucr.

luiono, as, mi, itum, vel atum, are. Tonare, intonare, far rumore. Neut. SYN. Tono, insono, pērsono. J Intonuēre poli et crebris micat ignihús æther. Virg.

Intorqueo, es, sī, tūm, ere. Tirare con impeto. Act. acc. SYN. Torqueo, contorqueo, immitto, jăcălor. J Laserit, et tergo sceleratam întorserit hāstām, Virg.

Intră, prap. Per entro, dentro, entro. Intră căströrum timuit tentoria ductor. Lucr.

Intractabilis, is, m. f., e, n. Intrattabile, impraticabile, SYN, Ferox, ferus, îndomitus. J Usque sub extremum brumæ intractabilis imbrem. Virg.

Intremo, is, ŭi, črč. Tremare, empirsi di tremore. Neut. SYN. Tremo, trepido. J Et fessim quo-

třes mūtāt lätňs, întremere omnem. Virg. Intrepidus, a, ūm. Intrepido, animoso. forte. SYN. Īnpāvidus, aūdāx, intērritūs, impērtērritūs, fortis, generosus. PER. Timore carens. Timore nescius. Terroris expers. J Pertulit intrepidos ād fātā novīssīmā vūltūs, Ovid, Vide Interritus.

Intrīco, ās, āvī, ātūm, ārč. Intrigare, aveiluppare insieme. Act. acc. SYN. Impědio, îrrētio, împlico, illăqueo. Ita întricavit hūjus hanc rem

těměritás (jamb.). Alran.

Intrinsecus, adverb. Intrinsecumente. SYN. Intro, īntus, īnterius, īntrā. Sūdābānt etrām faūces

întrînsĕcus atra. Lucr.

Intro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Entrare, penetrar dentro. Act. acc. SYN. Introco, îngredior, inco, pěnetro, sňběo, adčo. PER. In limina gressūs înféro. Sūccēdo tēctīs, PHR, Ădītūmquē pēr āviā qūārīt. Interiorā domūs pērrūmpīt līminā. Antro sē immīttit apērto. ¶ Hūc nbī dēlātī pōrtūs īntrāvīmūs, ēcee. Virg. Intrēdūco, ĭs, xī, ctūm, ere. Metter dentro, vin-

chiudere, introdurre, Act. ace. SYN, Intromitto, înduco. Sie ănimăs întroduxerunt sensibus

aŭetās. Lucr.

Introitus, us, m. Ingresso, entrata. SYN. Ingressus, līmen, adītus, via, iter. EP. Facilis, difficilis, clausus, patens, arduus. 9 Sensibus, introitu-

que suo perrumpere pectus. Lucr.

Intrudo, is, usi, usum, ere. Metter dentro. Act. ace. SYN. Includo, impello, impingo, immitto. PHR. Vīdī erūentēs in domūm intrūdī dūces. ¶ Insontesque nocens în tetrum întruserăt anlrūm. Ser.

Inthbus, i, m. Indivia (erla). SYN. Intybus, intўbūm. EP. Sýlvēstris, agrēstis, cūltūs, hōrtēnsīs, ămāruš. ¶ Quōquē mŏdō pōtīs gaūdē-rēnt întūbă rīvīs. Virg.

Intuegr, eris, intuitus, eri. Guardare, riguardare. Depon. SYN. Cerno, video, înspicio, specto contemplor. 9 Quid at noverea me întueris aut uti (jamb.). Hor.

Intumeo, es, ŭi, ere, n. Enfiarsi, gonfiarsi. SYN. Timeo, intimesco, timesco, turgeo, inflor. Sie quibus intămăit suffusă venter ab undă.

Ovid.

Intumulātus, a, um. Insepolto. SYN. Non tumulātūs, īnsēpūltūs, inhūmātūs, inconditūs. ¶ Occūrrāmque ŏcūlīs īntūmūlātā tūis (pent.). Ovid.

Intŭs, adverb. Dentro, addentro. 🕽 Paŭper Öpimiŭs ārgēntī positi intus, et aŭri. Hor.

Invado, dis, si, sum, čre. Affrontare, assaltare. Act. SYN. Irrůmpo, adotřor, lacesso, oppugno, äggrědřěr, Trrůo, Insilio, Invělo, růo, férěr. PER. Cástrá, ürbém, děmům Inväděrě. In ädvērsos rūčrē. PHR. Dēnsos fērtūr moritūrūs in höstes. Signă cănûnt, primûs tûrbaş învasit ăgrestes. Mediis se immiscuit armis. Invadunt ürbem somno, vinoque sepultam. Virg.

Invăleo, es, ni, ere, vel învălesco, is, ere, n. Acquistar forze, corroborarsi. SYN. Incresco, aŭgesco, crūdesco, ægresco (de morbo). ¶ Cūm mala per

longās invaluere moras (pent.). Ovid.

Invatidus, a, om. Invalido. debole. SYN. Infirmus, îmbecîllus, debilis, æger. ¶ Învălidæ vîres, îngěnůæquě mihī (pent.). Övid. Invěho, is, xī, ctům, črč. Menar dentro. Act. acc.

SYN. Defero, infero, veho. Persültabat equo,

mědřísque invēctůs in höstěs. Sil.

Invenio, îs, veni, ventum, îre. Ritrovare, rinvenire. Act. SYN. Reperio, Inventare. Adinvenio, excogito, meditor, ell'ingo, comminiscor. Invidia Siculi non invenere Tyranni, Hor.

Invenustus, a, um. Sgarbato, brutto. SYN. Illepidus. 9 Quāmvis sordida rēs, et invenūsta est (phal.). Cat.

Inverecundus, ă, um. Sfacciato, senza vergogna. SYN. Impudēns, procāx, audāx, protervus. PER. Exutus pudore, Homo perfricte frontis, Cui nüllüs in öre püdör. Qui mente püdörem expălit. Půdôris expers, Fronte cărens, 9 Simul că-lêntis înverecundus Děŭs (jamb.), Hor.

Inverto, is, ti, sum, ere. Sconvolgere, travolgere. Act. ace. SYN. Verto, converto, verso, îmmuto. ¶ Invērtērē sătīs īmmānīs dēntībūs hydrī. Virg.

Invēstīgo, ās. āvī, ātūm. ārē. Investigare, spiare. Act. acc. SYN. Vēstīgo, scrūtor, pērscrūtor, exploro, indago, inquiro, perquiro, quæro, insequor. § Investigare in qua sit regione locatum. Lucr.

Inveteratus, a, um. Invecchiato, antico. SYN. Ve-

tús, větūstús, antiquús,

Invicem. Scambievolmente, vicendevolmente. SYN. Mūtňo, vicīssim, āltērnīs. J Invicēm mēchēs

önus arrögantes (saph.). Hor.

Invictos, a , am. Invitto, invincibile. SYN. Insuperabilis, inexsuperabilis, indomitus, infractus, inexpūgnābilis. PER. Vincī nēscius, Bēllō insuperabilis. Armis, bello, Marte, vel viribus învictăs. Eripe me his învicte mălis, aut tu mihi terrâm. Virg.

Invideo, es, vidi, visum, ere, n. Invidiare, aver invidia, SYN, Æmůlor, PER, Bonîs alienis îndŏlĕo, m@rĕo, līvēsco, līvĕo. Ĭnīquīs, ægrīs, torvis, vel obliquis oculis aspicio. PHR. Hunc glöria Türni Öbliqua invidia, stimülisque agitābāt amaris. Virtūtem incolumem odimus, sūblātām ex ŏeŭlīs quærīmus īnvidī. ! Nončquidem invidčo, miror magis, undique totis. Virg.

Invidia, &, f. Invidia, SYN, Livor, EP, Infelix, torvă, îniquă, āgră, molestă, ăcerbă, odfosă, öblīquā, fūrēns, lymphātă, līvēseēus, languidă, pāllīdā, canīnā, īgnāva, dēsēs, tētra, tābifīca, PER. Invidiā līvor, tābām, tābēs, pēstis, vīrūs, věněnům, împětůs, vis. rábřes, fůror. Învidiástimŭlī, tēlūm, dēns, mōrsūs. Prētinūs invidije nīgrē squālēntiš tābē. Ovid.

Invidiosus, ă, ūm. Invidioso, a eni si ha invidia. SYN. Învidus, vel ödiosus. § Tempore nec caris

črát invidiosus árenis. Ovid.

Invidús, ă, um. Invido, invidioso. SYN. Æmulus, līvidus, PER. Invidiā flagrans, ager. Obliquo livore mäeer. Invidia stimulis agilatus. Livore măligno înfectus, confectus. Învidia veneno āllātus. PIIR. Alterius quem lædit honos, kisus abest nisi quem visi fecere dolores. Lentāquē misērrimā tābē Līquitur, ūt glācies incertő saûciă söle. Invidus alterius marcescit rehus opimis. Hor.

Invigito, as, avi, atum, are, u. L'egyloare incigi-

lare, SYN, Vigilo, vel încûmbo. Nămque ăliæ victu invigilant, et fædere pacto. Virg

luviotatus, a, um. Inviolato, incorrotto. SYN. Inviöläbilis, illassus, intactus, intemeratus, integer, incorruptus. J Eminet in terga pelägi procul omnibus auris, Inviolatus aqua. Luc.

Inviso, is, visi, visum, črč, n. Andar a rederc. SYN. Vîso, adeo, convenio. Desilit ac Delon

māternam īnvīsit Apollo. Virg.

Invisus, a, am. Odioso, SYN, Invidiosus, odiosus, Non visto. Inaspectus. Non tibi Tindaridis făcies învîsă Lăcenæ. Virg.

Invito . as, avi, atom, are. Invitare. Act. SYN. Hörtör, võco, allicio, excito, împello. Invitat prētiīs ānimās, ēt prāmiā pānit. Virg.

Invitus, a. um. Suo malgrado, contro sua volontà. SYN. Cöactus, repugnans, nolens. ! Jussit, et învîtê prêcessît vesper Ölympê, Virg.

Invins. 3, um. Senza via, ove non si pno andare. SYN. Impērviŭs, inācēssūs, dēviŭs. PER. Āditū eărens. Asper accessă. Qua nullă viă est. ¶ Postquam altos ventum în montes, atque înviă lustră. Virg.

Inultus, a, am. Impunito, non gastigato. 9 Pralia, nanquam omnes hodie moriemur inulti. Virg.

Ĭnûmbro, ās, āvī, ātām, ārč. Far ombra, oscurare. Act. Rupe sub hae eadem, quam plurimă pinăs, inâmbrăt. Calphurn.

Înundătio, ônis, f. Inondazione, diluvio. SYN. Diluvium, illuvies. PER. Strages fatalis aquæ. Evandans aqua. Amuis inandans. PHR. Superant none Romina ripas. Impia com pluviis terră periret ăquis. Omniă dom late series convellit aquarum. Fluetnat omnis ager. Expatřátá růunt pěr ápěrtos flundná campos. V. Di-

Ĭnūndo, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Inondare, diluviare. SYN. Exundo, dill'undor, dilliuo, excurro. Aggeribūs mūrorum, et inundant sanguine fossa. Virg.

Ĭnūngo, is, vi, ctūm, ěrč. Unyere. Act. acc. SYN. Ungo, öblino, lino, perango. I Non tamen idcirco contemnas corpas inungi. Hor,

Invoco, as, avi, atum, are, Invocare, chiamare in ajuto. Act. acc. SYN. Implôro, precor, posco, rogo, PHR. Divosque în votă vocavit. Auxilīoque vocāre Deos. Votīs assuesce vocārī. ¶ Invăcăt, et dăplices coloque ereboque părentës. Virg.

Invôlucrium, i, n. Invoglio. Contentum involŭerīs, ātquĕ cŭbīlĭhŭs (asclep. licenter). Prud.

Involvo, is. vi. ūtūm, črč. Involtare, inviluppare Act. acc. SYN. Cîrcûmvôlvo, împlico, cômplico, convolvo, tego. Captivam stipula, fernoque învôlvit, et îgnês. Ovid.

Inurbanus, a, um. Incicile, rozzo. SYN. Illiberalis, illepidus, agrestis, rūstiens. Scimus inurba-

nům lěpřdě sépôněrě dictě, Hor.

Inuro, is, ussi, stum, ere, Canter zzare, imprimere marchio, Act. acc. SYN. Infligo, noto imprimo, īnscrībo. 🖣 Göntřiněoqué nětás, ét němřná gentřs Ynavant, Virg.

Innesitaties, a, om. Innsitato, fuori di usanza. SYN Inaudītūs, insuclus, insolitus, insolens, inconsučtůs, novůs Inúsitatům farč, quod popůli hörte art - jamb \. Sen.

inititis, is, m. f, e, n. Infruttuoso, inutile. SYN.

ätque exsúdăt inútilis hūmor. Virg.

Inutiliter, adverb. Inutilmente, disutilmente. SYN.

Frūstrā, īncāssūm, ĭnānĭtĕr, nēquīcquām. 1ō, Īūs, f. Io. SYN. Īnāchĭs, Phŏrōnĭs. EP. Īnăchia, Pharia, Memphitis, Memphitica, Niliaca, Argolică. Io versă căput primos mugiverăt ānnos. Prop. Fab. Figlia d'Inaco, sorella di Foroneo, amata da Giove, e vangiata in una vacca, per non soggiacere alla gelosia di Ginnone.

lo! ahi! | Uror to! remove sava puella faces. Tib. Joanna puella, vel doanna. Giovanna d'Arco, detta la pulcella d'Orleans. EP. Fortis, inclyta, ge-

něrosa, vietrix.

Joannes, vel Joannes, is, m. San Giovanni Battista. SYN. Zāchārīdēs, Bāptīstā. EP. Cāstus, pūrūs, īnteger, severus, prasagus, fatidicus. PER. Zāchārīt proles, sobotes. Rēgis præcūrsor Ölympī. Sobotes sanctorum sera parentum. ¶ More volāns aquilæ verbo petit astra Jöännes. Sedul.

Johus, I, m., vel Joh, indeel. Giobbe, principe Arabo nella terra di Us, il quale fu sommamente afflitto, permettendolo Dio. EP. Pătiens, constâns,

învictus, pins.

locasta, a, f. Giocasta, madre di Edipo. EP. Infēlīx, miscrā. At genitrīx Iocasta mihī: tum motus Adrastus. Stat. Hist. Figlia di Creonte, re di Tebe, moglie di Lajo, la quale dopo la morte di suo marito sposossi ad Edipo suo figlio, non riconoscendolo per quel desso: dal quale ebbe due figli, Etcocle e Polinice, i quali l'un contro l'altro vennero all'armi; per la qual vosa la madre Giocasta s'uccise.

Jöcor, āris, ātus, ārī. Scherzare, motteggiare. Dep. SYN. Lūdŏ, căvīllŏr, īllūdō, rīdĕo, īrrīdĕo. ¶ Cārūm nēscio quid jūbēt jocārī (phal.). Cat.

Jocosus, a, um, adject. Giocoso, scherzevole. Oderunt hilarem tristes, tristemque jocosi. Hor.

locus, i, m. Motteggio, scherzo. SYN. Făcelia, ludus, lūsus, cavillus, scomma. EP. Lepidus, lestīvus, jūcandus, argūtus, procax, anceps, latus, hilaris, blandus, placidus, puerilis, rīdiculus. Nulla venenato littera mixta joco (pent.). Ovid.

Jonas, &, m. Giona profeta. EP. Fatidiens, pins, prænûnciŭs. J Complesti Jonam, resonant dum viscera monstro. Sid. Hist. Profeta, il quale per comando di Dio predicò la penitenza a'Niniviti.

Jönäthäs, å, m., vel Jönäthän, indeel. Gionata, figlio del re Saulle, grande amico di David, EP. Infēlīx, lortis. PER. Dāvidī fīdūs. Pænītūīt Jonathan jejunia sobria dulci. Prud. Una dies Jonathan letho dedit, una Saulem. Ser.

lonia, &, f. Jonia, paese dell' Asia minore. EP. Facundă, lată, ămœuă, cultă, dives, opimă. 9 Nec Lătium norat, quem prabet fonia dives. Ovid.

loniacus, a, um. Della Jonia, nell'Asia minore. SYN. Jonicus, J Inter Joniacas calathum te-nuīsse puellas. Ovid. Motus docerī gaudet jonicos (alcaic.) Hor.

lonium. Parte del Mar Adriatico, detto mare Jonio pars Adriatici). J Ioniūmque rapax, Icariām-

que legit (pent.). Jordānes, vel Jordānis, is, m. Giordano. EP. Pläcĭdŭs, lēnĭs, săcĕr. ∫ Sēx quăsĭ lūstră gĕrēns plăcĭdām Jōrdānĭs ăd ūndām. Sedul. Expl. Fiume della Giudea, ove San Giovanni Buttista battezzò Cristo Signor Nostro.

Inēptus, inānis, vānus. J Excoquilur vilium bosaphat, indeel. Giosafat, liglio del re Asa, ed il sesto re di Giuda, principe ottimo. Questo nome si da anche ad una valle, che è presso Gerusalemme. 4 Josaphat in vallem, vivumque implēre rubentī. Mant.

> Joseph, vel Yoseph, m. indecl. San Giuseppe. SYN. Josephus. EP. Castus, pudicus, sanctus, purus, înteger, întactăs, întemeratăs. PER. Tutorque Jösephńs Vîrginis, et puĕrī. Veniens Dāvīdis ŏrīgine Joseph. § Ægyptūm cūm mātre simūl

trānspörtát főséph. Jűv.

Josuč, čs, vel indecl., et Josuš, &. Giosuč. EP. Förtis, inclytus, illustris, pius. Infringi, et stătuas monstravit Josua divum. Fil, Hist. Giosuè, capitano del popolo ebreo, il quale dopo la morte di Mose, per comando di Dio, si diede alla

conquista della terra promessa.

Iphĭgčnīā, æ, f. Ifigenia. SYN. Iphĭānāssā. EP. Pülchrä, förmösä. J Nesetö quam dicünt Iphi-geniän, iter (pent.). Ovid. Flentibus änte äräm stetit Iphigeniä ministris. Ovid. Fah. Figlia d'Agamennone e di Clitennestra, la quale stando per essere sucrificata a Diana, fu per pietà della Dea in sua vece sostituita una cerva, ed ella fu trasferita nella Taurica regione, dove da Toante re fu fatta presidente a' sacrificj di Diana, nei quali si sacrificava sangue umano.

Iră, ŵ, f. Ira, indignazione, collera. SYN. Îrācundia, fürör, rähies, bilis, indignatio, stomächus. EP. Acerba, acrior, atra, bellatrix, cruenta, fērvēns, horribilis, immēdicābilis, ingēns, iniquă, lentă, mănifestă, memor, minax, pugnax, mölliör, præceps, rapida. PER. Irarum stimŭlŭs, vīs, æstŭs, ârdör, împčtŭs, mōtŭs, flüctüs. Commoti æstüs, Bilis accensæ fervor. Mēntis īrātæ fūrŏr, træ věnēnūm, vīrūs. ¶ Sūscităt, îrărumque omnes effandit hăbenăs. Virg.

Irācundus, a, um. Adiroso, iracondo. PER. Pro-clīvis in īrām. J Impiger. īrācundus, inexo-

rābilis, ācer. Hor.

Irascor, čris, īratūs, scī. Idirarsi, corrucciarsi. Depon. SYN. Süccenseo, indignor, PER, Ira flagro. Îrarûm æstű flüctňo. Îræ flüctřbůs exæstňo, agor, agitor. Iras concipio, exerceo, attölle. Īrārūm sūb pēctŏrĕ flūctūs vēlvē, vŏlato, loveo. Nee tamen îrascor (quis enim sűccenset ámánti? Ovid.

īrātūs, ă. ūm. Irato, sdegnato. furioso. SYN. Fűrēns. PER. Impātiens īrā. Elfūsus in īrās. Irā ferox, furens, demens. Tra accensus, flagrans, ārdēns, incēnsiis, āctiis, concitus, commotus, fervidus. Flagranti percitus īrā, Savā bīle tumēns. Tumidas exarsit in īras. Aut īratūs sylvam devexit arator. Virg.

Irene, es, f. Irene, madre dell' Imperatore Costantino sesto, la quale fe' morire il suo figlio. e governò l'impero al tempo di Carlo Magno, EP.

Pülchră, ambitiosă, crudelis.

Iris, idis, f. Arco baleno, lvide. SYN. Thaumantias. Thaumantis. EP. Junonia, plivia, imbrifera, enrvata, nimbosa, roscida, discolor, versicolor, hūmidă, colorată, acită, ūdă, decoră, coruscă. PER. Văriis distinctă coloribus, Mille trăhens vărios adverso sole colores. ¶ Dilficilesque obi-tus, Îrin demišit Ölympo. Virg. Fab. Figlia di Taumante e d'Elettra, messaggera di Giunone la quale fa Trea della pioggia.

Iris, is, vel idis, I. Giglio silvestre, ovvero Iride,

erba, detta volgarmente Irios o Ireos. Hine Īrinus. ă, um. f Nec cerussă tibi, nec nitri spumă rubentis Desit, et Illyrica quæ venit Iris himo. pent.). Ovid.

Irrădio, as, avi, atum, are. Hisplendere, rilacere, mandar raggi. Act. SYN. Radio, illucco, fulgeo. Mölle supereilium, teretesque hoc or-

dine gemmæ Irradiant. Stat.

Irremeabitis, is, m. t., e, n. Doude non si può tornar addietro. Evaditque celer ripam irreměābilis ündæ. Virg.

Irreparabilis, m. f., č, n. Irreparabile, irrimediabile, SYN. Non reparabilis. Sed fugit interea,

tňgĭt īrrěpărābĭlě têmpňs. Virg.

Irrepertus, a, um, adject. Non ritrocato. Aurum îrrepertum, et sie melius situm ale. Hor.

Irrepo, is, psi, ptum, ere. n. Andar carpone, salire inerpicandosi pel muro, od altro. SYN. Obrepo, rēpo, sērpo, însērpo, illābor. 9 Quis non îngemuit, quis non irrepere sacris. Claud.

Irrequietus, a, um. Chi non ha quiete. SYN, Inquietus, implacidus, turbidus, implacabitis, implācātus, turbulēntus, vel insomnis, vigil. 9 Bēllăque cum multis îrrequictă geris (pent.). Ovid.

Irretio, is, ivi, itum, ire. Inviluppare, tirar alla rete. Act. ace. SYN. Illaqueo , împedio. PHR. Pārs āssuētā fērās, pārs īrrētīrē volūcrēs. Illěcěbris jůvěněs solět irretitě voluptas. Irretîre plăgîs retinacălă, denique cacis. Prud.

Irrevocabitis. is, m. f., e. n. Irrevocabile, che non si può rivocare. SYN, Irrevocandus. Et semel ēmīssum volāt īrrevocābile vērbum. Hor.

Irrîdeo, ês, sî, sûm, êre. Beffare, schernire. Acl. acc. SYN. Rīdeo, derīdeo, illūdo, lūdo, delūdo, cāvillor, insūlto. PER. Cāchinnis, jöéis, risū, sālibūs, fædis gānnītībūs ēxeipio vel lācēsso, instrēpo, vēxo, \(\) Coperāt, irrīdēt primā piā votă Lveaon. Ovid.

Irrigo, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Irrigare, adacquare. Act. acc. SYN. Rigo, hūmēcto, respērgo, āspērgo, īrrēro. 🥊 Fīgāt hữmō plāntās, ĕt āmīcōs īrrīgĕt īmbrēs. Virg.

Irrīguus, ä, um. A quidoso, umido, irrigato. SYN. Rīguus. Floreat: îrrīguumque bibānt violāria fontem. Virg.

Irrisor, oris. m. Beffatore, schernitore. SYN. Derīsor. EP. Dīcāx, mordāx, petulans. J Dīcēbam tibi vēntūros īrrīsor amores. Prop.

Irrītābitis, is, m. f., č, n. Che facilmente si prococa. 5 Multa fero ut placeam, genus irritabile

vātūm, Hor.

Irrītāmen, inis, n. Stimolo, stuzzicamento. SYN. Dritamentum, stimulus, calcar. 1 Dat munus

rāptā, vēlūt īrrītāmēn amoris. Ovid.

Irrito, as, avi, atum, are. Provocare, istigare. SYN. Excito, concito, impello, incendo, exaspero, lăcesso, provoco, moveo, suscito, acno, exacno, ēxagito, agito, stimulo, exstimulo, PHR. Incenditque animum dietis, atque aggerit iras. Stimulis hand mollibus excitatiras. Irritatque vírům tělis, čt vôcě lăcěssít. Virg.

Irritús, ă, ûm. Lano. SYN. Vānus, cāssus, inānis, inutilis. Con terram? quidve hae ge-

ritis tela îrrită dextris? Virg.

Irrogo, as, avi, atum, are. Condomnure, pumre, inferire. Act. acc. SYN. Tribno, constituo, stattuo, confero. • Regulla peccatis qua pornas limoget seques. Hor.

Irrūmpa, is, rūpi, rūptūm, črē. Entrare, andar par forza. Nent. SYN. Īrrŭo, penetro, invādo. Interioră domus irrumpit limina, et altos.

Irruo, is, uī, utum, ere. Eutrar per forza, con impeto, urtare. SYN. Ruo, însilio, irrumpo, incurro, feror, invado, me infero, fero, do. PHR. Medias moriturus in hastes Irruit. Sie ruit in densos alacer Mezentius hostes. Densis incurrīmus ārmīs, Pērque hostēs, pēr tēlā rūĭt. ¶ Īrrňímůs, densis et circumfundímůr armis. Virg. Vide Invado.

Irus, î, m. Iro. EP. Pauper, inops, mendicus, miser, egenus. PHR. Iro pauperior. Irus et est subito, qui modo Cræsus erat (pent.).

Ovid.

is, čă, řd. Quello, quella, colui. SYN. Hic, îstě, îdčin. Mittřmůs, îsque ădýtis hæe tristřá di-

ctă reportăt. Virg.

Isaac, vel Isac et Isaacus, sive Isacus. Isacco, figlio di Abramo e di Svra, e padre di Giacolbe e d'Esaŭ. EP. Přůs, Děō dīlectůs. 9 Sic půěr Īsāācūs sātūs ēst, ēt fīlius Annæ. Mant.

Isăcidă, ărûm, m. plur. Popoli discendenti da Isacco. SYN. Jūdāvī. Isăcidā lēgēm, quâm

sērvāvērē minorēs. Fill.

Isăias, vel Esajas, a. m. Isaia, profeta di singue reale, EP, Præscius, pius, nobilis. Ut dictum

Îsăřæ měrřtő de plebě recurrat, Juv

Isis, idis, f. Dea degli Egizi. SYN. Io. Vidi ego līnīgeræ numen violāsse fatentem īsidis īsiacos ante sedere focos (dist.). Ovid. Fab. 10, figliuola d'Inaco, la quale, essendone innamorato Giove, per tema della gelosia di Giunone la tras-formò in vacca: ma finalmente rienperata la sua forma di prima, se ne fuggi in Egitto, dove sposò Osivide, e fu ch'amata col nome d' Iside. Quei popoli l'adorarono dopo la sua morte, perchè aveva insegnato loro l'arte dell' agricoltura.

Ismaet, elis, m. Ismaele, figlio d'Abramo e d'Agar sua serva, a quo Ismāčlītā. Ismāčlītārum prope Thybridis ostiā quartus. Mant.

Ismarius, a, um. D'Ismavo monte. SYN. Threicius, Thrācins, \ Dietns es Ismariis isse per agmen

equis (pent). Ovid.

Ismārus, ī, m., seu Ismārā, örūm, n. plur. Monte della Tracia, sterile da una parte e fertile dall'altra, EP. Fertilis, fércandas, amenas, virens, ferax, cultus, asper, niveus, gelidus, nimbosus. 5 Nec tantum Rhodope mīrātur, et Ismarus Orpheä. Virg.

Ismēnus, ī, m. Fiume_di Beozia, ed anche monte presso a Tebe. Hine Ismēnius, a, um, idest Thehānus, et Ismēnides, idest Thēbānæ mulieres. Thurăque dânt, sanctasque colunt Ismenides

ārās. Ovid.

15rāēt, elïs. Israele, nome di Giacobbe e de suoi discendenti. § În pătris Îsrâel migrâvit nomine felix, Prud.

Isráčtítě, arům, m. plur. Israeliti. SYN. Jūděi. Isrāčlītārām cumulātā gloriā plēbis, Juv.

Istě, îstă, îstud. Questo, cotesto SVN. Îstic. îstac, istoc, vel istūc. Pareins ista viris, tamen objiciendă memento, Virg.

Ister, Iri, m. Istro, Danubio fiume). Vide Danubius.

Ita, adverb Con. SYN Sie, člišam, cente Talrente fam, aden Non alte riente. Sie, hand ăliter, hand secus, non aliter, non secus, păriter. I Ut binæ regum facies, ita corpora gentis. Virg.

Itali, örüm, m. plnr. Italiani. SYN. Aüsönidæ, Aüsonii, Lătii, Lătini, EP. Învieti, bellaces, acres, förtés. ¶ Expügnare Itali sümmaque évertére öpūm vī. Ingruit Ænēās Itālīs, et prælia mī-

scět. Virg.

Hătiă, æ, f. Italia. SYN. Aŭsŏniă, Ocnotriă, He-speriă, Lătiûm. EP. Mārtiā, dīvēs, illūstris, sŭpërbă, nobřlis, fertilis, fæcundă, opulentă, ferax, belligeră, bellatrix, bellică. PER. Hespěriă littoră, Odnotria tellus, Ausonii fines. Öræ Hesperiæ, Ausoniæ, Italæ, Latiæ. Arva rēgnātă Sătūrno. Itālā rēgnā, Itālā terrā, Itālī fīnēs. Lāvīnā līttorā. J Italiām fāto profugus, Lāvīnăque vēnīt. Virg.

Itălus, ă, nm. Chi è d'Italia. Lt supe Hespe-

riām, sa pe Itala regna vocare. Virg.

Ităně, adverb. E cosi. SYN. Siceině. ¶ Itáne : ēt sălūtīs pūblicā indicium obrūcs (jamb.) Sen. Itaque, conjunct. Adunque. SYN. Ideo, ideirco, proptěrěā, ergo, igitur, quare, quapropter. J Nunc îtăque et versus, et cateră ludicră pone. Hor.

Item, adverb. Similmente. SYN. Päriter, iterum, īnsŭpër, ădhūc, rūrsŭs, rūrsūm, prætčrĕā. 🥊 Cōntēmplātor itēm, cum sē nux plurima sylvis.

Virg.

Iter, itineris, n. Fiaggio, via. SYN. Viă, callis, sēmītā, trāmēs, adītus. EP. Tūtūm, patens, flexum, longum, facile, planum, dubium, fallāx, īgnotūm, dūrūm, grave, certūm, occultūm, præceps, insnetum, secretum, tenebrosum, tristě, înfestům, aspěrům, latům, amænům. PHR. Lābītur ōceīduæ pēr ītēr dēclīvē sēnēctæ. Vīcīt ītēr dūrūm přětās. Ātque ĭtěr ēmēnsī . cāsūs sŭpěrāvīmŭs ōmnēs. ¶ Dūmque jitér hōrrēndum për opaca crepuscula carpit. Virg.

liero, as, avi, atum, are. Replicare, tornar di nuovo. Act. acc. SYN. Gemino, îngemino, congemino, duplico, repeto, resumo, instaŭro, integro. ¶ Cras

ingens iterabimus æquor. Hor.

ličrum, adverb. Di nuovo, per la seconda volta. ¶ Rōmānās ăciēs itērūm vidērē Philippi. Virg. Ithaca, &, I. Itaca, isola del mar Jonio, posta di-

rimpetto all'Epiro, ove reguò Ulisse. Ellingimus scopulos Ithacæ, Laertia regna. Virg.

Ithýræus, vel Ituræus, a, um. D'Iturea, paese della Siria presso all'Arabia, e dove gli abitatori sanno maneggiar ben l'arco. ¶ Cornús, itūržios tāxī törquentur in areus. Virg.

Itur, impers. Si va. A verbo Eo. ! Itur in antiquam sylvam, stabula alta ferarum. Virg.

Iturus, a, um, partic. Che deve, ch'e per andarc. Inclusas animas superumque ad lumen iturås. Virg.

Itys, ys, vel yos, m. Figlio di Tereo re. EP. Ismarĭŭs, Odrysĭūs, Thrēĭeĭŭs, Pāndīŏnĭŭs. ¶ Cōn-eĭnĭt Īsmārĭūm Daūlĭās ālĕs ĭtyn (pent.). Oyid. Fab. Figlio di Tereo re di Tracia e di Daulide, e di Progne figlia di Pandione, e sovella di Filomela. La favola lo cangiò in un fagiano.

Jňbă, æ, f. Crini di cavallo, o d'un leone, i quali gli calano sul collo. SYN. Crīnis, comă. EP. Equină, lčonină, črrans, văgă, flūxă, diffūsă, fluens, undans, longă, comans, crispans, effusă. comāta, spārsa, cornsca, nitens. PER. Jubarum lūxŭričs. Comă diffūsa, vel fūsa per armos. PHR. Lūxūries collo discussă jubarum Diffuit. Jubām cērvīce ēffundīt ĕguīnā. Jūbīsquĕ cŏmāntēs Contrectare toros. I Densa juba, et dextro jaetātā recumbit in antro. Virg.

Juba, s, m. Juba, re di Mauritania, in Africa. EP. Förtis, aŭdāx. J Prīvātæ sēd bēlla dabāt Juba

concitus ira. Luc.

Jubar, aris, u. Splendore, raggi. SYN. Lax, fax, lūmčn, fūlgŏr, rădĭī, splēndŏr. EP. Immortālē, pērpētūum, cörūscūm, clārūm, ārdēns, Dām-mēum, cēlēstē. PHR. Rubrūm trēmūlīs jūbār īgnībus ārdēt. Pūrpūrēūm fundēns Cæsar ab öre jubar. It portis jubare exorto delecta juventus. Virg.

Jubeo, es, ssi, ssim, ere. Comandare, imporre. Act. acc. SYN. Impero. mando, praetpio. Determinare. Stătuo, decerno, edico. PHR. Seu Troas fieri jubeas Tenerosque vocari. Înfandum regină jubes renovare dolorem. Ducere donă jubet: simul omnes ore fremebant. Virg.

Jūhilum, i, n. Giubilo, festa, gioia. PER. Lætitiæ sīgnum. J Et lætus scopulis audīvit jubila Cy-

elõps. Sil.

Jūcunditas, atis, f. Giocondita, piacere. SYN. Ob-

lēctāmēntūm, dēlēctāmēntūm.

Jūcundus, a, um. Giocondo, piacevole. SYN. Accēptŭs, ămō nŭs, grātŭs, dūleĭs, suāvĭs. ¶ Quōd tē pēr cēdī jūcūndūm lūmĕn, ĕt aūrās. Virg.

Jūdæa, a, f. Giudea. SYN. Idumæa, Chanaan, Pălæstīnă, Isrāēl. EP. Sacră, pērlīda, înfīdă, supērba, dīra, tenax, pērjūra, rebellis. PER. Rūră Pălæstīnæ. Tēllūs sānctă. Īsăcidūm tērră. ¶ Et Jūdæã frequens populis, Gălilæaque pūbes. Juv. Expl. Paese della Siria, a cui sono dati più nomi: ora si chiama Terra Santa.

Jūdæi, ōrūm, m. plur. Giudei. SYN. Idūmæi, Isăcidæ, Hebræi, Palæstini. EP. Feroces, rebelles, înfîdî, përfîdî, dîrî. përjarî, cradelës. J Persnādērē eŭpīt, erēdāt Jūdæŭs Apēllā. Hor.

Jūdās, vel Jūdās, w, m. Ginda, il quale tradi Gesù Cristo, SYN. Īscārīotēs, Īscārīŭs. EP. Prodittor, avarūs, impiūs, scēlērātūs, dēmēns. ¶ Prodittor at Jūdās postquām sē tāljā cēruit. Vid. Īscāriūs pēsti infandæ dēvotus, Jūdās, Id

Jūdex, icis, m. f. Giudicatore, giudice. SYN. Arbiter, jūridicus. EP. Gravis, aquus, iniquus, corruptus, încorruptus, jūstus, înjūstus, severus, clemens, immitis, tremendus, colendus, věrendůs, průdens, consúltissimůs, inexorabilis, lēgifer, riģidus, infractus, integer. PER. Jūris præses, antistes. Æqui vel legum defensor. Severus legum vindex, PHR. Propugnat judex erēdītā jūrā förī. Tērrēt söllicītī pērtörā mæstā rēī. 9 Dīllīcīlēm tentīt sub inīquō jūdice caū-sām. Ovid.

Jūdiciūm, ii, n. Giudizio, giudicatura. SYN. Sēntentiă, arbitrium, Sentenza, Rătio, prudentiă, mēns. EP. Æquūm, prūdēns, rēctūm, jūstūm, grăvě, ĭnīquům, īnjūstům, sĕvērūm, ācrě. ¶ Jūdicium Păridis, sprētāque injūriă formā. Virg.

Judico, as, avī, atum, are. Giudicare, riputare. SYN. Censeo, vel statuo, decerno, constituo. PER. Jūs dīco. Jūs rēddo, prouūnejo, exercee. Jūdiciūm statuo, decerno. Et sapit, et mecum făcit, et Jove judicăt aquo. Hor.

Jūdītu, vel Jūdīthă, æ, f. Giuditta, vedova illustre. EP. Vidua, prūdens, modesta, provida, fortis. castă. Femineaque animi Judith în mente

virilis. Aleim. Expl. Giuditta, vedova, la guale troncò il capo ad Oloferne, generale degli Assirj, nel suo campo, fingendo di voler consentire alle sue voglie: con che levò l'assedio, da cui era fortemente travagliata la sua patria.

săgătis, is, m, f, č, n. Sposcrevcio, maritale. PER. Vīnclūm jūgālē, Jūgālīs copulā, \ Ne cuī mē

vinelő véllém sőciáré júgáli. Virg.

Jügerum, i, n. Jugero, spazio di terra, che in un giorno si ara con un paio di buoi. 🖣 Ét lăbĕfāctă mövēns röbūstūs jūgčrā fossor. Virg. V. Ager.

Jūgis, is, m. f., č. n. Continuo. SYN. Continuits, perpetinus. J. Hortis übi, et teeto vicinus jūgis aqua fons. Hor.

Jügiter, adverb. Continuamente, continuatamente. SYN. Continue, assidne, perpetuo. J Sodalis, et convictor, hospes, jugiter (jamb.). Aus.

Jugo, ās, āvī, ātūm, ārč. Accompagnare. Act. SYN. Cōnjigo, cōnjūngo, jūngo, sŏcio, cônsŏcio. ¶ Cuī păter întactam dederat, primisque jugarăt. Virg.

Juguto, as, avi, atum, are. Scannare. Act. acc. SYN. Occido, interimo, interficio, perimo. PER. Güttür födio, confödio. Collūm trānsädigo. Jugălum mucrone resolvo. Fauces resero, aperio, seco, ense recludo. I Üt jägälent hömines, surgunt de nocte latrones. Hor.

Jugutum, i, n. Gola, canna della gola. SYN. Gūltur, fances, collum. ! Constitue, et sacrum

jugulis demitte eruorem. Virg.

!ñgum, ī, n. Giogo, EP. Ferreum, inchryum. curvām, pāndām, repāndām, recūrvām, dūrūm, rīgīdūm, ŏnērēsām. PHR. Immīssīs aūrīgā ūndāntiš lorā Concūssere jūgīs. Ārātrā jūgo referûnt sûspênsă jûvêncî. Probûstûs quoque jām taūrīs jūgā sõlvēt ărātör. Virg.

Jügüm, i, n. Sommità di monti. SYN. Căcumen, căpăt, vêrtêx, culmen, ăpex. PHR. Hic altă rūpės ardňo sūrgit jūgo. Saxoso præcipitarė júgō. Dūm júgā montis ápēr, llúviōs dūm pī-seis ámālāt. 9 Ūt modo montānīs sylvā rēcīsā júgīs (pent.). Ovid.

Jugurtha, a., m. Gingurta, re di Numidia, SYN, Numidă, Năsămonius, EP. Immānis, triumphātus, terribilis. Trāximus immānem Mārii sūb vinelă Jăgărthâm. Claud.

Jūliŭs, jī, m. Luglio (mesc). | Jūliŭs ārdōrēm

prīmīs vocāt æstifer aŭrīs. Mant.

tūtňs, ī, m. Julo, SYN. Ílňs, Ænčidēs, Ascaniňs, Quôd để Đàrdăniô sốlům mihi restăt lulo.

Jūmentum, i, n. Giumento, somiere. 4 Ætolis onerātă plăgîs jūmēntă, cănēsquě. Hor.

Muctură, &, f. Legame, giuntura, SYN, Nexus, commissură, EP, Flexilis, vălidă, robustă, firmă, nexilis. I Porrigitur, digitosque ligat junctură rűbentés. Ovid.

Ennetús, ă, am, partic. Iccoppiato, giunto. 🖣 Qui třbí máternő quámyis á sánguině júnetůs. Ovid.

Jūacus, i, m. Giuneo, SYN, Scirpus, ărândo, EP. Levis, bibūlūs, līmosūs, mollis, palūstris, llūviātilis, flūminčas, tenellas, tener, tenais, adas, ēxīlis, acūtās. 4 Limosoque palas obdacat pasenă juncă. Ving.

Jango. is, xi, chim, ere Congiungere, accoppiare. Act. acc. SYN. Adjungo, conjungo, annecto, connecto, necto, alligo, committo, copulo, jugo. Alque idem jungat vulpes, et mulge it hircos.

Virg.

Jūniór, öris, m. f. Più giovine. 9 Qui vēl mēnsē brēyi, vēl tōto ēst jūniŏr ānnō. Hor.

Jūnipērūs, ī. f. Ginepro. EP. Virēns, viridis, grā-vis, pērpētijā pērēnnis, vīvāx. ¶ Āddam ēt jūnīpēros, cărie împenetrābile robur. Mant.

Jūnius, ii, m. Giugno. SYN. Rīdēns, ödörus, grātňs, lætůs, plácidňs, fertilis, virens, amounis, Hörens, feecundus, serenus, floridus. ¶ Jūnius est javenum, qui fuit ante senum (pent.). Ovid.

Jūno, önis, f. Giunone. SYN. Satūrnia, Lūcīna. EP. Bēgiā, rēgālis, pronubā, māgna, māxima, sanctă, almă, omnitpotens, petens, sacră, see-ptrigeră, codestis, atheriă. PER. Maximi consors Jovis, Satūrnī proles, Satūrnia proles. Jövis et sörör et conjūx. Deūm, Divūm, Sňpěrům regină. Germánă Tonántis, 9 Sánctă Jovem, Jūno, nātā sine mātre Minerva. Ovid. Fah. Figlia di Saturno e di Ope, sovella e moglie di Giove: Dea dell'aria, dei regni, delle nozze e dei parti.

Jūnonālis, is, m. f., č. n. Di Giunone. Jūnonāle légés tempüs, néc Romüfüs illás. Oyid.

Jūpiter, Jovis, m. Giove, SYN. Satūrnins, Tonans. EP. Ältitonans, omnipotens, fülminans, Ölympřůs, Ölympicůs, áltůs, mágnůs, máximůs, sůmmus, supremus, invictus, superbus, æquus, antīquās. PER. Sūmmi rēgnātor Ölympi. Dēnm, Súpěrům, vel Divům pătěr, părens, gěnitěr. Sălor Superum atque hominum rex. rector, rēgnātor. Vāstī rēclor Ölympī. Pāter, rēctorque Deum. Et residens celsa Latialis Jupřtěr Albā, Luc. Fab. Giove, figliuolo di Saturno e di Ope, nato in un medesimo parto con Ginnone nell'isola di Creta: fu allevato sul monte Ida dai Candiotti: ebbe due fratelli, Plutone e Nettuno: si divisero tra loro l'impero del mondo; a Giove tocco il cielo e la terra, il mare a Nettuno, a Plutone Uinferno. Jūpitēr, Pioggia, aria. ¶ Īt jām mātūrīs mētňēn-

dűs Jűpříter űvis, Virg. V. Aer. Jűpříter. Gioce (pianeta). PER, Jövis ästrám, si-dűs, stöllä. § Stöllä sálűtígéri Jövis, öt Cythé-rőtű véspér. Aus.

Jūpiter aquorens. Nettuno. Vide Neptunus.

Jūpiter stygiūs. Plutone. ¶ Sācrā Jövi Stygiō, cui rite inceptā pārāvi. Virg. Vide Pluto. Jūrgiūm, ĭi, n. Contenzione, lite, SYN. Discordiă,

līs, pūgnā, rīxā, EP, Lītīgiosūm, vēsānūm, īmprőbűm, málésánűm, rábíósűm, clámósúm, probrösüm, aspērūm, fērūm, tutmīcūm, insanūm, türbidüm. PHR. İmpröbä elämösi sequeris cür jūrgia cīrcī? 4 Līte vacent aŭres, insanaque protinus absint Jūrgia, Ovid.

tūrgo, ās, āvī, ātūm, ārč. Contendere, litigare. Neut. SYN. Jürgör, altercor, contendo, litigo, pūgno, certo, rīxor. ! Æs, laquei, pretium. Jūre, inquis, Thrāstus īstis Jūrgātur vērbis

Săridicăs, i, m. Giurista, giudice. A jure dicundo. Flentes Engydicen Jüridici sedent aselep. Sen. tūro, ās, āvī, ātām, ārč, Giurare, Act. acc. PER. dűrándő téstőr, cöntéstőr, álléstőr, Sűpérős appēllo, tēstor. Tēstor inviolabile nūmen. Consciă Namină lestor. Adjaro Superos, CDii, cu-

jús júrárě třiněnt, ét fállérě nůměn. Virg tūs, jūris, n. Ragione, dvitto, giustizia. SYN. Æquitas, squam, fas. jūstām, jūstitia, reetum. EP. tuviölätüm inviöläbile, tirmüm, illasüm.

încorrûptûm, sanctûm, sacrûm, rîgidûm, severûm, almûm, ancops, lîtigiosûm, venerabilê, növûm, arctûm. PER. Rigidî jûra ferî. Sacra lēgūm jūră. Sacrī dēcrētā jūrīs. 🖣 Jūs āncēps novī: caūsās dēfendere possum. Hor.

tūs, jūris, n. Brodo. Boletum condire, et codem

jāre natantes. Juv.

Jūssus, ūs, n. Commissione, ordine, comundo. SYN. Jūssūm, imperium, præceptum, mandatum, edictum. Ora Dei jussu non unquam credita

Teueris. Virg.

Jūstītiā, ā, f. Giustizia. SYN. Æquitās, āquūm, jūs, reetum, Themis. EP. Sacra, saucta, inviolābilis, constans, severa, dīvīna, fidelis, illæsa, přă, lēnřs, běnīgnă. PER. Rēctī děcor, děcůs, honos. Jūris vel agnī amor, cūra, studium. Āgnā fidēs. PHR. Jūstām agnō lībrāt gnæ pondere lancem. Duas aquato examine lances Süstinět. I Jūstitia excedens terris vestīgia fecit. Virg.

Jūstitium, ii, n. Ferie, vacanze del foro. J Justitřům lătůīt, plēbējo teetus ămîctů. Lucan.

Jāstus, a, ūm. Giusto. SYN. Æquus, reetus. Buono. Bonus, probus, pius. Innocente. Innocens, innocuus. Dovuto. Debitus, meritus, legitimus. PER. Jūris observantīssimus, observator, amans, ămător, cultor, custos. Observantissimus aqui. Jūris, jūstitia, probitātis, aqui tenāx. PHR. Jūstīque tenorem Fleetere non odium cogīt, non grātia suadet. Jūstum, et tenacem propositi virum (alcaie.) Hor.

Jūtūrnă, æ, f. Giuturna. Vīx ĕă cūm läerymās ŏeŭlīs Jūtūrnā profundīs. Virg. Figlinola di Danno, e sorella di Turno re dei Rutuli.

Juvamen, inis, n. Giovamento. Let confert hamopoticis hoc sæpe juvamen. Mart.

Juvenālis, is, m. Giovenale, poeta satirico. \ Cum Juvenale meo que me committere tentat. Mart. Juvēnea, a, f. Manza, manzuola. SYN. Bos, būcula, juvencula, vitula. Illudunt, pascuntur

övēs āvidæquĕ jűvēncæ. Virg.

Juvēneus, i, m. Giovenco, manzetto. SYN. Bos, tanrus, vitulus. EP. Petulans, lascivus, indomitus, corniger, protervus, luctans, torvus, durus. PHR. Difficiles veniunt ad aratra juvenci. Pětůlans torvá nůne frontě jůvěncůs Exsilit. Fleetere luctantes inter vineta javencos. Virg.

Jűvenésco, is, éré, n. Ringiovanirsi, farsi giovine. SYN. Adölésco. § Mātre quī lārgīs júvenescit hērbīs (sapph.). Hor. Jűvenītis, is, m. f., e, n. Giovanile, da giovane.

🖣 Īpsum aūtēm sūmptīs Prīšmūs jūvenīlībūs

ārmīs. Virg.

Jüveniliter, adverb. Da giovane. SYN. Pueriliter, juvenum more. Venātum in sylvās juveni-

liter īre solebant. Ovid.

Juvenis, is, m. f. Giovane. SYN. Junior, puber, ădultus. EP. Egregius, ferox, îmberbis, fervidus, acer, ferus, contumax, audax, temerarius, procax, protervus, petulans, superbus, însīgnīs, formosus, decorus, generosus, fortis, împătiens, împăvidus, înterritus, împerterritus. indocilis, facilis, docilis, PER. Vigens primævo flore juventa. Integer ævī, et morum. Prīmā spārsūs lānūgine mālās, PHR, Lēctos juvenes, fortissima corda, Defer in Italiam. Īmbērbīs jūvčnīs, tāndēm cūstōdē rēmōtō. Gaūdet equis, canibusque, et aprici gramine campi. 🖣 Māguanīmus jūvēnīs, plūsquam jūvēnīlībūs annis. Mant.

Jňventá, æ, f. Gioventů. SYN. Jůventůs, půbertás. EP. Comis, viridis, alacris, ingeniosa, fragilis. offrænis, mollis, nervosa, cæca. PER. Tempora vernă juvente. Aurea vite temporă. Juveniliætas. Flös virentis ævi. Juventæ anni. Vernans ætas. Děcor întěgěr ævî. PHR. Dum firmo sőlidæ stant robore vires. Dat sanguis firmiűævům. Láscivæ fervor cădět illě jůvěntæ. Quid möllem päteris lüxü törpere jüventam, ¶ Cüm positis novus exuviis, nitidusque juventa Volvitur. Virg.

Jňventūs, ūtis, f. Gioventů. SYN. Jůventă, vel jūvenes: jūvenūm cotus, manus, tūrma, cohörs, cátervá. ¶ Quintiliávé väga mödérátör sümme jűventé. Mart.

Jňvo, ās, jūvī, jūtūm, ārč. Giovare, piacere. Act. acc. SYN. Aūxĭlĭŏr, ādjūvo, ŏpēm fēro. J Ādsīs o placidusque juves, et sidera colo Dextra ferās. Virg.

Jūxtā, vel jūxtīm, adverb. Appresso, secondo. SYN. Prope. Ingens ara fuit, juxtaque veterrimă laurus. Virg. Cur ea, que fuerint juxtim

quadrată, procul sint. Luc.

laion, onis, m. Issione. Ep. Pertidus, impins, Thessalus, audax. Cocyti metuit, tortosque Īxīŏnīs ānguēs, Virg. Quid mēmŏrēm Lapīthás, Ixīŏnö, Pīrīthöumque. Id. Fab. Figlio di Flegia, re di Tessaglia, il quale pertando sommo affetto a Giunone, abbracciossi con una nuvola, che Giove aveva formato in un subito per ingannarlo: quindi ne nacquero i Centauri. Ha questa pena nell'inferno, di essere aggirato continuamente da una ruota.

Īxīoneus, a, am. Di Issione. Alque Ixīonei vento

röla constitit orbis. Virg.

Ixionides, a, m. Figlinolo d'Issione, SYN, Pîrithous. I Hae Infonides, illa Troczenius heros. Ovid.

Lăbāsco, is, ere, et lăbascor, eris, sei. Penderc. star per cadere. PHR. Vīncitur in lõngő spätiö tămen, atque lăbascit. Lucr.

Lăbětácio, is. fēcī, fāctūm, črē. Rompere, guastare. Act. acc. SYN. Ēvērto, dīrŭo, quătio, concătřo, dîsjřeřo, përfringo, dissolvo, dëstrůo, läbě-facto, rûmpo, frango. Idque ŭbř vi multa pārtēm lăběfēcit in omnēm. Ovid.

Lăbellum, î. n. Labbriccinolo. 9 Nec te pomiteat

călămō trīvīssē lăbēllūm. Virg. Lābēs, ĭs, f. Macchia, tacca. SYN. Măcălă, sōrdēs, nŏtă, dēdēcūs, întāmĭă, probrūm, crīmēn. EP. Īmpūrā, tūrpis, noxiā, pērnietosā, mālīgnā, ātrā, sordidā. 🖢 Pārvā quidēm pēriīt, sēd sinē

lābē domis (pent.). Ovid. Lābitis, is, m. f., č, n. Labile. caduco. SYN. Cădūcus. I Hac monumenta tuos sī lābilis orbis

ămīcēs. Lact.

Lăhium, ii, n. Labbro. SYN. Labrum, lăbellum. EP. Těněrům, těněllům, möllě, mědřeům, rěsēūm, pārpūrēām, tārgēns, tūrg**īdūm, trēmū**lam, tremens, blandum, decorum, ambrostum, honestam, virgineam, rabescens, disertam, facundum. Needum illis lähra admövi, sed con-

dĭtă sērvō. Virg.

Lăbo, as, avī, atum, are. Vacillare, traballare, non essere in istato fermo. Neut. SYN. Lăbasco. PER. In casum vergo. Ruinam-minor. PHR. Genna labant. Labat ariete crebro Janua, et ēmoti procumbunt cardine postes, Postquam exploratum satis est, loca nulla labare. Ovid.

Lāhor, beris, lāpsus, lābi. Scorrere, cadere, venire da alto a basso senza vitegno. Depon. SYN. Cado, concido, prolabor, vel ellido, excido, clabor. Labitur et labetur in omne volubilis ævum.

Vide Cado.

Lăbor, oris, m., vel Lăbos. Fatica, affanno e pena che si sente, e si patisce nell'operare. SYN. Opera, ŏpus, sūdor. EP. Improbus, inexhaustus, dūrus, āssīduus, continuus, magnus, immensus, felix, faūstus, īmmānis, dīllieilis, prādūrus, facilis, ēgrēgius, ingrātus, irritus, insanus, indignus, sūmmus, sūdātus, sēdujus, ācer. ēxhaustus, pērvigil, grāvis, operosus, inūtilis, Herculeus. PHR. Series immensă lăborum. Tadră longă lăborum. Rigidos tolerare lăbores. Lăbor omniă vincit Improbus. Labor omnibus unus. Magnusque labor geminaverat astum. Famulosque laboribus urgent. J Tam grave servitium, tam duros passa labores. Virg.

Lăboriosus, ă, um. Laborioso, che apporta fatica. PER. Laboris, operum patiens. Experiens laborūm. Laboribus intentus, assuetus, invictus. Assiduo duratus membra labore, ! Laboriosi

rēmīgēs Ŭlyssēī (jamb.). Hor. Lāboro, ās, āvī, ālūm, ārč , n. Faticare , travagliare. SYN. Operor, elaboro. Affaticarsi, sforzarsi. Nitor, contendo, conor. PER. Lahorem fero, perfero, pitior, tolero, haurio, subco, exerceo, împendo. Îndulgere lăbori. PHR. Præcipuum jam inde a teneris impende laborem. Non defessă gravi succumbunt membra lăbori. Artě lăboratæ vestes, ostroque superbo. Virg.

Labrum, î, n. Labbro. SYN. Lähium, lähellum. Orlo di vaso o d'altro, bacino. Lăcăs, lăcună, pēlvis. EP. Amplūm, vāstūm, plēnūm, ăhēnum, ligneum. Floret ager, spumat plenis vin-

dēmiā lābrīs. Virg.

Lahrūscā, ā, f. Lambrusca. Sylvēstrīs rārīs spārsīt lāhrūscā rācēnūs. Virg.

Labyrinthus, i, m. Laberinto. EP. Inllexus, inēxtrīcābilis, dīflicilis, āmbignis, sēcrētus, fāllāx, cūrvus, recūrvus, ingeniosus, dubius, anceps, irremeabilis, Dadaleus, Lemnius, Creticus, Ægyptius, PEB. Textum cacis parietibus iter. Secta per dulhās saxea teeta viās. Semiferi Gortynia teeta juvenei. Flexus Dedaleus, labyrintheus Multiplex domus. Inextricabilis error. Ct quondam Creta fertur lăbyrinthus în alta. Virg.

Lac, ctis, n. Latte. EP. Ambrosium, nectareum, důlcě, suavě, novům, candidům, rěcens, gratům, tepens, pūrūm, pingue, tepidūm, niveūm, concrétům, cőáctům, pressům, PER. Láctěus hūmor. Lactis, vel lactens succus. Liquor lactens. Nivenim nectar, Püri copia lactis, PHR, Lacmihi semper adest niveum, pars inde bibenda Servator, partem liquefactă coagnia donant, 9 Castane a molles, et pressi copia lact s. Virg. Lācēnā, ē, f. Spartana. SYN. Hělěnă. J Sēd mē fātă měa, ēt scělňs ëxitfālě Lăcēnē. Virg.

Lăcedæmon, onis, f. Sparta. SYN. Spartă, Sparte. EP. Armipotens, prisca, clara, severa. PHR. Însîgnî clărâm Lăceda monă lege Lycurgus rex erat. At non sie Phrygius penetrat Lacedamona pastor. Virg.

Lăcedemonius, ă, ûm. Spartano. SYN. Lăcedamonicus. J Ledwam Hermionem, Lacedwino-

niosque Hymenæos.

Lăcer, ă, ûm. Lacero, infranto. SYN. Scissus, discissus, discerptus, lăceratus, dilăceratus, lăniātus. Sēminēcēm līquit sāxō, lācērumquē viātor. Virg. Lācērnā, ē., f. *Tabarro*. SYN. Chlāmys, tunicā,

pāllīum. EP. Āmphīthēātrālīs, coccinea, pīugnis, trītā, fodā, scīssā, aūrātā, Tyria, Agenorea, fulgens, purpurea. 9 Crispinus Tyrias hu-

měrő rěvocántě lácernás. Juv.

Lăcero, as, avi, atum, are. Lucerare, dimembrare, stracciare. Act. acc. SYN. Discerpo, dilăcero, lănio, dilănio, seco, disseco, disrumpo, seindo, discindo, comminão. PHR. Lacerabat viscera morsu. Lăcerare căpillos, comas, vestem. Uncis unguibus, rabido dente immitti, ferro, vel ore cruento lacerare. Loricamque mana valida lacerare revulsam. Virg.

Lăcertă, æ, f., vel lăcertăs, î, m. Lucertola. EP. Viridis, ăquâtilis, pietă, æstivă, dūmēsă, vērsicolor, virens, maculosa, trepida, tugav. Nunc viridēs ētiam occūltānt spīnētā lācērtos. Virg.

Lăcertosus, ă, ûm. Possente di forza, forte, gagliardo, muscoloso, ampio nel corpo, sodo. SYN. Nērvēsus, robūstus, toresus. 9 Dūra lacertesī

fődřebánt árvá cölönř. Ovid.

Lăcertus, i, m. Muscolo: d'ordinario si usurpa per te braccia. SYN, Brachium, nervi, tori, robur. EP. Välidus, juvenīlis, niveus, tener, hlandus, ferox, fortis, gravis, adductus, excussus, imbēllīs, rōbūstūs, nērvēsūs, īntīrmūs, <mark>mēllīs,</mark> tērēs. PER. Flēxī pēst tērgā lācērtī. <mark>Crūrā</mark> lăcertorumque tori, et pracerdiă firmă. Squă-lentes are lăcerti. ¶ Gemuit lăcertis pressus Herculeis leo (jamb.). Seu. Lăcesso, is, ivi. îtum, cre. Sfidare, invitare, chia-

mare a battaglia, disfidure. Act. acc. SYN. Irrīto, provoco, excito, acerbo, adorior, aggredĭŏr, pĕto, īnvādo ōppūgno. PHR. Pŏpŭlösquĕ lăcessere bello. Leffreram posthae, ne quem-

quam võce läcessas. Virg.

Lăchesis, is, f. Una delle Parche. EP. Dūră, învidă, longavă, ferreă, îmmitis, îmmanis. (O dīrām Lachesin, qua tam grave sīdus habēutī. Ovid.

Lăciniă, a, f. Bordo, frangia. Arceat hine primām rējēctă Lăciniă trontem. Mill.

Lăciniatus, vel lăciniosus, ă, ûm. Broccato. § Sic rēgībūs lācīnīosūs ādstītīt (jamb.). Pass.

Lăcio, is, ŭi, vel lêxi, lăcitūm, vel lêctūm, lă-vere. Condurre all'agquato. § Quae lăcere în fraudêm pôssunt, victosque tenere. Lucr.

Lăconiă, w, Sparta, parte del Pelopouneso, a Morca, ec. EP, Ferax, dives, antiqua Quem tenuit primis antiqua Laconia ab annis, Mant.

Lăconicus, ă, ûm. Spartano, laconao. ! Nec lă-

confeas mihi (troch.). Hor.

Lacryma, seu Lacryma, arum, f. plur. Lagrima. SYN. Fletus ploratus, luctus gutto EP. Dulcis, öbörtä, pĭä, mānāns, eădēns, trīstīs, těpēns, mădīdă, ñdā, ămārā, hūmēns, stīllāns, šcērbā, sūpplēx, fūnēstā, fāllāx. dölösă, cöntīnă, īns sĭdīosă. PER. Lacrymārūm īmběr, rīvī. Mæstæ gittæ. Pēr örā völūtæ. Ēffūsæ gĕnīs. PIIB. Lacrymāe vūltūm, vel örā rǐgānt. Ēx ŏeňlīs mānānt. Pēr örā llūūnt, völvūntūr. Gēnās hūmēctānt. Lacrymās fūndo. ēffūndo, profūndo, do. Sölvör ĭn lacrymās. Lacrymīs īndūlgöo. Quīs tālĭā fāndō Tēmpērēt ā lāerymīs? Rörānt lācrymīs lūmĭnā fērvīdīs. Lācrymīsquē līquēntībūs örānt. Sīnūm lācrymīs implēvīt öbörtīs. Āre ttērum īn lācrymās, iterūm tēntārē prēcāndō. Virg.

Lacrymāndus, ă, ūm. Lagrimevole, deplorabile. SYN. Lacrymābilis, dēflēndus, lūgēndus, dēplorāndus. § Hāne tomulo referām, nēcnon mærēntibus āngor Ēxēquiis lācrymāndus est. Stat.

Lacrymo, ās, avī, ātūm, ārē. Lagrimare, piangere, versar lagrime, neut., vel lacrymor, ārīs, ātūs, ārī, depon. acc. SYN. Illacrymo, ličo, ploro, lūgeo. Quo non ārs penetrāt, dīseūnt lācrymārē decēnter. Ovid.

Lacrýmōsús, 3, úm. Lagrimoso, pieu di lagrime. SYN. Lacrýmāns, vel lacrýmābilis, lūctňosús, trīstis, misčrābilis, lāmēntābilis, lūgubris. ¶ Quīs tibi Nāso modūs lācrýmōsī cārminis? īnquīs. Ovid.

Lāctěŭs, ă, ũm, Di latte. SYN. Cândửdňs, ālhús, cândēns, nǐvěňs. § Côrpŏră dēpônūnt, ēt cândēns lāctěŭs hūmŏr. Lucr.

Lācto, ās, āvī, ātūm, ārē. Illattare, nutrire con latte. Act. acc. PER. Lāc, ūběră, păpīllās, māmmās, vel mămīllās dō, præbēo, mǐnīstro, ādmövēo, sūggčro. Lāctě nūtrīo, ālo. Mānnmās pōrrǐgo. Lāctřs alimēntă mīnīstro. Āltrīcē mānīllā nūtrīo, ēdňco. ¶Üběrăque ēbřběrānt avidī lāctāntřa nātī. Ovid.

Lāctor, ārīs, ātūs, ārī. Esser lattato, mudrito con latte. SYN. Lāctöo. PER. Lāc sūgo, ēbībo, ēxprīmo, bībo. haūrīo, ēxhaūrīo, sīcco, ēxsīcco. Ūbērā sūgo. Āgnāqnē tām lāctēns, quām grāmīnē pāstā Fālīscō. Ovid.

Lāctūcă, æ, f. Lattuga. EP. Frīgidā, frondēns, viridis, mollis, sylvēstris, cūltā, hortensis. ¶ Claūdere quæ cænās lāctūcā sölēbāt āvorūm. Mart.

Lăcūnă, æ, f. Laguna, vidotto d'acqua morta. SYN, Fössă. EP. Căvă, văstă, tĕpēns, vuūndāns, fœdă, pīscōsă, ūdă, crāssă, līmēsă. PHR. Dēnsāquĕ sēpičrānt trīstēm spīnētă lăcūnām. Ūndĕ căvætēpidē sūdānt hūmērē lăcūna. Virg.

Lăcūnăr, ārīs, n. Trave che sostenta la fabbrica, soffitta. SYN. Lăqueăr, lăqueăre, lăqueărețum, tābălātūm. EP. Aŭreŭm, aŭrātūm, cælātūm, pīctūm. mārmöreūm, splēndīdūm. cēlsūm, căvūm, fūlgēns, māgpītīcūm, gēnmāns, gēmmenēūm, gēmmiferūm, corūseāns. PER. Lăqueātă tēctă. Aŭrō rădĭāns, nītēns, mīcāns, tēctūm. Aŭrēa cūr pīctūm sīgnā lācūnār hābēs? pent.\ Virg.

Lăcăs, üs, m. Lago, gnazzo. SYN. Lăcūnă, stăgnum, pălūs. EP. Vīvūs, līmpīdūs, gčlídūs, profundūs, āltūs, pătūlūs, līmosūs, tovpēns, cārūlčūs, flūminčūs, nītīdūs, šrēnosūs, trānquīllūs, īmūs, īmmēnsūs, sēguīs, pīgēr. PER. Stāgnāns ūndā. Pālūstrīs ūndā, āquā. Stāgnā tăcēntīs ăquā. Sălīctīs cīnetā pālūs. PHR. Lācū sē condidit alto. Stagna pētīt, patitlosque lācūs· Cærūlūs immēnso panditūr orē lācūs. In gelīdos resilīrē lācūs. J Est lācūs acclīvīs dēvēxo mārginē formām. Ovid.

Lādo, ĭs, sī, sūm, črč. Offendere, danneggiare. Act. acc. SYN.Ōlfēndo, nöcčo, vālnēro, lācēsso. ¶ Quāntō rēctĭŭs hōc, quām trīstī lādĕrĕ vērsū. Hor.

Läertes, is, m. Lacrte, padre d'Ulisse. Läertesquesenex, Telemachasque paer (pent.). Ovid.

Lästrigönes, üm, m. plur. Lestrigoni, popoli d'I-talia. EP. Trăces, feri, înhūmāni, sāvī, dīrī. ¶īndē Lāmi vēlērēm Lastrigonis, înquit, in ūrbēmVēnimās. Ovid, Expl. Popoli salvatici, emolto barbari, che pascevansi di carne umana, abitanti in Terra di Lavoro in una città altre volte chiamata Fornic. Lor vapo fu Antifate.

Lātābitis, is, m. f., č., n. Degno di allegrezza. SYN. Lātis, jūcūndis, āmōnis, grātis. ¶Āccipiām cūnctisquē mēūm latābilē fāctūm. Ovid.

Lætifico, äs, ävi, ätöm, ärö. Allegrave, indurre allegrezza. Act. SYN. Döiöcto, öldöcto, recröo, hillåro, öxhilläro. § Lætificät mägni, quöritür quöd tötä pör äquör. Lucr.

Læifficus, ä, üm. Allegro, che apporto allegrezza. SYN. Lætüs, lætābilis, jūcūndās, ¶ Lætificos nequeāt fætūs sūmmīttere tēllūs. Luc.

Læitită, a., f. Allegrezza, gioia, festa, letizia. SYN. Gaūdtūm. EP. Brevis, blāndā, fēstīvā, fāllāx, īnsŏlēns, īngēns, mūtāhilis, dūleis, vāriā. Āādsīt lādtītiā Bācchūs dator, ēt bonā Jūno. Virg.

Lætör, ārīs, ātňs, ātī. Allegrarsi, rallegrarsi, godere, giaire. Depon. SYN. Gaūdčo, gēstīto, ēxūlto, ŏvo. PER. Lætōs dīffūndērē vūltūs. Ēxūltārā ňutmīs. PHB. Jām nūbē rēpūlsā Trīstītřē, lætōs līflīrābānt gaūdči vūltūs. Lætītřa ēxūltānt, töllūntque ād sīdērā vōcēs. Āspīcē vēntūrō lætēntūr ūt ōmntā sācelō. Virg.

Lāvīs, ĭs, m. f., č. n. Liscio, spianato, SYN, Pólitīts, lāvīgātūs, expolītūs, aquūs, inollēnsūs, lūbrīcūs, mollīs, ¶ Ēt sæpe īn lāvī quāsīssēt cornūš frontē. Virg.

Lāvo, ās, āvī, ātūm, ārē. Lisciare Act. acc. SYN. Lāvvīgo, complāno, āquo, ēvāquo, pölio. Lūvūriāntīā compēscēs, nimis āspērā sāno Lāvabīt cūltū. Hor.

Lāvňs, ă, ūm. Mancino, sinistro, scomodo. SYN. Sĭnīstēr, īntēlīx, mālňs, īnfaūstňs, īnfortūnātňs. ¶ Īlĭŏnēā pětīt dēxtrā lāvāquĕ Sĕrēnūm. Viro.

Lăgenă, æ, f. Botte, veqgia, fiasco. SYN. Ampūllă, āmphöră , ūrnă. EP. Vītrēā , fīctǐlĭs , căpāx , dūleĭs, lætă, eăvă, plēnā, spūmāns. ¶Ēt sīgnum īn răpīdā nāsō tĕtĭgīssĕ lăgēnā. Pers.

Lăis, idis, f. Laide, meretrice. EP. Formosă, siculă, înfămis. Sod simile est ăliquid: pro Lăide Thăidă dini. Mart. Hist. Demostene preso dalla fama della bellezza di questa donna infame, partitosi d' Itene per Corinto, ed avendogli questa dimandato diccimila dramme, rispose che egli non volva pagar cosi caro un pentimento.

Lāšūs, iī, m. Lajo, re de Tebani, marito di Giocasta, e padre di Edipo, dal quale fu ucciso, giusta la predizione dell'Oracolo. EP. Thébānús, înfélîx, împĭŭs, crūdēlis. ¶ Lāšūs extinctúm nātī quēm vulnērē nōudūm. Stat.

Lāmbo, řs., bř., čič. Leccare, lambire. Act. SYN., Lîngo, āllāmbo. PER. Lēvīter āttīngo. Lamentabitis, is, m. f., e, n. Deplorabile, lameutevole. SYN. Mīsĕrābīlīs, mīsĕrāndūs, flēbīlīs, dēflēndūs, lacrymābīlīs. ¶ Trōjānās ŭt ŏpēs, ēt

lāmēntābĭlĕ rēgnūm. Virg.

Lāmēntātio, önis, f. Lamento, compianto, SYN. Lāmēntūm, ŭlŭlātūs, gēmitūs, plāngör, flētūs, quēslūs, quērēlā, lūctūs. EP. Vāstā, īngēns, īmmēnsā, clāmēsā, quērūlā, lūgubrīš, mēstā, trīstīs, mīsčrāndā, femīneā, āspērā, dūrā, tūrbidă. Et limine îpso mistă lamentatio (jamb.).

Lamentor, āris, ālūs, ārī. Lamentarsi, dolersi, laguarsi. Depon. SYN. Flčo, deflčo, gemo, doleo, lūgeo, ploro, deploro, queror, conqueror, plango, ŭlulo. Com lamentantor non apparere labo-

rēs. Hor.

Lămiă, a, f. Lamia, strega, maliarda, SYN. Măgă, věněfică. EP. Läscivă, fěră, vörāx. J Neū prån-sē lămiē půčrům vinum extrăhăt ālvō. Hor. Expl. Dicono, che vi fossero ne'deserti dell' Africa alcune bestie salvatiche colla faccia di donna, le quali allettando gli nomini li divoravano.

Lāmină, ē, f. Piastra, spranga. Lāmnā. Lanana, lama. SYN. Brāctēš. EP. Fūlvā, levis, flexilis. ærčă, aŭrčă, aŭrātă, ārgēntčă, ferrčă, plūmbeă. Lamina dissiluit, dominique in gutture fixa

ëst. Ovid.

Lāmpas, adis, f. Lampada, lumiera. SYN. Lūcerna, lumen, fax, tæda, testa, lvchmas, EP, Solaris, lūnāris, Eōā, eŏrūseā, uitidā, rādiāns, clārā, īgnēā, trēmūlā, ārdēns, pēndūlā, fūmāns, splēndens, rătilâns, noclūrnă, pendens, nitens, igniferă, fûmiferă, flâmmigeră, splendidă, Phebeă. 🖣 Ārgŏlicī clypčī, aut Phābēa lāmpādis īnstār. Virg.

Lampsacos, i. f. Lampsaco, nome di città nell'Ellesponto. EP. Cčlehris, antiquă. Lêt të rūri-cŏlæ, Lāmpsăcĕ, tūtă Đĕō (pent.). Ovid. Lāmpīris, ĭdĭs, f. Lucciota. EP. Splēndĭdā, nĭtēns,

eŏrūseā, mřeāns. ¶ Splēndřdă līs jām nŏetě mře eānt lāmpyviděs ålīs. Mant. Lană, æ, f. *Lana*. SVN. Věllůs. EP. Ālbā, hřibilă, mollis, sordidă, cândidă, niveă, nigră. Attălică, Iberica, Auglica, tennis, textilis, discolor, dives, tīnetā, mācūlosā, rūdīs, nītīdā, cāndēns, fūcātā, mědřeatá. PHR. Repetitá bibit lana colores. Créditur ét lanas éxcoluisse rudes. Tundébant nivea splendentia vellera lana. I Alba, nec

Assvrio fücatür läna veneno, Virg.

Lancea, w., f. Laucia. SYN. Hasta, jaculum, telum, spieŭlūm, contús, venăbŭlūm, cūspis. EP. Longă, ăcută, ferrată, rigidă, fremens, tremebundă, crūčntă, fātālis, fūnēstă, vibrāns, vibrātă, scēlěrātă, înfēstă, rigidă, frāxinčă, gravis, vălidă, bēllīcā, mīnāx, trābālīs, strīdēns, férōx, mārtīā, mīssīlīs , sānguinēā. ¶ Dūm trāhītūr pēndētque jugis, laine lata retectum Lancea consequitur, Virg.

Laneino, as, avi, atim, aie. Laccrare, squarciare. Act. acc. SYN. Confodio, todio, lacero, fério, térebro, pango, stimálo, 4 Hoc omné gnidguid läneinämür, non dölet jamb. . Prud.

Lăngueo es, ŭi, ere, et Languesco, is, ŭi, escere. Languire, secuire, mancar le forze. Nent. SYN Deficio, conficiór, flaccesco, marceo, marcesco. PER. Artūs, mēmbrā, corpus languor babet. Artūs lānguði debilitat, frangit. PHR, Languent, exhausto robore, vires. Vadit incerto pědě, jám vírřbús děfectá, non idem vígor. Pürpürens velüti cum flos succisus aratro Längnéseit möriéns, Virg.

Länguidus, ä, üm. Languido, fracco. SYN, Länguens, languescens, torpeus, tardus, lentus, seguis. § Āc vēlūti iu somuis čeulos übī lan-

guidă pressit. Virg.

Lānguör, ōrīs, m. Languoce, languidezza. EP. Ācērbūs, mölēstūs, grāvīs, lēntūs, tārdūs, sēguis, tristis, frigidus, noxius, lethifer. ! Hei mihi, perpetius corpora languor habet (pent.)

Lăniatus, us, m. Sbranamento, laceramento, EP. Crūdēlis, ferus, crūentus. Dispersă forde mem-

bră lăniâtu cffero (jamb.). Sen.

Lănicium, ii, n. Lanificio, lavoro di lana. SYN. Lānīffetum. ¶ Sī tībī lānīciūm cūrē, primum āspērā sīlvā. Virg. L**ănīo**, ās, āvī, ātūm, ārč. Fare in brani, lacerare.

Act. acc. SYN. Lăcero, discerpo, dirițio, di-lăcero, disseco. PHR. Măun lăntăre căpillos. Tergoră dîripiûnt costis, et visceră nûdânt. Dîlăniet vigihûm tê quoque türhă cănûm. 9 Dîscīssēs nūdīs länĭābānt dentībūs ārtūs. Virg.

Lănistă, a, m. Maestro di scherma. SYN. Glădĭātŏr. ¶ Scrīptūrūs lēgēs, ēt rēgĭă vērbă lă-

nistæ. Juv.

Lānūgo, inis, f. Laungine, primo pelo, SYN, Bārbā recens, umbră, flos, EP. Mollis, grăcilis, ridens. těněrá, nová, těnůřs, roseá, recens, primá, nascens, PHR. Dam roseis venit ambra genis, Prīmā genās vēstībāt flore jūventā. Novā lānūgo făciem vēstit. Tenerā pūer lānūgine vērnāt. Dām novā lānugo ēst, pāvidos formīdinē cervos. Ovid.

Lāny, cis, f. Bilancia, desco. SYN, Stătêră, trătĭuă, libră, bilānx, vel cătiuŭs, părôpsis, cătīnūm, cătillăs, pătină, discăs, EP. Māgnā, grāndis, cādātă, rötūndā, āquā, pāndā, cērtă, jūstā, pēndēns, pēndālā, āquālis. ¶ Lāncibās ēt pandis famantia reddimus exta. Virg.

Lăodămiă. &, f. Laodamia, moglic di Protesilao. EP. Æmönis, cāstīssimā, Philācējā, Thēssālā, PHR. Illūstrī fāmā vīvīt Philaceia conjūx. Amplexūs întêr Lãodamia cădit. (Amonis Amonio Lãodămiă virō (pent.). Ovid. Hist. Moglie di Protesilao, la quale mori abbracciando l'ombra di suo marito che aveva desiderato di redere.

Láömédön, öntís, m. Laomedoute. EP. Pérfidűs, infidűs, pérjúrús, fálláx, Idáús. § Indé növás primum moliri maniă Troja Laomedontă videt. Ovid. Fab. Figlio d' llo, ^{*}padre di Priamo, re di Troja, il quale truffo Nettuno, Apolline, ed Ercole.

Lăpidărius, ii, m. Tagliatore di pietre. SYN. Lăpicidă, lătomus. Pitr. Hie lăpides părăt ad sūmmās lăpidārins ādes. Quās lāpides trīgus

minuit, lăpicidă retractăt.

Lăpideus, ă, um. Di pietra, pietroso. SYN. Săxcus. Lăpido, âs , āvī , ātūm , ārč. Lapidare, percuotere altrui con sassi, ciottolare. Act. acc. PER, Saxis obrio, cado, peto. In corpus, pertus, caput, ūtrūmque latus, in hūmeres sava jaejo. Sava îmmîtto, conjicio. Saxorum grandine lăcesso, pērcutio, affligo, premo, opprimo. PHR. Sonat circum cava savens imber Tempora. Savorum crěpřtánt súb pômlěrě málæ Crébros lăpřdum crěpňerúmt íctřbus ôră. 🥊 Ö crimen! Stěphámum lăpidărunt lausta precantem. Fort.

Łăpinosus, ă, ûm. Petricato, pietroso. SYN. Sāxōsus, scrūpens. PER. Sāxis frequens, āspēr, ābāndāns. Quæsītāmque famēm lapidoso vidit in āgrō. Prod.

Lăpittus, î, m. Peteuzza. SYN. Căleălus, scrūpus, vel gemmă. EP. Indřeŭs, Scřthřeŭs, Ēoūs, lūcēns, nřiřdůs, nřtēns, vřridřs, cělorātus, clārůs, pēllůcidůs, nřtěŭs, pictus, cāndřdůs, Lřbýcůs. PHR. Pūrá cělorātoš intér strépit fudă lăpillôs. Třinůs cônchās pictosque lăpillôs Pontůs hábět. § Ēxcūrsūsque brévěs tentant, et sæpě lăpillôs. Virg.

Lăpis, idis, f. Sasso, pietra. ciottolo. SYN. Sāxūm, silēx. EP. Dūrūs, rigidūs, grāvīs, āspēr, mūscēsūs, cāvātūs, ādēsūs, întērmīs, scrūpēūs. PER. Māgnæ ēssă pārēntīs. J. Tūm lāpīs īpsē virī vā-

cham per inane volutus. Virg.

Lăpitha, arum, m. Popoli di Tessaglia. EP. Sevi, trăces, îmmanes, Æmouii, Peletronii, idest Thessaliei. Primi Fraua Peletronii, Lăpitha, gyrosque dedeir. Virg. Dine Lăpitheius, ă, um, et Lăpithaus, ă, um. Antra simul subeunt. et jam Lăpitheia tectă. Ovid. O salve, dixit, Lăpithau gloriă gentis. Id.

Lāppā, æ, f. Lappola. PHR. Cārduus, întereunt segetes, subit āspērā sylvā. Lāppæque, trihus-

līquě.

Lāpsūs, ūs, m. Cascata, caduta, SYN. Cāsūs, rūīnā.

Stārē dīū, nīmiōquē grāvēs sūb pōndērē lāpsūs.

Lāquear. āris. Architrave. SYN. Lacunar, laquea-

rium, tabulatum. Vide Lacunar.

Lăqueo, ās, āvī, ālūm, ārē. Allacciare, legare, stringere von laccio. Act. SYN. Illăqueo, împedio, vincio, fallo, decipio. § Sī tē torte oculi dextrī lăqueaverit error. Juv.

Lăquěňs, î. in. Laccio, legame. SYN. Lörüm, nēxňs, vīncūlūm, rētě. dölňs. EP. Ārctňs, těnáx. těrěs, sěquāx., vălĭdňs. ¶ Tüm dărč cömplēxňs., lä-

queique requirere causam, Ovid.

Lār, ăris, m. Focolare di casa, SYN. Dönuis, föcus. Pēnātēs. EP. Săcer, fidelis, fidus. vērēndus, sānctūs. ¶ Prāstītībūs Mājā lāribūs vīdērē cālēndā. Ovid. Fab. Dei domestici che avevano cura del focolare, come gli Dei Penati.

Lārgiör, īris, ītūs, īrī. Donare, dare generosamente. Depon. SYN. Dō, dōno, tribňo, dīstribňo, īmpērtiör. ¶ Præsēntī tibi mātūrōs lārgīmūr hö-

nőrés, Hor.

Lārgītās, ātīs, f. *Largità, liberalità*. SYN. Lībērālītās, vel dōnūm.

Lārgītŏr, ōrīs, m. Donatore, datore, largitore. SYN. Dătŏr. ¶ Māgn īrūm lārgītŏr ŏpūm, lārgītŏr hŏ-

nörüm. Claud.

- Lārgūs, ă, ūm. Lavyo, liberale. SYN. Mūnĭſĭcūs, māgnĭſīcūs, līberālīs. Ibbondante, ricco. Dīvēs, Ampio. Lātūs, āmplūs. PHR. Nīl nēgāt, ēt sēsē vēl nou poscēntībūs oliert. Lārgĭŏr īmbré, Suēvērāt īmummērās hōmīnūm dītārē cātērvās. Ēxtrā förtūnam ēst quīddpuīd dōnātūr āmīcīs; Quās dēdērīs, sölās sēmpēr hābēbīs öpēs. § Ēt tūā lārgā Sāpē mānū mūltīsque ŏnērāvīt līmīnā dōnīs, Virg.
- Lārīssā, æ, f. Čittà di Tessaglia, patria d'Achille, Lārīssæŭs. J Quös nĕquĕ Tydīdēs, nēc Lārīssæŭs Ăchīllēs. Virg.
- Lăris icis, f. Larice, albero simile al pino, dal quale si cava della pice. EP. Dără, părânnis,

longavă, îmmortalis. Et lărices lumoque grăvem serpentibus urunt. Luc.

Lārvā, æ, f. Maschera, larva. EP. Tēnrībīlīs, īmmānīs, ērrāms, procāx, ūmbrātīlīs, fāllāx, mēndāx, īnsīdīosā, dētormīs, PHR. Ādsūnt tērrībīlēs lārvæ. Ērrābo āntē toās ossēt lārvā domos. ¶ llāc tāmēn ā vānīs prodībāt inēptit lārvīs. Mant.

Lārvātūs, š, ūm. Chi ha il volto finto, mascherato. SYN. Pērsonātūs, līetūs, contietūs, simūlātūs, ementītūs, mentitūs. PER. Fālsām spēciem gērens. Lārvā indūtūs. Lārvārūm morē fūrēns.

Laseivia, a. f. Laseivia. SYN. Lūxūries, mollīties, lībīdo, völūptās, pētūlāntīa. EP. Sordīdā, tūrpīs, tūgiendā, īnlāmīs, mollīs, hīlārīs, lætā, prolānā. ¶ īn prīmīs hābītāt mollīs lāseīviā tēctīs. Ovid.

Lāseīvio, īs, īvī, ītūm, īrē. Scapestrarsi, scorrere con libertà. Neut. SYN. Lūxŭrio. J Lāscīvītquĕ fūgā, lūctāntĭăque ūbĕră quærit. Ovid.

Lāseīvās, ā, ūm. Lascivo. SYN. Lūxňrĭōsūs, pētňlāns, procāx, mollīs, protervūs, lībīdīnosūs. ¶ Lāseīva est nobīs pāginā, vītā proba est (pent.). Mart.

Lässitūdo, inis, f. Strucchezza, stanchezza. At fehris illūm. et lässitūdo delūsit (seaz.). Scal.

Lässör, äris, ätüs, äri. Straccarsi. Pass. Lässo, äs, ävi, ätüm, ärë. Straccare. Act. SYN. Fätisco, fätigör, frängör, cönficiör. § Littüs, et in mölli nequicquam lässör ärenä. Oyid.

Lăssús, ă, ûm. Fiarco, stanco, lasso. SYN. Fēssús, dēlēssús, fătīgātús, lāssātús. PHR. Lāssús, seu fēssús vāllē rēsēdīt. Vēnātū lāssús, ět æstū. Fēssá lāhāt mihi pondērē cērvīx. Ēt trēmēfāctā cādūnt sūccīsō poplītē mēmbrā. Plūrīmus, vel dēlitīs in lāsso corporē lānguor ērāt. ¶ Hic phēr, ēt stúdiō vēnāndī lāssús, ēt æstū. Ovid.

Lătebră, ā. f. Nascondiglio. SYN. Lătîhilūm, căvernă, antrūm, spēciis. EP. Ōccollă, tēctă, abstrūsă, înhōspită, aviă, deviă, înviă, încognită, îgnōtă, înăpertă, obscură, înaccessă, inaspectă, hōrrēns, hōrridă, cācă, ābdită, silēns, squālidă, căligans. PEP, Lōcă lătebrōsă. Lătebrōsăs sinăs. Lătebrōsă domăs, ântră, sēdēs, vallis, tēctă. ¶ Scitis ănim, ēt mūltīs lătebra ōpportūnă lūistš. Ovid.

Lătebrūsăs, ă, ûm. Deve sono molti luoghi da nascondersi, o molte concacità. SYN. Ōccūltăs, lătêns, ôbscūrăs. ¶ Cuī dŏmŭs, ēt dūlcēs lătě-

broso în pûmice nidî. Virg.

Lăteu, es, iii, ere. Esser nascosto. Neut. SYN. Lătito, delitesco. legăr, câudăr, âludăr, âlucandăr, cecultăr. PHR. Obrită virtus Paupertate lătet. Lătet sub classibus aquăr. § Frigidus, o puteri fugite binc, lătet âuguis iu herbă. Virg.

Lăter, eris, m. Mattone. SYN. Imbrex, lătereuliis, tegulă. EP. Coetilis, eoctus, crudus, tritus. ¶ Îlle lăvat lăterem, atque operam deperdidit

ömnēm, Pass.

Lātērnă, á, f. Lanterna. ¶ Dūx lātērnă viie claūsīs feror aūrčă flāmmīs. Mart, Vide Lampas.

Lătēx, řeřs, m. Umore. SYN. Hůmör, lǐquốr, ăquă. § Pārs călĭdôs lătřečs, čt ăhēna ûndântĭă flāmmīs. V. Aqua.

Lătibătăun, î. n. Nascondiglio. SYN. Lătebră.
Hitantia înter lătibăla éxesî specus (jamb.).

Lătinus, i, m. Latino, PER, Rex Lătinus vel Lătřůs. 1 Táli intůs těmplo Divům, patriáquě Lătinus. Virg. Hist. Nome di un re del Lazio, la cui figlia Lavinia fu sposuta ad Enca.

tătium, ji, n. Lazio. Dietă quoque est Lătium tērrā lătente Deo (pent.). Ovid. Expl. Parte dell'Italia. così chiamata dal re Latino, o da Sa-

turno, che quivi si nascose.

Lătins, ă, ūm. Latino. SYN. Lătinus, Lătialis. Tempörä cum causis Lätium digestä perännum. Övid.

Lātois, idis, f. Diana, figlia di Latona, SYN, Diānă. Confiteor, timeo sava Latoidos îram. Ovid. Vide Diana.

Lătomus, î. m. Taghapietra. Pragrandes Lătomi

läpides edücere tentant. Pass.

Lătônă, z., f. Latona figliuda di Ceo, amata da Giove, SYN, Titânis, Titâniă, EP, Cângidă, fôrmosă, venustă. PER. Filiă Cer. Mater Apollinis. Dianæ genitrix. Latonæ tacitam pertentant gaudia pectus. Virg. Fab. Figliuola di Ceo, amata da Giove, la quale partori Apolline e Diana nell'isola Isteria, di dove fu scavciata dal serpente Pittone mandato colà da Ginnone.

Lātrātus, ūs, m. Abbajamento, latrato, EP. Raūcus, ăcūtūs, vigil, ārgūtūs, horrisonus, horribilis, horrendus, cănorus, savus, îngens, clamosus, terribilis. Custodes, savitque canum latratus

ĭn aūrās. Virg.

Latrină, æ, f. Cesso, latrina, destro. EP. Fædå, tūrpis, immūndā, ölēns, ölidā. J Immūndīs quæcūmque vomis lātrīnā elöācīs. Col.

Latro. äs, åvī, ātūm, ārĕ, n. Bajare. SYN. Āl-latro. PER. Ēdo, ēmītto, töllo in aŭrās latrātūm. Latratibus insto. ! Nescio quid certe est, et

hylax în lîmine lâtrăt. Virg.

Latro, onis. m. Assassino, ladro. SYN. Für, prædo, raptor. EP. Cruentus, sanguinolentus, nelarius, sævňs, împiŭs, fărêns fūriosis, sceleratis. Ut jugulent homines, surgunt de nocte latrones. Hor.

Lātrāciniām, ii, n. Ladroneccio, ruberia. SYN. Præda, rapīna, furtum. f Furta latrociniis, et

māgnīs pārvā minēris. Hor.

Latrocinor, āris, ātis, āri, Rubare. Depon. SYN. Prædor, populor, faror, spolio, rapio. Latrocinātum, aut în Asiam, aut in Ciliciam (jamb.).

Lātňs, ă, ūm. Largo, spazioso. SYN. Āmplūs, vā-stūs, spātřosūs, pătēns, pātūlūs. Cāllīā, nēc

lātīs aūdāx Hīspāniā terrīs. Tibul.

Lătús, čris, n. Fianco. SYN. Côstæ. EP. Ārdňūm, firmūm, välidūm, longūm, niveum, dextrum, lævum, sinistrum, tenerum, molle, invalidum. PER. Lăterûm junctură, vel compages. PHR. Pătiens lăboris lătus, Lăterique accommodăt ensēm. Ille latus niveum mollī fultus hyacintho. Virg.

Lăvăcrum, î., n. Lavacra, SYN, Balneum, § Assidnis avidas splendere lavaeris. Claud, Vide

Balnenin.

Landandús, å, úm. Lodevole. SYN. Laudabřlis, cělebrándůs, měmorálůlis. J t děsint vírés, tămen est laudandă voluntăs. Ovid.

Laudator, oris, m. Lodatore, PER. Laudum praco. Dērīsor vēro plūs laūdātore movētur. Hor.

Laudo, as, avi, atain, are. Lodare, cucamuare. Act. acc. SYN. Commendo, celebro praedico, PER.

Laŭdíbŭs čliéro, ëxôrno. În cădûm tôllo. Cálð agno, Laudes confero, PHR, Patriis honorem carminibus dieit. Prabebitque Camonis Laus tňá mátěriám nostris. Ingčnio laudes uběriore cănăm. Quilois cœlô tê laŭdibŭs āquêm? ¶ Aūt si ültra plăcitum laudarit bacchare frontem.

Lăvo, as, avî, lautum, et lotum, vel lăvatum, arc. Lacare. Act. acc. SYN. Abliio, proliio, tingo, intingo, pērlūndo, rīgo, spārgo, āspērgo, mērgo, īmmērgo, abstērgo. Ipse, ubi tempus črit,

omnes in fonte lavabo. Virg.

Laureotus, i, m. Nome d'un famoso ladro, il quale fu steso sul putibolo, e poi lacerato da' leoni. Ciò che Domiziano rappresentò nei teatri di Roma facendo il simile con un reo. Mart. in Amphith. Gæsaris:

Qualiter in Scythica religatus rupe Pro-

mētheñs.

Assidue nudo pectore pavit avem: Nudă Călydonio sie pectoră prabuit Urso Non falsa pendens în crăce Laureolus.

Laŭretum, 1. n. Campagna folta d'alberi, laureto. Lauretum, î, n. Loreto. EP. Laureum. longum planum, sacrum, sanctum, včněrábilě, rčligiosum, Apollinčum, prodigiosum, virginčum. PER. Ūrbs toto celeberrimă mundo. Odrysiis obsēssā tyrānnīs, Mūneribus pretiosā sacrīs, Principibūs venerata virīs. Deīpara decorata domo.

¶ Eūropēvis Ārābs, quām bārbārits Indūs ădorāt. Laūretis, ä, ūm. Di lauro. ¶ Vīrgāque rorātās laūreti mīsti aquās (pent.). Oxid.

Laŭricomus, a. um. Coronato, folto de alloro. Laŭricomos at per montes ex flåmmå vägetar. Lucr.

Laŭrifer, ă, ûm. Che portu alloro. SYN. Laŭriger, laŭreatis. ¶ fillūd, laŭrigeros ageres cum lata

triumphos. Mant.

Laŭrŭs, i. f. Illoro, lanro. EP. Apollinga, Phobéa, Delphică, Părnāssiă, Aoniă, virens, viridis, redolens, tenera, patens, patnia, casta, triumphālis, vietrīx, insignis, opācā. PER. Āpollinis ārbör. Phiehēä, Apöllineä, Dēlphica, Pārnāssia, vel Pārnāssīs ārbos. Apollīneum decns, vel germěn. Laŭrî fröndës, cŏmæ, laŭrčă sērtă. PHR. Nitidaque încingere lauro. Împonit lauros, vietricis præmiš fröntis. Triūmphālī rēdimītus tēmpērā laūrē. • Cīngit Āpēllinēs vietr<mark>icis</mark> tēmpērā laūrē. Virg.

Lans, landis, f. Lande, lode, onore, SYN. Honor, decus, gloria. fama, nomen, praeconia. EP. Celebris, clārā, māgnā, insignis, ēximia, ēgregia, æterna, immortalis, immensa, perpetna, Laudibus immodicis Cares in astra ferant

pent. Mart.

Laŭtitia, :e., f. Magnificenzo, delicatezza. SIN.

Splendor, magnificentia, luxus.

Laŭtŭs, ă, ûm. Splendido, magnifico, lanto, lavato. SYN. Ählūtūs. ! Lantūs māne senex manthūs carrelat, et anam. Hor.

Lavo, as, avi , atum, are, Rallentare, vilasciare. Act. acc. SYN. Remitto, relaxo, solvo, vel extêndo, diláto, pródúco, diduco, prótráho, Vix primôs řněpřuá quřes láxávěrát artůs, Virg.

Lāxus, & , um. Rallentato , largo. Cláxior hêxă-phoris tuă sie lectică licebat. Mart.

Lāzārūs, i., m. Lazaro, nome proprio, dagli kean-gelj. EP. Paūpčr, šuops, tēlix. • Lāzārūs ūt digitum gelodās intingāt In undes. Alerm.

Leana, a, f. Leonessa, SYN, Lea, EP, Torva, fera, gěněrôsă, Gětůlă, Libýcă, Hircană, fülvă, sævă, ferox, Marmarica. PHR. Nec te conceptum sava Leană tulit. Tempore non alio catulorum

öblītă Lēānā. Virg.

Leander, drī, m. Leandro. EP. Aŭdāv, înfelix. Clāmābāt tǔmǐdīs aūdāx Lēāndēr ĭn ūndīs. Mart. Hist. Giovane d'Abido sopra le rive dell'Ellesponto, il quale amava la giovanetta Ero, che dimorava a Sesto dall'altra parte del mare. Egli s'annegò passando a nuoto di notte per andar a trovarla. Un bell'epigramma di Marziale abbiamo su questo argomento:

Cum pětěret důlces aŭdav Leander amores, Et fessus tumidis jant premeretur aquis: Sie miser instantes effatus dicitur undas,

Pārcītč, dūm propērē, mērgītč, dūm rēdéo. Learenus, i, m. Figlio d' Itamante e d'Ino, il quale fu ucciso dal padre impazzito. Hine Learcheus, ă, ūm. J Tūque cădīs pătriā, pārve Learche, mann (pent.). Ovid.

Lebes, ētis, m. Caldaja, pajuolo. SYN. Ahēnām, öllä, EP. Cürvüs, ingens, cavus, fülvüs. ¶ Tertia dona facīt geminos ex ære lebetas. Virg

Lēctīca, a, f. Lettiga. EP. Levis, nūtāns, mollis, lēnis, fūlgēns, ebūrna. PHR. Ipse sibī quī pondus iners, fülgente vehatur Lectica. Lectica dörmīt resupīnus ehūrnā. 🖢 Nāmque fācīt somnum clausă lectică lenestră. Juv.

Lēctio, onis, f. Lezione, lettura. EP. Jūcunda, honēstā, ămīcā. 9 Lēctřŏ dāt frūctūs, ēt tē tībī rēddīt ămīcūm. Fort.

Lēctīto, ās, āvī, ātūm, ārč. Leggere spesso, andar leggendo. J Tū cūr piāchūm tām libenter lectitās (jamb.). Prud.

Lēctor, oris, m. Leggitore, lettore. SYN. Benīgnus, molestus, improbus, vigil, assiduus, Signa videbantur chartis tibi leetor in istis. Mart.

- Lēctus, ī, m. Letto. SYN. Lēctulus, grabatus, strātūm, culule, torus, thalamus. EP. Mollis, quietus, placidus, segnis, soporifer, ignavus, nocturnus, purpureus. PHB. Lectum, vel somnum pětěrě. Non jácět în möllî věněrándá sejentia lecto. Fülcro sternatur lectus ebūrno. Tinetă săpēr lēctos canderet vēstis ebūrnos.
- Lēdă, ā., f. Leda. EP. Pülchră, förmösă, věnūstă. Ledă făît nîgră conspiciendă comă (pent.) Ovid. Fab. Moglie di Tindaro re di Sparta, del di eui amore essendo Giove fortemente preso, caugiossi in un cigno. Partori due uova, da uno vennero fuovi Polluce ed Elena, dall'altro Castore e Clitennestra.

Dāt milii Lēdā Jovēm cygno dēcēpta parentem, Quae falsam gremió credula fovit avem.

Legio, onis, f. Legione, SYN. Cohors, phalanx, cătervă, mănăs, EP, Armată, minax, zrată, nămčrosá, hástátá, ármísóná, púgnáx, hóstílís, hórrendá, fórtís, trémendá, válidá, póténs, ár-míférá, belligerá, mártiá. § Ömnis per móros

lěgió sörtītă pěriclūm. Virg. Lēgiiinus, ă, ûm. Legittimo. ¶ Lēgitinuumquě

sonum digitis callemus, et aure. Hor. Lego, as, avī, atum, are. Mandar ambasciadori. Act. acc. SYN. Mitto, dělégo. Nil třbř légávit Făbius Bithynice, cui tu, Mart. Vide Mitto.

Lěgo, is, lēgi, lēctām, črě. Act. acc. SVN. Pērlego, lectito, volvo, evolvo, percuiro, lustro.

PHR, Sī quis të fërrët përlëgërëtquë libër, Illa fronte, precor, carmina nostra legas. At simul hēroum laudes, et facta parentis Jam legere, ēt quæ sīt, pöterīs cognoscere, vīrtūs. Virg.

Lemanus, i, m. Lago di Ginevra. EP. Immensus, āltus, cavus. J Dēseruēre cavo tentoria fixa

Lemano. Luc.

Lēmnos, ī, f. Lenno, Stalimene, isola nel mar Egeo presso alla Tracia. PER. Lēmniā tēllūs. Insulā műleiber. Vülcániá térrá. Hűműs Hypsipylæå.

Lemures, am, m. plur. Fantasmi, spiriti notturni. EP. Noctūrnī, silentes, ātrī. I Mox etiam Leműrés ánimas dixeré silentűm. Ovid.

Lemūria, iorum, et ium, n. plur. Feste in onore delle anime de' morti, o degli spiriti notturni.

EP. Noctūrna, atra.

Lēnā, æ, f. Ruffiana. EP. Infāmis, sălāx, pětŭlāns, blanda, improba, malesuada, mellita, rūgosa, rapax, languida, venenata, impudens, vēnālis. PHR. Nec maculēt castos împroba lēnā törös. Vēnīt in ēxitiūm cāllīdā lēnā tūūm. Sühdőlá fámősæ, mönéő, fűgé rétiá lénæ. 🎙 Quæ sciet hos illos vendere lena toros (pent.). Mart

Lēmēŭs, ī, m. Nome di Bacco. ¶ Hūc Pătĕr, ō Lēmēč: tūīs hīc ōmnĭā plēnā. Virg.

Lenimen, inis, n. Lenimenta, sollievo. SYN. Lenimentum, levamen. EP. Dulce, suave, jūcundum, blandum. PHR, Sæpe affert blandum rapidó lenimen in ástú. Et milii söllicitó lenimen dülcě sěněctá. Ovid.

Lēnio, is, īvī, ītām, īrē. Mitigare, far mite, placare. Act. ace. SYN. Delînio, mulceo, demulceo, flecto, mîtigo, placo, sedo. PHR. Lenire doleztem Solando. Lenībat dietīs animum, curasque levabat. Lenībat dīctīs animum, laerymasqua eřebăt. Virg.

Lēnis, is, m. f., e, n. Mansueto, piacevole. SYN Běnīgnůs, blandůs, clēmēns, comis, făcilis, hā mānus, mānsuētus, mītis, mollis, plācidus. J Lē. nibus horrescant flabris, sammæque sonoram

Lēnitās , ātis , f. Mansuetudine , dolcezza d'anmi opposta all'impeto dell'ira. SYN. Clementie mānsuētūdo. PER. Běnīgna mēns. J Hostex vīncere lenitate mālo (phal.). Prud.

Leniter , adverb. Cortesemente, piacevolmente, 275 dolcezza , con equalilità. Leniter ex merits quidquid pătiere ferendum est. Ovid.

Lēno, onis, m. Ruffiano. EP. Pērjūrus, avarus. īnsidiosus, infamis, improbus, obscēnus, tūrpis sördidus, něfandus, málésnádus. ¶ Oni něc lēp: potest, nec comessator haberi. Mart.

Lēnocinium, ii, n. Ruffianevia, ruffianesimo. SYN Blanditia, iltecebra, blandimenta. J Ut len 3. cinium vita, præsensque voluptas. Manil.

Lēnocinor, āris, ātūs, āri. Fur da ruffiano, allettare, lusingare, adulare. Depon. SYN. Allicio, bländiör.

Lens . tis, I. Lenticchia, lente. J Accipe Niliacam, Pēlūsiā mūnera lentem. Mart.

Lentigo, inis, f. Lentiggine, macchie che vengons sul viso. Invidă si făciem măcălet lentigo decōrām. Ser.

Leo. onis, m. Leone, lione. EP. Acer, asper, generosus, flavus, fulvus, hīrsūtus, horridus, insānns, māgnanimus, īrācūndus, jūbātus, māgnus, răpidus, sævūs, sanguineus, torvus, trux, martius,

ferus, rapax, indomitus, invictus, ferox, furiosas, farêns, fortis, animosas, împavidas, aadax, Getülüs, Libyens, Marmaricus, Parnas, idest Āfer, Idēns, Phrygins, idest Cybelejus, Armeniŭs, Hircanus, Caspins, PER. Libica, Hircana feră. Rex ferârum. Unguibus horrens. Juhas concătiens. Immani ore fremens. Sylvaram terror. PHR. Concussitque jubas ore fremente leo. Fărens lustrat leo tectă ferarum. Emfeat extemplo, cunctis trepidantibus audax Crassa möle leo. Nemorum dominum regemque fatigat. 🕻 Împâstûs stăbăla âltă lĕō, ceû sæpĕ pĕrāgrāns. Virg. Per leone, costellazione. PHB. Cum sol Herenlei tergă leonis ădit. Ovid.

Lepidus, a, am. Piacevole, grazioso. SYN. Făcetus, jöcösűs, festivűs, árgúlűs. Sciműs műrbá-nűm lépidő sépönéré dictő. Hor.

Lěpor, ōrĭs, m. Piacceolezza, grazia, gentilezza. ŠYŃ, Lěpôs, vēnūstās, grātřă, fēstīvitās, ūrbānitās, sälēs, snāvitās, EP. Nitidūs, dūleis, ūrbānus, tener, grātus, varius, blandus, mēljiflňňs, jūeňndůs, suāvis, comis, facilis, argūtůs. PHR. Dēliciās intēr făciles ex ore lepores Sponte fluunt. 9 Quo magis æternum da dietis Dîvă leporem, Lucr. De discrimine incrementi, oris a lepor, et a lepus, hie versus editus est.

¶ In cāmpīs lépŏrēs, in vērbis quārē lépŏrēs.
Lēprā, ō, f. Lelbra. SYN, Elĕphās. EP. Fædă,

fætidă, putridă, sordidă, putrescens, edax, deformis, tūrpis, māeŭlosa, trīstis, immēdicābilis, mölestä. PHR. Leprä grävi täbö corrümpit lüridă lümbos, Lepram depürgăt edacem. Improbă mordaci serpens prūrīgine lepra, Mant.

Lēpus, oris, m. Lepre. EP. Aūrītus, fugāx, avidus, trepidus, sollicitus, vagus, celer, praeceps, mollis, prapes, pernix, rapidus. PER. Metu cělěr, Cůrsů lěvís, Pědřbůs vělěx, PHR, Cům per apērta vagūs cūrrērēt arva lepus. Fugāx îtque lepus. Pradă cănum lepus est. ! Facundi leporis sapjens sectabitur armos. Hor.

Lērnā, ā, vel Lērnē, ēs. f. Layo nel paese di Argo. Hine Lernans, a, am. Proxima Lernaam ferro et făce contudit hydram. Ans. Expl. Lago di Lerna nel paese d'Argo in Grecia, famoso per

quell'idra, o serpente di sette teste.

Lēsbiacies, a, ūm. Dell'isola di Lesbo. SYN. Lēsbius, Lēsbous. Jūneto Lēsbiuco, sīve Anapæstico aselep.). Lēsboum rejūgīs tendere bārbiton

Lēsbos, i, f. Lesho, isola del mar Egeo, EP. Clāră, Mēthymnæä, (erax. Quam Mēthymnæö carpît

dē pālmītē Lēsbos. Virg.

Lethieus, a, am. Mortale, di Lete. ! Urunt lethies

pērfūsā pāpāvērā somno. Virg.

Lēinē, ēs, et Lēthēs, æ, f. EP. Stygia, inferna, tārtārēā, Plūtoniā, īmā, lāngnidā, soporifērā, somnifera, torpens, profunda, immemor, obliviēsā, sēcūrā, quielā, silēns. PER. Lēthēvis āmnis, gūrgēs, lācūs, lātēx. Lēthēvē rīpē ôblīviā. Lēthæūm flūmēn, stāgnūm, Lēthæī flūminis ūndā. PIIR. Non ego, sī biberem sēcūræ pôculă Lethes, Excidere hac credam pertore põsse meö. 9 Quam jüxta Lethes täeitüs dela-bitur amnis. Luc. Fab. Fiume dell'inferuo, le di cui acque fanno dimenticare del passato, così detto dalla parola greca itak, oblivio.

Lêthûm, î. n. Morte, SYN, Mors, PHR, înfêstô öccümbere lethö. Millis malta daret lethö.

Terribiles visu formæ, lethumque lähorque. Virg. Vide Mors.

Levamen. inis, n. . ljuto, sollazzo, sollevamento SYN. Lenimen, solamen, solatium, auxilium. fomentum. Hie tibi curarum socius, blandümque levamen. Mart.

Leūcŏthěš, æ, f. Nome d'Ino, cangiata in una uinfa. ¶ Leūcŏthěšaquě Děūm cům mätrě Pă-

læmona dixit. Ovid. Vide Ino.

Leŭcothoe, es, f. Figlia di Orcano re di Babelonia, amata da Apolline, e cangiara in un albero, che produce l'incenso. I Dicere Leucothoe, vocem tenűére sőrőrés, Ovid.

Lēvis, vel lævis, is, m. f., č., n. Polito, liscio, levigato. Illă quidem debent ex levibus, atque

rötündis. Lucr.

Levis, is, m. f., č, n. Leggero, senza peso. PER. Nil gravitatis habens, Alque levem stipulam crepitantibus ūrere flammis. Virg.

Levitas, ātis. Leggerezza, vanezza. EP. Völneris, ăgilis, văgă, mălefidă, Quôd superest, nbi tam völücri hæc levitate leruntur. Lucr.

Leviter, adverb. Leggermente, SYN. Param. ! Nam quamvis leviter, quod crebro funditur asta. Lucr.

Levo, ās, āvī, ātūm, ārē. Levare, alzare, sollevare. Act. acc. SYN. Süblevo, consolor, relevo. Sis felix, nostrumque leves quaeumque laborem.

Lēx , lēgis , f. Legge. SYN. Jūs , jūrā , jūssūm , præscriptum, décrétum, placitum, edictum, māndātūm, præcēptūm, impērtūm, mōs. EP. Imperiosă, severă, sanctă, sacră, sacrâtă, aŭgūstā, jūstā, āquā, īnviölābilis, īnjūstā, iniquā, împiă, rigidă, dūră, ăcerbă, îmmitis, grăvis. PER. Lēgūm ōrācīdā, Jūrīs sacrātā lēgēs, Sacræ sanctio legis. Legûm jūssa, moderamina Jūris et aqui regulă. PHR. Regui rescindere lēgēs. Silēnt viduātæ vindice, vel jūdice lēgēs. Lēgihus haud ullīs teneor. Quīd taeiant lēgēs, cum solā pēcunia rēgnāt? Petr.

Lībāmēn, ĭnīs, n. Ciò che si offerisce in sacrificio.
SYN. Lībāmēntūm. EP. Ŏpīmūm, pīnguē, sacrūm, dīvīnūm. PHR. Pīnguī cǔmǔlāt lībāmine flāmmās. Īgnĭbūs īmpōnīt sācrīs lībāmina prīmā. ¶ Nomine ab aūctērīs dūcūnt lī-

bāmĭnă nōmĕň. Ovid.

Libanus. î, m. Libano monte nella Siria. EP. Ödörātūs ēxcēlsūs, vīrēns, vīrīdīs, sūblimīs, grātūs cedrifer, amenns, ardnis, aerius. PHR. Cedrifeio în Libano quanti nascuntur odoics. Scandit ödőráti Libáni júgă. Hirsútúm töllit ăd âstră căpăt. I Florum spirăt ödor, Libani cen montis honor thus. Aus. Expl. Montagna tra la Soria e la Fenicia, dove gli alleri producono l'incenso.

Libellus, î, m. Libretto, libello. Sed jam supplicibūs dominum lāssāre libellīs. Mart.

Libens, tis, adject. Che fa volentieri qualche cosa. di buona voglia. SYN. Völens, lübens, făcilis. Vincis čnim morforque libens, age ferrea gaüdēs. Ovid.

Libenter, adverb. l'olentieri, con buona volonta SYN. Ültrő, spönté, libentiús. 9 Vérum gállice

non libenter audis phal. Mart.

Liner, librī, m. Libro. SYN. Libellus, codex, volūmen. EP. Lepidus, argūtus, nobilis, laborātūs, doctus, cultūs, excultūs, severus, tristos,

săcer, pălităs, expălităs, îngentosăs, disertăs. PER. Doctorum scriptă virorum. Auctorum mănămentă. Doctă scriptă. Victură în săculă chārtā. PHR. Lihvis est dătă pălmă meis. Tibi pārve liber scrintă cânctă pătent. § Plenă lăboratis hăbeas cum scrintă libris. Mart.

tāběr, črī, m. Bacro. SYN. Bācchus. J Condita cum vērāx apērīt pracordia Līber. V. Bacchus.

Liher, å, ūm. Franco, libero, assoluto, spedito, sbrigato, sciolto. SYN. Väcuus, īmmūnis, expedītus, sölūtus. PER. Libertātis jūrē, vel libertātē fiūens. Sūi jūris, vel ārbitrīi. Sērvitīo saccuus. PIIR. Ēquūs pēr āpērtā völāt jām liberhābēnis. Ābrūptīs lūgit præsēpiā vīnelīs. § Tān dēm līber čquūs, cāmpōque pötītus āpērtō. Virg.

Lībērātīs, is, m. f., ē, n. Liberale, che usa libēralitā. SYN. Mūnificois, lārgūs, māgnificois. PER. Ad prāmīš vēlox. PHR. Nūnquām pīgrā fūt nostrīs tuš grātīš rēbūs, Nēc mihi mūnificās ārcā nēgāvit opes. § Sēd tām prodigūs ātquē lībērālis (phal.). Mart.

Līberāittās, ātīs, f. Larghezza, liberalità, cortesia. SYN. Mūntficentia. § Sensūro bona līberālī-

tātīs (phal.). Mart.

Lībero, ās, āvī, ātūm, ārē. Liberare, salvare, dar libertā. Act. acc. SYN. Sölvo, ēximo, ēripio, vindico, PER. Libertāti āssēro. ¶ Quō fuit āceinctūs, vāginā liberāt ēnsēm. Ovid.

Lībērtās, atīs, f. Libertā, licenza. SYN. Jūs, ārbitrīūm, pölēstās. EP. Optālā, āmīcā, spērālā, blāndā, prētīōsā. cārā, aūrēā, hōnēstā, āmātā, lætā. PER. Lībērā sērvīlīō vītā. Sērvīlē jūgūm ēxōsā pötestās. Lībērā conditīo. J Lībērtās quā sērā tāmēn rēspēxīt inertēm. Virg.

Lībērtīnūs, ī, m., item lībērtīnā, ā, f. Libertino, o libertina, schiavo o schiava fatta libera.
 Īgnötōs, ūt mē lībērtīnō pātrē nātūm. Hor.

Lībērtus, i, m. Fatto libero da servitu. Fīlius aut etiām lībērtus ut ēbibāt hærēs. Hor.

Lǐbět, bǔǐt, bǐtūm ēst. ērē. Piavere, esser grato, aggradire, soddisfare. Impers. SYN. Lǔbět, plăvět, jǔvăt. PHR. Cāsūs fērrē lǐbět. ¶ Īnsānīrē lǐbēt. quōnĭām tǐbǐ pēcŭlă pēnām. Virg.

Lībētină, ā, f. Fonte dedicato alle Muse, presso a Tessaglia nella Magnesia. Hinc Lībēthnidēs, id est Mūsā. ¶Nymphæ, noster ămor, Lībē-

thrides, aut mihi carmen. Virg.

Lǐbīdǐnor, ārīs, ātūs, ārī. Darsi alla lussuria. Depon. SYN. Mēchor. PER. Cāstrā nēfāndā sēquī Vēnērīs. Īmpūrōs āmōrēs sēctārī. Trāhī, ăgī cācā lǐbīdǐnē. Vēnērēm cōmplēctī, ēxērcērē. Rūmpērē franā pňdōrīs. Cāstūm āmīttērē pollātō cōrpōrē dōrēm. ¶ Pōst hēc ōmnĭā cūm lǐbīdǐnāntūr (phal.). Mart.

Linīdināsis, ā, ūm. Libidinoso, licenzioso, lascivo. SYN. Impūrūs, sālāx, procāx, tūrpīs, īmpūdīcūs, lāscīvūs, obsecīnūs, protērvīs, PER. Blāndā libīdīne cāptūs. pērettūs, conettūs. Stīmūlīs agtātātūs amocīs. Āctūs īnsānā, vēsānā, tētrā, velfūrettī libīdīne. Mollibūs dēlīcīts vietūs. Dēlīcīts īnsānī frāctūs amorīs. Libīdīnosūs īmmollābītūr cāpēr (jamb. pur.). Hor.

Libīdo, inis, t. Libidine, appetito disordinato di lussuria, o cupidigia violenta di altra cosa. SYN. Cŭpido, ămor, ardor. ¶ Et rŭjt in vetitum damni secura libido. Claud. Vide Cupido.

l'ibitină, a, f. Dea presidente a' fanerali ; si prende per la morte stessa. SYN. Deă funeris, vel mors.

Aŭtūmnūsquĕ gràvīs tĭbĭtīnæ quæstŭs ăcērbæ. Hor. Vide Mors.

Libo, ås, ävī, ātūm, ārĕ. Gustare, apprendere, o discernere per mezzo del gusto la qualità de' sapori. Act. acc. SYN. Gūsto, delībo. Sagrificare. Līto, sacrīfico. ¶ Pūrpūrĕōsquĕ mĕtūnt flōrēs, ēt flāmīnā lībānt. Vieg.

Lībrā, a., f. Bilancia, stromento da pesare. SYN. Bīlānx, stātērā, trūtīnā, lānx. EP. Āncēps, pēndūlā, pēndēns, pāndā, jūstā, cērtā, æquā, rēpāndā, aquālīs, rēctā. PHR. Æquālī pēndēt ēxāmīnē fibrā. Ēxāquāt pārtēs rēctō lībrā jūgō. Lāncē pārī mētītūr pēndērā lībrā. ¶ Scīs ētēnin jūstūm gēmīnā sūspēndērē lāncē Āncripītīs lībrā. Pers.

Lībrā. Libva, seguo celeste. SYN. Æquātŏr. PHR. Æquāl lībrā dīes, ēt tēmpörā nōctīs. Lībrā dīes sōmnīquē pārēs nībī fēcerīt hōrās. Lībrā Phœhēōs tēnēt æquā cūtrūs. Lībrā dīes nōctēsque ēvāmīuē jūstō Tēmpörāt. § Pēndulā cœlēstēs lībrā mŏvēbāt āquās (pent.). Ovid.

Lībvāmēn, inis, n. Contrappeso. ¶ Āūrētis hīc mūllō vincīt lībrāminē pondits. Pers.

Lībrārīŭs, ĭī, m. Copista, scrivano. ¶ Ūt scrīptor sī pēceāt ĭdēm lībrārĭŭs ūsquě. Hor.

Lībro, ās, āvī, ātūm, ārē. Pesare, ponderare. Act. acc. SYN. Trūtīno, pōndēro, ēxāmīno, pēndo, āppēndo, ēxpēndo, āstīmo. PER. Gēmīnā lībrā sūspēndo lāucē. Æquo ād jūstæ pōndērā lībrā. § Gēmīnās ŏpīfēx lībrāvīt īu ālās. Ovid.

Līhūm, ī, n. Torta, focaccia. EP. Mystřeům, cândřdům, cěrčálě. J Impônīt lībūm, farrăquě

mīxtā sălĕ (pent. . Ovid.

Lǐbyˇa, ǣ, f. Libia. SYN. Āfrica. EP. Ārdēns, flāgrāns, ārēnōsā, āridā, dēsērtā, vāstā, sāxōsā, stērīlīs, scopulōsā. Heū! mālē tūm Libyæ sōlīs ērrātūr in āgrīs. Virg. Vide Africa.

Lībistīs, idis, i. Di Libia. SYN. Lībicā. J Horridus in jāculis, ēt pēllē Lībistīdīs ūrsē.

Virg.

Lřečntěr, adverb. Licenziosamente. SYN. Împūně, împūnītē, ĭnūltē, nūllō prohřbēntě, līběrě, aŭdāctěr, lřečntřůs. ¶ Īdeīreō ně văgôr sevīhāmquě

licenter, an omnes. Itor.

Licentia, æ, f. Sfreuaterza, licenza, SYN, Libertas, facultas, copia, pötestas, venia. EP. Sölük, lībera, pērniciosa, elfræna, immodērāta, immomsa, indomita, lascīva, vaga, elfūsa, vēsana, insana, aūdāx, præcēps, temeraria, furiosa, dāmnosa. PHR. Ætātīs dāmnosa licentia nostrærēgnat. Suadētque licentia lūxum. Imperat et eecī vēsana līcentia vāmorīs. Ēxīt in immensu fæcūrotala līcentia vātūm. • In pējora dātūr, sūadētque līcentia vātūm. • In pējora dātūr, sūadētque līcentia vātūm. • Claud.

Liceor, eris, itus, eri. Mettere all'incanto. Depon. SYN. Licitor. Et centum Gracos curto cen-

tüsse licetur. Pers.

Lǐcĕt, conjunct. Beuchè. SYN. Ētsī, quāmvīs, quāmquām, tāmētsī. J Dīcam čquĭdēm, lǐcĕt, ārmā mihī mörtēmquē minētir. Virg.

Licet, ebăt, licăii, vel licitum est. Impers. 2. PHR. Hac festis exercere diebus Pax et jură sinunt. Sit mihi fas audită loqui. ¶ İbitis İtăliam portusque întrare licebit. Virg.

Līcitīks, ā, ūm. Levito. SYN. Concessus, pērmīssus. Ārdibus, ēt līcito tāndām sērmone fruūntur.

Virg. Līcinm, ĭī, n. Stame, trama. SYN. Stāměn, līnūm, filum. Et pransos domitare boves et licia

tēlā Ādděrě, Virg.

Lietor, oris, m. Messo, birro. SYN. Apparitor, sătelles, stipator. EP. Severus, minax, andax, superbus, validus, consularis, prætorius. PHR. Sævus habet virgas lictor, duramque bipennem. Virgārum fisce minātur, et hasta. Summovēt lietor miseros tămultus (sapph.). Hor.

Lien, is, vel lienis. is, m. Milza. J Nonnulli me-

morant consumi posse lienem. Ser.

Līgāmēn, inis, n. Legame, legatura. SYN. Nēmis, nodus. ¶ Quae cum Sīdoniae noctūrnā ligāminā mītræ. Prop.

Liger, vel ligeris, eris, m. Loira, fiume di Francia. Cānūti ēt flāvī cœrŭlă lýmphā Ligër (pent.).

Aus

Līgneus, a, um. Ligneo, di legno, 1 Līgnea contülerat veterum simulaera Deorum. Dvid.

Līgnām, ī, n. Legno, legname. SYN. Arbor, stīpes, sŭděs, fruncus, trábs, robůr. EP. Fissíle, se-ctile, aridum, durum. fissům, inutile, scissům, viride, viridans, ūdūm, hūmidūm, odorūm, ödörātum, ramosum. PHR. Cuneis scindebant fissile lignum. Arida ligna Explicat în flammas. Portat et arsaris arida ligna focis. Sacram vetūstīs extruat līgnīs focum. Līgnorum et

pěcoris třhi calo argūtus, ět horti. Ilor. Ligo, as, avi, atum, are. Ligare, stringer con fune, o catena, od altra sorte di legame. Act. acc. SYN.Cölligo, alligo, stringo, constringo, astringo, necto, annecto, connecto, vincio, revincio, PHR. Sūrās vīncīrē cothūrno. Sūbnēctīt lībula vēstēm, Cîrcûmdāt vīnculā collo, Līgăt āretā compede. Immonsis religare catenis. ! Nanc ligat ad cæstum gaudentia brachia föris, Prop.

Ligo, onis, m. Zappa, strumento noto per uso di lavorare la terra. SYN. Bidens, EP. Dürüs, rūstřeňs, cůrvůs, longůs, incūrvůs, ácůtůs, flexůs, ferreus, uncus, aduncus. Rastraque et în-

cūrvī sævūm vűbűerő ligónes. Stat.

Ligur, vel Ligus, uris, m. Ligure, Genovese. EP. Alpīnus, indomitus, rebēllis, vānus. PHR. Liguremque ad fræna rebellem Perdomuit. Indomitūm hēllo Ligurēm. Volscosque vērūtos Extultt. Non ego të Ligurum ductor fortissimë bëllo. Virg.

Liguria, a. f. Liquria, Genovesato. Interea tristi

prőstrită Ligüriă casú. Mant.

Līgūrio, is, ivi, itām, itē. Mangiare il suo, di-corare. SYN. Öbligūrio. § Fūrtīmquë rāptānt, consumunt, liguriant jamb.). Plaut.

Ligustrum, I, n. Lagustro, apglio. EP. Album, candidum, nivenm, cannim. Præstano violas, et

cană ligüstră colono, Mart.

Litium, Yi, n. Giglio, fiordaliso. EP. Alhum, candidum, fulvim. Navens, vernans, canens, canum, argenteum, joscidum, pietum, aureum. fülgens, floridum, lacteum, ridens, fragrans, főrmősűm. PHR. Láctěá pássím líllá réspléndent. Roscidă liliă canent. Rădiarunt anrea campis Lilla. Intus niveo permixta nitore Purpură collucet, sparsoque întermicăt auto. Iluc ădes, o formose puer, tibi liliă plenis. Virg.

Sicilia, che guarda alla Labia. Hine L'Hybetis, a, um. J Mollibus expositum Zepliyris Lilybaon ad Arctos. Ovid. Et vada dura lego saxis Lily-

bela carcis. Virg.

Timă, &, f. Lima, strumento meccanico di ferro temperato. EP. Āspērā, mordāx, čdāx, dēntātā, fērrēā. ¶ Scīlīcēt īncīpīām līmā mordācīŭs ūtī. Ovid.

Līmāx, ācis, m. Lumaca, animale simile alla chiocciola, ma senza guscio. EP. Cornutus, corziger, spūmosus, spūmeus, squalidus, reptiiis, tardigradus, lentus, tardus, repens, piger. Implicitus concha limax, hīrsūtāque campos. Col.

Limbus, î, m. Lembo, la parte estrema del vestimento. SYN. Instită, fimbriă. EP. Pictūrātūs. pietus, aūreus, tenuis, Maeonius, aūratus, pūrpăteăs, croceăs, coccineăs. PHR. Limbăs obibăt aŭreŭs. Meonio vestis circumdată limbo. Quam plūrima circum Purpura Maandro duplici Melibæa cucurrit. Ultima pars telæ ienui circumdătă limbo. Övid.

Limen, inis, n. Soglia, la parte inferiore dell'uscio. SYN. Föres, janua. EP. Primum, æreum, clausum, apertum, occultum, superbum, saxeum, ferreum, durum, stridens, tritum, marmoreum, aŭrātum, dulce, religiosum, venerandum, nobile, castum, latum. PHR. Obsessa tenere portārum liminā. Reserat strīdentia limina consul. Tēr sāxēš tēntšt Līniinš. Interiorā domūs īrrūpīt līminā. Fās īllīs līminā Dīvūm Tāngērē. ! tīmēn ērāt, cæcæquē förēs, ēt pērviŭs ūsūs. Virg.

Limes, itis, in. Limite, termine, confine, SYN. Mela. tērmīnus, tīnīs. Scutiere. Sēmītā, viā, īter. EP. Immotus, immobitts, certus, tectus, sacer, sanctus, firmus, jacens, fixus. PER. Saxum campo jäcens. Läpis in agro fixus. Läpis arbiter, vel īndēx. Līmes agro positus lapis, PHR, Nullus ĭn cāmpōs săcĕr dīvīsĭt agrōs ārbĭtĕr pŏpŭlī lăpĭs. Līmĭtĭbūs cērtīs quī rĕgĭt ārvā lāpĭs Līmes agro positus, lītem ūt dīscerneret arvīs. Caŭtŭs hŭmum longo signavit limite mensor. Ovid.

Limito, as, avi, atum, are. Limitare, restringere, por termine. Act. SYN. Signo, partior, divido, distinguo, discerno, termino, finio, distermino, claudo, circumscribo. PER. Mētās rērum, ēt tempora pono. Signo limite. Omnia limitibus cērtīs dīscērno, Cuīqne suum stīpes defixus līmītāt āgrūm. Pass.

Limo, ās, āvī, ātūm. āvě. Limare, assottigliare, o polire con lima. Act. acc. SYN. Scalpo, elimo, rado, tero, attero, attenho, minho, corrado, lavo, polio, expolio. Limat, non odio obscaro

mörsüque venenat. Hor.

Limosus, ă, um. Pieno di fango. SVN, Lătulentūs, comosus, luteus, lutosus. I Limosoque pa

lās obdūcāt pāsenā jūnco. Virg. Līmpidās, ā, ūm. Chiaro, limpido. SYN. Splēndidás, cirstallinus, lūcidus, pēllūcidus, illīmis, clarus, uitidus, viticus, pūrus, argenteus. J Erūmpīt pēr agros vāstīs fous līmpidus antrīs. Cat.

Limus, i. m. Limo, fango, mota. SYN. Lütüm, canam. EP. Grävis, informis, deformis, niger, lævis, möllis, cūnōsūs, lāntūs, pālūstris, pu-tris. PHR. Grāvis crātera līmūs ādhāsīt. Nigrā tūrbida limā Cālluvies immāta jacet. 1.1mis ut hie dureselt, et hae ut cera liqueselt. Virg.

Limns, &, um. Traverso, torto, non dritto. SYN. Oblignus, transversus. Altera, nam memina,

limis sübrīsīt öcēllis. Ovid.

Līneā, w, f. Linea, lungherza senra larghezza, riga.

EP. Longa, oblonga, flexilis, tecta, obliqua. PHR. Måteriam signat nigricanti linea filo. ¶ Süftřeřát quinta dům liněä täng**řt**ůr ûmbrā. Pers.

Līneus, a, um. Di lino. SVN. E lino. Non văluit, nodos ac vincula linea rupit. Virg.

Lingo, is, linxi, linctum, črě. Leccare leggermente, fregare con la lingua, lambire. Act. SYN. Lambo, dēgūsto. J Et lingīt līnguā corpora bīna snā. (pent.'. Ovid.

Lingones, um, m. plur. Quei di Langres. EP. Audācēs, indomiti, pūgnāces, feroces, māgnānimi, förtés. § Pügnácés pictis cöhibebant Lingönés armis. Luc.

Līnguă, æ, f. Lingua, membro ch' è nella bocca dell'animale, colla quale si distinguouo i sapori, e si formano le parole. El'. Facunda, diserta, proba, împroba, molesta, petulans, procax, clamosa, garrula, falsa, fallax, venális, löguax, blanda, mellishua, doeta. PER. Linguæ facundĭă, grātĭă. Fācūndæ suāvīssīmă grātĭă līnguæ. Blandæ důleis facundiá linguæ. Argûtæ modňlāmină lingua. Loquacis mūrmură lingua. PHR. Fällaci meditatur murmura lingua. Sint procul ēt lītēs, ět ămāræ prælia līnguæ. Non mili sī līnguæ centūm sīnt, oraque centūm. Virg.

Lino, is, lini, et lævi, litum, ere. Lenire, lenificare, ungere, ammollire. Act. acc. SYN. Illino, înficio, ungo, fuco. ¶ Ūt ne quid deesset see-

lěrī, līnīssě cěrēbrō. Claud.

Linquo. is, liqui, ere. Lasciare, abbandonare. Act. acc. SYN. Rělinquo, desero, omitto. J Linquere põllütum hõspitium, et däre elässibus Aüströs. Virg.

Linteolum, i, n. Lenzuoletto. Succum linteolo

süggěrit ébrið (asclep.). Prud.

Linter, tris, m. f. Barchetta, burchiello. SYN. Nāvis. cymbă. EP. Cělěr, căvůs, căvātůs, ēxiguus ¶Onēm semel ümbrīferā nāvītā līntre tulīt pent.). Ovid.

Lintenm, i, n. Lenzuolo, panno di lino. SYN. Garbăsus. PER. Dăre lintea ventis. \ Quo si Telămonius isset, Orbă suis essent etiam nunc

līntea ventīs. Ovid.

Līnum, ī, n. Lino. EP. Lævě, těnně, möllě, textilě, eanum, canens, album, candidum, subtile, nitēns, teres, longūm, Ægyptrum, Pelūsraeum, Nīliacum, Nīloticum. Jet Pēlūsiaco fīlum componere līno. Sil.

Liuns, i, m. Lino, nome proprio di un poeta antico. EP. Apollineus, Thracius, mellinuus, sonorus, canorus, duleisonus, j Nec Linus, huic mater quamvis, atque huic pater adsit. Virg. Hist. Poeta famoso, figlio di Apolline, che insegnò ad Orfeo e ad Ercole a suonare di cetra.

Lipare, es, f., vel Lipara, æ. Lipari, una delle sette isole situate tra la Sicilia e l'Italia. EP. Fūmosă, sulphureă. J Ignistuis gemuit Lipare

lumosa cavernis. Claud.

Liquefio, is, factus, fieri, n. Stemperarsi, liquefarsi, et liquefacio, is, feei, factum, eie, stemperare, liquefare. Act. ace. SYN. Liquo, eliquo, solvo, resolvo, dissolvo. Thura liquefiunt, îndûtăque cornibus aurum. Ovid.

Liquens, tis, adject. Che s'anmollisce, si fa liquido. SYN. Liquescens, liquidus, mollis, liquefactus. Cura gentis adultos Educunt fætus, aut cum

līquēntīš mēllā, Virg.

Liquesco, is, escere, et liqueo, es, liqui, ere, n. Fondersi, struggersi, liquefarsi, SYN. Liquör, āris, liquör, eris, flno, deflno, liquefio, söl-vör, resölvör. PHR. Cera liquesert igni. Silex vāstā fornāce liquescit. Glācies incerto saūciā söle līquitur. Līquitur, ātque īgnī se mollīs cēră resolvit. ¶ Vūlnificūsque chālybs vāstā förnäce liqueseit. Virg.

Liquet, chat, ere, impers. È manifesto, è costante. SYN. Constat, patet, certum est. Et quamvis ăberat, corpus tămen esse liquebat. Ovid.

Līquētins, ii, m., et līgūetiūm flūmen, n. Licenza, fiume nel Veneziano. | Quales aeria Liquetia flūmīnă cīrcūm. Virg. Übi Servius arguit eos,

qui legunt Liquentia.

Liquidus, a, um. Liquido, che cede a tutto. SYN. Lĭquēns, lĭquēscēns, rĭgŭŭs, hūmīdūs, sŏlūtūs, lābilis, dēflūns, fluidus, resotutus, liquatus, līquetactus, möllis, vel pūrūs, līmpidūs. § Ēt līquīda; ēt dūrūm Bācchī domitūrā saporēm. Virg.

Liquo, as, avi. atum, are. Liquefare, far liquido, struggere. Act. acc. Pērfūdīt gladiis, ērēpta-

que pîlă liquavit. Luer.

Liquor, aris, atus, ari. Liquefarsi. Pass. SYN. Liquor, eris. I Sumere, et expresso mella liquata

favīs (pent.). Ovid.

Līquor, eris, līquī. Esser fatto liquido. Depon. SYN. Liquor, aris, liqueo, defluo. Despicere, hūc sūmmīs līquūntūr montibus omnes.

Virg. Liquor, ōris, m. Liquore. SYN. Hūmor, lätex, ūndä, ăquă. EP. Dūleis, fluidus, suavis, blandus, pērspicitus, ambrosias, vītreus. gelidus, niveus, rīgius, vagus. PHR. Rūrsus abūndābāt stuidus liquor. Eflinit ambrosius liquor. Haurīrēt gelidos potūra liquores. Dūlces gelido delībant āmně líquorës. J Contingunt mellis dulci fla-

voque l'iquore.

Līs, ītis, f. Piato, causa, briga, lite. SVN. Lītigium, dissensio, jūrgium, dissensus, contentio, cērtāmēn, dīscordia, pūgna, rīxa. EP. Jocosa, molestă, clamosă, ăcerba, îniquă, zequă, jūstă, īnjūstă, fŏrēnsīs, trīstīs, āncēps, āmbīgūă, cērtă, încertă, dňbřá, operosă, PER. Litřs bella forēnsis. Rabiosa forī jūrgia. Lītigiosa forī cērtāmină. Amaræ præliă linguæ. PHR. Cür me lite moraris iniqua? Lite văcent aures, însanăque protinus absint Jurgia. Non ego causidicus, nče ămārīs lītībūs āptūs. Vānā consūmērē tēmporă lîtě. Obstrěpit însanîs lîtibus omně forum. Estě procul lites, et amara pralia lingua.

Litamen, inis, n. Sacrificio. SYN. Libamen. ¶ Aūdîte, o fontes, extremă litamină Dîvûm. Stat.

Lītigiūsus, a, um. Rissoso, litigante, contenditore. PER. Lītīs ămāns. J Ēt törā mārtē sňō lītī-gĭōsă văcēnt pent.). Ovid.

Lītigo, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Litigare, piatire, contendere, contrastare. SYN. Altereor, contendo, dîscepto, certo, pugno, rixor, jurgor. PER. Lîte contendo. Forensi dimico hello. Exerceo lites. Lītīgiosa moveo jūrgia. J Ah miser et demens vīgīntī lītigāt ānnīs. Mart.

Lito, ās, āvī, ātūm, āre. Placare con sacrifiej, impetrar da Dio con sacrificj. Act. acc. SYN. Saerifico, libo. Pastor et ad calamos exta li-

tābăt ővis (pent.), Prop.

Litorens, a, um. Chi è alla spiaggia del mare. Litoreis ingens inventa sub ilicibus sus. Virg.

Līttera, &, f. Lettera, carattere. SYN. Character, notă. Ś Litteră communis mediis pueroque vi-roque. Ovid.

Līttera, a, f. Lettera. SYN. Epīstola, chārta, lībēllus, epīstolium. EP. Verbosa, mīssa, fida, scriptă, commissă. PER. Missæ tăbellæ, vel chārtæ. Serīpto mīssa salūs. Noneja mēntis. Ānimī fīda intērnūneja. PHR. Littēra sērmōnīs fīdā minīstrā mei. Ad nostrās venīt līttěră mīssă mănūs. Unde īstām měrňīt înfēlīx charta repulsam? Ültimi mandato claudetur epīstola pārvo. Cur milii fama prior, quam nuncia littera venit. Ovid.

Līttere, ārūm, f. plur. Lettere, scienze. SYN. Studĭă, ārtēs, EP, Dōctā, sacrā, Pīĕrĭā.

Lītterātús, &, ūm. Letterato, scienziato, che ha lettere. SYN. Doctus, peritus.

Litūrā, &, f. Cassatura, menda. J Nēvē litūrārūm

pudeat: qui viderit illas. Ovid.

Lītus, ŏris, n. Lido, terru ove finisce il mare. SYN. Oră, rīpă, āctă. EP. Cūrvūm, sāxōsūm, văgūm, spūmosum, spūmans, sinuatum, sinuosum, procellosum, undans, amonum, naufragam, resonans, optatum, securum, tutum, aprieum, refluum, Equoreum. PER. Litoree ore, arene. Lītoris ora, agger. Fluctu pulsatum, spumans. PHR. Vāstūs ferit hūmida flūctus Litora. Căpřůnt cává litorá půppěs. Litorá naútis Præběat ûndá mářis. ¶ Tû quoque litoribůs nostris Ænělá nůtrix. Virg.

Litúús, i, m. Trombetta piccola. SYN. Tňbă. Ba-stone, fasto. Pědům. § Primůs ěqui lăbor ést, ănimos atque armă videre Bellantum, lituum-

que păti. Virg.

Līveo, es, ere, u. Esser livido. SYN. Līvesco. ! Nüsquām rēcta ăcies, livent rūbigine dentes. Ovid.

Līvidulus, a, um. Alquanto livido. 9 Omnia tune: quibus invidēās, sī līvidutus sīš. Juv.

Līvidus, a, um. Livido. SYN. Livens. Invidioso. Īuvidus. PER. Livore contectus, exesus. Nostra séd impügnát nős, nőstráqué lividús ödit, Itor.

Līvor, ōris, m. Lividore, twore, twidezza. SYN. Līvēns, cólór. EP. Nīģēr. plūmbēns, tumīdās, dēcolor, crūentās. Ēt nīgram īn fācie tumīdīs

līvorības ollām, Juv.

Līvor, oris, m. Invidia. SYN. Invidia. EP. Tăbificus, acerbus, infestus, ardens, mordax, furēns, trīstīs, ciēcus, edāx, malus, teter, īrrequietus, iniquus, acer, furiosus, insomnis, anxíŭs, languidus, pallidus. PHR. Pascitur in vīvīs līvor, post fata quieseit. Liedeie vīvos Līvor, et invisē carpere dente solet. Līvoriners vitium, mores non exit in istos. Ovid.

Lixá, a, m. Servo nelle armate, galuppo. SYN. Servus, famulus, calo. Insertique globo pedites, et inutile Marti Lixaram vulgus. Sil.

Loco, as, avi, atum, are. Allogure, dure luogo a che che sia. Act. acc. SYN. Colloco, pono, repono, statuo, constituo, PHR. Alta theatri fündämentă locant. Ordine cünetă locant. Aurěš composňit sponda, mědiamque locavit. Virg.

Lõcrī, őrüm, m. plur. Locresi, popoli della Grecia. ¶ Hīc ēt Nāryejī posnērānt mænia Locri. Virg. Loculus, I, m. Luoghetto. SYN. Arca. Borsa. Crú-

mēnā, mārsūpiām, pērā, sāccūlūs. EP. Tūmens

tumidus, turgens, turgidus, capax, vacuus, inanis, dives, exiguus, modicus. Gramina continuo loculis expromet churnis. Ovid.

Löcuptës, ētřs, adject. Ricco. SYN. Divěs, ŏpă-lēntŭs. ¶ Cōnsĭlĭī lŏcŭplēs ĕgŏ sēd paūpērrī-

mŭs aŭrī. Mant.

Locăpteto, as, avî, atôm, are. Arricchire, far ricco.
Act. acc. SYN. Dito. PER. Opihus orno, augeo, cumulo. Illune locupletat ager, illum

förtünă părentum. Pass.

Locis, ī, m. Luogo. SYN. Regio, terra, sedes, oră. EP. Abditus, remotus, desertus, iguotus, pērvius, sacer, altus, editus, asper, clivosus, declivis, præceps, läpidosus, secretus, silens, īnvius, avius, nefastus, palūstris, latebrosus, līber, nemorosus, occultus, epacus, frigidus, căpăx. J Nimborum în pătriâm locă fœtă furentībūs aūstrīs. Virg.

Lucusta, a, f. Cavalletta, grillo. EP. Săliens, saltātrīx, æstīvā, strīdens, strīdulā, saltāns, loquax, gārrālā, vīrīdīs, pārvā, ēxīlīs, volītāns, grāerītis, edāx, lēvis, pīctā, tentis, vāgā. PHR. Cērerīs vāstābānt donā locūstā. Quā super excelsās volitāns, ābsūmit arīstās. \$ Brūcūs, ět excusso confidens crure locusta. Aus.

Lodix, īcis, f. Coltre, schiavina. 9 Māgnā mēntis

ŏpūs, nee de lodice paranda. Juv.

Lotium, ii, n. Loglio, zizania, cattivo seme. SYN. Æră, zîzāniă. EP. Infelix, ămārūm, nocivum, noxium, nocuum, lumosum, acerbum, ægrum, inimicum, invisum. Et căreant loliis oculos vitiantibus agrī. Ovid.

Lõngaevus, a, um. Verchio, di lunga età, antico. SYN, Senex. J Ipsius Anchisæ longævi hoc mūnus habēbis, Virg.

Lõngănimis, is, m. f., e, n. Paziente. SYN. Pătiens, benignus. Longanimis tacitis inimicum disjicit armis. Pass.

Lõngē, adverb. Lunge, lungi, lontano. 🕽 Jūliă quā ponto longe sonat unda refuso. Virg.

Longingnus, a, um. Lontano, rimoto, distante. SYN. Rémotus, distans, dissitus, disjunctus, vel longus, diūtūrnis. Longinquo referam lassus ab örbě pěděm pent. Ovid.

Longitudo, inis, f. Lunghezza, longitudine. Non plūs habere longitūdinis modo (jamb.). Aus.

Longus, a, am. Lungo. SYN. Porrectus, procerus, āltus, productus, oblongus, prolixus. Est antiquis ager Tusco mihi proximus amni Lon-

gus in ōecāsum. Virg.

Loquacitàs, atís, f. Loquacità, prurito di cianciare. SYN. Garrulitas. EP. Longa, procax, nimia, fēmīneā, mēndāx, molēstā, acrīs, īnsānā, īm-portūnā, odfosā, litīgfosā. PER. Stūdīum īm-māne [öquēndī, Loquēndī īmmoderātās āmor. PHR. Eximia est virtus præstare silentia rebus: At contră grăvis est culpă tăcendă loqui. J Împrobus ingluviem, ranisque loquacibus explet. Virg

Loquaeiter, adverb. Da ciarlone. Scribetur tibi

főrmá lőquáeitér, ét sitűs ágri. Hor.

Loquax, acis, adject. Cuarlone, che ciurla, linguavciuto. SYN. Loquācior, vērhosus, gārrūlus, mūltiloquas. I Dant sonitum rauei per stägna loquáciă Cýcni. Virg.

Loqueta, w. f. Parlatura, favella. SYN. Vox, sermo, verbă. Alma nutricis blanda, atque instructă

loquélas, Luc.

Loquor, eris, cutus. loqui. Parlare, favellare, proferir parola. Depon. SYN. Dīco, ēlŏquör, för, afför, natro, ēnarro, memoro, ōro, īnquio, īnquam, ajo. PER. Vocibus ator. Effundo voces. Örä resolvo. Örä resero. Effando pectore vocēs, vel dīctă. Fūndo lŏquēlās. Mūltā vărīō sermone sero. Aggredior dictis. Reddo voces, Vērbā fācio, hābčo, ēdo, fēro, promo, spārgo, deduco, mitto, diffundo. PHR. Unum pro multis fāmā loquātur opus. Catera mītte lognī, Pro tē paūca loquar. Facta infecta loqui. Crasso nītitur ore loquī. Dīsce verecundo sanctius ore loquī. 9 Quīd loquor? aut ubi sum? quæ mentem însaniă mutat? Virg.

Lōrĕŭs, ă, ūm. Cosa di coreggia. J Inde cătenă-rūm trāctūs, hīne lōrĕă flāgrā. Prud.

Lorică, &, f. Lorica, arme di dosso, come corazza, panciera. SYN, Thorax. EP. Rigens, rigida, sānguĭnĕă. crŭentă, tortă, grăvĭs, atrox, ærată, ferrea, ahena, nexilis, crada, rutila, squalens, squālīdā, squāmīfērā, ænēā. PER. Lorīcæ tēgmen, squamæ, moræ. Ere rigens, squalens. Hāmīs, vel squāmīs īntēxtā. Ahēnīs squāmēa nodis. PHR. Scintillat radiis lorică coruscis. Lorīcām consertam hāmīs, auroque trilīcēm Īndŭĭtŭr. Squālēntēm lörīcām aŭrō cīngĭtŭr. Postquam habilis lateri clypeus, loricaque tërgo ëst. Virg.

Lorum, i, n. Soatto, sovattolo, redine. SYN. Häbenä, rětřnácůlům, vîncůlům, flágěllům. EP. Flůčus, sölütüm, tremülüm, flexile, nodosum, facile, rětěntům, árctům, éssissům, těnax, válidům. PHR. Lôvá těnerě mánů. Lôvá laxare, îmmittere, contrahere. Vel nodus tantum, et si-

gnum de paupere loro. Juv.

Loth, m. indeel. Lot patriarca. I Loth ingressus iter, nec moniă respicit alto. Prud.

Lotharingia, ie, f. Lorena, provincia della Francia. Hic ubi fertilibus floret Lotharingia campis

Lubenter, adverb. Volentieri. SYN. Ultro, sponte, libenter. Amor facit lubenter ista perpeti (jamb.). Prud.

Lubet, vel lubescit, impers. Piacere, esser grato, aggradire. SYN. Libet, placet. I Nen tibi lu-

beat feras obīre (phal.). Cat.

Lübricus, a, um. Discorrevole, labile, lubrico, sarucciolo. SYN. Præceps, labilis, mobilis, fallax. Īnnēctītque comās, et membrīs lūbricus er-

răt. Virg.

Lucano, nome proprio di un poeta. EP. Annæŭs, ācer, ārdens, doctiloquus, facundus, egregius. I Hac est illa dies, qua magni conscia partus, Lucanum populis, et tibi Polla dedit (dist.). Mart.

Luca, a, f. Lucca. EP. Martia, fortis, insignis, îngeniosă. PHR. Sylvosis circumdătă mūris. Nőbilibűs illüstrátá víris Réspüblică flörét.

Lucas, a, in. S. Luca, nome proprio di un Evangelista. EP. Pĭús, döctűs, clarůs, inclytás. ¶ Bīs mědřens Lucas, nt quandam corporis ágros.

Lūceo, es, xī, ere, n. Lucere, rispleudere. SYN. Cōllūceo, illūceo, lūresco, tūlgeo, splendeo, niteo, rutilo, refulgeo, ellulgeo, mico, rudio, corusco. PER. Lumen, vel lucem mitto, emitto, dō, spārgo, dīspērgo, ēlfūndo, jācillor, jācio. Rădios vibro. Lūce, splendore corusco. PHR.

Lücet viă longo Ordine flammarum, et late dīscrīmināt āgrēs. Tūm longo līmite sūlcus Dāt lūcēm. Üt mihi pērpētuo lūceat ignē tocus (pent. Tib. Lucerna, g, f. Lucerna. SYN. Fax, tæda, lampas.

EP. Clārā, pingnis, micāns, vigil, noctūrnā, noctifuga, fervens, vīva, ignivoma, radians, splendens, rutilans, nitens, splendida. ! Totque geram myxos, una lucerna vocor (pent.). Mart.

Lūcidus, a, um. Splendido, chiaro. SYN. Clarus, nitens, nitidus, pellūcidus. Nec facundia de-

seret hunc, nee lucidus ordo. Hor.

Lūcifer, črī, m. Lucifero. SYN. Phōsphörüs. EP. Ardens, aureus, fulgens, rutilans, nitens, serēnus, vigil, matūtīnus, albus, purpurčus, pūrus, ālmus, clārus, micans, coruscus, nitidus, splendens, splendidus. PHR. Luciferi sidus, āstrūm. Lūciferī stella micans. Solis prænuntins. Pl!R. Et vigil Eois Phosphorus exit aquis. Fülgeat et roseis Lücifer almis equis. Aurora referente diem jam Lucifer ardens Ortus erat. Rūbro surgēbat ab æquore fulgens Lūcifer. Præviŭs Aŭroræ Lūcifer ortus erat (pent.). Ovid.

Lūcifugus, a, um. Chi fugge la luce. I Stellio lūcifugis congesta cubilia blattis. Virg.

Lūcīnā, a, f. Lucina, nome della Luna, ovvero Diana, il quale s'attribuisce a Giunone. SYN. Juno, Diánă. J Gratia Lūcina, dedit hac tibi nomină lucus. Ovid. Fab. Si venerava sotto questo nome Diana, come Dea, che presedeva ai parti. Lūcius, ii, m. Lucio. Lūcius obscūrās ūlvā, cæ-

noque lacunas. Ausp.

Lūcrētia, a, f. Lucrezia. EP. Gravis, casta, pudīcā, inlēlīx, misērāndā, formosā, fortis, ģē-nērosā, incorrūptā, animosā, famosa_PER. Vīm pāssā. Pūdorīs īpsā sūī vīudēx. JĒt grāvīs īncūmbēns cāsto Lūcrētiā fērro. Claud. Hist. Dama romana, figlinola di Lucrezio governatore di Roma, e moglie di Tarquinio Collatino.

Lucror, āris, ātus, ārī Guadagnare. Depon. SYN. Lucrifăcio. PER. Lucrum, quastum făcio, consĕquŏr. Ŏpēs aŭgĕo lucrīs. ¶ Quōnam ūsquĕ

mörām lūcrābere fatī. Stat.

Lucrosus, a, um. Utile di lucro. SYN. Ūtilis. · Cūr mihi sit dāmno, tibi sit lūcrosa volū-

ptās? Ovid.

Lucrum, i. n. Guadagno, avanzo. SYN. Quæstus, commodam, ūtilitas. EP. Dulce, jucundum, ăvārum, sordidum, pudendum, turpe, optatum, ingens, perenne. PHR. Turpia lucra fænoris. Sī tē prādā jūvāt, fodīque infāmiā lūcrī. Spērně lűcrűm, véxát mentes vésáná libido. Si te prædå juvåt, fædique infamia lucri. Mart.

Lūciā, æ, f. Lotta, SYN, Cērtāmen, pūgnā, pālæstrå. Contrasto. Lüctāmen, EP. Dūră, āsperă, grāvīs, grāmīnēā, ūnetā. PER. Lūctæ cērtāmină. Unctă certamină dură pălastră.

Lüctāmen, inis, n. Lotta, contrasto, sforzo. SYN. Lūctă, lūctātus, conamen. I Sterneret requor ăquīs, rēmo ūt lūctāmēn ăbēssēt. Virg.

Lüciator, öris, m. Lottatore. SYN. Athleta. J Förtĭŏr în fūlvā nŏvŭs ēst lūctātŏr ărēnā, Quām cuī sūnt tārdā brāchĭă fēssā mŏrā (dist.). Ovid.

Luctificus, a, um. Che induce pianto. SYN. Lucthosus, luctifer. Lactificus Titan nunquam mägis æthera contra. Luc.

Lūctīsonus, ä, ūm. Che fa suono o voce da lutto.

Et gemītu, et lacrymis, et lūctīsono mūgīto

(spond.) Ovid.

Lūctor, ārīs, ātūs, ārī. Ginocare alla lotta, lottare. Depon. SYN. Collūctor, öblūctor, concerto, īnsto, nītor, öbnītor, contendo. PER. Corpus exerce palaistrā. Indūlgeo pālāstrā. Lūctā certāmīnā ineo. Lūctā lūdos, seu pūgnām sūbeo. ¶ Inter se ādvērsīs lūctāntūr cornībūs hādī. Virg.

Lūctus, ūs, m. Pianto, piagnisteo. SYN. Plāngor, dölör, quēstus, lacrymæ, flētus, tildlātus, gemitus. EP. Ācērbus, amārus, ætermus, crūdēlis, grāvis, īngēns, squālīdus, sördidus, āter, miser, trīstis, mēstus. PllR. Æternō tābēscērē lūctu. Mēstoque immūgīt rēgiā lūctū. ¶ Quīd tibi tāntopēre ēst mōrtālīs, quōd nimis ægrīs

Lüctibüs indalges? Lucr.

Lūcubro, ās, āvī, ātūm, ārē. Vegghiare, consumare parte della notte operando e conversando, o a studiare. Act. SYN. Ēlūcubro, ēlābōro, īnvīgīlo. ¶ līēc dāt nōctūrnīs nōx lūcūbrātă Cāmēnīs. Mart.

Lücăfenter, adverb. Splendidamente. SYN. Lücăde, örnate, splendide, perspicăe. ¶ Meă linguă Christum lücălenter disseret (jamb.) Prud.

Lūcutēntus, a, ūm. Luculento, lucente, luminoso. SYN. Lūcēns, pērspicuus, īllūstris. § Nēc dīctāt milni lūculēntus Āttys (phal.) Mart.

Lūcūttňs, ī, m. Lucullo, capitano romano, che mosse guerra a Witridate, e fu famoso per la sua magnificenza, e per la splendidezza delle cene, EP. Förtřs, fēlīx, māgnificus, splēndidus, nōbilis, dīvēs. ¶ Lūcūllī mīlēs cöllēctă viātică mūltīs. flor.

Lūcūs, ī, m. Bosco. SYN. Nemus, sylvā, sāltūs. EP. Săcer, sānctūs, verendūs, vetūs, āltūs, silens, horrens, āter, ūmbrosās, viridis, desertūs. PHR. Pēr lūcos errare pios. Ārcāno grēssūs aūdēmūs crēdere lūco Desertīs cessant sācrāriā lūcis. Densa prænūbilus ārbore lūcus Āssūrgit. ¶ Lūcūs in ūrbe fūīt mediā lætīssimus ūmbrā. Virg.

Lūdī pūbticī, örūm, m. plnr. Giuochi pubblici. SYN. Spēctācātā. EP. Sacrī, thēātrālēs, fēstī, cēlebrēs, sölēmnēs. PER. Cēlebro lūdōs. Dō, ēdo, vel ēxhithēo spēctācātā, tūdōs. Lūdīs cēlēbrārē dřēm. PHB. Institāt sācrōs cēlēbrī cērtāminē lūdōs. § Spēctārēt pöpūlūm lūdīs āttēn-

tius ipsis. Hor.

Lūdiā, å, f. Giocolatrice, commediante. ¶ Hērmes cūrā, laborque Lūdiārām (phal.). Mart.

Lūdibriūm, ĭi, n. Scorno, beffa. SYN. Lūdús. rīsus, jŏcús. EP. Vānūm, dīrūm, āspērūm, tūrpē. PIIR. Fāllācīs lūdībriā nōxiā mūndī. Āspēra Idūmāā tūlīt, heū, lūdībriā gēntīs Chrīstús. Tūrptā quī sāvā pāssūs fūdībriā tūrbā. \(\) Lūdībrium nēcis horrēscēns, vīs āspērā pontī. Sil.

Lūdīcer, crī, crūm. Da giuoro, scherzwole. 9 Hūc īllāc, nec enīm levīa, aŭt lūdīcrā petūntūr.

Virg.

Ludicrum, i, n. Cosa da scherzo, giochatto. § i.u-dieră quid, plansus, et ămiei donă Quiritis?

Lūdīfīco, ās, āvī, ātūm, ārē. Gabbare. Act. acc. SYN. Lūdo, īllūdo, dēcīpīo. Ūt pučerorum actās īmprovidā lūdījieētūr. Lucr

Ludo, is, si, sum, ere. Ginocare, tremare. Act.

acc. SYN. Lūdo, văco. Burlare. Îllūdo, dēlūdo, îrrīdĕo, rīdĕo, dērīdĕo, fāllo, dēcĭpĭo. PER. Lūdō dărĕ tēmpŭs. Lūdō trāhĕrē, dūcĕrĕ, fāllěrē, pērdĕrē, tĕrĕrē, īnsūmĕrē, trādūcĕrĕ, trānsĭgĕrĕ tēmpŭs. Lūdō trāhērĕ hōrās, dĭēm, nōctēm. Lūdūm cām nōctē ārquārē. \$Lūdĕrĕ pārīmpār, ĕquĭtāre in ărūndĭnĕ lōngā. Hor.

Lŭdovieńs, i, m. Ludovico, nome proprio, e singolarmente Ludovico, o Luigi AlV, detto il grande, re di Francia. SYN. Lödöicis, Lödöix. EP. Invictŭs, ăntmoswis, aŭdāx, generoswis, förtis, justŭs, piŭs, prūdēns, sagāx, illūstvis, prūsstāns, clārūs, māgnūs, potens, inclytūs, māgnūnymus, mārtiŭs, māgnītieńs. ¶ Lūdovicēs, Lūdovicūs

ăīt: Mārs rīsīt, čt ohc. Sarbiev.

Lūdus, ī, m. Giúoro, sruola. SYN. Lūsus, jöcus, Gymnasiūm. EP. Fēstīvus, hilaris, jöcēsus, jūcendus, pūterilis, lēpidus, lætus, tēvis, vanus, inēptus, mollīs, vetītus. PHB. Instabiles animos lūdo prohihēbis inānī. Illorum mēs sērīs lūdo Posthabūt. Fēstīvī cāptus dūleēdimē lūdī. ¶ēt tēmpēstīvūm pūtrīs concēderē lūdum. Hor.

Lues, is, m. Malattia, pestilenza, epidemia. SYN. Pestis, contages, contagio. J Ac dum primă

lűes űdő sűblápsá vénénő. Virg.

Lūgdūnūm, ī, n. Lione di Francia (città). EP. Āmplūm, eĕlebrĕ, lörēns, sŭpērbūm, nōbǐlĕ, antīquūm, immēnsūm, pŏpūlōsūm, lātūm, pātēns, dīvēs, inclýtūm, īnsīgnĕ, īllūstrĕ, māgnĭ-freūm. PER. Pŏpūlīs elārūm, gĕmĭnōquĕ flūentō Nōbĭlĕ. PHR. Flūmĭnĕīs Rhödānūs quā sē fūgāt īncītňs ūndīs, Quāquĕ pĭgrō dŭbĭtāt llūmĭnĕ mītĭs Ārār, Lūgdūnūm jšcēt āntīquō nŏvūs ōrbīs in ōrbĕ, Lūgdūnūmvĕ vĕrūs ōrbīs in ōrbĕ nŏvō. Expl. Lione, città molto celebre e mercantile.

Lūgčo, ēs, xī, ctūm, ērē. Piangere, rammaricarsi, querelarsi piangendo. Neut. SYN. Lacrymör, gemo, plango, queror. § Dīssimilīsque suī fra-

trēm lūgēbāt ādēmptūm. Ovid.

Lügubris, is, m. f., ĕ, n. Lugubre, cosa che denota dolore. SYN. Lüctňosůs, fünëstňs, lämëntäbilis, fünebris. § Qui gürgĕs? aŭt quæ fümină lügübris (alcaic.).

mĭnă lūgubris (alcaic.). Lūmbus, ī, m. Lombo. ¶ Cērĕă quæ pătălō lūcēt fīcēdulā lūmbō. Mart.

Lūměn, ĭnĭs, n. Lume, luce, luminare. SYN. Lūx, jūbăr, fūlgor, nītor, splēndor, dřēs. EP. Clārūm, nǐtēns, micāns, ālhēns, nitidūm, grātūm, serēnūm, Phorbēūm, cāndidūm, ignetūm, trēmvilūm, corūseam, rūtīlūm, optātūm, athereum, pūrūm, rādiāns, fūlgidām, splēndidūm. PHR. Lūmēn fāx splēndidā fūndit Pūrpūreūm. Splēndet trēmvilo sūb lūmine pontas. Þoum mānifisto in lūmine vidī. Serā rūbēns āccēndit lūmina ve spēr. Prāshēbāt sol lūcidā lūminā tērrīs. ¶ Sīcūt apa trēmvilūm lālaris ubi lūmina tērrīs. ¶ Sīcūt apa trēmvilūm lālaris ubi lūmēn āhēnās. Virg.

Lūnā, v. f. Luna. SYN. Lovīnā, Drānā, Phobbē, Lātonīā, Delfa, Cynthia, Hēcatē, Trīviā. EP. Crēscēns, dēcrīscēns, plēnā, sanēscēns, menstriā, bicornis. noctūna, cornigera, argēnteš, pāllīdā, rūbīvūndā, alba, serēnā, pruox, ērrāns, vāgā, trčmūlā, micāns, lūcīdā, nivēā, candīdā, clārā, aŭrēā, mutābilīs, īnstabīlīs. PER. Lūnārē, vel noctūrnum sīdūs. Lūnārē, noctūrnūm jābār, kunā ependēr, vultās, tīstabīdīs. Pienās satronūm rēginā. Astronum dēcūs. Phæbi soror. Surer amula Plæbi, Luna cūr-

rus, bīgæ. Lunæ cornua, globus, orbis. Tacitæ moderatrix Cynthia noctis. Lunæ clarum jubăr. PHR. Lūnă în novă cornuă crescit. Resūmēbāt děcimo cornuă motū. Lūna revertentēs colligit ignēs. Nova crescendo reparabat cornua Phobe. Orbe resurgebant lunaria cornŭă nono. Clarior quando micat orbe pleno. Pērnox Phæbē plēnš exerit ora. Cum cocunte suos cornu collegerat ignes Luna. Pleno turgescit Cynthia cornu. Luna suos pleno ore recolligit ignes. Lunaque conjunctis implerat cornihus orbem. Orbe micat pleno Lucina. Cornibus în plenum fulget Lucină coactis. Curvāta în cornuă Phæbe Desinit. Cornuă angustăt, ārciăt, stringit. Contrăbit orbem Lūnă. Contracto deffett, interit orbe. Languentis sinuantīr cornua Lūnie. Propria lūcis egēns, fratrīs de lūmine lūcet. J Ipse pater statuit quid menstrua Lūna moneret. Virg. Ēclīpsis Lūnæ. Ecclissi della luna. PHR. Lūnăquč lērrārum pērcussa expalluit umbra, Vēlāto latet ăbdită Cynthiă vuitu. Obscuris Lună lăborăt čquīs. Obruitur Lūnæ splendor. Obruitur teněbrīs cālīginis ātræ Dēlia. Diāna densīs tegit öră tenehris. 9 Defectus solis vărios, Lunæque läbörēs. Virg.

Lūnāris, is, m. f., č. n. Lunare, di Luna. ¶ Spārsis črāt, spārsī lūnārēs sānguinē cūrrūs. Ovid. Lūnāticus, ă, ūm. Lunaticu, colui, il cui cervello

patisce alterazione secondo il variar della Luna. PER. Lūnā öbnöxĭŭs. Quēm Lūnā rĕgĭt. Lūnātŭs, ă, ūm. Lunato, fatto ad arco. SYN. Cūr-

Lūnātūs, ā, um. Lunato, fatto ad arco. SYN. Gurvus, încūrvus. ¶ Dūcit Ămāzŏnidūm lūnātīs āgmină pēltīs. Virg.

Lūno, ās, āvī, ātūm, ārē. Torcere a gaisa di luna, ossia d'arco. Act. acc. SYN. Cūrvo, sĭnňo, flēcto, cōntēndo, īntēndo. ¶ Lūnāvītquĕ gĕnū sĭnňōsūm fōrtĭtĕr ārcūm. Ovid.

Lŭo, ĭs, ŭī, ĕrĕ. Purgare, pagare. Act. SYN. Ēlňo, expĭo. ¶ Fāctă lňūnt Thēhæ, cūr hōstēs ēlĭgĭs Ārgŏs? Stat.

Lŭpă, æ, f. Lupa. EP. Fărêns, trūx, fĕrōx, ăvĭdă, vŏrāx. Vide Lupus.

Lŭpāuăr, ārīs, n. Chiasso, bordello, lupanare. SYN. Lūstrūm, pōstrībălūm. EP. Īmmūudūm, tūrpē, fædūm, probrōsūm, ōhscēnūm. PIIR. Scōrtōrūm lätebriē. Āntrā lŭpārūm. ¶ Fædă lŭpānārīs tŭlšt ād pūlvīnār ŏdōrēm. Juv.

Lŭpārŭs, ī, m. Morso. ¶ Vērbērā lēntā pāti, ēt dūris pārērē lūpātīs. Virg.

Lăpērcăi, alis, n. Feste che si facevano nel mese di febbraio in onore di Pane, Dio de pastori. EP. Sacrăm, altam, antiquam, celebre. ¶ Forsităn et quaras, cur sit locus ille lăpercăl? Ovid. Expl. Luogo in Roma dedicato al Dio Pane, dove nel mese di febbraio si celebravano ogni anno alcune feste in onore del medesimo, durante le quali i sacerdoti correvano nuli la città con al-

tre stravaganze. Lŭpērcī, örūm, m. plnr. Sacerdoti del Dio Pane. EP. Văgī, nūdī. ¶ Hīc ēxūltāntēs Sălĭōs, nūdōsquĕ l¤pērcōs. Virg.

Lŭpīnus, ă, ūm. Lupino, di lupo, di razza di lupo. ¶Nēcnon et jecoris quæretur fibră lăpîni. Ser. Significa anco lupino, specie di legume: onde il proverbio: Ignorăs quid distent æră lăpînis.

Lúpús, ī, m. Lupo. EP. Mārtiŭs, savūs, montanus, raptor, falvūs, avidūs, rapidūs, rapax, rabidus, crucīntus, sanguineus, ācer, īnsatiabilis, āspēr, īmpāstus, trūx, ferus, dīrus, uidlans, vorāx, rālvosus, īnsidiātor. PHR. Āgnūm mārtius ā stābulīs rapuīt lupus. Sāvit ut īnter ovēs atrox lupus orē crucīnto. Furīt pleno lupus īnsidiātus ovīlī. In montes sēse āvius abdidit altos occiso pāstore lupus. Pēr noctēm resonār lupus ūtus. Virg.

Lūrcō, ōnĭs, m. Ghiottone, goloso. SYN. Hēlluo.
Vīvĭtĕ lūrcōnēs, comĕdōnēs, vīvĭtĕ vēntrēs.

Lucil.

Lūreo, ās, vel lūrcör, ārīs. Trangugiare. ¶ Ūt lūrcārēlūr lārdum, ēt cārnārīš fūrtīm. Lucil. Lūrīdūs, ā, ūm. Lordo, sporco, schifo, nero. SYN. Līvīdūs. ¶ Lūrīdā tērrīhīlēs mīscēnt ăcŏnītă nŏvērcā. Ovid.

Lūvor, oris, m. Pallore. Arquati nam lūroris

dē cörpöre ĕörüm. Lner.

Lūseiniä, ä, f. Usignuolo. SYN. Philomelä, acrēdula. ¶ Lūseiniās söliti impēnso prāndērē cöemptās. Hor.

Lūscus, ă, ūm. Losco. SYN. Cocles. J Sordidus, et lūsco qui possit dicere lūsce. Pers.

Lūsŏr, ōrĭs, m, Ġiuocatore, che giuoca. SYN. Ālčātör. PHR. Lūsōrī cŭpĭdō sēmpēr grāvīs ēxītūs īnstāt. Lūsŏr hābēt nūmmōs, quōs aūfērēt ālčā pērnōx. ¶ Sīc, nē pērdĭdĕrīt, nōn cēssāt pērdĕrē lūsŏr. Ovid.

Lüstro. äs, āvī, ātūm, ārē. Lustrare, dar lustro, splendore. Act. acc. SYN. Pārgo. Espiare. Ēxpīo. Andare intorno. Öbēo, cīrcūmēo, pērērro, pēragro. Guardare d'ogn'intorno. Cīrcūmspicio, īnspīcio. ¶ Rēddēmūs nymphīs, čt cūm lūstrā-

bimus agros. Virg.

Lūstrūm, ĭ, n. Tana, stanza di bestie, caverna. SYN. Lātībūlūm, lātebrē, āntrūm, ešvērnā, spēcus. EP. Ŏpācūm, hōrrīdūm, dēsērtūm, švīvēn, īnvīūm, sylvēstrē, ĭnhôspītūm, hōrrēns, ābdītūm, jāpōtūm. PIIR. Pēr ŏpācā vāgāntūr Lūstrā. Vītā jūvāt sylvēstrībīs ābdītā lūstrīs. Vītām in sylvīs, īntēr dēsērtā fērārūm Lūstrā, dŏmēsquē trāho. ¶ Non ābsūnt īllīc sāltūs, ēt lūstrā fērārūm. Virg.

Lūsūs, ūs, m. Scherzo, trastullo, razzo. EP. Fēstus, dūleis, grātus, blāndus, fācilis, lætus, innocuus, inānus, jocosus. ¶ Lūsūs čanīs nūncēst, levibūs nūne lūditur ārmīs. Ovid.

Lŭtētiā, æ, f. Parigi, nobilissima capitale di tutta la Francia. SYN. Părīstī. EP. Āmplă, popŭlosă, rēgtā, îmmēnsă, înclţtā, nobilts, sūpērbā, māgnifīcā, cĕlĕbērrĭmā, clārīssīmā, potēns, āntīqnā, florēntīssīmā, dēctīssīmā. PER. Ūrbs Părīstācā. Ārcēs Părīstācē. Părīstācis orbīs. Frāncīgēnūm ūrbs prīncēps. PHR. Gūnetā Părīstācē cēdānt mīrācūlā mūndō. Ōrbē Pārīstācō nīhtī ēst præstāntins ūsquām. ¶ Frāncīgēnā prīncēps pophilosā Lūtētīā gēntīs. Scal. Expl. Città principale del reguo di Francia, la più bella di esso, la più grande c la più popolata.

Lūtěŭs, ă, ūm. Di color d'oro, giallo. SYN. Flăvăs, lūtčółŭs. ¶ Lūtčă sēd nivčum involvās

mēmbrānă libēliām. Tib.

Liteus, a, ūm. Di terra. Diffingit Rheni lu-

tčām căpăt: hāc ĕgŏ lūdo. Hor.

Lătătēntăs, ă, ūm. Limaccioso, fangoso, poltiglioso, motoso, feccioso. SYN. Lătăsăis, comosas, ¶Com Măerel lătălentăs, erat quod tollere velles. Juv. Lătăm, 1, n. Fango, terra molle, limaccio. SYN. Conum, limus, illuvies, fax, sordes. EP. Immandam, împaram, adam, molle, pîngue, făcile, recens, turpe, fædum, sordidum, graveolens, tenax, erassum. PHR. Ficta Saguntino cymbia mālo lūto. Fīcta Promethao diceris ēssē luto. ! Ūdum, ēt molle lutum ēs, nunc nunc properandus et acri. Pers.

1. n. Guado, erba che serve a colorire lana od altro. EP. Croceum, flavum, rutilum, rutilaus. ¶ Műrice jam erőceő műtábít vellerá lűtő.Virg.

1.nx, lūcis, f. Luce, splendore. SYN. Lūmen, fūlgör, splendör, nitör. EP. Almä, candida, pūra, aŭrea, siderea, purpurea, splendida, præclara, nīvea, serena, corūsca, radiāns, ignea, flammea. PHR. Ut prīmūm lūx ālmă dăta ēst. Et tēctī medio lucida flamma micat. Tremula per noetem lüce refülsit. Novă lūx oculis chulsit. J Hie primum nova lux oculis effulsit, et ingens. Virg.

Lūvuria, a. 1. Lussuria, smoderato appetito varnale. SYN. Lūxŭries, lūxŭs, libido, lascivia. EP. Pětňlans, cæcă, mălěsuadă, ellírenis, însană, tūrpis, ēllūsā, mollis, iners, ignāvā, dēses, dē-sidiosā, nocīvā, blāndā. J Lūxūries prædūlcē mălum, que dedită semper. Claud. Significa

anche lusso vecedente. Vide Luxus.

Lūvirio, as, avī, atūm, are, n. Soprabbondare, lussuriare, commettere peccato di lussuria. SYN. Lascivio, vel dillandor, ellundor, extendor, pateo, abundo. Luxuriant animi rebus plerumque secundis. Hor.

Lūxurior, āris, ātus, ārī. Lussuriare, commettere peccato di lussuria. Depon. 9 Me făcit, et te-

nyes lūxuriantur opes (pent.) Mart.

Lūxus, us, m. Lusso, eccesso di spesa nel mangiare, vestire, ecc. SYN. Lūxuries, EP. Mollis, caeus, tūrpis, sēgnis, insanūs, malūs, fædūs, lascīvūs, ědáx, împūrůs, femineus, elfasůs, ignavůs, ambittosus, Pērsicus, rēgius, rēgificus, pūdēndus, inhonestus, tūrpis. PHR. Tūrpī frēgērūnt sæcula luxu Divitia. Epulaque ora parata Regifico lūxū. Lūxūs populator opūm, et dīssuasor honesti, Incautos frangit juvenes. Luxus, ět hūmānās öblimāt copiă mentes. Ovid.

Lýæns, i, m. Bacco. SYN. Bacchus. ! Non hac îmmödřeő cöntráxí dámná Lvæő. Ovid. Regáles întêr mênsas lăticemque lyacum, Virg.

Lycanim, I, n. Scuola d' Iristotele in Itene e di Cicerone nella Tusculana, J Gaūdět Ărīstotělīs

sĭně re visissě lýcæům. Hor.

Lycaens, i, m. Liceo. monte dell' Arcadia. EP. Parrhástús, úmbrósús, pintlér, áltús, gélidús, vi-ridis, cúltús. § Mænálús, ét gélidi flévérünt

sāvā lýcāt. Virg.

Lycambes is, Licambe, il quale fu così attristato di alcuni versi di Archiloco, che disperato s'impiccò. EP. Infidus, infelix. J Qualis Lycambes spretus infidus gener. Hor. Hinc Lycambous, a, ūm. ¶ Tīnetā Eycambeō sangujue telā dabis pent.). Ovid.

Lýcaon, onis, m. Licaone. EP. Férus, cradelis, sævus, immānis. Strūxerit insidiās notūs feritate Lycaon. Ovid. Fab. Licaone, re d' Arvadia, il quale ammazzava i forestieri, e fu mutato da Giove in un lupo, avendo teso le stesse insidie

a Giove.

Lycaonius, a, um. Di Licaoni. Fada Lycaonia referens convivia mensae, Ovid.

Līchnus, ī, m. Lucerna, lume (propriamente il lucignolo della lucerna). SYN. Lücernă, lămpăs. 🖣 Atriă, dependent lýchni lăquearihus aureis. Virg.

Lycia, a, f. Licia, regione dell'Asia minore. PER.

Lyciæ fertilis agri.

Lyciscă, ă, f. Caw nato da una lupa e da un vane. § Excipere însidiis, multum lătrânte ly-ciscă. Virg.

Lycomedes, is, m. Licomede, re dell'isola di Sciro, ove si nascose Achille. J Imbellî nüpêr Lyco-

mēdīs īn aūlā. Stat.

Lycophron, onis, in. Licofronte, poeta greco. Atque cothurnatum petiisse Lycophrona narrant.

Ovid.

Lycargus, î, m. PHR. Quidquid legiféro profecit Spārtă Lyeurgo. Et nova vēridicus jūra Lyeurgus ăgit. Adde Therapnæi fortissimă rêgnă Lycurgi. Hic et Amyclæi cæsum de monte Lycurgi. Stat. Hist. Licurgo, legislatore degli Spartani, fratello del re Eunomo e suo successore, al di cui figlio restitui il regno, quando questi fu atto al governo. Diede leggi, che finse essere state approvate dall'oracolo di Apolline in Delfo.

Lydia, a, f. Lidia, regione dell'Asia minore. SYN. Maonia. EP. Dives, aurea. ! Lvdia tota fremit, Phrygiaque per oppida facti. Ovid. Expl. Regione dell' Asia minore, resa celebre dalle ricchezze di Creso, e dalle arene d'oro del Pattolo.

Lydis, a, ūm. Della Lidia. SYN. Lydius, Māo-nius. Lydorūmque manum collectos armat

ăgrēstēs. Virg.

Lympua, a. f. lequa. SYN. Aqua, unda. I Die corpus properet liuviali spargere lympha. Virg.

Lymphaticus, et Lymphatus, a, um. Demoniaco, indemoniato, matto, pazzo, furioso. SYN. Insa-nus, furens. PHR. Lymphato trepidare metu. Lýmphátó óré fárit.

Lyncens, ă, um. Cerviero, che ha la qualità d'un cerviere, di acuta vista. SYN. Acūtus, pērspicāx. ¶ Hōc īllī rēctē. Nēc corpŏrĭs optīmă lynceīs. Hor.

Lyux, lyucis, f. Lupo cerviere. EP. Timida, oceultă, perspicax, măculosă, fugax, îmbellis, văriă, versicolor, ăcūtă, Scythică, cită, velox. f Certantes, quorum stupefacte carmine lynces. Virg.

Lyra, a, f. Lira, stromento musicale, SYN, Cithara. Movit inaŭrata pollice fila lyra pent.). Ovid. Lyricus, a. um. Di lira, lirico. I Nee norat ly-

ricos illä, vel illä mödös (pent.). Ovid. Lyrnessis, idis. Nome di Briscide. SYN. Briscis, Hippödämiä. ¶ Fecit et in capta Lyrnesside tristis Achilles. Ovid.

Lýsippús, i, m. Lisippo , famoso scultore. Pingeret, aut alius Lysippo duceret ara, Fortis Alexandri vültüm simüläntiä. Hor

Lyttá, å, f. l'erme che nasce nella lingua dei cani. Languă cănăs căreat lytta, răbieque cărebit. Hor.

Măcărens, vel Măcărens, ei, m. Sacerdote di Apolline, O útínām Măcăreus quas non commist ĭn unum, Venisset letho serior hora meo dist.). Ovid.

Măcedoniă, & f. Macedonia. SYN. Emăthiă, Æmoniă.

Măcellum, î, n. Mercato d'ogni sorta di viveri. Immane est vitium dare millia terna macello. Hor. Măceo, es, ŭī, ere, vel Macesco, is, cui, escere,

n. Divenir magro. J Măcesco, consenesco, et tăbesco miser. Qui ossa ac pellis totus est,

ĭtă măcĕt (jamb.). Plaut.

Macer, macra, macram. Magro. SYN. Macilentus, grācīlīs, grācīlēntūs, tābēns, tābēscēns, tābīdūs. PER. Mācīē confectūs, ēxēsūs, pērēsūs, āttěnuatus, deformatus, deformis, horridus, horrēns, tābescens, languens. Exīles attenuatus, vel tentatus in artus. PHR. Horrida vultum Dēformāt mācies. Dēpāstā est mācies languentia mēmbra. Informīs residēt mācies in corpore toto. Măcies pallentes occupat artus. Auxerat articulos macies. Vix habet hie tenuem quæ tegat assa cutem. Defreiens vix trahit assa cutis. Măcies contraxerat artus. § Eheu quam pingui măcer est mihi taurus în aivo! Virg.

Macero, ās, āvī, ātūm, āre. Macerare, indebolire, affliggere. Act. acc. SYN. Attero, contero, attenuo, deformo, tabelacio, exedo, consumo, conficio. PER. Măcie tenuo, attenuo, conficio, edo, ēxēdo. Māečrāt învidia ante oculos illum

ëssë potëntëm. Lucr.

Măchăbar, orum, m. plur. Maccatei. EP. Fortes, při, magnanimi, illústrės. J Ét Machabæorum förtissima prælia fratrum. Alcim. Expl. Principi della Giudea, i quali, essendo capitani e sommi saverdoti, liberarono il popolo dalla tirannide del re di Siria.

Māchāon, onis, m. Macaone, medico, figlio d'Esculapio. EP. Doctus, solers. Pelidesque Neo-

ptőléműs, priműsqué Mächáön. Virg. Machaonius, a, um. Medicinale. SYN. Medicus.

Tille Machaonia vix ope sanus erit (pent.). Ovid. Mācuină, æ, f. Ingegno, artificio, macchina. SYN. Möles, instrumentum, tormentum, bombarda, ăries, vel dolus, fraus. EP. Muralis, belliea, ārdua, ærea, ahēna, ingens, terrea, hostilis, ingeniosa, minax, martia, mavortia, stupenda. PHR. Ærea machina rostro Arietat insiliens. Strepit ardna pūlsū Māchina. Ac velut hostīlis cum māchina terrait urbem. Māchina terrifico

strös făbricata est machină mūros. Virg. Machinator, oris, m. Inventore, fabbricatore. SYN. Fabricator, artisex, opitex. 90 machinator fraudis, o scelerum artifex (jamb.). Sen.

cum fulminăt zeneă hombo. Săut hac în no-

Māchinor, āris, ātūs, ārī. Macchinave, ordire. Depon. SYN. Měditor, molior, fabrico, struo. paro, excogito, extruo. I Nam tibi præterea quod māchinor, înventamque. Lucr.

Măcies, ei. Magrezza, astratto di magro. SYN Tābēs. EP. Miserā, infelix, jejūnā, tūrpis, āridā, līvidā, trīstis, dēlormis, pāllens, dēcolor, iners, squālidă, pāllidă, horridă. PHR. Fügerat orc color, macies obdūxerat artus. Concidimus măcie, color est sine sanguine, Măcie corpus länguet, tabeseit, deffeit. I Quid macies ægri,

větěris quem tempore longo, Juv. Vide Macer. Mācto, ās, āvī, ālūm, ārč. Sacrificare, ammazzare. Act. acc. SYN. Cado, occido. J Aut si quam ferro māctāverit ante săcerdos. Virg.

Măcătă, &, f. Macchen. SYN Labes, notă. Infamia. Infamia, dedecus. EP. F@28 160 pis, atra, im-

pūră, obscēnă, deformis, immūndă, sordidă. PHR. Măculis discolor atris. Ne măculis înfűseét vélléră püllis. J Réjřcě, ne mácůlis în-fűseét vélléră půllis. Virg.

Maeuto, as, avī, atum, are. Macchiare, brutture. Act. acc. SYN. Fædo, polluo, inquino, coinquino, turpo, delormo. PER. Maculis, vel sordibus noto, vărio, aspērgo, pingo, lino, oblino. distinguo. J. Idem ero, nata, tuum maculavi

crīmine nomen. Virg. Mācutosus, a, um. Macchiato. SYN. Turpis, probrosus, înfamis, pudendus, sordidus. PER. Măcula aspērsus. Maculis pictus, illitus. 9 Cæru-

lew cui tergă nota, măculosus et auro. Virg. Măděfăcio, is, feci, factūm, ere. Ammollire, im-mollare, bagnare. Act. acc. SYN. Mădido, abluo, hūmēcto, rīgo, īrrīgo, īrrēro. PER. Ūndīs, rēre. vel îmbre aspergo, spargo, tingo, proluo. 9 Fusus humum, viridesque super madefecerat herbās. Virg.

Maderio, is, factus, fieri. Esser immollato, bagnato. Nent. pass. SYN. Mădesco, îmmădesco. măděo. § Æmáthříque řtěrům máděfáctí cædí Phřlippi. Ovid.

Mădēns, tis, particip. Molle. SYN. Mădidus, mădēfāctīrs, ūdīrs, hūmīdīrs, ūvīdīrs, hūmēns. pērfūsīrs aquīs. J Ēccē Dēūs rāmūm læthēō rērē maifēntēm. Virg.

Mădeo, es. ni, ere, n. Esser unido, bagnato, molte. SYN. Mădesco, îmmădeo. PHR. Continuīs pērfūsā mādēt vindēmiā nimbis. Mēstāque civili cæde maderet humus. Atro tepefactă crăfore Terră, torique mădent. Sparsăgue cœlesti rore mădebit humus (pent.). Ovid.

Mădidus, et mădidatus, ă, um. Umido, bagnato. Lt madidos mvrrha curvum crinale capil-

lös. Ovid.

Märänder, vel Märändrös, dri, m. Meandro, fiume della Frigia. EP. Refluns, sinuosus, reflexus, Phrygius, tortus, errans, vägus, ambiguus, dubius, anceps. PHR. Sibimet refluis obvius undīs încērtā văgňs Mæānděr ûndā lūdǐt ēt cēdǐt sibi: înstâtque dubius, littus un fontem petat. Ludit, et ambiguo lapsu refluitque, fluitque, Occurrensque sibi venturas aspicit undas. Et nune ad fontes, nune ad mare versus apertum, Īncērtās ēxērcēt ăqnās. ¶ Quīqnē rēcūrvātīs lūdīt Māsāndēr in ūndīs. Ovid. Expl. Fiume della Friqia così tortuoso, che pare ritorni in se stesso.

Mænatus, ī, m., plar. Mænala, örum. Menalo, montagna di Arçadia. EP. Pînifer, horrendus, fröndéns, altus, umbrans, hörridus, Tégæüs. ¶ Mænálús, argūtūmquĕ nĕmūs, pīnosquĕ lŏ-

quentes. Virg.

Mānās, adis, f. Baccaute. EP. Cruenta, Cadmæa, īmpĭă, ārmātă, Trēicĭā , văgă , fărĭbūudă , răbidă, J Mænădes Örphæi titulum răpuere theatrī. Ovid.

Maconia, &, f. Meonia, SYN. Lydia.

Maconides, a, m. Omero, SYN, Homerus, Perlěgě Mæŏnjo cantatas carmině ranas. Mart.

Māronins, a. am. Meonio. SYN. Lydius, Lydus. f Et mater, căpă Maronii carchesiă Bacchi. Virg.

Mæotis, idis, vel idos, f. Meotide, palude nella Scizia. Ep. Gelfilli, Scythica, pigra, longinqua. PHR. Pigra gelü tihi serviret Mæötis, či Atlas. Te sequar ad Seviliea Mæotidis üsque paludes. Tantīs sē jāctāt ālūmmīs Māotīs longīngua pālūs. J Quaque iterum torrens Maotidos egerit undas. Luc.

Măgă, &, f. Maga, strega. SYN. Încântâtrix, sâgă, lāmia, venefica. J Fēcerūnt tūrpēs otia longa magās (pent.). Ovid. Vide infra Magus. Māgātia, orūm, n. plur. Tugurā. SYN. Villa, tū-

gurium, mapalia, orum, casa. I Miratur molem

Ænēās, māgālĭā quondām. Virg.

Magdatena, a, f. Maddalena, nome proprio d'una santa, celebre ne Vangeli. EP. Fleus, morens. PHR. Amans Christi. Sacro dolore percită. Stāt Māgdālēnām nöbīs dīxīssē bēātām.

Măgia, f. Magia, arte del far incanti. SYN. Măgicum veneficium, incantatio. PER. Magicum ministerium. Ars magica, Circaa, Colchica. Cîrcæi veneficii ars. Măgicæ vires, ars Æmőniă, Thēssălă, Thēssălică. Cārmen, venenum Colchicum. J Nec non Thessălica doctissimus ille magia. Prud. Vide infra Magus.

Măgicăs, ă, um. Magico, che sa l'arte magica, o che appartiene a questa. SYN. Colchicăs, Thessălicăs, Mēdæŭs, Circæŭs. Ilie măgicos āssert

cantus, hie Thessala vendit. Virg.

Măgis, vel măge. adverb. Più, più tosto. I Non ĕquidem invideo, miror magis: undique totis Virg.

Măgister, tri. m. Maestro. SYN. Doctor, praceptor. EP. Barbatus, clamosus, acerbus, ferus, sævus, sollicitus, anxius, morosus, peritus, doctus, sapiens, prūdens, tidelis, ingeniosus, īndūstrīus, solērs, pērvigil, sēdūlus, clārus, benīgnus, mītis. § Nūllius āddīctūs jūrāre īn vērbā māgīstrī. Hor.

Măgisterium, ii, n. Magistero, opera di maestro. ¶ Cūm mčă rīdēbūnt vānă măgīsteriă (pent.).

Tib.

Măgistrătus, üs, m. Magistrato, maestrato. SYN. împerium, honor, potestas, munus, ollicium, fasces, secures. PHR. Illustrātā superbo vītā magistrātu fuerat. Jura magistratusque legunt, sanctumque senatum. Virg.

Māgnātia, ōrūm, n. plur. Grandiosita. SYN. Mī-rāculā. Sīgnā movēnt populos, cērnūnt mā-

gnālīa caer. Sedul.

Magnanimas, a, um. Magnanimo, di grande animo. SYN. Aūdāx, förtis, virīlis, välīdas, fīrmūs, acer, invīctus, animosas, § Māgnānimosane duces, totiusque ordine gentis. Virg.

Magnates, um, m. plur. Magnate, principale, potente. SYN. Principēs, primātēs, proceres. 9 Māgnātēs dărē pārva pudēt, darē magna recu-

sant. Mant.

Māgnēs, ētis, m. Calamita. EP. Mīrus, öbscūrús, dēcolor, mīrāhilis, āter, nīger. PER. Mā-gnēticā gēmmā. Lāpis Hēraeliūs, māgnēticās. Adducens ferrum läpis. Magnetică cautes. Quem magnetă vocant pătrio de nomine Grājī. Luci.

Magnesia, a., f. Paese della Macedonia, EP. Ferax, opimă, dives, celebris. Hinc Magnesius, ă, um. Tmpellant út eum Magnesi flumina saxi. Lucr.

Pro Magnesii.

Magnétés, um. Popoli della Magnesia, nella Ma-cedonia. I Et Magnétés equis, Minyægens coguită remis. Luc. Magnetam quiă sit pătriis în fînîbûs örtûs. Lacr.

Magneticus, a, um. Mognetare, che ha la virtu

della calamita. § Formă nitet, Venerem māgnētică flammă ligurăt. Cland. Vide Magnes.

Māgnificus, a, um. Magnifico, che tratta con maguificenza. SYN. Laūtūs, splendidus, mūnificus, rēgius, līberālis. J llae tibi māgniticus pompā triumphus črit (pent.). Ovid. Magnitoquus, ă, um. Chi ha gran parlare, che

parla cose grandi. SYN, Loquax, vel grandiloquus. J Talia magniloquo tumidus memora-

verät őre. Stat.

Magnopere, adverb. Sommamente, grandemente. SYN. Mültüm, välde, vehementer. 9 Magnopëre a vera lapsi ratione videntur. Lucr.

Māgnus, š, um. Grande, abbondante, di quantità. SYN. Grandis, ingens, major, maximus, non mediocris, non parvus, non tenuis, amplus, vāstus, immānis, immēnsus, āltus, procerus, ēxcēlsus. ¶ Māgnāque cūm māgno venīct trītūră călôre. Virg.

Magus, I, m. Mago, che sa, o escreita l'arte magica. SYN. Incantator, veneticus. EP. Impius, scēlērātūs, tūrpīs, īmprobūs, dīrūs, Thēssālūs, Colchicus, Thēssālicus, sacrīlēgūs, Tārtāreūs, scelestus, venenifer, inhūmānus. PER. Magica arte potens. Magicis pollens artibus, Magici dolī perītus. Thessalicīs potens venenis. Magico carmine pollens. Magica fraudis doctus. PHR. Hīc māgīcās ārtēs, Ārāšāuu cārmīuā novīt. Māgīco dēmūrmirāt orē Cārmīnā. Illē rělūctantem cursu deducere lunam Nititur, ēt tenebrīs abdere Solis equos. Ille refranat ăgnās, oblīguague llūmina sīstit, Atgue loco sylvās, īpsaque saxa movet. \ Quaque magos, tellus pollentibus instruit herbis. Ovid.

Măhomētus, I, m. Maometto, nome velebre. EP. Ārābs, fāllāx, nefāndus, atrox, dīrus, inīquus. PHR. Orbe sub Assyrio fallax Mahometus iniquis Lēgībus allēctat gentes. J Fit Mahometus atrox

höminum viölätör, et armis. Mant.

Măhomēticus, ă, ûm. Maomettano, di Maometto. SYN. Mahömetigena. J Romana fidei vallum

Măhometică contra. Mant.

Mājā, æ, f. Maja. EP. Atlantřácă, Ēōā, Atlantæă, Plētās, formosā, florifētā, fucidā. J Processīsse bovēs videt hac Ātlāntide Mājā. Ovid. Fab. Maja, figlia d' Itlante e della ninfa Plejone, da cui Giove ebbe il suo figlio Mercurio.

Mājēstās, ātis, f. Maesta. SYN. Honor, dēcus, dīgnītās, grāvītās, splēndor, pompā, ÉP. Dīvīnā, summa, regia, regalis, augusta. PER. Oris augūstă gravitas. Regius oris honos. Augūstum frontis decus. PIIR. Regalī populos qui majestāte gubernat. Laxet terribiles mājestas regia lāstūs Sēvērā mājēstātē mināx. § Mājēstās, ēt sī fūnestā pēcuniā tēmplē. Juv. Expl. I Roman riconoscevano la maesta come figlia dell'onore e del rispetto.

Mājūr, oris, m. f., us, n. Comparat. Più grande. f Mājūs ab ēxequiis nomen in ota venit (pent.).

Mājores, um, m. plur. Gli untenati, i maggiori. SYN. Avī, patres, priscī, veteres, antiqui. EP. Antiqui, prisci, při, věrendi, probi, colendi. Multos same viros nullis majoribus ortos. Hor.

Mātas, II, m. Maggio. EP. Vernus, vernāns, vārius, humidus, roscidus, gramingus, versicolor, vindis, Mārīdus, frāndosús, lēstīvūs, virēns, hildris, amērnus, nimbēsus, lūxunians, lætus,

blandus. Mensis erat mājūs mājorum nomine dicins. Mense malum majo nubere, vulgus ait (pent.). Ovid, Expl. Detto così in onore dei vecchi di Roma. Il sole entra nel segno di Gemini.

Mālē, ārūm, f. Guance, gote. SYN. Genæ. ¶ Sī-gnārāt tenerās dūbīā lānūgīne mālās. Ovid.

Măle, adverb. Malamente. SYN. Prave, măligne, împrŏbē, pēssĭmē, nōu bĕnĕ. ¶ Heū! mălĕ tum Lĭhǧæ sōlīs ērrātŭr ĭn āgrīs. Virg.

Măleă, æ, f., vel Mălæum, ī, n. Capo della La-

conia. EP. Sava, trūx, raūca, spi mā is. J Ionioque mări, Măleæque sequacibus undis. Virg. Măledico, is, xi, ctum, ere. Maledire, ingiuriare con parole. Act. acc. SYN. Imprecor, vel convicior. PER. Probris, maledictis consector, onero, mordeo, lacesso, afficio, rodo, carpo, vellico, incesso, proscindo. Maledicta conjicio, îngero. 9 Quamvis sint sub aqua rana male-

dicere tentant. Ovid. Măledictum, î, n. Ingiuria, villania. 9 Măledictis dētērrērē, nē scrībāt, părăt (jamb.). Ter.

Mătedicus, ă, um. Chi dice male, maldicente. SYN. Öbtrēctātör, īnjūriús, călūmniātör.

Mătenens, ă, ūm. Chi fa male. SYN. Noxius, nocēns , ēxĭtřosňs, pērmřeřosňs. ¶ Dŏlīs čt āstū mā-lĕfřeæ mēntřs jäcēnt (jamb.). Sen.

Mălefidus, ă, ūm. Disleale, periglioso. SYN. Înfīdus. Nunc tantum sinus, et statio male-

fīdă cărīnīs, Virg.

Mătesanus, ă, am. Infermo di mente, pazzo. SYN. Insanus, vēsanus, amēns, demēns, mentis inops. Cum sie unanimem alloquitur malesana sorörēm. Virg.

Mălesuadus, ă, um. Chi conforta, persuade al male. Et mčtůs, čt mălěsuadă fames, čt turpis

ěgēstās. Virg.

Mătevotus, ă, um. Malevolo, che vuol male. SYN. Īnvīdīs, ĭnīmīcūs. ¶ Nām cūrīōsūs nēmō, quīn sīt mālēvölūs (jamb.). Prud.

Mātīgnītās, ātīs, t. Matignitā. SYN. Nēquītiš, mā-lītīš, fāllāciš, improbitās. EP. Prāvā, seēlērātš, dölösä, sübdölä, dīrä, něfändä. PER. Prāvă. sen mälignä mens, voluntas. Mens conseja fraudis. Mälignitatum vulnera (jamb.). Prud.

Mălignus, ă, ūm. Maligno, malizioso. SYN. Mălis, dölösüs. Non fürt ingeniö fama maligna meö

(pent.). Ovid.

Mālledis. ī, m. Martello. SYN. Mālledlis, sudes. EP. Dūrūs, īngēns, grāvīs, rīgidūs, fērrēŭs, īncūssŭs , īmpāctūs , välīdūs , sāsvūs , ārtĭfēx , rīgēns. ¶ Tēmpŏrā dīseūssīt elārā cāvā māllčus icta. Ovid.

Mālo, māvīs, mālūī, māllē. Foler piuttosto, o amar meglio. ¶ Fīctā Săgūntīnō cymbiā mālŏ lūtō (pent.). Mart.

Mātvă, æ, f. Malva (erba). EP. Flőrens, levis, salubrīs, vīrīdīs, möllīs. J Aūt vīrīdēs mālvās, aūt fūngōs collīgīt ālbos. Ovid.

Mātūm, ī, n. Pomo, o mela. SYN. Pomūm. EP. Mātūrūm, immātūrūm, ödörūm, pēndulūm, rēdőlens, dűlee, snave, fragrans, agreste, sylvestre, dūrūm, acerbūm, odorātūm. PHR. Liceat pendentja ramis Carpere poma manu. Motis mala cădunt rămis. Strătă jăcent passim shă quæque săh arbore mală. Ipse ego cană legam tenera lanugine mala, Virg.

Mălûm, i, n. Male, malignità. SYN. Mălignitas,

făcinus, crimen, scelus. Pena. Incommodă, örüm, dölör, miseria. EP. Grave, tremendum, ingens, něfandům, tristě, sævům, tůrpě, immědicabile, cruentum, deforme, indomitum. PHR. Omnībus exhaustos jām casībus, omnīnm egenos. O mea nullis æquanda malis. Quam variis hominem sors invidă casibus urget. Fit deförmě mălum, et scělěri proclivis egestas. Ovid.

Mālus, ī, f. Melo (albero). SYN. Pomus. EP. Frondēns, agrēstis, sylvēstris, amæna, jūcunda, florēns, llorīdā, sterilis, ferāx, foedindā. PER. Arbor māliferā, pomiferā. Iloc în notitiam

věnřát málôquě přrôquě.

Mālus, ī, m. Arbore della nave. EP. Vagus, rēclus, vēliser, rigidus, tremulus, teres, altus. PER. Ārbor nāvis. Vēlifērā, naūticā pīmus, abies. PHR. Jungunt extremo fluitantia lintea malo. Fractaque veliseri sonuerunt pondera mali. Nec rēctūs āltās mālūs āntēnnās fērēns. Mālūs rēsŏlūtō rōbŏrĕ nūtăt. Rĭgĭdō pēndēntĭă līntĕă mālo. ¶ Ingentique manu mālum de nāve Se-resti. Virg.

Mālūs, ă, ūm. Malo, cattivo. SYN. Mălīgnūs, īmprobus, scelestus, sceleratus, flagitiosus, iniquus, înjūstus, împius, pessimus, nefandus. Nēc mālā vīcīnī pēcorīs contāgiā lādent. Virg.

Māmmă, æ, f. Poppa, mammella. SYN. Mămīllä, păpīllă, ūbër. EP. Mātērnă, lāctāns, lāctěă, dīstēntā, pēndūlā, tēres, nīveā, grāvīdā, tepīdā, īrrīgua, rosea, formosa, tumida, dulcis, altrīx. PHR. Tibi formosæ stånt pectore mammæ. Læta mägīs prēssīs mānābūnt flūmīnā māmmīs. Præbňít irriguas nutrix in pēctore mammas. Gremio fūsūs piier ūbera sūgit. Binos alit ūbere fætűs. ¶ Aűréä sűbnécténs éxérté cingűlá mámmæ. Virg.

Māmmosus, a, um. Chi ha gran mammelle. ¶Āt gemina, et mammosa Ceres est ipsa ab fac-

chō. Lucr.

Māneipiūm, ii, n. Schiavo. SYN. Cāptīvns, sērvns, fămŭlňs. EP. Ēmptūm, vēnālē, mīsērūm, vīlē, sördidüm. Se före mäncipiüm tempüs in ömne tuum (pent.). Ovid.

Māncipo, ās, āvī, ātūm, ārē. Alienare. Act. SYN. Vēndo, āddīco. J Quædām, sī crēdīs consultīs, māncīpāt ūsus. Hor.

Mandatum, i, n. Ordine, commissione. SVN. Impěrřům, jůssům, jůssůs, præceptům. EP. Běnignum, amīcum, mīte, humanum, grave, severūm, ăcērbūm, dūrūm, trīstē, sūmmūm, sævūm. PER. Mandată ferre, deferre, perferre. PHR. Continuo patris praceptă făcessit. Propere exequitur præcepta, vel mandata Sibillæ. Dei dueunt quo jussa sequamur. I Ipse hæc ferre jubet celeres mandată per auras. Virg.

Māndo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Imporre, comandare.
Act. SYN. Commendo, committo, credo. ¶ Infēlīx Prišmūs fūrtīm māndāršt šlēndūm. Virg.

Māndo, is, dī, sūm, črě. Masticare. Neut. SYN. Māndūco, edo, voro. PER. Dentibus cihum āttero, contero, conficio. Stat sonipes, ac frana

ferox spumantia mandit. Virg.

Mandaco, as, avi, atum, are. Mangiare. Act. acc. SYN, Edo, comedo, exedo, pascor, vescor, PER. Expléo me cibis, epulis. Cibos sumo, capio. Ēximo famēm epulis. Appositis dapibus vēsei. Fămem tevare cibo. Premere dente dăpes. fillud, quod făciat, quo manducămus in ore. Luc.

Mane, adverb. Di mattino, o di mattina, PER. Lux mātūtīnā. Lūcis ortus. Phobeus, solāris ortus. Dies öriens, Primum diluculum, Nova, prima lūx. Veniens dies. Aurora surgens, exoriens, renascens, rubens. Mane novo. Claro jam mane. Aŭrora referente diem. Figientibus astris, Sole recens orto. PHR. Cum sole novo terras irrorăt Koŭs. Cum primum albesecre lucem Cernimis, Lūcifer alto Evocat Auroram codo. Eois Lūcifer exit ab undis. Aurora nitens croceo vēlāmīnē līnquīt Ōcēšnūm. J Cārpāmūs, dūm mānē novūm, dūm grāmīnā cānēnt. Virg.

Manco, es, si. sum, ere, n. Restare, rimanere, aspettare. SYN. Permaneo, remaneo, resideo, subsideo, sedeo, consideo, moror, resto, resisto, sūbsīsto, sto. Abitare. Habito, sedeo. J Tālia pērstābāt memorāns, fixumque manebal. Virg.

Manes, jum, m. plur. Inime infernali, ombre de trapassati. SYN. Antma, umbra. EP. Æternī, tăciti, îmi, honorati, beati, pii, silentes, leves, fēlīcēs, dīvī, sacrātī. 9 Sūb tērrīs nīgrēs vīdē-rūnt cārmīnā mānēs. Virg.

Mănică, &. f. Manica di veste. Li tunica mănicās, et habent redimicula mitra. Virg.

Mănica, arum, f. plur. Manette. Com clamore ruit magno, manicisque jacentem Occupat. Virg. Mănifesto, as, avī, atum, are. Manifestare, dichiarare. Act. acc. SYN. Ostendo, declaro, expromo, explico, retego, revelo, expono, explano, aperio, recludo, prodo, expedio, patefacio, pando, resero. Insidias prodet, manifestabitque laten-

tem. Ovid.

Mănifestus, ă, ûm. Mawifesto. SYN. Apertus, clarus, pătens, certus, notus, cognitus, exploratus, pērspicuus, valgatus, non dubius, non obscurus. ēvidēns. PHR. Tūm vēro mānilēstā fidēs, Dānăumque pătescunt Însidiæ. 9 Detulit; îpse Děum mănifesto în lumine vidi. Virg.

Mănipulus, vel măniplus, i, m. Manipolo, branco, fascio. (Immūndī mēmīnērē sūcs jāctārē mā-nīplēs. Virg.

Mānnā, n. indecl. Manua. EP. Grātūm, dūlce. mellitum, melleum, matutinum. PER. Panis

mellîtůs, Mellîtă Ceres,

Māno, ās, āvī, ātūm, ārē. Stillare, colure. Neut. SYN. Emāno, stillo, distillo, PHR. Sūdor ad īmos Mānābāt tālos. Aqua de flomine mānāt. Gělidůs mānābāt cörpörë südör. Ingeniûm mānāt de paupere vena. Mella cava manant ex ilice, 🖣 Sắngnǐnga manant tamquam để côrpôre gūtta. Ovid.

Mansuefio, is, factus, fieri. Mitigarsi, divenir mansueto. Neul. pass. SVN. Mānsuesco, mitesco. möllésco, fio mänsnétűs. § Fúlmén benigni mänsnéláctum ést pätris jamb. Prud.

Mansuesco, is, ere, n. Divenir domestico, domesticarsi, SYN. Mānsnēfio, ! Frūgibus infēlix.

ěă něc mánsněscit ărándě. Virg

Mânsuetndo, inis, f. Mansuetudine, umanità. His similes mites, ques mansnetude coronat. Juven.

Mansucins, a, nm. Mansucto. senza fiele, pacifico. SYN. Comis, mitis, homanus, allabilis, benignus, placidus, urbanus, lenis. ! Carmina mansuetus lenia quaerit amor pent.". Prop.

Mānsūrūs, š, ūm. Che dimorera o duvera SVN. Dūrātūrūs. Āletnotique dāpēs mansūto cār-

mine monsträt. Stat.

Mantello, mantile, coperta. Vellis māppās, mantella, merūmque. Lucil.

Mantică, a, f. Bisaccia, Lorsa. Mantică cui lambos onere ulceret, atque eques armos. Hor.

Mantité, is, n. Mantile, o tovaglia. EP. Pürüm, âlbûm, nitens, mûndûm, nitidûm. 🦫 Pröspicit ornātās nitidis mantilihms ārās. Mant.

Mānto, ūs, f. Manto, indovina, figlia di Tiresia. EP. Prāserā, tātīdīcā, Thēbānā. J Fātīdīcā Māntūs,

ēt Tūscī fīliús āmnis, Virg

Mantna, a, f. Mantova, città d'Italia molto rinomata, ove nacque il poeta l'irgilio. I Mantua va misera nimium vicina Gremona! Virg.

Mănus, ūs, f. La mano, SYN, Dextră, lavă, sinīstrā, digiti, pālmā. EP. Cāvā, lota, illota, cultă, fidă, certă, firmă, victrix, învictă, pulchră, castă, virgincă, niveă, teneră, mollis, candidă, debilis, îmbellis, inermis, tremens. trémůlă, înfîrmă, învălidă, îgnāră, sūpplēx, supina tarda, languens, languida, lassa, iners, sŏlērs, ārtĭlēx, mědĭcă, ămīcă, ārmātă, bēlligera, audax, folminea, cruenta. PHR. Illa manus quondam studiorum fida meorum. Et fēlīx domino, notāque Cæsaribus. Casta est āccipiendă mănă. Si tuă contigimus mănibus donārīš pūrīs. Dăbīt vietās ferrēŭs illē mānūs. Et jäcet in gremiö längnidä facta mänus (pent.). Oxid.

Māpātia, jūm, n. plur. Capanue, tugurj. SYN. Tňgůriă, căsæ, māgāliă. ¶ Prősčquár, čt rārīs

hăbitată măpăliă lectis Virg.

Māppă, ā, f. Tovaglia, EP, Ālbă, sördīdă, cāndidă, nitidă. I Hermogenes tântus mapparum, Pontice, für est. Mart

Marcens, tis, particip. Che marcisce, infracidisce. SYN. Mārčēscēns, mārcidus. Cūjus ut Æmonio mārcēntiă gūttūră cultrē. Ovid.

Mārcčo, čs., ŭī, črč. Marche. Neut. SYN. Mar-cesco, putresco. ¶ Dūm mārcēnt čpúlīs, ātque

īntēr vīnā, chörōsquē. Claud. Mārē, is, u. Mare. SYN. Ōcčānūs, pontūs, pēlāgūs, รสับนิเม, โระับนิเม, ซิตุทธัฐ, เมลิยเทธัร, อซิรบัปลั, ลิโบนิเม : Nērēus, Neptūnus, Amphitrīte, Thethys Dii maris pro mari). EP. Vēlivolām, liquidam, tranquillam, quictum, tăcitum, serenum, plăcidum, compositum, placatum, pronum, pacatūm, planum, tūtūm, securom, tractabile, carăleam, ellasam, vălidam, iămidam, ventosam, irālūm, naūlrāgām, Būctisŏnūm, spūmēūm, áspěrům, rčfižgům, tůrbátům, ûndřyŏmům, gčlidum Tusanum, türbidum, ägitatum, commotum, hörréns, concitám, infestúm, söllicitúm, prærúptům, férům, îndomitům, savům, tárgidům, tămültăosam, încertam, dăbăam, căcam, âtram, hibernam, procellosam, infidam, PER. Pelägi ınıda. Măris undă, Campus ăquarum, Arvă Neptūnia Unda Neptūnia, Carniens gūrges, Maximă Nêrêî stagnă. Lâtî stagnă profundî, t ærnlă ponti. Occani, Neptūni, Nerei, Tethidis, Tethios unda, PHR. Cunctus pelägi cecidit Iragor, Sava quierunt. Æquora tuta silent, Placidum ventis stät märe, Sübsidant undar, Sternitur aquor aqua. Placidi straverunt aquora venti. Maris iri récessit. Fügiúnt tötő agguðré nimbi. Plácidis mare constitit undis. Mignos deponunt aquor i mótűs. Ágitatór floctdois ásquór. Miscent sé mária, ét nigras attélhontús árénas. 🕈 rrabánt acti falis măria omnia circum. Viig.

Măreotis, idis, f. Mare d'Egitto presso ad Alessandria. Sunt Thăsiæ vites, sunt et Măreotides alba. Virg. Hine Măreoticus, ă, um.

Mārgārītā, æ, f. Perla. SYN. Mārgārītūm, ūnio. Ouo mārgārītā cārā tibī, bācca Indică (jamb.).

Mārgo, inis, m. f. Margine. SYN. Ora, finis, extrēmūm, crepīdo, vel rīpă. EP. Spūmāns, frondosus, lapidosus, arenosus, viridis. J Nee brachiă longo Margine terrarum porrexerat Am-

phītrītē (spoud.). Ovid.

Măriă, vel Măriă, æ, f. Maria Vergine, Madre di Gesit Cristo. EP. Immäeŭlātă Intemerātă, venerandă, augūstă, přă, cāstă, věněrábřířs, înclýtă, sacră. PER. Excelsī Regină polī. Māgnī sponsă Tonāntis. Jēssavā stirpis generosa propago. Virgo sümmüm enīxă Dčūm. Māter öbūmbrātā Pheūmătě sacrō. Vīrgo pěerpěră. Mater ignară törī tāctūsque virīlis. Vīrgo dēcus cœlī. Jēsū īnclýtă mater. Regia progenies, genus alto a sanguine Juda. Immaculata Dei parens. Cali, vel cælfeðlum Regina potens. PHR. Judwas inter Vīrgo pulcherrima Nymphas. Qua Superum pūro concepit ab athere Regem. Qua ventre beato Gaudia matris habens com virginitatis hŏnōrĕ. Nēc prīmām similēm vīsa ēst, nĕc hǎbere sequentém, Mater Virgineum servávit solá pudorem. Rehus solamen in aretas. Nostras portăs et aură mălîs. Tu mihi perfăgium, tu mihi portus ades. Tu clypeus, tutela mihi, tu certa sălūtis Anchoră, tā stătio tūti placidissimă portus. Unică fortunis ară repertă meis. Virgo Măriă nitet nullo temerante pudorem : Post partům půčri virgo Mária nitět dist.). Dětůlit ad Măriae demissus virginis aures, Juv.

Mariea, ie f. Mariea, moglie del deo Fauno. Il Mune Fauno, et nympha genitum Laurente Marica.

Virg.

Mărīnus, ă, ûm. Marino, marittimo, SYN. Mărītĭmŭs, ēquŏrĕŭs. J Nāseïtŭr, ēt cāsūs ăbĭēs vīsūrā mărīnōs. Virg.

Mărīscă, é, f. n. Fico insipido, cresta, carnosită.

¶ Cædûntûr tűmídæ, Mědřeő riděntě, mărîscæ.

Juv.

Mărito, as, avi, atum, are. Maritare. Act. acc. PER. Conjúgio júngo. Viro trado. Vinclo júgali socio, associo. C. kūxtā mārītāndi condemnet vīncūlā sēxūs. Prud.

Măritús, î, m. Marito. SYN. Vir, conjûx, sponsus. Spārgē, mārītē, nūcēs: lĭbĭ dēsērīt hēspērūs

Oētām, Virg.

Măritus ă, um. Maritato, maritale, SYN. Măritalis, júgálís, cönjúgiálís. J. Hæene máritá fidés, hæ

pāctæ sunt mihi noctes? Prop. Mărius, ii, n. Matio. EP. Fortis, acer. J Extulit

hæc Děcios, Mărios, māgnosque Cămillos. Virg. Marmarica, &, f. Marmarica, paese dell'Africa. Hine Mārmaricus, a, um, idest Libyens, et Mārmăridă, ârum. idest populi Mârmărică. 9 Rumpe moras, rape Marmaricas în pralia vires. Sil. Non ego Marmaridum mediam penetrare phalängēm. 1d.

Mārmor, oris, n. Marmo. EP. Pāriām, Phrygiām, Mỹgdönium, Spartanum, Lihycum, viride, încisūm, lævě, sölidům, clarům, nitidům, candidum, maculosum, superbum, nobile, perspicuum, niveum, splendidum, varium, lucens. PER. Pătins, Chins, Spartanns, Theraphæus, Ămýclæŭs, Oehaliŭs, Tænariŭs, Mýgdoniŭs, Phrygius, Ideus, Punicus, Libycus lapis. Parium saxum. Parius silex. PHR. Cum mea Mygdonio fülgehant marmore tecta. Instituam. vel ponam solido de marmore templa. Stabunt ēt Pārii lāpidēs, spīrāntia sīgna. J Præterea fuit în tectis de marmore templam. Virg.

Warmorens, a, um. Di marmo, marmoreo. PER. Ex, vel č mármörě. J Nůne të mármörěům pro tëmpörě feeimus, at tû. Virg.

Maro, onis, m. Marone, cognome di Virgilio, SYN. Vīrgilius. Ingenium saerī mīraris abesse Maronis. Mart.

Marpesus, 1, m. Marpeso, monte dell'isola di Paro. Hine Mārpēsia caūtēs, pro marmore Pario. ¶ Quām sī dūrā sĭlēx, aūt stēt Mārpēsĭā caūtēs. Virg.

Mārrūbiūm, iī, n., Marrobbio (erba). ¶ Mārrūbiūmque potens, hac faucibus optima sumes. Ser.

Mārs, tis, m. Marte. SYN. Māvors, Grādīvus. EP. Geticus, ferus, atrox, sevus, cruentus, dirus, ānsānus, furens, torvus, armipotens, improbus, īmpius, dūrus, bēlliens, sanguineus, funēstus, terribilis, impavidus, intrepidus, trux, indomitus, immānis, inconstans, infidus, cæcus, incertus, inclytus, anceps, ferreus, asper, acerbus, hörrendus. PER. Ārmórum párens. Bellīs et sanguine gandens. Bellīger Deus. Gradīvus păter. Deus armiger. Deus armipotens. Arbiter ārmörum. Bellípötens, bellator Deus. Belligerūm nūmen. PHR. Getieis qui præsidet arvis. Bēllā něfāndā cřēt Māvors. Mārs heū sāngui-něās gaūdēt hábore mānūs. ¶ Hīe Mārs ārmīpotens animum, viresque Latinis. Virg. Fab. Dio della guerra, figlio di Giove, e di Giunone, fratello di Bellona, tenuto in particolar venerazione dai popoli della Scizia, e della Tracia.

Mars, tis, Marte (pianeta). J Te feră nequicquam

plăcidam spondentiă Martis. Ovid.

Mārsūpinim, ii, n. Borsa. § Non lūcrī cupidūs nūmmīs mārsūpia replēt. Sidon.

Mārsya, vel Mārsya, a, m. Nome di poeta e di fiume. J Mārsya nomen habet Phrygra līqui-dīssimus annis. Ovid. Fab. Trombetta della Frigia molto temerario, e perciò scorticato da Apollo, e cangiato in un fiume.

Mārtiālis, is, m. Marziale (poeta). EP. Mördāx, doctus, disertus, lepidus, argūtus, Bilbilieus. öbscenus, ingeniosus. PHR. Bilbilici vatis sunt monumentă joci. Mordax sine fine Martialis. Tōtō nōtŭs in orbe Martialis (phal.). Aus.

Martinus, i, m. S. Martino. EP. Pius, inclytus. Dūm chlămydēm Mărtînus inops divisit egeno: Christus ča memorat se bene vestě těgi (dist.).

Fort.

Māriins, iī, m. Marzo. EP. Fœcundus, florens, vīrēns, fērtīlīs, novūs, bēnīguus, blaudus, tepidus, imbrifer, nimbosus. ¶ Mārtis erāt mēnsīs prīmūs Vēnērīsquē sēcūndūs, Ovid. Expl. Mese consacrato a Marte. In questo mese il sole entra

Martire, yris, m. Martire. EP. Clarus, sanctus, förtis, constans, piùs, interritus, imperterritus, īllūstris, inclytus, generosus, magnanimus. PHR. Pērpēssūs pūlehrām Christi pro nomine mortem, Cælum adiit, Pro Christo innocuum fundens in morte crăorem, Sanguine firmavit dogmată vērā sho. Ēlhāndens Christi propter piā dogmātā

vilam, Sanguine diffuso pulchra trophasa tulit. · Martyr ovans colos renitet, cui voluere

ferri. Fort.

Martyrium, ii, n. Martirio. EP. Clarum, forte, īllūstrē, nobilē, sævūm, rigidūm, atrox, criicu-tūm. PER. Gloriš, vel laūrēš mārtyriī. PHR. Inclyta martyrii bella rübentis bahês. Martyrii sanctis qua pia causa fiit.

Mās, mārīs, m. Maschio. ¶ Mās česē cēssāt īllē, nēc fit fominā jamb.). Prud. Wāschinus, ā, ūm. Maschio, maschile. ¶ Et māscălînî, et famininî gignite (jamb.). Ans. Māscătňs, å, üm. Mascha, maschile. SYN. Mās

vel virilis. Vērbēnāsque adolē pingnēs, ēt

māsculā thūrā. Virg.

Māssā, ā, f. Massa. SYN. Moles, onns, pondus. Cũm quố pressă diù māssa lathere sắh îpsa.

Wāssāgētē, ārūm. m. plur. Pepoli della Scizia. SYN. Älānī, Hūnnī. ¶ Māssăgētās, Seythĭeūs non āl-lĭgēt īstēr. Luc. Hist. Popoli che bevono il sangue de' cavalli mischato con latte.

Wassicus, I, m. Massico, monte, EP, Ferax, cultus, felix. Vitiferis late florebat Massiens arvis. Sil. Expl. Monte nella Campagna d'Italia, che

abbonda di buon vino.

Māssilia, a., f. Marsiglia, citta della Provenza, EP. Clara, nobilis, inclyta, prisca, antiqua, docta, Grājā, celebrīs. PHR. Populis āccincta superbis Māssīlia, Optima viņa feiens, Māssiliam bellīs testatur fala tulisse. Luc.

Māssylia, æ, I. Puese dell'Africa. Hine Māssylus, ă, um. f Et gens, quæ nudo residens Massylia dorso. Luc. Māssylique rhūnt equites, et odora

cănum vis. Virg.

Māstīgia, a, vel māstīgius, ī, m. Pezzo d'asino (detto per modo di villania), furfante. § Exi è culīnā, sīs förāx māstīgĭā (jamb.). Plant. Aggrĕdřundůs est hie homo mastigens. Id.

Māstrūcă, æ, f. Pelliccia. ¶ Solvērē māstrūcīs pro-cērēs, vēstīrē togātos. Prud.

Mater, matris, f. Madre. SYN. Parens, genitrix. EP. Blanda, dūleis, fīda, studiosa, sollicita, ānxia, amans, cara, alma, benīgua, placida, vigil, pērvigil, sēdulā, crūdēlis, immītis, inclēmens, inhūmāna, PER. Prolis amans, Natorūm studiosa parens. Oblivisci nescia prolis. PHR. Quốt în lũminis aŭras Edüxit stůdiosă fövět. Blandam prölem älft, edűcát. Cará sínű mater sửa pignora gestat. 🖣 Idacumque Jovem, Phrygiāmque ex ordině matrem Invocat. Virg.

Māteria, æ, f. Materia. SYN. Māteries. EP. Dīves, dīffūsă, âmplă, focundă, felix, aptă. 9 Materiam superabăt opus, nam Muleiber illic. Ovid.

Māternis, a, um. Materno, di madre. Devolvunt, iterum maternas impulit aures. Viig.

Măterteră, &, l. Zia, sovella della modre. ! Furtim illum primis dano matertera cunis Educat. Ovid.

Mathematicus, a, um. Matematico. ! Nemo mathematicus genium indemnatus habebit. Juv.

Mātrīmonium, vī, n. Matrimonio. SYN. Conjūgiūm, connubrum. J Vt čām pērpētišr īre in mātrīmonvūm (jamb.). Plaut. Vide Conjugium.

Watrona, m. La Marna, fiume della Francia. EP. Citus, amenus, flexus. Matrona non Gallos, Belgasque intersită fines. Aus.

Watronalis, is, m. f., e, n. Da femmina decorosa,

matronale. (El màtrônàlés érňbňéré génas pent.).

Mātūrēsco, is, čič, n. Maturarsi. SYN. Matūjor. Lūcus Cepit, et ut primum pleno maturuit ännö. Ovid.

Mātūrītās, ātīs, f. Maturitā. | Fērvēns coquat

พลับัทวัโล้ร (jandı.). Prud.

Watoro, as, avi, alum, are. Maturare. Act. acc. SYN. Coquo. Avanzare, affrettarsi. Accelero, fëstino, propëro, cëlëro, ûrgëo. PHR. Ūt primûm plenis maturnit annis. Maturare fugam. Pracĭpĭtārē mörās. § Mūltā förēnt, quæ möx cælö properanda sereno Matūrāre datur. Virg.

Mātūrns, a, um. Maturo. SVN. Coetus, tempestīvus, non immātūrus. Pronto. Sulntus, celer, ¶ Trīstē lūpās stābūlīs, mātūrīs frūgībūs īm-

bres. Virg.

Mātūtă, æ, f. Jurora, SYN, Leūcothea, Leūcothốc Grajis, Matúta vốcabere nostris. Ovid.

Mātūtībns, ă. ūm. Della mattina, mattutino. ¶ Mātūtīnā rūbent radiātī lūminā solis. Luc.

Māvērs, tis, m. Marte. SYN. Mars, Grādīvus. J Fecerat et viridi fodam Mavortis in antro

Prőcűhűissé lűpám. Virg. Vide Mars. Mávőritús, á, úm. Di Marte. SYN. Mártiús. ¶ Rő-műlűs éscípfét géntem ét Mávőrttá cöndét

Montă, Virg

Mauris, i, m. Moro. SYN Mauricus, Maurisius, Maūrūsiacus, EP. Occiduns, temificus, levis, niger, pietus, adustus, trux, celer, atrox, barhárůs, refügůs, Libycůs. PHR. Sevit adustus corpore Maurus, Terrificus nuguis prorumpit Maurus in armis, J El Mauri celeres, et Mauro őbscűriőr Indűs. Juv.

Haŭsöfeŭm, i. u. Mansolco, sepolero di gran magnificenza, derivato da quello di Mansolo. EP. Dīves, supērbūm, magnificum, trīstē, inclytum. PER. Mañsōlī fusīgue sepülerūm. Āere nēc vācuō pēmlēntīā maŭsōlēā (spoud.). Mart.

Maŭsūtŭs, î. m. Mansulu. 1 Maŭsūli sāxīs, pŷră-midingli legės pent. Mart. Hist. Mansulo, re di Caria, talmente amato da Artemisia sua moglie, che questa leve nel vina le di lui cemvi, e qui cresse uno splendidissimo sepolero.

Māximus, vel māxamus, a, um. Grandissimo. Hine albi Clitumne, greges, et maxima taurus,

Mē. Me. Pron. a nominat. Ego. 4 Mē, me ādsum, qui feci; în me convertite ferrum. Virg.

Měatůs, üs, m. Meato, passaggio, strada stretta. SYN. Aditis, foramen. 5 Divisim bifido consūmīs, Rhēně, měātů, Člaud.

Mēcēnās, ātis, m. Mecenate. Mēcēnās ātāvī ēditē rēgibus (asclep.). Hor. Ilist. Cavalier romano, favorito dall'imperatore Augusto, e difensore di l'irgilio, d'Orazio e degli altri poeti e dotti. Mēcām, adverh. Mcco, con me. Incipe Māmalios

mēcum mēš tībiš vērsūs. Virg

Mēdēā, æ, f. Medea. SYN. Ālētřă, Ælētřs, Colchis, Phāsias, Phāsis, Et. Bārbārā, vēnēficā, savā, férőx, férá, törvá, ádültérá, scélérátá, dírá, crnentă, împrobă, îmmanis, amens, effranis, fűrfátá, fűrfliúndő, ságáx, dőctá, néfándá, lýmphátă, Pf.R. Côlchichă novereă, lasonis uxor. Seythicis armata venenis Phasias. Sie Medea ferox, invictăque, flebifis Îno. Hor. Hist. Medca, figlia d Esta, re dei Colchi, incantatrice assai celebre. In egno a Grasone corre adhormentar

potesse il dragone, che vegliava al vello d'ovo; vosì presolo, con esso se ne fuggi, ed uccise il suo fratello Absirto, spargendo per le campagne le di lui membra.

Mědětá, &, f. Medicamento. SYN. Mědicāměn. rěmědřům, mědřeină. PHR. Miră est hæc formă mědělæ. Cönfěr mědělám långuidis. ¶ Sēd měrĭtō mĭsĕrīs ădhĭbēndă mĕdēla ēst. Juv.

Měděőr, éris, éri. Medicare. Depon. dat. SYN. Mědřeor, curo, levo, rělěvo, sano. PER. Mědřeam fero opem. Mědřeas artes adhibeo. Mědřeinām, mědřeaměn, Machaonias arles affero. Dēpēllo, expēllo, levo, relevo medicāmine morbūm. Ægrötūm fövěo ŏpě mědicā. PHR. Sērō mědícīnă părātūr, Cūm mălă pēr lõngās īnvălűéré mőrás. Nőstrőqué médéré lábóri. Pæőniás ădhibē cūrās. Ārtě doctňs Apolliněa depellere morbos. I Talis amor teneat, nec sit mili cura mědéri. Virg.

Mēdia, a, f. Media, paese dell'Asia. J Mēdia fert trīstēs sūccēs, tārdūmquē săpērēm. Virg.

Mēdī, örum. Popoli della Media. J Flös apprīmā těnāx: anīmās et ölentiă Mēdī. Virg.

Mědicatus, us, m. Medicina, rimedio. SYN. Mědicamen, medicamentum, remedium, medicina, mědělá, phármácům, lőměntům, léntměn, lě-váměn. EP, Ellicáx, sálntáris, sáluběr, suávis, dūlcīs, grātūs, õptātūs, sālūtīlēr, sānūs, vā-līdūs, āptūs, potēns, ūtīlīs. PHR. Tēmporībūs mědřeină vălět. Quid mědřeáměntis opůs est, ubi corpore sano, Mens quoque sana valet. Quaque feros repuli doctis medicatibus īgnēs. Ovid.

Mědicīna, æ, f. Medicina, SYN. Mědicātus, vel ārs mědícă. PER. Ars Apollinea, Pæonia, Machāoniă. Ārtis Āpollinča vīrēs, potestās, tā-cūltās, aūxiliūm, dčeūs, glotiā. Ārs mēdendī. Ārs opērosā mēdentūm. ¶Īpsē rēpērtorēm mē-

dicinæ talis, et artis. Virg

Mědřeabřtřs, řs, m. f., ě, n. Medicabile, SYN. Sanābilis. ¶ Mē misērām, quod amor non est medicabilis herbis? Ovid.

Mědicor, aris, atis, ari. Medicare. Depon. dat. SYN. Měděor. J Ora fovent illo, et senibūs mě-

dicantur anhēlis. Virg.

Mědicás, i, m. Medico. SYN. Měděns. EP. Illústris, Ingeniosas, industrias, samas, salūtifer, fidas, fīdēlīs, caūtūs, doctūs, sciens, solers, potens, sõllřeĭtůs, průdeus, săgāx, pěrîtůs. PEŔ. Döctůs pötestätes herbarum, üsümque medendi. Arte levāns morbos. Fugāre morbos peritus. Doctus ārtēm Pæoniim. Māchāoniā clārus in ārte. Mědřež pěritůs ártís. ¶ Quid třhi cům mědřeis? dimittě Măcháŏnăs ömnēs. Mart.

Mědicůs, a, ūm. Di medico. J Dūm mědicās adhibērē mānūs ād vūlnērā pāstör. Virg.

Mediocris, is, m. f., e, n. Mediocre. SYN. Modicus, exiguus, vel vilis, humilis, ignobilis. Mědiocribus essé poetis Non homines, non lhī, non concessēre colūmnæ. Hor.

Mediocritas, ātis, f. Mediocrita, SYN, Modus, moděratio. EP. Aŭrča, optata, půlehra, honesta, rēctă.¶ Aūrēām quīsquīs mēdĭōcrĭtātēm (sapph.).

Mediocriter, adverb. Mediocremente. SYN. Moderātē, modicē. J Ne pavor, et rerum mediocriter ütiliüm spēs. Hor

Mediotanum, i, n. Milano, citta respettabile. EP.

Antiquum, clarum, insigne, nohile, amplum, celebre, populosum, dives, invictum. Et Mediolani mira omnia, copia rerum. Ans.

Meditér, āris, ālīs, ārī. Pensare, considerare. Depon. SYN. Cogito, molior. PER. Mente agito. Animo reputo. S Nec jam fürtīvum Dīdo me-ditātur amorem. Virg.

Mědiús, a, ūm. Mezzo, mezzano, ch' è in mezzo. Consedit scopulo medium, numerumque re-

censet, Virg.

Mědūliá, æ, f. Midollo. EP. Intimă, îmă, těněră, mollis, pinguis, tenuis, optima, occulta. PHR. Livor, tabiticum malis venenum, Intactis vorat össibus medullas. Imas ūrit serpens flamma mědállás. Möllibús árdět ignis in mědůllis. Těněrá: flammam răpůérě mědůlhá. Notůsquě mědülläs Intravit ealor. I Continuoque avidis übi

sübdítă Nāmmā mědüllīs. Virg.

Mědůsă, ž., f. Medusa. SYN. Görgön, Phoreys, Phoreynis. EP. Sanilica, torva, auguitenens, horrenda, vīpērēa. PHR. Phoreynidos ora Mēdūsæ. Saxificæ viděas intelix ora Mědūsæ. Crēdām prins orā Mēdūsæ Gorgonis anguinēis cīnctă l'uisse comis. Sectăque Persea Phocidis ārvā mānūs. Nēvāquē nodosās angue Medūsā, comās. ¶ Squālēbānt lātē Phoreynidos ārva Mědūsā. Luc. Fah. Figlia di Forco, partorita da un mostro marino. Aveva per chioma molti serpenti, che al sol vederli tramutavano gli uomini in sassi. Fu uccisa da Perseo, che l'assaltò armato colla spada, e con la veste talare di Mercario, e con lo sendo di Pallade.

Měgæră, æ, f. Megera. EP. Crūdēlis, dīră, sævă, ātră, torvă, ferox. răbidă, ültrīx, împrobă, scelěrátă, înférnă, tārtăréă. PHR. Împrobă mox sûrgît trîstî de sêde Megarra. Pestiferâs ănimāre ad crīmina tūrbās. Torva Megera ruit. Vīpērēm stimulīs accensa noverca Megara. Quās ēt tārtārčām nox intempēstă Mēgērām. Virg. Fab. Una delle tre Furie, figlia della Notte

e d'Acheronte.

Mējo, is, mīnxī, mīctūm, mējere. Pisciare, orinare. Cũjus ad elligiem non tantum mejere fas

ēst. Juv.

Mět, měllis, n. Micle. SYN. Făvůs. EP. Důlcě, suāvě, jūcūndūm, ambrosiūm, nēctarčūm, roseidūm, tenāx, liquens, fragrans, liquidūm, flavūm, redolēns, flavēns, Hyblæūm, Ceeropiūm, Hyméttiúm, Átticum, Möpsöpium, aëriúm, aŭ-rčum, PER, Möllis dona, mūnera, Mēllea dona, Nobile nectar apis. Hyblæi mellis fragrantia donă, Liquor Hyblaus, PHR, Flavaque de viridi stillabant ilice mella. Plenis florea mella Sunt expressă făvis. Stipare liquentiă mellă. Dülcī dīstēndūnt nēctăre mēllā. J Fervet opus, rědolentquě thýmô fragrantia mella. Virg.

Mělampůs, odis, m. Melampo, figlio di Amitaone e Dorippe, marito d'Ifianassa, padre di Trodumante, insique augme: è anco nome di cane. EP. Doctus, sagax, salūtifer, Amythaonius, PHR. Ămythāŏne nātūs. J Insīgnēm fāmā, döctöque Mēlāmpŏdē crētūm. Stat.

Mélehisédéch, échis, m. Melchisedecco, saverdote del vecchio Testamento. EP. Piŭs, sacrificus, ālmis. J Pēctore sacrifici Mēlchisedēchis erat. (pent.). Mant.

Mělňágěr, vel Mělčágrůs, î, m. Melcagro. SYN. Očníděs, Thestiádes. EP. Călydonius, ferox,

Havas, ferus, cradelis, împius, mavortius. 9 Quid sī mē, Mělěágrě, tůám měmorem čssě sororem. Ovid. Hist. Meleagro, figlio di Oneo, re d'Etolia e il'Altea.

Mětřečrtá, ž, vel Mětřečrtěs, ž, m. Melicerta, figlio d'Atamante e d'Ino: questi colla madre si precipitò in mare, e fu cangiato in Dio marino, detto da' Greci Palemone, dai Latini l'ertunno. Si confonde sotto questi nomi con Melicerta. SYN. Pălamon, Portunus, J Teque ferens parvum audis Melicertă lăcertis. Ovid. Vide Ino.

Mělicůs, î, m. Musico. S Et mělicos lyricosque

modos præfando novahis. Aus.

Mělilotus, i, f. Meliloto. SYN. Měliloton, i, n. 9 Pärs thymä, pärs cäsiäm, pärs melitötön ämänt pent.). Ovid.

Mělimētům, i, n. Pomo melato. EP. Důlcě, suavě. Dūleibus aut certant que melimela favis pent.). Mant.

Mětior, oris, m. f., us, n. Migliore. J I děcus, ī, nostrūm, melioribus ūtere fatīs. Virg.

Mětitě, es, vel Mělită, æ, f. Multa (isola). EP. Nobilis, potens, indomita, invieta, lerax, fertilis, ārmīpotēns, mārtīa. Fērtilis est Melite, sterilī vīcīnă Cŏreyrā. Ovid. Expl. Malta, isola presso la Sicilia, per lo passato assai nominata pei suoi cani, sue rose, e sottilissime tele: vi risiedevano

i cavalieri Gerosolimitani per donazione fatta loro di quest'isola da Carlo V, dopo la perdita di Rodi. Mēličūs, ă, ūm. Di miele. SYN. Mēllītūs. ¶ Nōn Līcērārē pŏtēst nĭtĭdās vōx mēllēā līnguās. Fort. Mellifer, a, am. Che produce miele. Mellifer

ēlēctīs exercitus obstrepit herbis. Cland. Mēnitico, as avī, atūm, are. Fabbricare il miele. Act. ace. Sie vos non vobis mellificatis apes

pent. . Virg.

Melos, n, indecl. Melodia, dolerzza di canto. SYN. Concentus, cantus, moduli, modulamen. Regīnă longām Gāllīopē melos (alcaic.). Hor. Vide Cantus, musice.

Mēmbrānā, æ, f. Pelle sottile. SYN. Pēllis, vel chārtă, PHR. Aūt vīvēntis ādhūc Libycī mēmbrānā eĕrāstē. Jām lībēr, ēt břeŏlōr pŏsītīs mēmbrāna capīllīs. ¶ llōs ēmē quōs arctat brē-

vibūs mēmbrānā tābēllīs. Mart.

Mēnitrātīm, adverb. A membro a membro. SYN. Pēr mēmbrā, in pārtēs. ¶ Et mēmbrātīm vi-tālēm dēpērdērē sēnsūm. Lucr.

Mēmbrūm, ī, n. Membro. SYN. Pārtēs, ārtňs. EP. Vălidām, jūvēnīlē, cāndidām, īmmānē, lānguidum, pāllidum, effortum, pāllēns, āgrum, ēxāngue, infirmum, senīlē. J Et māgnos mēm-brorum ārtūs, māgna ossā, läcertos. Ving.

Vide Corpus.

Měmini, isti, issě, n. Ricordarsi. Verb. defect. SYN. Rěcordor, réminiscor, commemini. PER. În mentem venit. Sam memor. Pectore, mente, ănimo tenco. Mentem, vel în mentem săbit. PHR. Hae mihi semper crunt imis infixa medūllīs. Hōc hābēō sīģnātūm mēmŏrī pēctŏrē. Mēmŏrī mĭhĭ sūnt hæc cōndĭtā cōrdē. Aūdīta æternum sub pectore servat. Constanti mente těnět. J Et měministis čním Dîvæ, ét mě-morare potestis. Virg.

Mēmnon, ouis, m. Mennone. EP. Niger, fortis. PHR. Aŭroræ filiŭs. \ Eŭasque acies, et nigri Mēmnonis arma, Virg. Fab. Figlio di Titone e dell'Aurora, re dell'India ucciso in guerra da Achille: è favola, che fosse tramutato in un necello del suo nome

Mēmnonidēs, am. Meunonidi. PHR. Avēs Mēmnoniæ. Vide Memnon.

Memor, oris, adiect. Ricordecole. SYN. Non oblītus, non immemor. Sis memor: et te animo repetentem exempla tuorum. Virg.

Měmorandus, ă, am. Degno di memoria. SYN. Měmoralitis. J Tê quoque magna Pălês, êt tê

memorande canemas. Virg.

Měmoria, æ, f. Memoria. SYN. Mēns, pēctūs, vel ănimăs memor. ¶ Redit memoriă tenăe per vestigium (jamb.). Sen.

Memoro, as, avī, atūm, are. Commemorare, rivordare, Act, acc. SYN. Commemoro. 9 Mūsă mihi caūsās memorā: quō nūmine læso. Virg.

Mēmphis, is, f. Il gran Cairo. EP. Ægyptia, Băbylonică, opulentă, dives, barbară, celebris, superbă, clară, turrită. PER. Memphitis oră. Memphitica tellus. Urbs Memphitica, Memphitis, ürbs. | Barbara pyramidum silcat miracula Memphis. Mart.

Mēmphītēs, æ, m. Del gran Cairo in Egitto. SYN. Memphiticus: in fæmin. Memphitis, idis. 9 Barbără Memphitem plangere doctă bovem (pent.).

Menander, i, m. Menandro, celebre poeta greco, scrittor di commedie. EP. Doctus, discrtus, facundus. J Döctiör örhe suö lingua sub flore Menander. Mant. Hine Menandreus, a, um. 9 Turba Menandreæ fuerat, nec Thaidos olim. Prop.

Mēndā, æ, f. Errore, fallo. SYN. Ērrŏr, mēndūm, ērrātūm, vitiūm. J Īn tötö nūsquām cörpŏró mēndā fūjt (pent.). Ovid.

Mendaeium, ii, n. Menzogna, bugia. SYN. Commentum, fallacia. EP. Vanum, futile, indignām, prodigiosām, callidam, sahdolām, fallax, pădendam, tarpe, ănile, femineam, blandam. PER. Fāllācis somniā mēntis, Vērbā dolosā. Fīctā, vănā, ĭnēptā fābŭlā. Fālsā vēcēs, Vānus sērmo. Vānā vērbā. 9 Nēc vos dēcipiānt blāndā mēndāciā lingue. Ovid.

Wendax, āeis, adject. Mendace, bugiardo. SYN. Vānus, fictus, mentitus, falsus, fallax, malus, sūbdoliis, vānilogniis. PER. Vana mendācia līngue fundere doctus. Fandī fictor, Peritus vanās pro vēris fundērē vocēs. Mendācia fingere doctus. S Finxit, vanum etiam menda-

cemque împrobă finget. Virg.

Mendicitàs, atis, f. Pitoccheria, mendicità. 9 Mendieitatem mi obtulisti opera tua jamb.). Plant.

Mēndien, ās, āvī, ātūm, ārē. Mendieure, accattare. Act. acc. ¶ Nēc pārvô mēndieāt ŏpēs, nēc cōrrögät aŭras. Sever.

Mēndieńs, ä, m. Poecro, mendien, pitocco. SYN. Mēndieāns, paūpēr, čgēns, ĭnōps. § Nē mendiea terāt harbātī prandīš nūdī. Mart.

Mēndosus, ă, ūm. Scorretto, pieu di errori. SYN. Vitiosus, PER, Plenus erratis, Mendis scateus, Non egő mendősős aásim defendére mores. Ovid.

Měnělaus, î., m. Menelao, SVN, Atrides, EP, Fortis, generosus, Mycenæus, magnanimus, Intra teetă vocat Menelaum, et limină pandit, Virg. Hist. Figlio d'Atreo, fratello di Agamennone, a cui Paride rapi Elena di lui sposa.

Mēns, tis, f Spirito, anima, Syn. Animas. Ragione. Rătio. Prudenza. Consilium. Et jăcit, ārrēctā mentes stupctactăque cordă. Virg. Vide

Animus, consilium, ratio.

Mēnsa, a, f. Mensa, tavola. SYN. Torus, epula, convivium. EP. Gemmilera, aurea, lauta, pinguĭs , ōrnātā , ŏpīmā , rēgiā , dūleis , mollis , ēbriā, fēstīvā,hilāris, āvārā, sordīdā, māgnificā, prodigă, ăcernă, dives, splendidă, argenteă, măculosă, brevis, angustă. PHR. Gemmiferis īllūxīt rēgia mēnsīs. Šūstēntātque thās aurea mēnsā dapēs. Laūtīs mēnsā pārātā cibis. Vix căpit immensas ebria mensa dăpes. Lautos suppeditat prodiga mensa cibos. Non sum mensă quidem, nec sylvæ filiă Maura. Mart.

Mēnsis, is, m. Mesc. EP. Lūnāris, fluens, celer. fűgitivűs, fűgáx, prönűs, lévis. PER. Menstruns cursus. Menstrua spatia, orum. Mora menstrua. Menstruus orbis. Lunæ cursus, curriculum. PHR. Annua bīssēnīs revocavīt mēnsĭbŭs āstră Lūnă nĭtēns. ¶ Quī vēl mēnsĕ brĕvī, vēl tōto ēst jūnĭŏr ānnō. Hor.

Mēnstrūňs, å, nm. Di mese, che torna ogni mese. SYN. Mēnstrňálís. J Ipsě pătēr stătuit, quid mēnstrňá Lūnă mŏnērět. Virg.

Mēnsūră, æ, f. Misura. ¶ Ūt rebūs lætīs pār sīt

mēnsūrā malorum? Juv.

Mēnsūro, ās, ārč. Misurare. SYN. Mētior. \ Ouisque suas mensurat opes, viresque suorum. Corn. Mentă, vel Menthă, æ, f. Menta (erba). EP. Virens, ölens, ödörä. Hæc tibi quæ törta ve-

nērunt condită mentă. Mart. Nec deest ructātrīx mēnthā, něc hērbā sălāx (pent.). ld.

Mentior, īris, ītus, īrī. Mentire, dir bugia. Depon. PER. Fālsă loquor, nārro, dīco. Mēndāciā jācto, fingo. Vānā, fālsā simulo, vel comminīscor. Mēndācia vērba profero. Falsa pro vērīs dīcere. Mendaces reddere ab ore sonos. PHR. Addit mendacia culpæ. Mendaci certant inter sē fāllěrě līnguā. J At non īllě, sătūm quō tē mēntīris Achīllēs. Virg.

Mentor, oris, m. Mentore, celebre scultore. EP. Sölers, clarus, peritus. Hinc Mentoreus, a, um. Argumenta mägis sunt Mentoris addita förmæ. Prop. Lēsbiš Mēntörēö vīnā bibās öpērē

(pent.). ld.

Mentum, i, n. Mento. EP. Formosum, teres, decorum, niveum, încanum, canum, hispidum. PHR. Aspěrá měntő Bárbá jácět. A měntő pálearia peudent. Sümmögne cădīt harba asperă mento. I Terribili squalore Charon, cui plu-

rímă mēntö. Virg. Měphūtís, is, f. Esalazione puzzolente e perniciosa di terra. SYN. Fattor, graveolentiă, pător. EP. Sūlphūrea, tetra, sava, olida, gravis, sordida, squalidă. Fonte sonat, sævamque exhalat

öpācă mephitim. Virg.

Meraeus, a, am. Puro, pretto. J Ah pereat qui-

camque meracas repperit uvas. Prop.

Mērcator, oris, m. Mercante. SYN. Emptor, institor, venditor. EP. Impiger, peregrinus, pervigil, ādvēnā, avārus, vagus, insomnis, callidus, astūtus, vigil, irrequietus, iniquus, sollicitus, dives. PER. Lucri avidus. Divitiis, opibus, läcrīs Inhians. Spē lūcrī dūctus. Mērcis mūtator Ĕōā. Pēregrīnārūm quāsītŏr ŏpūm. ¶ Pērdĭtŭs, āc vīlīs sācrī mērcātor ölentis. Juv.

Mērcātūră, æ, f. Mercanzia. SYN. Commercium. Avērsūs mērcātūrīs, dēlīrūs, čt āmēns. Hor. Mereatus, a, um. Compro a prezzo. SYN. Emptus.

Natūraque decus mercato perdere cultu. Prop.

Mērečnārins. Sostantivo ed aggettivo. Cosa appartenente a salario, mercenario. SYN. Operarius, conductus. 9 Thesauro învento qui mercena-rius agrum. Hor.

Mērcēs, ēdis, f. Mercede, ricompensa. SYN. Præmiūm, pretiūm, donūm, mūnus. EP. Māxima, āmplă, îugeus, decoră, spectabilis, însignis, jūstā, dēbītā, grātā, æquā, pūlchērrīmā. PER. Hức pramia, qui me ferro ausi tentare, scrant. Dir præmia reddant debita. Invitat pretiis ănimos, et pramia ponit. Huic aliud mercedis erit. Iluic alind mercedis erit: simul incipit īpsē. Virg.

Mērcēs, jūm, f. plur. Mercanzie. EP. Pretiosa, quæsītæ, vēnāles, Koæ, Attalicæ, dites, peregrīnæ, caræ, opulentæ, amplæ, insignes. externæ, magnificæ. J Laudāt, venāles qui vult extrudere merces. Hor.

Mercor, aris, atus, ari. Trafficare, mercare. Depon. SYN. Emo, coemo, nundinor. PER. Veho longinquă per æquoră merces. Mutandis mercibus invigilo. Mērcēs pērmūto. Mērcātūrām făcio. Extremis făcio commerciă terris. Iloc Ităchūs vělit, et magno mercentur Atridæ. Virg.

Mērchrins, ii, n. Mercurio. SYN. Hērmēs, Cādū cifer, Atlantiades, Majingena, Cillenius. PER. Mājā genitus, nātus. Atlantis nepos. Tegeāus, ālīpēs Deus. Vocālis citharæ repertor, inventor. Jovis interpres, nuncius. Summi Jovis aliger Ārcās. Pācis, et ārmorum, superis, imisque Deorum nuncius arbiter. Magni Jovis et deorum nuncius. Argūtæ parens lyræ. Deus Arcădia, venātor opum, furumque magīster. Cyllenius ales. PHR. Alato qui pede carpit iter. Cyllenius advolat, vel astitit ales, Majā Plējādě nātūm Impērāt āccīrī, quī fērvidā dīciā reportet. Pedibus talaria nectit, Acriosque secat trāctūs Cyllenia proles, Interpres Divam, Jove missus ab alto Sublimis penna, celeres mandată per auras Detulit. f Tum sic Mercurium āllöquitūr, tūm tāliā māndāt. Virg. Fab. Lo fingono i poeti colle ale a' piedi, e con un cappello pure alato. S'uddimandava il Dio dell'eloquenza, de' ladri e dei mercanti.

Měrčo, ēs, ŭī, ĭtūm, ērč, act., vel Mērčŏr, ērĭs, ĭtňs, ērī, depon. Miritare. SYN. Promereo, promereor. J'Aspice nos hoc tantum: et, sī

přětátě měrémůr. Virg.

Meretricins, a, am, Da meretrice. J Corpora Vestālēs ŏculī meretrīcia cernunt. Ovid.

Měretrix, īcis, f. Meretrice. SYN. Lupă, pēllēx, prostibulum, scortum. EP. Pellax, impudică, obscena, tūrpis, vilis, salax, procax, petulans, libīdinosa, elfranis, flagitiosa, pudenda, pro-brosa, lascīva, lūxuriosa, famosa, sordida, scelerāta, infamis, audāx, adultera, fallax, subdőlä. PER. Infamis lűpä. Blandő armata věneno. Dolis instructă nefandis. Fueatis fallere doctă dolis. Corporis, ac ănimæ pestis. Opum scělěrátă vorágo. PHR. Sit procul abjecto měretrix elfræna pudore; Nam mentes blandis ārtībūs īllā capīt. Fūcātæ īllēcebrīs formā, gēstūgue sonogue, Incaūtos tūrpīs meretrīx īnllēctīt amāntēs. Stāt meretrīx certo cuīvīs mērcābilis ærč. Ovid.

Mērges, itis, m. Fascio di spighe. EP. Latus,

flavens. Aut fætu pěcorum, aut cerealis mer-

gitě cůlmi. Virg.

Mergo, is, si, sum, ere. Attuffare, por e sotto acqua. Act. acc. SYN. Mērso, dēmērgo, īmmērgo, īmmērso, sūbmērgo. PER. In flüctūs spārgo. Aquis, ūndīs, flūctībus ābluo, tīngo. In aquas, in ūndas īmmītto. Dō præcipitēm, spārgo, præcipito, dēmītto în săviūm. Pārcite, dūm propero: mergite, dum redeo (pent.). Mart.

Mērgus, ī, m. Smergo (uccello). EP. Mārīnus, ăquaticus, celer. Cum medio celeres revo-

lant ex æquore mergi. Virg.

Meridianus, a, um, Di mezzodi, meridiano. Intērjūngīt ĕquōs mērīdĭānā (phal.). Mart.

Měrídířes, ēī, m. Meriggio, mezzodi. PER. Mědíňs sölís cůrsůs. Mědíô sôl áltīssímůs örbě. Díôs mědřůs. PHR. Cům sol mědřám cœlī těritárdňňs árcem. Cům pěcoří ráræ præbent úmbrācola sylva. Jamque fere medius Tītan venientis, et acta Noctis erat, spatioque pari dīstābāt ŭtrīnque. Æstus erāt, mediamque dies ēxēgērāt ūmbrām. Aūt plūs aūt mēdīām sōlē těněntě viám. Mědřás sôlě těněntě viás. Fecerát ēxīgūas jām sol altīssīmus umbras. Inque parī spătřo vespěr čt ortůs črant. Inclinare měrīdĭēm (glycon.). Hor.

Měrito, adverb. Meritamente, a ragione. SYN. Non īmmērītā, jūrē, rēctē, rītē. 💆 Ö dēcūs, ō nōstræ měrito pars maxima vitæ. Virg.

Měritům, î, n. Merito. SYN. Proměritům. Beneficio. Běněfactům, öllřeřům. Virtů. Virtůs. § Haud quaquam ob měritům pamas (ni fata résistant)

Sūscitāt, Virg. Mēritāts, ā, ūm. Meritato, conveniente. SYN. Dēbĭtŭs. Învîsô meritûs tôrquetŭr ab aŭrô. Ovid.

Měrŏē, čs, f. Meroe. EP. Nīlĭācā, Cephæă, dīves, fertilis, fæcunda, fragrans, ödörata, suavis, aurilera. PHR. Extremo Meroe circumflua Nilo. Ambîtûr nîgrîs Měrŏe fœcundă colonis. Luc. Expl. Isola del fiume Nilo in Etiopia.

Merope, es, f. Merope, una delle Plejadi, già moglie di Sisifo re de' Corinti, madre di Cleonte, di Glauco e di Laerte. EP. Obscură, ignobilis. Septimă mortali Merope tibi, Sisyphe. nūpsit. Ovid. Quest' è ancora il nome di un' isola vicina alla Caria.

Měrům, ĭ, n. Fino. SYN. Vīnům. § Nöctūrnő

certare mero, putere diurno, Hor.

Měrňs, ă, ūm. Puro, solo. SYN. Pūrňs, vērňs, non fālsňs. Sūlcos et vineta crepat mera, præ-

pără! ūlmos. Hor.

Herx, cis, f. Merce. EP. Opulenta, longinqua, pěregrīnă, quæsītă, Attălică, Eōă, Indică, vēnālīs, externă, pretiosă, rāra, dives. Presserat externa navita merce ratem pent.). Tibul. V. Mercor.

Mēspitūm, ī, n. Nespola (frutto). Mēspilus, ī, f. Nespolo (albero). EP. Malle, lapidosam. Tempora, et hirsuta legimus, cum mespila barba.

Mant.

Mēssānă, æ, f. Messina, città della Sicilia. EP. Grāja, Māmērtīna, bēllīca, populāta, fertilis, æqnőřeš, šntiqná, potens, ophilentš, vinôsš. PHR. Mămertino læcůndů liquôre. Generôsis consită vitibăs. Tellus melleă vină ferens, Punici belli prima crudelis origo. I incumbens Mēssānă lietā, minimumque revulsā. Sil.

Mēssis, is, f. Messe, raccolta. SYN. Arīstæ, Ceres,

frümentă, früges, seges, spica. EP. Optimă, dīvēs, frugifērā, spicēā, triticēā, fērtilis, grāvidă, lætă, sīceă, ŏdöriferă, largă, amplă, realis, lūxūrians, ferax, matūra, flava, flavescens, astīva, expectata, collecta, plena, foicũndă, ăbûndāns, ûberrimă, âridă, aûreă. PHR. Vincit horred messis. Flaventes gravidis onerantūr mēssībūs āgrī. Agrīcolās dītāt mēssīs. Succisas acceperat area messes. Ager messes fert pinguis opimas. Uneis sine nec potuere serī, nēc sūrgeic mēšses. Virg.

Mēssor, oris, m. Mictitore. EP. Ustus, adustus, vigil, operosus, dūrus, ācer, strenuus, impiger, sēdulus, sūdāns, pērvigil, insonnis, fēssus, indēfēssus, tostus, torridus, curvus, matūtīnus, īncūrvus, cūrvātus, falcifer. J O quoties habitu

dűrī mēssőrĭs árīstās. Ovid.

Mētā, æ, f. Meta, confine. SYN. Līmes, fīnis. Hie ego nec metas rerum, nec tempora pono. Virg.

Mětalliens, a, ūm. Di metallo. Haurītur vicihūs tibi vēnā mētāllica mūltīs. Hor.

Mětanifer, a, am. Che produce metallo. Parta mětálliféris löngö discrimině terris. Sil.

Mětaltům, î, n. Metallo. EP. Gravě, fülvům, růtilum, flavum. tulgens, solidum, rigidum, nitidum, splendens, croceum, dives, pretiosum. PER. Congeries metallica. Pondus metallicum. Vēnă, māssă, vis mětállică. Îmis terræ viscěribus recondită, effossă. Veră minus flavo rădiant electra metallo. Mart.

Mětămorphūsis, čos, f. Metamorfosi, trasformazione. SYN. Transformatio, mutatio. Ilac metămôrphôsis non delirare poetas. Ovid.

Mētātor, oris, m. Misuratore. ! Hesperios andax

veniām metator ad agros. Luc. Metauro (fiume). Ju lævum cecidere latus, veloxque Metaurus. Luc.

Mctemphsychoses, is, f. Trasmigrazione.

Mětěoră, orum, n. plur. Meteore, effetti di cagioni naturali, che si fan distinguere agli occhi degli uomini. EP. Aeria, sublimia, ignita. 9 Hic sursum mětěora fricant se flammea, et ardens.

Mēthymna, a, vel Mēthymnē, es, f. Metana città di Metelino. I Gargana quot segetes, quot

hăbet Methymnă răcemos, Ovid.

Mētior, īris, mēnsus, īrī, Misurare. Depon. SYN. Dimětior, definio, mensuro, remetior. 9 Hesperiam mētīrē jācens: hāc prāmia, qui mē. Virg.

Měto, is, měssůi, měssům, ěrě. Mietere. Act. acc. SYN. Deměto, seindo, seco. PER. Succido, decerpo messes. Reseco, reseindo, seco segetes. PHR. Sătă, frumentă mănu carpere, Flavis arvis mēssorēm indūcere. Mātūris falcem supponere ăristis. Fălce prosternere densas messes. Lt rosă delectat, metitur qua pollice primo. Mart.

Mětěr, aris, atús, ari. Misurare. Depon. acc. Pro-stratis opihůs regni Phænissa mětantůr. Sil. Metretă, a, f. Sorta di misura. Alter at, hie ti-

gnūm eaptti incūtīt, illē mētrētām. Juv: Metrūm, i., n. Metro. Quām qui compositos mētro Tibūlli (phal.). Mart.

Mětňendůs, ă, ům, particip. Formidabile. SYN. Timendus, tremendus, formidahilis, horrendus, terribilis. Et jam maturis metdendus Jupiter üvis. Virg.

Mětňo, Is, ŭi, črě. Temere. Act. acc. SYN. Főrmido, reformido, timeo, paveo, tremo, tremisco trepido, horreo, horresco, exhorresco. Lidice të mëtuam, si nunquam fallit imago. Virg.

Mětus, ūs, m. Timore, paura. SYN. Horror, tremor, formido, timor, terror, pavor. EP. Pavēns, conseius, tacitus, pavidus, frigens, pendēns, hūmīlīs, lānguens, hōrrībīlīs, sævūs, cæcus, anhēlus, inanis, noctūrnus, vigil, segnis, īgnāvūs, pāllīdūs, sūbītūs, gĕlīdūs, māstūs, ānxĭūs,ēlīngnīs, sūspēnsūs, fēmīnĕūs, īrrēqnĭētus. PHR. Malus interpres turbat metus. Pedibūs tīmor āddīdīt ālās. Trēmor occupāt ārtūs. ¶Ātquĕ mĕtūs ōmuēs, ĕt ĭnēx ōrābĭlĕ fātūm. Virg:

mēviūs, jī, m. Mecio (poeta). ¶ Quī Băviūm non odit, amet tita carmina Mevī. Virg. Hist. Mecio, poeta ridicolo, nemico di l'irgilio e d'Orazio.

Mčus, a, um, pronom. Mio. Tille meas errare boves, ūt cernis, et īpsūm. Virg.

Mēzēntius, ii. m. Mezenzio, EP. Crūdēlis, atrox, ferus. Contemptor Divam Mezentins, agminăque armăt. Virg. Hist. Mezenzio, crudelissimo re de' Toscani, ucciso da Enea.

Mī, pro mǐhi. A me. I Ö vīrgō, nova mī faeies

inopinave surgit. Virg.

Mică, æ, f. Bricia, fregola di pane o d'altro. EP. Pārvā, tenuis, levis, exilis, exigua. Mica vocor: quid sim cernis? cœnātio parva. Mart.

Mico, ās, ŭī, ārč, n. Risplendere, lampeggiare. SYN. Corusco, lucco, radio, nitco, nitesco, fulgeo fülgüro, rütilo, splendeo, splendesco. Hei mihi quam celeri micuerunt nubila flamma! Ovid.

Michael, elis, m. San Michele Arcangelo. PHR. Michael, aulæ cælestis alumnus. Angelici cætūs princēps, invictě Michāel. Insontes ültricě mănă divină coruscat Fulmină, serpentemque nigrīs impēgit avērnīs, Atque rebellantes socĭos dēmīsĭt ad ūmbrās. Ālīgeri ex vēro quæ Michaelis opus (pēnt.). Nov.

Micturio, is, ire, n. Scompisciarsi. I Noctibus hie ponunt lecticas, micturiunt hic. Juv.

Midās, æ, m. Mida. EP. Phrygius, Phryx, Berecynthiŭs, Idæŭs, Mygdoniŭs, Mæoniŭs, PER. Běrěcynthiŭs hērōs. Rēx Mæoniŭs. ¶ Rūricolæ cēpērē Phrygēs: vinctūmquē coronis, Ad rēgēm důxērě Midam. Ovid. Fab. Mida, re di Frigia, a vui Bacco avea concesso di tramutar in oro qualunque vosa egli tovcasse. Essendovi contesa tra Pane ed Apolline, fu eletto giudice: ed avendo sentenziato in favore di Pane, Apolline sdegnato gli fece crescere le orecchie di asino.

Migro, ās, āvī, ātūm, ārě. Mutar luogo, stanza. SYN, Emigro, demigro, discedo, abeo, exeo. Migret in obscuras humili sermone taber-

nās. Ovid.

Mihi. Ame. Dat. a nominat. Ego. Sī mihi dīfficilis förmam nätürä negävit. Ovid, Nämque ěrit illě mihi semper Děús; illins aram. Virg.

Mītes, itis, m. Soldato. SYN. Bellator. EP. Emeritus, tyro, interritus, imperterritus, intrepidus, ăcerbus, ferus, strenuus, generosus, fortis, belliger, Martius, indomitus, durus, impius, avidus, eruentus, scelerātus, sanguineus, ācer, īmmānis, superbus, inhūmānus, īmmītis, ferex, fűrĭbűndűs. PER. Mártĭs signű erűéntű séquéns. Utilis ārmīs. Auimēsus in ārmīs. PHR. Mārtius arma induerat miles. Horret scutatus in äggere miles. Quærit et illicitas miles avarus ŏpēs. J Impiŭs hæc tām cūltā novāliā mīles hăbebit? Virg.

Militaris, is, m. f., č, n. Militare. SYN. Bellicus, mārtiŭs, māvortiŭs. 🖣 Interque signă tūrpe

mīlĭtārĭă (jamb.). Hor.

Mīlītiā, æ, f. Milizia, soldatesca. PER. Mīlītīā, vel Mārtīs öpūs. Ārs bēllīcā, mīlītārīs. Rēs bēllīcā. 🖣 Mīlitiæ quāmquām pigër ēt mălūs, ūtilis ūrbī.

Mitito, ās, āvī, ātūm, ārē. Militare, far guerra. Neut. PER. Ēxērceo mīlitiām. In bello mereo. Ārmā gero. Ārmā, bēllā, cāstrā, mīlītīām se-quor. Perīculā Mārtis experior. Sub ārmīs sūdo. Pătĭŏr, sŭbĕo, tŏlĕro, pērfĕro mīlĭtĭæ läborem, opus. Militiam tracto. Militat in sil-

Mitium, jī, n. Miglio. J Āceipiant salci; ēt mi-lio venit annua cara. Virg.

Mīlie. Mille, mila. I Exercet Dīāna choros, quam mīlle scenta. Virg.

Mīllēnī, æ, ä. Mille, a mille. f Mīllēnă votă fa-

culento nuncupat (scaz.). Gaz.

Mīllēsimus, ă, ūm. Millesimo. ¶ Stābāt bārbărīcō

conjūx millesima lecto. Lucan.

Mito, onis, m. Milone. EP. Fortis, acer, durus, röbūstus. Sī fūr dīspliceāt Vērrī, si homicīda Miloni. Juv. Hist. Milone, famoso lottatore di Crotone, che ne' giuochi olimpici avendo ucciso un tero con un solo pugno, in un giorno lo mangiò tutto.

Mītvus, vel mīlvius, iī, m. Nibbio. EP. Avidus, vőráx, rápáx, férőx, áériús, prædátór, édáx, crūdēlis, acerbus, raptor, celer, prepes, pernīx, citus, vēlox, volūcer. PHR. Motis avidus circūmvolat alīs Milvius. Prope summa rapax mīlviŭs āstra volāt. Rāptor volitābat ab ætliere mīlvus. Flēctītur in gyrum milvus. I Hine prope summa rapax milvus in astra volat pent.). Ovid.

Mimāllones, um, f. plur. Mimalloni, donne bacvanti. A Mimante Jonize oppido, quod Baccho sacrum erat. SYN. Mimāllonides. Tunc Fannīs Dryades, Satyrīsque Mimallones acta. Sat. Ēccē Mīmāllönīdēs spārsīs in tērgā cāpīllis. Ovid. Hinc Mīmāllönēŭs, ā, ūm. ¶ Tērvā Mī-māllönēis īmplērūut cērnǔā bēmbīs. Pers.

Mimās, antis, m. Mimante, monte della Tracia. 🗜 Ēt tāndēm nīvībūs Rhŏdŏpē cărītūră, Mī-

māsquě. Ovid.

Mimicus, a, um. Di mimo, o buffonc. Turpe încedere mîmice et moleste (phal.). Cat.

Mīmus, ī, Mimo, buffone. SYN. Histrio, ludio, imitātŏr. ¶ Quīd sī šerīpsīssēm mīmēs ēbseēnā jŏ-cāntēs? Ovid.

Mĭnă, æ, f. Mina, misura. ¶ Priūsquām dīlāpidēt nostrās trīgīntā minās (jamb.). Ter.

Mināciter, adverb. Minaccecolmente. SYN. Minānter. Multaque submisse, multa minanter agant

pent.'. Ovid.

Mĭnæ, ārūm, f. plur. Minacce. EP. Jūstæ, īnjūsta, dīra, feroces, inanes, superba, rigida, sāvā, trīstēs, tūmīdā, atrēcēs, īmprŏbā, tēr-rībīlēs, hēstīlēs. PER. Vērbā mīnāntīā, mīnācĭă, mĭnĭtântĭă, āspēră, ăcērbă, dūră, rĭgĭdă. Dīctă mināciă. Śāvārūm fūlmină vocūm. Animī minācēs. PHR. Sevērīs asperāt orā minīs. Vānæ tumuere minæ. Depone tumidas pectoris læsī minās. Non timet hostīles jām mānus īstā minās. Nūllæ in fronte minæ, nec formidabĭlĕ lūmen. Ovid.

Mināx, ācis, adject. Minuccevole, che minaccia.

¶ Prīmis et īre viām, ēt kūvios tentāre minaccia.

nācēs. Virg.

Mīneiňs, ři, m. Mincio, finne di Mantova. EP. Quřětůs, tārdůs, îngêns, viridis, flexňôsůs. ¶ Hie viridis těněrā prætexit ărûndině ripâs Mineiňs.

Virg.
Minērvā, æ, f. Minerva. SVN. Trītōnis, Trītōniš,
Pāllās. EP. Dōctā, ingeniōsā, fācūndā, cāstā,
pŭdicā, innūbā, Āoniā, lānificā, cūltā, nitidā,
öpērōsā, bēllātrīx, ārmipötēns, bēllīcā, fērōx,
ārmigērā, fortīs, pōtēns, tērribilīs, gĕnērōsā,
impāvīdā. PER. Nātā Jövīs. Lānificīi invēntrīx Dēš. Bēllīcā virgo. Divā Jövīs söhölēs.
Fōrmā ārmīsanē dēcōrā. Trītōniā virgo. Pāllādiūm nūmēn. Bēllōrūm Dēš. Ē cērebrō prōgnātā Jövīs. Pātērnō cātīt vērtīcē Pāllās, Nātā
Tōnāntīs Cāṣīā virgo. ¶ Pārs stūpēt īnnūptēdōnum ēxītīālē Minērvā. Virg. Fab. Minerva,
con altro nome Pallade, Dea della sapienza e
delle arti, come pure della guerra e del lanificio.
Fingono i poeti, che uscisse armata dal cervello
di Giove.

Mĭnĭmē, adverb. A niun modo. SYN. Non, něc, něquě, něquāquām. ¶ Qnod mĭnĭmē rērīs, Grājā

pändētur ab ūrbe. Virg.

Minister, trī, m. Ministro. SYN. Fămulus, servus.

Gentum ălia, tötidemque păres atate ministrī. Virg.

Ministeriūm, iī, u. Ministero. ¶ Mēmbrā ministēriīs nūlrīt rēpārātquē lāborī. Ovid.

Minīstro, ās, āvī, ātūm, ārē. Servire. Act. acc. SYN. Sērvio, fāmulör. Souministrare. Præbēo, āffēro, sūggēro, porrigo, sūppēdīto, sūfficio. Jāmqnē fācēs, ēt sāxā volānt, fūror ārmā mīnīstrāt. Virg.

Miniūm, iī, n. Minio. EP. Ribēns, rubrūm, pūrputrēm, röseūm, rūbeūm, rūtilūm, micāus, dīlūtūm, lispānūm, thērūm. lūceus, corūseūm. PHR. Genās minio ēst infēctā rūbēntī. Sūllūsūs minio frontēmque genāsque rūbēntī. ¶ Nēc titūlūs minio, nēc cēdro chārtā notētūr. Ovid.

Mīnōis, idis, f. Ariana. SYN. Āriāduā. ¶ Pārvō dīlēxīt spātiō Minōidā Thēseūs. Pers. Mīnōiŭs, ă, ūm. ¶ Dædālūs, ūt fāma, ēst, fūgiēns Mī-

noïă regnă, Virg. V. Ariadna.

Mǐnor, ārīs, ātūs, ārī. Minacciare. Depon. SYN. Mǐnītor. PER, Jāctārē mǐnās. Mǐnīs īnstārē. Tērrērē vērbīs, vēcībūs, mīnīs. Īntonārē horrēndūm. Āddērē, ādjīcērē, īncūtērē, fūndērē, ēffūndērē, jācērē, spārgērē, īntēntārē āb örē tāmīdō mīnās. Crīmīnībūs (idest criminationibus) tērrērē novīs. Örē mīnās gerērē. PHR. Plūrā ēt grāvīörā mīnātūr. Mūltā, ār mētūēndā mīnātūr. Prāsēnsquē mīnātūr Ēxītīūm. § Bēllo ārmāntūr ēquī; bēllum hāre ārmēntā mīnāntūr. Virg.

Mǐnor, ōrīs, m. f., ŭs, n. Minore. 9 Nēc minor ēst vīrtūs, quām quārērē, pārtā tičrī. Ovid.

Mīnos, öts, m. Minosse. EP. Dīclāvis, Görtyntns, Gnösstus, Gnösstacns, Crēsstus, Crētēnsts. Agēnorens. lēgtlēr, jūrīdīcus, rīgidūs, jūstus, severus, māguantinns, nīger, lūnēreus, PER. Ārbītēr örcī. Infernus, Gnāsstacus jūdēx. Görtyntus hēros. Ūmbrārūm quāsstor inexorabilis. PHR. Mīnos sēdēt bie trūx ārbiter orcī. Qnāsstor Mīnos nīvām movēt. Cam Mīnoš mēo qui proptēr amāra sēnēctā. Ovid. Fab. Figlio di chove e

d'Europa, figlia d'Agenore re di Fenicia, re di Candia, che per la sua giustizia fingesi essere stato eletto da Plutone per giudice delle Ombre.

MISER

Mīnōtaūrūs, ī, m. Minotauro. EP. Gnōssiŭs, lābyrīntheŭs, hōrrēndūs, informis, tūrpīs, tērrībilis, indömītūs, sāvūs, bifōrmīs. PER. Taūrūs bifōrmīs. Bōs lābyrīntheŭs. Taūrūs Minōiŭs. Bōs sēmīvīr Vir sēmībōs, sēmīfēr. Sēmīfērūm mōnstrūm. Mīnōūm mōnstrūm. Hōmo pārtē sūī, pārtē jūvēneŭs. ¶ Mīnōtaūrūs inēst, vēnērīs monūmēntā nēfāndā. Virg. Fab. Mostro mezzo nomo e mezzo toro, nato da Pasifae moglie di Minoe, che fu neciso da Teseo.

Mǐnňo, is, ňī, ūtūm, črě. Diminuire. Act. acc. SYN. Imminňo, dětráho, dělibo, čxtěnňo, ättčnňo, děbřlito, infirmo. § Nös, quibňs ingěnřům löngi

minuere labores. Ovid.

Minŭs, adv. Meno. ¶ Nêc minŭs înterea matemis sævis in armis. Virg.

Mǐuūtăi, ālīs, n. Manicavetto. ¶ liīne ēxīt vărjūm cŏcō mǐnūtāl. (phal.). Mart.

Mǐmūtātīm, adverb. A piccoli pezzi. SYN. In frūstă. ¶ Ōssă mĭmūtātīm mōrbō collāpsă trăhēbăt Virg.

Mīrābūndŭs, ă, ūm. Ch'esprime, che reca weraviglia.
¶ Mīrābūndă tămēn, cĭlĭīs cōnsīdĕrāt āltīs.
Mart.

Mīrācūtūm, ī, n. Miracolo. SYN. Mīrāclūm, monstrūm, prodigiūm, portentūm. EP. Inaūdītūm, īnsŏlītūm, clārūm, divīnūm, rārūm, nŏvūm, īnsolēns, īnsetūm, īngēns, sūmmūm. PER. Rēs nŏvă. Rēs nūllīs cognītā tēmporihās. Mīrāhilē fāclūm. Ŏpūs mīrāhilē dīctū. Rēs mīrā, mīrāndā, ¶ Vīdērāj ēx ālto tāntī mīrācūlā monstrī. Ovid.

Mīrātor, örīs, m. Ammiratore. 9 Māgnānīmo juvēnī mīrātorīquē Catonis. Luc.

Mīrītīcē, adverb. Maravigliosamente, a maraviglia. SVN. Mīrē, mīrīs modīs. Mīrītīce ēst ā tē nāctus ŭtrūmquē mālūm (pent.). Cat.

Mīrmītlo, önis, m. Gladiatore. ¶ Quīs Mīrmīllönī conceditur æquimānus Thrāx? Auson.

Mīrŏr, ārĭs, ātŭs, ārī. Ammirare. Depon. SYN. Dēmīrŏr, ādmīrŏr, stŭpčo, stŭpēsco, öbstŭpčo. ¶ Grāndīsque ēffossīs mīrabītŭr össä sĕpūlcrīs. Vire.

Virg. Mīrus, a, um. Maraviglioso. SYN. Mīrandus, mīrabilis, mīrificus, ādmīrandus, ādmīrabilis, stupēndus. ¶ Hāc dum Dārdanio Ārucā mīranda vidēntur. Virg.

Misăch, indecl. Missach. SYN. Misăch. § Insîgnes păcros Sidrach, Misăch, Abdenăgoque.

Misāmurēpos. Giovinetto prodigioso, presso Daniele profeta: e Misāmthrēpus, ī, m. Che ha in odio gli nomini.

ga abman.
Mīsečo, ēs. ŭī, stūm, vel xtūm, ērē. Mischiare,
mescolare. Act. acc. SYN. Pērmīsečo, ādmīsečo,
immīsečo, intērmīsečo, commisečo, confindo.

¶ Sīc posītā quoniām suāvēs mīsecīts odorēs.

Virg.
Misēnus, i, m. Miseno. SVN. Ā ölīdēs, § Dātssignum spēculā Misēnus āb āltā Ārīē cāvē. Virg.
Hist. Miseno, compagno d'Enea, sepolto nel monte
dello stesso nome in Campagna d'Itolia.

Miser, ă, ûm. Misero, meschuro. SVN. Înfelix, înfortûnatăs, arrûmnosăs. PER. Fatis ăgitatăs funquis. Fatis vexatăs ăcerbis. Cunctis mălis obnoxiăs. Miseris casibăs actăs. Fortună pressăs înîquă. PHR. Mêns meă, me miserum!

MODUS

serie calcată mălorum est. Æger, inops, caris jăceo desertus amicis: Nec noti erumnis îngeműere meis. Sisque miser semper, nec sis miserābilis ulli. Ovid.

Miscratio, onis, f. Compassione, miscricordia. SYN. Clēmēntiā, benīgnitās, pietās. J Cūm sūbito in mědřům frendens misčrátió cámpům, Prud.

Misere, adverb. Miserabilmente, infelicemente. SYN. Infortunātē, infēliciter. J Pārs eadit hāmātīs

mĭsĕrē confixă săgīttīs. Ovid.

Misereor, eris, ertus, eri. Aver misericordia, compatire, compassionare. Depon. SYN. Miseresco, miseror, miseret me. PER. Alterins malis tangor, möveor, commoveor. PHR. Sis piŭs, et miseram rēspice sortēm. 9 Nīl nostrī miscrere, morī mē

dēnique cogēs. Virg.

Mīseria, æ, f. Miseria. SYN. Ærumna, infortunium, dāmnūm, pērnīcies, exitiūm. EP. Ingens, gravis, ăcērbă, āspēră, mŏlēstă, dūră. PER. Sors ūltīmă rērūm. Dūrī lāborēs. Mīsērā īncommodā sortīs. Continuusque labor. Duris, adversis, acerbis, āfllīctīs ūrgēns īn rēbūs egestās. Alllīctæ, dūræ, ěgēnæ, advērsæ, mĭsĕræ rēs. Mĭsĕrī dŏlōrēs. Dūrūm tempus. Res lāpsæ, angūstæ. PHR. Ingentum mala sæpe niovent. Adversis probitās exercită rebus Clarius elucet. Leve est mi-serias ferre, perferre est grave (jamb.). Sen.

Misericors, ordis, adject. Misericordioso. SYN. Mītřs, přůs, clēmēns, propřtřůs, běnīgnůs. ¶ Mortem misericors sæpe pro vita dabit (jamb.).

Sen.

Mīssitis, is, m. f., e, n. Facile a lanciarsi, atto a vibrarsi. SYN. Mīssus, vibrātus. J Pārs gladios stringunt mănibus, pars missile feirum. Virg.

Mitesco, is, ere, n. Addolcirsi, mansuefarsi. SYN. Flector, mansuesco, placor. Dum freta mitescunt, et amor dum tempore et usu. Ovid.

Mitră, æ, f. Mitra. EP. Aŭrčă, aŭrātă, rŭtīlă, gēmmātā, bīvērtēx, īllūstrīs, děcērā, cŏrūscā, Tyržā, Sīdŏnīā, Lydĭā, Lydā, Phrygĭā, Mæŏnĭā. PHR. Sīdonie noctūrna ligamīna mītra Solvěrit. Cingēt bārbăricās Lydia mitra comās. Lydā redimītūs tempora mītrā. ¶ Mæonia mentům mîtră, crînemque mădentem. Virg.

Mithridates, is, m. Mitridate. I Profecit poto Mithridates sæpe veneno. Mart. Hist. Mitridate, re di Ponto, il quale aveva preso tanti antidoti contra i veleni, che volendo una volta accelenarsi per non restare schiavo de' snoi nemici, non potè in tal

quisa morire.

Mitigo, ās, āvī, ātūm, ārē. Mitigare, indoleire. Act. ace. SYN. Mānsuēfācio, plāco, sēdo, flēcto, mollio. Hoc etiam sævas paulatim mitigat

īrās. Ovid.

Mītis, is, m. f., č, n. Mansueto, piacevole. SYN. Clemens, comis, mansuetus, placidus, hūmanus, făcilis, screnus. PHR. Mājestās mītis ubique tửa čst. Îngënium me mitë regit, făcilisque volūntās. Sīc sērvās plācidos morēs, animūmque benignum. Mitis et allatu bonus, et patientior

Mitto, is, misi, missum, ere. Mandare. Act. acc. SYN. Lēgo, dēmītto. Gettare. Jācio, jāculor, immitto. Tralasciare. Omitto. 9 Mittat ut auxĭlĭūm sĭně sē, vērbīsquě prěcātur. Ovid.

Mitulus, vel Mitylus, i, m. Mitilo, specie di conchiglia. Mithlus et viles pellent obstantia

concha. Hor.

Mucmosyue, es, f. Mnemosina, dea della memoria. PHR. Mūsārūm părēns. § Mnēmosynēm Pāstor: văriūs Dēoidă serpens. Ovid.

Möbilitās, ātis, f. Mobilità, incostanza. SYN. Levitās, inconstantia. 9 Mobilitāte vigēt, viresque

ācquīrīt ĕūndō. Virg. Mōbītīs, ĭs, m. f., ĕ. n. Mobile, incostante. SYN. Volūbilis, mūtābilis, levis, īrrequietus, varins, încertus, înconstâns, căducus, fluxus, înstăbilis. Mobilis, et varia est ferme natūra malorum. Juv.

Möderamen, inis, n. Governo. SYN. Regimen. Cīngĕrĭs ēxeŭbĭīs, nēc dūm mŏdĕrāmĭnă mūndī.

Möděrātor, ōris, m. Che regge, governatore. SYN. Gŭbërnātŏr, rertŏr. ¶ Quintĭlĭānĕ vägæ mŏdĕ-rātōr sūmmĕ jŭvēntæ. Mart.

Măděrātus, ă, ūm. Moderato, temperato. SYN. Mödicus, vel pācatus, modestus, placidus. Invīdīt Clytie, neque enim moderatus in illam.

Ovid.

Moderor, āris, ātus, ārī. Moderare, reggere. Depon. SYN. Impero, guberno, refræno, fræno, coerceo, contineo, rego, inhibeo, comprimo, retineo, compesco, arceo, reprimo. f Finxit in efligien

moderantum cuncta Deorum. Ovid.

Modestia, æ, f. Modestia. SYN. Modus, moderatio, pudor. EP. Divina, honesta, verecunda, humilis, insignis, amabilis, præclara, sincera, integră, sīmplēx, plăcidă, quietă, tranquillă, blanda. PHR. Fülget hönesti præclara modestia vūltūs. Placuīt moderātī grātia vūltūs. Residētque modesto Pūrus in ore decor. Ore verecundo, gestuque modesto Sinceros præfert mores. Moribus ingenuis veneranda modestia crescit. Sērvāt inoffensam divīna modestia vocem. Claud.

Modestus, a, um. Modesto. SYN. Moderatus, placidus, temperatus. Nec pudeat coram verba

modestă loqui (pent.). Ovid.

Modicus, ă, âm. Poco, picciolo. SYN. Exignus, pārvus. ¶ Ūtar et ex modico quantum res poscět, ăcervo. Hor.

Modins, ii, m., vel Modium, ii, n. Moggio. Hic modium argenti meliora, et plura reponit. Juv. Modo, adverb. In questo punto, ora. SYN. Nunc,

jām. Purche. Dümmödö, sī. 9 Et juvenum rītu flörent mödő nätä, vigentque. Mart.

Modňlamen, inis. Melodia, canto armonioso. SYN. Cantus, mělos, modī, modulī, concentus. EP. Doctum, cănorum, argutum, sonorum, querulum, dűlce, mænáltűm, mévőntűm, blandűm, Piertűm, festtvűm. PHR. Dűlci módúlámine persőnát aūlă. Querulo mulcet modulamine curas. Blanda mövent änimösdülcis mödüläminä cantüs. ¶ Nam quamvīs ălie volucres modulamină tentent.

Modulator, oris, m. Chi insegna a cantare, cantore. Hērmögenes cantor tamen optimus est modu-

lätör. Hor.

Mödülör, āris, ātus, ārī. Cantare. Depon. SYN. Căno, cânto, concino. Carmină pastoris Siculi mödülābör avēnā. Virg.

Modulis, ī, m. Modulo, modello, misura. ¶Ād sūmmūm totūs modulī bipedālis, et īdēm. Hor.

Modus, i, m. Modo, regola, maniera. SYN. Rătio. Moderazione. Moderatio, modestia. Melodia. Modulī, melos, cantus. EP. Æquus, jūstus, par,

impončič, simplex. Virg. Mūchor, ārīs, ātňs, ārī. Fornicare, commetter adulterio, Depon. SVN. Ādūltero, J Non minus însânîs, quâm qui mæchâtňr. At hic si. Hor.

Mēnia, ium, n. plur. Mura della città. SYN. Mūrī, propugnāculā. EP. Ingentia, turrīta, vallāta, celsă, ārduă, înclytă, vastă, lată, coctiliă, altă, spătiosă, sublimiă, fortiă, turrigeră, excelsă, āĕrĭă, prōcēră, clātă, pīnnātă, sŏlīdā, mūnītă. PER. Mūrālis āgger. Mūrōrūm möles, Mūrōrūm æquātă māchīnă cælo, Sölidī fundamīnă mūrī. Mūrāle vāllūm, mūnīmen. PHR. Altostant ārdua sāxo Moenia. Ārx nova propter aquas pinnālīs ārdua sūrgit Monibus. Denso aggere fīrmāt, mūnīt, vāllāt mænīa. Mænībūs ēxstrūctīs māvērtiā sūrgūnt Oppidā. Ambīrē, cīngērē, cîrcûmdăre mœnîbus ürbem. 9 Genus ûnde Lătīnum Albanīque patres atque alta menia Romæ. Virg.

Mœrco, es, vi, ere, n. Esser malinconico, o dolente. SYN. Döleo. Inter vina fugam Cynaræ mæ-

rērē protērvæ. Hor.

Meror, oris, m. Tristezza. SYN. Mestitia, luctus, trīstītia, dolor. 9 Nulla dies nobis mærorem e pēctore dēmet. Lucr.

Mæstus, a, um. Malinconico. SYN. Mærens, trīstis, dolens, afflictus. f Et mæstæ Iliades, erinem

de möre sölütre. Virg.

Mola, &, f. Macina, mola. EP. Dūra, volūbilis, rigĭdă, vērsātĭlĭs, rūstĭcă, scabră, frūmēntārĭă. ¶Ūt rňdít á scábrá tűrpis áséllá mólá (pent.). Oxid.

Mötēs, is, f. Mole. SYN. Māchinā, māssā, önūs, poudus. § Ārdēāt, ēt mūndī motes öpērosā lāhöret. Ovid.

Molestia, a, f. Molestia, fustidio. SYN. Cura, dolor, mærðr, trīstitiä, incommödüm. J Indómitas ūrgēt misčranda mölēstia mēntēs. Juv.

Molesto, as, avī, atūm, are. Molestare, infastidire.

Act. SYN. Affligo, vēxo, torqueo.

Molestus, a, um. Molesto, fastidioso. SYN. Difficilis, odiosus, dūrus, gravis, importūnus, in-commodus, intempestīvus. J Aut tacitum impēllēs, quōvīs sērmone molestus. Hor.

Molimen, inis, n. Sforzo, tentativo. SYN. Conamen, conatus. 9 Magna tenent illud numen molimina

rērūm, Ovid.

Molior, īris, īlis, īrī. Macchinare, tramare. Depon. SYN. Aūdeo, aggredior, meditor, paro, struo, construo, extruo. Autandro, et Phrigia molīmūr montibus Ida. Virg.

Mollesco, is, ere, n. Placarsi, ammollirsi. SYN. Mölliör, mitesco, mansnesco. ! Et tactis subito

mölleseät in undis. Ovid.

Mottio, is, ivi, itum, ite. Far molle, mollificare. Act. acc. SYN. Emollio, leuio, flecto, tempero, mītigo, domo. ! Mollierant animos lectus, et ümbră mcos (pent.). Ovid.

Möllis, is, m. f., č, n. Molle, SYN, Těněr, tráctábilis, flēxibilis, remissus, lāxus, suāvis, blandus. Lt fölfis lentas intexere möllihus hastas. Yirg.

Möllíter, adverh. Dolcemente. SYN. Leviter, suáviter, lente. ¶ Mölliter aŭsterúm studio fallente lăborem. Hor.

Môttitia, a, vel Môllities, ei, f. Mollezza, effemminatez:a. PER. Pigrăque mollities, et inertia pāreš lābēris Ābjiciūnt mentem. 9 Möllities lævēsque genæ se prodere possint. Claud.

cōn věn tēns. ¶ Něc mědůs însérére, älque čeňlôs | Měto, řs, ňī, řtům, črč._Macinare. Act. acc. SYN. Minno, attero. PER, Orbe mola subigo. Attritu sāxorum prosubigo, Fracturo silicī subdo, Saxo frümentă attero, contero, obtero. Mola contundo, frango, domo, tundo. PHR. Cereris fruges aspěră saxă těrûnt. Unodeamque est solidæ Cěreris, căvă machină frangăt. Par foret, at Christī lumbos molucre leones. Ām.

Mětôrchůs, î, m. Molorco, EP. Arcadius, ! Cuncta mihi, Alphæum linguens, lucosque Molorchi.

Molossus, i, m. Cane mastino. EP. Fortis, validus, latrāns, ācēr, levis, mordāx, latrātor. ¶ Rētiā dum cessant, latratoresque molossi. Tart. Expl. Cane della Molossia, regione d'Epiro.

Mömentum, ī, n. Momento. EP. Cilūm, vēlox, præcēps, fŭgāx, fŭgĭēns, īnstābĭlĕ, brĕvĕ, lĕvĕ, vŏlucrĕ. PER. Brĕvĕ tēmpŏrĭs spătĭūm. Mŏră temporis brevissima. Exignum temporis punctūm. Minimum intervallum. J Tempora momentis, sunt, qui formidine nulla. Hor.

Momus, i, m. Momo. EP. Procax, incptus, protērvus. 9 Nocte satūs, genītore orbūs, sum nomine Momis. Juv. Fab. Momo, dio che si burla degli altri: figlio del Sonno e della Notte.

Moneo, es, ŭi, itūm, ere. Avvisare. Act. acc. SYN. Admoneo, commoneo, doceo, indico, as. Consigliare. Suādčo. § Prædīcam, ēt repetēns, ĭtě-rūmque monēbo. Virg.

Moneta, a., f. Moneta. SYN. Numīsmā, nummus, pēcānīā, EP. Ænēā, aūrēš, öpŭlēntā, flāvā, ār-gēntēā, prētīōsā. PHR. Flāvā löcūlōs împlērē monētā. ¶Ēt cēntūm númērōs novæ monētā

phal.). Mant.

Monite, is, n. Collana, monile. SYN. Torquis, torques. EP. Aŭreŭm, aŭratūm, gemmeum, gemmāns, gēmmātūm, prētřēsām, bāceātūm, īnsīgně, děcorům, micans, coruscum, divěs, splendidum. PER. Gemmatum textum. Baccatus circulus. Gemmarum e collo pensile textum. Textile dextræ děcůs. PHR. Cölla monili Circuit. Baccatümque mönüle insertő rádiábát áb aűrő. 🖣 Aűrěă pēctoribūs dēmissă moniliă pēndēnt. Virg.

Möntinientūm, vel monimentūm, i, n. Memoria, monumento. SYN. Argūmentūm, indiciūm, titŭlŭs, döcŭmentum, notă, signum. J Accipe, care puer, nostri monumentă doloris. Mart.

Monitor, oris, m. Ammonitore. EP. Fidelis, lidus, vērāx, vērūs, integer, sincērūs, optimūs. ¶ Protinns at moneam, sī quid monitoris eges tā. Hor.

Monitum, i. n. Acciso, documento. SYN. Monitus, ūs. J Diffidunt monitis, sed quid tentare nocebit? Ovid.

Monitus, a, ūm, particip. Ievisato. SYN, Admo-nitus. J. Cedāmūs Phobo, et moniti meliora

sequamur. Virg.

Mons, tis, m. Monte, montagna, SYN, Clivus, ăpēx, căcumen, vērtex culmen, jugum, tumulus, collis, EP. Altus, acrius, saxosus, frondosus, sublimis, ardins, praruptus, asper, nubifer, ūmbrosus, nemorosus, saxeus, ingens, editus, āeclīvis, scopulosus, opācus, aprīcus, nimbiter, ētherius, latebrosus, celsus, apertus, herbiter, īntonsūs, ābrūptūs, nčbūlosūs, āvīūs, ēlatus, dēvēxūs, ĭnāccēssūs, āmœnās. PER. Acclīve sőlúm. Vértés möntánűs. Möntősús ápés. Möntis ăcumen. Montânum jugum, culmen, cacumen. Clivosi supercilium tramitis. Ardua terrarum.

Möntānă mölēs. Seabră tāxīs lǔcă. Sāxā mǐnāntĭă cælō. Němŏrōsă jǔgă. Seŏpūlōtō vērtīcĕ tēllās. PBR. Āntrā cāvērnosī pētīērūnt cōncāvā mōntĭs. Æthĕrēī āscēndīt fāstīgĭā mōntīs. Seāndĭt ĭnāecēssōs brūmālī sīdērē montēs. ¶ Mūrŭs ērānt mōntēs, ŭbĭ nūnc ēst cūrĭā sēptā. Prop.

Mönsrēgātis. Mondovi. EP. Ēxcēlsūs, ēminēns, ferāx, îngentosūs, bēllipotlēns, inclytūs, nobilis. PHR. Triūmphālibūs inclytūs ārmīs. Ūrbs āltā

sitū, celsoque in vertice sedet.

Mönstrifer, á, úm. Che produce mostri, mostruoso.
Mönstriferæ Cálydónis ópés, Achélőiáque árvá.
Stat.

Mönstrifici valtas fēcīstī lāminā cacā.

Monstro, ās, āvī, ātūm, ārč. Mostrare. Act. acc. SYN. Dēmönstro, dēclāro, īndřeo, ăpčrřo, reclūdo, rčtěgo, dēlčgo, mănifesto, östendo, döcco, mŏněo. § Ac priŏr heūs, īnquīt, jňvěnēs, mōnstrátě měārūm. Virg.

Mönströsüs, ä, ūm. Mostruoso. SYN. Prödigiösüs.

Mönströsique höminüm pärtüs, nümeröque,

mödöquě. Luc.

Mönstrüm, i, n. Mostro, portento. SYN. Pörtöntüm, prodigium. EP. Informe, deforme, ingens. horrendum, exitiale, novum, trux, execrabile, diram, terrificam, miram, ferale, immane, stupēndūm, prodigiosum, atrox, sævum, mīrābile, turpe, minax. PER. Monstrosus partus, fætus. Förmá visű térribilis, Mirům spectácůlům, Mönströsă făcies, effigies. PHR. Māgnoque futurum Aŭgŭrio monstrum. Horrendum, ac dictu video mīrābile monstrum. Variarum monstra ferarum. Centauri în foribus stăbulant, Scyllæque biformes, Et centum geminus Briareus, et bellua Lērnæ Horrendum stridens, Banımisque armată Chimæra, Gorgones, Harpyæque, et forma tricorporis Umbræ. Sunt et rabidis jura insită mönstrīs, Stat.

Möntanňs, á, ūm. Montano, di monte. ¶ Aūt möntană sĕdēt cīrcūm eāstēllā sŭb ārmīs. Virg.

Montřečiă, &, m. f. Alitator di montagna, montanaro. J Et Faŭnî, Sătyrique, et montřečlæ Sylvānī (spond.). Ovid.

Möntivägňs, å, ūm. Errante, che vaga per monti.
¶Möntivägögčněri pössit præběrě férarům. Lucr.

Montosus, a, um. Montuoso. SYN. Clīvosus, scopulosus. § £1 tē montosæ mīsēre in prælia

Nūrsā, Virg.

Mŏră, æ, f. Dimora, indugio, ritardo. SYN. Ōhēx, vel sēgnīttēs, EP. Sēgnīts, grāvīs, ānnösā, longā, dēsēs, trīstīs, ĭnērs, lentā, tūrpīs, tārdā, törpēns, īgnāvā, lānguĭdā. PIIR. Törpňærānt löngā pēctörā nöstrā mörā. Īgnāvæ fert mālā dāmnā mörā. Ēja ägē, rūmpē mörās. Ālfērrē, āddērē mörās. Caūsās īnnēctē mörārūm. Ērīt nöstrī mörā longā lāhorīs. Quæ tāntā tēnūērē möræ? ¶ Trējā cādēt, sēd ĕrīt nöstrī mörā longā lāhorīs. Ovid.

Mörātŭs, ă, ūm. Costumato: hine bene morātŭs, et māle morātŭs. Līt māle morātī poterīt jējūnĭā

ventris. Ovid.

Mörbidüs, ä, üm. Malsano, infettato. SVN. Mörbösüs, ägör, ägrötüs, länguidüs, länguöns, invälidüs. PER. Alllictüs, öpprössös, cöntöctüs mörbö. Mörbi vi prössüs. Mörbö fräctüs, grávis. Mörbis öbnöxiüs. ¶ Mörbidä vis höminüm gönöri, pöcüdünnguö cätörvis. Lucr.

Mörbüs, ī, m. Morbo, male. SYN. Lānguör, febrīs, lūcs, contāgiūm, mālūm. EP. Grāvīs, dīrūs, quērdīds, mölestīs, lēntūs, pērnīciosūs, īmpā-tiens, ācēr, īnsommīs, longūs, mālīgnūs, sītīens, lēthālīs, ācūtūs, crūdēlīs, exītīālīs, dēspērātūs, āspēr, morosūs, īnsānābīlīs. PIR. Pāllēntēsque hābītānt morbī, trīstīsquē sēnēctūs. Pāllīdque ēxānguī squālēbānt corporā morbī. § Sī lātūs, aut rēnēs morbō tēntāntūr ācūtō. Hor.

Mördčo, čs. momordí, morsům, črč. Mordere, Act. acc. SYN. Admördčo, PER. Dō, înfčro, čxērcčo mõrsůs. Împrîmo dēntě nötům. Dōntě pěto, rôdo, împřto, âppěto. Dēntě prěmo. Môrsů dēpāscor, consůmo, dîvello. Lánio dentibůs. Stringo morsíbůs. Lácéro dente. Môrsů contěro, lodo. PHR. Pábůlá decerpsit, decerptáqué dente momordit. Äřenās öre momordit. Răpido lácérat dente léöném. Procůbůí. Răpido lácérat dente léöném. Procůbůí.

öre mömördit. Virg.

Mörēs. ūm., m. plur. Costumi. SVN. Ingentum, indöles, nātūrā, āffēctūs. EP. Ingenti, dociles, probī, rēctī, bonī, honestī, generāsī, mītes, ēgrēgī, prarstantēs, cāstī, placidi, modestī, putī, ārquī, putīt, indoninātī, indāctī, īgnāvī, inferēs, fērī, indociles, dēprāvātī, implācātī, īmprobī, procācēs, corrūptī, tūrpēs, fērdī, pravī, obsecnī, mātīgui, infandī, infamēs. PHR. Ād vitim morēs instruct inde sūos. ¶ Nām tibi cūm fāciē morēs compositissē sūos. ¶ Nām tibi cūm fāciē morēs nātūrā pidīcos. Ovid.

Möribūndňs, ă, ūm. Moribondo, che va movendo. SYN. Sēmiānimis, möričus. ¶ Tērrēnīque hēbētānt ārtūs, moribūndāquē mēmbrā. Virg.

Möriör, ĕris, möritüüs, möri. Morire, useir di vita. Depou. SYN. Ēmöriör, pērĕo, cădo, öccido, ëx-spīro, öbĕo, öccūmbo. PER. Ēxhālo ănimām. Animām rēddo, āgo, līnquo, pōno, ēflo, Vītām dēsĕro, fūndo, ēffūndo, prōfūndo. Ād mānēs cöncēdo. Ānimām dō. Ævī spātiūm fīnio. Vītālēs aŭrās līnquo. PHR. In ātērnām claūdūntūr lūmină mōrtēm. Vītāquĕ cūm gĕmitū fŭgit īndīgnātā săh ūmbrās. ¶ Sēd mörāmūr, āīt, sīe sīe jūvāt īrē sāb ūmbrās. Vīrg.

Mörör, äris, älüs, äri. Far dimora. Depon. SYN. Dēmörör, remörör, sisto, cönsisto, quiesco, sedeo, sübsideo, stö, hæreo, sübsisto. Rattenere, of ar tardare. Act. Retineo, tärdo. retärdo. ¶ Nön bene cönveniünt, nec in ünä sede möräntür.

Ovid

Mörösüs, ă, ūm, Spiacevole, fastidioso. SYN. Dīfficifis, grāvis, āspēr, ācērbūs, aūstērūs, mŏlēstūs. ¶ Dīfficilem, ēt mörösum öffendīt gārrūlūs ūltrē. Hor.

Mörpheüs, et Mörpheüs, čī, vel čös, m. Morfeo. EP. Nöctürnüs, sönmifer, pläcidüs. ¶ Excität ärtificem, simülätöremque quietis Mörpheä. Ovid. Fab. Ministro del sonno, che fa sognare chi dorme.

Mörs, třs, f. Morte. SYN. Interitüs, öbitüs, nex, fatām, fanůs, letham, Libitina, Atropos. EP. Trūx, ātrā, nigrā, înformis, horridă, sava, crūdēlis, horrifică, dörā, însatrābitis, împlacābitis, crūdentă, ūltrīx, pāllidā, īmmātūrā, aspērā, trīstīs, indplua, sūrdā, immītis, împrovisă, sanguinolentā, tērox, împia, pāllēns, frigens, mināx, cērtā, incērtā, propērātā, sibitā, mātūrā, praceox, inespēctātā, repēntīnā, vorāx,

răpāx, inexerabilis, inexpletă, ignobilis, nobilis, elară. PER. Mortis dură lex. Dies ultimă, vel ültimus. Dies supremus, extremus. Horá suprēmā. Fūnēris holā. Finis extrēmūs vitā. Ātrā, vel sūmmā dies. Fātālis hōrā, Mētā nŏvīssīmā vītæ. Fātālīs Pārcārūm lēx. Pārcārūm vis, inclementiă. Păti violentiă, Sors asperă fatī. Sūmmā dies, et inchietabije fatūm. Lethæŭs sopor. Lethālis somnus, Fātā novissīmā, PHR. Mörs ét fűgűvém pérséquítűr vírűm. Mörs altima pana est, non metuenda viris. Omnia sub lēgēs mors vocāt ātrā suās. Præsentēmque viris intentant omnia mortem. Ire tamen restat, Nămă quố đề vênit, čt Âncus. Môrs altimă lineă rērūm ēst. Mors aquo pūlsāt pēdē paūpērūm tăbernās, regumque turres. Visa terremur imāgine mortis. Mortis inexpletæ nos formidabile regnam Öccüpät. Sänctam Romana vitam sed mörte peregit. Mant.

Morsus, us, m. Morso, morsicatura. EP. Asper, ferus, atrox, avidus, rigidus, venenātus, spūmosus, acerbus, lividus, immanis, acer, venetícůs. PHR. Scělěrátă těrő cônsůmitě viscěrá morsu. Morsibus allixæ validis atque unguibus ūncīs. Increpait mālīs, morsūque elūsus ināni

Mortatis, is, m. f., č, n. Mortale. SYN. Mortifer, lethālis, lethifer, exitiosus, funestus, funereus, tātālīs. J Et tua progenies mortālia demoror

ārmā. Virg.

Mortnus , a , um. Morto. SYN. Functus vita , ēxānguis, ēxtinctūs, ēxānimātūs. PHR. Spöliatum lumine corpus, Jacet ingens litore truneus. Avulsumque humeris caput, et sine nomine corpus, Projectum jācuit corpus lāniān-dāque sævis Prædā lēris. ¶ Et sī non āliquā nocuissēs, mortuus essēs. Virg.

Moram, i, n. Mora (fratto). EP. Albam, nigram, candidam, sanguinčam, craentam, parpaream. PHR. Pyramus, et Thysbe tinxerunt mora crňorě. Arborět fotus, aspergině cadis, in ätrām Vērtūntūr făciem, madefactăque sanguine rādix Pūrpūreo tīnxīt pendentiā morā răbore: Nam color în pomo est, nbi permatūruit ater. Sangnineis frontem moris, et temporă pinxit. J Görnăque, čt în dûrîs hærentiă moră rubetis. Ovid.

Môrňs, î, f. Moro (albero). EP. Fæçündă, férâx, fērtřířs, fraciříčrå, lentå, tardă. 🥻 Ardăă morăs

érāt, gělidő cöntérmină fönti. Övid.

Môs, môris, m. Costume, usanza. Cônsuctudo, āssuēlūdo, ūsus. EP. Antīquus, prīscus, vētus, vētūstūs, pātrītūs, solēmnīs, āssnetūs, consuctūs, īnsnetūs, inaūdītūs. PHR. Morībūs antiquīs res ståt. Mös ünde per ömne Deductus tempus. 9 Mös ěrát antiquis, niveis atrisque lapitlis. Ovid.

Mosa, a, m. Mosa (fiume). I Rhenus, Arar, Rhodănus, Mosă, Matronă, Sequană, Ledus, Sil. Motăciliă, a, f. Cutrettola (uccello). Dum recolit

nīdos, jām motācīllā canit (pent.). Sin. Môto, as, avi, atûm, are. Mnovere spesso. Act. acc. ! Et fessam quoties motat latus, intre-

měre omněm. Virg.

Môtor, ōris, m. Motore SYN. Anctor. J Motor ägens fămălos, operas dispertit în omnes. Mant. Môtus, ă, um, particip. Mosso, SYN, Commôtus,

pālsus, agitatus. 4 Laurentamque minis, et darā

mölä tümültü. Virg.

Mōtŭs, ūs, m. Moto, movimento. SYN. Impetus, împûlsûs. EP. îrrequictŭs , vēlāx , cĕlĕr , vĭŏlēntūs, prācēps, cītūs, cītātūs, āssidūūs, cōn-eītūs, trēmūlūs, lēvīs, īngēns, īmplācīdūs, lēn-tūs, tārdūs, īncērtūs. § Sēmpēr et āssīdūō mōtū rēs quæque gērūnlūr. Lucr.

Moveo, es, movi, motam, ere. Muovere, dar moto. Act. acc. SVN. Moto, commoveo, permoveo, cičo, agito, pello, quatio, concutio, quasso, împēllo, ago, jācto, vērso. J Tālī rēmīgio nāvīs sē tārda movēbāt. Virg.

Mövčör, ērīs, mātūs, ērī. Muoversi, esser mosso. Pass. § Sāh pēdībūs mūgīrē sölum, ēt jūgā capta moveri Silvarum, Virg.

Mox, adverb. Subito, incontamente. SYN. Statim, jām mödö. 9 Möx lāmēn ārdēntēs āccīngār dī-cērē pūgnās. Virg.

Moysēs, vel Mosēs, is, m. Mosē, SYN. Amramidēs. EP. Clārūs, sácēr, pötēns, înclītus, lēgīfēr. PER. Dūctör, dūx, pāstör Isacīdēs. Vātēs lē-gīfēr. Lēgīfēr hērōs. Trēmēndī vērūs īntērprēs Deī. Lēgifer, aŭxiliīs frētus cœlēstibus, hēros. PHR. Moses nempe Deum spinifero în rubo Vidit conspicăum lumine flammeo. Purpăreum sőspés pér márc lélicitér. J Trádidit árcánó quacanque volumine Moses. Juv. Hist. Mose, figlio d'Amramo, capitano e legislatore degli Israeliti, i quali condusse [uor dell'Egitto pel mare rosso, e riceve da Dio sul monte Sinai le tavole della legge.

Mūeidus, a, um. Mucido, muffato. 5 Mueida ca-

růlčî panis consůměrě frůstá. Juv.

Mūcor, oris, m. Muffa. 4 Mūcor übī pätülö stillans înflûxêrît örî. Dedek.

Mūcosas, a, am. Moccioso, mucilagginoso. Visceribus mūcosum haret, pellique recusat. Sammarth.

Mucro, onis, m. Punta d'arma. SYN. Cūspis, ăcies, ferram, ensis, gladius. J Oppositi stat ferri

ăcies mūcrone corusco. Virg.

Māgio, îs, īvī, ītūm, īrē. Maggire. SYN. Immūgio, boo, ādmūgio, remūgio. PER. Boātūs, vel mūgītūs ēdo, cřéo, mīlto, čmīlto, dō. Mūgītibūs aŭrās, āĕrā, vel lŏeă lātā cōmplĕo. Implĕo, concătio, rampo mūgītibus aures. Raucis immūgīrē sonīs. PHR. Querulīs reboant mūgītĭbŭs āgrī, Mūgītūs pēr sāxă rĕsūltānt. Taūrīnō sŏnĭtā cīrcāmlŏnŭcič căvērnē. Taūrīnā vēcĕ fremebant Pasena. § 16 versa capat primos mugiverat annos. Prop.

Mūgītās, ūs, m. Muggito, SYN, Böātās, EP, Grāvis, ereber, ferox, radens, terrificus, ingens, vastus, hörrendus, fremens, minax, tremulus, tremendus, terribilis, querulus. PHR. Sonabant Balatu pecorum, et crebris mūgitibus amnes. Discessū mügire hoves, alque omne querelis Impleii němůs. Rěddidit úná böum vôcem, vástôquě sub antro Mugiit. Let pleni horrendis reboant

mügitibüs ägri. Silv.

Moia, a, f. Mula. Vit lutulenta linat Tyrias

milii mūla laeernas. Juv.

Mūtečo, es, sī, sūm, eve. Matiqure, addoleire, Act. acc. SYN. Demulceo, permulceo, mitigo, lenio, dēlīnio, placo. Lit māletie dedit llūctūs, et tollērē ventās. Virg.

Mūleiber, čiis, o berī, m. Nome di Vulcano. 9 Mūleiberis capti Marsque Venusque dolis

pent. Ovid. V. Vulcanie.

MUNUSCULUM

Mūlgčo, čs, sī, sūm, vel clūm, ērč. Mungere, spremere il latte. Act. acc. SYN. Emulgeo, îmmûlgeo. PER. Pālmīs, manibus ūbera prenso, presso, premo. Ūbera, māmmās exhaurio, sicco, exsicco. Mulgendo lae exprimo. Lae elicio pressis māmmīs. ¶ Hīc ălĭēnăs ŏvēs cūstēs bīs mūlgēt in hōrā. Virg.

Mătiebriter, adv. Da femmina, mollemente. SVN. Ignāvē, môrě feminěo. J Feminěi transgressă

nihil muliebriter egit. Mant.

Mulichris, is, m. f., e, n. Donnesco. SYN. Feminčŭs. ¶ Ādvēnīt, quī vēstrā dĭēs mūlĭēbrībŭs ārmīs. Virg.

Mulier, eris, f. Donna. SYN. Fæmina, vel femina. EP. Věnůstă, půlchră, comptă, cůltă, blandă, lata, candidă, mollis, garrůlă, mendâx, vănă, fāllax, încertă, înconstans, levis, frăgilis, loquāx, mobilis, lītigiosa, bilinguis, imprūdens, pērfida. PHR. Mulier, dedit natūra eni pronum mălo ănimum, ăd nocendum pectus înstruxit dölīs, sēd vīm negāvit. Fæmina nūlla bona ēst, vēl sī bona contigit filla, Nescio quo pacto res mălă factă bona est. Concussere ambæ, mulier sævissima tunc est. Juv.

Mŭtřerculă, æ, f. Femminella. Deteriore sit ut

főrmű, műlĭércűla ámétűr. Lucr.

Mūlīnus, ă, ūm. Di mulo. SYN. Mūlārīs. ¶ Dēclā-

mātorīs mūlīno corde Vagellī. Juv.

Mūlio, onis, m. Mulattiere. SYN. Mūlius. Nām mihi summotā jāmdādam mulio virgā Innuit. Juv.

Mūticăvůs, ă, ūm. Che ha molte cave. SYN. Mūltiforis. 9 Pūmice mūlticavo, noe lavibus ātriă

tophis. Ovid.

Mūtticotor, oris, adject. Di molti colori. SYN. Văriŭs, vērsicolor. 9 Diversosque habitus, et mülticoloriă tergă. Mant.

Mūltifidus, a, ūm. Fesso in molte parti. 9 Multifřdasque faces în fossa sanguinis atra. Ovid.

Mūltiforis, is, m. f., ē, n. Di molti buchi. \ Longăque multifori delectat tibiă buxi. Ovid.

Mūltiloquus, a, um. Che parla molto. PHR. Māgnilöquüs, gārrūlüs, löquāx, mūlti löquēns. Mūltilöquös ödī, tūrbă recede löquāx (pent.). Ovid.

Mūttiptēx, ĭcĭs, adject. Vario, di molte sorti. SYN. Mūltus, varius, plūrimus, diversus. 9 Mūltīplēxque locī spatium transcurrere eodem.

Mūltiplico, as, avī, alum, are. Moltiplicare. Act. acc. SYN. Aŭgčo, ădaŭgčo. Mültiplicat tămen hūne grāvitās aŭetoris konorem. Ovid.

Mūttisonorus, a, ūm. Che fa gran suono. SYN. Sonorus. Esseda concordes multisonora trahunt (pent.). Claud.

Mültisonus, a, üm. Che fa molti suoni. Excipe mültisono püppēm Mareotida sistro. Stat.

Műttítűdo, inis, f. Moltitudine. SYN. Fréquentiä. nůměrůs, vis, côpiă, cœtůs, tůrbă, cătervă, vel plēbs.

Mūltivagus, a, ūm. Che vaya molto. SYN. Vagus, ērrāns, ērrābūndūs, ērrātīcus, pālāns. Nūncia

mūltīvāgo Dānāās pērlābītūr ūrbēs. Stat.
Mūlto, seu Mūleto, ās, āvī, ātūm, ārē. Punire.
Act. acc. SYN. Cōudēmno, pūnīo. PHR. Rēgulā, pēceātīs quæ mūletās īrrŏgĕt æquās.

Onōd crīmēn act sur act sur access properties access pecatās. Quod crimen, aut qua culpă mulctatur fugă (jamb.). Sen.

Mūttō, adverb. Assai più. SYN. Longē, ¶ Vērum īd quod multo tūte īpse fatebere mājus. Virg. Mūltoties, adverb. Più volte. Multoties offensa

cădît, mûtâtque colores, Mart.

Mültüm, et mültä, adverb. Molto. 9 Mültä gemens, cāsūque ănimum concussus amīcī. Virg.

Mūltňs, a, ūm. Molto. SYN. Mūltiplēx, crēběr, frequens, nimius, numerosus, innumerus, non paūcus, densus, infinitus, plūrimus. ¶ Mūlta virī virtūs ănimo, mūltūsque recūrsat. Virg.

Mūndĭtĭă, æ, vel mūndĭtĭës, ēī, f. Mondezza, poli-tezza. ¶ Mūndĭtĭæ pĕpĭilērĕ sĕd īn löngūm tă-

mën ævām. Hor.

Mūndo, ās, āvī, ātūm, ārē. Mondare, nettare. Act. acc. SYN. Tērgo, ābstērgo. ¶ Īnfērt īndē fŏcō, Cybělē mūndāvěrăt āprūm. Virg. Mūndūm, ī, n., vel Mūndūs, ī, m. Ogni sorta di

ornamento donnesco. J Legavit quidam uxori

mūndūm ēmnĕ, pĕcūmqnĕ. Lucil.

Mūndus, ī, m. Il mondo. SYN. Orbis. EP. Capax, vāstňs, īmmēnsŭs, īngēns, spätĭōsňs, māxĭmŭs, mīrābilis, dīvēs, patens. PER. Convēxum mūndī pondus. Opus mīrābile mūndī. Orbis māchīnă, mõles, labrică. Mündî confiniă. Pătentes mündî plăgæ, ōræ. Spěcies pülcherrimă mündi. Māgnī löcā pērviā mūndī. Tērrā, trāctūsquē mārīs, cēdāmquē profundum. PHR. Mūndī mōlēs operosa laborat. Qui mare, qui terras, qui tötüm pössidet örbem. Rüet immensi mölés, ēt māchīnă mūndī. Sōlīs ab ōccāsū, sōlīs quārēbāt ād ortūs. Præterītūs Cereri nullus in örbě löcüs. ¶ Dēsĭnět, āc tötö sürgēt gens aŭ-rěă mūndō. Virg.

Mūndus, a, ūm. Mondo, netto. SYN. Nitidus, pūrus, laūtūs, cūltūs, tērsūs, pōlītūs, ābstērsūs, īmmāeŭlātus, intactus, intaminatus, incorruptus, īllībātus. I Mundus erīt qui non ötlendat sor-

dĭbŭs, ātquĕ. Hor.

Mūnero, ās, āvī, ātūm, āre, act., vel Mūneror, āris, ātus, ārī, depon. Donare. SYN. Mūnčrě āfficio, mūnera do, pono. J Mūnerat, et tantī mērcēs ēst dīgnā lāboris. Am.

Mūnificentia, æ, f. Cortesia, liberalità. SYN. Līberālītās, donum. 9 Dītāre innumeros tua mu-

nificentia cetus, Juv.

Mūnificus, ă, ūm. Lilerale, cortese. SYN. Līberālis, lārgus. J. Tē, Dea, mūnificām gentes

űbicanque löquantur. Ovid.

Mūnīmen, inis, n. Difesa, guarnigione, fortezza. SYN. Mūnīmēntūm, vāllūm, āggěr, propugnacălum. EP. Vălidum, firmum, forte, tutum, sēcūrūm, longūm, stābile, inexpugnābile, tūrrītum, turrīgerum. Sed munimen habet nullo quāssābile ferro. Luc.

Mūnio, is, ivi, itum, ire. Fortificare. Act. acc. SYN. Communio, præmunio, vallo, firmo. Transferet, et longam multa vi muniet Albam.

Virg.

Mūnītus, a, ūm. Fortificato, guarnito. SYN. Tūtus, dēfēnsus, einctus, protectus, stīpātus. J En ego non paūcis quondam mūnitus amicis. Ovid.

Mūnis, čris, n. Dono. SYN. Donum, prāmiūm. Servizio. Officium. EP. Honestum, dives, praclārum, opulentum, egregium, ingens, magnificum. ¶ Dēmite naufrägium, mors mihi munus ěrřt (pent.). Ovid.

Mūnūscutum, i, n. Picciol dono. At tibi prima

păce năllo mănăscălă căltă. Virg.

Mārālis, is, m. f., č. n. Che apparticue a muro, Eminus întorquet, murăli concită nunquâm. Virg.

Mūrex, ieis, m. Murice (pesce di mare). SYN. Couchă, conchyle, conchylium. Porpora. Ostrum, pūrpūrā, EP. Tyriūs, Gčtūlūs, Phōcaicūs, Tārēntīnus, Sidēnius, Oēbalius, pūrpūreus, aū-rātus, Pūniceus, Assyrius. § Mūrice Bajānē

mělior Lücrină Pěloris. Hor.

Mūrmūr, ŭris, n. Mormorio. SYN. Fremitus, susūrrūs, strīdor, strepitūs, fragor, sonūs, sonītūs, elāmor, tumultus. EP. Crepitans, stridens, raucam, trematam, resonans, horritream, elamo-sam, sonoram, garratam, soporiferam, tragosum, blandum, somniferum, tremendum, lene, răbidum, insanum, confusum, loquax, grave, molestum, însuctum, sævum, argutum, densum, tenue. PilR. Magno cum marmure circum Tectă tremunt. Clauso fit gurgite murmur. Înstrepit et ranco murmăre rivăs ăque, Ventosi ceciderant marmaris aaræ, in silvis resonantia mūrmūra terrent. Strepit omnis mūrmure campus. Immensus fragor aquoris alti Pērsonat, et multīs cīrcum latratības undīs Pērlurit in scopulos. Interea magno miscēri műrműrő cælűm. Virg.

Mūrmuro, as, avī, atum, are. Mormorare, susurrare. SYN. Immūrmūro, fremo, mūsso, mūssito, strepito, susurro, instrepo, sono, reboo, stride. Spămeă semifero sab pectore marmarăt andă.

Virg. Vide Marmar.

Mūrus, ī, m. Muro, muraglia. Păries, agger, vallum, mænia, manimen, manimentam, propagnāculum. EP. Ārduns, sublimis, altus, edītus, ēlātus, āerius, validus, tūrrītus, tūtus, sēcūrus, vāllātus, mūnītus, tūrrīger, superbus, coctilis, sőlidűs, ináccessűs, inéxpűgnábilis. PER. Műrörüm äggér. Sölfdi fündamina műri. PHR. Vălidis exurgunt constructă, vel munită oppidă mūrīs. Mūrūs coctilis ūrbem ambit, cingit. Vălidis cîrcûmdătă mūrīs tēctă. Arx novă propter ăquâs pīnnātīs ārditā mūrīs Sūrgit. J Āscăntūs longām mūrīs cūm cīngčrēt Ālbām. Virg.

Mūs, mūris, m. Sorcio, topo. SYN. Sorex. EP. Pāvidus, timidus, tugāx, edāx, vorāx, tenuis, mūrālis, rūsticus, exiguus, trepidus, exilis, pāvītāns, pārvūs, fædūs, īmmūndūs, sordīdūs. PER, Prædă felis, J Qua brevis occultum mus sihi fecit iter (pent.). Ovid.

Mūsă, æ. f. Musa. SYN. Cămænă, Helicônis, idis. Cāstālīs, Pīeris, Pēgāsis, Pārnāssis, Aonis, Mæonis. EP. Diserta, docta, facunda, dulcis, venūsta, blanda, sacra, canora, casta, vocalis, genialis, laūrigera, solers, ingeniosa. PER. Dea, Nympha Pieria, Libethris, Castalia, Aganippaa, Aonia, Pimplæa, Parnassia, Heliconis alouma, puella. Virgo Pindi. Pierii montis incola, regīnă, dōmǐnă, dīvă, Hyanthia nympha, Mnemŏsynės nata. Dea Parnassi jūga sacra colens, Cohors Heliconia Phabi. Aonia sorores. Castălia Dea. Mūsarum chorus. Aonia, Parnassia tūrbă. Phūbī comites. Mūsa, mihī caūsās memora, quo Namine laso. Virg. Fab. Fingono i poeti che vi sieno nove muse che presiedono alle scienze, e particolarmente alla poesía, acendo per capo Apolline. Le fanno figlie di Giove e di Mucmosina. Dicono che abitano nel Parnasso, in Elicona, in Pierio, ed in Pindo, monti doce sono le acque Custulie od Aparppe.

Mūsea, & , f. Mosea. EP. Tūrpis, molesta, volitāns , grāvis , importūna , incommoda , levis , fugāx, pāvidā, pārvā, grācilis, ācriā, exigua. Lāmbere qui tūrpes prohibes tha prandia műscás, Mart.

Mūscosns, a, am. Pien di muschio, che sa di muschio. PER. Opertus, adopertus, cinctus, circumdatus mūsco. Mūscosī fontes, et mūsco mollior

hērbă. Virg.

Mūsculus, i, m. Topolino, ovecro muscolo. Tegmine poples erat, femorum quoque musenlus

omnis, Lucan.

Mūseus, i, m. Muschio. EP. Ūvidus, ūdus, viridis, vīrēns, hūmīdūs, tener, mollīs, tenax, madīdůs, těnůis. PHR. Viridi prosternit corporă műscő. Mölli teltűs érát hűmidő műscő. Těuňem præclůdit märgině můscům. I Flůmină, mūseus ubi, et viridissima grāmine rīpa. Virg.

Mūsica, æ, f. Musica. SYN. Concentus, mělos, modī, modulī, cantus, modulamen, vel ars, eănendî. EP. Dülcis, suavis, blandă, lată. cănoră, testīvă, sonoră, jūcūndă, grătă, dūleisonă, ārgūtă, võcālis, saera, concors. PER. Blandarum vocum discordia concors, Lacti modulamină cântus. PHR. Demulcet ănimos, Doctă cūrās Dēpēllere, Blandītur aurībus, Hūmānās mentes, et Nomina flectit. Mirificis animos doctă movere modis. Curis levăt anxiă cordă. Et mödüs, et genitrix mödülərüm müsicä trīplēx. Aus.

Mūstūm, ī, n. Mosto, vino nuovo. EP. Ödörūm, săliens, liquatum, dulce, mîte, ămenum, fervidūm, pārpūrčūm. ¶ Ōblitus ēt mūstō feriēt

pědě růstřcůs ůvás. Tib.

Mūtāhitis, is, m. f., č, n. Mutabile, instabile. SYN. Inconstans, instabilis, varius, levis, mobilis, încertus, anceps, dubius. PHR. Vultu mutabilis. Mens est mūtābilis īllī. ¶ Ēja age, rūmpē möräs: värium et műtábilé sémpér. Virg.

Mūtābilitās, ātis, f. Mutabilità, incostanza. SYN.

Mobilitās, înconstantia, levitās.

Mūtātio, önis, f. Mutazione. SYN. Immūtātio. EP. Crēbră, instābilis, vāriā, inconstāns, prācēps, cită, repentină, felix, infelix. J Pravo-rum fiat stăbilis mutatio morum. Am.

Mūtilo, as, avī, atūm, are. Troncare, tagliare. Act. ace, SYN, Trunco, scindo. Truncă géras savos

műtilátis pártibűs énsés. Luc.

Mŭtilus, ä, ūm. Tronco, tagliato. SYN. Trancus. trancatus. ! Quid făceres, cum sic mutilus miniteris? Hor.

Mňtřně, æ, f. Modena, EP, Bělligěrá, mártřá, ántīquă, nobilis, PHR. Estensis Principis aulă.

Altīs cīrcūmdātā vāllīs.

Mūtio, īs, īvī, ītūm, īrē. Fratare, parlar a bassa voce. Neut. Men, mūtīre nefas, nec clam, nec

eum scobe? nasquam. Pers.

Mūto, ās, āvī, ātūm, ārē. Mutare, variare. Art. arc. SYN. Immāto, pērmūto, cēmmāto, trānsfĕro, vērto, convērto, ¶ Vixĭt ĭnāqualīs, clāvum ūt mūtārēt ĭn hōrās. Hor.

Mūtúo, ās, āvī, ātūm, ārč, Dare a caubio dare in prestito, PHR. Můtňo, vel Můtuňu dô. 4 Sed consumis, et asque matuaris phal. . Mart.

Mūtes, a, um. Muto, SYN. Tacitus, silens, elingras, tăcêns. PER, Vôce cărens. Loqui nescins. Võcis expers, Mūtă oră gerens, PHR, Cui võx faŭcibus læret. Torpet strictis linguă retentă fibris. Dūrō lingna simillima saxo Torpet Nec võcem, viresque loquendi, Aut aliquid toto pēctöré mēntis hābei. J Ōs mūtūm fāctī cărēt īndīcē. Grāndē dölēris. Ovid.

Mūtňus, a, ūm. Reciproco, imprestito. SYN. Reciprocus, alternus. I Mutuaque inter se lati

convīviá cūrānt. Virg

Myease, es, f. Micale. (De hac Ovid. 12, Metam.). Mater erat Mycale, quam deduxīsse canendo Sæpe relactanti constabat cornua lana.

Mycenæ, arum, f. plnr., vel Mycena, æ, f. Micene città). EP. Inachite, Agamemnonie, Pelopeiades, Thyestew. J Contemptum abiisse Mycenäs. Mart.

Mycenæŭs, ă, ūm. Di Micene. § Īpsē Mycenæūs māgnērūm dūctor Ăchīvūm. Virg.

Mycenis, idis, f. Ifigenia. PHR. Supposita fertur

műtássé Mycenídá cervá. Ovid.

Mygdonius, a, um. Della Macedonia. Hinc Mygdonis, idis, pro f. 9 Que mihi Mygdonii marmoris instar erant (pent.). Ovid. Mygdonides-

que mărūs, etc. Myrīcă, w, f. Tamerice (piauta). SYN. Tămărīx, tămărīce. EP. Sylvestris, agrestis, hămilis, teněră, těnůřs, vřrždřs, exilřs, parvá, fragilřs, ābjēctă, stērilis. PHR. În sylvis ūrendă filix, fragilesque myricæ Nascuntur. Non omnes ārbūstă jūvānt, hūmīlēsque myrīcæ. Virg.

Myrmidones, um, m. Mirmidoni, popoli di Tessaglia. PHR. Mīrmīdonāsque vocāt, nec orī-

gine nomină fraudăt. Ovid.

Myrrha, w. f. Mirra, figlia di Cinara, re di Cipro. PHR. Myrrha fugit, tenebrisque, et sese mu-

nere noctis, etc. Ovid.

Myrrha, æ, f. Mirra. EP. Ödörata, ölens, ödöra, rĕdŏlēns, fūlvā , pīnguĭs , stīllāns , lacrýmāns , lacrýmātā. ¶ Nondūm pērtùlĕrāt lăcrýmātās cortice myrrhas. Ovid. Fab. Albero, dal cui taglio scaturisce un prezioso liquore. Fingono i poeti che Mirra, figlia di Cinara re di Cipro, e madre di Adone, fosse cangiata in quest'albero. Myrtetum, i, n. Luogo, dove sono piantati molti

mirti. PHR. Lītorā myrtētīs grātīssimā.

Myrtens, a, um. Di mirto. Secreti celant colles,

ēt myrtea circum. Virg.

Myrtus, i, f. Mivto, mortella. EP. Cypris, Dionæä, grātīssīmā, frāgīlīs, īntēnsā, frēndēsā, Cỳthěreřá, Idálřá, Cýthěreřs, litoreá, frágřlis, pállidă, Păphiă, crīspă, opācă, odoriferă, teneră, bicólór, viridis, pátúlá, ödőrá, běncóléns. PHR. Pállidá mýrtús ölét. Cingité litöréa flavéntiá temporă myrto. Amantes litoră myrti. Leviter sňa tempora myrto Contegit. I Hie mihi dům těněrás děfendo a fragore myrtos. Virg. Expl. Arbore che ama le riviere, il quale dai poeti è stato consacrato a l'enere, e vien adoperato per far le corone agl'imperatori ed ai poeti.

Mysia, & , f. Misia, provincia dell'Asia minore.

Mystăque, et gelido tellus perfusă Căyco. Luc. Mysterium, ii, n. Mistero. EP. Abditum, secretūm, āreānūm, ōccūltūm, cŏlēndūm, verendūm, věněrábřlě, sánetům, sacrům, přím, adorán-dům, divinům. PER. Sacrárům pěnětrálřá rerūm. Rēs ārcānā, sacrā. Sacrātā ārcānā. ¶ Quī tămen altaris săeră dum mysteriă tractăt. Fort.

Mysticus, a, um. Secreto, misterioso. SYN. Arcanus, sacer. Arbutes crates et mystica van-

nůs ľácchi. Virg.

Myxos, vel myxus, i, m. Moccolo. SYN. Eliyehnium. Tōtque gerām myxōs, ūna lucerna vocor (pent.). Mart.

Năbăthwă, ŵ, f. Nabatea. paese dell' Arabia. \ Eñrus ad Auroram, Nabathaaque regna recessit. Ovid. Expl. Regione dell'Arabia, situata al nostro Oriente.

Nabliam, ii, n. Strumento musicale, simile al salterio. PHR. Disce čtiám důplici gčniáliá ná-

blĭă pālmā Vērtěrě, Ovid,

Næ, adverb. Certo, veramente. SYN. Certe, profēcto. J Clārns erīt, fortīs, jūstūs, sapiens, næ

čtřám rex. Hor.

Nænia, æ, f. Nenia. SYN. Epicedion. EP. Fnnēstā, fūnerea, lūgubris, flebilis, lamentabilis, lacrymābilis, mūsta, misera, miseranda, miserābilis. PER. Lāmēntābilē cārmēn. Flēbitēs modī. Miserābile, ferāle, lūgubre, flebile cārmen. Ceæ retractes munera næniæ (alc.). Hov.

Nævus, i, m. Neo. SYN. Machia. Nullus in egregio corpore nævus erat (pent.). Ovid.

Nāĭās, vel Nājās, adĭs, f. Najade. SYN. Nāĭs. Plur. Nājades, vel Nājades. EP. Blanda, decora, formosă, venustă, fonticolă, candidă, cardleă, aquoreă, ūdă. PER. Carulca sorores. Naiadum tūrbă. Æquŏrĕæ, flūmĭnĕæ, foutānæ sŏrōrēs. Ündərüm, vel ăquarüm nymphæ. Aquarüm nümină. PHR. Năiăs, ēt nitido pietă Năpŵe sinū. Ūdă choros ăgitat Nājās. ¶ Nājādēs āquoreæ: dūrīsque în montibus orta. Ovid. Fab. Ninfa de'fonti e de'fiumi.

Nām, conjunct. Imperocche. SYN. Etenim, enim, siquidem, namque, quippe, quoniam. Ilic înter densas corylos modo namque gemellos.

Nanciscor, eris, nactus, nancisci. Ritrovare, acquistare. Depon. SYN. Invento, reperio, assequor, consequor, adipiscor. Nanciscetur enim pretĭūm, nômênquĕ pŏētā. Hor.

Nans, tis, partie. Che nuota. SYN. Nătâns. § Appārēnt rārī nāntēs in gūrgite vāsto. Virg.

Nauns, a, um, adject. Nano, omiccinolo. SYN. Pumilio, pusillus, homuneio, homuneulus. Insīgnīs, nānām cūjūsdām Atlāntā võcāmūs. Jnv.

Năpāa, a, f. Napea. SYN. Dryas. EP. Silvēstris, ălacris, viridis, hilăris, nemorosă. PER. Amans rūrā. Sāltāns pēr florīdā rūrā. Dūcēns fēstos lætā pēr ārvā chŏrōs, ¶ Tēndē pētēns pācem, ēt fācīlēs vēnērārē Nāpæās. Virg. Fab. *Dea* delle selve e delle valli.

Nāpus, ī, m. Navoue. Gloria Nūrsīnīs sitientes

ceditě např. Bapt.

Nār, ārīs, m. Nera (fiume). EP. Præcēps, ămænus, ālbus, vitrēus, ērrāns, rēsonāns, gārrūtus. Sülphürčä När älbüs ăquä, föntesque Velini. Virg.

Narbo, onis, m. Narbona (città). SYN. Narbona. EP. Potens, clarus, nobilis. antiquus, bellicus, învictŭs, indomitŭs, māvortiŭs, mārtiŭs. ¶ Bēlgæ omnes, Celtaque ruunt, Aquitania, Narho. Mant.

Nārcīssus, ī, m. Narcisso. EP. Pulcher, roseus, anrens, dilectus, carus, Cephisius, superbus, împrûdêns, înfêlix, têner, formosus, venustus, aŭricomus, blandus. PER. Cephisia proles. Páčr, jávěnis Cephisius, Cephisi, vel Liriopæ fīliŭs. Ilīc tē pērspicuum melius Nārcīsse videris, Yirg. Fab. Giovane asvenentissimo, figlio di Cefiso e di Liviope, che sprezzo Eco, e tutte te altre ninfe che l'amavano. Finalmente rapito dalla sua bellezza, mentre stava contemplandosi in un fonte, acceso di troppo amor verso se stesso, se ne mori, e fu dagli Dei mutato in un fiore.

Narcissus, i, m. Narcisso (fiore). SYN. Flos. EP. Pūrpūrens, rūbens, croeeus, flavus, vērnans, lūtčus, Ravescens, comans, aureus, splendidus, rutilus. Narcissum, et florem jungit beneo-

lentis anethi. Virg.

Mārdns, ī, f. Nardo, spigo, lavanda. SYN. Nārdum. EP. Ölens, redolens, lenis, ödörifera, spicată, florens, fragrans, liquidă, pūră, dives, Achāmēniā, Syriā, Assyriā, Indieā, Ārābs. Eōā. PHR. Nēc comā vos fallat liquido nitidīssimă nărdō. Săriō mădefactus temporă nărdō, Quid juvat Assirio crines perfundere nardo? Frägräntem spirät möllissimä närdüm. 9 Quo simul ac căsias, et nardi lenis aristas. Ovid.

Māris, is, f. Narice. EP. Ödöra, spīrans, acūta, ăduncă, pătulă, săgax, tumidă, tenellă, acris, cămără, ăpērtă, rorâns, mădidă, PHR. Volvit sūb nārībūs īgnēm. Pātulīs captāvit naiibus aŭrās. Nārēs noto contingit odore. 9 Quæritur, līnīc geminæ nāres, et spīritus oris. Virg.

Marratio, onis, f. Narrazione, racconto. Consona diversas fundet narratio linguas. Hel.

Narro, as, avi, atūm, are. Narrare, racconture. Act. acc. SYN. Enarro, renarro, elòquor, explico, retego, refero, memoro, dico, aperio, declāro, pāndo, ēmimēro, ēxpēdio, pērsēquor, dŏcĕo, ēxpōno, vērbīs complēctŏr. PHR. Paūcă tĭbi expēdĭam ē mūltīs. Tēmpŭs nārrāndō fāļ-lērē. ¶ Dēgēnērēmquē Nēōptŏlēmūm nārrārē

měměnto. Virg. Narthěciúm, ří, n. Vaso da medicamenti. Artis ěbůr mědícæ narthécia cernis habere. Mart.

Năsămones, um. m. plur. Nasamoni, popoli della Libia. EP. Dūrī, férī, răpācēs, ăvidī, infestī. Aŭt tôtā lavī Năsămônes ărenā. Grat. Hine Năsămoniăcus, ă, um. Mox Năsămoniăco decus ādmīrābilē rēgī. Stat.

Nascor, eris, natus, nasci. Nascerc. Depon. SYN. Edőr, generőr, enűscőr, örtőr. PER. Ín aŭrűs prodeo. Haŭrio vitales aŭras. Ingredior primas orās mūndi. Æthereās prodeo lūcis in aŭrās. PHR. Vērā Děi sőbőlés náscéré mágné půér, Nāscētūr pūlchrā Lödöicus örīgine Casar, Felīx īllā dīēs, tötūmque canenda per orbem. Quæ tibi vitālēs faūsto ömine trādidit aūrās. Et nātī nātörum, čt quī nāscēntur āb īllīs. Virg.

Nasús, I, m. Naso. SYN. Nārēs, nārīs. Doctus ět ad căficem vigilanti stertéré naso, Juv.

Vătă, ŵ, f. Figlia. V. Filia.

Nătătis, et nălăle, is. Natalizio, natale. SYN. Nătālitīds. J Nēsejo quā nātālē solūm dūlcēdinē

captos. Ovid.

Nătătăs, ûs, m. Il nuoto. SYN, Nătătio, EP, Irrequietus, celer, velox praceps. PHR. Annes ălăeri nune seinde nătătu. Amuem volueri supërarë natatu. Illa quidëm molli, segnique öbnīxă nătātā. Claud.

Nătes, Yum, f. plur. Natiche, SYN, Clunes, Sape tămen păctis âbstălit illă nătes (pent.). Mart.

Nātio, ōnis, f. Nazione. SYN, Pōpūlus, gčnūs, gčus. f Nārrāntēm löcă, fāctă, nātīonēs phal. . t.at.

Nātīvās, ā, ūm. Natico, naturale. SVN. Nātūrālīs, gčnūtīnās, ingčnītās. § Postmodo nātīvā con-spiciērē comā (pent.). Ovid. Nāto, ās, āvī, ātūm, ārč. Nuotare. Nent. SYN. No.

înnăto, adno, înno, trano, PHR. Multo pisce nătântăc ăquæ. Armă nătânt naufrăgă. Ét plăcidās lātā nātābit āquās. Excūssa per ūndās Brāchĭă mīllē mödīs jāctāt. Flūctīvāgām nāndō carpe viam. Carea nocte natat savus freta, quein super ingens. Virg.

Natrīv, īcis, m. f. Natrice (serpente). EP. Crāssus, capitatus. f Et natrix violator aque, ja-

călique volueris. Luc.

vātūrā, æ, f. Natura. EP. Providă, prūdēns, īmmörtálís, lárgá, sédúlá, sölérs, ságáx, ingéniósá, mūnīfīcā, dīvēs, facandā, benīgnā, callīdā, îndûstrîă. PER. Rêrûm nătûră creatrix, Rêrûm părens communis, Omnipotens rerum opifex. Nătură vis ârcănă, PHR. Mens qua totum regit örbem. Fæcundo profundit ömnia partu. Quodque suo partu săpiens nătură creavit. Ex ăliis ălias repărat nătură figuras, Hanc Deus, ēt mělior litem natūra diremit. Ovid.

Năturătis, is, m. f., ĕ, n. Naturale. PHR. Nătivūs, Ingenitūs, Ingenerātūs, Innatūs, Insitūs īndītus, gērmānus, genuīnus. ¶ Nātūrālīs apēx. generisque, et sänguinis auctor. Prud.

Nātis, a, ūm. Nato. SYN. Ortus. Nātis homo ēst, sīve hūne dīvīno sēmīne fēcit. Ovid.

Nātus, i, m. Figlio. SYN. Filius. Fit nātī nātörum, et qui näscentur äh illis. Virg.

Māvātis, is, m. f., ĕ, n. Navale. SVN. Æquŏrčūs Tempora navalī fulgent rostrata eorona. Virg Năvărchus, î, m. Padrone di nave, capitano d'ar-

mata, piloto. SYN. Naūtă, nāvītă, naūclērūs. PER. Nāvīs māgīstēr, dūx, dūctŏr, rēctŏr, gŭbernator. Clavum tenens carinæ. Navigii, ratis rēctor. § Nāvārchūs nāvēm, nāvārchum ārs naūtică dūcit. Am.

Nāvārrā, @, f. Nacarra. § Ēt Nāvārrā māgīs Bö-

rčáli őbnőxíá plaűstrő. Mant.

Naneterns, i, m. Nocchiero, EP. Söllicitus, pērvigil, solērs, callidus, pavidus, anxius, audax, flüctivägus, incērtus, tremēns, trepidus. PER. Nāvālīs doctūs, vel pērītūs ārtīs. Nauclērumque probat tempestas sava peratum. Pass.

Navem appettere. Clevostare a terra la nace. PER. Ăd lītoră tendere cursu. Tellure potīrī. Ăd tērrām sūbdūcērē pūppīm. Contingērē lītorā pūppē. Torquērē ād lītorā clāvūm, vel prorām. Pērtūs intrārē, peterē. Cărinā tāngerē portum. PHR. Notas, vel tūtās vērtūntur ad oras. Optātā potiūntūr Trocs arenā. Aut portūm těnět, aŭt plēnīs sŭbit östiš vēlīs. Vēlš legunt socii, et proras ad litora torquent. I cee coronata portum teligere carina: Trajecta syrtés, auchora jacta mihi ést. dist.).

Navem solveré. Far vela, partir la nave, salpare. PER. Rětřnácůlá sôlvere navře. Intré altům sőlūtis nāvibūs. Vincūlā sõlvēre nāvis. Dēdūcere litore naves. Conscensis navibus solvere porta. Veli dăre, et lavare rădentes. Linquere portus, Litora descrete PHR, Provehimur portu, terraque, in besque recedunt. Lunquomis ignotes

portūs, pelagoque volāmus. Litora tum palriæ portusque relinquo. I Tentamusque viam, et

vēlērūm pāndīmus ālās.

Naufrägium, ii, u. Naufragio, EP. Dirum, triste, miserandam, miserabile, funcstum, lugubre, flebile, acerbum, infelix. PER. Tristis jactura rērūmquē rātīsqūē. Lācēræ nāvīs sūbmērsīo. Nāvis āllīsā scopūtīs, vet ad scopūtos. Nāvis undarum demersa, obruta, vel fracta vorticibus. PHR. Demite naufrägium, mors mihi munns črit. Ovid.

Nanfrago, ās, āvī, ātūm, ārē. Nrufragare, far naufragio. Neut. Ultimus ingressis per cursum

naufrägät undis. Alcim.

Naŭfrăgus, i m. Chi ha fatto naufragio. PER. Naŭfragium passus, faciens, expertus, vel fluctibus actus. Procella jactatus. J Litore in extreme,

ceū naūfrāgā cōrpŏrā flūctūs. Virg. Nāvicūtā, æ, f. Navicella, barchetta. ¶ Prūsĭācā vēxī mūnērā nāvicŭlā (pent.). Helius Cinna.

Nāvifragus, a, um. Che fa naufragare. SYN. Naufragus. J Navifragumque fretum gemino quod lītore pressum. Ovid.

Nāviger, a, um, adject. Chi porta nave. ¶ Quão mare navigerum, que terras frugiferentes. Lucr.

Nāvigo, ās, āvī, ātūm, ārč. Navigare. Neut. PER. Tendo vēlīs iter. Nāvēm committo ventīs. Cłasse fretum findo. Puppe viam per mare făcio. Do nubiferis lintea plena notis. Conscendo nāvībūs æquor. Frētā clāssē pērērro. Pēlāgo mē crēdo. Dō vēlā, cārbāsā vēntō. Æquor aro. Pělăgō vŏlo. Pērmētĭŏr æquŏr clāssĭbūs. ¶ Nāvigët, hæc summa ëst, hic nostri nuncius esto.

Virg.

Nāvis, is, f. Nave. SYN. Nāvigiūm, clāssis, birēmis, rătis, cărină, puppis, proră, cymbă, scăphä, linter, lembus, phäselus, aluus, abies, pinus, trābs. EP. Völucris, profuga, vēlivola, curvată, rostrată, bellică, celer, præceps, căvă, levis, văgă, fluctivăgă, undivăgă, ăgilis, căpax, ærātă, lūnātă, cită, ūnetă, fragilis, æquorea, fűgáx, cűrvá, incűrvá, bellátrix, aúdáx, spűmāns, vāstā, îngēns, hospita, concita, ācta, īmpūlsă, pīctă, naūfrăgă, jāctātă.PER. Pīnčă molēs. Naŭtică pinus. Curvată trăbes. Sulcans aquoră pīnus. PHR. Turbinibus ietā nāvis āssilit, flūctňát. Vento fertúr ámico Navis. Fluitant láceræ nauträga membra ratis. Navem ventus rötät impete västö. Töllitur ad corlum, summoque în gürgite pendet, Et præceps fertür Tartara ad ima ratis. I Jam validam Ilioni nāvēm, jām förtis Achāta. Virg.

Naviter, adverb. Attentamente, diligentemente, interamente. SYN. Förtíter, sölerter, generőse. Dîstînctum est quoniam, nee plenum naviter

extat. Lucr.

Nāvo. ās, āvī, ātūm, ārč. Far con diligenza, assistere, servire, usare, Act. acc. SYN, Laboro. vel conféro. ¶ Nāvăt ŏpūs, prēnsūmque mănū detrüncăt Amastrum, Val.

Naŭsča, æ, f. Nausea, schifo, fastidio. Non seměl hine stěmácho naúsčá fáctá měo (pent.).

Ovid.

Naŭsco, as, avi, atum, are. Avere a schifo, oppure far nausea. Neut. J Nauscat, ac locuples quem dücit privă triremis. Hor.

Nantă, &, m. Marinaro. SYN. Navită, rector, portitor. EP. Rúdis, aūdax, pērātūs, trepidus, vā-

gňs, vigil, præsciús, sēcūrūs, avarňs, sagav, solers, eallidus, aquoreus, impavidus, avidus, sollicitus. PER. Navis rector. Æquora vincens, yērrēns. Númērāns, vel obsērvāns sīdērā. Volitāns pēlago. Nāvalis cūrsūs arbiter. Ratis, nāvigii dūetor. PHR. Nāvitā sollicitūs, cūm ventos horret iniquos. Nune hue, nune illue ventīs discordibus actus. Strictaque pendentes deducunt carbasă naute. Încerti numerant suă sīdērā naūtā. J Nāvītā sēd trīstīs nūne hos, nunc accipit illos. Virg.

Nauticus, a, um. Nautico, apparteuente a nave. Nauticus exoritur vărio certamine clamor.

Virg. Navūs, ā, ūm. Diligente, sollecito. SYN. Gnāvūs, Navūs, ā, ūm. Diligente, sollecito. SYN. Gnāvūs, Virg. 30°F. Indūstriūs, sollers, stūdřosůs, ălăcer, promptůs. J Quisque sůos instat trepidus, stimulatque ruentes Navus abīre timör. Sil.

Năzără, a, vel Năzăreth, f. Nazaret. EP. Sanctă, sacră, fēlīx, īllūstrĭs, īnclytă. PER. Sŏlūm nātālĕ Dĕī. Nāzărēnŭs vīcŭs. Chrīstī tēllūs ălūmnă. Altrix terră Dei. Nazără cui felix pătria est, ēt nomen Iesūs. Juv. Expl. Villaggio di Galilea, dove fu allevato Gesu Cristo.

Nē, conjunct. Acciocche non. J Nē fugite hospi-tium, nēve ignorāte Latinos. Virg.

Ne, interrog. Non (interrogativo). SYN. An, anne, num, nonne, nunquid, ntrum. \ Educet, viden' ūt geminā stent vērtice crīstæ? Virg. Estne novis nuptis odio Venus? Cat.

Nčāpotis, is, f. Napoli, deliziosa, ricca e populata città nel regno d'Italia. SYN. Pārthenopē. EP. Doctă, nobilis, dives, amplă, Cumæă, Cumană, dūleis, sinnosa. J Nec solūm festas secreta

Neapolis aras. Stat.

Ncapolitanes, a, um. Napolitano, di Napoli. Carpīt Böēmīs, ēt Neāpolītānis (scaz.). Scal. Nebnij, æ, f. Nebbia. SYN. Cālīgo, nūbēs. ¶ Āt

něbůlě mágis îmá pětůnt, campoquě rěcůmbūnt. Virg.

Nebuto, onis, m. Mascalzone, birbante. SYN. Nequām, nūgātör, vāppā, těnebrĭo, fūr. EP. Mā-lūs, něfārĭňs. ¶ Aūfĭdĭūs vāppā fāmām tǐmět, āc něbŭlōnĭs. Hor.

Nebutosus, a, um. Nucoloso. SYN. Opācus, nubīlus, obscurus, nimbosus, piceus, tenebrosus. PER. Něbůlis, cáligině těctůs. Nimbis densůs, grāvīs. ¶ Quā něbŭlōsă cāvō rōrāt Mēvānīš cāmpō. Prop.

Nēc, vel něquě, conjunct. Ne. J Nec cælům, něc ăquæ făciunt, nec terră, nec aura. Ovid.

Necessarius, ă, ūm. Necessario.

Něcessě, vel něcessům est. E necessario. J Et taměn hānc pělăgō præter lābārě něcēsse est. Virg.

Něcessitās, atis, f. Necessità. SYN. Fatum, vis, sors. EP. Incluctabilis, dīrā, īnsuperabilis, sævă, rigidă, ăcerbă, viŏlentă, ūrgens, premens, īnvīsā, inimīcā. PHR. Lābor ingēniūm misēris dědít, et sňá quemque Advígilare sibi jūssit förtuna premendo. Fæqua lege necessitas Sortītur īnsīgnēs et īmos (alcaic.). Hor.

Neco, as, nī, etūm, are. Uccidere. Act. acc. SYN. Eneco, occido, interimo, interficio, perimo. Hoc necat allata fanesti tabe veneni. Ovid.

Nēctār, arīs, n. Nettare. SYN. Ambrosia. EP. Divinām, ödörām, ödörātūm, āmbrösiūm, īmmortale, celeste, sacrum, liquidum, suave,

jūcūndūm, PER. Immortāle merum. Coloste, nēctārēnm poculum. Nēctārēns hanstus, potus, liquör. Ter liquido ardentem perfundit nectårë Vēstām, Virg.

Nēctāreus, a. um. Di netture. SYN. Ambrosius. Attică nectăreum turbatis mella fălernum.

Acto, is, xiii. xiim, ere. Legare, annodare. Act. acc. SYN. Annecto, connecto, innecto, ligo, vincio, nodo, stringo, astringo, constringo, PHR. Lăqueis, vincloque înnecte tenaci. Necte tribus nodis ternos, Amarylli, colores. § Et nondum înformîs lethî trăbe nectis ab alta. Virg.

Acdum, adverb. Non che, non solamente, non pure. SYN. Non solum, non modo, non tantum. Nedüm sermönüm stet hönös, et gratfa vivax. Hor.

Nefandus, a, um, adject. Nefando, scellerato. SYN. Īnfāndŭs, pŭdēndŭs, nĕfárĭŭs, tūrpĭs, īmmānĭs, scĕlĕrātŭs, īmfāmĭs. ¶ Āddīxīt, sătĭs ēst gēntem öffügisse neländam. Virg.

Něfariňs, á, ūm. Scellerato. SYN. Něfandůs, seĕ-lěrātůs. ¶ Aut hūmānă pălām cŏquăt ēxtă nĕ-

fāriŭs Āfreūs. Hor.

Nětas, indeel. Scelleraggine. SYN. Făcinăs, erimen, scelus, flagitium, noxă. EP. Inauditum, tetrům, execrandům, funestům, exitiale, turpe, atrox, îngens, împium, cruentum, triste, dirum, īmmāně, větřtům, sacrilěgům. PHR. Dirůmquě něfás súb pěctorě versát. Sácrilegům strůxerě něfas. Summum, et turpě něfas, civilia bella fătemur. 9 Credebant hoe grande nefas, et mörtë piändüm. Juv.

Něfastůs, ă, ūm. Scellerato, infausto. Illě něfastůs črīt, per quem tria verba silentur. Ovid.

Nēglēctūs, ūs, m. Disprezzo. Dēspēctūs, contēm-ptūs. § Neūtīquam hæc rēs nēglēctūi ēst mīhi jamb.). Torent.

Neglectus, a, um. Negletto, sprezzato. SYN. Contemptus, spretus, vel incomptus, incultus, inornātus. Svītta coercuerat neglectos alba capīllēs. Övid.

Negligens, tis, adject. Negligente. SYN. Iners, īgnāvus. Töllis lintea negligentiorum (phal.). Cat. Negligentia, &, f. Negligenza. SYN. Incūria, inertia, stúpor, tôrpor, děsídřes, īgnāviá. ¶ Cőrrûmpít ánimum lentá něgligentiá (jamb.). Am.

Negligo, is, exi, ectum, ere. Sprezzare, non curare. Act. acc. SYN. Aspērnor, despicio, posthabeo, tēmno, contēmno, non caro, dedignor. ¶ Aut sī nēglīgīmūr, māgnīs īnjūrīā pænīs. Ovid.

Nego, ās, āvī, ātūm, āre. Negare. Act. acc. SYN. Abněgo, děněgo, abnůo, rěcůso, rěnňo, diffitěor, înficior, dîssimulo. I Egregii formă, sed queis förtünä negärät. Virg.

Negotiator, oris, m. Mercante, fattore. SYN. Institor, mercator. J Et fraudator es, et nego-

třátěr (phal.). Mart. Něgôtřěr, áris, átěs, ári. Negoziave, trofficave. Dep. SYN. Mērcor. 9 Non ēst, sportulā quæ nego-trātur (phal.). Mart.

Negotiosus, a, am. Faccendoso, pien di fatiche. Něgôtiôsîs rebăs ürbis hærentî? scaz.). Mart.

Něgôtium, ři, n. Negozio, affare, SYN. Hês. Futica. Ŏpŭs, cūră, ŏpĕră, lăbŏr, mūnŭs. EP. Grăvě, ăcerbam, vigil, molestam, împortanum, sollioitum. I Cum tot sustineas, et tanta negotia sõlus. Hor.

Nemea, vel Nemea, a, f. Nemea, selva di Acaja,

dove Ercole uccise un gran leone. Prodigia, et vāstūm Nemeā sūb rūpe leonēm. Virg.

NEPTUNUS

Něměæŭs, a, ūm. Di Nemea. Něměáca, örūm. Nempe sub his animam pestis Nemewe la-

certis. Ovid.

Něměsis, is, f. Nemesi. SYN. Rhāmnūsia, Rhāmnūsis, Adrastia, EP. Severa, timenda, potens, sāvā, trūx, fērōx, vindēx. PER. Ultrīx scēlērūm děă. f Fāma ēst ārgūtī Něměsīs formosă Tibulli. Mart. Fab. Dea vendicatrice delle svelleraggini, figlia di Giove e della Necessità, a ini fu fabbricato un tempio in Ramno castellod' Attica.

Nemo, inis, m. f. Nessuno, niuno. SYN. Nuilus, non üllüs, nec unus. Ante obitum nemo su-

premaque funera debet. Ovid.

Nëmpë, adv. Certamente. SYN. Vidëlicët, scilicët, nīmīrām, quippē. J Nēmpē Vīr bonus, ēt prū-

dens diei delector ego actu. Hor.

Nemus, oris, n. Bosco, selva. SYN. Sylva, saltus, lūcŭs. EP. Ămœnūm, jūcāndūm, ārdūūm, āvĭūm, devium, învium, obscurum, densum, vetustum, ümbrösüm, ümbriferum. PHR. Nemus hörrendūm, ēt lūcos tenuere silentes. Argūtum strīdens concităt aură nemăs. Sacră nemăs horrŭit ûmbrā. Hie nemus frondet opacis Arboribus densum. Viridans nemus frondosam præbuit ümbrām. ¶ Mīscet agens telīs nemora inter fröndčá tűrbám. Virg.

Neo, es, evi, etum, ere, Filare, PER, Stamina pollice torqueo, verso, duco. Minuo plenas colos. Īmanīnuo, vel ēvolvo fūsos. Teretī vērso, vel torqueo turbine fusum, Torta versato duco stamină fūso. Plenās exonero colos. Filă sequentiă dūco. PIIR. Nēvit ět infaŭstā stāmină plēnă mănu. Alcidem lanas nere coegit amor. tunicam mölli mater quam neverat auro. Virg.

Neocastrum, i, n. Castelnovo. EP. Focundum,

fertile, planam.

Nčoptotěmus, i, m. Neottolemo, nome di Pirro. SYN. Pýrrhůs. J Děgěněrěmquě Nčoptolěmům nārrāre memento. Virg.

Nephete, es, f. Nefele, moglie di Atamante. Hinc Nēphēlējs, idis, pro Helle. J Āngūstūm cītrā pontām, Něphēlējdos Helles. Ovid.

Nepos, otis, m. Nepote. Sacra manu, viclosque

dčos, pārvūmque nepotem. Virg. Neptūmins, a, am. Di Nettuno. § Āt Mēssāpus ěquům dőmřtőr, Neptůnřá proles. Virg.

Neptūnus, i, m. Nettuno. EP. Furens, savus, mināx, spūmčūs, mītīs, plācīdūs, īmmītīs, īncēr-tūs, ūdūs, hūmīdūs, īnstābīlīs, spūmāns, trānquillus, profundus, tridentifer, potens, hibernňs, cárňlěŭs, flüctívomňs, türbídůs, procello-sůs. PER. Satūrníŭs domitor márís. Regnator ăquaram. Deus tridentifer. Carulea regnator undæ. Jövis æquöreus, vel cæruleus frater. Rēx āguðris āltī. Pātěr āguðrĕŭs. Rēctör ūndārum, mārīs, sălī. Möderator eæruleus unda. Pělăgî dőminůs arbitěr, Nůměn aquarům. PHR. Tămidâm nătă qui temperat aquăr. Qui tricūspide telo muleet aquas. Conscendit currum, tumidumque sub axe tonanti Sternitur āquor ăquis. Deus āquoreas qui euspide tempērāt undās. Numēn aquarum, eni proxima cælő Cessit pötestás. Demissámque hiemem sensit Neptūnus et imis. Virg. Fab. Figlio di Saturno e di Ope, fratello di Givec e di Plutone, Dio del mare.

Negaām, adject. indeel., Scellerato. SYN. Improbus, împurus, flagitiosus, sceleratus. Hac igitür jüvenes nequam, fäeilesque püelle. Mart.

Nequaquam, adverb. A niuna maniera. SYN. Minimē, non, haūd, haūdquāquām. J Nēquāquām sătis în re una consumere caram. Hor.

Něguě, adverb. Nê. J Trīstēs út īræ quās něquě Norřeňs (alcaic.). Hor.

Nequeo, is, ivi, itum, ire. Non potere. SYN. Non possum, non väleo, non eväleo, non licet, non dătăr. PER, Non opis est nostræ. Itaud mihi sülliciant vires. Sam viribus impar. Mihi nüllä potestas. Farraque: ne blando nequeant supërëssë lăborī. Virg.

Nequicquam, adverb. Non, indarno, invano. SYN. Früsträ, încassum. J Deseris, heu! tantis ne-

quiequam ērēptě pěriclis. Virg.

Nēduttā, æ, vel nēquttiēs, ēī, f. Malvagità. SYN. Īmprobitās. ¶ Īllum aāt nēquitiēs, aāt vālri

înscîtiă jūris. Hor.

Nēreis, idis. Nereide. EP. Ūdā, vāgā, āquorčā, cærúlčă. PHR. Nēreī nātă. Nērēja prolēs. Nērěidům tůrbă, chorňs, cohors. ¶ Ūtquě cěler venias, virides Nereidas oro. Ovid. Neptūnum, ēt vīrīdēs Nēreidum comās (asclep). Hor. Fab. Ninfa del mare, figlia di Nerco e di Doride.

Nērēins, a, um, adject. Di Nereo. SYN. Nēreus. Æquoris esse Deas, qualis Nereia Clotho.

Nēreus, vel Nēreus, ī, m. Nereo. EP. Grandævus, vägus, cæruleus, spumeus. PER. Nereidum genitor imo aquora fundo ciens, Fab. Figlio dell'Oceano, marito di Doride, e padre d<u>i</u> Nereide.

Nēritis, vel Nēritos, ī, f. Nerito. EP. Ārduš, sā-xosa, prārūpta. J Dūlichiāmque Samēgue, ēt Nērītos ārdua sāxīs. Virg. Hinc Nērītius. a, ūm. ¶ Prō dǔcĕ Nērītīō döetī mālă nōstrā Pŏ-ētē. Ovid.

Nero, onis, m. Nerone. EP. Ingrātus, mātrīcīdă, něfandůs, crūdělis, sangniněůs, împiňs, scělēstūs, sævūs, scēlērātūs, īnvīsūs, fērūs, sūpērbus. PER. Superbus Æneadum de gente Nero. ¶ Quis něgět Ænčæ sůmma de stirpě Něronem? Süstülit hie mätrem, süstülit ille pätrem (dist.). Mart. Hist. Imperator Romano, inimicissimo de' cristiani, che uccise sua madre, e fece morir Seneca suo maestro.

Nērvosus, a, um. Nervoso, nerboruto. SYN. Lacertosus, robūstus, valens, validus, torosus, vigens. PER. Nērvīs ācēr, vālēns. Robore præstāns. Vī-rībūs īnsīgnīs. ¶ Cæsīā pāllādīūm, nērvosa, ēt līgnēa Doreās. Luc.

Nērvūs, ī, m. Nervo. EP. Firmūs, infirmūs, vălĭdŭs, invälĭdŭs, pŏtēns, dēbĭlĭs, fōrtĭs, ălăcĕr, languidus, aridus. PER. Nervorum vincula, nexus, vis, robur. PHR. Totis contendere nervīs. Vălidos contendere nervos. Rūpti nervi deficiant, viresque negant, motamque. J Utque volat moles adducto concità nervo. Luc.

Nescio, is, ivi, itum, ire, n. Non sapere. SYN. Ignoro. PER. Mē lätet. Mē fugit. Sum nescius, īnseins, īgnārus, rūdis. J Quīs gēnus Ænēš-dūm, quīs Trējē nēseini ūrbēm? Virg.

Nescius, a, um. Che non sa, ovvero che è scono-sciuto. J Qua în locis nesciis nescia spe Să-

mos (jamb.). Plant.

Nestor, oris, m. Nestore. SYN. Neleides, Neleins. EP. Ānnēsus, lēngāvus, fācundus, grāndāvus,

prudēns, tīdūs, clārūs, prōvīdūs, aūdāx. PER. Būx Pyliŭs, Neletus heros, Neleta proles, Pylĭŭs sĕnēx. PHR. Quī trĭă sæcŭlă vīxĭt. Cuī facunda ávi prudentřá terní. Nestorřs annosi vivisses sæcula. Longa ætas Pylřum prudentēm Nēstŏrā fēcĭt. Jām crāsīstǔd hăbēt Prĭămī, vēl Nēstŏrīs ānnōs. Mart. Hist. Figlio di Neleo, re di Pilo nel Peloponneso, tra i Mori molto celebre per la sua prudenza, e per la sua lunga vita durata per trecent'anni.

Nestoreus, a, am. Di Nestore. Finem Nestorea

precor egrediare senecta. Stat.

Neu, vel nevě. E non. Neu propius tectis taxūm sĭně, nēvě rūbēntēs. Virg.

Neuter, a. um. Ne l'uno, ne l'altro. 9 Non audērē jūbēt, neūtri ēst fīdūciā cæplē. Stat. Nēx, čeis, f. Morte. SYN. Mērs, ēxitiūm, fātūm,

funus, lethum. EP. violenta, amara, misera, crăentă, dūră, săbită, terribilis, gelidă, pallidă, frīgidā, sānguinolēntā. ¶ Ēt něce nātorum sānguinolēntā pārēns (pent.). Ovid. Nēxus, ūs, m. *Gruppo*, nodo. SVN. Nēdus, līgā-

men, vinculum, vinclum. PHR. Arcto luctantia nexū Pectora pectoribus addiderant. Aūdierat dūros lāxāntem Ægæŏna nexūs. Stat.

Nī, vel nīsī. Se non. J Nī refugīs, tenuesque pī-

gēt cognoscērē cūrās. Virg.

Nicava, a, f. Nizza. EP. Celebris, bellica, agnorčá, nobřilis, îngěniosá, děliciosá, sálúbris, învietă, fœcundă. PHR. Optimă vină ferens. Tellūs pīnguĭs ŏlīvīs. Pērpētŭō vērē vĭrēt. Pŏpŭlīs accinctă togatis.

Nīcolāŭs, et Nīcolāŭs, vel Nīcolaŭs, ī, m. S. Nicolò. PHR. J Nicolae gregem vincis, et vincis

ămörě. Mait.

Nīdifico, ās, āvī, ātūm, āre. Far nidi. SYN. Nīdůlor. PER. Nīdům strůo, constrůo, ædřířco, fácřo, apto, fingo. Süspenděrě nīdos. § Sic vos non vobīs nīdificātis avēs (pent.) Virg.

Nīdus, ī, m. Nida. EP. Luteus, frondeus, implicitus, plūmens, straminens, mūscosus, loquax, cavus, cavatus, teres, duleis, stridulus, vernus, quernlus, pendulus, pendens, pensilis, textilis, āltūs, excelsūs, mollis, tepens. PER. Latehroso in pūmice strūctūs. Frondiferis rāmis sūspēnsus, PHR. Dūlcēs revīsere nīdos. Progeniem, nīdosque fovent. Aquila excelso pullos eduxit ĭn āĕrå nīdō. Prōvĭda nīdēs construĭt. ¶ Gārrŭlă quam līgnīs nīdūm sūspēndāt hīrūndo. Virg.

Miger, a, fim. Negro. SYN. Nigricans, nigrescens, fūseŭs, āter, nigrāns, přečus, pūllús, ferrūgi-neŭs, obscūrus, cālīginosus. PER. Nigrēdine, fērrūginē, fūlīginē tinctūs, spārsūs, oblitūs, illitūs. Īmbūtūs ātro colorē. ¶ Crīne rūbēr, nĭgĕr ōrĕ, brĕvīs pĕdĕ, lūmĭnĕ læsŭs. Mart.

Nigrēdo, ĭnĭs, f. Brunezza, nerezza. PER. Ātěr, uiger color. I Cam tamen hærelica nigredine

plēnus avērui. Arat.

Nigresco, is, ŭi, ere, n. Divenir nero. SYN. Nigreo, nigrefio, füscor, infüscor, PER. Alro colöre tingör, inficior, imbnör. Nigredine, nigro cölöre öblinör. J Nûnc sibi mūtātās liceāt nī-grēscere vēstēs. Claud.

Nigro, ās, āvī, ātūm, ārč. Far nero. Act. acc. SYN. Nîgrefăcio, fusco, înfusco. Aut că que ni-

grant, nīgrō dē sēmīnē nātā. Lucr.

Nihil, vel nil, et nihilūm. Niente. 9 Dē nihilō nihil, in nihilam nil posse reverti. Pers

Nītiācas, a. am. Del Nilo. SYN. Nīloriens. Improba Niliacis quid facit hidra feris? pent.). Mart.

Mīliades, um. Niliadi, n'nfe del Nilo. 9 Nīliades jăculântur ăquâs mihi pontus inertes. Petr.

Niligena, a, m. Abitatore del Nilo. SYN. Memphītīcus, Nīliacus. J Nēc fuga Nīligena Mēmphītřeă templă jūvenca. Ovid. Nīlotřs, řdřs, 1. Di Nilo. SYN. Nīlotřeă, ¶ Quando

eques, et pieti tunica Nilotide Mauri. Mart.

Milns, i, m. Nilo. EP. Septemplex, septemfluus, septemgeminus, papvrifer, Lageus, Pharius, Pārātomus, Ægyptins, PHR. Dubiā sūrgēns ab örigine Nīlus Exsultat, Fertilis astīvā Nīlus abündőt ágnő. Ægyptűm viridém nigrá főeűndăt ărenă. Fluit dives septenă per ostiă Nilus. Aŭt pînguî flümine Nilis Cum refluit campīs, čt jām sē condidit ālveo. Virg. Expl. Nilo, farme d'Egitto, che nasce nei termini dell'Etiopia; adacqua e feconda le campagne colla sua dolce inondazione, esi versa in mare con sette locche.

Nimbosis, a, um. Che porta nembo. SYN. Nimbĭfĕr, plŭvĭŭs, îmbrĭfĕr. ¶ Mōx ēt Leūcātæ uīm-bōsă căcūmĭnă mōutĭs. Virg.

Minbus, i, m. Pioggia subita, nembo, EP. Rigans, gělidůs, stillāns, súhitůs, gláciális, těnůis, vő-lāns, törrēns, hiēmālis, aŭstrālis, hibērnůs, præceps, æthereus, niger, obscurus, hiuleus, horrisonus. PHR. Fülvæ nimbus arenæ Tollitur. Hen quanam subitis horrescit turbidă nīmbīs Tēmpēstās. Jūpiter horrisonis ætherā nīmbās concătit. Toto sonuerunt athere nīmbī. 🖣 Îpsĕ pătēr mědĭā nîmbōrnmîn pārtĕ cŏrñscăt, Virg.

Mimirum, adverb. Certamente, SYN. Nempě, quippě, scilicet, videlicet. Juni nimirum recte tibi

semper erünt res? Hor.

Nimis, adverb. Troppo. SVN. Nimiūm, immodicē. PER. Plūs æquō, jūstō, nĭmĭō. Ēxtrā, prætĕr, suprā modum. Plus sătis. Dii quos experior

uimiūm constanter iniquos. Ovid. Nimiūs, a, ūm. Trappo. SYN. Nimis ingens, ingentĭŏr, īmmŏdĭeŭs, īmmŏdĕrātŭs, īmmēnsŭs, mājör āquō. ¶ Sēnsīt čnīm nīmīā cāde, ātquĕ cupīdīnē fērrī. Virg.

Migit, chắt, xửt, cre, impers. Nevicare. J Interes tôtô nôn sẽ crus sẽre ningit. Virg. V. Nix. Ninivē, cs, f. Città dell' Assiria. EP. Māgnā, sǔ-

pērbă, āntīquă, pŏpňlōsă, māgnĭfĭcă. ¶ Flērĕ Đĕō dŏcĕt ā llētū sērvātă Nĭnīvē. Paulin.

Muŭs, i, m. Nino, primo ve dell' Assiria. EP. Pŏtēns, fortis, impins. Pēx črāt Assyriis Ninus,

ātque Semīrāmis ūxör, Mant.

Niobē, es, f. Niobe. SYN. Tantalis. EP. Formosa, înfelîx. aŭdāx, fœcundă, miseră, temerariă, însānā, sŭpērbā, mālēsānā, āmēns, dēmēns, mēstā, örbātă, āmbĭtĭōsă, örbă, saerĭlĕgă. PER. Æmŭlă Latenæ genitrix. Filia, nata, proles Tantali. Soror unica Pelopis, Genitrix Sipyleia, Amphionis ūxor. Silėx Sipyleins, Sipylein cantes, rūpēs. PHR. Lātonām prole lăcessere mūltā Non timuit. Dīro conviciă facto Tantalis adjēcīt. J Hen quantum hae Niobē Niobē distahat ab illa! Ovid. Fab. Niole, figlia di Tantalo, sorella di Pelope, moglie d'Anfione.

Mphātēs, is, m. Nifate (moute). EP. Nivosus, erisus. Addam ūrbes Asiæ domitas, pūlsūm-

que Niphātem. Virg.

Virens, ei, vel Nirčūs, či, m. Nirco. EP. Palcher, īgnāvūs, ĭuērs, formosūs. ¶ Nīrčā non facies, non vis exemit Achillem. Prop.

Nisi, adverb. Se non. Sincerum est nisi vas. quodeumque infundis, acescit. Hor. Sint tautům păriterque, misi mihil esse probetur (licen-

ter). Sidon.

Mīsus, ī, n. Niso. Jālehātöē, quām Nīsus hābēt, cui splēndidus ostro. Ovid. Hist. Niso, re di Megara, insigne per la chioma d'oro, da eni dipendeva la conservazione del suo regno.

Misus, vel nīxus, ā, ūm, adject. Che si sforza. SYN. Conatus, tentans. Appoggiato. Innixus, fültűs. J Tüm sűpér abjectűm pősítő pédé ni-

sus, et hasta. Virg.

Nīsus, vel nīvus, ūs, m. Sforzo. SYN. Conātus. Hine dea se primum, rapido pulcherrima

nīsū. Virg.

Nitens, tis. Lampeggiante. SYN. Nitidus, splendidus, micans, fulgens, radians, lucidus. Ohstřtřt Orion, Latona nřitentibus astris. Ovid.

Nitco, es, ŭi, cre, n. Splendere. SYN. Fülgeo, mico. PHR. Ære nitent ædes. Candidaque ora nĭtēnt. Nĭtēt dīffūsō lūmīnč cādūm. ÇĒx hǔ-měrō Pělŏpīs nōn nĭtŭīssĕt čbūr pent., Tibul. Nitor, oris, m. Splendore, SYN. Fülgör, lüx. Aut

ălio quovis vivo, păroque nitore. Lucr. Mitratus, a, um. Di salnitro, SYN, Nitrosus, nitro mīxtūs, ādmīxtūs. ! Nītrātā viridīs brāssicā

fīăt ăquā (pent.). Mart.

Mitrim, i, n. Salnitro. Rusticus es, nescis, quid Graco nomine dicar, Spama vocor, nitri gracus et aphronitram (dist.). Mart.

Mivātīs, is, m. f., č, n. Nevoso. Solus hyperborěās glácies, Tănăimque nivalem. Virg.

Nivens, a, nm. Di neve. SYN. Nivalis, nivosus. Sēd jäcēt āggerībūs nīvēīs informīs ēt ālto. Virg.

Mivosns, a, um. Nevoso, che albonda di neve. PER. Nive, vel nivibus tēctus. I Hic Ephyren bimărem Seythia tenăs îlle nivosa. Ovid.

Nīx, nīvis, f. Neve. EP. Cāndidă, alha, cana, hīberna, brūmālis, Hyperborea, Bistonia, Scythứcă, Rĩphãeă, Alpină, glăciālis, gčlidă, ālgēns, ālgidā, inērs, dēciduā, cadūca, densa, crebra, dellňá, Pýrenæá. PER. Nívěům vellůs. Nívěá vēllērā. Nivčūs imber, PHR, Crescunt nivibus rūră. Teetăque brūmāli sūb nive terră lătet. Nīx, quām nēc vēstīgiā dūrī Cālcāvēre pedīs, nēc solvīt aquaticus Anster. Pērque nivēs īllām, pērque horrīdā cāstrā sēcūta ēst. Virg.

Nobitis, is, m. f., č, n. Nobile. SYN. Generosus, īnelytūs, illūstris, elārūs, insignis, conspienūs, spēctābīlis, egregius, præclārus, eximius, prastāns. PER. Nobilitātē potēns. Præclārā stīrpē erčātus, Stīrpis orīgine elārus. Generis splēndore, lūce, fūlgore clarus. Claro sangnine cretus, ortus, natus. Genus heroum alto a songuine ducens. Nātūs origine clārā, Genus ā prisca nobilitate trahens. Illastri stemmate chrňs, Avis atavisque potens, PHR. Genus huic māternă superbum Nobilitās dabat. Nominībus cům sit gčněrosůs avitis, Exsuperat morům nobilitate genus. Unis claris nomen virtutibus āgnāt. J Atria nobilium valvis celebrantur ăpertis.

Yobititās, ātis, f. Nelittā. EP. Antiquă, větūstă, ăvită, păternă, veră, prisca, vetus, ingeniă,

generosa, celebrātā. PER. Generis, stīrpis, domūs splendor, deens, honor, lūx. Longūs sānguts. Clārī nātālēs. Īllūstris orīgo. Nobile stēmmā. Āvītī sāngutois īngens splendor. Lātīs īnelytūm titulīs genus. Non obscūrā domūs PHR. Pār animo nobilitās fūlgēt. Vīrtūtīsque comēs, splendidā nobilitās. ¶ Nobilitās sola est ātque ūnicā vīrtūs. Juv.

Nobilito, ās, āvī, ātūm, ārē. Nobilitare. Act. acc. SYN. Commondo, cĕlebro, dĕcŏro, īllūstro, īnsīgnio, ōruo. PER. Nobilitātē dĕcŏro. Nobilitāta aŭgĕo, vel dōno tītūlīs īnsīgnībūs. Cērīs hŏnoro dĕcōrīs. ¶ īlāliām tĕnñīt prātērquē Lāvīnīā tēmplō Nōbilitātā bĕē, Seỳlăcēăquē lī-

töră fertur. Ovid.

Nŏcēns, tĭs, adject. Colpevole, che nuoce. SYN. Nŏcňůs, nōxĭňs, nŏcīvňs, īutēstňs, īucōmmŏdňs. Jāmquĕ nŏcēns fērrūm, fērröqūĕ nŏcēntĭňs aūrūm. Ovid.

Norco, cs, ŭi, ttūm, cre. Nuocere. Neut. dat. SYN. Öffero, cibsto, cibsūm, încommodo, lando. PER. Sām nocuŭis, nocumsta, tamno, cavito. Dāmnum, cavitom, vel încommodum affero, înveho, addūco. Jāctūrā cāusām prabbeo. PHR. Öfferiant lætīs ne frūgibus herbæ. Nēc mala vicīnī pēcovis contagiă lādēnt. Jūnipērī gravis ūmbrā, nocēnt et frūgibus umbrā. ¶ Spērne völūptātes; nocēt cmpla dölore volūptās. Ovid. Nociums, a, ūm. Ch'e per nuocere. ¶ Ānnutt

öptātīs, nöcītūrăqnē mūnērā sölvīt. Hor. Nociīfēr, ā, ūm. Che apporta la notte. § Nīmīrum

Eoos ostendīt noctifer īgnēs. Cat. Noctivāgus, ā, ūm. Che vaga di notte. SYN. No-

Noctivagus, a, um. Che vaga di notte. SYN. Noctivnus. ¶ Noctivago Phæbe mědium půlsábát ölympum. Virg.

Nocto. Di notte. SYN. Per noctem, sub nocte, de nocte, in nocte, sub noctem, nocte. V. Nox.

Nōciŭă, æ, f. Civetta. SYN. Būbo, ŭlŭlă. EP. Fĕră, īmprŏbă, dīrā, fūnēstā, Pāllādĭā (quia sacra Mineryæ). PER. Pāllādĭā võlucrīs. Pāllādīs ālēs. Āvīs Āttīcā. Fĕrā nōctīs āvīs.

Noctūrnūs, ă, ūm. Di notte, notturno. ¶ Nec noetūrnă qu'idem cărpentes pensă puellæ. Virg. Nodo, ās, āvī, ātūm, āre. Legare, annodare. SYN.

Ligo. J Cui pharetra ex auro crines nodantur

ĭn aārūm. Virg.

Nodosús, a, um. Pien di nodi, noderoso. 9 Mollia nodosús facit internodia poples. Ovid.

Nodus, ī, m. Nodo, grappo. SYN. Nēxus, līgāmen, vīnelūm, vīneulūm. EP. Tortīlīs, āhēnus, ærātus, vālīdus, āretus, dīlīveilīs, tēnāx, lēxīlīs, tortus, lātēns, strīctus, cæcus. PHR. Cēntum vinetus āhēnīs Post tērgūm nodis. Nodoque tēnācī Āstrīngīt plāntās. Dūrīs oneret pēctorā nodīs. Vālīdos pērrūmpēre nodos. ¶ Nēcte trībūs nodīs tērnos Āmāryllī colores. Virg.

Noc, et Nocmus, vel Noas. Noc. SYN. Lämöchides.
EP. Înteger, piùs, sanctus, jūstus. PER. Ilòminum reparator. Vitis sător, păter. ¶ Servat
cum natīs fidaque ūxōre Nocmum. Am. Hist.
Noc figlio di Lamech, che per comandamento di
Dio, fabbricata l'arca, v'entro colla moglie, e tre
figli colle tre loro mogli, e con ogni sorta d'animali, e così si sottrasse alle sciagure del diluvio
universale. Di poi coltivò le viti, e morì es endo
d'età d'anni 950.

Nötă, x̄, f. Campana. Jūssērāt în răbidō pēctore ferre nölām (pent.). Nötă, w̄, f. Nola, città in Campagna. J Illic Pārthenope, ac Pœno non perviă Nolă. Sil.

Nomen, inis, n. Nome, litolo. SYN. Agnomen, cognomen. EP. Notim, clarum, illüstre, grātum, nobile, beātum, celebre, memorābile, felīx, sānctum, dīvīnum, æternūm, immortāle, memorāndum, āntīquūm, immensum, sāblīme, generosūm, sāperbūm, rēgāle, indēlēbile, spēciosūm, pērēnne, pērpētuūm, ingēns, invīctum, grānde, inclytum, vēnerābile, tūrpē, probrosūm, infāme, obscūrum, ignotum. PHR. Indēlēbile nostrūm nomen erit. Jām canitar toto nomen in orbemenem spēciosa imponere culpā. Nominā. Quorūm nominā māgnā vigēnt. Jūlivs ā māgno dēdūctūm nomen indi. Virg.

Nomino, ās, āvī, ātūm, ārē. Nominare. Act. acc. SYN. Appēllo, nūncūpo, vŏco, dīco. PER. Nomën āddo, dō, împōno, tribňo, āttribňo. Īnsīgnňo nomině. Nomině nōto, sīgnťľco. Nomině dīco, vŏco. ¶ Tē lŏquŏr, ābsēntēm tē vōx měă nō-

minăt unăm. Ovid.

Non, adverb. Non, no. SYN. Haūd, haūdquāquām, minimē, nihil, nil, nēc, něquě, nēquāquām, nūnquām, nūsquām, nōn ūnquām. ¶ Dē gregě non aŭsim quidquām dēponere tēcūm. Virg.

Nonnihit, indeel. Qualche cosa. SYN. Aliquid.

¶ Nonnihit ergö sümüs, nec blandæ mürmüre

linguæ. Mart.

Nönnünquām, adverb. Qualche volta. SYN. Īntērdūm, ălĭquāndo.

Nonus, a, um. adject. Nono. 9 Nona fugæ mělior, contraria furtis. Hor.

Nörmä, æ, f. Norma, regola, squadra. SYN. Rēgulā, lēx. EP. Jūstā, rēctā, cērtā, æquā, fāllāx, sölērs. ¶ Quēm pēnēs ārbĭtrĭum ēst, ēt jūs, ēt nōrmā löquēndī. Hor.

Nörmāniă, æ, f. Normandia, provincia di Francia. SYN. Neūstriă. J At veteri āblātō Normāniă

nomine dicta est. Am.

Normānus, a, um. Normanno. J Normānī, quēm īnvīctos Norvēgia vīcta. Mant.

Nosco, is, vi, tum, ere. Conoscere. Potesne facie

noscere ac valta viram? (jamb.). Sen. Nota, a. f. Nota, segno, macchia. SYN. Signam, Tusigne, indiciam, argamentam, monimentam,

insigne, indicium, argumentum, monimentum, spēcimen, vēstigiūm. EP. Vērā, īmprēssā, ŏpērtā, tūrpīs, fædā, mānifēstā. ¶ Cöntinuŏquē notās, ēt nominā gēntis indicūnt. Virg.

Notābitis, is, m. f., e, n. Notabile. SYN. Īnsīgnis. Lāctea nomen habet candore notābilis īpso.

Ovid

Nötēsco, is, ŭī, ēscěrě. Farsi conoscere, farsi chiaro. Neut. ¶ Quidquid mājör hăbēt sācrō nötēscěrě sēnsū. Victor.

Nothus, ă, ūm. Bastardo. Supposită de mătre nothos furătă creavit. Virg.

Notitiă, ée, f. Notizia, cognizione, contezza. SYN. Cognitio. § Hoc în notitiam ventat maloque pi-

roque. Ovid. Noto, ās, āvī, ātūm, āre. Notare. Act. SYN. Sīgno,

ādnoto, obsīgno, animādvērto, obsērvo, cousīdero, attendo. J Sīdera cūneta notat tācitē lābentia cœlo. Virg.

Notus, ă, ûm. Conosciuto. SYN. Agnităs, coguităs, non ignotăs, perspectăs, însignis, famosus, clarăs, celebris, vulgatăs, trităs, decântâtăs. • Donă cărere dolis Dănăum? Sic notus Ulysses.

Yug.

Notus, i, m. Austro. SYN. Auster. EP. Celer, sævus, turbidus, rapax, varius, sonorus, furens, āter, pluvius, madidus, nubiler, imbrifer, violentus, hūmens, raūcus, sūrdus, strīdens, īnsanus, īratus, īnflatus, nīmbosus, terribilis. PHR. Cümque Euro încumbunt Zephyrusque Notusque fürentes. Interea totis Notus acer sæviet undis. Mădidis Notus evolat alis. Vidi pracipiti carhăsă tentă Noto. J Illa Notos, atque atră volans in nubila fügit. Yirg.

Novacnită, a, f. Rasore, rasojo. 9 Quid si me tonsor cum strictă novacălă supra est. Mart. Novem, adject. plur. indecl. Nove. 9 Înde per

ora novem vasto cum mūrmure montis. Virg. November, bris, m. Novembre. EP. Pluvius, tristis, madidus, imbrifer, frigidus, adus, ignavus, nimbifer, nīmbosus, hībernus, procellosus. Scorpion hibernum præceps jubet ire Novembrem. Aus. Expl. Novembre, mese anticamente detto nono, incomineiando da marzo. In questo mese il sole entra nel Sagittario.

Novercă, w, f. Matrigna. EP. Înjûstă, înîquă, gravis, molesta, impatiens, immitis, barbara, inexorabilis, furens, clamosa, invida, furiosa, truculentă, terrifică, furibundă, trux, diră, sævă, atrox, morosă, terribilis, crudelis, îndocilis. PER. Nesciă, vel însciă flecti, părcere, misereri. J Lūrida terribiles miscent aconita

novēreæ. Ovid.

Movi, novissě. Conoscere. J Quid făciam înterea, qui nil nisi præliă novi? Ovid.

Novies, adverb. Nove volte. § Bīs novies dēnos dīcām dēciesque novenos. Aus.

Novissimus, a, um. Ultimo. SYN. Ultimus, postrēmus, extrēmus. J Effage et hæc Turno mandātā növīssīmā pērfēr. Virg. Novitās, ātīs, f. Novità. SYN. Novūm. EP. Grātā,

jūcūndă, ĭnīquă, dūlcīs, sŭāvis, tūrbidă. 🖣 lilécébris érát, ét grátá növitáté mörándús. Hor. Novitios, ii, m. Novizio. SYN. Tiro, rudis, indo-

ctus. I Jam sedet in ripa tetrumque novitius

hörret. Juv.

Novo, ās, āvī, ātūm, ārē. Rinnovare, fare di nuovo. Act. SYN. Rěnovo, înstaŭro, încipio, repăro. Sērvātī făcimūs, meritosque novāmus honores. Virg.

Novus, ă, fim, adject. Nuoco. SYN. Recens, novellus. J Quod novus et nuper lactus sibi pre-

stät ämicus. Mant.

Nox, ctis, f. Notte. EP. Obscură, caeă, humidă, ātrā, gelīdā, trīstīs, mūtā, tācītā, āmīcā, opācā, soporiferă, nubilă, Stygia, Tartarea, nigră, silēns, întempēstă, lătebrosă, pruinosă, quietă, stēllāns, stēllātā, pāllīdā, stēllīgērā, ūmbrīfērā, hörriférá, illúnis, ignavá, iners, inanis. PER. Noctūrna tempora. Tempas ümbriférüm, quo sīdērā lūcēnt. Umbræ, vel těnebræ noctúrnæ. Cāligo noctūrnā. Somnī genitrix. Noctūrnām spätium, frigus, silentium. Obscura noctis ĭmāgo, PHR, Nōx pāllīdā cīngītūr āstrīs. Nōx hāmīdā cælō Præcīpītāt. Præbēbīt tūtōs nōx ālmă rēcēssūs. Obtentā dēnsāntūr nocte tenebrā. Nocte silenti Lenibant caras. Ludis fallere noctem. Nox ahit, et suadent labentia sidera somnos Infusæ subducto sole tenebræ Terras învolvant. Solverăt ârmorum fessâs nox lânguidă caras. Luc. Fab. I poeti fingono, che la notte sta una dea, la quale rapprescutano vestita Nugur, aris, atis, ari. Cianciare, far baje. Depon.

d'un nero velo tutto stellato, con le ali nere, e coronata di papaveri.

Noxă, æ, f. Nocumento, colpa. SYN. Crimen, culpă, damnum. I Longa mora est, quantum noxæ sit ŭbique repertum. Ovid.

Noviālis, vel novālis, č. Che tende a riparare un danno recato dal mancamento dei servi. Solliciti nē fortě mălům noxálě lěgátis. S. Cypr. Trūdi în tenebras noxialis carceris. Prud.

Noxius, a, am. Colpevole. SYN. Nocens, nocuus, pērniciosus, exitiosus, exitialis. \ Seminibus: quantum non noxia pēctora tardant. Virg.

Nūbēs, is, f. Nuvola. SYN. Nox, caligo, nebula, nūbili, nīmbūs. EP. Atrā, nigrā, cærūlēā, āltā, obscură, umbriferă, căvă, opacă, turbidă, procellosă, multicolor, altivolă, horrifică, pluviă, ūndāns spīssā, nīmbosā, piečā, tetrā, fūsca, tenuis, densa, sublimis, austrālis, subita, præcēps, horrīsona, hiberna, hūmida, ūmbrosa, gravidă, gravis, delluă. PHR. Subitis lux candidă cessit Nubibus. Piceo nox obviă nimbo, Lücentes türbavit equos. Eripiünt nübes columque diemque. Tegunt densæ latitantia siděră nůběs. Inducta přečis č nůbřbůs ůmbra Ömnő lätet sælüm. Lätet öbscürű cöndítű nübe dřes. J Ipsă Jövis răpidům jăculata e nubibus īgnēm, Virg.

Nobifer, a, um. Che porta nuvole. Lt dare nu-

biferis linea vela notis (pent.). Ovid.

Nübitüs, ä, üm. Fosco, bujo, nuvoloso. SYN. Nübifer, plavius, nebulosus, caliginosus, nigrans, nimbos ..., obscūrus, āter, tenebrosus, niger, opācus, umbrosus, piceus, cæcus. PER. Nebulis obsitus, obductus, opertus, tectus, conditus, grāvīs, dēnsūs. Nīmbīs, cālīgīnē, tenebrīs opērtus. I Nubila sunt subitis tempora nostra malis (pent.). Ovid.

Nabo, is, psi, ptam, ere. Maritarsi. Neut. dat. SYN. Märitor. * Sī quả völes apte nübere, nübe

părī (pent.). Ovid. V. Connubium.

Năcetam, î, n. Luogo piantato di noci. \ Quidquid

nobile Ponticis nucetis. Stat.

Núcteus, î, m. Gariglio, gariolo. 9 Mellă dărî, nuelcosque jubet, dulcesque placentas. Mart.

Nñdo, ās, āvī, ātūm, ārē. Nudare. Act. acc. SYN. Dēnādo, dēvēlo, dētēgo, ēxŭo, spolto. PHR. Nādos mēdtā plūs pārtē lācērtēs Ēxērtt. Duplicem ex humeris rejecit amictum. Membrorām māguos ārtūs, māgna ossā, lacertosque Exuit. A pēctore postquam Diduxit vēstes. Summāque reduxit ab ora Vestem. Crudeles aras, trājēctāque pēctorā ferro Nūdāvit. Virg.

Aŭdŭs, ă, ūm. Nudo, ignudo. SYN. Exūtus, nudātūs, spolfātūs. PER. Posito vēlāmine apērtūs. Dēposītā vēstē līber. Dēposītīs vācuus exuviis. Rējēctā vēstē. Amīctū dēposītē. Nūda pēdēm, nūdos humeris effūsa capillos. Ovid.

Mūgē, ārūm, f. plur. Baje, eianeie. SYN. Nūgā-mēntā, ĭnēptiæ. EP. Fictæ, ŏnīlės, dēļīræ, ĭnānēs, vānæ, puĕrīlēs, ĭnēptæ, jveösæ, stērīlēs, vānīloquā, fitītlēs, molēstā, levēs, hīlārēs. Tāne potēs dālcēs ingrāte relinquere nūgās. Mart.

Augātor, oris. Cianciatore. SYN. Nūgāx, scūlra. EP. Levis, vānus, loquāx, futilis, inānis, vēntosus, garrufus. Si increpult, cesset nugator, servitium acre. Pers.

PER. Aŭres nūgīs impleo. Nūgās ago, dico, loquor. Inspta loquor. Fundo nugacia verba. Fatilibus vērbīs capio. Vaniloquīs consumo temporă nūgis. Vină loquor. Incptias effutio, vēndīto. Nārro fābulās, fabēllas. J Nugārīs, sőléá pűér őbjűrgábéré rűbrá. Pers.

Nāltūs, a, ūm. Niuno, nessuno. ¶ Mūnera, nūllūs ămôr populis, née fædera sunto. Virg.

Nam, adverb. Forse, se, chi sa. SYN. Nunquid, nonne, an, anne, annon. I Nam furis, an prudēns lūdīs me obscūra canendo? Hor

Nūmā Pompitius, m. Numa. EP. Insignis, legifer, pācificus, religiosus, antiquus, jūstus, āquus, fātīdīcus. PER. Ægeriæ conjux, sponsus, marītus, amīcus. Rex Curihus Sabīnīs ortus. Ægeria nympha rex conjuge felix. Romulidum rex alter. Æqui observantissimus. Recti, vel pācis ămāns. PHR. Quo nec amantius ullum Nāmīnīs ingeniām terra Sabīna tulit. Hist. Numa, secondo re dei Romani, oriundo dai Sa-

Numen, inis, Nume, divinità. EP. Divinum, magnām, prām, præsens, dextrum, mite, benignum, propitium, sanctum, adorandum, exorabile, iminortālē, colendūm, aūxiliārē, sacrūm, vēne-rābilē. PhR. Pēr Ölympicā Nūminā jūro. Ēxōrābile numen Fortāsse experiar. Nullum numen abest, sī sīt prūdentia, sed tē. Juv.

Numerabilis, is, m. f., e, n. Che si può numerare. Quố săne populus numerabilis, ûtpôte parvus.

Hor.

Número, as, avi, atum, are. Numerare, annoverare, contare. Act. acc. SYN. Censeo, computo, dinúmero, enarro, enúmero, annúmero, percenseo, recenseo. PER. Complector número. Númerum refero. Bisque die numerant ambo pecus, alter ět hædős. Virg.

Numerosus, a, um. Di gran numero. SYN. Multus, mūltiplēx, frequens, plūrimus. Jāmque aderāt numerosa duci turbante tumultu. Sil. Di grazioso, sonoro metro. J Et tenuīt nostrās numerosus Horatius aures. Ovid.

Nůměrůs, ī, m. Numero. SYN. Tūrbă, vīs, cōpĭă, cŏhōrs, cũmŭlăs. EP. Īngēns, pārvŭs, ēxĭgňūs, īmmēnsas, infinītus. PHR. Numero Deus impare gaudet. Navita tum stellis numeros, et nomină fēcit. Virg.

Numidæ, ārum, m. plur. Numidi, popoli d'Affrica. SYN. Nomades. EP. Agrestes, barbari, feri, cruenti, răpaces, înfræni, văgi, fugaces. J Et Nămidæ înfræni cingunt, et inhospită Syrtis. Virg.

Numisma, atis, n. Danaro, moneta. SYN. Æs. aurum, pecunia, moneta. I Cum data sint equiti bīs quīnque numīsmata, quare. Mart.

Numus, vel nummus, ī, m. Danaro, moneta. SYN. Æs, aurum, pēcunia, numīsma. ¶ Āceipit, ēt hīs dēnā supēr sēstērtiā nūmmūm. Hor.

Naic, adverb. Adesso, ora. SYN. Modo, jam, mox, jam nune. Hörtatur Mnestheus, nune nune însûrgite remîs. Virg.

Nu reia, æ, f. Messaggiera. Iri meæ! dixit, fidis-Tiuă nunciă vocis. Ovid.

Nuncio, as, avi, atum, are. Annunviare, ragguagliare. Act. ace. SYN. Refero, denuncio, annuncio, renuncio, moneo, scribo, indico, significo. PHR. Iste meas implebit nuncius aures. Vērūs mihi nūnciūs ērgō Vēnerāt, ēxtīnctūm. I f Horas quinque puer nondam tibi nanciat, ēt tū. Mart.

Nuncius, ii, m. Messo, messaggiere, SYN. Tähellāriŭs. EP. Fidus, fidelis, sincerus, infidus, pērfidus, faustus, felix, înfelix, certus, încertus, spērātus, inspērātus, improvisus, optātus, meudax, vērax, celer, vēlox, ales, alīger, citus, præceps, repentinus, lætus, subitus, exoptatus, mīssus. PER. Scriptorum minister. Publicus cūrsor. PHR. Mīttītque viros qui certă reportent. Felix ad aures nuncius venit meas. Cui Pyrrhūs: referes ergo hæc, et nuncius ibis. Virg.

Naucupo, as, avi, atum, are. Nominare, appellare. Act. TAx měă collîs črāt quem vūlgūs no mine nostro Nūncupāt. Ovid. Vide Nomino. Nundina. arum, f. plur. Fiera, mercato. SYN-

Förum. J Reum citari nundinarum hunc arguit (jamb.). Prud.

Nunquam, adverb. Non mai. PER. Nullo tempore. Haūd ūnguām. Non ūnguām. Non ūllo tempore. Tötő nőn ampliŭs ævő. PHR. Jüngentűr auté sævá sīderībus freta, et īgnis undæ, Tartaro trīstī polus, lūx ālma tenebrīs, roscidae noctī dies. Desjuet esse priūs contrarius ignibas hūmor: Et ver autumno, brumæ miscebitur æstās. Priūs Ilūctūs poteris siccare marinos. Antě pěr ignotos errábūnt siděrá flüctüs. J Nüaquām cūstodihus illīs, Noctūrnis stabulis farem , încârsûsquĕ lăpôrûm. Virg.

Nūper, adverb. Poco fa, teste, novellamente. SYN. Prīdēm, paūlo ānte. J Nēc sum adeo informis:

nupër me în litore vidi. Virg.

Năperus, ă, am. Novello, verente. 4 Recens căptum hominem nupërum, et novitium. Plaut.

Nuptă, æ, f. Maritata. J Hue ubi venerunt păriter nüptæque virique. Ovid. Vide Uxor.

Nupria, srum, f. plur. Nozze. SYN. Connubium, conjugium. f. Fæcunda culpa sæcula, nuprias (alcaic.). Hor.

Nūptiātis, is, m. f., ĕ, n. Nuziale, di nozze. SVN. Gonnübiālis, jūgālis. ¶ Ūnă dē mūltīs läcĕ nā-ptiālī (sapph.). Hor.

Nopturio, is, ii, ire, n. Aver roglia di maritarsi. Gaudet ducentas nupturire post mortes (scaz.).

Nŭrŭs, ūs, f. Nuora. Excipit, et nuribus mittit gēstāndă Lătīnīs. Ovid.

Nūto, as, avi, atūm, are. Vacillare, accennare col capo. Neut. SYN. Lăbāsco, lăbo, třtůbo. văcillo. PER. In casam, vel lapsum vergo. I Et tremefaetă comam concusso vertice nutăt. Virg.

Nütrimen, inis. n. Nutrimento. SYN. Nütrimentum, ălimentum, cibăs. J Năturăque săum nutrimen

deērīt ĕdācī. Ovid.

Nūtrio, īs, īvī, vel ii, ītūm, īrē. Nutvire. Act. ace. SYN. Alo, educo, as, pasco, sustento, foveo. PHR. Puer, quem matris ab übere raptum Nutrībānt. Infantēm pāscērē māmmīs. Bīnos ālīt übere fetus. PER. Cibis pasco, loveo. Alimenta ministro, suppedito, porrigo. Infantem lacte pasco, alo. I Nutrihat teneris immulgens übera lābrīs. Virg.

Nntritus, a, um, particip. Nutrito. J Natus et e

scopulis, nūtrītūs lācte ferino. Ovid.

Nütrīx, īcis, f. Nutrice, balia. SYN. Altrīx, ălūmnă. EP. Anxiă, ôfficiosă, sedulă, fidă, vigil, pernox, īnsomnīs, amīca, sollīcīta, īrrequieta, lactans, blandă, mitis, piă. PHR. Dilectos übere fœtus Educat, Infanti mammis victum officiosa minīstrāt. Admovēt înfantem plenīs studiosa papīllīs. Înfantis vigilat fīdissima cūstos. J Tum breviter Barcen nutrīcem allāta Sichār. Virg.

Nūtus, ūs, m. Cenno. EP. Gravis, lætus, facilis, loquax, blandus, tacitus, herîlis, optatus. ¶ Annuit et totum nutu tremefecit ölympum. Virg. Nāx, nucis, f. Noce. 9 Nūx ego jūneta via cūm sīm

sine crimine vita. Ovid.

Nymphä, æ, f. Ninfa. EP. Agrestis, florens, blanda, nĭvěă, pūlchră, hūmēns, glaūcă, æquŏrěă, cæ-rňlčă, těněră, möllis, Něrējă. PHR. Adsûnt præstanti corpore nymphæ. Nymphæquesorores, Quæ sylvas, et flumina servant. Sylvicolæ Fañnō Dryŏpē quēm Nymphā creārāt. Virg. Fab. Il nome di ninfa si da alle vergini, alle Muse, ecc., ma particolarmente alle dee delle acque, de' monti, delle selve, ecc., che sono le Nereidi, ecc.

0, interject. vocat. O! o che! deh che! piacesse a Dio che. Jo ntinām vēntī, quibus est oblātus Örestes! Ovid. Te Corvdon, o Alexi: trahit sua

quemque voluptas. Virg. Oaxis, is, m. Oasse, fiume di Candia. 9 Pars Seythiam, et rapidum Creta veniemus Oaxem.

Ob, præpos. acc. Per, per cagione. SYN. Propter, pro. Cunctus ob Italiam terrarum clauditur

örbis? Virg.

Obæratus, a, um. Indebitato. PER. Alieno are constrictus, obstrictus, pressus, oppressus, onerātus. Multis nominibus implicitus, obrutus. Dūxit obærātos in vincula creditor omnes.

Obambito, as, avi, atum, are. Act. acc., vel dat. Passeggiare. SYN. Öberro, cîrcămeo, öbeo. ¶ Scît cui latrētur, cum solus obambulet ipse. Ovid.

Öbdüco, is, xī, ctūm, črě. Coprive. Act. acc. SYN. Ŏpěrio, těgo, ōccálto, cándo. J Fügěrát örě color, máciés öbdůxěrát ártůs. Ovid.

Öbdűrésco, is, ŭi, escere, et Obdűréo, es, n. Ludurarsi. SYN. Induresco. 9 Gorgonis et sătius

făřt öbdüréscěrě vůltů? Prop.

Öbdüro, as, avī, atum, are. Indurare. Act. acc. SYN. Duro, induro. Ostinarsi. Obduresco. At, ő Cătüllě, děstřnátůs őbdůrá (scaz. . Cat.

Obedio, is, ivi, itum, ire, n. Obbedire. SYN. Aŭdio, öbtempero, öbsequor, pareo, aŭsculto. PER, Māndātīs fungor, pērfungor, Jūssā că-pēsso. Prācēptā, māndātā, lēgēs ēxēquor. Prāceptă făcesso, sequor. PHR. Ducis împerio pārēre parabat. Dominis pārēre superbis. Jūssīsque Dei pārēre recūsal, Ociās omnes Impetio jūssī pārēnt. \ Cuī Dčŭs āspīrāt, dīvī famulantur, öbedit. Mart.

Óbědo, is, vel és, édi, ésüm, vel éstüm, éré, vel ēssē. Rodere, Act. acc. 9 Hi nūdātā sāis obe-dēbānt cārnībūs ossā. Pass.

Obětůs, î., m. Spiedo, schidione. J Věnšt Aristar-

chūs obelis armatus acūtis. Petr.

Obětiscůs, i, m. Obelisco, guglia. SYN. Pýrámis. f Ilæe aperit primi fastigia celsa obelisci. Ans,

Obeo, is, ivi, itum, ire. Andare intorno, scorrere. Act. acc. SYN. Cîrcămeo, cîngo. Nec vero Alcides tantum tellüris öbivit. Virg

Obex. vel objex, řeřs, m. Ostacolo, SYN. Obstaculum, mora, repagula, orum. EP. Oppositus, vălidus, objectus, firmus, adversus, tutus, îngens, magnus. J Circa destituit resolutis axibus őbjéx, Sid.

Objicio, is, ēcī, ēctūm, črč. Opporre, metter innauzi. Act. acc. SYN. Objecto, oppono, obtrūdo. J Nītūntūr grāvībūs elypeosque ād tēlā sinīstrīs Protēcti objiciūnt, prēnsānt fastīgiā dēxtrīs. Virg.

Obiter, adverb. Accidentalmente, alla sfuggita, fra il discorso. Alque obiter leget, aut scribet,

vel dörmičt intus. Juv

Obitus, us, m. Morte. SYN. Interitus, mors, lethum. Sante obitum nemo, supremaque funěră děhět. Ovid.

Öbjürgo, as, avī, atūm, arč. Riprendere. Act. acc. SYN. Increpo, arguo, incuso. PER. Verbis castīgo, ūrgvo, īnsēctör. ¶ Gēllĭŭs aūdĭčrāt pă-trňum ōbjūrgārĕ sŏlērĕ. Ovid.

öblātus, a, um. Offerto, presentato. S Cujus Ārīstāco quomiam est oblāta facultās. Virg.

Öbtěciaměn, řnís, n. Dilettazione, ricreazione. SYN. Oblectamentum, oblectatio, ludus. 9 Nec desunt văriw circum oblectamină vitw. Stat.

üblēcio, ās, āvī, ātūm, ārč. Ricreare. Act. acc. SYN. Delecto, exhilaro, recreo, relaxo. PHR. Văcuas tenuissent carmină mentes. Rură mihi, ēt rigui placeant in vallibus amnes. Flomina ămēm. Vērsibns incomptis lūdnīt, rīsnīque solūto. J Valdins oblectat populum, mehiusque mörātňr. Hor.

Öhligo, as, ayī, atum, are. Legare intorno. Act. acc. SYN. Innecto, constringo, obstringo, devīncio, ligo, cīrcūmligo. Crēděrēm, sēd tū simil obligāstī (sapph.). Hor.

Obtino, is, ini, vel ivi, et evi, itum, ere. Ungere intorno, tingere. Act. acc. SYN. Ungo, circumlino, līno, öbdūco. 9 Nēc sŏcērūm quærīt, quēm vērsībūs öblīnāt ātrīs. Hor.

Öbliquo, as, avi, atum, are. Torcere, piegare. far andare a traverso. Act. SYN. Curvo, incurvo, înllecto. Mülcetür, lætüsque rübet, virüsque

superbos Öbliquat. Stat.

übliquis, a, am. Obliquo, torto. SYN. Curvis, inflexăs, încurvăs, sinăatăs, limăs, transversăs. Doliquus qua se signorum verterit ordo. Virg.

Öblitis, a, üm. Tinto, unto. SYN. Illitus, fücātus. infectus, unctus, inunctus, tinetus, circumlitus, īmbūtăs, õhdūctăs. 🖣 Õblităs ēt spūmīs, ēt

crasso sanguine rictus. Ovid.

üblităs, ă, ūm. Dimenticato, scordato. SYN. Imměmor. § Pomáquě děgěněránt, súccos oblitá priores. Hor.

Öblivio, onis, f. Obblio, dimenticauza, EP. Letkad, tarpis, pudendă, segnis, iners, deses, jucundă, sēcūră. J Inde animo caligo, et magna oblivio rērūm.

Öbliviäsus, ä, üm. Scordevole, che induce obblio. ¶ Öblivíőső lávíá Mássícő (alcaic.). Hor.

Obliviscor, čris, oblitus, isci. Scordarsi, dimenticarsi. Depon. acc., vel gen. PER. Excidit ănimo, Veniant obliviă, Pectore labitur, I ffluit ex animo. Oblivio sensibus imis Diffusă ēst. Cūrā recessit, excessit. Procul ex animo pēlio. Ex ănimo delco. Me fugit. PHR. Non ěgő, sī břběres securæ pocula Lethes, Exeidere hae credam pectore posse two. Lethae oblivia rīpæ Immemorem factūnt. ¶ Quīsquis es, ā-mīssēs hīne jam oblīvīscēre Grājēs. Virg.

Öblögnör, eris, ütüs, löqui. Intercompere il parlare d'alcuno. Depon. acc. J Obloquitur numěris septem discrimină vocům. Virg.

Öbmürmüro, as, avī, atūm, are. Mormorare contra d'alcuno, parlare sotto voce. Neul. dat. Vana pěto, prěcřbůsquě měis öbmůrmárát ipsě. Ovid.

Obmūtesco, is, obmūtui, ere, n. Ammutire. SYN. Sĭlčo, tăcĕo, rĕtĭcĕo, contĭcĕo, mūtēsco, immūtesco. PER. Silentia servo, teneo. Vocem premo, sūpprimo, reprimo. Vērba comprimo. Voces compesco. Mědřům sermoném abrůmpo. PHR. Haret ad fances aspera lingua. Os mihi destĭtŭīt võx, ārēscēntě pălātō. Vōcēm, vīrēsquē lŏquēndī Non hābĕo. Contřcŭēre omnēs, īntentique ora tenebant. Silent, arrectisque auribns astant. Tăcito pendere loquentis ab ore. At vēro Ænēās āspēctu obmūtŭĭt āmēns. Virg.

Öbnītor, eris, nīsus, vel nīxus, nītī. Sforzarsi all'incontro. Depon. dat. SYN. Resisto, obsisto, renitor, contranitor. Nee nos obniti contra,

nēc tendere tantum. Virg.

Obnubo, is, psī, ptūm, ere. Coprire. Act. acc. SYN. Vēlo, operio, tego, obtego, obduco, obvõlvo. J Obnūbītque comās, et temperat astra gălērō. Stat.

Öbőriőr, īris, vel ĕris, ōrtis, īrī. Nascere. Depon. SYN. Öriör. Pēctöribūs, läcrymæque genis

lābūntur ŏbortæ. Ovid.

Öbrēpo, īs, psī, ptūm, ĕrĕ. Venire, o andare celatamente. Neut. J Vērum ŏpĕre īn löngō fās ēst

öhrepere sömmüm. Hor.

Ohruo, is, uī, utūm, ere. Coprire, sotterrare, seppellire. Act. acc. SYN. Premo, tego, onero, opprimo, operio. PER. Obruit infelix sæva procellă căpăt. Longis obrătă semină sulcis. Năves învolvêns obrăit Auster aqua. Incute vim vēntīs, sūbmērsāsque obrňe pūppēs. Virg.

Obscūritās, ātis, f. Oscurità. SYN. Umbră, tě-

nebræ, nūbēs, cālīgo.

Obscūrus, a, um. Oscuro. SYN. Caliginosus, ater, piceus, nubilus, nigrans, opacus, umbrosus, tenebrősűs. 9 Nīgrantī picea, trabibūsque obscurus acernis. Virg.

Obsecro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Pregare, scongiurare. Act. acc. SVN. Precor, invoco. 5 Exclusit, re-

vocāt. Rěděām? non si obsecret: ēcce. Hor. Obsequion, ii, n. Ossequio. SYN. Officion, mīnīsteriām, reverentia. EP. Urbanum, blandum, mītě, sincērūm, simplēx, debitūm. PER. Öfficiosa, obsequiosa voluntas. Servile mentis addīctæ mūnus. PHR. Obsequium amīcos, vēritās ŏdĭūm părĭt. J Obsequio grassare: mone, si încrēbňĭt aūră. Hor.

Obsequor, eris, ūtus, sequi. Compiacere. Depon. dat. SYN. Obedio, parco. J Obsequere împerio,

sī tānti ēst vītă dierām. Juv.

Observāns, tis, adject. Affezionato, che porta amore ad alcuno. SYN. Sērvāns, colēns. Prīmūs jūssa săbît, tunc observantior aqui. Claud.

Observantia, &, f. Osservanza, riverenza. SYN. Cultus, honor, reverentia, veneratio, EP. Summa,

dēbītā, össīcīosā, blāndā. 🖣 Dīsplīcēt āmbītīō, placet observantia ennetis. Prud.

Observo, as, avī, atūm, are. Osservare, considerare. Act. acc. SYN. Considero, contemplor, speculor, sūspicio, noto, exploro, scrūtor, adverto, animādvērto, pērlūstro, cīrcūmspicio. Onorare. Cölo, vēneror. PER. Attentīs ŏcūlīs lūstro. Attenta mente volvo. 9 Observans quæ signa ferant, quo tendere pergant. Virg

Obses, idis, m. f. Ostaggio, pegno. SYN. Pignus, præs, vās. ¶ Quī mĭhĭ cōnjŭgĭī spōnsŏr, ĕt ōbsĕs ĕrăt (pent.). Ovid.

Obsideo, es, sedi, sessum, ere. Assediare. Act. acc. SYN. Obsido, cingo, circumdo, oppugno. PHR. Castella per altos Oppugnat munita locos, atque obsidet arces. Obsedere angusta viārām. PER. Ūrbēm, mēniā, vel mūrōs ob-sideo. Ūrbēm ārmāto mīlīte, vāllo, āggere, főssis, öbsidiöne, cástris ádmótis, cástris oppositis, valida mānu, densa corona cingo. Urbēm ārmāto mīlite premo, occludo, claudo. Interea vigilum excubiis obsidere portas. Virg. Ab Obsido.

Ōbsĭdĭo, önïs, f. Assedio. SYN. Öbsĭdĭūm, öbsössĭo. EP. Ļöngă, mölēstă, trīstĭs, dūră, fĕră, gravis, ingens, sæva, arcta, stricta, acerba, crūdēlis, crūenta, terribilis, inimica, hostīlis, ānxĭă, mĭsĕră, trūx, sāngnĭuĕă, formīdābĭlĭs. PHR. Ingentique örbem öbsidiöne premebat. Non pudět obsidione iterum, valloque teneri. Urbs pătitur longas obsidione moras. I Dardăniæ cingique ürbem öbsidione videret. Virg.

Obsoletns, a, um. Invecchiato, disusato. SYN. Insŏlĭtŭs, dēsnētŭs. J Atque ōbsŏlētām sāngnīne

hōc dextram ablue (jamb.). Sen.

Öbstächtum, i, n. Ostacolo, impedimento. SYN. Öbex, mora. J Prosternunt sepes, et cuncta öbstäcňlă rūmpūnt. Prud. Vide Obex.

Obstinātus, a, um. Ostinato. SYN. Immotus, tenāx, pērtīnāx, pērvīcāx, fīrmūs. 9 Sēd obstī-nātā mēntē pērtēr, obdūrā (scaz.). Catul.

Obstringo, is, xi, strictum, ere. Stringere, obbligare. Act. acc. SYN. Devinero, astringo, stringo, constringo, obligo, circumstringo. I Præterea nē võs tītīllět gloriă, jūre Jūraudo obstringam āmbo. Hor.

Obstruo, is, xī, ctum, ere. Chiudere, otturare. Act. acc. SYN. Claudo, præcludo, obtego, obsēpio, occludo. J Catera suppressit, faucesque

öbstrüxĭt Apöllo. Luc.

Öbstűpěo, ēs, ňī, ērě, n. Stupire. SYN. Stúpěo, stupēseo, mīror, obstupēsco. PER. Stupēfāctus, vel obstřípěfáctůs hæreo, torpěo, sto. Me střípěr těnět, hábět. PHR. Dům stůpět, öbtůtůque hæret dēlīnus in uno. Illī öbstupuere silentes. Stupet însciă turbă Prodigium mirată novum. Obstupět ac molem tácité miratur. J Obstupuero ănimi, gelidusque per îmă cucurrit. Virg.

Öbsüm, Öbčs, öhfüï, öhēssě. Nuoccre, opporsi. Neut. SYN. Nocco, öbsisto, īrapědĭo. ¶ Essě sătâm prodest, ăn obest quoque gloriă multis?

Ovid.

Obtego, is, xī, etum, ere. Coprir bene. Act. acc. SYN. Těgo, contěgo. J Obtěgitůr densa caligině vērsā vētūstās. Hor.

Öbtempero, ās, āvī, ātūm, āre. Compiacere, obbe-dire. Neut. dat. Ŏhēdĭo, pārčo, ōbsēquŏr. ¶ Quæque sui monitis obtemperat Inda magistri. Ovid.

Obtero, is, īvī, ītūm, čre. Fracassare, stritolare. Act. acc. SYN. Tero, contero. J Amputat ense manus, caput ohterit, ossaque saxo. Lucr.

Obtestor, aris, atus, ari. Pregar con iscongiuri. SYN. Appēllo, tēstor, īnvoco. Pregare. Ōro, precor, rogo, īmploro, obsecro. Implorantque Deos, obtestanturque Latinum. Virg.

Ōbtineo, ēs, tinuī, tentūm, ērē. Ottenere. Act. acc. SYN. Ādipīscor, āssēquor, consēquor, īmpētro. Quæ non sola novem distentis jūgera

mēmbrīs, Obtīnĕăt. Lucr.

Öbtīngit, bat, öbtīgit, ere, impers. Accadere, in-tervenire. SYN. Accidit. J Lupis et aguis quanta

sortito obtigit (jamb.). Hor.

Obtrēcto, as, avī, atum, are. Dir male. Neut. dat. SYN. Mălědico, convicior. PER. Conviciă fündere, vomere, jactare, dicere. Verbis vexare. Dīctīs mārdērē. Pētūlāntī lædērē līnguā. Vērbīs probrosis lăcerare, vel divellere nomen, famam. Prāva öbtrēctārĕ sŭōrūm. Silv.

Obtrunco, as, avī, atum, are. Tagliare a pezzi. Act. ace. SYN. Amputo, occido. 9 Cominus

öbtrüncünt ferrö, gråvítérqne rűdentes. Virg. öbtűsűs, ä, üm, part. Ribattuto, ottuso, rintuzzato. SYN. Rětūsus, hěběs. Voměris obtūsi dentem, cávát arbore lintres. Virg.

Öbviām, adverb. All'incontro. S At ego obviām

conābār tibi Dāve, āccipe (jamb.). Ter. obvius, a, am. Che gincontra. SYN. occurrens, ādvērsus. Esposto, Expositus, PHR. Obvius ādvērsoque occurrit. Obvins armato se tulit, vel obtulit. Obvia ventorum furiis, expostague ponto. § Ni fratrum stipată cohors foret obviă Phorci. Virg.

Öbümbro, as, avī, atum, are. Offuscare, adombrare. Act. acc. SYN. Inumbro, adumbro, umbro, obnūbo, obtego. J Palmaque vēstibulum, aut in-

gens öleaster öbümbret. Virg.

Occasio, onis, f. Occasione. SYN. Tempus, locus. EP. Prīmā, commodā, opportūnā, fugitīvā, mobilis, īrrevocābilis. īrremeābilis, āptā, idoneā, volūbilis. Sum Dea: quam rara, et paucis occasio nota. Aus. Fab. Dai poeti si finge per Dea, col capo davanti zazzerato, e dietro calvo, con le ali a' piedi, e stante sopra d'una ruota che gira.

Occasus, us, m. Occaso. SYN. Solis obitus, vesper, hēspērus. EP. Rubens, noetifer, serus, umbrifer, frigidus, opācus, ūdus, occiduus. PER. Sol occidens, cadens, occiduus. 9 Prospicit ōceāsūs, întērdūm rēspicit ortūs. Ovid.

Occidens, tis, m. Occidente, il tramontar del sole.

SYN, Occasus,

Occidens plaga. Occidente, paese, Ponente. PER. Oceiduum litus. Hesperiæ partes oræ, Axis hēspērins. Tartēssia litora. Hēspērins orbis, öccāsus. Hēspērī ā unda. Öccidu a plaga. PHR. Ubī sol oceiduas subit aquas, Oceani finem jūxtā, sölēmque cădentēm. Ultīmas Æthropām locus, hie, ubi māximus Atlas Axem humeris törquet stellîs ardentihus aptum. Quos videt ābscondens radios sah undas Phobbus. Qua prospēctāt Phēlbī jūgā sērā cādentis Extremī sinus örbis. J Věl Öccidentis üsque ad ültimum sinum (jamb.). Hor.

Occido, řs. cřdi, cásům, črč. Caderc. Nent. SYN. Cádo. Morire. Měrtěr, čecůmbo. Coccidit čxtemplo lumen, tenebræque sequenter. Lucr.

Öccido, is, cidi, cisum, ere. Uccidere. Act. acc. SYN. Interficio, obtrunco, cado, perimo, trucido, extinguo. PER. Ferro sterno. Vitam eripio. Jugulo mergere ferrum. Jugulum mūcrone resolvo. Ense cervicem, vel căpăt perfodio. Costas transadigo. Demittere corpora letho. Sterněrě cædě. Spoliarě lůmině corpus. Letho darě. PHR. Für hümänö sänguine tingit hümüm. Căpulo tenus abdidit ensem. Vitales luminis aurās ābstulīt, ērīpnīt, ādēmit ēnsīs. Crūdēlī vulnere perdidit. Telis ipse suis, ipsa sua concidit ūsa manū. Stērnūntūr inertia passim Corporă. Dătus est morti conjugis ense sua. Cădit violenta morte peremptus. 9 Nudarant gladios, occidite, dixit, inermem. Ovid.

Оссіduйs, а, иm. Occidentale, d'Occidente. SYN. Occidens, cădens. Vesper, et occiduo qua

lītora sole tepescant. Ovid.

Öccisio, onis, f. Occisione. SYN. Strages, cades, fūněră. EP. Fěră, dūră, dīră, sævă, împĭă, fērālis, crūenta, trīstis, ātrā, flebilis, misera, īmprobă, horridă, efferă, violentă. PER. Străgis, vel cædis acervus. Excidium cruentum, Fatum miserabile. Morientum cumuli. Plurima mortis imāgo. Mīllē nēcis fācies. PHR. Crescunt în cumulum strages. Exundant plent spumanti sanguine rīvī. Quīs cladem īllīus noctīs, quīs funera fando Explicet, aut possit lacrymis æquare labores? Plurima per campos sternuntur ĭnērtĭă pāssīm Corporă.

Öccйbo, as, ŭī, ĭtūm, ārč. Morire, cadere. Neut. dat. SYN. Öccümbo, § Förtűr ét änte ännös öccübűissé sűös (pent.). Ovid. Öccübő, js, jű, ültüm, éré. Celare, ascondere.

Act. acc. SYN. Occulto, abdo, abscondo, condo. recondo, occludo, velo, celo, obduco, abstrudo, obtěgo, contěgo, opěrio, obvolvo. PER. Těnebrīs dēnsīs, umbrīs obvolvo, obvelo, includo, obrňo. Cæcis latebris se credere, committere. Antro, terra se abdere. Densis se condere sylvis. PHR. Insidiis rāptēs sāxo ēccultābāt opācē. Hộc inclusi ligno öccultantur Achivi. J Sparge fimo pingui, et multa memor occule terra. Virg.

Öccütte, adverb. Ascosamente, di soppiato. SYN.

Clam, öccülta fraude, arte.

Öcculto. as, avi, atum, are. Occulture, ascondere, coprire. Act. acc. SYN. Occulo. I Nunc virides

čtřam čecůltánt spinětá lácěrtěs. Virg. Čecůltůs, ă, ûm. Occulto, ascoso. SYN. Těctůs, contectus, obtectus, opertus, obductus, coopērtus, adopērtus, conditus, abdītus, latens, vēlātūs, occlūsūs, abstrūsūs, lätītāns, opācūs, obscurus, arcanus, secretus, latebrosus, occultātūs. § Sīve inde öccūltās virēs, ēt pābūlā tērrē. Virg.

Öccümto, is, öccübüi, ilüm, ere. Morire. Act. SYN. Öccüba, öccido, möriör, PER, Lethö öccümbere. Morte, vel mortem occumbere. Occubuit tēlīs prædă pētītā mēīs (pent.). Gall.

Öccupatio, onis, f. Occupazione, SYN. Opus, lăbăr. § Landândâm rĕŏr öccăpātĭönēm (phal.).

Sid.

Occupato, impedito. Pane occăpătăm sēdĭtĭōnĭbăs alcaie.\. Hor.

Occupa, as, avi, atum, are, bampare, usurpare. Act. acc. SYN. Usarpo, invado pracrinio, orteio. Possidere. Possideo, tenco, obtinio, tetineo.

Prevenire, Præverto, præoccupo, PHR, Vīribus occupat urbem, Fessos sopor occupat artus, Occupat hie collem, cymba sedet alter adunca. Ovid.

Occarso, as, avī, atūm, are, et Occarro, is, rī, sūm, ere. Correre, andar incontro. Neut. dat. PHR. Vēnientī occarrite morbo. Obviŭs, ardentī sēsē obtalit. ¶ Occarrit capro; cornā ferit ille, cavēto. Virg. Vide Obvius.

Tert The, cavedo. Yvig. Tvic Orivida.

Tešapšriva, vāstva, immēnsva, iugēns, ūudēsva, vāgūs, cārvileus, fertilis, dīvēs, vēlivus, sonorus, vāgūs, cārvileus, fertilis, dīvēs, vēlivus, sonorus, ereumiluus, refūsūs, eīreumvagūs, profundus, hōrrisonus, spūmēsva, proceilēsva, nāvifrāgūs.

PER. Ūndārūm rēx, pātēr. Nymphārūm genilor.

PHR. Tērrās lātē cīrcūmflūva āmbīt. Öceānās dītām cārvilus āmbīt hūnum. ¶Ārctēs Öceānā mētuēntēs ārquore tīngī. Virg. Fab. Figliaolo del Cielo e di Vesta, marito di Teti, Dio del mare e padre de fiumi.

Ŏcēliňs, î, m. Occhictto. 5 Flēnslō tūrgĭdŭlī 1 ŭbent ŏcēllī. Cat.

Ocrěă, æ, f. Gambiera, stivale. EP. Brěvřs, lěvřs, aŭrātă, āptă, hābřířs. PER. Crūrūm tēgměn. PHR. Öcrěis īnvölvěrě crūră. Pārs těrětěs öcrěās, čt scūtă rěcūrvă căpēssřt. § Aût lévěs ŏcrěās, lēntō dūcūnt ārgentō (spoud.). Virg.

lēntō dūcūnt ārgēntō (spond.). Virg. Octāvūs, ă, ūm. Ottavo. ¶ Clārūs āb officiis octāvām cīrciter hōrām. Hor.

Octies, adverb. Otto volte. 9 Uno nasceris octies in anno (phal.). Mart.

Octo, adject. plur. indecl. Otto. ¶ Octo vides pătălo pendere nămīsmătă rostro. Mart.

October, bris, m. Ottobre. EP. Hūmēns, ūdūs, mādīdūs, plūviūs, nīmbūsūs, īmbrifer. PHR. October fonore dītāt āgrös. Quō serās dēponīt vīneā frondēs. § Sēptēmbri, Octobri, Aūtūmnūs, tōtōquē Novēmbrī. Aus. Expl. Mese anticamente detto ottavo, incomineiando da marzo. H Sole in questo mese entra nello Scorpione.

Öcňiātňs, ä, üm. Occhiuto. SYN. Ācūtňs, pērspicāx. J Caūtňs, in ēvēntūs ömnēs ŏculātňs, čt ūllö. Aus.

Öcňtňs, ī, a. Occhio. Öcéllňs, lūměn. EP. Röseňs, vígil, lūcídňs, mícāns, blāndňs, rádřáns, rňtilans, fülgens, torvůs, demissůs, depressůs, mināx, flammifer, flammeolus, caruleus, clarus, īrrētortus, placidus, errans, formosus, lippus, venūstus, lætus, serenus, verecundus, argūtus, ăcūtus, lynceus, scintillans, sūbtīlis, tērribilis, hörrēndis, sēvērūs, hōstītīs, öblīquūs, vāgūs, ērrāns, ērrābūudūs, īntīrmūs, īnstābītīs, trūx, tāscīvūs, benīgnūs, tūcēns, tācidūs, tēssūs, hūmēns, īnsēmnīs, mādēns, tacrymāns, grāvīs, ferox, ferus, ignitus, castus, malignus, pudicus, superbus, PHR, Luminis orbes. Oculorum orbes. Frontis astră, sideră. Öculorum ăcies. PHR. Öcülüs tremülő fülgőre műcät. Süb frönte sedet geminum sidus. Öcülüs ardet sideris instar. Örülüs süffectüs sänguine, et igni. Ardentes ŏeŭlōs întorsît lūmině glaŭco. Hūc illūc ŏeŭlōs völvit. Lüminihus täcitis caneta pererrat. § Dam spēctānt oculi lætos, læduntur et īpsī. Ovid.

Öcyör, öris, m. f., öcyüs, n. Più veloce. SYN. Prömptiör. ¶ Ēmicăt ct ventīs, ēt fūlminis öcyör ālīs. Virg.

Ōeyňs, adverb. Molto presto, più presto. Ōeyňs îre čquites Tyrrhāni ad litora rēgis. Virg.

ödē, ēs, f. Ode, oda, poesia lirica. SYN. Cāntŭs.

§ Gum căneret lepidās Vēnusinus Horatius ēdās.
Quint.

Ödī, ödīstī, ödīt, ödīssč. Verh. defect. Aver in odio, odiare. Neut. acc. PHR. Ödīssēm tē ödīö Vātīniānā. Ödī prölānām vūlgūs, čt ārcēo. PER. Ödiö īnsēctör. Ödiö hābčo. Ödīö prösēquör, ūrgĕo, pērsēquör. Āztērnīs ödĭā sāpērā mörīt. Inēxorābilē dūrī Ēxēreēnt ödiūm. § Fās ödīssē vīrös, ātque ömniā fērrē sāb aūrās. Virg.

Ŏdiōsňs, ä, ûm. Odioso. SYN. Invidiōsňs, înfestús, înfēnsús, învīsňs, inimīcňs, mölēstús. ¶ Ārchētýpīs vētůlī nithit ēst ŏdiōsňús Eūctī Mart.

Mart.
Ödűm, ři, n. Odio. SYN. İnvidiä, simültäs, îră, fürör, räbřes. EP. İmpläcābite, impläcātūm, atröx, impläcādūm, řinēxōrābite, immörtāle, mălēsānūm, diňtūrnūm, exitiāle, crūentūm, infestūm, lēthāle, lēthiferūm, immite, cæcūm, pērtināx. PER. Höstilis änimüx. Mēns infensā. Ödii sēminā. Ödii sīgnā. Invinēta šēvēs. PHR. Ödyūmque in prolē pātērnūm Exercēbāt ātröx. Ætērnā sēmper ödiā mortāles gerūnt. ¶ īmmortāle ödium, ēt nūuquām sānābite vūlnūs.

Juv.

Ödőr, öris, m. Odorc. EP. Suāvis, însuāvis, fragrāns, jūcūndis, īnjūcūndis, īngrātis, tēlēr, äcērbūs, āmonūs, āmbrositis, nēgtārdīs, tēlēr, äcērbūs, ākhēmēnitis, Ārābs, Āssvītis, Öröntāvis, Pānchāvis, Sābāvis, Syrītis. PER. Ölēns, běneölēns, māleölēns ödörūs hālitūs. Spīrāns aūrā. PHR. Mānāt āb āĕrē cīrcūm Suāvis ödör. Tēlēr ödör nārēs āllāvit. Ēxpīrānt āerēm sūdānti ē cörpŏre ödörēm. Löcūs āmbrošio plēnīts ödörē fūtt. Fragrāntēm lātē jāctārēt ödörrēm. Grātūs ödörātö cēspītē mānāt ödör. Līquidīs pērfūsūs ödörābūs. Ēxpīrāt snāvēs flos vērnūs ödörēs. Ārābō spīrāt ödörē rögūs. Īnvītāt gēmīālīs ödör dē cēspītē mollī.
 Quō sēmēl ēst īmbūtā rēcēns, sērvābīt ödörām Testā dīū. Ilor.

Ödörātŭs, ūs, m. Odorato; et Ödörātŭs, ă, ñm. Odoroso. SYN. Ölfāctŭs. PER. Ödörā vîs. ¶ Ūrīt ödörātām nöctūrna în lūmītuš cēdrūm. Virg.

Ŏdoro, ās, āvī, ātūm, ārē. Profumare, dar odore. Act. acc. SYN. Fūmīgo, ĭnödöro, sūñĭo. PER. Āssyrīō thūrē, ămōmō, myrnā, ödörībūs sīmorīmbňo, āspērgo, replēo, pērfūndo. Grātōs ödörēs šdölöo. Īnjīcio suāvēs ödörēs. \$ Pārte āb útrāquē sönānt, čt ödörānt āčrā fūmīs. Ovid.

Ödörör, ārīs, ātňs, ārī. Odorare, sentir odore, fiutare. Depon. acc. SYN. Ölfacio, sēntio. PER. Nāribňs haūrio, āccipio, pēcripio, sēntio. Vēnit ăd nārēs ödör, āccēdīt, fērtir. ¶ Pröjēctum ödörārīs cibūm (janub.). Hor.

Ŏdörĕs, ă, ūm. Che ha buon odore. SYN. Ŏdōrĭfĕr, ŏdōrātňs, rĕdŏtēns, fragrāns. ¶ Nājādēs hōc pōmīs, ĕt ŏdōrō flōrĕ rĕplēthm Sacrārum.

Oxid.
Oxid.
Otdipiis, ī, vel Œdĭpŏdēs, ā. Edipo. EP. Īnfēlīs,
misēr, încēstūs, împĭūs, pārrīcīdā, cācūs. PER.
Āxī gčnēr, patrīsquē rīvālīs sňi. Frātēr, sňörūm
lǐhērōrūm, ēt frātrūm pārēns. ¶ Quī lēgīs Ocdīpŏdēm, cālīgāntēmquē Thyēstēm. Mart. Hist.
Figlio di Lajo re di Tebe, esposto da suo pudre,
e trocato da Forba pastore, fu donato a Polibio
re di Covinto.

Orneus vel Orneus, i, m. Euro, re di Calidonia. Počněš námquě fěrůnt plênis súccessibůs ánni.

Oënone, es, f. Enone, prima moglie di Paride, EP. Phrygia, Pegasis, candida, utvea, decora, formosă. J Pēgāsis Oenone Phrygiis celeberrimā sīlvīs. Ovid.

Očnotriňs, a, um. Italiano. Očnotrií colúčre víri, nune famă minores. Italiam dixisse ducis de

nomině gëntëm. Virg.

Oestrum, i, n. Faror poetico, estro. SYN. Insania, rábřes, fáror. EP. Divinúm, rápřdům, cæcům, hörribile, viölentum, sacrām, Āvniām, Pieriām, laārigērām, Āpollineām. J Tempās erīt cām laārigēro tāš fortior æstro. Stat.

Oētă, a, m., et f., vel Oātē, cs, f. Octa, monte. EP. Něměrôsă, viridis, virêns, Herculea, ardua, Æmoniă, altă, gelidă. PER. Jugă Octes Hercăleo damnāta rogo. Mons, vertex Octavis. Octavim jugum, cacumen. Implevitque suis nemorosam vocibus Oelen. Ovid. Expl. Monte della Tessaglia tra Pindo e Parnasso, velebre per la morte e sepoltura d'Ercole, e per la quantità dell'elleboro che vi nasce.

ÖFIIă, w, f. Cialdetta, piecolo pezzo di pane, di carne, o d'altro. ¶Mē mĕŭs ād sŭbitās învītět

āmīcus ofellās. Mart.

Ōπă, ѿ, f. Pezzo di pane o d'altra vosa, fovaccia, massa di qualunque materia. 9 Melle soporalam et medicatis frugibus olfam Objicit. Virg.

Öttendo, is, dī, sūm, črē. Incontrare, urt.ire, incumpare. Act. nec. SYN. Incido, incūrro, invenio, reperio, nanciscor. Offendere. Lando, nocco. Urtare. Allido. Mancare. Erro. fin quibus öffendit naufräga puppis aquis (pent.). Ovid.

Chero, offers, obtuff, oblatum, offerre. Offerire, dedicare. Act. acc. SYN. Exhibeo, prabeo, do, těro, děfěro, öbjřeřo. S Ét jůvění ante ocůlos las se cům vocíbůs öliert. Virg.

Öfficină, æ, f. Bottega. Vülcānus ārdēns ūrit

öfficinās. (jamb. cum syllab.) Hor.

Officio, is, feci, fectum, ere. Nuocere. Neut. dat. SYN. Nocco, împedio, obsto, obsum. 9 Præterea nihil öfficiünt, öbstäntque ligüre. Lucr.

Officiosus, a, am. Uffiziosu, graziosa. SYN. Comis, benignus, urbanus, obsequiosus. PER. Ad obsequium promptus, paratus, propensus. Olliciosă mens, voluntas. I Quamlibet în paucos

öfficiösä füit (pent.). Ovid. Öfficiām, ii, n. Deb.to, dovere, uffizio. SYN. Münus, partes. Servitu. Obsequium, ministerium. Beurhzio. Méritum, gratia. EP. Gratum, amicum, tristě, přům, diffřeřlě, důrům, snavě, ăcerbam, grave, molestam. PHR. Sol negăt of-ficiam Mando. 9 Defait ollieio Păridis præsentiă tristi. Ovid.

óléă, vel člīvă, æ, f. Oliva. EP. Vitčus, vivav, Palladia, pacifera, carrila, baccifera, dulcis, frondens, vīrēscēns, mītīs, ferāx, pinguis, felix, nītīdā, mmbrēsā, lāstā, dēcērā. PER. Pāllādīs ārbor. Ārbēs Pāllādīā. Pāllādīī rāmi. Ārbēs Picēnā. Pācālīs ārbor. Rādīx öleāginā. Pāllādiā mānērā ölivā. J Circuit extremās ölēis pācālibus ārās. Ovid. Expl. Allero consecrato a Pallade, simbolo della vittoria e della pace.

Otčāstěr, stri, m. Olivo selvatico. PER. Sylvestijs ölčă. Palmăque vestibulum aut ingens öle-

aster obumbret. Virg.

Oleam, vel ölivüm, i, n. Olio. EP. Liquidum, pingue, viride, tardum, læve, unctum, carulčům, odorátům, Sýrtům. PER. Pálládřůs hůmör, liquör. Saccus öleaginus. Fragrantis ölivæ linmör. Pāllādīæ gūttæ, f Cūjus ödörem ölčī

nequeas perferre, licebit. Hor.

Ŏico, ēs, ŭī, ĭtūm, ērč. Rendere, spirar odore. Neut. Rědělčo, hálo, spíro, fragro. PER. Ödorem spiro, aspiro, exspiro, halo, exhalo, allo, ēllio, fundo, dilliūndo, jācto, spārgo, mitto, ēmītto. Öd5rē spārgo, pērfindo, ālllo. PHR. Hālāt ödörībūs hörtūs. Āspīrāt suāvēs grātīssimus hortus ödöres. Fragrat ödöre Tetrum, dīrum dīstundīt ödörem. Šese pestiler halītus atrīs Faueibus estundīt, Olidam spīrat comosa mephitim Unda, Savam exhilat opaca mephitîm. Înficit aŭrās Teter odor. I Consuluit nares, ăn ölerent æra Cörinthûm. Mart.

Ölfácio, is, feci, factum, ere. Odorare. Act. acc. SYN. Ödörör, PER. Nārībūs ödörēm pēreipērē. Ödöres haurīre, sentīre. Ödör ad nares accedīt, venīt, fertur. J Ölfarere hae mālo pocula,

quam bibere (pent.). Mart.

Olidis, i, im. Che rende buono o cattico odore. SYN. Graveolous, gravis. Sod nimis arcta

premunt ölide convivia capie. Hor.

čtim, adverb. Tempo fa, per lo passato. SYN. Ălĭquāndo, quōndām, prīdēm, jāmprīdēm, ăl<mark>ĭās,</mark> dūdūm, jāmdūdām. PER. Prīscīs, āntīgnīs tēmporibus. Primi temporis ānnis, Mājorum ætātē, Prīmō @vō. 9 Ilās ōlim exŭvĭās niĭhī pērfīdŭs īllē rēlīquĭt. Virg.

člivětům, vel čletům, i, n. Oliveto, luogo dove sono piantati molti olivi. Spārgēns ŏlĭvētīs ŏdōrēm. (jamb: cum syllab.) Hor.

Olitor, oris, m. Ortolano. SYN. Hortulanus. EP. Agrēstis, rūsticus, vigil, solers, paūper, sēduliis, indūstrius, pērvigil, impigėr, indēfēssus, dūrns, vigilāns. PER. Ölerum, vel hōrti cūstōs, cultor. Ipse turens olitor diductos pondere quālās. Col.

Ölör, öris, m, Cigno. SYN. Cygnus. I Strymoniimque gruem, aut album dejecit olorem.

Virg. Vide Cycnus.

Olăs, eris, n. Erba da mangiare. EP. Agreste, vīlē, rīgīdūm, möllē, vīrīdē, lātūm, vīrēus, odorātām, dūrūm. 5 Ād comām laūdās sēcū-

rum ölüs, āc vēlūt ūsquām. Hor.

Ölympiä, örüm, n. plur. Gruochi olimpici. EP. Fēstă, sacră. PER. Ölympiaci lūdi. Ölympică certamină. & Văriis celebrabăt ölimpiă ludis. Stat. Expl. Ginochi che si celebravano di cinque in cinque anni ad onor di Giove, presso Olimpia, vittà di Elide.

Otympiacus, vel ölympicus, a, um. Olimpiaco. Sed quis ölympiácas miratus præmia palmæ. Virg.

Otimpias, adis, f. Olimpiade, spazio di cinque anni. Üt qui primă novo signat quinqueuniă lustro, İmpleat innumeras Barrus ölçmptadas (dist.) Mart.

Olympus, i, m. Olimpo (monte). EP. Thessalus, průinosus, altus, pinnifer, frondosus, gelidus, āerins, Jugens, ardnus. PER. Ölempins apex, vērtēx, Ölympiā jūgā. Gūlmen, cācūmēn Ölympi. Ossă prăinosum vexit glăcialis Olympum. Claud.

Olynthús, i, f. Olinto, città in Macedonia, PHR. Biberat quo callidús emtor diguthi, Juven.

Omāsum, i, n. Budel gentile. PHR. Seu pingui tentus omaso. Hor.

Omen, inis, n. Augurio. SYN. Aŭgŭriŭm, præsāgřům, aŭspřeřům, signům. EP. Ingens, faŭstům, bönüm, dīvīnūm, dēxtrūm, cērtūm, māgnūm, secundum, prosperum, optatum, adversum, sinīstrām, trīstē, īncērtūm, īnlaūstūm, mălūm, fünestüm, lævüm, fätale, dirum, miserandum. PER. Prosperă cœlī monstră. Lætă signă. Prodigium infaustum. PHR. Nigraque funestum concinit omen avis. Bubo dirum mortalibus omen. Îre secundo omine. Divino cecinērūnt āmine Pāreæ. J Dū, precor, ā nobis omen removete sinistrum. Ovid.

Omentom, i, n. Omento, grasso che cuopre_gl'intestini; si prende per qualunque grasso. 9 Omëntum în flamma pîngue liquesaciens (pent.). Cat.

Öminor, āris, ātus, āri. Augurare, pronosticare. Depon. SYN. Aŭspřeor. ¶ Jām virum expertæ măle ominātīs (sapph.). Hor. Omīssús ĕ, ŭm, partic. Lasciato da parte. ¶ For-

tĭs ŏmīssī, hōc ăgĕ dēlĭeĭīs. Hor.

Omītto, is, mīsī, mīssūm, ere. Lasciare, preterire. Act. acc. SYN. Mītto, dīmītto, prætermītto, prætereo, linquo, relinquo. I Quod petiit, spernīt, repetīt quod nūper omīsit. Hor.

Ömnia, n. plur. Tutte le cose, tutto. SYN. Cuncta. Omnia destruitis, vitiataque dentibus evi.

Ovid.

Ömnīno, adverb. Del tutto. SYN. Plānē, penitus. prorsus, prorsum. 9 Non tamen omnino Teu-cros delere paratis. Virg.

Omnipotens, tis, adject. Onnipotente. Talibus örantem dietis, arasque tenentem Audiit om-

nipotens. Virg.

omuis, is, m. f., e, n. Ognuno, ciascuno. SYN. Cunctus, quisque, totus. PHR. Quisquis ætherea vescitur aura. Omne genus hominum. Omnës quotquot habet spatiose machina terre. Quicumque viri terrea regna colunt. I Et nunc ömnis äger, nunc ömnis parturit arbos. Virg.

Omnivolus, a, am. Che vuole ogni cosa. PHR. Noscens omnivoli plarimă fartă Jovis. Cat.

Ömphäte, es, f. Onfale. SYN. Jardanis. Omphāle în tāntum formæ processit honorem.

Onager, onagrī, m. Asino selvatico. SYN. Sylvestrĭs ăsēlliis. J Pūlcher adest onager, mīttī vēnātĭo debet. Mart.

Onero, as, avī, atum, are. Caricare. Act. acc. SYN. Prěmo, grávo. PER. Hůměrôs prěmo, opprimo, curvo, încurvo, argeo. Humeros, vel collă fătigo. Pondere, onere, mole humeros ūrgěo. Căpitî, cěrvīcibůs, vel hůměris ŏnůs împono. Pondus humeris înjicio. PHR. Gravibus onerant altaria donis, Famulam ponsis önerāvīt inīquās. His gērmānā mālīs önerās. Pinguiă festivas önerabant ferculă mensas. Pătrioque oncrabit membră sepulchro. I Nocte domum, dapībus mēnsas onerabat inemptis. Virg.

Oneror, aris, atus, ari. Caricarsi, esser caricato. Pass. 5 Nondum stābāt Atlās humeros onerā-

tus Ölympö. Ovid.

Önerosnis, a, ūm. Grave, ponderoso. SYN. Gravis, ponderosnis. ¶ Eūryalūm tenebræ rāmorum, önerőságne prælá. Virg.

Onus, eris, n. Peso. SYN. Moles, pondus, fascis,

sārcină. EP. Grave, dūrūm, vāstūm, molestūm, iniquam, difficile, injūstūm, dūlce, ignāvūm, īllætābile, insolitum, insuetum, leve, exiguum, dūrūm, īmmānē, īntölērābilē, PER. Önerosa molēs. Māssa gravis. PHR. Īmmēnsūm vīrēs debilitabat onus. Ant onera accipinnt venientum, aut agmine facto. Virg.

Onustus, a, um. Carico, caricato. SYN. Oneratus, grāvīs, grāvātūs, prēssūs, oppressūs, depressūs, cūrvātus. PER. Succedens oneri. Gemens sub pondere iniquo. Nimio sab pondere fessus, dēfīciens. Ingentī sūb mole labans, vacillans. titubāns. I line tu ölim ecelo spoliis Orientis onustum. Virg.

Onyx, onycis, m. f. Onice, pietra preziosa. El'. Micans, nitidus, radians, alhens, lavis, myrrhěus, crassus, candidus, fulgidus. PHR. Candidns ardet onyx. Calcatusque suo sub pede lūcėt ŏnyx. J Ūngueutūm Iŭerāt, quod ŏnyx modo pārva gerebat. Mart.

Opācă, ōrūm, n. plur. Le oscurità, i luoghi oscuri. Dîxerat, et pariter gressî per opaca viarum.

Virg.

Opāco, ās, āvī, ātūm, āre. Adombrare, abbujare. Act. acc. SYN. Abdo, tego, contego, obscuro, ŏpěrio, ŏbūmhro. PHR. Ārbŏr ŏpācat humum. Nunc altæ frondes, et rami matris opacant. Virg.

Ŏpācus, ă, ūm. Ombroso. SYN. Abditus, ŏpērtus, tēctus, ūmbrosus, dēnsus. ¶ Nūllī cērta domus,

lūcīs habitamus opācīs. Virg.

Орена, е, f. Operetta. 9 Officiosaque sedulitas,

ět ŏpēllă forensis. Hor.

Opera, &, f. Opera, fatica, industria. SYN. Opus, cūră, labor, studium. PHR. Dat studiis operam. Cūr nūgīs ŏpērām īmpēndĭs? ¶ Sēdŭlŭs īmpōrtēs operā vehemente minīster. Itor,

Operio, is, ŭi, ertūm, ire. Coprire. Act. acc. SYN. Abdo, těgo. J Nos opěrit terras, quoties astra

īgněă sūrgūnt. Virg.

Öperor, aris, atus, ari. Operare, lavorare. Depon. acc. SYN. Lăboro. f Gurgite ăb học llexi, stu-

dioque operatus inhæsi. Ovid.

Ŏpĕrōśūs, ä, ūm. Infaccendato, operoso. che reca pensiero. § Sēd pǔtö māgnā měi ēst ŏpĕrōsō cūră colono. Ovid. Divitias operosiores (alcaic.) Hor.

Opertus, a, um. Coperto. SYN. Umbrosus, teclus, ābdītus, latēns, obdūctus, coopertus, obscūrus. Nam måle res gestu cum vellem mittere

ŏpērtē. Hor.

Opës, opum, pf. lur. Ricchezze. SYN. Bona, divitiæ, commoda, opulentia. EP. Largæ, fluxæ, misera, peritura, vana, fugaces, caduca, blandæ, mölles, pötentes, mägnæ, pretiosæ, regales. săpērbæ, mūnīfīcæ, māgnīfīcæ, īmmēnsæ. PHR. Congestæ, immensæ cumulantur opes. Immodicās possēdit opēs. Mūnificās ārea negāvit opēs. Indēlībātās cūneta sequūntur opēs. J Effődřúntůr őpēs, irritámentá málorům. Ovid.

Opifer, a, um. Che porta ajuto, o soccorso. SYN. Adjūtor. Cum Deus in somnis opiser con-

sīstere vīsus. Ovid.

Opifex, icis, adject. Artefice, artigiano. SYN. Artifex. EP. Clarus, doctus, solers, sapiens, egregius, mīrābilis, prāclārus, pērītus, īngēniosus. Îlle opilex rerum, mundî melioris origo. Ovid.

Öpimus, ä, üm. Pingue, grasso. SYN. Öhesüs, pinguis.
 Éxtrăimāsque törös, dăpibūsque

epulamur opimis. Virg.

Ópīnio, onis, f. Opinione. SYN. Sensus, sensum. sententia, arbitrium. EP. Fallax, falsa, sapiens, staltă, recens, pradens, împrovidă, certă, încertă, âmbignă, perniciosă. PHR. Et que sit sententia, posco. Neque me sententia vertit. Nec me sententia fallit. Atque hac milit mens est. Quorum melior sententia menti. I Quid proceres, vanique ferat quid opinio valgi. Aus.

Opinor, āris, ātās, āri. Pensare, immaginarsi. Depon. SYN. Reor, sentio, censeo, judico, puto, ârhitror, existimo, aŭtūmo. 🖣 Ipse Deŭs, simul

ātque volām, me solvet, opinor. Hor.

Opiparus, a, um. Splendido, sontnoso, et opipare, adverb. SYN. Dīves, māgnīfīcus, lantus. Hic cænitābāt opiparīs conviviis (jamb.) Ser.

Öpis, is, f. Opi (ninfa). EP. Vēlox, vēnātrīv. J At Triviæ custos jamdudum in montibus Opis.

Oportet, chat, uit, impers. Fa bisogno. Vivere nātūræ sī convententer oportet. Hor.

Opperior, īris, pērtus, īrī. Aspettare. Dep. SYN. Expecto. f Et placidos habeant lapsus, toteque residant Opperfuntur aqua. Ovid.

Öppěto, is, īvī, itam, ěrě. Andar incontro, morire. Act. acc. SYN. Quaro, vel morior. Sit sătis Ænčide telis impūne Numanum Oppetřissě tůis. Virg.

Oppido, adverb. Molto. Vide Nimis.

Öppidum, i, n. Castello. SYN. Vicus, pagus. EP. Florens, dives, arduum, sublime, munitum, clarum, securum, potens, superbum, antiquum. Tot congestă mănă præruptis oppidă saxis. Virg.

Oppīto, as, avī, atum, are. Chindere. SYN. Occludo, obstruo. PHR. Fluctibus adversis oppi-

lare östřá contra. Lucr.

Öppöno, is, posii, positum, ere. Opporre. Act. acc. SYN. Objicio. J Implevit saxis, opposuitque vadis (pent.). Mart.

Öppörtünüs, ä, üm. Opportuno, SYN. Aptüs, cöm-mödüs. ¶ Öppörtünä süä bländitür pöpülüs ümbrä. Ovid.

Opprobrium, ii, n. Obbrobrio, vitupero. SYN. Injūriā, īnfāmiā, probrūm, īgnōminiā, dēdēcūs, conviciūm. EP. Tūrpē, fædūm, īnfāmē, āmārūm, māgnūm, fālsām, ĭnīquūm, pădēndūm. Sic ego mājoris fugiens opprobrid culpa. Hor.

Oppūgno, as, avī, atūm, are. Invadere, dare assulto. Act, acc. SYN, Impūgno, invādo, lacesso, PHR. Oppügnant förtiter höstes. Celsis oppügnāt mölibus urbēm. Invadunt urbem somno, vînoque sepultam. Ille velut celsam oppu-

gnant quī molibus arbēm. Virg. Ops, opis, f. Dea Opi. SYN. Rhēš, Cybelē, Berecinthiă. Carmină turrigera dicere jussit Opi (pent.). Ovid. Fab. Figlia del Ciclo e di l'esta,

sorella e moglie di Saturno.

ops, opis, opem, ope, f. Ijuto. PHR. Nec opis

spēs üllă dăbātůr. Virg.

Öpsőnium, ii, n. Companatico. SYN. Cibi. ... Non tămen his alla anquam opsoniă fiant Rineidůla; hand ideo pějor gallină sčeatúr. Juv.

Öptābilis, is, m. f., č, n. Desidevabile. SYN Aman. dus, optandus, expetendus jūcandus. Scipio so amen properans optabile in armis. Sil.

Optātus, a, um. Desiderato. SYN. Cupitus. Stērnimur optatæ gremio telluris ad undam. Virg.

Öptimis, a, üm. Ottimo, buono per eccellenza. Quâm pro me curam geris, hanc precor,

öptimě, pro mě. Virg.

Opto, as, avi, atum, ave. Desiderare. Act. acc. SYN. Cŭpio, exopto, peropto, aveo, expelo, ardeo. ¶ Quis tām crūdēlēs optāvit sūmērē peinās? Virg.

Opotentia, &, f. Ricchezza, abbondanza. SYN. Opes dīvitiā. EP. Insignis, clārā, felix, māgnificā, sŭpërbă, regia, splendida. J Divitis aŭdita est cui non opulentia Cresi? Ovid.

Ŏpŏtēntňs, å, ūm. Abbondante, opulento, ricco. SYN. Dīvěs, ſĕlĭx, lŏcuplēs. ¶ Māgnānimūs jňvěnīs sătis ampla, opulentaque regna. Ans.

Opus, eris, n. Opera, lavoro. SYN. Ars, labor, opera, cūra, negotiūm, factum, facinus. EP. Conspicium, grande, fabrile. immensum, egregiūm, grave, dūrūm, gratūm, dūlce, longūm, fülgens, ingeniösüm, comptüm, nobile, mirabile, însigne, spectabile, admirabile, laudabile. îmmortale, eternûm, mansûrûm, Apollineûm, Apelleum, marmoreum. PHR. Conspiruum vīrtūs hōc tửa pônat opus Opera ad labrilia surgit. Dürarent opere in duro jam exercită membră, Însigne Minervæ Spirat opus, Famam extendere factis, Hoc virtutis opus. Major agit Děŭs, atque opera ad majora remittit.

Öpüscülüm î, n. Operina, operetta. § Scīre velīs meă cur îngrātus opusculă lector. Hor.

Ōră, ŵ, f. Estremità di qualche cosa. SYN. Extrêmum, līmes, mārgo. Spiuggia, paese. Plaga, regio. ¶ Ārmā, virāmque cano, Troja qui pri-

mus ah öris Italiam. Virg.

Örācŭtūm, vel Örāclūm, ī, n. Oracolo. SYN. Rēsponsum, dietum, elfatum, areanum. EP. Divīnum, sacrum, sanctum, cērtum, præsagum, prēscium, fēlix, lætum, vērax, vēgum, vēridicũm, prænuncium, Phæbeum, Apollincum, Delphicum, fatidicum, Pythicum, Sibillaum, cœleste, fatale. PER. Cecinere oraculă vates. Dum me saucta movent oracula Divum. Quo vīrtūs, quō sānetă vŏeānt ōrāeŭlă. \ Sēd měà mē vīrtūs, ēt sāncta ôrācŭlă Dīvūm. Virg.

Örarium, ii, n. Fazzoletto. Ricini aurāti, riew,

ātque örārīš mītræ. Lucil.

Örāno, onis, f. Orazione, discorso, ornato, preghiera. SYN. Sermo, vel preces. EP. Sollicită, sūpplēx, benīgua, snavis, mollis, potens, concinnă, flexănimă. PER. Verbă precântiă. Votă pias fleetentia mentes. Sola frequens, votis

öráttő præstát hönéstős. Sedul.

Orator, oris, m. Oratore, Assocato, SYN. Rethor, Imbasciadore. Legatus, EP, Clarus, discitus, snāvīs, tācūndūs, ācer, pērfēctūs, īllūstrīs, māgnus, subtilis, peritus, doctus, gravis, audax, pătēns, elăquens, celeber, îngentâsus, vehemeus. PER. Pēctora voce movens. Flexanimo sērmone potens. Placans īras, Tūrbida pēctorā sēdāns, Toto elārus in orbe. Pollens flumine lingua. Tôtô celeberiimus ôrbe. Fandi cui multă făcultăs. Făcundo măximus ore. § Ipsc örátörés ad mé, régniqué cörönám. Virg

Orbis is, m. Circolo, rotondità. SYN. Circulus, gyrás, glöbás. Mondo, Mandas, terrárum orbis. Vide Mundus. EP. Flevas, alternas, tardas, incertus, plenus, ingens vastas, rotandus, celer, spättösäs, sidereäs, atherius, athereus, sinuosas, obliquas, immēnsas. PHR. Sēnsam linītar in orbes. Annuus exactis completur mensibus örbis. ¶ Ādvērsīs spātiīs, ālternīsque örbibus orbēs impēdiunt. Virg. V. Gyrus.

Orbită, &, f. Ruota, giro, carro, carretta. SYN. Örbis, vel rötæ signå. Scire mödum, et quanto

minor orbită Lûnæ est. Virg.

Orbitās, ātis, f. Privazione. J Orbitās omnī fu-

giendă nisu (sapph.). Stat.

Orbas, a. am. Privo di qualche cosa. J Pectora mærentum, pučriquë pärentibus orbi. Ovid.

Orciis, i, m. Inferno. PHR. Victimă, nil misĕvantis orei. Christe pios aufer diri de faucibus örcī. Tenebroso emergere ab örco. Mītior est dūrī gēns īmplācābilis orcī. ¶ Dīves in īgnāvā lūridus Orcus ăquā (pent.). Tibul.

Ordino, as, avi, atum, are, Metter a ordine. Act. acc. SYN. Dîspono. 9 Ordînăt, înversis et fron-

dībus explicat annum. Ovid.

Ordior, īris, orsus, īrī. Cominciare, ordire. Depon. acc. SYN. Exordior, încipio, aggredior, aŭspicor. PHR. Ordītur aranca telas. Ordīmur cunctīs opus admīrābile terrīs. Rudem prīmus ĭn örbēs lānām glŏmĕro. ¶Tūne sīc ōrså lŏqnī vātēs: sătě sānguině Divám. Virg.

Ordo, inis, m. Ordine, disposizione. SYN. Series, rătio. EP. Longus, fixus, rectus, îmmutabilis, öptimus. Magnus ab integro sæelorum na-

scitur ordo. Virg.

Orēas, adis, f. Oreade, ninfa dei boschi v monti. EP. Lěvis, álacris. PER. Montana nympha, děa. Tālībus agrestem compellat Oreade dictis. Ovid.

Orevis, is, f. Fame. I Dücitur ante cibum rabi-

dām fāctūrus orēxīm. Juv.

Orestes, is, m. Oreste. SVN. Agamemnonides, Tāntālīdēs. PER. Āgāmēmnŏnīŭs dūx, hērōs. Ägămēmnŏnĭs înclytă prolēs. Păternæ cædis ültör, yindex. PHR. Scelerum füriis ăgitatus Örestes. A Pylade Hæmonionumquam desertus Örestes. Fecerunt furiæ tristis Öreste tuæ (pent.). Ovid. Hist. Figlio di Agamennone re degli Argivi, e di Clitennestra, fratello d'Ifigenia, amico di Pilade. Uccise sua madre, vendicandosi della morte cleessa aveva fatto dare a suo padre; e però fu tormentato dalle furie.

Grganum, i, n. Organo. EP. Argūtūm, canorum, suāvě, dūlcě, sonorum, blandum, dissonum, vēntēsām, spīrāns, lætām, resonām, querālām, trěmálům, flěxănímům. PHR. Örgánă striděnt Dīspārībūs călāmīs compāctā. Ordīne dissīmili văriant discrimină cantus. Multiplici resonant dīstīnetā tūbo. 🖣 Ēt conjūnetā choro sālienti-

bus örgana pulsat. Pass.

Orgiă, örûm, n. plur. Baccanali. SYN. Bācchā-nāliă, Tričtērică. ¶ Inter sācrā Deūm, noctūr-

nīque orgia Bacchi. Virg.

Orichatenn, et aurichaleum, i, n. Metallo di Corinto, ottone. EP. Nitens, micans, splendidum, coruseans. PHR. Orichalco tibia vineta. Hor.

Oriens, tis, in. Oriente, orientale, PER. Eous orbis, axis. Eous limes. Eou terra, tellus, plaga, regio. Eōum lītus. Nābāthæā regnā. Eōī trāctus, populi. Eōæ plägæ, ōræ, terræ, aquæ. Eōī montēs. Aūrōræ populī. PHR. Eōi quā māris undā răbět. Qua vigil Eöis Lücifer exit ăquis. Eöis quā sāl exūrgit ab undīs. Quā nitido se ef-

fert sol aŭreŭs ortu. Unde ortus primos Titan clarissimus effert. Qua primum rădiis sol detěgřt örbēm. J Hůne ölim cælö spölřis Örřentis önüstüm. Virg. V. Autora.

Öriens sol. Oriente, levante, levar del sole. EP. Clārus, serenus, renascens, rosens, redivivus, rūtīlūs, splēndēns, pūrpūrēŭs, micāns, splēndidus. PER. Solis ortus. Phæbeus ortus. Sol örténs, rénáscéns, rédtvivús, növús Titán, vel Phæbús örténs. ¶ Nösque úbi primús équis öriens afllavit anhelis. Virg.

Origo, inis, f. Origine. SYN. Caūsa, caput, exordiūm, principiūm, ortas, semen, fons. EP. Ignobřlřs, nobřlřs, clárá, obscurá, prima, certá, in-certá, důbřá, indůhtiátá, látens, patens, celebrĭs, īllaūdātă. 🖣 Ignčŭs ēst öllīs vĭgŏr, ēt cæ-

lēstīs ŏrīgo. Virg.

Orion, onis, m. Orione. EP. Pluvius, Eous, nimbosus, aquosus, ensifer, sævus, tristis, turbidus, procellosus, infestus, niger, obscurus, mināx, nūbilus, dēvēxus, pronus. PHR. Oritur naūtīs infestus Orion. Emicat auro armatus, ferroque minax. Örion hibernis funditur undis. ¶ Dām pēlāgō dēsævit hiēms, čt ăquōsās Ōriōn. Virg. Fab. Figlio di Giove, di Nettuno e di Mercurio, molto dato alla caccia. Mori punto da uno scorpione, e da Diana fu trasformato in una costellazione, e collocato presso al Toro.

Öriör, eris, vel īris, ortus, īrī. Nascere. Depon. SYN. Exorior, nascor, mano, emano, surgo, ēdor, ēxeo, ellino, dimāno, promāno, derivor, săbăriăr, prodeo, procedo, obăriăr, egrediăr, ēnāscor, ēdācor, ēmīttor. 9 Cam subitam, dīctūque öritūr mīrābile monstrum. Virg.

Örithyiä, a, f. Orizia. Orithyiän ämäns fülvis

complectitur alis. Ovid.

Örjandus, a, am. Nativo, che ha origine. SYN. Ortus, natus, satus, genitus. J O pater, o genitor, o semen Dis oriandam. Enu.

Örnāmentam, i, n. Ornamento. SYN. Ornālus, cultus, děcor, děcus, honor, splendor, lux, fulgör, lümen, insigne. EP. Illüstre, conspicuum, tëstum, fëstivum, triumphalë, inanë, vanum, săpērbūm, nobile, însuetūm, ambitiosūm, splendidum, novum, nitidum, nitens, pretiosum, maguifficum, egregium, regium, dives, cornscum, hönestum, decens, spectabile, mīrum, stupendam. Trnamentum abaci; necnon et parvilăs înfră. Juv.

Grnātus, a, um. Ornato. SYN. Cultus, adornātus, fālgēns, ēxeāltās, ēxārnātās, dĕcārās, dĕcārātůs, conspicuus, însignis, nitidus, înstructus, politus, splendidus, niteus, comptus, concinnus. J Floribus, atque apro crines ornatus a-maro Dixerit. Virg.

Orno, as, avī, atum, are. Ornare, adornare. Act. acc. SYN. Děcoro, honesto, excolo, adorno, ēxorno, como, înstruo. PER. Distinguo ornatu vărio. Multo cultu însignio, onero. Cultus impono decoros. Magnifico cultu, vel ornatu illūstro. S Pāstārēs hederā crescentem ornāte Poetām. Virg.

Ornus, I, f. Frassino, orno. EP. Alta, virens, āčriă, frondens, sterilis, dūră, comans, sublimis, ānnosă, excelsă, proceră, teres, lævis. 9 Cântāndō rīgīdās dēdūcērē montībus ornos. Virg. Oro. as, avi, atum, are. Pregare, orare. Act. acc.

SYN. Dico. Pregare unilmente. P. ccor, rogo.

PER. Prěcíbus, vel vötis věněror. Prěcés fundo. Talibus orabat Juno; cunctique fremebant. Virg.

ŏröntös, ĕ, vel ĭs, m. Oronte, fiame della Siria. Et. Syrius. J Jam pridēm Syrus in Tyherim deflūxit Ŏröntēs. Juv.

Orphanus, i, m. Orfano, privo di padre e madre.

Vide Papillus.

Örpheüs, čī, et Örphčús, čī, vel čös, m. Orfco. EP. Thrāciŭs, Thrēiciŭs, Rhŏdŏpēiŭs, Öthrÿsĭŭs, Ăpōllĭnĕŭs, Bīstŏnĭŭs, blāndŭs, cănōrŭs, săcer, poteus, însignis, celebris, doctus, cithărædňs, důleřsonůs, făcûndůs, vôcálřs. PHR. Sāxā fērāsquē lyrā movīt Rhodopētus Orpheus. Ocagrius illie Acelinis malo, mediis intersonăt Orpheus. Cujus ad chordas modulante plectro Restitit horrens, & Orpheaque in medio posuit, sylvasque sequentes. Virg. Fab. Figlio d'Apolline e di Calliope, che col suono d'una liva, datagli o da Mercurio, o da Apolline, mosse le selve ed i sassi, e fermò dal loro corso i finmi. Raddolci talmente colla medesima lira l'inferno, che ugualmente avrelle racquistata la sua moglie Enridice, se non l'avesse rimirata prima del tempo impostogli da Proscipina.

Örtýgiá, æ, f. Ortígia (isola). SYN. Dělős, Āslěriřē. J Linquimus Örtýgiá portús, pělágóque volamus. Virg. Expl. Isola dell' Arcipelago, con altro nome chiamato Delo. Un'altra ve n'è nel

mar di Sicilia.

Ös, öris, n. Bocca. SYN. Labră. Volto. Vültüs, făciës. EP. Āmbrösiūm, pūrpūreūm, plācidūm, mēndāx, vēnāstām, fōrmösūm, clāmösūm, mödēstām, lātīdicūm, piūm, divīnūm, āvidūm, piotērvūm, pētālans, infidūm, hiāms, pitilūm, spūmāns. PER. Öris hiātūs, rietūs. Öris mājēstās, dēcūs. Öris hönös. Öris fācūndīā, lēpör, nitör, grātīā. PHR. Egrēgiö dēcūs önitēt örē. Plūrīmūs cūcūrīt. Ardēntīs āb örē Scīntīllæābsistūmt. ¶ Ös hēbēs ēst, pösitāquē mövēnt fāstīdīā mēnsæ. Ovid.

Ós. össís, u. Osso. EP. Āridūm, cāndidām, ālbūm, firmūm, sīccūm, cānūm, nīveūm, sŏlidām, vălidūm, dūrūm. PER. Össčā mölēs. Össčā cōmpāgēs. PIIR. Gĕlidūs pĕr īmā cūcūrīt Össā trēmŏr. Vīx bābēt hīc tēmňēm, quá tēgāt össā, cūtēm. Gönfēctī māciē vīx āttūs össibūs hārēnt. ¶ Tūm vēro ēxārsīt jūvēnī dölör össibūs

Ingens. Ovid.

Öscütör, äris, ätüs, äri, Baciarc. Depon. acc. PER. Dö, jüngo, figo, infigo, intersero, alligo öscülä. Lämbo, libo öscülä. Öscülä misceo, imprimo, pörrigo, capio, carpo, lego, öccüpo. CSi qua ielictă jăcent, öscülör armă tuă pent.). Prop. V. Amplector.

Óscútům, î, n. Bacia. SYN. Bāsiām, snāviām. EP. Blāndām, mītē, möllē, ămīcām, cārām, jūcūndām, fidēlē, pidīcām, fidūm, cāstam, tūrpē, inhönēstām, lāscivām. ¶intereā pēndēnt

dülces eirenm ösenlä näti. Virg.

Ösiris, is, vel idis, m. Osiride. Syn. Āpis, Sērāpis. EP. Frūgifer, Phatiŭs, Ægyptiŭs, Memphiticis. ¶ Të cănit, âtque situn pubës mirātir Ösirin. Tibul. Fab. Figlio de Giove e di Niobe, primo re degli Argivi e poi dell'Egitto: marito d'Iside. Dopo morte fu adorato dagli Egiziani sotto la figura d'un love, e fu ado' mandoto Api.

Össä, ä. Ossa, monte della Tessaglia. EP. Théssälä, äbrüptä, ärdňä, piniferä, gláciális, nivális, gčlídä, fröndéns, äčriä, němörösä, Théssälică. Y Piniféræ Böréäs cům Thráciňs Össä. Luc.

Össens, a, um. Osseo, d. osso. Insequor et vultus

ősséá főrmá tűős (pent.). Ovid.

Östéndo, řs, dī, sūm, vel lūm, ěrě. Mostrare. Act acc. SYN. Děmönstro, ëxplano, děcčo, děclaro, pătělăcio, mônstro, apěrřo, îndřeo, as, mănifesto, čshříbčo, pāndo, rětěgo, argňo, promo, prodo, explico, expreso, ledico lătebris. Pět. Důco în lūminis aŭrās. Ēdūco lătebris. Pěst ŭhi nonă sňôs Aŭrôra östénděrit örtūs. Vug.

Östento, as, avī, atūm, arč. Pantare, accemure.
Act. acc. SYN. Jācto, vel östendu. PIRR. Sňos
östentare láhöres. Víres östentare súperhas.
Quantas östentant, aspice víres. Quam förs
inöpina sálútem Östentat. Sidönyasque östen-

tăt opes, ürbemque păratam. Virg.

Östentűnn, î, n. Prodigia, portenta. SYN. Pörténtűm, mönstrűm, prödigiűm. § Victűs ét östénlő, quis plűrimá vidérát, éxit. Ovid.

Östínm, ří, n. Uscio, porta. SYN. Portă, ădřtůs. Quo látí důcůnt ădřtůs contum, ostřá con-

tum. Virg.

Östrüm, i, n. Porpora. ostro, scarlatto. EP. Tyriüm, Sarranüm, Sidöniüm, Phāmiciūm, Āssyriüm, Götülüm, Pūniciüm, Pāmim, pānyceim, sānguinčim, rēgiüm. sāpērbūm. PHR. Albūm pūniceo vēllūs diserimināt östrā. Fūlgēt sāblīmis in östrā. Rēgiŭs östrā Vēlāt hönās lavēs hūmērās. 9 Ūt gēmmā bibāt, ēt Sarranā dērmiāt östrā. Virg.

Ösňs, š, ūm. Che ha in odio. SYN. Exôsňs, pěrôsůs. ¶ Osă mălâs Astræă mănūs inimīcă ră-

pīnīs. Mant.

otho, ouis, m. Ottone. I Magnus civis obit, et formidatus othoni. Juv.

Öthrys, is, m. Otri, monte di Tessaglia. ¶ Sölstitible căpât nemorôsăs sübmovet Öthrys, Luc. Ötiăr, âris, âtăs, âri. Mav ozioso. Depon. SYN.

Otiár, áris, átňs, ári. Mar ozioso. Depon. SYN. Fériór, quíésco, váco, césso, tórpčo, tórpésco, désidéo. § Dómésticos ótiór, hác ést. Hor.

Ōtiosus, a, um. Orioso, neghittoso. SYN. Fēriātus, quiētus vācuus, vel inērs, īgnāvus, sēgnīs, lēntus, dēsēs, dēsidiosus, pigēr, torpēns. Fēstus in pērifs vēcēt ātrā pagada.

īn prātīs vācāt ōtĭōsūs (sapph.). Hor. Ōtĭūm, ĭī, u. Ozio. SYN. Quics, vel īguāvĭā, dēsidia, segnities, languor, torpor, inertia. EP. Altum, blandum, ignavum, turpe, fædum, miserum, languidum, iners, molle, tranquillum, īgnobile, infelix, segne, dulce, grātum, snave, pingue, făcile, leve, lănguens, pigrum, licitum, quictum, perniciosum, marcidum, securum, lêntūm, amenūm. PER. Dēses vitā. Sēgnis quies. Möllis inertia, Ignava etia vita. Inertis vitalänguör, PHR, Ötiä vitæ désidiösä séqui, Întecundă jăventa otiă depravant ănimum, Ignavim corrimpunt offă corpăs. Offă duco, ăgo, colo, séquor. Solvor în ottă. Otio, vel destdia torpéo, difflúo, marcesco, langueo, torpésco. Sécura plena quietis otia ducis. Nobis Dens hac öttä lecit. Öttä corpus alunt, animus quoque pascitur illis. Ovid.

Ovidiás, ři, m. Ocidio (poeta). SYN. Náso. EP. Jugenřásůs, dôctůs, indústrřůs, sôlers, lácůndůs, dřectůs, divinůs, lástivůs, ôbscénůs, impárus. PER Peterné decos, vel glória gent Lūsor amorum. Pētīgnī rūris alumnus. Pēlīgnūs vātēs. Impūrī præcēptŏr ămōrĭs. Rīgŭī Sūlmōnĭs ălūmnūs. Gčtĭcā vātēs sēmĭsĕpūltŭs ărenā. ¶ În Nomentanīs, Övidī, quod nascitur āgrīs. Mart.

Ovīle, is, n. Ovile, stalla di pecore. SYN. Caulă, septūm, stabulum. EP. Optimum, apertūm, occlūsūm, pătēns, plēnūm, tūtūm, sēcūrūm, fæcundum, quietum, sordidum. J Sunt fortuna minor tepidis in övilibus agni. Ovid.

Ovis, is, f. Pecora. SYN. Agna, balans, bidens. EP. Lānīgērā, imbēllīs, pāvīdā, möllīs, plācīdā, těněrá, těněllá, tímídá, trěmůlá, lanatá, fůgax, săliens, candidă, nigră, piceă, mitis, blandă, mānsuētă, fugāx, nivea, pinguis. PER. Lānigĕră pĕcús. Lānigĕr gréx. Lānigĕrūm pĕcus. Övium placidas grex. PHR. Tenerē tondet ovis pāhňlă morsū. Sătŭrās īpse redūxit oves. Bālantum grex innocuus per lustra pererrat. Molle gěrīt tergo lūcidă vellus ovis. J Turpis oves tentāt seabies, ubi trīgidus imber. Virg.

ovo, ās, āvī, ātūm, āre. Allegrarsi, trionfare. Neut. SYN. Lētör, trǐūmpho, gēstio. J Quō nūnc Tūrnās övāt spŏlĭō, gaūdētquē pŏlītūs. Virg. Ōvūm, ī, n. *Uovo*. J Vīnā, cŏlūmbīnō, līmūm

běně cölligit övö. Hor.

Pâbutor, āris, ātus, ārī. Pascolare. Depon. acc. Vide Pabulum.

Pābňtūm, ī, n. Pascolo. SYN. Pāstus, pāscua, örüm, hērbă, grāmen. Nutrimento. Alimentum, cihns, ēsca. EP. Amænum, ridens, viride, opimum, pingue, lætum, molle, gramineum, roscidum, herbosum, herbidum, humidum, madidum, virêns, viridans, siccum, aridum, fecundum, humens. PER. In pabula mitto, compēllo, dūco, ago, ēdūco, impēllo, cogo. Pascua, pāstūm, vel pābula porrigo, suppēdito, præbeo, sufficio, do, ministro. Pabula carpere, legere, mětěrě, quærěrě. Pábůlá gůstárě, dělibárě. PHR. Repetunt celeres pascua nota greges. Tondent fertile gramen oves, Lanigeræ replant pěcůděs, et pabůla tondent. Viridantia late pābula carpunt. J Pabula gūstassent Trojæ, Nanthumque bibissent. Virg.

pācātus, ă, um. Pacifico, calmato. SYN. Placidus, sēdātŭs, quĭētŭs, mītĭs, plācātŭs, cōmpŏsĭtŭs, tēmpērātūs, mānsnētūs, benīgnūs, trānquīllŭs. ¶Ēxcĭpĕ pācātō, Cāsār Gērmānĭcĕ, vūltū.

Ovid.

Pachynus, i, m., vel Pachynum, i, n. Pachino, uno de'tre promontori della Sivilia. EP. Siculus, ārdūŭs, sāblīmīs, āčriŭs, Trīnacriŭs. PHR. Ēxcēlsī sūlcāns vādā lātā Pāchīņnī. ¶ Præstāt Trīnaerii mētās lūstrārē Pachyni. Virg.

Pāeifer, a, um. Che porta pace. Pācifer huic děděrát florem Cyllenius álbům. Ovid.

Pācificus, ă, ûm. Pacifico. SYN. Mītis, pācifer, lēnīs, plācīdūs, quietūs, plācātūs, trānquillūs. PER. Pācis cupidus, amāns, auctor, Pācis amīcus. Pacifici Lătia reddit ab urbe Nume (pent.). Mart.

Pāciscor, čris, pāctus, īscī. Pattuire, patteggiare,

Depon. acc. SYN. Spöndčo, pollicčor, promitto, contraho, convento. PER. Fidem do. Fædus pango. Dextras jungo. Animos conjungo, socio. Idque petunt pretinmque jubent sine fine păcīscī. Ovid.

Pāco, ās, āvī, ātūm, āre. Pacificare, addoleire, mettere in calma, rappacificare. Act. acc. SYN. Placo, concilio, mitigo, mulceo, demulceo, lenio, flēcto, delīnio, tempero, compono, moderor, möllĭo, sĕdo. ¶ Quī vīrtūtĕ sŭā bĭmărēm pācā-

věrát Isthmům. Ovid.

Pāctātus, i, m. Pattolo (fiume). EP. Aūreus, aurātus, aurifer, Lydus, Lydus, rubens, flavens, dīves, aurīfluns, opulentus. PER. Pāctolī unda. Lydins amnis. Auro fluens. PHR. Labitur agnatās Hērmī Pāctōlūs ĭn ūndās. Dēspūmāt rūtilās dîvês Pactolus ărenas. J Pactoloque petit, quamvīs non aŭrĕŭs īllo. Ŏvid.

Pāctūm, ī, n. Patto, accordo. SYN. Fædus, conditio, lex. PER. Pacta fides. Mūtuus consensus. Pacta ligat, pactis ipsa futura comes

(pent.). Prop.

Pădis, i, m. Po, fiume d'Italia. SYN. Eridanis. EP. Populifer, ölörifer, Phaethonteus. J Et Phăetontei qui petit arvă Pădi. Mart.

Pădūsă, æ, f. Padusa, fossa, ch'esce dal Po. PHR. Ūviparæ tellus vicina Padusæ. Phaethonteæ propter vădă longă Pădusa. f Eridani ripas,

propier vada longa Padusæ. y Elidam lipas, et raűcæ stägnă Pădūsæ. Virg. Pæān, ānis, m. Canto in onore di qualche Dio. EP. Lætis. Apollineus, Plæbeus, amenus, festivus, hilaris, festus, sacer, canorus. PER Carmen Apollineum. Plausus, cantus Apollineus, Phæbeus. Myduli Phæbeu. Hymnus Apollineus, Plausus, cantus Apollineus, Plausus, Pla lineus. PHR. Venient sacrum Pæana canentes. Hērcŭlčum Pæānā cănūnt. J Vēscēntēs, lætūm-quĕ chŏrō Pæānā cănēntēs. Virg.

Pāgānns, ī, m. Villano di contado: ovvero quello che non è soldato. Let date paganis annua

lībă fŏcīs (pent.). Ovid.

Pătāmon, onis, m. Palemone. SYN. Mělicertes, vel Mělřcertă. EP. Thebanus, naufragus, Athamantřáděs, třmřdůs, fúgax, præceps. J Leucothčaque Děum cum matre Palæmona dixit. Ovid.

Pālāstră, &, f. Palestra, lotta, SYN. Lūctă, Scuola. Gymnnāsťūm. EP. Nitida, ūncta, lūbrica, Lēdēa, Lācedēmonia, Ārgīva, grāminea, āgrēstis, Ölşmpiäcä, pînguis, děcőrä, liquidă, důrá, sāră, āspěrä, cělebris, ägilis, sōlēmnis. PHR. Lăcědiemoniās ölĕo mädňissě pălæstrās. Nimiō exercent agiles sudore palæstras. Nudæ indulgērē pălāstrā. ¶ Cōrpŏrăque āgrēstī mūdāt prādurā pālāstrā. Virg.

Pălām, præp. abl. In pulese, apertamente. SYN. Coram, ante, in ore, manifeste, aperte. frent īstă pălām, cupiens et in āctă referri. Juv.

Pālāns, tis, particip. Che va senza saper dove. 9 Viam palantes quarere vita. Lucr.

Pătătinus, ă, ūm. Di palazzo. Del monte Palatino. Scrīptă Pălātīnūs, quācūmquĕ rĕcēpĭt. Āpōllo.

Pălâtium, ĭi, n. Palazzo. SYN. Rēgia, aula. EP. Splendidum, ardnum, dives, conspicuum, illūstre, supērbūm, insigne, sublime, nitēns, mārmörĕūm, aūrātūm, vērēndūm, cŏlēndūm, rēgālč, rčgřům. děcörům, fülgēns, magnificům, tremendům, veněrábilč. PHR. Várřó fülgent děcorátá pálátiá vůltů. Atriá cingit čbůr, trábibūs solidātur ahenis Culmen, et in celsas sürgünt electră columnas. I Qua Tuscum Tiberim, et Romana Palatia servat. Virg. Inde săcrā venerandă petes palatiă clivo. Mart.

pătātūm , ī , n. Palato. SYN. Os. EP. Pătens, hrans, apertum, ūdūm, molle, avidūm, cavūm, vorāx, tenerum. I Quid cum balba feris an-noso verba palato. Hor.

Pătěă, æ, f. Paglia. SYN. Culmen, călămus, cul-mus, stipulă. EP. Inânis, văcuă, pinguis, levis, volāns, fragilis. exilis, trīticča, sieca, tenuis, ārīdā, PHR. Sape volāre levēs paleas. Pingues pălea teret area culmos. Cum păter îpse domās palēa porrēctus in horna. Hor.

pătěāriă, řům, bůs, n. plur. Paglinola, pelle che pende dal collo de'luoi. Pendulăque audăci

mülcet păleariă dextra. Ovid.

Pătēs, is, f. Pale, dea de'pastori. EP. Māgnā, věněrándá, fœcundá, sylvícolá, grandævá, álmá, plăcidă, sacră, agrēstis, sylvēstris, rūstică. PER. Rūstică Deă. Māgnā pāstōrūm Deă. J Almā Pălēs făvēās pāstoria sacra canenti. Ovid.

Pătītiă, ōrūm, n. plur. Palitj. EP. Sācră, prīscă, antiquă. 9 Et pastorali celebrată Păliliă saltu. Ovid. Hist. Feste della dea Pale, che si cele-

bravano da' pastori. Pătīmsēstăs, ī, m. Carta da scrivere. PHR. Prēscriptă nec sit, üt fit în pălimsesto. Hor.

Pătinurus, i, m. Palinuro, piloto presso Virgilio. Lece gubernator sese Palinurus agebat. Virg. È anco uno dei tre promontori della Sicilia. Pătiūrus, î, m. Erba spinosa. ¶ Cārdŭŭs, ēt spī-

nīs sūrgīt pălĭūrňs ăcūtīs. Virg. Pāṇă, æ, f. Veste donnesca. SYN. Tögă, tǔnĭcă,

ămīctus, vēstis. EP. Fūsa, dēllua, lūtea, pūrpůrčă, coccineă, aŭrčă, splendidă, săperbă, honēstă, dēcēns, děcōră, Sīdonĭă, Pūnīcĕă. PHR. Humum verrens longo syrmate. Tyrio saturata mūrice palla. Et tegit auratos palla superba pedes. J Ferre jubet pallam signis, auroque

rigentem. Virg.

Pālladium, ii, n. Statua di Pallade. PER. Signum fātālē Mīnērvæ. Pāllādĭā, Pāllādĭs ēffĭgĭēs. Pāllădis, Pāllādiūm simulācrum. J Fātāle aggrēssī sācrāto āvēllērē tēmplō Pāllādřūm, Virg. Expl. Simulacro di Patlade, che venuto dal cielo, si pose nel castello di Troja non ancor terminato di fabbricarsi. Per lo che attoniti i Trojani, consigliatisi coll'oracolo, intesero, che tanto tempo sarebbe durata Troja, quanto ivi fosse conservata

la statua di Pallade.

Pāltās, adis, f. Pallade. SYN. Minerva, Tritonia, Trītonis. EP. Impāvidā, īnuŭbā, cāstā, īnnūptā, armātă, ārmīpotēns, bēllātrīx, lānīfīcă, ārmīgera, îngeniosa, operosa, docta, sapiens, potens, generosă, fortis, pugnax, bellică, pudică, facunda, Aonia, bellipotens. PER. Belli prases. Carminis înventrix. Bellorum Dea. Inventrīx člēr, lānīfficīī. Nātā Jövīs, Pāllādītīm nū-mēn. Dēā Jövīs ēdītā vērtīcē, cērebrē. Trītē-nīš vīrgo. Ē Jövē prēgenītā. Māgnī nātā Tönāntīs. 9 Pāllās, anām simulāt, fālsosque in tempora canos. Ovid.

Pātlās, antis, m. Pallante, giovinetto presso Virgelio. I Pallantis proavi de nomi Pällänteum

spoud.). Virg.

Patico, es, ii, ere, n. Esser pallido, impallidire. SYN. Pállésco, expállésco. PER. Figit őré cölőr. 1

Pāllor orā notāt. Pāllor occupat orā. PHR. Tötöque expallitt öre. Amīssö pallent sanguine vēna. Exangui pallet vultu. Argenti pallet ămore. Pallet, et hostiles credit adesse mamas (pent.). Ovid.

Pāllidus, a, um. Pallido. SYN. Pallens, dēcolor, lūrīdns. PER. Ora būxo pallīdiora gerens. Cŏlōrĕ līvēntī dēfōrmĭs. Būxō sĭmīllĭmŭs ōră. Mēmbrăque sünt cera pallidioră novă. Ovid.

Păllium, ii, n. Mantello, sopravveste. EP. Onerosum, dillusum, purpureum, serieum. 9 Strata nče in lecto padia nostrasedent (pent.). Ovid.

Pattor, oris, m. Pallore, pallidezza. EP. Alhus, ēxānīmīs, ēxāngnīs, lūrīdūs, lūtčūs, tācītūs, decolor, deformis, horribilis, terrificus, sepulchrālis, trīstis, mæstus, languidus, plumbens, tūrpis, horridus, informis, subitus. PER. Exanguis color. Lūridus, informis color. Būxo similis color. PHR. Lūridus inficit ora pallor. Pallor în ore sedebat Conscius audacis facti. Türpe nefas tacito pallore fatetur. I Hirtis črāt crīnīs, cāvā tēmpŏrā, pāllŏr ĭn ōrē. Ovid. Pāmā, æ, f. Palma. EP. Pērpĕtŭā, ārdūā, prō-

cērā, tenerā, vīrīdīs, ūmbrosā, Idūma·ā, trēmŭlă, vietrix, pūgnāx, invietă, oblūctans. PHR. Occurrant viridēs, victoris prāmiā, pālmā. Tremulæ nutant in vertice palmæ. Contra ponděră vietrix sūrgit in aŭrās. J Ilicis în rāmis, tremulæque căcumine palmæ. Ovid.

Pālmātus, a, um. Circondato di palme, ricamato a palme. J Pālmātæque ducem, sed cito, redde

togæ (pent.). Mart.

Palmes, itis, m. Palmite, tralcio. EP. Uvifer, racemifer, pampineus, ferax, fæcundus, renascens, novēllus, frūctīfer. PHR. Gemmat generoso seminė palmės. Pampinėo vėstiti palmitė collės, Lætus agīt sē pālmēs ad auras. J Jam vēnīt æstās Torridă, jām læto türgent in pālmite gemmæ. Virg.

Pālmifer, ă, ūm. Che produce palme. SYN. Pālmātus. J Pālmiferos Ārabās, Pānchæaque rūra

rčliquit. Ovid.

Pālmosus, a, um. Abbondevole di palme. SYN. Pālmifer. 9 Teque dătīs līnguo ventīs pālmosă Selīnīs. Virg.

Pāto, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Palificare, far pali-ficata. Sīc nostrī pālārē senes dīcūntūr ēt

īpsī. Sulpic.

Pator, aris, atus, ari. Vagare, andar errando. Depon. SYN. Erro, dčerro, vägor. PER. Pāssīm vägör. Sine lege ferör. I Palantesque hömines passim, et rătionis egentes. Ovid.

Pâtpebră, &, I. Palpelra, la cartilagine che cuopre l'occhio. EP. Pīlosă, mobilis, cūrvă, levis, pūlchră, delřeátă, těnůřs. J Pálpebră jăcůlô con-fossă residăt. Thess.

Pālpito, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Palpitare, SYN. Trēmo, exilio. PHR. Trepidisque pavidum palpitat venīs jeenr. ! Üt semel atque Iterum super īllām pālpītēt: āt tū. Virg.

Pātpo, ās, āvī, ātūm, āre, n. Palpitare, tastare, lusingare, allettare, dat., vel acc. SYN. Trácto, tăngo. J Quod săperest, quem massă timet,

quem munere palpat. Juv.

Pătūdosus, ă, ūm. Paludoso, SYN. Pălūster. J Atque pălūdosa siccis humăs aret arenis. Ovid. Pămunbes, his, m. f. Colombo selvatico, EP. Rancă, ačria, torquata, præpes, tenera, Cythereia, păvidă, vēlāx, fūgāx. J Īpsē lŏeum āēriā quō cōngēssērē pālūmbēs. Virg. V. Columba. pătās, ūdšs, f. Palude. SYN. Stāgnūm, lācūs. EP.

Liquidă, vāstă, liquens, plăcidă, conosă, sordidă, profundă, fedă, limosă, lividă, torpens, mădřdă, pigră, ūdă, căvă, altă, atră. PHR. Ūdæque păludes întumiere gravi estu. Qua jacet atră pălūs. Limosă pigrum circuit fontem pălūs. Līmosoque palūs obdūcat pascua jūnco.

Virg. Pātās, ī, m. Palo. SYN. Stīpēs, sūdēs, vāllūs. těrěs, certůs, îmmotůs, stabilis, fixůs, îmmobilis. PHR. Těněrām pālīs ādjūngěrě vitém. Constitit ille super ramoso stipite nixus. Rusticus ēmērītum pālo suspēndīt ārātrum. Ovid.

Pălūster, stris, stre. Palustre. SYN. Pălūdosus. Nēc vēscās sălīcum frondēs, ulvāmque pă-

lüstrēm. Virg.

pāmpineus, ā, am. Di pampino. ¶ Lībēr pāmpi-neās īnvīdīt collībus umbrās. Virg.

Pāmpinus, i, m. Pampino. SVN. Pālmes. EP. Fæcūndus, viridis, mitis, latus, fertilis, virens, fěrāx. PHR. Vĭrĭdī cīngĭt tēmpŏră pāmpĭnō. Occultus gemmät pampinus uvis. Defendit amīcās pāmpinus ūvās. Ileu male tune mītes

dēfēndēt pāmpinus ūvās. Virg.

Pān, Pānos, m. Pane. EP. Agrēstis, rūsticus, procax, pětůláns, protervůs, sylvestris, montřeola, semiser, corniger, cornutus, capripes, hirtus, bicornis, hīrsūtus, deformis, horrendus, horribilis, horrificus, terrificus, villosus. PER. Deus Arcadius, Lycaus, Manalius, Tegaus. Arcădĭūm nūměn. Pěcŏrĭs, vel ŏvĭūm cūstōs. Vīllōsī sÿlvēstrĭă nūmĭnă Pānŏs. Němŏrūm, vel sylvarum cultor, Capripes Deus, PHR, Pan cūrăt ovēs oviūmque magīstros. Pan leve cerātā modulātur arundine carmen. Pan prīmūs călămos non passus inertes Sylvas montesque pěrčrrát. J Pán ětřam, Ārcădřá měcům sĩ jū-dřeč cěrtět. Virg. Fab. Pan, Dio della Natura, adorato principalmente da' pastori.

Pāuāriūm, iī, n. Panattiera, luogo da riporre il pane. I IIī pānāria, candidasque mappas. Stat.

Păuāx, ăcis, vel pănăceă, æ, f. Panacea, erba satubre a' mali. Expīrānt ācrēm, pănăces āb-synthia tetra. Lucr.

Pando, is, pandī, pansum, ere. Aprire, manifestare. Act. acc. SYN. Resero, aperio, patelacio, explico, prodo. PHR. Tria gattura pandens Cerberus. Pauditur interea domus omnipotentis Ölympi. Pänditur äd nülläs jänuä nigrä preces. J Dividimus mūros, et mænia pandimis

ürbis. Virg.

Pandova, &, f. Pandova. EP. Pülchra, formosa, věnůstă. ¶ Dělřeřis non tâm grato Pandora děcore. Mant. Fab. Pandora, la prima donna, che per comandamento di Giove fosse fabbricata da Vulcano, alla quale tutti gli dei fecero donativi. Pallade le dono la sapienza, Veneve la bellezza, Apolline la musica, Mercurio l'eloquenza. Che però fu detta Pandora, quasi dono d'ogni uno, e douo universale.

Pandus, a, um. Aperto, largo, piatto, curvo. Simātēque jācent pāndē semtānime nāres. Mart. Pāngo, is, pēpigī, vel pānxī, pāctūm, ere. Ficcare, comporre, celebrare, dare per contratto. Act.

ace. SYN. Figo, planto. Congiungere. Compono.

J Te peto, quam pepigit lecto Venus aaiea nöströ. Ovid.

Pānīs, is, m. Pane. SYN. Ceres. EP. Latus, optatris, dūlcis, suāvis, trīticeus, adorcus, adustus, tostus, ater. PER. Donum Cereris. Cereale munus. Möllīta manu Ceres. Tostæ fruges. Dona lăboratæ Cereris. Adorea liba. Dăpes, epulæ cereales. PHR. Fertur et humanis usibus apta Ceres. Expediant cerealia dona canistris, Mncidă semesi superabant fragmină panis. Solida jām mūcidă frūstă fărīnæ. Vērtere morsūs Exiguam în Cererem penuria adegit edendî. Pānis erāt primīs virides mortālibus herbæ. Ovid.

Pānnonia, w, f. Pannonia, Ungheria. SYN. Pānnonis, Hungaria, Austria. Jam plaga Pannoniæ, miserandaque mænia Thracum. Claud.

Pānnus, ī, m. Panno. EP. Albus, niger, tinctus, ferrügineus, purpureus, ruber, pullus, versicolor, varius. I Membraque vinxerunt, tinctis

ferrūgine pannīs. Ovid.

Pănormus, f., et Pănormum, î, n. Palermo, una delle due capitali della Sicilia, ricca ed abbondantissima. Chiamavasi anticamente per antonomasia dai Latini Statio per la sicurezza del suo porto. EP. Splēndidă, dives, māgna, fæcundă, ārmīpotens, ingeniosa. PHR. Præclaris ornata ædibns. Est natale solūm, elementia cæli Mitis, ňbi īrrīgňæ lārga īndūlgēntĭa tērræ. Vēr lōugūm, brūmæque breves.

Pānthēr, ēris, m., vel pānthērā, æ, f. Pantera. SYN. Măcălosăs, multicolor, versicolor, ferox, ečlěr, vēlox, odorůs, pictůs, ferus, steilatůs, vărius. J Dimissa ab læva pantheræ tergă re-

törquens. Virg.

Pāpā, æ, m. Papa, pontefice. EP. Almus, pius, sanctus, verendus, summus, colendus, venerāndŭs, săcēr, dīvīnŭs, vēnērābĭlĭs. PĒR. Vē-nērābĭlĭs orbĭs nāvĭtā. Scēptră, vĭcēsquē Dēī gerens. Triplici căpăt diădemăte ciuctăs. Pontificum māximus. Romānus pater. Petri succēssor. Sūmmūs pontifex. Christi vicāriŭs. Orbis rector. Dei säcer interpres. PHR. Tergeminā rēdimīt quī sācrā coronā Tempora Cælorum claudīt voce, aperītque fores. Publica lībertās vígili sanctissimě papa. Arat.

Păpāver, eris, n. Papavero. EP. Cereale, fœcundum, lethæum, luteum, purpureum, soporiferūm, mědicatūm, gravidům, leně, agrestě, lentům, gravě. ¶ Urunt lethæo perfusa papavěra

somno. Virg.

Păphăs, vel păphus, î, f. Pafo, città di Cipro. EP.

Ämœnă, Cypriă. 9 Îpsă Păphūm süblitais ădīt, sēdēsquĕ rĕvīsīt. Virg. Pāpiā, æ, f. Pavia. EP. Stŭdiōsă, rēgālis, victrix, mārtiă, förtis. PHR. Ītāliā rēgūm celeberrimā sēdēs. Clārīs īnsīgnītā rögīs. Tūmidīs vāllātā flüminibüs.

Pāpitio, onis, m. Papiglione, farfalla. 9 Fērālī mū-

tant cum papilione figuram. Ovid.

Păpīnă, æ, f. Mammella. SYN, Māmmă, EP. Lāctāns, lactea, lactiffna, tenera, nitida, decora, rűbens, tűmídá. J Hástá sűb exortám dönce perlátá pápillám. Virg.

Papo, vel Pappo, as, avī, atum, are. Mangiare il cibo come fanno i bambini. Li similis regum

pňěris papparě minūtūm. Pers.

Păpyrus, vel Păpyros, i, f. Papiro, scorza d'albero.

SYN. Păpyron, chârtă. EP. Ægyptiă. Nilotis, părens, entis, m. f. Padre e madre. § Sâlve sân-Nilotică, Memphilis, Memphilică, Niliăcă, levis, ete părens, îterûm sălvete recepti. Virg. tenuis, fragilis, bibula. J Conteritur bibula Memphitis eymba papyro. Luc.

Par, aris, adject. Pari, uguale. SYN. Æqualis, æquis, suppar, non impir, similis, compar. f Et cantare pares, et respondere parati. Virg.

Păracletăs, i, m. Difenditore, consolatore, avvocato. Viene sotto questo nome chiamato lo Spirito Santo presso i Cristiani. Grace παραλλητος. Cui nomen Paracletus erat, descendere mandat. Mant.

Părădisăs, î, m. Paradiso, giardino, orto. Così chiamasi dai Cristiani il luogo dell' eterno godere de' beati. SYN. Hörtűs, pöműriűm, vírt-dáriűm, vírétűm. EP. Félix, víréns. lætűs, áműnus, cultus, grātus, rīdēns, fertilis, placidus, beatus, hilaris, fæcundus, frondens, redolens, pinguis, fractifer, jacandus, odorus, Noridus. In campos Paradise thos, abi flore perenni. Sedul.

Părăsītus, ī, m. Parassito, mangione, divoratore. SYN. Assentator, adulator. EP. Turpis, eday, blandus, inanis, mendax, subdolus. Nallus tām pārāsītus erīt. Sēd quīs feret īstās. Virg.

Păratus, ă, am. Ipparecchiato, adorno. SYN. Ornātus, instructus. Pronto. Alacer, expeditus, āccīnctus, promptus. Aut metus ācer erāt, navēs que forte parate. Virg.

Pārcæ, ārūm, f. plur. Parche. EP. Immītēs, concordes, inique, veraces, dure, nocentes, seve, lanifice, severe, tristes, feroces, dire, fatidice, bārbārē, împiē, rāpācēs, Stygʻiē, inhūmānē, Tārtārēā, Infernē, invidē, inexērābiles, trūcēs, atroces. PER. Parcarum fatalia numina. Dea triplices. Nigræ sorores, Necis ac vitæ dominæ. Pārcārūm nēsciā flēctī nūminā. PHR. Quæ dūcunt, vel rumpunt stamină vita. Fataliă nentes Stāmīnā, non üllī dīssoluenda Deo, Guæ vītālīa stāmīnă dūcūnt. Volvūnt, devolvūnt, evolvūnt fātālia līla. Quæ peragunt fatālia pensa, Quas nullă movent votă precesque Dea. Concordes stăbili latorum numine Parca. Virg. Fab. Fingono i poeti, che tre sieno le Parche, figlie d'Erebo e della Notte, che presiedono al destino ed alla morte. Cloto appresta la rocca, intrecciandovi la lana: Lachesi fila raggirando il fuso; ed Atropo taglia lo stame.

Pārcitās, ātis, f. Scarsezza. SYN. Pārsimonia, frugālītās, moderātio, temperantia. PER. Impensæ modicus ūsus. Sumptus moderatio, Moderātă lex. Rerum pareus ūsus. 9 Potus cibique

pārcītās (jamb. . Ambr.

Parco, is, peperci, et parsi, parsum, vel parcitum, črč. Perdonare. Nent. dat. SYN. Condono, indülgeo, ignosco, remitto. PER. Veniam do, tribno, concedo, indúlgeo. Noxam remitto, condono. PHR. Calpă i gnoscendă quidem, scirent si îgnösecre Mânes. Parce pio generi. Da veniam votis, îramque temîtte. Parcere subjēctīs, ēt dēbēllārē supērbos. Virg.

Parens, a. um. Parco, scarso, PER. Parvo contentus. Pārcens sūmptībus. Opum tenāx. Te-nuī vietu contentus. J Caulibus instillāt, ve-

teris non pareus aceti, Hor,

Pārdus, ī, m. Leopardo. SYN. Leopardus. EP. Măculosus, pictus, celer. Quan per summă răpit celerem venabălă pardum. Luc.

Părento, âs, avi, atum, are. n. Far l'esequie. PER. Jūstă pērsēlvo, sēlvo. Suprēmēs honores reddo. Fünus daco. Exequias fácio. 9 Et quocumque tămen miseri venere, părentânt. Lucr.

Păren, es, ŭi, ere, Obbedire, Neut. dat, SYN. Obedio', ölisĕquör. 9 Pārēt āmör dietīs cāræ gĕ-nitrīcis, et ālās. Virg.

Păries, čtis, m. Muro, parete. SYN. Mūrns, moniă. EP. Tūtūs, āltūs, sūblīmis, ēditūs, ēlātūs, ingēns, solidus, ardinis, supērbūs, sēcūrus, inaccessus. PHR. Hærent parietibus scala. Mūrus cectilis urbem ambit, cingit. J Nam tua res ăgitur, păries cum proximus ardet. Hor

Pārio, is, peperi, partum, ere. Partorire, produrre. Act. acc. SYN. Gigno, progenero, progigno, edo, enitor, genero, procico, produco, educo, partărio. PER. Prolem, fetăm, părtum educo, edo, fundo, emitto, produco. In lucem effundo, Prolem sub luminis auras emitto. Cum peperit, dülci repletür lacte, quod omnis. Lucr.

Păris, idis, m. Paride. SYN, Priămides, Alexanděr, Dārdănīdēs, Lāŏmēdōntĭădēs. EP. Lāscīvūs, pērfidus, audāx, temerārius, formosus, insanus, præceps, turpis. PER. Priameins, Phrygins, Īdavis, Īliacis, Dardanius, Troins, Trojanus pastor, Phrygius raptor. Phrygius amator, adulter heros. Dearum judex, arbiter, Helena, vel Lācana famosus hospes, raptor. Interfector Achīllis. § Dūx Pārī Prīāmīdē, dāmnō fōrmōsē tňōrūm. Ovid. Hist. Paride figlio di Priamo re di Troja, allevato tra i pastori. Diede a Venere, che unteponeva a Giunone e Pullade, il pomo d'oro, che dalla Discordia era stato portato alle nozze di Peleo, coll'iscrizione: per la più bella. Prese a Menelao la sua moglie Elena. Lo che fu cagione, che i Greci assediassero Troja.

Părisii, oram, m. Parigi. PER. Părisiăcă gens. Părîstăcus orbis, Păristăcum genus, Urbs, tellūs Parīsīna. Ipse Parīsiaca properat Diony-

sĭŭs ūrbč, Fort. V. Lutetia.

Păriter, adverb. Parimente. Si superant fœtus,

päriter frümentä sequentir. Virg.

Părius, ă, um. Di Paro, isola dell'Arcipelago. Dūx regit examen, Parios ego primus lambos. Hor.

Pārmā, w, f. Scudo, targa. SYN. Pēlti, el}pens, scutum. PHR. Crudæ tardarunt tegmina parmæ. Fülvő mětáll parmă mřeát. Cælatá gěrēbāt taŭrūm pārmā trucem. J Euse levis nudo, pārmāque inglēriŭs ālbā. Virg.

Pārmă, æ, f. Parma. EP. Antiquă, fecundă, florens, inclytă, celebris. PHR. Inclytă Parmă viris, et viribus inclyta salve. Cui dant flumină nomen. Aulă suis dilectă civibus.

Pārnāssīns, a, um. Di Parnasso. SYN. Pērmēssíŭs, Aoniŭs, Apollineŭs. Sec tantum Phoho

gaudet Parnassia rupes. Virg.

Pārnāssus, ī, m. Parnasso. EP. Altus, biceps, bivertex, ardius, Apollineus, Pierius, doctus, Phæbēns, Castalins, géminus, umbrosus, excēlsūs, sūblīmīs, aūgūstūs, sacrātūs, săcēr, bīcornis, virginčus, lauriger, Pegasčus, cano-rus, amoenus, PER, Vertex Parnāssius, Rupes Pārnāssīā, Pārnāssī saerā jūgā, Mōns Āŏnīūs, Hyāntæŭs, bīfīdūs, bīvērtēx, bīcōtnīs, bīcēps. Phæbo Másīsque săcer, PHR. Vērticibās petit

ārdňús āstră dúobús. Cāstāliī fontis vitreo torrente superbas Surgit apex. Gemino petit æthera colle. Parnassusque biceps, Heliconis ět inclytă rūpēs, Quā doctæ mānant Belierephontis aqua. 9 Sed me Parnassi deserta per ārdňa dūlcīs Rāptat amor. Virg. Expl. Parnasso monte in Fovide, paese della Beozia, ne' confini della Grecia. Ha due sommità, Cirra e Nisa; la prima consacrata ad Apolline ed alle Muse, la seconda a Barco; alle radici di questo monte svorre il fonte Castalio, e vivino vi sta il monte Elicona, presso del quale vi è il fonte Ippocrene; che per vie sotterrance scaturisce dal Pegaso.

Păro, ăs, āvī, ātūm, ārě. Apparecchiare. Act. acc. SYN. Apparo, comparo, orno, adorno, instruo. ¶ Quās īllī philomēlă dăpēs, quæ donă părārit. Virg.

Părochus, i, m. Provveditore degli ambasciatori, ovvero colui che dà da cena. I Præbuit et Părochi

qua debent līgna, salemque. Hor.

Păros, î, f. Paro (isola). EP. Nivea, marmorea. J Ölearon, niveamque Paron, sparsaque per æguör. Virg.

Pars, tis, f. Parte. SYN. Membrum. Lt quorum

pārs māgnă fŭī. Virg.

Parthenope, es, f. Partenope. EP. Alta, superba, egregia, decora, însidiosa, înclyta. Si prende per la vittà stessa di Napoli. I Inclyta Parthenope, rēgum studiosa tuorum. Virg. Fab. Partenope, una delle sirene, the non avendo potuto col suo canto sbatter tra gli scogli Ulisse, si precipitò nel mare, e fu portata dove ora è Napoli. Vide Neapolis.

Parthenopæus, i, 1a. Partenopeo, nome proprio; significa unco partenopeo, cioè napolitano. I Parthenopaus, et Adrasti pallentis imago. Vivg. Hist. Partenopeo, figlio di Meleagro e d'Atalanta,

re d' Arcadia.

Parthus, i, m. Parto. EP. Fugax, trux, celer, potēns, īmmānis, levis, ferox, sagīttifer, animosus, Mārtīus. J Lydia nēc populi Parthorum, aut Mēdus Ilydaspēs. Hist. Popoli della Siria, che fan più danno fuguendo che assalendo; poichè scoccando le saette dietro le spalle, feriscono mortalmente.

Particeps, ipis, adject. Partecipe. SYN. Consors, consetus, comes, socius. Participes operum compellat Hyanthius ore. Ovid.

Pārticipo, ās, āvī, ātūm, ārē. Partecipare. PER. In partem venio. Venio in consortia. Capio pārtēm. ¶ Pārtřeřpātă těnēt frāternūm sārcřnă pondůs. Alcim.

Partior, īris, ītus, īrī. Partire, dividere. Depon. acc. SYN. Dīvido, sēpāro, dīstrībŭo, dīssēco, dīrimo, sējūngo. J Nēc sīgnāre quidem, aūt

partīrī līmīte campum. Virg.

Parturio, is, ivi, itum, ire. Partorire. Act. acc. PER. In partum enītor. \ Et nunc omnis ager,

nunc omnis partirit arbos. Virg.

Pārtūs, ūs, m. Parto. SYN. Puerperium. EP. Facilis, difficilis, lenis, durus, acerbus, mitis, sāvus, dūlcis, molēstus, levis, gravis, latus, mostus, faustus, infaustus, felix, hilaris, tristis, īnnoxiŭs, noxiŭs, querulis, maturus, immatūrus, flebilis, lethālis, lethifer, nobilis, ignobilis. Mārte gravīs geminam partu dabit ilia prölēm. Virg.

Părūm, adverb. Poco. SYN. Părūmper, leviter,

paulisper, paulum, modicum. Audebit quecamque param splendoris habebant. Hor.

Pārvūs, ă, ūm. Piccolo. SYN. Pārvūlūs, minor, minimus, modicus, exilis, exiguus, tenuis, minūtus, non magnus, brevis, angūstus, gracilis, pňsīllus. Una salūs ambobus erīt, mihi parvus lūlus. Virg.

Pāsco, is, pāvī, pāstūm, črě. Pascere. Act. acc. SYN. Alo, nutrio. PER. Pābulā præbeo. Ad pāstūm ago, dūco, cogo. In pascua cogo.

Pāscor, črīš, pāstūs, pāscī. Nudrirsi, mangiare. PER. Pābūlā, grāmīnā, grāmēn, hērbās cārpo. Pābūlā tōndčo, āttōndčo, inčto, lčgo, ēdo. Agrōs, cāmpōs, prātā tōndčo. Pābūlā ōrē lēgo. Grāmīnă dēntč těro, mōrsū cārpo. PHR. Löngūm pēr vāllēs pāscitur āgmen. Lūxuriem segetum těněrá děpáscit in hěrbá. Páscánt sůmmá căcamină montis. Per campos pascuntur equi. Pāscēbānt hērbosā pălātřă vāccæ. § Sāltřbus în văcăis pascant, et plenă secundum. Virg.

Pāscua, oram, n. plur. Pascoli. SYN. Pābula, pāstūs. EP. Hūmidā, amæna, læta, opima, virēntia, hērbida, hērbosa, pinguia, frigida, fccundă. PHR. Frigidă nocturno tinguntur păscuă rōre. Pinguiă vernant pascuă. J Divitis hic sāltūs, hērbosaque pascua Nelei. Ovid.

Pāsiphāē, ēs, f. Pasifae. EP. Adultera, monstriferă, împrobă, împūră, Mînoïă. PER. Mînoïă conjūx. Mīnois ūxor. Filia Solis. Amatrix taūri. Pāsīphāen nīveī solātur amore juvencī. Virg. Fab. Pasifue, figlia del Sole, moglie di Minoe re di Candia, la quale partori un minotauro, cioè mostro mezzo nomo e mezzo toro.

Pāssēr, črīs, m. Passero. SYN. Pāssērculus. EP. Cănorus, argūtus, acrius, exīlis, tenuis, văgus. Pässeribūsque subest modico venālibus asse.

Prud.

Pāssīm, adverb. Di mano in mano, ad ogni tratto. SYN. Undique, ubique, hue illue, temere, confūsē. Et pāssīm rīvīs cūrrentia vina repressit.

Pāssūs, ūs, m. Passo. SYN. Gressūs, gradus, vestīgium. EP. Æger, æquus, exīlis, ales, citatus, ĭnērs, īngēns, lēntus, rapidus, tacītus, tardus, tremulus, trepidus. PHR. Non dēside pāssā īrē pārāt. Pāssūguē īncēdīt inērtī. Sēnīlis hiems tremulo venit horridă passu. Passu voiat alite. Răpidis accurrunt passibus. § Implicuit, sequitūrque patrem non passibus aquis. Virg.

Pāstor, ōris, m. Pastore. SYN. Upilio. EP. Agrestis, mātūtīnus, vigil, pērvigil, rūstieus, dūrus, egenus, pauper, inops, anxius, avarus, squalidus, incultus, sollicitus, sedulus. PER. Dux, dūctor, cūstos, vel magīster oviūm, gregis, pěcoris, pěcudům. PHR. Länigeras oves qui dūcit, agit, cūstodit, servat, observat. Arūndinco qui carmine mulcet oves. Qui lenui argūtūm modulātur, vel medītātur arundīne carmen. Cui curæ sunt lanigeræ pecudes. J Pastor. Ārīstæūs fugiens Penenia Tempe. Virg.

Pāstōrātis, is, m. f., č, n. Pastorale. SYN. Pāstōrins. ¶ Pāstōrālē cānīt sīgnūm, cōrnūquē recūryō. Virg.

Pâtăviûm, ĭi, n. Padova. EP. Antiquum, grande, nobile, doctam, potens, opulentum, sacrum, belligerum, studiosum. PHR. Urbs Antenoris ālmă. Übi jăcent Antenoris ossă, funereo concessă solo. Artium înventrix. Poetarum ălamuă.

Dīlēctā Pāllādī tēllūs. Studiosis foeunda virīs, tötő elárissimű műndő. Hist. Padova antichissima e nobilissima città, un tempo sotto la serenissima veneta repubblica, fondata qui da An-

Pătefăcio, is, feci, factum, ere. Aprire, manifestare. Act. acc. SYN. Indico, as, monstro, pando, ăperio, ostendo, mănifesto, recludo, revelo, vulgo, declaro, explico. PHR. Apparet domus īntūs, et ātrīā longā pātescūnt. Lāxāt claustrā Sinon, illos pătefactus ad auras Reddit equus. Perspicit, ecce vigil nitido patefecit ab ortu. Ovid.

Pătējiă, &, f. Padella, piatto. SYN. Lanx, păropsis. Nee modica conare times olus omne patella. Hor.

Pătens, tis, particip. Aperto, patente, manifesto. SYN. Pătescens, ăpertăs. Caslântăr vigiles, portisque patentibus omnés. Virg.

Păteo, es, ŭi, ere, n. Esser patente, aperto. SYN. Pătesco, pătefio. J Noctes atque dies pătet atri

jānna Dītis. Virg

Păter, patris, m. Padre. SYN. Părens, genitor, sător, generator. EP. Colendus, pius, verendus, dīlēctus, cārus, venerandus, severus, mītis, rigidus, dūrus, sollicitus, studiosus, amans, ānxīŭs, caūtūs, prūdēns, vīgīl, prōvidūs, āt-tēntūs. PER. Sānguĭnīs aūctor PHR. Quī prolem superas in luminis edidit auras. ! Est mihi nāmque domī pater, est înjustă novercă. Virg.

Pătěră, æ, f. Tazza, coppa. SYN. Crātēr, călīx, poculum, scyphus. EP. Capax, nitens, calita. gēmmāns, aurātā, gēmmātā, mīcāns, ārgēntēā, aūrea. PHR. Vina gravant pateras. Pateram implēvīt mērō. Hīc pātērām haūsīt spūmāntēm. Pātērās lībārē Jōvī. ¶ Hīc lātīcīs; quālēm pā-tērīs lībāmūs, ét aūrō. Virg.

păthieus, ă, um. Lascivo, impuro. Musei păthi-

cissimos lihellos. Catul.

Pătibătăm, î, n. Patibolo, forca. SYN. Fürcă, crūx. Gens illä nostra est, non patibulum ascen-

dimis (jamb.). Prop.

Pătiens, tis, partic. Paziente, che patisce. Tolerans. PER, Lăborî, vel dölörî cedere nescins. Mălis învictus. Pătiens operum, vel lăborum. Mălis āltior. Rebus animosus arctis. Ille manum pătiens, mensaque assuetus herili. Virg.

Pătienter, adverb. Pazientemente. SYN. Constanter, plācatē, lēniter, fortiter, placidē. PER. Æquo ลักรักเจี. $\widehat{A}$:qบลี เกล็กเลื Ansimo miti, quieto, composito, forti, pacato. Mente tranquilla, miti. Ferre tamen possum patientius omnia, quam sī. Ovid.

Pănemiă, æ, f. Puzienza. SYN. Tölerantiă, constantiă. EP. Inexpugnabilis, învictă, constans, förtis, generősá, infráctá, mitis, incredibilis, īmmotă, plăcidă, trânquillă, PHR. Pătientiă cunctos Exsuperat casus, Gaudet patientia duris. Stat medios inter tranquilla tumultus. Alta spērnīt convīcia mente. Novīt fortī pēctore ferre mălum, damnă păti. I Posse păti făcile est tibi, nī pătřentřă désřt. Ovid.

Pătior, čris, passus, păti. Patire, soffrire. Depon. acc. SYN. Pērpētiör, tēro, pērtēro, tölēro, sū-stīnēo, sūbēo. PHR. Sŭpērbā pātī fāstīdiā. Fērtūnām ve anīmo patraris inīquo. Jūssa aliena păti. Süpplicium pătitur non novă culpă novum

Leniter, ex merito quidquid pătiare, ferendum est. Ovid.

Patriă, &, f. Patria. EP. Dilectă, cară, optată, ămābīlīs, dūleīs, āmonā, vētūs, commūnīs, āntīquā, grātā, relictā. PER. Tellūs āltrīx, nūtrīx. Patríi linės. Patriūm, nātālē sŏlūm. Ārvā nātālīā. Patrīž sēdēs, terræ. Patrīī focī, pēnātēs, lăres. Antiquă mater, PHR, Qua nos a stirpe părentum Primă tălit tellus. Omne solum forti patriă est. Dulce et decorum est pro pătria morī. f Romā patrēm patria Cieeronem lībera dīxit. Juv.

Patrimonion, ii, n. Patrimonio. SYN. Prædium, census. EP. Tenue, amplum, opulentum, lautūm, ingens, māgnificum, splendidum, dives. PER. Opēs patrīæ, paternæ. Bona patrīa, paternă, ăvită. § Sensit com summam pătrimoni înscûlpërë saxō. Hor.

Patriŭs, ă, ŭm. Patrio, paterno, della patria. ¶ Nos vēro hac patriam gratī referemus ad urbem.

Patro, as, avi, atum, are, Commettere, fare. Act. ace, SYN, Făcio, committo. ! Quod făcere întendunt, nec adhuc conata patrantur. Luc.

Patrocinium, II, a. Patrocinio, SYN. Præsidium, tūtēlā, tūtāmčn, dēfēnsio, aŭxiliūm. EP. Grātūm, fīdēlē, ămīcūm, lætūm, vălīdūm, spērātūm. ¶ Caūsă pătrocinio non bonă pējor crit (pent.). Ovid.

Patrôcinor, āris, atús, ārī. Difendere. Depon. dat. Pātrōcīnāntem ŭbī fāctum aūdīcrīs saūciŭs

(jamb.). Turpil, V. Defemlo.

Pairocius, i, m. Patrocco. SYN. Měnætiades, Actorides.. Viderat informem multa Patroción ărena. Prop. flist. Patroclo, figlio di Menezio, allevate insieme von Achille, con cui andò all'assedio di Troja: dove combattendo armato colle armi di Achille, fu neciso da Ettore; ma Achille se ne vendicò uccidendo lo stesso Ettore.

Patronus, i, m. Tutore, difensore, accocato. SYN. Orātor, caūsidicus, vel dēfēnsor. EP. Doctus, subtīlis, vehēmens, fidus, fidelis, disertus, lacundus, îngeniosus, sollicitus. 9 Qui modo pa-

trönūs, mox cupit esse cliens (pent.). Ovid. Patutus, a, um. Aperto, largo. SYN. Patens, patēscēns, apērtus. Sūspiciens, patulis captāvīt

nārībūs aurās. Virg.

Păveo, es, vi, ere. Aver paura, temere. Neut. SYN. Horrčo, horrčsco, contremisco, trepido, formido, rělormido, mětňo, timěo. PHR. Pávět ánimůs, hörrět. Mětů přetěrá městá pávěnt. Rěrům něvitātē pāvēt. Vūlgūs inānī pērcūlsūm tērrērē pāvēt. J Gēr pāvēt ādmönitū tēmērātē sānguinē noctis. Ovid.

Păvidus, ă, am. Pauroso, timido. SYN. Păvens, horrescens, timidas, trepidas, pavitans, pavefactus, f Et juvenem monstris pavidi elludere marinis. Virg.

Păvîmentum, î, n. Pavimento, SYN, Strătum, EP. Vărium, mārmoreum, coetile, pictum, māgnificām, nitēns, nitidām. PER. Strātām sölām. Verre pavimentum, nitidas estende columnas.

Paŭtatim, adverb. A poco a poco. SYN. Sensim Coperit et rerum paulatim sumere formas

Paulius, i. m S. Paulo, SYN, Saulius, EP. Plus, docias, ardens, divinus, igneus, lacundus "IIR.

Ardenti Paulus mūcrone corūscat. Prædo prius, modo præco manet. Christi sic docet interpres lēctīssīmus. Paulus Apostolicā simul hāc retinētur in aulā, Prud. Hist. Paolo: il suo primo nome era Saulo, Di gran persecutore de' Cristiani

divenne un grande apostolo.

Pavo, onis, m. Pavone. SYN. Pavus. EP. Inachius, Jūnonius Samius stelliger, stellatus, superbus, gēmmāns, gēmměŭs, gēmmātŭs, vērsicolor, sīdereus, splendens, splendidus. PER. Jūnonius āles. Volucris, avis Jūnonia. PHR. Oculis stellāntīhus Ārgī, Splēndīdā tērgā gerīt. Pāvo caudā stēllānte superbit. Sē rotat īn gyros, ēt sē mīrātur euntem. J Ingreditur liquidum pavonibus āera pīctīs. Ovid. Fab. Fingono i poeti che sia consecrato a Giunone, e che perviò questa dea gli abbia posto nella coda gli occhi d'Argo.

Payor, oris, m. Spavento, timore. SYN. Mětůs, timor, horror, formido, terror. EP. Acerbus, sævus, trīstīs, molēstus, gelidus, elinguis, exanguis, dubius, femincus, levis, horribilis, amens, terrificus, sollicitus, turbidus. PHR. Tăcitusque pěrerrat Intima corda pavor. Somno pavor excutit ingens. Somnum ingens rupit pavor. Treměfactă novus per pectora cunctis Insinuat păvor. Turbidus, ut pænis, cecisque pavo-

rībūs ēnsēm. Val.

Panper, pauperis, adject. Povero. SYN. Egens, ěgēnus, indigus, inops, mendicus. PER. Æris inops. Paupertate pressus. Nudus opum. Iro, Codro, vel Acæte pauperior. Rerum omnium ĕgēnus. PHR. Ūrgēt quein dūrīs īn rebus čgēstās. Cūjūs vīrtūtībūs õhstat rēs angūsta domī. Paūpērtās quēm sævā domat. Congesto pauper in aŭro. I Paupër in arma pater primis huc misit

žb ānnīs. Virg.

Paūperies, ei, f. Povertà. SYN. Paūpertas, egestas, pēnūria, inopia. EP. Tenuis, indiga, angūsta, pānnosa, dūra, aspera, proba, importūna, molēstā, grāvīs, īngēnīosā, sobrīā, probrosā, jējūnā, hamilis, ambitiosa, sordida, invida, ignobilis, mălignă, pădendă, pătiens. PER. Angustiă rerum. Fortuna tenúis, sordida. Pārvæ fortuna domus. Rēs angusta domī. Sobria mēusa. Āngūstīque lares, et sine lūce focus. J Angūstam

amicī paūpēriem pātī (alcaic.) Hor.

Paūpēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Impoverire, render
povero. Bonī virī mē paūpērant, īmprobi ālūnt
(jamb.) Plaut.

Pāx, pācis, f. Pace. SYN. Fædus, pāctum, concordiă. EP. Concors, ămică, sinceră, innocuă, candidă, tūtă, tranquillă, laurigeră, almă, stăbilis, jūcūnda, quieta, fīrma, optata, perennis, dūlcis, amena, composita, aterna, expectata, optabilis, altrix, optima, perpetua, intemerata, spīcea, frugilera. PER. Pācificæ Pālladis inviolābile donum, mūnus, pīgnus. Fædus amīcitie. Pācis fodera. Mūsarum altrix, alumna, nūtrīx, sŏciă, cŏmčs. PHR. Āt nōbīs pāx ālmă věnī. Pāx ūnă triūmphīs Innimčrīs pŏtiŏr. Quā vigēnt ārtēs. Pāx ætērno omnia nexā Continět. Fündit opės immensas divitě cornū. Pax ötiá fessis Largitur. Felicis ramum prætendit ölivæ. Pax initur, componitur, feritur, pan-gitur, conciliatur. J Pax Cererom nutrit, pacis ălūmnă Ceres (pent.). Ovid.

Přecalům, i, n. Peccato. SVN. Dělictům, scělůs, commissum, error, erratum, vitium, erimen,

nčfās, prāeŭlūm, mālūm, cūlpā, lābēs, lūcs, nōxā, flägitium, facinus. EP. Sævum, turpe, fædum, înfame, înfandum, noxium, dirum, inexcusabile, dētēstābile, nefandum, execrābile, ingens, impřům, atrox, grandě. PER. Türpě factům, facinus. Aūsūm scelerātūm. Res odiosa Deo. Detēstāndā lūcs, čt ĭnexcūsābĭle crīmen. Scelerāta erīmīnă vitā. J Glöriă pēceāti nūllă pětēndă tŭi ēst (pent.). Ovid. Pēcco, ās, āvī, ātūm, ārē. Peccare. Nent. SYN.

Dēlīnguo, ērro, ōstēndo. PER. Pēr ōmnē nēsās ruo. Fas omne abrumpo. Laxos sceleri permitto frænös. Děūm, vel nūměn viŏlo. Nūměn viŏlo. lædo. Admītto, commītto, aūdčo, pērpetro, vel äggrědiör criměn, scělůs, dělictům. Crimině mentem polliio. Peccatis animum maculo. I Sed perfisse semel sătis est, peccare fuisset. Virg.

Pēcteu, inis, m. Pettine. EP. Ebūrnus, čbūrneus, būxeus, dentatus, ferreus, Cythoriacus (idest buxeus), Thēssălicus, ¶ Thēssălico roseos pēctēbāt pēctine crīnes. Claud.

Pēctěn. Navicella, istromento per tessere. EP. Phărităs, Lydiăs. § Et măle percussas textoris peetĭnĕ Ğāllī. Juv.

Pēcten. Archetto, stromento per sonare. EP. Aonius, Phæbeus, canorus, blandus. 🖣 Jamque eadem digitis, jam pēctine pūlsat ebūrnē. V. Cithara.

Pēcto, is, pēxī, vel pēxūī, pēxūm, ere. Pettinare. Act, acc. PER. Pčetřně cômo, cômpôno, adôrno, discrimino, orno, deduco. Secto dente concinno comām, crīnes. ¶ Nēc mihi pēctendos cūra est præbere capillos. Ovid.

Pēctus, oris, n. Petto. EP. Candidam, lacteani, mölle, læve, niveam, marmoream, honestam, děcoram, těněram, ěbarnam, ěbarněam. PHR. Cāndidă pēctoră rūpit. Vētus in molli pēctore vūlnus habes. Manu pēreūssit honestum, Pēctoră lacte, Et non căleată candidioră nive. Mănû pēctūs pērcūssă děcōrūm. J Ūt vīdīt læ-vīquě pătēns în pēctŏrĕ vūlnus. Virg.

Pecuaria, orum, n. Greggia di bestiame. 9 Solve măres: mîtte în Venerem pecharia primus. Virg. Peculion, ii, n. Peculio, somma di danaro raccolto.

SYN. Peculiolum. J Cogimur et cultis augere pěcůlĭă sērvīs. Juv.

Pecunia, a, f. Danaro. SYN. Æs, gaza, thesaurus, aūrūm, ārgēntūm, nūmmūs, dīvītīæ, opēs. Et. Rēgīnā, impēriosā, improbā, scēlēstā, avara, invidiosa, însidiosa, fugax, pretiosa, fluxa, immēnsă, congestă, collectă, dolosă, modică, scelerātă, îngēns, potens, parva, perniciosă, exitialis. PHR. Quod si dölösi spēs ālfülsērīt nūmmi. Tū vĭtĭīs hŏmĭnūm crūdēlĭā pābŭlā præbēs? Sē-mĭnă cūrārūm dē căpĭte ōrtă tūō. ¶ Prīmă pĕrēgrīnās ābscēnā pēcūnĭā mārēs. Juv.

Pěcůnĭôsůs, ă, ūm. Danaroso, ricco di danaro. SYN. Dîvěs. § Ārtēs dīscěrě vůlt pěcůnĭôsās?

phal.'. Mart.

Pecus, oris, m. Armento, bestiame. SYN. Armentum, grēx. EP. Ērrāns, villosūm, pāvidūm, efferūm, vile, mūtūm, tūrpe, fædūm, pingne, immūndūm, montivägum, länatum, lanigerum, cornigerum, tǐmǐdūm, lāscīvūm, plăcĭdūm, gravidūm, sordidum, hirtum. J Die mihi, Damæta, eujum peeus? an Melibæi? Virg.

Pecus, cudis, f. Bestia, Vestiame. SYN. Bestia, ănimăl. Ite mer, felix quondam pecus, îte

căpellæ, Virg.

Pedes, um, ibus, m. plur., a sing. Pes, dis. Piedi. SYN. Plantæ, calces. EP. Niver, marmorer, formosī, āttrītī, nūdī, molles, tigāces, citī, citātī, properi, aligeri, volucres, celeres, incerti, taciti, ågiles, lenti, tardi, veloces, firmi, stabiles. PHR. Tegit aŭratos palla supernu pedes. Pedes vēstīs deflūxit ad imos. Impediūnt teneros vīnculă nullă pedes. Agiles fert amor îpse pedes. Lāpsă fluāt nīveos vēstīs ad ūsque pedes. Nuper in hanc ürbem pedibus qui venerat albis. Juv.

Pěděs, řtřs, m. Fantaceino, pedone. J Insčquřtůr nimbůs pědřtům, clýpěátňquě tôtis. Virg. Pčdestěr, stris, stre, adject. Che va a piedi. Šabnůit in liquidis îre pedester aquis. (pent.). Mart.

Pedetentim, adverb. A poco a poco, a passo a passo. Præcipere handquaquam est pedetentim pro-

gredientes. Luc.

Pedum, I, n. Bastone di pastori. EP. Pastorale, ăduncum, rostratum, curvum, pandum, inflexum, děcorům. PER. Svlvěstris olivæ pastoralě sceptrum. Pastoralis băculus. Pastorale însigue. At tu sume pedum, quod me cum sæpe rogārĕt. Virg.

Pēgāsčus, vel Pēgāsējus, a, nm, adject. Di Pegaso.

J Non sī Pēgāsčo fērār volātū. (phal.). Cat. Pēgāsus, ī, m. Pegaso. EP. Ālātus, ālīger, āles, pēnnātus, pēnnīger, volucer, volāns, Görgöneus, Medūsēcus, Bellerophonteus. PER. Alāta propāgo Mēdūsā. Equus ālātus. Quadrupēs, sonīpēs Medusæus, Bellerophonteus. Medusæo sanguine crētus equus. I Pēgason et fratrem matrīs de sangume natos. Ovid. Fah. Fingono i poeti che questo cavallo sia nato da Nettuno e Medusa. Siccome era alato, se ne volò sul monte Elicona, e ferendo ivi voi piedi la terra, fe spicciarne il fonte Ippocrene. E servendosene Bellerofonte per salir in ciclo, fu dal medesimo Pegaso previpitato, ed egli liberamente se ne volò al vielo, dove fu collocato fru le stelle.

Pējero, ās, āvī, ātūm, āre. Giurar il falso. Neut.

Pēr consulātum pējerāt Vātīniŭs (jamb.). Cat. Pēlāgus, ī, n. Mare. SYN. Mārē, pontus, āquor, fretum, Öceanus, altum. EP. Tumidum, patens, spūmosum, spūmans, undosum, furens, fluctisonum, apērtum, placidum, tranquillum. insānūm, vāstūm, vägūm, mīnāx, profundum, îmmēnsam, stavosam. PHR. Prona pētīt māria, ēt pēlāgō dēcūrrīt apērtō. Pēlāgō dat vēlā sēcundo. J Est procuil in pelago saxum spumantfă contră. Virg. Vide Mare.

Pětásgia, w. Morea, SYN, Pěloponnésus, J Fáma Pělásgiádás súbitő pěrvěnit ád úrběs. Ovid. Pětethronius, a, am. Peletronio. friena Pěle-

thronii Lapithæ gyrosque dedere. Virg. Pēlens, et Pelens, et, vel eos, m. Peleo. SYN.

Æŭcides. EP. Phthius, Æmonius, Thessalus. PER. Achillis pater. Rex Phthius. § Hen Peleů, Pěleů, magnæ třbř nůncřůs adsům. Ovid. Hist. Peleo, figlio d'Esco re di Tessaglia, mavito di Teti, e padre di Achille. Peliacus, a, um. Del monte Pelio. § Peliaco quon-

dam prognata vertice pinus. Cat.

Peticanus, i. m. Pelicano (volatile). EP. Pius. PHR. Přo fodicat qui pectoră rostro. 9 Qualis Inaccessas meret Pelfeanus ad arces. Luc. Expl. Pelicano, ucvello d'Egitto, che si ferisce il petto, per richiamare a vita col sanque di esso i suoi pulcini.

Pēlīgnus, a, ūm. Dell'Abruzzo. J Pēlīgna dīcār gloriă gentis ego (pent.). Ovid.

Pēlion, I, m, Pelio, monte della Tessaglia. EP. Altus, gelidus, Thessalieus, Et quas Ossa tülit, quasque altus Pelion herhas, Ovid.

Pēlia, & , f. Pella (vittà). J Unus Pelæo juvenī

non safficit orbis. Juv.

Pětlēx , řeřs , f. Concubina, adultera. SYN. Lăpă, ădūltěră, měretrīx, máchă, scortům, prosti-bůlům. EP. Bländă, fallāx, pětůláns, infamis, láscīvă, execrandă. Tünceris et mátris pellex, ět ădůltěră pātris. Ovid.

Pēllicio, is, exi, ectum, ere. Ingannare lusingando.

Act. Vide Allieio.

Pēltis, is, f. Pelle. SYN. Cutis, corium. EP. Mollis, tenuis, lenis, levis, rūgosa, candida, arida, formosă, lacteă, niveă, albă, măculosă, teneră, hīrtă, hīrsūtă, villosă, sētosă, dūră, rigidă, căllōsā, hōrrēns, āspērā, dēfōrmīs, ātrā, lūtēā, fūlvā, frīgīdā, lācērā, hīspīdā, pĭlōsā. ¶ Pēllīs, ět ad tactům tractanti důră resistit. Virg.

Pēnītus, a, um. Pellieciuto. Lītore pellītos inter

ăgendă Getas (pent.). Ovid.

Pello, is, pěpůli, půlsům, ěrě. Scacciare. Act. acc. SYN. Půlso, percůtio, fério, abigo, exigo, expello, ejicio, depello, propello, trado, detrado, extrudo, propulso, exturbo, deturbo, ejecto, fugo, repello, emoveo. PHR. Mærorem pello ēx animis. Ārtē Māchāonia vēteres depēllere mörbös. Regnīs detrūsīt avītīs. Pellere famem, somnos, soporem, moras, mæstitiam, mětūs, timorem, curas, segnitiem, desidiam, Pellere patria, domo, mūris, agrīs, ūrbe. SEt patrio însontes Harpyās pēllērē rēgno. Virg.

Pēllūcčo, ēs, xī, ērē. Trasparire, rispleudere. SYN. Lūcčo, rĕlūcčo, trānslūcčo. ¶ Pēllūcčt ōmně rēgiā vitjūm domās jamb.). Sen.

Pēhūeidus, a, um. Risplendente, trosparente. Fons sonat a dextra tenui pellucidus unda. Ovid.

Pělōps, ŏpřs, m. Pelope, SYN. Täntälřděs, EP. Ébūrnůs, ěbūrněůs, Phršyřůs, īnsīgnřs, pēr-jūrůs, ācěr, sævůs. PHR. Hůměrōque Pělōps īnsīgnīs čbūrnō. Optāt quietēm Pelops īn-tīdās pātēr jamb., Hor. Fab. Tantalo fe' cuocere Pelope suo figlio e lo presentò in tavola agli Dei, acceò lo mangiassero. Ma gli Dei se n'astennero, e lo ritornarono in vita, messe insieme tutte le parti, fuorche una spalla mangiata da Cerere, mettendogliene in cambio una d'avorio.

Pělorus, î, m. Peloro, uno de' tre promontorj della Sicilia. EP. Aūsonius, Sīcanius, Sīculus, celsus. āngūstūs, pīscēsūs. PER. Pīscēsī sāxā Pčlērī. Āngūstī claūstrā Pčlērī. § Cēlsūs ārēnēsā sē

töllit möle Pelorus. Sil.

Pēltă, æ, f. Targhetta, brocchiero. EP. Amāzonia, Thermodontiacă, lunătă, ăduncă, falcată. PHR Thermodontiacis horrescunt pradia peltis, Lata cohors peltis exultat aduncis. Æratæque micant pēltæ. ¶ Dūcit Amāzonidām lūnātis āgmina pēltis. Virg.

Pēlvis, is, f. Conca, bacino. EP. Nitidi, munda, lūcida, patūla, lūcens, muča, argentea, pellūcidă, amplă, ăquariă, căpăx, micans, căvă, nitens. Ut sint contenta pătulăs effundere pelves.

Jnv.

Pčnātēs, ûm, vel Jům, m. plur. Gli Dei Penati. SYN. Lătês, Pčneti dês. EP, Sacri, cări, fidi, Mdeles, verendi, venerandi. PER. Castodes

gěnřī. Dřī patrřī. Dřī domestřci. Dři pěnetráles. PHR. Rāptos ex hoste Penates Classe veho mēcum. Flammis adolere Penates. Tu, genitor, căpe sacră mănu, pătriosque Penates. Virg. Fab. Dei presidenti alle case e famiglie.

PENDEO

Pēndčo, čs, pěpēndī, pēnsūm, pēndērě, n. Pendere, star sospeso. SYN. Dependeo, sum suspēnsus. PHR. Pědříbūs connexæ ad limina pendent. De collo fistula pendet. Membra pependērūnt cūrvāto ēxānguĭā rāmō. ¶ Dūmōsā pēndēre procul de rupe videbo. Virg.

pendo, is, pependī, pensum, pendere. Pesare. Act. acc. SYN. Pērpēndo, expēndo, pondero. Pa-gare. Solvo, pērsolvo, exsolvo. Pēndere desĭĕrānt Thēsēā laūdē trĭbūtūm. Ovid.

Pēndulus, a, um. Pendente, sospeso. SYN. Pēndens, pēnsĭlĭs, sūspēnsŭs, dēpēndēns. ¶ Lāssārēt vĭ-

dňās pēndula tēla manūs (pent.). Ovid. Pēnč, adverb. Quasi. SYN. Propě, fere, fermē. Pēně simul tēcum solātia rapta Menalca. Virg.

Pēnēja, æ, et Pēnējs, idis, f. Dafne. PHR. Plūra lŏcūtūrūm răpido Pēnēja cūrsū Fūgit. Ovid.

Pēnčlopē, ēs, f. Penelope. SYN. Icaris, Icaria. EP. Fidelis, fidă, încorruptă, candidă, formosă, cāstă, pudīcă, pia, decora. J Hanc tua Penelopē lento tihi mīttit, Ulysse. Ovid. Hist. Penelope, figlia d'Icaro, fedelissima al suo marito Ulisse per vent'anni che fu lontano da lei.

Pěněs, præp. acc. Appresso. J. Quém pěněs ärlítrium est, et jūs, et normá löquéndi. Hor. Pěnetrábítis, is. m. l., e, n. Chi entra, e passa per tutto, penetrabile. J. Aspícě nům măgé sit nostrum pěnětrábílě telům. Virg.

Penetrāle, is, n. Luogo ben dentro in casa. SYN. Conclave, adytum, sacrarium. EP. Intimum, înlerius, sacrum, arcanum, îmam, occultum, lātēns, împērvium, sēcrētum, reconditum. PER. Arcanum tectum. Interiora domus. Domus intěrior. Sēděs abdită. PHR. Pěnetrálibus abditur imis. Arcana subit penetralia tecti. Ultimă sese în penetraliă condunt. Te quoque māgnă mănent regnīs penetrālia nostrīs. Virg.

Penetro, ās, āvī, ātūm, āre. Penetrare, entrar dentro. Act. acc. SYN. Intro, întroco, îngredior, pervado, irrepo, illabor, subeo, permeo, permano. In ferrum, penetrant aulas, et limina regum.

Virg.

Pēnēiis, ī, m. Peneo, fiume della Tessaglia. EP. Ossātis, Ölympiciis, Thēssālis, Æmoniis, spūmosus, spūmeus, stagnans, undans, lætus, amonăs. Sylvă vocant Tempe, per que Peneus ăh îmō. Ovid.

Pēnicilius, i, m. Pennello. EP. Aūdāx, doctus, sölers. Set penyeille teeta depingit domus

jamb.). Pass.

Penitus, adverb. Totalmente, al tutto, dal fondo. Altins, ac penitus terræ defigitur arbos. Virg.

Pēnua, a, f. Penna, piuma. SYN. Ala, plūma. EP. Levis, stridens, tremuli, subita, cita, tenera, strīdulā, pīctā, agitātā, præcēps, ventēsā, velēx, ēxtēnsā, līgāx, trēpīdā, volucrīs, āĕrīā, mōbilis, väga, strepitans. PHR. Agitare, movere per aera pennas. Petierunt æthera pennis. Præpětřbůs pēnnīs aŭsūs sē crēděrě cœlō. Terretūr minimo pēnna strīdore colūmba. J Rēmigium voluerum disponit in ordine pennas. Owid.

Pēunātus, a, um. Alato, che ha le peune. SYN.

Pēnnifer, ā. ātus, pēnniger. Interca pavidam völitāns pēnnātā pēr ūrbēm. Virg.

Pensitis, le. Pensile, pendente. Pensilibūs plūmis ātque īllīne dēspiciāt nos. Juv.

Penthesilea, &, f. Pentesilea, condottiere delle Amazzoni. Dūcīt Amāzŏnīdūm lūnātīs āgmīnā pēltīs, Pēnthesīlēā fūrens. Virg. Expl. Regina delle

Amazzoni, che combattendo nell'assedio di Troja contro de' Greci, fu uccisa da Achille. Penthens, et, vel eos, m. Penteo. SYN. Echto-nides. EP. Sacrilegus, lacer, servas, superbus, dēmēns, împius, miser, laniatus, infelix. PER. Contemptor Bacchi Pentheus. J Aspicit hunc Pentheus oculis, quos îră tremendos. Ovid. Expl. Figlio di Echione re di Tebe. Aveva molto in odio l'ubbriachezza, e però fu ucciso da Agave sua madre insieme con le altre Baccanti.

Pēnuta, ā, f. Gabbano, tabarro, mantello da pioggia. SYN. Pāllium, vēlāmen. EP. Crāssa, villosa, mădidă, gravis, tūtă. PHR. Îngrediare viam cœlo licet usque sereno. Ad subitas nunquam pēnula dēsīt āquās. Jūpītēr, ēt mūlto stīllārēt pēnulā nīmbē. Jav.

Pēnūria, æ, f. Penuria, carestia. SYN. Egestas, ĭnöpiă, paupērtās. J Exiguam în Cererem pē-nuria ădēgit edendī. Virg.

Penus, i, vel us, f. Vettovaglia, dispensa. SYN. Cibāria, vietus, ānnona, cibus, alimēnta. EP. Lārga, āmpla, brevis, læta, suāvis, opīma, dūleis, grāta, domēstica. ¶ Māgna pēnus pārvō spătio consumptă peribit. Luc.

Pēptām, ī, n. Velo, con cui si cuopre la testa. SYN. Vēlūm. EP. Cāndīdūm, nīveūm, fluens, pēndulum, effusum, longum, pēndeus. J Crinībus Iliadēs passīs, pēplumque ferebant. Virg.

Per, præp. acc. Per, per mezzo. Spīritis hīc pēr tē pātriās exisset in aŭrās. Ovid.

Pērā, a, f. Bisaccia, tasca. SYN. Löculī, sacculus. EP. Plēnā, grāvīs, grāvīdā, ĭnānīs, flūxā, pēndulă, pendens, locuples, dives, opulentă, avară, ăpērtā, claūsă, văcuă, cană. 9 Dormiăt, ēt tě-

trico cum căne peră rogăt (pent.). Mart. Perago, is, egi, actum, ere. Compire. Act. acc. SYN. Absolvo, compleo, exequor, conficio. Quō măgis începtum perăgat, lucemque re-

linquät. Virg.

Peragro, ās, āvī, ātūm, āre. Andar errando. Act. aec. SYN. Cîrcumeo, obeo, oberro, lustro, perlūstro, pererro, percurro, obambulo, perambulo, pālor. Ipse ignotus, egens, Libyæ deserta perāgro. Virg.

Perambulo, as, avī, atum, are. Passeggiare. SYN. Pěragro, pěrerro. J Pěrāmbůlābřs ästră, sīdůs

aŭrčūm (jamb.). Hor.

Pěrăro, ās, āvī, ātūm, ārě. Arare, far solchi.
Act. acc. ¶ Contudit, ēt rūgīs pěrărāvit ănīlibus ora. Ovid.

Pērcičo, es, cīvī, citum, ēre. Mocere. Act. acc. S Ocius ergo animas, quam res se perciet alla. Lucr.

Pērcīpio, is, cēpī, cēptūm, ĕrĕ. Intendere, capire. Act. acc. SYN. Concipio, capio, intelligo, cognosco, assequor. Raccogliere, godere. Colligo, potior, fruor. Prendere. Capio, sumo, accipio. Seu qu'i vertentis fructum percepimus anni. Prop.

Pērcontor, vel pērcunctor, āris, ātus, āri. Cercar diligentemente, dimandar per sapere. Dep. acc.

SYN. Quaro, înquiro, rogo, posco, peto, postălo, rogito, înterrogo, scitor, sciscitor. ¶ Încedo solus, percontor, quanti olis, ac far. Hor.

pērcutio, is, cūssi, cūssām, ĕrē. Percuotere. Act. ace. SYN. Cēdo, fērio, vērbēro, tūndo, quātio, pūlso, cōntūndo. PHR. Nūdāquē mārmorēis pērcūssīt pēctūrā pālmīs. § Tērquē quātērquē mānū pēctūs pērcūssīt hönēstūm. Virg.

Pērditis , ă, ûm. Perduto. SYN. Amīssūs. Scellerato. Improbūs, mālūs. Pazzo. Amēns, insānūs. Pērditā nēc sērā mēminīt dēcēdērē nāctī. Virg.

perdix, īcis, f. Pernice (volatile). EP. Ārgūtā, gārrūlā, Dādālā, agrēstīs, fūgāx, pīctā, tīmīdā, caūtā. PHR. Pērdīcēs hāmmā collo rūtīlāntē dēcorā. Proptēr hūmūm volītāt, ponītque īn sēpībās ovā. Ponītūr Aūsonīis avīs hāc rārīssimā mēnsīs. ¶ Gārrūlā rāmosā prospēxīt āb īlīcē pērdīx. Ovid.

pērdo, is, didi, ditūm, dere. Perdere. Act. acc. SYN. Āmitto, dēpērdo. PER. Jāctūrām fácio, āccipio. fero, pērfero. Dāmnā, dispēndiā pātior, pērpētior. ¶ Cūm mālē pērdidērim, pēr-

dere verba leve est (pent.). Ovid.

pērdomo, ās, ŭī, ĭtūm, ārč. Domare interamente. Act. acc. § Bīs dēnās păritēr pērdomŭisse ferās pent.). Mart.

Pērdūco, ĭs, xī, ctūm, ĕrĕ. Condavre, menare. Act. acc. ¶ Pērdūxīt mĭsĕrös! ēn queīs consēvimus,

āgrōs! Virg.

Pērdūro, ās, āvī, ātūm, ārč. Durare sino alla fine. Neut. § Aūgňrĭī pērdūržt hŏnōs, ōbscūržquĕ frōntī. Stat.

Pěrědo, řs, vel pěrēs, čdī, čsům, črč, vel pěrēssě. Divorare, consumare mangiando. Act. acc. § III quôs důrňs ămôr crůdělî tābě pěrědřt. Virg.

Përegrë, adverb. In viaggio, fuor di patria. ¶ Caltăque dum peregre est ănimus sine corpore

vēlāx. Hor.

Pěregrinor, āris, ātůs, ārī. Pellegrinare, andar in pellegrinaggio. Depon. PER. Těndo lönginquás in örās. Inviso tērrās ăliö sūb sölē rēpōstās, Ēxtērnās, ăliĕnās, āliās, pěregrīnās tērrās pēto. Extērnās tērrās, vel örās ădčo, lūstro, pēragro, öbčo, pēnetro. PIIR. Māgnum iter, ād döctās pröficīseī cogor Āthēnās, Ūt mē löngā grāvī sölvāt āmoirē viā. Ūnūm ērit aŭxiliūm, mūtātīs, Cinthiřā, tērrīs; Quāntum ŏcūlīs, ānïmō tām procūlībit āmor. § Spīrītūs īnfēlīx pērēgrīnās ībīt in aŭrās, Ovid.

Pěregrīnůs, ă, ûm. Pellegrino, forestiere. SYN. Ādvēnā, ēxtērnīs, hōspēs, ălĭēnūs, ēxtērnūs, ¶ Nôndôm cæsā sŭīs, pērēgrīnum ūt vīsērēt

örbēm. Ovid.

Pěrēmiš, is, m. f., č, n. Perpetuo, continuo. SYN. Continuos, jūgis, non intērmissus, pērpētuus, attērnus, sēmpitērnus. PHR. Exēgi monumentum are pērēmnius. Monumēntu pērēmuu ficti. Rēx ēris, ēt seceptro tūtūs potičerē pērēmui. Oxid.

Pěrenno, ās, āvī, ātūm, aré. Durore molto tempo. Neut. Děfňit ars nöbis, artě pěrennát ámör

pent.), Ovid.

Pěreda, řs. řví, vel ří, řtům, řrč, n. Perire, morire, SYN. Gădo, întěrčo, růo, öccůmbo, dispěrčo.

 Vôtă jăcent: löngique pěrit lăbor irritůs anni. Ovid.

Pěrērro, ās, āvī, ātům, ārĕ, n. Errare intorno. SYN. Öběrro, pērcůrro, pěrambůlo öbambělo, pěrlůstro, öbéo. PH3. Ävřá, pecůdum môré, pērērrāns. Longā pērērrāvīt frētā. Omnēmquē pērērrāt Ūndīquē cīrcūřtūm. Gigāntā pērērrāt Lūminībūs tācitīs. § Nūne hōs, nūne īllos ādītūs, tōtūmquē pērērrāt. Virg.

Peresus, ă, um. Corroso, consumato. J Nec tondere quidem morbo illuvieque peresa. Virg.

Pērfēro, fērs, tūlī, lātūm, fērrē. Portar sino alla fine, sopportar costante. Act. acc. SYN. Fēro, āflēro, dēfēro. ¶ Līttērā fācūndī grātūm mihi pīgnūs ămīcī Pērtūlit. Mant.

Pērfieio, is, fēcī, fēctūm, ĕrĕ. Far perfettamente, compire. Act. acc. SYN. Pĕrăgo, compleo, ālssolvo, ēxigo, ēxplĕo, ēxequor, conficio. PER. Mödūm, fīnēm pono, împono, fācio. Ād fīnēm pērdūco. Ēxtrēmām mănūm öperi āftĕro, ādhiböo, ādmövĕo, āddo. ¶ Pērficere ēst ănīmūs, fīnēmque imponērē cūrīs. Virg.

Pērtīdiā, ū, f. Perfidia EP. Dölösä, tēctā, ēxēcrāndā, seēlērātā, īnfāndā, nĕfāndā, ēxītfālīs, ēxītīösā, īnvīsā, tūrpīs, dētēstābilīs, dētēstāndā. PER. Pēctöris infīdī crīmēn. Pīctī sečlās änīmī. Īnfīdā mēntīs vēsānūm fācīnās. Pērlīdiā-

pānās ēxīgit ille löcus (pent.). Ovid.

Pērfidňs, ă, ūm. Perfido, steule. SYN. Infidús, pērfidíosus, mālĕfidús, fāllax, fraudulentus, dölosus, fietus. Per. Fidem fallēns. Āmāns dölī. Vīr pēetörē ficto. Pērfidía fabrīcātor. PHR. Quī pērjūrūm scēlus tēntāt. Quī pērjūrām fraudēm in pēctore vērsāt, āgitāt, volūtāt, mēdītātur, molītur. ¶ Prodere, ēt ēdīdīcī, quīd pērfidā Trojā pārārēt. Ovid.

Pērtődĭo, ĭs, födī, fössüm, čvč. Forare, traforare. Act. acc. SYN. Āpērĭo, tödio, cönfödĭo, pēr-Irīngo, pēriöro, trānsfödĭo. PIIR. Fūlmĭnĕ mīssö pērfrēgīt Ölympūm. Fērrö pērfödĭt cöstās. J Tū grāvǐbūs rāstrīs cūnctāntĭā pērfödč tērgă. Col.

pērioro, ās, āvī, ātūm, ārē. Forare. Act. acc. Pērque ārmōs ano duo pēctorā pēriorāt ietū.

Ovid

Pērfrīngo, ĭs, frēgī, frāctūm, ĕrĕ. Rompere. Act acc. SYN. Rūmpo', frāngo, ēffrīngo. ∫ Quōd vōtīs öptāstīs ādēst, pērfrīngĕrĕ dextrās. Virg.

Pērfúgio, is, tūgi, fiigitūm, črē. Ricorrere ad aicuno per ajuto. SYN. Rĕfūgio, confūgio. Cād tē confūgio, ēt sūpplēv thă nāmină pôsco. Ving.

Pērfúgiūm, ii, n. Pērfugio, luogo di salvamento. SYN. Cönfügiūm, prēlúgiūm, rēfügiūm, prā-sidiūm, tūlēlā, āsşlūm, pērtūs, sēlāliūm, aūxi-liūm. EP. Tūtūm, optātūm, sēcūrūm, optāblīfēlīx, faēstūm, quiētūm, pācātūm, plācidīm, spērātūm. PER. Pörtūs ēxpēctātūs. Stātīo tūtīs-simā, Sēcūrū sēdēs. § Prēsidiām rēgēs īpsī sibi, pērfūgiūmquē. Lucr.

Pértöndo, is, füdi, füsüm, éré. Spargere. Act. acc. SYN. İnspérgo, infündo, irrigo, irrigo, instito, institut PHR. Pérfündönt llüviis pécüs ömné. Artis pérfündéré röré. ¶ Conjicit, ét pátúlás pér-

fundît sanguine fossas. Ovid.

Pērtūsús, ă, ûm, particip. Sparso. PHR. Pērtūsi sangutur cūtrūs. Pērtūsā crūōre tērrā Lacrymis pērtusūs. § Victimā, saņē tūō pērtūsi

flumine sacro. Virg.

Pērgámā, örum n. plur. Pergama, castella di Trojo. SYN. İlföm, İlfüm, Tröjä. EP. Tröfeä, Dårdåmå, Neptûntä, Låömedönteä, Läömedöntiä, Phusbeä, Dürdåntä, Apollineä, Phrygiä, Priämeiä, Ilfäcä, Hectöreä, Rhet ä älta, miquä, turritä, bellíca, superba, mecusä, miserä, deleta, diruta. vāstātă, pērfīdă. PHR. Cum fatālīs equus saltu sŭpër arduu venit Pergama. Nëc posse Argo-licis exscindi Pergama telis. J Felicem Priamam post dirută Pergamă dici. Ovid.

Pērgo, is, pērrēxī, ēctūm, ĕrĕ, n. Continuare. SYN. Pērsto, non cēsso, continuo, pērsevēro, non dēsino. Andare. Tēndo. PIIR. Pērgē, age, rūmpě morās. Prīmā repeteus ab origine pergam. Non běně quí cæpit, sêd qui běně pērstitit, et qui Pertigit ad metam, donatur honore corona. J Observans quo signa ferant, quo tendere pergant. Virg.

pērgulā, æ, f. Loggia, poggiuolo. ¶ Pērgulā dī-scipulōs Tryphesī dōctōris, āpūd quēm. Juv.

Pěrhibčo, čs, řít, řtům, črč. Dire, raccontare. Act. acc. SYN. Dico, čnárro, měmoro, comměmoro, refero, narro, renarro, nuncio. I Salsa autem tellus, et que perhibetur amara. Virg.

Pērhorreo, es, ŭi, ere, vel Perhorresco, is, ere, n. Inorridire, tremare. SYN. Horreo, horresco. AMata est tellus, latumque perhorruit æquor.

Perielitor, aris, atus, ari. Andar a pericolo, sperimentare. Depon. PER. Discrimen adeo, subeo. În discrimine versor. În obvia pericula ruo. Propiore periclo conflictor, urgeor, premor. Căpăt offero, objicio, expono, objecto periclis. Mē in apērta pericula mitto, conjicio. PHR. Ēxērcēnt pēr sūmma pericula sērtēm Insidis hominūm, pēlagique laborēt. Præsēctī properant căpăt objectare periclo. 9 Periclitatur căpĭtë Sōtădēs nōstěr (scaz.). Mart. Pěrīcutosus, ă, ūm. Pericoloso.

Pěricůlosæ

plēnum opus alēw (alcaic.). Hor.

Periculum, vel periclum, i, n. Pericolo. SYN. Discrīmen, cāsus, fortūna, sors, fatum, alea. EP. Āncēps, dubium, instans, grave, sævum, exitřálě, exřtřábřlě, řnelůctábřlě, fůnestům, exhaûstūm, flēbile, apertūm, certūm, ingens, immane, trīstě, minax, însidiosum, præsens. PER. Vării, vel dubii cāsūs. Dubii labores. Sortis iniquæ minācēs insidiæ. Rērūm discrimina mille. Dubia, vel încêrtă sors. PHR. Hæret înter mortis, vītāque viās. Vita laboriferis circumvallata perīclīs. Subīt tām sava perīcula vita. Solum te în tântă periculă miliam. Fas hăbeant, certusque incertă periculă lustret. Virg.

Perimo, is, emi, emptum, ere. Uccidere, distruggere. Act. acc. SYN. Occido, neco, interimo, pērdo, înterficio. Atque idem, simili pinus

quem morte peremit. Ovid.

Perinde, adverb. Non altrimenti che, come se, quindi. Türtür et accedît, moriensque perinde columbus. Fill.

Peritia, a, f. Scienza, esperienza grande. SYN. Ars. Illine diverso nocitură peritia fructu.

Virg.

Peritus, a, um. Ammaestrato, perito, dotto. SYN. Sciens, non rudis, gnārus, haud ignārus, doctus, experiens, prūdens, erūdītus. I Montibus hæc vēstrīs soli cantare periti. Virg.

Pērjūrium, ii, n. Guramento falso, spergiuro. EP. Infandum, turpe, impium, fædum, dölösum, përfidum, infidum, execrandum. PER. Infida pērjūria līngua. Laomedontea luimus pērjurıa Troja. Virg.

Pērjūrns, a, ūm. Chi falsamente giura. Tālībus īnsīdīīs, pērjūrīque ārtē Sinonis. Virg.

Pērmaneo, es, mānsī, mānsūm, ērč. Darare, perseverare. Neut. Hic status în colo multos pērmānsīt in annos. Ovid.

Pērmāno, ās, āvī, ātūm, ārē. Colare, passare, scendere. Neut. J Permanat calor argentum, pene-

trāleque frigus. Luc.

Pērmeo, as, avī, atūm, are. Traversare, trapelare. Act. acc. J Permeat Arctophylaca potens per

mēmbră drăconis. Manil,

Pērmītto, is, mīsī, mīssūm, ere. Permettere, con-cedere. Ael. acc. SYN. Sino, cedo, concedo, indūlgčo, fero, pērfero pitior, do, per me licet, datur. PER. Est mihi permissa potestas, data cōpĭă. Vēnĭām trīhŭo, dō, lārgiör, îndūlgĕo. Fās, čt jūră sinūnt. J Lūdĕrĕ quæ vēllēm, călămo permīsit agresti. Virg.

Pērmoveo, es, ovi, tam, ere. Movere grandemente. Act. acc. Nec duras tantis precibus permo-

vimus aurės. Claud.

Pērmötus, a, um. Commosso, perturbato. Pērmõtūs läerymis, jūstā mõx pēreitus īrā. Stat.

Pērmūlceo, es, mulsī, mulsum, ere. Mitigare, ammollire. Act. acc. SYN. Lenio, placo, mitigo, möllio, mulceo, demulceo. PHR. Manu permulcent collă cănăm. Sensas permulcet blandă võlūptās. Aūrēs pērmūlcēt cāntūs. 9 Dūleĭă pērmūlcēnt animos solātia vitæ. Lucr.

Pērmūto, ās. āvī, ātūm, āre. Mutare, cambiare. Act. acc. J Exnvias, galcam fidas permutat

Ălēthēs. Virg.

Pērnieies, ei, f. Rovina. SYN. Clades, damnum, ēxitiūm, rūinā, strāgēs. EP. Ingēns, ēxitiālis, dīrā, dūrā, fūnēstā, fātālīs, grāvīs, lāmēntābīlis, slebilis, acerba, lacrymābilis, infanda, metŭendă, tristis, stŭpendă. 🖁 Pernicies, et tempēstās, bārāthrūmque mācellī. Hor.

Pērnīciosās, a, ūm. Pernicioso. SYN. Fatālīs, damnosus, exitialis. exitiabilis, înfestus, noxius, noceus, extitosus. J Obsequium ventris mihi perniciosius est cur? Hor.

Pērnīx, īcis. Pronto, vigilante, veloce. SYN. Vēlox, cĕlĕr, cĭtŭs.

Pērnov, octis. Che dura tutta la notte. SYN. Pér-

noctáns, vigil, pervigil, însomnis. Pero, onis, m. Scarpa da villano. SYN. Căligă. EP. Rūstieŭs, vīlis, ābjēctus, erūdus, āltus, sordidus, hīrsūtus. J Instituere pēdīs, crūdus těgřt altěrá pero. Virg.

Perosus, a, am. Che ha in odio. SYN. Exosus, pērtāsus. J Tū guīsguīs Superum commercia

nostră perosus. Luc.

Perpes, etis, adject. Perpetuo, continuo. SYN. Jügis,

pērpētuus, continuus, perenuis.

Pērpetior, eris, pēssus, pētī. Patire, sopportare. Depon. acc. SYN. Patior, fero. 9 Pērpetiār, memorare tamen, postquam alta eremata est. Ovid.

Pērpetro, ās, āvī, ātûm, āre. Mandar ad effetto. Act. acc. SYN. Patro, admitto, făcio, committo.

Vide Committo.

Pēcpētūō, adverb. Perpetuamente, in perpetuo. SYN. Continue, perpetuam, semper, jugiter, assidue. Pērpētnoque virens būxās, tennesque myricæ. Ovid.

Pērplēxus, a. um. Intricato, inviluppato. SYN. Im plicitus. Incerto, dubbioso. Dubius, anceps, încertus, varius, suspensus. 9 Quave sequar? rūrsūs pērplēxum iter omne revolvēns. Virg. pērquīro, is, sīvī, ītūm, ere. Cercare, diligentemente. Act. acc. SYN. Indago, vēstigo, īnvēstigo, exquiro, inquiro, scrutor, quæro, perscrútőr. 🐧 Cüm pätér ignárüs Cádmó pérquirčre raptam. Ovid.

Pērrūmpo, is, rūpî, rūptūm, ĕrč. Rompere nel mezzo. Act. acc. J Quæ lătĕrūm crātēm pērrū-

pit et össibus hærens. Ovid.

Pērsā, ā, m. Persiano, di Persia. SYN. Ārsāeidā, Arsacides, Achæmenius, EP, Eous, fortis, sagittifer, pharetratus, poteus, clarus, înfidus, fallax. Fleetit Achiemenius lunatam Persa tiaram.

Perserutor, aris, atus, ari. Cercar con diligenza. Depon, acc. SYN. Pērquīro. § Non pērscrūtārī

primordiă singulă quaque. Luc.

Persequir, eris, secutus, sequi. Perseguitare, tener dietro. Depon. ace. SYN. Vēxo, īnsčquŏr, īnsēctŏr, consēctŏr, īnsto, ūrgčo. PHR. Insčquŏtūr, trepidīque pedēm pede fervidus ūrget. Admisso seguitūr vēstīgia passū. Tērgoque fugācis Imminet. Vēnātor cūrsū canis, čt latratřhůs înstăt. J Monstrăque, terribiles persequi-turque feras pent.). Ovid.

Pērsevero, as, avī, atum, are, n. Perseverare, continuare. SYN. Pērsīsto, pērgo, pērsto. J Pēst manes tumulumque perseveret (phal.) Mant.

Pērsens, vel Pērsens, eī, et cos, m. Perseo. SYN. Īnāchīdēs, Ābāntīādēs, Ācrīsīonīādēs. EP. Īnāchius, ferox, aureus, celer, alatus, aerius, inelytus, fulgens, aurigena. PER. Gorgonis anguicomā superator. Pennipēs Jove nātus. Āligër aŭrātō ēdītŭs īmbrē. Āngnīcomā ōrē Mēdūsæ terribilis. Danaeia proles. Danaæa propago, Mědůsæ victor. Ináchio satá sanguině proles. Habens præsecto Gorgona collo. Persea, quem pluvió Danae conceperat anco. Ovid. Hanc ego sī peterem, Perseus Jove natus, et îlla. 1d. Fab. Figlio di Giove e di Danae, figlia d'Acrisio re degli Argivi. Temendo Acrisio di esser ucciso dal nipote, come gli aveva detto l'oravolo, rinserrò Danae entro una torre. Ma Giove, cangiatosi in pioggia d'oro, pote aver commercio con Danae, che poi partori Persco.

Pērsonātus, a, ūm. Mascherato. ! Ono pērsonātūs pāeto pater, hīs ego qua nunc. Hor.

Persono, as, ŭi, itum, are. Sonare, risonare. Neut. SYN. Insono, consono, sono, resono, strepo, öbstrépo, PHR. Pér tötám vöx ingéns pérsőnát ürbēm. ¶ Cērběrůs hæc îngêns lätrātů rěgnů trifauci Personat. Virg.

Perspicax. acis, adject. Perspicace, acuto. 9 Quam pērspicāci, quam benīgno, quam cito (jamb.).

Afr.

Perspicio, is, spexi, spectum, ere. I'edere, conoscere. Act. ace. SYN. Përspecto, aspecto, in-spicio, observo. J Camque animo et vigili perspēxerat omnia cūra. Ovid.

Pērspīchus, a, ūm. Chiaro, lucido. SYN. Pēllūcidus, clārus, nitidus, lūcidus, līmpidus, vitrčůs. 9 Bástá: perspicůte plůs větřistis áquæ (pent.). Mart.

Pērstrepo, is, pui, pitām, ere. Fare strepita. SYN. Strěpo, strěpito. PHR. Crébro pálsátůs pěrstrěpři řetů. Těllůs můgitů pěrstrěpit imő. Rámör în ârcână jâmdūdūm pērstrēpīt aūlā. Stat.

Pērsuādēo, vel Pērsuādēo, ēs, sī, sūm. etē. Per vodere. Act. acc. rei, dat. pers. Syb. Suā

deo. Persuadere cupit, credat Judais Apella. Hor.

Pērtică, &, f. Pertica. SYN. Stīpes, băculus. EP. Dūră, fīrmā, lõngā, těrës, öblöngā, nödösā. Abstulit excultas pertica tristis opes (pent.). Prop.

Pērtimeo, es, ŭi, ere. Temere. Act. acc. SYN. Pērtimēsco. 9 Diceris ēt dominā pērtimūisse minās (pent.) Ovid.

Pertinax, acis, adject. Pertinace, ostinato. SYN. Obstinātus, immotus, immobilis, tenāx, pērvicāx, înfrāctus, indomitus. J Aut digito male pērtīnācī (alcaic.). Hor.

Pērtināciā, &, f. Pertinacia, ostinazione. SYN. Obstřnátřo, pěrvřeácřá. PER. Těnáx sententřá, obfirmátá volúntás. Firmá mens.

Pērtineo, ēs, ŭi, tentum, ere, n. Appartenere. SYN. Pērvēnio, pērtingo, vel āttinēt, spēctāt. J Ē quibns ād vēstrēs sī quid non pērtinēt ūsus. Ovid.

Perturbo, as, avi. atum, are. Perturbare, disturbare. Act. acc. SYN. Confundo, turbo, misceo, pērmīsečo, commovčo, concito. ¶ Pērtūrbātŭr ibi totum jām corpūs, et omnēs. Lucr.

Pērvādo, is, vāsī, vāsūm, črč. Trapassare. Neut. Cörréptüm sümmum ætátis pérvádéré finém.

Virg. Vide Penetro.

Pērvāgās, ā, ūm. l'agabondo. SYN. Vägūs, ērrāns. § Dīcērē tām vāstō pērvāgūs örbē pūer

(pent.). Ovid.

Pērvenio, īs, vēnī, vēntūm, īrč. Pervenire, arrivare, Neut. SYN. Attingo, pērtingo, āccēdo, ădeo, advenio, tângo, devenio, propinquo. PHR. Hoc spērem Italiam contingere colo, Devenere löcös lætös, ét ámæná vírétá Förtűnátörüm némörüm. G Lýcidá, vívi pervenimús, ád-véná nöstri. Vírg.

Pērvērsus, a, um. Perverso, malvagio. SYN. Pērditus, improbus. I Omnia perversas possunt

corrumpere mentes. Ovid.

Pērvicāx, ācis, adject. Duro, ostinato. SYN. Pērtínāx. Fās pērvicācēs ēst mihi Thyadas (alcaic.) Hor.

Pērvidčo, ēs, īdī, īsūm, ērē. Veder chiaramente. Act. acc. ¶ Corporă pērvidĕās, rēminīscĕrĕ tō-

tiŭs, imum. Lucr.

Pērvigit, is, adject. Che veglia molto. SYN. Vigil, īnsomuřs. Antě měos oculos pervigil anguřs erat (pent.). Ovid.

Pērvigilo, ās, āvi, ātūm, ārē. Vegliare malto. Nent. J. Nām vigylārē lēve ēst, pērvigylārē grāvē (pent.). Mart. Pērviŭs, ā, ūm. Penetrabile, per doge si può an-

dare. SYN. Apērtis, patēns. § Interea quoniam nanti freta pērviā non sūnt. Ovid.

Pērvoto, vel Pērvolito, as, avī, atum, are. Volare, andar velocemente, Neut. acc. PHR. Tötäm pervolat ürbem. Agitatīs pervolat alīs. Pervolitāt lux per teeta domorum, Lumen Sole repercussum, aut radfantis imagine lung Omnia pērvolītāt lātē loca. Dissultat pēr tecta vaga súb imagině vibrans. J Pervělát, et pennis alta atria lûstrát hirundo. Virg.

Peruro, is, assi, astam, ere. Abbruciare. Act.

acc. Timponintque sitis oră perustă viris. (pent.). Prop. Perusiă, a., f. Perugia. EP. Antiquă, ferox, ex-celsă. Pittt. Ex Scaligero, et Alex. Donato

Sanguinea audācī conāta Perusia ferro, Tānquam hosti temere sæpe inimica suis. Urbs ängüstä căpūt rădĭīs Perusina coronat. Badĭantem cuspidăt orbem, Stellaque coniseram diserīmīnāt aūrčā lūcēm. Cēlsīs propiorēm pūlsāt Ölympām Tūrribus.

Pēs, pědís, m. Piede. SYN. Planta. EP. Těněr, lentus, tardus, vēlov, firmus, celer, agilis, certŭs, propërans, vagus, încertŭs, titubans. PHR. Summam celeri pëde librat arenam. Vide Pe-

des, um.

Pēstifer, a, um. Pestifero, pestileuziale. J Pēstiferas ăperît fauces, queis condita Ergunis. Virg. Pēstilens, tis, adject. Pestilente. J Nec pestilen-

tem sentiet Africam (alcaic.). Hor.

Pēstilentia, æ, f. Pestilenza. J Relegare nec te

pēstilēntia possit (scaz.). Hor.

Pēstilitās, ālis, f. Peste, pestilenza. J Alque en vīs omnīs morborum, pēstilitāsque. Luc. Vide

Pēstis, is, f. Peste. PER. Lues, contagio, contagia, ōrūm. EP. Ācērba, dīra, sæva, pērniciosa, grāvīs, ārīdā, ārdēns, sītīens, īgnēā, fūnēstā, ēxĭtĭōsā, īmmēdĭcābĭlĭs, Stygĭā, Lēthæš, lēthālřs, lēthříčră, lūrřdă, līvřďă, răbřdă, tābřdă, fædă, tūrpřs, sërpēns, tētră, ërrāns, văgă, vřó-lēntă. PER. Dīrī cōntāgřă mōrbī. Pēstřs ārdŏr, flāmmā, æstŭs, răbĭēs. Sāvā lŭēs. Pēr vīscĕră sērpēns. Mědūllās ūrēns. Vīrus, vel věněnům pēr mēmbră spārgēns. Fūnesto metuenda veneno. Cœlum, auras, aera inficiens. PHR. Agrīcolīs campos, cīvībus urbes viduat. Tetra falce metit cīves, colonos. Dīra lues vitiaverat aŭrās. Pāllīdague ēxānguī squālēbant corpora tābě. Fædīs vitiāntur ödöribus auræ. J Pestis ăcerbă boum, pecorique aspergere virus. Virg. Petitor, oris, m. Dimandatore. SYN. Quæsitor.

Clarus Hyanthea stella petitor aqua pent.).

Petitus, a, um. Dimandato. SYN. Oplatus, quasītus. J Præmia pēccāto nulla pētīta mihi (pent.). Ovid.

Pěto, ĭs, īvī, vel ĭī, ītūm, ĕrē. Pregare, chiedere, domandare. SYN. Pōsco, rŏgo, pōstŭlo, ēxpō-sco, dēpōsco, quæro, ēxquīro, flāgĭto, ēfllāgĭto. PHR. Supplex të pëto. Habes tota quod mente pětisti. Fidem pacis pětiique, děditque. Hospitřům rěquřemquě pěto. Ibat; ět auxilium ducto mucrone petchat. Virg.

Petra, æ, f. Pietra. SYN. Lapis. I Fretus amore

pětræ, castis et pervigil armis. Prud.

Pētrus, i, m. S. Pietro. EP. Pius, potens, facundůs, disertůs, Idūmæğs, claviger. PER. Claviger æthereus, PHR. Alter erat senior Petrus, cui cândidă mento Cânities, geminæque micant în pēctore clāvēs. Prīmus Apostolico, pārvā dē pūppě vŏcātňs, Āgmině Pētrňs črāt Bēthsaidös ācer álūmnňs, Sölvěrě qui měrňit, claūděrě clavě pölös. § Præsölidām Simönēm dignūm cognomine Petri, Juv. Hist. Principe degli Apostoli, che fu crocifisso in Roma per comandamento di Nerone, nel medesimo giorno che fu decapitato S. Paolo.

Petnians, tis, adject. Prosontuoso, sfacciato, petulante. SYN. Pětůleŭs, laseivůs, procax, împůdens, protervus, improbus, malignus, effrænis, imparus. Quin etiam at possem verbis petu-

lantibus ūti. Ovid.

Pethlantia, a, f. Prosuuzione, sfacciataggine, petulanza. SYN. Procacitas, lascivia, improbitas, proterviă. f Te non üllă meze læsit petulantiă lînguæ, Prop.

Phædra, æ, f. Fedra. SVN. Mīnošs, Mīnoša, Pa-siphāœa. ¶ Ilīs Phædram, Procrinque locis,

mæstamque Eriphylen. Virg.

Phaeton, ontis, m. Fetonte. EP. Amens, audav, combūstus, imprūdens, insanus, imperitus, ignarus, înfēlīx, devius, āvius, magnanimus, miser, stāltus, temerārius, āter, fūlmineus. PER. He-ros flyperīdnius. Hyperīdne nātus. Proles Clyměněřá. Sölě sătůs. Infelix currus aurigă păternī. Clymenes fīlius audāx. PHB. Cessit hābenīs. Andaei questus de Phaetonte pater. Pülsüs ab excelső Phaeton temerarius axe. Optātēs qui māle rexit equēs. Flammivomēs Phaeton optavit tangere currus. Ilic situs est Phaeton, currus auriga paterni. Ovid. Fab. Figlio del Sole e di Climene, che ottenuta dal Sole livenza di guidar esso il carro per un giorno, ma non sapendo ben regolar i cavalli, s'accostò tanto alla terra che l'avrebbe abbruciata, se Giove, percossolo con un fulmine, non l'avesse precipitato nel fiume Po.

Phäčtontias, adis, f. Sorella di Fetonte. SYN. Helias. J Tum Phäčtontiadas mūsco cīrcumdat amārā. Virg. Fab. Così fingono i poetiche, piangendo elleno la morte del loro fratello, furono cangiate in alberi di alno, oppur di pioppo.

Phätanx, angis. Squadra. Vide Cohors. Phătăris, idis, m. Falaride. EP. Savus, crudelis, dīrus, cruentus, immānis, āsper, ferex, efferus, trūx, Sienlus, barbarus. PHR. Quique bovem Siculo fertur donasse Tyranno, Qui falsum lentő törrűít ignő bővém. ¶ Ütque férőx Phálărīs, līnguā priŭs ēnse resectā, More bovis, Păplito clausus în ære gemās (dist.). Ovid. Hist. Crudelissimo re degli Agrigentini, che, oltre gli altri stromenti da tormentare, ebbe un toro di bronzo fabbricato da Perillo, in cui messi i condannati, e sottopostovi il fuoco, restassero abbrustoliti, e così gridando uscisse dalla bocca del toro un gran muggito, godendone sommamente il

Phătere, arum, f. plur. Abbigliamenti di cavalli. SYN. Ephippium. EP. Nobiles, decora, rutila, nitentes, ornata, fulgentes, equestres, aurata, gemmatæ, splendidæ. J Ut læti phaleris omnēs, ēt torquihus omnes. Juv

Phăleratus, ă, am. Bardato. Illa hostile căpat.

phăleratăque temporă vittis. Prud.

Phăleraum, i, n. Falerno, sorta di vino. EP. Liquidum, snavě, fumosum, dulcě, ardens, calidām, spūmosūm, spūmāns, ācrē, Cāmpānūm, nēctăreum, îndomitum. PHR. Rumpit et ardentimădidus crystallă phălerno. Ludere fumosum păero suadente phălernum. Mart.

Phănăus, i, m. Fanale, promontorio nell'isola di Scio. PHR. Tmölüs et assargīt quibos, et rex

īpsē Phanans. Virg.

Phāntāsmā, atis, n. Fantasma. SYN. Forma, visūm, imāgo, spēcies, spēctrūm. EP. Vagūm, fälläx, hörrendum, pallens, pallidum, inane, mětřendům, umbrátřlě, nocturnům. PER. Tăcitā noctis imāgo. Sopītos illūdēns sēnsūs. Vāriās imitāns formās. ¶ Nūne plācēt, āčrčos que, et de phantasmate visus. Prud.

Pharao, onis, m. Faraone. Obruilur Pharao, pătuit viă liberă Mosi. Prud. Hist. Tutti i re dell'Egitto furono addimandati Furaoni, tra i quali vi fu quel celebre, che fu sommerso nel

mar Rosso, quando perseguito Mose.

Pharetra, 5, 1. Tuvcasso, favetra, carcassa. SYN. Corytus. EP. Plena, Cressa, Amazonia, Lycia, Gnőssä, Cydőneä, lævis, insignis, sönáns, pictă, săgīttiferă, ebūrneă, levis, gravis, Gnossiă, decoră, grăvidă, căpâx, hăbilis, savă, venâtrix, aūrātă, pēndēns, pēndillā, sūspēnsā, Scythică. PHR. Gnössäsque ägitare pharetras Doctus. Arcus, venātrīcesque pharetras Suspendīt puerīle decus. Deque sagīttifera prompsīt duo tēlă phărētrā. Ovid.

Phārmācum, vel Phārmācon, ī, n. Medicina, SYN, Mědřeáměn. I Incantorum anceps hominům

mălă phārmšeă Sīmon. Mant.

Pharmacopola, a. m. Venditor di medicine, speziale. PHR. Ambūbājārūm collegia pharmaco-

polæ. Hor.

Pharos, vel Pharos, i, f. Faro, o Lesina. Lumină noctivăgă tollit Pharus amulă Luna. Stat. Expl. Isola di Egitto presso ad Alessan-

Phārsāliā, & f. Fursaglia, provincia di Tessaglia. PHR. Îlităs aŭspiciis obsessæ mænia pacem. J Victă petent Mutina, Pharsalia sentiet illum.

Phāsiācus, vel Phāsiācus, a, um. Di Fasi. Turbăquě Phāsĭăcām Grājā bĭbīstĭs ăquām (pent.).

Ovid.

Phāsis, idis, m. Fasi (fiume). EP. Colchus, Cholchicus, rapidus, limosus, asper, nivosus, magnus, barbarus, Seythieus. PER. Rapidi Phasĭdīs āmnīs. Seythicī Phāsidīs öræ. ¶ Cöntīge-rant răpidās līmosī Phāsidos ūndās. Ovid.

Phēnīx, vel Phēnīx, īcis, m. Fenice. EP. Eōus, Indus, ātērnus, immortālis, repārābilis, vivāx, redivivus, perennis, renascens, unicus, cristatůs, longævůs, versicolor, nobilis. PER. Gangetică ăvis. Îndă volucris. Titanius, Syrius, Āssyriŭs, Ārābūs, Indūs, Eōūs ālēs. Phūbī ālēs, ălūmnus. Ales sola sui generis. Indică solis ăvis. PHR Phœnīx, nec fruge, nec herbis, Sed thūrīs lacrymīs, et sūceo vivit amomī. Senio dētēssus inertī Scandit odorātos Pharnix lelicior ignes. Venit et extremo Phonix longavus ăb Euro. Assyrii Phomică vocânt: non frage, nec herbis. Ovid. Uccello consacrato al Sole nell' Arabia.

Phiaia, a, f. Ampolla, caraffa. Quid libi cum

phrălă, ligălim cum mittére possis? Mart. Phidiăcus, ă, um. Di Fidia. 9 Phidiăcus signo

se Jupiter ornat churno. Prop.

Phidis, ā. m. Fidia. Lysippi lēgŏ, Phidiā pi-tīvi (phal.). Mart. Expl. Questo fu da prima pattore, di poi eccellente scultore, che formò la statua di Pallade d'acorro con arte mivalile

Philippins, i, m. S. Filippo Apostolo, PHR. Betheaida decus o mignum, virtute, Philippe, Conspicua; o Heros sammo carissime Christo. Căpăt înter cœlică lucet Pignoră Paristis, qua sümma Ecclesiă dīguō Conservat cultu. Jude îter egredieus similî sermone Philippum, Juv.

Philoctétés, &, m. Filottete, comnaquo di Ercole, SYN. Præintius, Præintiades PER. Præinte nātus, satus, ortus. Praanti i voles. Praantius hēros. Sis licet înfestûs sociis, regique, mihique, Düre Philoctete. Ovid.

Philometa, æ, f. Rosignuolo, SYN, Lüscinia, EP. Ismăriă, Attică, Getică, vocalis, garrulă, cănoră, flēbilis, argūtā, querila. PER. Artifici promēns gūttūre voces. Vāriā depromens discrimină vôcum. Pendeus summo stridălă râmô. Flet philomela nefas incesti Tereos, et qua Mūtă puellă fuit, garrulă fertur avis (pent. . Mart. Fab. Figlia di Pandione re d'Attiva, sorella di Progue, En sforzata da Tereo marito di Progne, che poi le tagliò la lingua, acciò non manifestasse la scelleraggine. Progue, per vendicare l'inginia fatta alla sorella, accise Iti, e lo diede a Terco suo padre in forma di vivando, arciò lo maugiasse: ma Tereo scoperto il fatto, impugnato un coltello, la perseguito insieme con sua sorella; ma Filomela fu mutata in un rosignuolo, e Progne in un rondine. Iti in fagiano, e lo stesso Tereo in una bubbola.

Philosophus, i, m. Filosofo. SYN. Sophus. EP. Prūdens, doctus, solers, perītus, celeber, însignīs, clārūs, sūbtīlīs, īngčnīōsūs. PER. Sŏphīæ ămāns, vel ālūmnūs, PHR. Stūdīis Plātonis, Ārīstotēlis autmūm formāt. Docēt quē normā bonī, quīs līmes honestī. Solertī indagine novit Ömniă. Illě docet magni primordiă mundi, Et rerum causas, et quid Natura Deusque. Inunmerabilium primordia Philosophorum. Cid.

Philtrinn, i, n. Livore che induce ad amare. EP. Pāltīdūm, pāliens, īgneum, sævum, tābidum. Colchicum, Thessalum. ! Philtra, quibus va-

lĕānt mēntēm vēxārĕ mắrītī. Juv.

Phineus, ei, vel cos, et Phineus, ei, m. Finco. SYN, Agenorides, PHR, Tone Odrysia Phineus rex înclytus ora, Litora fatidici panis horrentia Phinei. Cretus Agenore Phineus. Perpětňáquě tráhěus inopém súb noctě sčněctám Vīsus erāt Phinens. Ovid. Hist. Re d'Arcadia, a cui le Arpie venivano a guastar i cibi sopra la tavola, perche aveva fatto accecare i loro figli.

Phiegethau, antis, m. Flegetonte. EP. Rapidus, fūmidus, Tārtārēns, īgnēns, viölentus, exūndāns, savūs, ārdēns, anhēlūs, inamonūs, sonorus, ater, astuans, procellosus, dirus, ignitus, furens, rapax, ignivomus, flammeus, flebilis, mæstás. Stygiús, Tænāriás, niger, sülphūreus. PER. Plégéthontis unda, aqué. Phlégéthonteus amnis, lacus. Flammeus amnis, Lacus igněus. PHR. Fumidus átra vádis Phlégéthon încendiă volvit. Ardenti freto Phiegethon arenās igneus tortās agit. Late exundantibus urit Ripas savyis aquis Phlegethon, et turbine anhelo Flammarum resonans saxosa incendia torquet. Quæ răpidûs flămmis âmbît törrentibûs âmnis Tartareus Phlegethon, torquetque sonantia sixă. Virg.

Phlégyas, æ, m. Flegia. Infélix Théseus Phlégyasque miserrimus omnes. Virg. Fab. Re der Lamti, padre d'Issione, che albruciò il tentpio

d' Ipolline.

Phốca, &, f. Fitel marino. EP. Immanis, îngêns, hörrendá, détörmis, a quòreá, feróx, gtándis, ūndīvāgā, terribilis, tūrpis. PER. Vitūlūs asquorčás, Bôs mărinăs. Prôtei, Nerei, Neptôni pe-cus Visû déformiă corpori cété. Vásti gens horridă pânti 🧸 Prôlůři, însólitæ fůgřaní ád thanina Phôca. Ving. Fab. Questi stell enone

nell'acqua e fuori dell'acqua, e sono custoditi da

Phocaa, f. Focea. Phocaus, a, um. Della Focea. ¶ Ūt föret exemplūm vērī Phōcæŭs amōris. Ovid.

Phábě, ěs. f. Luna, Diana, SYN, Diānă, Lūnă, Hěcătē. EP. Clāră, pūlchră, novă, plēnă, candídă, pērnēx, vēlēx, rubicundă, gelidă, pallidă, ārgēntčă, hūmĭdă, nōetĭvăgă, Tītānĭā, īnnūbă, Lātonia. PHR. Vaga pērlūstrāt Phobē duodēna quotannis Sidera. Nec tibi sol clarus, nec sit tibi lucida Phæbe. Ventus erit: vento semper rŭbět aŭrčă Phæbe. Virg. V. Luna.

Phæhēŭs, vel Phæhēŭs, å, ūm. Di Febo, d'A-polline, del Sole. SYN. Phæhēĭŭs, Apöllĭnĕŭs, Solāris, Tītāniŭs. J Ārgolicī elypei aut Phœ-

bēæ lāmpādis instår. Virg.

Panebus, i. m. Apolline, Febo, Sole. SYN. Sol, Apollo, Delius, Titan, Cynthius. EP. Nitidus, nitens, corūscus, decorus, rapidus, vagus, lūcidus, Rammiger, fervidus, clarus, calens, radiosus, pūrus, vēlox, aureus, rūtilans, sublimis, aūricomus, Delius, Titanius. PHR. Presserat öcciduus Tartessia litora Phebus. f Et te Phebus amāt, Phæbo sua semper apud mē. Virg. Y. Apollo et Sol.

Phonix, īcis, m. Fenicio, popolo della Siria. SYN. Tyriŭs, Sidoniŭs. ¶ Iluic conjūx Sichæŭs erat

dītīssīmus āgrī Phænīcum. Virg. Phoenix, icis, m. Fenice. V. Phenix.

Photoe, es, f. Foloe, monte d'Arcadia. Scilicet ipsě pětet Pholoen, pětět ignihus Æthon. Luc.

Phōreys, vel Phōreyn's, ydŏs, f. Medusa. Sēctă-quĕ Pērsēā Phōreydŏs ōră mănū. (pent.). Prop. Expl. Nome di Medusa, così detta da suo padre Forco.

Phosphoras, I, m. Lucifero. SYN. Lücifer. EP. Fülgens, almus, albus, roseus, ardens, aureus, nitens, serenus, clarus, pūrus, rūtilans, rūtilus, micans, vigil, coruscus, matutinus, lucens, splendīdus, fulgidus, pūrpūreus, Cythereius. PHR. Haud serus, Oceano rediens Cythereius īgnīs (idest stella Veneris). Fūlgūrāt ēt roseīs Lücifer almus equis. Phosphore redde diem, quid gaūdiā nostra morāris? Casare ventūro, Phōsphŏrĕ, rēddĕ dĭēm (dist.). Mart.

Phrenesis, is, f. Frenesia. Cum luror haud dub as, cam sit manifesta phrenesis. Juv.

Phreneticus, a, um. Farnetico. Phrenetici Septentrionum filii (jamb.). Var.

Phrygia, &, f. Frigia. Dardanus Idwas Phrygia

penetravit ad urbes. Virg.

Phryx, ygis, m. Di Frigia. SYN. Phrygius. 9 Sī quă Phryges jactant præ se responsă Deorum. Virg.

Phrýxůs, î. in. Frisso. PHR. Profügi aŭrea Phrýxi vēllērā. Æquŏrēī fūlgēbānt vēllērā Phryxī. Mart. Fab. Figlio di Atamante e di Nefele, fratello d'Elle.

Phytis, idis, f. Fillide. EP. Dives, misera, impătiens, frondosă, Threicia, Sithonis, Rhodopēră. J Hospita Demophoon, tha te Rhodopera Phyttis. Ovid. Fab. Figlia di Licurgo re della Tracia, che s'impiecò per impazienza che avea, che uon ritornasse presto Demofonte, e fu mutata in un mandorlo,

Pīcă, ē, f. Pica, gaza. EP. Văriă, vērsicolor, loquāx, clāmēsă, pīctă, împrobă, disertă, quèrůlă, sătūtātrīx, gārrūtă, cănôră, mölēstă, argūtă, raūcă. PER. Pičris avis, ales, volucris, Pīeria volucris, PHR. Hūmānos promīt gārrulă pică sonos. Picam Si non inspicias, esse něgābis ăvēm. J Institěrant rāmīs imitantēs omnia picæ. Ovid.

Picardia, w, f. Picardia. EP. Fida, dives, candida. Piceatus, vel Picatus, a, um. Impegolato. Son fuit Autolyco tam piceata manus (pent.). Mart.

Piceus, a, um. Di pece. 9 Procumbunt picea flammīs ălimēntă futurīs. Stat.

Pictor, oris, m. Pittore. EP. Insignis, inclytus, clārus, egregius, praelarus, celebris, industrius, doctus, peritus. PER. Arte Parrhasia, vel Apellēā doctus. Pārrhastā ārte potens. Artis Apellēte doctus. Nātūrte temālus. PHR. Ingenio, ārtě, mănữ natūram æquăt, vincit, superat. Æquāt nātūrām vīrībūs ingenii. Cui neque pār Zeūxīs, ēt māgnūs cēdăt Apēllēs. \ Vāne, quid āffēctās făciem mihi ponere pictor? Aus.

Pictūrā, & f. Pittura. EP. Illūstris, nitida, conspicua, nobilis, însignis, mirabilis, lata, Apellēa, antīqua, admīranda, corūsca. PER. Ārs Pārrhāsiā. Artis Apēllēæ decus. Ars æmula nātūrā. Sīc ait, atque animum pictūra pascit inani. Virg.

Pietūro, ās, āvī, ātūm, ārē. Pingere. Act. acc. SYN. Pīngo. ¶ Ēt pietūrātūr mörītūrīs flērībňs ägĕr. Stat.

Pīctus, ă, ūm. Pinto, dipinto. SYN. Adumbrātus, dēpīctus, pietūrātus. J Pietus acū tunicas, ēt

bārbārā tēgmīnā crūrūm. Virg. Pīcūs, ī, m. Pico. J Āccīpīmūs, Faūnō Pīcūs pāter, îsque părentem. Virg. Fab. Figlio di Saturno, e padre di Fauno mutato in un pico dagli incantesimi di Circe.

Pieris, idis, f. Pieride, Musa. SYN. Mūsa, Cămană. J Împetis: ūt tăcii, Pieris orsă loqui (pent.). Ovid. Fab. Le figlie di Piero s'addimandarono Pieridi, emule delle Muse e mutate in gaze. Anche le Muse stesse s'addimandarono Pieridi dal monte Piero a lor consacrato.

Pičrius, a, um. Delle Muse. J Et de Pičriis vo-

cālēm fontībūs ūndām. Stat.

Pičtās, ātis, f. Pietà. SYN. Relligio, vel bonitās. EP. Cāstā, pūrā, vērā, sānctā, öffīciosā, īllūstris, insignis, egregia, eximia, colestis, fictă, simulată, spectabilis, sacră, spectată, PER. Dīvīnī rēverentia cultus, officium, opus. Honos mentis piæ. Piæ virtutis ardor, Pia facta. 9 Dii quoque nt a cunctis hilari pietate colantur. Ovid.

Piger, pigra, pigram. Pigro. SYN. Iners, deses, reses, desidiosus, segnis, ignāvus, socors, lentus, languidus, torpens, tardus. PER. Desidia tārdus, languens. Tūrpī sēgnitie languidus. Ignāvām dūcērē vītām lætus. Gravī torpore segnis. PHR. Sit piger ad pænas princeps. Deffetet juvenis fractus inerte situ. Ignavum corrumpunt otia corpus. Lento gradu vix se sē trăhit. 9 Optat cphūppia bos piger, optat ărārē căbāllus. flor.

Piget, uit, ere, impers. Rinerescere. 9 Quo feret

īră, sĕquār, fāctī förtāssĕ pǐgēbǐt. Pīgnūs, ŏrīs, n. Pegno. EP. Mūtŭūm, fĭdēlĕ, cārūm, cērtūm, īnviolābile, grātūm, pretiosum, ămīcum, ēximium, dives, magnificum. J Ferre suī dederāt monimentum, et pignus amoris. Virg.

Pigritiă, æ, f. Pigrizia. SYN. Îgnāviă, inertiă, segnities, desidia, torpor. pigrities, otium, socordiă, vecordiă. EP. Turpis, înfamis, pudendă, probrosa, hebes, languida, tarda, lanta, imbellis, somniferă, enervis, mollis. PER. Împătiens operīs. Fūgiens laborīs. Damnātrīx operum. Somnī mater. Exosa, perosa, pertæsa laborem. Juvenum pēstis. Corpis enervans. Hebetans mēntēm, sēnsūm. ¶Ārgŭimūr lēntā criminč pi-gritiā (pent.). Mart.

Pigro, as, vel pigror, aris. Esser lento. J Quod sī pīgrārīs, paūlūmve recesseris ab re. Lucr. PHā. æ, f. Palla da ginocare. EP. Levis, Iūsoria, eitä, volans, volitans, rotundi, sonans, concita, völübilis, stridens. PER. Glöbüs lüsöriüs. Sphærä lūsoria, palmaria. PHR. Pila tota recūssis Icta sălīt băculīs. Volāntem Ant pepulisse pilam jūvāt, aūt rēvocārē cādēntēm. Vēlocēs pilā dēcepīt per brāchiă jāctās, sāltās, pūlsās. Indo-ctāsve pilā, dīscīve guieseit. J Folle minās

Pită. Mole. V. Moles.

Pīlă, æ, f. Colonna. SYN. Cölümnă. Nüllä täbērnā mēōs hābēās, nēc pīlā lībēllōs. Hor.

lāxa ēst, ēt mīnns ārctā pila (pent.). Mart.

Pīlātus, ī, m. Pilato. EP. Dīrus, impius, erudēlis, sævňs, sacrilėgňs, immītis, scelerātňs, pērfidus, iniquňs, něcēns, bārbárňs. J Tāliá Pīlātī vērbīs excepři fesús. Juvenc. Hist. Pilato, giudice, ossia preside di Gerusalemme per l'imperator de'Romani, che diede sentenza di morte a Gesù Cristo.

Piteatus, ă, um. Coperto di cappello. Ad Parthos

procul îte pîleatas (phal.). Mart.

Pilentum, i, n. Carro di cui si servivano le matrone Romane. Esseda festinant, pilenta, petöritä, näves. Hor.

Pilčus, i, m., vel Pilčum, i, n. Cappello, berretta. SYN. Gălerus. EP. Castoreus, villosus, ornatus, comptus, compositus, cultus, levis, facilis, textilis, sericeus, hombycinus. I Hae mera libērtās, hānc nobīs pīlea donās. Pers

Pilosus, a, um. Peloso. SYN. Villosus. PER. Pilis opertus, tectus, abundans. 9 Sed quod et hircosīs sērum ēst, ēt tūrpē pilosīs. Mart.

Pītām, ī, n. Dardo. SYN. Spīculām, tēlūm. EP. Savam, tremens, Martium, nocens, ernentum, ăcutum, trăbale, leve, violentum, fatale, inimīcum, strīdēns, vulnīfīcum. PHR. Mārtia laurigera cuspide pila virent. Pila remittunt Sava manu. Exesa jacent scabra rühigine pila. 9 Signă, păres ăquilas, et pilă minantiă pilis. Luc. Pitāmmus, i, m. Pilanno. Pilāmmi Tārmās sā-

crātā vāllě sěděbăt. Virg.

Pitás, i, m. Pelo. SYN. Căpillăs, setă. EP. Floridus, rigidus, cultus, formosus, tarpis, mollis, těnůis, squálidůs. Sed frůtřeántě pilo ne-glecta, et squálidă crūră. Juv.

Pīmptă, æ, f. Pimpla. J Cujus Pimpleo lyră clă-rior exit ab antro. Mart. Expl. Monte nella

Tracia, dove è il fonte consecrato alle Muse. Pimpteïs, 'Idis, f. Pimpleide, Musa. Son ûrbână mea tantum Pimpleide gandent, Mart, et Pimplčă, æ. Pîmpleă dûleis nil sine tê mei (alcaie.). Hor.

Pindaros, I. m. Pindaro. EP. Nohilis, facundus, suāvis, divinus, celebris, Pierius, doctus, perītus, Apollinčus, ingeniosus. Pindarum quisquis studet æmulari (sappli.). Hor.

Pindus, i, m. Pindo. EP. Ardins, allis, ingens, săcer, celsus, Pierius, pinuifer, Apollineus, nubifer. Aut cur Phabei tremuere căcumină Pindi? Prop. Expl. Montagna presso Tessaglia, dedicata alle Muse.

Pīnčus, ă, ūm. Di pino. \$ Pīnčā sýlvā mihī mūltos dīlēctā pēr ānnōs. Virg.

Pingo, is, xī, pictūm, črč. Pingere, diprugere. Act. acc. SYN. Adūmbro, dēpingo, pictūro. PER. Artě Apellea, vel Parrhasia exprimo. Pictura effingo. Pietari, vel coloribas exprimo, imitor. Pietis văriare figuris. PHR. Que mănus obscēnās dēpīnxīt prīmă tăbēllās, Et posuīt castā tūrpīš vīsā domo! Tempora pingebant viridantes Horibus herba. I Sanguineis frontem möris, ēt tēmpöră pingit. Virg.

Piuguedo, inis, f. Grassezza. SYN. Adeps. Lt corruptă sătis diră pinguedine tellus. Alcim.

Pīnguis, is, m. f., č, n. Grasso. SYN. Crāssus, obesus, opimus. J Pinguis aqualiculus propenso sēsquipēde ēxtět. Pers.

Pinifer, a, um. Che porta pini. Pinifer illum čtřám solá súb růpě jácentem. Virg.

Pīnnātūs, a, ūm. Pennato. SYN. Alātūs. J Pīnnātūs grādītūr Zephyrūs vēstīgia propter. Lucr.

Pīnso, is, ĕrĕ, vel Pīso, ās, ārĕ, vel Pīnsito, ās. Pestare, calcare. 9 Dūm tūrdūs trătilāt, stūrnūs tūne pīnsitet ōre. Ovid.

Pīnus, ī, vel ūs, f. Pino. EP. Sacră, ūtilis, virēns, naūtica, cornīgera, grāta, hīrsūta, ingens, proceră, ăcută, odoră, ardnă, uberrimă, Îdeă, āčria, alta, annosa, pingnis, superba, odorifera, Cyběleta. PHR. Evertunt actas ad sidera pinus. Caucaseo nutat de vertice pinus. Odoro vālnērē pīnus Scinditur. Solidoque revellērē dūmo Annosam pinum magno molimine tentat. Nos sumus Idaa sacro de vertice pinus. Virg.

Pio, as, avī, atum, are. Purgare. Act. acc. SYN. Luo, purgo, expio, vel placo. PHR. Effigiem stătuere, nelas qua triste piaret. Culpam miserorum morte prabunt. Prodigiis acti celestibus ossa piabunt. Maternos luctus, hostilĭă būstă pĭāstī, Ovid

Piper, is, n. Pepe. EP. Rūgosūm, longūm, asperum, candidum, album, mordax, acre, odorum, ödöriferum, nigrum. J Ö quam sæpe petet vina

přpěrquě coquus (pent.). Mart.

Pipilo, as, avi, atum, are. Pigolare, gridare come fanno gli uccelli. J Ad solam dominam usque pîpilâbăt. Cat.

Pīrātă, æ, m. Corsale, PER. Prādo, vel grāssātor āsquörens. Omne fretum metuens pelagi pi-

rātā rēlīnquit. Lucr.

Pīrithons, ī, m. Piritoo. EP. Fortis, audāx, fidus. Lt cum Pirithoo felix concordia Thesei. Oxid. Fab. Paritoo, figlio d'Issione, marito d'Ippoda-mia e compagno di Teseo: fu neceso dal Cerbero, essendo undato nell'inferno per rapire Proser-

Piram, i, n. Pero (frutto). ! Non quo more piris

vēscī Călăber jubet hospes. Hor.

Pirns, i, f. Pero (albero). Insere Daphni piros:

carpent tua poma nepotes. Virg.

Pīsā, ārūm, f. Pisa. EP. Alphēs, antīqus, vietricēs, PHR, Ex Scaligero, Pīsā vetūs vietī spolfis orientis onosta, invidia armavit livida tēlā trūcīs: Sīc nōcūīt vīcīssē: ālīīs sīc vīcīműs érgo, etc. Álphéæ áb örigine Pisæ űrbs Hétrűscá sőlét. Virg. l. 10.

Pîsaurum, î, n. Pesaro. EP. Antiquum, nobile, īrrīgňūm. PHR. Cuī mūros āllňit āmnis Pisaūrňs, nomenque fácit. Gallorum exityias victoque ex hoste trophæum. Et captiva urbi victor dat signa Camillus.

Pīscātor, ōris, m. Pescatore, EP. Sēdulis, solērs, paūper, flūctīvagus, vigil, patiens, hamifer æquorčňs. PER. Hāmātæ moderātor arundīnis. Ripæ încûmbens. Rûpě sědens. PHR. Victûm hāmō, līnoque parat. Cibīs celāt fallacibus hamos. Pīscēs in gūrgite captat. Spārsa pēr stāgna profundî, Evocat e liquidîs pîscem penetralihus ēscā. Mīles erāt gladīo, pīscātor arūndine sampla. Ovid.

Pīseīnă, æ, f. Peschiera. SYN. Lăcus, pălūs, stāgnūm. EP. Lēntā, tōrpēns, cāvā, pīscēsā, līmēsā, hŭmīdā, vādēsā, dūlcīs, īrrīgūā, cærūjēā. ¶ Pīscīnām pēto, non licēt nătāre (phal.) Mart.

Pīseis, is, m. Pesce. EP. Squammeus, mutus, squāmmosus, squāmmiger, fluviālis, marīnus, ægnőreűs, amnicóla, pinnifer, aguősűs, undivägus, cæruleus, tortilis, nitidus, spumeus, fluctivăgus. PER. Agmină mută nătântum. Gens squammea, squammata, squammosa, squammigěră, Pěcňs æquŏrĕūm, cærŭlĕūm. Grēx Prōteī. Grēx Neptūnius. Tūrba, caterva cerulea. Fluminis, vel equoris încolă. PHR. Cauda, vel pinnis æquöră vērrit, findit, scindit, sccăt. Æquör, undās, ăquās, flūmină, flūviös, flūctūs, āmnēs pinnis vērrit. ¶ Dūm jŭgă montis ăpēr, fluvios dum piscis amabit. Virg.

Pīscor, āris, ātus, ārī. Pescare. Depon. acc. PHR. Dūco pīscēs călămō. Dācēptos pīscēs în rētia trādo. În pěcůs æquoream jacto æra recurva. Fāllo pīscēs călămo. Rētībus jāctīs ēquoreām ēdūco prædām. Pīscēs ărūndĭně capto. Plēnos ēscīs fāllācībus hāmos pīscībus objīcio, uncos oppono. Decipio pisces unco, hamo, esca, cibis, līno, vīrgā, rētibus. Pīscibus insidior, vel insĭdĭās tēndo, păro, mōlĭŏr. f Quō dūcīt gŭlă,

pīscēmūr, vēnēmăr, ŭt ölim, Hor.

Pīstāciūm, jī, n. Pistacchio. J Quin čt amīgda-lēos subeunt pīstācia rāmos. Pallab.

Pīstor, oris, m. Pistore, fornajo. J Lūdi magīstrī

mane, noete pīstores (scaz.). Mart. Pīstrīnum, ī, n. Molino. J Et non pīstrīno trādĭtŭr, ātque ăsĭuō? (pent.). Catul.

Pīstrīx, īcis, f. Pistrice, mostro marino e seguo veleste. ¶ Flāminč mīxtā retro ād Pīstrīcīs tergă revertī. Cic.

Pīthō, ūs, vel ōnis, f. Pito, dea della eloquenza. SYN. Suādā, Suādēlā, EP. Doetā, disertā, solērs, îngentosă, facundă. I flujus în ore lepos

tālīs fācundāque Pītho. Pass.

Pińs, ă, ūm. Pio. SYN. Religiosus, sanctus, vel bonus, benignus. PER. Custos, vel cultor servāntīssīmus āquī. Sērvātŏr, obsērvātŏr, obsērvantissimus æqui. Religionis tenax. Integer vītæ, scělěrīsque pūrůs. Insīgnis přetātě, Pūrůs ăb omnī lābě. Nūmină sanctă colens, PHR, Přětatěm haud pectore ficto, flaud similanter ămăt. Înnocăa studium pictatis habet. Quem fidei piă cari tenet. Para colit simplicitate Děūm. Qui căvět a sanctæ dellectěrě tramitě vitæ. Quố jūstior alter, nec p'étate fuit major. Cui sant colestia cura. Dii meliora piis, erroremque höstibus illum. Yirg.

Pix, ĭeĭs, f. Pece, EP. Pinguïs, tenax, atra, nigra, erāssā, dūrā, lignidā, coetā, Idæā, Nariciā, Indřeă, Îllyrică. Nigrior Îllyrică, Nariciave pice (pent.). Ovid.

Plācābitis, is, m. f., e, n. Facile da placare. SYN. Clemens, mitis, lenis. J Que quisque est major,

mägis est placabilis ire. Ovid.

Plācātus, a, um. Placato. SYN. Placidus. Inde ŭbĭ prīmă fĭdēs pĕlăgō, plācātăquĕ vēntī. Virg.

Plăcentiă, so, f. Piacenza, città d'Italia. EP. Florēns, clārā, sŭpērbā, dīvěs, nōbĭlĭs, ŏpŭlēntā, īnclǧtā, cĕlebrĭs, bēllĭcā, Mārtĭā, Māvōrtĭā. Certavit Mutina quassată Placentia bello.

Plăceo, es, ŭī, ĭtūm, ēre. Piacere. Neut. dat. SYN. Arrideo, probor, delecto, oblecto. PER. Sum grātus, ācceptus, jūcundus. \ Nēc facie, meritīsvě placet, sed carmině movit. Ovid.

Plăcet, ebăt, ŭit, plăcitum est, ere. Piacere, esser grato. Impers. SYN. Libet, juvat, stat, sedet. PER. Est animus. Mens est. Mens fert. Fērt ănĭmŭs. Fērt ĭtă cōrdě vŏlūntās. Sīc plăcitum. Si nihil ex tanta superis placet urbe rčlinqui. Virg.

Plăcidns, ă, ūm. Piacevole, placido. SYN. Plācātns. serenus, tranquillus, quietus, moderatus, lenis, compositus, sēdātus, mītis, benīgnus. J Troid, nūne placidā compostūs pāce quiescit. Virg. placitus, a, ūm. Che piace. J Est virtūs placitis ābstinūisse bonīs (pent.). Ovid.

Placiturus, a, um, particip. Ch'è per piacere. Haud pläettura refer, cum primum crastina cœlō. Virg.

Plāco, ās, avī, atum, are. Placare, riconciliare. Act. acc. SYN. Flecto, sedo, lenio, mitigo, delīnio, tempero, compono, compesco, moderor, mollio, mulceo, comprimo. PER. Placidis verbīs, dīctīs, vel vēcibus īrām tempero, lenio. Prěctbůs īrām sēdo, frango, compesco. Ani-mūm ab īrā revoco. Corda aspera sedare, movērē. Īrām orando flēctere, Īrām precibus vincěrě, supěrárě. PHR. Sceptra těněns, mollitque ănimos, et temperat îras. Dicto citius tumidă æquoră placăt. Plurimă mulcendis mentibus āptă refert. Plācārūnt dīctīs corda āspera Rēgis. Sanguine placastis ventos, et virgine cæsa. Virg.

Plăgă, â, f. Piaga, ferita, colpo. SYN. Vulnis, īctus, cicātrīx. EP. Cruenta, sæva, dīra, aperta. căvă, gravis, pătens, tristis, ăcerbă, lethalis, violentă, mortiferă, sanguineă. Dant animos plāgā, non cūrsū sēgnior illo. Virg.

Plaga, a, f. Paese, spiaggia. SYN. Regio, ora. Quâtuor în medio dirimît plăgă solis iniqui.

Virg.

Plägă, a, f. Rete. SYN. Rete, laqueus. J Retia rārā, plāgā, lātō vēnābulā fērrō. Virg.

Plānē, adverb. Certamente. ¶ Commūnī sēnsū plānē cărčt, înquimus, Ēheū! Hor.

Plănētă, æ, m. Pianeta. SYN. Astrum, sidus. EP. Ērrātīcus, vagus, ērrāns, ērrābundus, pālāns, înstăbřits, möbřits. J Quemque hăběat casum

quīsquē plănctă, dăbo (pent.). Ovid. Plāngō, is, xī, ctūm, ĕrĕ. Percuotere. Act. acc. SYN. Pērcūtio, fĕrĭo, cædo, vērbĕro, tūndo, contando. Lamentarsi. Lamentor, lugeo. PHR. Pēctora plangere palmis. Plangere nūda mērs conābār pēctorā pālmīs, Vide mox Plaugor.

Plāngor, ōris, m. Battimento, piagnisteo. SYN. Planetus, ietus. EP. Savus, acerbus, rigidus, trīstīs, Iterātūs, vēsāmus, querulus, insanus, fremens, immanis. PHR. Plangoribus, vel planctū āĕrā, añrās, domūm, seu locă împleo. Pēetus manu, vel palmīs ferio, tundo. Ora, genas mănu percătio. I fixe quoque reddebat sonitum plangoris enndem.

Planities, cī, f. Pianura. ŞYN. Cāmpňs. EP. Pătens, vāstā, ampla, rīdens, amena, læta, viridis, ăpērtă, longă, îngēns, floridă, spătiosă. Plānitiēs, Cererique favet, densisque ligātur.

Planta, a, f. Pianta. SYN. Plantariom. EP. Fertilis, virens, lūxūrians, terax, tenella, fæcunda, těněrá. f ttie plantas těněro abscindens de

corpore mātrām. Virg.

Planto, as, avī, atum, are. Piantare. Act. acc. SYN. Sero, însero. PER. Plantas terra abscondo, tego. Feraces plantas figere humo, Terra mando, committo. Suleis depono. Itie teneras lætő stírpes plantaverat arvo. Ovid.

Planus, a, am. Piano, uquale. SYN. Æquus. Et planus modico tumore vertex (phal.). Mart.

Platanus, I, f., vel platanon, onis, m. Platano. EP. Stěrřlís, eœlčbs, vídňá, āeriá, vírens, påtula, umbrifera, alta, nutans, genialis. 4 Et stěriles platani malos gessere valentes. Virg.

Plăteă, &, f. Piazza, via lurga. EP. Lată, amplă, căpáx, populosă, ăpertă, spătiosă, regiă, pū-blică, trită, frequens, clamosă. ¶ Pûræ sunt plătex, nihil ût meditantibus obstet. Hor.

Plato, onis, m. Platone. EP. Acūtus, solers, sagax, insignis, ingeniosus, summus, facundus, dīvīnus, doctus, Cecropius. 9 Quorsum pērtinuit stipare Platona Menandro? Hor. Hist. Platone filosofo, scolare di Socrate, che insegnava nell'Accademia presso ad Atene.

Plaudo, is, si, sum, ere. Applandire. Act. acc. SYN. Applaudo. Rārā coronāto plausēre thea-

tră Menandro, Mart, Vide Plausus.

Plaūstrūm, i, n. Carro. SYN. Cūrrus. Contenta cervice trăhûnt stridentiă plaûstră. Virg.

Plansus, üs, m. Plauso, applauso. SYN. Applausus, acclamatio, clamor, fremilus, gandium, lætitia. PER. Studium populi. Læta vox. Lætūm sīgnūm. Alacris, fēstūs, fēstīvūs clāmor. Lætitiá sölemnis. PHR. Tüm plausu, fremituque virum, studiisque faventum Consonat omne němňs. Lætitia, lůdisquě viæ, plausuquě frě-mēbant. Lætos töllěrě, vel attöllěrě plausus. Ingeminant plausum Tyrii, Trocsque sequuntur. Virg.

Plautus, i. m. Plauto, eccellente scrittor di commedie. EP. Doctus, facundus, solers. ! Carcilio, Plautoque dăbit Românus ădemptum. Hor.

Plehejus, vel plebeius, a, um. Plebeo. 1 Et dare plēbējā corpňs ĭnāne rogā (pent.). Ovid.

Plens, plebis, f. Plebe. SYN. Populus, valgus, plebes, plebeenla. EP. Indocta, cwea, rudis, īgnārā, stolīdā, lēvis, stūltā, āmēns, temerārīā, împrüdens, înconstâns, türbidă, loquax, mülabīlis, infimā, hūmīlis, vilīs, mīsērā, incūltā, clāmēsā, insānā, avīdā, aūdāx, ēgēnā, incaūtā, vēntēsā, pāvidā, improvidā, procav, proteiva, vāriā, sēdītiosā. PER. Vāriām, āc mētābilē

vālgus, Tūrba stolida inculta plēbas, Fluctu magis mobile vulgus. I Non ego ventosa ple-

bis sülfrägiä venör. Hor.

Plectrum, i, n. Plettro, archetto. EP. Blandum, lêně, důlcě, sŏnôrům, rěsŏnāns, insigně, mŏdălâns, lŏquâx, aūrātūm, čbārnām, gārrālūm, jócósúm, grátúm, möllé, cănôrúm, quěrňlům, Aonium, Pindaricum, Māonium, Dircanim, Æölium, Apollineum. PHR. Carmen Apollineo tantum modulabile plectro. Palsavit tremulo modulantia tympana pleetro. En cape delicias, tīnnula plēctra, tuas. Movet argūta mollia pleetra lyra. Hanc primum veniens pleetro modnlatus ebarno. Tibul.

Plējades, um, f. plur. Le Plejadi. SYN. Atlantides, Vergilia. EP. Mosta, tristes, humida, nimbosæ, aquosæ, madida, madentes, nabila, lűcidæ, imbriferæ, vernæ, undesæ, procellesæ. PER. Atlantæa sorores. Pleiadam hamida signā. Sēptēm rādiāntiā stēllīs sīdērā. \$ Ægāvās Hyades hæc, Pleïadesque nivosas. Ovid. Fab. Le Plejadi sono sette stelle, presso le gnovchia del Toro e la voda dell'Ariete.

Plējās, vel Plējas, adis, f. Plejade. Plējas ēnīxa est, lethoque det, împerat, Argum. Ovid.

Plējonē, vel Plējonē, ēs, t. Plejone. J Hīne sătă Plējonē cum eœliferē Ātlānte (spond.). Ovid. Fab. Plejone, figlia del Mare, e di Teti, moglie d'Atlante, e madre delle Plejadi.

Plēnus, a, um. Pieno, colmo. SYN. Abundans, refertus, confertus, alluens, repletus, redun-

dans, cumulatus, frequens. J.... Omnia plenis Rūră nătânt fossis âtque omnis navită ponto.

Virg.

Plērīguč, plērāguč, plērāguč, adject. plur. Molti, la più parte. SYN. Plūres, multi. J Ut plerique sőlent, náső sűspendére ádűncő. Hor.

Pléromque, adverb. Il più delle volte, per lo più. SYN. Sa pe, persa pe, erebro, sa pi ne, frequên-ter. § Frîgoribûs parto agricola plera mque früüntör. Virg.

Ptico, as, avi, atum, vel ni, itum, are. Piegare. Act. acc. SYN. Complieo, convolvo. \ Nexantēm nodīs, sēque īn sňá mēmbrá plicantēm. Virg.

Plodo, is, sī, sūm, črč. Applaudire. Vide Plando. Ploratus, us, m. Pianto. SYN. Fletus, lacryma. Ploratus mortis comites, et funeris atri. Luc.

Ptoro, as, avi, atum, are, Piangere, Act. acc. SYN. Lūgeo, fleo, lacrymor. J Ploravere suis non respondere favorem. Hor.

Plūmā, æ, f. Pauna. J Ant vāršām plūmā vērsī-coloris avēm (pent.). Prop. Vide Pena.

Plumbium, i, n. Piombo, metallo, EP. Füs'lle, flexībřlě, lĭquřdům, lĭquēns, trāctālřlě, līvēns, līvřdům, sölřdům, grávě. ∮ Līvēntīs plůmbā spārgīt, pārs spīcňlá gēstát. Virg.

Plůmbům, i. n. Palla di piombo. PER. Glan vel pila plūmbča. Globas, globalas plūmbčas .... Ceu lata plumběa funda Missa solét mě-

dio glans intabescere colo. Ovid.

Plūmeńs, ă, ūm. Di piuma. SYN. Plūmātūs, plūmosŭs, plūmūtřitš, plūmžgěr. 9 Plūměŭs, ūnī-color, pūlto vēlāmině teetus. Ovīd.

Piño, is, plăi, vel plăit, plăchăt, ére Procere. Neut. 5 Dâm plăit în terris, ût possint sole rédacto. Virg. Vide Pluvia.

Plūrės, m. f. plūră, n., adject, plur. Molti. SYN

Plerique, multi, non pauci, frequentes. Sed plūres nimiā congestă pecuniă cura. Juv.

Plarimas, a, am. Assaissimo. SYN. Maltas, vel māxīmīs, longē plūrēs. ¶ Plūrīmā sūnt jūvēnum dīscrīminā, pulchriör īllē. Jav. piūs, plūris, n. Più. SYN. Mūltus, plūrimus.

Plūs erat īn gladio, quam cūrvo laudis ara-

trö. Hor.

Plūteus, i, m. Scaffale, scansia da tener libri. EP. Döctűs. PHR. Libris önűstűs, önérátűs. J Nám-que pűer plűtéő vindíce tütűs erát (pent.). Mart.

Plūto, onis, m. Plutone. SYN. Dis. EP. Tremendus, metuendus, ferus, immītis, inexorabilis, āter, profundus, niger, ferreus, barbarus, pallēns, pāllīdus, squālīdus, torvus, supērbus, īllacrymābilis, Sātūrnins. PER. Rēx, rēgnātor, rector Averni. Erebi rex, dux, Dens. Arbiter ümbrārām. Tārtărĕŭs, vel înfērnus rēctor. Infērnus, Tārtareus, vel Stygius rex. Silentum, vel ümbrārum rēx. Dominus, vel dominātor Avernī, Stygius Tyrannus, Stygiæ arbiter aulæ. PHR. Caligantem Plato nigra formidině lūcūm Öccupat. Sacra Jovi Stygio parat. Nigrantes Manes turbasque silentum Pluto regit. Māximus imæ noctis Arbiter, umbrārumque potens, cui sæva laborant Stamina, qui finem canctis, et semină præbět. Nascendique vices āltērnā morte rependit. Qui vitām, lethūmque regit. Cui triplicis cessit fortună novissimă rēgnī. Vidit ut inferno Plūtoni subdita regnă. Tibul.

Plůviá, æ, f. Pioggia. SYN. Imber. nimbus. PER. Plůvřális, plůvřůs îmběr. Plůvřális ûndă. Fûsus ab æthere nimbus. Plenis veniens e nubříbůs ûndă. PHR. Plůvřă împendentě recedunt. Dulcibus Auster Irrorat pluvii sitientes hūmidus agros. Pluviis caruere juvantibus arva. Fērtilihūs sīccos plūviūs rīgāt īmbrībūs āgrōs Jūppitčr. ¶ Quī mārīs ēt trīstēs fērrē potēst plūviās (pent.). Tib.

Pluvius, a, um. Piocoso. SYN. Pluvialis, imbrifer. Nāscitur, ēt pluvio contristat frigore colum.

Pociliator, vel Poculator, oris, m. Coppiere. J Accērsītorīque, ātque poeulātorī (scaz.) Scal.

Poentim, i, n. Coppa. SYN. Crater, cratera, patěră, scyphus, cyathus, calix, carchesium, canthărus. EP. Aurcum, fictile, cælatum, spumans, ärgenteum, fumans, plenum, lucidum, purum, gemmeum, dives. PHR. Argento fulgentia pocălă lībăt. Fietilia antiquus primum sibi fecit ăgrestis Poculă, de făcili composuitque luto. Fāginā pāmpinēō spūmārūnt pōculā sūccō. Ovid.

Podagra, æ, f. Podagra, gotta ne' piedi. EP. Nodosa, dīra, clamosa, importūna, molesta, segnis, ăcērbā, grāvīs, quērūlā, īmmēdīcābīlīs, ācrīs, īmmītīs, crūdēlīs, atrōx, īnsōmnīs, ămārā. PHR. Articulos, vel nervos contundit, frangit, ligăt, stringit. Tristi cœpit vēxāre rigore sæva podāgrā pēdēs. Pāonia mājās ārte malum. Nērvosās frangīt vīrēs. Altīgīt lēcto nullīs medīcabilis lierliis Sape podagra virum. Tollere nodosam nescit medicina podagram. Ovid.

Poema, atis, n. Poema, poesia. SYN. Carmen. EP. Apollineum, Phobeum, Aonium, Pierium, Castälfum opus, Apollineus läbor. 9 Nostros, et těnňi dědůctă poemătă filo. Hor.

Pœnă, æ, f. Pena. SYN. Lăbor, crăciatăs, dolor, supplicium, tormentum. EP. Acerba, vehe-mens, amara, sæva, ultrix, immitis, horribilis, īmmānis, mēritā, ēquā, iniquā, crūdēlis, tardior. PHR. Samere pænas. Reposcere, repetěrě, čxígěrě, pôscěrě pænās. Rěo měritās inflīgere, împonere, îrrogare, înferre ponas. In fratrem innocuum pamas exercere, statuere, sancire. Immeritos ponis afficere, exercere, ālllīgere, premere, cruciare, urgere, torquere, vēxārē. Ūlcīscī crīminā pænīs. Vindicārē panīs făcinus. Vindice mulctare pæna. Pænis domitos, dūroque labore compescere. Pænis exercebo rebelles. Immanes pænas cum sanguine pőscít. J Evigét at dignas ültrix Rhamnűsiá pænäs. Ovid.

Ponitentia, a, f. Pentimento, penitenza. SYN. Dölör, trīstitia. EP. Dölens, amara, trīstis, querulă, morens, ululans, longă, sevă, îrrequietă, sălūtāris, sălūtiferă. PHR. Cedant virtūti vānārum obstāculă rērum. Nēc pērdāt votīs tēmpŏră faūstă fĭdēs. Quīd jŭvăt īn lōngūm caū-sās hŏdĭērnă sălūs? Quī nōn ēst hŏdĭē, crās minus aptus erit. Sceleris quem ponitet, illi Pērpētuus lacrymis obruit ora dolor. Fletu assiduo, savoque dolore crimina punit. Adeste

pænitentiæ (jamb.). Hor.

Pœuitet, uit, ere. Pentirsi. Acc. pers., gen. rei. SYN. Piget, tædet, doleo. PHR. Pænituit jurāssē patrēm. Nes pomitēt āctī. Pomitēt injūstī bellī. Nēc tē pænītčāt pēcoris. Non metus; öllició néc té certasse priorem Pæniteat. Virg.

Pœnus, ă, um. Cartaginese. SYN. Punicus, Afer. Dāphuĭ, tūŭm Pœnos etĭam īngemuīsse leones.

Virg. Vide Carthaginensis. Pŏēsis, čos, f. Pocsia. EP. Ingčniosa, indūstria, īnelytā, dīvīnā, fīetā, ēgrēgiā, nobilis, mēndāx, fāllāx, pŏtēns, dōctă, cĕlehris, blāndā, sacrā, gĕnĕrōsā, cōncīnnā, īllūstris, ēximiă, ŏpĕrōsā, Apollinea, Pieria, Abnia, Castalia. PER. Mū-sārum fætus. Ars Apollinea. Honores Apollinea. Pierium melos, decas. J Ūt pietura poesis erit,

quæ si propius stet. Her.

Poeta, &, f. Poeta. SYN. Vates. EP. Facundus. disērtus, doctus, celebris, divinus, nobilis, elarus, ingeniosus, illustris, solers, industrius, lĕpĭdŭs, aŭdāx, fālsŭs, mēndāx, Phœbēŭs, Ăpōllĭnĕŭs, Aŏnĭŭs, Pīĕrĭŭs. PER. Phæbī săcērdōs. Mūsārūm comes. Vīr Aoniis choris amīcus. Sacro pērcitus estro. Motus Apollineo præcordiă castă fărore. Făciles adbibens în carmină Mūsās. Apollinea clarus in arte. Oestro, vel numine sacro alflatus. Ārtis doctus Āpollĭněæ. PHR. Cuī cārmĭnă sēmpĕr, Ēt cĭthăræ cordī. Cuī doctus Apollo Pocula Castaliis plēna minīstrāt aquīs. Cūjus ab ore Camen Apollĭnčūm sŏnăt. Dīgnō quī cārmīnē scrībīt Emērītās laūdēs, ēt fortīš tāctā. 🖔 Sī vēterēs ītā mīrātūr, laūdātque Poetās. Hor.

Poeticas, a, um. Poetico. SYN. Apollineus, Pieriŭs, Cāstāliŭs, Aoniŭs, Pārnāssiŭs, Phæbeus. Sērvāt, fīdis enim mānāre poetica mēlla. Hor. Poetria, a, f. Poetessa. J Corvos poetas, et poe-

triās picās. Pers.

Potro, is, ivi, itum, ire. Pulire, ornare. Act. acc. SYN. Expôlio, pērpolio, colo, excolo, adorno, orno, exorno, lævigo. ¶ Certatim squamis serpēntum aŭrēque potībant. Yirg.

Pottor, īris, ītās, īrī. Esser pulito. Pass. Nec fragili gemina poliantur pumice frontes. Ovid.

poliex, ieis, m. Dito grosso, pollice. Aut ducunt lānās, ant stāmina pollice versant. Virg.

Policeor, eris, citus, eri. Promettere. Depon. acc. SYN. Pollicitor, promitto, spondeo. PER. Do dextramque fidemque. Obligo fidem. Addo pollicitis fidem. Me promissis astringo, ligo. Promissă păciscor. J (na tibi polliceor redăci rebusque secundis. Virg. Pottuo, is, ŭi, ûtûm. ere. Macchiare, imbrattare.

Act. acc. SYN. Contamino, vitio, deformo, violo, corrampo, temero, inficio, incesto, maculo. PHR. Polluit ille novo sacra marita toro. Polluit ora cruore. Concubita vetito nātūrē federa polluīt. Castas polluīt lūreus ăquas. J Afflatuque suo populos, arbesque, domosque Polluit. Ovid.

põllūtus, ă, ūm. Contaminato, lordato. Linquere

pollutum hospitium, et dare classibus Austros.

Virg.

Polluce, SYN. Tyndarides. Ochălīdēs. EP. Förtīs, pīŭs, înclytūs, Ledæās, Āmyclæŭs. Oʻlpālĭŭs, Therāpnæŭs. ¶ Tālīs Āmyclæi domitus Pollucis habenis. Virg. Hist. Polluce, figlio di Giove, e di Leda, moglie di Tindaro, fratello di Castore.

Potus, i, m. Polo. SYN. Cardo, vertex, axis, vel cælam. Intonuere poli, erebris micat ignibus

æther. Virg.

Polycietus, i. m. Policleto, eccellente scultore, EP. Doctas, solers, claras, PHR. Junonem, Polyclete, suam nisi frater amaret, Junonem potěrāt frātěr ămārě tůām (idest sculptam a Po-

liclete ipso)

Polymnestor, oris, m. Polinnestore. J Vadit ad artifficem dīræ Polymnestora cædis. Ovid. Expl. Polinnestore, re della Tracia, e genero di Priamo, a cui Priamo mando suo figlio Polidoro, acciorchè lo custodisse insieme con molti tesori: ma stunolato dall'avarizia, ammazzò Polidoro per arricchir se stesso.

Potymmia, et Polyhymmia, a. Polinnia, musa che presiede alle odi. PHR. Sī neque tibias Euterpe cohibet, nec Polyhymnia Lesboum retugit ten-

tare barbiton. Hor.

poirnices, is, m. Polinice. Dilatus cecidit jim Polinicis honos (pent.). Stat. Hist. Polinice, figlio d'Edipo, fratella e nemico di Eteorle.

Potyphēmus, i. m. Polifemo. EP. Neptūnius, ingens, ātróx, īmmēnsús. PER. Ātnāsā Nēptū-ntus īncolā rūpis. Cyclops lūmine fraudātus. Cyclops Ātnāsus. ¶ Pāstorem Polyphēmum, ēt litora notă petentem. Virg. Hist. Polifemo, figlio di Nettuno, che avea un sol occhio in mezzo alla fronte, e che si pasceva di carni umane erude; fu acciecato da Ulisse.

Polypis, i, m. Polipo (malattia nel naso'. ! Namque săgacins unus odoror Polypus, an gravis

hirsūtīs cubet bircus in alis. Hor.

Potyvena, a., f. Polissena. Placet Achillaos mactātă Polivenă mānes. Ovid. Hist. Polissena, figlia di Priamo, data in isposa ad Ichille, che fu animazzato da Paride, mentre si celebravano le nozze nel tempio d'Ipolline. Ed essa fu uccisa da Pirro, figlio di Achille.

Pomarium ii, n. Luoyo piantato di pomi, orto, giardino, SYN. Hortus, EP. Fragrans, odorum,

fertile, beatum. PHR. Loca consită pomis. 9 Nec měš Phæšešs æqnánt pômárťá sýlvás. Prop. Pomifer, a, am. Che porta pomi. Nec ques pomiléris positos in montibus hortos. Ovid.

Pomorium, ii, n. Spazio tra le mura, e le fosse della vittà. J. Et sălibūs veliemens întra pô-mæriă nătis. Juv.

Pômônă, &, f. Pomona, dea degli orti. ! Rêgë săb hõe Põmõnă füit, quâ nüllă Lătinos. Ovid. Fab. Pomona, dea degli orti e de' frutti, moglie di l'ertunuo, avuta in grande venerazione dai Romani.

Pomoa, & f. Pompa, fasto. EP. Magnifica, ingens, celebris, honesta, regia, ambitiosa, longa, festă, clară, illustris, nobilis, superbă, publică. victrix, solemnis, aŭrcă, eximiă, insignis, triûmphālis, divēs, inānis, vēntēsā, vānā, lūgubris, lūctūosa, fūnēsta, fūnerea, fūnebrīs, fērālīs, lēthālīs, mērēns, mēstā, flēbīlīs, lacrýmābīlīs. PHR. Sēlēmnēs dūcērē pēmpās. Vānāquē cărentia pompa. Jūra placent. Qna pompa foro tam clara refulget. Divite pompa, Patricii revěrendă fovet sacrariă ceetus. Contristat veteres feralis pompă triumphos. Flebilis îbăt Pompă, Produxi nigra solemniă pompa, Annua vota tamen, solemnesque ordine pompas Exequerer, strueremque suis altaria donis. 🖣 Ēxīmīis pompis præconia sūmma triūmphi. Ovid.

Pomum, i, n. Pomo, qualunque frutto di pianta, che abbia del duro. SYN. Mālūm. EP. Mātūrūm, ăcidūm, sylvēstre, agreste, acerbūm, pendůlům, flavům, růtilům, váriům, rědolêns, fragrāns, odorum, immātūrum, rubens, dūrum, odoriferum, odoratum, mīte, dulce, snave, jucundum. PHR. Fructiferis ramis cadit hand īgnābīlē pāmūm. Pāndērā cām cūrvā dēpēndēt ăb arbore pomum. Liceat pendentia ramis Carpěrě pômă mănů. Sölům pômīs agrestibus aŭgens. Terram pertingant ramis pendala poma smīs. Salīgēt e plebīs beneolentia pomā ca-nistrīs. Strātā jācent passīm smā quæque smb ārbörč pēmā. Virg.

Pómús, i, f. Albero da pomi. SYN. Milis, EP. Früctifera, ferax, fertilis, fecunda, patula, fröndőső, agréstis, fröndéns, ramöső, ámænő. PER. Arbor pomifera. Tune victus abiere

feri; tunc consită pomus. Tibul.

Pondero, as, avi, atum, are. Pesare, ponderare, esaminare. Act. acc. SYN. Pendo, expendo, perpêndo, lîhro. Sēmpēr ămātorum pondērāt illā sinus (pent.). Prop.

Pāndus, eris, n. Peso, carivo. SYN. Onus, sārcinā, möles. EP. Immensum, immane, grave, ingens, Iniquam, önerösam, pronam, argens, magnam, trīstě, dūrūm, întölčrābile, molostum, dulce, leve, jūcundum, grātum, amenum, snave, extguum. PER. Pondus humeros, armos, artus, lambos, căpăt, vel membră grăvăt, premit Convexo natat pondere. Vălido sub pondere faginus axis Instrepit. Vasto ponděrě lædit hu mum. Grave pondus aratri Cogit, ingenti concussa est pondere tellus. Ruft ad terram devexo pondětě cervix. Ipse grávis, gráviterque ad terrám ponděrě vásto Concidit. I tucůbát, et visto pondere lædit humum (pent). Ovid.

Pone adverb. Addictro, appresso. SYN. Post tergo, prope. · Pone săbit conjux, lemmur per

opacă locorum. Virg.

Pono, is, posui, positum, ere. Mettere. porre. Act. acc. SYN. Loco, colloco, constituo, repono, statuo. Ilis ego nec metas rerum, nec tem-

poră pono. Virg.

Pons, tis, m. Ponte. EP. Saxeus, ligneus, marmoreus, structus, pensilis, funālis, pendulus, pendens, cūrvatus, cameratus, elatus, tūtus, sēcūrus, sablimis, altus, celsus, firmus, solidus, vălidăs. Saxeus îngenti quem pons amplectitur ārcū. Lucr.

Pons. Ponte. EP. Altus, excelsus, nobilis, clarus, ămēnus, alpīnus, longus, celebris. PHR. Vultūrēnæ gloria gentis. Ingeniosis populāta virīs Tellas amīca Baccho, vitiferis undique cincta jugīs. Expl. Oppidum satis nobile in Valletellina, seu Vulturena, in Rhætorum ditione, quæ præteritis sæculis dominio ducum medio-

lanensium erat subdita felicissima.

Pontifex, icis, m. Pontefice. SYN. Antistes, prases, præsul. EP. Verendus, colendus, veneraudus, sanctus, pius, religiosus, maximus, summus, însignis, conspicuus. PER. Sacrorum præses. Sacerdos summus. Mitra cinctus, vinctus. ēvīnctus. Redimītus tempora vīttīs, tiārā. Lituo decorus. J Pontifices illuc nunc quoque sacra ferunt (pent.). Ovid. Expl. Pontefice, così addimaudato da Numa re dei Romani, perche faceva i sacrificj o sul ponte, o presso al ponte del Tevere.

Pouificalis, is, m. f., e, n. Pontificale. SYN. Pontificins. Arcadia sacrum Pontificale Dea

pent.). Ovid.

Pontus, ī, m. Marc. SYN. Æquor, maie, pelagus, sălūm, Oceanus, Neptūnus, Thetis. EP. Văgus, lātus, tumēns, tumidus, vēntosus, furēns, sonāns, spūmosus, infēstus, spūmāns, dubius, mināx, hōrrēndus, răliīdus, procellosus, profundus, horrīsonus. PER. Vādā cērulā pontī. Verum ubi sit, nescit, tanta vertigine pontus. Ovid.

Pontus, i, m. Ponto, paese dell'Asia minore. EP. Frīgidus, vēnenifer. J Has herbas, ātque hæc

Ponto mihi lecta venena. Virg.

Popa, &, m. Ministro ne'sacrifizj, ghiottone. Succinctique călent ad novă lucră popæ (pent.). Prop.

Popanam, i, n. Focaccia usata ne'sacrifizj. Scilicet et tennī popano corraptus Osīris. Juv. Popellus, i, m. Popolaccio. Va, nisi connives,

ŏlĕnın ārtŏcrĕāsquĕ pŏpēllō. Per.

Popina, &, f. Cucina. EP. Unctă, ârcână, câlidă, dives, îmmundă, nigră, tenebrosă, tetră, înfămis, tepidă. J Öccupăt haud totas nigră po-

pīnă viās (pent.). Mart.

Poptes, itis, m. Piegatura interiore del ginocchio, ginocchio. EP. Firmus, flexus, curvatus, duplicatus, nodosus, succiduus, curvus, validus, fortis, incūrvūs, sūmmīssūs, sūspēnsūs, positūs, tremūlňs, nervosňs, lăbans, rohūstňs, tremebūndůs, æger, tremens, infirmus. PHR. Poplite succiduo genua intremuere. Flexo poplite sidunt. Super terram desecto poplite lapsus. Mollia nervosus făcit înternodiă poples. Ovid.

Роронатів, is, m. f., e, n. Popolare. SYN. Ple-beins. ¶ Nunc quoque jam nimium gandens

populārībus aurīs. Virg.

Populcus, a, um. Di pioppo. 9 Qualis populca mærens philomela sub umbra. Virg.

Popato, as, avī, atūm, are, act., vel Populor, aris, atūs, arī, depon. acc. Depredare, sacchegyiare. SYN. Depopulor, prædor, deprædor, diripio, vasto, rapio, autero, furor. PHR. Populantur ürbes emlibus. Agros ferro populatur, ět îgnī. Dejectő populari mænia vallo. 9 Monstră ferunt, populatque îngentem farris ăcervům. Virg.

Popútonia, a, f. Populouia (città). Sexcentum illi

děděrát Popůlonia mater. Virg.

Populus, i, ni. Popolo, SYN. Plebs, gens, natio. EP. Innumerus, numerosus, infinitus, frequens, īngēns, lātus, ūrbānus, comis, honestus, cultus, clārus, celebris, audāx, potens, armipotens, Mārtius, dives, opulentus, bellieus, Māvortius, bēliīgēr, fortīs, māgnānīmus, bēllātor, ācer, levis, indomitus, degener, invictus, contumax, nobilis, ignobilis, iflaudātus, concors, ferox, întěgěr, æquus, hospitus, hospitalis, præceps, inhospitus, rudis, trux, insanus, furens, crudēlīs, bārbārūs, mollīs, ferus, fugāx, imbellīs, ātrox, trepidus, timidus, intrepidus, iners, inermis. PHR. Populorum continet æstus Præcipites. Venātur populi sulfrāgiā vāni. Hūc modo collectus populus, modo flectitur illuc. Seinditur incertum studia in contraria vulgus. Māgno în populo cum sæpe coorta est Seditio, sævītque animīs īgnobile vulgus. Accīrī populosque patresque Exposcunt. Clamitat infūsŭs pŏpŭlŭs. ¶ Hīnc pŏpŭlūm lātē rēgēm bēllögne superbum. Virg.

Populus, i, f. Pioppo, pioppa. EP. Bicolor, Hercŭlea, frondosa, ramosa, glaŭca, lacrymosa, alba, viridis, fluvialis, alta, procera, candida. PHR. Prætexit virides ubi populus undas. Candida populus antro Imminet. Populus Alci-

dæ grātīssimā vītis Ĭācchō. Virg.

Porcus, i, m. Porco. SYN. Sus. EP. Setiger, immūndus, comosus, obscenus, horridus, sordidňs, hispidňs, spūmigěr, lentůs, ignavůs, sagīnātus, glāndīlēgus. PHR. Iste tibī taeiat bona Satūrnālia porcus. Glandilegosque sues jūgulant, pinguesque juvencos. Cænosa ignavi grunnit inertia porci. Parva saginati lustrabant compită porci. Prop.

Porphyrion, onis, m. Porfirione, gigante. PHR. Aût quid minaci Porphyrion statu. Hor. V.

Gigas.

Porrigo, is, rexi, rectum, ere. Porgere. Act. acc. SYN. Exporrigo, expando, tendo, extendo, protendo, întendo. Presentare. Offero. 9 Mobile qua prīmās porrīgit āquor aquas (pent.). Ovid. Porro, adverb. Certamente. Multos porro vides,

quốs sæpe elūsus ad ipsum. Juv.

Porrum, i, m. Porro. SYN. Porrus, EP. Sectile, sēctīvūm, ŏlidūm, ŏlēns, grave, Tarentīnūm, salax, capitatūm. J Verūm seū pisces, seū porrum, et cepe trucidas. Hor.

Porsena, æ, m. Porsenna. EP. Förtis, magnanimus. Necnon Tarquinium ejectum Porsena jubehat. Virg. Hist. Porsenua, re dell'Etruria, che assediò Roma. L. Scevola tentò d'ucciderlo in quella battaglia: ma invece di questo re xccise in fallo un capitano.

Portă, x, f. Porta. SYN. Östřům, janua, vestřbůlūm, līměn, válvæ, főrēs, adítůs. EP. Patens, ærātă, strīdēns, fērrātă, sūhlīmis, vāllātā, āhēnā, bĭpătēns, roboreă, sŭperbă, dūră, terreă, vălidă,

fīrmă, clausă, ærea, ænea, aperta, occlusă, arduă. PHR. Ærātās hostī reclūdere portās. Portīsque patentibus omnes Aceipiant socios. Portis ăliis bipătentibus adsunt. Argenti bifores rădřábánt lůmřně válvæ. ¶ Quá dátá pôrtá rňunt, ēt tērrās tūrbīně pērflānt. Virg.

Portendo, is, di, sum, vel tum, ere. Pronunciare, presagire. Act. acc. SYN. Pradico, monstro. Ah věrčor, ne quid portendat omina veri.

Claud.

Portentum, i. n. Prodigio, mostro, segno. SYN. Östentum, monstrum, prodigium. § Šed variis portenta Deum terroribus obstant. Virg.

Porto, as, avi, atum, are. Portare. Act. acc. SYN. Gero, gesto, sūstineo, tollo, fero, effero. Ille sěd însídíás, hic sibi portát opem (pent.). Ovid.

Porticos, ús, f. Portico. SYN. Xīstus, ambulacrūm, atriūm, vēstībūlūm. EP. Āltā, sūblīmīs, ēxcēlsā, mārmörčā, ingēns, āntiquā, āmplā, rēgtā, cāmērātā, sūpērbā, pīctā, vārtā, māģnī-fīcā, spāt<u>ī</u>osā, splēndidā. PER. Nobilis aūlājs porticus Attalicis. Erectis alta columnis. PHR. Pörtřeřbūsque amplis expectant. Pörtřeřbūsquě văgīs ērrāt. Nunc tibi distinctis stat porticus altă columnis. Stat.

Portitor, oris, m. Passeggiere, che passa la gente all'altra riva. SYN. Vēctor, naūta, nāvita. Portĭtör īlle Charon: hī, guōs vehīt anda, sepaltī.

Portunus, vel Portumnus, i, m. Portunno. Dio marino enstode de'porti. J Et păter îpse mănû

māgnā Pōrtūnis čūntēm. Virg. Pōrtūs, ūs, m. Porto. SYŊ. Lītūs, stătĭo, rīpă, ōră, ōstřă, ōrūm. EP. Amīcus, amonus, tūtīssiums, sēcūrus, cūrvus, facilis, tūtus, placidus, recurvus, declivis, capax, benetidus, mălefidăs, quæsitus, optatus, sinuosus, quietus, tranquillus, apertus, diffreilis, inaccessus, aptus, āccommodus, mūnītus, fidelis, grātus, aprīcus, înfidus. PER. Nāvibus āccessus făciles. Fessīs loca tūta carinis. Sēdēs, vel statio fidissima naūtīs. Loca pūppibus āpta. PHR. Placidos portus hospita navis habet. Ardua tranquillo carvantar brachia portas. Portas intravit amicos. Portu se coadidit alto. Portus ab Eoo flüctüm cürvätüs in ärcüm. Virg.

Pērus, ī, m. Poro. § Īmmānīs medium vēctārēt bēlium Pērum. Claud. Hist. Poro, re dell'India,

vinto da Alessandro.

Pōsco, ĭs, pŏpōscī, pōscĭtūm, ĕrĕ. Domandare, chiedere. Act. acc. SYN. Pĕto, pōstŭlo, flāgĭto, reposco, elllägito, rogo, exposco. PHR. Pacem exposeere dietis. Qua sit sententia posco. Ad tē confugio, et supplex tha numina posco. Virg.

Păsitūră, &, f. Positura, situazione. SYN. Păsitio. Cũm quibăs et quali positura contineantur.

Lucr.

Půssibilis, is, m. f., č, n. Possibile, Possibile est jūs omně Dčo, můltisquě molestům. Sedul.

Possidéo, es, sedi, sessum, ere, Possedere, Act. acc. SYN. Fruor, potior, tenco, habeo. Eminět, ét lätům sůb péctěrě pôssidět æquěr. Ovid.

Possum, potes, potai, posse. Potere. SYN. Queo, văleo, sum potis. PER. Mihi licet, dătur potēstās. PHR. Nūllā dătūr dēxtram āllēctārē potēstās. Vīs, út nūllă vīrūm, non īpsi exscindere ferro Colicola văleant. Non opis est nostræ grates persolvere dignas. Non lingua valet,

POTIS non corpore vires Sufficiant. I Jam fragiles. poteram à terra contingere ramos. Virg.

Postěň, adverb. Di poi. SYN. Deindě, čxindě, dein, inde, tum, praterea, posthac, post. Sempër ënim rëfice, ac në post amissa rëquiras. Virg.

Post ubi, vel Post ubi jam. Dopo che. SYN. Postquām, postěăquām. J Post úhi jām thălămīs sē compositere, siletur. Virg.

Posteritas, atis, f. Posterità. PER. Sequens, superstes ætas, Posterum sæculum, Gens postera, Sera propago. Gens, proles ab origine longa. ¶ Herculis uxori, posteritāsque memor (pent.). Ovid. Posterns, a, um. Che sieque. Posteriores. I posteri.

Postera Phobea lüstrabat lampade terras. Virg. Posticum, i. n. L'uscio di dietro della casa. PHR.

Atriă servanțem postico falle clientem. Hor. Postis, is. m. Le balestrate delle porte, imposte. SYN. Līmen, vēstibājām. EP. Ahēnas, dārus, ārātus, strīdēns, raūcus, rīgīdus, nitidus, fūltus, ferrātis, PHR. Augūstūs portæ ferrāta postīs ādhærēt. Donā supērbīs postībus aptāt. Sacrīs în postibus armă reponunt. I Bărbărico postes aŭro, spoliisque superbi. Virg.

Posthabeo, es, ŭi, itum, ere. Posporre. Act. acc. SYN. Postpono. Quam Juno fertur terris magis omnibūs ūnām Posthabita colūīsse Samo.

Virg.

Posmiodo, adverb. Dappoi, dopo. Vide Postea. Postpono, is sui, situm, ere. Posporre. Act. acc. SYN. Spērno, negligo, posthabčo, contemno, rējieia. j Tantalis adjēcīt, vosque est postponěrě natīs, Ovid.

Postremus, a. um. Ultimo. SYN. Extremus, novīssimus, suprēmus, ultimus. Itoc primus repetās opus, hoc postremus omittas. Hor.

Postulo, as, avi, atum, are. Domandare. Act. acc. SYN. Pösco, pěto, flágito, expěto, rěgo, quæro, öro, prěcěr. ¶ Côncinnůs ámicůs Pôstůlát út viděátůr; út ést trůcůléntřer, álquě. flor.

Potens, tis, adject. Potente. SYN. Pollens, valēns, vălīdūs. 5 Fātā pēr Ænēā jūrō, dēxtrām-que potentēm. Virg.

Potenter, adverb. Potentemente. SYN. Valide. Cui lēctā potenter erīt res, Nec facundia deseret hanc, nec lacidas ordo. Hor.

Potentia, a, f. Potenza. SYN. Potestas, vis. J Ne tennes pluvia, rapidive potentia Solis. Virg.

Potestās, ātis, f. Potesta, potenza. SYN. Vīrtūs, vīs, potentii. Autoritā. Imperium Libertā. Lībērtās, coptā, līcentrā, fācūltās. EP. Vālīdā, māgnā, āmplā, fīrmā, sūmmā, īngēns, īmpē-rīosā, īndomītā, sūpērbā, īnvīctā. PHR. Nūllā potentřá sůmmo Est aquandă Deo. Lüdřt řa hūmānīs rēbūs dīvīnā pötēstās. JŌ Păter, o hŏminum, Divumque aterna potestas Virg. Vide Possum.

Pótiór, îris, îtus, îri. Impadronirsi, godere di qualche cosa, Depon. abl. SYN. Possideo, fruor, těněo, háběo, pěrtrůči. (Egréssi öptátá pů-třintůr Tröes árená. Virg.

Potior, oris, m. f. as, n. Migliore, meglio. SYN. Præstantior, melior. I Hæc alternanti potior

sententřá vísa est. Vírg. Pětřás, adverb. Più tosto. 9 Quin tu álřquid sál-tém pětřás, quörum indigét úsás. Vírg.

votis, indeel, m., č. n Potente, che può. Nec potis Ionios flúctos aquare sequendo. Vieg.

Poto, as, avī, et potus sum, atum, et potum, are. Bere, tracamare. SYN. Haŭrio, bibo, cpoto, pērpoto. PHR. Haūd aliter titubāt, quam sī mera vīna bibīsset. Aspērgunt poto guttura sīccă měro. PER. Exhaurio poculă. Měrům faucibus, haurīrē, sumērē, trahērē. Cyathīs, vino îndûlgeo, Fonte sîtîm sedare, levare, explere, extinguere, compescere. Aspergere guttura lymphīs. Pompa senem potum pota trahebat anus pent.). Ovid. Potor, oris, m. Bevitore. SYN. Potator, bibax.

Potores bibuli media de nocte falerni. Ovid. Potus, a, um. Che ha bevuto. SYN. Potatus. Ub-

briaco. Ebrins. J Quo plus sunt potæ, plus si-

tiuntur aquæ (pent.). Ovid.

Potus, ūs, m. Bevanda. SYN. Haūstus, pocula, ōrūm, pōtio. EP. Dūleis, saāvis, optābilis, amonus, jūcūndus, amārus, acērbus, lēthālis, mortĭſĕr, vĕnēnātňs. J Hæc pōscīt ſērrum, ätque īgnēs, hæc pōtĭŏ tōrquĕt. Juv.

Præ, præp. abl. Avanti, innanzi. SYN. Ante. Ipse sĭnū præ sē pōrtāns jŭgă lōngă pĕtēbāt. Virg. Praĕăcūtūs, ă, ūm. Molto acuto. ¶ Quōs ŭbi vī-

dērūnt præacūtæ cūspidis hāstās. Ovid. Præbeo, es, ŭī, ĭtūm, ere. Dare. Act. acc. SYN. Dō, confero, dono, suppedito, ministro, largior, offero, porrigo, exhibeo. I Dulcem ferre cibum, ēt cūrvās præbēre latebras, Ovid.

Præcanus, a, um. Canuto avanti il tempo. 9 Corporis exigui præcanum, solibus aptum. Hor.

Præcaveo, aves, avī, caūtūm, cavēre. Guardarsi, prevenire. J Imperat, antevidet, perpendit, præcăvet, înfit. Prud.

Præcēdo, is, cessī, cessūm, ere. Precedere, andar avanti. SYN. Anteco, præco, præcurro, præcelero, præverto, prægredior, antegredior, antecēdo, anteverto. J Tūrnus, ut ante volans tar-dum prācesserat agmēn. Virg.

Præceps, cipitis, adject. Precipitoso. SYN. Præcipitans, ruens. Scosceso. Arduus, abruptus. Temerario. Imprūdens, improvidus, temerarius. Nonně víděs cům præcípiti certamině cam-

pūm. Virg.

Præceptor, oris, m. Maestro, reggente di scuola. SYN. Mägīster, doctor. El'. Severus, amīcus, doctus, facundus, peritus, sollicitus, ingenio-sus, vigil, solers, industrius. PER. Erudiens māgno fērvore juventām. Instillāns placidās ārtēs. Instituēns tenerām vērā pietāte jūvēntām. ¶ Æăcĭdæ Chīron ĕgŏ sūm præcēptŏr ămōrĭs. Ovid.

Præceptūm, i, n. Precetto, insegnamento. SYN. Döcumentum, monitum, præscriptum. Comando. Jūssūm, mandatum. EP. Sanctum, fidum, tutum, certum, amicum, domestieum, paternum, caūtūm, optimum, honestum, patrium, grave, molestum, durum, perniciosum, salubre, salutārē, sălūtīfērūm, vērēndūm, vēnērāndūm. Mox ětřám pěctůs præceptis formát amicis. Hor.

Præcido, is, cidi, cisum, ere. Tagliare. Act. acc. SYN. Scindo, încido, discindo, seco, reseco, cædo, ampŭto. J Stabat acūta silex pracisis undique saxis. Virg.

Præcino, is, cinui, centum, ere. Cantare innanzi, predire. J Ipse mådens öculis umbrarum uni-mæque säcerdes Præcinerem. Stat.

Pracipio, is, cepi, ceptum, ere. Preoccupare, piglar ananzi. Act. acc. SYN. Præsecupo, oc-

cupo. Insegnare. Docco, monco. Comandare. Ju bčo, māndo. J Ēxūltātque animīs, ēt spē jām pracipit hostēm. Virg.

Præcipito, as, avī, atum, are. Precipitare, rovinare. Act. acc. SYN. Exturbo, deturbo, dejicio, detrudo, exentio. PER. În praceps jacio, dejieio, mitto, demitto, immitto, in terram do præcipitem. Ago, adigo, impello præcipitem. Precipitarsi. Præcēps agor. In præcēps ruo, volvor. Se dăre præcipitem. PHR. Illum în præceps prono rapit alveus amnī. Excutitur, pronusque magister Volvitur in caput. Pars in præcipitēs lossās, ūrgēntē rūinā, Volvitūr. J Aūt pělăgo Dănăum însidiās, sūspēctăque donă Præcipitare jubent. Virg.

Pracipae, adverb. Principalmente, singolarmente. SYN. Inprimis, præsertim. J Præcipue dum frons tenera, imprūdensque laborum. Virg.

Præcipius, a, um. Principale, particolare, proprio. SYN. Præclarus, eximius, māximus. PHR. ipsīs præcĭpŭōs dūctōrĭbŭs āddĭt hŏnōrēs. ¶ Præcĭpůum jám inde á těněris impēndě láborém. Virg.

Præclarus, a, um. Chiaro, illustre. SYN. Ciarus, præstāns, însignis, eximius, illustris, inclytus, nobilis, conspicuus. ¶ Urbem præclaram statui, mea menia vidi. Virg.

Praclado, is, clusi, clusum, ere. Serrare. Act. acc. SYN. Claudo, occludo. J Ora potentis erant,

nče štěr præclůsěršt ûndš. Ovid.

Præciūsnis, a, um. Chiuso, serrato. SYN. Ocelusus, clausus. Sed nocet esse Deum, præclusăque januă lethi. Ovid.

Præco, onis, m. Trombetta, banditore. SYN. Edictor, Chi loda in pubblico. Laudātor. 9 Vieto-rēm māgnā præconīs voce Cloanthēm. Virg.

Præconium, ii, n. Bando, grida, lode. SYN. Laus, ēncomitum. PHR. Nostra per immensas ībunt præconia laudes. Laudibus īpsa tuīs resonant

Præcoquus, a, um. Ciò ch' è innauzi tempo, prematuro. SYN. Præcox, Vilia maternis fue-

rāmūs præcoquă rāmīs. Mart.

Præcordia, iūm, n. plur. Parti vicine al cuore, le interiora. SYN. Cor, viscora, EP. Calida, mollĭă, těněră, īmă, întřmă, ārcānă. Frīgidus obstřtěrit circum prácordřá sánguřs. Virg.

Præcūrro, is, cŭeūrri, cūrsūm, ĕrĕ. Correr innauzi, andar avanti. Act. acc. SYN. Præcedo, anteco, prēvērto, práčo. J Sīsēnnās bārdēsŭs čquīs, præcūrrērēt ālbīs. Hor.

Prædă, æ, f. Preda bottino. SYN. Kăpīnă, spōlīum, exuvia. EP. Rapta, ingens, opima, sperātă, optātă, tūrpis, opulentă, dīves, partă, noctūrna, cruenta, avida, nefanda, bellica, hostīlis, sördidă, viŏlēntă, ācquisītă, bārbārā. PHR. Ävidő dăbitür féră prædă léöni. Cürrentem téněbræ ramorum, čněrosáqně prædá Impědřunt. Bello prædagne potiri. Victorem præda, spolĭīsquĕ pŏtīrī. Prādā dūcĕrĕ sōrtēm. Prādā ēt spoliorum ardēbāt amorē. Sē prædæ accingunt hostes. I Heu terra ignota, canibus data præda Latinis. Virg.

Prædico, as, avī, atūm, are. Predicare, pubbli-care. Act. acc. SYN. Celebro, laudo. J Nec quemquâm pătăt esse, prædicatque (phal.). Mart.

Pradico, is, xi, etum, ere. Predire, annunziare. Act. acc. SYN. Præcino, præmončo, præmincio, vaticinor, præmonstro, portendo, núncio, denuncio, PER. Aperio fatis ora futuris. Futura, vel ventūră căno, explico, dico, pando, expedio. Fatorum leges, avique futuri Eventura căno. Ventūrī fatī edo, fundo, aperio oraenla, ārcānă, vel sēcrētă. Fātă căno divino ex ôre. PHR. Novům Harpya Cělano Prodigiúm cănit, ēt trīstēs dēnuntiat īrās. Hāc responsa dabāt, vēl quæ portendērēt īrā Magna Denm, vēl quæ fatorum poseeret ordo. J Pradicam et repetens Iterumque, Iterumque monebo. Virg.

praditus, a, um. Ornato, arricchito. SYN. Ornatus, instructus, pollens, praestans, munitus, insīgnīs, auctus, illūstris, cumulātus, decorātus. · Haud igitur constant divino prædita sensu.

Pradives, itis. Molto ricco. SYN. Dives. I Jam vēro in tēctīs prædīvitis ūrbe Latini, Virg.

Prædium, ii, n. Podere, possessione. SYN. Fundus, ager, opes. Prædia Cæsar an est Itala tel-

lūre dătūrus? Hor.

Prædo, onis, m. Corsale, ladro. SYN. Prædator, grāssātŏr, fūr , latro. EP. Infēstŭs, grāssāns , sceleratus, impius, avidus, avarus, iniquus, va-gus, crudelis, insidiosus. § Exclamare libet,

erudēlīs, pērfide prædo. Mart.

Prædor, aris, atis, ari. Depredare, torre per forza. Depon. acc. SYN. Răpio, spolio, füror, depradör, dīrīpīo, expīlo, þapálör, dēpopalör, PER. Rāpīnā sp<u>o</u>līārē, tollērē, erīpērē. Agros vāstārē, populari. Încantos spoliare bonis, Itostiles exercere răpînās. Infestare vias. Prædas agere, quarere, convectare, avertere. Vivere rapto. Prædarique lupos jussit, pontumque moveri.

Praeco, îs, îvî, îtûm, îre, n. Andar innanzi, precedere. SYN. Præcedo. Præmia cum vacuus

dőmitőre præiret Árión. Stat.

præfero, fers, tuli, latum, ferre. Preferire, preporre. Act. acc. SYN. Antefero, prapono. Et præfert cantas, subsequiturque manus (pent.). Ovid.

Præsicio, is, sēcī, sēctūm, ere. Preporre, dar carico. Act. acc. SYN. Præpôno. PER. Caram māndo, trādo. Đó, vel impôno mūnis. Ērbēm etc. committo. J Nēcquicquām lūcis Hēcătē præfēcīt Avērnīs. Virg.

Prāfīgo, is, fixi fixum, črē. Ficcar innanzi. Act. acc. Prīmāque ferrātīs præfigunt örā

căpistris. Virg.

Præfor, aris, atus. ari. Parlar innanzi. Depon. ace. SYN. Proloquor. Cernit, et ostensa pa-

cem præfatur öliva. Stat.

Prægnāns, tis, f. Pregna, gravida. SYN. Fæti, grāvīs, grāvīdā. PER. Grāvēm Jerēns mātūro pondere ventrem. PHR. Ægraque maturum mēmbrā grāvābāt ŏnŭs. Et plēnīs īnstánt pārtūs stātā temporā mentis. Cisseis prægnans

īgnēs ēnīxā jūgālēs. Virg.
Prāgrāvīs, is, m. f., č, n. Molto grace. \ Dēcidīt hībērnō prāgrāvīs ūndā gēlū pent.). Mart.
Prāgrāvo, ās, āvī, ātūm, āvē. Aggracar molto,

opprimere. Act. acc. Illesternis vitiis mentem quoque prægravat una. Hor.

Prælatus, a, am. Preferito. Nec bonus Eury-

tion prælato invidit honori. Virg.

Prætium, ii, n. Guerra, combattimento. SYN. Conflīctūs, pūgnā, cērtāmēn. EP. Sāvūm, atrōx, lerum, dirum, crudele, elerum, funestum, grave,

viŏlentūm, anceps, horrens, Martium, asperum, türbidüm, infändüm, impiüm, acre, triste, seelĕrātūm, ĭniquūm, hōrrĭdūm,sānguĭučūm. PHR. Ellera qui Martis prælit semper amat. Prima leves Ineant cam prælia Parthi. Ecce repentīno surgunt horrentia motu Prælia. Scelerata ād prælia dextras Sūscitat. Clangite vocali præliă raucă tubă. Ilorridă sânguinco pinguntūr præliš rīvē. Cl.

Prætudium, ii, u. Saggio, preludio, prova. SYN. Tentamen, tentamentum. J Ante fter ad Superos hae sant præludia ad astra. Mant.

Prādūdo, is, lūsi, lūsūm, ere, n. Far saggio, prococarsi. SYN. Prēcino, vel vīrēs tēnto, expērior. ¶ Īctibūs ēt spārsa ād pūgnām prælūdīt ărēnā. Virg.
Prātūm, ī, n. Torchio. EP. Cāmpānūm, spūmāns,

mådidum, Pelignum, ebrium, Phålernum. PHR. Non hæć Pēlīgnīs ăgitūr vindēmia prælis. Dūlcia Campanis non quarit Massica pralis. Uritur et prælis non invidet uva Phalernis. Stat.

Præmātūrňs, ă, ūm. Maturo avanti tempo. SYN. Præcöx. § Sit præmatūrūs fēlīx lăbor ūrbě Si-cānā. Sil.

Prāmium, jī, n. Premio, rimunerazione. SYN. Dōnum, merces, pretium, munus, fructus. EP. Dēbītūm, jūstūm, mērītūm, īngēns, māgnūm, grandě, largum, opinium, dignům, regium, dives, clarum, memorabile, præclarum, pretto-sum, invidiosum, insigne, eximtum, magnificum, vile. PHR. Pramia reddunt debita. Pramiă jūstă lăborum Si referant. Învidiosă ferunt victores præmia. Měritæ expectent præmia palma. Invitat pretiis animos, et pramia ponit. J Præmia magna quidem, sed non indebita posco. Ovid.

Prieneste, is, n. Palestrina, città d'Italia. Quique altum Prancsta viri, quique arva Gabi-

næ. Virg.

Praparo, as, avi, atum, are. Preparare. Act. acc. SYN. Paro, apparo, instruo, ordino, compono, ădorno, PHR. Spārsā ād pūgnām prælūdīt ărēnā. Et tentat vires. Pügnæque parat se, Arma parāte ănimīs, ēt spē prā sūmitte bēllūm. J Vērē eŏrēnālī dīgnūm tibi prāpārāt aūrūm. Cland. Prāpēs, čtis, adject. Veloce. SYN. Cēlēr, vēlēx.

Præpětibůs pēnnis aŭsûs se credere colo.

Virg.

Præpôno, is, sui, situm, ere. Preporre, anteporre. Act. ace. SYN. Præfero. Commettere, Præficio. Posterius făcias proponeus ultimă primis. Hor.

Præposterns, a, um. Fuor d'ordine, al contrario. Omniă perversa præpostera sunt ratione.

Praripio, is, pui, ptum, ere. Rapire innanzi faor di mano. Act. acc. ! Ni victum absolvit victo-

riă, práripe landêm. Sil.

Præsāgio, is, ivi. itām, ite, u. Presagire, indocinare. SYN. Právřdčo, divino, aŭgŭror, prasentio, prácino, præmoneo, prádico, vátieinor. 🥊 Ætátís cum jám præságít gaúdiá cörpús, Lucr.

Præsagium, ii, n. Presagio. SYN. Ömen, augurium. Iriita verorum non sunt præsagia va-

tüm, Ovid.

Prasagus a, um. Chi indovina le cose future, presago. SYN. Práesciús prámůnelůs, aŭgůr 1 Ft lingua volucrum et præsagi fulminis ignes.

Præseius, a, am. Chi sa le cose future. Præseia vēntūrī, dā, non īndēhītā posco. Virg.

Præscribo, is, scripsi, scriptum, ere. Prescrivere, dar ordine. Act. acc. SYN. Impero, jubeo, præcipio, mando, statuo. Assegnare il termine. Desīgno, dēfīnio, prælīnio. 🖁 Quām sibi quæ våti præscripsit pagina nomen. Virg.

Præsens, entis. Presente. SYN. Spectans, testis. Vicino. Vicinis, instans, impendens. Præsentemque viris intentant omnia mortem. Virg.

Præsēpe, is, n. Presepio, mangiatoia. SYN. Præsēpiūm, stabulum. EP. Vile, turpe, fumans, pătens, pîngue, plenum. PHR. Pasti repetunt præsepia tauri. Ad præsepia plena javencos Abdücünt. Quālis ubi abruptīs fugīt præsēpia vinclis. Virg.

Præses, idis, m. f. Presidente, che presiede. Armipotens belli præses Tritonia virgo. Virg.

Præsidčo, es, sedi, sessum, ere, n. Presiedere, governare. SYN. Præsum, dominor, impero, moderor. PHR. Patriis, qui præsidet arvis. Arces quibus altus Apollo Præsidet. 9 Præsidet, et

viridī gaūdēns Fēronia lūco. Virg. Præsidion, ii, n. Presidio, guardia. SYN. Tūtāměn, tútélă, aŭxĭlĭūm, súbštdĭūm. Guarnigione. Cūstōdĭă. ¶ Præsĭdĭum Aūsŏnĭa, ēt quāntūm tū pērdĭs ĭūlĕ! Virg.

Præstes, itis, m. Presidente. J Præstitibus Mājæ

Lăribūs vidēre călende. Ovid.

Præstīgia, ārum, f. plur. Incantesimi. SYN. Mägīā, vēnēfīcium, incantatio. EP. Vanæ, dīræ, magica, dolosa, fallaces, inanes, invalida, arcana, occulta, nefanda, crudeles, scelerata, mendaces, horrende, terribiles, Stygie, Tartărčæ. Spērtă, quæ fuere, aperta sunt: patent præstigiæ (jamb.). Plaut.

Præstigiator, oris, m. Giocolatore, giocoliere, mago.

V. Magus.

Præsto, as, stitī, stātūm, vel stitūm, are, n. Eccedere, esser da più. SYN. Præcello, excello, superemineo, anteco, pracedo, praco, supero, ēxsupero. Fare. Efficio. J Ingenio qui præstabant, et corde vigebant. Lucr.

Præsto, adject. indecl., vel adverb. Presente, all'ordine. PHR. Pauper erit præsto tibi, præsto paūper ahībis, Ad nūtūm præsto est. ¶ locus est præsto, nec res, nec causa moratur.

Lucr.

Præsul, ulis, m. Prelato. SYN. Antistes. Præsŭl honoris apes, generis fideique cacumen. Fort. Præter, præp. acc. Eccetto, fuorche. Nescio qua præter sölftam dülcedine lætæ. Virg.

Præterea, adverb. Oltre a ciò. SYN. Ad hæc, etiam, quoque, însuper, quin etiam, adhiic. J Præterea genus haud unum, nec fortibus ulmīs.

Prætereo, īs, īvī, itūm, īrē. Trapassare, passar oltre. Act. acc. SYN. Prægrediör, prætergredior, præcurro, relinquo. Candet equo, jamque hos cursu jam præterit illos! Virg.

Præteritus, a, um. Passato. SYN. Elapsas, exaetus, transactus. Lasciato. Omissus, relictus. 🖣 Ö mihi præteritös referat si Japiter annös.

Virg.

Præterlabor, eris, lapsiis, labi. Trascorrere. Depon. acc. SYN. Præterfluo, prætergredior. J Fanera, cum tumulum præterlabere recenten. Virg. Prætermitto, is, misi, missum, črč. Tratasciare. Act. acc. SYN. Omītto, līnquo. ¶ Ut prætermīttās animī vitia omnia primum. Lucr.

Præterveno, is, vexī, vectum, ere. Trasportare. Act. acc. f Pratervectus aquis, cui non sua pignöră cordi. Stat.

Prætor, oris, m. Pretore, podestà. I Prætor, et ad sanos abeat tūtela propinquos. Hor.

Prætorium, ii, n. Pretorio. Let circa regem at-

que îpsa ad prætôriă densæ. Virg. Prævăleo, es, lii, litum, ere, n. Prevalere, esser di maggiore stima. ¶ Quisquis equo, jaculoque potens, qui prævalet arci. Stat.

Prævalidns, a, um. Molto forte. SYN. Potens, præstans. Ilic tibi pravalidas olim, multoque

flnentes. Virg.

Prævenio, is, veni, ventum, ire. Prevenire, anticipare. Act. acc. SYN. Præcedo, præcurro, antěčo, prægredior, præverto, præoccupo, ante-cedo, anteverto. J Ipsa quidem fateor vinci, răpidoque măgistram Prævenit îngenio. Claud.

Præverto, is, ti, sum, ere, act., vel Prævertor, ĕris, sus, ti, depon. acc. Preocrupare, prevenire. SYN. Prævěnio, præcurro. J Harpalice, volucremque fnga prævertitur Hebrum. Virg.

Prævideo, es, vidi, visum, ere. Prevedere, antivedere. Act. acc. SYN. Præscio, præsagio, præscntio, vaticinor, prospicio, divino. PER. Præsāgā mēnte video, sentio. PHR. Agnovit longe gemitum præsaga mali mens. Omnia prævidi, atque animo mēcum ante percgi. Motus ante fűtűrős, tristé pér aŭgűríűm præsensérát. Ilemonides, ille hoc providerat omnia doctus.

Præustus, a, am. Arsiccio. Stipitibus duris agi-

tūr, sūdībūsque præūstīs. Virg.

Prändium, ii, n. Pranzo, desinare. EP. Dulce, lætum, jūcūndum, grātum, vīnosum, geniāle, öpīmum, snave, paratum, sumptuosum, festīvum, rēgāle, splendidum, delitiosum, fæcundām, māgnificām. J Cām căpite, ēt pēdībūs plēbējāquē prāndīa noris. Pers.

Prätūm, i, n. Prato. EP. Viride, viridans, jūcūndum, amænum, vernum, vernans, udum, odorūm, floreum, herbidum, īrriguum, herbosum, flöridüm, grāminěüm, cültüm, möllě, ridens, lætām, rīgūūm, gēmmāns, fragrāns, hūmīdūm, pietūm, vāriātūm, rorāns. PER. Loca viridāntibus herbidă plantis. Plenissimă campi Area, quam viridem fecerunt graminis herba. Herbārum viva voluptās. Ārva diversis depicta figūrīs, coloribus. Viridantia septa, jūgera. Herbīs vernāus hūmus, solūm, planīties, cam-pus, ager. PHR. Salīūnt per florea prata jūvēncī. Prātā novīs rīdent floribus, vel coloribus. Ārīdā prātā falce metīt. In prātīs ēstāte serena Floribus insidunt variis, et candida circũm Lilia funduntur. Ludit herboso pecus omne cāmpō. ¶ Rīparūmquē törōs, ēt prātā rēcēntīā rīvīs. Virg.

Prāvus, a, um. Cattivo, malvagio. SYN. Malus, împrobus. J. Præsērtīm caūtūm dīgnos āssū-mērē prāvā. Hor.

Precarius, a, um. Ottenuto per preghiere. Arma ălienă moves? quem formă precăriă celăt? Ovid. Precor, aris, atus, ari. Pregare. Depon. acc. SYN.

Oro, rogo, imploro, depreçor, invoco. Spes est pācis, ait. Tūm nūmina sancta precamur.

Preces, precum, f. plur. Preghiere. SYN. Vota. EP. Assiduw, crebrw, jūstw, pūrw, castw, solēmnēs, pūdīcæ, hūmīlēs, blandæ, möllēs, tīmīdæ, tăcitæ, flebiles, ardentes, piæ, vanæ, inanes, sollicités. PHR. Trücës animos et verba précantia flectunt. J. Panditur ad núllas janua nigra préces (pent.). Prop. Prébendo, vel prendo, is, di, sum, éré. Prendere, pigliare. Act. acc. SYN. Capio. J. Brachiaque

întendens, prendîque, et prendere certans. Ovid.

Premo, is, essi, essum, ere. Premere, calcare, stringere. Act. acc. SYN. Stringo, constringo. Opprimere. Opprimo. Tormentare. Vexo, urgeo. Sanguis, et obsessas fauces premit aspera līnguā. Virg.

Pretiosus, a, um. Prezioso, raro, pregiato. SYN. Cārus, supērbus, præstans, præelarus, excellēns, eximins, magnificus, sumptuosus. Ingĕnĭūm quōndām fŭĕrāt prĕtĭōsĭňs aūrō. Övid.

Pretium, II, n. Prezzo, pregio. SYN. Merces, præmium. In pretio pretium nune est, dat cen-

sus honores. Ovid.

Priamis, i, m. Priamo. SYN. Lāburedontiades. PER. Rex novissimă temporă Trojæ sortitus. Lāomedontius heros. Rex, rector, vel princeps Dārdanius, Phrygius, Idais, Troius, Trojanus. 🖁 En Priămus: sunt hie etiam suă præmiă laudi. Virg. Hist. Re di Troja, figlio di Laomedonte, marito di Ecuba, padre di Paride che rapi Elena. Presa Troja, fu ammazzato da Pirro avanti l'altar di Giove.

Priāpus, ī, m. Priapo. SYN. Lāmpsacidēs. EP. Pudendus, infamis, deformis, lascivus, turpis, Hellespontiacus, Lampsacius. PER. Tutela, custos, alumnus hortorum. Infamem veteres quemdam finxere Priapum. Mant. Fab. Dio degli orti, da cui cacciava i ladri e gli uccelli, figlio di Barco e di Venere, nato in Lampsaco

nella Frigia.

Pridem, adverh. Già da gran tempo. SYN. Dudūm, jāmdūdūm. jāmprīdēm. 🦞 Prīmis ad ēxtrēmum similis sibi non ita pridem. Hor.

Primævns, å, um. Primiero, di eta fiorita. SAnte ūrbēm pačri, ēt prīmævē flērē javentūs. Virg. Primas, atis, m. Primate, il primo, il principale.

Discite, primates, orbis qui sceptra tenetis.

Primitie, arum, f. plur. Primizie de' frutti che s'offeriscono. Primitias fragum Cereri, sua vina Lyao. Ovid.

Primordium, ii, n. Principio, incominciamento. 🐧 Ēt quiš mūltārām potitur primordis rērām. Lucr.

Primores, üm. I primati. J. Primores Dănăum

dēlēctī, prīmā virērūm. Lucr

Primum, adverb. Primieramente, SYN, Primo, cum primis. Hös nātārā mödös primum dedīt. His gčinšs čimnč. Virg. Primas, a, am. Primas Ibi ante čimnčs

magna comitante căterva. Virg.

Princeps, cipis, m. f. Principe, principale, primo. SYN. Rex, rector, dux, ductor, prases, antistěs. EP. Jūstůs, potens, piús, fortis, egrégiús, mītis, bēllīger, pārpūrātūs, venerāndūs, māgnānīmās, illūstris, nobilis, inclytus, generosus, magnifficus. PHR. Pallitur egregio quisquis sab principe credet Servitium. Nune juvěnům princéps, deindé fůtůrě sčnům. Principis

ēst virtūs māximā nossē snos. Sēd piger ad pēnās princēps, ad prāmia vēlāx. Ovid.

Principium, ii, n. Principio. SYN. Exordium, prīmordium, initium, origo, fons, auctor, caput, caŭsă. *Intrapresa*. Cœptûm, încæptûm. PİIR. Principiis obstā, sero medicina paratur, Cum mālā pēr longās īnvālūērē morās. Prīmā revŏcābo exordiā pūgnā. Expediām primā re-pětēns ab ŏrīginē. JĀ tē principiūm, tibi dē-sinēt, āccipē jūssīs. Virg. Priŏr, ōrīs, m. I., ŭs. n. Primo di duc, più con-

siderabile. 🖣 Në prior officio quisquam rëspon-

dčát, ūrgě. Hor.

Priŭs, adverb. Avanti, più presto, più tosto. J Al prius ignotum ferro quam scindimus aquor.

Prīscus, a, um. Antico molto. SYN. Longavus, āntīquňs, sčněx, větůs, větůstůs, prīstřnůs, ān-nōsůs. ¶ Heu přětās, heñ prīscă fřděs, învīctăque bello. Virg. Pristinis, a, ūm. Primo, antico. § Non sua flu-

xērūnt, mēns tāntūm prīstīnă mānsīt. Ovid.

Prīstis, is, et prīstīx, ieis, f. Priste (pesce marino). EP. Vēlox, cita, longa. PHR. Seylla prīmā hominis făcies, et pulchro corpore virgo Pube těnůs, pôstrēma îmmānī corpore pristis.

Prīvātus, a, um. Privo, privato, particolare. SYN. Viduatus, spoliatus, orbatus, exutus, nudus, nūdātus, eassus. Prīvato liceat delituīsse loco

(pent.). Ovid.

Privernium, i, n. Piperno, città in campagna di Roma. Priverno antiqua Metabus cum exce-

děrět ürbě. Virg.

Prīvo, as. avī, atūm, are. Privare. Act. acc. SYN. Orbo, vidňo, spolio, expolio, núdo, denúdo, adimo, aŭlero, eripio, exio. J Nec veritus prohibere ducem, sed fată moventem Privavere l'ide. Stat.

Prīvūs, ă, üm. Proprio, particolare, singolare. Pro, proh, interject. O. SYN. O, oh, heu, cheu. Intendensque manus, agimus, pro Jupiter, inquit. Ovid.

Pro, præp. abl. Per. Cum faciam vitula pro

frügibus îpse venīto. Virg. Produvis, î, m. Bisavolo. SYN. Atavus. § Hortantūr socii, Cretam, proavosque petamus. Virg.

Probabitis, is, m. f., e, n. Probabite. J Capi ut văleret, his probabili fide (jamb.). Avien.

Probitas, atis, f. Bontà di costumi, probità. SYN. Bonitas, virtūs, aequitas, honestas, pietas, integrītās. EP. Ilbūrēstā, lēnīs, dūleīs, vēnērāmlā, sīmplēx, īnsēns, laūdāndā, mītīs, īneūlpātā, īngēnňā, genērēsā. ¶ Quāe nē dīssīmīlīs tībī sīt probītātē, lābērāt. Ovid.

Prőbo, ās, āvī, ātūm, ārč. Provare. SYN. Cōmprobo, assero, allirmo, confirmo, demonstro, suadčo, firmo. Approvare, lodare. Approbo, laŭdo. PER, Verum argumentis illustro. Exitůs áctă probát, căreát successibus opto. Oxid.

Proboscis, idis. I. La tromba dell'elefante. SYN. Rostrum, mănăs. EP. tôngă, extensă, pôrreclă, mobilis. § A pūtrī vēspa culicīsve proboscidē vexor. Gaz.

Probrôsis, a, um. L'auj croso, ignomimoso. SYN. Türpis, püdendas, intām s. flagitiosus, inhonėstus , sceleratus, ignomimosus. J O magni Carthago probrosas (jamla com svílata). Hor. Probrům, i, n. Infamia, rituperio. SYA. Crimen, īgnominia, opprobriūm, dedecus. EP. Tūrpe, fördüm, dirüm, něfändüm, servile, scělěratům. Capit cam mulier diris incessere probris. Mant.

Probus, a, um. Buono, dabbene. SYN. Bonus, pius. 🖣 Yīr jūstūs, prŏbūs, īnnŏeēns tĕnērĭs (phal.).

Procacitas, atis, f. Sfacciataggine, sfrontatezza. SYN. Pětůlantřá, láscivřá, protervřá. EP. Fædă, tūrpis, lāseīvā, hilaris, improba, lepida. \ Et

quīdquīd lēpīdā procācītātē (phal.). Mart. Procās, ā, m. Proca, padre d'Amulio e di Nu-mitore. ¶ Proximūs īllē Procās, Trojānā gloriă gentis. Virg.

Procax, ācis, adject. Sfacciato, sfrontato. SYN. Pětůláns, protervůs. J Aut pudor, aut dictis movēre procācibns īrē. Claud.

Procedo, is, cessi, cessum, ere. Procedere, andar oltre. Neut. Parcite oves nimium procedere:

non běně rīpæ. Virg.

Procella, a, f. Procella, tempesta di mare. SYN. Tēmpēstās. EP. Vēntōsā, fūrēns, sūbitā, rāpidā, sævä, věhěmēns, stridens, turbidă, terribilis, celeris, aquorea, timescens, violenta, luberna, trīstīs, dīrā, Aquilonia, Æolia, ādvērsa, horridă, horrisonă. PHR. Stridens Aquilone procellă Velum adversă ferit. Nostră per adversās ăgitūr fortūnă procellās. Subitæ săliunt in vēlā procellæ. Fretā ābrūptīs tūrbātā procellīs. Türbinis immänem vim prevomit åtque procellæ. Lucr.

Procettosus, a, am. Tempestoso. PER. Nimbis, vorticibus, procellis frequens, vel plenus, gravis, creber, tumens, turgidus, turbidus. J Alba procellosos vela referre notos (pent.). Ovid.

Proceres, ûm, plnr. Principali d'una città o d'una corte, gli ottimati. SYN. Prīmī, patriciī, prīmātēs, prīncīpēs, præcīpūī, māgnātēs, nobilēs, ductores, duces. I Delectos populi ad pro-

cčrčs, primumquč părentem. Virg. Procerus, ă, ûm. Lungo, alto. SYN. Ingens, êxrēlsus, sublimis, ēdītus, altus, ēlātus, magnus, præcēlsus. ¶ Cārticis ātque sŏlā prācērās ērigit

āluös. Virg.

Processus, us, m. Progresso, avanzamento. Sic în processă cœpit cradescere morbăs. Virg.

Prācido, is, cidi, cāsūm, ere, n. Mettersi in gi-nocchioni. SYN. Cădo, lābor. ¶ Nūdūs in ēgregĭī văcŭūm jām pēctūs ămīcī Prēcidĭt. Štat. Prēciāmo, ās, āvī, ātūm, ārč. Proclamare, gridare

n pubblico. Act. acc. J Adjuvat, et magna pro-

clāmāt vēce Dieres. Virg

Proetivis, is, m. f., e, n. Inclinato, propenso, dat., vel acc. cum ad. SYN. Propensus, pronus, deelīvis, ācelīvis, înclinātus. J Et proclivis item fiāt minns impētus andā. Luc.

Proconsul, ulis, m. Proconsole, luogotenente di consolato. J Hūjūs, čgō nātum, ēt generum pro-consule vidi. Aus.

Prōcrĕo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Procreare, generare.
Act. acc. SYN. Părĭo, crĕo, prōdūco, gīgno, gčněro. J Pôsseműs , sed quod nátum est , id procreat űsűm. Lucr.

Procuho, as, ui, itum, are, n. Abbassarsi. SYN. Prôcumbo, decumbo, incumbo, incubo, recubo, recumbo, jácco, sternor, prosternor, ruo, corrŭo, cădo, procido, decido, excido, coltabor, labor. Spelanemque tegant, et saxea procubet umbra. Virg.

Procudo, is, cudi, cusum, ere. Assottigliare. Act. aec. SYN. Cūdo, ēxcādo. PHR. Fērrūm īgně möllire, emöllire, flectere, temperare fornáce, rčeoquere. ¶ Nec nova vivendo procuditur ulla völüptäs. Lucr.

Procut, adverb. Di lontano. SYN. Longe, longius,

rčmotě, haúd propě, protěmis. Adventántě Děa: procůl o, procůl estě profám. Virg. Procůléo, as, avî, atům, arč. Conculcare. Act. acc. SYN. Cálco. ¶ Incită něe dominî měmorūm prēcūleāt ĕquērūm. Virg.

Procuro, as, avi, atum, are. Procurare, tener cura. Act. acc. SYN. Curo. 4 Quod superest, læti bčně gestis, corporă, rébus Procurate. Virg.

Procurro, is, rī, sam, ere. Correre avanti. SYN. Excurro, prominco, procedo. Infelix saxis in procurrentibus hasit. Virg.

Procarsus, us, m. Correria, corsa. SYN. Cursus,

excursus.

Prōcūrvăs, ă, ūm. Molto torto. SYN. Cūrvăs, în-cūrvăs. ¶ Prōcūrvam ēxpēctānt fālcēm , rā-

strösque tenaces. Virg.

Procus, i, m. Amante, rivale. SYN. Amator. EP. Vigil, pērvigil, dubius, misēr, blandus, lūxurīðsús, cúpidús, tener, insomnis, pāllens, sol-līcitús, importūnus. ¶ Ēn quid agām? rūrsūsně procos irrisa přiores? Virg.

Procustes, is, m. Procuste. EP. Savas, atrox, fěrůs, dîrůs, îmmānřs. PER. Prædo, vel latro Cephīsiŭs. J Vidit et îmmītem Cephīsiăs oră Procusten. Ovid. Hist. Grau ladrone, che presso al fiume Cefiso nell' Attiva insidiava a' viandanti, e fu ucciso da Tesco.

Prodeo, is, ivi, itum, ire. Uscir fuori, comparire. Nent. Pāscēntēs illæ tantum prodire volando.

Virg.

Prodigialiter. adverb. Prodigiosamente, miracolosamente. SYN. Prodigiose. 9 Qui văriare cupit rem prödigiāliter ūnām. Hor.

Prődígiōsŭs, ă, ūm. Prodigioso, miracoloso. SYN. Pörtentösús, mönströsús. ¶ Pródígíðsá löguör vétterum mendácíá vátúm. Ovid.

Prodigium, ii, n. Prodigio. SYN. Portentum, monstrām, omen, vel mīrāculum. PHR. Sēd variīs pörtentä Děūm terröribus öbstant. Signum förmīdābile cælo Tūrbāvīt mentes Italum. Non plūrimā cado Monstra sinant. Horribili visū portentă sequuntăr. Prodigium cănit, et tristes denuntiat iras. Virg.

Prodigo, is, egi, actum, ere. Cacciare, scialacquare. 9 Prödigere in bellum făcilis, promissă fero-

ecs. Sil.

Prodigus, a, um. Prodigo, scialacquatore. SYN. Pērdītus, nepos, dīssolūtus, profusus, effusus. Prödigus, et stultus donat quæ spernit, et ödit. Hor.

Proditio, onis, f. Tradimento. SYN. Dolis, fraus, pērfidia. EP. Latens, occulta, secrēta, tacita, pērfīdā, ārcānā, īmpiā, scēlērātā, mālā, mēndāx, dolosa, însidiosa, pērniciosa. 9 Et sit in înfida proditione fides (pent.). Ovid.

Proditor, oris, m. Traditore, perfido. EP. Mendax, impins, infidus, cautus, fallax, detestāndňs, válče, āstūtūs, mālūs, dŏlōsūs, īnsĭdĭōsŭs, scēlērātŭs. nĕfāndŭs. 🖣 Ēt vēnĭām cūlpæ proditor īpsc mēc (pent.). Ovid.

Proditis, a, am. Manifesto, divulgato. Agnoscit lăerymans, primo quæ prodită somuo. Virg.

Prodo, is, didi, ditum, ere. Manifestave. Act. ace. SYN. Pāndo, ăpērio, östendo, mānifesto. PHR. Blanda dominum sub imagine prodit. Quæ gravis est , īpsē tācitām sē pēndērē prodit. Virg.

Produce, is, xi, ctūm, črč. Produce, prolungure. Act. ace. Të sürgëntë pher Lative producere

mātrēs. Sil.

Profano, as, avī, atum, are. Profanare. Act. acc. SYN. Viŏlo, põlliio, temero. ¶Rārā profanātās înspēctānt nūmīnă terrās. Stat.

Profauts, 3, fun. Profauts. Frátérnás áctés, âltérnáque réguá prófauts. Stat.
Profæcto, adverb. Certamente, per verità. ¶ Ille prolecto Reddere personæ scit convententia

enique. Hor.

Profero, fers, tilli, latum, ferre. Proferire, palesare. Act. acc. SYN. Běféro, effero, recenseo, dico, pronuntio, edo, prodo, emitto, loquor, nārro, abdūco, vel objicio. PHR. Ille ni depösiti pröferret fala parentis. J Tandem üt võx mæstās potnīt proferre querelas, Luc.

Prolessus, a, um. Che fa professione. Non est de tetricis, non est de magna professis. Ovid.

Proficio, is, eci, ectum, icere. Profittare, esser utile. Nent. 9 Profecit pôto Mithridates sape

věněně. Mart.

Proficiscor, eris, profectus, isci. Indare, partirsi. Depon. SYN. Abčo, discedo, eveo, čo, vado, tendo, contendo, procedo. PER. Iter, viam corripio, tento, molior, ingredior. Ire paro. Imperium Dido Tyria regit urbe profectă. Virg.

Prositeor, eris, prosessus, eri, Dir francamente, far professione. Depon. SYN. Fătčor, confiteor, vel denuncio, testor, significo, exhibeo. I Utilitās lateat, quod non profitebere, fiet. Ovid.

Proffigo, as, avī, atum, are. Gettar a terra, diss:pare, scompigliare. Act. acc. SYN. Sterno, prosterno, alligo, cádo, domo, vinco, fundo, dissipo, súpero, delco. Prolliganda acies, quâm non perfregerit ensis. Sil.

Profto, as, avi, atum, are. Soffiare, espirare. Act. ace. SYN. Ello, ëxhalo, ëxpiro. J Taŭrŭs et immani proflavit turbine flammas. Val.

Profino, is, xi, xum, ere, n. Scorrere, volare. SYN. Fluo, defluo, effluo, labor, delabor, curro, dēcūrro, māno, promāno. J Quin etiām făcilis Romano profluit ore. Luc.

Profor, profaris, atus, arī. Parlare. Depon. acc. Ostentat senior, lætaque ita mente profatur. Vil. Protigus, a, um. Fuggitivo. 9 Italiam fato pro-

lugus, Lavinaque venit. Virg.

Profundo, is, fudi, fusum, ere. Spandere, versare.
Act. acc. 9 Hoc postquam mosto profudit pe-

ctore voces. Cat.

Profundus, ä, um. Profondo. SYN. Depressus, āltūs, īmūs, cāvūs. PHR. Bis in praceps, tāntum, tenditque sub umbras. Quantus ad atherium coli prospectus ölympum. Pelagique in sedibus imis. & Canctaque profundam Pontum aspēciābāni flēntēs, hed tot vada fessīs. Virg.

Profusus, ă, um. Abbondante, prosteso. 9 Dixerăt: ēt lacrymās valtam lavēre profasis. Ovid.

Progenero, as, avī, atūm, are. Generare. Act. acc. SYN. Genero, pario. ¶ Nec îmbellem ferocës Progënërant aquilla collumbam aleare. . Hor. Progenies, ci, f. Progenie, schratta, discendenza, prosapia. SYN. Prôlês, stîrps, gčinic, gens, própāgo, sőbölés, līberī, nātī, pīgnörā, fīliŭs, fīlit, něpôtěs, pôstěrí. EP. Amātă, dilectă, cară, optātā, dūleis, māsculā, māgnā, dignā, egregiā, generosa, virilis, inclyta, certa, regia, vitiosa, împiă, înfâmis, türpis, execrândă, ncfândă. PHR. Nequior ætas, mox datūra progeniem vitiosiorem. Regia progenies colo delabitur ālto. Fülgēt progentes generoso a sangutne duetă. Auspřetis hine progentiem virtute fi-

Progenitor, oris, m. Joolo. SYN. Avus. ! Et forti gěnitôre, ět progěnitôrě Těnantě. Oxid.

Progiguo, is, genui, genutum, ere. Generare. Act. ace. 9 Progenait pedibūs celerem, et pernicibūs ālīs. Virg. Progue, es, f. Progue. 9 Cūm blandītā viro Pro-

gnē, sī grātia, dīxit. Ovid. Fab. Figlia di Paudione, moglie di Tereo re della Tracia, sorella

di Filomela.

Progredior, eris, essus sum, edi, depon. Avanzarsi, progredire. Prácipere haudquaquam est pědětěntím pr grědřentěs. Luc.

Pron, adverb. Ah, oh. I Flaventesque abscissă

comās; proh Jūpiter, ihit. Virg.

Prohibeo, es, bui, ere. Proibire, victore. Act. acc. SYN. Impedio, obsto, veto, inhibeo, obsûm, tārdo, dētīneo, ārceo, remoror, āvērto, obsīsto. PHR. Pārcite vos Rutuli, et vos tela inhibete Lătini. Oramus, prohibe infandos a navibus īgues. Diī prohibēte minās. Diī tālem avertīte cāsūm. Nī mēš cūrā rēsīstāt. Fātā rēsīstūnt. Větor falis. J Instabiles animos ludo prohibebit inani. Virg.

Projectus, a, um, partic. Gittato, abbattuto. 4 Sternitur, et toto projectus corpore terra. Virg.

Projicio. is, jeci, jectūm, ere. Gittar via. Act. acc. SYN. Jăcio, conjicio, înjicio, vibro, contörquĕo, întörquĕo, jăcălŏr. ¶Āscăntūs gălĕam āntĕ pĕdēs projēcit inānēm. Virg.

Prőinde, adverb. Pertauto, però. Prőinde bellüm

töllíté, aút bölli mórám (jamb.). Sen. Prötábőr, éris, lápsús, lábi. Sdrucciolare. Depon. SYN. Lábór, cádo. § Sörté tálit, Trőjam incēnsam, ēt prolāpsa vidēntēm. Virg.

Prôlecto, âs, āvī, ātūm, ārē. Ittravre, inescare, lusingare. Act. acc. SYN. Allicio. Ast ăliā quās nāllus amor prolectat edendī. Prud.

Protes. is, f. Prote. stivpe. SYN. Soboles, propago, progenies, sauguis, genus. EP. Grata, leita, dulcis, cara, mascula, virilis, amata, inclyta, ēgrēgiā, gēnērāsā. Ş Ēccē Lycāoniā prolēs ī-gnārā pārēntī. Ovid. Vide Progentes.

Protivus, a, um. Lungo, prolisso. SYN. Longus, profüsüs, extensüs, prodüctüs, promissüs. Hirsūtūmque supērcilium, prolizāque bārbā. Virg.

Protoquor, eris, ūtus, toqui. Dire, parlare, esprimere con parale. Depon. acc. SYN. Loquor. Proloquere quas sors aggravet quassam domum (jamb.). Sen.

Protudo, is, lusi, lusum, eie. Procarsi, dar un saggio. J Järgia proludant, sed mox et poedla

tőrqués, Juv.

Promo, is, ni, atam, črč. Lavare, bagnare Act. ace. Prolucris mellus, si dură morabitur alvus. Mant.

Prolities, a, um, partie. Lavato, baquato Multa prőlútus váppá naúta, atqué viatór. Her.

Protuvies, eī, f., vel protuvium, tī, n. Lordura. ¶ Virginei voluerām vāltās, fædissīmā vēntris

Prolivies. Virg. Promereo, es, ni, itum, ere, n., vel promereor, ēris, itis, ērī, depon. Allettare, far piacere, farsi merito, obbligare. I Sed měliore viá dextræ tua vota marītæ Promeruere Deos. Stat.

Prometheus, ei, vel cos, et Prometheus, ei, m. Prometeo. SYN. lapetides, Japetides, lapetionĭdēs. EP. Caūcăsčŭs, vĭgĭl, prōvĭdŭs, cāllĭdŭs, prūdēns, îngentosus, īgnifer, fūrāx, rapāx, insomnis, pērvigil, pērspicāx, sagāx, astūtus, rāptor, sollicitus, attentus, vinctus, irrequietus. PER. lapeti proles. Satus lapeto. Filius lapeti. Aūdāx Išpētī nātŭs. PHR. Fōrācī vīrgā quī gentibus intulit ignem. Qui volucrem vivo sub pēctore pāscit. Infelix Scythica fixus sub rupe resedit. Hæret Caucasea sub rupe ligatus. Pendēt prærūptīs vērticībňs. J Hīc miscrūm Scy-thicā sūb rūpe Promethea rēddat. Mart. Fab. Figlio di Japeto, padre di Deucalione. Coll'ajuto di Minerva, preso il fuoco dal sole, animò un uomo di fango. Per lo che fu imprigionato nel Caucaso, dove per comando di Giove l'aquila gli va rodendo il cuore.

Promethens, a, um. Di Prometeo. J Ecce Prometheæ rupes, et fabila montis. Mart.

Promineo, es, ŭi, ere. Soprastare, erger la testa. SYN. Appareo, assurgo, emineo. Prominet excelsīs vūlnūs mīserābile tectīs. Stat.

Prōmīseňŭs, ă, ūm. Misto, confuso, promiscuo. SYN. Cōnfūsŭs, pērmīstŭs. ¶Āt sēxūs ŭtrĭūsquĕ chŏrō prōmīseŭă lāmă. Mant.

Prōmīssūm, ī, n. Promessa. SYN. Pōllĭcĭtūm, fīdēs. EP. Pabřūm, fāllāx, leye, dölösūm, mēndāx, grātūm, ămīcūm, dūlcĕ, jūcūndūm, lætūm, āncēps, īncērtūm, blāndūm, māgnĭfīcum. PHR. Tu modo promissis maneas. Blanda promīssă dedīstī Voce mihi. Dardanide, red-

dīquē vīrō promīssā jūbēbānt. Virg. Prontīssīs stārē. Mantener la promessa. PER. Mănēre promīssīs. Stāre fidei. Promīssa, vel fidēm præstāre, servāre, împlere, perficere. Adděrě, adjicere fidem pollicitis. Promissa redděrě. Promisso facere satís. Exsolvere, solvere,

pērsolvēre promissa.

Promissis, a, um, partic. Promesso. 9 Sergestum Ænēās promisso mūnere donat. Virg.

Promitto, is, mīsī, mīssūm, ere. Promettere. Act. acc. SYN. Spondeo, păciscor, polliceor, pollicitor. PER. Fidem öbstringo, dö. J Si hene promittant, tötidem promittite verbis. Ovid.

Promo, is, prompsi, promptum, ere. Dar fuori, estrarre, far mostra. Act. acc. SYN. Educo, ēxtrăho , prōdo , ēdo , prōfĕro , dēprōmo , ēx-prōmo. PHR. Spĭcŭlă dē phărĕtrā prōmĭt ăcūtă levī. J Delegī comites, nunc illas promite vīrēs. Ovid.

Prōmövĕo, ēs, mōvī, mōtūm, ērē. Promovere.
Act. acc. SYN. Prōvěho, prōdūco. ¶ Prōmövĕt
Aŭsŏnĭūm fīlĭŭs īmpĕrĭūm (pent.). Ovid.
Prōmptūs, ä, ūm. Pronto. SYN. Cĕlĕr, ălăcĕr.

Sævior ingeniis, et ad horrida promptior ārmă. Ovid.

Promitigo, as, avī, atum, are. Pubblicare. Act. acc. SYN. Indīco, ēdīco, propono, vūlgo, pro-vūlgo , dēnūneto. PER. Proterre sub aurās. Pălam referre. Dăre factă lătentiă luci.

Promis, i, m. Dispensiere, maestro ai casa. Condūs, promūs sūm, procūrator penī. Plaut. Pronepos, otis, m. Figlinolo del nipote. J Vix ea

nostră voco, sed enim quiă rettulit Ajax Esse

Pronupos. Ovid.

Pronupos. Ovid.

Pronupos. Ovid.

Pronupos. Ovid.

Pronupos. Ovid.

Pronupos. Ovid.

Pronupos. Ovid.

Pronupos. Ovid.

Pronus, a, um. Chinato, chino. SYN. Incurvus, cūrvus, propensus, inclinātus, proclivis, pandus, cernius. Pronaque cum spectent animalia cætera terram. Ovid.

Propago, inis, f. Stirpe, lignaggio. SYN. Stirps, progenies, proles, genus, soboles. Propaggine, tralcio di vite. Sūrentus, sarmentum. 9 Sylvarūmque aliae pressos propaginis arcus. Virg.

Propago, as, avi, atum, are. Propagare, dilutare. Act. acc. SYN. Aŭgeo, protendo, extendo, profčro, dīlāto, prōdūco, prōtrăho, āmplĭfĭco.¶Prōpagare genus posset, vitamque tueri. Lucr.

Prope. Presso, appresso. Prap. acc. SYN. Ad, propter, jūxtā, secus, secundum. Quasi. Adverb. Fere, pene, ferme. f Pastores, et curva legunt

prope flumina Mella. Virg.

Propello, is, puli, pulsum, ere. Scacciare lontano. Act. acc. SYN. Pello, propūlso, āreeo, expello, detrūdo, ejicio, dejicio, J Pramis vicinam meta qui propulit hastam. Sil.

Propēnsas, a, um. Inclinato. SYN. Pronus, pro-clīvis. § Ēt quiā nos fierī superos propēnsius

öptät. Luc.

Propero, as, avi, atum, are. Affrettarsi, affrettare. Aet. acc. SYN. Cělěro, accelěro, maturo, festino, curro. PHR. Viam celero, accelero, pracipito. Iter ūrgeo. Moras præcipito. Moras rumpo. Ventos aquare sequendo. Tendimus huc ömnes, metam properamus ad unam. Inferat, ēt pulchrām properēt pēr vulnēra mortem. Virg.

Propertius, ii, m. Properzio. EP. Doctiis, fa-cūndus, Umber, blandus, laseivus, ingeniosus. PHR. Cynthia te fecit vatem, lascive Properti. Sæpe suos solitus recitare Propertius ignes Sic igitur prima möriere ætate Properti? Prop.

Properns, a, um. Presto, veloce. SYN. Celer, alacer. ¶ Cīrcūmstānt properi aurīgæ, manībūsque

lăcessûnt. Virg.

Prophēta, vel Prophētes, a, m. Profeta. SYN. Vātēs, Nūminis interpres. EP. Fatidicus, sacer, vērīdīcus, sagāx, pranuntius, sanctus, venerābilis, præsāgus, obscūrus, pius, præscius, longavus. PHP. Quem voces Veterum, et sancti cecinere Propheta. Magnam queis mentem animunque Inspirat Dens omnipotens, aperitque fŭtūrå. Quers sacrum Flamen nosse futura de dit. ¶ Lingua Prophetarum eceinit de Virgine pärtüm.

Propino, as, avi, atom, are. Porger da bere ad alcuno, far brindisi. Neut. dat. ŠYN Præbiho, præpēto, compēto. § Inde propinātor nimīrūm

multă propinet. Ovid.

Propinquo, as, avi, atum, are. Accicinorsi. Neut. SYN. Accedo, vel însto. PER. Propius accedo. Prope advento. Propior sum.

Propinquis, ä, nm. Vicino. SYN. Propior, pro-ximus, vicinus. § Principio Italiam, quam tū jām rērē propinquām. Virg.

Propitius, a, um. Propizio, favorevole. SYN. Clemēns, mītis, tāvēns, dēxter, secundus, benīgnus,

făcilis, ămicus. PHR. Sis bonus, o felixque mihi. Adsis o tandem, et propius tua numina firmes, Dens nostra incepta secundet. Sis bonns, ö pläcidüsquë jüves, § Et si propitios attamen lentos Deos (jamb.). Sen.

Propota, e, m. Ricenditore. SYN. Mango. Balnea propolas meritoria, templa, theatra. Prud.

Prōpōno, is, pŏsŭi, pŏsĭtūm, ĕrĕ. Proporre, pro-ponere. Act. acc. § Sīccīs ōmuĭă nām dūrā Dĕūs prōpŏsŭīt, nĕquĕ (choriamb.). Hor.

propontis, idis, f. Propontide. I Mīsit in has sī

quos longa Propontis aquas pent.).

Propositom, i, n. Proposito, intenzione. SYN. Consĭlĭūm, mēns, völūntās. J Propositīque tenāx, quodeumque sit, orāt út īpsī. Ovid.

Propositus, a, um, partie. Proposto. 9 Proposito flörem prætulit öfficiö (pent.). Prop.

Proprietas, atis, f. Proprieta, qualità intrinseca, o propria d'una cosa. Plurima proprictate simul concrescere, sicque. Seren.

Proprins, a, um. Proprio, particolare. 9 Quare ăgite, ō proprios generatim discite cultus. Virg. Propter, adverb. Appresso, lungo. Propter aqua

rīvām viridī procumbit in ūlvā. Virg. Propter, præp. acc. Per. SYN. Oh, pro. 9 Propter

mē mōta ēst, proptēr mē dēsīnāt īrā. Ovid. Proptērēā, adverb. Perciò. SYN. Īdeīrco, ĭdēō, ădēoquē. ¶ Proptērēāquē sŏlērē vīās rēscīndērē

nöstris. Virg.

Propignaculum, i, n. Bastione, fortificazione. SYN. Āggĕr, vāllūm, tūrrĭs, ārx, mölēs, cāstrūm, mūnīmēntūm, præsĭdĭūm. EP. Tūtūm, vălĭdūm, sēcūrām, forte, mūnītūm, inexpūgnābile, longum, altum, turritum, inaccessum, PER, Tuta propugnācula bello. Castra turrigero circumdătă vallo. Explorant pontesque et propugnāculă jūngunt. Vide Arx.

Propugno, as, avī, atum, are. Difendere. Act. acc. SYN. Dēfēndo, sērvo, protego, túčor, aŭxilior, cūstodio. Propagnat nagis armatus, scilicet

ūt non, Hor.

Prora, w, f. Prora della nave. EP. Ærāta, wrea, fērrēā, fērrātā, ādūncā, hāmātā, rostrātā, ūncā, cūrvă. J Obnīxī creptiere, illīsăque proră pe-pendit. Virg.

Proripio, is, ripiii, reptam, ere. Prender di nascosto, celare. Act. J Et cum clamarem quo

nunc sē proripit ille. Virg. Prorogo, as, avī, atum, are. Prolungare, differire. Act. acc. ¶ Prörögát ástörnám téritás tili Pünică famám. Claud.

Prorsus, adverb. Del tutto, affatto. SYN. Prorsum. Prorsus jūcūndē cænām prodūxīmus illām.

Prorumpo, is, rapi, raptam, ere. Prorompere.

Act. acc. Interdamque atram prorumpit ad æthera nübem. Virg. Proruo, is, ui, utum, ere. Cader con impeto. Act.

acc. J Prornere hanc rerum violento turbine sümmäm. Luc. Proruptus, a, um. Prorotto. Partic. J It mare prörüptum, ét pélágó pétit árvá sonánti. Virg.

Prosapia, a., f. Prosapia, stirge, prole. SYN. Genus, proles, progenies. 9 Quid peccatorum prosapiă

corpore in illo. Prud.

Proscindo, is, scidi, scissum, ere. Fendere. Act. acc. ! Expecta, et vălidis terram proscinde jūvēncis. Virg.

Proseissus, a, um, partie. Fenduto. Lt qui proscīssē, quæ sescitat aquore tergă. Virg.

Proseribo, is, scripsi, scriptum, črč. Condannare, esiliare. Act. acc. PER. Exilio, vel morti destino, devoveo, addico. Venale propono. 9 Proscripti regis Rupili pus, atque venenum. Hor.

Prōsequor, eris, secultus, sequi. Seguitare, andar dietro. Depon. acc. Prosequitur surgens a

pappi ventus čantes. Virg.

Proserpină, a., f. Proserpina. SYN. Hecăte, Per-sephone. EP. Dîră, cruentă, îmmîtis, torvă, třmendă, nigră, înexorabilis, împlacabilis. PER. Înferă Juno. Erebi regină. Domină Ditis. În fernă, Avernă, Stygiă, Lethaă, Trinacriă Juno Elysii sponsă Tyranni. Nătă Cereris. Eleusină mātrīs fīlia. J Nēc repetīta sequī curet Proserpină mătrem. Virg. Fab. Figlia di Gioce e di Cerere, che mentre raccoglieva fiori ne' campi d'Enna in Sicilia, fu rapita da Plutone, che la fece sua sposa: e però si crede regina dell'In-

Prositio, is, iii, vel ivi, ültüm, ire. Saltar fuori. Neut. J Haud moră, prosiluere suis: ferit a-

thera clamor. Virg.

Prosodia, a, f. Accento. SYN. Accentus, tonus,

metrüm.

Prosper, a, um. Prospero. SYN. Faustus, Iclix, förtünätus, secundus, favens, amīcus. Prospērā sīc vobīs mānēāt fortūnā: nēc ūnquām. Ovid.

Prosperitas, atis, f. Prosperita. SYN. Felicitas. EP. Grātă, făvēns, blandă, běātă, dūlcis, optātă, ămīcă, fēlīx, rīdēns, jūcūndă, secundă, sēgnīs, inērs, flūxā, dēsidiosā, plācidā, fugāx, īnstābilis, pēritūrā, cădūcă, fāllāx, lūbrică. fugitīvā. PER. Prospērā, felīx fortūnā. Prosperă fată. Res secunda, lata, placida. Benignā fātā. Prospērā sors. Fortūnā fāvens. Spēs hominum placida prosperitate juvat (pent.).

Prőspicio, is, spēxī, spēctūm, črč. Feder da lungi. Act. acc. S Lūstră, domosque trăho, vāstosque

āb rūpě Čýclopās Prospicio. Virg.

Prőstérnő, is, stráví, strátům, črč. Gittar a terra, atterrare. Act. acc. SYN. Dējicio, dīruo, everto, proffigo, protero, obtero, sterno, abajero, \$ Corrnit, et multam prostravit pondere sylvam.

Prostibulum, i, n. Luogo meretricio, bordello. SYN. Meretrix, vel lupānar. Si nihil ad faciem, ét si ölim lűpá pröstibálámqué, Luc.

Prāsūm, prodes, profui, prodesse. Giovare. Neut. dat. SYN. Proficio, conduco, confero, ūtilis sum. Profuerit meminisse magis; nam sape vidėmis. Virg.

Protectus, a, um, partic. Coperto, defeso. . Lece venīt rūtīlīs hūmeros protecta capīllīs. Ovid. Protego, is, lexi, tectum, ere. Coprire, difendere.

Act. acc. 9 Protegit ingennas picta rubore

gčnās (pent.). Ovid.

Prătendo, is, di, sum, vel tum, ere. Porger innanzi, stendere. Act. acc. SYN. Tendo, extendo, profero, protráho, porrigo, produco. 🖣 Ille húmilis, supplexque oculos dextramque precan-

tem Protendens, Virg.

Protentis, ă, ûm, partic. Steso, prelumpato. ¶ Huic
ă stirpe pedes temo protentus în octo. Virg.

Protero, is, trivî, tritum, cre. Calcar co piedi.

Act. acc. SYN. Tero, calco. J Semineces volvit multos, aut agmină curru Proterit. Virg.

proterviă, #, f. Superbia, protervia, sfacciataggine. SYN. Pětůlantřá, lascivřá, procacitas, ferociá, īmpudēntia, audācia, protervitās. J Cāpripedēs ăgitāt cūm lætā proterviā Pānes, Aus.

Protervis, a, am. Protervo, tristo, sfacciato. SYN. Pětůláns, ferox. J Damnaret nati factă protervă

păter (pent.). Ovid.

Protesitaŭs, i, m. Protesilao, capitano greco. SYN. Phylacides. EP. Æmonius, Thessalus. I Protësilaë tibi nomën si fata dëdërunt. Aus.

Proteus, ei, et Proteus, ei, m. Proteo. SYN. Vērtūmnus. EP. Æguoreus, Carpathius, caruleus, mūtābilis, variābilis, callidus, astūtus, văfer, dolosus, înstabilis, vărius, ambiguus, mārīnus, īnconstāns. PER. Vātēs, vel pāstor aquorcus. Carpathins senex, deus. Phocarum pāstör. Nēptūnī pāstör, PHR. Proteus vultus sē mūtăt, vērtīt, vel trānsformāt in omnēs. Īmmānis, in antro Conditur abrūpto Proteus. Utque levīs Proteus modo se tenuabat in undās; Nunc leo, nunc arbor, nunc erat hīrtus ăper. Assidet ûmbroso Proteus mirabilis antro. ¶Proteăque ambigăum balænarumque prementem. Ovid. Fab. Proteo, figlio dell'Oceano e di Teti, pastor di Nettuno. Si mutava in tutt'i sembianti, e qualche volta prediceva l'avvenire.

Protinus, adverb. Di subito, senza dimora. SYN. Stătīm, săbito, illico, confestim, continăo, extemplo. Protinus aerii mellis calestia dona.

Protráho, is, tráxī, tráctūm, ĕrĕ. Tivar fuora, condur per forza. Act. acc. ¶ Hīc ĭthácūs vātēm māgno Cālchāntā tumāltu Protrahit in mědĭōs. Virg.

Protrado, is, trusi, trusum, ere. Spignere. Act. acc. SYN. Impēllo, trūdo, propēllo. 🖣 Paūlātīm möles protruditur, atque movetur. Lucr.

Proturbo, as, avi, atum, are. Scacciare. Act. acc. Telăque conjiciant, proturbantque eminus höstem. Virg.

Pravēctus, a, um, partic. Portato, trasportato. SYN. Vēctus, învēctus. ¶ Hūc se prāvēctī deserto in litore condunt. Virg.

Prověho, is, věxi, věctům, ěrě. Portar avanti. Act. acc. f Prověhimůr portů, těrræque úrběsque recedunt. Virg.

Provenio, is, veni, ventūm, īre. Comparire, uscir fuora. Nent. Provenient caŭsa carmina digna

sŭā (pent.). Ovid.

Proventus, ús, m. Entrata, utile. SYN. Redditus, früctus. J Proventuque öneret sülcos, ätque

hörrčă vineat. Virg.

Proverbium, ii, n. Proverbio. SYN. Adagium, EP. Cērtūm, vērūm, vētūs, vūlgārē, brevē, āntīquam, tritum, commune. I Hac quoque de eausa (sī tē proverbia tangunt) Mense malum Mājō nūbere vūlgus att (dist.). Ovid

Providentia, w, f. Provvidenza. SYN. Sapientia. PER. Providă mens, virtus. Dei mens providă. Numen canetis invigilans. PHR. Divina mens plăcido regit omniă nutu. Sacris, vel arcanis möderatur legibus orbem. Nec curare Deum credet mortalia quisquam? Jūstitiæ rectique dător, qui cunctă gubernas. O qui perpetua mundam rătione gubernas. Nihil antiqua lege sölütüm est. Ömniă certo fine gübernät. Signăt temporă propriis aptă officiis Deus, nec quās īpse coercuit, mīscerī patitur vices. J Et

illă quondam providentiă Dei (jamb.). Prind. Provideo, es, vidi, visum, ere. Proceedere, anti-cedere. Act. acc. SYN. Pravideo, vel prospicio. Quod non mane domum venisset, denique quod non Providisset eum. Hor.

Providus, a, am. Provvido, diligente. SYN. Pradens, prospiciens, solers, cantus, perspicax. Quī domitor Trojæ multorum providus ur-

bēs. Hor.

Provincia, a, f. Provincia. J Tantaque mutatos segnitūr provincia mores. Claud.

Provisor, oris, m. Chi procvede. \ Utilium tardus

provisor, prodigus æris. Hor. Provisis, a, um, partic. Provveduto. Verbăque provisam rem non invita sequentur, Hor.

Provoco, ās, āvī, ātūm, ārē. Provocare, irritare.
Act. acc. SYN. Īneito, īrrīto, ēxāspēro, ōppū-gno, lācēsso. § Provocat īnerepitāns hostem, ēt nova pralīa poseit. Sil.

Provoto, as, avī, atūm, are, n. Volare, correre velocemente. SYN. Avolo, învolo, vel accurro, ac-

celero. J Provolat în medium, et magna, suc-currite, voce. Ovid. Provolvo, is, volvî, volutum, ere. Ricolgere. Act. acc. SYN. Volvo. Provolvens super, hac inimīco pēctore fatur. Virg.

Provomo, is, ii, itum, ere. Vomitare, mandar fuori. Act. acc. Türbinis immänem vim provomit, atquĕ prŏcēllā. Lucr.

Prout, vel Prout. Secondo che. 9 Pasco libatis dăpibūs; proūt cuique libido est. Hor.

Proximus, ă, um. Prossimo, vicino. SYN. Vīcīnus, propior. J Proximus îngreditur donis qui vincula rupit. Virg.

Prūdēns, tis, adject. Prudente. SYN. Caūtus, providus, prospicieus, astūtus, callidus, sagax, sapřens, solers. Sapiente, perito. Peritus, setens, doctus. PER. Edoctus usu longo. Săgaci, vel solerti mente potens. Animi maturus, Prudenti mente Căto. Consilio Nestor. PHR. Providă queis virtus contigit ante diem. Arte annos ănimumque gerit, curamque virilem. Juvenis mentem suă non capit ætas. Corde săgaci Exaquat senium, et superat virtutibus annos. 9 Nēc tibi jām prūdēns quisquām pērsnādēat aŭctor. Virg.

Prūdentia, æ, f. Prudenza. SYN. Sapientia, consĭlĭūm, jūdĭcĭūm, sölērtĭă, săgācĭtās, āstūtĭă, cāllīdītās. EP. Dīvīnă, ēgregīa, caūta, providă, săgāx, āltă, mīră, spectābilīs, vigil, præsāgă, præsciă, pērvigil, strēmiă, vigilāns. PER. Caūtæ vīgilāntiā mēntis. Pārs dīvinæ mēntis. Săgācis animī vis, virtūs. Senīlis animī gravitās. ¶ Nüllūm nūmčn hăbēs, sī sīt prūdēntĭă, sēd

tē. Juv.

Prňīnă, &, f. Brina, pioggia. EP. Gělidă, cānă, vitrea, cancus, roscida, algens, caudeus, tristis, Riphæä, Getieä, Caneasea, Sithonia, alpina, Sārmāticā, hypērboreā, hībērnā. PHR. Vītrēā terră prăină spargităr. Terră riget glăcialibăs ūstă prăinis. Phæbus, abi nescit duras mollire prňīnās. ¶ Ārvāquē Rīphæīs nūnquām viduātā prăinis. Virg.

Průinosus, a, um. Brinoso, sottoposto a brina. Longa průinosa Irigora nocte pati (pent.).

Prima, w, f. Bragia di fuoco. SYN. Carbo. EP. Rubens, accensa, torrens, calida, calens, ardēns. ¶ Cūltōres mūltā prēmīmūs vēstīgiā prūnā, Virg.

Primim, i, n. Pruguo. EP. Dimiscenum, dülce, cercum, canom, canens, autumnale, rubrum. Addam cereă pruna, et honos erit huic quoque pōmō, Virg.

Prūnus, i, f. Susino, albero de'prugni. Ferre pirmu, čt prūnīs lapidosa rubescere corna. Virg. Prorigo, Inis, f. Pizzicore, SYN. Praritas. Per-

nitet obscenæ prariginis? An mägis ilhad? Mart. Prūrio, is, ivi, ilūm, ire, n. Far pruvito, commovere. Incipiat prarire choro, plaasaque

probata. Juv.

Psallo, is, psalli, ere. Cantarc. Neul. SYN. Căno. Psallimis, et luctamur Achīvis doctius unctis. Hor.

Psaltes, is, vel idis, m. Cantore, o suonatore. Thricordă psaltidi attulit psalteriă jamb.).

Psattria, a, f. Cantatrice, o suonatrice. Psaltria

rēspērsīs mānībūs dē sānguīnē jūstī. Prud. Psītt**ācūs**, ī, m. *Pappagallo*. EP. Vēcālīs, gārrūlus, Eōus, loquax, canorus, Indicus. PHR. Imitator hūmāna vēcis. Vēcum simulator, Löquāx hūmānæ võcis imāgo. Loqui doctis, indis missus ab oris. Dux volucrum, Monstrata reddere verba facilis. Regum salūtator. Aeriæ glöria gentis. § Psittacus a vobis aliorum nomină discăm. Mart. Expl. Pappagallo, uccello che imita la voce umana, e nasce nell'India e nell' America.

Ptisănă, ŵ. Spezie d'orzo, orzo senza scorza. ¶ Frümentum, milium, ptisanamque, fabamque sole-

bās. Mart.

Ptotomæŭs, î, m. Tolomeo. EP. Pellæŭs, Phrygius, Nīliaens, Pharius. I Te Ptolomae feram, frūstrā cīvīlībūs ārmīs. Luc. Hist. Figlio di Lago, soldato dell'eservito di Alessandro: fu re dell'Egitto, ed i suoi successori presero il suo nome.

Půběo, čs, črě, vel Půběsco, is, črě. Neut. Esser giovane. Sunt mihi pubentes alio de semine

fråtrës. Claud.

Puber, eris, m. f. Giovane, che ha lanugine. SYN. Juvenis. Fecondo, allegro. Ferax, tocundus. Půběrřbůs caůlém fölřis, ét flőrě cómäntém. Virg.

Půběrtás, átís, f. Età giovanile, freschissima. SYN. Jűventűs, jűventű. J. Pűbertáte váléns, et jám féreündtőr ambit. Mant.

Pubes, is, f. Giovine za, lanugine, SYN, Juventus, Cūnetă tibi Cĕrĕrēm pūbēs agrēstis ădōrĕt.

Pūblicas, a, am. Pubblico. Pūblica cam lentam non căpit îră morâm pent.'. Ovid.

Pădendăs, ă, am. Cosa vergognosa. 🖣 Prăterită mägis est iste pidendus amor (pent.) Ovid. Púdesco, is, črč. Vergognarsi. Neut. 4 Ipse geris

quod strūxit opūs, nec ferre padeseit. Prud. Pădět, ŭĭt, ĭtām, črč. L'ergoquarsi. Neut. impers. SYN. Erűbésco, vérécűndőr, sűppűdét. PER. Afficiör, süllündör, rübčo, rübčsco püdőrë. PHR. Occupăt oră pădor. Dejicit et vultus ingentumque pudor. Æstuat pudor imo in peetore. Plēnā pūdārīs Ābjēctūs tenco lūminā tīva solo. Jāh pūdēt ingrātē, pūdēt āh mālē divitis arca. Mart.

Dădibundes, ă, ûm. Rispettoso, vergoquoso. 12x0rītūr pūdībūndā dies, carlūmque ietexens. Stat.

Pňdieřířá, é, f. Castità, pudicizra. SYN. Půdôr, întegritás, cástitás. EP. Cástá, věržečindá, sánetă, întactă, honestă, pulchră, îngenuă, înviolātă, cāndīdă, modēstă. I Līs est cum formā māgnā pūdīcītīā (pent.) Övid.

Pudicus, a, um. Pudico, casto. SYN. Purus, intěgěr, cástůs, hönestůs. Verceondo. Mödestůs, věrecůndůs. § Nám tíbí cům lácie môres nátůř půdicos. Ovid.

Půdor, oris, m. Vergogua. SYN. Růbor, věrěcůndia. Modestia. Modestia. Castità. Pudicitia, castitās. EP. Honestus, modestus, verecandus, vīrginēns, sīncēras, cāndidas, timidas, īngēnŭŭs, repentinus, subitus, purpureus, sanctus, tăcităs, eastăs. PHR. Et vetăt îngenias verba ĭnhŏnēstă pădŏr. Plēnā vērēcāndī cūlpā pŭdoris črat. Criminis est taciti conscius ipse pådör. Nudaque råbeseit simplicitate pådör. 🖣 Infâns nămque pădor prohibebât plūră profārī. Hor. Vide Pudet. Pūēnā, ā, f. Fanciulla, SYN, Vīrgo, EP. Cāstă,

houesta, intacta, pudica, pura, mollis, florida, nūbilis. pūlchra, amābilis, dčeora, simplex, nivea, formosa, tenera, compta, venusta, candidă, verecundă, îngennă, cultă, blandă, timidă, păvidă, crēdută, innubă, frăgitis, fâllax, făcilis, pērfidă, mēndāx, căpidă, lillăris, lascīvă. PHR. Vērbā pūčllārūm föltīs levtorā cădūcīs. Nūllă theatra animum, nulle flexere chörêæ. Et laudem castæ virginititis habet. Āŭt piter, aŭt longas compta pitella comas (pent.) Ovid.

Pňer, eri, m. Fanciullo. SYN. Infans, vel impūbēs, jūvenis. EP. Ingenuus, tener, formosus, mõllis, blandus, decorus, venastus, imberbis. Dam bibit illa datum, duri puer oris et au-

dāx. Ovid.

Pherits, is, m. f., č, n. Puevile, da fanciullo. Münera conventunt, nec tam puerilibus annīs. Ovid.

Pňerniter, adverb. A modo di fanciallo, fonciallescamente. I Qua modo decerpens tenero pite-

riliter üngni. Prop.

Pňěritia, æ, f. Puerízia, fanciullezza. EP. Těněra, mollis, infirmă, debilis, rūdis, imbellis, veuūstă, lætă, garrulă. PER. Tempus puerile juvēntā. Půčíričs, primi, möllēs ānni. Ætās in-firmā, mōbilis. ¶ Āctās non ălio rēgē pňertić pro pňeritiá (asclep.). Hor.

Pherpera, &, f. Donna di parto, o donna, che si è

levata dal parto.

Pňerperium, ii, n. Parto, tempo del parto. Silsum mendaci ventre pherperium pent. Cat.

Puerperus, a, um. Cosa da parto, o che fa partorire. L'Admovitque manús, et verba půerpera

dīxĭt. Ovid.

Păgil ilis, m. f. Combattente all'antica, lottatore. SYN. Gladiator, athleta, luctator. EP. Lavus, ferus, audax, nervosus, ferox, fortis, robustus, unctus, lăcertosus, îmmitis, horrendus, cruentus, sauguinčus, intrepidus, magnauimus. I Tyndărida fratres, luc eques, ille pugil pent.

Pagio, onis, m. Puquale, SYN. Gladius, Pagio, quem curvis signat brevis orbita venis. Mart,

Pūgna, &, f. Combattimento, battaglia, SYN, Conflictus, prælium, certamen. EP. Aspera, ardens, dūră, trīstīs, ferox, anceps, cæcă, cruentă, acris, crūdēlis, inīquā, dūbiā, atrox, sānguinēā. PIIR. Pūgnā āspērā sūrgīt. Ūrgētūr pūgnā congrēs-sūs inīquā. Āncēps pūgnā diū. Mārtiā fērvēntēs āccendūnt clāssiea pūgnās. Trīstis ubi infausto committithe omine pugna. Horribilemque ferus Mavors ciet undique pugnam. J Anceps pūgna diū: stant obnixi omnia contra. Virg

Pūgnātor, oris, m. Combattente, guerriero. J Cui pēllīs lātēs hūmerēs ērēptā jūvencē Pūgnātēri

öperit. Virg.

Pūṣnāx, ācis, adject. Bellicoso, contrario. Cumque sit ignis aquæ pagnax, vapor hamidus

omnēs, Ovid,

Pū; no, ās, āvī, ātūm, āre, n. Combattere, far forza. SYN. Certo, decerto, dimico, confligo, mīlīto, prælior, congredior. PER. Pugnām commītto, tento, adeo. Manus confero, consero. Ferro decernere. PHR. Pugnas ineunt, et prælia tentant. Crudo pugnam committere cæstu. J Pugnăt în adversas îre nătator ăquas (pent.) Ovid.

Pülcher, ă, üm. Bello, leggiadro. SYN. Decorus, förmösűs, venűstűs, spectábilis, insignis. PER. Formā præstāns, īnsīgnīs, ēgregius. Præstāntī förma præsignis, conspiciendus, excellens, conspicuus. PHR. Cui decus egregium nitet ore věnůstě. Coi plůríma in ôre Majestas sedet. Egregius cui frontis honos. Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque Et crincs flavos, ēt mēmbră děcôră jůvēntæ. J Victoresque östentăt equos sătăs Hercule pulchro. Virg.

Pűlehritudo, inis, f. Bellezza. SYN. Speciés, formá, décor, vénűstás. PER. Décus égrégjűm formá. Genarum decor. Frontis honos. Os formosum,

Pūtēx, řeřs, m. Pulce. Pūlřeř, vel si quid pūlřeř

sördĭdĭŭs (pent.) Mart.

Pūllŭio, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Germogliare. SYN. Gērmino, sūccrēsco, gēmmo. J Pūllulat ab rādīce āliīs dēnsīssimā sylvā. Virg.

Pūllus, ī, m. Pollo. EP. Möllis, tener, tenellus, fugāx, implūmis, loquāx, trepidus, garrulus. Continuo pecoris generosi pallus in arvis.

Virg. Pūlmo, onis, m. Polmone. EP. Ārēns, āridus, sīcens, spīrāns, ēfllāns, tumēns, tumidus, ārēscēns, timēscēns, trepidus, īrrēguietus, mollis, înflâtus, PHR. Pulmonis anhelî fibræ, Animæ spīrāmēntă, vel spīrācilă. Excipit, atque ēnsem tumido în pulmone recondit. Virg.

Pūls, pūltis, f. Polenta, minestra. SYN. Pūlmēntārīūm, pūlmēntūm. EP. Călēns, lāctěă, rěcēns, dēnsā, tepīdā, cāndīdā. ¶ Fēnīsēcā crāssō vi-trārūnt ūnguine pūltēs. Pers.

pūlvěrčůs, ă, ūm. *Di polvere*. ¶ Pūlvěrčām nūbem ēt fūlgēntēs ærē cătērvās. Virg. pūtvěrŭlēntŭs, ă, ūm. *Polveraso*. ¶ Pulvčrŭlēntă

coquat maturis solihus astas. Virg.

Pūtvīnar, āris, n. Guanciale. SYN. Pūlvīnus, cūlcitră, cervicăl, cubităl. EP. Plumeum, molle, těněrům, tůměns, tůměscěns, súpěrbům, aŭrátūm, pretiosūm, targescens, parpaream. Incolumis conjūx sna pulvināria servat. Ovid.

Pūlvis, čris, m. Polvere. EP. Densus, spissus, opā-

eŭs, cæcus, fūsus, effūsus, crāssus, obscūrus, aridus, volitāns, āter, glomerātus, tūrpis, si-tiens, sordidus, putris, bibūtus, tenuis, levis, ölýmpicus, illustris, nobilis. PER. Pulvercus glöbüs. Pālvērčus tūrbo, vortēx. Pālvērču nūbēs. Dēnsī pūlvēris ātra calīgo. Calīgine tūrbidus ātrā pūlvis. PHR. Cāco pūlvere campus Mīscētur. Commoto pulvere nubes Sargit ad āstrā volāns. Vēntī per inānia vortex Erigit ündantem glömerato pülvere nübem. Öcülis āspēctūm sūstulit ātrā Pulveris ēffusi cæcus caligine turbo. I Volvitur ad muros caligine tūrbidus ātrā Pūlvis, et ē spēculis pērcussā pēctorā mātrēs. Virg.

Pūmex, icis, m. Pomice. EP. Asper, āridus, mūseosus, scaber, cavernosus, latebrosus, cavus, scrūpeus, nivens, candidus, tenuis, mordax, ēxēsus, Mēlius, Mēliacus, Scythicus, Edlius, vīvus, multicavus. PHR. Scabro poliuntur pumice charta. Cavernosus generatur in aquoie pūmēx. Pūmēx æquoreis innatat undis. ¶ Pūmice multicavo, nec lævibus atria tophis. Ovid.

Pūmiceus, a, ūm, vel pūmicosus, a, ūm. Di pomice. § Et quæ pumiceis fontibus antra calent (pent.). Mart.

Pūnetūm, ī, n. Punto. Tēmporis în pancto re-

rum similacra ferantur. Lucr.

Pūngo, is, pupugī, pūnctūm, ere. Pungere. Act. acc. SYN. Perstringo, fodio, fodico, compungo, lancino, stimulo. I Odi ego, que nunquam püngünt süspiriä somnos. Prop.

Pūnio, is, ivī, itām, ire. Punire. Act. acc. SYN. Plēcto, mūleto, cāstīgo. PER. Pænās sūmo, rěpěto, ēxigo, pôsco, rěpôsco. Pænās dēcērno, īmpōno, înflīgo. sāncio. Pēnīs vēxo, āfllīgo, premo, crucio, ūrgeo, tōrqueo, āflicio. ¶ Nūnc ego, sēd

mīsēræ mīhī nēc pūnīre potēstās. Stat. Pūpīlius, ī, m. Papillo. SYN. Orphānus. ¶ Pūpīllīs, quōs dūră premīt cūstodiā mātris. Hor.

Pūppis, is, f. Poppa della nave. SYN. Nāvis, rătis. Accipit et pictos puppis adunca deos (pent.). Ovid.

Purgo, as, avi, atum, are. Purgare, mondare. Act. acc. SYN. Elŭo, āblŭo, expūrgo, ābstergo. PHR. Mětalliquě expurgăt vitium. Omně něfas eluere. Nēc dubitēm longis pūrgārē ligonibus ārvā. Ovid.

Pūrpūra, æ. Porpora. SYN. Mūrex, östrūm, conchỹlě, conchylium. EP. Carula, carulea, Punică, Tyriă. Lăconică, Coă, Melibæa, Maandrītā, Sīdontā, Ochālīts, fūlgēns, mīcans, Āgēnoreā, Sārrānā, pīctā. Āssyrītā, Ochālītā, māgnīfīcā, pretīfosā, ārdēns. PER. Pūrpūrens, vel Tyriŭs sūccŭs, color, fūcŭs, rŭbor. Tyriūm venēnām. Tyrins honor, decor. Parpuream vellus. Pārpūreus amīctus. Tincta mārice lana. PHR. Tyrio rubčat tibi purpură succo. Sidoniis iterāta vadīs. Tanario tremit īgnea faco Parpura. Pürpärä Mæändrö duplici Melihæä cucurrit. Virg. Expl. Pesce piccolo, che ha un liquore buono da tingere le vesti, il qual colore si dimanda porpora od ostro. Il nurice è un pesce simile.

Parparens, a, am. Di porpora, porporino. SYN. Conchyltatus, coccinens, purpuratus, vel ru-her, roseus. PER. Mūrice tinctus. Tyrio sūcco sătắrātŭs, îmbūtŭs. Āssyriō věnēnỗ fūcātŭs. Tyriō fūcō dīstīnctŭs. PHR. Sie tē Sīdŏniō rĕcoctă succo multos purpără vestiet per annos.

Fülgebat Tyrio conspectus in ostro. Auro effülgent öströque decoro. Arte lahorata vestes, öströgue superbo. Ilie ver parpuream, värios hie flumină circum. Virg.

Pārutentus, a, um. Marcioso, putrido. Quid pu-

rŭlentă, et lividă (jamb.). Prud.

Pārus, a, am. Puro, semplice, mondo. SYN. Castus, înteger, întemeratus, tersus, mundus, clarus, laūtus, nitidus, intactus, cultus, politus, nitens, līmpidus. PER. Cirens, vel vācuus omnī lābe, măcălîs, sordibăs. f Înteger vita, scelerisque

parus (sapph.). Hor.

Pūs, pūris, n. Marcia, lordura. SYN. Sănies, tābēs, tābūm. EP. Pingue, crāssūm, putre, putridām, fædām, tūrpē, fláidām, stillāns, cruēntām, concretām, corraptām, larīdām, tetrām, pēstīfērūm, hōrrīdūm. Pās Entēllā tuw præ-tērāt īllē domās pent.) Mart.

Păsittăs, ă, am. Picciolino. Sed qui bellăs homo est, Cottă, păsillăs homo est (pent.). Mart. Pūstătă, æ, f. Brofola. Et niveum felix pūstălă

vineit ebur (pent.). Mart.

Pňtěši, alis, n. Coperchio del pozzo. J Roscius örābāt, sĭbi ădēssēs ād pŭtěāl erās. Hor.

Păteo, es, mi, ere, n. Puzzare, putire. SYN. Fœteo. Pūtet aper, rhombūsque recens, mala

copiă quando. Hor.

Pňtěňs, ī, m. Pozzo. EP. Altůs, apertůs, cavůs, concăvăs, hians, pătens, pătălăs, profundăs. J Aut păteis manare crăor cessavit, et altæ. Virg. Pūtidus, a, um. Puzzolente, fetente. SYN. Fætidus, maleolēns, insuavis. J Non dices hodie,

quörsum hæc tam pütida lendant. Hor.

Păto, ās, āvī, ātūm, āre. Pensare. Act. acc. SYN. Æstimo, reor, existimo, censeo, sentio, opinor, judico, arbitror. Multaque dura suo tristi cam corde patabant. Virg.

Putredo, inis, f. Patredine, putrefazione. SYN. Tābūm, vel căries. EP. Immūndă, tetră, tūrpis, corruptă, fietidă, pestiferă, sordidă. J Estur ul öccülta vitiată pătredine navis. Ovid.

Putrefacio, is, feci, factum, ere. Putrefare. Act. acc. SYN. Corrumpo. 9 Sant qui, cam clauso pătrefacta est spină sepulchro. Ovid,

Putreo, es, ŭi, ere, vel putresco, is, ere. Neut.

Marcirsi, putrefarsi. Octoginta annos natūs,
cui straguli vēstis, Blattarum, ac tinearum ěpůlæ, půtrěscăt în árca. Hor.

Putris, is, m. f., č, n., vel Putridis, š, ūm. Cor-votto, putrefatto. SYN. Putrefactis, putrescens, earrosus, corruptus, tabidus. J Liquitur, et Ze-

phyro pūtrīs se gleba resolvit. Virg.

Pýgmæňs, ī, m. Nano, pigmeo. PER. Gens cubito non altior ano. Iners plebecula. PHR. Ad subitas Thracim volucres, nübemque sonoram Pýgmæűs párvis cúrrit bellátór in ármis, Hist. Popoli negli ultimi confini dell'India, non alti più d'un cubito, ed inimicissimi delle grue.

Přiades, a, vel is, m. Pilade. PER. Strophio nātūs, Comes Orestis, Fidus Orestæ socius, Juvenis Phocens. \Quod non sit Pylades hoe tempore, non sit Orestes, Mart. Hist. Pilade, figlio di Strofio, inseparabile amico di Oreste, per cui cra pronto a morire. De Pylade, et Oreste, Ovid. 3. de Ponto. Par fuit his atas et amor, etc.

Pără, &, f. Pira, mucchio di legne da braciare. SYN. Būstūm, rogus. J Innumērās strūxēte pyrās, ēt corpora bārtim. Virg.

OUA Pyracmon, onis, m. Pirammone, uno dell'officina di Vulcano. § Bröntesque, Steropesque, et midüs

mēmbră Pyrāemon, Virg.

Pýramis, idis, f. Piramide. SYN. Oběliscůs. EP. Rēgiā, nobilis, stupendā, mīrā, celebrātā, āltā, mārmorea, superba, ardua, mīrabīlis, pretiosa, cēlsă, āčriă, nūbiferă. PHR. Pyramis exurgit Phario de marmore structa. S Nam neque Pŷrămidum sumptus ad sideră ducti. Prop. Expl. Una gran massa, o mole che in forma di fuoco termina in acuto, che serviva pei sepoleri, principalmente in Menfi d'Egitto, ed in Roma.

Pýrămůs, î, m. Piramo. EP. Miser, înfelix. Pyrămus at vero vestem quoque sanguine tinctam. Ovid. Fab. Piramo, giovane di Babilonia, amante

di Tisbe fanciulla.

Pyrene, es, f. Pirene, fonte vicino a Corinto, conscerato alle Muse. Significa anvo i monti Pirenei. EP. Āltā, sūblīmīs, āčrīā, ārdūā, cēlsā, ēx-cēlsā, gělīdā, mīvēsā, glācīālīs, āspērā. JĀt PŞreneī frondosa cacumina montis. Sil. Non sine me est tibi partus honos: Tarbella Pyrene.

Pyrēnē, ēs, f. Pirene, figliaola di Bebrice, che diede il nome a'monti Pirenci, per essere stata ivi da Ercole violata, laverata dalle fiere, e quivi pure sepolta. Pyrenis, et Pyreneis, idis, f. Del fonte Pirene.

Pyrenæus, i, m. PER. Pyrenæus mons, Pyrenæi montes. Monti Pirenei che dividono la Francia

dalla Spagna, Vide Pyrene.

Pyroeis, entis, m. Piroc, uno dei cavalli del Sole. EP. Ardens, īgneus, rūtilus, īgnivomus. Intěrěá völúcres Pyrocis, Eous, et Æthon. Ovid.

Pyropus, I, m. Carbonchio, rubino. SYN, Carbunculus. EP. Ardens, micans, igneus, ruber, rubēseēns, clārŭs, splēndēns, rňběňs, īgnīvomůs, flāmmīvomůs. ¶ Clāră mřeānte aŭrō, flāmmāsque imitânte Pyrôpo. Ovid.

Pýrma, æ, f. Pirra, moglic di Deucalione. SYN. Ĕpimēthis, Tītāniā. ¶ Deūcaliou lacrymīs ita Pyrrham affatur obortis. Ovid. Vide Deucalion.

Pirrhus, i, m. Pirro, figliuolo d'Achille. SYN. Achīlleides, Neoptolemus, PER. Pelides Neoptőléműs. Stirps, prőpágo, vel prőlés Achillæű. Pyrrhus Achilleides animosus imagine patris. Ovid.

Pýthon, onis, m. Pitone, dragone. EP. Ferus, tumidus, horrens, f illa quidem nollet, sed te quoque maxime Python. Ovid. Fab. Serpente nato dalla terra dopo il dilucio, ucciso da Apolline.

Pýthia, ioram, n. plur. Ginochi fatti in onore di Apolline, Instituit sacros celebri certamine lūdos Pythia de domita serpentis nomine dietos.

Pythägoras, a, m. Pitagora (filosofo). ! Nec le Pýthágóra fállánt árcáná rénáti. Hor.

Pynis, idis, f. Bussola, vasella. SYN. Capsa, cista, cīstulă. Pyxidăs învenies, et reium mille colores.

Qua, adverb. Per qual luogo, per qual modo. SYN. Qui, quomodo, quo pacto, qua rătione. Qua făcere îd possis, nostram nune accipe menlem. Virg.

Quadra, &, f. Quadrato, forma quadra. Fātālīs crūstī, pătulīs nee pārcere quadrīs. Virg.

Quadrageni, &, a. Quaranta, a quaranta a quaranta, Bīs quādrāgēnos occāsūs dīvēs in ānnös. Mant,

Quadrāgēsimus, ă, ūm. Quarantesimo. ¶ Hūne dědit însânîs lūx quādrāgēsima finēm. Virg. Quadragintă, adject. plur. indecl. Quaranta. 9 Quă-

drägintä tihi non sunt Cherasträte, surge. Mart. Quadrangălus, ă, üm. Quadrangolo, di quattro

cautoni. Quadraus, antis, m. Il quarto, la quarta parte

d'un tutto. I Nam si Pieria quadrans tibi nullus in arca. Juv.

Quadrātus, a, um. Quadrato. Seu sit opus quadrātum acies consistat in agmen. Tibul.

Quadricunium, ii, n. Lo spazio di quattro anni. PHR. Quatuor autumnos Pleias orta facit. Sol dňodená quáter jam signa pěregit. Quarta revērsūrīs hæc jām mēssorībūs æstās. Quārtā těcēssērāt ætās.

Quadrīgă, æ, f. Carretta, di quattro cavalli. PHR. Cělěres egere quadrigas. Rapidas agitare quadrīgās. Citæ in diversa quadrigæ Abstulerant. Tt cum carceribus sese effudere quadrige.

Virg. Vide Currus.

Quadrijugis, is, m. f., e, n. Quattro cavalli ad un timone. SYN. Quadrijugus. | Quod simul ac sensere, ruant, tritainque relinquant Quadrijugī spātium, nēc quo prius, ordine currunt. Ovid.

Quadrimus, a, um. Di quattr'auni. ¶ Quadrimus nīgrī, nēc cŏrōnă pūlēgī (scaz.). Mart.

Quadro, ās, āvī, ātūm, ārē. Quadrare, formar in quattro, competere, star bene. Act. acc. PHR. Arboribūs positis secto via līmīte quadret. Tertia succedant, et que pars quadret acervum. Hor.

Quadrăpedo, as, avī, atūm, are. Andare a quattro. piedi. Neut. ¶ Quadrupedante putrem sonitū

quătit üngülă campum. Virg.

Quadrupes, edis, adject. Che ha quattro piedi. SYN. Equus, sonipes, cornipes. PHR. Tollit se in altum quadrupes. J Quadrupedes, et fræna jugo concordia ferre. Virg.

Quadruptex, ĭcĭs, adject., vel Quadruplus, ă, ūm. Di quattro doppi, replicato quattro volte. ¶ Præter quadruplices stellas în fronte locatas. Tull,

Quaro, is, quasivi, quasitum, quarcre. Cercare. Act. acc. SYN. Inquiro, pērquiro, requiro, indago, scrutor, perscrutor, exploro, tento, pertento, rīmor, vēstīgo, invēstīgo. Acquistare. Ācquiro, collīgo, paro, comparo. PHR. Ādī-tūmque per āviā quærit. Āmoto quærāmūs sēriā lūdō. Vēstīgāns dīvērsā pēr āgminā Tūrnum. J Invidia est? et nos fas exteră quærere regnă. Virg.

Quesitar, oris, m. luquisitore, giudice. SYN. Judex. Tesoviere. Quastor. J Quassitor Minos urnam movet; ille silentum. Virg.

Quāsītūm, ī, n. *Domanda*. ¶ Quāsītīquĕ tĕnāx, ēt quī guāsītā rĕsērvēnt. Ovid.

Quaso. Di grazia, ti prego. Quasimus. Jupiter Arcădii, quæsō, miserescite regis. Virg.

Quiestor, oris, in. Camerlengo, tesoriere. \ Quiestor ăvūs, păter atque meus, pătruusque fuissent. Hor.

Quiestus, üs, in. Guadagno. SYN. Lucrum, com-

modum, ūtilitās. EP. Avārus, turpis, fodus, dīvēs, ingēns.

Quate (substantive sumptum). Come. J Quale sopor lessis in grāmine, quale per æstum. Virg. Qualis, is, m. f., e, n. Quale. J flei mihi, qualis ĕrāt, quantum mūtātus ab illo! Virg.

Qualiscumque, m. f., qualecumque, n. Qualunque. SYN. Quisquis, quicumque. J Qualis enim cumque est, non lätet esse meam (pent.). Ovid.

Qualitas, atis, f. Qualità, condizione. \ Curando mēreis quālitās quænām milii (jamb.). Prud.

Quālītēr , adverb. *Qualmente* , *in qual foggia*.

¶ Quālītēr ō vīvām , quām lārgē , quāmquĕ běātě! Mart.

Quam, conjunct. Che, quanto. Quam multi Libýco volvantar marmore Hactus. Virg.

Quandin, adverb. Quanto tempo. SYN. Quanto tempöre, quöüsque.

Quamobrem? Perchè? SYN. Cur, quare, quia, nam. Per lu qual cosa, per lo che. Ideo, ideirco, propterea, quare, quocirca, quapropter.

Quamprimum, adverb. Quanto prima, SYN. Illico, stătīm, continuo, subito, cito, protinus. Invisam quærens quamprimum abrumpere lucem. Virg.

Quamquam. Ancorche. SYN. Quamvis, etsi, etiamsi, licet. PHR. Quamquam animus meminisse hor-

rët. Virg.

Quamvis, conjunct. Benche, quanto tu vuoi. SYN. Etsī, quāmquām, līcēt, tămētsī. 9 Quāmvīs īncrepitent socii, et vi cursus in altum. Virg.

Quando, adverb. Quando. SYN. Quandonam? Quo tëmporë? Quontam, quandoquidëm. ¶Et quaudo īnfīdum rēmīs īmpēllērē mārmor. Virg. Quaudocumque, adverb. Ogui volta che. ¶ Quan-

döcümque trähunt invisa negötia Römam. Hor. Quandoque, adverb. Alcuna volta, se tal volta, ogni volta che. SYN. Aliquando, înterdum, nonnunquam. J Indigaor, quandoque bonus dormităt Homerus. Hor.

Quanto, adverb. Quanto. At quanto meliora

mones, pagnantiaque illis. Hor.

Quanto magis, adverb. Quanto più. Sed quanto ille magis formas se vertet in omnes. Virg. Quantilum, adverb. Quanto poco. I Quantulum

ěním sammæ cartabit quisque dieram. Hor. Quantulus, a, um. Quanto piccolo. J Quantula sint hominum corpuscula. Juv.

Quantum, adverb. Quanto. Spīritus, et quantum

săt erit tuă dicere factă! Virg.

Quantumvis. Benchè. SYN. Quantumcumque quantumlibet, vel quamvis. J Post hae ille cătūs, quântūmvīs rūsticus ībit. Hor.

Quantus, 'a, ūm. Quanto grande. J Quantus ab withčieo personat axe fragor (pent.). Ovid.

Quapropier, Per la qual cosa. J Quapropter bene cum superis de rehus habenda. Lucr

Quare. Perche, per qual causa. SYN. Car, carnam, eccur, quiă, nam, quapropter. 9 Quaritur, Ægystus quare sit factus adulter? Ovid.

Quartanus, å, ūm. Quartano, di quattro in quattro giorni. f Frigidă si păcrum quartană reliquerit, illo. Hor.

Quarto, vel Quartum, adverb. La quarta volta. Quartus, a, um. Quarto. J Quarta tribus lustris āddītā mēssīs ērāt (pent.). Mart.

Quăsi. Quasi, come. SYN. Velut, veluti, uti, tamquam, ut, vel fere. Et quasi longinquo fluere ömnia cernimus æyo. Lucr.

Quăsittus, î, m. Cestella, canestruccio. Sie tibi cură togo potior, pressumque quasillo. Tib.

Quassatus, a, um, partic. Conquassato, rotto. SYN. Rūptūs, frāctūs, quāssās. \$ Quāssātēquē rātēs, ēt non trāctābije cadām. Virg. Quāsso, ās, āvī, ātūm, ārē. Conquassare, scuo-

tere. Act. acc. SYN. Quătio, concătio, succătio, pūlso, moveo, agito, frango, commoveo. PHR. Tum quassans căpăt hac effudît pectore verbă. Concussitque căput motu quo celsă lăborant Sīdērā. 🕽 Vīquē sopērātūm Stygiā, super ūtrāque quassat. Virg.

Quassus, a, um, partic. Couquassato. SYN. Quassatus. S Cumque ego quassa mea complectar

mēmbră cărīnā. Ovid.

Quātčuus. In quanto che, sino dove. ¶ Quātčnus ima pētīt volvēns alvēna Vitellus. Hor.

Quăter, adverb. Quattro volte. Substitit, atque nterő sonitum quater arma dedere. Virg.

Quaterdenus, a, um. Quaranta. f Ante quaterdenos hunc se reminiscitur annos. Ovid.

Quaternus, a, um. A quattro a quattro. SYN. Quatườn. ¶ Géns'illî triplex, populi sub gente quă-terni. Virg.

Quătio, is, assi, assūm, alčrė. Conquassare, crollare. Act. acc. SYN. Quässo, ăgito, vel frango.

Vide Quasso.

Quatridium, ŭi, n., et adverb. Lo spazio di quattro giorni, per quattro giorni. PHR. Quatriduum ēxūrgēns Aūrora indūxērit ortūs.

Quattuor, vel Quattuor. Quattro. Nom. num. card. indecl. Sis bonns o felixque tuis! en quattňör árás. Virg.

Que, conjunct. E. J Inque dies avidam surgens

caput attius effert. Virg.

Quēmādmodūm. Come? in qual modo? nel modo che, siccome appunto. SYN. Sīcut, velut, ut, vělůtí. Quố páctő, quốmodo, quá rătiône.

Queo, quīs, quīvī, quītām, quīrē, n. Potere. SYN. Possām. J. Nāmque alfād quīd sīt, quod jam

împlorare queamus? Virg.

Quercetum, i, n. Luogo dove sono molte quercie. Rörābūnt quērcētā fāvīs stāgnāntiā pāssīm. Claud.

Quercia, us, f. Quercia, rovere. SYN. Æsculus, īlēx, robūr. EP. Dodonāš, Dodoniš, Chāoniš, dūră, nodosă, annosă, frondosă, aeriă, aprică, ūmbrosă, îngens, ārdiă, sacră, sîlvestris, procēră, pătēns. sūblīmis, āltă, pătulă, căvă, glandiferă, altrix, almă, fatidică, PER, Quernă arbör. Quernum röbür. Jövis arbös. Chaönia, vel Chāonis arbor. Dodonæa, Dodonis, vel Dodoniă arbor. PHR. Annosam quercum evellere. Antiquo robore querens Ingentes ramos tendit. ¶ Hae ārma, ēxūviāsque virī tūš quērcūs hābebit. Virg. Expl. Quercia, albero consecrato a Giove, Secondo la favola sono rinomate quelle della selva di Dodone in Caonia, sopra le quali sedendo le colombe, mandavano oracoli.

Queror, eris, questus, queri. Lamentarsi, querelarsi. SVN. Conqueror, plango, gemo, ingemo. PER. Růmpo pěctěrá questů. Růmpo e pectore questum. Questibus auras impléo, repléo, compleo, turbo, incendo, fério. Lamentis, querēlīs, plānctībās āerā compleo, Jācto sūspīrīā longa, flebiles sonos, queidlas voces. • Conjúgis indignő Nisæ décéptás ámóré Dúm qué-

ror. Virg.

Querutis, 3, um. Lamentevole, che si duole, querulo. SYN. Queribundus, querens. J Et nunquam queruli causă doloris ăbest (pent.). Ovid.

Questus, us, m. Lamento, querela, piagnisteo, SYN. Querimonia, querela, plangor, planctis, úli-latus, lamentum, luctus. EP. Miser, mustus, trīstīs, flēbīlīs, āmārūs, vānūs, sūpplēx, āgĕr, grāvīs, inānīs, feminens, multebrīs, infestūm, longus, assiduus, laerymosus. PHR. Moestis lite loca questibus implet. Questum e pectore dueo. Jutėgrat, et merstis late loca questibus implet. Virg. Vide Queror.

Qui, que, quod. Il quale. Pron. 9 Et que tanta fuit Romam tibi causa videndi? Virg.

Qui, adverb. Come, in qual maniera. I thui seis. an prūdēns hūc sē dējēcčrīt? atquĕ. Ĥor.

Quiă, conjunct. Perchè. SYN. Siquidem, quoniam, nām, enīm, etenīm, nāmque. 9 Sīc quiă perpětůůs nůlli dătůr űsůs, čt hæres. Hor.

Quiănam? conjunct. Perche dunque? perche? Heñ quiănam tantis cinxerûnt athera nimbi? Virg.

Quicumque, quæcumque, quodennque. Chiunque. SYN. Quīsquis, quīvīs, quīlibet. Iloc quīcumque sacrum violarit vulnere corpus. Virg.

Quid ita? adverb. Perche dunque? come poi ciò? che per ciò? SYN. Quid? cur? quamobrem?

quare? quorsum?

Quid tum? Che importa? SYN. Quid înde? Seu quicumque furor (quid tum, si fuscus Amyntās?) Virg.

Quidam, quedam, quoddam, quiddam. Un certo, alcuno. SYN. Aliquis, nonnüllus. J Et quidam sērās hībērni ād lūmīnīs īgnēs. Ovid.

Quidem, adverb. Per certo, certamente. § Id quidem ago, et tacitus, Lycida, mēcum īpse vo-

lūto. Virg.

Quies, etis, f. Quiete, riposo. SYN. Ötiüm, requies, mora, somnus. EP. Mollis, amīca, suavis, seeură, plăcidă, duleis, jucundă, blandă, tăcită, grātă, plācātă, iners, segnis, tranquillă, optată, nocturnă, deses, îgnavă, soporă, somniferă, lætă, languens, languida, tepens, desidiosa. PHR. Plăcida membră levare quiete. Procubuit, serāmque dedīt pēr membra quietem, Fractas vires repărâre, recreare quiete. Plăcidă îndulgéré quiéti. Căpio, cărpo quietem. Potior, fruor, pērfrůor amica quiete. Jilla quies anime, quam tū laūdārē sŏlēbās. Ovid.

Quitesco, is, evî, etûm, erê, n. Rêposarsi. SYN. Öltör, requiesco, vel dormio. PER. A libore văco, abstineo, sum liber, îmmunis. Indulgeo, văco quieti. Do, vel permitto membră quieti. PHR. Et sī quid cessare potes, requiesce sub ûmbrā. Quố fessús áb ûndîs sẽ récipit. Mê důleřs sătůrět quřes, obscůro posřtůs loco leni pērfinar otio. Omnībus una quies operum. Dătur hôră quieti. finfelix tôtă quicumque quiescere nocte. Ovid.

Quietis, a, am. Quieto. SYN. Ölfősűs, pacatus,

plācātūs, plācētūs, sēdātūs, trānquillūs, sē-ienūs. § Seīircēt īs supērīs lābor ēst, čā cūrā quietēs. Virg.

Quiu, adverb. Anzi. J Quru rpsæ stúpňeré domús ātque întimă lêthî. Virg.

Onin age, vel Agite. Ma ma, ma su, che si tarda? J Quin age, si quid habes, în me mora non črit üllä. Virg.

Quin ecce. Ma eccoci. J Ūt semel întepăit mūcro, quin ēcce, Luc,

Quin čtiam. Oltre a ciò v'è di più. SYN. Alque ădeo, adeoque, îmo. I Quin etiam coli regionem în cortice signant. Virg.

Onin potins. Ma più tosta. \ Quin tu aliquid sāltēm pötĭūs, quōrum īndĭgĕt ūsŭs. Virg. Onincinx, uncis. Di cinque oncie. \ Quid petis?

āt nūmmī, quos hīc quincūnce modesto. Pers. Quindecim, adject. plur. indecl. Quindici. PER. Têr quīnī, æ, ä, têr quīnque. ¶ Quīndĕcīm Diānā prēcēs virorām (sappli.). Hor.

Quingenti, &, a. Cinquecento. Adject. plur. Ilinc quoque quingentos in se Mezentius armat. Virg.

Quitaquagenārins, a, ūm. Di cinquant'anni. Quitaquagesimis, a, ūm. Cinquantesimo. ¶ Quita-quagesima lībā, sēptimāmqne (phal.). Mart. Quinquagintă, adject. plur. indecl. Cinquanta. SYN.

Quinquageni, & , a, decies quinque. J Quinquāgīnta atrīs īmmānīs hīātībūs hydra. Virg. Quinquatria, orum, n. Feste in onore di Minerva il di 20 marzo, che duravano per cinque giorni.

Nec të decipiant veteris Quinquatria ceræ. Ovid.

Oninque. Cinque. Adject. plur. indecl. SYN. Quiui, æ, ä. J Cîrcumiere modum: mensuraque roboris ülnas Quinque ter implebat. Ovid.

Quinquennis, vel quinquennalis, is, m. f., e, n. Di cinque anni. In Scythia nobis quinquennis

Ŏlympĭăs ācta ēst. Ovid.

Qoinqueniim, ii, n. Lo spazio di cinque anni. SYN. Lüstrum, Ölÿmpiăs. PHR. Lüsträvit mündum quinto sol aurens orbe. Quinque per autumnos repetītīs dūxerat annis Tempora. Jamque fere tracto duo per quinquennia bello. Ovid.

Quinquies, adverb. Cinque volte. PER. Quinis,

vel quinque vicibus.

Quintilianus, i, m. Quintiliano. | Quintiliane văgæ moderator summe juventæ, Gloria Romanæ Quintiliane togæ (dist.). Mart. Famoso retore in Roma, come attestano le sue opere in tal genere.

Quintilis, is, m. Luglio. I Denique quintus ab hoc fuerat Quintilis, et inde. Ovid. Expl. Mese di luglio, così detto, perchè era il quinto, incominciando da marzo, ch'era il primo mese dell'anno. Onintuplex, icis, adverb. Cinque volte più. 9 Quin-

tăplici vēro manes rătione juvantăr. Hor. Quintus, ă, ūm. Quinto. Ipsă dies ălios ălio dědít ördíně lūnă Fēlīcēs operum, quintam

füge. Virg.

Quinus, a, um. A cinque, a cinque. Bis quinos silet ille dies, tectūsque recūsat. Virg.

Quippe, adverb. Invero, perchè. | Quippe soli nātūrā subest, tamen hac quoque siguis. Virg. Quirinatis, is, m. f., e, n. Quirinale, di Romolo. f Ipse Quirināli lituo, pārvoque sedēbat. Virg.

Quirinus, i, m. Romolo. SYN. Romulus. PHR. Qui tenet hoc nomen Romulus ante fuit. Sive quod hasta Quiris priscis est dicta Sabinis. Bellieus a telo vēnit in astra Deus. Sīve suo rēgī nomēn posuēre Quirītēs, Scū quia Romanis junxerat ille Cures, Expl. Soprannome di Romolo da una certa sorte di picca detta Quiris, ch'egli adoprava. Quirites, soprantome de' Romani, così detti da un castello de' Salini detto Cures, che da Romolo fu aggiunto a Roma. Quirites, um, m. Romani. I Et dixisse simul: prohibe lügere Quirîtes. Övid.

Quīsnām, quænām, quodnām, quīdnām? Chi è quello? SYN. Quis. J Quisnam igitur sanus? qui non stultus? Quid avarus? Hor.

Quīsquām, quæquām, quōdquām, quīdquām. Qualcheduno. SYN. Ăl'quis. J Bēlla gero, ēt qnīsquām nūmēn Jūnonis adoret, Virg.

Quisque, quæque, quodque, quidque. Ciascuno. ¶ Quīsque suos patitur manes: exinde per am-

plum. Virg.

Quisquitia, arum, f. plur. Spazzature, immondizie. SYN. Pürgamenta, sordes. EP. Vana, futiles, īmmūndæ, squālēntēs, fædæ, tūrpēs. 9 Būrrās, quīsquĭltās, 'noptišsque' phal.). Aus. Quō, adverb. Dove, come. SYN. Et, útī. 9 Quō făcere

īd possīs, nostrām nunc āccipe mentem. Virg.

Quốcircă, adverb. Per lo che, intorno a che. ¶ Quố-circă căpĕre ântĕ dŏlīs, ēt cīngĕrĕ flāmmā. Virg. Quốcũmque, adverb. A qualunque luogo. Nănquam hodie ellugies: veniam quocumque vocāris. Virg.

Quod, conjunct. Perchè. Si ad vitulam spectes, nīhīl ēst, quod pocula laudēs. Virg

Quoad, monosyllab., adverb. Finchè. SYN. Quam-

dĭū, quŏūsquĕ.

Quō măgis. Quanto più. J Quō măgis ēxhaūstæ fuerint: hoc acrius omnes, Incumbent generis lāpsī sārcīrē rūīnās. Virg. Quōmĭnŭs, adverb. Che non. ¶ Quōmĭnŭs ēst īllīs

curæ mortalis egestas. Virg.

Quōmŏdŏ, adverb. A che modo. SYN. Quī, quā rătřōně. PHR. Quā rătřōně, quŏd înstăt Cōnfĭĕrī pōssĭt. Quī, vel quā făcĕrĕ īd pōssīs. Quōquemque modo faciasve ferasve laborem. I Cum sīt jām paupēr, quomodo cacus amat? (pent.). Mart.

Ononam? adverb. A qual luoqo? a che? \ Quid fŭris? aŭt quonam nostri tibi cura recessit? Virg.

Quondam, adverb. Per lo passato, un tempo. SYN. Ölim, vel ăliquândo. PfiR. Rüpto cen quondâm türbine venti Confligunt. Saxum, quod tumidīs sūbmērsūm tānditur olim Fluctibus. Nec Romula quondam Ullo se tellus unquam jactābīt ălūmuō. Hūne tu olīm cælo spoliīs orientis onustum Accipies. I Quondam etiam victis redit in præcordia virtus. Virg.

Quoniam, conjunct. Perchè. I Et faciet: quoniam

sördent tibi münera nöstra. Virg

Quoque, conjunct. Aucora. SYN. Ettam, pariter. Sie quoque mūtātis requiescūnt fætibus arva. Virg.

Quorsum, adverb. Verso qual luogo? a che? Non dices hodie, quorsum hac tam putida tendant. Hor.

Quot, adject. plur. indecl. Quanti. \ Deffers? ant quốt humi morientia corpora fundis? Virg. Quotannis. Ogni anno. Ilic illim vidi juvenem, Mělibarě, quotānnis. Virg.

Quoties, adverb. Quante volte. J Ah! quoties cer-

tām mē sūm mēntītus habēre. Ovid-Quōtquŏt, adject. plur. indecl. Quanti che sono. . I Non sī trēcēnis quotquot eunt dies (alcaic.).

Quătuplex, Yeis, adject., vel Quotuplus, ă, um.

Di quante sorte.

Quotus, a, am. Di qual ordine, o numero. El quotă pars îllîs rerum periere mearum. Ovid. Quotuscunque, quotacunque, quotumeunque. Qualunque si sia. SYN. Quotasquisque etc. Mověrit e votis pars quotăcunque Deos (pent.). Tibul.

$R \cdot$

Răbidus, ă, ūm. Rabbioso. SYN. Răbiosus, furibūndus, furens, īnsanus, vēsanus, vēcors, furiosus, PER. Rabie tumidus, Furore percitus, ārdēns, flagrāns, āccensus. J Os rabidum fera cordă domâns, fingitque premendo. Virg.

Răbies, cī, f. Rabbia. SYN. Iră, vesāniă, furor, īnsānīā, violēntiā. EP. Dīrā, improbā, ferox, fűrtősá, férá, sævá, temerártá, animosá, trux, cruentă, efferă, acris, înfestă, concită. PER. Mēns cæcă furore. Nigro răbies armată veneno. Fŭriis mēns ēfferā. PHR. Rabiem satiare ferīnām. Timidam rabiem spūmosaque ponit Mūrmūră. Indomitām propērāt rābiem sēdārē. Hīne eanībūs blandīs rabies venīt, et quatīt ægrös. Virg.

Răbio, vel Răbo, is. Arrabbiare. 9 Cordă micant, ēt līnguā răbīt, lātrātque loquendo. Manil.

Răbulă, w, f. Avvocato, procuratore. 9 Quid morer hie răbulas, qui de se vana loquantur? Claud. Răcemifer, ă, um. Che porta grappoli. J Ipse ră-cemiferis frontem circumdătus uvis. Ovid.

Răcēmus, ī, m. Grappolo. SYN. Botrus, ūvā. EP. Dūleis, mātūrus, pūrpureus, mītis, tumidus, grātus, suspēnsus, madidus, jūcundus, rorāns, pēndūlūs, rūbēns, grāvīdūs, Bācchēūs, rūbī-cāndūs, pāmpīnēūs. PHR. Īpsērācēmīlērīs frontēm cīrcūmdātūs ūvīs. Vēstīt pāmpinēis Bācchētă donă răcēmīs. Mădidīs încumbunt prælă răcēmīs. Dūm grāvidos onerēt vindēmiā lætā răcemos. ¶ Învidă pūrpŭreos ūrāt ne brūmă răcemos. Mart.

Rădiātus, ă, ūm. Che ha raggi, risplendente. SYN. Rădians, micans. Sicut aqua splendor ră-

dĭātūs lāmpădě sõlĭs. Sil.

Radienus, adverb. Fin dalle radici, radicalmente. SYN. Stīrpītūs, ā rādīcē, ā stīrpībūs īmīs. Huic flüctüs vivos rādicitus ābstulit üngues. Prop.

Rādīco, ās, āvī, ātūm, ārč. Far le radici. Act.

acc. SYN. Rādīcēs ago, ēmītto.

Rădio, as, avi, atum, are, n. Risplendere. SYN. Lūcčo, mico, fūlgčo, rūtilo, irradio, splendčo, corusco. J Argenti bifores radiabant lumine

vālvæ, Ovid. Vide Radius.

Rădius, ii, m. Raggio. SYN. Lüx, lümen, fülgor, jūbār, splēndor. EP. Clārūs, aūrčūs, aūrātūs, ārdēns, īgnītus, lūcidus, nitens, micāns, co-rūscus, vagāns, tremulus, solāris, rubēscens, sīdereus, pūrus, acūtus, flammifer, Phobeus, Apollinens. PHR. Flammiferis tellüs radiis cum exūstă dehīseit. Sextă rubescentes rădios autöră per ündas Sparserat, ! Curvatură rota, rădiorum argenteus ordo, Ovid.

Radix , īcis , f. Radice. SYN. Fibra , stirps. EP. Arborčă, lentă, tortă, depressă, îmă, văgă, înllēxă, errans, fixă, profundă, altă, tenax, ramosa, effusa, valida, tenera, firma. PHR. Altius ārbos Rādīcēs agit, ērēctī firmaminā trāncī. Arbos firmis radicibus haret. Radices altas ārbos extendit in orbem. I Traditur e sicco rādīx ŏlčāgīnā līgnō. Virg.

Rado. is, rasi, rasum, črč. Radere. Act. acc. SYN. Dērādo, ābrādo, ērādo, seco, complāno, reseco. J Māteriām lævāre, dolāre, ābrādere tignă, Lucr.

Rāmēntām, ī, n. Raschiatura PHR. Ēt rāmēntā simāl fērrī. Lucr.

Rāmens, a, um. Di ramo. Sie positum in clauso līnquūnt, ēt rāmēā cōstīs. Virg.

Rāmosns, a, ūm. Ramoruto, ramoso. Ilane ego rāmosām nātīs ē cædě colūbrīs. Ovid.

Rāmus, ī, m. Ramo. SYN. Rāmāle, rāmusculus, rāmūlūs, tērmēs, pālmēs. EP. Vīrīdīs, vīrēns, vērnāns, dīffūsus, frondens, frondosus, patens, pătulus, pandus, curvus, nutans, tremulus, tener, tenellus, comans, fertilis, fructifer. PER. Rāmērūm ūmbræ, brāchĭă, pēndēră. Rāmēsæ umbræ. Umbrēsă, vel frondentiă brāchiă. Rāmorum comă, vel comæ. Ramorum luxăries. PHR. Önüstüs Früetibüs innumeris dependet ăb arbore ramus. Rami pomorum pondere nutānt. J Ö quī mē gĕlĭdīs īn vāllībūs Hāmī Sīstāt, ĕt ingēnti rāmōrūm prōtĕgāt ūmbrā. Virg.

Rānā, æ, f. Rana, ranocchio. EP. Gārrūlā, lŏquāx, rauca, līmosa, querula, clamosa, turpis, læda, coaxans, sordidă, pălūstris, cănoră, lutulentă, crepitans, viridis, aquatica, împortună, virens, molestă, Lycia. PHR. Veterem în limo rana cecinere querelam. Sola pălude nătans querulos dat rana susurros. Semina limus habet viridēs generantia ranas. Līmosa rana palūde Prosilit. J. Līmosoque nova saliūnt in gūrgite ranæ. Ovid. Fab. Fingono i poeti, che alcuni contadim della Licia fossero mutati in rane da Latona, che avevano offeso.

Răpācitās, ātis, f. Rapacità. SYN. Fūrācitās. Fūr nötæ nimiūm rapācitātis phal.\ Mart. Rapāx, ācis, adject. Rapace. SYN. Fūrāx, vorāx,

ăvidăs. § Cârpěrě prātă fūgā , sliviosque în-nārě răpācēs. Virg.

Răphăel, elis, m. Raffaele, spirito celeste di primo ordine, celebre nel sacro libro di Tobia. PER. Fīdus Tobiæ comēs, PHR. Qui Tobiæ comitātus iter pēr longa pēriela Incolumem patriās jūvēnēm dēdūxit ad ædēs. • Qualiter ant Răphăel occursum împenderet aula. Fort.

Răphănăs, î, m. Ravano. SYN. Râpă, rāpūm. Decoctum raphani semen cum melle vora-

bis. Ser.

Răpidus, ă, um. Rapido, veloce. SYN. Praceps, ečlěr, vělox, cřtůs, cřtatůs, propěrůs. 9 Cam rapidos amnes, clauso fit gürgite mürmür. Virg.

Răpînă, &, f. Rapina, ruberia. SYN. Prædă, fürtūm, rāptūm. EP. Avida, cupida, audax, sava, violenta, trīstis, improba, crūdelis, nefanda höstilis, mālā, immānis, tūrpis, dīrā, infandā. PHR. Trīstī spöliāntūr templa rapīnā. Convēctārē jūvāt prēdās, ēt vīvērē rāptē. Rāptās āvērtērē pradās. Bovēs Insidiis captos saxo öccültabat öpacö. Triste nemüs diræ vetüit superesse răpîna, Mart.

Băpio, is, pii, ptim, ere. Rapire, torre per forza. Act. acc. SYN. Aŭfero, sūrripio, abripio, praeripio, cripio, töllo, ádimo, súbdúco, ábdúco, fúrör, éxtórquéo, prædór. ¶ Túm cértáre ódiis, túm rés rápúissé licébit. Virg. Vide Rapina.

Rāpto, ās, āvī, ātūm, āre. Straseinare. Act. acc. SYN. Răpio.

Rāptor, ōris, m. Ladro. SYN. Prædo, für.

Raptūm, ī, n. Rapimento, rubamento. SYN. Præda, fürtüm, răpînă.

Rārēsco, is, ĕrē. Divenir raro, rarefarsi. Neut. PHR. Nūbĭlā rārēscūnt pluviīs. § Vēntus, ĕt āngūstī rārēscēnt claūstrā Pēlōrī. Virg.

Rāro, adverb. Rare volte, di raro. Jējūnūs rāro

stömächüs vülgāriă tēmnit. Hor.

Rārus, a, um. Raro. SYN. Infrequens, insuetus, īnsölēns, īnsölītūs. ¶ Rāra āvīs īn tērrīs, nī-grōquē sīmīllīmā cygnō. Juv.

Rāstrūm, ī, n. Rastrello. SYN. Dentale. EP. Dentātūm, fērreum, mordāx, grave, roboreum, adūncum, tenāx, dūrum, curvum, rīgidum. ¶ Quod nisi et assiduis terram însectabere rāstrīs. Virg.

Rătio, onis, f. Ragione, essenziale attributo dell'anima umana. SYN. Mēns, animus, consilium, jūdiciūm. EP. Cœlēstis, divīnā, providā, prūdens, solers, săpiens. PER. Mentis ăcies, ăcuměn, solertia, vis. Lūx, lūměn, vigor, virtūs mentis, vel rătionis. PHR. Divinitus illis (apibus), Ingenium et rerum lato prudentia mājor. Quem ratio, non īrā movet, quī facta rependit Consilio. J Arma amens capio, nec sat ra-tionis in armīs. Virg.

Ratio, onis, f. Ragione che si reca di una cosa, metodo, ecc. 9 Hæc ratio quondam morborum,

ēt mortifer æstus. Lucr.

Rătis, vel Rătes, is , f. Nave piccola , barchetta. SYN. Nāvīs, cymba. J Āgrīcolæ ēt pāndās rătĭbūs pŏsŭēre cărīnās. Virg.

Raucus, a, um. Rauco, roco, fioco. J Urgeri volűcrüm raűcárum ad litőrá nűbem. Virg.

Răvēnuă, &, f. Ravenna, città d'Italia, sede un tempo dell'esarcato. EP. Prīscă, větňs, ānnōsă, longævä, antiqua, nobilis, æquorca, populosa, clāră, īnclytă, mārtĭă, bēllĭcă, pălūdōsă. 🖣 Lēntă pălūdosæ proscindunt stagnă Răveanæ, Sil.

Rebellis, is, m. f., e, n. Rubello. SYN. Superbus, îndomitus, îndocilis, sēditiosus. PER. Juga recūsāns, dētrēctāns, ēxcňtřēns. Rēgī indŏcĭlĭs. Sĕdĭtĭōnĕ pŏtēns. § Sīstĕt čquēs; stērnēt Pænos, Gallumque rebellem, Virg.

Rebello, as, avī, atum, are. Ribellarsi, sollevarsi. Neut. ¶ Nĭsĭ quī vīncī pŏtŭērĕ, rĕhēllānt. Luc.

Rendo, ās, āvī, ātūm, ārē. Rimbombare. Neut. SYN. Remūgio, elamo, resono, reclamo. J Cum gemitū reboant silvæque et magnus Olympus. Virg.

Rēcēdo, is, cessī, cessūm, črě. Partirsi, ritirarsi. Neut. SYN. Dīscēdo, abeo, abscēdo, exeo, se-cēdo, gxeedo. PER. Pedēm, vel gressus revoco, reprimo, removeo. Sepe recessit Tür-piter a Phobi victa sorore Venus (pent.). Ovid. Recens, tis, adicct. Fresco, nuovo. SYN. Novus,

însölîtüs, înaûdîtüs. J Înter quas Phanîssa re-

Recenseo, es, ai, censum, et censitum, ere. Riconoscere, raccontare, far rassegua. Act. acc. SYN. Numero, vel narro, recito. J Consedit scopălo mědiūs, năměrūmquě rěcensět. Virg.

Récensitus, vel Récensus, a, um. Riveduto, numerato. Prīscă recensitis evolvite sæculă fastīs.

Recessus, us, m. Partita. SYN. Abitus, abscessus,

dīscēssiis, ēxitiis, ēxcēssiis, ēgrēssiis. Luogo ritirato. Sēcēssus, penetrāle. EP. Grātus, dulcis, lætňs, jūcūndus, occultus, obscurus, abstrusus, ārduns, dīffīcilis, patēns, cavernosus, arcanus, remotus, longinquus, tenebrosus. PHR. Nunc vos ad virides vocat arbor densa recessas. Per sāltūs, pēr opāca loca, umbrososque recessus. Namque videbatur tenebroso objecta recēssū. Claud.

Recidivus, a, um. Che torna a cadere. Et recidīvā mānū posuissēm Pērgāmā vietis. Virg

Rěcido, is, cidi, casum, ere. Ricadere. SYN. Cado. rělābor. At něquě reccidero ad nihilam res pössĕ, nĕque aūtēm. Lucr.

Recido, is, cidi, cisum, ere. Tagliare, recidere. SYN. Cædo, reseco. I Ense recidendum, ne pars

sīncēră trăhātur. Ovid.

Recipio, is, cepi, ceptum, ere. Ricevere. Act. acc. SYN. Resumo, excipio, capio, sumo, accipio, sūscipio. I Tūm dēmūm vūltūsque Ceres, ani-

mūmque recepit. Ovid.

Reciprocus, ă, um. Reciproco, mutuo, che si ri-cambia, si corrisponde. SYN. Mūtuus, alternus, repetītus. PHR. Ālternē prēcūrrīt gūrgite pēntus. Nanc ruit ad terras, scopulosque superjăcit undām, Nunc răpidus retro, âtque estu revolută resorbens Saxă, fugit. J Fertque refërtquë frëtūm, sëquĭtūrquë rĕcīprŏcă Tēthĭs. Sil.

Recito, as, avi, atum, are. Recitare, leggere ad altri. Act. acc. SYN. Refero, renarro, recenseo, profero, dico, narro, prænuncio. 🖣 Et quibus aut recitas factum modo carmen amicis. Ovid.

Reclamo, as, avī, atum, are. Reclamare. Neut. PHR. Tötä theäträ reclamant. Clangoribus arva rĕclāmānt. ¶ Portă tonāt cœli, et scopulis illīsă reelāmant. Virg.

Rectīno, ās, āvī, ātūm, ārē. Abbassare, metter giù.
SYN. Īnelīno. Act. acc. ¶ Dēlīgūnt tēllūre hāstās, ēt scūtă reclīnānt. Virg.

Reclivis, is, m. f., č, n. Inclinato. SYN. Reclinis. ¶ Inque sinā jūvenīs positā cervīce reclīvis. Ovid.

Rectudo, is, clusi, clusum, ere. Aprire, dischindere. Act. acc. SYN. Aperio, resero, patefacio. Ingredior , sauctos ausus recludere fontes. Virg. Sūb tērrās, cœlūmque æstīvā lūce reclūsĭt. Id.

Reclusus, a, um, partie. Aperto. 9 Mons eireum,

ēt mūgīre adytīs cortīna reclūsīs.

Rčeognosco, is, gnovī, gnitūm, črč. Riconoscere. Act. acc. § Sāerā rčeognoscēs ānnālibūs ērūtā prīscīs. Ovid.

Rěcolligo, is, legī, lectūm, ere. Adunare, raccogliere. Act. acc. J Dat stragem läte, spärsösque recolligit ignes. Luc.

Recolo, is, colui, cultum, ere. Coltivare di nuoco, richiamare alla memoria, riflettere, mettere insieme. Act. acc. SYN. Mědřtěr, côgřto, rěpěto, rěcorděr. J. Lüsträhát stůdřo rěcoleus, ômnēmquĕ sŭŏrām. Virg.

Reconcitio, as, avī, atum, are. Riconciliare.

Act. acc.

Reconditus, a, um, partie. Nascosto, serrato, chiuso. SYN. Abditus, conditus, occultus. J Ast alia, quoties aulæa recondita cessant. Juv.

Recondo, is, didi, ditum, ere. Nascondere, serrare. Act. acc. SYN. Condo, abscondo, tego, contego, abdo, sepono, occulto. J Deposuitque caput, stratoque recondidit alto. Ovid. Recoquo, is, coxi, coctúm, ere. Rienocere. Act. ace. S Cessit amor: recoquant patrios fornacibus enses. Virg.

Rěcôrdātůs, ă, ūm. partic. Che si ricorda, o si ricordò. ¶ Indě rěcôrdātī Teūcrôs ā sānguǐně

Teücrī, Övid.

Recordor, aris, atus, ari. Ricordarsi. Depon. acc., vel gen. SYN. Měmřnī, remřnīscor, comměmřnī. PER. Měmori měntě těněo, rěseryo, cůstodio. În mentem revoco. Et vocem Anchisa ma-

gnī, vūltūmquĕ rĕcordor. Virg.

Recreo, as, avi, atum, are. Ricreare. Act. acc. SYN. Delecto, hilaro, exhilaro, levo, relevo, sublevo, reficio, relaxo, oblecto. PER. Fractos animos reficere, reparare, recreare. Vires, vel ănimum ludo recreare. Cantu mentem reficere. PHR. Pectora longis Ut recreent hebetātā mālīs. Sēgnī torpore jācentes Exhilarant ănimos. J Arbor æstiva recreatur aura (sapph.). Hor.

Recresco, is, crevi, cretum, ere. Rinascere, crescer un'altra volta. Neul. SYN. Renascor. Lūnă quăter lătăit, toto quăter orbe recrevit.

Ovid.

Recrudesco, is, dui, ere. Incrudirsi, rinnocarsi. Neut. SYN. Crūdēsco, ægrēsco, crēsco. 9 Fūgīssem, inhæret, ac recrudescit nefas (jamb.). Sen.

Recubo, as, bui, bitum, are. Riposare. Neut. \ Sub qua nunc recubas arbore, virga fuit (pent.).

Ovid.

Recumbo, is, ui, itum, ere. Sedere come giacendo, riposare. Neut. SYN. Cubo, jacco, quiesco, sedeo, consideo, decumbo, discumbo, procumbo, reclino. PHR. În partes proclinatăs omne re-cumbit onns. § Te penes: în te omnes domns înclinată recumbit. Virg.

Recupero, as, avī, atum, are. Ricuperare. Act. acc. SYN. Rěcĭpĭo, rěpăro. 5 Tāntūm stǔdēns, ŭtī nātūm rěcūpěrět (jamb.). Plaut.

Recurro, is, carri, carsam, ere. Correre, tornar indietro. Neut. SYN. Revertor, redeo, recurso. 🖣 Xānthē, rētro propērā, vērsæquē rēcūrrītē lymphæ, Ovid.

Recurso, as, avi, atum, are. Ritornar sovente. Neut. 5 Tālīs rēcūrsāt hūc et hūc mōtu ēllērō jamb. Sen.

Rčeūrsus, ūs. m. Ritorno, ricorso. ¶ Inde alios ŭučunt corsus, aliosque recursus. Virg.

Recurvus, a, um. Ritorto. SYN. Curvus, incurvus. Pāstorāle canīt sīgnām, cornāque recūrvo.

Recuso, as, avi, atum, are. Ricusare, rifiutare. Act. acc. SYN. Rěmňo, abmňo, refúgio, horreo, ăbhorreo, sperno, aspernor, contemno, devito, rējicio, detrēcto, indignor, dedignor. PHR. Quid vălčant humeri, quid feire recusent. Comes îre recuso. Qua pepigere, recusant. Interdum genua împediunt, cursumque re-

Recutitus, a, um. Circonciso. J Lahra moves tacitus, recutităque sabbatha palles. Pers.

Redamo, as, avī, atūm, are. Riamare. Act. acc. Sîncêra hác lêx êst: út rédămêris ămă (pent.). Anon.

Rědárgůo, is, ůi, ütům, črě. Ripreudere. Act. acc. SYN. Objūrgo, ārguo, increpo, increpito. Rifintare. Refuto, confuto, refello. PER. Verbis ămārīs corripere, încrepare, mordere, castigare, ürgere, înscetari, reprehendere. ÇAdvenit qui vēstrā dies mūliebribūs ārmis Vērbā rēdārgūerēt. Virg.

Rēddo, is, didī, ditūm, ere. Rendere, restituire. Act. acc. SYN. Rēstituo, refero, reporto, repono. § Procurrit, fratrique cusem Dea Daunia reddit. Virg.

Redditus, a, am, partic. Reso, restituito. Ut primum discussæ umbræ, et lux reddita menti

ëst. Virg.

Redemptor, oris, m. Redentore, riscattatore. SYN. Līberātor, Servator. 9 Gloria summa tibī rerum Sător, atque Redemptor. Per appaltatore, gabelliere. S Festinat călidus mulis gerulisque redemptor. Hor.

Redeo, is, ivi, itum, ire. Ritornare. Neut. SYN. Rěvěrtěr, regrědiěr, rěměo, rěpěto. PER. Obsērvātā sequēr vēstīgiā retro. Cūrsūs iterāre rělictos. Sum rědůx. Iter, viám rěpěto, rělěgo. Ad tēctā redūcor. Patrios reviso lares. PHR. Quā grēssūm ēxtūlērām, rēdčo. Patriām rēmčarě părabant. Sospesque revertor Ad pătrias sedes. Sese referebat ab Argis. Tityre, dūm redeo, (brevis est via), pasce capellas. Virg.

Redigo, is, redegi, redactum, ere. Ridurre. Act. acc. SYN. Adigo, cogo. 9 Ét redigunt actos în suă rură boves (pent.). Ovid.

Redimio, is, ivi, itum, ire. Coronare, ornare, cingere. Act. acc. SYN. Corono, cingo, revincio. fufulă cui sacra redimibat temporă vitta. Virg.

Redimitus, a, um, partic. Coronato, circondato. Vīttīs, čt sācrā redimītūs tempora lauro.

Virg.

Rědímo, is, ēmī, ēmptūm, ĕrĕ. Ricomprarc, rischotere. Act. acc. SYN. Emo, mercor, coemo. Ristorarc, Rěpáro, Liberare, Līběro, 🐧 Ūt tňă pēr nostrām redimāt pērjūriā pēnām. Ovid. Rediteo, ēs, ŭi, itūm, ēre. Render odore. Neut.

SYN. Ŏlčo, hālo, spīro. J Fērvet opūs, redo-

lentque thymo fragrantia mella. Virg.

Reduco, is, xi, ctum, ere. Bidurre. Act. acc. SYN. Rěvěho, rěfěro, rětráho, rěvěco, reflecto, rětěrqueo, PHR, Mox frondosă reducitur astas. Auroră diem reducit. 🦫 Collectasque fugat nubes, sölemque redücit. Virg.

Redundo, as, avī, atum, are. Ridondare. Neut. SYN. Ellino, abando, exando, timco, intimēsco. Sērā redundāvit veteris vindicta li-

bēllī. Ovid.

Rědůx, důvis, adject. Ch'è di ritorno. SYN. Rědiens, reversus. J Quam tibi polliceor reduci,

rebūsque secundis. Virg.

nětětto, is, fellî, ere. Confutare, ripudiare, rigetture. Act. acc. SYN. Confuto, refuto, explodo, rējicio. Sollicitāt, neque te tenco, neque dictă refello. Virg

Refércio, îs, êrsî, êrtûm, îre. Riempiere, rinfar-ciare. Act. acc. Prefertûm naûtîs caûpônîbûs,

ātque mālīgnis. Hor.

Refero, fers, tuli, latum, ferre. Riportare, riferire. Act. acc. SYN. Rěpôrto, rěvěho. 9 Tpsæ lactě domám rěfěrční distěntă căpēllæ. Virg.

Refert, impers. Importare. SYN. Interest, attinet, pērtīnēt, ēst, spēctāt, ēst ūtīlē. 🖠 Prætereā, nēc jām mūtārī pābūlā rēfērt. Virg.

Refiero, is, feci, fectum, ere. Rifare, ristorare. Act.

acc. SYN. Reparo, renovo, restituo, restauro, īnstauro. At laceras etiam puppes furiosa refeci. Ovid.

Refigu, is, fixi, fixum, ere. Attaccare. 9 Sufficiunt, aulasque, et cercă regnă refigunt. Virg.

Reflecto, is, xī, xūm, ere. Torcere addietro, ripiegare. Act. acc. SYN. Inflecto, retorqueo, recurvo, repercutio. PER. Animum reflecto. Attenta mente recolo. 9 Clamorem tollunt, et mölliä cöllä reffectunt. Virg. Pro luce vide Repercutio.

Reflector, eris, flexus, flecti. Essere ripieqato, ri-

piegarsi. Pass. J Inque căpūt crescit, longosque reflectităr ûngues. Virg.

Reflexăs, ă, ûm. Ripiegato. J Sic fâtûs, găleam lava tenet, âtque reflexă Cervice orantis că-

půlo těnůs abdidit ensem. Virg.

Reffno, is, xī, xūm, ere. Scorrere indictro. Neut. SYN. Rěcūrro, rěfūndor, rělābor. PHR. Et răpidūs rētro, ātque æstū revolūta resorbens Sāxa, fügīt, lītūsque, vadā labente, relinguit, Alterno procurrens gurgite pontus. Cum mare sollicitum fervet rellucntibus undis. 9 Ut mare sollĭcĭtūm strīdēt refluentibus undīs. Virg.

Refluus, a, um. Che scorre indictro. ! Et quas Öceanī rellum mare lavit arenas. Ovid.

Reformulo, as, avī, atum, are. Temere assai. SYN. Timeo, metuo, formido. 9 Mensque reformidat, vělitti sửa vůlněra, tempůs. Ovid.

Reformo, as, avi, atum, are. Riformare. Act. acc. SYN. Rěpăro, restauro, înstauro. 9 Sed promě, quidquid erit, dum quod fuit ante, reformet.

Ovid.

Refrāgor, āris, ātus, ārī. Ripuguare, far resistenza. Depon. dat. J Nēc ego refragor, nēc refragatūr milji (jamb.). Hor.

Refreno, as, avi, atum, are. Raffrenare, ritenere. Act. acc. SYN. Reprimo, contineo, freno, cohibeo, coerceo, restringo, moderor, tempero, těněo, comprimo. Illa refrenat aquas, obliquăque flumină sistit. Ovid.

Refrigerium, ii, n. Refrigerio. SYN. Frigus. Stil-

lārīt dīgīto gūltā rĕfirīgĕrīi (pent.). Paul. Rēfirīgĕro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Rinfrescare, raf-freddare. Act. acc. SYN. Frīgĕfācĭo. PER. Lēnio, mītigo, tēmpēro, levo, relevo, sēdo, minuo, frango călorem. Lenio estum, ardorem, fervorēm. Frīgus induco Dēfendo patulā arbore soles. Mědřő lenis in æstů pětitůr aŭră, ăquă, liquor, flümen, PHR, Ümbras et frigora captant, Non aura gelido lenis allatu lovet anhela flammis ōră. ¶Gürgitis înclūsā sŭă mēmbră refrīgerāt unda. Ovid.

Břířigio, is, fūgī, fŭgitūm, črč. Fuggive, rifuggive, ritirarsi. Neut. SYN. Fugio. Saucius at quadrupës nota intra teeta refugit. Virg.

Refugus, a, um. Fuggitico. Spēmque suo refugi

fluminis öre segni (pent.). Ovid.

Befulgeo, es, fulsi, ere. Risplendere. Neut. SYN. Fūlgeo, rūtilo, mico, rādio, reniteo, renideo, cŏrūsco, splēndēo, rēsplēndēo. ¶ Sölis inārdē-scīt rādis, longēque refulgēt. Virg.

Befundo, is, fudi, fusum, cre. Rifondere, spandere. Act. acc. J Egerit hic fluctus, aquorque re-

fündit in æquör. Ovid.

R fūsus, a, ūm. Sparso. I Jūlia qua ponto longe sonat unda refuso. Virg.

Bifnto, as, avī, atūm, are. Rifiutare. Act. acc.

SYN. Refello, confuto, redarguo, Titalia, ad mortem sī te (fors dicta, refutet) Prodiderim? Virg. Rēgālis, is, m. f., e, n. Regale, regio. 9 Rēgāles înter mensas, lătřeemque Lyæum. Virg.

Bēgāliter, adverb. Alla regale. J Ēxcūsāt, preci-būsque minās rēgāliter āddit. Ovid.

Rēgia, &, f. Palazzo, o sala reale. SYN. Palatium. EP. Āntīquā, cēlsā, dīvēs, aūrātā, pīctā, sňpērbă, nobilis, āmplā, vāstā, ārdūā, sūblīmis, spätřősä, illūstris, eximiä, mirábilis, splendidä, splēudēus, mārmorea, māgnīfīca, augūsta. PER. Rēgiā sēdēs, domus, ades. Rēgālēs ades. Rēgiā aūlā. Rēgīs aŭgūstā tēctā, atrīā supērbā. Rēgālīs aūlā. Rēgālē pālātīum. PHR. Spārtāno mārmore fulget Nobilis, et vāstā condita mole dőműs. Tötä dőműs fülgét régáli spléndidá gázá. ¶ Jāmprīdēm nobīs cælī tē Rēgĭă, Cæsăr. Virg. Rēgificus, ă, ūm. Regale, da re. Regifico lūxū, Fűriárům máximă jūxtá, Virg.

Regimen, inis, n. Governo, maneggio. SYN. Moděrāměn. ¶ În quō cōnsĭlĭūm vītæ, rěgiměnquě

lŏcātum ēst. Lucr.

Rēgīnā, æ, f. Regina, reina. SYN. Prīncēps, rēgnātrīx, moderātrīx. EP. Clēmēns, aūgūstă, potēns, piā, benīgnā, mītis, prūdēns, æquā, pūlchră, formosă, věnūstă, nobilis, géněrosă, māgnifică. PER. Rēgis conjūx. Rēgiă conjūx, ūxor, sponsă. Consors regni. I Et genus, et formām regīnă pecūntă donat. Hor. Regio, onis, f. Regione, provincia, paese. SYN.

Trāctūs, plaga, tellūs, ora, solūm, terra, fines. Omnis in hāc cērtām regio jācit ārte sălū-

tem. Virg.

Regium, ii, n. Reggio di Modena, a distinzione di Reggio di Calabria, EP. Pülchrüm, clărum, nobřlě, förtě. PHR. Lěpřdí cárá sédés, înstaurātā rūīnīs. Cīrcūmdātā mænīhūs āltīs. Urbs spēciosa oculis, lūxūque decoră.

Rēgius, a, um. Regale, regio. SYN. Rēgificus, rēgālis. ¶ Ēflödērē loco signām, quod rēgia Jūno Monstrarat căpăt aeris equi, signum fore bello.

Virg.

Regnator, oris, m. Requatore, che regna. I Fas, aût îlle sinît süperî regnator Ölympî. Virg

Rēgno, as, avī, atūm, are. Reguare. Neut. SYN. Dőminőr, præsūm, impěro. PER. Pŏpülis légēs, vel jūră dō, îndîco, stắtŭo, scrībo, împēno. Šūb ditione populos tenco. Imperium, vel sceptra gěro, tčněo. Rěgnő, scēptrő, vel impěrió pŏtior. Clavam, vel habenas imperii rego, flecto, tracto, moderor. Imperio populos guberno, subigo. PHR. Qui măre, qui terras omni ditione těněrět. Împěrium Ocěáno, famám qui terminět āstrīs. Pācātūmque reget pātriis virtūtībus orbēm. Quī fuit Ausonidum, ēt tacitis regnāvit Amyclis. Virg.

Rēgnūm, ī, n. Regno. SYN. Dominātus, ditio, īmperium, sceptrum. EP. Ingens, opulentum, überrīmām, lātām, fālgēus, dīvēs, pŏtēus, florēns, nobile, celebre, spatiosum, avitum, paternum, patrĭūm, fēlīx, āntīqnūm, āmplūm. PĒR. Rēgnī moderāmen, ditio, potestās. Regnī moles, onus, pondus. Régnī jās, jūrā, frænā. PHR. Nūllā fīdēs rēgnī sociīs. Non capit rēgnūm dňos. Quicumque regno fidit, et magna potens dominātur aulā. Dūm rēs stětit īlia rēgno. Rēgnumque vigebit Consiliis. Dum stahat regno īncolimis, rēgnūmque vigēbāt. Virg.

Rego, is. xī, ctūm, ere. Reggere, governare. Act. ace. SYN. Regno, împero, guberno, dominor. moderor, præsum, vel dirigo. PER. Teneo populos sub ditione, sub imperio, sub legibus. Mē penes împerium, vel regnum. 9 Sensit, et īpsē rātēm noctūrnīs rēxīt in ūndīs. Virg.

Begredior, eris, gressus, gredi. Ritornare. Depon.

SYN. Rěděo, rěvěrtěr.

Regressiis, üs, m. Ritorno. SYN. Reditus. Fünditus occidimus, neque habet fortuna regres-

sum. Virg.

Rēgūtā, ā, f. Regola, norma. SYN. Rěgiměn, vel lex, rătio, normă, exemplum. EP. Certă, constans, jūsta, rēcta, dubia, anceps, ambigua. Denique ut în făbrică, si prava est regulă primă. Lucr.

Rēgūlūs, ī, m. Regolo, signore di minor potenza di

re. SYN. Dūx, Princeps.

Rējēcius, a, um, partic. Rigettato, scacciato. 9 Bīs rējēcti, ārmīs rēspēctānt tērgă těgēntēs. Virg.

Rējicio, is, jēcī, jēciūm, črē. Scacciare, ribattere. Act. acc. SYN. Rěpěllo, rěmověo, ābjicio, āreco. Rifiutare. Respuo, recuso. Sprezzare. Sperno, āspērnor, contemno. J Rējiciūnt pārmās, et equos ad momia vertant. Virg.

Rělabor, eris, lapsus, labi. Ricadere, ricascare. Depon. SYN. Recido, cado, redeo. Nune in Aristippi fürtim præcepta relabor. Hor.

Rēlāvo, as, avī, atinn, are. Allentare, allargare, rilassare. Act. acc. SYN. Solvo, dissolvo, laxo, remitto. I Densat, erant que rara modo, et, quæ densä, relaxat. Virg.

Relegatus, a, um, partic. Bundito, confinato, esiliato. SYN. Exul, pulsus. Ipse relegati, non

exulis, ūtitur in me. Ovid.

Rělego, as, avī, atūm, are. Mandar in bando, esi-liare. Act. acc. SYN Pello, removeo, remitto, āmāndo, āblēgo, rējīcio, ēxpēllo. ¶ Sēdibūs, ēt nymphæ Egeriæ nemorique relegat. Virg.

Rělego, is, legi, lectum, ere. Rileggere. Act. acc. Scriptă căve relegas blande servată păelle.

Ovid. Vide Lego.

Rělěvo, as, avī, atūm, are. Rilevare. Act. acc. SYN. Levo, āttollo, ērigo. Sollevare, ricreare.

Sublevo, exonero, recreo.

Religio, onis, f. Religione, pietà verso Iddio. SYN. Píčtās. EP. Pūră, pĭă, vēră, cērtă, sānctă, sacră, věrendă, divină, candidă, devotă, adoraudă, věněrándă. PHR. Antiqua populum sub relligione tueri. Servanda files, Christique verenda relligio. J Relligio vetnit, segeti prætendere sēpēm, Virg.

Rěligiosús, a, nm. adicet. Religiosa. SYN. Přůs. Côrpŏră pērquē domos, ēt rēllīgīosă Dēorūm.

Rěligo, as, avi, atūm, are. Legare stretto. Act. ace. SYN. Vinejo, revinejo, ligo, alligo. Gramineo ripæ religavit ab aggere classem. Virg.

Rětino, is, levi, vel lini, litum, linere. Aprice, sturare. Thesauris relines, prins haustus spar-

sás ágnárúm. Virg.

Retinguo, is, liqui, lictum, ere. Lasciare, abbandonare, rilasciare. Act. acc. SYN. Desero, linquo, mitto, dimitto, pôno, destituo, depôno, vel omitto, PHR. Ardět ábirě tuga, důlcesque relinquere terras. ! Spēm gregis, ah! silice in mūdā comnixă reliquit. Vug.

Reliquie, aram, f. plur. Reliquie, avanzo, resto.

SYN. Relignium. & Urbem Trojanam primum, dűleésque méőrűm Rélliquias cölérém. Virg.

Retuceo, es, laxi, ere, n. Risplendere, rilucere. SYN. Reniteo, refulgeo, renideo, resplendeo. Occupăt os flammis: illi ingens barbă reluxĭt. Virg.

Rělūctor, āris, ātūs, āri. Ripuguare, esser renitente. Depon. acc. SYN. Rěnītor, lūctor. J Pigra rčlūctāntī cessăt in hoste manus (pent.). Ovid.

Remaneo, es, mansi, mansum, ere. Restare, di-morare. Neut. SYN. Maneo, moror. 9 At manet în vîtā, cui mēns ănimūsque remānsit. Lucr.

Remedium, ii, n. Rimedio, medicina. SYN. Medicāměn, mědřcīnă. J Nēc rătřő rěmědî commū-nis cērtă dăbātŭr. Lucr.

Rěměo, ās, āvī, ātūm, ārě, n. Ritornare. Neut. SYN. Rěděo, rěvěrtěr. § Sī pătriös ûnquâm

remeassem vieter ad Arges. Virg.

Rěmētiör, īrīs, mēnsūs, īrī. Rimisurare. Depon. ace. § Sī mödö rītē mēmōr sērvātā rēmētiör āstrā. Virg.

Rēmēx, igis, m. Galeotto, vogatore, remigante. SYN. Naūtă, nāvită. EP. Dēxter, vālidus, fortis, robūstus, vigil, æquorens, vagns, fluctivagns, rudis, miser, trepidus, sollicitus. I Tela damus, quāmvīs rēmīge pūppīs eat (pent.). Ovid.

Remigium, ii, n. Azione del vogare, voga. PHR. Remigio se cymba movet. Aptat remigio lectas de classe biremes. Æquoreos fluctus pulsante fătīgăt Rēmigio. Rēmigiis lēmbam subigunt. Rēmigium supplēt: socios simul instruit ar-

mis. Virg.

Rēmigo, ās, āvī, ātūm, āre. Remigare, rogare, remare. Neut. PER. Rēmigio nāvēm rego, dūco, pēllo, împēllo. Flūctūs, ăquās, āquoră, vel vădă rēmīs ăgito, vērto, fătīgo, seco, findo, pulso, divido, torqueo, sulco, ferio, sollicito. Vălidīs încūmbere remīs. Rēmīs viām, vel iter făcio, carpo. Încumbo remigio. ! Turbăque diversa remigat omnis aqua (pent.). Prop.

Rěmigro, as, avi, atūm, are. Ritornare. ¶ Inque löcüm quando remigrant, fit blanda völüptas.

Lucr.

Reminiscor, eris, isci. Ricordarsi, rammemorarsi, rammentarsi. Depon. SYN. Měmřní, rěcordor. Esse quoque în fatis reminiscitur, affore tempus. Ovid.

Remitto, is, mīsī, mīssūm, ere. Rimandare, rinciare. Act. acc. f Reddidit Hectorenm, meque în meă regnă remîsit. Virg. Condenare, Vide

Condono.

Remissus, ä, üm, partie. Rimandato. ! Änimämque vocabat, Anchisas magni, manesque Ache-

röntě remissös, Virg.

Remora, a, f. Remora, pesce piccolo, che s'attacca alle navi e le arresta. Si ha per una favola. SYN. Echēnēis, EP. Pārvā, noxiā, tenuis, timendă. PHR. Aquas, subter si forte cărinăm Prenderit, haud navim brachia mille movent. Põlypus est Proteus, remoram Melicerta tenebăt. Mart.

Remoror, āris, ālijs, ārī. Ritardare, ritenere. Depon. ace. SVN. Mörör, retardo. 1 Nee remoretur iter, nee opertum pendeat alga. Ovid.

Remotus, a, um, partie Emosso, rimoto, SYN, Absēns, distâns, disjanc a semētas, exteras, lēngingnas. Cimberbis javenīs tandem castodě remoto. Hor.

Rěmūgio, īs, īvī, vel ĭī, ītūm, īrē. Rīmugghiare, rimuggire. Neut. SYN. Reclāmo, rěbŏo, rěsŏno. PHR. Gemitā nemus omne remūgit. Sequitūr clāmor, cælūmque remūgit. J Et vox assēnsū němorum ingěminātá remūgit. Virg.

Rěmūněro, ās, āvī, ātūm, ārě. Act. acc., vel Rěmuneror, aris, atus, ari. Depon. acc. Rimunerare, rimeritare. SYN. Penso, compenso. PER. Rēddo vicēm mēritis. Grātiām rēddo, rēlēro.

Mērcēdēm rependo, persolvo. J Ac te his suppliciīs remūnerābor (phal.). Cat.

Remūria, orum, n. Giorni, nei quali si placava con sacrifizi l'ombra di Remo, PHR. Romulus obsequitur, lucemque Remuria dixit Illam, qua positis jūsta feruntur avis. Ovid.

Remus, i, m. Remo, fratello di Romolo. EP. Acer, aūdāx, fortis. J Et mäle vēlocī jūsta solūta

Rěmō (pent.). Ovid. Vide Romulus.

Rēmus, ī, m. Remo. SYN. Rēmigium, tonsa, arbor. EP. Vălidus, gravis, agilis, lentus, celer, properans, levis, intortus, audax, humens, humidus, ūdus, citus, vēlāx, dēmīssus. PER. Rēmorum palmă, palmulă, alæ. Remi verber, flăgēllūm. Rēmōrūm āgměn. PHR. Rēmŭs ĭnēxhaustās impētē scindit aquas. Æratus tumido lūctātur in æquore remus. Agitare, impellere, dűcere, mővere, demittere remos. J Ante et Trinacria lentandus remus in unda. Virg.

Renascor, eris, natus, nasci. Rinascere. Depon. PER. Rūrsus nāscor, vel örior. Ad vītām resūrgo, redeo. PHR. Phomix sope renāscī, Exitio, proprioque solet pubescere letho. Fecundo conceptă renascitur Igne, 9 Existit procul hine, alioque renascitur orbe. Ovid. Vide

Nascor.

Rěnidčo, es, ere. Risplendere. Nent. SYN. Splenděo, cŏrūsco, lūcčo. J Ēmicăt elligies, et spārsa orichālcă renīdent. Stat.

Rěnīdēsco, ĭs, ĕrĕ, n. Risplendere. ¶ Ærĕ rĕnīdē-scīt tēllūs, sūbtērquĕ vĭrūm vī. Lucr.

Renitéo, es, ŭi, ere. Risplendere. Neut. SYN. Lūcčo, cŏrūsco, mico, falgeo. 9 Pūriŏr ac sōlī renitet nudatus ab undis. Prisc.

Realtor, eris, nisus, vel nixus, niti. Resistere, sforzarsi all'incontro. Depon. SYN. Nītor. Pulsībūs āltērnīs ādvērsā renītītūr aūrā. Lucr.

Rěnovo, as, avi, atūm, are. Rinnovare, rinnovellare. Act. acc. SYN. Rēstaūro, īnstaūro, reficio, întegro, redintegro, separo. Infandum, regina, jűbes rénőváré dőlőrém. Virg.

Renno, is, ŭi, ūtūm, ere. Rifiutare, accennare col capo di no. Act. acc. SYN. Rčcūso, něgo, abnego. J Ömniă cum leci, sed renuente Deo (pent.). Mart.

Renuto, as, avi, atum, are. Ricusare, rifiutare. Act. acc. Incolumis transire potest, simulaera

renūtant. Lucr.

Rĕŏr, rērīs, rātūs, rērī. Estimare, pensare, gindicare. Depon. acc. SYN. Puto, credo. Sie equidem ducebam animo, rebarque futurum. Virg.

Repagntum, i, n. Sbarra, chiavistello. SYN. Obex, vel őbjéx, véctřs, claustrům. J. Raptăque de dextra robūstă repagulă poste. Ovid.

Reparabitis, is, m. f., e, n. Che si può riparare. ¶ Cölligë cũm vũltũ mêntêm, rẽpărābilê dâmnum čst. Ovid

Reparo, as. avī, atūm, are. Riparave, rinnovare.

SYN. Reneve, reffeto, restauro, instauro, sareio, resarcio. PHR. Veteres sarcire ruinas. Antīquām renovāre decas. Lābentes, vel lāpsās ādēs novo stabilīrē saxo. Novo dēcorārē, seu āttöllere saxo. Sie sölet et Phomix se renovare senex. Damna tamen celeres reparant colestĭă luna. Hor.

Repello, is, puli, pulsum, ere. Licacciare, risospingere. Act. acc. SYN. Prohibčo, pello, amoveo, propūlso, ārečo. Jūdice mē, fraūs est concessă

repellere fraudem. Ovid.

Rependo, is, di, sum, eie. licompensare, rendere. Act. acc. SYN. Compenso, repono. refero, solvo. ¶ Ingčnio formæ damna rependo meæ pent.). Ovid.

Répenté, adverb. Subitamente, immantinente. SYN. Săbito, illico, continăo, confestim, protinăs, extemplo. I Pressit humi nitens, trepidusque

rěpěntě rěfūgit. Virg.

Repentinus, a, um. Kepentino, presto. subitanco. SYN. Improvisus, inopinus, insperatus, repens, sŭbřtňs, čřtůs. Quō růřtřs? quæve îstå répēns discordřá sūrgřt? Virg.

Repercutio, is, cussi, cussum, ere. Ripercuotere, ribattere. Act. acc. SYN. Reverbero, reflecto, rēddo, repello. PHR. Concava pūlsū Sāxa sonant, vöcisque öffensa resultat imago. Geormæ Clara repercusso reddebant lumina Phobo. Ovid.

Reperio, is, peri, pertum, ire. Ritrovare, trovare. Act. acc. SYN. Învenio, comperio. I Sunt alii, quos îpse via sihi repperit usus. Virg.

Repertus, a, um, partic. Ritrovato. SYN. Inventus, compertus. I Nata, mihi terras? tu non inventa,

reperta es. Ovid.

Rěpětītůs, ă, ūm, partic. Ridomandato, ripigliato, reiterato. SYN. říčrātůs. ¶ Tôt priňs öbdüctis,

ēcquæ ēst repetītā per ārmā. Ovid.

Repeto, is, īvī, vel ii, ītūm, ere. Ridomandare, richiedere. Act. acc. SYN. Reposco. Ricominciare, reiterare. Itero, îngemino, resumo. PER. Eadem dīco, promo, refero. Rūrsus aggredior. Easdem rēddo vocēs. Eadem verba remitto. 9 Nunc repeto hæc generi portendere debita nostro.

Repo, is, psi, ptum, ere. Andar carpone, rampicarsi, strisciar per terra. Neut. SYN. Irrepo, ādrēpo, prorepo, repto, serpo. PER. Humum, tērrām, vel sölum corpore vērro. Humī traho corpus. J Forte per angūstām tenuis vulpēcula rīmām Repserat in cumeram framenti. Hor.

Repono, is, posni, positum, ere. Riporre, rimettere, rispondere. Act. acc. Ilic přetatis honos? sic

nos în sceptră reponis? Prop.

Reporto, as, avī, atum, are. Riporture. Act. acc. SYN. Refero, reveho. J Incisum, aut atræ māssām pieis ūrbe reportat. Prop.

Reposco, is, poposci, ere. Ridomandare, addomandare. Act. acc. SYN. Repeto. Auroramque sequi, Parthosque reposcere signa. Virg.

Repostus, pro Repositus, a, um. partie. Riposto, rimesso. Munera, non illis epulæ nocuere repostæ. Virg.

Repotia. orum, n. Convito, il giorno dopo le nozze. 🖣 Illě rěpôtřă, nátálés, ălřôsquě dřerům. Hor.

Reprendere, vel Reprendo, is, di, sum, ere. Ri-prendere. Act. ace. SYN. Arguo. 9 Quam possit vēstros quisquam reprehendere cursus. Prop.

Repræsento, as, avi, alum, are. Rappresentare, Acl. acc. SYN. Monstro, exhibeo, ostendo. Virtūtēm repræsentent, moresque Catonis. Hor.

Reprimo, is, pressi, pressim, ere. Reprimere, frenare. Act. acc. SYN. Cohibeo, coerceo, fræno, refræno, sisto, retinco, comprimo. Ilioc monitā pariter nāscentia bella repressit. Claud.

Reprobo, ās. āvī, ālūm, āre. Riprovare, rifuture. Act. acc. SYN. Dāmno. rējīcio, improbo. J Vūlněrě, non pědříbůs tě consequar, altříma verba

Reprobăt. Ovid.

Repudio as, avī, atūm, are. Rinunziare, ripudiare. Act. acc. SYN. Abjicio, respuo, repello, rejicio, recuso. I Hospes non sum, hospes repudio hospřtřům třiům jamb.). Prud.

Repngno, as, avī, atnm, are. Resistere. ripugnave, vicombattere. SYN. Resisto, contradico. 4 Illa quidem sensit, fædeque repugnat ameri. Ovid.

- Repūtsă, æ, f. Ripulsa. EP. Tūrpis, iniquă, dūră, trīstīs, grāvīs, ācērbā. PHR. Nūllām pātīērē repulsam. Sæpe reges aliquid, sæpe repulsus čās. Vīrtās repulsā nesciā sordīdā (ale.).
- Repurgo, as, avi, atum, are. Ripurgare, ripulire. Act. acc. SYN. Expurgo, mundo, purgo. I Dumque repurgat humum, collectaque saxa remittit. Oxid.

Reputo, as avī, atām, are. Riputare, ripensare, imminare. Act. acc. SYN. Mědřtěr, půto, cogito. Sed čnim repăta tecum îpsă fărores. Sil.

ßegnies, cī, f. Requie, viposo, quiete. SYN. Quies, otiūm. mora. somnus. EP. Dūleis, jūcūnda, blanda, suavis, grata, amīca, mollis, sēcūra, plăcidă, nocturnă, languidă, soporiferă, desidiosă, PHR. Blandă quies reficit vires, membră levat, restaurat corpus, recreat defessi corporis artus. I Quod căret alterna requie, durābile non est. Ovid.

Rěquiesco, is, evî, etum, ere, n. Riposarsi. SYN. Quiesco. Ilie tamen hae meeum poteris re-

quiescere nocte. Virg.

Requiro, is, requisivi, requisitum, ere. Rivercare. Act. acc. SYN. Quæro, vēstīgo, exquiro. 9 Semper enim refice, ac ne post amissa requiras. Virg.

nēs, rčī, f. Cosa, fatto, bisoguo. SYN. Něgôtřům, operă, opus. Ricchezza, roba. Bonă, opes, divitia. Ardehant, sed res animos incognită turbă.

Virg. Vide Fortuna.

Běsarcio, îs, sarsī, sartūm, îre. Racconciave, rappezzare, risarcire. Act. acc. SYN. Sarcio, re-

stauro, renovo, relicio, reparo.

Rēsciudo, is, seidī, seissūm, ere. Squarciare, ta-gliare. Act. acc. SYN. Rēcido, reseco, sciudo, ābscindo, abscido, concido, ampato, seco, delco, ăboleo, abrogo, tollo, irrito, infirmo, antiquo, oblitero, destruo, revello, avello, dissolvo, diruo, ēvērto. 9 Quām sī quīs fērro potuīt rescindēre, sāmmām. Virg.

Réscribo, is, psi, ptūm, črč. Riscrivere. Act. acr. Nil mihi rescribas, attămen îpse veni (pent.).

Reseco, as, secui, sectum, are, Risegure, ritagliare. Act. acc. SYN. Réseindo, séco. Sed solitus longos lerro resecare capillos. Ovid.

Běsecro, ās, āvī, ātūm, āvé. Ritrattare le sue pre-ghiere. Act. acc. § Rěsčeroquě, māter, quod důdním obsecrávěrám (jamb.). Prud.

Resero, as, avi, atum, are. Iprive, schiudere, disservare. Act. acc. SYN. Aperio, recludo, pando. Trbem alfi reserare jubent, et pandere portas. Virg.

Reservo, as, avi, atum, are. Riserbare. Act. acc. SYN. Repono, recondo, servo, asservo. Nam quid dissimulo? aut que me ad majora réservo? Virg.

Rěsěs, idřs, adject. Tardo, ozioso. SYN. Pigěr, ötřosůs, děsěs. J Jampridem rěsidés populos, děsnětáquě běllo. Virg.

Resideo, es. sedi, sessum, ere, n., vel Resido, is, ere. Risedere, riposare. SYN. Sedeo, placor, quiesco, requiesco. Abbassarsi. Subsido, detumesco. PHR. Sübsidünt ündæ. Pläcidis sternitur æquör ăquis. Măriă altă tămescunt. Objicibus ruptis, rűrsűsgne in se ipsá résidűnt. 9 Mülctábát vér-sáns, Sicúlisne résidérét árvis. Virg.

Resitio, îs, ŭi, vel îvi, et ii, sultum, îre, n. Risaltare, ribalzare. SYN. Resulto, salto, subsilio, rětőrquěŏr, refléctőr. PHR. Cöncăvă půlsů Sāxă sönänt, võcisque östensä resültät imägo. Et võx āssēnsā nemorum ingeminātā reşūltāt. Non secus hae resilit, quam tecti a culmine grando.

Resipio, is, ŭi, vel īvi, ere, n. Ritornar al suo buon senso, far scuno. SYN. Resipisco, PER. Me colligo. Ad mentem redeo. Nonc demum vasto

fessi resipiscimus astu. Prop.

Resisto, is, stiti, stitum, ere, n. Resistere. SYN. Rēsto. Restave. Obslo, obsīsto, ādvērsor, relūctor, renitor, repügno, obnitor. PHR. Caeco Marte resistunt. Deusis obsistere turmis. Yix nunc obsistit in illis. § Restitit ad nostras fessa lăbore fores (pent.". Ovid.

Rěsôno, řs, sôlví, sŏlůtům, čtě. Slegare, rilasciare. Act. ace. SYN. Sôlvo, dîssôlvo, frângo, scindo. ¶ Ēt vēlātě căpāt, cinctāsque resolvitě vēstēs.

Ovid.

Resolums, a, um, partie. Slegato, rilasciato. Seilĭcĕt hūc rēddī deīnde, āc rĕsŏlūtă rĕfērrī. Virg.

Resono, as, sonui, sonitum, are, n. Risonare, i unbombare, squillare. SYN. Sono, consono, persono, însŏno, rébŏo, rémūgĭo. PHR. Cōneāvā pūlsū Sāxā sonānt. Tötūsque remūgit Mons circum et vocem late nemora alta remattunt. Consonat omně němás, vocemque inclusa volutant Litörä, pülsäti cöllés clämöre resültänt. Per nőctém résőnáré lűpis ülűlántibűs űrbés. Virg.

Resonus, a, am. Risonante, che rimbomba. SYN. Rěsonāns, sonorus. • Dixerăt: hæe resonis ite-

rábát vőcibűs, Éheű. Ovul.

Rěsorbčo, és, bůi, vel psi, ptům, érě. Risorbire. Act. acc. § Quæquě vömit tötidém flúctůs, tötidémquě rěsorbět. Ovid.

Rëspërgo, is, si, sum, čič. Spargere. Act. acc. SyN. Aspērgo, spārgo, pērfundo, ¶Rēspērsūm jū venēm

fraterna cæde sécuta, Catul.

Respicio, is spexi, spectum, ere. Riquardare, risquardare. Act. acc. SYN. Aspicio, respecto, spēcto, aspēcto, spēculor, întúcer, turor, conspicio, despicio, prospicio, circumspicio, video, cerno. PER. Öcülös conjicio. Öcülis lustro, lego. Pictūra oculos reficio, recreo. Oculos volvo. ¶ Rēspicimūs: dīra ilhivies, immissāque bārbā. Virg.

Rëspiro, as, avi, atum, are, n. Respirate, SYN. Spiro, anlielo, vel quiesco, descirco, cesso. PER. Aŭrās, vel āčră capto, excepto. Ore aera capto. PHR. Nüllüm ä läbörĕ mē reclīnāt ötiüm: ürgĕt dřem nox, ět dřes noctem, něquě est (idest licet) lēvārē fēssā spīrītūs præcordiā. 🖣 Tūm toto corpore sudor Liquitur, et piccum, nec respirare potēstās. Virg.

Resplendeo, es, ŭi, ere, n. Risplendere. SYN. Splendčo, lūcčo, nitčo, mico, corūsco, refulgeo. J Dissĭlŭīt; fūlvā rēsplēndēnt frāgmina ărēnā. Virg.

Respondeo, es, di, sum, ere. Rispondere. Act. acc. SYN. Responso. PER. Responsa fero, remitto, mītto, dō, rēddo, jācto. Vōcēs refero. Dīctīs āddo vērbā vicīssīm, Dietis dietā seguor. Paūcā rěpôno, súbjicio. Dictă, vel verbă vôce sequor. Orsă vicissim ore refero. PHR. Tum sic paucă refert. Æölüs hæc contra. Quærenti talihus ille. Tum contra Juno. Turnus ad hæc. Vix ea fatus ěrāt, gěmřtů cům tálřá réddřt. J Öllîs sedátě rēspondēt cordē Lātīnus. Virg. Rēsponsum. 7, m. Risposta. SYN. Mūtuš vērbā.

Āltērnă dīctă, vel ōrācŭlūm, ōrāclūm. Rēspūblīcā, æ, f. Repubblica, comunc. ¶ Ātque ădēō fīēt mělĭōr rēspūblĭcā vēstrā Apud. Liv.

Rēspňo, is, spůi, spůtům, ěrě. Rifiutare. Act. acc. SYN. Recuso, renuo, rejicio, fastidio. PHR. Respăit învîsam jastă cădāver hămăs. ¶ Nēc māněră pārvă Rēspűĕrīs: ĕtĭām Phœbō grātīssĭmă donă. Tibul.

Rēstauro, as, avī, atum, are, Ristaurare, rinnovare, Act. acc. SYN. Resarcio, reparo, instauro, renovo, integro, reficio.

Rēstāgno, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Abbondar di sopra, andar fuori. SYN. Inundo, effluo, redundo. PHR. Lăcus vasto restagnat gurgite. Restagnat undă, lăcumque făcit. Alto restăguant llumină vallo. 🖣 Quā sātūrē nebūlosā pālūs restāgnāt, et ātrō. Sil.

Rēstīnguo, is, īnxī, īnctūm, ĕrĕ. Rispegnere. Act. acc, SYN, Extinguo, PHR. Infüsis restinguere fontibus ignes. J Magnaque subducto stipite flāmmă perit.

Rēstis, is, f. Corda, fune. SYN. Fūnis, chorda. Fērre potes dominām salvīs tot restibus illām. Juv.

Rēstituo, is, ŭī, ūtūm, ĕrĕ, Restituire, rinnovare. SYN. Rěpáro, rěnovo. Rendere, Rēddo, rěfěro. Jūs tăměn ērēptūm rēstĭtŭīssě fěrūnt (pent.). Ovid.

Rēsto, ās, stitī, stitūm, stārē, n. Restare, fermarsi. SYN. Mănčo, remăneo, resideo, supersum. PHR. Nēc spēs jām rēstāt Jūlī. Hōc sōlūm nomēn dē conjuge restat. I Haud multum terræ spatium rēstābāt Ĕōæ. Övid.

Restringo, is, xī, ctūm, ĕrĕ. Ristringere. Act. acc. SYN. Strīngo, līgo, cōmprimo, religo, revīncio, cohibeo, coerceo. ¶ Rēstrīnxīt Bēllonā făcēs, longeque paventes. Stat.

Resulto, as, avi, atum, are, n. Risultare, ribalzare. SYN. Sălio, resilio, redundo, Risonare, Resono, consono, persono, reboo. Saxa sonant, vocisque öffensi resultat imago. Virg. V. Resilio.

Rĕsūmo, ĭs, psī, ptūm, ĕrĕ. Ripigliave. Act. acc. ¶ Inque vicem sümptās pēnīt, pēsitāsque resümĭt. Ovid.

Resupino, as, avi, atum, are. Arrovesciare, voltare all'insu. Siecă Lycaonius resupinat plaustră Böötes, Getul.

Resupinus, a, um. Riversato, stramazzato col viso

all'insù. SYN. Supinus, resupinatus, reclinis, jăcens, recumbens. J Fertur equis, curruque hæret resupinus inani. Virg.

Rěsūrgo, is, sūrrēxi, sūrrēctūm, črč, n. Risorgere, risuscitave. SYN. Sūrgo, āssūrgo. Esser rinnocato. Reparor, renovor, înstanror. J Victă tămen vīncēs, eversaque Troja resurges. Ovid.

Resiscito, as, avī, atum, are. Risuscitare. Act. acc. SYN. Excito, sūscito. PER. Ad vitām revoco, reduco, suscito, excito. Reddo lumina vita. Ademptam vitam restituo. În corpus animam remitto. Ad lūcem, vel sub lūminis auras revěho. Ad cœlūm mānēs revoco. Manes excio těnebrīs. Inque vices ponīt, positamque resüscităt îram. Ovid.

Resūscitor, ārīs, ātūs, ārī. Esser risuscitato. Pass. SYN. Excitor, resurgo, suscitor, PER. Exeo, redeo, prodeo sepulcro. In vitam redeo. Ad vītām resūrgo, redeo, revocor. Lūcem, vītām recīpio. PIIR. Sūrgit, et ex proprio pūlvere rūrsus homo est. Corporeos animæ mittuntur ĭn ārtūs. E tümülö Mēns īn corporcos jūngēndă remittitur artus. Redditus amissæ lethi post funeră vita. Adveniet tempus, cum mortua corporă vitâm Accipient. Lazarus e tumulo, Christo înclământe, resurgit, Et duræ mortis lêx resolută perit. Sed ne relliquias resuscitāndās (phal.). Hor.

Retardo, as, avī, atum, are. Riturdare, tardare. Act. acc. SYN. Mörör, 1emoror, detinco, retĭučo, tārdo, sīsto. J Sēd věrčor, nē nūne měă sē fortūnă rětārdět. Ovid.

Rētě, is, n. Rete, ragna. SYN. Plágæ, casses, laquei, îndago, lină, orum. EP. Nexile, dolosum, rārum, subdolum, sinuosum, fallax, latens, occultum, nodosum, insidiosum, appositum, extēnsūm. PER. Plăgārūm ānfrāctūs rārī. Hū-mēntĭā līnā. ¶ Cūm grāvē nēxā simūl rētĭā mērgāt ŏnūs (pent.). Oxid. Rētīā tēndērē. Tender le reti. PER. Rētĭā, cāssēs,

plăgās, vel lăquĕōs ponĕrĕ, dīsponĕrĕ, laxarĕ, nēctere. Rētībūs, vel laqueīs cīngere, claūdere, āmbīrē, cīrcūmdarē, dēcīpērē. Insidias avibus, feris, vel piscibus tendere, parare, moliri, struere. Ductis retibus pisces capere, trahere. Sīlvās, sāltūs, vel nemora retibus cīngere: īndāgine cingere, ambīre, claudere, sopire, circümdără.

Retego, is, xī, ctūm, ere. Discoprire. Act. acc. SYN. Recludo, detego, resero, pando, explico, ăperio. J Extălerit Titân, rădiisque retexerit örbēm. Virg.

Rětěvo, is, těxůi, têxtům, ěrě. Ritessere, disfare. Act. acc. ¶ Quinque örbes explent cürsü, töttödemque retexünt. Virg.

Réticeo, es, ui, ere. Astenersi di dire, tacere. Act. acc. SYN. Tăcco, sileo, obmutesco, subticco. Nee poterunt juvenes nostro reticere sepulcrō. Prop.

Rētieŭlūm, i, n. Reticella. Rēticulum panis vē-

nālēs inter, onusto. Virg.

Retināculum, i, n. Ritegno, freno. SYN. Vinculum, vel funis. I Fulmineum, strictoque ferit retinācňlă fērrō. Virg.

Retineo, es, ui, tum, ere. Rattenere, ritenere. Act. acc. SYN. Contineo, teneo. Ritardare. Tardo. rětárdo, mörör, demoror, remoror. J Nativům retinent înviolată decus (pent.). Ovid.

Retorqueo, es, torsi, tortum, ere. Ritorcere. Act. acc. SYN. Flēcto, reflēcto, repēllo. J Sīve ferocis equi lūctāntiă collă retorques. Ovid.

Retortus, a, um, partic. Ritorto. J Ille retorto Pæonium in morem senior succinctus amictu.

Retracto, as, avī, atum, are. Ritrattare, rimaneggiare. Act. acc. SYN. Semianimesque micant digiti, ferrumque retractant. Virg.

Retrăno, is, xi, ctum, ere. Ritirare. Act. acc. SYN. Trăho, attrăho, reduco. Nate Dea, quo fată trăhunt, retrăhuntque, sequamur. Virg.

Retribuo, is, ni, ntum, ere. Ricompensare, vimunerare. Act. acc. SVN. Reddo, refero, penso, compenso. PER. Gratiam refero, repono. Mercedem persolvo. Refero pramia digna. Meritis vicem referre. Corpora retribuat rebus, recreetque fluentes. Lucr.

Retro, adverb. Addietro, di dietro. SYN. Pone, a tērgō, post tērgă. PHR. Rūrsūs pērplēxum iter omně rěvolvít Fállácis sylvá, símůl ét vestigiá rētro Öbservātā legīt. J Quīs tāntūs fūror? en iterum crudēlia retro. Virg.

Rětůndo, řs., tůdř., tůsům, črě. Rintuzzave. Act. acc. J Täntůs ămôr terræ, neů ferrő lædě rětůső. Yirg.

Reveho, is, xī, ctūm, ere. Riportare. Act. acc. SYN. Rěfero, reporto, reduco. Qui revelus nobis, externaque Pergama servas. Virg.

Revello, is, velli, vel vülsi, vülsüm, ere. Estirpare, sradicare. Act. acc. SYN. Avello, abstráho, abripio, abduco, aufero. Nec patris Anchisæ ci-

něrěs, manesvě rěvělli. Virg.

Rěvěto, as, avi, atům, are. Rivelare, discoprire. Act. acc. SYN. Mănifesto, pando, resero, aperio, pătelăcio, expono. explico, indico, expromo. PER. Lătebris educo. Luce pălâm ostendo. 9 Ore revelato, qua primum lace patebit. Ovid

Revera, adverb. In vero, per certo. SYN. Certe, certo. Revera pugnent, ferfant, vitentque mo-

vēntēs. Hor.

Reverbero, as, avi, atum, are. Riverberare, ripercuotere. Act. acc. SYN. Repercutio, repello, reflecto. PHR. Labris lumen ahenis sole repercūssūm. Pūlsū Sāxā sŏnāut, võcīsque öffēnsă resultăt îmago.

Reverentia, a, f. Riverenza, onore. SYN. Observāntíă, honor, honos, cultus, veneratio. EP. Eximia, egregia, grata, conspicua, eterna, optata. ¶ Döněc hönör, plácidoquě děceus reverentiá

vültü. Ovid.

Revereor, eris, ithis, eri. Riverire Depon. acc. SVN. Cŏlo, hŏnōro, věněrŏr. ¶ ī nūne, ēt měrštî lē-ctům rěvěrērě părēntis. Ovid.

Revertor, eris, versus, verti. Ritornare. Dep. SVN. Rěděo. J Růrsůs ět încipient în corporă vellě reverti. Virg.

Revinejo, is, vinxi, vinctum, ire. Rilegare, vattaccare. Act. acc. SYN. Ligo, religo, vinejo, alligo, necto, connecto, stringo, constringo, Errantem Mycene celsa Gyaroque revinxit, Virg.

Revinctus, ă, ûm. partic. Legato. SYN. Vinctus, devinctus, redimitus. I bece manas juvenem

înterea post tergă revinctum. Virg.

Reviresco, is, virui, čič, n. Laverdeggiare, ringiocanire, SYN, Fröndesco, víreo, vérno, víresco. Arboribus, læsäsque jubet revirescere silvas.

Beviso, is, si, sum, ere. Ritornar a redere, rivedere, Act. acc. PHR, Instaūrātā revisām Prælia. Supera îmmemores convexă revisunt. Ad navēs grādītūr, sŏciōsquē rēvīsīt. ¶ Sie dēmūm sŏciōs, cōusūmptā nōctĕ, rēvīso. Virg.

Revivisco, vel Revivo, is, vi, rtum, ere. in vita, risuscitare, rivicere. Neut. PHR. Vīctūrī cinčres anima redeunte moveri Incipiunt. Venis rědivivům sánguis inundát. Dispersá vigor per membră refusus Insinuat sese. Et jam deficiens sie ad tha verba revixi. Ovid. Vide Resuscitor.

Revoco, as, avi, atum, are, Rivocare, ritrattare. Act. acc. SYN. Avoco, voco, advoco, accerso, ārcēsso, redūco, ābdūco, ābstrāho. ¶ Cūm elāmore Gygas revocabat, et ecce Cloanthum. Virg.

Rěvŏio, ās, āvī, ātūm, ārē. Volar indietro, tornar volando. ¶ Quāmvis ab extremo citiūs revolatverit orbe. Manil.

Revotobitis, is, m. f., e, n. Che si rivolge. Jam magis atque magis corpus revolubile volvens. Virg.

Rěvělvo, is, vi, vělūtům, ěrě. Rivolgere, voltar sotto sopra. SYN. Volvo, convolvo, voluto, verto. Rēdde, oro, miseris: iterumque revolvere cāsūs, Virg.

Revomo, is, ŭī, itūm, ere. Rivomitare. SVN. Vomo, ěvomo, eructo, rejicio. Infestant. Vorat hæc

rāptās, revomītque carīnās. Ovid.

Reus, rei. m. Reo, colpevole, accusato. SYN. Nocens, noxius, sons. EP. Miser, squalidus, pallidus, trepidus, tristis, palleus, sollicitus. PER. Crīminis lābe notātus. Pēceātī reus, Sceleris conscins. Vitiorum mole gravatus, PHR. Rumor inīquus Læserat, et falsī crīminis acta rea est. Quod mănăs extimăit jăgălo demittere ferrum, Sum rea: laudarer, sī scelus ausa forem. ! Nec făcient quemquam poculă nostră reum (pent. . Mart.

Rěvůlsůs, ă, ûm, partic. Estirpato. SYN. Vůlsůs, ăvůlsůs, divůlsůs, ābstrāctůs. Cům půppis

pārtě revülsā (fin. hexam.). Virg.

Rev, regis, m. Re. SYN. Regnator, princeps, imperator, rector. EP. Augustus, invictus, armipotens, magnanimus, magnificus, providus, potēns, sapiens, clēmens, jūstňs, æquūs, clārŭs, förtis, martiŭs. PER. Populi, vel gentis rector. Populi dominator. Regna, vel sceptra lenens. Qui regni moderatur habenas. Qui populos ditione tenet Jūra dat et leges populis. Regit împerii clavum. Împerio totum qui temperat örbem. PHR. Regem non faciunt gaza, non pūrpňia, frontis. Cedant carminibus reges, regumque triumphi. Hor.

Rhadamantus, i, m. Radamanto, EP. Legifer, immītis, sevērus, dūrus, tremendus, Gnossius, Gnősstácús. Gnősstús hác Rhádámántús hábet dürissima regna. Ving. Fab. Radamonto, figlio di Giove e d'Envopa, partito dall'isola di Candia, fu fatto ve della Lura. Fingono i poet. che Plutone, per la grande giustizia di lui, l'ab-

bia eletto qualice dell'Inferno.

Rhāmmūsiā, &, f. Raunusia, SYN, Nemesis, EP. Dită, flutens, dûră, vindex, învisă, ultrix, těrēx. 🐧 Exigérêt dignas ültrix Rhammus a pæn es. Ovid. Fab. Nome della dea Armest, così detta da Rannonte città dell'Attica, cor'ella ebbe un tempio.

Rhēā Sylviā, ā. f. Rea Silvia, SYN. Sylviā, Ilia. ¶ Cöllis Aventinā silvā, quēm Rhēā săcērdos Fürtīvūm pārtū sūb lūminis ēdidit aūrās. Virg. Bhēdā, æ, f. Coechio, carretta. SYN. Cūrrus. ¶ Sēd

RHEA

tūm tötä dömūs rhēdā componitur una. Juv. Rhēgiām, ĭī, u. Reggio di Calabria. ¶ Līqučrăt

ēt Zānclēn, ādvērsăquě montă Rhēgī. Ovid. Rhēnus, ī, m. Reno. EP. Bicornis, tricornis, Teūtonicus, sinuosus, Gallicus, ferox, spumans, tumēns, gelidus, rapāx, rapidus. PER. Immēnsī vădă cărălă Rhēnī. Cūrsū violentus et undā. Răpidos convolvens gargite flactus, PHR, Corniger, et flexő sinűősűs gűrgite Rhenűs. ¶ Fregit ět Arctőő spůmäntém vörtřeč Rhenům. Lucr. Expl. Il Reno è un fiume molto celebre, che separa la Francia dalla Germania, e scendendo dalle Alpi, con tre bocche si scarica in mare ne' paesi dell'Olanda.

anēti, orum, m. plur. I Grigioni. EP. Fortes, barbarī, feroces, sevī, dirī, armiferī, monticolæ. Rhēsus, ī, m. Reso re della Tracia. EP. Mārtius,

Māvortītis, fortīs, Thrāx, generostis, ārmīpo-tēns, Threieitis. I Haud contentus eo petiī ten-toria Rhesī. Ovid.

Rhētor, orīs, m. Rettorico. SYN. Orātor. EP. Doctus, perītus, eloquens, suāvis, subtīlis, ācer, věhěmens, ingěniosus, facundus, disertus. PER. Fācundo māximus ore. Līnguæ flumine pollēns. Elŏquiō potens, præstans, valens, tonans. Lingua disertus. J Cedunt grammatici, vincuntür rhetör et ömnis. Juv.

Rhinoceros, ötis, m. Rinoceronte. Lt pueri nasum rhinocerotis habent (pent.). Mart.

Rhodanus, i, m. Rodano. EP. Præceps, rapidus, cělěr, vēlāx, fūrēns, spūmāns, spūměŭs, īncitus, tumidus. PHB. Qui propere in pontum lato fluit încitus alveo. Spumanti Rhodanus fluit agmine præceps. Qui celeres in mare raptat ăquās. Quā Rhodānās rāptūm vēlocībūs ūndīs Īn mārē fērt Ārārīm. ¶ Spūmāntī Rhodānūs proscindens gurgite campos. Sil. Expl. Rodano, fiume rapidissimo della Francia, che nasce nelle Alpi, non molto lontano dalle fonti del Reno.

Rhodopē, es, f. Rodope, monte della Tracia. EP. Gĕlĭdă, nīmbōsă, cānă, nĭvālĭs, āltā, glăcĭālĭs, ārdĭă, sūblīmĭs. ¶ Quāquĕ rĕdīt mĕdĭūm Rhŏ-

dŏpē porrēctă sub axēm. Virg.

Rhodos, vel Rhodus, i, f. Rodi. EP. Colossia, clāră, nobilis, pūlchră, fertilis, fœcundă, Phœ-heă, ferax. J Spārsus honos, pelagique potens Phoběřá donis Exornata Rhodos. Luc. Hist. Isola nobilissima del mare Mediterraneo, vicino a Caria, dove unticamente vi era il colosso del Sole, noverato tra le sette meraviglie del mondo.

Rhöncus, i, m. 11 russure, e per metaf. beffeggia-mento. PHR. Mājörēs nūsquām rhönci. Mart.

V. Sterto.

Rhōthōnāgŭs, ī, m. f. Roano, città principale della Normandia. EP. Dīves, opulenta, antiqua, nohilis, florens, magnifică, înclytă, potens.

Rīctus, ūs, m. Ceffo, muso, grifo, apertura di bocca. EP. Apērtus, patēns, patulus, hians, hiulcus, vorāx, avidus, immanis, spūmans, terribilis. PER. Oris hiātus. PHR. Orā immāni dēformiā rīctū. Dīlātānt pătŭlōs rīctūs. Immānēs rĕserāt dum bellua rietus. ¶ Cæde leæna boum spūmāntēs öblītā rīctūs. Ovid.

Rīdeo, es, rīsī, rīsūm, ere, n. Ridere, PER. Ora }

sõlvo in risus. Õs risu laxo, Risum edo. Risu lāxārē lăbēllă. Hac legīt, et ridet demīssö Nævĭă vūltū. Mart. V. Risus.

RITE

Rigeo, es, gui, ere, n. Esser freddo, intirizzire. SYN. Rigesco, duresco, frigeo, frigesco, horreo. Pēctorā, tēntātēs sēnsīt rīgūīssē lācērtēs. Ovid.

Rigidus, a, um. Rigido, aspro, brusco, ferrigno. SYN. Dūrus, asper, frigidus. J Ludere, tum rigidās motāre cacumina quercus. Virg.

Rǐgo, ās, āvī, ātūm, ārē. Idacquare. Act. ace. SYN. Hūmēcto, īrrōro, īrrigo. PER. Aquā spārgo, āspērgo, mădēfācio. PHR. Rigāt īmbrībūs āgrōs. Liquidæ fonte rigatur aquæ Et sparso late rīgāt ārvā crūore. Sīc memorāns, largo netū simul öra rigābat. Virg.

Rigor, oris, m. Rigore. SYN. Dūritičs, asperitas, frīgus. EP. Horridus, durus, sævus, asper, barbărus, îmmānis, mctuendus. PHR. Mens austērī plēnā rigoris erāt. I Tum ferrī rigor,

ätque ärgūtæ lämina serræ. Virg.

Riguus, a, um. Che si può adavquare, ch' è inaffiato. SYN. Īrrīgūŭs, ūdūs, hūmīdūs, mādīdūs. ¶ Rūră mīhi, ēt rīgŭī plācēānt īn vāllībūs ām-

nes. Virg. Rīmā, v., f. Crepatura, fenditura, fessura. SYN. Fīssūră, hĭātŭs, förāmen, scīssūră, mēātŭs. EP. Apērta, lata, longa, cava, patens, patula, fatiscēns, hīāns, dehīscens. PHR. Quā rūptā labantes Juncturas tabulata dabant. Tenuia cera Spīrāmentă linunt, atque oras floribus explent. Igněa rima micans percurrit lumine nimbos. Virg.

Rīmor, ārīs, ātus, ārī. Ricercar bene. Depon. acc. SYN. Scrator, quaro. 6 Defiringit ferrum, et partes rimatur aportas. Virg.

Rīmēsus, a, um. Pieno di fissure. SYN. Ilians, pătēns, ăpērtūs, děhīscēns, hĭūlcūs. 🖣 Sūtĭlĭs, ēt mūltam āccēpīt rīmosă pălūdēm. Virg.

Rīngor, črīs, gī. Digrigmare, torcere il grifo. Depon. Mültüm ringitur öttösä virtus (phal.). Sid.

Rīpā, ē, f. Riva, riviera. SYN. Ōrā, lītūs. EP. Vǐridis, umbrosa, opāca, frigida, virens, frondens, vērnāus, strēpēns, rīdēns, hūmīdā, arēnosa, grāmīnēa, hērbīdā, mādīdā, ūdā, aprīcā, spūmāns, spūmosă. PÉR. Rīpæ mārgo. Lītoris oră. Rīpæ agger. PHR. Aquas obliquo margine claudří, finit, cingřt. Úmbrosæ navěs appellitě ripæ. Grāmineo rīpæ religāvit ab aggere classem. f Flümină mūscus ubi, ēt viridissima grāmine rīpā. Virg.

Rīsor, oris, m. Buffone. Vērum ita rīsores, ita

commendare dicaces. Hor.

Rīsus, ūs, m. Riso. SYN. Cachīnuus. EP. Jūcundus, lætus, lepidus, mollis, blandus, duleis, těněr, trěmůlůs, věnūstůs, sěrēnůs, ūrbānůs, hŏnēstůs. PER. Rīsūm ēdo, tõllo. Rīsū quătĭŏr, concutior. Os in risum diduco, laxo, solvo. Ōră solvo în rīsūs. Rīsūs ciffundo. Rīsū oră lāxo. PHR. Emicat ūrbanūs generoso rīsus ŏcēllō. Fraūdēm blandō prætēxere rīsū. Lepīdō tānta ēst tǐbǐ grātĭă rīsū. Vīx pŏtěrāt compē-" scěrě rīsūm. J Încĭpě, pārvě půčr, rīsū cōgnō-scěrě mātrēm. Virg.

Rītě, adverb. Molto bene, direttamente. SYN. Běně, rēctē. Conforme all'uso. Dē more, ex more. Com' è concenevole. it decet, convenit, par est, æquum est. Lirgo rite suum Baccho dicemus hönörem. Virg.

Rītus, ūs, m. Rito, foggia, costume, usanza, SVN. Consuctudo, mos, modus, ratio, EP. Novus, āntīquus, vētus, prīscus, pius, vērēmlus, patrius, solēmnis, J Sūbsidēnt Teuerī morēm, rītūsque săcrorum. Virg.

Bîvalis, is, m. f., e, n. Rivale, competitore. I Ne sēcūrūs āmēt nūllo rīvālē, cavēto. Ovid.

Rīvūtūs, ī, m. Rivolo, ruscello, ruscelletto, rivetto. SYN, Rīvus. 9 Āridus ūt māgnās impēllāt rīvulus ūndās. Arat.

Rīvās, ī, m. Rivo, rio. SYN. Rīvālās, fons. EP. Gārrūlūs, sūsūrrāns, sērpēns, vitrens. līquīdūs, cělěr, lăpidosůs, sonans, raucůs, præceps, errāns, vagus, gelidus, nitidus, strepens, frīgidus, sāxosus, refugus. PHR. Propter aqua rivũm viridi procumbit in herba. Niveo de pumice fontes Roscidă perspicuis lambebant gramină rivis. § Gārrulus în primo limine rivus erat (pent.). Ovid.

Bīxā, ā, f. Rissa, lite, mischia, questione. SYN. Pūgnā , līs , dīscērdīā , dīssīdīām , jūrgīūm - EP . Tūrpīs , ācērbā , mölēstā , fūrēus , dīrā , īmpröbā , răbiosă, clâmosă, însână. J Türpis în ârcână

sonnīt cum rīxā tābernā. Prop.

Rīxor, āris, ātiis, ārī. Rissave, contendere. Depon. SYN. Cērto, āltērcor, jūrgor, dīssīdco, contendo, lītigo. PER. In jūrgiā sölvērē līnguām. Contendere pugnis, verbis, manibus. Alter rixatur de lana sæpe caprina. Hor.

Rōbīgo, ĭnĭs, f. Robigine, Dea appresso i Romani, la quale scacciava la rubigine delle biade. § Flūmen in antiquæ lucum Robiginis ibat. Ovid. Köhörens, a, um. Fatto di rovere. SYN. Querneus,

quērnus, īlīgnus, īlīceus. Mīttere roboreo scīrpea ponte solet (pent.). Ovid.

Bôhoro, ās, āvī, ātūm, ārē, Fortificare, rinforzare. Act. acc. SYN. Firmo, confirmo, corroboro, § Ēt vālīdās aŭgēt vīrēs, ēt röhörāt īctūm. Lucr.

Bőhűr, őris, n. Forza, robustczza, gagliardia. SYN. Vīs, vīrēs, vīrtūs, vigor, netvi, lăcertī. EP. Vălidum, juvenīle, generosum, fulmineum, îndomitum, invictum, præstans, stabile, æternum, inclytum, illustre, firmum, constans, infractum, eximium, giganteum, PHR. Membris röbür, inest. Post übi collectum röbür, viresque recepta. Sanguis, ait, solidaque suo stant rőbőré vírés. Virg.

Robur, oris, n. Rovere, quercia. SYN. Ilex, quercŭs. EP. Dūrūm, silvēstre, nodosūm, fūsile, împēnetrābile. § Ēt sūspēnsā focis explorāt

rőbőrá fűműs. Virg.

Rôbūstus, ă, um. Robusto, gagliardo, vigoroso SYN, vortis, lacertosus, nervosus, valens, validus. PER. Rőbőrő, vel viribűs insignis, præstans, excellens, præditus, audāx, egregius, fidens, superbus. Vir firmo pēctore, viribus invictis. Fīxās humeris et mole juventa. PHR. Cui corpins robūstūm, vigore plenum, præstans, dūrūm, pătiensque lăborum. Cui bello vividă vīrtūs. Cuī Hērculeīs similēs lācertī. Cuī intěgěr ævî Sänguïs inest, sölidæquě sňo stant robore vīres. 9 Robūstūs quoque jam taūris juga sölvet arator. Virg.

Rodo, is, rosi, rosum, rodere. Rodere, rosicare. Atc. acc. SYN. Circumrodo, arrodo, corrodo, consumo, exedo. PHR. Scabra rubigine ferrūm rödītur. Vīvās rödērē ungnēs. Ét dīvīna Opici rödebant carmina mūres, Juv.

Rugito, as, avi, atum, are. Dimandare cercare. Act. acc. SYN. Precor, oro, peto, rogo. 9 Multa supēr Priamo rogitans, super Hectore mūtta. Virg.

Rogo, as, avī, atūm, are. Pregare. Act. acr. SYN. Oro, prěcor, deprecor, obsecro, obtestor, peto, posco, invoco, imploro, supplico, postálo, PER. Võce precor. În votă voco. Preces fundo, fero. Aŭxilio voco. Votis, precibus exposco, lătigo, prosequor, sollicito. Votis adoro, veneror. PHR. Dum võce süpplex, dümque thure placabit numen. Tendunt supplieiter junctas ad sidera pālmās. Cūm võce supinās tollīt ad astra manus. I Quid fuerat magno majus? tamen ille

rögāvit. Ovid.

Rogas, ī, m. Pira. SYN. Būstūm, pyra, sepūlcrūm. EP. Īguīvomus, tlāmmēns, tūnebris, fērālīs, ödörūs, lūgubrīs, erepītāns, maistūs, trīstīs, strūctūs, ērēctūs, fūnērēūs, fūnēstūs, ārdēns. PER, Ignēs fūněrěi, Mæstă āră sĕpūlerī. Fūněrěŭs aggěr, torus, lectus. Ligni lūněrěi congestůs agger. Extractă congeries, Congēstā strūes. Roborībūs sectīs erectā pyrā. PHR. Portet ad extructos corpus inane rogos. Ellingiûnt avidos carmina sola rogos. Illoc rogus īste mihi, hōc īgnēs, ārāque pārābānt. Virg.

Romă, æ, f. Roma. EP. Săperbă, potens, bellică, Mārtiă, Māvortiă, bellatrix, septemgemină triumphatrix, dives, alta, prisca, ferox, bellipotens, victrix, celeberrima, Romulea, Ausonĭă, Quĭrīnālĭs, Sātūrnĭā, rĕlĭgĭōsā, aŭgūstā, sacrā, sānetā, pĭā. PER. Urbs āltā Quĭrīnī. Ūrbs Quirinālis. Ūrbs orbis dominā. Ūrbs terrārūm, vel orbis gapūt. Ūrbs Romūla, Roműléä, Māvortiä, Arces, türres Romanæ, Impērīī Lātīālē capūt. Ūrbs vietrīx orbīs. Rēgină orbis terrârum. Orbe triumphato potens. Templa palatīna sublimia sedis. Urbs, quæ septenās eircumdāt mænibus ārees. Romanorum, Romulidum, Quiritum sedes. Bomānæ, Romuleæ gentis urbs inclyta. Romani, Lătini, Lătii, Aŭsonii populi sedes. PHR. Quie rēgna impērio prēssit, populosque subactos Framavit, tötüm victrix döminata per örbem, Nunc sēdēs Pētrī, quæ pāstorālis honoris Fāetă căput mundî quidquid non possidet armis, Relligione tenet. Scilicet et rerum facta est pülcherrimă Römă; Septemque ûnă sibi mûrō cîreûmdĕdît ârees. Virg. Hist. Roma, città d'Italia presso al Tevere, che. come dicesi, fu fabbricata da Romolo: anticamente eva capo quasi di tutto il mondo; detta di sette colli, perche racchiude nel suo circolo sette colli, il principal de' quali è il Campidoglio.

Rômānī, ôrūm, m. plut. I Romani. SYN. Æněada, Trojugena, Quirites, Romulida, EP, Fortes, aŭdācēs, generosī, invictī, feroces, indomiti, împăvidî, magnănimî, bellaces. PER. Quirinî tūrbă, proles, soboles, Lătřům genus, Romanorum generosa propago. Populus Ausonius. Gens Romana, Romilea. I Romanos rerum do-

minos, gentemque togatam. Virg.

Röműtéńs, å, úm. Romano, SVN, Römänűs, § Rőmůlěšquě recens hörrébát régřá culmó, Virg. Rômitias, i. m. Romolo, SYN. Quirinus, Iliades. EP. Martins, Māvortins, potens, fortis, and ix, belliger ! Romulus excipiet gentem, et Mavõrtiä condet. Virg. Romūlus, Assarāci quem sānguinis īliā māter Edūxit. Id. Hist. Romolo, figlio di Marte e d'Ilia, o Rea Silvia, fratello di Remo e nipote di Numitore, fu esposto per ordine di Amulio suo avo: ma fu allevato, e custodito insieme con suo fratello da un pastore. Uccise poi Amulio, e fu fondatore di Roma.

Rorāvius, ii, m. Sorta di soldati romani, armati alla leggiera. ¶ Aŭrččiō cînctūs rōrārĭŭs. Lucil. Rōrĭfčr, å, ūm. Che apporta rugiada. ¶ Hūnc ŭlŭ

röriféris tenam nox öbrűit ümbris. Lucr. Rôro, ās, āvī, ātūm, ārč. Bagnare, irrugiadire. Act. acc. SYN. Rigo, īrrigo, hūmēcto, āspērgo, īrrēro. ¶ Serībimus, ēt läerymīs ŏeulī rērāntur ŏbērtīs. Ovid.

Ros, oris, m. Rugiada, EP. Pluvius, stillans, ūdus, liūmidus, āerius, coelestis, dulcis, pruinosus, mātūtīnus, noctūrnus, argenteus, gratus, frigĭdŭs, gĕlĭdŭs, gēmmāns, fœcūndŭs, cădēns, tčnůis. PER. Aûroræ lacrymæ, Lentus hūmor noctis. Rorālis aqua, imber, liquor, hūmor, průluă. PHR. Vitreoque madentia rore. Ambrösiūmquë bibit mölli dē grāmině rörēm. Eös mădidās nēctārē pēnnās Concutit, ēt glēbās fæcundo rore märität. 9 Decutiat rorem, et

sürgentes ätterät herbas. Virg.

Rosa, æ, f. Rosa. EP. Pæstāna, Cypria, Cypris, Īdălĭă, Cythereĭă, Cythereã, fragrans, pictă, pūrpňreă, candĭdă, beneolêns, sanguĭneă, odôră, ödörifera, möllis, grātīssima, rūbēns, hālāns, rūbēscēns. PER. Flos Vēneris, Īdalius, Cyprius, Cythereius, Cythereus flos. Veneri flos sacer. Flos Veneri grātīssimus. Florum decus. Vēris hŏnōs. Rŏsĕŭs flōs. Flōrūm prīncēps. Lætō suāvīs ŏdōrĕ. PHR. Sānguĭnĕō fūlgōrĕ mĭcāt rosă. Spînārūm tūta ēst sūb stătione rosă. ¶ Ēt lătět înjectă splendidă mensă rosa (pent.).

Rosarium, ii, n. Luogo, che abbonda di rose, rosaio. EP. Virens, viride, rubicundum, odorātūm, pictūm. J Vidi Pæstano gaudere rosaria

cultu. Virg.

Rōseidŭs, ă, ûm. Rugiadoso. ¶ Ērgo Īrīs crŏcĕīs pēr cælūm rōseidā pēnnīs. Virg.

Rosetum, i, n. Luogo piantato di rose. I Paniceis humilīs, quantum saliunea rosetīs. Virg. Vide Rosarium.

Rosens, a, um. Roseo, rosato. SYN. Rubens, purpureus. Dixit, et avertens rosea cervice re-

falsĭt. Virg.

Rostrum, i, n. Becco, rostro. EP. Mordax, acutūm, cūrvūm, adūneūm, ūneūm, gratūm. PHR. Rostro immānis vūltūr ādūnco. Immortālē jēeŭr tūndĭt. Pēctŏră quōd rōstrō cōrvūs fŏdĭēbăt ăcuto. I Traximus imperium tune, cum mihi rösträ těněrě. Lucr.

Rosis, a, am, particip. Roso. SYN. Arrosus, corrosus, exesus. Rosos tepenti spondylos sinū

condit (seaz.). Mart.

Rotă, æ, f. Ruota. SYN. Örbis, örbită. EP. Ferrātā, rāpīdā, gēmēns, strīdēns, ēffūsā, præcēps, völucris, fervéns, citá, céléris, áratá, fervídá, instábilis, völübilis. PHR. Rápidisque rótis insistére. Tráctüque gémentém Férre rótám. Pēr vārios tractūs praceps rota volvitur. 9 Quem rota præcipitem, et procursu concitus axis. Virg.

Rotatitis, is, m. f., č, n. Che s'aggira, rotante. Sacrāmus et rotātīles (jamb. pur.). Prud.

Róto, ās, āvī, ātūm, ārč. Ruotare, girare. Act. acc. SYA. Cîrcûmăgo, gyro verto, cîrcûmdûco. PHR. Cærűléa sésé rótat úrsús árena. Viólenta rotant fornacibus ignes Flamina. Telum immāně rotat. Rotat ensem Fülminčum. More rőtát fundæ, rigidőque infantiá sáxő. Övid.

Rotundo, as, avī, atūm, are. Ritondare, far rotondo. Act. Mille talenta rotundentur, toti-

dem āltěră pôrro. Hor.

Rotūndus, a, ūm. Rotondo. SYN. Teres, globosus, örbřeŭlātňs, sphærřeňs. PER. In örběm rěvŏlūtus, actus, efformatus, versatus, conditus, formātŭs, glomerātŭs. 9 Dīrŭit, ædificāt, mūtāt quādrātā rotundīs. Hor.

Rubefacio, is, feei, factum, ere. Far rosso, tinger di rosso. Act. acc. 9 Vixque Atlantiadum rube-

fēcerat ora sororum. Sil.

Rubčo, es, ui, ēre, n. Arrossirsi, esser rosso, rosseggiare. SYN. Ruběfio, ruběsco. PER. Ruborě sūlfūndor. Ruborem concipio, contraho, traho, āccipio, colligo. Rubore perfundor, illinor, imbuor, inficior, aspergor, tingor. PHR. Rubent æműlá lábrá rősis. Pöti fáciés rűbét igne Lyæi. Sanguine terra rubet. Novis coloribus, vel floribus prātā rubent. Jāmque rubescebāt stellīs Aŭroră fugatis. Virg.

Rubesco, is, ui, ere, n. Arrossirsi, divenir rosso. SYN. Růběo. J Ferre přrum, et průnis lápřdosá růběscěre corná. Virg.

Rubetum, i, n. Roveto. SYN, Dumetum, spinetum. Cornăque et în dürîs hærentiă moră rubetis. Ovid.

Rŭbeŭs, a, um, vel Ruber, rubra, rubrum. Rosso, rosseggionte. SYN. Rubens, rubicundus, rubescēns, roseus, pūniceus, pūrpureus, sanguineus, igneus, PER. Illitus, imbūtus, infectus, pērfūsus, tinctus rubore. ¶ Præcipitem Oceani

rūbro lavit æquore currum. Virg. Rabicon, onis, m. Rubicone (fiume). EP. Alpinus, grātus, lēnis, amēnus, sonāns, sonorus, mītis, placidus, vitreus, limpidus, caruleus, paniccus, virêns, grāminčus. PER. Rubiconis aqua, undæ. Rubiconis amæni alveus. Alpini Rubiconis amnis. PHR. J Pūnicens Rubicon, cum fervidă candăit æstas. Luc.

Rubicandus, a, am. Rubicondo, vermiglio. SYN. Růběr, růběůs, růběscéns. PHR. Cuī plūrimůs īgnēm Sūbjēcīt rubor, ēt calefacta per ora cucurrit. Illia, velut Umbri conjux rubicunda

măriti. Ovid.

Rūbīgo, inis, f. Ruggine. SYN. Ærūgo, situs, fērrūgo. EP. Ātrā, nigrā, scabrā, ědāx, rīgidā, mordax, aspera, tetra, putris, fæda, turpis, squālīdā. PIIR. Fērrūm rūbīgo īnfīcīt, terīt, öbdűcit, rödit, exedit, fædát, corrümpit. Obscură teritur, vel tegitur rubigine ferrum. Plēnī rūbīgīnīs ēnsēs. Nigræ rābīgīnē fālcēs. Squālidā desertis rūbīgo infertur arātris. 9 Conděrě väginā glădřům, në těctă růbigo. Prop. Linguăque në rigëat, căreant růbigine dentes. Ovid.

Ruhor, ōris, m. Rossore. EP. Roseus, flammeus, īgnēns, splēndēns, micāns, rūtilās, corūscus, dčeorus, parpurčus, paniečus, sanguinčus, věrēcundus. PHR. Vērēcundus tinxerat ora rubor. Săbest niveo leuis în ore răbor. Conscius ore rubor manat. Sed tamen erobuit, subitusque învîtă nötavît Oră rübör. Vide Pudor.

Rubrīcă, æ, f. Terra di color rosso. 9 Prælia rubrica picta, aut carbone, velut si. Hor.

Rňbůs, i, m. Roco. SYN. Sentis, vepres, spina. EP. Asper, horrens, hamatus, hirsutus, durus, ăcūtus, mordax, pūniceus, rigidus. PHR. Hāmātīs cūră notāre rubīs, Hīrsūtīs brāchia tēetă rubis. Sylvă dumis Horridă, quam densi complerant undique sentes. Mella fluant illi, ferat et rubus asper amomum. Virg.

Bňdeas, tís, m. Corda grossa, func, canapo. SYN. Fúnis, rětřnácůlá. EP. Löngůs, îngens, tensůs, lāxus, gravis, rigidus, tortus, intortus, nodősűs, extensűs, márinűs, naúticűs, PHR. Láxi jāctāntūr ūbīguč rūdēntēs. Excūssēs lāxārē rūdentes. Tortos aptare rudentes. Diripere, exenssösque jubet laxare rudentes. Virg.

Rňdimēnium, ī, n. Primo aumaestrumento. SYN. Tirāciniūm. J Tālē rňdimēntūm tāntā sūb nā-

mĭně děbēs. Ovid.

Rădis, is, č. m., n. Rozzo, ruvido. SYN. Împeritus, īgnārus, Indoctus, Inscius, tyro, vel hebes, stupřídňs, lentňs, seguřs, tārdňs. Ād mălă jām-pridém non súmůs üllă růdes (pent.). Ovid.

Rădo, is, di, črč. Ragghiare. Neut. 9 Ūt rădit ād scabram tūrpis asella molam (pent.). Ovid.

Rādus, eris, n. Scaglia, ogni vecchia materia di rotto edificio. PER. Dīrūtæ moles. Sāxā sāxīs āvūlsă. Rūderibūs lātīs tēctā sepūltā latent (pent.). Rut.

Rafas, a, um. Di color tra il rosso ed il giallo, lionato. SYN. Aŭreŭs, flavus, flavens, croceŭs, lūtens, rūtilns. I Roma magis fūscis vēstītūr,

Galliă rūfīs. Mart.

Rūgă, ā, f. Ruga, grinza, crespa, piega. EP. Cānă, deformis, cava, rigida, informis, aspera, senilis, tūrpis, indecora, contracta, anīlis, trīstis, mūstă, severă. PER. Frons rūgosă. Rūgis ărată făcies. Frontis sulci. Genarum informes sulci. Öris contracti rūgæ. PHR. Frontem rūga scnīlis ărăt. Et veniat formæ rūgă sinistră tüæ. Et tremit effætő cörpöre láxa cútis. Rúgis peráravit ănīlībūs ērā. Scīndīt lānguīdā rūgā gēnās. ¶ Īnque suo pretio ruga senilis erat (pent.). Ovid. Rugio, is, ivi, itum, ire. Ruggire. Neut. ! Tigrides

îndomită rancânt, răgiantque leones. Ovid. Rūgītus, ūs, m. Ruggito. EP. Raūcus, fremens, resonaus, ferinus, terribilis, horridus, horrens, horrisonus. J Sarcina plaustrorum rugitu in-

cedit, equesque. Mart.

Rūgo, ās, āvī, ātūm, ārč. Increspare. Neut. SYN. Corrago. PER. Ragis exaspero, aro, exaro, sūleo, fædo, noto. Rūgās indūco. Rūgās indŭo. Rügīs ărör, fædör.

Rūgōsús, ă, ūm. Rugoso, increspato, grinzo, ay-grinzato. ¶ llīc nūx, hīc mīxta ēst, rūgōsīs cā-

rică pălmīs. Ovid.

Rňíná, æ, f. Rovina, ruina, caduta precipitosa. SYN. Cásús, lápsús, pérníciés, éxitiúm, infórtúniúm, excidiúm. EP. Súbitá, inópiná, répéntīnā, rāpīdā, præcēps, grāvīs, trīstīs, mæstā, flebilis, ingens, fatalis, irreparabilis. PHR. Vāstā convalsa ruinā Dissilit. Dedit ampla rūinām. Vūlcāno supērante domās. Eā lāpsa repente răînam Cam sonită trăhit. Hae locă vi quondam, et vāstā convulsā rūinā. Virg.

Rŭinosus, a, am. Ruinoso, che min acta rovina. SYN. Lăbâns, răcus, cădūcus. J Vită ruinosos

tumulis sine fine jacebit.

Rumer, icis, m. Romice (sorta d'erba). \ Ficcundūsque rumex, malvaque, inulaque virebant.

Rumor, oris, m. Rumore, grido, fama, novella, sentore. SYN. Mūrmūr, sermo, fama. EP. Repēntīnus, gārrūlus, prācēps, subītus, volāns, āncēps, incērtus. PHR. It rūmor ad ūrbēs. Fertür vicină per öppidă rūmor. Tota rūmor ĭn ūrbe sonāt. Rūmor in āmbiguo est. Finitimās in bēllā fērām rūmēribūs ūrbēs. 9 Rūmērēsque serīt vārios, āc tāliā fātur. Virg.

Rūmpo, is, rūpi, rūptūm, ere. Rompere. Act. acc. SYN. Frango, elfringo, refringo, dissolvo, discindo, disrampo. Rampere claustră mănu, sociosque emittere portis. Virg.

Rňo, is, růi, růitům, vel růtům, črč, n. Rovinare, cadere, sprofondare. SYN. Concido, procido, labor, prolabor, procumbo, corrão. PER. Præcēps ägör, férör. In præcēps lābör, férör, võlvõr. Grăvī cāsū, vel rŭīnā prōcūmbo. Ad terram feror. Devexo pondere labor. Magno impētā, vel immānī turbine prolabor. Ad terrām pondere vāsto concido. PHR. Procumbit humī bos. Concussa nūtānt tūrres, lāpsumque minantur. Fatali quassată, vel concussă ruina Cunctă lăbant. Domus lapsă repente răinam Cũm sŏnǐtū trăhīt. J Ēt shbītō cāsū, quæ vă-lŭērë, rūūnt pent.). Ovid.

Rūpēs, is, f. Rupe. SYN. Sāxūm, caūtēs, silex, scopălăs, mons. EP. Āeriā, inaccessă, abrūptă, īnviā, præcēps, prærūptā, ārdūā, īnhōspitā, īmmānis, mūscosă, horrendă, scrūpčă, īmmotă, căvă, dūră, exesă, nemorosă, ăcntă. PER. Moles sāxēă. Scopulosă jūgă. Scopulosī căpită asperă montis. Rūpis vērtēx, jūgūm. PHR. Immānīs rūpēs elīvīs pēndēntīhūs hōrrēt. Prærūptā mōlĕ sürgit ardua rūpes. Manet immota rūpes, In collique minas perfert vastīssima rūpes. Impětů ventorům, undárům impulsů, flůminěis vădīs īnconcūssă mănět. Rūpēs ābrūptă mǐnātur In cœlūm. Āttöllīt cœlō jūgā sāxĕā rūpēs. ¶ Îllê velût pelăgî rûpes îmmôtă resistit. Virg. Rūrālis, is, m. f., e, n. Da villa, campagnuolo.

Mūněră dat laŭros, carpet rūralis Apollo. Rūricota, a, m. Contadino. SYN. Agricota, rūstiens. Tempore rūricola patiens fit taūrus

ărātrī. Ovid.

Būrigėna, &, m. Nato, generato in villa. SYN. Rūsticus, rūricolă.

Rūrsus, vel Rūrsum, adverb. Di nuoco. Aut rūrsum enodes tranci resecantur, et alte. Virg.

Rūs, rūris, u. Villa, contado. SYN. Āgēr, vīllā, campus. EP. Frugiferum, amenum, felix, fructiferum, fæeundum, operosum, apricum, foream, campestre, opulentam, frondeam, florēns, vīrēns, lātūm. PER. Dēlīcīā rūrīs. Rūstřež sřlentřá, otřá. Růrřs opes. PHR. Růrî tůtá quies, et neseia fallere vita, Dives opum vartārum; lite lætis otiā fundis, Spēlūneæ, vi-vique lăcus, āc frīgīdā Tēmpē. Rūtā milu, ēt rīgňī plácěánt în vállíbňs ámnés. 9 Si tě dīgnā mānēt dīvīnī glortā rūrīs. Virg.

Rūssis, a, um. Rosseggiante. Fit vulgo factunt

ād lūtčă, rūssāque vēlā. Lucr.

Rūstieitās, ātis, f Rustichezza, salvatichezza, SYN. Bārbāries, feritās, asperitās, velsimplicitās, EP. Indoctă, dură, îmmitis, agrestis, încultă. Itursütum, et dürä rüsticitäte trücem (pent.). Mart. Rūsticus, ī, m. Villano, contadino. SYN. Rūrīcolă, agricola, colonus, agrēstis. EP. Sīlvēstris, īncultus, inūrbānus. J Jām tum ācēr cūrās vēnientem ēxtēndīt in ānnūm Rūsticus. Virg.

Růstřeňs, ă, ûm. Rustico, rusticano, villereccio. SYN. řnůrbänůs. ăgrēstřs, încültůs, încöndřtůs, hôrrřdůs, růdřs, ferůs, bārbărůs. ¶ Růstřeňs ēs, Corydôn; něc můněră cůrát Xlêxis. Virg.

Rūtă, æ, f. Ruta. EP. Āmārā, sălābrīs, florīdā, florēns, vīrēns. ¶ Ūtīlīūs sūmās āeŭēntēs lū-

mină rūtās. Ovid.

Rŭtito, ās, āvī, ātūm, ārč. Risplendere, rilucere. Neut. SYN. Splēndēo, mico, fūlgčo, cŏrūsco. ¶ Pēr sūdūm rŭtilārē vidēnt, ēt pūlsă tŏnārč. Virg.

Rititius, ä, üm. Rilucente. SYN. Fülgidüs, splēndēns, splēndidus, corūscus, rūtilāns, micāns, rādiāns. ¶ Ēt rūtilīs clārūs squāmmīs, īlle horridus ālter. Virg.

Růtůlůs, ă, ům. Rutulo, popolo antico dell'Halia.
Îngentes Růtůlæ spectabit cædřs ácervos. Virg.

S

săbă, æ, f., vel Săbæ, ārūm, f. plur. Saba. SYN. Měrŏē. EP. Ödörä, thūrĭfĕrä, Arābĭcă, rĕdŏlēns, fragrāns. Expl. Città dell' Arabia felice. Un'altra del medesimo nome è nell' Etiopia, paese dell' Africa.

Săbiei, örûm, m. plur. Sabei, di Saba. EP. Mölles, dîtês, ŏdöriferi, Indi. ¶ Indiă mittit ĕbûr, mölles

sửa thūra Sabaī. Virg. Vide Saba.

Sāhbāthīm, ī, n. Salbato. EP. Sacrūm, fēstūm, sāuctūm, sōlēmnē, cŏlēndūm, věněrāndūm, hŏnörāndūm, dīvīnūm. PHR. Ōmnĭā sīnt ŏpěrātā Dĕō, nōn aūdčāt ūllā Lānĭfĭeām pēnsīs īmpŏsŭīssĕ mānūm. ¶ Ōbsērvāns tiði fēstā mērō pēdē sābbāthā rēgēs. Juv. Expl. Sabbato, settimo giorno della settimana, in cui da' Giudei si fa festa, come noi faeciamo ora la Domenica.

Săbini, ōrūm, m. plur. Sabini. EP. Prīscī, vēterēs, rigidī, fortēs. ¶ Ēccē Săbinorūm prīscō dē sānguine māgnūm. Virg. Hist. Sabini, popoli d'Italia presso a Roma; le cui figlie furono ra-

pite, e sposate da' Romani.

Săhňtínn, i, n. Sabbione, arena grossa. SYN. Glareă, ărenă. ¶ Ilîne în stereore, hûmî, săbŭlîsque, limo, atque sucerdis. Lucil.

Săbūrră, ā, f. Zavorra. J Ūt cymbæ înstăbiles,

tlüctű jáctántě săbürrám. Virg.

Saccharum, i, n. Zucchero. EP. Dūlcē, snāvē, jūcūndūm. § Sīvē sāpōrīs ĕrīt, quī dūlcīš sācchārā vīncāt. Samm.

Saccatus, ä, üm. Insaccato, rinchiuso. J Tötius hümörem saccatum üt cörpöre fündant. Lucr.

Sāceňs, ī, m. Sacco. Dimin. Sāceňlňs, ī, m. SYN. Lŏcňlī, pērā, mārsūpňūm, crůmēnă. ¶ Cöngēstīs ūndřquě sāccīs Indörmīs inhiāns. Ŋor.

Săcettăm, î, n. Cappella, tempietto. J Et quo, sed făcites Nympha risere, săcello. Virg.

Săcer, sacră, sacrūm. Sacro, sacrato. SYN. Sacrātis, consecratis, vel relligiosus, aŭgūstus, vel inūnetus. PER. Deo devotus, addictus, dicatus. § More, daret populis, sceptrūmque, sacerque traras. Virg.

Sacerdote, otis, m. f. Sacerdote, sacerdotessa. SYN.

Prēsbyter, mystā, āntīstes, pontifex, præsul. EP. Pūrūs, pitis, sānetās, integer, retigjosās, cālēbs, ālmūs, vērēndūs, integer, retigjosās, cālēbs, ālmūs, vērēndūs, sēnēx, vēnērābtīs, vēnērāndūs, vīttātās, infūlātās, ilīvīnūs, dīvūs, longāvūs. PER. Sacrērūm cūltor, cūstos. Vīr Dēo sācēr. Sacrīs ŏpērāns. Sacrorūm prāsēs. Cuī cūrā sacrorūm est. Sācēr, sacrātūs Dēi mīnīstēr. ¶ Quīquē sācērdōtēs cāstī, dūm vītā mānēbāt. Virg.

Sacrāmēntūm, 7, n. Giuramento. SYN. Jūrāmēntūm. Sacramento in senso della Chiesa catto-tica. Sacrūm sīgnūm. PER. (De Eucaristiæ Sacramento). Sacræ čpūlæ. Cœlēstēs, vel dīvīnæ čpūlæ. PHR. Cœlēstēs čpūlæ, cērtă pĭīs sălūs quās āppōnīt Ămör, pūrā cāpīt Fĭdēs; ya queīs, īpsč, cɨbī pērpētūī löcō, cœnæ sē Dĕris ēxhibēt. 9 Dīvīnās göstārē dāpēs, lībārē hēātā Pōcūlā, vēlātūmquē cībī sūb imāgīnē Nūmēn.

Sacrāriām, iī, n. Sacristia, oratorio, luogo sacro. SYN. Săcēllūm, tēmplūm. ¶ Mēns hŏnā, sī quă Dĕa ēs , tửā me īn sācrāriā cōndo. Prop.

Sacricolă, &, m. Sacrificatore. 9 Sacricola summi;

sümmüs näm fertür Aärön. Prud.

Sacrifer, ă, um. Chi porta le cose sacre. ¶ Est Deă săcriferas pene secută rătes (pent.). Ovid.

Sacrificiūm, iī, n. Sacrifizio, sacrificazione, Messa. SYN. Sacrūm, lībāmen, vīctīmă, piācūlūm, hōstĭā. EP. Pĭūm, aūgūstūm, ödōrātūm, sōlēmne, fragrāns, thūriferūm, cāstūm, sānctūm, ödōrūm, grātūm, ōblātūm, pīngue, dīvīnūm, cēfēstē. PER. Sacrā dōnā, mūnērā. Rēs sacrā, dīvīnā. Cölēndā Dēī mystērĭā. Rītūs pĭī, sacrī. Dīvīnī āltārīs hŏnōrēs.

Sacrifico, ās, āvī, ātūm, ārč. Sacrificare, immolare. Act. acc. SYN. Līto, lībo, PER. Sacrā fācio, fēro, pērāgo, cēlebro. Sacrīs ŏpērōr. Sacrā lībo. Ārīs dōnā, mūnērā. hōnōrēs impōno. Sactīs Dēūm ādōro, plāro, vēnērōr. Dīs vōtā fācio, sōlvo, pērsōlvo. PHR. Dōnā fērūnt, ŏnērāntque ārās, māctāntquē jūvēncōs. Cēntūm lānīģērās māctābā rītē bīdēntēs. Tūm rītē sācrātās In flāmmām jūgūlānt pēcūdēs, ēt viscērā vīvīs Ērīpīūnt, cūmūlāntque önērātīs lāncībūs ārās. ¶Ādmönēt ēt fortī sācriffēcārē Dēāpent.). Ovid.

Sacrificus, ă, ûm. Che sacrifica, sacerdote. ¶ Dēs mihi sācrificus, căliturășque îguibus ărăs. Ovid. Sacrifegium, ĭī, n. Sacrilegio. PER. Impins ausus.

Fāctă īmpiă. Scelus nefāndām,

Sacritégus, ä, üm. Sacrilego. SYN. Impiŭs, nëfandus. ¶ Non mihi sacrilegas mërëtricum üt përsëquar artës. Ovid.

Saero, äs, ävî, ätûm, ärë. Sacrare, consecrare. Act. acc. SYN. Cönsecro, dico, dödico. § Sanguinë fædântêm îpsë săcrāvěrăt īgnēs. Virg.

Sačeňiňm, vel sčevilům, î. n. Secolo. ŠYN. Ætáš, sæelům, ævům. EP. Fügičns, ſŭgāx, včlöx, völötič, rčeůrrēns, várřábřič, várřům. PHR. Innúměra ætérnő völvěntůr sæeull cůrsů. Títán céntům rěnovávěrát ánnös. J Aspěrá tům positis mítěscěnt sæeull běllis. Virg.

Sắpř, adverb. Spesso, sovente. SYN. Sắpřířs, pêrsắpř, nôn rárô, crôbrô, frequenter. ¶ Sắpř těnêr nôstrîs áb övilibůs îmbňět ágnůs. Virg.

Sāvio, is, iī, ītūm, īrē, n. Incrudelire, inasprirsi, infellonire. SYN. Fĕrōeio, fūro, bācchör, īnsānio, trāscor. PHR. Āspēr, ĕt împröbūs īra sævit in Sādvērsōs. ævilque änimīs īgnōbile vūlgūs. Animis sævit acerbas. Arma ferant, sævit

tötő Márs împĭŭs őrbě, Virg. Sēvĭtĭā, ē, vel sēvĭtĭēs, ēī, f. Crudeltà. SYN. Crūdēlītās, ferītās, barbaries. EP. Nefanda, prőtérvá, atróx, ígnéá, fűréns, ínéxőrábilis, málīgnā, procāx, viölentā, hārbārā, sanguinolentā, ăcerbă. PHR. Nulli violentă pepereit Savities. Căpitale odium, et feritatis ăcerbam Savitiam exercent. Da breve sævitiæ spatium pelagīque, turque. Ovid.

Sāvus, a, um. Crudele, fiero. SYN. Crudelis, ferox, îmmanis. J Per sylvas: tum sævus aper, tūm pēssīmā tīgrīs, Virg. Vide Crudelis,

Sāgă, ŵ, f. Strega, incantatrice. SVN. Īncāntātrīx, vēnēficā, māgā, lāmiā. EP. Fātidică, scēlējātā, īmpĭă, înfērnă, præsāgā, fāllāx. PER. Ānŭs Thēssălă, Thēssălīs, Cōlehĭs, Cōlehčeă, Cîrcæă, cārmĭnĕ pŏtēns. ¶Ēlňĕre aūt vāstō Thēssălă sāgă mărī (pent.). Prop. Vide Maga.

Săgāv, ācis, adject. Sagace, acceduto, accorto. SYN. Solers, prūdens, perspicax, acūtis, callidus, îndûstrins. ¶ Îchnobătesque săgāx latratu sī-

gnă dědérûnt. Ovid.

Săgēnă , rē , f. Rete da pescare. 🖣 Excipitur vāstā cīrcūmvāllātă săgēnă. Manil.

Săgină, &, f. Cibo per ingrassare. Quis dăbit īmmūndæ vēnāliā fārtā sagīnæ. Prop.

Săgîno, as, avî, atûm, arč. Ingrassare. Act. J Parvă săginăti lüstrăbant compită porci. Prop.

Sāgīttă, &, f. Szetta, freccia, strale. SYN. Telum. jāculum, spīculum, arando, calamus. EP. Celeris, rapida, vēlov, volans, acūta, alata, spicātă, lethiferă, sævă, înfestă, stridulă, venenată, mīssīlīs, levis. PHR Volāt nervo strīdente săgīttă. Nērvo pēr nūbēm impūlsā săgīttā. 🥊 Et fűgit hérréndűm strédéns émissá ságittá. Virg.

Săgittarius, ii, m. Saettatore, arciere, balestrajo. SVN. Arcitenens, jaculator, sagittifer. EP. Dexter, îndûstriŭs, përitus, acer. PER. Arcum tendere doctus. Sagittam vibrare peritus. Lextremāmque săgīttārī lavam, ātque săgīttām. Manil.

Săgittărins, ii, m. Sagittavio. SYN. Āreitenens, sägīttifer. EP. Biformis, nīmbosús, nīmbifer, ūdňs, hūmidūs, Æmoniŭs. PER. Sāgīttiferī āstrūm, sidus. Jāculīs ārmātus et ārcu. Šēmivir ārcipotens Săgittiferi facies senis. Fab. Seguo, in cui entra il sole nel mese di novembre. Si dice per favola, che Chivone centauro fosse mutato in questa costellazione

Săgîttifer, ă, ûm. Che porta saette. SVN. Săgîttārius, a, um. Sagīttipotēns. 9 Dique sagīttifera prompsit duo tela pharetra. Ovid.

Săgălum, î, n. Sajo, veste militare. SYN. Săgûm. EP. Virgātūm, sērieum, candidum, villosum, fülgens, gregale, castronse, PER, Miles sägulis castrensibus horret. Virgatis lucent sagălis: tūm lāctēš collă Aŭro innectūntūr. Virg.

Săgăntăs, î, f., vel Săgântâm, î, n. Sagonto città di Spagna. EP. Générősä , fidélis , animosa , Hīspāna, miséra, mārtia, mětālliféra. PHR. Něritiam telis combassit flamma Sagantam. Conelāmānt ūtrīnque ăcies, ceū tota Săguntos. Sd.

S21, ālis, m., et u. Sale. EP. Săpidum, săpôrôsum, mordax, mărinum, album, squoreum, acre. Jus, aqua, vinum, sal, oleum, panis, piper, hērbă. Ans.

Sătămândră, a, f. Salamardra, PHR Huic ignis scit servare fidem, flammaque benigna Lambit contiguos ardor non noxius artus. Durescituud cňtis, răpidæ sēcūră făvillæ. 🖣 Seū sălămāndră potens, nullisque obnoxia flammis. Ser. Expl. Animale colorito di varie stelle, di forma come la lucertola.

Sătămin, vel Sălămis, înis, et Sălămină, æ, f. Salamina, isola presso a Cipro. EP. Antiquă, nobilis, vētūs, priscā, āltā, Cypria, ārdua. Tīburis umbra tui Teucer Salamina, patremque. Hor.

Sătâx, ācis, adject. Lascivo, lussurioso. SYN. Lāscīvūs, lūxūriosus. J Non minus erūcas aptum est vitare sălaces. Ovid.

Sătehră, ârum, f. plur., vel Sălebră, æ, f. Strada aspra, faticosa. EP. Præcipitēs, āspēræ, dīfficiles, ināquales. Lūna ministrat iter, demonstrant astra sălebras. Prop.

Sălebrosus, ă, ûm. Aspro da camminare. \ Lectores tetrici sălebrosum ediscite sanctram. Mart.

Săternum, î, n. Salerno. EP. Romuleum, antiquum, celebre. PER. Monumenta vetusta. Ponorum castris terribile frænum. PHR. Hanc Romana potentia tollit ad sidera arcem. Et domat infidos Lucanos, atque Picentes.

Sālgāmā, örūm, n. Frutta condite. \ Tempöre non ălio vili quoque salgămă merce. Colum.

Sătignus, vel Săfigneus, ă, um. Di salcio, o salice. f Et custos furum, atque avium cum falce salīgnā, Virg.

Săii, orum, m. plur. Saltatori. EP. Saltantes, hilares, conviva. J Jam dederat Saliis (a salta nomină ductă). Armăque et ad certos verbă eănendă modos (dist.). Ovid. Hist. Sacerdoti di Marte, che ne' sacrific j saltavano, e poi tantamente banchettavano.

Sătio, îs, îvî, vel ii. et ŭi, saltum, îre, n. Saltarc. SYN. Salto, emico, insilio, prosilio, exilio, transilio, irrumpo, ruo. PER. Saltu me do præcipitem. Saltū me jacio, mitto, immitto. Saltū supero. Agito saltibus artus, membra, corpus. Völueri sältű émíco. Sältű cörpűs ád térrám mītto. Dō levēs sāltūs. Trānseo, trānsmītto sāltū. Sāltū præcēps čo, dēleror. ¶ Tām mūita în tectis crepitans sălit horridă grando. Virg.

Sătīvă, &, f. Saliva, sputo. SVN. Spūtūm. EP. Dūleis, mollis, lāhēns, putris, spāreā, vē-nēnosā. PHR. Vūltūs et informis santē, pūtrīque sălivă. 5 Tâmquam commista spurcă sălivă lăpæ (pent. . Catul.

Sătiuneă, 5 , f. Lavanda (erba). SYN. Celtică nārdās. Pūniečīs hāmilis quantum saliūnea rosetis, Judicio nostro tantum tibi cedit Amin-

tas. Virg.

Sătiv, řeřs, f. Salice, salcio. SYN. Sălictim. EP. Glanea, pallida, lenta, virens, viridis, fluvialis, opāca, flexilis, pallens, umbrosa, tenera, fluminea, amara. PHR. Viret irrigui amnis, vel fontis amīca salīx. Lenta salīx quantum pallenti cedit ölivæ, Virg.

Sātmoneus, eī, vel cos, et Sālmoneus, ei, m. Salmomo. SYN. Æölides. EP. Audav, impins, infelix, superbus, temerarius. PHR. Æjlides Pontibus aerātīs imitātus tēlā Tonantis, Aesit atrox vēre pērcūssūs fūlminis īctū. 5 Hīc erāt Æölidēs tānguām Sālmōnĕŭs āltče. Mart. Fab *Figlio* d' Eulo, re d' Elide, che per esser adorato come Dio, volle imitar Giove, movendo un carro sorra un ponie di bronzo, con un fulmine nella mano.

Ma Giove con un suo fulmine saettatolo, lo pre-

cipitò nell'inferno.

Sătomon, onis, m. Salomone. SYN. Davidiădes. EP. Săpiens, dives, potens, pins, înclytus, pacificus, religiosus. PHR. Davidis et înclytă proles. Mentis, opumque potens, qui functo patre superstes Sacră Pălestini lăqueavit culmină templi. I Splendidus aurato Sălomon spectābilis aūro. Mart. Hist. Re sapientissimo de' Giudei, figlio di Davide e di Bethsabea, che fu moglie d'Uria. Egli fe' fabbricare in onor di Dio il tempio sontuosissimo di Gerosolima.

Sāltūs, ūs, m. Salto. EP. Agilis, volucer, rapidus, concitus, compositus, pernix, tremulus, levis, celer. I Dixit, et e curru saltum dedit ocius

ārvīs. Virg.

Sāttūs ūs, m. Luogo incolto, selva. SVN. Sīlvä, němůs, lůcůs. EP. Västůs, víridis, ŏpācůs, ferůs, dūmosus, occultus, quietus, focundus, sylvosus, dēvius, vagus, obscūrus, incultus, reconditus, ūmbrifer, silens, excelsus, īnvius, avius, herbosus, gelidus, riguus. I Saltibus in vacuis pascunt, et pene secundum Flumina. Virg.

Sălūber, bris, m. f., bre, n. Sano, salutevole, salubre. SYN. Sălūtāris, sānus, sanaus, sălūtifer. ¶ Flümĭnă: nēc sōmnōs ābrūmpīt cūră sălūbrēs.

Sătubritas, atis, f. Stato salubre, di sanità. EP. Tută, grată. § Salve Narbo potens sălubritate.

(phal.). Sidon.

Sătubriter, adverb. Salutevolmente, sanamente. Infērrē cōstīs quōd sēcāt sălūbrĭtĕr (jamb.).

Sālvē. Iddio ti salvi. Plur. Sālvētě. Infin. Sālvērě. Sālvē sānetč părēns, ĭtěrūm sālvētě, rěcēptī Neguidquam cineres, animæque, umbræque

păternæ, Virg.

Saivo, as, avī, atum, are. Salvare. Act. acc. SYN. Lībero, servo. PER. Eripio, eximo, expedio, rědůco a mortě, a pěriclis, ab exitio. Ēripio é mědío turbině lethi. Ex hostě mědio recipio sālvām. Incolumem præsto, reddo. Periclis, mortī. ēxitio sūbdūco.

Sālvor, ārīs, ātus, ārī. Farsi salvo. PER. Cœlēstibus oris sistor. Æternæ gaudia vitæ nancīscor, îngrēdior, ădeo. Transferor în sanctīssimă rēgnā, vel tēmplā cælītuum. Superum statione

locor.

5ătăs, ūtis, f. Salute, sanità, salvezza. SYN. Întegritās, sānītās. EP. Sēcūrā, spērātā, dēspērātā, īn-spērātā, tūtā, dūbīā, cērtā, īncērtā, ēxpēctātā, ĭnŏpīnă, ōptātă, ābjēctă, dēpŏsĭtă. PHR. Nūllă sălūs hello. În te sūmmă sălūs, miserere tuorūm. Tē scīlīcēt omnīs in ūno Nostra salūs positā est. Unum et commune periclum. Una sălūs ambobus erit. J Ună sălūs victis nullam spērārē sălūtēm. Virg.

Sătutaris, is, m. f., e, n. Salutare, salubre, salutifero. SYN. Sălūtifer, sălūbris, sānus. Quī sălūtărī lĕvčt ārtĕ fēssös. (sapph.). Hor.

Sătūtiæ, arum, f. Saluzzo. EP. Antiquæ, alpinæ, nobiles, belligera, ingeniosa, inclyta. PHR. Vītīfērīs ornātā jūgīs, quondām dīlēctā sūo principě.

sălūtifer, vel Sălūtiger, ă. ūm. Salutifero, salu-tevole. ¶ Terră sălūtiferăs herbas, ĕădemquĕ

nőcentés. Ovid.

Sătūto, ās, āvī, ātūm, āre. Salutare. Act. acc. PER.

Salvēre jubeo. Salūtem dico, nūnejo, scribo, mītto, dō, fēro, rēfēro, rōgo, prēcŏr. Pōrtāntĭă vērbā sālūtēm fēro. Lātā sālūtīs āflēro vērbā. Reddo sălūtem. Dono sălūte. J Italiam læto sŏeĭī clāmōrĕ sălūtānt. Virg.

Sālvūs, ā, ūm. Salvo. SYN. Sānūs, īntěgěr, īncolumis, tūtus, īllasus, sospes, liber. Iluc ades, ō Mělibæě: căpēr tibi salvus, ět hædī. Virg.

Sămăriă, &, f. Samaria, città della Palestina. Iline Sămărītānus, a, um. Samaritano. \ Et Sămărītânî non exteră cură fovebit. Alc., et Sămărîticus, a, um, ac pro f. Samaritis, idis. 9 Ut tihi Judææ mulier Samarītica pontum. Juv.

Sāmbūcă, ŵ, f. Sambuca, strumento musicale. ¶ Sāmbūeām citiūs caloni aptaveris alto. Pers.

Sămos, vel Sămis, ī, f. Samo (isola). EP. Thrēicia, větůs, Jūnonia, pulchra, illustris, facunda. Posthabita coluisse Samo, hic illius arma. Virg. Expl. Quest'isola è celebre per la nascita, per le nozze e pel tempio di Giunone, e parimente per esser ivi nato Pitagora e la Sibilla. Samo abbonda di una tal creta ottima per far vasi particolarmente di porcellana.

Samson, onis, m. Sansone. EP. Robūstus, invictus, animosus, fortis, intonsus. PER. Hebræus hēros. Gentis Philisthææ terror. Dalilæ victima. Hist. Fu di nazione cbreo, e la di lui robustezza era oltremodo meravigliosa. Fu tradito da Dalila, e dato in potere a' Filistei suoi nemici.

Sānejo, īs, xī, ctūm, et sānejvī, sānejtūm, īrē. Stabilire, ratificare, Act. acc. SYN. Decerno, statuo, definio. I Eheu! Quam temere in nosmet le-

gēm sāncīmus inīquām. Ilor.

Sancti. I Santi. SYN. Colites, colestes. PER. Běātæ mentes. Heroes aulæ cælestis. Immortālēs, vel fēlīcēs ănimā Æternā patria cīves. Vītæ immortālis hærēdēs. Fortūnātā piorum eoncifiă, tūrmă, cohors, mănus, agmină. Beatī cætūs. Cælicus ordo beatorum. Gens incola cœlī.

Sānctītās, ātīs, f. Santità. SYN. Integritās, probitās, pietās, religio. ¶ Frātēr probātæ sāucti-tātis ēmulus (jamb.). Mart.

Sanctus, a, um. Santo, innocente. SYN. Religiosus, întemeratus, înteger, sceleris pūrus. Sacra Děūm, sānctīquě pătrēs, extremă per illos. Yirg. Sandapila, &, f. Bara, o cataletto. PHR. Inter carnifices, et fabros sandapilarum. Juv.

Sandix, icis, f. Colore scarlatto. PHR. Sponte sua sāndīx nāscēntēs vēstiet āgnos. Fulgēns sāndīcis amīctā. J Interdum Lybico fucantur san-

dice pinnæ. Grat.

Sanē, adverb. In verità, in vero. SYN. Certe, profēcto, quidem. J Ænæas sane ignotis jactētur ĭn ündis. Virg.

Sanguineus, a, um. Sanguigno. SYN. Cruentus, sanguinolentus, cruentatus, vel rubeus, purpureŭs. Spārgīt rapida ūngula rores Sanguineos, mīxtāque cruor calcatur arena. Virg.

Sanguinolentus, a, am. Sanguinolento, insanguinato. PER. Sanguine pērfūsus, tūrpātus, madēns. Jīlič cŏlor vērē sānguīnolēntus črāt (pent.). Ovid. Sānguīs, ĭnīs, m. Sangue. SYN. Crūŏr. EP. Tě-

pēns, tepidus, fūsus. spārsus, fervens, fervidus, būlliens, chūlliens, effasus, diffasus, andans, panicčus, concretus, famans, spamans, parpareus, crāssus, āter, roseus, calidus, rubens, ruber, igneus, ardens. PER. Sanguineum, cruentum llūmen. Sanguinem gūtta. Rossanguineus, sanguinolentus, cruentus. PHR. Manat toto corpore sanguis. Sanguine terra rubet: rubeseit humus. J Sanguis, ait, solidaque suo stant

rőbőré vírés. Virg.

Sănies, ei, f. Sangue corrotto, marcia. SYN. Cruor, tābēs, tābūm, sānguis tābidus. EP. Crāssa, putris, coactă, concretă, putridă, pinguis, ernenta, feda, turpis, tetra, stillans, fluida, pēstifērā, horridā, corrūptā, sordidā. PER. Stillantis tabi sănies. Vulnere Iluens, manans, stīllāns. PHR. Ēlīsō vēntrē, pēr ōrā Ejēctāt săniem permîstus vulnere sanguis. Crăore, sănie vel tābō squālīdūs. Infēctūs, āspērsūs, mānāns, stīllāns , llūčus . Tīquēns. J Sāmmăquĕ jējūnā sănie înfûscâtur ărênă. Virg.

Sanitās, ātis, f. Sanita, guarigione. SYN. Vălētūdo, vígor, sălūbrītās, sălūs. Et. Fīrmă, optātă, cērtă, spērātă, expēctătă, constâns, stăbilis, dubiă, întegră, ămābilis, dūleis, incolumis, pērpētua, blanda, vīvida. PER. Firma valētūdo. Integra mēmbrorām vīrtūs. Vigor integer. Corporis integrītās, vīs: vīrīlē robūr. Pārs sānītātīs vēllē

sanarī fuit (jamb.). Sen.

Sano, as. avī, atum, are. Sanare, guarire. Act. acc. SYN. Sălūtēm do, rēddo, rēstītŭo. Firmās rēstītuo vīres. Morbum pēllo, expello. Nēc potuīt curās sanāre salubrībus hērbīs. T.bul.

Sānūs, ă, ūm. Sano. SYN. Fīrmūs, sa.vūs, întēgēr, välidus, välens, sospes, incolumis. PER. Morbo līber, immūnis, Sospes, et integer. Medicis hērbīs non egens. firmīs vīrībus. Sano, valīdo corpore. Si me vivere vis sanum, recteque va-

Săpiens, tis, adject. Sapiente, saggio, savio, saputo. SYN. Prūdens, vel doctus. Vir bonus, et sapřens dignis ařt esse paratům. Hor.

Săpienter, adverb. Saggiamente, sapientemente. Quödcümque öptäris: sēd tū săpičntiŭs öptä.

Săpientiă, a, f. Sapieuza, saviezza, senno. SYN. Prūdēntiă, vel döctrīnă, scientiă. ¶ Nūnquam ăliud nătura, ăliud săpientiă dicit. Juv.

Săpio, is, îvî, vel îî, et ňî, črě. Supere, aver sa-pore, far senno, Neut. SYN. Güsto, rědělěo. Qui měminit, călidæ săpiāt quid vūlvă pŏpīnā. Juv.

Săpor, oris, m. Sapore, gusto del palato. SYN. Gūstus. EP. Grātus, dūlcīs, snāvis, jūcūndus, āmbrosius, nēctareus, injūcondus, asper, amarus, însuavis. 4 Mediă fert tristes succes, tardumque săpörêm. Virg.

Săporus, vel Săpidus, ă, um. Saporito, di buon gusto, saputo, PHR. Nīl ēst dūleĭŭs, āc māgīs sāpērūm.

Sappho, ūs. f. Saffo, poetessa, che inventò i versi saffici. EP. Lēsbīā, Pēlāsgā, doctā. • Āc nīsī legissent auctoris nomina Sapphus. Ovid.

Sărcină, w, f. Fardello, peso, carico. SYN. Onns, pondus, fascis. J Non ego sum classi sarcina

māgnă tňæ (pent.) Ovid.

Sarcio, is, si, tam, ire. Racconciare, eucire, risarcire. Act. ace. Incumbent generis lapsi sar-

cīrē rūīnās. Virg.

Sărcophăgăs, i, m. Tomba, lapida sepolerate. SYN. Sepüleram, tamulus. EP. Marmoreas, getidas, eavus. Sareophago contentas eris, mors sola fătetur. Juv.

Sārdānāpātos, ī, m. Sardanapalo. EP. Möllis, lāscīvās, tūrpis, Assyrias, iners, imbellis, infāmĭs, lūxūrĭōsŭs. ¶ Quēm fīnēm vītæ Sārdānă-pālŭs băbĕt (pent.). Ovid. Hist. Ultimo re degli Assiri tutto dato alla libidine, Perloche i suoi popoli, preso per capitano Arbace, gli fecero querra: ed egli vinis, innalzata una gran pira, abbruciò e se, e la reggia.

SATIO

Sārdīnīā, ā, f. Sardegna. EP. Fērāx, nōxīā, pēstiferă. ¶ Însulă, Sărdiniam veteres dixere coloni. Claud. Expl Isola del mare Mediterranco, dove nasce un' erla pestilente, che talmente attrae le labbra, che chi l'ha toccata con esse, morendo

par che rida.

Sārdomus, a, am. Di Sardegna. SYN. Sārdus. Sardoniosque habitare sinus, et inhospita Cynci. Claud.

sārdŏnyx, yehis, m. Sardonico. SYN. ŏnyx, sārdŏnyehus. EP. Cāndēns, micāns. ¶ Sārdŏnyehās, smārāgdēs, ādāmāntās, jāspīdās ūnē. Mart.

Sărīssă, æ, f. Laucia, pieca. EP. Măcedoniă, Pēllaa, fraxīnea, Æmonia, teres, levis, valida, longă, ferrată. PHR. Fraxincas vibrant Măcedum dē morē sārīssās, Mārtĭā fērt Mācĕdō tērētēs īn bēllā sārīssās. ¶ Nūdāqnē Phyllæī jūvēnīs fērīt orā sārīssā. Ovid.

Sārmātā, æ, m. Polaeco. SYN. Saūromātā. Sārmātīā, æ, f. Polonia, paese della Scizia. ¶ Ēt quī tē lāxīs ĭmĭtāntūr Sārmātā brācehīs. Luc.

Sārmēntūm, ī, n. Sarmento. PER. Vītīs frāgmēntā, vel rāmī. ¶ Prīmūs hūmūm lödītē, prīmūs dēvēctā crēmāto Sārmēntā. Virg.

Sarra, a, f. Nome di quella città, che poi fu detta Tiro. SYN. Tyrus. EP. Dives, nobitis. PER.

Urbs Sārrānă.

Sărrăcăm, I, n. Carro da condur legna, carro da vettura, SYN, Plaūstrūm, EP, Gemens, sonorum, tārdām, roborčām, robūstūm, strīdens, grave. Frīgidā circumāgūnt pigris sirrācā Böötæ. Juv

Sārtāgo, inis, f. Padella. J Fīunt ārcēolī pēlvēs, sārtāgŏ, pătēllæ. Juv.

Săt, adverb. Albastanza, assai. SYN. Sătis, ăbûndê. Spīrītus, ēt quāntum săt ĕrīt tuă dicĕrĕ fāctă.

Sătă, ỗrūm, n. 1 seminati, le biade. I Ūre săta, et vălidam în vites molire bipennem. Virg. Sătăgo, is, ēgi, črč, n. Procurare, far con diligenza.

SYN. Cūro, īnvigilo.

Sătēlies, itis, m. Birro, zaffo, scherano. SYN. Stipātor, cūstos, mīles, minister. EP. Incorraptus, împĭgĕr, pērvĭgĭl, pērnōx, ferōx, bārbărŭs, aūdāx insōmnĭs, fōrtĭs, āccīnetŭs, fīdŭs, fĭdēlīs, sēdūlūs, trūx, vālīdūs, ārmātūs, robūstūs. PER. Militum, vel castodam cohors, corona, prasidium, tūtēlā. Armātā cūstodia. PHR. Accinctūs glădĭīs lörīcātūsquē sātēllēs. Īlle Dēacūstōs, īllē sātēllēs črāt. \ Dūm pētērēt rēgēm, dēcēptā sātēllītē dēxtrā. Mart.

Sătičtās, ātis, et Sătiās, is, f. Sazietā, SVN. Naŭsea, tædíúm, fástidíúm. PHR. Exempta, adempta, vel plācatā fāmēs. Quām sībī tām nēmē fēssūs

sătřátě vřdendi. Lucr.

Sătio, as, âvî, atim, are. Saziare, empire, sfamare. acc. SYN_ Exsătio, săturo, exsăturo, expléo, repléo. PRR. Jejūnūm sătiate cibis, Nondum sătřátă est cardibus îră. Longo sitiapțur lumină visu. Pascere, ait, satraque meo tua pectora lûctů. Ovid.

Satis, adverb Assai, sufficientemente. SYN. Sat, ăbûnde, PHR. Pœnārum exhaustum sătis est. Sătĭs ûnă, sŭpërquë Vidimŭs ëvcidiă. Sătĭs ëst pŏtŭissë videri. Tërrorum et fraûdis ăbûude ēst. Immēnsöque lăborī Exhausto nunquam

Sătisfăcio, is, feci, factum, ere. Soddisfare, appagare. Neut. dat. SYN. Făcio sătis. Nomină, vel debită solvo. 🖣 Probră sătîsfieri postulăt ille tibi (pent.). Ovid.

Sătisfactio, onis, f. Soddisfazione. SYN. Sătisfa-

Sătur, ă, um. Satollo, sazio. SYN. Săturatus, sătřátůs. PER. Cřbis expletůs, repletůs, refertůs, gravis. ¶ Īte domum satura, venit hesperus, îtě căpella. Virg.

Sātūrnātia, tūm, vel torum, n. plur. Feste fatte ad onor di Saturno. EP. Læta, jocosa, festa. Sātūrnālībūs āmbŭlās tŏgātūs (phal.). Mart. Sātūrniŭs, ă, ūm. Di Saturno. J Sālvē māgnā pă-

rēns frūgūm, Sātūrnĭā tēllūs. Virg.

Sātūrnus, ī, m. Saturno. EP. Antīquus, Leūcidius, senex, falcifer, falcigir, falcatis, falcitenens, ēxul, annosus, vētus, prīscus, profugus, immītis, fugitīvus, fugāx, crudēlis, impius. PER. Falcifer, vel falcipotens Deus. Falcifer senex. Divum păter. PHR. Aūreă quō sub rege fuere saculă. Lătiis lătuit Saturnus în agris. Saturnus curvam sērvāt sub imāgine falcēm. Ab Jove pulsus erāt regnīs Satūrnus avītīs. Aureus hanc vītam in tērrīs Sātūrnūs agēbat. Virg. Fab. Figlio del Cielo e di Vesta, fratello di Titano, marito d'Ope, padre di Giove, di Nettuno, di Plutone e di Giunone.

Sătūruns, i, m. Saturno, stella, uno de' pianeti. EP. Trīstis, frīgidus, līvēns, gravis. PER. Sa-

tūrnī sīdŭs, āstrūm, stēllă

Săturo, as, avi, atum, are. Satollare, disfamare. SYN. Sătřo, replěo, expleo, exsăturo. PER. Cibis, ěpůlīs, dăpibus fămēm expleo. Fămem săturo, sēdo, levo, lenio, placo, solor, comprimo. Fămem exstinguo, restinguo. Fămem pello, repello, depēllo, eximo. PHR. Postquam exemptă fămes, ět ămôr compressus edendí. Jamque cibo, vinoque graves, somnoque jacchant. Non epulis săturare fămem, non fontibus ullis. Claud.

Sătyră, æ, f. Satira. EP. Aūdāx, probrōsă, mōrdāx, pětůláns, livens, procax, dentata. PER. Mordax cārměn. Plena probris, vel opprobriis carmină. Mördäccs versüs, nümeri. Sünt quibus in sătyrā videār nimis ācer, čt ūltrā. Hor.

Sătyrus, i, m. Satiro. SYN. Pan, Sylvanus, Faunus. EP. Capripēs, bicornis, sylvicola, agrestis, corniger, hiformis, salax, monticola, sylvestris, ruricolă, hīrtus, lāscīvus, procax, hīrsūtus. PER. Agreste, sylvestre, rūsticam, vel capripes namen. Sylvēstris, agrēstis, rūricolā, monticolā Deus. Sýlvárům, růris, vel agrörům Děŭs. Bárchi præviŭs herős. Sálýri, pětůlántiá nůmină. Ascripsit Liber Sálýris, Faduisque pöctäs. Hor. Expl. Satiri furono falsi Dei degli antichi. Essi acevano il capo umano con due corna, il corpo peloso, i piedi di capva, ed abitavano nelle selve.

Sañcio. as, avi, atum, arc. Ferire, impiagare. Act. ace, SYN. Yūlněro. I Růmpřt, ět indignás saūciăt ungue genas (pent. . Ovid.

Sancins, a, um. Ferito, impiagato. SYN. Vulne- | Scatpuria, vel Scalpturio, is, ire. Raspure,

rātŭs, læsŭs. J Qualēs mūgītās fūgīt cūm saūciŭs ārām. Virg.

Săŭi, ŭlis, Saule, primo re degli Israeliti. EP. Iugens, împiŭs, înfelîx. J Dum Săul esset ădhuc juyenis: fuit at novă postquam. Mant. Sceptră tulit Saulem tali medicamina morbo. Id. S. Alc. incrementum produxit. Præterča reprobi, qui süccessere Săuli. Sic. Ună dies Jonatham letho dědít, ūnă Săūlēm. Claud.

Săvonă, æ, f. Savona. EP. Deliciosă, clară, Neptūnia. PHR. Sēdibus ornātā altīs. Sūmmās pěpěrit in orbě tiárás. Früctiféris ündique cultă

jugis. Excelsis mūnīta castrīs.

Sāxificus, a, am. Che converte qualche cosa in saiso. Saxificos vultus, quacumque ea, tolle Mědůsã. Ovid.

Savo, onis, m. Sassone, popolo di Alemagna. EP. Förtis, hellax, mārtins, ferox, dūrus, ¶ Domito quod Sāxone Tēthys Mītior, Claud.

Sāxōsŭs, ă, ūm. Sassoso. SYN. Sălebrosŭs, scrüpeŭs, lapidosus, scrupulosus. PER. Saxis asper, ārduus, horrendus, minax, abruptus, præruptus, praceps, inaccessus, inhospitus. PHR. İn āstră mināntur, tolluntur, surgunt præcipites scopulī. Lapis omnia nūdus obtėgit, vel obdūcit. Crebrūm tegit omnia saxūm. ¶ Nascūntūr ste-

riles saxosis montibus orni. Virg.

Sāxūm, ī, n. Sasso, ciotto, pietra, quadrello. SYN. Läpis, silēx, rūpēs, scopulis. EP. Scrūpčūm, dūmosum, mūscosum, montanum, salebrosum, ūndīsonum, inhospitām, rīgens, erūdum, hīr-tam, horridum, cavam, frīgidum, concavam, hūmēns, prærūptūm, lätebrösūm, fĕrūm, āspĕrūm, sŏfĭdūm, āltūm, dūrūm. PHR. Spūměă cīrcūm Sāxā frĕmūnt. Nōn scrūpěă sāxā Præclūdūnt ădĭtūs. Strūctă rĭgēnt sŏlĭdō stābŭlōrūm mænia saxo. Instar aqua, saxamque undis īmmāně minālur. Virg.

Scaber, bra, brum. Aspro, scabroso. Exesa in-

věnies scabra rūbīgině pilă. Virg

Scăbies, ei. Rogna, scubbia, pruvito. SYN. Prūrīgo, scabrities. EP. Sordidă, squalidă, tābidă, fœdă, tūrpis, mālā, improbā, molēstā, obscēnā, pūdēndā, āspērā, īmmūndā, īnformīs. PER. Šcābiosă prūrīgo, Scăbicī vīrus. Scăbiosă cătis. PHR. Fērtīdā quēm scābīcs, vēl mērbūs rēgius ūrgět. Tūrpřs ovēs tentat scabřes, ubi frigidűs īmher. Virg.

Scăbiosus, ă, um. Rognoso, scubbioso. SYN. Scăber. PER. Scăbie turpis, tedatus. Prurigine plenus. Quem mala consumit, vel edit scabies.

Scabo, is, scabi, ere. Gratture. Act. acc. SYN. Frico, scalpo. Sapě capůt scaběret, vivos et

rödérét üngnés. Hor.

Seātă, æ, f. Scala. EP. Pēnsilis, ērēctă, teres, făcilis, sūblīmis, āeriā, āltā, pēndūlā. PHR. Itārēnt pāriētībūs scālā , pāstēsque sub īpsās. Scandit inaccessas scalarum munere turres. Scālās în mæniă poscit. ¶ Indňčrāt scālās, lēctūrūm pēmā pūtārēs. Ovid.

Scătmus, î, m. Palischermo. Proră, dum âdversūm scālmīs strīdēntībūs āmnēm. Mant.

Scatpo, is, psī, ptūm, črē. Grattare, intagliare, scolpire. Act. acc. § Sčpūlerō scalpč quěrēlām.

Scatprum, i, n. Scarpello. EP. Acutum, tenne. Vide Cælum.

grattare. Act. acc. Occopit ibi scalpurire un-

guĭbùs. Plant.

Scămānder, vel Scămāndrus, drī, m. Scamandro. SYN. Xānthus. EP. Fātālis, Phrygius, præcēps, Dārdānius, Dirdānus, Trojānus, sonāns, resonāns, amenus. 5 Testis črīt magnīs virtūtībus undă Scămândri. Cat. Hist. Fiume della Frigia, detto con altro nome Nanto, in cui le spose prima di maritarsi si bagnavano.

Scannon, vel scăbellum, î, n. Scanno, banca, predella. SYN. Sědīlě. § Ét căvă sūb těněrům sca-

mnă dědīssě pědēm (pend.). Ovid. Scāndătīm, ī, n. Scandalo. § Scāndălă prōcūlcant pědřbůs, něc frontě sěveros. Mant.

Scando, is, di, sum, ěrě, n. Salire, sormontare. SYN. Ascendo, conscendo. PHR. Superas evadere ad aŭras, Sūmmī fastīgia teeti Ascensū sŭpëro. Ēvādo ād sūmmī fāstīgĭā tēctī, Pědǐ-būs sŭpërārë căcūmĭnă montis. Inque domos superas scandere cura fuit. Hoc superare jugum. Et se Protinus ætheria tollit in astra viā. ¶ Intendunt: seandīt fatālis māchina mūrös, Virg.

Scapha, &, f. Battello, burchio, palisvalmo, SYN. Cymbă, lēmbūs. J Tūne mē bīrēmīs præsīdīō scăphæ (aleaic.). Hor.

Scaphium, ii, m. Orinale. S Et ride, scaphium

positis cam samitar armis. Juv.

Scăpătæ, ārūm. f. Le spalle. Conventunt tenues seăpălīs ănălēctīdes āltīs. Ovid. Scărăs, ī, m. Scaro (pesce). § Nēc scărăs, ant po-

terīt peregrīna jūvāre Lagoīs. Hor.

Scătebră, æ, vel Scătūrīgo, inis, f. Sorgente. SYN. Fons, latex, fluentum. EP. Caca, ranca, sonāns, līquīdā, līmpīdā, gēlīdā, lārgā, īrrīgāā, ămœnă, frīgidā, vāgā, gārrūlā, clārā, dēflūā, lēntā. § Sāxā ciēt, scātčbrīsque ārēntiā tēmpěrăt árvă. Virg.

Scăten, scătes, ni, ere, et Scălo, is, ere, n. Scatuine, uscire, sorger fuori. SYN. Scatūrio, crūmpo, emano, ellino, mano, chullio, exilio, orior. PHR. Mānābāt sāxō vēnā pērēnnīs ăquæ. Vitreās quā genimens undās Fons agit. Dīssilit ē sāxo querulis fons garrulus undis. Largifluum fontem scatere atque erumpere flumen.

Lucr.

Scătūrio, is, īvī, īrē, n. Scaturire. Vide Scateo. Scěleratůs, ă, ûm. Scellerato, malvagio, ribaldo.

SYN. Sečlēstūs, Impiūs, pērdītūs, nēfārins, Improbus, iniquis, nelandus, noxius, malus, ma-Tiguňs, ássučtůs sečlěři. Quás sečlěřům fáctěs, ō Virgo čífárč, quřbásvě Úrgěntůr pámis? Virg. sečlěro, ás, áví, átům, árč. Macolarc. Act. ace

SYN. Temero, pollifo. J Paree pias scelerare

mănăs, non me tibi Trojă. Virg.

Scelus, eris, n. Scelleratezza, ribalderia, malvagità. SYN. Cūlpă, flāgitiām, făcinās, piācūlām, crīmen, nelas, delictum. EP. Exitiale, atrum, dirūm, crudēlē, pudēndum, intandum, savum, fædām, iniquam, učfāndām, immānč, učfārium, sanguinčum, misčrum, infelix, mortiferum, improbûm, horridûm, învîsam, triste, cruentam, profanum. Artificis scelus, et taciti ventura videbant. Virg.

Scēna, &, I. Scena. EP, Umbrosa, Indiera, delicĭōsă, frondens, viridis, grātā, virens, jūcūndā, āmēnā. PHR. Nātīvo viridīs, sī quāndo scenā recessa Extraïtar, Sceni caret maltis deliciosa jőcis. Sylvis scena cörűscis Désűpér, hőrréntique atrûm němůs îmminět ûmbra. ! Rapibas excidunt, seenis decora alta futuris. Virg. Expl. Luogo ombroso fatto di rami d'albero in fronte dei teatri, dove antivamente si rappresentavano le commedie.

Scēnicus, a, am. Scenico. Scēnica vidīstī latus

ădūltěriă (pent.). Ovid.

Scentrifer, ă, um. Che porta lo scettro. SVN. Sce-ptriger. Scentriferas servi templă dedisse

manus (pent.). Ovid.

Sceptram, i, n. Scettro . verga, bastone. EP. Regium, rēgālē, augūstūm, aurčūm, aurātum, corūseum, vērendum, mināx, gemmans, superbum, īmpērīosūm, fūlgēns, vēnērāndūm, prētīosūm, ĕbūrnām , ĕbūrūčām , īnsīguč. PER. Īnsīg<mark>nč</mark> rēgis. Rēgiā vīrgā, Rēgis ģēstāmēn, Rēgālis dēxtræ insīgnē dēcorūm. Scoptrī dēcus, vel honos. Scoptri ebur. Auro gemmisque coruscum. PHR. Gemmäntiă dextră Sceptră tenet. Nobile scēptrī dēxtērā tōrquēt ĕbūr. Lāvā mānūs scēptrům regale tenebat. J Rex sceptro însignis čbūrno. Ovid.

Schötä, &, f. Scuola. SYN. Gymnāstum, pălāstră, lūdūs, EP. Doctā, īnsīgnīs, cēlebrīs, clārā, PER. Döctrinæ mägistrå. Müsarüm sedes, löcüs. Discipălis frequens. I Si schola damnatur, foră

lītihus omnia fervent. Marl.

Seřens, třs, partic., vel adject. Consapevole, sac-vente. SYN. Doctůs, pěritůs. § Důlečs doctă modos, et citharæ sciens (alcaic.). Hor.

Scientia, æ, f. Scienza. SYN, Nötitia, cognitio, vel ars, studium, doctrina. PER. Docta artes. Pieria studia. Palladia artes, PHR. Artibus îngenăis Pectoră mollescunt, asperitasque făgit. Döctrină sēd vim promovet insitām, Ēmollit morēs, nēc sinit ēsse feros. ¶ Jāmjam ēthicācī dő mánűs sejénttő jamb. . Hor. seittet, adverb. Cioè, si certo. § Seiltett, ätque

Össæ fröndösum invölvere Ölympum. Virg.

Scindo, is, scidi, scissum, ere. Fendere, rompere, scheggiare. Act. acc. SYN. Proscindo, diseindo, rēscīndo, ābscīndo, sēco, rēsēco, sūbsēco, dīsseco, recido, excido, incido, ampúto, trunco, můtilo, lăcero, dilăcero. PER. Ferro, falce, secūrī, vel bīpēmi fērīo, āvēllo, dīsvūmpo, ēvērto. In frūstā, vel in pārtēs mūltās sēco. ¶ Nām prīmī cūnēīs scindēbānt fīssilē līgnūm. Virg.

Scīntīnā, w. f. Scintilla, favilla. SYN, Făvillă. EP. Ārdēns, volāns, volātilis, tennis, ignīta, pārva, coruscans, exigua, micans, stellaus, rabeus. PER. Semină flamma, vel ignis, PHR. Seintīllam ē saxīs prēsīlūīssē fērūnt. Sūb īndūcta lătăit scintillă făvillă. Scintillă micăt, exilit, prősílít, ábsistít, éxcúdítúr, évőlát. Ac primum silicis scintillam excudit Achates. Virg.

Scintillo, as. avi, atum, are. Scintillare, sfavillare. Nent. Scrutillare ölčum, čt pingués concré-

scětě füngôs. Virg.

Seio, is, ivi, ilum, ire . Sapere. Act. acc. SYN. Cögnösco, növi, těněo, intelligo. PHR. Non me lătet. Haŭd me fügit. Něselůs, inselůs, igaditůs haŭd égo súm. ¶ Hõc sắt črit. Selő me Dă-năis é clássibůs ûnům. Virg. Selőtůs, ă, ûm. Mezzo datto. ¶ īpsiůs, ět selőlô quidquam suáděré pěpěllô. Mant.

Scipio, ouis, in. Bastone. C Scipio pradastraus ŏeulis lætāntībās umbrām. Sil.

Scipio, önis, m. Scipione. SYN. Scipiădes. EP. Fortis, învictus, audăx, înclytus, martius. Hist. Due furono gli Scipioni più celebri: uno detto Africano maggiore, che vinse Annibale: l'altro Africano minore, oppure Emiliano, che distrusse Numanzia e Cartaqine.

Scirpăs, ī, m. Giunco. SYN. Jūncūs. EP. Ēnōdīs, frāgīlīs, stērīlīs, līmōsūs, pālūstrīs, tēnūīs, tērēs. ¶ Tūm quöquē prīscērūm vīrgē sīmūlācrā vīrrērūm Mīttērē rēborēē scīrpēā pēntē sölēt (dist.).

Ovid.

Seiseităr, āris, ātis, ārī. Interrogare, domandare. Depon. SYN. Interrogo, rogo, quæro, peto, postălo, scitor. PHR. Caŭsām requirit inscitas. Quæ sit sententii poscit. Scitāri, et quærere caŭsās. § Si mödo lett animūs, grādere et scitāhere ab īpsō. Ovid.

Scītē, adverb. Dottamente, a proposito. SYN. Dōctē, rēctē, rītē. ¶ Dā Dčă quām scītē dōctōs, Cỳ-

hělēřá, něptěs. Ovid.

Scītus, ä, um. Che sa, dotto, pratico. SYN. Sciens, doctus, ärgūtus, venūstus. ¶ Nēssus ādīt, mēmbrīsque valēns, scītūsque vadorūm. Ovid.

Scopulosus, ă, ūm. Scaglioso. SYN. Sāxōsus. ¶ Quā nemorosa jūga, ēt scopulosī vērtīce collēs. Šil.

scŏpŭlŭs, ī, m. Scoglio. SYN. Sīvūm, caūtēs, sĭlēx, rūpēs. EP. Immānīs, dūrūs, mūscōsūs, acūtūs, mūscōsūs, tīmdūs, trondosūs, ēxēsūs, cavūs, němorosūs. ardūŭs, sīlvēstrīs, ābrūptūs, invīūs, frāccēssūs, hōrrēns, hōrrīdūs, finlospītūs, ācriūs, ūmbrosūs, frīgīdūs, æquoreūs. PER. Jūgūm sāxorūm. Prærūptūs vērtēx. Sāxēā molēs. Sāxōsæ cāpītā ārdūā rūpīs. Abrūptī montīs scopūlī. PIR. Hīne ātque hīne vāstæ rūpēs geminīquē mīnātūr Īn cælūm scopūlī. Pēr rūpēs, scopūlosque, ādītūquē cārēntīā sāxā. § Ēt jām præcīpītēs scopūlorūm mārgīnē pōrcī. Sil.

Scopis, î, m. Sequo, mira, scopo, bersaglio, intensione. SYN. Index, metă. EP. Fixiăs, certăs, designatăs. PHR. Scopin, vel metâm tângere, ăttīngere, âssēqui. Tēlă mīssiliă dirigere in scopūm. In scopūm rectā tēndo, întendo. In scopūm collimo, collineo. § Sīc scopūs, ēt vitā.

sanctīssīma rēgula, Christus. Buch.

Scōrpĭo, onĭs, vel Scorpĭŭs, ĭī, m. Scorpione. SYN. Nepă. EP. Venentler, venenātūs, venenosūs. lēthī'ter, mortfler, acer, enhēntūs, vēnenosūs. līthī'ter, mortfler, acer, enhēntūs, dīrūs. PER. Dugue venentlero, caūdā fūnēstūs ādūncā. Tufestūs, viŏlēntūs šeūmine caūdā. Caūdā nocēns, mināx. Pttr. Scorpiūs īnfūndīt dīro sūb šeūmine virūs. Iusidiās tēndīt sūb rūpē cāvātā. Scorpiūsīn virīdēs præcipitātūr āquās (pent.). Ovid.

Scorpiŭs, ii. n. Scorpione, segno celeste. SYN. Něpă. EP. Fülgëns, micāns, ārdēns, ācēr. PER. Něpæ sīgnă, vel āstră. Něpæ sīdňs. Hörrenti scorpiŭs āstrō. PHR. Mönstrum ingëns lātē pēr cærūlā cēlī Brāchiŭ prötendēns, ēt cūrvā spīculă caūdæ. Fab. Fingono i poeti che lo scorpione, il quale uccise Orione, fosse collocato tra le stelle.

Scortor, ārīs, ātus, ārī, depon. Fornicare. SYN.

Mæchör.

Scörtüm, i, n. Meretrice, bagascia. SYX. Lipă, meretrix. J Quis devium seortum ejiciet domo? alcaic.). Hor.

Scōtŭs, vel Scōtřeňs, ă, ūm. Della Scozia. Scōtŏrūm cŭmŭlōs flēvīt glācfālīs Tērnē. Pass. Scrībā, ā, m. Notajo, scriba, cancelliere. SYN. Li-

brarius. § Scríbarum memorī, pia que turhæ (phal.). Mart.

Serībo, ĭs, psī, ptūm, ĕrĕ. Serivere, comporre, compilare. Act. acc. SYN. Conserībo, īuserībo, prāescrībo, ēxāro, ădūmbro, pīngo. PER. Chārtīs, ceīrīs, vel librīs vērbā, võcēs māndo, vērbā nöto, commītto, Serīptīs rēlīnquo, māndo. Lībēllīs commītto, trādo. Önero sērmone tābēllās. PHR. Jām līber, ēt bīcēlor posītīs mēmbrānā capīlīs. Inquē mānūs chūrtæ, nodosāque vēnīt ārūndo. ¶ Dūleiā cūm tāntūm serībās čpigrām-

mătă semper. Mart. Serinium, ii, n. Serigno. 4 Jam sătis est: ne me

Crīspīnī scrīnĭă līppī. Hor.

Serīptūră , ā , f. Scrittura , scritto , composizione. ¶ Scrīptūră quāntī constĕt, ēt tŏmūs vilis (scaz.).

Mart.

Scröbs, scröbis, m., vel f. Fossa, buca. SYN. Fössä, föveä, läcünä. EP. Prācēps, prārūptā, īmä, pātūlā, hiāns, öbscūrā, pröfūndā, cāvā, āpērtā, pātēns, ātrā, öbscēnā, cāvā, cōncāvā. Jām scröbē, jām lēctō, jām pöllīnetōrē pārātō. Mart.

Scrupus, i, m. Pietrella, pietruzza. SYN. Scru-

pulus, calculus, lapillus.

Scrüpeŭs, vel scrüposiis, ă, üm. Sassoso. Scrüposisque ângūstă văcânt übi litoră saxis. Lncr.

Scrütör, äris, ätüs, äri. Cercare. Depon. acc. SYN. Perscrütör, quäro, rimör, investigo, inquiro, përquiro, ëxquiro, scitör, scisettör, indägo. ¶ Inspřeiünt: mentesque Deüm scrütäntür in illis. Ovid.

Scūlpo, is, psī, ptūm, črë. Scolpire, incidere, inlagliare. Act. acc. SYN. Scālpo, īncido, cælo,
īnscūlpo, cliīngo, fōrmo, ēxcūdo, lābōro, ēxprimo. PER. Scālprō mārmŏr, æs, čbūr, aūrūm,
ārgēntūm, stātuām, cliīgicm, cedrūm lābōro.
In ærē dūco, dēlinčo. PHR. Vīvōs dūcēnt
dē mārmŏrē vūltūs. Mollēs imitabūtar ærē cāpīllōs. Ēxcūdūut spīrāntiā molliūs ærā. Spīrāntēs aūrō šnimārē tīgūrās, ¶īntērēa nīvēūm
mīrā fēlīcītēr ārtē Scūlpsit čbūr. Ovid.

Scūlptitis, is, m. f., č, n. Intagliato, scolpito. ¶ Et tōtūm Numidā scūlptilė dentis opus (pent.). Ovid. Scūlptor, oris, m. Intagliatore, scultore. SYN. Cælātor, statuarius. PER. Ārtis Phīdiacā doctus, pērītus. Spīrāntēs doctus animārē ligūrās. Phīdrica doctus animārē ligūrās.

dřácă ārtě pětěns, cělebrřs. Cælándî pěrītůs. Scūtptūră, ő, f. Intagliatura, scultura, SYN. Scūlptūră, cælátūră, stătuărită. PER. Ārs Phīdřácă, Mēntörěă, Pělyclētěä. Ārs Prāxitělřs. Mentörřs, Pělyclēt. Ārtēs Phīdřácæ, Ārtis Phūdřácæ töreūmá clārūm.

Scūrră, æ, m. Buffone. SYN. Lūdĭo. EP. Gārrŭlŭs, înfāmĭs, tūrpĭs, înfīdŭs. ¶ Ūrbānī quālēm

fügitīvās scārrā Cătūllī, Jav.

Scurrittās, ātis, f. Buffineria, giulleria. § Scurrifitāte āc nepētātu nebilis (jamb.). Afr. Scurrir, āris, ātus, ārī. Fare il buffine. Depon.

señerŏr, ārĭs, ātŭs, ārī. *Fare il buffone.* Depon. ¶ Seŭrrŏr ĕgo īpsč mihī, pŏpŭlō tā rēctiŭs hōc,

ět. Hor.

Señtūm, ī, n. Seudo, targa. SYN. Clýpčůs, ûmbo, pārmä, pēltā, ægis. EP. Sāngutučūm, aūrčūm, sēptēmplēx, lĕvē, hābilē, cūrvātūm, tērrificūm, öppŏsītūm, rūtflāns, mināx, crūčntūm, crūčntātūm, splēmlīdūm, dīrūm, aūrātūm, tērribilē, \$ Strāvi, scūtōrūmque incēndī vietor ācērvōs. Virg.

Sejttă, &, f. Silla. EP. Vorax, latrans, Siculă, PER. Scylläră, vel Scylläră săxă nautis, vel rătibus înfestă. Scyllă rătes în săxă trăhêns. Scyllă răpăx cănibūs Sieulo latrare profundo. Ovid. Fab. Scoglio nel mar di Sicilia, opposto a Cariddi, e noto pei naufragi, a cui sbattute le onde, latrano come i cani. Fingono i poeti, che Circe l'incantatrice cangiasse Scilla, figlia di Forco, in questo scoglio.

Scyttæŭs, vel Scylleriis, ă, ūm. Di Scilla. 9 Vos et Seyllwam rabiem, penitusque sonantes. Virg.

Seyphus, i, m. Biechiero, tazza, coppa. SYN. Călix, erāter, poeulum, patera. EP. Gratus, ealatus, micans, signifer, undans, lætus, splendens, lātus, plēnus, aurātus, coruseus, aureus, argēnteus, profundus. Et sacer implevit dextram scyphus, ocius omnes. Virg.

Scytata, a, vel Scytale, es, f. Sorta di lettera. 9 Vēl Lacedamoniam scytalen imitare libelli.

Scytate, es, f. Sorta di serpente. Jam Seytale

spārsīs čitām nūne sola prūinīs. Lucan. seithæ, ārgm, m. plyr. Gli Sciti. SYN. Dăcæ, Geloni, Agathyrsi, Arimaspi, Geta, Sauromatæ, Cimbri, Cimmerii. EP. Errantes, prolingi, gelidī, campēstrēs, bellaces, belligeri, indomiti, văgī, învictī, ăcērbī, sævī, ærisonī. PER. Errantes Seythiæ populi. Seythiæ bellacis alumni. Non Seythă, non fixo qui ludit in hospite Maurus. Lucr. Hist. Popoli settentrionali, nati a guerreggiare, che non hanno stanza ferma; c però vanno vagabondi, e conducono i loro bagagli e la famiglia nei carri, i quali lor servono di casa. Si pascono di latte e di mele, e si vestono di pelli. Scymia, x, f. Scizia. EP. Glacialis, sinuosa, bar-

bără, încultă, cruentă, crudelis, ăcerbă, gelidă, āspērā. 9 Bārbārā nēc Seythiæ tēllūs, horrēn-

dave Syrtis. Tibul.

Seythiens, vel Seythius, a, nm. Di Scizia. ¶ Ex-pērtē Seythiens Crassē pērēunte sagīttās. Luc.

Sēcēdo, ĭs, cēssī, cēssūm, črě, n. Ritirarsi, appartarsi. SYN. Rěcēdo, dīscēdo, ābscēdo. J Õ utinam a nostro seceděrě corpore possem. Ovid.

Sēcērno, is, crēvī, crētūm, črě. Scegliere, separare, allontanare. Act. arc. SYN. Divido, scpăro, discerno, segrego. PHR. Fuit hac săpientřá quondám, Pública privátis secernére, saeră profanis. Jūsto secernere iniquam. J Et Hquidum spisso secrevit ab æthere celum.

Sēcēssus, ūs, m. Luogo, dove uno si ritira, ritirata. SYN. Rěcessůs, adytům, pěnetralě, EP. Gratůs, dūleis, cālīgāns, tenebrosus, cavernosus, obscurus, abstrūsus, occultus, arcanus, PHR, Est in sēcēssū lõngō lŏcăs. In sēcēssū lõngō, sūb rūpē eavata. ¶ Carmina secessum scribentis, et otia quærant. Ovid.

Secuis, adverb. Meno, altramente. SYN. Secus, mīnus. 4 Fīlius ardentes haud sēcius, aquore

cāmpī, Virg.

Sectudo is, si, sum, ere. Serrare, chiudere, mettere da parte. Act. ace. SYN, Separo, re novéo. Intus ale, et similes inter seclude puellas.

Seco, as, avi, atum, are. Tagliare, fendere, segare. Act acc. SYN. Scinda reséco. Ah tibi ne teneras glacies secet aspera plantas! Virg. Secretus, a, um. Segreto. SYN. Arcanus, abstrusŭs, ōccultus, lătens, mystiens. J Secretosque pros, bis dantem jură Cătonem. Virg.

Sēctīvās, ă, ūm, et Sēctīlīs, īs, m. f., č, n. Fa-cile da tagliare. § Fīlāquē sēctīvī nāmērāta īn-

clūděrě pôrrî. Juv.

Secum. Seco, con esso. Abstulit; ille habeat se-

cum, servetque sepulcro. Virg.

Secundo, as, avi, atam, are. Prosperare. Act. acc. SYN. Adjuvo, prospero, auxilior. PHR. Nam līquīdām naūtīs aūrā sēcūndāt īter. Rīte secündarent visüs, ömenque levarent. PER. Auxilium, opem, vel subsidium fero, aftero, do. Aŭxilio subco, venio. Animum viresque secundās sūllieio. Esse sūbsidio. Rebus sūccūrreie lāpsīs, ālllīctīs, dēspērātīs. ¶ Ēxpēdĭāt morbī cansam, eventusque secundet. Virg.

Secondo, giusta, SYN. Pro, ēx. Appresso. Jūxtā, propē. Dopo. Post. J Sāltībus īn vācuīs pāscānt, ēt plēnā sēcundum.

Virg.

Secundus, a, um. Secondo, prospero, avventuroso. SYN. Alter. Favorito. Făvens, faustus. I Spesque făit generi mihi primă, secundă nepotum. Ovid.

Securis, is, m. Scure, mannaja. SYN. Bipennis, āsciă. EP. Sāva, cruenta, ārea, arata, ferrea, bēllīcā, Āmāzōnīā. PHR. Vālīdam īn vītēs mōlīrē bīpēnnēm (a molior, moliris). Fērrē sŏnāt īctă bipēnnī Quērcus. Fērro āvulsām, crēbrīsquë bĭpēnnĭbūs īnstānt Erŭčrč. J Īndūtā, cædāntquč sčcūrībūs būmīdā vīnā. Virg.

Sēcūritās, ātis, f. Sicurtà, sicurezza. SYN, Quies. EP. Tūtā, trānquīllā. J Sēcūrā vīvē, mērs mīln

ēst sēcūrītās (jamb.). Sen.

Sēcūrus, a, um. Sicuro. SYN. Certus, tūtus, quietus, tranquillus, impavidus, interritus, imperterritus, fidens, confidens, confidentissimus. PER. Sēpŏsĭtīs cūrīs quĭētŭs. Cūrārūm, lăbōrūm, vel dölörūm öblītūs , īmmūnīs, ēxpērs. Cūrīs lĭbĕr, vācāns, sŏlūtūs, ēxpĕdītūs, lāxātūs. ĭnānis, ¶ Clām fērro īncaūtūm superāt sēcūrňs ămorūm. Virg.

Scens, adverb. Appresso, altrimenti. SYN. Aliter. Hand seens assiduis hine atque hine vocibus

hērös. Virg.

Sed, conjunct. Ma. Ipse sed horrifieis jūxtā tonăt Æthnă rumis, Virg.

Sedamen, inis, n. Quiete, calma. J O mors amoris, ūnă sēdāmēn mālī (jamb.). Sen.

Sēdātiis, a, ūm, m. Posato, acchetato. SYN. Pacātus, tranquillus, plācatus, quietus, plācidus, mītīs, tēnīs. J Ceū sēptēm sūrgēns sēdātis āmnībnīs āltās. Virg.

Sed enim, conjunct. Ma pur. Progeniem sed čním Trojano a saugutně důci. Virg.

Sěděo, čs., sedí, séssům, ěrě. Sedere. SYN. Sido, consideo, consido, resideo, assideo. PHR. Per júgă lõngă sédébānt. Sédéānt spēctentqué mānīplī. Vēstībūlum ante īpsām sēdēat enstādīā pernov. J Et viridi sedere solo, etc. Virg.

Sedes, is, f. gen. Sedia. SVN. Sedile, sella, seamnum, seăbellum. In foro, Subselliă, orum. Pro rege. Sedes, regia, thronus, solium. Pro concionatore, Căthedră, suggestum, EP, Auteă, cdrůlis, čbůrněš, rěgiš, augūstš, marměreš, pictă, saveă, altă, PER. De vivo constructă, lacta, vel structă sedilia saxo. PHR. Assidet ēt căthědris lætă juventă tuis. Complentur vărio formosa sedilia cota. Ogem sequimor?

quöve īrē jūbēs; ŭbi pōučrē sēdēs? Virg. sēdīr, is, n. Sedile. SYN. Sēdēs. \$ Lūctūs Ārīstæī, vitrēisquē sēdīlibūs āmnēs. Virg.

Seditio, onis, f. Sedizione, disvordia. SYN. Dissidiūm, motis, tumultus, dissensio, turba, discordiă. EP. Miscră, întestină, nefariă, savă, caea, însană, vesană, horribilis, trux, perniciosa, exitiosa, cruenta, furens, subita, repen-tīna,, cīvīlis, populāris. PER. Seditiosus rūmor. Cīvicus, vel populāris motus, tumultus, furor. Cīvica rahies. Cīviles turba, partes. Cīvīliā bēllā, Fūrēns vūlgī motus, Pācis inimīcă. Ac věliti māgno în populo cum sæpě coorta est Seditio. Virg.

Seditiosus, a, um. Sedizioso, susurrone. PER. Pācis, vel quietis hostis, inimicus. Turbarum, seditĭönĭs, tŭmūltūs, dīssīdĭī , vel mōtūs ămāns. Sēdĭtĭōnĕ pŏtēns, fŭrēns, Bēllī cīvīlís ăvidīssimis.

Pācēm, pērosiis, exosiis.

Sēdo, ās, āvī, ālūm, ārč. Sedare, acchetare. Act. acc. I Damque sitim sedare cupit, sitis altera

erēvit. Ovid.

f. Diligenza. SYN. Vigilantia, Sednitias, alis, studium, industria, solertia, cura. EP. Laudātā, nobilis, vigil, providā, generosā, fortis, officiosā, solers. PHR. Providā sedulitās, rehūsque intentă gerendis. Omniă vincit, Tendit ăd arduă. Mentem excităt îngenuam. I Sedulitas antem stulte quem diligit urget. Hor.

Sēdulus, a, um. Diligente. SYN. Dīligens, impiger, assiduus, vigilans, studiosus, attentus, gna-

viis, îndūstriiis. J Āssidēāt cūstos sēdūlā sem-pēr anus (pent.). Tib. Sēgēs, ētis, f. Biada. SYN. Cērēs, satā, trīficum. trūgēs, frūmēntūm, spīcē, ărīstē. EP. Aūreă, flavescens, cerealis, dives, abundans, spicea, trītīcēā, tenerā, vīrīdīs, lætā, grāvīdā, lārgā, lēcūndā, fērtīlīs, fērāx, opīmā, frūgīfērā, mū-tūrā, optātā, expēctātā collēctā. PER. Tērvē, rūris, vel tēllūris mūnerā, opēs. Cerealia donā. Segetum mūnus, proventus, acervi, copia, lūxůríčs. PHR. Expectātă seges vānīs elūsit avenīs: lætīs dītāvit arīstīs. Viridis arva seges těgit. Pingui flavěscit cůlmůs árista, ! Arehant herbæ, et victum seges ægra negabat.

Segmentă, orum, n. l'ezzo del collo. PHR. Segmenta, et longos habitus, et flammea sumit.

Sēgnīpēs, ĕdĭs, m. Tardo nel camminare. ¶ Sēgnĭpčdēs, dīgnīquĕ mŏlam vērsārĕ nĕpātēs. Juv.

Sēguis, īs, m. f., ē, n. Infingardo, neghittoso, co-dardo. SYN. Tārdūs, īgnāvūs, dēsēs, pigēr. ¶ Tē sinē nīl āltūm mēns īnchŏāt: ēn ăgē segnes. Virg.

Segniter, adverb. Neghittosamente, negligentemente. SYN. Ignāvē. § Pērtūrbānt, instānt non sē-

gnins, ac rotat ensem. Virg.

Seguities, ei, f. Infingardia, dappocaggine, negligenza. SYN. Ignāviā, dēsidiā. EP. Sērā, īmmundă, iners, tristis, lentă, languidă, torpens, tūrpis, fiedā, mollis, somniferā. PER. Lāngnidā sēgnīties. PHR. Veneris nūtrieia dūcit Otra, dīlātrīx ŏpērūm, dīssuādā lābōrūm. § Fēstīnatē viri; năm quæ tâm sêră moratur Segnities? Virg.

Segrego, as, avi, atum, are. Separare, segregare. Act. acc. SYN. Scparo, sejungo. I Hune movet ārtě dölüm, quō sēměl ăb āgmĭně fīdō Sēgrěgĕt. Stat.

Sēgrēv, vel Sēgrēgis, īs. Sparato, solingo. 9 Non ūnūs pērāgīt plācitorum segrege formā. Prud.

Segūsiūm, ii, n., et Segūsio, onis, f. Susa, città nel Piemonte al fiume Dora.

Sējūngo, ĭs, xī, cūm, črč. Disgiungere, allontanare. Act. acc. SYN. Sēpăro, sēpōno. ¶ Dīssidĭō sējūngī pērnĭcīālī. Lucr.
Sēlīgo, ĭs, ēgī, ēctūm, ĕrč. Sægliere, discernere.

Act. acc. SYN. Eligo, deligo, lego. 9 Romilis hōc vīdīt; sēlēctăque pēctora patres. Ovid.

sēнă, ж., f. Seggiola. ¶ Sēllās āntĕ pētīt Pătrōelĭānās, ēt pēdīt dēciesque, viciesque. Mart.

Semet, adverb. Una volta. Nec vidisse semel sătis est: juvăt usque morari. Virg.

Semetes, es, f. Semele. SYN. Cadmeis. § Ipsaque fīt Běrŏē Semělēs Epidaūriă nūtrīx. Ovid. Fab. Semele, figlia di Cadmo re di Tebe che partori Barco a Giove; fulminata da Giove perchè non potè soffrire la di lui maestà, mori.

Semen, inis, n. Seme, semenza. SYN. Sementis. EP. Fæcundum, génítálé, fructiférum, céréálé, fértílé, féráx, spársum. ¶ Jám quæ semínibus jáctis sé sústúlit árbós. Virg.

Semēsus, a, um. Mezzo mangiato. I Semēsam prædam, et vestigia forda relinquunt. Virg.

Sēmianimis, vel Sēmianimis, is, m. f., e, n. Mezzo morto, tramortito. SYN. Sēmianimus, ēxanimis, ēxānguis. ¶ Sēmiānimēmque sinā gērmānam āmplēxă fövēbāt. Virg.

Semibos, bovis, adject. Mezzo bue. Centimanumquč Gygču, sčmihovemquč virum (pent.) Ovid. Sčmičaper, capri, m. Mezzo capro. SYN. Capripës. Sēmicapēr colerīs cīnetūtīs, Faūne, Lupērcīs.

Ovid.

Sēmidens, i, m. Mezzo Dio, semideo. SYN. Hēros. Sõut mihi Sēmiděi, sõnt rūstică nūmină Nimphā, Et Fauni, Sătyrique, et mõuticolā Sžilvání (spoudaic.) Ovid. Sžmihomo, řnís, m. Mezzo uomo. SVN. Sžmivěr.

Polamvis semihominis vesano gramine fæta.

Colum.

Seminex, čeis. Mezzo morto. SYN. Semianimis, ēxānīmīs.

Sēmino, ās, āvī, ātūm, ārē. Seminare. Act. SYN. Sero, planto, PER, Spargere semen humī, Semină terræ, huma, solo, vel agris demittere. Vide Sero.

Semīrāmis, idis, f. Semiramide. EP. Formosa, Mārtiă, fortis, lāscīvă, încestă, tūrpis, phăretrātă, bellātrīx, ārmīpötēns. PHR. Eminet extento pharetrată Semiramis areu. Concubitu nātī longæva Semīramis ardet. 🖣 Qualiter īn thălămum formosă Semirămis îsse Dicitur. Ovid. Hist. Semiramide, moglie del re Nino, regina degli Assiri.

Sēmisonītus, ā, ūm. Mezzo addormentato, che dormiechia. Pūrpūreo jāeuīt sēmisonītā toro

(pent.). Ovid.

Sēmită, a. f. Sentiero, viottola. SYN. Callis, traměs, viă, iter.

Semivie, viei, m. Mezzo uomo, SYN. Semihomo. EP. Imbēllīs, īguāvūs, timidūs. ¶ Lūricāmanč mănû vălida lăcerare revulsam Semiviri Phrygis. Virg.

Sēmiūstňs, et Sēmiūstňlātňs, ň, ūm vel Sēmiūstňs, ēt Sēmiūstňlātňs. Mezzo arso. § Implēntúrquě sňpēr pūppēs, sēmiūstň mådēseūnt Röbřrá. Virg.

Sē, novēo, ēs, movī, motūm, ērē. Leear via. SYN. Rēmovēo, āmovēo. ¶ Jūeūndo sēnsū, cūrā sē-

motă mětůquě. Lucr.

Sēmpēr, adverb. Sempre, ognora, tuttodi. SYN. Ætērnām, ūsquē, nānquām non, continue, sisdāe. PER. Ætērnos in āmnos. In aternām tēmpās. Pēr īntīnītos āmodrām cūrsās. PHR. Quod nāllā inquām dēlēāt attās. Lūcidā dām cūrrēnt āmosī sīdērā mūndī. Ocēānās claūsūm dām flūctībās āmbīēt orbēm. Lūnāquē dēmissos dām plēnā rēcollīgēt īgnēs. ¶ Sēmpērēgo aūdītor tāntām? nūnquāmnē rēponām? dav.

Semineia, &, f. Mezz'oncia. Iliereat in stultis

brevis ūt semūneia rectī. Pers.

Sĕuä, æ, f. Siena. EP. Sălūbris, āntiquă, illūstris, bēllieā. PER. Gāllieā Brēuni ārx. Cælō protectă sălūbri. Pontificum natālē solūm.

Seinātor, oris, m. Senatore. SYN. Pāter, jūdēx. EP. Longævus, cāmus, annosus, solērs, prūdēns, grāvis, sāpiens, sāgāx, providūs, pūrpūrens, jūstās, rāquūs, integer, illūstris, vērendus, sānetus, vēneradus. PER. Inter jūstos pārs optīmā cīvēs. Ingento magnūs. Jūdīciī dēnteritātē grāvis. Consilio polēns. Populo dāns jūrī. Pāscēbātque sūās īpse senātor ovēs (pent.).

sēnātūs, ūs. in. Senato. SYN. Conciliūm, cūriă, cūtūs. EP. Aūgūstūs, săcer, sānetūs, clārūs. Jūrā māgīstrātūsque legūnt, sānetūmque se-

nātām, Virg.

Sĕnēctă, æ, f., vel Sčnēctūs, ūtīs, f. Vecchiaia, vecchiezza. SYN. Sčnīum, cānītīcs, cānī, ōrūm, EP. Prōvīdā, sāpīčns, sölērs, sērēnā, quīetā, prūdēns, hōnēstā, stūdīōsā, mōrūsā, lānguīdā, tārdā, sēgnīs, dēbīlīs, cānā, mōrūsā, lānguēdā, lānguēns, lānguēscēns, lōngævā, grāvīs, ēlfūtā, tētrīcā, ærūmnōsā, dēlīrā, crūdā, āvārā. PER. Sĕnīlēs ānnī, rūgæ. Sĕnīlē āvvūm, tēmpūs. Sēnīlīs ævī grāvītās. Prōxīmā fūnērībūs ætās. Sčnīlīs ævī grāvītās. PIR. Cōnsīlīs ætās mēlīōr, sēd vīrībūs ægrā. Dēbīlīs ætās. Cōmpēnsāns ānīmā mēmbrūrūm dāmnā săgācī. Sčnīlīs ātās rārīs spārgīt tēmpērā cānīs. Ævī mātūrōs īn trīstē sēpūlehrūm finelīnāt sēnīī grāvītās. ¶ Cānēntēm mōllī plūmā dūxīssē sēnēctām. Virg.

Sčněsco, řs, ňī, črč, n. Invecchiare, attemparsi. SYN, Insčněsco, cônsčněsco. PER, Jām vīrčs sčněctůs děbřítát, fraugit, Jām mihi dětčriôr cánis áspěrgitůr žetás. Fröntém růgă šchiliš atat, Jůvěnílěs rěcědůnt, abscédůnt anni. PHR, Jām mihi cántliés půlsīs mělföribůs annis Věněrát, autiquás miscňěratquě cómás. ¶ Těmpôrá lábůntůr, tácitisquě sčněscimůs ánnis. Ovid.

Sénéx, is, adject. Vecchio. SYN. Sčniór, löngaviás, annösás, grandáevás, větálás, décrépitás. EP. Anhelias, infrimás, parcús, imbellis, solērs, ságax, délirás, squalidás, sévérás, ávárás, féssás, inválidás, tréméns, élletás, áger, tárdás, pigér, inérs, parcús, soldidás, morosós, délidis, rogosás. PER Sénió grávis, gráviór, languens, féssás, tárdás, déldífs. Longis consonptás ábanás. PHR. Coi corpás annis confectim. Cui sénilés ártás ttábánt. Sénéx cui

cānă, putrīsque Stāt cōma, čt in pēctūs sördīdā bārbā cădīt. Nāmque senex lōngae pērāgīt dām tēmpēcā vitā: Jām rēspicē cānēs, Invādīdāsque mānūs čt inānēs cērnē lācērtōs. \$ Quīque rēgās ōībēm com semiore senex (pent.)

Sēnī, sēnā, sēnā, plur. A sei a sei. ¶ Mārtī tēr sēnēs prēlēs adbievērāt annēs. Ovid.

Sĕnīlīs, ĭs, m. f., ĕ, n. Senile, da vecchie. ¶ Īnquĕ sŭō prĕtiō rūgă sĕnīlīs ĕrāt (pent.) Ovid.

Sĕnĭūm, ĭī, n. Decrepitezza, vecehiezza, SYN, Sĕnietūs, sĕnöctă, cânĭtřos. PHR, Īmbēllē sĕnĭūm cöntrāhit rūgīs cūtēm. Sĕniö cönfēctūs čt āmīs. Sĕniö dēbĭlī trĕmēns. ¶Sīcānĭīsquĕ crŏcīs, sĕniö nēc fēssūs ĭmērtī. Stat.

Sčnones, ūm, m. plur. Senoni. J Et Sčnonum furiās Latiw sēnsērē cohortes. Stat.

Sēnsibitis, m. f., č., n. Sensibile, sensitico. SYN. Sēnsibits. ¶ Sēnsibilēs păriter nos oppressere dölores. Mant.

Sēnsim, adverb. Adagio, a poco a poco. SYN. Paŭlātim.

Sēnsŭs, ūs, m. Senso, sentimento. EP. Pērspīcāx, sūbtīlīs, ăcūtūs, vīvūs, vīgīl. PHR. Ārcānōs tībī crēdĕrē sēnsūs. Quīs cērnēntī tālĭā sēnsūs? ¶ Sōlŭs bīc īnflēxīt sēnsūs, ănĭmūmquē lăbāntēm. Virg.

Sēntēntiā, æ, f. Sentenza, parere, concetto. SYN. Mēns, ănimis, consiliūm, sensūs, opinio, vel dēcrētūm, jūdiciūm. EP. Sānā, meltor, fīxā, rārā, prævisā, consūltā, optīmā, dūbiā, īncertā. PHR. Nātē Dēā, quo nāne ānimo sententiā sūrgit? Hæc ānimo sententiā constāt. Hæc mihi mēns ēst. Sēdēt hæc sententiā mentī. Omnibūs īdem ānimūs sečlērāta ēxcēdērē tērrā. ¶ Māctē Vīrtūte ēsto, inquit, sēntēntiā dīā Čātonis. Hor.

Sēntīnă, æ, f. Sentina, SYN, Cloācă, EP, Tūrpīs, īmmūndā, fēdā, putrīs, ¶ Lārga ŭbī Tārtārēās

intrāt sēntīnā előācās. Mant,

Sēntio, īs, sī, sūm, īrē. Sentire. Nent. SYN. Sēnsū căpio, pērcipio, vidēo, aūdio, gūsto, tāngo, ŏdötör. Comoscere. Căpio, întelligo. Pensare, giudicare. Pūto, ārbitrār, ēxistimo, tēor, cēnsēo, jūdico. PIIR. Quē sit sēntēntiă mēntī. Nēc mē sēntēntiā fālītī. Ömnībūs īdem ānīmās, mēns ūnā. § Sēntiāt, ēt tāndēm Tūrnum expēriātūr in ārmīs. Virg. Vide Sententia.

Sēntīs, is, f. Spinajo. SYN. Spīnā, rūbūs, veprīs. EP. Dārā, āspērā, ācūtā, mordāx, rīgīdā. J Crūrā sēcēnt sentēs, ēt sīm tibi caūsā doloris. Ovid.

Sĕörsüm, vel Seörsüm, adverb. Partitamente, separatamente, a parte. SYN. Sĕörsim.

Söpáro, ās, āvī, ātūm, ārē. Separare, segregare. Act. ace. SYN. Sējūngo, dīsjūngo, sēpūno, sēcēmo, sēgrēgo, dīstīnguo, dīvēllo, dīstrāho, rēmövēo.
A trūcē quæ flāmmīs sēpārāt ānguē

lčám pent.\ Ovid.

Sĕpĕlĭo, îs, îvî, sĕpūltūm, īrĕ. Seppellire, sotterare. Aet. acc. SVN. Timuĭlo, cöntümiŭlo, hūmo, fuhūmo. PER. Timuĭlo cöndĕrĕ, tĕgĕrĕ, dĕpōnĕrĕ, cömpönĕrĕ, bărĕ mēmbrĭ sĕpūlchrō. Māndārĕ cörpöră tērræ. Cöndĕrĕ hūmō. Dĕcŏtarĕ sĕpūlchrō. Āggĕrĕ tērræ ŏnĕrārĕ. Rēddĕrĕ cörpūs hūmō. Sĕpulchrō cönderĕ. PIIR. Görpūs ēvanguĕ sĕpūlchrō Rēddĭdĭt Hēctŏreūm. Mĕdiāquĕ jācēus fuhūmatus ārēnā. Dörĕ plēbējō cörpūs fuānĕ tögō. Sīc bĕnĕ sub tenērā pārvă

quiescat hamo. Ossa premuntur hamo. Cunclă thus scpelivit ămor, nce femină post te.

Prop.

Sepes, vel etiam Seps, sepis, f. Siepe. SYN. Vallūm, septūm. EP. Spīněa, spīnosa, alta, densa, spīssă, agrēstīs, sylvēstrīs, ācūtā, hōrrīdā. PHR. Sěgětí prætěnděrě sepem. Circumdárě sepibus hörtüm, vel agrüm. J Texendæ sepes etram, ēt pēcus omne tenendum est. Virg.

Sēpiā, æ, f, Seppia (pesce), inchiostro. ¶ Nīgrā quod înfûsa vanescat sepia limpha. Pers.

Sēpio, īs, īvī, vel psī, ītūm, īrč. Assiepare, cir-condare. Act. acc. SYN. Āmbio, vāllo, öbsēpio, circumsepio, circumdo, circumvallo. I Quam sēpīrē plagīs saltūm, canībūsque ciere. Lucr. Vide Sepes.

Sepono, is, posuī, situm, ere. Metter da banda, separare. Act. SYN. Sējūngo, sēgrego, sēparo, semoveo, secerno, amoveo. Myrrhina signavit,

seposuitque decem (pent.) Mart.

Seps, sepis, m. Sorta di serpente. SYN. Anguis, serpens. EP. Exiguus, parvus, mordax, asper, noxius. J Ossaque dissolvens cum corpore ta-

bificus seps. Lucr.

September, bris, m. Settembre. EP. Autumnalis, frügifer, plůviosůs. PHR. Mēnsīs quo presso spūmāt vindēmia Baccho. Mēnsis quo vacnās pingui vindēmiă cēllās Dīstēndit. J İncolūmēm tibi mē præstānt sēptēmbribus hōrīs. Hor. Expl. Settembre, settimo mese dell'anno, incominciando da marzo. In questo mese il Sole entra in Libra, e fa l'equinozio.

Septembratis, is, m. f., e, n. Di settembre. Jam Septembrales Idus prævertit Apollo. Mart. Septenariis, a, um. Numero di sette, settenario.

Septenaria synthesis Sagunti (phal.). Mart. Septentrio, onis, m. Settentrione. SYN. Arctos, ūrsa, plaūstrūm. EP. Frigidus, gelidus, glacialis, horridus. PER. Axis gelidus. Proxima sideribus tellus Erymanthidos Ursa. Gelidi trionēs. PHR. Hwe gelido terra sub axe latet. Seythiam septemque triones Horrifer invasit Boreas. J Talis Hyperhoreo septem subjecta trioni. Virg. Expl. Costellazione formata di sette stelle, che rappresentano un carro tirato da due bovi.

Septenus, a, am. Sette. J Cecropida jussī, miserūm! sēptēnā quötānnīs. Virg. Sēptīmus, a, ūm. Settimo. 9 Sēptīma post dĕeī-

mām fēlīx ēt ponere vītes. Virg.

Sepülchrätis, is, m. f., e, n. Sepolcrale. Ante sepulchrales infelix adstitit aras. Ovid.

Sepulchrum, i, n. Sepolero, avello, tomba. SYN. Monumentum, būstūm, tumulus, Mausoleum. EP. Atrūm, trīstě, ŏpācūm, mæstūm, gělídūm, mūtūm, lūgubrě, fātālě, fūněrčūm, mārmörčūm, excultum, magnificum. PER. Sepulchri saxum, mārmör, lăpis. Sepulchrāle sāxūm. Tumulī mōlēs. Sepulchrī, vel tumulī honor, decus. Fūněrčům saxům. PHR. Ad tůmůlům, quô maximus occubat Hector. Tumulum Rhatco in litore inanem Constitui. Mea cam tumulus contēxerīt ossā. J Sēdībūs hūno refer ante suīs, et conde sepülchro. Virg.

Sepültürä, ä, f. Sepoltura, fossa, sepolero. J Postque sepulturam comitatus conjuge natus. Fillol. Sēquānă, æ, m. Senna (fiume). EP. Māgnūs, lātūs,

vägus, pācātus, īmmēnsus, āltus, fērtilis, dīvēs,

fæcundus. PER. Amnis Sequanicus, Semanicum flumen. J Rhenus, Arar, Rhodanus, Mosa, Mātrona, Sēquana, Lēdus. Sid. Expl. Senna, fiume della Francia, che passa per mezzo a Parigi: scaturisce in Borgogna dal monte Voga: e va a sboccare nel mar Britannico.

Sequanicus, ă, üm. Della Senna. Ilanc tibi Sequanice pinguem textrieis alumnam, Qua Lăcedemonium barbară nomen habet (dist.)

Mart.

Sequax, ācis. Sequace. Adject. J Ionioque mari, mäleæque sequācibus undīs. Virg.

Sĕquēstěr, ă, ūm, vel Sĕquēstris, č. Mezzano, in-tromesso. J Bīssēnōs pĕpigērĕ dĭēs, ēt pācē :č-

quēstrā. Virg.

Sčanor, čris, ūtus, sčaui. Seguitare, seguire. Depon. acc. SYN. Insčauor, sūbsčauor, sēctor, ürgĕo, însto. PER. A têrgō sĕquī. Pōnĕ sŭbîrĕ. Lěgěrě vēstîgiă. PHR. Sūbsěquitūr, pressoque legit vestīgia gressu. Sequitur vestīgia furtim. Insequeris, fugio; fugis, insequor. At ne me fűgiens, ventős, sequérere, rogabam. Ovid.

Sera, &, f. Chiavatura, serratura. SYN. Ferram, ŏbex, cardo. EP. Firmă, stăbilis, ferreă, tenax, vălidă, tūtă, sēcūră. J Dempserat appositas în-sidiosă seras (pent.). Ovid.

Sērānus, ī, m. Serano, cavalier romano. 9 Sūdābātquē grāvī Cōnsūl Sērānās ărātrō. Člaud.

Sērāphīcus, ă. ūm. Serafico, di Scrafino. ¶ Cūm tibi Sēraphicæ genitor post bella phalanges.

Seraphim, nom. indecl. Serafino. \ Sūspicit, huic geniūs, Seraphīm sacra nuncupat atas. Mant. Vide Angelus.

Sĕrāpĭs, ĭs, vel ĭdĭs, m. Serapide. SYN. Āpĭs, Ŏsīrĭs. ¶ Vīncēbānt, nēc quæ tūrbă Sĕrāpĭs

ămăt (pent.). Mart. Vide Osiris.

Serenitas, atis, f. Serenità. SYN. Serenum, sudum. EP. Clārā, nitidā, pūrpūrēā, micāns, cāndidā, pūră, grātă, ămœnă, jūcūndă, plăcĭdă, trānquillă. PER. Serenus dies, aer, Sol, polus. Serenum celum. Pūrus, candidus, clarus, innūbis, trānquīllūs dies. Pūrus, sine nūbe dies. Plăcidi clementiă cœli, PHR, Nübe solet pulsă candidus īre dies. Postquam cuncta videt celo constare sereno. Tum circumfusă repente Seindīt sē nūbēs. čt in æthera pūrgat apertum. Sereno lumine, vel serenato axe, clarum jubar splendeseit, micat, irradiat. I Pura carnifices sčrenitatis (phal.). Scal.

Sereno, as, avi, atum, are. Serenare, far l'aria chiara. Act. acc. SYN. Placo, sedo, paco, tranquillo. J Ecce serenato clarum jubar emicat

āxě. Silv.

Serenus, ă, um. Sereno. SYN. Serenatus, placatus, clarus, pūrus, lūcidus, candidus, pūrpūrens. nĭtĭdůs, trānqnīllůs. PER, Non tūrbĭdůs. Nūbè cărēns. Nūllīs nūbībūs, vel těnebrīs vēlātūs. ŏpērtūs, cōndĭtūs, grāvīs, ōbdūctūs. ¶ Gārmīnā proventant animo dedacta sereno. Ovid. Vide Screnitas.

Sērēs, ūm, m. plur, Scri. EP. Plācatī, mītēs, Eōī, flavī. PHR. Quæ fīlā rāmīs ūltīmī Sēres legunt. Velleraque at lotis depectant tennia Sēres. CTe Mēdus, tē mollis Ārābs, tē Sēres ădorent. Claud. Expl. Popoli confinanti voll'India, così detti dalla città di Sera, dove sono alberi, dai cur rami si cava sottilassima lana.

Sēriā, ē, f. Vaso di terra, orcio. . . . O sī Sūb röstro erepēt ārgentī mihi sēriā dēxtro Hēr-

enle | Pers.

Sērienm, i, n. Seta. EP. Pretiosum, nobile, dives, operosum, subtile, gracile, PER. Scrica vestis. Vēllera Serum. Serica fīla. Sericum stamen, vēllūs.

Sērřeŭs, ă, ûm. Di seta. SYN. Serřečůs, bomby-eřnůs. 9 Quid rělěvânt vărřis serřež textřířbůs! (pent.). Prop.

Series, ci, f. Ordine, serie. SYN. Ordo. EP. Magna, longă, îmmensă, nobilis, clară. PHR. Series īmmēnsa laborum. J Nēc tamen hæc series in eausā prosit Achīvi. Ovid.

Serius, a, um. Grave, serio, importante. Quid nisi tot lūsūs, et tot mea seria nosses. Ovid.

Sērmo, ōnĭs, m. Sermone, favella, linguaggio, parlare. SYN. Orātio, loguela, dieta, vērba, vocēs, colloquium, alloquium. EP. Doctus, gravis, cūltis, politus, gratus, jūcundus, placidus, le-pidus, lestīvus, hilbris, concinnus, canorus. PHR. Lěpřdő sermôně lőcüta est. Mültă jőcäns, comīque tenens sermone sedentes. Completque vagīs sermonibus aures. Ille ut erāt grāndi eloquio, et sermone canoro. ¶ Pūlsat adhūc græce, non est hie sermo pudicus. Juv.

Sero . is, sevī, satum, ere. Seminare. Act. acc. SYN. Însero, consero, semino. PER. Terra semină mando, Mandare semen agris. Dăre semină terræ. Spargere semină. Committere scmină suleis. Semen humo tegere. Sulcis deponere. Semen eredere suleis. PHR. Exercete vīrī tauros, serīte hordea campīs. Prīmis inexpērtæ commisit semina terræ. Nec semper credenda Ceres fallacibus herbis. 9 Et dubitant homines serere, atque impendere curam? Virg.

Sēro, adverb. Tardi. SYN. Tārdē, tārdīŭs, sēriŭs, întêmpēstīvē. J Alcīdæ cito Dii, sēd tibi sēro dăbūnt (pent.). Mart.

Serotinus, a, um. Di sera. SYN. Tardus, serus, vēspērtīnus. § Ēt cālīgāntī premerēt sērōtīna

noctě. Hil.

Serpens, IIs, m. Servente, serpe. SYN. Auguis, coluber, draco, hydrus, hydra, aspis, vipera. EP. Pēstifer, lethifer, sinuosus, noxius, noenus, maeŭlosus, lubrieus, squameus, dirus, ater, tortilīs, trūx, cærūleus, īmmānīs, sævus, ācerbus, horridus, Gorgoneus, rabidus, insidiosus, terrībīlīs, ēxītīōsūs, Lībyeūs, Nīlīācūs. PER. Plēnus veneno. Līnguā, vel ore mināx. Sinuosa volumina torquens. Veneno armātus, et īrā Terribilis. Ardens oculis. Arrectis horrens squāmīs. PHR. Immēnsīs orbībus angues Incumbunt pēlāgē. Māximus hīc flēxu sinueso ēlābitur anguis. Longē caput ēxtulit antrē Cærulens serpens, horrendaque sibila misit. Feros clausit serpentis hiatus. Centum angues, einetamque gerit serpentibus Hydram. Virg.

Serpo, is, psi, ptum, ere, n. Andar carpone, serpere, strisciar per terra. SYN. Inserpo, repo, īrrēpo, rēpto, PER. Corpus humi trāhere. Corporč humum, terram verrere. PHR. Serpit humi tůtůs nimiům, tin. idásquě prěcella. Atque hane, sĭnĕ, tëmpóră cîrcûm, Întêr victrices, hèdéram tĭbĭ serpĕrĕ laûrōs. ¶Înque îpsōs vültûs ser-

përët atra luës pent.). Mart.

Serpyttifer, a, am. Che produce scrpillo, ! Quasērpylliferis ölēt cătīnīs (phal.,. Sid.

Serpjuim, i, n. Sermollino, serpillo (erba). EP. Grātum, suāvē, ödörum, fragrans, viridē, ödöriferum. Allia, serpyllumque herbas contundit ŏlēntēs, Virg.

Sērrā, a, f. Sega. EP. Fērrēa, acūta, dentāta, tonsă, tectă, curvă, stridens, raucă, argută, levis, rutilans. Serræ stridentis acerbum. Lucr.

Sērtūm, î, u. Ghirlanda, corona. SYN. Cŏrōnă, cŏrōllă. EP. Vĭrĭdĕ, ŏdōrūm, suāvĕ, flōrēns, floridum, nexile, redolens, roseum, frondeum, Ăpōllĭnĕūm, tēxtĭlĕ, grāmĭnĕūm, ŏlēns, fēstūm, gentale, roseidum, pūniceum, Amaranthinum, pietūm, hālāns. PER. Suāvēm spīrāns ŏdōrēm. Vērno dē flore corona. Tempora cingens. PHR. Sertum, vel coronam texo. Cingere caput, vel tempora sertīs. Mollia Pēgasides vestro date sērtā poētā. Ödorātīs innēctūnt tempora sērtis. ¶ Textilibūs sertis omne rubehat iter (pent.). Mart.

Sĕrūm, ī, n. Sicro. § Pāscĕ sĕrō pīnguī: nūnquām cūstōdĭbūs īllīs. Virg. Sērūs, ă, ūm. Tardo. SYN. Tārdūs, sērōtĭnūs,

vēspērtīnus. Tillīc sērā rubēns accendīt lumina vēspēr. Virg.

Sērvā, æ, f. Serva. SYN. Fāmulā, āncīllā, mīnīstra. EP. Sēdula, öfficiosa, diligens, segnis, dēses. PHR. Dominæ imperio obsequens

Sērvitis, is, m. f., ë, n. Screile. 9 Cērēă (efligies) sūpplieitēr stābāt sērvīlibās, ūtquē. Hor.

Servio, is, ivi, et ii, itum, ire. Servire. Nent. dat. SYN. Ministro, fămulor, parco, obsequor, obedio, öbtempero. PHR. Quo tibi jūcundo famalarer sērvā laborē. Ægra subīre servitia, Grajīs servītūm mātrībūs ībo. Negue servitio me exire licebat. Aŭspiciis, liceat Phrygio servire marītō. Virg.

Sērvitinm, iī, n. Servigio. SYN. Sērvitūs, minīstěriām, obsēquiām. EP. Dūrām, grāvē, tūrpē, trīstč, ægrām, immītě, něfandūm. PHR. Domás Assărăci Phrygiam clarasque Mycenas Servitio prěmět, ac victis dominabitůr Ārgis. Důroquě nimīs cālcātă premētur Sērvitio. Tām grāve servitium, tam duros passa lahores. 9 Quid facerem? neque servitio me exire licebat. Virg.

Sērvitās, ūtis, f. Servitu. SYN. Sērvitiām, ministerium, famulatus, obsequium. EP. Dara, ăcerbă, tristis, tūrpis, miseră, ægră, molestă, īmmītis, înfamis, ābjēcta, vilis, nefanda. PHR. Sērvītīī jūgūm. Dūrūm fērrē, vel pātī sērvītīūm. Sie dēmēns mihi sērvitūs amoris (phal.). Scal.

Sērvo, ās, āvī, ātūm, ārē. Serbare, salvare, mantenere, guardare. Act. acc. SYN. Conservo, asservo, salvo, tučor, castodio, defenda, protego. PMR. Sŏeřősquě a mörtě rědůxī. Érřpůî hīs hůměris, mědřoque čx hôstě rěcěpi. Et sic sérvaret revocatum a morte parentem. Invitum qui servat, idem făcit occidenti (spondaic. Hor.

Sērvus, i, m. Servo, servidore, servente. SYN. Fămulus, minister, puer, maneipium. EP. Officiosas, fidas, fidelis, vigil, promptas, gnavas, împiger, vigil, abjectus. PER. Făcilis ăd jussă măgistri. Flexo poplite servăs. Agilesque per omniă servi. PHR. Jūrat Se fore maneipium têmpus în omne tăum. Ordîne certo Ad săă compositi descendant manera servi. Non bene, crédé miln, sérvő sérvítúr ámico Hor.

Sētā, a., f. Sctola, SYN. Pilus, EP. Dura, rīgidā,

hīrtă, hīrsūtă, āspērā, hōrrēns, hōrrīdă. Tērribili impēxum sētā, cum dēntibus albīs. Virg. Sētāsus, a, um. Pieno di setole, setoloso. SYN. Sē-

tĭgĕr, vīllōsŭs. PER. Sētīs hōrrĭdŭs, āspĕr, hōrrēns, rīgīdūs. J Sētēsī capāt hēc aprī tibi, Dēlīa, pārvās. Virg.

Sěvēriiās, ālis, f. Severità, rigore, rigidezza. SYN. Āspērītās, aūstērītās, sævītīš, ăcērbītās, atrō-cītās, īnclēmēntīš. *Gravitā*. Grāvītās. EP. Ātrōx, āspērā, dūrā, ācērbā, mŏlēstā, rīgĭdā. PER. Trīstē sŭpērcĭlĭūm, dūrīquē sĕvērā Cātonis frons. Fronsque severa Majestate gravis. 🖣 Quārē dēpösĭtā sēvērĭtātĕ (phal.). Mart. Vide

Severns, a, um. Severo, rigido, aspro. SYN. Acerbus, āspēr, atrox, rīgīdūs, īmmītīs, sēvūs, fērōx, aŭsterus. PHR. Vultuque et veste severus: Aspēctūque grāvis. Non ille rigoris Ingrātās laudes, nee nübem frontis ämäbät. ¶ Illä quidem făteor frontis non esse severe. Ovid.

V. Crudelis.

Sevoco, as, avī, atūm, are. Chiamare da banda, o in disparte. Act. ace. SYN. Voco, advoco, appēllo. Sēvocat hunc genitor, nēc causam tāssus amoris. Ovid.

Sēvām, ī, n. Sevo. 9 Roborcasque pilas ūrsīno jüngitő sévő. Seren.

Sex, adject. plur. indeel. Sei.

Sēxāgēnus, a, um. Sessanta. Bīs sēxāgēnās fa-

cies sua summa prioris. Manil

Sēxāgēsimus, a, um. Sessantesimo. ¶ Ūl locuplētem, ăgnīlām tībī sēxāgēsīmūs ānnūs. Juv.

Sēxāgīnta, adject. plur. indeel. Sessanta. Sēxāgintă teras cum limină mane senator. Mart. Cũm sēxāgīntā numerēt Cāssēllius annos. Id.

Sēxtārīks, ĭī, m. Sestiere, stajo (misura). ¶ Pānīs

čmātŭr, člūs, vīnī sēxtārīňs, āddē. Hos. Sēxtīňs, řs, m. Sestile, agosto. ¶ Pēr brūmām Tў-bēvīs, sēxtīlī mēnsē cămīnŭs. Hor.

Sēxiŭs, ă, ūm. Sesto. PHR. Posterior quinto, an-

terior septimo. Sevus, ūs, m. Sesso, EP, Virilis, muliebris. Quacũmque alterius sexus imitată figuram est. Juv.

Si, conjunct. Se. 4 Et si fala Deum, si mens non lava fűisset. Virg.

Sĭbi, dat. A sè. 9 Nîl conscire sibî, nûlla pâllescěrě cůlpă. Hor. . . . năm quis Pēccandi finêm

posaīt sibi? quando recepit! Juv.

Sībito, ās, āvī, ātūm, ārē. Zufolare, sibilare. Nent. SYN. Assībilo. PER. Dăre sibilă. Ore, vel lingua sībīlā vībro. Līnguām vībrārē trīsūlcām. Hōr² rentiă sibilă tollere. I Sibilăt, hane illi vocem nātūră relinquit. Ovid.

Sībilus, i, m. Fischio, zufolo, SYN, Sībilum, EP. Raūcus, stridēns, horrīdus, ingens, ācūtus. Nam něquě mě tantům věníčntis sibilůs

Aŭstri. Virg.

Sibimet. A se stesso, a se medesimo. I Qui sibimet desunt, illis jure omnia desunt. Mant.

SĭbŷĦă, æ, f. Sībilla, SYN, Phērbas, EP, Cūmæă, Dēlphicā, fatidicā, præmīnciā, lõngævā, vētūs, ānnosā, fatificrā. PER. Fātidicā vātēs, ānŭs, virgo. Phæbi præsägä säcerdős, Sacró álllátá Nűmine vates. Sinclissima vates, Prascia venturi. PUR. At pius Ænčas arces, quibus altus Apatto Præsidet, hörrendæque procut secreta Silattæ, Antrom îmmâne petit, magnam coi mestesc ănimumque Delius inspirat vates, aperetque;

fűtűrű. Talibűs ex adytő dietis Cüméa Syhylla. Virg. Hist. Le sibille crano donne che predicevano l'avvenire, così dette, perchè crano consapevoli dei consigli degli Dei.

SibyHinus, a, um. Di Sibilla. Fata sibyllinis

fānātĭeňs ēdĭtă lībrīs. Prud.

Sīc, adverb. Cosi, si. SYN. Ut, ŭtī, sīcūt, ĭtā. Sie oculos, sie ille manus, sie ora ferebat. Virg.

Sīcă. æ, f. Stile, pugnale. SYN. Glādins, ēnsis, mūcro, pūgio. EP. Ferrea, acūta, dūra, pērfida. ¶Quodque tibi tribuit sūbūla, sica rapit (pent.).

Sicambri, orum, m. plur. Popoli di Germania. EP. Sævī, trūcēs, dūrī, leroces, fortes, palūdosī, īndomiti. ¶ Īllē genūs Suēvos, ācie, indomi-

tõsquĕ Sĭcāmbrōs, Ovid.

Sicani, orum, m. plur. Di Sicilia, o di Sicania, oppur Sicam. EP. Hesperii, fortes, sævi, veteres. J Sie tibi dam fluctus subterlabere Si-canos. Virg. Hist. Sicani, popoli di Spayna che occuparono la Sicilia, e la dimandarono dal loro nome Sveania.

Sīcāriŭs, iī, m. Assassino. SYN. Homicīda. EP. Dūrus, sævus, crudēlis, violentus. \ Quod mæchūs fŏrĕt, aūt sīcārĭŭs, aūt ălĭōquī. Hor.

Siccine? adverb. E cost? SYN. An sic, sic ne. Siccine Thessalice mentem fregere ruine? Juv.

Siecitās, ātis, f. Siecita, secchezza. EP. Arida, törrens, fervidă, ardens, pigră, deses, îgnavă. PHR. Pābula canescunt, cum frondibus uritur ārbör, Tēriæ ārdörē dēhīscūnt. Æthērīö rēcēns ēxārsīt sīdērē tēllūs. 9 Solībūs āthērīīs āltoquē rĕcândñĭt æstū.

Sicco, as. avī, atum, are. Seccare, ascingare. Act. acc. SYN. Exsicco, ebibo, haurio, exhaurio, ārēfācio, ūro, ădūro, combūro. PHR. Ātros sīccābāt vēstē critorēs. Vūlnērā sīccābāt līmphīs, corpūsque lavabat. Hūmorem, vel aquas nimius călor extrăliit, exprimit, ebibit, sorbet, exhaurit. Estus siccis fervoribus agros urit, ēxūrīt. Ārēntēs æstūs hĭūlcāt ăgrōs. Fēcquĭd ăgīt, sīccās īnsānā cănīculă mēssēs. Pers.

Sīceus, a, um. Secco, ascintto. SYN. Sīceatus. exsiecātūs, āridūs, ārēns, ūstūs, adūstūs, PER. Siecis fervoribus ūstus. PHR. Dieitur Ægyptūs cărnisse juvantibus arvă Imbribus, atque annos sīcea fnīssē novēm. Tē tractare volēs, accedes

siccus ad unclum. Hor.

Sīcetis, idis, f. De Swilia. Sīcelides Mūsæ, paulo mājotā cănāmūs. Virg.

Sicera, a, f. Cercogia. 9 Dieitur ignorans adipem,

sicerāmque, merūmque. Mant. Sichāus, i, m. Sicheo. J. Huie conjūx Sichāus erāt dītīssimus āgrī. Virg. Respondet cūrīs, āquātque Sichaus amorem. Id. Hist. Sichen, marito di Didone, sacerdote d'Ercole, che fu ucviso da Pigualione, per poter impossessarsi dei di lui tesori

Săcitiă, a, f. Sicilia. SYN. Trinacris, Trinacriă, Sicānia, EP. Dives, locunda, fertilis, vasta. Expl. Sicilia, isola del mar mediterraneo, tanto abbondante di grano, che meritamente fu chiamata il granajo dell'Impero Romano. Anticamente non era del tutto isola, e per tre promontori che aveva, fa detta Trinaeria.

Sieudi, adverb. S. in qualche luogo. Fülmineosque

sūcs, et sieubi māxima tigris. Stat.

Sicutus, a, um. Di Sicilia. SYN. Sicanus, Sicanus, Trinacrius. J Vix e conspecta Sicula tellaris in altum. Virg.

Sīcăt, adverb. Come. SYN. Sīc. ătī, ăt, vělătī, non sčens ae, sienti. ! Sient aqua tremulum labris

ŭbi lūmen ăhenîs. Virg.

Sīdērēns, a. am. Stellato. SYN. Stellatus, stellīfer, corlestis. § Sidereo flagrans clypeo, et corlestiluis ûrmîs, Virg.

Sīdo, is, dī, ĕrē. Sedere, posarsi, abbassarsi. Nent. SVN. Sūbsīdo, rēsīdo, sēdēo. ¶ Sēdihūs āptātīs gēmīnā săpēr ārborē sīdūnt. Virg. Sīdān, ōnis, f. Sidone, Saide. EP. Antīqnā, vētūs, nābilīs, clārā. ¶ Īn Tyriā Sīdōnē quŏd āccīdīt et fuit Ægis, Lucr, Expl. Città della Fenicia, posta al mare, celebre per la porpora, che ivi si tingeva.

Sīdonius, a, um. Di Sidone. SYN. Tyrius, Phienīciŭs. Sidoniās ostentāl opēs. Virg. Obstu-

pňit primo aspecta Sidonia Dido, Id.

Sīdňs, čris, n. Stella. SYN, Astrům, stěllá. EP. Cæleste, igneum, aureum, radians, nitens, lucidum, rūtilum, flammigerum, mieans, flammivomum. PER, Sidereus ignis, Stellarum lumină, Rŭtřio sīděrá fixă Polo. PBR. Aŭrřeoma obscūrās illūstrānt sīdērā noctes. Inconcūssa suo võlvuntur sideră läpsu. Fülgidă ceu clără sideră nocte micant. I Sideră sideribus, numerūmque öbjēctă rēcūsēnt. Virg.

Sigittātīm, vel sīngīllātīm, adverb. Partitamente, puntualmente, specificatamente. J Nee sigillätim

pössünt sécrétá vídéri. Lucr

Sigillum, ī, n. Sigillo, suggello, bolla, SYN. Sīgnum, stemmä, EP. Aureum, ärgenteum, æreum, nobile, illüstre. ! Ödisti claves, et grată sigillă pudico. Hor.

Sīguifer, ī, m. Gonfaloniere, alfiere, PER. Sīgnūm, vel vēxīllūm ferens. Romanæque aquilæ sī-

guiller höstis erät (pent). Ovid.

Sīznīfico, ās, āvī, ātūm, ārē. Significare, dinotare, accennare. SYN. Monstro, ostendo, noto, denoto. Significare volunt indignos esse putandos.

Signo, ās, āvī, ātūm, ārē. Segnare, mavcare, suggellare. Act. acc. SYN. Dēsīgno, ōbsīgno, īmprimo. Signāvitque viām flammis, tenuesque

recessit. Virg.

Sīgnām, ī, n. Sequo. SYN. Insīgně, nětă, ārgūmentum, indicium, Immagine, Imago, simulacrum, Insequa, stendardo, Vexilliam, Prodigio. Prodigium, mīrācalum. Syıllo. Sigillum. EP. Mănifestum, stupendum, clarum, spectabile, ăpertum, mirandum, occultum, prodigiale, înfēlīx, öbscūrūm, lătēns. optātūm. PHR. Strymonta dant signa grues. Sol quoque et exoriens, et cum se condet in undas, Signa dabit. Sőlém cértissimű signű séquéntűr, ¶Ätque hác űt cértis pössiműs discéré signis. Virg.

Sītānŭs, ī, m. Canale, condotto d'acqua. ¶ Cörpŏră sītānōs ăd ăquārūm strātā jācēbant. Lucr. Sītēntiūm, īī, n. Selenzio. SYN. Tācītūrnītās, tē-třeēntĭā. EP. Āltūm, tācītūm, ārcānūm, mūtům, nôctůrnům, fidělě, tăcitůrnům, tránquillūm. PHR. Trānquillă silentiă noctis. Tăcitūrni silentiă rumpit. Quid me altă silentiă cogis Rümpere? Tumultum Compositit vultu, dextrāque silentia jūssit. Exima est virtus prastārč silentia relms, Ovid.

Sileuus, i., m. Sileno. EP. Arcadois, spumins, ebrius, titubāns. PHR. Tālis erāt multo spumāns Silēnus Jācehō, Residēt pando vētulus Silenus asello. J. Titubat annisque meroque. Ferula titubantes ebrius artus Sustinet. 4 Silēnūm pūčrī somno vidērē jācentem. Virg. Fab. Sileno, balio di Bacco, che per l'ordinario andava sopra d'un asino.

Sileo, es, mi, ere, n. Tacere, stare zitto. SYN. Tăcco, conticeo, obmutesco. Passar sotto si-lenzio. Pratermitto, omitto, pratereo, PER. Præstarě silentia. Vocem preměre. Těneré silēntiš. PHR. Digitō compēscē lähēllūm. Tūm lāctă silentiă tectis. Silent, arrectisque auribus āstānt. Silēt, dölör össá repressit. Tennere silentiă cancti. Făvere linguis. Post ubi jam thalamis se composuere, siletur. Virg.

Siter, eris, n. Silio, fusaggine. Curvă tenent; űt möllé sílér, léntæqué génistæ. Virg.

Silēx, icis, m. Selce, pietra Jocaja. SYN. Rūpēs, sānūm, caūtēs. EP. Dūrūs, āspēr, rīgidūs. ¶ Mölle super sílices imposuere caput (pent.). Ovid.

Simitis, m. f., e, n. Conforme, simile, simigliante. SYN. Pār, ēquālis, consimilis. PER. Ore patrēm rčfěrēns. Orč, cŏlōrě, vūltū, vel vôcě rěférēus. Vācē similāns, imitāns. Patrii nān dēgěněr oris. Patris oră gěrens. PHR. Omniă Mercurio similis, vocemque coloremque, Et crīnes flavos, et membră decoră juventa. Virginis os, habitūmque gereus. Animis equalis et annis. Dulcis et alta quies, plavidaque simillimă morti. Virg.

Simititer, adverb. similmente, medesimamente. SYN.

Æquāliter, æque, pariter.

Simius, ii, m., vel Simiă, &. f. Scimmia, EP. Cautus, callidăs, văfer, versatăs, astatăs, tarpis, deformis. PER. Hominis simulator, imitator, Inmānī simulātor simius oris. Doctus et hūmānās ĭmĭtārī sīmĭŭs ārtēs. Ēlūdērē cāllĭdŭs hāstās. Lūděrě dőctůs. Sáltándí pěritůs. § Símřá, něc sérpéns ûnůs, něc cůlěůs ánůs? duv.

Simõis, entis, m. S moenta, fiume della Frigia. EP.

Vēlāx, rapidūs, Idmus, palūdāsus.

Simplex, řeřs, adject. Semplice. SYN. Nūdňs, pūrňs, sīncērus, candidus, crēdulus, incantus. PER. Frandis neseins, Candidus, et vera simplicitate bonus. Tā mihi simplicibas, Mini, dilectus ăb ānnīs. Mart.

Simplicitas, atis, f. Semplicità. SYN. Sinceritas, candor, crēdūlītās. EP. Nīvēā prūdēns, rūstīcā, nūdā, rūdīs, vērā, crēdūlā, incaūtā, pūrā, incūltā, săpiens, PHR, Nesciă fraudis Simplicitas placuit Divis. Nudā simplicitate pudor. Est minus încullă sîmplicităte rădis. Pectus et Herculeas sîmplicitătis hăbes pent.). Ovid.

Simúl, adverb. Insteme, unitamente. SYN. Ūnā, păriter, înter sē. C îngeműere simúl; simúl

încûrvâtă dölöre, Ovid.

Simitacram, i, n. Smulacro, statua, SYN, Ymago, stătuă, effigies, signum. Fantasma. Umbră, speetrům, lárvá. EP. Aŭrčům, aratum, insigně, mārmorčium. . Quid simulaură, letox, dietis Incendis amaris, Ovid.

Simotatio, outs, f. Fintone, simulatione, SYN. Pallacia, fictio, mendacium. EP. Ficta, tecta,

őccultă, sübdőtă.

Simitator, oils, in Smulatore, the finge. SYN.

SITIENS

Dīssīmulātor, fietor, fallāx, mendāx. EP. Callīdus, vafer, astūtus, dolosus, Insidiosus. J O simulatores animo diversa loquentes. Georg.

Simito, ās, āvī, ātūm, āre. Simitare, fingere, colorare. Act. acc. SYN. Fīngo, mēntyör, fāllo, vel dissimulo, occulto, celo, tego. Contraffare. Assimulo, imitor. PHR. Spēm vultū simulat. Consilium vultu tegit, ac spem fronte serenat. Mültä mälüs simüläns, vänä spē lūsit ämäntēm. Ficto simulat pia pēctora valtā. Votām pro reditu simulant. Si simulasse vocat crimen, simulāvimus āmbo. Ovid.

Simultās, ātis, f. Odio coperto, amicizia finta. SYN. Odřům, inimicitia, jūrgium. Sapě simultates

īrā morāta tācit (pent.). Ovid.

Sīmus, a, um. Di naso piatto. SYN. Sīmulus. Dum těněra attondent simæ virgultă căpellæ. Virg. Sīn, conjunct. Se non. SYN. Nisi, ātsī. Sīn ortu

în quarto, namque îs certissimus auctor. Virg. Sīna, vel Sīnāī, Sinai. J Nomine quī duplicī Sīnā vocitātur, et Horeb. Expl. Sina, monte d'Arabia, che ha due cime, una detta Oreb, l'altra Sinai, dove Mosè riceve da Dio la legge.

Sināpī, n. indeel. Senape. SYN. Sināpis, sināpē. Sepins ergo decet mordax haurire sinapem.

Seren.

Sīncērās, ă, ūm. Sincero. SYN. Nūdūs, pūrūs, candidus, apērtus, vērus, simplēx. PER. Nūda simplicitate bonus. Fallere nescius. Cui sincera mēns, vel volūntās; sīncērūm pēctus; sīncērus ănimăs. Cui simplex ănimi cândor. Sincerum ēst nīsī vās, quodcūmque infundis, acescit. Hor.

ēst nīsī vās, quodetingae talada, Sīncīpūt, itīs, n. Parte dinanzi della testa. § Sīn-cāntēgēbāt ārēām (jamb.). Gar. Sindon, onis, f. Lenzuolo. 9 Quid torus a Nilo?

quid sindone tinetus olenti. Mart.

Sine, præp. abl. Senza. SYN. Absque. J Clamabam, sinė mė, mė sinė, māter abis? (pent.). Ovid. Singūtaris, is, m. f., č, n. Singolare, unico. SYN.

Sīngŭlŭs, sölŭs, propriŭs, sūmmus, rārus, în-sīgnis. ¶ Quī sēcāns flūctūs rāte sīngŭlārī sīgnīs. ¶ Quī (sapph.). Sen.

Singültim, adverb. Con singhiozzi. ! Üt venī co-

rām, singūltīm paūcă lŏcūtus. Hor.

Singuitio, is, ivi, itum, ire, n. Singhiozzare. SYN. Gemo, lūgeo. PER. Singūltāntia vērba traho, rūmpo. PHR. Lõngis singültibus iliä pülsät. Frīgidulos, ūdos singūltūs ore cientem. I Oraque singultu concutiente sonant (pent.)

Singūitus, us, m. Singliozzo. SYN. Gemitus, lūctus. EP. Ægër, trīstīs, āspēr, longus, rūptus, crēber.

Vide Singultio.

Singutus, a, am. Ciascuno da per se, ad uno ad uno. SYN. Səlüs, quīsque, ūnūsquīsque. Sēd quæ non prosunt singula, multa juvant (pent.). Ovid.

Sinister, ä, üm. Sinistro, maucino. SYN. Lāvvis, înfēlīx. § Nēvē sinisterior pressām rotā dūcāt ăd ārām, Ovid.

Sinistră, æ, f. Sinistra mano. SYN. Lævå.

Sino, is, sīvī, sitūm, ĕrĕ. Lasciare, concedere. Nent. SYN. Dō, cōncēdo, pătior, pērmītto. J Cēdēndo ārcēbāt, nēc longiús īre sinebat. Ovid.

Sinon, onis, m. Sinone. EP. Fallax, callidus, dolēsūs, pērjūrūs, însidiēsūs. ¶ Tālibūs īnsidūīs. pērjūrīque ārtě Sinonis. Virg. Hist. Figlio di Sisifo, nipote d'Autolico ladro, che andò con Ulisse a querveggiare contro i Trojani, e fece entrare in

Troja il cavallo di legno con dentro gli armati per mezzo di artifizi e di menzogne, con cui per-suase i mal accorti Trojani.

Sinuo, as, avī, atum, are. Intorcere, piegare. Act. acc. SYN. Flecto, curvo, încurvo. ¶ Imposito pătulos călămo sinuaverat arcus. Ovid.

Sinuosus, a. um. Tortuoso. SYN. Curvus, incuivŭs, flēxŭs, törtŭs. ¶ Lūnāvītquĕ gĕnū sĭnŭō-sūm förtĭtĕr ārcūm. Ovid.

Sinus, ūs, m. Seno, grembo. SYN. Pēctus, gremium. Ventre. Alvus, uterus. Gorgo. Flexus, gyrus, spīrā. Laberinto. Ambagēs. Porto, golfo. Lītus, portus. EP. Calidus, patulus, tepidus, möllis, niveus, blandus, tener. PHR. Dēcidit în hiveos lūcidă gūttă sinūs. Quem fovet în möllî Vîrgö püdîcă sinū. Iline sinus Hērcălei, și vera est famă, Tărenti. Virg.

Sion, onis, f. Sionne, o Sion. EP. Sancta, sacra, cēlsă, āltă, věněrandă. J Güm pătriam memori trăhěrēmus pēctöre Sīon. S. Paul. Et mělius fundată Sion în vērtice Mundī. Mill. Expl. Sionne, monte di Gerosolima, che altre volte addimandavasi monte di Dio, e monte Santo, nella cui sommità v'era un castello detto la città di

Davidde.

Sīpărium, ii, n. Tenda, che copre la scena. Isipărio, clamosum ăgeres, ut famă Cătulli. Juv. Sĭquidēm, conjunct. Se pure, poiche, accegnache. SYN. Nām, enīm, nēmpe, scīlīcet. ¶ Hōc quŏque tentemus, siquidem jejuna remansit. Ovid.

Sīren, enis, f. Sirena, serena. SYN. Acheloias. EP. Blanda, cănoră, dolosă, fallax, mărină, Thyrrena, Sicula. PER. Sicula Virgines. Tyrrhenæ puellæ. Monstra maris Sieuli. 9 Monstră mărīs Sīrēnes erānt, quæ võce cănōrā. Ovid. Fab. Sirene, mostri marini, mezzo femmine e mezzo pesce. Fingono che fossero figlie del fiame Acheloo, e della ninfa Calliope, e che fossero tre, cioè l'artenope, Ligea e Lencosia, c che abitando nel mare di Sicilia, col loro canto facessero naufragare i passeggieri.

Sirins, ii, m. Canicola. SYN. Canicula. EP. Ardens, torrens, călidus, torridus. Jam răpidus torrens sitientes Sīrius Indos. Virg. Expl. Stella

canicolare, ovvero veleste.

Sīs. Sii tu. A Sum. Et pænæ tū sīs āltera caūsa

căve (pent.). Ovid.

Sīsto, is, stiti, statūm, ere. Act. acc. Fermare, reprimere, presentare, fermarsi. SYN. Rětiněo, dētineo, moror, cohibeo. J Et monstrum infelix sācrātā sīstīmās ārce. Virg.

Sīstrūm, ī, n. Instromento musicale, cembalo. EP. Dūleč, resonāns, hellicum. J Līnigerī fugiunt

pňěrī, sīstrātăquě tūrbă. Mart.

Sīsyphus. ī, m. Sisifo. SYN. Æölides. EP. Infortūnātus, miser, lessus, lassus, fatīgātus. PHR. Itque, reditque viam, saxum volvensque petensque. Immensus quem lapis urget. Quem lăpis îmmensus noctesque diesque fătigăt. Saxă movens per ardua montis. Ubi Æbliden saxūm grave Sīsyphon ūrget. Sīsyphus est illic sāxūm volvēnsque petensque. Ovid. Fab. Figlio di Eolo, che fu ucciso da Tesco, perche in-festava l'Attiva coi suoi ladronecci. Fingono i poeti, che costui di continuo muova nell'inferno un gran sasso.

Sitiens, tis. Assetato, sitibondo, SYN, Sitibundus, sīceās, ārīdūs. PER. Sītī prēssūs, opprēssūs, ēnectus. § Sēd dē vāllē brēvī, quās dēt sītiēutībus hortīs. Mart.

Sĭtīm ēxptērē. Dissetarsi, estinguer la sete. PER. Sĭtīm ēxtīnguērē, pēllērē, dēpēllērē, lēvārē, rēlēvārē, sēdārē, sīstērē, cōmpēscērē. PIIR. Dūlcēs ăquæ sălfēntē sītīm rēstīnguērē rīvō. Sītīm finīrēt cōpĭā lýmphæ. Trīstēm dēpēllērē fēssō ōrē sītīm. Sīceām fontē lēvārē sītīm. Æstīvāmquē sītīm sēdārē llāentībūs ūndīs. ¶ūt tāā vēsānām dētrāhāt ūndā sītīm.

Sǐtǐo, īš, īvī, ītūm, īrē. Aver sete. PER. Lāhōrārē, ārdērē, vel prēmī sǐtī. PHR. Tāntālis în mēdīā gārrūlūs ārēt āquā. Ēt faūcēs ārēnt, vīxque ēst viā vōcīs in īllīs. Hīc sitis, āc nūllō rābīēs ēxtīnguītūr haūstū. Tērrām sīccō spňit ōrē viātōr Ārīdūs. Sītī pērdītūs ārdēt. ¶Ārēt ăgēr, vītīō moriēns, sītīt āĕrīs hērbā. Virg.

Sĭtis, fs, f. Sete. EP. Sīceā, ārīdā, dīrā, āspērā, rābīdā, āvīdā, vīŏiēntā, īgnēā, īnexplēbītīs, īnexplētā. PER. Sītīs ārdör. Bībēndī ārdör. § Flāgrāt dīrā sītīs, quām non ēxtīnguērēt Hēhrās. Ēt quēm nūllā prēmīt sītīs, ēst sītīentībūs āspēr. Mant.

Sitută, &. f. Secchia, urna. § Extractam păteo si-

tulam cum ponis in horto. Laur.

Sĭtŭs, ă, ūm. Sitnato. SYN. Jăcēns, lŏcātŭs, pŏsĭtŭs. J Hīc sĭtŭs ēst Phäčtôn, côrrūs aûrīgă

păterni. Ovid.

Sĭtűs, üs, m. Sīto, positura. SYN. Löcüs. Squallore. Squālör, sördēs, rūbīgo. EP. Türpīs, införmīs, iners, pāllēus, pigēr, squālīdūs, immūndis. PHR. Fādāt mēmbrā sītūs. Squālēnt immāniā fiēdā Scēptrā sītū. Mūseus ūbi, ēt gĕlīdo mārmörā tēctā sītū. ¶ Exēsosquĕ sītū cōgīt splēndērĕ līgônēs. Claud.

Sīvě, conjunct. O, overo. SYN. Seū, věl, aūt. Sīvě mǐhī cāsūs, sĭvě hōc dědǐt īrā Děōrūm.

Ovid.

Smārāgdūs, ī, m. Smeraldo. EP. Clārūs, nītīdūs, vīrīdāns, rūtīlūs, corūscūs. ¶ Īn solīo Phæbūs

clārīs lūcēntě smärāgdīs. Ovid,

Söbötēs, řs, f. Schiatta, prosapia, lignaggie, stirpe. SYN. Prolēs, progentes, sangots, filitis, filiti. EP. Blanda, cara, dalets, daleta, paleherrima. O Dēnstor hane söbölēs, hane largī coptă lactis. Virg.

Sobričiās, atis, f. Sobrieta. SVN. Ābstinēntia, moderātio. tēmpērāntia. EP. Sana, ūtilis, dūra, āspēra. PER. Sobrias vēctus. Sobria mēnsa. Sobria mēns. Ārida sobrietās, albo jējūnaņus vūltū. Prud.

Söbriús, J., üm. Sohrio. SYN. Abstinēns, mödēnīns, tēmpērāns. ¶ Quīd fiĕt? āb īpsīs Sātūrnālibūs hūc fūgīstī, Söbriús ērgo. Hor. Vide

Abstinens.

Sōccus, i, m. Sorta di scarpe. EP. Humilis, lavis, Hine Sōccifer. I Non hie sōcciferi jocos Menondri (phal.). Sid. Expl. Una certa sorta di scarpe, che usavano anticamente i commedianti ne' teatri, e le donne.

5őcřátřs, řs, m. f., č. n. Compagnevole, sociale.
Năm quare, quotřes socialřá júrá párantůr.

Ovid.

Sŏcřetás, ătřs, f. Compagnia. SYN. Consortřům, sŏdálřtřům, convictůs, collegřům. EP. Grátá, důleřs, cůstě, sánctá, sácrá, relligiósà.

Sŏcio, âs, āvî, ātôm, ārē. Iccompa ju ice. Act. acc. SYN. Āssocio, consocio. PHR. Comitem, vel sŏetūm dō, jūngo, ādjūngo. ¶ Stāminā pārpūrēā sŏetāvēršt aūrēš tēlās. Štat.

Sŏeĭŭs, ĭī, m. Compagno. SYA. Sŏdālīs, cŏmēs. EP. Fīdūs, ſĭdēlīs, cāndīdūs, sīneērūs, ūnānīmīs. PER. Jūnetūs, vel ādstrīctūs jūrē sŏdal lĭtīr. PHR. Quōs ĕgŏ dīlēxī frātērnō mōrē sŏdālēs. ¶ Quōd sŭpērēst, sŏcĭos ād pūblīcā cārmĭnā Ilēxī. Ovid.

Söcördiă, ä, f. Codardia, poltroneria. SYN. Pigrittă, îguâviă, desidiă, vecordiă, înertiă, lânguôr. Stupidità. Stupor. EP. Lentă, îner, mollis,

- īgnāvā, törpēns.

Sōcōvs, dĭs, adject. Poltrone, codardo, neghittoso. SYN. Pigĕr, īgnāvňs, ĭnērs, dēsĭdĭōsńs. Stordito.

Hěběs, stůpidůs.

Söcrătēs, ĭs, m. Socrate. EP. Döctŭs, săpiens, šcătŭs, săbtilis, Alticŭs. J Sì Römână lörent, hâce Söcrătīs öră lüissent. Mart. Hist. Filosofo Atenicse, che fu accusato che parlasse poco bene degli Dei: e però condannato a bere la cicuta, se ne mori.

Socrus, ūs, f. Suocera. 9 Quæ premit invisam so-

erus inīquā nūrūm (pent.). Ovid.

Södátís, is, m. Compagno. SYN. Asseclá, anicus, sociús, comes. ¶ Quôsque ego dilexi fraterno more sodáles. Ovid.

Sădălĭtĭūm, ĭī, n. Compagnia, raunanza. J Jūrĕ sădālĭtĭī quī mĭhĭ jūnctŭs ĕrăt (pent.). Ovid.

Södamä, ä, f. Sodoma. EP. Impiä, netändä, seeleritä. J. Löth. Södömä figgiente ehäös düm respieit üxör. Sedul. Vertens in eineres flägräntiä teetä Södömä. Hist. Città della Gindea, metropoli di einque vastelli, ehe fuvono abbruciati dal fuoco mandato dal Cielo, e sommersi nel lago Asfalte, perchè erano troppo dati alla lascivia.

Södömītēs, vel Södömītă, ā, m. f. Di Sodoma, Sodomita. ¶ Ē Dömĭnō Dömïnūs flāmmās plūĭt īn Södömītās. Prud. Hine Södömītřeŭs, ă, ūm. ¶ Dīcītūr āttrāctō nūbēs Södömītřeă nīmbō.

S. Alcim.

Sot, olis, m. Sole. SYN. Titan, Phæbus, Apollo. EP. Clārus, blandus, candidus, rubens, nitidus, pūrpūrčūs, aūrčūs, radiāns, rūtilūs, corūscūs, micans, splendidus, rutilans, novus, oriens, occiduus, igneus, ignifer, ardeus, ferveus, fervidus, flammifer, ignivomus. PER. Solis jubar, sīdus, āstrum. Solis radiī, llamma, lux, lumen. ardör, fax, ignis, fülgör, splendör, nitör. Sölis rotă, axis, currus, equi. PHR. Qui dăt astatis, brûmæque mētās, Sūmmō Phæbus resplendět Ölympő. Os terris östendít hönestüm. Terrás lůmině spärgit, věstit, ôrnát, děcorát, Rădiörüm spienla vihrat. Mane novo surgens, roseo cam Phobas Koo Pandit in hamentes rădřôrům spîcůlă terras. Sôlě sůb arděnti resonant arbūstă cicadis. Virg. Fab. I pocti lo fingono un Dro, che quida un carro di luce, con cui fa il giorno e dicono che si attuffi nel mare, e da esso risorga.

Sõt öritár Lecarsi del Sole. PER, Sõl övörítűr, sárgit, emicát, émérgit. Sé vastó gargite töllit. Vitreis prócédit áb undis. Oceáni consárgit áb undis. Súá sídérá prómít. Sol fágát ástrá súís

čquis

Sor occidit, Tramontar del sole. PER, Phôbhis se condit in unlas. Occiduas prômos féstinal in unus. Altô se guighte condit. Phebus sê inclinăt în æquor. Phæbas în æquoreas præcipitatur aquas.

501 obscuratur. Oscurarsi del sole, ecclissi. Vide

Eclypsis.

sotāmen, inis, n. Sollazzo, conforto. SYN. Solātĭūm, levamen, lenimen, auxilium. EP. Dulce, mītě, möllě, léně, blandům, gratům, öptatům, ămīcām. PHR. Solāmen longis illă fuere mălis. Sölamenque mali de collo fistula pendet. Est míliř söllřeřtő lenimen důlcě senectæ. Tů cůræ requies, tū medicīna venīs. Cape dicta memor dūrī solātia casas. J Quisquis es, o juvenis, dīxīt, solāmen habeto. Ovid.

Sotaris, is, m. f., č, n. Di sole. SYN. Phæbeus, Phæbeins, Titanins, Apollinens. I Damque quŏd ō brĕvĕ sīt!) lümēn sõlārĕ vĭdēbo. Ovid.

Solatiam, ii, n. Conforto, sollazzo, ricreazione. SYN. Sölāmen, aŭxilium, levamen. EP. Dulce, mölle, gratum, amieum. Intacte fueratis aves sölätiä rūris. Ovid. V. Solamen. sŏitša, æ, f. Scarpa. J Nēc sŏltās fēcīt: sūtōr tă-

men est săpiens, quo? Hor.

Sōlēmnĭs, ĭs, m. f., ĕ, n. Solenne. SYN. Fēstǔs, lætǔs, pūblĭcǔs. ¶ Īpsĕ tĭbi ād tǔā tēmplā fĕrām sölēmniā donā. Virg.

Sölemniter, adverb. Solennemente. Frgo diem ečlěbrāte alacres solemniter istam. Mant.

Solco, es, itus sum, ere, n. Esser solito, aver in costume. SYN. Suesco, assuesco, consuesco. PER. Mös est milii. Sölitus sum. PHR. Illis mos est gestare pharetram. Morem fecerat ūsus. Cunctis de more vocatis. Utque solebamus consūměrě longă loquendo, Ovid.

Solers, ertis, adject. Valente, industrioso, diligente, sollecito. SYN. Ingeniosus, industrius, prudens, pērspicāx, sagāx, subtīlis, acūtus. Ingenium solers, suaque in compendia pugnax. Mart.

Solertia, &, f. Ingegno, diligenza. SYN. Industria, dēxtěritās. EP. Ingentosa, prūdens, săgax, sūb-tīlis, ăcūtă. PER. Mēns, vel änimns sölers. In-gentum sölers, săgāx. ¶ Ingentum est, miserīsque venīt solertia rebas. Ovid.

Sŏlido, ās, āvi, ātūm, ārě. Assodare, consolidare. Hūmor, et infuso facies solidata veneno est.

Sotidus, a, um. Saldo, fermo. SYN. Firmus, stabilis, immētus, incēncūssus. J Vidi ego quēd fűcrāt quöndām sölídīssímă tellüs. Ovid.

sõtitarius, ä, üm. Solitario, solingo. SYN. Sõlus, vel Mönächüs.

Sōnitado, mis, f. Solitudine, eremo. SYN. Desertūm, ērēmus, sēcēssus, recēssus. PER. Solī recēssūs. Sōlā, vel dēsērtā lŏeā. Sōlī, vel ĭnāccēssī montes. Locă inhospită, aviă, înviă. Vastī sēcēssūs. Sēcrētă němoră. PHR. Vītām în sỹlvīs, inter desertă ferarum Lūstra, domosque trăho. Hinc desertă siti regio. Hwe certe desērtā lēca ēt tārītārnā querēntī. Sīc ego sē-crētīs pēssūm bene vīvere sīlvīs, Quā nūlla hūmāno sīt viā trītā pēdē (dist.)

Sölítűs, ä, üm. Solito. SYN. Assnélűs, cönsuétűs, suétűs. § Sölűs qui Páridém sölítűs cönténdéré

contra. Virg. Sotium, ii, n. Soglio, trono. SYN. Thronus. EP. Altom, süblime, aureum, insigne, ebernum, nitens, regium, regale, micans, splendens, corūseūm, supērbūm, māgnificūm, īllūstrē, mārmorcum. PER. Regia sedes. Regale tribunal. PHR. Pülchrö sedet illä recessä, Insigni solio. Solio fültüs eburno. Ipsa sedens solio insigni, stellisque corúsco. I flæc úbi dieta dedit, so-

Sotticito, as, avī, atūm, are. Sollecitare. Act. acc. SYN. Incito, impello, ūrgeo, instigo, stimilo. Attristare, affannare. Āngo, torqueo, pūngo, vēxo, critejo, exeritejo. PHR. Mē prīmām läerymīs söllīcitābis inops. Quæ sempēr miserās sőllícítábát öpés. J Párce, precor, manés sőllicitare meos (pent.). Ovid.

Sotticitudo, inis, f. Angustia, sollecitudine. SYN. Cūră, ānxietās. EP. Dūră, grāvis, trīstis, ăcerbă. Söllieitūdine districtum, ne panis adustus.

Hòr.

Söttieitus, a, üm. Pensoso, angosciato. SYN. Ancēps, dubius, anxius, suspēnsus. PER. Cūrārūm plēnus. Ingentī mole cūrārūm gravatus. Anxia corda gerens. Iram sub corde premens. PHR. Qui magnis curarum fluctuat undis. Sollĭeĭta īn vānās tõrquēt sňă pēctŏră cūrās. Īngentes curas în pectore versat. J Încipe, sollĭcĭtōs Gāllī dīeāmŭs ămōrēs. Virg.

Sŏton, ouis, m. Solone. EP. Ingeniosus, doctus, săpitens, jūstiis, Āctætis, Āttīciis, Cecroptiis. ¶ Ēt rātā Cecroptiim corām se āstāre Solonem. Mant. Hist. Uno de' sette Savj della Grecia, nato in Salamina. Diede ottime leggi agli Ateniesi.

Solor, aris, atus, ari. Consolure. Depon. acc. SYN. Consolor. PER. Dolorem lenio, levo. Solatia fero, affero. Luctum levo. PHR. Verbis solabar amīcīs. Trīstēsque ruīnās Solabar, fatīs contrariă l'ată rependens. Sic lenit curas, et fāta āspērrīmā vitæ. ¶ Quōs bonus Ænēās dīetis sölátűr ámicis. Virg.

Sõtstitiatis, is, m. f., č, n. Di solstizio. J Vēn-

tūrūm tēmpūs solstītiālē die (pent.). Ovid. solstītītīm, ii, n. Solstizio. EP. Hūmidām. ¶ Hū-midā solstītia ātque hičmēs optātē serēnās. Virg. Expl. Quando il sole arrivato a' segni del Cancro e del Capricorno, lascia di far i giorni più lunghi o più corti.

Solubilis, č. Solubile, che può sciogliersi. \ Cuncta sölübilibüs, flüxeque ereamine constant. Prud. Sõlum, adverb. Solamente, soltanto. SYN. Tantum,

tantammödő, mödő, damtaxát, sölammödő. Non solum vēstros didicī reticēre labores. Prop.

Sŏtām, ī, n. Suolo, terra. SYN. Tērră, humus, tellüs. EP. Aridum, siceum, pingue, dives, benīgnām, putrē, pālvērēām, fērtilē, hērbīdām, viride, sāxosām, mādidūm, frūgiferām. PHR. Fēssa în gčlīdō poněrě mémbrá sölo. Herba sölo florente vírescit. ¶ Ömně sölüm fortî patrĭa ēst, ūt pīscĭbŭs æquŏr. Ovid.

Sōtŭs, ă, ūm. Solo, unico, da per se. SYN. Ūnŭs, nuiens, desertus, încomitatus. 9 Quisquis amas, locă solă nocent: locă solă căveto. Ovid.

Sōtvo, ĭs, sōlvī, ūtūm, ĕrĕ. Pagare. Act. acc. SYN. Pērsēlvo, pēndo, rēddo, numero. Disciogliere. Rěsolvo, dissolvo. Liberare. Eximo, expedio, lībero. Stemperare. Dīssolva, līquelācio. PHR. Sõlvite vinelă jugis. Sõlvite corde metum. Votă Děum primo victor solvebăt Eoo. Impia in ādvērsos solvīmus ora Deos. Mollī languore sölütüs. I Et jam tempüs equüm fümantia solvěrě cöllă. Virg.

Sölymä, a, f., vel Sölymä, örüm, n. plur.

Gerosolima, SYN, Hierosolyma, Jerūsalem, fille iter antiquas Sölymörum instaurat ad ărces. Hor. Expl. Città nobilissima della Gindea, detta con altro nome Gevusalemme.

Sāmnifer, a, um. Sonnacchioso, che fa dormire. SYN, Sőpőrifér, J Pléráque sőmniféri sérpéns

pěrěgrină věnění. Ovid.

Somnio, as, avī, atum, are, n. Sognare. SYN. in somuis vidčo, vel fingo, deliro, ineptio. PHR. Īpsā sēd in somnis inhumāti vēnit imāgo Conjūgis, orā modīs attollēns pallīda mīrīs. Īn somnis ēcce aute oculos mæstissimus Hēctor Vīsus adesse mili, largosque effundere fletus. Ömniă, quæ sensū volvāntūr votā diārno, Tempore nocturno reddit amica quies. Venator defessă törő cum membră repônit, Mens tămen

ād sīlvās, āc sŭă lūstră redit.

Somniam, ii, n. Sogno. SYN. Visûm, însomniûm. EP. Vānūm, nigrūm, cācūm, pāllīdūm, dēmēns, mūtūm, leve, lallax, inane, errans, vagam, nocturnum, terribile. PER. Imago nocturna. Simůlácrá quietis. Tácité noctis imágo, Agitáns mentes. Illudens sensus, Placidi ludibria somui. PHR. Văriās imitāntūr somniă formās. Et feră dűctőris tűrbábánt sőmniá mentem. Dii melioră ferant, nec sint însomniă veră, Que tulit hēstērnā pēssīmā nocte quies. § Sēmuia quin ětřám vărřís înfaüstă figüris. Claud. Fab. Fingono i poeti, che Morfeo sia il Dio ministro del sonno, che fa sognare.

Somnus, î, m. Sonno. SYN. Quies, sopor, requies. EP. Āltus, grāvis, trānquīllus, placidus, tor-pēns, īgnāvus, tuērs, blāndus, levis, languidus, quietus, leuis, mollis, vauus, fallax, nocturuus, lethæus, PER, Noctis amica quies, Pax animi. Mēmbra levāns, recreans, Pēctora fessa rigans. Fessos recreans artus, Placidissima mortīs imāgo, PHR. Sommūs pēr mēmbra quietēm Irrīgāt. Animī cūrās ē pēctorē solvit. Mollēsque sab arbore somnī Non absunt. Conditque nătautiă lūmină somnăs. Suadentque cădentiă sīdērā sōmnōs. ¶ Stūltē, quīd ēst sōmnūs, gē-līdæ uĭsī mōrtīs ĭmāgo? Ovid. Fab. *Fingono i* poeti vhe il Sonno abiti nella spelonca presso i Cimmerj, popoli di Ponto.

Somno indulgere, Dormire, SYN. Dormio, PER. Dăre corpotă somno. Carpere somnos. Succumbere somno. Placida laxare membra quiete. Prěmí grávítátě sŏporis. Plácidæ demittěre membra quieti. Dăre placidam per membra quietem. PHR. Somnus complectitur artus. Sŏpŏr öccüpăt artūs. În dülcem sölvüntür lümină somunm. Lumină cum plăcido vietă sopore jacent. Fessis oculis dulcem admittere somnům Cogitur. Dant corpora fessa sopori, Atque omnes păriterque silent, păraterque quie-

schut.

Somnom fugare. Risvegliare, SYN. Expergelacio, excito, súscito. PER. Abrůmpěrě, avertěrě, excŭtěrě, discůtěrě, vel ëxpěllěrě somnos. Somnos fraudárě. Pěllěrě somnos. Turbárě quiétěm.

Sănînēs, čdis, m. Cavallo. SYN. Equăs cărnîpes, quadrăpes. 9 Stat sănîpes pictă lumbăs, et tem-pără tergă. Mart.

Sonitis, us, m. Suono, squillo. SYN. Sonus, clamör, frägör, stridör, marmär, strepitas. \ Dam llámmás Jövis, ét sönitús imitatúr ölvmpi. Virg. Sono, as, ui, Itum, are. Sonare, fare strepto. SYN.

Strěpo, stridčo, persono, resono. PER. Dăte sonum, vel souitum. Edere, reddere, ciere, referre sonum. PHR. Consonat omne nemus, Ingenti sonuerunt omniă plausu. Colles clamore résültänt. Résŏnāt clāmōrībŭs æthēr, Codūm sonat omne tumultu. 9 Mūsa loquebatur, pēn-na sonaere pēr aurās. Ovid.

Sonor, oris, m. Strepito. SYN. Sonus, sonitus. § Et crīnes ālbos, et sava sonoribus arma. Virg. Sanorus, a, am. Sonoro. SYN. Clarus, stridens, strepens, canorus, sonans, resonus. § Invadunt

Mārtēm elypeis, ātque æng sonorō. Ving. Sons, sontis, adject. Colpevole, malvagio. SYN. Rens, noceus, noxins, culpa conscius. J Omnes per mörtés aufmam sontem ipsé dédissém. Virg.

Sonus, i, m. Suono. SYN. Clamor, sonitus, murmur, fragor, stridor, clangor, strepitus EP. Ācūtus, mīgnus, Ingens, rancus, stridēns, vagus, strīdulus, resouans, flebilis, horrendus, feminěŭs. PHR. Fit sŏnŭs; îngenti concussa est pondere tellus. Tum sonus auditur gravior, trāctīmque susurrant. Frigidus at quondam sylvis immūrmurat Auster. Arreetasque impulit aures Confusa sonus urbis, et illatabije murműr. J Expéctare sőnős, ad quős verbá rémittăt. Ovid.

Sopuocies, is, m. Sofocle, ateniese, principe dei poeti tragici. EP. Grāvis, discitus, facundus. Quid Sophocles, et Thespis, et Æschylus ūtiie ferrent, Hor, Hinc Söphocleus, a, ūm. Sõla sö-phocleo tua carmina digna cothuruo. Virg.

Sopio. is, ivi, itum, ire. Addormentare. Act. acc. SYN. Soporo. PER. Somnam afferre, inducere. Somnum, vel soporem per membra spargere. PHR. Somnus, vel Morpheus ramum Lethao röre madentem, Vique soporatum stygia super ütrăque quassăt Temporă, cunctantique nătăutřá lůmřná sölvřt. Firmátquě soporém Lánguřdá pērmūlcēns medicātā lūmina virgā. I Hūne ego sopitum somno super alta Cythera. Virg.

Sopor, oris, m. Souno. SYN. Somnus, quies, requĭēs. EP. Lēnĭs , mōllĭs , blūndŭs , pläcĭdŭs , trānquīllŭs. PHR. Sŏpŏr ŏceŭpăt ārtūs. Lūmĭnă cum placido vieta sopore jacent. Fessos sopor īrrīgāt ārtūs. J Tūm consānguinčūs lethī sopor, ēt mālā mēntīs. Virg.

Sŏpōrātňs, ă, ūm. Addormentato, ovecro capace di addormentare. ¶ Mēllé sŏpōrātām, ēt medicatīs

frügibus ölfam, Virg.

Săpărifer, ă, ûm. Che porta sonno. SYN. Sōmnǐ-fer, săpārăs. § Spārgēns hūmidă mēllă, sopāriferumque papaver. Virg.

Sŏpōro, ās', āvī, ātūm, ārc. Addormentare. Act. acc. SYN. Sōpĭo. ¶ Vīque sŏpōrātūm Stygĭā

super ütrăque quassăt. Virg.

Sörbčo, čs. hří, vel psî, břtům, vel ptům, črč. Act. Sorbire. SYN. Haŭrřo, vôro, ábsôrbčo, děglūtio, f Terrăque codestes aridă sorbet aquas pent.), Ovid.

Sarbitio, onis, f. Il surlive, sursu. Dicere, sorbi-

tio tollit quem diră cicutas, Pers.

Sordeo, es, iii, etc. u. Essere sporco. SYN. Squaleo, sördéseo. I Dam nulla teneti sördéni lamagine valtas. Mart.

Sardes, is, f. Sporthezza, sucidume, sozzura, spazzatura. SVN. Fax, lutum, comum, squalor, sitūs labės, macula. EP. Lorda, torpis, olens, putris, fortidă, vilis, obsecua, crassa, immundă,

squālīdā. Squālēntīque sitā, erāssis et sordibus horret.

Sordidus, a, um. Sucido, sordido, sporco. SYN. Fædus, turpis, obscenus, immundus, squalens, squālidus. Imbrattato. Pollūtus, contaminātus. PER. Fædato valta. Plenus sordibus atque sita. Quas geritis vēstēs, sordida lana fuit (pent.). Ovid.

Sorex, icis, m. Sorcio, ratto, topo. SYN. Mūs. Si prægnans artus captīvī sorīcis odit. Teren.

Soror, oris, m. Sorella. SYN. Germana. EP. Blanda, cará, dúlcis, dilecta. I Et soror, et conjux ūnā cum gentě tot annos. Virg.

Sororins, a, um. Di sorella. Pellitur Anna domo, lăcrymansque sororia linquit. Ovid.

Sors. I's, f. Sorte, ventura, destino, fato, fortuna. SYN. Fātūm, cāsūs, fortūnā. EP. Inconstans, āncēps, dňbĭă, pērfidă, trīstĭs, ăcērbă, mălīgnă, cădūcă, frăgilis, încērtă, volūbilis, mūtābilis, mēndāx, fāllāx, ĭnīquă, miseră. PHR. Sörtēmque animo miseratus iniquam. Stat ductis sortĭbŭs ūrnă. Tölërāndăque nūllīs Asperă sors populis. Divitis alternas, et pauperis accipe sörtes. Mant.

Sortior, īris, ītus, īrī. Cavar le sorti, conseguire, trar le sorti. Depon. SYN. Căpio, obtineo, vel dîvido. PER. Mittere, vel dücere sortem. Sorte lěgěrě, eligěrě. Sortě dărě. PIIR. Opěrůmquě lăborem Partibus æquabat jūstīs, aut sorte trahebăt. Singulă quæque locum teneant sortită děcentěr. Hor.

Sospes, itis, m. f. Sano e salvo. SYN. Incolumis, sālvūs, īntēgēr, īllæsūs, īnvīŏlātūs. 🤉 Quæ nūnquam, nisi të sospitë, sospës ërit (pent.). Ovid.

Sospito, as, avi, atum, are. Conservar sano, preservare. Act. Populumque faustum sempiterne sőspitent. Pacuv

Spādīv, īcis, m. Ramo di palma. \$ Spādīcēs, glaū-cīquē: cölör dētērrimūs ālbīs. Virg.

Spado, onis, m. Castrato, cunuco. SYN. Eunüchus, cāstrātus. ¶ Quum tener uxorem ducat spado, Mæyĭa Tüscüm. Juv.

Spargo, is, sī, sūm, črě. Spandere, versare, spargere. Act. acc. SYN. Aspērgo, conspērgo, dīspērgo, fundo, dīlfundo, projicio, emitto, dīssēmino. Spārgite humum foliīs, inducite fontǐbŭs űndās. Virg.

Spārtă, &, f. Sparta. SYN. Spārtē, Lăcedamon. EP. Āntīquā, vētūs, prīscā, potēns, nobilīs, īnclytā, clārā, Hērcūlēā. ¶ Clārā fūīt Spārta, ēt māgnæ viguēre Mycena, Ovid, Expl. Città nobilissima del Peloponneso, a cui Licurgo lasciò ottime leggi, e prima fu detta Lacedemonia.

Spārtaeus, i, m. Spartaco. EP. Audax, generosus, belliger, magnanimus, fortis, animosus, potens, temerarins. Üt simili caūsā caderet, qua Spārtăcus hostis. Luc. Hist. Schiavo e gladiatore, che, raccolto un esercito di schiavi e gladiatori, mosse guerra a Roma.

Spătior, āris, ātus, ārī. Spasseggiare. Depon. SYN. Ambulo, deāmbulo. Non mihi, cum fulvā trīstīs spātřārer arenā. Ovid.

Spătiosus, ă, ūm. Spazioso. SYN. Latus, vastus, āmplus, ingēns, immēnsus. J Nēc mihi quā-tēnti spātiosām fallērē noctēm. Ovid.

Spătium, ii, n. Spazio, SYN. Magnum, ingens, latūm, vastūm, amplūm, capax, immensum, pārvūm, brevē, angūstūm. ¶ Invida mē spātio Natūra coereuit arcto. Ovid.

Spēcies, eī, f. Specie, immagine, forma. SYN. Imāgo, formă, figură. Beltà. Pülchritudo, venustas, decor. Volto. Os, vultus, făcies. Vista. Aspectus, Larva. Spēctrūm, lārvā, pērsonā. J Tālis erāt spēcies lauri frondentis opāca. Virg.

Specimen, inis, n. Sperienza, prova, mostra, saggio. SYN. Sīgnūm, nota, exemplūm, indicium. § Sõlĭs ăvī spēcĭmēn, bīgīs īt Ťūrnňs ĭn ālbīs. Virg.

Speciosis, a, um. Specioso, appariscente, bello. SYN. Pülcher, decorus, formosus, venüstus. Illustre. Ēgrēgius, ēximius, īllūstris, spēctābilis, con-spicuus. ¶ Introrsum turpēm, spēciosum pēllē děcōrā. Hor.

Spēctācňtūm, ī, n. Spettacolo. SYN. Lūdus. EP. Māgnūm, dūlcē, grātūm, fēstīvūm, mīrāndūm, pūblīcūm. PHR. Pūblīcā vīdērūnt lætī spēctāculă cives. Non hoc istă sibi tempus spectaculă poscit. Veteres ineunt proscenia ludi. Fēstăque pompă venīt, totām spēctātā per ūrbēm. 🖣 Admīrāndā tĭbī lēvĭūm spēctācŭlā rērūm. Virg.

Spēctat, impers. Appartenere. SYN. Attinet, pēr-

Spēcto, as, avī, atum, are. Guardare. Act. acc. SYN. Aspicio, cerno, video, intueor, considero, contemplor.

Spēctrūm, ī, n. Visione, fantasma. SYN. Simulāerum, umbra, larva, somnium, visum.

Speculă. &, f. Veduta, ed anche picciola speranza. EP. Altă, excelsă, sublimis, arduă, aeriă, elată. Specular, āris, n. Sorta di pietra trasparente. Hi-

bērnīs objēctă notīs spēculāria pūros. Mart. spēculor, aris, atus, arī. Contemplare, specolare. Depon. acc. SYN. Āspicio, spēcto, cērno, observo, exploro, contemplor, considero. PHR. Öbitűs spěcůlámůr, ět örtűs. Artě nová spěcůlātă lăcum. E tūto spēculāberis omnia colle. Sīstřt, ět Arûntém tůmůlő spěcůlátůr áb alto. Artě nová spěcůlátá locům, quo litore půlcher. Virg.

Speculum, i, n. Specchio. EP. Auratum, argentěum, nitens, micans, nitidum, vitreum, corūseūm, fīdūm, fāllāx, frăgĭlĕ, concăvūm. PER. Spēculī nitidīssimus orbis. Acceptas relerens förmäs. Spēctāntīs făciem āssimilāns, Rēddēns simulaera imitantia vērām. PHR. Ceū lævi in spěcůlo solět apparere figura. Nobile gemmato spēculum portaverat auro. Effigies liquido depicta est æquore fontis. A speculo qualis simulatrix umbra resultat. Et speculum mendāx csse querere tuum (pent.). Ovid. spēcus, us, m. f., vel Specu, n. in nom. et acc.

Caverna, SYN. Antrūm, fössä, spēlūncă, lūstrūm, căvernă. I Et specus în medio virgis, ac vimine densus. Ovid.

Spētinea, a, f. Spelonca, caverna, antro. SYN. Antrūm, spēcus, fossa, spēlæūm, cavērna. ¶ Spēlūncæ, vīvīque lăcūs, āc frīgida Tempē. Virg.

Spērno, īs, sprēvī, ētūm, ērč. Disprezzare. Act. acc. SYN. Tēmno, contemno, āspērnor, despicio, rējīcio. Vide Aspernor.

Spēro, as, avī, atum, are. Sperare. Act. acc. SYN. Ēxpēcto, confido. PER. Spēm fovērē, habērē, capērē, agitārē. Dūcī spē. Animum spē pascērē, lāctārē. PHR. Quid cœlūm spērārē jubēbās.

llie prīmūm Ænčās spērārē sălūtēm Aūsūs, čt āfllietīs mēliūs confidērē rēbūs. Ūnā sālūs vietīs, nūllām spērārē sālūtēm. § Spērābam Āmēns : ātque ănimo mēš votā fövēbām. Ovid.

Spēs, čī, f, Speranza. SYN. Fidūeix, votām. exspēctātio. EP. Incertā, ancēps, dubia, falsa, inānis, vāceuš, īrritā, avārā, blāmlā, crēdulā, avīdā, noxiā, magnā. dīvēs, āltā, tēnuis, fevis, exiguā. PHR. Söllicitā spēs töllīt tādīā vitā. Quam nullā frāngēt viölēntiā. Spēs ālīt āgricolās. Crēdulā vitām Spēs fovēt, ēt melrūs crās forē semper āit. § Spēs ēst quæ capiāt, spēs

est quæ pascat amorem. Ovid.

Sphīrx, Ingis, I. Sfinge. EP. Cāllīdā, āspērā, īnīquā, īntāndā, trīcārpŏr. PHR. Sphīnx völderīs
pēnnīs, pēdībās fērā, trāntē pňellā. ¶ Nota īn
portēntīs Thēbānā trīcārpŏrībūs Sphīnx. Ans.
Fab. Mostro, nato da Tifone e da Eckēdna, il
quale aveva la testa ed il volto di fanciulla, il
corpo di cane e la coda di dragone, con le unghie e colle ali. Dicesi, che abitasse in nn monte
presso a Tebe, e di lā inveisse contro i passeg
gieri. Consultato però l'oracolo d' Ipoltine, si
seppe che l'unico mezzo per por rimedio a tanto
male, era lo spiegare l'enigma della Sfinge. Il
che avendo fatto Edipo, questo mostro vedendosi
vinto, si precipito giù da una rupe.

Spīcă, æ, f. Spiga. SYN. Seges, ărīstă. EP. Flavă, flavēns, grāvidă, mātūră, cerealis, ¶ Ēt cererem spīcīs întercipit ārea frastrā. Ovid,

Spīceňs, ă, ūm. Di spiga. Prīmītiās frūgūm dant spīceň seitā sūārūm. Ovid.

Spīco, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Spigare, far la spiga. Neut. ¶ Vēntus ălīt fluctus, ēt vēntus spīcat ărīstās.

Spīculūm, ī, n. Dardo, punta. SYN. Săgīttă, tēlūm, ărūndo, jāculūm, hāstīlē. EP. Dīrūm, sāvūm, ācūtūm, fērrēūm, rǐgīdūm, lāmmöūm, völitāns, sānguǐnöūm, lēthālē, cručntūm. PIIR. Cūrvō dīrēxīt spīculā cōrnū. Spīculāque ēxtēnsō vibrāre īntōrtā lācērtō. Cērtāquē lēthīfērā dīrēxīt spīculā dēxtrā. Spīculāque ēxācunt rōstrīs, āptāntquē lācērtōs. Virg.

Spīnā, æ, f. Spina. SYN. Rūbūs, sentīs, veprēs. EP. Āspērā, mērdāx, ācrīs, ăcūtā, sīlvēstrīs, hōrrēns, mīnām, mīnām, hīrsūtā, vūlnīfīca. PHR. Infīna ēst lævō spīnā mālīgnā pēdē. Spīnīsque mīnāetbūs hōrrēt. Hōrrūtī ēt capītī spīnā crūentā tāo. Rēttālīt hīrsūtīs brāchītā sēctā rūbīs. Spīnās sūrgīt pālīūrās ācūtīs. Lēt rīgēt āmīssa.

spīnă relictă rosa (pent.). Ovid.

Spinetūm, ī. n. Luogo piantato di spine. SYN. Veprētīm, dāmētūm, răbētūm. EP. Āvīūm, dēnsam, āspērūm, sīļvēstrē, rīgdūm. PIR. Dēnsam, āspērūm, trīstēm spīnētā lācūnām. Ergo pēr ānfractās, spīnētā pēr īnviā montis. § Nūne virīdēs čtīam occūltānt spīnētā lācērtos. Virg.

Spīnčūs, ă, ūm. Di spine, ŠYN. Spīnēsūs. § Īndēlūīt: bācūlūmquē căjūt, quēm spīnēā tētūm.

Ovid.

Spīnōsús, ă, ūm. Spinoso, pieuo di spiue. SYN. Spinĭfēr, dūrūs, āspēr, dīffĭeĭlĭs. ¶ Vēnĭt et hīrsūtā spīnōsiŏr hīstricē bārbā. Claud.

Spīnňs, ī, f. Pruno salvatico. J Edūrāmque přrum, et spīnēs jām prūnă ferentes. Virg.

Spiră, æ, f. Spira. SYN. Örbis, gyrŭs, sinŭs. PHR, Völubilibūs squāmmösös nexibus örbes. Torquet, et alternös saltū sinŭatur in arcus. Extrēmāque āgmīnā caūdā Sölvūntūr, tārdāsquē trāhīt sīnūs ūltīmūs örbēs, Sērpēns sīnūāsā võ lūmīnā vērsāt, ¶ Squāmmeŭs īn spīrām trāctū sē collīgīt āngnīs, Virg.

Spīrābitīs, īs, m. f., č. n. Spirabite, che si respira.
J... pēr sīdērā tēstor, Pēr Sūpērēs, ātque hōc

cœlī spīrābile lūmen. Virg.

Spîrācŭlûm, î. n. Spiracolo. Et quăsi pêr māgnī cîrcûm spîrācŭlă mûndî. Lucr.

Spīrāmēntūm, ī, n. Spiraglio, spiracolo. SYN. Spīrāmēn, förāmēn, spīrāculūm. Spīrāmēnta ant-

mæ lethali vulnere rapit. Virg

Spīrtus, ūs, m. Soffio, spirito. SYN. Aūrā, flātus, flāmen. Respirazione, fiato. Halfus, spīrāmen, anhēlītus, antmā. EP. Vāgūs, vivāv., voluerīs, dīvīnus, colēstīs, āthēreus, timmortālīs. PER. Vītālīs aūrā. Āerīs haūstus. Ōrīs ānhēlītus. PHR. Spīrītus hie vācūās prīus ēxlenuāndus īn aūrās Ībīt, ēt īn tēpidā dēsērēt ossā rogō. Vāgūs jām spīrītus ērrāt. Mortē cārēns, vācūās abītālītus īn aūrās Spīrītus. § Spīrītus hīc pēr tē pātrīās ēxīssēt īn aūrās. Ovid. Vide Anima.

Spiro, ās, āvī, ātūm, ārē. Spirare, respirare. SYN. Rēspīro, ānhēlo. Soffiare Exspīro, īnspīro, āspīro, flō, pērflo, hālo, ēxhālo, ŏlčo, rēdolčo. PER. Spīrītūm, vel ānīmām trāho, dūco. ¶ Flūctīhūs ēt præcēps spīrārē vālēntīns Eūrūs. Ovid.

Splēn, enis, m. Milza. SYN, Lien. ¶ Quid läciām? sēd cum pētulāntī splēne cachinno. Pers.

Sptēnděo, es. ňī, ērč, n. Risplendere, rilucere. SYN. Fülgeo, elfülgeo, refülgeo, splēndēsco, resplēndeo, mico, funco, luceo, collūceo, scintillo, fülgňro, niteo, nitesco, ritillo, radio, irrādio, cornsco. PER. Lūmēn, vel lucem do, reddo, mītto, spārgo, fūndo. Lūce mico, ārdeo, corūsco. Splēndēre mico. PHR. Rādiis ārdēbāt lūcis, et aŭro. Sölis inardēscit rādiis, lõngeque refülget. Micāt domis ārgēnto, aŭroque reiūlget. Micāt domis ārgēnto, aŭroque reinact. ... nēc cāndīdā cūrsūs Lūnā negāt, splēndēt trēmūlō sūb lūmine pēntūs. Virg.

Sptendidus, ä, ūm. Splendido, rilucente. SYN. Lūcens, iūcidus, pēllūcidus, clārus, splendēns, splendēscens, nitidus, nitens, micāns, rūtilus, corūscus, fūlgens, fūlgidus. Ēt domus inte-

rior regali splendida loxo. Virg.

Splēndur, öris, m. Splendore, luce SYN. Lūx, lūměn, jubăr, nitor, fülgör. EP. Ālbir, clārūs, nivens, nitidus, lūcidus, ignevis, aūrens, rūtilus, fūlgidus, athereus, corūseus, sīdereus, micāns, ārgenteus. Cāndida, et ārgentī nives splēndore corūseāns. Mart.

Spičniňm, ji, n. Sorta d'erba buona pei mali di milza. § Et nůměrôsă limint stěll ntěm splěniă

frontem. Mart.

Spŏlio, ās, āvī, ātūm, arē. Svoyliarc. Act. acc. et abl. SYN. Ēxŭo, prīvo, ōrbo, nūdo, dēnudo, ēxpŏlio. Preudere, pigliarc. Aūfčro, fūrŏr. prādv, răpňo. PHR. Trīstī spŏlfāntūr tēmplā răpinā. Īlhūm vitā spŏlfāvit Āchillēs. § Āddīt čguōs, ēt tēlă, quĭhūs spŏlfāvit höstēm. Virg.

Spůříňm, ří, n. Spoglia, SÝN, Praedá, čvňvřác, EP-Ämplům, ingéns, öpřímům, hôstilé, héflřeům přingué, insigné, súpérhům něhále, memořábřlě, PHR. Spölřís Márcéllus dives opřímis. Spolřísquě pôtitůs Imměnsis. Spělřía čásisis direptň, vel éréptă Látinis. Hæc súnt spělia čá de Régě súpěrbo Existæ. § 1. je řím věro laudem, čí spělřa amplá rebritis. Vaz. Sponda, æ, f. Sponda del letto. SYN. Lectus, cubile, törüs, thălâmüs. J Aûrëa composuit sponda, mediamque locavit. Virg.

Spōndčo, čs., spŏpōndī, spōnsūm, ērĕ. Promettere.
Act. acc. SYN. Prōmītto, pōllĭcĕŏr. Sposare.
Spōnso, dēspōnso. ¶ Spōndĕăt, hōc spērem ītăliam contingere carlo. Virg.

Spongia, &, f. Spugna. EP. Timens, targens, tumidă, tūrgidă, mădidă, mădēns, bibulă, levis. Tt levis accepta spongia target aqua (pent.).

Mart.

Spousă, æ, f. Sposa. SYN. Cônjūx, ūxor.

Sponsus, i, m. Sposo. SYN. Conjūx, vir, marītus. Sponte, adverb. Spontaneamente, volontariamente. SYN. Ultro, licenter, volens, libens. PHR. Italĭām non sponte sequor. Nullīs cogentibus, īpsa Sponte sua ventunt. Sponte sua multo fieri mělíoră víderes. Lucr.

Sprētor, oris, m. Sprezzatore. SYN. Contemptor Divum. Sprētor črāt, mentisque ferox Ixione

nātus. Ovid.

Sprētus, a, um. Disprezzato. SYN. Despectus, re-

jēctus, ābjēctus, contemptus.

Spūmă, æ, f. Schiuma, spuma. EP. Albă, ālbēns, cană, candidă, albidă, tumens, rigens, humidă, nătâns, mădidă. PHR. Spargit virides, spumis ālbentībus, agros. Canīties emota mārīs, spūmæque rigentes. Spamaque pestileros circumfluit albida rictus. Ovid.

Spūmčūs, ă, ūm. Che rende spuma. SYN. Spūmāns, spūmříčr. spūmôsŭs. § Spūmčă tūno prī-

mum răbies vesană per oră. Lucan.

Spūmo, ās, āvī, ātūm, āre, n. Mandar fuori la spuma, spumare. SYN. Spūmēsco, PER. Spūmīs ālbēscērē, candēscērē. Spāmās agērē, spārgērē, fundere, emîttere. PHR. Cano spumabant æquŏră flūctū. Mīstūm spūmīs vŏmĭt ōrĕ crūō-rēm. Spūmās ägĭt ōrĕ crūēntās. Āltē spūmīs ēxūherāt āmnīs. J Quo māgīs ēxhaūsto spūmāvērīt ūbērē mūlcīrā. Virg.

Spūmosus, a, um. Spumoso, schiumoso. SYN. Spūmens, spumiser, spumiger, spumans. Inter sāxă vīrūm spūmosa īmmērserāt ūndā, Virg.

Spňo, is, ŭi, ūtūm, ērē. Sputare. Act. acc. SYN. Spūto, excreo, despuo, inspuo. PHR. Terram sīccē spăit ērē viātor. Cümque ātrē mīstēs spātābāt sanguine dentes. J Cam venit, et terram sicco spuit ore vialor. Virg.

Spūrcitia, a., f. Sporchezza, sucidume. SYN. Spūrcities, sordes, māculā. J Quidve superbia, spūr-

citia, ac petulantia quantas. Lucr.

Spūrcus, a, ūm. Sporco, lordo. SYN. Fædus, tūr-

přs, obscenůs, impūrůs, immūndůs. Spůrřůs, ă, ūm. Bastardo, illegittimo. SYN. Nothůs, īllēgytīmus. ¶ Quīque notās spūriīs vērsībus āpposūit (pent.). Aus.

Sputo, as, avi, atum, are. Sputare. Act. acc. SYN.

Spiio, despiio, înspiio.

Spūtām, ī, n. Sputo. SYN. Sălivă, EP. Sördidam, fædûm, tarpě, îmmandam, putrě. PER. Fædaus, vel măcălâns vultum, oră. ¶ Înque săos mittit spūtă subinde sinus (pent.). Mart.

Squātčo, čs, ŭī, črč, n. Essere sporco, pieu di lor-dure, attristarsi. SYN. Sördčo, sördčsco. PER. Squālērē hērrčo, rīgēo, hērrēsco. Squālērē fædor. Crasso situ squaleo. J Filaque concreto cogit squalere metallo, Claud.

Squātīdus, 3, ūm. Squallido, smorto, smunto. SYN. 1 stātim , adverb. Salito, incontanente. SYN. Cīto,

Sordidus, squalens. PER. Squalore obsitus, fordus. Squalore, vel situ horrens, rigens, horidus. Squalidăque hūmānīs ossibus albet hūmus (pent.). Ovid.

Squalor, oris, m. Squallore, squallidezza, lordura, sudiciume. SYN. Sordes, situs. Tristezza. Luctus, mærör, trīstĭtĭă, dŏlŏr. EP. Ater, fædus, turpĭs, horridus, ölens, vilis, immundus, sordidus. Quō possum, squalore tuos imitata labores. Ovid.

Squāmă, &, f. Squama, scaglia. EP. Asperă, ri gida, fulgēns, micāns, corūsea, rutila. J Ar rectisque homet squamis, et sibilat ore. Virg.

Squameus, a, um. Scaglioso, coperto di scaglie. SYN. Squāmosus, squāmiger. 9 Squāmea con-volvēns sublāto pēctore tērga. Virg.

Squamiger, era, erum. Che ha scaglie. SYN. Squaměňs. § Squāmígěrůmquč gčnůš, măcůlis squā-

lēntībūs ārdēns. Pass.

Squāmōsŭs, ă, ūm. Squamoso. SYN. Squāmĕňs, squāmīger. PER. Squāmīs opērtus, tēctus, obdūctus. Squāmīs horrens, rīgens. Squāmīs ārmātus. Squamīs consertus, intextus. 9 Oraque sīceā rīgēnt squāmosīs āspērā līnguīs. Lucr.

Stabilio, is, ivi, itum, ire. Stabilire, affermare. Act. acc. SYN. Firmo, fundo, as, loco, defigo, confirmo, stătuo, constituo. Quassas stăbifire

türrés (sapph.). Sen.

Stabilis, is, in. f., e, n. Stabile, saldo, fermo. SYN. Fīrmus, fīrmātus, constans, īmmotus, īmmohilis, cērtus, pērpētuus, pērēnnis, īmmortālis, īmmutābilis. J Quo cecidīt, stabilī non erat īlle gradu (pent.). Boet.

Stăbăto, ās, avī, stūm, ārē. Mettere, star nella stalla. Nent. SYN. Stăbălor. § Centaŭri în forībās stābūlānt, Seyllæqně bitormēs. Virg.

Stăbulum, i, n. Stalla. SYN. Septum, præsepe. Pro ovibus. Caûlă, ŏvīlč. EP. Āltūm, āmplūm, îngens, vastam, pingue, opimam, pătens, clausūm, ăpērtūm, tūrpē, sērdīdūm. PHR. Stăbŭlīs expellere vaccas. Structa rigent solido sta bulorum mænta saxo. Ovid.

Stădium, ii, n. Stadio, misura del corso. SYN. Spătium, curriculum, pălæstră, ¶ Clarus ölympiacis est Lyeus in stadiis (pent.). Aus.

Stägnüm, i, n. Stagno, acqua morta. SYN. Pălüs, lăcăs. EP. Hūmidum, lentum, virens, piscosum, luteum, limosum, refusum, cæruleum, törpēns, căvūm, ŏpācūm, ūndāns. PER. Stāgnantēs undā. Stagnī lentus gurges. Pālūstres ăquæ. PHR. Hīc stāguāt hūmŏr, frīgŏrĕ ætērnō rigens. Īmīs stagna refusa vadīs, Dum se torpentihus unda Excutiat stagnis. I Dant sonitum raūcī pēr stāgnā lŏquācīā cygnī. Virg. Stāmēn, inis, n. Stame. SYN. Fīlūm, lānā, vēllūs.

EP. Līněam, sericam, tenue, exignam, tortam, întörtûm , lôngûm , lævě , grăcijě, cândidům, niveum, parpareum, distinctum, PHR. Deducat plēno stamīna longa colo. Lavia vērsatī dűcébát stámina fűső. Réjice sűccinctős őpérosos stamine fusos, ! Et minuent plena sta-

mină nostră colos (pent.). Ovid. Sramincus, ă, ûm. De stame. ¶ Stămincă rhombi

důcítěr illă rělâ (pent.). Prop.

Stătēră, æ, f. Stadera, bilancia. SYN. Lānx, lībră, trătină. § Rēpīt lānguĭdă quădrŭpēs stătēră (phal.), Stat.

subito, ocius, lico, iliect, protinus, mox, quamprimum, jamjam, extemplo, confestim, Sēx sēstērtiā šī stātīm dēdīssēs (phal.). Mart.

Statim ac, Subito che, PER, El priman, Chi primum, vel simpliciter, at, ala, Cam primum.

Şimul ac. Simul atque.

Stătio, onis, f. Stazione. SYN. Portus, navale. EP. Cērlă, tūtă, sēcūră, grātă, mălčlīdă, PHR. Stătio tūtīssimā naūtīs. Flūctibūs ējēctūm tūtā stătione recepi. Stătio mălefidă cărinis. I Tum quoque communi portum statione tenebant. Virg.

Stator, oris, m. Sopranuome di Giove. SYN. Jūpřtěr. J Tempůs idem statěris erit, quêd Rê-můlůs ölim. Ovid.

Stătňă, æ, f. Statua, figura. SVN. Imago, signum, ēffigies, simulācrum. EP. Aūrea, aurāta, inaurātā, ēxsānguis, ērēctā, sāxēā, līgnēā, sculptā, ěbūrnă, mārmörčă, însignis, expressă, vivă, spīrāns, děcoră. PER. Sculptum, sculptile, spīrāns sāvūm. Sculptūm mārmor, æs, aūrūm. Ellīgics sāxō, aūrō, vel cedrō expressă. Spēcies ære laborata, vērī æmula vultus. Doctī ārtificis fabricātā mānū. Expērs vitā. Ānimā earens. J Infantes statuas, seu pingui lentus ŏlīvō. Hor.

Stătăăriăs, ii, m. Scultore di statue. SYN. Sculptor. EP. Solers, doctus, peritus, clarus. PER. Stătuas animare péritus. Artis Phidiaca, vel

Pölyeletere doctus.

Stătuo, is, ŭi, ūtūm, črč. Statuire, deliberare, ordinare. Act. ace. SYN. Dieceno, constituo, sancio, judico. censeo. Collocare. Pano, figo, loco, colloco. f Effigiem statuere, nelas qua triste přárět, Virg.

Stătus, us, m. Stato, condizione, qualità. SYN. Grădăs, ordo, fortună, conditio. EP. Plăcidăs, fēlīx, mīsēr. Hīc status in cœlo multos pēr-

mānsīt in annos. Ovid.

Stěliá, æ, f. Stella. SYN. Astrům, sidůs. EP. Ardēns, micāns, fūlgēns, fūlgidā, lūcidā, văgā, aūrea, corūsca, rūtilāns, sīderea, flammea, in-sīgnis, flammigera. J Axem humero torquet stellis ardentibus aptum. Virg.

Stellatos, a, um. Stellato, ornato di stelle. SYN. Stelliger, sidereus, astrifer. PER. Stellis mieāns, rădvāns. Conspicit atque illum stellatus văspide fulva. Virg.

Stētliger, črā, črūm. Stellifero. SYN. Stēllātus.

Stēmma, atis, n. Albero della genealogia, corona de fiori, SYN, Însîgně, EP, Avîtům, patriům, însîgně, děcôrům, itlástrě, săpěrbům, cělebrě, nobile, antiquim, ! Stemmata quid faciunt? quid prodest, Pontice, longo? Juv.

Stercoro, as, avi, atum, are. Ingrassare il terreno, letamare. Acl. ace. PHR, Vīrgūltā pēr āgrōs Spārgē fimo pīnguī. Ārīdā tāntūm. 9 Ne sătărāre fimo pingui pudeāt sola; neve Effectos ci-

něrem îmmůndům jáetárě pěr ágrös. Virg. Stěreůs, ŏrřs, n. Stereo. SYN. Fřiměs. EP. Ālvám tarpě, fædam, öléns, immandam. • Stércore de tetro pütörem cum tibi nacta est. Lucr.

Steritis, is, m. f., e, n. Sterile, SYN. i flottis, incultus, infocandas, aridus, PER, Friste solum. Sine arbore tellus. Dilliciles terra, collesque măligui. Tellas măle ferenndă. Nullă pignoră rēddēns. Frūgib's anfēlix. PHR. Sie dominām stěrřlis sapě fefellit agér. Non reddět stěrřlis Stěphta a , t. stypit. SYN. Gilmis , călămis

s mină jāctă seges. Non ăger hie pomum non dūlcēs educat ūvas: Non salices ripis, robora monte virent. ! Sape čtiam steriles incendere profuit agros. Virg.

Sterno, is, stravi, stratum, ere. Atterrure, stendere qiu, stramazzare. Act. acc. SVN. Alligo, prosterno, dejicio, excutio, detarbo, PER, Humi dējicio. Solo ēflando. PHR, Imprēssoque genā nītens, terrie applicat īpsnim. Quem rota pracipitem et procursu concitus axis Impulit, ēlfūdītque solo. Praejpitem scopulo, atque ingentis türbine saxi Excutit, ellünditque söle. Pronum sternit humi. § Sternere sübter hu-mum, glacies ne frigida lasdat. Virg.

Stērnuo. is, ŭi, ūtūm, ere, n. Starnulare, starnulire. SVN. Stērnūto. PHR. Stērnūtānt, totoque adnixa corpore anhelant, ! Dextram

sternnit adprobationem. Cat.

Sterope, is. Sterope, nome di un Ciclope EP. Nūdus, ārdens, āter. Vide Cyclops. J ... Brontesque, et núdús membra Pyracmon. Virg.

Sterto, is, ii, ere. Russare. Neut. PER. Somnum proflare. Ronchos emittere. 9 Stertimus, indomitum quod despumare Falernum. Pers

Sthënëtus, i, m. Stenelo, figlinolo di Canapeo capitano de' Grevi nella guerra di Troja. 🖣 Thessandras, Stenelasque duces, et daras Elysses. Virg.

Stigma, atis, n. Segno, bollo. SYN. Nota, signum. S Rigido signātām stigmate frontem. Qumt.

Stittă, ŵ, f. Stilla, gocciola. SYN. Güttă. Stillo, ās, āvī, ātūm, ārē. Stillare, gocciolare. Neal. SYN. Flŭo, ēflŭo, dēflŭo.

Stimulo, as, avī, atum, are. Stimolare, sollecitare. Act. acc. SYN. Exstimulo, excito, concito, pāngo, ārgčo. ¶ Ūtquč sčcūrigčrās stimilā-včrit īrā catērvās. Val.

Stimutus, i, m. Stimolo, sprone. SYN. Calcar, ăculeus. EP. Acutus, acerbus, ferus, dirus, ferreus, pungens, premens, cruentus, almotus. PHR. Stimulis agitabat amaris. Et acres Irarūm movīt stimilos. Pēctora acerbis Irritat stimulīs. Stimulās in pēctore cēcos Condidit. Stimulos sab pēctore vērsat Apollo. Stimulos ācrēs sūb pēctorē vērtīt. Stīmūlīs haūd mollibus æmula virtus Excitat. Sascitat, et stimūlīs haud mollībūs īneītāt frās. Virg

Stīpēnatūm, šī, n. Paga, salarm. SVŠ. Æs, mērcēs. Tributo. Tribūtūm, vēctīgāl. ¶ Indŏmito nec diră ferens stipendiă Tauro, Claud. Prima corripi etiam potest, si etymon spectetur; est enim a stipe. Sic Lupercus. ! Ut post jūrisona famosa stipendia lingua.

Stipes, řtřs, m. Sterjo, cej po, tronco. SYN. Trůn-cůs, sădes, ârbor. EP. Důrůs, siccůs, årêns, ārīdus, rāmosus, procerus, vētūstus, nodosus, tčrěs, rötündůs, îmmötůs, îmmöbilis, röbörčůs. Stipitibūs dūris ägitūr, sūdibūsve pradatis.

Sugar às, ave, atam, are, Circondare, Act. acc. SYN. Gingo, ambio, vallo, sepio, circumsto, cercumdo, comitor. Condensare. Denso. Chiudere. Öbstrňo. 9 Gyrrhá ságittřférás certát sli-pirě pháretrás. Stát.

Stips, Tpis f. Mercede, meneta miunta, SYN, A.s. Unin cănit, exiguae quis stipis æră ne et

pent trid

păleă, strămen, EP, Agrestis, levis, aridă, frăgilis, viridis, siecā, flāvā, grācilis, crepitāns. Atque levem stipulam crepitantibus urere flämmis. Virg.

Stiputor, āris, ātis, ārī. Stipulare. Depon. SYN. Convenio. J Quantāmvīs stipulare, ēt pro-

tĭnŭs āceipe quod do. Juv.

Stīria, &, f. Ghiacciuolo. SYN. Stīlla. EP. Pēndēns, pēndūlā, gĕlīdā, rīgīdā, rīgēns. J Tūrpīs ăb învîso pendebat stiriă naso. Mart.

Stirpitus, adverb. Sino dalla vadice. SYN. Funditus, rādicitus. J Stīrpitus ātque nemūs, com-mīssaque semina lerre. Fill.

Stirps, pis, f. Stirpe, liquaggio, casato. SYN. Rādīx. Linea. Genus, sanguis, origo. 9 Regius egregia Priami de stirpe Diores. Virg.

Stīvă, &, f. Manico dell'aratro. PHR. Stīvăquě,

quæ currus a tergo torqueat imos,

Sto. as, stětí, státům, are. Stare. Neut. SYN. Consto, consisto. Durare. Permaneo, perduro, vel floreo, vigeo, valeo. J Trojaque nunc stares, Priămique arx altă măneres. Virg.

Stőicůs, å, ûm. Stoico. J Nēc minůs čssě sůům stőjeă tůphă vélit (pent.). Mart. Expl. Filosofi così nominati da un Portico, detto in voce greca

5.702, i quali erano scolari di Zenone. Stělă, æ, f. Stola. SYN. Amīctus, vělāměn, vēstis. Cintura. Zönä, cingălum. 9 Quās stělă con-tingit, vittăque sumptă větăt (pent.). Ovid.

Stolidus, a, um. Insensato, grossolano, goffo. SYN. Stūltus, fatuus, hebes, amens, stupidus. Intumuīt numero stolidārum turba sororum. Ovid.

Stolo, onis, m. Stolone, germoglio infruttuoso. Sēd jām non potēst stolo docērī (phal.). Aus. Stömächör, āris, ātis, ārī. Sdegnarsi, muovere a

stomaco. Depon. SYN. Indignor, īrāscor, sūccenseo. Cum sīs, et prave sectum stoma-chēris ob unguem. Hor.

Stomachus, i, m. Stomaco. SYN. Peetus. Collera. Īră, īrācūndĭā. EP. Jējūnŭs, văcňŭs, ĭnānĭs, avidus, plēnus, replētus. 🖁 Jējūnus stomachus

rārō vūlgāria tēmnīt. Hor.

Sträges, is, f. Strage, sterminio. SYN. Cades, elādēs, rūīnā, pērnīcies, exitium. EP. Ācerba, hörrēndā , īnfāndā , īmpiā , fērōx , dēfōrmis , erŭēntā, sānguineā. PHR. Bēlla , hōrrīdā bēllā, Et Tibrim multo spumantem sanguine cerno. Quốt Simois correptă sắh ûndis Scută virûm, găleasque et fortia corpora volvit, Tot stragis ăcervos Teucrorum tuă dextră dedit. Procubuisse super confuse stragis acervum. Virg.

Strāgutā vēstis, f. Coperta da letto, o da cavallo. gualdrappa. SYN. Strāgulum. EP. Aurea, pieta, vīllosā, prētiosā. ¶ Õctogīnta ānnos nātūs, cuī strāgūlā vēstis. Hor.

Stramen, inis, n. Strame, letto di paglia, saccone. SYN. Střpůlá, pělěá, stramentům. EP. Agrestě, möllě, dárům, rigidům. PHR. Hie jůvěnem dūrūm, rigidūm. PHR. Hie juvenem ägresti süblimem in strämine ponunt. J Aspice de canna, straminibūsque domām pent.). Ovid.

Strangulo, as, avi, atum, are. Strangolare, strozzare. Act. acc. SYN Sūlloco, sūspēndo, ēlīdo. PER. Lăqueo collum premere, fauces elidere, collă ligare. PHR. Lăqucum collo, tortosque āptārē rūdēntēs. Hīc lăquēō faūcēs, ēlīsăquě güttüră fregit. Dixit, et aptabat pallenti vineŭlă collo. J Et tită sic Stygius strangulet oră liquor (pent.). Ovid.

Strătagemă, ălis, n. Stratagemma, astuzia, maestria. SYN. Dölüs, frans, însidiæ. PER. Belli fürtă. J Mülieris audī Bēlgica strătāgēmă (scaz.).

Stratum, i, n. Letto. SYN. Cubile, torus, lectus, thălămus, Coperta, Stragulum, Pavimento, Strată viă. ¶ Corripio e stratis corpus, tendoque su-pinas. Virg.

Strātus, a, um, particip. Disteso, gittato giù per terra. SYN. Jacens, prostratus, procumbens. Conventunt, stratoque super discumbitur

őstrő. Virg. Strönă, æ, f. Mancia. SYN. Xĕnĭūm. § Cūrām prō strēnīs ēxcubuīssē tuīs (pent.). Ans.

Strēnuitās, ātis, f. Generosità, valore, coraggio. SYN. Industria, vel animi vis, fortitudo. J Štrenuitas antiqua manet; nec terga colorem. Ovid.

Strenuus, a, um. Valoroso, generoso. SYN. Indūstrīvis, gnāvus, dīlīgēns, impiger, fortis, generosvis. J Flava comās aderāt, laciendis strēnua

jūssīs. Ovid.

Strepitus, us, m. Rumore, strepito, fracasso. SYN. Sönitüs, mūrmūr, strīdor, tāmūltūs. PHR. Fit strěpřtůs těctis. Territät, horrendo strěpřtů, longoque fragore. Consonat omne nemus strepitu, collesque resultant. Non hominum strepitus

aūdīt, non īllā rotārum. Ovid.

Strepo, řs., půř, řtům, ěrě, n. Ramoreggiare, fare strepito. SYN. Můrmůro, sůsůrro strepito, ôb-strepo. PER. Strepitům eřerě, redděrě, edérě. Mūrmūră mīscērē. Raūcūm mūrmūr ēdērē. PHR. Strepit mūrmūre campus. Fit strepitūs tēctīs, vocemque per ampla volutant Atria. Strepita tēctă fremant Frigidus sylvis Immarmarat Auster. § Extulit, et rauco strepuerunt cornua cantu. Virg.

Strictura, a, f. Ferro rovente battuto sull'incudine. Strīctūræ chălybum, ēt fornācihns īgnis anhē-

lat. Virg.

Strictus, a, um. Stretto. SYN. Constrictus. Squainato. Nūdus, districtus. PHR. Stat ferri acies mūcrone corūsco Stricta, parata necī.

Strideo, es, nī, ēre, n. Strillare, fare strepito. SYN. Crepito, fremo, strido. PER. Stridorem dăre, edere. PHR. Ferrum Stridet et în tepida sübmērsām sībilāt ūndā. Strīdentjā tīngūnt "Erā lăcu. Strident stipulis ardentibus ignes. Ut mare söllícítúm stridet rellűentibűs űndis. Főribűs cardo stridebat ahenis. Fremit undique stridor Horribilis. At tubă terrificis fregit stridoribus aŭrās. J Sanguine terra madet, stridentque hastīlībus auræ. Virg.

Stridor, oris, m. Strido, strepito. SYN. Mürmür, strepitus, sonus. EP. Raūcus querulus, terrificus, horrendus, ingens, sonans. Atque indīgnātūm māgnīs strīdorībus æquor. Virg.

Stridulus, a, um. Che fa strepito. SYN. Stridens, strepens, fremens, sonorus, erepitans. 9 Stridůlá Saūromates plaūstra bubūlcus agit (pent). Ovid,

Strigitis, is, f. Stregghia, striglia. SYN. Strigil. J I puer, et strigiles Crispini ad balnea defer. Pers.

Stringo, is, xī, ctūm, črě. Stringere. Act. acc. SYN. Ligo, colligo, vincio, astringo, constringo. Impugnare, squainare. Distringo, nūdo, ēdūco, is. PER. E vāginā ēripio, extraho, diripio. f Et sylvis aptare trabes, et stringere remos. Virg.

Strix, igis, f. Strega. EP. Infaüstä, improba, noctūrnā, noxiā, trīstīs, funestā, ferālīs. J Est īllīs Strīgībūs nomēn: sēd nomīnīs hūiūs Čaūsă, quod horrenda stridere nocte solent (dist.). Ovid.

Ströphädes, üm, f. Strivali, isole nel mar Jonio, dette antivamente Strofali. EP. Īŏnĭæ. § Sāxā, vocat magnī Strophadas nunc încola ponti.

Val.

Ströphiūm, ii, n. Fascia, ghirlanda di fiori. SYN. Fāsciă, fāsciolă, coronă, cîngulum. Non terětī strophio läctantės vineti papillas. Catul.

Strūctius, is, m. f., e, n. Fatto di più pezzi. SYN. Strūctus. § Pānditur āltā domūs, nūllum

īllī strūctĭlĕ sāxūm. Prud.

Structura, a, f. Edifizio, struttura. SYN. Ædificii ordo. Prīmā quidēm sūrgēns operum strūctūră fefellit. Lucr.

Strues, is, I. Catasta, massa grande di legna. SYN. Agger, cumulus, congertes. I Hac adolet flammīs cum struč farra suīs (pent.). Ovid.

Strūmă, &, f. Scrofola.

Strumosus, a, am. Che ha le scrofole. I Strumosum, atque ŭtero pariter, gibboque tumentem. Juv.

Strno, is, xi, ctum, ere. Ordinare, apparecchiare, edificare. Act. acc. SYN. Ædĭfico, extruo, molĭŏr, vel păro, ōrdĭno. S Āltăquĕ cōngēstōs strūxīsse ād sīdĕră mōntēs. Ovid.

Strymon. onis, m. Strimone, finme della Tracia. EP. Răpidus, gelidus, nivosus, Riphæus, Getřeňs, Thraeius. J Strymona venisti, Martico-lamque Getem (pent.). Ovid.

Studeo, es, ŭi, ere, n. Studiare, amare. SYN. Disco, edisco. Procurare, sforzarsi. Conor, laboro. Applicarsi. Încûmbo, învigilo. PER. Stŭdīīs vācārē, īncūmbērē. Stūdīīs operām dārē, vel nāvārē. Līttērās colere, excolere. Auimum, vel mentem studiis addere, intendere. I Dam centum studet auribus virorum. Mart.

Stňdía, oram. Gli studi, le scienze. EP. Docta, sacră, Pāllădĭă, a Pallade, studiorum præside. Ăpōllĭnĕă, Pīĕrĭă. PER. Ārtēs īngĕnĭjæ, dŏctā. Mūsārūm stňdĭă. Ārtēs Pāllădīæ, Ăpōllĭnĕæ. PHR. Ingĕnĭās dĭdĭcīssĕ tĭdēlĭtĕr ārtēs, Ēmōllīt mores, nec sinit esse feros. Imperium placida möllitur ab arte, Et studio mores convenienter čūnt.

Stňdiosiis, a, ūm. Studioso, amante. SYN. Amans, cupidus, observans. Tu quoque Pieridum

stúdío stúdíosé teneris. Ovid.

Stňdíum, ii, n. Studio. SYN. Cūră, lăbor, operă. Favore, affezione. Amor. EP. Perenne, vigil, însonme, pêrtînax, acre, sollicitum. 9 Seinditur incertum studia in contraria vulgus,

Virg. Stůtřítřá, ře, f. Pazzia, stoltezza, follia, SYN, Amentiă, dementiă, vesăniă, însăniă, vecordiă. PER, Efférá vis áními, Mens insaná, stúltá vēsānā, PHR. Quæ tānta animum dēmēntia cépit! Qua té déméntia cépit! Qua mentem însânîă mûtăt? Cûm săbita încaûtûm dementiă cepit amantem. ! Stültitiane erret, nihilum dīstābīt, an īrā. Hor.

Stūttňs, å, ům. Stolto, pazzo. SYN. Améns, děmens, vēcors, vēsanās, insanās, milesanās, PER, Menté captas Mentis inops. Mentis é lens. Mente cărens. Amêns ănimi, Egens effeboro

căpăt. PHR. Savit inops ănimi. Ārma amens căpio, nec sat rătionis in armis. Vide Stultitia. Stūpă, æ, f. Stoppa. I Stūpă vomens tardum fü-

mum, lentāsque cărinās. Virg.

Stupefacio, is, cci, actum, crc. Stupeface, stor-dire. Act. ¶ Illam Syreniis stupefactus can-

třbůs águáns. Cal.

Stupeo, es, uī, ere, n. Stupirsi. SYN. Stupesco, öbstűpésec, stűpéfic, mirőr, admirőr, demirőr PHR. Stupet însciă turbă. Mâter ăd audītās stupuīt, cen saxen, voces. Pars stupet innupta-donum exitiale Minervæ. Dum stupet, obtutuque haret defixus in uno. Obstupui, retroque pedem cum voce repressi. ! Ouin ipsastupuere domas, atque intima lethi. Virg.

Stūpeus, a, um. Di stoppa. Stūpea torquentem

bălĕārīs vērbērā funda. Virg

Stupidus, a, am. Scupido, stupefatto. SYN. Altonitus, stúpefactus. Stolido. Tárdus, hébes, sto-lidus. J. Tám stúpidos nonquam vēl to, poto,

Glauce, füisti. Mart.

Stupor, oris, m. Stupore, SYN. Admiratio, terror, torpor, hebetudo, stupiditās. PHR. Tantus hāhēt mentem stupor. Novūs pēr pēctora cunctis Insinnat stupor. Illum obtata tecito retinct stupor. Solvantar lätera, atque oculos stupor ürget inertes. Virg.

Stupro, as, avi, atum, are. Stuprare, viziare, violare. Act. SYN. Corrampo, violo, temero, vitio.

polliio, constupro.

Stuprūm, ī, n. Stupro. SYN. Vitiām, probrūm. ădulterium. J Nec pretium stupri, gemmas aurumque poposci. Ovid. Et stupra vestra Dea-Věněris prætěxěrět ümbră. Prud.

Sturnus, i, m. Stornello. I Nunc sturnos inopes,

fringillärümque quereläs. Mart.

Stygius, a, um. Dell'inferno. SYN. Infernus, Avernālīs, Tārtārēns. SBīs Stygios innārē lācus, bīs nīgrā vidērē, Virg.

Stětůs, ř, m. Stálo, ferro od altra cosa aruminata. SYN. Scálprům, ácůměn, vel cálámůs, pěnná, árůndo. J. Cůjůs črit quâmquam în chârtis stylus îpse crăentus. Manil.

Střtůs, ř. m. Stile, quella maniera che uno tiene di esprimere i suoi sensi nel comporre.

Sişmphātus, ī, m. Stinfalo, lago d'Arcadia, e città vieina allo stesso lago. EP. Stagnans, torpens, segnis, piger. Dinguibns Arcadia volucres, Stymphālā colontes, Lucr, Hine Stymphālis, idis, f. Del lago di Stinfalo, et Stymphālins, a, am. Pēstis črīt Pholoč, testes Stymphalides ûndas. Ovid. Fab. Da questo lago ebbero il loro nome gli nevelli Stinfalidi, i qu'eli erano di tanta grandezza, che dicesi ricoprissero a gnisa di nuvole il sole, e dessero il guasto a tutta l'Irvadia, finche Ercole collo strepito d'alcani stromenti di bronzo ne gli scacciò.

Styv, stygis, f. Palude Stigia, lago dell'Inferno. EP. Atră, nigră, trīstīs hōrrīda, răpidă, pròfaudă, tremendă, înămābilis, Înfernă, Târtăreă, Phlégětőntéá, PER, Stýgřům stágnům, Stýgřaăquae. Horrendae staguă întemerată păludis. Stygii lăcus. PHR. Dii cujus jūrare timent, et fallere numen. At magnis semper Divis, Hegique Deorum Jūrāri dignātā Pālūs. Picis horrida revos Eŭmiferum volvit Styx inter sülphüra lim no Evaditque ceter ripam ircemeabilis undæ. 7 t'er Stygå detår iter, Stygias transibimas undas. Ovid. Fab. Fonte alle radici del monte Nonacre nell' Arcadia, dannoso a tutti gli animali, e tanto freddo, che chinnque ne beve subito muore: le di cui acque rodono altresì il ferro e il brouzo. Fingono i poeti, esservi presso all'In-ferno la Stigia palude, avuta in tanta venerazione dagli Dei, che stimavano grande scelleratezza il violare in qualsivoglia modo ciò che giuravano per la Stigia palude,

Sňādă, vel Suādă, æ, f. Persuasione, Dea. SYN. Suādēlā. EP. Dāleis, suāvis, fācundā, potens, dĭsērtă, ēlŏquēns, mēllĭſlňā, flēxănimă. PER. Flös delībātās popālī. Suādæque medālla. Hor.

Sňādčo, vel Suādčo, ēs, sī, sūm, ērč. Persuadere, esortare. Act. acc., vel dat. SYN. Pērsuādčo, hortor, induco, incito, impello, invito, consulo. PHR. Suadet enim vesana fames. Relligio, et cunctī snāsērunt numine Dīvī, Snādentque cădentia sīdēra somuos. J Sæpē lēvī somnum suādēlit inīrē sūsūrro. Virg. Suāveotēns, entis. Che sa di huon odore. SYN.

Běneőlēns, fragrāns, dūleřs. PER. Suāvī ŏdōrě

fragrans.

Snāviloquus, a, ūm, vel Snāviloquens, entis. Soave net favellare. J Sed quoniam docui, nune suaviloguis age paūcis. Lucr. Vūlgus abhoriet ab hāc, völuī tibi suāviloquenti. Lucr.

Snavis, vel Suavis, is. m. f., č, n. Soave, dolce, amabile. SYN. Dūleis, grātus, blandus, comis, făcilis, benignus, ămicus. Vērum īpsā löliis nātos, ēt snāvibus hērbās. Virg.

Sŭāviter, vel Suāviter, adverb. Souvemente. SYN. Jücunde, comiter, benigne. Suaviter attingünt, et suäviter omniä träetant. Lucr.

Sňāviūm, vel Suāviūm, ii, n Bacio, SYN. Basium, örcülüm. Suāviá cönjūnxīt spūrcā sălīvă táw (pent.). Catul.

Shb, præp. serviens acc., et ablat. Sotto. SYN. Sābter, per, jūxtā, īnfrā. J Quæ modo vēna luit, sub codem nomine mansit. Ovid.

Sābdītus, a, am. Soggettato, sottomesso, sottoposto. SYN. Sūbjiectus, öbnoxius. J Persidaque, et radřīs juga subdřta matutinis (spondaic.). Ovid.

Sabdo, is, didī, itum, ere. Sottoporre, soggiogare. SYN. Sūppono, sūbjicio, sūbjiugo, sūbmitto, sübsterno, sübstitŭo. J Nil nocet, admisso sübdčrě cálcăr čquō (pent.). Ovid.

Sūbdotus, a, ūm. Ingannatore, astuto, doppio. SYN.. Astūtūs, caūtūs, callidūs, dolosus. Sabdolus et vērsīs increpat arcus equis (pent.). Prop.

Sūbdūco, is, xī, clūm, črě. Ritirare, toglier di nascosto. Act. SYN. Aŭfero, tollo, subtraho, amovčo, sūrripio, sūffūror. PHR. Quā sē sūbdūcere colles Incipiant, mollique jagam demittere clivo. Et súccus pécori, lac et subducitur aguis. Virg.

Săbeo, îs, îvî, îtûm, îre. Sottentrare, încorrere, entrare. SYN. Întro, îngredior, pervado, penetro, pērmēo. Intraprendere. Incipio, āggrēdior, obeo. Sopportare. Patior, Iero, perfero, sastinco. Sīthoniasque nives hiemīs subeamus aquosā, Virg.

Sūber, eris, n. Socero. I Tegmină queis căpitum rāptūs dē sūběrě cortex. Virg.

Sūbereus, a, am. Di Sovero. Sabereus cortex

călidis portatur în andis. Ser.

Sūbjācco, ēs, ŭī, ēre, n. Soggiavere, SYN, Sūbsūm, súccubo, súbjiciór, súbstérnőr. * Súbjácuit quam Palladium, quam Vesta Cenat's Prod. Săbigo, is, ēgī, āclūm, črč. Soggettare, domare Act. acc. SYN. Sübmītto, sūbjicio, sūbdo, vinco, domo. Costringere. Cogo, adigo. Suinuzzare. Tero, attero, contero, extenno. Coltivare. Aro, colo, excolo. 9 Forte boves presso subigebant voměrě terrám. Ovid.

Sūbjicio, is, ēcī, ēctūm, črč. Sottomettere. Act. acc. SYN. Sübmītto, sübdo, süppöno, sübjüngo, sühsterno. Sostenere. Domo, vinco, sübigo. Sübjīciānt vērālais prūnās, ēt vīscērā tērrēnt. Virg.

Subinde, adverb. Senza più, subito, immantinente. SYN. Děīndě, môx, frequenter, crebro. 9 Interponis aquam subinde Rufe (phal.). Mart.

Subito, adverb. Subito, subitamente, tosto, presto. SYN. Stătīm, protinus, confestim, extemplo, îllico, repente. I īrus et est subito, qui modo

Crīesus črāt (pent.), Ovid. Subitus, a, ūm, adject. Subitaneo, presto. SYN. Repēntīnus, inopinus, improvisus, citus, celer, vēlāx, fēstīnus. ¶ Cūm subita incaūtūm dēmēn-

třá cépřt ămāntém. Virg.

Sūbjugo, as, avī, atum, are. Soggiogare. Act. acc. SYN. Děběllo, domo, súpěro, vinco, devinco. ¶ Quam quæ confessos animo quoque subjugăt höstes. Claud.

Sāblābor, erīs, sāblāpsūs, lābī. Coder a poco a poco. Depon. SYN. Labor, cado, vel subeo, pe-

Sūblātus, a, ūm. Alzato, levato in alto. SYN. Ēlātus. ¶ Quoque venīt fidens magis, et sublatior ārdět. Ovid.

Sūbtěvo, as, āvī, ātūm, ārč, Sollevare, consolare, Act. acc. SYN. Jūvo, ādjūvo, āllevo, sōlör. Ergere. Levo, ērīgo. ¶ Cūnctāntēs sŏcīōs, ê tērrā sūblevāt īpsūm. Virg.

Sūbligar, āris, n. Brache, mutande. J Pērsonām, thýrsúmquě těněnt, ét sůbligăr Acci. Juv Sūbtigo, ās, āvī, ātūm, āre. Legar sotto. Act. J Sūb-

lĭgăt, ātque ensem collo sūspendĭt ebūrno. Virg. Sublimis, is, m. f., e, n. Sublime. SYN. Altus, cēlsus, ēxeclsus, ingēns, procērus, ēlātus. ¶ Rēgia Solis črat sublimibus alta columnis. Ovid.

Sūbmērgo, ĭs, sī, sūm, ĕrĕ. Sommergere, annegare, affondare. Act. acc. SYN. Mērgo, dēmērgo, īmmērgo, PHR. Spārgite me in fluctus, vāstoque īmmērgite ponto. Submērsum cæco rapidus vorăt æquore vortex.

Sūbinitto, is, misi. missūm, ere. Sottomettere, sottoporre. Act. SYN. Sūbjicio, sūbdo, sūppono. Ablassare. Dēprīmo. Soggiogare. Sūbjūgo, vīnco,

domo, supero,

Sābmoveo, es, ovī, otūm, ere. Discacciare, rimocere. Act. ace. SYN. Tollo, subduco, depello, ārceo, āmoveo. Separare. Sējūngo, dīsjūngo, sēparo, dīrimo. J Ast alios longe submotos ārcet

ărēnā. Virg. Sňbŏtčo, ēs. ŭį, ĭtūm, ērĕ, n. Rendere alquanto odore. SYN. Ölco. Sive virum suboles, sive

ēst mūliebris origo, Lucr.

Săborno, as, avi, atam, are. Ornare alquanto, assettare. Act. ace. SYN. Instruo. Corrompere. Cörrümpe.

Sabrepo, is, psī, plum, čre, u. Strisciar per terra, andar carpone. SYN. Rēpo, īrrēpo, sērpo. Jām sübrepet iners ætas, nec amare decebit. Tibul.

Sūbrīdčo, čs, sī, sūm, črč, n. Sorridere. SYN. Rīdčo, žīrī dčo. Badīdā vieinī sūbrīsīt möllě pāčită, Pers.

Sūbripio, vel Sūrripio, is, pūī, ptūm, črč. Rapire, rubare, tor di nascosto. Act. acc. SYN. Răpio, tāllo, aūtero, fūror, ārrīpio.

Sabrogo, as, avī, atām, are. Sostituire, surrogare.

Act. acc. SYN. Sübstituo, süllicio.

Sabscribo, is, psi, ptum, ere. Sottoscrivere. Act. SYN. Sübsigno, probo, approbo, assentior. § I, puer, atque meo citus hac subscribe libello. flor.

sūbsčanov, čris, ūtus, sčanī. Succedere. Depon. ace. SYN. Sequor, însequor, consequor. PER.

Poně sčquor.

Sabsideo, es, edi, essum, ere, n. Star sotto, seder sotto, SYN, Sübsīdo, Irrestare, Cesso, 9 Sübsêdērē suīs pārītēr cum sepībus urbes. Lucr.

Sābsidinm, ii, n. Sussidio, soccorso, ajuto. SYN. Præsidiam, levamen, júvamen, aaxiliam. ¶ Nēc tĭbĭ sūbsĭdĭām præsēns sīt Nūmen, ŭt īllī. Övid.

Sābsīdo, is, ēdī, ērē, n. Inchinarsi, riposarsi, se-dere. SYN. Resido, mē sābdūco. PHR. Pēplitē sübsīdēns. Sūbsīdūnt ūndæ, plācīdūmqně süb āxě sŏnānti Stērnītūr æquŏr ăquīs. Măriă in sē îpsă resîdûnt. Quâ se sûbdûcere colles Încipřint. Sabdacta ad manes îmos descendimus ündä.

Sūbsitio, is, ŭi, vel ivi, ûltum, îre, n. Saltellare, saltar in su. SYN. Sălio, exsilio. Nec cum sübsiliünt ignes ad tecta domorum. Lucr.

Sībsīsto, is, stitī, stitūm, ere, n. Sussistere, fermarsi. SYN. Sūbsto, consisto, resisto, moror. Jāmque întră jāctum teli progressus nterque Sübstiterat, sübito erümpünt elamöre frementes. Virg.

Sübsterno, is, stravi, stratum, ere. Distender sotto. SYN: Sūbjicio, sūppôno, sūbmitto. ! Fortūna īnsīdīāns pontūm sūbstrāvīt āvārīs. Prop.

Sabter, præp. serviens acc. et abl. Di sotto. SYN. Sub, înfră. Convenit atque aliquid naturam sübter häbere. Lucr.

Sūbtērfugio, is, gi, gitum, ere. Fuggire secretamente, di nascosto. SYN. Fugio, ellugio, vito,

ēvīto, dēclīno.

Subterraneus, a, um. Sotterraneu, SYN. Infernus. Esse ăliquos Mânes, et subterrâneă reguă. Juv. Sühtītis, is, m. f., č, n. Sottile. SYN. Sölērs, să-

gāx, ingeniosus, callidus, acūtus. Tenero. Tenuïs. Et cum subtili Priscus uterque Numa pent.). Ovid.

Sābtīlīter, adverb. Sattilmente. 4 Corporibus, nec čnīm poterunt subtiliter esse. Lucr.

Sübthräho, is, xī, chim, čič. Sottrarre, tor di sotto. Act. acc. SYN. Aūfero, rapio eripio, sūbripio, sübdűco, sülfűrőr. Sübtrálűs effráctó tű quő-

que collá júgo pent.). Gvid. Súbhedlá, æ, f. Camicia. J . . . Rīdēs, sī forte súbhedlá pēxæ Trītā súbēst timicæ. Hor.

Sūbūtā, æ, f. Lesina. \Quodque tibi tribuit sūbula, sīca rapit pent. Mart.

Sătourbanus, ă, um. Del borgo, o presso alla città. Pārvā suburbānī mūnusculā mittimus horti.

Súbúrrá, &, f. Suburra, contrada in Roma, dove abitavano le meretrici. Elimie non nimiam bonapŭēllām, Quālēs în mědřá sěděnt sůbůrrá jamb.). Mart.

Sūbvěnio, is, vēni, vēntām, irč, n. dat. Soccenire, succorrere. SYN. Aŭxidor, succurio. Vide Au-

Sabvērto, is, vērti, vilsām, čie. Soccertire, roce-

sciave. Act. acc. SYN. Everto, deleo, destruo. Vide Destruo.

Succedo, is, cessi, cessum, čič, n. dat. Succedere. SYN. Sufficior alterius loco. Entrare. Subco, accedo. Arricare. Accido, evenio. ! Rursus. cūră pătrūm căděre, et sücceděrě matrūm. Virg. Saccenseo, es, ŭi, ere. Adirarsi. Neut. SYN. Ira-

scor, indignor.

Successor, oris, in. Successore. SYN. Hares. Sie quăsi Pythăgora loqueris successor, et hares. Mart.

Successus, us, m. Accenimento. SYN. Eventus, ēxitus, casus. EP. Optatus, spēratus, expēcta tus, felix, faustus, prosper, fortunatus. Atque hoe exultans successo, animisque Chorabus. Virg.

Succido, is, cidi, casum, ere. A Cado. Cader sotto. Neut. SYN. Cădo, concido, tuo. Succidimus, non linguă vălet, non corpore nota. Virg.

Succido, is, di, sum, ere. Tagliare. Act. SYN. Cædo, sĕco, sūbsĕco, seīndo, ābscīndo, āmpŭto. Pürpüreüs velüti cum flös süccisüs aratro. Virg

Succidinis, a, um. Caduco, che sta per cadere. Succi dŭī tītubānt grēssās, törībūsque reclūsīs. Claud. Succinum, i, n. Ambra. SYN. Electrum.

Succibus, i, m. Demonio, ch'è solito cangiarsi in femmina. EP. Mălăs, împūrăs, împrobăs, fallax. Succumbo, is, bui, itum. ere. Soggiacere, cadere.

Nent. SVN. Cădo, ruo, succido, obruor, oppri mor. f Huic uni forsan potui succumbere cul pæ. Virg.

Succurro, is, rī, sūm, črē. Soccorrere, soccenire. Neut. SYN. Jůvo, ādjůvo, sabyčnío, auxilior. PHR. Rébūs sūccūrritč fēssīs. Tustaūrāti ănimī Rēgīs sūccūrrĕrĕ tēctīs. ¶ Præcĭpĭtānt, pūl-crūmquĕ mŏrī sūccūrrĭt ĭn ārmīs. Virg. Vide Auxilior.

Succes, i, m. Sugo. SYN. Humor, liquor. Forza. Vīs. EP. Dūlcis, tener, liquidus, pinguis, silūběr, Týriŭs, ambrosiŭs. Pomaque degene-rant succos oblita priores. Virg.

Succitio, is, cussi, cussum, ere. Sbattere, conquassare. Act. acc. SYN. Quătio, quasso, concătio, excătio. I Saccătiturque alte, similisque

ēst cūrsūs inānī. Ovid.

Sūdāriūm, ji, n, Sciugatojo, sudario, fazzoletto, moccichino. SYN. Lintčinu. § Jām mihi nīgrēscunt tonsa sudaria harba, Manil.

Sŭdēs, is, f. Pertica bastone, SYN, Pālūs, i, vāllus, truncus, stipes, EP. Dara, longa, grata, ferrātă, roboreă, fraxineă, ăcătă. § Stīpitibūs dűris ágitűr, sűdihűsvé præűslis. Virg.

Sũdo, ás, áxí, átům, ácč. Sudare. Neut. SYN. Éxsůdo, děsůdo. PHR. Múltă třílit, féritque přer, sūdāvit, et ālsit. Gelidas toto mānāhāt corpore súdór. Sálsásqué pér ártás Súdór it. Fláit tötő de corpore súdor. Fûmant, vel manant súdoribus artas. Toto corpore sudor Liquitur, et crássům néc respirárě potestás Plůměn ágit, fessős quátit árger anhélitús ártús. 9 Dárdánium toties sudarit sanguine litus. Virg.

Sudor. oris, m. Sudore. EP. Gelidus, madidus, pinguis, filmans, flucus, anhelus, salsus, immündüs, PHR, Südör flüft undfque rivis. Cöllă mådens sådår, pectora pullör öbit. Sadöre Anenti Oră mădent. Súdore exh oistăs ăuhelo, 📍 Plûs lícňit, vidět exhaustos sudoribus artus. Luc.

Sūdūm, i, n. Tempo chiaro, sereno. Et Sūdus, i, um. Sereno, ascintto. SYN. Serenum. ! Condit se přečo per sudům turbidă nimbo. Val.

Suesco, is, suevi, etum, ere, n. Issuefarsi, esser solito. SYN. Sŏlĕo, āssnēsco, consnēsco. J Ūsūr-pāre ŏcŭlî; nēc vocēs cerněre snēmis. Luc.

Suessiones, um, m. plur. Suessonesi. | Urbs et Suesstonum, Veve, ubi pastor eras (pent.). Ovid.

Snētus, vel Suctus, a, um. Avvezzato, solito. SYN. Āssuētus, consuētus, solītus. J Suētus antro būstuali. Prud. Cūm mihi nou tautum fūrēsque, feræque suetæ. Hor. Vide Soleo.

Suffero, fers, tuli, latum, ferre. Sofferire, sopportare, sostenere. Act. acc. SYN. Fero, tolero, patior, pērpētior, sūstinco. S Cūstodēs, sūffērre valent, labat āriete crebro. Virg.

Sufficio, is, feci, fectum, ere. Bastare, soddisfare. Act. SYN. Do, præbeo, ministro, suppedito. Sostituire, metter alcuno in officio altrui. Sabrogo, sūbstitňo. Potere assai. Possům, válěo. Sufficimūs, superat quoniam Fortūna, sequamur. Virg.

Sufficit, impers. Basta, è abbastanza. SYN. Sat ēst, sătīs ēst. PHR. Nēc vīdīssē sēmēl sătīs ēst.

Terrerum et fraudis abunde est.

Sūmīgo, is, xī, xūm, črē, Attacare. Act. SYN. Figo, āffēgo. J in critce sūffigāt Labeone insaniör inter. Hor.

sūffimen, inis, n. Profumo. SYN. Sūffītus, sūflīmēntūm, ödörēs. Jī, pětě virginěa, populūs, sūffīmen ab ārā. Oyid.

Saffio, is, ivi, itum, ire. Profumare, vaporare. Act. SYN. Ödöro, fümigo. J At süffire thymo,

cērāsque recidere ināues. Virg.

Suffoco, as, avi, atum, are. Soffocare, strangolare. Act. acc. SYN. Strangulo, præfoco, elido. 9 Sul-

föcent aufmam dira venena tham (pent.). Ovid. suftragium, ii, n. Suffragio. SYN. Judicium, as-sensus, favor. ¶ Non ego ventosæ plebis suf-fragia venor. Hor.

Suffragor, aris, atus, arī. Favorire. Depon. dat. SYN. Făveo, assentior. J Si quis erit stellis nou suffragantibus ortus. Mant.

Süggéro, ĭs, gēssī, gēstūm, ĕré. Ministrare, sug-gerire. Act. acc. SYN. Sūffřeĭo, sūppēdĭto, mĭnīstro. Mettere sotto. Sūbjicio, sūppono. Vīrgča suggeritur costis undantis aheni. Virg.

Süggestüs, üs, m. Cattedra, luogo elevato, onde si parla al popolo, SYN. Süggēstüm. Süggēstüm süblime tenent, fascesque solutos. Mant.

Sūgo, ĭs, xī, ctūm, ĕrĕ. Succhiare, imbecersi. Act. acc. SYN. Ēxsūgo. ¶ Mārtĕ sătōs scīrēs: tĭmŏr

ābfŭĭt, ūbĕră sūgūut. Ovid.

Sûlco, âs, âvî, âtům, ārë, Tagliare, Act. SYN. Prō-scindo. Irare, soleare, Ăro, PER. Sûlcôs důcěrě, înfîndere. Terram presciudere ăratro. S Nos frăgili vastum līgno sulcavimus, æquor. Ovid.

Sūleus, i, m. Solco. EP. Cūrvus, rcetus, longus, cerealis, profundus, altus. PER. Dūro vomerė fractus. J Herbaque, qua latuit cerealibus obrută sulcis. Semină tum primum longis cerealiă sülcīs, Ovid.

Sūlmo, onis, m. Sulmona, città quasi nel centro dell' Abruzzo . patria di Ovidio. EP. Rignus, îrrīgūŭs, gĕlīdūs. PER. Pēlīgnī patrīš Vātīs. PHR. Ā Sŏlymō dācūnt quē mœnīš nōmĕn. $\P \, ar{\mathbf{A}} \,$ quō S il minis mæniš nomën habent (peut.). Ovid.

Sülphür, nris, n. Solfo. EP. Flavum, pingue, ardēns, calidam, olens, odorum, vivam, vivax, fumāns, līquīdum. PHR. Exīguīs ardescunt sulplura flammis. Vivaci sulphure fumat aqua. Admotās rapiūnt vivācia sūlphūra flammas. Ovid.

Sūtphiireis, i, ūm. Di solfo, sulfureo. Sūlphiireā Nār ālbūs ăquā, fontesque Velīnī. Virg.

Sum, es, fui, esse. Essere. Neut. SYN. Exto, existo. Dimorare, abitare. Moror, dego, habito. Ad målå jampridem non sumus ulla rudes (peut.).

Sumen, inis, n. Fetta di scrofa. Scribitur in citreis, călidum seis ponere sumen. Pers.

Sūmma, æ, f. Somma. SYN. Căpăt, vel compendĭūm. Iloc caput, o cives, hæc belli summa nĕfāndī.

Sümmātīm, adverb. Brevemente, in succinto. SYN. Breviter. 9 Sed tamen, üt potero summatim āttīngĕrĕ, lāngām. Luc.

Sūmmītto, is, sī, ssūm, črě. Sottomettere. Vide

Submitto.

Sūmmuta, w, f. Piccola somma. I Sūmmula ne përëat, qua vilis tëssëra venit. Juv.

Sūmmis, a, ūm. Grandissimo, sommo. SVN. Māximis. Altissimo. Suprēmus, āltīssimus. Ultimo. Ēxtrēmus, ūltīmus. J Vēnīt sūmmā dīēs, et īnē-lūctābīlē tēmpus. Virg.

Sūmo, is, psī, ptūm, čič. Prendere. Act. acc. SYN. Căpio, accipio, assumo. Attribuire. Arrogo, tribuo, attribuo, viudico. I Quis tam crudeles

öptāvīt sāmere pænās. Virg.

Sūmptuosus, a, ūm. Splendido, sontuoso, che spende molto, o cosa molto cara. SYN. Splendidus, māgnīfīcus, supērbus, lautus. ¶ Non sumptuosā bländiör höstiä. Hor.

Sūmptus, ūs, m. Spesa. SYN. Impēnsa, impēndřům. EP. Māguňs, ingēns, immensůs, súpěrbůs. māgnīfīcus, pārviis, tēnuis, modīcus. J Quām dīvite sumptu Inferiās celebrāre solēs. Mant.

Sŭpēнēx, ctilis, f. Masserizie, mobili di casa, sup-pellettile. SYN. Vāsā. EP. Laūtā, pūlchrā, splēndida, snperba, magnifica, dives, opulenta, excūltă, mūndă, prětiosă, cūrtă, vilis, sordidă. Sexcultique sinus, et multum lauta supellex. Mart.

Super, præp. serviens acc. et abl. Sopra. SYN Suprā. In oltre. Præter. Intorno. De. Multa supēr Priamo rogitans, supēr Hectore multa. Viig.

Superabilis, is, m. f., e. n. Vincibile, superabile. SYN. Exsuperabilis. Scilicet üt per vim non ēst supērābilis ullī. Ovid.

Superado, is, didi, ditum, ere. Aggiungere. Act. acc. SYŃ. Addo, ādjīcio, ādjūngo. J Lēntā qui-būs torno fācilī supērāddītā vītis. Virg.

Sŭpērbiă, æ, f. Superbia, arroganza, orgogtio. SYN. Āmbitio, fāstis. EP. Yānā, vēntēsā, elārā, ti-midā, inflātā, vēsānā, invīsā, insānā, dāmnēsā, împeriosă, audax, minax, turgidă, ellusă, temeraria, intoleranda. PER. Mentis superbæ tumor. Tumida mentis fastus. Laudum vēsana cupido. Alti vel tumentes animi. Vani nominis ārdor. PHR, Fuit în tenera tam dară superbia förmä. Fästűs inést illi, séquitűrgűé sűpérbiá förmäm. Vänö regnat permixta s iperbia luxu. Nēc mīnus īn vēstrā dāmnosa superbia formā. Ovid.

Săpērbio, îs, îvî, îtūm, îre. Insuperbirsi, vanagloriarsi. SYN. Glöriör, insöleseo, extollör, efřeror. PER. Fastū tůmere, tůmescere. Altos ănimos gerere, PHR. Hăbet mălesuadă săperbiă mentem. Ut nostris tomefacta superbiat Umbria lībrīs. Corda gerīt vēsano tūrgida fastū. Pēctora mānis Fāstus habet. Ille licet patriis

sine fine superbiat actis. Ovid.

Săpērbus, ă, ūm. Superlo, orgoglioso, altiero. SYN. Ambitiosus, insolens, elatus, imperiosus PER. Animīs ēlātus. Ēlātā fronte tumēns. Fāstu supērbis. Tūrgidā cordā gerens. Tūmidis præcordiă, Gereus nimio targentiă pectoră fasta. Cælō căpita ārdňa tollens. Nimiūm gaūdens pŏpňlārĭbūs aŭrīs. ¶ Bārbărĭcō pōstēs aūrō, spŏlĭīsquē sŭpērbīs. Virg.

Săpēreitium, ii, n. Sopracciglio, ciglio, cipiglio. EP. Ātrūm, ācērbūm, dūrūm, grāvē, mīnāx, trīstě, sevērūm, hīrsūtūm, trūx. PHR. Nūnc Storca tandem pone supercilia. Hirsutumque supērcilium, prolixaque barba. Et truculenta minācī Fronte supērcilia. J Atque supērcilio

brěvior comă, vērius ērgo. Juv.

Superemineo, es, ui, ere, n. Soprastare. SYN. Emineo, exto, supero, emico, vel excello. PHR. Gradiensque Deas supereminet omnes. Cunctis āltior ībat. Tantum alias inter caput extulit ürbes. Superant capite, et cervicibus altis. Ipse cătervis Vertitur în mediis, et toto vertice sūpra ēst. ¶ Stāgnā viām scīndēns hūmero sū-pērēminēt ūndās. Virg.

Superficies, eī, f. Superficie. J Dūcta superficie,

tot quæque in früsta secantur. Fan.

Superi, oram, m. plur. Gli Dei del cielo. SYN. Dīī, Dīvī, Nūmină, Calicola. f Ipsă monent ănimos superorum numină nostros. Ovid.

Súpērnus, a, ūm. Superno, ch'è di sopra. SYN. Superior. Forma boni, livore carens, tu cuncta

superno. Boet.

Sunero, as, avi, atum, are. Avanzare, sorpassare. Act. ace. et abl. SYN. Exsupero, præsto, excello. Vincere. Domo, vinco, subigo, debello. Salire. Scando, ascendo, conscendo. Restare, rimanere, Supersum. PHR. Quidquid erit, superanda omnis fortuna ferendo est. Superant montes, et flumina tranant. Phæbum superare cănendo, Hămero săpereminet omnes. Toto vertice supra est. Superat capite et cervicibus altis. Jűhæque arrecté éxsúpérant undas. § Atque itér éménsi casús súpéravimus omnés. Virg.

Sǔpērsiés, ĭtǐs, adject. Sopravvivente. SYN. Rělĭquŭs. Sano, salvo. Salvůs, söspěs, încölŭmišs. ¶ Quānquč sŭpērstĭtībūs, quōrūm fŭīt

unus Echion. Ovid.

Superstitio, onis, f. Superstizione, EP. Vana, anilis, nīmīš, vēsānā, rīdīcālā. PER. Vānā, vel falsā rčligio. Vēsānā pietās. Vānī rītūs, Stūltā rēlligionis amor. . . . Hine tanti numinis aram, Vānā supērstitio, vētērumque ignārā Dēorum. Virg.

Săpērsām, es, făi, esse. Restave, sopraccicere. Neut. SVN. Resto, súpero, súperstes, vel reliquis súm. PHR, Vīvēndō vīcī mež fātā, superstes Restarem

űi genitőr.

Săpērăs, ă, âm. Sovrano, di sopra, supremo. SYN. Săpērnus, supremas, athereus. Sed revocare grådum, superasque evadere ad auras. Virg. Sepervacius, a, am. Seperfluo SYA. Vanus, inanis, ĭnūtilis, irritus. ! Õmne supērvācuom plēno dē peetore manat. Hor.

Săpervenio, îs, veni, ventum, îre. Sorvenire, venir alla sprowista. Neut. SYN. Advenio, intervenio sűccédo. Addit se sőciám, timidisque sűper venit Ægle. Virg.

Supervolo, as, avi, atum, are. Volare di sopra. Neut. SYN. Supervolito. Ille astu subit, ac

tremebunda supervolat hasta. Virg.

Săpīno, ās, āvī, ātūm, ārē. Rovesciare. Act. SYN Resupīno, reclīno. J Ante supīnātās Aquiloni

östendere glebas. Virg.

Supinus, a, um. Supino, rovescio. SYN. Reclinis, resupinus, prostratus, inversus, recumbens, resŭpinātŭs. *Pigro, neghittoso*. Pigër, sēgnis, mõllis, iners. § Corripio e stratis corpus, tendoque sňpinās. Virg.

Suppar, aris. Quasi uguale, SYN. Par, aqualis. Supparis hæc ævi tempora grata mihi (pent.).

Aus.

Sūppārūm, i, n. Vela da nave. SYN. Sūppārūs. ¶ Sūppārā vēlorūm, pērītūrās collīgīt aūrās.

Suppedito, as, avi, atum, are. Somministrare. Acl. acc. SYN. Do, prabčo, suggero, sufficio, minīstro. 9 Sūppēdītā mīhī tēlā vādīs līvēntīs Āvērnī. Sil.

Sūppětie, ārum, f. plur. Soccorso. SYN. Auxilium,

sūhsīdiūm, jūvāmēn. J Ād Sătānē fraūdēs fēr mĭhī sūppētiās (pent.) Textor. Sūppēto, ĭs, īvī, ītūm, ĕrē. Esser pronto. Nent. SYN. Adsūm. Bastare. Sūllīcio. J Paūpēr ĕnīm non est, cui rerum suppetit usus. Hor.

Suppléo, es, evi, etum, ere. Supplire, compire. Act. acc. SYN. Impleo, expleo, compleo. I Remigium supplet, socios simul instruït armis. Virg

Supplex. icis, omn. gen. Supplichevole, umile. SYN. Oraus, rogans, abjectus, jacens, demissus, summīssus, prostrātus. Ille humilis, supplexque ŏeŭlīs, dextrāmque precantem. Virg.

Suppliciter, adverb. Supplichevolmente, unilmente. SYN. Demisse, submisse. J Suppliciter vestros

quisque rogate Deos (pent.). Ovid.

Süpplicium, ii, n. Supplizio. tormento. SYN. Poni, tormentum, critefatus, EP. Durum, asperum, atrox, îmmane, împium, crudele, acerbum, înfame, cruentum, fünestum, sanguineum, grave, hörrendum, tristě, misérum, acre, iniquim, lethāle, mortiferum. PHR. Nimium crudele luisti Süpplicium. Infandă per örbem Supplicia, et scelerum panas expendimus omnes. Exercentar pāmīs, vētērāmquē mālorām Sāpplīcīa ēxpēndānt. § Sāpplīcīām votīsque Dēās vēnērābērē sērīs, Virg.

Supplico, as, avi, atum, are. Supplicare. Act. acc. SYN. Öro, rogo, precor, deprecor, PHR. Auxilfoque vocare Deos et tendere palmas. Vento supplex, et sanctum Numen adoro. Ad te conlúgio, et supplex tua numina posco. Ad templum Palladis ibant Suppliciter tristes. I Supplicăt îndiguis: nec dicere sustinet ultra. Ovid.

Suppana, is, posui, itum, ere. Sottoporre. Act. acc. SYN. Subjecto, subjungo, submitto Supporve. Fingo. Nunc ite, et miseris supponité civibus ignem. Virg.

Seppeimo, is, pressi, pressum, ere. Innullare, cancellure, Act. SYN. Tollo, delco Ritenere. Cohibeo, retineo. Nascon lere. Abdo, abscondo, cēlo, condo, occulto. J Supprimit extemplo

võcēm, fīrmātquě sŏpōrēm. Claud.

Supră, prap. serviens acc. Sopra. SYN. Super, desuper. J Olli cæruleus supra caput astitit īmber. Virg. Terra supra quæ se sunt, concătit omniă mota. Lucr.

Suprēmus, a, um. Supremo. SYN. Summus, māximus, excelsus. Ultimo. Ultimus, extremus, novīssīmās. Flēbant, et cineri ingrato suprēma

ferebant. Virg.

Sūră, &, f. Polpaccia, polpa della gamba. SYN. Crus. J Aspicit în teretes lignum succedere

sārās. Ovid.

Sūrcŭins, i, m. Rampollo, germoglio. SYN. Gērmen, rāmulus, frutex. Pomaque, et Alcinoi sylva,

nēc sūrcŭlŭs īdēm. Virg.

Sūrdūs, a, ūm. Sordo. PHR. Nūllās võcēs trāctābilis aŭdit. Sūrdā rēspūit, vel negligit aŭre preces. Sardis ad obdactam somniat usque

sčrām (pent.). Ovid.

Sārgo, is, sūrrēxī, sūrrēctūm, ĕrĕ, n. Sorgere, drizzarsi. SYN. Exsūrgo, āssūrgo, consūrgo. PHR. Humo membra levare. Ter sese attollens, cuhitoque innixă levavit. Tollit se arrectum quadrupēs. Surgamus, solet esse gravis cantantibus umbra, Virg.

Sūs, sŭis, m. f. Porco. SYN. Porcus. Troja. Porca. EP. Sētīgēr, obscēnus, tūrpīs, īmmūndūs, sordidns, lutosus, fædus, pinguis, lentus, tardus, horridus, hispidus, setosus, ignāvus, agrēstis, ferus, immanis. Sus erat in pretio: casa sue

festă colebant. Ovid.

Sūseipio, is, cepi, ceptum, ere. Intraprendere, incominciare. Act. acc. SYN. Aggredior, amplector, incipio, ördior, adorior. Accettare, ricevere. Admitto, capio, excipio, recipio. Suscipit Anchises, atque ordine singula pandit. Virg.

Suscito, as, avī, atum, are. Suscitare, eccitare. Act. SYN. Excito, incito, concito, cico, moveo. Svegliare. Exsuscito, expergefacio. 9 Tardior ad pugnām redīt, et vim sūscitāt īrā. Virg.

Sūspendo, is, dī, sūm, ere. Appiceare, appendere. Act. SYN. Appendo. Metter in dubbio, tener alcun dubbioso. Contineo. I Garrula quam tignis

nīdām sūspēndāt hīcūndo. Virg.

Sūspēnsus, a, ūm. Sospeso, appiceato. SYN. Pēndēns, pēndulus, appēnsus. Inualzato, elevato. Sāblātus, ēlātus. Dubbioso. Dabins, animī

Sūspicio, is, exi, ectūm, ere. Guardar in alto. Neut. SYN. Aspicio. Maravigliarsi. Mîror. Ouorare. C'do, věněror. ¶ Nām cũm sûspicimûs māgnī

cælestis Mundi. Lucr.

Sūspiejo, onis, t. Sospetto, SYN. Opinio, conjectūra. Obiinitūr, minimæ sī qua est saspició rīmæ. Mart. Et ne în sûspîcione ponătur stupri jamb.).

Sūspicov, āris, ātus, āri. Sospettare, pensar male di qualchecosa. Depon. SYN. Arhitror, opinor, angŭror, conjicio. Saspicor; et casas velle levare meos pent.). Ovid.

Sūspīriūm, ii, n. Sospiro, SYN, Lūctus, lamentum, sīngūltus, gemitus. EP. Anxium, trīste, mæstūm, ægrūm, löngām gemebāndām, lūgubre, sollicitum. PHR. Auxiă pērvigilī dūcīs sūspiriā cūrā. Singūltāutem animam et sūspīria longa trăhentem. Mestă trăhens îmo suspiriă pectore. § El tauto penitus traxit suspiriă motă. Ovid. Sāspīro, ās, āvī, ātūm, āre, n. Sospirare. SYN. Lūgeo, gemo. PER. Sūspīria dūco, traho, do. PHR. Löngās în Bētūm dūcere voces. Longīs sīngūltībus īlīā pūlsāt. Multā gemēns, lārgoque hūmēctāt flūmine vūltūm. Tūm vēro ingentēm gemitum dat pectore ab imo. Te tenet, absentes ălios sūspīrāt ămorēs. Tib.

Sūstento, as, avī, atum, are. Sostentare, nutrire. Act. acc. SYN. Nutrio, alo, pasco. V. Alo.

Sūstineo, es, uī, tentūm, ere. Sopportare. Act. acc. SYN. Fero, pătior. Sustenture, sustenere. Fulcio. Difendere, sostenere. Defendo, tueor. 9 Sustineus ŭt onus, nitendum vertice pleno est. Ovid.

Susurro, as, avi, atum, are. Sasurrare, bisbigliare. Neut. SYN. Creptto, streptto, mūrmūro. J Aūt ego cum cārā dē tē nūtrīce susurro. Ovid. Pārs mihi significat, pars, quid velit, aure susur-

Susurro, bisbiglio, mormorio. SYN. Sonus, sonitus, mūrmur, strīdor, strepitus. EP. Dūleis, mollis, raūcus, blandus, querulus, placidus, tenuis, levis, lenis, tacitus, somnifer, occultus. PHR. Lenis susurrus parit, suadet, făcit, conciliăt somnum, vel soporem. Plăcidis īmmūrmūrăt ūndă sūsūrrīs. Raūcūmque cient novă mūstă săsūrrum. Et Zephyro nemăs omne dăbat spīrante susurros. J Šībilat ēt mollī quērens, pinūsque susurro. Mant.

Sātins, is, m. f., e, n. Cucito, che può cucirsi. Tēmpörā sūtĭlĭbūs cīngūntūr tōtā cŏrōnīs. Ovid. Sūtor, oris, m. Calzolajo. 9 Sī dăre sutorī cal-ceus īste potest (pent.). Mart.

Suns, a, um. Suo, o sua, pren. poss. 9 Cur suus hæc illi reserabit mænia Mavors. Ovid.

Svēvi, orum, m. plur. Suevi, popoli della Germania. EP. Acres, flavi, trnces, gelidi, intonsi, criniti. ¶ Îllě gěnůs Svēvos acre, îndomitosque Sicambros. Ovid.

Sycomorus, i, f. Sicomoro (albero). Penultima melius producitur, est enim a μόρδε ficus, et συκή fatuns, quasi ficus fatua. ¶ Præcūrrēns ĭgĭtūr ramos conscendit in altæ Arboris a ficu et moro cognomen habentis. Æmil.

Sýcophanta, æ, m. Furbo, ingannatore. I Tunc sýcophanta, et palpatores plurimi (jamb.). Plaut.

Sydus. V. Sidus.

Syene, es. Arna (città). EP. Pharia, Niliaca, ūsta. f Éxūstāmqne ībīt Cānerō törrente Syenen. Pass. Expl. Città in Egitto vicino ad Alessandria, la quale è situata sotto la costellazione del Grancido

Sītvā, vel Sīlvā, ā. f. Selva, bosco, SYN. Němůs, lūcus, sāltus. Et. Ampla, ālta, obscūra, nigra, ātrā, opācā, densā, spīssā, vetus, antīquā, silēns, tācītā, vīrīdīs, ūmbrosā, vāstā, horrīdā, īneūltā, dēsērtā, frēndēsā, spātīēsā, pröfūndā. PHR. Sīlvā virēt dēnsīs hōrrīdā dūmīs. Vīrgūltă sonantiă silvis. Nobis placeant ante omniă sīlvā. Viridēmque ab humā convēllērē sīlvam. ¶ Sī cănimās sylvās, sylvæ sint Consule dignā. Virg.

Sytvānās, i, m. Silvano. EP. Agrēstis, senēx, fatidiens, monticolā. PHR. Venīt et āgrēsti capitis Sylvānās honore, Florentes ferulās, et grāndīd līlid quāssāns. Et teneram āb rādīce ferens, Sylvane, cupressum. ¶ Sylvano fama est vēteres sacrāsse Pelasgos. Virg. Fab. *Dio de*'

Loschi, a cui crano dedicati i cipressi.

Sīlvēstris, is, m. f.. č, n. Campestre, silvestre. SYN. Rūstiens, agrēstis, nemorosus.

Sītvius, ii, m. Silvio, figliuolo di Enca e di Lavinia. Ét Căpys, et Nămitor, et qui tê nomine reddět, Sylvius Ænčas. Virg.

Symbotum, i, n. Segno. SYN. Symbolon. Symbölön in erypta fertür scripsisse lätenti. Mant. Symphonia, &, f. Sinfonia, accordamento de' suoni.

SYN. Concentus. JUt gratas inter mensas sym-

phonia discors. Hor.

Symplegas, adis. Pavonara (isola). SYN. Cyanea. EP. Errans, vägä, instäbilis, scopulosa. Altera namque parat Symplegades îre per arctas. Ovid. Expl. Smovi due isole chiamate così nel mar Eusino, le quali gli antichi stimavano che si movessero l'una contro l'altra.

Sīnāvis, is, f. Comunione, Eucaristia. Mysticus īllē cībūs, Græcī dīxērē synāxin. Ēras. Vide

Sacramentum.

Syncerus. Vide Sincerus.

Syrācūsie, ārūm, f. Swagosa, o Sivacusa. EP. Avēthūsides, vetūstie, celebres, regales, belligera, docta, Apollinea. PER. Urbs antiquis clară monumentis. Archimedis natāle solām. Dilēcta Pŏētārām sēdēs. Dĭonysiī Regiā clārā tyrānnī. Ūtque Syrācūsās Ārēthūsidās ābstulit ārmīs. Ovid.

Syrenes, um, f. plur. Le Sirene. V. Siren.

Syria, w., f. Soria, Siria, EP. Dives, pinguis, ferax, fertilis. Et Syriam produnt torti per tempora crines. Mant. Expl. Paese dell'Asia vicino

all'Egitto ed all'Arabia.

Syriny, gis. Flauto, canna. J Inter Hamādriadās celeberrimă Nonacrinas Naias ûnă fuit, Nymphæ Sýringa vocabant. Ovid. Questa fu una Ninfa che inseguita da Pane, ne volcudo arrendersi, fu cangiata in una canna, da cui Pane formò la sua zampogna di sette roci.

Syrma, atis, n. Coda delle vesti. Aptasti longum

tū quoque syrma tibi (pent.). Mart. Syrtiens, a, ūm. Delle Serglie. ¶ Nēc stěrilis Libyæ, nēc Syrticus obstitit Amnon, Lucan.

Syrtis, idos, f. Secche, Sirti. EP. Afra, Libyca, aequörea, sava, invia, dīra, vāsta, Gētūla, im-mānis, hōrrīda, metmēnda. ¶ Nātūs et ambigūsi coleret qui Svrtidos arva, Luc. Expl. Fi sono nel mare d'Africa due golfi molto pericolosi per le navi.

Tabefacio, is, ēcī, āctūm, črē, Marcire, Act. SYN Extabefácio, PER. Tabe conficio, tenúo, al-

tenňo, čdo, cónsůmo, córrůmpo, vítío. Táběná, ž., f. Tavoletta, SYN. Párvá tábůlá. Pittura. Imago. Lettera. Epistölä. EP. Pietä, splendidă, pulchră, decoră, Apelleă, PHR Talis Apēllēis ēst color in tābulis. Pārva sedēt ternis instructă tăbellă lăpillis. Ovid.

Tăbētlārins, jī, m. Corriere, SYN. Corsor, nontrás. EP. Agilis, celer, sedúlás, tidás, fidelis.

Tabro, es, iii, ere, n. Divenic secco, marcire, SIN Tabésco, extahésco, contabésco, langueo, lan guesco. PER. Tabe confictor, pere tor. Me tabes ělit, exelit, těnůšt conticit, c nsumd de format. Qui sie tābūčiit, longo meministis ĭn ævő. Civid.

Tăbērnă, &, f. Taverna, osteria, bottega. SYN. Popina, caupona, EP. Communis, aperta, patens, lamosa, tūrpis, sordida, intamis. J Ārgilētanās māvīs hābītārē tābērnās. Mart.

Tăbernăcătum, î, n. Tabernacolo, SYN. Tăbernăclūm, tentoriūm. EP. Amplūm, illūstre, regiūm, nobile, clarum, superbam, magnificum.

Tabes, is, f. Malattia che fa divenir sevco, o tisno. SYN. Măcies, Sangue corrotto, o marcia di qualche piaga. Tābūm, sănies, EP. Dīrā, crūdēlis, hoirenda, nefanda, pestifera, lethalis, mortifera, pallida, nigra, funesta. Unos duros amor, crūdēlī tābe pērēdīt. Nēc vicīnā sūbest vinām præbere tăbernă. Hos necăt afflatu , fûnesta hos tābe venenī. Nec līvidā tābes Invidiæ. Tīnctăque mortifera tahe săgittă mădet. Illic quos dūrūs amor crūdēli tābe peredīt. Virg.

Tābēsco, řs., bůř, ěrč., n. Divenir secco, marcire. SYN. Tābčo, côntābēsco, lāngnčo. V. Tabeo. Tābīdňs, ă., ūm. Secco, magro. SYN. Măcčr. gră-

eilis, măcilentus. Marcio, corrotto. Tābificus, corruptus. § Indīgnās premeret pēstīs cum tā-bīdā faucēs. Mart.

Tăbătă, w, f. Tavola, pittura. SYN. Tăbēllă, îmāgo. EP. Pārvā, ēxīgňā, pietā, ornātā, egrēgĭā, rārā, micans, splendidă, rutilans, aarată, versicolor. Görripüit täbüläs, et postibus hæsit ädesis. Virg.

Tăbătăriă, æ, f., vel Tăbălârium, ii, n. Archivio, cancelleria. Insanumque forum, aut populi

tăbălărăă vidit. Virg.

Tábřílatůni, î, n. Palco, tavolato. SYN. Lăquřăr, lăqučārč, lăqučārřům, lăcūnăr. EP. Āltūm, sūblīme, elātūm, sūmmūm, pietūm, fūlgens, aūrčūm, adrātūm, corāscām, saperbūm, tūtilūm, eælatum, fulgidum. ! Sed quos arcanæ servant tăbulātă cătāstæ. Mart.

Tābūm, ī, n. Marcia, sanque corrotto. SYN. Tābēs, sănies. EP. Crūdelė, crūentūm, dīrūm, horrendum, trīste, lethāle, mortiferum, pestiferum, putré, födüm, cörrüptüm, türpé, nigrüm, pållīdām, fanēstām, līvidām. PIIR. Cörpörā tāngēbānt fluido stillāntiā tābo. Tristi pēndēbāt pāllīdā tābō. P.R. Tūrpī tābō fluēns, fluīdum, infectum, squalidum. Stillantis tali saniem, virusque coactam. Luc.

Tăbărnăs, î, m. Talurno, monte di Terra di lavoro. EP. | Ölivitér_ māgnūs, sūblīmis, āltūs, ēxcēlsūs, āčriūs. ¶Āc vēlūt ingēnti sylvā, sūm-movē Tābūrno. Virg.

Tăceo, es, ni, îtum, ere, n. Tacere, SYN. Sileo, öbműtésco, cöntřečo, retřečo. Tralasciave, passar setto silenzio. Omitto, præferčo PER. Těněrě silentia, Servare silentia. Vocem premere, PHR. Tûm tietă silentiă linguis. His medium dietis sermonem abrumpit. Lennere silentia cuncti. Obstňpůit, retroque pědem cům vôce repressit. Retřees, nec matua nostris Dieta releis. Benim domus alta sileseit. Siera facit tacite; vix tămen (psă tăcet pent.). Ovid.

Tăciinemis, ă, fim. Taciturno, chi parla poco. Occăpăt öbscări spēciem, tăcitărnăs, ăcerbi. Ovid.

Tacinas, a am. Tacita cheto, SVN. Silens, tacens, mūtňs, táciturnůs élinguis. *Nascesta.* Abditūs, látěns, látitáns, ôccúltňs. CEL quæ sublégi tácitus tibi cirmină nuper Ang.

Tēdā, ā, f. Fiaccola, face. SYN. Lāmpās, fāx, lýchnūs, fūnālē. EP. Cērēā, pīnēā, pīnguīs, fūmāus, jūgālīs, cōnjūgālīs, sacrā, fēlīx, fūnēstā, fūnebrīs, fūnĕrēā, trīstīs, lūgubrīs. ¶ līc fōcūs, līc tādā pīnguēs, hīc plūrīmūs īgnīs. Virs.

Täděť, ŭĭt, êrč. Rincrescere, essere a tedio. Impers. SYN. Pígět. PHR. Tädět pělági pěrferrě lăbörèm. Quó pērtæsüm mägni incæpti, rerümquě tňärum ēst. Ně löngi expirant vös tädřa běllī. Quôs infelicis tædřá lůcis håběnt. § Mörtem örät, tædět cěli cönvěxá tňérī. Virg.

Tædium, ii, n. Noja, fastidio, rincrescimento. SYN. Dölör, trīstitiā, mæstitiā, mærör. EP. Trīstē, ămārūm, grāvē, mölēstūm, dūrūm, longūm, acērbūm. PHR. Nēc tædiā cæptī Ūllā mēi capiām. ¶ Tāntā mēæ sī tē cēpērūnt tædiā laūdis.

Tænărus, î, m. Tenaro. Plur. Tænara, n. EP. Înfernus, Stygtus, Tartareus, îmmânus, horrendus, âltus. Hine Tænareus, ă, um. Di Tenaro. ¶ Tænărăsettăm fauces, atra ostiă Ditis. Virg. Expl. Ivi dicevano esservi una caverna, per cui andavano nell' Inferno.

Tænĭă, &, f. Coda di benda. EP. Löngă, ārctă.
¶ Aŭrumīngēns, cŏlĭbēr, fīt löngæ tænĭă vīttæ.
Virg.

Tăgăs, î, m. Tago. EP. Aūrifer, aūrātās, dīves, metāllifer, Hesperińs. PER. Aūro tūrbidūs. Aūreis dīves arenīs. PHR. In mare proripitūr Tăgăs aūricoloribūs ūndīs. Tūrbātō sördidūs aūro Hermūs, et Hesperiō quī sonāt orbe Tāgūs d Quodque suō Tāgūs amne vehīt, fluit īgnibūs aūrūm. Ovid. Expl. Fiume di Portogallo, la cui arena fingono esser d'oro.

Tātāriā, ōrūm, n. plur. Scarpe alate di Mercurio.
¶ Īmpērio, ēt prīmūm pēdibūs tālāriā nēctit.
Virg.

Tătentim, i, n. Talento. EP. Aŭreŭm, ärgenteŭm, pretrosum. § Pothras emuneto lucrata Simone talentum. Hor.

Tātřo, önřs, m. Taglione, pena. S Corrūpīt sině tālioně cœlebs (phal.). Mart.

Tātīs, īs, m. f., ĕ, n. *Tale*. SYN. Ĭs, pār, sīmītīs.
¶ Hīc quŏquĕ tātīs ĕrīt, quātīs fortūnā, pŏētā.
Ovid. Nīt ŏrītūrum ātīās, nīt ōrtūm tātē fā-

tēntēs. Hor. Tātpā, ē, m. f. *Talpa*. EP. Nīgēr, vāgūs, ērrāns, vācūs. PER. Ŏcūlīs cāptūs, prīvātūs.

Tālňs, ī, m. Tallone. SYN. Cālx. Dado da ginocare. Tēssērā. PHR. Quīd vālēānt tālī, quō pōssīs plūrīmā jāctā Tōllērē, dāmnōsōs ēffigĭāsvē cāmēs. Idest figuram canis in uno latere expressam. ¶ Nēc rēgnā vīmī sōrtřērē tālĭs(jamb.). Hor.

Tămen, conjunct. Non di meno, tuttavolta. SYN. Attămen, sed, ăt, verum. ¶ Non tămen îdeireo complecterer omniă dictis. Ovid.

Tănăis, îs, m. La Tana, fiume della Scizia, che divide l'Asia dall'Europa. EP. Scythicăs, glăciălis, frigidus, gĕlĭdus, răpidus. ¶ Bōsphörus, ēt Tănăis săpĕrânt, Scythicæque pălūdēs. Ovid.

Tănăquit, f. indeel. Moglie di Tarquinio Prisco. EP. Förtis, gčučrōsă, māgnānimā, dōetā. PER. Vēntūrī præsciā. Fātā cănēns. ¶ Vīs ēt quōs Tănăquīl vūltūs gčrāt, hāc quōquē cātā. Sil.

Tändem, adverh. Finalmente. SYN. Denique, demum, postremo. Tāngo, is, tētigī, tāctūm, ĕrē. Toccare. Act. acc. SYN. Āttingo, cōntīngo, trācto. Muovere. Mövēo, cōmmŏvēo. § Tāngit, ĕt ādmīssūs cīrcūm prācordiā lūdit. Pers.

Tāntătěus, a, um. Di Tantalo. SYN. Tantalicus.
¶ Tāntalēa poterīt trādēre poma manu (pent. .

Prop.

Tāntājus, ī, m. Tantalo. EP. Bārbārus, atrox, ferox, ferus, crudelis, inhumanus, immitis, Phrygiús, infelix, miser, sitiens, sitibundus, famelieus. PER. Pater Pelopis. Phrygius senex. PHR. Quærit aquas in aquis, et poma fugacia eaptat Tantalus. Heu miser in mediis sitiens stat Tantalus undis, Pomaque, que nullo tempore tangat, habet. Abscedant anda, quaque īmmīnēt, ēlfūgīt ārbor. ¶ Tāntālūs īn mēdīā gārrūlūs ārēt ăquā (pent.). Ovid. Fab. Figlio di Giove e della ninfa Plota, avo di Agamennone e di Menelao. Avuta questi la sorte di ricever in ospizio gli Dei, per provare la loro divinità, pose loro in tavola lo stesso figlio fatto tutto in pezzi: per questa scelleraggine fu cacciato nell'inferno, ov' è tormentato da una continua fame e sete. Dicono i poeti, esser questo nell'acqua sino al mento, ed aver sopra il capo pomi, che giammai non può prendere.

Tautum, adverb. Solamente. SYN. Sölüm, täntüm-

mödŏ.

Tāntŭs, ă. ūm. Tanto, si grande. ¶ Quōd sī tāntus amor mentī, sī tānta eupīdo est. Virg.

Tăpēs, ētīs, m., vel Tăpētūm, ī, seu Tăpētč, īs, n. Tappete. SYN. Pērīstrēmātă, strātā, strāgălā, aūlācā, ērūm. EP. Pūlchēr, pīctūs, nītīdūs, splēndīdūs, sūpērbūs, pūrpūreŭs, Āssyrīŭs, vārīātūs, Āttālīcūs, Sārrānūs. PER. Ārtē mīrā vărīātūs. PIR. Strāti ēstrē ālīpēdēs, pīctīsquē tāpētīs. J Rhāmnētem āggrēdītūr, quī fortē tāpētīhūs āltīs. Virg.

Tārdīpēs, ĕdīs. Lento nell'andare, di tardo passo.
¶ Quīn lē tārdīpĕdī sācrīs jām rītĕ sŏlūtīs.

Claud.

Tārdo, ās, āvī, ātūm, ārĕ, act. Tardare. SYN. Rĕtārdo, mörör, rĕmörör. ¶ Tārdāvĭt ālās cūm pŏpŭlūs frĕquēns (alcaic.). Hor.

Tārdňs, ă, ūm. Tardo, pigro. SYN. Pigĕr, dēsĕs. īgnāvňs, lēutňs, vel stňpidňs. J Jām grávňor Pělřás, ēt vūlněrě tārdňs Ŭlÿsseī. Virg.

Tărēmūm, î, n. Taranto, città della magna Grecia, ora del regno d'Italia. EP. ŌĒbălĭūm, Lăcĕdēmŏnĭūm, Pālāntēūm, Hērcŭlēnm. ¶ Nāvīgāt Īŏnĭūm, Lăcĕdēmŏnĭūmquĕ Tărēntūm. Ovid.

Tārpējā, æ, trissyl. f. Tarpeja. EP. Īnfīdā, pērfĭdā, scĕlĕrātā. § Tūllāque ĕt ærātām quătĭēns Tārpējā sĕcūrīm. Virg. Hist. Dopo avere costci dato nelle mani dei Sahini il Campidoglio, fu

da' medesimi uccisa cogli scudi.

Tărquiniăs, ĭi, m. Tarquinio. EP. Săpērbăs, împiăs, înjūstăs, fôrtis, aūdās, gčnērbšis. PHR. Ultimă Tārquiniās Rōmānæ gēntis hăbēbăt Rēgnā. ¶ Vīs ēt Tārquiniōs rēgēs, ănimāmquē săpērbām. Virg. Hist. Farono in Roma due deti Tarquinii, uno dei quali chiamavasi Tarquinio il Prisco, e l'altro il Superbo. Fu questi il settimo ed ultimo re de' Romani, ebbe il nome di Superbo pe'snoi costumi, ed avendo suo figlio violato Lucrezia, fu con tutta la sua famiglia messo in esilio.

Tartareus, a, um. Tartareo, infernale. SYN. Infernus, Stygins, Tauarins Phlegetontens. Hinc viă Tartărei quæ fert Acherontis ad undas. Virg.

Tārtārus, ī, m. Plur. Tartārā, ērūm, n. Tartaro, tuogo infernale. EP. Ātēr, niger, opācus, tēter. trēmēndus, īmus, Stygius. PER. Tārtārus hōrrificos erucians faucibus ignes. Tartarea stagnă pălūdĭs. Tārtărĕā sēdēs. ¶ Quīdquĭd ĕrīs, nām tē nēc spērēnt Tārtără ltēgēm. Virg. Expl. Luogo dell'inferno, in cui sono tormentati i col-

pecoli.

Taurinum. i, n., sen Augusta Taurinorum. Torino. EP. Antiquam, včtūstām, novām, rēgālē, nobile, ornatum, decorum, forte, negotiosum, āmplām, cělebrě, dělřeřôsům, běllřgěrům, půlchrum, armipotens, populosum, doctum, ingeprosum, splendidum. PER. Urbs jam Romulčīs fundātā gēntībus. Aulā suīs dīlēctā rēgībus. Rēgiā cļārā sūīs hābitātā dūcibūs. Rēlligionē potens, Italicas inter memorābilis ūrbēs. PHR. Ornātās töllít ad sīdera ædes. Amplificata novis circumdătăr almă mūris. Vitiferis precinctă jugīs Bacchoque favente Delicias aperīt populīs. Sylvis, Nymphīs plāudentibus, amne fluente Padi, quem Pons altissimus arcu, Multiplici frænat aquas fluvio exundante superbas.

Taūrus, ī. m. Toro. EP. Fortis, ferox, furiosus, īnvīctus, furibundus, bēllātor, validus. PHR. Dūro fūmāt sūb vomere taurus, Prīmo taurus detrectăt ăratră. Post venit assueto mollis ad ārvā jūgo. Trānsiit intextum tauris opus,

imaque sedit. Virg.

Tañrus, i. Costellazione, ossia segno celeste. EP. Ardens, īguifer, micāus. PER. Rūtilūm Taūrī sīdus. Lūcida Tauri sīgua, Expl. Segno dello Zodiaco, in cui il Sole entra nel mese di aprile.

Fingono i poeti, che Giove si servisse di questo toro per rubare Europa. Tanrus, i, m. Monte Tanro. EP. Altus, excel-sus, frigidus, scythicus, nivosus, PER. Rigens Āretōō frīgore. Taurī sāxosa cacumina. Expl. Il p'u alto monte dell' Asia, il quale comincia verso il mare delle Indie, e si stende per la Scizia ed altri paesi, ed ha differenti nomi per la differenza dei paesi.

rāxus, ī, f. Tasso (albero). EP. Fūnesta, lethālis, trīstis, fūnerea, lūgubris, amara, noxia, vene-

Taygetus, i, m. Tāygetā, örūm, n. plur. I monti de' Mainotti. EP. Altus, āerius, sublimis, frigidus. Et modo Tāygetī crīnes aspērsa pruīna. Prop. Expl. Monte nella Laconia, vicino a Sparta, dedicato a Bacco.

Tê. A nom, Tû. Te. J Quốd tế pêr cất i jûcủu-

dam lamen, et auras. Virg.

Technă, æ, f. Trama, inganno, SVN. Dölüs, fraüs, fāllāciā, āstūtīā. EP. Vērsūtā, cāllīdā, tūrpīs, tēctā, īnlīdā, fāllāx, īnsīdīosā. V. Lraus.

Tēctērium, ii, u. Intonico, increstatura. J Quid sőlidűm crépét ét pictá téctöriá linguá. Pers.

Tēciām, ī, n. Tetto. SYN. Fāstīgiām, cālmēn, căcumen, ăpex, vertex. Casa. Domis. EP. Altūm, cēlsūm, ārdňūm, splēndidūm. PER, Sūmmum teeti culmen. PHR Tectum augustum, īngēns, cēntām sūblīmē cŏlāmnīs. Cēntēnīsīncambant tectă columnis. Fit_strepitas tectis, võcemque per ampla volutant Atria. Totis Vulcanum spargere tectis. I Limina tectorum, et mědřum în pěnětrálřbůs hôstěm. Virg.

Tēctus, a, um. Coperto. SYN. Contectus, obtectus, vēlātns, opērtus, ādopērtus, coopērtus, vēstītus, öbdüctüs. Nascoso. Lätens, öccültüs, ābdĭtüs.

Tēcūm. Teco, in tua compagnia. \ Tēcum habita, ēt nōrīs, quām sīt tibi cūrtā sŭpēllēx. Pers.

Tegmen, inis, n. Coperta, coperchio. SYN. Tegiměn, vēlāměn, ămīctňs, vēstis. Tegmină tūtă căvâut căpitum, flectuntque sălignas. Virg.

Tego, is, xi, ctum, ere. Coprire. Act. acc. SYN. Contego, obtego, velo, operio, adoperio, coo-perio, vestio, obduco. Nascondere. Occulto, abdo. § Nee galea teginur, nee acuto cingimur ense. Ovid.

Tēgŭiā, æ, f. Tegola, SYN, Läter. EP. Dūrā, sŏlīdā, rubrā, coctā. Strātāque erāt lepīdo te-

gulă quassă solo (pent.', Ovid.

Tēlā, æ, f. Tela. EP. Tenuis, exilis, Assyria, Babylonia, Pharia, Lydia (a populis tela texenda nobilibus), Pāllādīā, Ārāchnāā (a Minerva et Arachne). PHR. Tenūem tēxēns sūblīmīs ārāneă telâm. Illa etiam stantes percurrere pectine telas Erndit, et rarum pectine densat opns. Argūto tenues percurrens pectine telas. Virg.

Tēliūs, ūris, f. Terra. SYN. Tērrā, sŏlūm, hūmūs. EP. Běnīgna, dīvěs, fœcunda, stěrilis, hūmida, siecă, āridă, pingiiis, ărenesă, viridis, graminea, Borida, vernaus, herbida, ferax, opillenta. PER. Förgundæ telluris opes. Frugumque påns, letīssīmā tēllūs. Freta salūtiferas tellūs rē a parturit herbas. Mox etiam fruges tellus

qu inarată ferebat. Ovid.

Tēlūm, i, n. Dardo. SYN. Jāculūm, spieulum, mīssīle, hāsta, sagītta, terrum, arundo. EP. vőláns, stridéns, vélőx, tréműlűm, léthálé, nőcēns , nōxĭūm , crŭēntām , mīssĭlė, fātĭfĕrūm. PHR. Tēlūmqueīmbēllē sĭneīctā Cōnjĭcīt. Cōnjēctīs födiūntūr pēctörā tēlīs. Fērram ālji īntorquent et obumbraut athera telis. I Telorūmque memor cælūm deliine questibus implět. Virg.

Temerarios, a, am. Temerario. SYN. Impradens, præceps, audax. Concutions illustre caput

těměráriá díxit. Övid.

Temere, adverb. Temerariamente. SYN. Impradenter, andaeter. Qua e là. Passim. Sine lege. Trēs jūxtā fămulos temere inter tela jacentes. Virg.

Temeritas, atis, f. Temerità. SYN. Aŭdacia, imprūdēntiă. EP. Imprūdēns , aūdāx , præcēps, cácă. 🖣 Cáca est femeritas, qua petit casúm

dŭcēm (jamb.). Sen. Temero, as, avī, atūm, are. Contaminare, macchiare. Act. SYN. Fordo, măculo, contâmino, corrūmpo, viŏlo. J Pāreite mortālēs dăpibūs temērārē nētāndīs. Ovid.

Tēmno, is, psī, ptūm, črč. Sprezzarc. Act. SAN. Contemno, despicio, aspernor. Discite justitřám moniti, čt non temněrě Drvos. Virg.

Temo, onis, m. Timone. Antens axis erat, temo

aurčůs, aŭrčă sûmma. Ovid.

Tempe, u. plur. indeel. Tempe, luogh nella Tessaglia, EP. Thēssālā florīdā, gratā PIIR. Ist němůs Emŏnĭæ, prærůptš, quod ûndřque chud dřt Sîlvă, vocánt Tên pê, pêr qua Pèn us, ab īmā I flūsūs Pindā , spūmāsīs volvītur undīs.

TEPEO

Concavă laxatos præbet convallis hiatus. Grată nitet longe facies, quam lucidus amnis Mobilibūs fœcundat aquis, rivoque perenni, Graminčās rīpās, ēt floridā prālā coronāt. Spēlūneā, vivique lācās, āc frīgidā Tēmpē. Virg. Expl. Luoghi nella Tessaglia, pei quali scorre il finme Peneo, le di cui ripe sono intessute di verde gramigna, e d'amenissimi arboscelli.

Temperans, tis, adject. Moderato. SYN. Abstinēns, sobrius, temperatus, moderatus. Vide

Abstinens.

Temperantia. a., f. Temperanza. SYN. Abstinentĭă, sōbrĭčtās, mōdĕrātĭo. EP. Cāstă, sānă, jūstă, rēctă, pĭă. Vide Abstinentia.

Temperatus, a, um. Temperato, moderato. Vide

Temperans.

Temperies, ei, f. Temperie. EP. Verna, grata, benīgnā, jūcūndā, dūleis, sălūbris. PHR. Trānquillaque morum Temperies, teneroque animūs mātūrior ævo. Temperie colī corpūsque ănimusque juvatur. J Temperiemque dedit mixta

cum frigore tlamma. Ovid.

Tēmpēro, ās, āvī, ātūm, ārč. Temperare, moderare. Act. SYN. Möderor. Astenersi. Abstineo. Raddolcire, placare. Placo, sedo, mulceo, tranquillo. . . . celsa sedet Æölus arce Sceptra tenens: mollitque animos, et temperat iras.

Tempestas, atis, f. Tempesta. SYN. Tūrbo, nīmbus, procella. EP. Tūrbida, adversa, ventosa, öpāca hōrrida, malīgna, aspēra, mināx, nīmbōsa, fēra, viölēnta, fūribūnda. PHR. Tēmpēstās vēntosa furit. Sævīt strīdens Aquilone procella. Et fædam glomerant tempestatem imbribus atrīs. Tempestas nimbis, et grandine fervet. Elfüsis imbribus atra Tempestas sine more furit, tonitruque tremiscunt Ardna terrārūm. Nīmborūmque facīs tempestātūmque pötentem. Virg.

Tempestivus, a, um. Fatto a suo tempo e stagione. Mātūrus. Comodo, atto. Commodus, opportunus. Aut tempestīvām sīlvīs evertere pīnum.

Virg.

Templum, i, n Tempio, chiesa. SYN. Ædes, fanum, delubrum, săcellum. EP. Sacrum, sanctům, sacrátům, relligiosům, aŭgüstům, altům. mārmörčūm, ārdūūm, fūlgēns, lūcīdūm, sūpērbūm, ēxcūltūm, māgnĭfĭcūm, sūblīmĕ, ĕbūrnūm, conspicuum. PER. Loca sacra. Ædes sacra. Rēlligiosă Deorum limină. Sublimibus altă colūmnīs templa. Templanı Pario de marmore strüctüm. PHR. Aŭgüstüm claro sürgehat marmore templum. Templa manent hodie vastis înnîxă călūmnîs. Pêrque quăter denos îtăr în īllā grādūs. Jūssā vīrī, Teūcros vocāt ālta īn templă săcerdos. Virg.

Temporă, nm, n. Le tempia della testa. SYN. Căpňt, vērtēx, fröns. ¶ Īpsč triumphālī dēvinctus

tempörä lauro. Tib. Tempös, öris, n. Tempo. EP. Täcitum, irremeäbĭlě, īrrěpărābilě, īrrěvŏcābilě, mōbilě, vŏlū-bĭlě, lābēus, fŭgitīvūm, PER. Tēmpŭs ědāx rērum. Cuncia vorāns. Omnia mūtans, dēformāns. Vělůt ûndă lābēns. Ömniă consumens. Cčlěri, vel tăcito pědě fugičus. PHR. Sed fugit înterea, fugit îrrepărabile tempus. Fluxere întěrčá pědě temporá lápsá fugáci. Temporá lábontur, tăcitisque senescimus annis. Et sugiunt fræno non remorante dies. Leniat aut ödium tempus, et hora meum. Ovid.

Temútentus, a, um. Ubbriaco. SYN. Ebrius, ebriosus. PER. Vino plenus, repletus, madens. Iloc circumsaltante choro temulentus adulter. Prud.

Těnāx, ācis, adject. Tenace. SYN. Itærēns, adhærens, inhærens. Ostinato. Pertinax, obstinatus. Avaro. Avarus. J Precurvam expectant falcem, rāstrosque tenāces. Virg.

Tendo, is, tětěndi, těnsům, vel těntům, črě. Tendere. Act. acc. SYN. Extendo, întendo, protendo, porrigo. Andare. Eo, vado. J Observans

qua signa ferant, quo tendere pergant. Virg. Tenebræ, arum, f. plur. Tenebre, buio. SYN. Nox, ūmbră, nūbēs, călīgo. EP. Ātræ, nigræ, obscūræ, opācæ, trīstēs, horrendæ, tăcitæ, noctūrnæ, profunda, occulta, Stygia, Tartarea, Cimmeriæ, cæcæ, densæ, spissæ, nigrantes. PHR. Expülerāt gelidās Aurora tenebras. Nigræ cælum ērīpūērē tenēbrē. Tenebrē insūrgūnt campis. Prőspēctům nůběscáligině cácá Eripitex öcülis. Poscimus, et fulget tenebris Aurora fugatis. Virg.

Tenchrosus, a, um. Buio, oscuro, tenebroso. SYN. Öbscürüs, áler, niger, cæcüs, öpacüs. PER. Tenebrīs, tectus, abditus, öpertus, conditus, vēlātus. ¶ Pingue tenebrosa cælum sübtexitur

æthrā. Avien.

Těněo, ēs. úī, tēntūm, ērě. Tenere, possedere. Act. ace. SYN. Hăbeo, possideo, obtineo. Ritardare, ritenere. Retineo, contineo, comprimo, coerceo, J Diīs genītī potuēre: tenent medīa omnīa sīlvā. Virg.

Tener, a, um. Tenero. SYN. Tenellus, lentus, flexilis, facilis, tractabilis, moilis, flexibilis. Sæpě těněr nostris áb övilibús imbůět ágnůs.

Virg.

Tenor, ōris, m. Tenore, ordine. SYN. Ordo, series. tonus. I Protinus hasta fugit, servatque cruenta těnőrēm. Virg.

Tentamen, inis, n. Sforzo, tentativo, saggio, prova. SYN. Conatus, tentamentum. Strage fori, stupuere patres tentamina tanta. Stat.

Tentigo, inis, f. Pruvito. 9 Continuo fiat, malis

tentîgine rampî. Hor.

Tento, as. avi, atum, are. Provare. Act. acc. SYN. Experior, explore, probe. Sforzarsi. Conor, nitor, enitor. PHR. No quid inausum. Aut intentātūm scelerīsvē dolīvē fňīsset. Et tentāt sēse, ātque īrāsci īn cornuă dīscit. Tentāndā via est, qua. Qua sit fortuna făcillimă, tentăt. Alipedumque figam cursu tentavit equorum. Virg.

Tentorium, ii, n. Tenda, padiglione. Deseruere

căvô tentôriă fixă Lemanô. Lue.

Tennis, is, m. f., e, n. Minuto, sottile. SYN. Pārvūs, ēxigūus, ēxīlis, grācilis, levis. § Āt těnůčs fætůs viciæ, tristisque lupini. Virg.

Těnňo, ās, āvī, ātům, ārě. Assotigliare. Act. SYN. Āttěnňo. § līdēm quī făcimūs, fāctām těnňábřmůs irám. Ovid.

Tenus, prap. serviens abl. et gen. Sino, insino. LEt crurum tenus a mento laquearia pendent. Virg.

Teperaeio, is, feci, factum, ere. Intepidire. Act. J Coperit, et primæ spätium tepefecerit horæ. Calph.

Tepeo, es, ui, ere. Esser tepido, intepidirsi. Neut. 9 Odřt ět hibernôs, si těpůcrě, dřes (pent.). Mart. Tepesco, is, ii, ere. Intepidirsi, venir tepido. Neut.

SYN. Těpěo. PER. Těpřídůs fio.

Tepidus, a. um. Tepido. SYN. Tepens, tepefaetus. ! Interimus tepido spumantia eymbia läctě. Virg.

Tepor, oris, m. Tepidezza. I Que neque dant flammas, lenique tepore cremantur. Ovid.

Ter, adverb. Tre volte. Poetice. Più rolte. PHR. Ter gürgite vāstās Sārbet in abrūptum fluctus. O terque, quaterque beati. f Flamma ter accensa est, apreemque per aera duxit. Ovid.

Těrebro, ās, āvī, ātūm, ārē. Tricellare, trapa-nare. Act. acc. J Vārē, rēgūstātūm dǐgĭtō tē-rēbrārē sălīnūm. Pers.

Těrěs, čtís, adject. Lungo e rotondo, SYN. Oblöngŭs. Polito, liscio. Politus. J. Paulātīm te-retī sinuāntur acumine crūra. Ovid.

Tēreus, vel Tēreus, eos, m. Terco. EP. Thrācius, erūdēlīs, savūs, trūx, atrox, ferus, immītis. Artificem mediisque immittant Terea flammis. Ovid. Hist. Re della Tracia, figlio di Marte e della ninfa Bistonide, marito di Progne, sorella di Filonola, e figlia di Pandione re & Átene. Tërgëminis, 3, um. Triplice, triplicato. § Tërgë-

minī nēcē Gēryonīs, spoliīsquē sapērbūs. Virg.

Tērgčo, ēs, ērč, vel tērgo, ĭs, sī, sūm, ĕrč. Tergere, asciugare. Act. acc. SYN. Abstērgo, dētērgo, mūndo, pūrgo, āblňo. ¶ Hīc lavět ārgentûm, vāsa āspērā tērgēāt ālter. Juv.

Tērgūm, i, n., vel tērgŭs, ŏris. Dorso, tergo. SYN. Dorsūm, posterioră. Pelle. cuo o. Pellis, corium. Tergora diripiunt costis, et viscera nudant.

Tērmes, itis, m. Ramo d'albero. SYN. Pālmes, ramus. ! Germinat et nunquam fallentis termës ölîvæ. Hor.

Tērminātia, örum, vel jum, n. plur. Feste che si celebravano in onore del dio Termine. \ Vel agna festis cæsa Terminalibus (jamb.). Hor.

Termino, as, avi, atum, are. Terminare. Act. acc. SYN. Līmito, finio. Finire. Finio, claudo, ābsolvo. PER. Finēm impono. J Imperium Oceano, famam qui terminet astris. Virg.

Terminus, i, m. Fine. SVN. Finis, meta. Meta, segno. Līmes, mēta. Confine, termine. Ora, confīnvām. J Et sīc lati Jovis poscant, hie terminus haret. Virg. Expl. Pietre, o tronchi, con i quali auticamente si dividevano i campi, ed erano dedicate a Giove.

Termine, sive lăpis, sive es delossus în agro. Stīpēs ab antiquis tā quoque nomenhabes.

Tero, is, trivi, tritum, ere. Tritare, sminuszare. Act. SYN. Cöntěro, attěro. Consumare, perdere. Pěrdo, consumo. J Plůribůs út cárli těrčretůr jānua Dīvis, Catul.

Terpsichore, es, f. Tersicore, una delle nove Musi. EP. Aouta, Castalia, Pieria, sacra, doleisona. Terpsíchore áffectús cithávis movét, impérát, aŭget. Aus. Fab Una delle move muse, cost detta, perche si dilettava molto de balle. Dicono, che questa sia stata l'inventifice della chitarra.

Fēcrā v, f. Terra, SYN, Tellús, sölüm, hűműs, Campo, Arvüm, campűs, ágér, EP. Dives, hénīguā, feitīlīs, feiax, fœcūrdā, floridā, vērnans, hérbidá, übér, öpüléntá, pingnis, hűmidá, li-mésá, siccá, áridá, árénésá, rigéns, PER. Tértá câmpi, agri. Térrá glŏbŭs, ötbĭs. Térravisceră, gremium, sinus. Almă părens frugum

Văriis facandă bonis. Medio în aere pendens. Cîrcumdătă ponto. PHR, Floriteros ăperit terră benigna sinus. Educit fructus herbida terra suos. Vi terră dehiscit, înfernasque aperit sedēs. Vāstās tēllūs dēdňcĭt, vel lāxāt hĭātūs. Vāstā tēllūs dīscēdĭt hĭātū. Excĭtă mōtū Tērīă tremit. Sūccūsso rēgiā nūtāt Aūlā sölö, Insolitis tremuerunt motibus antra. I Et nunc magnă měi súb terrás îbit imágo, Virg.

Terrenos, a, um. Terreno, di terra. SYN. Terrestris. J Et terrena fuit, versa est în corpo-

ris ūsūm. Ovid.

Terreo, es, ŭi, itum, ere. Spacenture. Act. acc. SYN. Conterreo, exterreo, territo, territico. PER. Incutere terrorem. Metum înjicere, Percellere formīdine. PHR. Meta terras, cælamque fătigăt. Et magnas bello territat urbes. Maguīs ūrbēm terroribus implet. Novus per pe-etora cunctis Insimuāt pavor. Terrificus subiit præcordia terror. Jam tum relligio pavidos terrehat agrestes. Virg.

Terreor, eris, itus, eri. Essere spacentato. Pass. SYN. Conterreor, trepido, horreo, paveo, expaveo. PER. Meta, terrore, vel formidine concătior, percellor. PHR. Terrentar visă sălătă. Täntűs hábet mentes, et pectőrá terrőr. Vide

Terreo et Territus.

Terribitis, is, m. f., e, n. Terribile, spacentevole. SYN. Tremendus, terrificus formīdābilis, metŭendŭs, horridŭs, horribilis, horrendŭs. 🖣 Terribiles visa formæ, lethamque laborque. Virg.

Terrigenă, ŵ, m. f. Generato dalla terra, o da chi vive in essa. SYN. Terrenus, terrestris. J Quam sylvéstré génűs cápfébát térrigénárúm. Lacr.

Territus, a, um. Spaventato. SYN. Perterritus, conterritus, tremens, pavens, attonitus. PHR. Sűbítő adspectű territűs, vel perterritűs hæsít. Trepida mentem formidine pressus Constitit. Subita terrore ruina Attonitus stupet. Territus ille lugit, nactusque silentia ruris. Ovid.

Tērror, ōris, m. Spacento, terrore. SYS. Timor, . mětůs, tremor, pavor, formido. EP. Aucēps, gělidůs, tristis, amēns, sollicitůs. PHR. Súbřens præcordřá terror. Quătřens pectoră. Învādēns gelidos ārtūs. Sāvis implet terroribūs ürbem. Frigidă terror Membră quătit. E corpore sanguis Incusso terrore fugit. Terrore ôbmūtŭĭt āmēns. Gělidoquě cŏmæ terrorě rigēbānt. 🐧 Vīdi ego pāllentes īsto terrore puelläs, Ovid.

Tertins, a, am. Terzo. J Tertins ille hominam. Dīvāmque interpres Asīlās. Virg.

Tēsquă, őrūm, n. plur. Luoyo salvatico, o campestre. J Āmplēxūs fīnēs, sāltūs, němörösăquě tēsquă. Lucr.

Tesséră, æ, f. Seguo, marca, SVN, Signum, Dado da giuocare. Taliis. PHR, Bellică jamque sonant, it bello tessera signum. I Hie mihi bis senő nűmérátűr téssérá pünctő. Mart.

Tēstā, ā, l. Paso de terra. SVN. Amphora, vās, fictile. Conca, mechia di pesce. Conchi. les e, mattone, Lăter. Lubricăque îmmolas testa prémébăt ăquăs (pent.). Ovid.

Testamentum, i, n. Testamento. CTestamenta senum në si vafër nnus et alier. Her. Të ti-

mentórum vétérisqué növique magistrós. Paul. Téstřeňtůs, i. n. Testreulo. Clestřeulós, née vel-lendůs jam præbůrt alás. Juv.

Tēstificor, āris, ātūs, ārī. Attestare, assieurare. Depon. J Nēc plūs quām sölitūm tēstificātūr opas (pent.). Ovid.

Tēstimonium , ii , n. Testimonianza , testimonio. SYN. Signum, indicium, argumentum, moni-

mentam.

Tēstis, is, m. f. Testimonio. EP. Vērus, vērāx, fālsus, corruptus, suspēctus, incorruptus. PHR. Testes do, profero, adduco, produco. Dii mihi sunt testes. Esto nune sol testis, et hae mihi tērrā prēcāntī. Ambigūtē, sī quando vocabere tēstīs, Incērtāque reī. J Non bene conductī vēndunt pērjūriā tēstēs. Ovid.

Tēstor, ārīs, ātus, ārī. Testimoniare, o prendere in testimonio. Depon. PER. Testes voco, invoco, appēllo. PHR. Nūmina tēstātur, et ignēs. Pēr sīdera testor. Per Superos, atque hoc cœu spirābīlē lūmēn. 9 Mūltā Deos, aūrāsque pater tēstātus īnānēs. Virg.

Testudo, inis. Testuggiue (animale). EP. Lenta, ĭnērs, sēgnīs, rēpēns, dūrā, squāmīgērā. PER. Dārō tēgmine tūtā. Lento tārda gradu. Sēgnī rēpēns grēssū.

Testudo, inis. Strumento, col quale i soldati in guerra si coprivano, ed univano gli scudi per più difendersi, EP. Tūtă, densă, PHR. Hostiles densa tēstūdīne mūros. Tēcta cohors subit.

Tēstūdo, inis, f. Liuto. SYN. Cithara, lyra, chelys. Volta. Förnix, āreus, camera. Scrutaturque căvas cæcă testudine turres. Stat.

Teter, ra. um. Crudele. SYN. Savus, ferox, dīrus, crūdēlis. Sporco. Tūrpis, fordas, patris, graveolēns. Nam simul āc vēnās inflāvit tētrā li-bīdo. Virg.

Tēthys, yos, f. Teti. EP. Æquorea, marīna, Nēreis, Nēreia, Nēptūnia, carula, aquosa. PER. Genîtrîx Nereja. Neptunia conjux. Teque sibî generum Tethys emat omnibus undis. Virg. Tēthys et extremo sape receptă loco est (pent.). Ovid. Fab. Figlia del Ciclo e di Vesta, sorella di Saturno, moglie di Nettuno, madre dei Fiumi e delle Ninfe.

Tetrarena, a, m. Signore della quarta parte d'un Regno. 9 Sicci sēd plūrīmā cāmpi Tētrārchæ, rēgēsquĕ tĕnēnt, māgnīquĕ tÿrānnī. Lucan.

Tencer, et Tenerus, i, m. Tenero, nomo nobile di Candia, figliuolo di Leamandro. I Teucrus Rhateas primum est advēctus in oras. Virg.

Texo, is, ii, textum, ere. Tessere, fare, o comporre tela. Act. SYN. Contexo, intexo, necto. PHR. Arbūtěis tēxūnt virgis, čt vim<u>ĭ</u>ně quērnō. Florea contextis serta tulere rosis. Arguto conjūx pērcūrrīt pēctīne tēlās. Īpsā suīs quondām manibas Sidonia Dido, Fecerat, et tenni telas dīserēvērāt aŭrō. Tū modo texebās varios per cornua flores. Ovid.

Textilis, is, m. f., e, n. Tessuto. Textilibusque önerat donis, ac talia fatur. Virg.

Textură, æ, f. Tessitura. 9 Quam tenui constet

taxtūrā. Lucr.

Thāis, idos, f. Taide, famosa meretvice d' Alessaudvia. § Türbă Menandrew fuerat, nec Thaidos

ölīm Tāntă, Prop.

Thălămus, i. Camera da dormire, o letto. SYN. Lēctus, torus, strātum, cubīle. EP. Grātus, motlīs, plūmeus, dūleis, sveius, jūgālis, noetūraus, quietus, geniālis, plācidus. PHR. Tām mē confeetum curis, somnoque gravatum Infelix habūīt thălămūs, prēssītque jācentem Dūleis, et āltă quies. Collapsăque membra Marmoreo referunt thălămō, stratisque reponunt. § Post Mbr jau thălămōs se compositere, siletur. Virg.

Thătāssinus, vel Thālāssicus, a, um. Marino, di mare. Auro încluduntur, teriturque thalas-

sină vēstis. Lucr.

Thăliă, &, f. Talia (Musa). EP. Lætă, dûlcis, ămænă, Pieriă, Aoniă. PHR. Comică jūcundo gaudet sermone Thalia. Nostra nec erubuit sylvās habitāre Thalia. Virg. Fab. Una delle neve Muse, ovvero delle tre Grazie.

Thaumantis, vel Thaumantias, adis, f. Arco celeste. SYN. Iris. Vide Iris, et Arcus cælestis. Theatralis, is, m. f., e, n. Di teatro, teatrale. SYN. Thěātrīcus. J Jūra theātralīs dum sihuere locī

(pent.). Mart.

Thčatrům, î, n. Teatro. SYN. Scěnă, spěctáců-lům. EP. Amplům, ältům, sůblimě, nobilě, örnātūm, mārmoreum, festum, festīvum, structum, ērēctūm. PHR. Cīvică nobilibūs plebs est immīssă theatris. Nec sinnosa cavo pendebant velă thěātro. Strůxěrát hie opěre ingenti sublimě theatrum. 9 Rara coronato plausere theatra Menandro. Mart.

Thebæ, arum, f. plur. Tebe (città). SYN. Thebe, ēs. ÉP. Clārā, antīquā, nobilēs, Āoniā, Cad-mēā, celebrēs. ¶ Ātque vētūs Thēbē centūm jăcet obrută portis. Juv. Hist. Vi erano molte città dette con questo nome, una delle quali era in Egitto, la quale aveva cento porte; un'altra nella Beozia, da Cadmo fabbricata; un'altra nella Cilicia, in cui regnava Ezione, padre d'Anaromaca.

Themis, is, vel idos, f. Temi, dea della Giustizia. EP. Jūstă, æquă, sacră, sanctă, pūră, întegră, încorrūptă. Pārs Thēmin Inăchiam, pārs pătăt ēssě Jovem (pent.). Ovid. Fab. Figlia del Cielo e della Terra, adorata in Delfo nella Beozia, tenuta per Dea della Giustizia, perchè persua-deva ed insegnava agli uomini le cose giuste.

Theodosius, ii, m. Tcodosio, Imperatore de Romani. Heū nimis ignāvæ, cælo quās Jūpiter ārcet,

Theodosius terris! Claud.

Therme, arum, f. plur. Stufe, bagni, SYN. Balneum. I Dum petit aut thermas, aut Phabo

bālněă dīcăt. Juv.

Thēsaūrns, ī, m. Tesoro. SYN. Pēcūnia, aūrūm, opēs, gāzā, dīvitiā. EP. Dīves, pretiosus, ingēns, māgnūs, aūrĕūs, ārgēntĕŭs, ābdĭtūs, ōccultus. PER. Argenti pondus et auri. Congesti aūrī pondērā. Opūm ingentes cumuli. PHR. Jācent penitus defossă tălentă Călăti argenti. Sunt auri ponderă facti, înfectique mihi. Vetěrës tëllůrě rěclůdit Thěsaûrës, îgnötum ar-genti pondůs ět aŭrī. J Tünc thěsaûrůs črit cæli tibi conditůs arcě, Juv.

Thēseus, et Thēseus, čī, vel eos, m. Tesco. EP. Fīdus, fidēlis, Attiens, magnus, fortis, generosus, ferox, magnanimus. PER. Pirithoi soeins, comes, amiens. Notus amor Phadra, nota est înjuriă Thesei. Ovid. Hist. Figlio di Egeo, re di Atene, celebre e famoso per la sua genevosità e fortezza: vinse questi le Amazoni, e condusse seco Ippolita loro regina, da cui ebbe Ippolito. Uccise anche dentro ad un laberinto il Minotauro vott aiuto di Ariadne. Superò molti Centauri. En molto amico di Printeo, con cui andò ali in erno, per rabare Proscrpina.

Thets. None d'una lettera dell'alfabeto greco, volgarmente thita. Li potis es vitio nigram pra-

fīgere thētā. Pers. Thētīs, īdīs, f. Teti. EP. Nereis, mārīnā, cærūlā, ăquosă, æquoreă. PER. Mater Achillis. Tithoniă conjux. J Qua tentare Thetin rătibus, etc. Virs. Aut docuit lusus hos Thetis, aut didicit (pent). Mart. Hist. Figlia di Nervo, moglie di Peleo, ·e della Tessaglia, e madre d'Achille : altri dicono che fosse moglie di Titone, tenuta per ninfa e dea del mare.

Thotis, i, m. Cupola, o volta di qualche chiesa; o luogo alto in mezzo ud essa, oce si sospendono i doni. EP. Altus, săcer, medius. Suspendive tholo, aut sacra ad fastīgia fixī. Virg.

Thorax, ācis, m. Gruppone, corazza. SYN. Lorică. Pettorale. Pēctus. EP. Ahēnus, ferreus, gravis, rătilăs, squamiler, multiplex, PHR. Thorace îndūtūs, ahēnīs Horrebat squāmīs, sūrāsque īnclūsērāt aūrō. Grāvēm sŭbĕūnt thōrācā lācērtī. Mültiplicem înserta texunt thoracă cătena. Nexilis emīssā penetratur arundine thorax. Ūmbonūm crātės, ălĭī thorācăs ăhēnos. Virg.

Thrāces, um, m. plur. Della Tracia. EP. Fortes, învîctî, îndomîtî, anîmosî, bellîgerî. 🖣 Thraces ărânt, ācrī quondâm reguată Licurgo. Virg.

Thrācia, æ, f. Romania, Tracia. EP. Mārtia, fortis, sēvā, rīgidā, glaciālis, gelidā. I Thrāciā nēctűrnő témpőré cástrá dőlő (pent.). Ovid. Expl. Paese dell'Europa, confinante volla Tessaglio e colla Mavedonia.

Thronus, i, m. Trono. SYN. Sölfüm. EP. Aüreus, aūrātus, ehūrnus, a.t.s. sablimis, corūscus, splendens, regitas, regālis. PER. Regita sēdes. Regāle tribūnāl. ¶ Ille throno residens cēlso, sie ordine fātur. Pass.

Thūlē, ēs. f. Islanda, EP. Ültimä, extrēmă. Nūmină solă colânt; tibi serviăt ültimă Thule. Virg. Expl. \ L'ultima isola dell'Oceano set-

tentrionale conosciuta da'Romani. Thūreus, ă. um. D'incenso. I Thūrea dona, dapes,

fűső crátérés ölivő. Virg.

Thūrībūtūm. i, n. Turibolo, incensiere. SYN. Acerra. Thūrībūla, ēt pātērā, quā tērtī vāsa Dēūm, lanx. Aus.

Thurifer , a . um. Chi porta incenso. ! Totaque

thūriferis Pānchātă dives arenis. Virg. Thūs, ūris, n. Incenso. EP. Ölens, pingne, redolens, fragrans, călens, fumans, sacrum, Săbacum, Kōum. PER. Thuris ödörüti glöhüli. Sacri thuris honores. Thūris odor, vapor, fūmus. Thūrea dona. Sabæns, vel Assyrins öllör. Ödöratö sūdāntīā līgnō Thūrā. PHR. Thūs adoleo, īncendo. Thūris honores fero, reddo Thūre colo, idoro, veneror. Thūre placo. Thūs flammis dare, vel ürere, thürä föcis addere, Verbenasque, adole pingues, et mascula thüra. Virg.

Thyas, adis, f. Baccante, SYN. Baccha, Bacchans, Bāssārīs. Thyādes āmentes, mignum quās

poscere credas. Stat.

Thyasus, i, m. Ballo ad onor di Bacco, EP, Levis, fürens. Instituit Daphnis Thyasos inducere

Bācehō, Virg.

Thyestes, is, m. Tieste. EP. Scelestus, sceleratus, adulter, împurus, Pelopeius, Fab. Figla di Pelope e d'Ippodamia, il quale commise adulterio con la moglie d'Atreo suo fratello: Atreo poi sdegnatosi di questo, prese il figlio nato d'adul - terio, e lo pose nella mensa del fratello. Dicono i poeti, che il Sole rivoltasse indutio per orrore

di questa scelleraggine, il suo carro. Thymūm, ī, n., vel Thymūs, ī, m. Timo (erba). EP. Důlcě, snavě, člens, fragrans, rědělens, jůcůndům, čdorům, Hyblædm. PHR. Inděthýmô pāscūntur apēs. Redolentque thymo fragrantia mellă. I Dûmque thymo pascentur apes, dûm rôre cieada. Virg.

Thyrsus, i, m. Torso, ed anche tirso, o bastone coperto di frondi. EP. Fröndens, vírens, pām-pineus. ¶ Non tämen, aut teretes Thyrsos, aut

mölliä gessi. Stat.

Tiārā, æ, f. Mitra. SYN. Mitra. EP. Pērsica, Eōa, gēmmēā, splēndēns, sacrā, mīcāns, rūtīlā. Sūbligăt extremă pătriâm cervice tiaram. Val. Flac.

Toberis, vel Tibris, is, vel idis. Tevere, Tebro. EP. Itālus, Romuleus, Mārtius, Thūseus, Tyrrhēnus, flavus, amonus, pracēps, caruleus. PER. Tyberini fluminis unda. Tibris aqua. Hēsperždům regnator aquarûm. Si quando Tibrim, vicinaque Tibridis arva. Virg. Expl. Fiume dell'Italia, il quale nasce dall'Apennino, passa per Roma, e va a sboccare vivino ad Ostia.

Tibi, dat. A Tu. A te. J Vivě tibi, quântûmquě potēs, prælūstria vita. Ovid. Sit tibi cūra měi,

sīt tibi cūră tii (pent.). ld.

TDiă, &, f. Tibia, piffero, flauto. SYN. Fistulă, eălămăs, ărundo, ăvenă, stipulă, cicută. EP. Dūleis, cava, blamla, canora. PIIR. Biforis dat tībia cantum. Aut ubi curva choros educīt tībia Bacchī. Quoque foraminibus tibia blanda sonat. Tībia cam latos fuudit charna modos. Dēsīne Mornālios mēcum meatībia versus, Virg.

Tibicen, inis, m. Sonatore di piffero, o flauto. EP. Doctus, latus, gratus, blandus, duleisonus. Nune tībīciuibus, nune ēst gavīsa tragerdīs.

Hor.

Tibicină, &, f. Snonatrice di flauto, o piffero. \ Qua

pössīt tīli, nēc mērētrīx tībīcīnā, cūjūs llor. Tigrīs, īs, vel īdīs, m. Tigri (fiume). EP. Ingēns, præcēps, túmīdús, celer, rāpīdús, violēntús, Ārmēniús, Bābylōniús. J Aūt Ārārīm Pārthūs bibēt, aūt Gērmāniā Tīgrīm. Virg. Mītis Achæmenio quidquid de Tigride Medus. Claud. Expl. Fiume dell' Isia, il quate prende principio nell'Armona maggiore, e passa per la Media e pel lago d'Arctusa, per l'Arabia e per la Persia. Tigris, is, vel idis, f. Tigre (animale). EP. Ar-

menia, rabida, Hireana, immanis, atra, Icra, sāvā, dīrā, erūdēlis, pēssimā. PER. Sāltībūs ērrāns. Māciilīs vāriāta. Gritoris, vel cædis āvidā. Urŭorem sitiens. Amisso percită, vel concită lotā. Tīgrīs Hīrcānīs generātā sīlvīs. J Indicā

Tigrīs ägīt rāhīdā cum Tigrīdē pācēm. Juv. Tīmavīs, ī, m. Timavo. I.P. Aūsönīus, Včnētus văriŭs, mültiplex. ¶ Rēgnā Lihārnōrum , ēt fōntēm sŭpērāre Timāvī. Virg. Expl. *Prume* the nusce da sette fonti, vicino ad Iqu leja.

Timeo, es, ii, ere. Temere, aver paura. Avi acc. SYN. Extimésco, pertimésco, véreor, metro, förmido, trepido, horreo, paveo. PLR. Timore horreo. Mětů tremo, vel trepido. Formidine palleo. Mětů tůrbor, agitor. Plik. Trepidat pavidā formīdine pēctus. Concutit essă tremor. Mêns trepido palpitat agra metu. Olli somnům Tugéns růpří pávěr. Quôd si tantus habět mentes, et pectora terror. Obstupuere Juimi,

gělidůsquě pěr imá căcūrrit Ossa tremor. Mihi frigidňs horrör Membra quatit, gelidúsque cött formidine sanguis. At júvěni oranti súbitús tremor occupat artús. Stat pecus omne metů mutum. Criminis exemplum, sed cuncta timēmŭs ămāntēs. Ovid.

Timidus, ă, ūm. Pauroso, timido. SYN. Trepidus, păvidus. PER. Timore, metu, vel formidine pāllēns. Timore exsanguis. Metū trepidus, īmbēllīs, sēgnīs, īgnāvūs. Mētūens pērīclī. ¶ Sæpe ětřám cůrsů třmřdos agřtábřt onagros. Virg.

Vide Territus.

Timor, oris, m. Timore, paura. SYN. Mětůs, formīdo, pāvor, tērror, horror, tremor. EP. Ānxiŭs, söllicitus, trepidus, pavidus, mæstus, infēlīx, subitus, repentinus, dubius, anceps, attonitus, frigidus, horrendus, gelidus, insoninis. PHR. Ægrös simulat mentita timores. Posito luctu, mæstoque timore. Otia segnitiem pariunt, trěpřídůmquě třinorēm. J Nam třimor ûnůs ěrät, făcřes non ûnă třimorřs. Ovid. Vide Timeo.

Tinčă, æ, f. Tignuola, verme. § Blättärum, āc ti-nčārum čpřilæ, pūtrēscăt in ārcā. Itor.

Tingo, is, xi, ctum, ere. Tingere. Act. acc. SYN. Imbuo, coloro. Bagnare. Madefacio, mergo, immērgo. PER. Cölore inficio, lino, illino, oblino, îmbuo. PHR. Assyrio fucătur lană veneno. Albentes invertere lanas. Assyrio bihulas tingebat mūrice lanas. I Quid tantum oceano properent

sē tīngērē sēlēs. Virg. Tīnuio, is, ivī, vel tī, itūm, irē. Sonare. Neut. SYN. Tīntīno. PER. Tīnnītūm dē, ēdo. Tīnnītū aūrās, vel āĕră pūlso, fĕrĭo. ¶ Cănōra hīc

võcë sửa tinnirë tëmpërënt (jamb.). Plaut.
Tianitửs, ûs, m. Rimbombo. J. Æraquë tinnitůs
ærë rëpulsă dăbûnt (pent.). Ovid.
Tisiphone, ës, f. Tisifone. EP. Crüdēlis, pāllidă, ültrīx, împēxă, sævă, torvă, crăentă, împrobă. PHR. Continuo sontes ultrix accineta flagello Tīsiphone quătit însultans, torvosque sinistra Intentans ängnes, vöcat agmina sæva sörörum. Tīsiphonēque impēxă feros pro crinibus angues. Tibull. Fab. Una delle tre furie, la quale

divesi spiri strage e vendetta.

Titan, anis, m. Titano, fratello di Saturno, o il Sole. SYN. Sol, Phabus, Apollo, Hyperion. EP. Aŭreŭs, rătilăs, splendens. cœlestis, flammifer, īgneus, lūcidus. Fab. Figlio del Cielo e di Vesta, e fratello maggiore di Saturno, a cui rinunziò il suo diritto con questo patto, che non allevasse alcun figlio maschio, acciocche la corona ritornusse ai suoi figli: ma non osservati i patti, accompagnato da'suoi figli, mosse guerra al fratello, ed avendolo vinto, lo mise prigione: ma fu finalmente liberato da Giove. Îperione fu figlio di Titano, padre del Sole: per questo i poeti prendono Titano pel Sole.

Tītānes, ūm, m. plur. Giganti. EP. Ferī, vāstī. Sīgnă? quid încēstīs ăpērīs Tītānibūs aūrās? Cland. Expl. Figli di Titano e della Terra, i quali fecero guerra contro Saturno. Fingono i preti, che la Terra bagnata dal sangue de'Giganti

uccisi da Giove producesse altri Giganti. Titāniŭs, ă, ûm. Di Titano, o del Sole. ¶ Hie gĕ-

nŭs antiquum terræ Titania pūbes. Virg. Tithūnus, ī, m. Titone. J Longa Tithūnum minuit senectas sapph.). Hor. Fab. Figlio di Laomedonte, re di Troja, il quale fu portato via dall'Aurora sopra del suo carro nell'Etiopia, da

cui ebbe un figlio chiamato Memnone. Tītīno, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Stuzzicare, dileticare. Act. acc. SYN. Belinio, mulceo, allicio, delēcto. I Tītīllāre magīs sensūs, quām lædere pössünt. Lucr.

Titubo, as, avī, atūm, are. Vacillare. Nent. SYN. Nūto, labo, vacillo. I Jam titubare potest, et

quod titubaverit intra. Mart.

Titolus, i, m. Titolo. EP. Illūstris, superbus, clarus. Illune illi titulum longa senecta dabat

(pent.). Ovid.

Tityus, yī, m. Tizio. EP. Ingens, immānis, impiŭs, aŭdāx. PHR. Cui rostro vultur adunco Inmortale jecur tundīt, laniat, laceratve. J Vīscěră præhěbat Tilyūs lăniandă, novemque. Ovid. Fah. Figlio di Giove e d'Elara, il quale fu allevato in una caverna sotto terra, gigante di maravigliosa statura: volendo questi sforzave Latona, fu uveiso da Giove con un fulmine, o da Apolline con una saetta, e fu cacciato nell' Inferno, doce disteso per terra occupa lo spazio, che può arare un pajo di buoi in nove giorni, ed il di lui fegato sempre rinascendo, pasce due grandi

Tmotus, i, m. Monte della Lidia, ove è la sorgente del finme Pattolo. I Tmolis in ascensa,

clīvoque extensus utroque. Ovid.

Tögă, æ, f. Cappa, toga. SYN. Chlămys, pāllā. EP. Longā, illūstris, flexă, decoră, Română, pūrpūreă. § Sive tögis illām fūlgentem inco-dere Cois. Prop.

Tăgātus, ă, ūm. Togato, în toga. § Românos rerum dominos, gentemque togatam. Virg.

Totero, as, avī, atīm, aie. Tollerare, sofferire. Act. acc. SYN. Pattor, fero, pērfero, sūstineo. Innochum, simplex, natum tolerare labores. Ovid.

Tōllo, is, sūstăli, sūblātūm, črě. Alzare, levar in alto. Act. acc. SYN. Extôllo, attôllo, eveho, effero. Torre, togliere. Răpio, aufero. I Tollimur în cœlûm cûrvâtê gûrgîte, et iîdem. Virg.

īnelyta, potens, dīves, docta, facunda, populosa, splendīdā, celebris. Māreus Palladīte non in-

ficiāndā Tölōsē. Mārt. Tölōsāuts, ā, ūm. *Di Tolosa*. SYN. Tölōsās, ātis. Tectosagus. J Qui Tolosauam tenuit cathedram

(sapph.). Sid.

Tömācňtūm, ī, n. Mortadella. salsiceiotto. § Exta, ēt cāndřdůlī, dīvīnă tömācůlă, pōreī. Juv.

Tonans, tis, m. Giove. SYN. Japiter, altitonaus. PER. Păter omnipotens. Qui fera terribili jă-culătur fulmină dextra. J Ad penetrale Numa, Căpitolinunque Tonantem. Ovid.

Tondčo, čs, totondi, tonsům, ere. Tosare. Act. acc. SYN. Dětěnděo, áttěnděo, scindo, ábscindo, rěseco. PHR. Nanc lætus in ambra Tondebit nivěæ splendentiă velleră lanæ. Sie comă, sie döcta barba résécta mana. ¶ İlle comam möllis jam tüm töndebat achantı, Virg. Tönitrü, n. indecl. Tuono. SYN. Tönitrüs. EP.

Corūscam, sonorām, raūcām, horrendām, repēntīnum, terrificum, relivans, horrisonum, terrībilē, āstīvām. PHR. Micat igneus āthēr Cām sönitű Hūmanas erépitaut mötűrá tönitrúá mentēs. Māgnus ah æthereo pērsonat axe fragor. J Tempestas sine more fürit, tonitruque tre-

miscant, Virg.

Tono, as, ni, flum, arc. Tuonare, tonare. Neut. SYN. Strěpo, crěpo, fülgůro, fülmino, PHR. Cælūm tönát ömně tůmůltů. Tönát álti Rēgiă cælî. Tötő résőnánt tönitrűá cælő. Intéréa mágnő miscéri műrműré cárlúm. Mágnús áb æthéreo personat axe fragor. Nee fulmine tantī Dīssiliānt crepitās. Iterum ātque iterām fragor întonăt îngens. Terră tremît, fûgere fera, et mörtáliá eördá Pérgentés hűmilis strávít pávör. Sie tonat ille Deus, eum sine nube tonat pent.). Mant.

Tonsor, oris, m. Barbiere, EP. Doctus, peritus, dexter, solers. PER. Ferro resecare capillos Doctus. Adrāsum quemdam vacua tonsoris

in ümbrā. Hor.

Tönsūrā, æ, f. Tosatīna. J Nec mālē dēformēt rīgīdos tonsūrā capīllos. Ovid.

Tonus, i. m. Tuono, suono. SYN. Sonus. EP. Gratus, cănorus, dulcis, snavis, dulcisonus. 🖣 Tadiă dülcisonis auferet illa tonis (pent. .

Torcutar, āris, n. Strettojo, frantojo, torchio. SYN. Prælum. Calcaturus erat qui torcularia solus.

Toreumă, ătis, n. Intaglio, opera fatta al torno. SYN. Anaglyptūm. EP. Clārūm, cælātūm, aŭreum. J Nullum sollieitant hae, Flace, toreumätä fürem. Mart.

Törmentům, i, n. Tormento, supplizia, SYN, Pánă, crăciatus, supplicium. Dolore, male. Dolor, mălum. Tillă, nova îngeminant læsos tormentă

per artus. Pass.

Törmentum, i, n. Coll'agginuto di bellicum. Stromento da guerra, cannone, moschetto, SYN. Āries, bombarda, balīsta, catapulta. EP. Ferreum, dūrūm, ænĕūm, erūdēle, Mārtĭūm, bēltīcūm. PER, Înstrūmēntā nĕeïs. Fūlmīnēās jặcňtāntĭā glandes. Firmos sternentia mūros. Igne sūlphūreo rapidas jacientia glandes.

Törösňs, ä, ūm. Forte, robusto. SVN. Něrvösňs, lăcertösňs, röbūstňs. § Hie popňlůs ridet, můl-

tūmque torosa jūventūs. Pers. Torpedo, jūšs, f. Torpore. SYN. Torper, stūper. Torpedine (pesce). EP. Solers, tecta. PHR. Natūrām jūvāt īpsā dölīs, lõngēqne pēr ūndās Pīgrā vēnēnātis ēllāndīt flāmīnā vēnīs. Ēmīcāt horror ăquis, et pendulă filă secutus. Transit ărundineos arcano frigore nodos. Aut alia quamvis scindunt torpedine cura. Lucr.

Torpea, es, ŭi, ere, n. Esser torpido. SYN. Stupeo. törpesco. Nec törpere gravi patitur sua regna

větěrně. Virg.

Torpidus, a, um. Ch'e torpido, stupido. SYN.

Törpēns, törpēscēns.

Torpor, oris, m. Torpore, SYN Stupor, languor. EP. Sēgnīs, languidās, mollīs, tarpis, crassās. Sed të tërpër inërs, et mërs imitata quietem. Stat.

Törquatus, i, m. Torquato. Aspice Torquatum. et referentem signa Camillum, Virg. Expl. Soprannome di Tito Manlio postogli per un collare, che prese ad un capitano francese ucciso da esso.

Torqueo, es, torsi, tom, ere. Torcere, piegare. SYN. Intorqueo, flecto. Tormentare. Crucio, exerneto, ango, vexo. Gettare, lanciare. Mitto, jăculo, vibro. Jin clypenm assurgat, que tuibine törqueat hastam. Virg.

Torquis . ic, m. Collare, collana. SYN. Torques, monile. EP. Aureus, ancus, micaus, rutilus. Törquis ăb încisă decidit ûncă gulă (pent.). Prop.

Torrens, fis, w. Torrente. EP. Aquosus, praceps, súbitús, túmidús, rápāx, rápidús, viólentús. PER. Undis plůviálibůs aŭetůs, PHR. Răpidus montano flumine torrens Sternit agros, sternit sătă lată, bŏūmque lăbores, Pracipitesque trăliit sylvas, exesăque montis Saxă rotat. Couse răpidus llammis ambit torrentibus amnis. Virg.

Torreo, es, ŭi, tostum, ere. Arrostire. Act. acc. SYN. Asso Riardere, abbruciare. Uro, peruro, exuro, eremo. ! Pinguiaque in verubus torre-

bimus extă colurnis. Virg.

Torridus, a, am. Secco, torrido. SYN. Siccus, ārīdus, ūstus, pērūstus. 🖣 Torrīdā, jām læto türgent in palmite gemmæ. Virg.

Torris, is, m. Tizzone che urde. EP. Accensus, ārdēns, hāmmāns, hāmmīgēr, īgnēňs, fūmōsňs.

Vide Ignis.

Tortilis, is, m. f., e, n. Torto, bistorto. Tortřlis, în lătum qua turbine crescit ab imo. Ovid.

Tortor, oris, m. Tormentatore, carnefice. SYN. Cārnīfēx. EP. Atrōx, dīrňs, sævňs, crūdēlīs, īmmītīs, ĭnhūmānňs. PER. Lēgūm vindēx. Görporă discriicians. PHR. Crudeli jugulum tradere carnifici. Quem sceleratorum metnit mala turbă nepotum. Cujus ad aspectum făcies funēstā latronis Pallet. 4 At jam lassatīs jūdēx tõrtõrĭbŭs ībăt. Prud.

Torus, i, m. Letto. SYN. Cubile, lectus, stratum. thălămăs. Muscolo, Lăcertăs, nervăs. EP. Mollis, plūmens, placidns, jūgalis, genialis. PHR. Defēssā törō cūm mēmhrā reponit. Torīs jūssī dīscūmbere pīctīs. Ad molles membra resolve toros. Dormit et in plama, parpareoque toro.

Indě törő pátěr Æněás sie őrsűs áb áltő. Virg. Tot, adject. plur. indeel. Tanti. ! Tot mälä sum lŭgiens tellūre, tot æquore passus. Ovid.

Totidem, adject plur, indeel. Altrettanti, a doppio. 🖣 Ēriāmūs pēlāgo totīdem sīne sīdere noctes. Virg.

Toties, adverh. Tante volte. J Com toties eadem dīcām, vīx aūdĭŏr ūHī. Ovid.

Totus, a, um. Tutto. SVN. Omnis, cunctus. Lt

penitus toto divisos orbe Britannos, Virg. Toxicum, i. n. Tossico, tosco. SYN. Virus, venenum. EP. Atrum, dirum, lethale, mortiferum.

f Toxică latilegi carpant matură Săbai. Luc. Trăbătis, is, m. f., e, n. Della grossczza d'ana trave, o appartenente a trave. SYN. Arboreus,

roboreus. Grosso, grande. Ingens, immensus. ¶ Östendît Bellonă făcem, dextrăque trăbălem. Stat.

Trăbčă, x, f. Trabea, alito antico e lungo di augari e di re. ¶ Hie ĭgĭtūr pròăvī trăbĕās ĭmǐ-tātă rīgēntēs. Sid.

Trăbeatus, a, am. Pestito di trabea. Iloc igilar

vidit trăbeati cără Quirini. Ovid

Trābs, trābīs, f. Trave. SYN. Röbür, tigilūm. EP. Firmă, îngens, solidă, frâxineă, arboreă, ăcernă, ăbiegnă, PHR, Trăbibus contextus ăcernis Staret equus. I Jam mare torbari trabibus, savásquě víděbís. Virg.

Tractatitis, is, m. f., e, n. Trattabile, maneggevole, uffabile. SVN. Mansnetus benignus, docilis, faeflis. ! Quassataque rates, et uon tractabile

cælům. Virg.

Trācto. ās, āvī, ātūm, ārč. Toccare, trattare, maneggiare. Act. acc. SYN. Tāngo, contingo, āttrecto, contrecto. Lenificare, lisciare. Muleco, lenio. Disputare, discorrere, trattare d'alcuna cosa. Dīspito, dīssēro. 9 Rēddērē, vēl pārtēs mīmūm trāctārē sēcūndās. Hor.

Trāctus, ūs, m. Piaggia. SYN. Rěgio, terră, sŏlūm, ōră, plăgă. Serie, tratto. Series. PHR. Et terræ, tractusque maris. Flammarum longos ālhēscere trāctūs. Sūrgens trāctū laūrus eodem. Tērrāsquē, trāctūsquě mărīs, cœlūmquě prŏ-

fündüm. Virg.

Trādo, is, didi, ditum, črě. Consegnare, raccomandare. Act. acc. SYN. Do, tribuo, largior. Insegnare, raccontare. Nārro, dŏečo. J Trādīdērāt domitos, taūrūm quoque vincere jūssus. Ovid.

Traduco, is, xi, ctum ere. Menar da un luogo all'altro. Act. acc. SYN. Duco, ago, trajicio. Post partum cura în vitulos traducitur omnis.

Tragicus, Tragico, autore, o rappresentatore di tragedie. J Et trăgicus plerumque dolet sermone

pěděstri. Hor.

<mark>Trăgœdĭă, ā, f. Tragedia. EP. Sacră, pr</mark>ŏfānă, trīstīs, sevērā, grāvīs, fūnēstā. J Ēt nūne īnstāt epos tragædiārūm (phal.). Sid. Expl. I rappresentatori di tragedie servivansi di una veste lunga e de' coturni: dal che i poeti si servono di queste voci Syrma e Cothurnus, per lo stesso nome di tragedia.

Trăgœdus, i, in. Colui che compone, o recita tragedie. SYN. Trăgicus. I Hắc để comodis te

contulit, illä trägordum. Juv.

Trāgula, æ, f. Tramaglio, rete da pescare. Neritia Meninge satūs, cui tragula semper. Sil.

Trăho, is, xī, ctūm, ere. Tirare. Act. acc. SYN. Attraho, distraho, duco, rapio, rapto. Allettare, spingere. Impello, allicio. PHR. Corpus circum mænia raptat. Trähit sua quemque voluptas. Et förs ömne dätüm träherent per talia tempus.

Trajicio, is, ēcī, ēclūm, ĕrĕ. Traghettare. Act. acc. SYN. Transĕo, yel transvěho. Nuotare oltre. Trăho, trânsnăto. J Hinc ego trajicerer, nec ĕnīm mea culpa cruenta est. Ovid.

Trāmes, itis, m. Viottolo, traghetto. SYN. Via, iter, cāllis, sēmitā. J Trāmes, et ā zonīs quin-

que petenda fides (pent.). Prop.

Trano, as, avī, atūm, are, n. Nuotare oltre. SYN. Trānsnāto, enăto, transeo, transmitto, trajicio. PHR. Interrită Tibrim Tranavit, frangens undam pučrilihus ulnīs. Transnare sonoras torrentum furias. Et duvium vinclis innaret Clælia rūptīs. 🖣 Īllā frētus agīt vēntos, ēt nūbila frānăt. Virg.

Tranquillitàs, atis, f. Tranquillità. SYN. Quies, pāx. EP. Grātă, jūcūndă, sĕrēnă, plăcĭdă, ōptātā, spērātā. PER. Trānquillæ ötiā mentis. Pācis amīca quies. Placidī elementia ecelī. Tempēries plācidīssimā cēlī. Pāx trānquillā māris. Nūllīs locă conectă ventis.

Tranquillus, a, um. Lieta, tranquillo, quieto. SYN. Pācātus, placidus, quietus, serenus

Transadigo, is, egi, actum, ere. Trafi pere. Act. SYN. Transfodio, transfigo. J Transadigit costās, ēt cāndīdā pēctorā rūmpīt. Virg.

Transcendo, is, di, sum, ere. Passar oltre. Neut. SYN. Ascendo, supero, transco, transgredior. Trānsco, îs, îvî, itum, îre, n. Passare. SYN. Trājicio, trānsmitto, trānscēndo, trānsgrēdior, transilio. Tacere, passar sotto silenzio. Mitto, omitto, prætereo, prætermitto, taceo. 9 Ternaque transferint Rutulis hiberna subactis. Virg.

Transfero, fers, tuli, latum, ferre. Trasportare. Act. acc. SYN. Transporto, traduco, transveho, transmitto. J Eheu translatos alio morebis

ămôrēs. Hor.

Trānsfīgo, ĭs, xī, xūm, črč. Trafiggere, trapassare.
Act. acc. SYN. Trānsfödĭo. ¶ Mēqnē pētīt strīctō
mědĭūm trānsfīgĕrĕ fērrō. Mart.

Trānsfodio, is, fodi, fossum, ere. Trafiggere, passar da una parte all'altra. SYN. Trānsfigo, conlodio, transvērbero, transadigo. PER. Adacto fērro, vel ense vītām eripere, aaferre, adimere. Jūgūlūm mūcrene reselvere. PHR. Capuloque tenus demīsit in armos Eusem latiferum, valnūsque īn vūlněrě fēcit. J Īlle aūtēm gěmĭnō trānsfōdīt vūlněrě pēctŭs. Ovid.

Transformo, as, avi, atum, are. Trasformare. Act. acc. SYN. Vērto, converto, muto, immuto, permūto. PHR. Vērtěrě quæ pötěrás hominês in mīlle figūrās. In vūltās sese transformat anīlēs. Quos în vultūs, ac tērgā ferārum Induerat. Versumque venenis Fecit avem Circe. Faciem mūtātŭs, et ora Cupīdo Pro dulcī Ascānio veniat.

Trānsfūgā, ā. m. Fuggitico, fuggiasco. SYN. Fügitīvās. ¶ Dēvjās, ēt nostrī tentāt jām trāns-

fugă mundî. Claud.

Trānsīgo, is, ēgi, āctūm, ērē. Passare. Act. SYN. Ago, trāho, dūco, trādūco. Convenire, concludere. Cōnclūdo, cōnvēnio. ¶ Trānsīgitūr vēl morē pātrūm, vī rāptāquē pāscūnt. Sil.

Trānsiiio, is, ivi, et iii, ūltūm, et itūm, irē. Tra-passare saltando. Neut. SYN. Trānsčo, pěnetro, trājieio. 🖣 Prēximā pārs vitā trānsiliendā meā

(pent.). Ovid.

Trānsītus, ūs, m. Passaggio. J Trānsītus īpsē tămen spectantiă lumină fallit. Ovid.

Trānsmigro, ās, āvī, ātūm, ārē. Mutar paese, andar ad abitar altrove. Neut. SYN. Transmeo, transgredior. In Latias cam Diis Æneas transmigrat öras. Pass.

Trānsmītto, is, si, ssūm, ere. Passar oltre. Act. SYN. Trānseo. § Stābānt örāntes prīmī trāns-

mīttěrě cūrsūm. Virg.

Trānsmūto, ās, āvī, ātūm, ārē, Tramutare, can-yiare. Act. acc. SYN. Mūto, īmmūto, vērto, convērto, trānsformo. Vide Transformo.

Transnato, as, avī, atūm, are. Nuotar oltre. Neut. SYN. Trāno, čnăto, trājicio. J Trānsnatat āmīsso Hellespontum nāvita clāvo. Pass.

Transporto, as, avi, atum, arc. Trasportare. Act. SYN. Transfero, traduco, transveho. Transportārē priūs quām sēdibūs ossā quiescānt. Pass.

Trānsvērsiis, a, ūm. Obliquo. SYN. Obliquiis. Trăpēs, ētis, m. Mola da macinar l'olio. SYN. Trăpētum, EP. Pāllādĭŭs (a Pallade oleæ Dea), mădēns, mădĭdŭs, ūnetŭs, růdĭs, vērsātŭs.¶ Vēnĭt hĭēms; teritūr Sieyonia bācca trapētīs. Virg.

Trecento, &, a, adject. plur. Trecento, \$ Expertos bellî jûvenes: ast Îlva trecentos. Virg.

Tremefacio, is, cci, actum, ere, act. Far paura, spacenture. SYN. Terreo, exterreo. 9 Placarit nemora, et Lernam tremefecerit areu. Virg

Tremo, is, ii, ere. Tremare. Neut. SYN. Terpido, tremisco, horreo, timeo. PHR Excussos

ārtūs trēmor occupāt. Gelidūs pēr pēctora cunetis Insinuat tremor, Vägus össä tremor quatit, contutit, excutit. Et milit mens trepido palpitat agra meta. Pavet animus, artas horridus quassat tremor. f Et patria tremuere manus, dědít őscňlá nátő. Ovid.

Tremore, paura. SYN. Horror, timor, metus, terror, formido. Clausit, et antīqnīs tām mūltā tremoribus orbis. Ovid.

Tremutus, a, um. Tremante. SYN. Tremens, trepidus, trepidans, tremefactus, tremehandus. Aspice: corripuit tremulis altaria llammis. Virg.

Trepido, ās, āvī, ātūm, ārē. Tremar di panra. Nent. SYN. Tremo, tremisco, horreo, timeo. f Et mötæ ad Lunam trepidabis arundinis um-

brām. Juv.

Trepidis, a. ūm. Trepido, pauroso. SYN. Tremēns, trepidans, tremebundus, tremefactus, hörrens, timēns, pavidus, territus. J At trepida et ceptīs immanibus effera Dido. Virg.

Triangulus, ī, m. Triangolo. 9 Cætera sunt si-mili ratione triangula signa. Mant.

Trias, adis, f. La santissima Trinità. SYN. Trinitās. EP. Sancta, sacra, dīvīna, sanctīssima. PER. Ună trium deitas, Ună est essentiă. 9 Cum superent hominum Triadis mysteria captus. Prud.

Tributus, i, m. Triboto. EP. Asper, mordax, acūtus, horridus, rigidus, Semina jacta legunt,

lölfum tribulique latigant. Ovid.

Tribunat, alis, n. Tribunate. SYN. Sölium, thronus. EP. Altum, sanctum, jūstum, sublime, nitidum, pietum, fulgens, verendum. J Quod faciat magnas turpe tribunal opes (pent.). Ovid.

Tribūnus, i, m. Tribuno. I Plebs vetus, et nullis

ētřāmmūne tūtă Tribūnīs. Ovid.

Tribuo, is, ui, ulum, ere. Attribuire. SYN. Do, dono, præbeo, largior, concedo, impertio, impērtior. Dona tribūtūrām post hunc se tālia nüllî. Ovid.

Tribus, ūs, f. Tribu. I Spargetur tribubus cun-

etīs, živoque renato. Mart.

Tribūtūm, i, n. Tributo, omaggio. SYN. Vēctīgal. EP. Mägnüm, jugens, debitum, impositum. Lt, fidei rārum fordus, pācisque tribūtum. Manil.

Tricæ, arum, f. plur. Baje, bagatelle. Sünt apinæ, tricaque, et si quid vilius istis. Mart.

fricens, cipitis, adject. Di tre teste. SYN. Tri-formis, tergéminús. J Tūque triceps llécăte,

quæ cæptīs consciá nostris. Ovid. 'Trīctīniūm, ii, n. Refettorio. SYN. Cænācňlūm. Trīciinia ūmbrosis frigida ărûndinibůs (pent.).

Pass.

Tricorpor, oris. Di tre corpi. SYN. Triformis tergeminus. I Gorgones, Harpywque, et forma tricorpòris úmbras. Virg.

Tricuspis, idis. Di tre punte. SYN. Tridens, trisūleus, trifidus. ! Nēc māris īrā mānēt, posi-

toque tricuspide telo. Ovid.

Tridens, tis, m. Tridente, forcone di tre denti. SYN. Pūseina. EP. Neptūnias sayles, acūtus, minax, ădâncus, PER, Sceptrum Neptuni, Hastă trisūleā, triffidā, trienspis. Tripliei, vel tergēmaus cuspide telum. Neptunia cuspis. J Nou illi impěrium pělági, sa vůmquě triděutém. V irg.

Tridentóm, i. n. Trento. EP. Alpinóm, nöbile, irrigióm. PER. Chimós Itáliæ limés.

Tridaim, ai, n. Spazio di tre giorni. ! Si totas tībī trīduo legātur (phal.). Mart.

Trieteria, orum. Feste di Bacco, che si facevano di tre in tre anni. SYN. Bacchanālia, Orgia. Vide Bacchanalia.

Trifañx, cis. Di tre fauci, di tre bocche. § Cēt-herůs hôre îngêns lâtrâtů rêgnă trifañeî. Virg. Trifidus, a, um. Fenduto in tre parti, o che ha tre punte. SYN. Tricuspis, trisulcus.

Trigesimus, a, um. Trigesimo. J Quatthor ac-cessit trigesima messibus astas. Mart.

Trīgiutā, adject. plur. indect. Trenta. ! Trīgintā māgnos volvendīs mensībus orbes. Virg

Trilibris, is, m. f., e, n. Di tre libbre. Ostia

sūb Tūscī laūdās, īnsānē, trilībrēm. Hor. Tritīnguis, is, m. f., č, n. Trilingue, che ha tre linque. PER. Öre trilingui. Lingua tricuspide ārmātus, mināx, horrens, terribilis. J Māssiliam plērīque ideo dixere trilinguem. Mant.

Trinacria, &, f. Sicilia. SYN. Sicilia. 9 Mūrmurė Trīnacriam, et cœlām sūbtexere famo. Virg. Così detta pe' suoi tre promontorj Peloro , Pa-

chino, e Litibeo.

Trīnītās, ātis, f. La santissima Trinità. SYN. Trias. EP. Almä, sänctä, ädörändä, venerändä. J Æternūs Genitor, Natūs, consorsque duorum Spiritus, în triplici nomine Numen idem (dist.).

Triones, ūm, m. plur. Il carro, segno celeste.
EP. Frīgidi, gelidi, glietālēs. ¶ Gūrgitē cærulēo septēm prohibētē triones. Ovid. Vide

Septentrio.

Triplēx, ĭcĭs, adject. Triplice, triplicato. SYN. Tērgēmĭnŭs. ¶ Fronte crăcīs titulūs sīt trīplēx

trīplīce līnguā. Prud.

Tripūs, odis, in. Treppiede, che ha tre piedi. SYN. Per oracolo d'Apolline. Cortină, EP. Delphicus, Apollineus, săcer, tatidicus. 9 Mittitur ad tri-podas certa qui sorte reportet. Ovid.

Triremis, is, f. Galera a tre ordini di remi. SYN. Nāvis, cymbă, rătis. 9 Et curtum temone ju-

gūm, victæque triremis. Juv.

Tristis, is, m. f., e, n. Tristo, malinconico. SYN. Mæstus, dölens, afllictus, mærens. PHR. Est ficto valtas tibi tristis in ore. Frons læta parum, et dejecto lumina vultu. Suppliciter trīstēs, ēt tūnsā pēctora palmīs. Virg

Tristitia, a, f. Tristezza, attristamento, SYN. Dolor, lūctus, squalor, meror, mūstitia. El. Māgnā, ācērbā, īngēns, grāvīs, sēllīcītā. PER. Trīstīs ānīmās. Trīstēs cūrās Mūstūm pēctūs. Trīstīs dölör. Ānīmī tācītām vālnās. PHR. Animum conficit. Mentem premit, opprimit. Pēctoră crūciăt. Excrūciăt pracordiă, Solli-citus moroi tendaverat artus. Tristitiă causam sī quīs cognoscete quærit. Ovid.

Tristor, aris, atus, ari. Attristursi, dolersi. Depon. SYN. Contristor, doleo, gemo. PER. Maroie dējicior. Trīstitiā premor, opprimor. Mēstīs chris obruor. Tristitia mentem, vel animum premit, dejicit. Merori indalgeo. PHR. Stetit ācrī fixă dölörē. Prēmīt altum corde dölörēm. Clausum pēctore vulnus habet, vel alit.

Trisatens, J. om. Che ha tre punte. SVN. Triffedis. tifcůspřs. 5 Excutere frato telá trisulea Jovi

pent.). Ovid.

Truiceus, a, am. Di frumento. SYN. Cerealis Triticeas messes, et inexpugnabile gramen. Ovid.

Trīticum, i, n. Biada, grano. SYN. Far, frumentum, Cčrčs, EP. Pūrūm, flāvūm, flāvēscēns, ēstīvūm. cērčātč. ¶ Tū vīctītābīs hōrdčō, nōn trītīcō jamb.). Sed.

Triton, onis, m. Tritone. EP. Celer, rapidus, squaměŭs, vägŭs, cærŭlčŭs. PHR. Štāt celer obsequio jūssa ad Neptūnia Triton. Quaque vagūs sē töllīt in æquörā Trīton. ¶ Cærülčos hābět undă Deos, Tritenă cănorum. Ovid. Fab. Tritone dio del mare, figlinolo di Nettuno e della ninfa Salacia; il quale fingono i poeti, che sia il trombettiere di Nettuno.

Tritonins, a, um. Di Tritone marino. 9 Nec duhiis čă sīgnă dědīt Trītōnĭā monstrīs. Virg.

Trītus, a, um, partic. Sminuzzato, rotto. SVN. Attrītus. Battuto. Cālcātus. 9 Ūt patria careo, his

frügibus area trīta est. Ovid.

Triviă, ō, f. Diana. Protinus immitem Triviā dūcūntur ad ārām. Ovid. Expl. Sopramome di Diana, perchè si dipingeva con tre faccie; nel Cielo prendesi per la Luna, nei boschi per Diana, nell'inferno per Proserpina: oppure perchè si metteva nel principio di tre strade.

Triumphālis, is, m. f., ĕ, n. Trionfalc. ¶ Ītč triumphālēs cīrcum mea tempora lauri. Ovid.

Triumphator, oris, m. Trionfatore. SYN. Victor, övans, triumphans, V. Victor.

Triumphātus, a, um, partic. Vinto. SYN. Victus, devictus, domitus, subactus, superatus. Ille triumphata Capitolia ad alta Corintho. Virg.

Triumpho, as, avī, atum, are. Triumfare. Nent. SYN. Övo, exulto. PER. Triumphum duco, ago. Triumphi decus refero. Triumphali curru invěhor. Carra, laaroque revinctus ingredior. PHR. Partoque ībīt regina trīumpho. Tu ducibūs lētis aderis, cūm lēta triūmphūm Vox cănět, čt longas visent Căpitolia pompas. Indě pědēm victor můltá cům laudě rěflexit. Victor ab hoste redit, lætaque triumphat in urbe. Prop.

Triumphus, i, m. Trionfo. EP. Augustus, clarus, illūstris, latus, superbus, sacer, decorus, sublīmis, solēmnis, nobilis, lauriger, magnificus. PHR. Ingredior curru lætos imitante triumphos. Francia nobilibūs jamjam illūstranda triumphīs. Sölēmnēs Rēgūm vīsūrā triumphōs. Hāc tibi māgnificus pompa triumphus erit. Miles iō, māgnā vōcĕ, triūmphĕ, cănit. ¶ Nūllis ĕt ōulīquō Mārtĕ triūmphūs āvī (pent.). Prop.

Trochus, i, m. Trottola. SYN. Turbo. EP. Celer, tõrtüs, levis, mõbilis, võlübilis. PHR. Nünc pilä, nūne ečlěri vertitůr orbě trochůs. Torto volität sub vērbērē turbo. Īlle āctus habēnīs Cūrvātīs fertur spătiis. Nămque ăgor, ut per plână citus sola vērbere tūrbo. Hie ārtem nāndī præcipit, ille trochī (pent.). Ovid.

Troja, vel Troja, a, f. Troja. SYN. Ilium, vel Ilfon, Pergama. EP. Antiqua, potens, însignis, cělebrátă, Phrygia, bellica, Iliaca, Phoběa, Něptūnia, Dardania. I Troja jacet certe Danais invīsă puellīs. Ovid. Hist. Paese nell' Isia minore, in cui la principale città fu Ilio, ossia Troja, celebre, e molto nota pei poemi di l'irgilio, e d'Omero.

Trojani, örûm, m. plur. Trojani, di Troja. SYN. Troës, Trojigenā, Dārdanidā, Dārdanit, Īliacī, Teŭeri, Heetorida, Æneada, Phryges, m f. Troades, Iliades, Phrygia. EP. Antiqui, fortes, belligeri, generosi, trūces, māgnanimi, andaces im

pāvidī. PER. Dārdāniī, Hēctoreī sociī. Jūventūs Trojāna. Solve metūs, et tū Trojānos exne cæstūs. Virg.

Trojanus, a, um. Trojano, di Troja. SYN. Troius, Troïeus, Iliacus, Phrygius. Iliac fugerent Graji,

premeret Trojana juventus. Virg.

Trophwum, i, n. Trofeo, spoglie dei nemici. SYN. Spolia, exuvia. EP. Amplum, dives, illustre, nőbílé, sűpérhűm, hőstilé, mágnificűm. PER. Hostis exuviæ, Victo ex hoste trophæum, Mezenti dűcis exűviás tibi mágne trophádim. Virg.

Tros, ois, m. Trojano. SYN. Trojanus, Troius. 9 Dēmölēön cūrsū pālāntēs Troās agēhāt. Virg.

Trucido, as, avī, atum, are. Squartare, far in pezzi. Act. acc. SYN. Occido, jugulo, neco, perimo. fīt viā vī, rūmpūnt aditūs, prīmosque trucidant. Virg.

Trăcutentus, ă, um. Crudele, fiero. SYN. Savus, ātrēx, ferus, crudēlis, īmmītis. J Ūt ferus ēst, mültöque suis truculentior Euris. Ovid.

Trūdo, is, sī, sūm, črě. Spingere a furzu. Act. acc. SYN. Extrado, detrado, pello, împello. I Hoc est adverso nixantem tradere monte. Lucr.

Trunco, as, avi, atum, are. Troncare, tagliare. Act. acc. SYN. Cado, scindo, ampito. Vide

Trūncus, i, m. Tronco. SYN. Stipes. EP. Arhorens, dūrus, ingens, nodosus, querceus. Gensque vīrām trāncīs, ēt dūro robore nāta. Virg.

Trňtină, æ, f. Bilancia. SYN. Lānx, bilāux, lībră, stăteră.

Trutino, as, avī, atum, are. Bilanciare, pesare Act. acc. SYN. Pēndo, lībro, pondero. Atque exporrecto trutinantur verba labello. Pers.

Trūx, trūcis, adject. Crudele. SYN. Savus, dīrus, ferox, atrox, crūdelis, barbarns, inhūmanus. Blanda trucës animos fërtur mollissë voluptas. Ovid.

Tū, tŭi, třbi, tē. Tu. Pron. Tū bonus hortator,

tū dūxque comesque fuisti. Ovid.

Tăbă, ā, f. Tromba, SYN, Būccină, cornū, as, clāssīcum, lītuus. EP. Altīsona, erepītans, stridēns, clārā, raūcā, cănōrā, Mārtiā, tērrībīlīs, hellică, belligeră. PER. Æs cănorum, raucum. Dāns bēllō sīgnūm. Cănōrōs dāns sŏnĭtūs. PHR. Quæ fera bella canit. Funercos quæ clangit in ūsūs. Tērrificis frangīt claugoribus auras. Ŭbĭ clārā dēdīt sŏnĭtūm tŭbă. Ærĕ cĭērë vĭrōs, Martemque accendere cantu. Exoritur clamõrquë virūm, clängõrqnë tübārūm. Virg.

Tüher, eris, n. Tumore, tartufo. 9 Qui, ne lüberibus propriis öllendät ämieum. Hor.

Tuhicen, inis, m. Trombetta, trombettiere. PHR. Signă cănit tubicen. Ære cănoro dăt signum tăbicen. Ad pûguam rauco vocat wre cohortes. ¶ Quā jācēt ēt Trējæ tňbřečn Mīsēnůs ărēnā.

Tubus, i, m. Doccione, condotto d'acqua. SYN. Canālis. Flauto. Călămus, fistulă. Atque tubos stīpāvīt agnā vērgēntīs ad Austrum. Fill.

Tudes, itis, m. Martello, SYN. Malleus. V. Malleus. Tŭeor, ĉris, tūtus, vel tŭitus, ĉri. Difendere. Dep. acc. SYN. Dēfendo, servo, tūtor, eūstodio, protěgo. ¶ Bîs māgnā victī pūgnā, vix ūrbě tňēmŭr.

Tugurio, capanna. SYN. Casa. Paūpēris et tuguri congestum cespite culmen. Virg.

Tūni, adverb. Allora. SYN. Tūne tēmpŏrīs. In oltre. Deindě, deincēps, prætěrčá.

Tumefacio, is, feci, factum, ere. Goufiare. Act.

acc. SYN. Inflo.

Táměo, čs., ŭī., črč. Esser gonfio. Neut. SYN.
Türgčo, türgčsco, inflör, tůměsco, intůměsco.

Věrě tůměnt těrra, čt gčnětálřá sěměná pôšcůnt. Vírg.

Tňmidůs, ä, ūm. Gonfiato, gonfio. SYN. Tūrgidůs, tůmôns, inflatůs. § Sie täměn, ō jůvěnis, tů-

midarum victor aquarum. Ovid.

Tămăr, ōris, m. Gonfiamento, tumore. 9 Et Regem regnārē jābē, quāntōsquē tāmōrēs. Lucr.

Tumčio, as, avī, atūm, arē. Seppellire. Art. acc. SYN. Hūmo, inhūmo, sepētio. PHR. Tērrā māndo. Condo corpūs tērrā. J Optāt et exanimīs manibūs tūmūlētūr amīcīs. Ovid.

Támāltāōsās, ā, ūm. Tumultuoso, confuso, sedizioso. SYN. Tārbīdās, tārbālēntās. PER. Tāmāltās

movens, agens, ciens.

Tömüttüs, üš, m. Tumulto, SYN, Mötüs, türbä. Strepito, rumore, Mürmür, strepitüs, EP. Văriüs, sübitüs, ingens, diseors, văgüs, vēsānüs, hörrisönüs, PHR. Cælüm töuät ömne tümültü. Dömüs interiör gemitü, miseröque tümültü üseetür. Nüneiŭs ingenti per regis teetä tümültü Ecee rüit. Hös inter mötüs, mediö lägrämte tümültü. § Aüdeät? ille etiäm cæcös instäre tümültüs. Virg.

Tămutăs, î, m. Collina, mucchio di terra. SYN. Côliïs, âggër, Sepolero. Sepulcrum, ¶Ēt tumulum făcite, ĉi tumulo superaddite carmen. Virg.

Tūndo, īs, tňtňdī, tūnsūm, ěrč. Pestare, battere. Act. acc. SYN. Fěrio, pērcůtio, pūlso, frängo, těro, cōntěro, cōntūndo.

Tunică, æ, f. Touaca. ! Quândo eques, et picti

tănică Nilotide Mauri, Mart.

Tũrbă, æ, f. Turba, calca. SYN. Agmču. glöbūs, phālāmx, cālērvā, cörönā, cöliors. mānūs, frēyuēntřă. EP. Māgnā, īngēns, númerosā, gārrūlā,
löqnāx, dēnsā, ēlfūsā, cöāctā. glömērālā. PER.
Dēnsīssīnuās vīrūm glöbūs. PHR. Plūrīmā tūrbā
strēpīt. Præcīpītēsquē rūdīs tūrbæ cömpēscūīt
īrās. Quīquē vīrī fāntī compēscūīt īrās. Quīquē
vīrī tānto complērīnt āgmīnē rīpās. Īngēntēm
cömītum āllūxīsse novorūm Īnvēnīo ādmīrāns
númērūm, mālrēsquē, vīrosquē, Ūndīquē cöllēctām pūbēm. ¶ lūc ōmnīs tūrba ād rīpās
ēlfūsā rūēbāt. Virg.

Tūrbīdūs, ă, ūm. Torbido. SYN. Tūrbātūs, pērtūrbātūs, Confuso, mischiato. Cönfūsūs, pērmīxtūs, Sozzo, Sördīdūs. ¶ Tūrbīdūs hīc comō.

vāstāque vorāgine gūrges. Virg.

Tārbo, ĭnĭs, m. Tempesta, turbine. EP. Āspēr, vorāx, ādvērsūs, sonorūs, vēntosūs, opācus, horidūs, valtdūs, violēntūs. PIIR. Ādvērsī rūpto ceū tūrbine vēntī Conflīgūnt. Intērdāmque ātrām prorūmpīt ād āthērā mibiem Tūrbine fūmantem pieso. (Nāvitā tūrbinibūs medtīs pērmitte cārmās. Ovid. Pro Trocho. Vide Trochus., turbo, ās, āvī, ātūm, ārē. Turbare, mtorbidare.

Act. acc. SYN. Conturbo, perturbo, Confondere, mischiare ma cosa voll altra. Miseču, pertursečo.

§ Hūne sině mě tůrbirě glőbum, či rěgě tělá

per aŭras. Virg.

Turbūtēmās ā, ūm. Turbolento. SYN. Turbīdūs, vei sēdītīosūs. PER. Tūrbārūm, et novitātīs apāns.

Türcă, ā, m., plur. Türcā, ārūm. Turchi, EP. Savī, Ičrī, bārbārī, atrōcēs, fuhūmānī, fortēs, bēllīgērī, īmprŏhī, īmprī, pŏtēntēs, Scythīcī. PER. Fīdēi sāvyīssīmās hōstīs. Īmprā bēlīā pārāns Dēŏ. Christī implācāblīs Lōstīs. Horrībīlīs bēllō. Hist. Popoli venuti dalla Serzia, sotto il eni comando sonovi molti paesi nell Isia, e nell Europa.

Tūrdús, ī, m. Tordo (uccello). EP. Crāssús, āvīdús, ědāx, öbēsús, raūcús, vägús, ādvčuš, pēregrīnús. PER. Intēr āvēs gūstū grātīssimus ālēs. PHR. Intēr āvēs tūrdūs prīmēs silvi jāctāt hönorēs. Sūlulolā tēndūntūr crāssīs mödo rēltā tūrdīs. § Nēc těnűēm sōlērs tūrdōrūm nossē sālīvām.

Yirg.

Tũngčo, ês, sĩ, êrĕ. Gonfiarsi, esser goufio. Neut. SYN. Tũngẽsco, tử mẽo, tử mẽsco, ĩu flor, ĩntử mẽsco.

Tūrgidūs, ā, ūm. Gonfiato gonfio, turgido. SYN. Īutlātūs, tūmēns, tūmidūs. ¶ Tūrgidūs ālvīnūm jūgūtāt dūm Mēmnönā, dūmquē. Hor.

Tűrmä, ŵ, f. Turma, compagnia, SYN, Agmön, cöhörs, mänűs, cätérvä, phálánx. J Signä cänűnt: priműm tűrmäs inväsít ágréstés. Virg. Tűrmätis, is, m. f., ĕ, n. Della stessa compagnia.

Mīstā vīrīs tūrmālē frēmīt, dăt ĕūntībūs ēn-

sēm. Stat.

Türmatīm, adverb. A schiere. J Edere türmālīm

certantiă, nec dăre pausam. Lucr.

Tūrnūs, ī, m. Turno. EP. Aūdāx, gčněrōsňs, förtis, māgnānimňs, bēllīgčr, īntērritūs. PER. Rēx, dūx, dūctor Rūtňlūs, Daūniňs, Rhātēiňs hērōs.
Tūruňs ňt īnfráctos ādvērso Mārtē Lātīnos.
Virg: Hist. Re de' Rutuli, il quale mosse una crudelissima guerra contro di Enca, re de' Trojani: ma fu vinto, ed ucciso dallo stesso Enca.

Tűrpis, is, in. f., č. n. Laido, deforme, disonesto. SYN. Fæddis, deformis. Sozzo, sporco. Sördidűs, Vergognoso, imparo. Impūrňs. infamis. ¶ Quém spöusæ türpēs, čt. prætextatňs adūlter. Juv. Quód fáciát maguas türpě tribūnál öpěs (pent.).

Ovid.

Türpiter, adverb. Sozzamente, laidamente, disonestamente. § Quī nisi cārptūs črīt, tūrpiter īpsē cădēt (pent. Ovid.

Tŭrpītūdo, ĭnĭs, f. Laidezza, disonestà, bruttezza. SYN. Lābēs, sōrdēs, măcŭlă, dētōrmĭtās, fæ-

ditās. Infamia. Infamiă, dedecus.

Türpo, ās, āvī, ātām, ārē, Bruttare, sporeare, Act. ace, SYN, Fādo, māeňlo, cōrrūmpo. § Sēlōsām lāvī frontēm tūrpāvērāt ōrīs, Hor.

Türrifer, ă, am. Che porta torri, SYN. Türriger.

* At cur türrifera căpăt est ornată cărduă. Ovid.

Tūrris, is, f. Torre, SYN. Ārx, cāstēllūm, propūgnācūlūm. EP. Āltā, ēxcēlsā, sūblīmis, āēriš, cāvā, fērrēš, vālidā, sölīdā, mūnītā, prasāltā, sūpērbā, ēditā, ārdišā, sāxeā. PHR. Stāt fērrēš tūrris ād aŭrās. Sūblīmi vertīce tāngēm sājerā. Stāt tūrris mūnītā löcē, mūroque tenācī. Ārmūtīque cāvis ēxpēctānt tūrribūs hōstēm. Sūblīmique mīnāns irrūmpīt in aelhērā tēctō. ¶ Cā·licŏlavālēāut, stāt fērrēš tūrris ād aŭrās. Virg.

Türtür, üris, m. Tortora (uccello). EP. t.ästüs, raücüs, püdicüs, gemens, gemelündüs. PHR. Cui cantüs gemere est. Cönjüge qui rapto nöcte

dřegně dělet

Tūssio, īs, īvī, ītum, īrē. Tessire. Neut. § Jām sēcūrā potēs totis tūssīrē diebūs. Mart. Tūssis, is, f. Tosse. EP. Acerba, raūca, încommodă, ægră. PHR. Quătit ægros Tūssis ănhēlă súes, et faûcibús ângit öbesîs. J Expůřt ûnă dňos tūssis, et ûnă dňos pent., Mart. Tūtēlă, ő, f. Tutela. SYN. Defensio, patrociniûm, tūtāmen. J Prīmā sit în vobîs morûm tūtēlă

pŭēllæ. Ovid.

Tūto, vel Tūto, adverb. Sicuramente. 9 Nec tūto fugiens incomitatus eat (pent.). Ovid.

Tūtor, ārīs, ātus, ārī. Difendere. Depon. SYN. Tueor. ¶ Tūtāri Italiam, detrūdere finibus hostěm. Virg.

Tūtor, oris, m. Tutore. Defensor, patronus. Iloc tibi tütöri sarcina mājor črit (pent.). Oxid.

Tūtus, a, um. Sicuro. SYN. Sēcurus. Inferius

tērrās, medīo tūtīssīmās ībis. Ovid.

Tympănum, i, n. Tamburo. EP. Căvum, rancum, rĕsŏnāns,sŏnōrūm, crĕpĭtāns, ærĕūm, taūrīnūm, Cybelerum. PHR. Tympana pulsare, ferire, im-pellere. Tympana dant strepitum. Certabant raūco resonantia tympana pūlsū. Mox ærea tympănă cœlo Increpitant. Aut si quis parvo feriat căvă tympănă sāxō, ¶ Tympănă võs, hūc üsquĕ vŏcāt Běrčcynthiă mātris. Ovid.

Tyndarus, i, vel Tyndareus, m. Tindaro. 9 Mē tibi Tyndareus vita gravis anctor et annis. Ovid. Fab. Re di Taranto, marito di Leda, madre di Polluce, Elena, Castore e Clitennestra.

Tjudărida, aram, m. plur. Discendenti di Tindaro. SYN. Castor et Pollax. EP. Clari, gemini, immortales, generosi. 9 Divisi medium fortissima

Tyndaridarum. Hor.

Typhæus, eos. m. Tifeo. EP. Ferus, sævus, īmmānis. J Īnārimē Jövis impērtīs impēstā Tў-phæō. Virg. Āltā jācēt vāstī sūpēr ōrā Tў-phœĕŏs Ætnā. [d. Expl. Gigante figlio del Sole e della Terra, il quale volendo scacciare lo stesso Giove dal Cielo fu ucriso dal medesimo con un

fulmine, e schiacciato sotto dell'isola Ischia. Tyrānnīs, ĭdĭs, ſ. Tirannia. EP. Crūdēlīs, dīrā, sævā, dūrā, bārbărā, erŭēntā, īnvīsā, hōrrīdā, fŭrjātā. PHR. Ūrbs crūdēlī oppressa tyrānnide. Incutit et servile jugum furiata tyranis. Quīd Něrŏ tām sævā, crūdāquě týrānnidě

fēcit? Juv.

Tyrannus, i, m. Tiranno. EP. Atrox, ferus, dirus, fürens, immitis, cæcus, impius, sanguineus, trux, cráchtus, violentus. PER. Gaudens carde tyrāunus. Spīrāns fulmina et īgnes. Impatiens fi sīnī, ēt sĭnĕ lēgĕ tyrānnus. PHR. Dēbitā sānguineo mors sanguinolentă tyranno, Regnă per ātrēcēs ölīm vēxātā týrānnēs. J Hostřbůs îm-mītīqne āddīxi īgnārā týrānnē. Virg. Týriňs, a, ūm. Di Tiro, nella Fenicia. SYN. Sār-

rānŭs. 🖣 Ūrbs āutīquă fŭīt, Tÿrĭī tĕnŭērĕ cŏlōnī.

Virg.

Tyro, vel Tiro, onis, et Tirunculus, m. Soldato novello, novizio in qualunque arte, o professione. EP. Novus, indoctus, ignārus, rudis, inscius, vigil, studiosus. 4 Ergo ut tyronum celebrare frequentia posset. Ovid. Nomina sectatur, modo sumpta vēste virīlī Suh patribus durīs tīrönām. Hor.

Tyrocinium, ii, n. Nociziato. SYN. Rudimentum. prīneipiūm. J Nēc tyrāciniā pēccēt, cīrcūmque

feratur. Manil.

Tyros, vel Tyrus, i, f. Tiro. SVN. Sarra. EP. Antīquā, vētūs, cēlebrīs, dīvēs, opnilēntā. ¶ Ōminibūs sēd rēgna Tyrī germanas habebat. Virg. Expl. Città nella Fenicia, molto velebre e famosa in tutto il mondo per lo scarlatto.

Ūber, eris, n. Poppa, mammella. SYN. Māmmă, păpillă, PHR, Dûlcia matris Übera parvns ămăt. .Tum tepido dulces rapientur ab ubere natī. Tenero depulsus ab ubere matris. I Uberaque ēbiberant avidī lactantia natī. Ovid.

Uber, eris, adject. Fertile, ablondante. SYN. Largus, fertilis, ferax, fæcundus, abundans. PHR. Fertilis übere campus. Donaque promissis

ūberiora feram (pent.). Ovid.

Übertas, atis, f. Fertilità, ubertà, abbondanza. SYN. Fertilitas, feracitas, copia, abundantia, über. PER. Dīvitis über agrī. Terra felix übere lætő. 9 Übertáté minőr, laűs ést pröventibűs īmpár. Mant.

Übertim, adverb. Ablondantemente. SYN. Abunde. Prēssērāt, ūbērtīm latices īvere per herbam.

Mant.

Ŭbi, adverb. Dove, ove. Reddit ŭbi Cererem tellūs inarāta quotānnīs. Hor. Ille ubi nāscēntēm māculīs variāverīt ortum. Virg.

Unicamque, adverb. Ocunque, docunque. Servor, nbicumque est, uni mea gaudia servo. Ovid. Occurrant übicumque velis, nec fama fefellit.

Ŭbīqne, adverb. Da per tutto, in ogni luogo. ¶ Cēnsus amīcitias: pauper ubique jacet (pent.). Ovid. Uhivis, adverb. Dove vuoi. Non ubivis, coram que quibūslibet, în medio qui. Hor.

Ūdo, ōnis, m. Calcetto, scarpino. J Ūdōně plāntās endromide fövent ārtūs (scaz.). Scal.
 Ūdŭs, ă, ūm. Unido, molle. SYN. Mădēns, mădidăs, hūmidŭs, ūvidŭs. J Ūndăque non ūdō sūb pede sūmmă fuit (pent.). Ovid.

Vleïseŏr, ĕrĭs, ūltŭs, soī. Fendicarsi, far vendetta. Depon. acc. SYN. Pūnĭo, vīndĭco. PHR. Sŭbĭt īră cădentem Ulcīsci patriam. Ultă virum, pænas inimico a fratre recepi. Cæsosque ulcīscere fratres. Nullum et non memorabile nomen Fæminea in pæna est. Extinxisse nefas tămen, et sumpsisse merentis Laudabor penas, ănimumque explesse juvabit Ultricis flamma. 🖣 Ēt tāndēm lætī sŏeĭōrum ūleīseĭmŭr ūmbrās. Virg.

Cleus, eris, n. Piaga. EP. Acre, dirum, fædum, putre, tetrum, sordidam, stillans, squalens. putrefactum. PHR. Corpus tabifico respergitur ulcere lepræ ¶ Sanguine et ulceribus vēcīs via septa coībāt. Lucr.

Uligo, inis, f. Uligine, umidità della terra, ecc. EP. Læta, pingnis, dulcis. Nutrit secretus con-

clūsæ ūlīginis hūmor. Aus.

Ūmūs, ĭ, f. Olmo. LP. Āčriā, āltā, sūblīmis, prōcēră, lātă, dūră, pāmpineă, frondosă. PER. Amīca vītibus arbor. Pampincīs onerata vītibus. Ămīcă fretīs nec inhospită vitibus ūlmus, PHR. In mědřő rámôs, annôsáquě bráchřá pándřt Ūlmits opāca . Ingens, Nec gemere āeriā cessābīt tārtur āb ūlmō. Virg.

Uluă, a, f. Misura di due braccia. U na Braccia.

SYN. Brāchiă. Invenit Euridicen, cupidisque āmp'ēctĭtŭr ūlnīs. Ovid.

Ulterior, oris, m. f., us, n. Chi è più oltre. Semper ět înventis ültěrioră pětřt (pent.). Ovid.

Ultimus, a, am. Ultimo. SYN. Extremus, postrēmus, novissimus. J Ūltima mē tēllūs, altimus orbis habet (pent.). Ovid.

Uttio, onis, f. Vendetta, SYN. Vindicta, EP. Atrox, dīrā, sævā, erūdēlīs, sēcūrā, fūnēstā, sanguinolenta. Sanguinolenta gravem Divum sedavěrăt îram Ültio. Mant.

Citor, oris, m. Vendicatore. SYN. Vindex. EP. Acer, sævás, immitis, jūstas, iniquas. PHR. Quique necem patris vindicet, ultor erit. Sequitur superbos ultor a tergo Deus, Ultor eris mēcum; aut aperīt sī nulla viam vis. Virg.

Uttrā, præp. acc. Ottre. Invälidus vir's ültra,

sörtemqně sěněctæ. Virg.

Ultro, adverh. Spontaneamente, volontariamente. SYN. Sponte, volens, libens, libenter. PHR. At mihi sēse öffērt ültrö, meus ignis Amyntas. Spontě sửa sandix pascentes vestiet agnos. Tiltrö contemptus rogat, et peccasse fatetur. Prop.

ŬIŭiă, ā, f. Allocco, necello notturno. SYN. Babo. Certent et cienis alalæ: sit Tytiras Orpheas.

Ŭiŭiātus, ūs, m. Urlo, ululato. SYN. Questus, elāmor, gemitus, stētus, planctus. EP. Acūtus, āttonitus, mæstus, trīstis, lūgubris, fæminčus, tremulus, querulus, clamosus, flebilis, terribilis, hörrisonus. PHR. Tunc resonat mæstus vastis ŭlŭlatus in antris. Nostras ŭlŭlatus flebilis aures Impulit. Liber adest, festique fremunt

ŭlŭlātibūs āgrī. Ovid.

Ŭiŭto, ās, āvī, ātūm, ārč. Urlare, ululare. Neut. SYN. Vociferor, exululo, PER. Ululatibus implēre colūm, athera, auras. Ululatum mitto, fundo, in aŭrās spārgo. PER. Trēmulis ŭļulātīhus æthera complent, aera miscent. Iniplēvīt sācrās querulīs ululātibus ades. Insanos ülülätüsspärgit in auras. Lämentis, gemituque, et fæmineo ulfulatu Tecta fremunt. Per noctem resonare lupis ululantibus urbes. Virg.

tivă, æ, f. Erba di mare. EP. Viridis, pălūstris, līmosā, levis, mollis, viridāns, glaūcā, llūmineš. PHR. Propter aqué rivam viridi procumbit in alva. f Informi limo, glancaque exponit in

űlvű. Virg.

Čirsses, is, m. Ulisse. SYN. Æölides, Läertiades. EP. Astūtūs, vafer, caūtūs, callidūs, fallax, disertus, prūdens, facundus, Grajus, Pelasgus, Dulichtus. Si minus errasset, notus minus essét Ulysses, Ovid. Hist. Re d'Itaca e di Dulichio, figlio di Lacrte e d'Anticlea, uomo eloquen'e, forte ed astuto. Ebbe questi per moglie Penelope figlia d'haro, da cui ebbe un figliuolo detto Telemaco: e tanto questa sua consorte amava, elie per non andare alla guerra Trojana, finsesi pazzo: scoperto poi il suo inganno ed astuzia, fu con-dotto alla guerra contro di Troja, ove uccise le guardie, portò via la statua di Pallade, la guale in Troja si conservava, ed ottenne le armi di Ichille neciso da Paride, le quali giustamente pretendeva Ajace; e dopo la presa di Troja ucvise Polissena vicino al sepolero d'Achille.

timbo, onis, m. Scudo, SYN, Clypens, scutum, EP. Ærčus, darus, solidus, carvas, carvalus, minav, fülgidus, corūscus. PHR. Sie galea tectī, dūroque ümbone residunt. Ardet apex capiti, eristisque ā vērtice flamma Funditur, et vastos umbo vomit aureus ignes. Ictus sustinet areus umbo. Aŭreŭs ûmbo, Evomuit late flammam, et lux īgnēš fūlsīt. ¶ Confūndīt plēbējā phālānx ūmbonĭbŭs æquis. Prud.

Úmbră, æ, t. Ombra. SYN. Cālīgo, tčuebræ, ūmbrāculā, ōrūm. EP. Cæca, nigrā, ŏpāca, ōbseūra, gĕlĭdä, frīgĭdä, hōrrĭdä, hōrrēns, sĭlēns, nōctūrnä, trěmůlă, viridis, densă, nůbiteră, refügă, sŏpôrifera. De spectris, vel manibus: exsauguis. inānis, noctivaga. PHR. Tā modo pampinea lætūs spätiare sub umbra. Lenta texunt umbrācula vites. Ingenti ramorum protegat umbra. Ubi möllis amaracus illum Floribus, et duler āspīrāns complectitur umbra. Nunc étiam pecudes umbras, et frigora captant. Spargite humam foliis, inducite fontibus umbras. Nos pătriam fugimus; tu, Tityre, lentus in umbra.

Umbrācutum, i, n. Ombra, ombrella. SYN. Umbră. Aŭrëä pëllëhānt răpidos ümbrāculă Solës.

Ovid.

Стыго, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Ombreggiare. Act. SVN. Tego, opaco, ohumbro, inumbro. J Atque umbrātă gerant cīvīlī temporă querca. Virg.

Una, adverb. Insieme, SYN. Pariter, simul. Tuque ades, începtumque una percurre lahorem. Virg. Unănimis, is, m. f., č. n. Chi è del medesimo vo-lere, unanime. SYN. Ūnănimis, concors. ¶ Tünc sīc ūnanimum moriens solātur amantem. Stat.

Uncus, i, m. Uncino. SYN. Hāmus, hārpago. EP. Tridens, rapidus, ferus, tenax, ferratus, aduncus. PHR. Mox illa în lătěbris ûnco sûspende těnaci. In qua fatalis, sed ferus uncus erat (pent. . Pamph.

Uncus, a, am. Uncinato, curvo, torto. SYN. Carvas,

ăduncăs. V. Curvus.

Undă, &, f. Onda, flutto. SYN. Aquă, lýmphă, fons, Damen, flavius, Neptanus, EP. Duleis, para, vägă, vīvā, vitrēā, līmpīdā, frīgīdā, tūmēscēns, sūbsīlīčns, crēpītāns. PUR. Ilīgnīs dēdūctā cănālibus undā. Et pētēre ē vivis lībandās fontibus undas. Vitreis petiisse sub undis, Gaudētque merīs abstemins andīs. ¶ Ūt mare sollieitum strīdēt refluentibus undīs. Virg

Onde, adverb. D'onde, J Qui genus? Unde domo? pācēm ne hūc fērtis, an ārmā? Virg.

Cndecimus, a, um. Undecimo. Lucifer undecimus, Lydos cum lætus in agros. Ovid.

Undenus, a, um. A undici, a undici ! Me quater undenos sciat implevisse Decembres. Hor.

Endique, adverb. D'ogn'intorno, d'ogni parte. Parus ah arboribus spēctabilis undique campus.

Undo, as, avī, atūm, arč. Ondeggiare. Act. SYN. Inundo, flucțuo, restuo. PHR. Undans ruptis förnäcibus Ætnå. Ahena undantia llammis. Früges alta, campique natintes. Lentbus un-dabant nabris. Undabat tremulo crispata cacumine laurus. ! Ad colum undabat vertex , tarrimque tenebat. Virg

Cudosos, a, ûm. Oudoso, SYN. Undans, astuans, flüctuans. f Troja per undosum peteretur clas-

sibus āquor. Virg.

Di go, is, anxi, anctam, ere. l'agere. Act. SYN. Imbăo, tingo, lina, ôldino, inángo perángo. PER. Diffondere unguentum in artus. Öleö pērfundērē, vel tingērē. PHR. Tyrio mādēfactūs

tömpörä närdő. J Aüt scriptő, quöd me tä-citüm jűvét; üngör ölivő. Hor. tnguentóm, i, n. Unquento, unzione. SYN. Medicamentum, medicamen. EP. Udum, pingue, crássům, frágráns, Sýriúm. PHR. Ílliús é nitidó stillant ünguentă căpillo. Sape coronatis spirant ünguentă căpillis.

Ungnis, is, m. Artiglio, unghia. EP. Curvus, recūrvus, rigens, rigidus, nitidus, avidus, aduncus, těnůřs. PHR. Oră rěcůrvô Unguě sčeát. Et sčeůi mădīdās ûnguč rīgēntē gēnās. ¶ Tēxvītī innúmērī lūbrīcis ūngnīs ăprī (pent.). Mart. Īngnīā, ā, f. *Ugna de piedi delle lestie.* ¶ Quā-

drupedante putrem sonitu quatit ungula campām. Virg.

tnicus, ă, ūm. Unico, solo. § Ēt vīvāx Phēmīx, ūnicā sēmpēr āvis (pent.). tnio, ōnis, m. Perla. SYN. Bāccă, gēmmā. EP. Nitens, Indus, Indicus, Gangeticus, clarus, fulgens, rotundus, candidus, candens. PER. Conchea bacca. Indī bacca maris. Albentes, conchārām gērmīnă, bāccæ. 9 Mārgāris ēst Grājīs, ēst ūnio dīcta Latīnis. Ovid.

Umo, onis, f. Unione, unità. SYN. Pax, concordià.

Vide Concordia.

Unio, is, ivi, îtûm, îre. Unire, congiungere. Act. SYN. Conjungo, connecto, copulo, colligo. Tālis et unītī mox agminis aera complet. Juv. Universus, a, um. Universo, tutto, intiero. SYN.

Ömnis, cūnctus, totus. Vide Omnis.

dölör ūnīūs pūblica caūsa fuit (pent.). Ovid. Грійо, onis, m. Pastore. SYN. Pastor. PER. ÖYTÜM CÜSTÖS. Ven'lt et Üpijiö, tärdi venere hihbilei. Virg. Vide Pastor. [rbānŭs, ă, üm. Urbano, civile. SYN. Civilis, vel

mītis, benīgnus, comis, hūmānus, mānsuetus. Urbanus pater urbis erat, quo tempore pri-

mum. Mant.

Erbs, ūrbis, f. Città. SYN. Cīvitās, oppidum, mænia, arx, castellam. EP. Clara, antiqua, māguā, nobilis, māgnīficā, dīvēs, spleudidā, cčlebris, súperbá, florens, insignis, válida, túr-ritá, túrrigérá, invictá, Martiá, bellicá, Ma-vortiá, vállátá, műnítá, inéxpügnábilis, indőapītā, însupērābilis. PER. Ūrbs populosā virīs. Coctilibus cinctă mūris. Circumdătă fossis. Amplă situ et domibus decorată superbis. Templīs rēllīgiosā piīs. Præcīnetā mænibus. PHR. Non clausă těgunt jam mæntă Teucros. Addě tot egregias ürbes, operunque läbores. I Te duce māgnīfīcās Āsīā pērspēximus ūrbēs. Ovid.

trečiis, i, m. Occio, vaso. SYN. Urnă, vas, poc ifum, aqualis, amphora. I Fracta cadit urceus

ānsā. Mart.

trgčo, čs, sī, črě. Sospingere. Act. acc. SYN. Premo, comprimo, insequor, insto. Morzare. Cogo, împêllo. Tormentare. Vexo, criicio, excrăcio. I Nămină nullă premunt, mortăli urgeműr áb höste. Virg. Eriná, é, f. Orma. ¶ Quöndam étfam nímíő præ-

ceps arina fluente. Seren.

tenă, â, l. Urna, mezzina, vaso di terra. SYN. Ūrečus, vās, hydriā, āquālis, āmphorā. EP. Pietilis, fragilis, sépüleralis, fünebris, mosta. In judiciis. Fātālīs, īnīquā, jūstā. Jām levīs öbliquā sūbsēdīt ăquārins ūrna. Ovid.

tro, is, ussi, ustum, ere. Abruciare. Act. acc. SYN. Cremo, concremo, incendo, torreo, in-Hammo, aduro, comburo, PER. Dare Hammis, vel īgnībūs. Dārē in flāmmās, Imponere flāmmīs, PHR. Sübjēctīs ūrere flammīs. Nostraque fumosis ūrere membra focis, Infestum eluitūr scelus, aut exuritur īgnī. Flamma frutices crepřtantě cremabat. J Omnia fecisti, ne te ferus ūreret īgnīs. Ovid. Ūrsā, ē. f. Orsa. EP. Immānīs, squālīdā, horrīdā.

vălidă, Getică. PHR. Quæ cătulum lambendo fingit in ārtūs. Ūrsā pēr incūltēs ērrābāt squā-

līdā montes. Vide infra Ursus.

Ūrsă, æ, f. Costellazione. SYN. Arctos, Cynosūră, Pārrhāsis, Helicē. EP. Mænalis, Pārrhasia, Ĕrymanthis, Lycaonia, glacialis, Scythica, calēstīs, hyperborea. Horrīdus in jaculis, et pelle Libystidis Ursa. Virg. Segno celeste al Polo Settentrionale, in cui sono due costellazioni, delle quali una dicesi l'Orsa maggiore, l'altra minore.

Ūrsus, ī, m. Orso. EP. Avidus, atrox, mināx, ferus, trūx, sævus, înformis, turpis, raucus, præcēps, gravis, dēformis, ferox, rabidus, terrībilis. PER. Unguibūs ārmātūs, mināx, minitāns. Sylvis latitans. Errans per incultos montes. Fortibus armentis incurrens. Stabulāns nīmbēsīs mēntībūs. Pūgnāns rīgīdīs ūnguībus. PHR. Vāstos mināx pāndīt hiātus. Raūcī tūne cominus Ūrsī, tūne avidī vēnērē lupī. Præcēps sanguinea nunc sē rotat Ūrsus ărenā. 9 Ūtque fŭgāx avīdīs cervūs deprensŭs ab ūrsīs. Ovid.

Ūrtīcă, æ, f. Ortica. EP. Asperă, ācris, ăcūtă, mordax, pungens, stimulans. Aut piper urticæ

mõrdācīs sēmīnă mīscēnt. Ovid.

Üsque, adverb. Sempre. SYN. Semper, nünquam non. Mens întentă suis ne foret usque malis pent. Ovid.

Usque, prap. serviens acc. Insino, sino. SYN

Ad, üsque ad.

Usura, a, f. Usura, interesse di danaro. SYN Fænus. Iline usura vorax, avidumque in tempore fonus. Lucan.

Ūsgrpo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Usurpare. Act. SYN. Ūtor, occupo, invado, irrūmpo. J Ūsūrpare oculis, nec voces cernere suemus. Lucr.

Usns, us. m. Uso, consuetudine. SYN. Consuctudo, mos. Esperienza, prova. Experientia. PHR. Non hos quasitum munus in usus. Solus et artifices qui facit, usus adest. Ut varias usus meditando extanderet artes. Gutta cavat lapidem, consumitur annulus asa, Et teritar pressa vomer aduncus humo. Usibus edocto si quiequam eredis amico. Ovid.

Ŭt, conjunct. Acciocche. SYN. Ŭtī, quo. Come, siccome. Sient, sienti, velnt, velnti. Trojanas ŭt opes, et lamentabile regnum. Virg.

Ŭter, ă, ûm. Qual di due. J Tractus ŭter lepores, plūres ŭter edŭeet apres. Hor.

Čtěr, utris, m. Otre. EP. Ventosus, inflatus. Non sčcus hae rabies ventoso inflatior utre. Mant.

Ŭterque, ntrăque, atranque. L'uno e l'altro, entrambi. SYN. Ambo. J Et vendīt, quöd ŭtrūmquë juvāt, quöd ŭterquë petebat. Ovid.

ŭtřeňs, ī, m. Fentre, utero. SYN. Ālvūs, vēntěr, īlĭă, vīscěră. ∮ Sūbstřtřt, ātque ŭtěrō sönřtūm quăter armă dedere. Virg.

Uni, conjunct. Acciocche. SYN. Ut, quo. Come,

siccome. Ŭt, včluti. J Se quoque uti servet,

pēccēt út īilā minns (pent.). Ovid. Trītis, is, m. f., e, n. Utile. SYN. Sālūtāris, sālūtifer, aptūs, idončūs, opportūnūs, commodūs, āceommodus, f Omne tulit punctum qui miscătt âtile dâlci. Hor.

Criticas, atis, f. Utilità. SYN. Commodum, commoditās, frūctus, ūsus, lūcrūm, quastus, ēmobimentum. EP. Pārvā, tenuis, exigua, magna, îngêns, commûnis, pûblică, prîvâtă. 🕈 Vûlgûs

ămîritias ûtilitate probat pent.). Ovid. Ctiliter, adverb. Utilmente. 9 Ütiliter nobis per-

fidns ille fuit (pent.'. Ovid.

Ŭt**ĭnām** , adverb. *Dio volesse*. PER. Ö ŭtĭnām. Quâm vellem. Făciăt Dens. Dii făciant. Atque ňtřnam ex vobis ūnūs, vēstrīque fňissem. Virg.

Ūtor, čris, ūsis, ūti. Servirsi, usare. Depon. SYN. Usurpo, adhibeo. Possedere. Possideo, öbliněo. J Jūpitěr ūtātār jām Gănimēdě cŏquō (pent.). Mart.

Ttpote, adverb. Siccome. SYN. Quippe, scilicet. Ütpötě fallácí quæ tům primum excită somno.

Catul.

Etrum, adverb. Se. SYN. An. Dieit, utrum māvīs ēlīgē: mālo mānum (pent.). Mart,

tvă, ā. f. Uva. SYN. Răcēmus, vīněă, vītis, vīndēmia. EP. Viridis, rubens, mītis, turgens, spūmāns, tenera, pendens, pampinea, prædūleis, stīllāns, mādēns, mollis, odorātā. PER. Vītis fētus, Mero plēna, Bacchī ferax, PHR, Temportbus certis maturam rūsticus ūvam Colligit, et nūdo sūb pědě mūstă flăunt. Vitibus Autūmnūs tūrgēntēs dētrāhīt ūvās, Mūstō spūmantes exprimit ūvās. Non tihi pampineas autūmnus porriget ūvas. § Aurea tūne pressos pědřbůs dědřt ůvá lřquorés. Tibut. Tvidůs, ă, ûm. Umido, molle. Uvřdáque în gră-

vidő pálmité gömmä tűmět (pent.). Ovid. Fxŏr. 5ris, f. Moglie, consorte. SYN. Cönjūx. EP. Pülchră, förmősá, fidá, fidelis, púdicá, legitimá. PER. Pňěris fæcundă creandis. Multos dilectă per annos. Connubio juncta stabili. Socia lecti, vel töri. Söciātă fiedere lecti. Servans casti sociāliā fæderā lēctī. Vīnelo sociātā jūgālī. Similis probitate marito. PHR. Vertumnamque tórī sŏcřām třbř dělígě. Sī quả třbī spōnsa ēst, sī quām dīgnābere tædīs. Nēc probitāte tuā perior est, aut Hectoris uxor, Aut comes extincto Laodamia viro. 🖣 Ūxor, et inculta pacantur vőměrě sylvæ. Hor.

Ox ôrins, ă, ûm. Cosa appartenente alla moglie. SYN. Cônjugialis, vel úxôris amans. I lioc decet

axores, dos est axoria lites. Ovid.

Vaccă, f. Vacca, SYN, Bos, bûculă, juvencă, vitula. EP. Pinguis, vaga, fecunda, factifera. PHR. Gerit überibus niveum neetar. Viridi procumbit in herba. Raucos edit mugitus. Cui türpe eapüt, eni plūrima cervix. J Sie cythise pāstā distendent überā vāceā. Virg.

Vaccinium, ii, n. Giacinto. EP. Atrum, nigrum, mölle, pürpüreüm. Alba ligüstra cadunt, vac-

ciniă nigră leguntur. Virg.

Văcillo, as, avi, atum, are, Pacillare, Neut. SVN.

Nūto, labo, hæsito, titubo. I Crūra vaciblanti, tärdéseit linguä, mådét méns. Lucr.

Văco, âs, âs, âvī, âtūm, ārč. Vacare, attenderc. Neut. dat. SYN. Incumbo, studeo, învigilo. Esser senza. Abl. Cărco. Cessare, star ozioso. Cesso, ferior, ôtior. PHR. Hostě văcăre domos, sedesque astare relictās. Sī vācāt ānnāles nostrorum audīre lăbörum. Non minus ingenuis artibus ille vacat. J In nüllüm meă mens grande văcavit opus (pent.). Ovid.

Văciio, âs, âvi, âtům, ârë. Vuotare. Act. SYN. Exhaŭrio, êvăciio. ¶ Eljsiûm liceât si văciiârë

němňs (pent.). Mart.

Văcuns. ă, um. Vuoto, vacuo. SYN. Văcuatus, ĭnānĭs, ēxhaūstūs. Privo. Cărens, expers, ĭnops. Catera qua vacuas tenuissent carmina mentes. Virg.

Vădătus, ă, um. Che ha citato in giudizio. Praterita: et casa tune respondere vadato, Hor.

Vădimoniam, ii, n. Promessa di comparire in giudizio, malleveria. Labitur înterea res, et vădimonia fiant. Lucr.

Vado, is, sī, sūm, ĕrč. Andare. Nent. SYN. Eo, tendo, pěto, próficiscor. S Ülterinsque domôs váděre Memnonias (pent.) Prop. Vide Eo. Vădům, î, n. Guado. SVN. Flůviůs, amnis, rivůs.

In mari. Breviă, svrtes, agger, ărenæ. EP. Limosum, stagnans, sonorum, gelidum, comosum, Můvřálě. ¶ În vădă cæcă tůlit; pěnřtůsquě procācibus Austris. Virg.

Văfer, ă, ûm. Astuto, destro. SYN. Callidăs, caûtăs, āstūtūs, vērsūtūs, dolosus. 🐧 Consūltoque fui

jūrīs ămōrč văfēr (pent.). Ovid. Vanities, et, f. Astužia. ŠYN. Cāllidītās, dolūs, āstūtiā. V. Astutia.

Văgābūndus, ă, ūm. Lagabondo. SYN. Ērrāns, ēr-

rābūndňs, pālāns, vägūs, vägāns. Vāgīnā, æ, f. Guaina, fodero. EP. Cāvă, pēndēns, pēndūlā, čbūrněā, aūrātā. PER. Cīngēns, āccingens latus, Affixa, annexa lateri. PHR. Vaginaque cava folgentem diripit ensem. 4 Tuque învadě vřám, váginaque erřpě ferrům. Virg.

Văgio, îs, îvî, îtûm, îre. Vagire, piangere come fanno i fanciulli, Neut. SYN. Ptoro, fico, lacrimor. Vägičrunt clamore pari: scutire pu-

tārēs. Ovid. V. Fteo.

Văgităs, ūs, m. Fagito, pianto di fanciulli. EP. Flēbilis, lūgubris, pūčtīlis. 🖣 Ēdērē vāgītūs, **čt**

ădhūc ā mātrě rubentem. Juv

Văgor, âris, âtus, âri. Andar vagando. Depon. SYN. Ērro, ăberro, pālör, fügio, PIIR. Tötāque vägātür Urbě főrens. Per deviă lûstră văgantes. Oras et litoră circum Errantes, Et altis montibus errant. Vägő trámíté vérsátítér. Ávíá cúrsú Dúm séquör, êt nőta excédő régyőné vyárúm. 🕈 Ad quártám jăcco; post hâne văgor, aut ego leeto. Hor.

vägňs, ä, ūm. Fagabondo. SYN. Ērrāns, pālāns, vägāns, vägābūndūs. 9 Discūrris tötā vägŭs ürbě, něc üllă căthédra ést. Mart.

vătaē, adverb. Grandemente, figitemente. SYN. Mültüm, věhěměntěr, můltă. ¶ Hôc váldě vř-třům pěrřeŭlôsum ěst (phal.). Wart_

Vátě, unperat. di Valeo. Addio. PHR. Accipč sūprémô dictům mihi fôrsităn ôrë. Atqué měis distent út tử fatt, văle. Alloquor extremum mostos abiturus amicos. Vixque illúd potui dicere triste văle. Verbă locus, dictoque văle, văle inquit et Echo. Vug.

Văičo, ēs, ŭī, ĭtūm, ērč. Star sano. Neut. SYN. Sūm sānus, īncolimmis. Valere, potere. Queo, possum. ¶ Ūt välēās ănimo quidquām tolerāre negābis. Ovid.

Văietūdo, ĭnĭs, f. Sanità. SYN. Sānitās, sălūs. Malattia, indisposizione. Morbūs. J Seū Dūră vălētūdo īncĭdĕrīt, seū tārdă sĕnēctūs. Itor.

Vătidis, ă, ūm. Forte, gagliardo. SYN. Förtis, ācer, robūstis, nervosūs. ¶ Inde übi jām vālīdīs āmplēxæ stīrpibūs ūlmos. Virg.

Vāliš, is, i. Valle. SYN. Clīvūs, convāllis. EP. Ūmbrosā, īmā, gelīdā, cāvā, sāxosā, obscūrā, opācā, vācāā, pröfūndā, hūmidā, concāvā, hērbifērā, Boreā, virēns, dūmosā, īrrignā, tenchrosā. PER. Dūlciā dīffūndēns grāminā. Ūndiquē sēptā jūgīs. Cūrvo ānfrāctū āccommodā fraūdī. PHR. Hābitānt vāllibūs īmīs. Sāxosās īntēr dēcūrrūnt flūminā vāllēs. § Concāvā vāllis ērāt, quo sē dēmīttērē rīvī. Ovid. Vide Vallis descript. apud Virg. Æneid. 7. Snb montibns altis etc.

Vālto. ās, āvī, ātūm, ārē. Fortificare, cingere di fosse, palizzate, ecc. Act. SYN. Cīngo, āmbĭo, mūnĭo, cīrcūmvāllo. PIIR. Dēnsō āggērē fīrmānt Mænĭa, ēt ābrūptō cīrcūmdānt ūndǐquē vāllō. Sāxōrūmquo ōrbēs, ēt quæ söpēr ēminis hostēm Tēctā pētānt, āltīs mūrōrūm tūrrībis āptānt. Tūrrītīs īncīngĕrē mænĭbis ūrbēs. Quām pātēr īnvīctīs Nēreūs vāllāvērāt ūndīs. Cinn.

Vāltām, ī, n. Steccato, serraglio. SYN. Āggĕr, mūnīmĕu, propūgnācňlūm. EP. Pötēns, välĭdūm, tūrrĭgĕrūm, ĭnēxpūgnābĭlĕ. PHR. Propūgnācňlă bēllo Tūtä părānt. Ārmā däbīt pĭĕtās, ĕt ĭnēxpūgnābĭlĕ vāllūm. ¶ Quēmvĕ löcūm dūcto

mělins sit clanděrě vállo. Tib.

Vātīms, ī, m. Palv, o steccato. SYN. Sňdēs, pālūs, stīpēs. ¶ Non ārcēs, non vāllūs ērāt, somnūmquē pētēbāt. Tib.

Vālvæ, ārūm, f. plur. Porte ehe s'aprono in due parti. SYN. Jānuš, porta, forcs. JĀrgēntī bifores rādiābānt lūmine vālvæ. Oyid.

Vānēsco, ĭs, ňī, ĕrĕ, n. Svanire. SYN. Ēvānēsco. ¶ Cārmine læsă Cĕrēs, steriles vānēscit in hērbās. Ovid.

Vānītās, ātīs, f. Vanitā, leggerezza. SYN. Lēvītās. Menzogna, bugia. Fāllāciā, mēndāciūm. Ambizione, superbia. Āmbītīo, sūpērbīā. ¶ Aūt sī quīd ūsquām vānītātīs mysticā (jamb.) Prud.

Vānňs, ă, ûm. Vano, leggiero, inutile. SYN. Cāssis, levšs, īrrītús, ĭnānĭs. Finto. Fictús, sĭműlatús. Superbo, ambizioso. Sŭpērbūs, āmbǐtĭōsűs. ¶ Vānŭs, ăt Eŭgänĕā quāntūmvīs mölliör

ägnä. Juv.

văpor, öris, m. Vampa, vapore. SYN. Halitus, himör, fümăs. EP. Ater, călidăs, hūmidis, sestīvās, tēmits, fērvidus, īgneŭs, piceŭs, nīger, nebūlosūs. PHR. Vēlāt vāpor āter ād aūrās. Tēmües vānescit in aūrās. Tērquēt spūmantem ex ēre vāporēm. Tēmüem exhālānt nebūlām, fūmosquē völūcrēs. Altē fūmīs ēxūberāt ūndā. ¶ Mīxtā vāporē vāpor pērro trālit āerā sēcūm. Lucr.

Văporifer, ă, ûm. Vaporoso. 9 Sive văporiferas

hlandīssīmā lītorā Bājās, Stat.

Văpôro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Vaporare, esalare, mandar fuori rapori. Neut. SYN. Fūmīgo, sūffio, ŏdōro. ¶ Indĕ văpōrātā lēctōr mihi fērvĕāt aūrĕ. Pers. Văporus, ă, nm. Vaporoso. SYN. Văpidus, văporosus, văporifer, fumidus. ¶ Nos cum defugeret văporus ârdor (phal.). Prud.

Vāpūto, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Esser battuto. SYN. Cādor, slāgēllor, pērcūtior, vērbēror. § Sī rīxa ēst ilbi tū pūlsās, ego vāpūlo tāntūm. Juv. Vāricāsūs, ă, ūm. Che ha le vene gonfie. ¶ Dīxē-

ris hēce inter vāricēsēs Centirriēnes. Pers. Vāriētās, ātis, f. Varietā, diversitā. SYN. Dīvērsitās. Mutazione. Mūtātio. Incostanza. Mūtābi-

litās, inconstantia.

Vărio, as, avi, atum, are. Variare, diversificare, SYN. Mûto, îmmûto, dîstînguo. Esser differente. Differo, dîscrepo, dîssentio. Vacillare. Nûto, titubo. ¶ îlle ûbi nascentem măculîs văriaveril ortum. Virg.

vărins, ă, nm. Diverso. SYN. Diversus, dispār, dissimilis, multiplēx. Mutabile, incostante. Mutābilis, inconstans, incertus, ambiguus. § Multăque præterea văriarum monstră ferarum. Virg.

Vās, vădis, m. Mallevadore, sicurtà. SYN. Præs, spönsör. J Illë, dătīs vădibūs, qui rūre extrā-

ctňs in űrbem ēst. Hor.

Vās, vāsīs, n. Vaso. SYN. Vāscūlūm, pōcūlūm, călīx. seyphūs, pātērā, āuphorā, cyāthūs. EP. Cōncāvūm, āhēnūm, līetīlē, gēmmūtūm, fūlgēns, rūtīlāns. PER. Fācīlī vāscūlā fāctā lūtō. PHR. Līquīdōs in āhēnā līquorēs Vascūlā cōngēssīt. Nūnc pūdčāt Sămīō tē Māssīcā fūndērē vāsē. Gēmmātīs abācōs vāsīs, mēnsāsquē corōnāt. Vāsa aūrō sīgnīsquē rēgēbānt Aspērā. Aūrātīsquē Sāhēnīs Ē vāsīs spīrābāt oddr. ¶ Lēvībūs āthlētīs, āc vāsā novīssīmā donāt. Juv.

Vāscones, ūm, m. plur. Gnasconi. J Vāscones, ūt fāma ēst, ālimēntīs tālibūs ūsī. Juv.

Vāsconia, æ, f. Guascogna. J Vāsconiæ quā fērt rūmor dēscēndēre Maūros. Mant.

Vāstitās, ātis, f. Distruzione, rovina, spazio immenso. SYN. Rūīnā, pērnīciës, vāstātio. PER. Vāstā rēgio, vāstā plānītiēs. § Stērīlis profundī vāstītās squālēt sölī (jamb.). Sen.

Vāsto, ās, āvī, ātūm, ārč. Distruggere, guastare, disertare. Act. acc. SYN. Dīrňo, ēvērto, pŏpňlo, pŏpňlor. PHR. Ōmnĭă nām lātē vāstānt. Hāc ego vāstā dābo. ¶ Ātquē rēlāxātā vāstābǐtǔr ōrbīs ābyssō. Alcim.

Vāstūs, ă, ūm. Vasto, smisurato, largo. SYN. Māgnūs, îngēns, lātūs, îmmānīs. ¶ Ēt vāstās ăpērīt syrtēs, ēt tēmpērāt æqnör. Virg.

Vātēs, is, m. f. Poeta. SYN. Pöētā. Indovino. Aūgŭr. Profeta. Prophētā. E.P. Dīvīnūs, săcēr, sānctūs, dōctūs, cēlēbēr, vēridīcūs, fātīdīcūs, Pīčriūs, Phæbēūs, Āoniūs, Hěliconiūs. PER. Pro augure. Fātā cănēns. Ēvēntūrā vidēns. Prāsetā cordā gērēns. Intērprēs Dīvūm. PHR. Quī nūminā Phæbī, Quī tripodās, Clārī lauros, quī sīdērā sēntīt, Āt volicrūm līngnās ēt prāpētīs ominā pēnnās. Qvān potēs ofliciūm vātīs contēmnērē vātēs. Ovid. Vide Poeta, Augur,

Vătřeinor, āris, ātůs, ārī. Indovinare, profetizzare. Depon. acc. SYN. Prædico, is, aŭgŭror. PER. Ăperīre titūră. Cāsūs ăperīre titūros. Māxime dictă mihi vāticinānte nota (pent.). Ovid.

Propheta.

Vĕ, conjunct. Ovvero. SYN. Vĕl, aūl, seū, sīvě. ¶ Nōvě sčeňtůrī pössönt nöseïrě něpôtês. Ovid. Vēcôraĭă, äv, ľ. Pazzia, stoltezza. SYN. Stůltůtă, âměntiă. Turbamento di cuore. Děsřdřă, īgnāviă. 1. .. četus čimnės Sūrgimus: čt primūs: Quae

të vëcordia, Thësen Ovid.

Vēcors, ordis, adject. Discervellato, inscusato. SYN. Āmēns, stūltūs, dēmēns. *Infinguvdo*. Dēsēs, īgnā-vūs. ¶ Sēquē jācīt vēcērs īn sūmmō cūlmīnĕ tūrris. Ovid.

Vēctīgăi, ālis, n. Tributo, dazio, gabella, omaggio. SYN. Trǐbūtūm. EP. Māgnūm, grāndē, dēbī-tūm, pārvūm, těnŭē. J Jūrgātūr vērbīs, egŏ

vēctīgāliā māgnā. Hor.

vēctis, is, m. Stanga, palo di ferro. Et. Līgnčus, ferreus, æneus, durus, rigidus. Intorsit saxa ēt ferrātum in limină vēctem. Pont

Věgěto, ās, āvī, ātūm, ārě. Vegetare, rinforzare, fav ereseere. Act. Pigra īmmörtāli vēgětārēt

membră lăvăero. Virg.

Věgětůs, ă, ūm. Fresco, gagliardo, vigoroso. SYN. Förtis, välidus, välens, robūstus, 9 Membra dědīt, věgětůs præscripta ad můniá sůrgit. Hor.

Vehemens, entis, adject. Forte, veemente. SYN. Fortis, ācer, gravis. Violento. Praceeps, rapi-

dus, violentus.

Věhicůtům, i, n. Veicolo, carro. SYN. Rhēdă, plaūstrūm, cūrrūs, ēssēdūm, cārpēntūm. ¶ Cŏ-mēs fācūndūs īn vīā prō věhicūlo ēst (jamh.). Syr.

Veno, is, xi, clum, ere. Portare, condurre sopra carri o navi. Act. SYN. Fero, effero, defero, deporto, vecto, deveho. PHR. Ad sedes victor věhěrerě păternas. Et circum pictis věhitur sua rūră phaselis. ! Dîriperent, celsusque duas věhěrêrě pěr űrhēs. Stat.

Vět, conjunct. Ovecro. SYN. Aūt, vě, sīvě, seū. Et věl ěquô magnas, věl pědě majör črát

pent.). Ovid.

Velabrum. i, n. Luogo ove si tendono le vele; antico luogo in Roma detto Velabro. I Qua Velabră suo stagnabant flumine, quaque. Prop.

Vetamen, inis, n. Velame, ogui sorta di coperta. SYN. Vēlāmēntūm, ămīctūs, tēgmēn. ¶ Nīgrāntē

mūltūm contegīt vēlāminē (jamb.). Prud. Vēlifico, ās, āvī, ātūm, ārē. Navgare. Neut. SYN. Nāvigo. ¶ Cærila ad īnfērnās vēlificātā rātēs

neul.). Prop.

Vello, is, velli, vel vülsi, süm, ere. Stirpare. Act. acc. SYN. Extrăho, extîrpo, avello, revello. Aspiceres: pontem auderet quod vellere Coclēs. Virg.

vēnns, eris, n. Vello, lana. EP. Molle, tenue, lanosum, lanigerum. Sic vos non vobis vel-

Fra fertis oves (pent.). Virg.

Vēlias auceum. Vello d'oro. EP. Fulvum, dives, cătilum, rădians, Phryxeum, Æölium, PER. Phryxan velleris aurum. Auratie vellus ovis. Paryxēæ fülgidā pēllis övis, PHR, Conspiciiām fülvő velléré véxít övem. Diceris añraté véllěrě divěs ovis. Aries villo spectabilis adreo. Expl. Atamante, figlio di Eolo, re di Tebe avea un aviete col vello d'oro. Frisso, figlio di Atamante, e di Nefele, se ne fuggi sopra di quest'a-riete in compagnia di Elle sna sorella, la quale s'annegò nell' Elles jonto, e Frisso si vitirò in Colco dal re Eta, ove sacrificò a Giove, o come altri rogliono, a Marte questo ariete, ed appese il vello d'oro ad un tempio, il quale era custodito da un drago; questo fu poi portato via du Giasone cogli Argonanti, per aiuto di Medea.

Vēlo, ās, āvī, ātūm, ārē. Coprive, velure. Act. acc. SYN. Tego, contego, obvelo, obduco, operio. Tùne quốquế cũră fuit pirtis vēlice těgěndas. Ovid.

Vētov, ocis, adject. I'cloce, leggera. SYN. Levis, cělěr. vělůrěr, pracéps, propěrůs, sůbitůs. PHR. Öciör türö. Qui cürsibus auras Provocat. Pedibūs eğler, et pernicibus alis. Fugit illa per undās. Ocior et jāculo, et ventos aquante săgīttā. § Excūssīt eălīdūm flāmmīs vēlōcībūs īgnēm. Lucr.

Vētūm, i, n. Velo. SYN. Vēlāmen. Vela delle naci. Līntea, carbasa. EP. Nanticum, tumens, tumidum, inflatum, tensum, concavum, sinuosum. PER. Vēlā tendērē. Intendērē tūrgīdā ventīs Vēlā, Vēlorum expandere alas, PHR, Vēla facīt tămen, et plenis subit ostiă velis. Ventis dăre vēlā secundīs. Candida felicī tradīte vēla Noto. Neptūnūs ventis implevīt vēlā sēcūndīs. Virg.

Vělut, adverb. Siccome. SYN. Vělutí, ut, sicut, haud aliter, non secus ac. Ore parit, nostrasque domos velut ante frequentat. Ovid.

Vēnā, ā, f. Vena. EP. Sāngāineā, tumidi, turgīdā, plēnā, trēpīdā, sālīcus, călcus, tenuis, ēxīlīs. PHR. Tūrgīdā ceū ferro vēnā pētītā foret. Ferire pedis salientem sanguine venam, Vulnus alīt vēnīs, ēt caco carpitur ignī. Virg.

Vēnābūtūm, ī, n. Spiedo da caccia. Sie dējēctā gemes longo venābula rostro. Mart.

Vēnātis, is, m. f., č, n. Vendibile, vendereccio, venale · S Retřeulum panis venales inter onusto. Hor-

Vēnātio, onis, f. Caccia. SYN. Vēnātus. EP. Grāta, blandă, lată, ămană. PER. Venandi cură. Stu-

dřům věnándí. Fěrárům indágo.

Vēnātor, oris, m. Cacciatore. EP. Citus, pērnīx, vēlāx, prācēps, vāgūs, ērrābūndūs. PER. Fē-rārūm prādātor. Sylvīs āssuētūs. Cādīs āmāns. Acer cursu. Jăculo însignis. Telo minax, PHR. Scit bene venātor sylvis ubi retiā tendāt. Scit běně quá frendens vállě moretur aper. Agitat în sāltībūs āprēs. Obscūrēs vingit indāginē sāltūs. Vēnātu invigilāt, sylvāsquē fātīgāt. ¶ Ādvölāt, et præceps cursu venator anhelo. Faust

Vēndico, vel Vindico, as, avī, atum, arg. Attribuirsi qualche cosa, Act. ace. SYN. Attribuo, āssāmo, ādscrībo, ārrogo. Trarre, mettere in liberta. Assero, libero, eximo. Vastăque qua

nēmē vēndīcēt ārvā jācēnt (pent.). Ovid. Vēndīto ās, āvī, ātūm, ārē. Vantare, vendere. Act. acc. SYN. Ostento, jacto, jactito. J Vili non

potes asse venditare (phal., Cat.

Vēndo, is, didī, ditūm, črč. Vendere. Act. acc. SYN. Distrálio, vendito, vendado, divendo. ¶ Exăniműmque aûrő cörpűs véndébőt Achillés, Virg.

Věmětícă, ö., f. Maga, strega, SYN. Măgă, încân-tâtrix. EP. Dîră, împtă, tůrpřs, împròbă, în-tândă, scelérātă. § Bârbără nârrâtůr věnissě

věněfřež těcům. Ovid.

Vēnēficiām, ii, n. Incantesimo, stregheria. SYN. Magiă, cârmen, încântatio, EP, Măgicum, Thessălum, Colchi um, Thessălicum, Pith. Carmină vēl cælē pāssūnt dēdūcere Lūnām. Cārmīnībus Circe socios mutavit Ulvssis. Frigidus in pratis cintando rûmpitur anguis. Magicis vitiat sata lata venenis. Magicos miscet succos, herbas-que nocentes. I Deme veneficiis, carminibusque l'idem pent.). Ovid.

Veneficus, i, m. Mago, stregone, SYN. Magus in-

cintător. Vide Migus.

Venena inficere. Attessicare, acolemare. PLR.

Tingërë vënëno. Pëstë lethali, tabë mortifëra, vipereo cruore inficere, Pabula tabo inficere.

Pecori aspergere virus.

Venenum, i, n. Veleno, tossico. SYN. Virus, toxicum, aconitum, tabum. EP. Atrum, tetrum, nigrūm, dīrūm, sævūm, ārdēns, erūdēlē, lēthālē, lethiferum, somniferum, soporiferum, insanabile, Görgöneum. PHR. Cörpüs tümet ömne venēnā. Gārgānēis Alēcto infēctā vēnēnis. Tēlum ārmārē veneno, Poeula sī quando savæ infecere noverca. Miscuerantque herbas, et non īnnoxiă vērbă. J Occidet et serpens, et fallax hērbă věnēnī. Virg.

Vēneo, īs, īvī, vel ĭi, vēnūm, īrē. Esser venduto. Neut. SYN. Vēndor, vēnūndor. § Non pūdēt, heū Sŭpërī, populos venīsse sub hāstā. Claud.

Včnerabitis, is, m. f., e, n. Venerabile. SYN. Colendűs, věrendűs, věněrandűs, grávís, aŭgūstűs. ¶ Îllňd ămīcĭtiæ sanctum, et věněrabřlě nomen. Ovid.

Venerazione, riverenza. SYN. Honor, cultus, observantia, reverentia. J Tum quiă quæ vivis veneratio regibus ante. Prud.

Vide Honor.

Veneror, aris, atis, ari. Riverire, onorare, venerare. Depon. SYN. Honoro, colo, observo, ădoro. PHR. Votîsque Deum venerabere serîs. Farre pio, et plena supplex veneratur acerra. Placatam Euridicen vitula venerabere cæsa.

Virg.

Venetia, arum, f. plur. Venezia, città singolare, bellissima, ammirabile, ed un tempo famosa repubblica, EP, Claræ, inclytæ, illustres, fortes, învictæ, liberæ, æquoreæ. PER. Urbs inclytă, pulcherrimă. Neptūnī dorso însidens. Magnănimus Leo. Adria, vel Adriaci Regina maris. Romā Æmula, qua dominātur aquis.

Věnia, æ, f. Licenza, permissione. SYN. Potestas,

cōpĭă, făcūltās, lĭcēntĭā. Perdono. Īndūlgēntĭā. Včaĭām prēcāvī. Chiedere, domandar perdono, PER. Věniam pěto, ôro, pôsco. PHR. Extremam hanc oro věniam, misěrérě sororis. Ipsum obtestěmūr, věniámque oremus ab ipso. Parce pio generi, et propius res aspice nostras. Jamque Oratores aderant ex urbe Latina Velati ramis ŏlěæ, věnřámquě rogantes. ¶ Tū modo poscě Děos věniám, sácrisque litátis. Virg.

Venio, is, vēni, vēntūm, īrē. Fenire. Neut. SYN. Accēdo, advenio, peto, adeo, pervenio, redeo, revertor. PHR. Venimus huc lapsis quæsitum ôraculă rebus. Quibus Hector ab oris Expectāte venīs? Sēdēm venīemus in ūnām. J Rītus ĭs ēst gentīs: quā vēs tāmēn ūrbē vēnītīs. Ovid.

Vēnor, ārīs, ātūs, ārī. Andar a caccia, cacciare. Depon. SYN. Capto, aŭeŭpor. PER. Studia exercērē Dĭānā. Āgitārē, vel sčquī fērās. Cănibūs cīrcumdare saltus. Umbrosos saltus indagine cîngere. Învigilare ferîs, Lăqueis captare feras, ēt fallere vīsco. Insidias molīrī lerīs, Ire in ferās, Latratū tūrbare feras, Montes per altos ēxăgitārē ferās. Insidiis, vel indāginē claudērē vāllēs. Aūrītēs sēquī lēporēs, ēt līgērē dāmās. PHR. Vēnātum īn němůs îrĕ părānt. Ant acres vēnābor apros. Vēlocēs jāculo cērvos, cūrsūgue fătīgăt. f Et cănibûs leporem, cănibûs venāběrě dāmās. Virg.

Venter, tris, m. Ventre. SYN. Uterus, alvus, ilia, vīscērā. EP. Āvidūs, vorāx, jējūnūs, tūrgēns, tūrgidus, grāvidus, tumidus. PHR. Quidquid quæsierat, ventri donabat avaro. Qui fovet assiduo membra caduca cibo. Hos improba ventrīs Ēxēgīt răbīć J Noctūrnām vēstēm mācŭ-lānt, vēntrēmque supīnūm. Hor.

Vēntilo, ās, āvī, ālūm, ārĕ. Secutolare. Act. acc. Vēntilet accensas flava Minerva faces (pent.).

Ventus, i, m. Vento, fiato. SYN. Flatus, flamen, aŭră, flabrum, Bărčās, Auster, Aquilo, Zephirus. FP. Aerius, aquoreus, brumalis, stridens, vägus, pluvius, incertus, discors, tenuis, trūx, fremens, īrātus, turbidus, sonāns, savus, resonaus, fremebûndus, glacialis, borealis. PER. Flamină venti, Præliă ventorum, Procella stridör. Agitans æquöra. Fera mūrmira mīscens. Vēntī fūror, rābies, tūrbo. PHR. Dūm nūbilā vēntus agebat. Mūtatī transvērsa fremunt, ēt vēspēre ab atro Consurgunt ventī. Qua venti încubuere, fugam dant nubila colo. Ante volant sönitümque ferunt ad litora venti. Savi turbarunt æquora venti. Luctantes ventos, tempestatesque sonoras, Virg.

Vēntos sēdārē. Arrestare, placare i renti. PER. Vēntos plācārē, tēmpērārē. Compēscērē flūctūs. Æquora mulcere, PHR, Placataque venti Dant măriă. Venti posuere, supple Flatus. Cecidit

vēntāsā procellā.

Venus, čris, f. Tenere. SYN. Cypris, Cytherea. EP. Alma, dīva, formosa, damnosa, insidiosa, pūlchră, lætă, blandă, mītis, dūlcis, benīgnă, pērnīciosā. PER. Cypria, vel Idalia Dea, Vulcantă conjux. Æquore nată. Tenerorum mater ămorum. I Sat fatis Venerique datum est, tetigere quod arva. Virg. Fab. Era questa altre volte tenuta per dea degli amori, delle grazie della bellezza e d'ogni piacere. Fingono i poet. che sia nata dalla spuma del mare, e che fosse poi madre di Cupico.

Venūstās, ātīs, f. Grazia, leggiadria, bellezza. SYN. Förmá, grátřá, děcor, lěpôs, lěpôr. § Sertá vě-nůstátřs, cöllique et vertřeřs aŭrům. Prud.

Venūstňs, a, ūm. Bello, leggradro, grazioso. SYN. Formosus, pulcher, decorus. \ ... Tunc flore věnůstřor omní. Prud.

Vepres, jum, m. et f. plur. Spine. SYN. Spina, dūmī, sēntēs, rūbī. EP. Āspērī, ācūtī, ācērbī, rigidi. Sudor, čt hirsuti secuerunt corpora

vēprēs. Virg.

Vēr, vēris, n. Primavera. EP. Lætūm, blandum, těpřdům, plácřdům, îmbrřtěrům, spiráns, júcũndum, suâvě, rědělens, sčrenům, floriferům, Hörfesmam, PHR, Ridet einetum Hörente coronā. Dčeorāt florībūs ārvā novīs. Nēctīt vārīo de flore coronas. Vărio depingit flore solum. Explicat viridantes florum gemmis. Spargit gēmmātō vīrīdāntēs prātā cŏlōrē. Vērē nŏvō lætis děcorántůr Noribůs árvá. Tůne omnis áger, tune omnis parturit arbos: Tune frondent sylva, tune formosissimus annus. Avia tune resonant ăvibūs virgūltā cănoris. Jām violās pūerique lĕgûnt, hĭlărēsquĕ pňēllæ; Ārgūtōquĕ lŏquāx gnthire vernat avis. Arboribus redennt detonsæ frigore frondes, Vividaque in gravido palmite gemma tumet. Omnia tune Borent, tune ēst novā tēmporis ætās. Prēdīt ēt īn sūmmūm sēminis hērbā solūm. ¶ Vērē timēnt tērræ, ēt gĕnĭtālĭă sēmĭnă pōscūnt. Virg.

Vērātrūm, i, n. Elleboro. Præterea nobis verätrum est äere venenum. Luer.

Vērāv, ācis, adject. Feridico, verace. SYN. Vērns, vērīdīcus. § Instant, compertum ēst, vērācibus ūt mihi signīs. Tib.

Vērbēnā, ā, f. l'erbena (erba). J Vērbēnāsque ădole pingues, et mascălă (hūră, Virg.

Vērbēr, čris, n. Sferza. SVN. Vīrgā, bācūlūs, fūstis, flagellum. EP. Atrov, savum, crudele, crăentum, triste, întortum, nodosum, minax, ferrătum, mortiferum, PHR. Ferreă, clamabat, dăre verberă, lictor Expedit. Mox abi pulsato sēnsērūnt vērbērā tērgō. § Illi ādmīrāntēs rēmorum in verbere perstant. Ovid.

Verhero, as, avī, atum, are. Battere, percuotere. Act. ace. SYN. Diverbero, ferio, tundo, pulso, pērcutio, cado, flagello. PER. Flagris, čt vērběrě cárděrě. Insonárě flágěllő, PHR. Věrběrihūs eādūntūr tērgā erūčntīs. Crūdēlī vērbērē tergă Îmmîtîs lăcerăt. Verberă sævă pătî. Dăte sæva nudo verbera tergo. Intorto verbere terga secăt. 9 Brachiă protendens, et verberat îclibus anras. Virg.

Vērbūm, ī, n. Parola. SYN. Sērmo, vāx, dīctām, Joquela, Josephaque et dulei garrula verba sono (pent.). Pout.

Vērē, adverb. Veramente. SYN. Cērtē, sānē, profēcto. J O vērē Phrygia, neque enim Phryges!

îtě pěr āltă. Virg.

Verecundia, fe, f. Vergogna, rossore. SYN. Pňdor, rubor. JAt postquam teneram rupit verecundia frontem. Et fragi, castasque, verecandasque coibat. Hor. Vide Pudor.

Verecundus, a, am. Vergognoso, pudico. SYN. Padens, padicus, padibandus, modestus. 9 Palchră verecundo suffundităr oră răbore. Ovid.

Věrčěr, črřs, řítůs, črř. Dubitare, temere. Deponace. SYN. Třímčo, formído, mětňo. Onorare, rispettare. Colo, honoro, veneror. 9 Nīsus ad hæc: equidem de te nil tale verebar. Yirg.

Vergitie, arum, f. Plejadi. SYN. Plejades, Atlantides, EP. Ūda, imbrifera. Vide Pleiades.

- Vergo, is, ere, n. Piegare verso qualche parte. SYN. Inclino, specto, tendo, pendo, pendeo, propenden Vergebant, nune dant alfis solertius ipsi. Lucr.
- Vēridiens, a, um. Veridico. SYN. Vērus, sincērus. Laustaque vērīdīcī cecīnērunt omīna vates.
- Vērītās, ātis, f. Veritā. SYN. Vērūm. EP. Sīncērā, ăpērtā, cāndīdā, nūdā, concors, intēmērātā, divina, manifesta. Vox vēritātīs tēstis extingui něquit (jamb.). Prud.

Vēritās, ā, ūm. Chi teme, o ha temuto. SYN. Vēriens, timēns, mētāēns. ¶ Impiā, nēc vēritī döriens.

minorum fallere dextras. Virg.

1ērmientātus, ă, um. Fatto a mosaico, a liste di dicerso volore, che sembran rermetti sparsi nel lacoro. SYN, Tessellatus, segmentatus. ¶ Ārtē păvimento, atque emblemate vermicălată. Man.

Vermino, as, avi, atom, are. Jeere vermi. Si tibi morosa prariginė verminat adris, Ārmā dămus tantis aptă libidinilms dist.). Mart.

Vērmis, is, m. Perme. SYN. Vērmichlis. EP. Pārvūs, itentīts, terrentīs, terrestrīs, longās, fædūs, vilis, pilostīs, villostīs, infestās. 9 Quippē videre licet vivos existere vermes. Lucr.

Verna, a, m. f., Schiavo, domestico, servitore nato in casa. SVN. Sērvūs, fămūtūs. Vide Servus.

Vēro, conjunct. Certamente. SYN, Cērtē, sānē. Ora. Aŭtem. Ma. Sed., št., ast., vērūm. 🖣 Egregjām vērē laūdem ēt spēlia ampla refertis, Virg. Quod petimus, sin vero preces et dieta superbus, Val. Flac.

Vērona, a., f. Perona. EP. Fertilis, dīves, ampla, nobilis, PHR. Nobilis, et Tuscis quondam fundātā colonis. Fērtilibūs Vēronā sedēt ditīssīmā campis. Vērāque gens Tyrrhena suo de nomine fēcit Nominā. Ūrbs montī sūbjēctā jācēt.

Verro, is, rī, sūm, črě. Scopare. Act. SYN. Trăho. aŭtero, abripio. J Quippe ferant rapidi secum,

vērrāntquē pēr aūrās. Virg. vērso, ās, āvī, ātūm, ārē. Volgere, versare. Act. ace. SYN. Vērto, flecto, volvo, tracto, torqueo, ăgito. I Hwe ăit, et partes animum versabat in omnes. Virg.

Vērsor, āris, ātis, ārī. Conversare, praticare. Depon. SYN. Habito, moror, maneo. Vide Manco. Vērsus, us, m. Ferso. SYN. Carmen, vērsiculus.

EP. Dūlcīs, mollīs, suāvīs, grātus, tener, că-norus, fācundus. Jī nunc, et versus tecum me ditare canoros. Hor. Vide Carmen.

Vērsūtia, a, f. Astuzia. SYN. Astūtia, fallācia, fraus, dolus, calliditas. Vernm isthæc fallax höminum versütia fecit. Mant.

Vērsūtūs, a, ūm. Astato, malizioso. SYN. Astūtūs dőlősűs, fälláx, cállídűs. ¶ Álípédis de stírpe Dei versütá própágo. Ovid.

Vertex, icis, m. Sommità, cima di qualche cosa. SYN. Apēx, cūlměn, fastīgiūm, cácūměn, EP. Altus, sublimis, excelsus, acutus, editus, acrius. Īpsæ Caūcăsco sterites în vertice sylvæ. Virg.

Verto, is, ti, sum, ere. l'olyere, sconvolgere. Act. acc. SYN. Vērso, volvo, torqueo, flecto, agito. Rovinare. Dîrŭo, ëverto, deturbo. ¶ Quoque vocat vērtāmus iter, nee litora longē. Virg.

Vertamnus i, m. l'ertunno, Dio, marito di Pomono. EP. Tűseűs, lætűs, féráx. J Vértűmnűm, lánumque, liber, spectasse videris. Ovid.

Veru, n. indeel, in sing. Schidone, spiedo. In plur. Věrňá. EP. Löngūm, öblöngūm, těrčs. Söbjīetunt vērubus prūnās, et viscērā torrent. Virg.

Verum, conjunct. Ma. SYN. At, ast, sed, vero. 🖣 Vērum åbī tēmpēstās, ēt cælī mōhīlīs hūmŏr. Virg.

Vērňs, ă, ūm. Vero. SYN. Vērāx, sīncērňs, gērmānňs, cāndǐdňs, īngĕnňjis. § Sī qnå fidés, ănimum si vēris implet Apollo. Virg.

Vervex, ecis, m. Castrone. Sator, et elixi vervēcīs lāhră cŏmēdĭt. Juv.

Vēsānia, a., f. Pazzia, stoltezza. SVN. Insānia, amentiă, dementiă, stultită. ! Extimăi, ne vos ăgeret vesaniă discors. Hor.

Vēsānus, a, um. Insensato, pazzo, furioso. SYN. Insanus, amens demens, stultus, vēcērs. J In měă věsánás hábůi dispěndřá vírěs, Ovid.

Vēscor čris, vēsci. C.barsi, pascersi. Depon. ald. et ace. SYN Vivo, alor, pascor, nutrior. 1 Viscéribus misérorum, ét sanguine véscitur atro. Virg.

vēsēvus, i, m. l'esucio, monte che vomita fuoco presso Napoli, SYN, Vėsūviūs, EP, Fyrax, ignivomus, Vide Vesuvius.

vēspā , as, f. Pespa. Strīdňlá dulcisčnám cóntristat vespă cicadam. Theocr

Vēsper, eris, m. La prima stella, che nasce dopo il tramontar del sole. La sera. SYN. Vespera, Hēspērus. EP. Oceiduus, umbrifer, ruber, ater, ŏpācus, noetifer, rubens, sērus, rutilāns. PER. Vēspērtīnum, vel sērum tēmpus. PHR. Astrifero procedens vesper Ölympo. Occiduus suasit dîscêdere vesper. Nigro rutîlâns sûrgebat ab örtű Vesper. ¶ Illie será rűbens accendit lű-mina vesper. Virg.

Vēspěrě, vel Vēspěrí, adverb. Alla sera, sul tardi. SYN. Sērē. PER. Lābēntē dĭē. S5lĕ săb ōceĭduo. PHR. Auricomus cum dat terris sua lumină vēspēr. Proximus Hēspērias Tītān abitūrŭs în ûmlās, Gēmmēa pūrpūrēis cūm jūgā dēmīt ēquīs. Jāmquē cādēntē diē, vērītūs sē credere noeti, Constitit. Jamque aquore currūs Phæbus anhelantes radiis condebat Iberis.

Vēspērtītio, önis, m. P. pistrello. EP. Ālātūs, noc-tūrnūs, strīdēns. PER. Noctĕ vŏlāns, sērōquĕ trăhêns a vêspere nomen. I Alas cum gestet,

cāteră mūris hăbět (pent.). Vēstă, æ, f. La Dea Vesta. EP. Sanctă, castă, pudīca. J Pērgamčumque larem, et cana penetralia Vesta. Virg. Hist. Figlia di Saturno e d'Ope, tenuta per dea della castità, la quale diede il nome alle vergini Vestali, che custodi-

vano il tempio di lei.

Vēstālis, is, f. Vestale. J Forte revertēbūt festīs Vēstālibus īllā. Ovid. Hist. Vergini consacrate alla dea Vesta, le quali mantenevano continua-mente il fuoco nel tempio di lei; ma se alcuna di queste avesse violato la castità, era sepolta

Vēstibālūm, ī, n. Entrata, antiporta della casa. SYN. Atrium, porticus. Vēstibulum in sommis

sērvāt noctesque diesque. Virg.

Vēstīgiām, ii, n. Pedata, orma, vestigio. SYN. Gradŭs, grēssūs, pāssūs, sīgnūm. EP. Cērtūm, fālsam, impressum, manifestum. PER. Pedum notæ, pědům signă. PHR. Vēstīgiă fērrě, flēctěrě. Vestigia observata sequi. Inčrant vestigia rīpīs. Tuorum Fīxa pēdum calco prēssīs vēstigiă signis. Et jūssos lăpides suă post vestigiă mīttānt. Övid.

Vēstīgo, ās, āvī, ātūm, ārě. Cercar con attenzione.

Act. acc. SYN. Īnvēstīgo, quāro, īnquīro. ¶ Vē-stīgāvīt āpēs, fūmōque īmplēvīt āmīrō. Vīrg. Vēstīo, īs, īvī, ītūm, īrē. Coprire, vestire. Act. SYN. Īndŭo. PER. Cīrcūmdārē corpūs ămīctū. Induere, vel sümere vēstēm, PHR, Fülgentēm Tyrio suh tegmine vestem Induerat. mihi prīmā gčnās vēstībāt flore juventa. Virg.

Vēstis, is, m. Vestimento. SYN. Chlāmys, tunica, palla, tegmen, vēlamen, peplūm, amīctus, palliūm. EP. Sidonia, Tyria, serica, linea, pieta, fülgidă, nitens, lăborată, pretiosă, decoră, elegāns, flūxă, tenuis, textă, ornată, purpureă, coccincă. PER. Sătărată mūrice vestis. Tyrio sab tegmine l'algens. Pieta croco, et sulgenti mūrice vēstis. Ostro aūroque rigēns. Ārte laborātæ vēstēs, ostroque superho. PHR. Fert pictūrātās aūrī sūb tēgmine vēstēs. Aūrea pūrpuream subnectit fibula vestem. Non libet aurātā corpora vēstē tegī. J Purpurčasque supēr vēstēs, vēlāmīnā nōtă. Virg.

vēstītās, ă, ūm. Vestito, coperto. SYN. Indūtis, vēlātās, ămīctās, ăpērtās. ¶ Quā fagit, īneēdīt

ēstītēs mēssibus āgrēs. Ovid.

Vēsūvins, ii, et poetice, Vesevus, i, et Vesvius, 11, m. Monte Vesuvio, che vomita fiamme, presso Napoli, SYN. Vēsēvūs. EP. Ārdēns, prærāptūs, vīridis, fērāx, flāmmivomus. PHR. Horrificīs māgīt Vēsūviŭs antris Interdūmque atram prorūmpīt ad athera nūbem Tūrbīne fumantem přečo, et candentě favilla, Attollitque globos flammarum. J. Hic est pampineis viridis modo Vēsvius umbrīs. Mart. Expl. Monte in terra di Lavovo, in cui sonovi campi fertilissimi, fuorche la cima, da cui sempre escono fiamme e fumo, come dal monte Etna nella Sicilia.

Věternis, i, m. Letargo, infermità di souno. EP. Sēgņīs, tūrpīs, grāvīs, īgnāvūs, fūnēstūs, sŏpōrifer. Nee torpere gravī passus sua regna

větěrnő. Virg.

Veto, as, ŭi, ĭtum, are. Vietare, proibire, contraddire. Act. acc. SYN. Obsto, obsūm, impedio, prohibeo. Sed vetuere patres, quod non potuere vetare. Ovid.

Vētnia, a, f. Vecchierella, vecchietta. SYN. Anus. Hoc monstrant větůlæ půčris repentibůs assæ.

Juven.

Vetus, eris, adject. Vecchio, antico. SYN. Antiquus, prīscus, vētūstus, annosus, senex. Non mihi respondent větěres in carmina vires. Ovid.

Větūstās, ātis, f. Vecchiezza, antichità. SYN. Senēctūs, senēctă, antiquitas. EP. Annosa, longævä, tardă, venerandă, cană, mendax, disertă, învidiosă. PER. Cûnctă rodens. Terens vires. Měmoranda cănens. PHR. Quidquid honorato săpiens cănit jore vetūstās. Tot nova composuīt mendāx figmenta vetūstās. 5 Tābida consumīt ferrum, lapidemque vetustās. Ovid.

Vēxīttām, ī, n. Insegna, vessillo, stendardo, bandiera. SYN. Signum, însigne. EP. Bellicum, Martium, Māvortiām, pietūm, volāns, volitāns. PHR. Vēxīlla undātīm mediās panduntur in auras. Crispă săsărrânti flăitânt vexillă Notorum Flaminė. Fluitant vēxilla per auras. Signa erigere, convertere, movere. Sab signa vocare. Sub signīs stārē. Advērsīs concurrere sīgnīs. A sīgnīs dīseēdērē. J Dēsērtīsquē jācēnt vēxīllā mīcīntĭă cāstrīs. Pass.

Vēvo, as, avī, atām, are. Tormentare, inquietare. Act. acc. SYN. Crncio, excrucio, affligo, torqueo, agito. 9 Felix que tenerim vexabit sponsa

märitüm. Mart.

Viă, æ, f. Via, strada. SYN. Callis, iter, trames, sēmītā. EP. Lātā, āngūstā, trītā, pā**tūlā, sāxōsă,** lăpidāsă, öccültă, fāllāx, ambigită. PHR. Viă pēr medias candidă factă nives. Ille viam secăt ād nāvēs. Tentāmūsque viām. Itque redītque viām toties. Pariter gressī per opāca viārum. Mille fugit, refugitque vias. Arcta per occultos ducebat semită calles. I Tityre, dum redeo, brevis est via. pasce capellas. Virg.

Viātieum, i, n. Viatico. Aut cīstam effractam,

aut subductă viatică plorant. Hor.

Viator, oris, m. Viandante. SYN. Peregrinus. 9 Dülce viatori lasso în sudore levamen. Catul. Vībēx, īcis, m. Segno di battiture. Sī puteal

multa cautus vibice flagellas. Pers.

Vibro, as, avi, atum, are. Lanciare, vibrare. Act. acc. SYN. Mīttō, īmmītto, jăcio, conjicio, quătio, jaculor, cornsco, torqueo, întorqueo, contörqueo. ¶ Sībilā lāmbēbānt līnguīs vībrāuti-bus drā. Virg. Vibirnim, i, n. Liburno, sorta di pianta. • Quantum lentă soleut înter viburnă cupressi. Virg.

Vicārius, ii, m. Vicario, sostituto, luogotemente. ¶ Æquālī rčerčāt sörte vicāriŭs (asclep.). Hor.

Vicătim, adverb. D. luogo in luogo, di borgo in borgo. Võs türbă vicatim hine et hine saxis

pětens (jamb.). Hor.

Vicentia, el Vicetia, a, f. Liceuza. EP. Valida, īllūstris, inclyta, fertilis. PER. Excelsis nobilītātā vīrīs. Prūctīfērīs cīrcūmdātā cāmpīs. Dīvitisque potens, luxuque superba. Hist. Città in Lombardia, molto bella e magnifica per le sue fabbriche ed architetture del famoso Palladio, che volle così illustrare la sua patria. Vicēsimūs, ă, ūm. Ventesimo. ¶ Cāpĕrĭt, ēt nōn-dŵm vīcēsīmă vēnĕrĭt āstās. Lucr.

Vicinus, i, m. l'icino. SYN. Affinis, propinquis, finitimus, proximus. Yrcinos humilės tapėre

et concidere loris, Juv.

Vicis, f. genit. sing. vicem, vice, et plur. Vices, ibus. Luogo, vece. SYN. Pro, loco. Caso, sorte, disgrazia. Sors, fortūna. Diquita, uffizio. Mūnus, officium. Inque vices illum, tectos qui læsit ămôrēs. Ovid.

Vicissim , adverb. L'icendevolmente, alternamente. SYN. Alternis, invicem, păriter. PHR. Inque vicem nune Turnus agit, nune Troius heros. Süccedunt, văriântque vices. Alternântque vices. Exercentque vices. Servantque vices. Vis ērgo înter nos quid possit üterque vicissim.

Victimă, &. f. Pittima. SYN. Höstiä. EP. Sacră, pînguïs, öpîmă, înfelîx. PHR. Stăt höstřa ăd ārām. Vētīvās pēcudēs māctāre, cædere, jugalare. In honore Deum medio cadit hostia ad ārās. I Dūm căderet, jūssū vietimă sācra tuo

(pent.). Ovid.

Victor, oris, m. Vincitore, SYN, Triumphans, triumphātor. EP. Animosus, fortis, magnanimus, celebris, celebrandus, clarus, præclarus, illustris, ēgrēgius. PER. Lauro vinctus, revinctus. Spoliīs onustus. Multā cade cruentus, PHR. Hīspānā victor ab orā. Aspice ut insignis spoliis Mārcellus opimis. Ingreditur, victorque viros supereminet omnes Cinctus ovat festa victriciá tempora lauro. Multo ingreditur sublimis hönöre. Frönde triumphali tempöra cineta gerit. Militiæ östentát förtiá gestá súá. 🎙 Ænéás hæc de Dănăis victoribus ârmă. Virg

Victoria, æ, f. Vittoria. SVN. Pālmā, tryūmplius. EP. Cělebris, prácláră, triúmphális, máscůlă, īllūstris, cănendă, recinendă, celebrandă, memörandå. PER. Mültő sanguine parta. Inter ŭtrumquë volans agmen. Ferens optatam palmām. Sēmpēr ab extremo pendet victoria

nīsū. Mant.

Victus, &, um. l'into, superato. SYN. Devictus, superatus, domitus, dehellatus. J Vietus, abit, longeque ignotis exultat oris. Virg.

Victus, ús, m. Vitto, cibo. SYN. Cibus, dăpes, ăli-

mēntūm. Vide Alimentum. Vicás, ī, m. Contrada. SYN. Viš. Borgo, villa. Pāgus, oppidum. 🥊 Pūrior in vicis āquā tendīt rümpere plümbam. Hor.

Viděticět, adverb. Cwe. SYN. Scilicet, nempě, nimīrum. ! Esse videlicet in terris primordia

rêrûm. Lucr.

Vidéo, es, vidi, sum, ere. Vedere, guardare. Act.

acc. SYN. Cerno, theor intueor, aspiero. Conoscere, intendere. Agnôsco, întelligo, percipio. PER. Öcülös conjicio, defigo. Oculis aspicio, haŭrio, lüstro. PHR. Üt të non poteram, potěrám tůš vělá vřděrě. Vělá dřů vůltůs dětřnucre meos. Te vigilans oculis, animo te nocte videbām. Aut videt, aut ăcies nostră videre přítat (pent.). Ovid.

Vidia, a, f. Vedova. EP. Masta, tristis, misera, sprētă, relictă desertă, contemptă, lûgens, afflictă. PER. Orbă mărito. În văcuo solă relictă törö. Cârō spölfată, vel vidnată mărito.

Vidvo, ās, āvi, ātūm, ārč. Privare, spogliare al-cuno d'alcuna cosa. Act. SYN. Prīvo, örbo, spolio, exuo. J Ārvāque Rīphās nunquām viduīta prušnīs. Virg.

Vidicis, à, um. Privato di qualche cosa, vedovo. SYN. Prīvātus, orbus, exulus, spoliatus, viduatus. Luget mæsta domus, vidui sine prole

părentes. Mant.

Vigeo, es, ŭi, ere. Esser in vigore, in forza. Nent. SYN. Văleo, floreo, vireo. Dam stabat regno încolumis, regnumque vigêbat. Virg.

Vīgēsimus, a, um. Pigesimo. LEt post viginti

prīma, ēt vīgēsīmā quīntā. Manil.

Vigit, is, in. f. Vigilaute. SYN. Vigilans, insomnis. ¶ Tertiă jam vigiles commoverat horă secundos. Luc

Vigitāntiā, ā, f. Figitanza, diligenza. SYN. Cūrā, stădăûm.

Vigito, ās, āvi, ātūm, ārč. Vegghiare, vigitare. Neut. SYN. Invigilo, advigilo. Attendere. Studeo, lăboro, nîtor. încumbo. PER. Yigilem noctere dūcčrě, pērdūcěrě, trăhěrě, ăgěrě. Insomněm dücere noctem. Nülli süccümbere somno. Totām vigilārē noctēm, PHR. Noctem sermone trăhûnt. Æquâbât nöctî lûdum, în lûcemquê ferêbăt. Sêrôs hîbêrni âd lûmînîs îgnês Pêrvigilat. ¶ An vigilare metu exanimem, noetesque diesque. Hor

Viginti, adject. plur. indecl. l'enti. 🕴 De modo vīgīntī, töt čnīm rātīs īllā fērēbāt. Ovid.

Vigor, oris, m. Figore, forza. SYN. Robur, vis, vīrēs. Plūs tamen ex īstīs īste vigoris habet (pent.). Ovid.

Vilis, is, m. f., e, n. Vile, di niun valore. SYN. Humilis, abjectus. Vilius argentum est auro,

vīrtūtībūs aūrūm. Hor.

vīllă, ā, f. Villa. SYN. Prādium. EP. Rustică, agrēstīs, ămēnā. PER. Sylvis, ăquīs, hērtīs, agrīs lætīssīmā. ¶ Quīd cūm sēlā cănīt frêndosa ad culmina villa, Pont.

Vīllicus, I., m. Gastaldo, fattore. SYN. Agricolo, rūsticus. ¶ Vēlīm pol inquis, āc pol ēssē vil-

lĭcŭs (jamb.). Cat. Vide Agricola.

Villosus, a., am Peloso, villoso, SYN. Pilosus. Præcipuumque toro, et villosi pelle leonis. Virg.

Vīltňs, î. m. Pelo, vello. SYN. Sětă, přlůs. 9 Brãchia coperant nigris horrescere villis. Ovid.

Vimen, Inis, n. l'imine, vinco. EP. Leve, tenne, lêntûm, törtûm, întôrtûm, vĭrĭdĕ, flêxĭlĕ. (Vîmĭuĭbûs sălĭcēs, fœcûndæ trôndĭbûs ûlmî. Virg.

Vincio, îs, vinxî, vinclum, îre. Legare. Act. acc. SYN. Necto, înnecto, stringo, constringo, l'go, religo. PER. Vincidă, vel vinclă înjicere. Vinclis ligare. PHR. Vinverat et post terga manus, quos mitteret nubres. Certo vincitur

l'édéré léctus. ¶ Pürpüréoque alté sûras vin-

cīre cotharno. Virg.

Vinco, is, vici, victum, črě. Vincere. Act. acc. SYN. Domo, edomo, debello, supero, subigo, sūbjicio, sūbmītto, fūndo, stērno, expūgno, dēlčo. PER. Běllō, vel ārmīs dŏmo. Ārmīs stěrno. Pālmām rčfěro. Vīctŏr rčděo. PHR. Gēus dūra, ātque āspērā cūltū Dēbēllāndā tībi ēst. Pārcērē subjectis, et debellare superbos. Cedit superato victor ab hoste. Populosque feroces, Contundet, moresque viris, et mænia ponet. I Vincere Cacihus gravitate, Terentius arte. Hor.

Vincătum, î, n. Legame. SYN. Nexus, vinclum, cătenă, fūnis, compes, lăqueus. EP. Arctum, fīrmūm, těnāx, īntortūm, fortě, nexum, nodosum, cătenatum, ăhenum. PER. Vinclorum ponděră. Vînclorum nodî. Ærātī, vel ferrěi nodî. Nēxæ compčdes. Ahenæ manicæ. PHR. Si vīnculă sævă remîttis. Nodosăque vinculă rupit. Cătenati crepitantiă vinculă Petri. Ille dolum rīdēns: quō vīncula nēctitis? inquit. Virg.

Vindělici, orum, m. Bavaresi, popoli in Germania. Mē tībī Vīndēlīcīs rāptūm nārrābāt in ōrīs.

Mart.

Vindēmia, a, f. Vendemmia. EP. Mitis, suāvis, pînguis, ferax, spûmans, fœcundă. PHR. Dăt gravidas ūvas. Exonerat ūvis pendentibus ūlmos. Autumnālī redolēt vindēmia lætu. Pressos pědíbůs dát ůvá líquores. Plenis spůmát vindēmia labrīs. Mītis in aprīcīs coquitur vindēmia sāxīs. Virg.

Vindex, ĭcĭs, m. Vendicatore. SYN. Ultör, defensor. Rēspīce vindicibūs pācātūm viribūs orbēm.

Ovid.

Vīndico, ās, āvī, ātūm, ārē. Vendicare, punire. Act. acc. SYN. Pūnio, ūlcīscor. Trarre, mettere in libertà. Assero, desendo. Attribuirsi. Ārrŏgo, āssūmo, vēndĭco, trĭhŭo. J Quām sī cūră Dčūm tūm cērtā vīndĭcăt īrā. Ovid.

Vîndîctă, æ, f. Vendetta. SYN. Pænă, ûltřo, süpplicium. PHR. Nullum et memorabile nomen Faminea în pœna est, nec hăbet victoriă landem. Quod tămen admissum, quæ sit vindicta do-

cebo. Ovid.

Vīnea, æ, f. Vigna. SYN. Vītis, pālmes, pāmpinus, vel vīnētum. EP. Culta, lata, tenera, gravidă, ferax, fertilis, fœcundă, Baccheă, luxurians, opacă, frugiferă, răcemileră, pampineă. PHR. Lärgö pübescit viněa fætü. Pleno cuműlät fervidő műstő lőcű. Semipűtátő tibi íróndosā vītīs in ūlmo ēst. Est tibi rūre bono geněrosæ fertilis ūvæ Viněä, ne nascens ūstă sit ūvă, timē. J Non seges est înfrā, non vincă cultă; sed audax. Tibul.

Vīnētūm, i, n. Vignajo, EP, Cültūm, blandūm, dulce, focundum, ferax, frugiferum. PER. Amictus palmite collis. Ager Bacchi ferax. Generosæ fertilis uvæ campus, vel collis. Aut subjectă terunt curve vinetă cărine. Ovid.

Vīnitor, ōris, m. Vignajuolo. EP. Sēdulis, vigil, solers, industrius, madidus. PHR. Sordidus imprēssās cālcābīt vīnītor ūvās. Mūsto mādīdūs festīnāt ad antes Vīnitor extremos. Jām canit extremos effætus vinitor antes. Virg.

Vinolentus, ă, um. Aovinazzato, pien di vino. SYN. Ebrius, vinosus, temulentus. J Quas vinolentas somniis fingunt anus (jamb.). Prud.

Vinum, i, n. Vino. SYN. Měrům, Fălernům, Bácchůs,

Līber, Yacchus. EP. Dūlce, fragrans, suāve, lene, fervidum, välidum, calidum, rubens, nectareum, generosum, fumosum, Falernum, Chium, Massicum, Creticum, Lesbium, Hispanum, PER. Massică Băcchi poculă. Fălernum Băcchi munus. Gĕnĕrēsī mūnĕră Bācchī. Lyæī Māssĭcŭs hūmŏr. Bācchī jūcundus līquor. PHR. Vīnum recreat, vel reffet animos. Depellit curas. Facit leves somnos, aperit, recludit. In prælia trudit inermēm. Vīno formă perit, vino corrumpitur ætas. Convivæ välido titubantia vino Membra movent. Dătă tempore prosunt, Et dătă non apto tempore vina nocent. Projicit in fluctus, ac vīnă lǐquēntĭă fūndĭt. Virg.

Viola, æ, f. Viola. EP. Dūlcis, suāvis, blāndā, grātā, möllis, pāllēns, vērnā, nitēns, pūrpūrea. PIIR. Főrmősæ viölæ, veris műnűscűlá, rident. Pállēntēs viŏlās, ēt sūmmā pāpāvērā cārpit. ¶ Pūrpureas passīm violas, et candida carpis. Mant.

Violariam, ii, n. Luoyo, ove sono molte viole. EP. Mölle, blandum, dulce, gratum, purpureum. PIIR, Mölliğ pürpüreüm pingünt viölariğ campum. Roscida in aprica vernant violaria rīpa. Illa legīt calthas; buic sunt violaria cura. Ovid.

Violentia, &, f. Angheria, forza, violenza. SYN. Vīs, īmpētus. PIIR. Fīt viā vī, rūmpūnt aditus. ¶ Tālibus ēxārsīt dīctīs viŏlēntia Tūrnī. Virg.

Viotentus, a, um. Violento. SYN. Acer, vehemens, răpidus, ferox, crudelis, temerarius. PHR. Decūrsū răpido de montibus altis Undă ruit. Fertur răpido împetu flumen. Illis îră modum supra ēst. In mare pūrpureum violentior influit āmnīs. Virg.

Violo, ās, āvī, ātūm, āre. Profanare, violare. Act. SYN. Fædo, măculo, commăculo, temero. Rompere. Rūmpo, ābrūmpo, dīssolvo, rescindo. Viziare, corrompere. Corrumpo, vitio. J Indum sanguineo veluti violaverit ostro. Virg.

Vīpērā, ē, f. *Vipera*. EP. Īnsĭdĭōsā, mălā, ātrā, sævå, tňmēns, acerba, horrida. PHR. Aut malá tactu Vīpera delituit. Scorpius et morsu vīpera crūdā svo. Pārva necāt morsu spatiosum vīpěră taŭrūm. Ovid.

Vīperens, a, am. Viperino, di vipera. SYN. Vīperīnus. Vīpereum erīnem vittīs innexă eruentis. Virg.

Vir, virī, m. Uomo. SYN. Homo. Maschio. Mās. Marito. Sponsiis, conjūx, marītus. EP. Animosiis, īllūstris, clārns, fortis, generosus, magnanimus. Mīssa virī manibūs faciem traxēre virīlēm. Ovid.

Virago, inis, f. Donna d'animo virile. I Hoc concūssă mětů mentem Jütürnă vírago. Virg.

Virco, es, ŭi, ere, n. Verdeggiare, esser in vigore. SYN. Floreo, verno, frondesco, viresco, reviresco. J Resque fide major, copere virescere tēlæ. Övid.

Vīrēs, ĭūm, f. plur. Forze. SYN. Robur, vigor. Potere, possanza. Vīs, potentia. EP. Fīrmē, vāstē, dūrē, valīdē, īnvīetē, īnfrāctē, īndomitæ, rigidæ, robūstæ, fortes, alacres, Herculeæ, īmmānēs, sava. PHR. Quantas ostentant, aspice, vīrēs. Novā rediere in pristina vīrēs. Ubi collēctūm robūr, vīrēsque receptæ. Animos, vīresque secundas Sull'icit, vel addit. Frigent ēffctæ în corpore vires. Debilitat vires animi, műtátque vigórem. Tüm püdőr incendit vires, ēt consejā virtūs. Virg.

Virētām, i, n. Verdura, giardino. SYN. Hortus, pratum, viridarium, EP, Cultum, lætum, dulce, mölle, flöridum, umbrosum, herbosum, amenum. Dēvēnērē locos lætos, et amæna virēta. Virg.

Vīrgă, æ, f. Verga. SYN. Vimen, vīrgūltūm. Bastone. Băcīllus, Sferza. Vērber, flagellum. EP. Ārbūtēā, lõngā, těněrā, flēxilis, fröndēns. J Nēcdum ansns vīrgās hūmilīs mördērē să-

līctī. Juv.

Virgitius, ii, m. Virgilio. SYN. Maro. EP. Andæŭs, Andīnus, ab Andibus, pago prope Mantuam, Manthanus, æternus, altisonus, Latialis, Romuleus, PER, Romuleus vates, PHR, Quem tulit felici Mantua partu. Mantua quem genuit. Quī Pāna, ēt sĕgĕtēs, quī fĕră bēllă cănĭt. Rāră, vel aterno proximă Virgilio (pent.). Mart. Hist. Celebre poeta mantovano, il più puro ed eloquente tra i poeti latini al tempo di Au-

Vīrgineus, a, um. Verginale, di vergine. SYN. Vīrginālis. J Vīrginei vūltūs, ēt vox hūmānā re-

mansit. Ovid.

Virginitās, ātis, f. Verginità. EP. Cāstă, sanctă, īllæsă, întegră, înnübă, cândidă. PHR. Pērpětůž floret Virginitatis honos. Et děcůs illæsæ

Vīrginitātis hābēt. 9 Quæque cölūnt sauctos Vīrginitāte focos (pent.). Ovid. Vīzgo, inis, m. f. Pulcella, vergine. EP. Cāstă, sanctă, înculpată, întemerată, venustă, pudică, ămābilis, vērēcūndā. PER. Vīrgineum sērvāns întactă pudorem. Virginitatis ămorem întemerātă colens. Natīvum retinens inviolată decus. Laudem castæ Virginitatis habens. PHR. Sine crīmine castos Perpetna servat Virginitate focos. Vīrginis os, habitūmque gerens, et Vīrginis ārmă. Virg.

Virgo, inis, f. Costellazione. EP. Micans, corusca, fülgens, clara. PER. Virginis astrum, sīdus. Vīrgīnēum sīdus. Astrææ vel Erigones sīdus. Expl. Segno dello Zodiaco, in cui il sole entra il mese d'agosto. Fingono i poeti che questa sia

Astrea, o Erigone figlia d'Icaro.

Vīrgūltūm, ī, n. Virgulto. SYN. Ārbūstūm, frǔtēx. EP. Sylvēstrč, těněrūm, vērnūm, īmplícitūm. ¶ Dūm těněra attondent simæ virgultă căpellæ. Virg.

Viridārium, ti, n. Giardino. SYN. Hortus, pratum, virētūm. EP. Lētūm, dūlcě, blandūm, möllě, ăm@num, ramosum. f Et ramosă tegunt volu-

crum viridaria nidos. Mart.

Viridis, is, m. f., e, n. Verde. SYN. Viridans, virēns, vīrescēns, frondēns, florēns. 🖣 Flūmīnā mūscus ubi, et viridīssima grāmine rīpa. Virg.

Virilis, is, m. f., e, n. Vivile, animoso. SVN. Fortis, Mārtiŭs, aūdāx, generosus, māsculus, constans, intrepidus. I Filius haie fato Divam, prolesque vīrīlīs. Virg.

Virīliter, adverb. Coraggiosamente, vivilmente. SYN. Förtiter, audacter. J Cui geuitrix flenti: för-

tūnă viriliter, inquit. Ovid. Virtūs, ūtis, f. Virtu. SYN. Pietās, integritās, probitās. Forza. Vis, vīrēs, rōbūr. EP. Ārdūš, vividă, igneă, egregiă, clară, generosă, splendida, strenua, candida, præstans, miscula, veněrándă, excellens, půră, întegră, înclýtă, îllůstris, hērojea, PER, Pia mentis ardor, Virtūtis hŏnŏr, dēcūs. Expērs sēpulchrī. Nēseĭĭ t örtūnæ cedere. Mori nescia. Post lunera vivens. Virtūtis splendor, gloria. PHR. Semita certe Tranquillæ per virtutem patet uniea vitæ. Numquam Stygias fertur ad umbras inclyta virtus. Vīrtūs est vitium fugere, et sapientia prima Stültitia caruisse, Vilius argentum est auro. vīrtūtībās aūrūm. Mūltā vīrī vīrtūs anīmo, mūltūsque recursat Gentis honos. Et dubitamus ădhūc vīrtūtem extendere factis. Tendīt ad ārdňa vīrtūs. J Hine virtūs, illine virtūti inimīcă volūptās. Sil.

Vīrns, n. indecl. Veleno. SYN. Venenum, toxicum, āconītum, vel ăconītum. EP. Atrum, nigrum, tētrūm, dīrūm, noxiūm, ācre, ārdēns, nocens, lethale, pestiferam. PER. Tabes funesta veneni. Crāssī gūttă věněnī. Cānthăridis sūccus. Hērbæ Thessalica, Lethalis succus. PHR. Ecce subit vīrūs tācītūm, cārpītque medullās. Ignīs edāx, călidaque încendît vîsceră tabe. Corporă pestiferum, sīc tha vīrus edat. Orīs Cerberei spumās, čt vīrns čchīdnæ. Sam volucrī ferro tīnetile vīrus inest (pent.). Ovid.

Vīs, vīm, vī, f. Forza, vigore. Plur. Vīrēs. SYN. Vīrēs, vīrtūs, vigor, robur. EP. Magna, acris, ingens, firma, valida, invicta, infracta, præstans, vălens, vegetă, nervosă, Giganteă, Herculeă. PHR. Tum välidis flexos incurvant viribus arcus. Nūne ērgo īngēntēs animos, vīrēsque valēntēs Prēmitē. Sāxā Gīgāntēā vēlvēbānt ārduā vīrēs. Vīrībus Hērculēis fīdens ante agmina, primus Fülminăt. J Tüm pădor întendît vîres, et con-sciă virtus. Virg. V. Vires.

Visceră, ûm, ibus, n. plur. Interiora. SYN. Extă, īlia, præcordia. EP. Mollia, tenera, pinguia, fűmäntiä, intimä, spiräntiä. PHR. Imäque löngö Īlia singultu tendunt. I tieu quantum scelus

ēst în viscere visceră condi. Ovid.

Vīscus, ī, m. Vischio, pania. SYN. Vīscum, glūten, glūtinum. Illa dolis, viscoque super correpta těnáci,

Viso, is, visi, visum, ere. Visitare, andar a vedere. Act. SYN. Inviso, adeo, visito, convenio. Victorēm, vēl si āmplă pētō, dā vīsērē tāntūm. Stat.

Vīsňs, ūs, m. Viso, aspetto, guardo. SYN. Āspē-etus, întuitus. J Vīsibus, ēt eæcē dēlēntur tēm-

pöre formæ. Prud.

vītă, æ, f. Vita. SYN. Lūx, spīrītus, anima. EP. Angūstā, brēvīs, āmbīgŭā, fāllāx, cæcā, mīsērā, sollicită, înstăbilis, răpidă, fugieus, cădens, mortalis, occidna. PER. Vita cursus. Vita tempora, dies, anni, spatium. Vita series, modus, rătio. Vitā vel lūcis mūnus. Vitālē lūmēn. Incērtī ēvī spātīūm. Augūstī tērmīnus ēvī. Vītē lībčrīorīs īter. Vītā plēnā lāborīs. Mēstis ānxīā cūrīs. PHR. Abīt ceū fūmus in aūrās. Īllā rēcēdēntīs vītæ pars ūltīmā trānsīt. Heū vītā īncērtă, lăborī Dēdřtă pērpětňo: sēd sempercērtă, nče unquam Sat mortis prævisa dies. J Et propter vitam vivendi perdere causas. Juv.

Vitellus, i, m. Picciolo vitello. Ponere, namque mărêm cöhibent callosă vitellum. Hor.

Vitelius, i, m. Tuorlo, rosso dell novo. EP. Crocčus, lutčus, ruber.

Vitio, as, avi. atam, are. Corrompere, viziare. Act. acc. SYN. Fordo, măcălo, înquino, temero, contămino. J Istă decens făcies longis vitiabitur annis. Ovid.

Vitiosus, a, um. Vizioso, difettoso. SYN. Malus, pravūs, scelestus, nefandus, scelerātus. J Non

Vītis, is, f. Vite. SYN. Vīnčā, pālmēs, ūvā, răcemns. EP. Lata, ferax, alma, rubens, fecunda, frondosă, grăvidă. PHR. Vites încidere falce novēllās. Tenerām pālīs ādjūngere vītēm. Tumidægue rubent in vitibus uva. Et de purpărčis collectă vitibus ava. Ovid.

Vitiūm, ii, n. Vizio, difetto. SYN. Cūlpă, noxă, scětňs, criměn, pěccatům. EP. Fædům, tůrpě, döförme, infändüm, mörtiferüm, deteständüm. PER. Fædæ erīmīnă vitæ. Commissæ scelerātă přáculă culpa. Ardeseit vitřo vitřům, viresquě

minīstrāt. Manil.

Vîto, ās, āvī, ātūm, ārč. Schifare, scansare, sfug-yire. Act. acc. SYN. Fŭgvo, ēflŭgvo, dēclīno, ēvīto. Sēd vītāre vīros, cultum formamque

professos. Ovid.

Vitrens, a, am. Di vetro, trasparente. SYN. Clarus, lūcidns, fulgēns, nitidus, pellūcidus, perspicuus, crystallinus. I Et furiosus erit quem cepit vitrěă fâmă. Hor.

Vitrūm, i, u. Vetro. SYN. Crystallus. EP. Clarum, lūcidām, tenae, parām, fragile, nitidam, perspienum, fülgens, micans, splendidum. Signa těgāt clāro vel candidă lilia vitro. Ovid.

vīttă, æ, f. Benda. SYN. Fāsciā, tænă, tæniă. EP. Alba, nivěa, lanea, pendens, torta, pendula, těnůis, půrpůrěa, crinalis. PHR. Vitia comas nēctīt. Temporā cīngīt, redīmīt. Coercet positos sině legě căpillos. Cinxit půrpůrěis cândentjá tempora vittis. J Caruleis mæsta vittis, atraque

cňprēsső. Virg. Vithia, æ, f. Vitella. SYN. Bos, būcůla, jávěnca. EP. Pinguis, văgă, nitidă, teneră, fœcundă, lāctĭſčră. PHR. Bīs věnĭt ād mūlctrām, bīnōs ălĭt übere fætüs. J Nünc öve, nünc pingni vitülä

făciebăt et agno. Mant.

Vititus, i, m. Vitello. SYN. Bos, būculus, laūrus, juvencus. EP. Mollis, tener, pinguis. § . . . . Imbelles vitulos mollesque juvencas. Stat.

Vītăpēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Biasimare, vituperare. Act. acc. SYN. Dāmno, ārgňo, cūlpo, criminor,

contemno.

Vivax, ācis, adject. Vivace, the vive lungamente. SYN. Longævus. Vigoroso. Vividus. Et toties trīno cornīx vīvācior, avo. Aus.

Vivens, entis, m. f. Vivo, vivente, abitante. SYN. Vīvūs, spīrāns, animātūs. J Rūre ego viventem,

tū dīcis in ūrbe beatum. Hor.

Vividus, a, um. Vivace, vigoroso, fresco. SYN. Acer, förtis, animosus, vigens, vivax. J Vivida cam

poscas epigrāmmātā mortňa ponts. Mart. Vīvitīco, ās, āvī, ātūm, āre. Fivificare, ravvivare. Act. acc. ¶ Vīvificāre volens quondām terrēnă

pětisti. Sedul.

Vīvo, is, xī, ctūm, črč. Vivere. Neutr. SYN. Spīro, respiro. PER. Düccre, agere, traducere vitam. Consumere, complere tempora vita. Spatium decurrere vitæ, Vitæ explere annos, Frai vita. Aŭrās dūcere, trahere. Ævūm agitare, transigërë. PHR. Vixi, ët quëm dëdërat cursum, fortūnă, pěrēgī. Nūne v<u>ī</u>vē, něque ădhūc hŏmĭnēs, lücemque relinquo. Allictus vitam in tenebris, lūctūgue trahebam. Invīsus corlestībus auras Vītālēs eārpit. Abnegāt excisa vitām producere Troja. Vivere me dices, sed sie ut vivere nölim. Ovid.

vitiosus homo es Zoile, sed vitium (pent.). Vivus, a, um. Lico, vivente. SYN. Vivens, spīrans, ănimatus. J Vivă videns vivo sepetiri visceră būstō. Luer.

Vīx, adverb. A pena. J Vīx bĕnĕ dēsĭĕrāt, cūrrūs rŏgāt īllĕ pātērnōs. Ovid.

Vocabnitum, i, n. Vocabolo, SYN. Vox, verbum. § Ex möre impönens cognātā vocābūtā rebūs.Hor. Vocatis, is, m. f., e, n. l'ocale, che ha voce alta,

sonora. I Rēgia tūrris erat vocālibus addīta mūrīs. Övid,

Võcttěrov, áris, átůs, árī. Gridare, vociferare. Depon. SYN. Clámo, exclámo. J Táltá vôciferans gemitu teetum omne replabat. Virg.

Voco, as, avi, atum, are. Chiamare. Act. acc. SYN. Advoco, appello, compello, accerso. PHR. Magnaque parentem Voce vocat, Quo Fortuna vŏcāt, Nūmēnquĕ sĕquāmŭr. ¶ Sæpĕ vŏcātūrum: scquar atris ignibus absens. Virg.

Votatitis, is, m. f., e, n. Volatile. J Labitur oc-

culte, fallitque votatilis ætas. Ovid.

Voiatus, us, m. Folo. EP. Sublimis, praceps, citus, celer, āerius, lenis, vagus, trepidus, rapidus. PHR. Trepido petit arva volatu. Aerios audēt tentāre volātus. Audācī parat īre volātu. Üt těněrá nostris cedentě volátřbůs aŭrá. Ovid.

Voto, as, avī, atūm, are. Volure. Neut. SYN. Volito. PER. Æthera secare. Se credere colo. Sē fērrē ăd aūrās. Āltūm pētērē. Fērrī pēr āērā. Lībrārē sē pēr nūbīlā. Movērē pēr āērā pēnnās. Trānāre pēnnīs āera, Pēnnīs sē trāděrě cœlō. Āĕră pēr văcňīm fērri, ātque ās-sūrgěre in aŭrās. Præpětibūs pēnnīs sē fērrě pěr aūrās. PHR. In tennes se sūstulīt aūrās, Co-lūmbæ Ipsa sub ora vīrī cælo vēnere volantes. Völat ille per aera magnum Remigio ālārum. Quam super hand ollar poterant impūne volantes Tendero iter pennis. I Phæbas, ět a læva mæsta volavít avís (pent.). Ovid.

Volo, vis, volui, velle. Volere. Neut. SYN. Opto, cupio. Comandare. Impero, jubco. Ante volēbātīs, grātīque erāt instar honoris. Ovid.

V. Voluntas.

Võlübilis, is, m. f., e, n. Volubile, SYN. Mütäbilis, mobilis, inconstans, levis, instabilis, versātilis. J Ille volūbilibūs squāmosos nexibns örbes. Ovid.

voinbiitas, atis, f. Incostanza. SYN. Mobilitas.

Vide Inconstantia.

Vötňcěr, völacris, völacrě. Agile, leggiero. SYN. Cělěr, vělôx, völáns, cřtůs, côncřtůs. § Nôx či, cum tăcită volneer Cyllenius aura. Stat.

Volneris, is, f. Augello, uccello. SVN. Ales, avis. In măre lassatis volucris văgă decidit alis. Ovid.

Volumen, inis, n. Spira, giro. SYN. Spīra, gyrus. Volume, libro. Liber, libellus, codex. EP. Curvum, flēxūm, sinūosūm, glomerātūm. PHR. Saūeius āt serpens sinuosa volūmina versat. Texunt alternő glőmérátá vőláminá cársá. Sant quoqué mūtātæ tēr quīngue volūmină formæ. Ovid.

Voluntas, atis, f. Polonta. SYN. Mens, animas, ārbitriām. Desiderio. Amor, studiām, votām, eŭpido, desiderium. Parere. Sententia, propositūm, consiliūm. EP. Amīca, prona, lībera, propensă, öfficiosă. PHR. Tůž si mihi certă voluntas. Si fert ită cerde voluntas. Mens îmmotă mănet. Omnibus idem animus. Mens omnībūs ūna ēst. Mēns ō onībās ūnā sēquēndī, vel sequi. Conctis idem animas, desertas līnguere sēdēs. J Hoc volo, sīc juheo, stat

pro rătione voluntas. Juv.

voiūptās, ātis, f. Piacere, diletto. SYN. Dēlieiā, lātītītā, gaūdītā. Concupiscenza, libidine. Lībīdo, lūxūs, lūxūrīčs. EP. Dūleis, lātā, suāyīs, blanda, alacris, damnosa, infamis, prodiga, nōxĭă, cweă, împrobă, îngentosă, însăttăbĭſĭs. PER. Vîrtütî înîm<u>î</u>că völüptās. Cürürüm îgnāră. Scelerum mater. Enervans vīres, PHR. Brevis ūnă volūptās Mīlle parīt lūctūs. Trahīt sua quēmqne volūptās. Animum impellīt furibūnda volūptās. Tūrpis emitūr vel morte volūptās. Ĕă solă voluptās, Solamenque mali, Rūra, mihi, et rigui placeant in vallibus amnes, Flamina amem, sylvasque. I Sperne voluptates: nöcet empta dölöre völüptas. Hor.

Volutabrum, i, n. Porcile, letamaio. J Deque volātābrīs pretiosum polluit ignem. Prud.

Vointo, as, avi, atum, are. Voltolare, sconvolgere. Act. SYN. Volvo, verto, verso, moveo, agito. Millĭă tūmōrūm confūsăquĕ vērbă volūtānt. Ovid.

Volvo, is, volvi, ntum, ere. Voltare, volgere. SYN. Vērto, vērso, tārquĕo, ēvālvo, cūnvālvo, vŏlūto, āgĭto. ¶ Vēntūram ēxeĭdĭā Lĭbŷā, sīc vālvĕrĕ Pāreās. Virg.

Vomer, eris, m. Vomero, ferro dell' aratro. SYN. Vomis. EP. Ferrens, aduncus, uncus, attrităs, obtūsăs. PHR. Sūlco attrītās splēndēscērē vömer Incipit. Nüllö rigidi versatur vömeris īctū. Pīngues ūncō sūlcābīt vomere glebās. Collă jăbet domitos oneri supponere tauros, Sau-eiet ut duram vomer ăduneus hămum. • Nullŭs ănhēlābāt sŭb ădūncō vomere taūrus. Ovid.

Vomo, is, ii, itum, ere. Vomitare, rigettare. Act. SYN. Évomo, revomo, vomito, ejíčio, ejecto, eracto, egero, rejicio, remitto. PER. Egerere dăpēs. Ērūctāre cibos. PHR. Faūcibus ingentem lūmūm, mirābile dietā, Ēvomit Ætnæos ef-Māntēm taūcībūs īgnēs. Rēsērātē pēctērē dīrās Ēgērēt indē dipēs. Rēsupinus arēnās Ējēctāt, flammamque tere vomit ere Typhæus. J Dispositæ pinguem neb ilam vomnere lacernæ. Pers.

Vorago, Inis, f. Voragine, SYN. Abyssus, gurges, bărathrum. EP. Atră, altă, profundă, vastă, tenebrősă, őbscűrá, nigrá, őpácá, ingéns, immānis, horrenda, horrida, sinuosa, PHR, Rupta îngens tellüre vorago, Immensas aperit fauces. Vāstāque vorāgine gūrges Æstňát, absorptūs săbito telluris hiatu. Perspice torrentes atrāque vorāgine rīpās. Virg

Vorāx, ācis, adject. Vorace. SYN. Gulosus, edāx, helluo. § Est dătă; plură, cupit: turbaque vo-

rācior īpsa ēst. Ovid.

Voro, as, avī, atām, are. Divorare. Act. SYN. Devoro, edo, peredo, consumo, sorbeo, absorbeo, hēllňör, dēglūtio. PER. Öre avido lacerare. Vörācī dēntē mindērē. PHR. Dīripiūnt āvidē visceră nostră ferae. Dăpes ăvido convellere dente părabăt, Melle soporatam, et medicatis fragibăs offam Objicit: ille fame rabida tria güttüra pandens, Corripit objectam. I Torquet agens cîrcum, et răpidus vorat aquore vortex. Virg.

Vartex , icis, m. Fortice, turbine, vento che s'aggir i in se stesso, gorgo d'acqua. SYN. Turbo, vorigo, garges, bărathram. EP. Răpidăs, contörtús, sönörús, türbinéűs, nigér rápáx, insinis, præceps, viölentus. PHR. Et naves imo răpidus vărăt aquore vortex, In a exastuit ûndă Vortřeřbůs. Răpřdo sylvás contoranet vortřeč flůměn. Vörtřeřbůsquě frequens erat, atque împervins âmnis, Ovid.

Võtivns, ä, üm. Votivo, di voto. J Võtiva pärics

udícăt üvidă (asclep.). Hor.

votim, î, n. Voto, SVN. Promissüm. Desiderio.
Desiderium. EP. Sacrüm, přim, vănum, îrritim, lüstrālē, süpplēx, sölemně, temerarium.
PER. Voti mūnus. Votivæ prěces. PHR. Not vāna in votā vocāre, Dominamque potenteri Süpplieibus superat votis. Velle suum cuique est, nee voto vīvitār ūno. Voverāt, et voti solverāt ante fidem (pent). Ovid. Voveo. es, vovī, votām, ere. Votave, far voto, de-

dicare. Act. SYN. Dēvovčo, dico, consecro. Promettere. Promitto. Desiderare. Onto, desidero. PER. Votům făcěrě. Dřearě přá vôtă Děo. Se voto obligare. Vota vovere Deo. PHR. Pro quo sõllieitat emlestiä Nüminä võtis. Münüseulä Dīvīs Promittens, pieto sūspendīt votā libello. Sĩ tế nỗn nỗ hĩs ĩstă võ vêre lǐquet pent.). Ovid.

vox, vocis, f. Voce, parola. SYN. Verbum, sermo, lŏquelă. Suono. Sŏnňs. EP. Āltă, plēnā, sūb mīssā, blandā, dūleis, snāvis, resonā, canora, gārrūlā, quērūlā, ārgūtā, clāmēsā, dūleīlāquā, mēllīlītā. PER. Vēx spārsā pēr aūrās. Edītā in aŭrās. Consona menti. Mūtandis ingeniosa sonīs. PHR. Liquidis loca vocibus implent. Totūmque cănoră Voce nemus loquitur. Æquore de medio vox reddită fertur ad aures. Blandăque dulcisona carmină voce ciet. Voce mea

voeës alliefente Dei (pent.). Ovid. Voleānius, a, a, am. Di Vulcano. § Pēr jūga, pēr

vāllēs ērrāt Vūlcānia pēstis. Ovid.

Vūteānus, ī, m. Pulcano. SYN. Mūleiber, īgnis. EP. Ardens, flammeus, clandus, tardipes, faber, Sieulus, igneus, tervēns, igniter, Ætnæus, ni-ger, Lennius, ignipotens, PHR. Dedit ampli rūīnām Vālcāno supērante domūs. Fērt commistām Vūlcānos ad āstra (avīllām. Totīs Vūlcanam spärgere teetis. Fürit immissis Valcanus hăbēnīs. ¶ Tāda ēt commīstām Vūlcānūs ad āstrā fāvīllām, Virg. Fab. Vulcano, dio del fuoco, figlio di Giove e di Ginnone, il quale fu gettato qui dal vielo nell'isola Lemnos o Stalimene dai suoi genitori per la sua deformità; per la qual cadata divenue zoppo.

Vülgäris, is, m. f., č, n. Folgare, SYN. Communis frequens, valgātus, populāris. 4 Fābula nār rāta ēst pēstquām vilgāris ab illā. Ovid.

Vñigo, ās, āvī, ātūm, ārč. Divolgare, pubblicare. Act. ace. SYN. Spūrgo, dīssēmino, dīvūlgo, pērvülgo. J Hine tötam infelix vülgatür famá per ürbem. Virg.

Valgo, adverb. Volgarmente, comunemente, ordinaviamente, SYN. Sape, crebro, plerumque, pălam, pāssīm , ňbīquě. 5 Öccidět, Āssyriūm vúlgő nāscētúr ămōmūm. Virg.

Vůtgůs, î, n. Volgo, plebe. SYN. Plebs, těrbă, pöpůlůs. EP. Ignobřlě, růdě, indöctům, indö-cřlé, înconstâns, împrůděns, lévé, clámôsům, řněrs, mřsčrům, fálláx, încertům, měndáx, în-cautům, stělídům, vílě, humřlě, ábjectum, můtībije, infidām, instābije, vāridbije. PHR. Neu ti dēcīptānt stölidī mendāciā vūlgā, Savītque animis ignobile vulgus. Premait võce minaci valgās faers. Spērne mēndreis rābaesi vālgī marmari. Modo hae, modo fleetitur illuc.

Pēssīmā sēctātūr, dūm mčlīorā probāt. Scindītur incērtūm stūdīa în contraria vūlgūs. Virg.

Vūlněro, ās, āvī, ātūm, ārē. Ferire. Act. acc. SYŇ. Lædo, saūcio. PER. Vūlnūs īnflīgērē. Vūlnčrē lādērē, fādārē. Vūlnūs dărē, fācērē, īncūtērē. Dărē cūspīdē vūlnūs. Glādīō pāctūs fōdērē, pērstrīngērē. PHR. Læsērāt īngrātō lēŏ pērfīdūs ōrē māgīstrūm, Āūsūs tām nōtās cōntēmērārē mānūs. Tērquē grāvī jūnctūrās vērtīvīs īctū Rūpīt, ēt in līquīdō jācūērūnt ōssā cērēbrō. Āccēptō jām vūlnērē tārdīŏr ībāt. Īntēr sē vūlnērā jāctānt. ¶ Āh pŏtīūs pērēām, quām crīmīnē vūlnērēr īstō. Ovid.

Vūtnificus, ă, um. Che fa piaga. J Vulnifico fuerat fixurus pēctora tēlē. Ovid. Vulnus, eris, n. Piaga, ferita. SYN. Ictus, plāgă,

Vūleus, ĕris, n. Piaga, ferita. SYN. Īctus, plāgā, ūlcus. EP. Atrox, ăcērbūm, fātālē, īmmānē, lēthifērūm, mortifērūm, fædūm, crientūm, īmpiūm, mortālē, sānguinolentūm, truculentūm, ēxītiālē, āmārūm, inhonestūm, violentūm, īmmedicābilē. PIIR. Vūlnus gērīt īmo pēctorē clausām. Hūnc procul ūt fædo dējēctūm vūlnerē vīdīt. Vūlnērāque īllā gērēns, quæ cīrcūm plūrimā mūros Accēpīt pātrīos: Quæ caūsa īndīgnā sērēnos Fædāvīt vūltūs, aūt cūr hæc vūlnerā cērno? Jēt quī spēctāvīt vūlnērā vūlnus hābēt (pent.). Ovid.

vūtpēcŭta, æ, f. Volpicella. ¶ Rītĕ canīs lātrāt, fāllāx vūlpēcula gānnīt. Auct. Carm. de

Philom.

Vūlpēs, ĭs, f. Volpe. SYN. Vūlpēcūlă. EP. Cāllǐdā, caūtā, fāllāx, āstūtā, caūdātā, săgāx, hīrsūtā, dölōsā, mālīgnā. PHR. Fāllāx vūlpēcūlā gānnīt. Hīc ölīdām clāmōsūs ägēs īn rētīā vūlpēm. ¶ Āstūta īngĕnŭūm vūlpēs ĭmītātā lĕōnēm. Hor.

Vūlpīnor, ārīs, ātus, ārī. Involpire, divenir malizioso come volpe. J Vūlpīnāre modo, concūssā

quölibet errät. Ver.

Vūlpīnus, a, ūm. Volpino, di volpe. J Callida vūlpīnus rēm simplieitāte gubernat. Mant.

vūltūr, ŭrīs, m. Avoltojo. SYN. Vūltūrītūs. EP. Avīdūs, čdāx, obscēnūs, rāpāx, vorāx, sævūs, prædo, montānūs, Prometheūs, Caūcašeūs. PHR. Mědžā intēr pābdīlā dūrī vūltūrīs. Ēxānīma obscēnūs consūmīt corporā vūltūr. Rostro immānīs vūltūr adūnco immortālē jēcūr tūndīt, fæcūndāquē pænīs Viscērā, nēc lībrīs rēquīes dātūr ūllā rēnātīs. Rīmātūrque epūlās, hābītātquē sūb ālto Pēctorē. ¶ Vūltūrīs in rāmīs ēt strīgīs ovā tūlīt (pent.). Ovid.

Vūltăriŭs, iī, m. Avoliojo. SYN. Vūltūr. 9 Vūlturique cădāveribūs, tūm fīssā fērārūm.

Lucr.

Vāltās, ūs, m. Volto, viso, faccia. SYN. Āspēctūs, fācešs, ōs, ōrā, frons. EP. Pūlchēr, nītēns, dēcorūs, cāndĭdūs, rošeŭs, vēnūstūs, ēgrēgĭūs, īnsīgnīs, conspīcūūs. PHR. Nīvēos tīngīt novā pūrpārā vūltūs. Rošečo quārum pūlchērrīmā vūltū Cāllīopē. Hǐtārīs vūltūs, morēsquē bēnīgnī. Īn vūltu ēst rēverentīā tāntā vēnūstō. Spēm vāltū similāt, prēmīt āltūm cordē dolorēm. Consiltūm vūltū rēgīt, ēt spēm frontē sērēnāt. Horrīdā vūltū rēgīt, ēt spēm frontē sērēnāt. Horrīdā vūltū pēformāt mācīšs. Vūltūm lācrymīs, ātque orā rīgābāt. Hārēnt īnfīxī pēctorē vūltūs. Īpsīūs īn vūltū vārīos ērrārē colorēs Vīdīmis. Frous lātā pārum ēt dējēctō lūmīnā vūltū. ¶ Jūno rēnīdentī coliībēns sūspirīā vūltū.

X

Xāntē, ēs, vel Xānthō, ūs, f. Ninfa marina. J Drymōquē Xāntōquē Lygeăquē Pbyllödöcēquē. Virg. Xāuthūs, ī, m. Xanto. SYN. Scămāndēr. PHR. Ardēntēsque āvērtīt ĕquōs īn cāstrā, prūsaquām Pābulā gūstāssēnt Trōjæ, Xānthūmquē bibīssēnt. Expl. Finne nella Frigia, detto così perchè fa divenir gialle le lane, che vi s'immergono, siguificando questo nome in greco lo stesso che giallo.

Xaverins, iī, m. S. Francesco Saverio. SYN. Frāncēsons. PHR. Xāvēriūs sācrēs dūm vēntīlāt ātlieris štūs, Pēctörāque āltērnā līxāt āpērtā mānū. Prēdīgā sūspierēns lācrymēso sīdērā vūltā, Dīcitūr hāc quērālīs vērbā dēdīssé sonis: Ālı Deŭs, āh sătīs ēst, nīmīs ūbere dēficīt haūstū Mēns mež, dēlīcīts nēn sātīs āmplā tūīs. Vēbīs, dēlīcīā, cūr nēn līcēt ēsse mīnērēs? Cūr mīnī mājērēs nēn līcēt ēsse sīnūs? ¶ Eūrēpām tēnūīt Lējēlā, Xāvērīns Indās.

Xčujūm, jī, n. Dono, presente. SYN. Donūm, mūnūs, strēnæ, xenjolā. EP. Māgnūm, lārgūm, dīves, splēndidūm, āmplūm, māgnificūm, opulēntūm. J Omnis in hôc grācilī Xenjorūm tūrbā

lĭbēliō. Mart.

Xērsēs, ĭs, m. Serse. EP. Fēlīx, [ĕrōx, māgnă-nimās, bēllicīsūs, bēlligēr, Pērsīcūs. J Xērsīs ēt īmpērīō bīnā coissē vādā (pent.). Prop. Hist. Serse re de Persiani, figlio di Dario, il quale portossi con un'armata numerosissima contro de Greci; la qual turba vedendo da un luogo eminente, dicesi, che piangesse, considerando che di tanti uomini nessuno dopo cento anni sarebbe più al mondo.

XĬIŌN, Ĩ, n. Bambagia, o cotone. EP. Ālbūni, möllē, cāndidūm, länēūm. Hine XĬlīnūm. Tela di bambagia. EP. Tēxtīlē, tēxtūm, tēnue.

Xystus, ī, m., vel Xystum, ī, n. Portico, loggia. SYN. Ātrīum, porticus. EP. Lætus, amænus, vīrens, umbrosus. PER. Ārbörībus lætīs prætēxtum, vel cīnctum ītēr. PHR. Hīc supēr umbroso sē porrīgīt aggere Xystus. Planītīe funduntur amæna Xystorum immēnsī trāctus. Hīc scrupeus æquat Pūlvīs ītēr, posītæ præbēnt umbrācula in arcum Ordine perpetuo, spātiīsque æquālībus ūlmī.

Y

Ÿvo, önis, m. S. Yvo. EP. Jūstis, āquiis, fortis, constāns, învīctis, pūriis, întēger, încorrūptis. PHR. Ēt nūllo pretio nūlla mercedē rēdēmptis, Mēndīcī caūsās Ÿvo etientis agit. ¶ Paūperihūs nēc vērbā dēdīt, nēc vēndīdīt Āvo; Vox cojūs miserīs favēt inempta rēis (dist.).

Z

Zăbutôn, önis. Città delta Galilea. EP. Clāră. § Finibus, et statuit Zabulonum ponere sedes. Juv. Terră Zăbulonum regio, cui Nephtala nomen. ld. Zāchāriās, w, m. S. Zaccaria. PER. Bāptīstw păter, părens, genitor. PHR. Zacchăriie Ilieserat āttonīto vox interelūsa palato, Et nullum potěrát redděrě linguă sonům: Nascitůr interea sőhőlés, féstásqué lőquélás Édĭdĭt insőlĭtő linguá solūta modo. ¶ Zacharias vicibūs cui templūm cūră tňěri. Júv.

Zāchăridēs, ā, m. S. Giovanni Battista. SYN. Joānnēs Bāptīstā. ¶ Zāchăridēs ūt vīrginēā dē

võce sălūtem. Mill.

Zăcînthňs, î, f. Zante, isola del mar Jonio. EP. Vĭrĭdĭs, němörōsă. J Jām mědĭo āppārēt fluctū němörōsă Zăcīnthňs. Virg.

Zēbēdāŭs, ī, m. Zebedeo, padre dei Ss. Giovanni e Giacomo apostoli. SYN. Zēbdāŭs. ¶ Īllī Zēbdæum genitorem in puppe relinguant. Juv.

Zēlātor, oris, m. Zelante, geloso. SYN. Zēlotes,

zēlötypus.

zēlo, ās, āvī, ātūm, ārě. Amar con zelo, con gelosia. Act. SYN. Amo, dīlīgo, dēperco, vel æmulör. 9 Quī zēlāt pöpúlūm sūmmo pietātis ho-nore. Tertul.

zētātēs, tis, m. Zelante, geloso. SYN. Zēlotypus,

zēlātŏr.

zētotypus, a, um. Zelante, geloso. SYN. Zēlātor, zēlotēs. PHR. Cæcus ēst īgnīs stimulātus īrā, Nēc regī cūrāt, pătitūrve frænos: Haud timet mörtem, cupit ire in īpsēs Obvius enses. J Sī tibi zēlētipā retegāntur sēmnia mæchā. Juv. zētus, ī, m. Zelo, amore. SYN. Amor, ārdor, pietās,

stňdíum. Gelosia, invidia. Invidia. EP. Ardens, săcer, piŭs, relligiosus, divinus. PHR. Protinus āmātī cœlī dīvīnītus aurā, Tollehant altas ab humo super æthera mentes. Unius Christi tantum inflämmätus amore, Omnia fastidit, cupit hunc, nīl cēteră cūrăt. Dīvīnī jāculīs hand mollībus īctus amoris. I Hausit enim scintillam odii de főmítě zělī. Prop.

Zčphýrůs, î, m. Zefiro, vento occidentale. SYN. Aŭră, Făvônyus. EP. Blandus, lênys, mollis, dūleis, suāvis, grātus, tenuis, placidus, felix, făvens, serenus, somniser, occiduus. PHR. Placidique tepentibus auris Mulcebant Zephyri nātos sīne semīne flores. Ūtque levī Zephyro grācīlēs vībrāntūr ārīstæ: Frīgīdā populēās ūt quătit aură comas. Zephyros audis spirare secundos. Sīvē sub incērtās Zephyris motantibus ümhrās. ¶ Sūspēnsā Zephyros expectant classe făventes. Claud. Expl. Vento soavissimo e molto fertile; onde i poeti fingono, che sia il marito della dea Flora.

Zengma, štis, n. Zeumma, città della Soria, vicina all Eufrate. J Alter Achameniam secludit

Zeügmäte Persen Stat.

Zeūxis, idis, m. Zeust. Grātia, Protogenis tabulas, ēt Zeuxidis uvās. Mant. Hist. Zeusi, famosissimo pittore, il quale dicesi, che dipingesse un fanciullo, che portava dell'uva tanto naturale, che gli uccelli volavano ad essa, come vera.

Zinziber, vel Zingiber, eris, n. Zenzero, sorta di aromato. Zingiber et calidam, mordax piper,

ēt lăser ālbent. Seren.

zīzānīā, æ, f. Zizania. SYN. Lölium, zīzānium. Dē sătione Dei zizānia vulsit amara, Fort.

Zodiacos, i, m. Zodiaco. EP. Signifer, obliquis, micāns, splēndēns, rūtīlāns. PER. Sīdērā colī micāntia volvēns. Dūodēna sīgna gerēns. Sēcans obliquo tramite colum. PHR. Per duodena regīt mundum Sol aureus āstrā. J Quotque super terram sīdera Zodiacī (pent.). Aus. Expl. Cirvolo obliquo della sfera, il quale contiene i dodici segni celesti, pe' quali il sole passa in tutto l'anno.

zottus, ī, m. Zoilo. J Mentītur quī tē vitiosam, Zotle, dīxit: Non vitiosus homo es, Zotle, sed vitium (dist.). Mart. Hist. Sofista che biasimò Omero, e perciò questo nome si da a coloro che dicono mule dei grandi nomini, massime de' let-

terati.

Ingenio magni livor detrectăt Homeri.

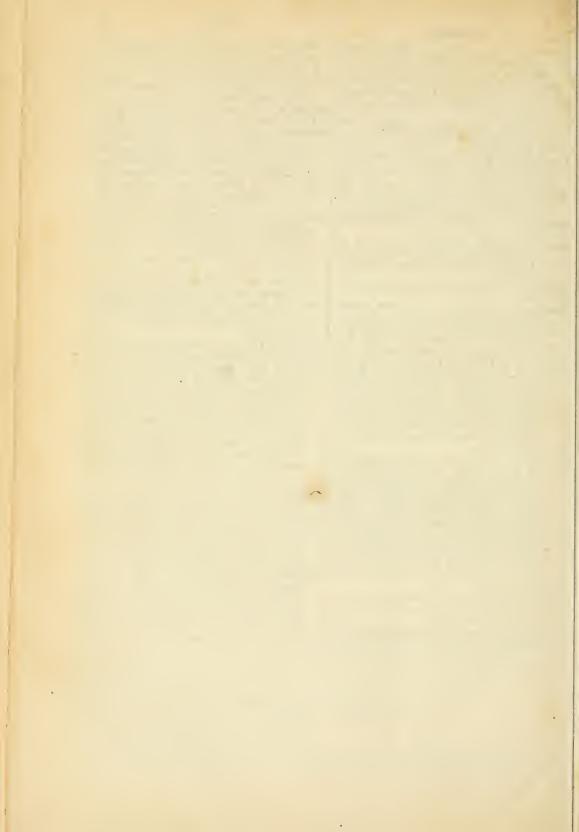
Quisquis es, ex îllo, Zoile, nomen habes. Zōnă, æ, f. Zona, cintura. SYN. Fāseia, cīngŭlus. EP. Aūrea, pīcta, dīves, fulgens, splendida. J Ventre minor zona est: tunicarum vinela relaxant. Ovid.

zonæ, arum, f. plur. Le zone, segni celesti. EP. Cælëstes, sidereæ, rubentes, torridæ, splendentes, flammigeræ. PHR. Æquora lüstravit Zonæ vicina perustæ. Illos rubicunda perusti Zona poli tenuit. Quinque tenent colum Zono, quarum una corusco Semper Sole rubens, et torrida semper ăb îgně: Quam cîrcum extremæ dextra, fævāque trahuntur Cærulea glacie concretæ, atque îmbribus atris: Ilas înter mediamque, dua mortālībus ægrīs Munere concessa Dīvum, et via sēctā pēr āmbās, Oblīquūs quā sē sīgnorūm verteret ordo. Expl. Cinque circoli celesti, i quali a guisa d'una cinghia circondano, o dividono il cielo e la terra.

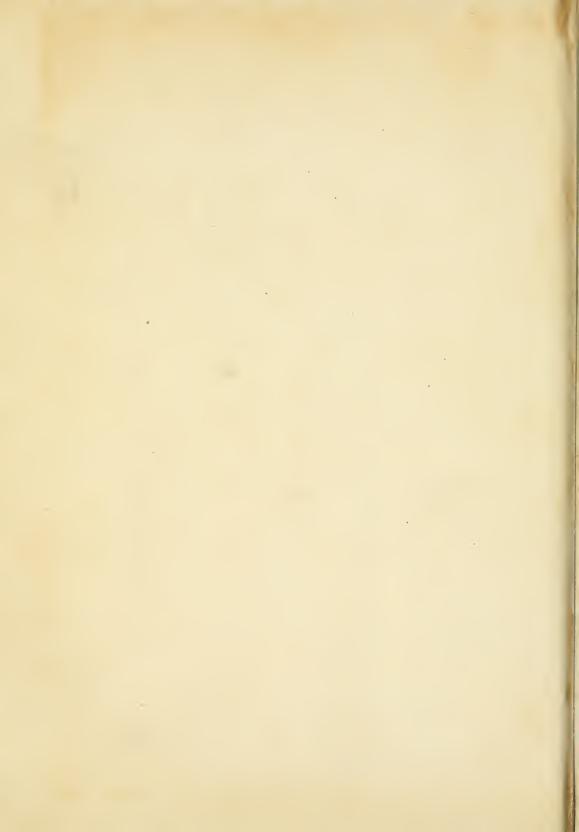
Zöpyrus, ī, m. Zopiro, Persiano. J Zöpyrus, āt mutilās fædātīs nārībus aurēs. Hist. Nobile persiano, colla cui astuzia fu presa Babilonia.

Zŏrŏāstrēs, ā, m. Zoroastro re, famosissimo astrologo e mago. EP. Döctüs, însignis, săgāx. J Pythä-görām consectantem Zöröastridus ārtes. Mant. Qui Zoroastreos turbasset forte susurros. Prnd.

Zīthūm, ī, n. Aequa d'orzo. SYN. Cērvisia. EP. Līquīdām, förtē, pūrūm, dūlcē, suāvē, vālīdūm, coctūm, cereālē, Pēlūsiācūm, ī, Ægyptīām. J Üt Pelüsiäci Prorîtes poculă Zythi. Colum. Expl. Bevanda d'acqua cotta con alcune frutta. Servivansi di questa gli Egiziani, come i Fiamminghi di cervogia, ovvero birra.

PA 2365 I5R44 Regia Parnassi; ovvero Dizionario poetico

PLEASE DO NOT REMOVE

CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

